

**SLOVO
SA ZJAVUJE V TELE**

ZVÄZOK V

**ZODPOVEDNOSTI
VODCOV A PRACOVNÍKOV**

CIRKEV VŠEMOHÚCEHO BOHA

OBSAH

Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (1)	1
Prečo je nevyhnutné rozlíšiť falošných vodcov	1
Prehľad pätnástich zodpovedností vodcov a pracovníkov	3
Prvý bod: Viest' ľudí, aby jedli a pili Božie slová, rozumeli im a vstupovali do reality Božích slov	8
Falošní vodcovia nemajú kvalitu a schopnosť chápať Božie slová	8
Falošní vodcovia nedokážu viesť ľudí do pravdy-reality	16
Druhý bod: Poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote (prvá časť)	19
Falošní vodcovia nedokážu preniknúť do stavov rôznych typov ľudí	19
Falošní vodcovia nedokážu riešiť ťažkosti a problémy, s ktorými sa ľudia stretávajú pri živote-vstupe	25
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (2)	30
Druhý bod: Poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote (druhá časť)	32
Osem typov ťažkostí pri živote-vstupe	32
I. Ťažkosti súvisiace s konaním svojej povinnosti	32
II. Problémy súvisiace s tým, ako človek zaobchádza so svojimi vyhlídkami a osudom	34
III. Ťažkosti súvisiace s medziľudskými vzťahmi	35
IV. Problémy súvisiace s ľudskými pocitmi	36
V. Problémy súvisiace s túžbou po telesnom pohodlí	37
VI. Ťažkosti súvisiace s poznaním samého seba	40
VII. Rôzne prejavy ľudí v ich zaobchádzaní s Bohom	41
VIII. Postoje a rôzne prejavy ľudí v ich zaobchádzaní s pravdou	42

Nepriaznivé účinky a dôsledky práce falošných vodcov	45
Tretí bod: Hovoriť v duchovnom spoločenstve	
o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa	
každá povinnosť vykonávala náležite (prvá časť)	56
Falošní vodcovia dokážu hovoriť len slová a učenia,	
aby nabádali ľudí	56
Falošní vodcovia nevykonávajú reálnu prácu ani sa	
nevenujú svojej riadnej práci	63
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (3)	73
Tretí bod: Hovoriť v duchovnom spoločenstve	
o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa	
každá povinnosť vykonávala náležite (druhá časť)	73
Falošní vodcovia nedokážu hovoriť v duchovnom	
spoločenstve o princípoch vykonávania práce	75
Štvrtý bod: Mať neustály prehľad o situácii nadriadených	
jednotlivých prác a personálu zodpovedného za rôzne	
dôležité úlohy a v prípade potreby im včas upraviť	
pridelenia povinnosti alebo ich prepustiť, aby sa	
predišlo stratám spôsobeným výberom nevhodných	
ľudí alebo aby sa tieto straty zmiernili a aby sa	
zabezpečil efektívny a plynulý priebeh práce	82
Vodcovia a pracovníci musia mať prehľad o situácii	
nadriadených jednotlivých prác	82
Štandardy pre výber nadriadených jednotlivých prác	84
Prejavy falošných vodcov vo vzťahu k nadriadeným	
jednotlivých prác	85
I. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými,	
ktorí nevykonávajú reálnu prácu	86
II. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými,	
ktorí majú slabú kvalitu a ktorým chýba pracovná	
schopnosť	99
III. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými,	
ktorí trýznia ostatných a vyrušujú prácu cirkvi	107

IV. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými, ktorí idú proti pracovným opatreniam a robia veci po svojom	112
V. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými, ktorí sú antikristami a zakladajú nezávislé kráľovstvá	115
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (4)	119
Piaty bod: Udržiavať si aktuálny prehľad a porozumenie, pokiaľ ide o stav a pokrok každej pracovnej úlohy, a vedieť pohotovo riešiť problémy, naprávať odchýlky a odstraňovať nedostatky v práci, aby práca hladko napredovala	119
Falošní vodcovia sa oddávajú pohodliu a nejdú do hĺbky na základnej úrovni, aby pochopili prácu	119
Falošní vodcovia nesledujú prácu ani neposkytujú pracovné usmernenia	137
Falošní vodcovia nekonajú reálnu prácu, čím zdržiavajú jej postup	139
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (5)	158
Šiesty bod: Povyšovať a rozvíjať všetky druhy spôsobilých talentov, aby všetci, ktorí sa usilujú o pravdu, mohli mať príležitosť na výcvik a čo najskôr vstúpiť do pravdy-reality	159
Význam povyšovania a rozvíjania všetkých druhov talentovaných ľudí v Božom dome	159
Požadované kritériá pre rôzne druhy talentovaných ľudí, ktorých Boží dom povyšuje a rozvíja	161
I. Požadované kritériá pre vodcov a pracovníkov a nadriadených jednotlivých pracovných úloh	161
II. Požadované kritériá pre talentovaných ľudí v rôznych profesiách, ktorí majú špeciálne talenty alebo dary	164
III. Požadované kritériá pre personál pre všeobecné záležitosti	169

Ciele Božieho domu pri povyšovaní a rozvíjaní všetkých druhov talentovaných ľudí	172
Pochopenie a postoj, ktoré by mal človek mať vo vzťahu k povyšovaniu a rozvíjaniu ľudí Božím domom	182
Postoje a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k povyšovaniu a rozvíjaniu všetkých druhov talentovaných ľudí	195
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (6)	218
Siedmy bod: Rozumne pridelovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý (prvá časť)	219
Rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti	219
Rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich silných stránok	223
Ako zaobchádzať s niekoľkými špeciálnymi druhmi ľudí	237
I. Ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí sa nevenujú svojej riadnej práci	237
II. Ako zaobchádzať s judášmi	242
III. Ako zaobchádzať s priateľmi cirkvi	246
IV. Ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí boli prepustení	250
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (7)	259
Siedmy bod: Rozumne pridelovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý (druhá časť)	259
Ôsmy bod: Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie (prvá časť)	270
Vodcovia a pracovníci musia pohotovo identifikovať a vyriešiť ťažkosti	270
Nejasnosti a ťažkosti, s ktorými sa vodcovia a pracovníci často stretávajú pri svojej práci	280
I. Nejasnosti	280
II. Ťažkosti	281

A. Čo sú ťažkosti	281
B. Správne názory a postoje, ktoré by mal človek mať, keď sa stretne s ťažkosťami	284
C. Princípy, ktoré by mali vodcovia a pracovníci praktizovať, keď sa stretnú s ťažkosťami	291
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (8)	299
Ôsmy bod: Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie (druhá časť)	299
Vodcovia a pracovníci by mali pohotovo hlásiť a vyriešiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci	300
I. Definícia slova „pohotovo“	300
II. Dôsledky neriešenia problémov pohotovo	302
Rozoberanie niekoľkých typov falošných vodcov na základe ôsmej zodpovednosti	303
I. Falošní vodcovia, ktorí sú pseudoduchovní	303
II. Falošní vodcovia, ktorí sú slabej kvality	322
III. Falošní vodcovia, ktorí sú leniví a oddávajú sa pohodliu	333
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (9)	356
Dve kritériá na posúdenie, či sú vodcovia a pracovníci na požadovanej úrovni	356
Deviaty bod: Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania (prvá časť)	361
Definícia a konkrétne položky pracovných opatrení	361
I. Administratívna práca	363
II. Personálna práca	365
III. Práca na evanjeliu	366
IV. Rôzne druhy odbornej práce	372
V. Cirkevný život	375
VI. Správa majetku	378

VII. Práca na odstraňovaní	380
VIII. Vonkajšie záležitosti	383
IX. Cirkevné blaho	385
X. Núdzové plány	386
Ako presne oznamovať a vykonávať pracovné opatrenia	390
I. Ako oznamovať pracovné opatrenia	390
II. Ako vykonávať pracovné opatrenia	394
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (10)	405
Deviaty bod: Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania (druhá časť)	405
Poskytovanie vedenia, dohľadu a naliehania pri vykonávaní pracovných opatrení a kontrolovanie a sledovanie stavu ich vykonávania	405
I. Poskytovanie vedenia	408
II. Poskytovanie dohľadu a naliehania	414
III. Kontrolovanie a sledovanie	417
Duchovné spoločenstvo o tom, ako vykonávať pracovné opatrenia, s uvedením príkladu	418
Postoj a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k pracovným opatreniam	436
Kritérium na posúdenie, či sú vodcovia a pracovníci na požadovanej úrovni	445
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (11)	452
Desiaty bod: Správne opatrovať a rozumne prideliť rôzne hmotné veci Božieho domu (knihy, rôzne vybavenie, obilie atď.), vykonávať pravidelné kontroly, údržbu a opravy, aby sa minimalizovalo poškodenie a plytvanie, a zároveň zabrániť, aby sa ich zmocnili zlí ľudia	456

Správne opatrovanie	457
Rozumné prideľovanie	460
I. Rozumné prideľovanie kníh Božích slov	461
II. Rozumné prideľovanie rôznych druhov vybavenia	461
III. Rozumné prideľovanie rôznych denných potrieb a potravín	467
Dobrá správa hmotných vecí Božieho domu je zodpovednosťou všetkého Božieho vyvoleného ľudu	473
Postoj a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k hmotným veciam Božieho domu	477
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (12)	492
Jedenásty bod: Vyberať spoľahlivých ľudí, ktorých ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, najmä na úlohu systematického registrovania, sčítavania a opatrovania obiet; pravidelne preskúmať a kontrolovať príjmy a výdavky, aby sa mohli pohotovo identifikovať prípady mrhania alebo plytvania, ako aj neprimerané výdavky, zastaviť takéto veci a požadovať primeranú náhradu; okrem toho za každú cenu zabrániť, aby sa obety dostali do rúk zlých ľudí a aby sa ich zmocnili	493
Čo sú obety	493
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov vo vzťahu k opatrovaniu obiet	500
I. Správne opatrovanie obiet	500
II. Kontrola účtov	503
III. Sledovanie, prešetrovanie a kontrola všetkých druhov výdavkov, vykonávanie prísneho preverovania	508
IV. Pohotovité zisťovanie, kde sa nachádzajú obety, ako aj rôznych okolností ich správcov	512
Postoje a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k obetám	517
I. Zaobchádzanie s obetami ako so spoločným majetkom	517
II. Nezaujímanie sa o výdavky z obiet ani pýtanie sa na ne	522

III. Obmedzovanie primeraných výdavkov	525
IV. Zmocnenie sa obiet a ich užívanie	528
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (13)	535
Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (prvá časť)	536
Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život	538
I. Časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde	540
II. Hovorení slov a učení s cieľom zavádzať ľudí a získať si ich úctu	548
III. Tárание o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí	555
IV. Vytváranie klík	565
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (14)	572
Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (druhá časť)	572
Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život	574
V. Súperenie o postavenie	574
VI. Zapájanie sa do nevhodných vzťahov	596
A. Nevhodné vzťahy medzi pohlaviami	598
B. Homosexuálne vzťahy	603

C. Nevhodné vzťahy založené na osobných záujmoch	607
D. Nenávisť medzi jednotlivcami	610
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (15)	620
Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (tretia časť)	620
Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život	620
VII. Zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok	621
A. Niekoľko druhov prejavov zapájania sa do vzájomných útokov a slovných potýčok	624
1. Vzájomné odhaľovanie nedostatkov	624
2. Vzájomné odhaľovanie a útoky	627
3. Slovné potýčky	635
4. Svojoľné odsudzovanie ľudí	648
B. Charakteristiky ľudskej prirodzenosti tých, ktorí často útočia na druhých	654
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (16)	661
Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (štvrtá časť)	661
Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život	661

VIII. Šírenie predstáv	661
A. Prejavy šírenia predstáv	661
1. Šírenie predstáv o Bohu	662
2. Šírenie predstáv o Božích slovách a Božom diele	670
B. Ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí šíria predstavy	675
C. Princípy a cesty na vyriešenie predstáv	683
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (17)	700
Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (piata časť)	700
Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život	700
IX. Ventilovanie negativity	700
A. Čo je ventilovanie negativity	701
B. Rôzne stavy a prejavy ľudí, ktorí ventilujú negatívitu	705
1. Ventilovanie negativity pri pocite nespokojnosti s prepustením	705
2. Ventilovanie negativity pri odmietaní prijať orezávanie	711
3. Ventilovanie negativity, keď sú poškodené povest', postavenie a záujmy človeka	716
4. Ventilovanie negativity, keď je zničená túžba človeka získať požehnanie	720
C. Princípy a cesty na vyriešenie negativity	746
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (18)	753
Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť	

a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (šiesta časť)	753
Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život	753
X. Šírenie nepodložených fám	753
A. Prejavy šírenia nepodložených fám	754
B. Podstatou šírenia nepodložených fám je konanie ako služobník satana	756
C. Ako zaobchádzať s nepodloženými fámami vlády Čínskej komunistickej strany a náboženského sveta, ktoré očierňujú Boha a útočia na Neho	764
D. Rozlišovanie niekoľkých druhov nepodložených fám, ktoré nesprávne interpretujú Božie slová a súdia Božie dielo	780
E. Škoda, ktorú spôsobujú nepodložené fámy	789
F. Rozlišovanie ľudí, ktorí šíria nepodložené fámy, a princípy zaobchádzania s nimi	793
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (19)	798
Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (siedma časť)	798
Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život	798
Princípy zaobchádzania s tými, ktorí sa zapájajú do nevhodných vzťahov	798
XI. Manipulovanie a narušovanie volieb	802
A. Prejavy manipulovania a narušovania volieb	803

B. Princípy zaobchádzania so zlými ľuďmi, ktorí manipulujú cirkevné voľby	811
Zhrnutie rôznych osôb, udalostí a vecí, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia	823
XII. Diskutovanie o politike	831
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (20)	838
Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narušajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (ôsma časť)	838
Tri úlohy, ktoré by mali vodcovia a pracovníci vykonávať v rámci dvanásť zodpovednosti	842
I. Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia	842
II. Pohotovo zastaviť a obmedziť zlých ľudí	844
III. Odhaľovať zlé skutky zlých ľudí, aby si Boží vyvolený ľud rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa	846
Rozoberanie prejavov falošných vodcov vo vzťahu k dvanásť zodpovednosti	853
I. Falošní vodcovia sú slabej kvality a nedokážu identifikovať problémy narušení a vyrušení	853
II. Falošní vodcovia nezaobchádzajú s ľuďmi, ktorí narušajú a vyrušujú prácu cirkvi, podľa princípov	866
III. Falošní vodcovia neodhaľujú a nezastavujú zlých ľudí	881
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (21)	889
Ako rozlišovať medzi antikristami a ľuďmi, ktorí majú povahu antikristov	889
Rozlišovanie takýchto ľudí na základe ich postojov k pravde	889

Rozlišovanie takýchto ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti	891
Rozlišovanie takýchto ľudí na základe toho, či skutočne činia pokánie alebo nie	893
Zhrnutie rozdielov medzi antikristami a ľuďmi, ktorí majú povahu antikristov	896
Trinásty bod: Chrániť Boží vyvolený ľud pred tým, aby bol vyrušovaný, zavádzaný, ovládaný a vážne poškodzovaný antikristami, a umožniť mu rozlíšiť antikristov a zo srdca ich zanechať	903
Niekoľko úloh, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonať, keď zistia, že antikristi vyrušujú cirkev	903
I. Odhaľovanie	905
II. Orezávanie	907
III. Rozoberanie	909
IV. Obmedzovanie	910
V. Dohliadanie	911
VI. Vypudzovanie	915
Prejavy falošných vodcov, keď antikristi spôsobujú vyrušenia	917
I. Nedostatok odvahy odhaliť a riešiť antikristov zo strachu z ich urazenia	918
II. Neschopnosť rozlišovať antikristov	924
III. Konanie ako ochranný dáždňík antikristov	929
IV. Ľahostajnosť voči ľuďom alebo nezájem o ľudí, ktorých zaviedli antikristi	933
Doplnok: Odpovedanie na otázky	939
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (22)	944
Štrnásť bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (prvá časť)	945
Čo je cirkev	946
I. Niekoľko chápaní cirkvi	946

II. Hodnota existencie cirkvi a práca, ktorú koná	948
III. Definícia cirkvi	956
IV. Predstavy a názory, ktoré ľudia prechovávajú voči cirkvi	965
Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí	968
I. Na základe účelu viery v Boha	969
A. Uspokojiť túžbu byť funkcionárom	971
B. Vyhľadávať opačné pohlavie	974
C. Vyhnúť sa pohromám	976
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (23)	981
Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (druhá časť)	981
Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí	982
I. Na základe účelu viery v Boha	982
D. Zapájať sa do oportunizmu	982
E. Žiť z cirkvi	995
F. Hľadať útočisko	1001
G. Nájsť si podporovateľa	1005
H. Usilovať sa o politické ciele	1012
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (24)	1020
Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (tretia časť)	1020
Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí	1020
I. Na základe účelu viery v Boha	1020
I. Monitorovať cirkev	1025
II. Na základe ľudskej prirodzenosti	1040
A. Mať záľubu v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev	1041

B. Mať záľubu vo využívaní druhých	1050
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (25)	1062
Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (štvrtá časť)	1062
Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí	1062
II. Na základe ľudskej prirodzenosti	1064
C. Byť zhýralý a nespútaný	1064
D. Mať sklon k pomste	1078
E. Byť neschopný udržať jazyk za zubami	1094
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (26)	1111
Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (piata časť)	1111
Postoj, ktorý by mali mať vodcovia a pracovníci k práci na odstraňovaní v cirkvi	1111
Prejavy a výsledky troch druhov ľudí, ktorí veria v Boha	1116
I. Robotníci	1116
II. Boží ľud	1124
III. Najatí pracovníci	1130
IV. Odlišné výsledky týchto troch druhov ľudí	1143
Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí	1145
II. Na základe ľudskej prirodzenosti	1145
F. Byť nerozumný a úmyselne problémový, pričom sa nikto neodváža takéhto človeka provokovať	1146
G. Neustále sa zapájať do nemravných aktivít	1156
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (27)	1163
Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (šiesta časť)	1165

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí	1165
II. Na základe ľudskej prirodzenosti	1165
H. Byť schopný kedykoľvek zraďiť	1165
I. Byť schopný kedykoľvek odísť	1180
J. Kolísanie	1194
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (28)	1211
Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (siedma časť)	1211
Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí	1212
II. Na základe ľudskej prirodzenosti	1212
J. Kolísanie	1212
K. Byť zbabelý a podozrievavý	1217
L. Mať sklon ku koledovaniu si o problémy	1232
M. Mať komplikované pozadie	1243
III. Na základe postoja, ktorý má človek pri vykonávaní svojej povinnosti	1256
Zodpovednosti vodcov a pracovníkov (29)	1257
Pätnásty bod: Chrániť všetky druhy dôležitého personálu, ochraňovať ich pred zásahmi vonkajšieho sveta a udržiavať ich v bezpečí, aby sa zaistilo, že rôzne dôležité pracovné činnosti môžu prebiehať usporiadane	1257
Rozsah dôležitého personálu	1258
Ochrana dôležitého personálu pred zásahmi vonkajšieho sveta	1262
I. Bezpečnostné požiadavky pre hostiteľské rodiny	1262
II. Požiadavky na prostredie v mieste bydliska	1265
III. Ako by mali vodcovia a pracovníci vykonávať prácu zabezpečovania umiestnenia pre personál	1269
Udržiavanie dôležitého personálu v bezpečí	1277

I. Ako zaistiť bezpečnosť Božieho vyvoleného ľudu v krajinách, kde je viera prenasledovaná	1277
II. Ako zaistiť bezpečnosť Božieho vyvoleného ľudu v rôznych zahraničných krajinách	1282
A. Vybavovanie právneho postavenia Božieho vyvoleného ľudu	1282
B. Poskytovanie základných právnych vedomostí všetkým bratom a sestrám	1290
C. Princípy, ktoré treba dodržiavať pri vysielaní ľudí kázať evanjelium	1294
III. Ako zaobchádzať s vodcami a pracovníkmi, ktorí nevenujú pozornosť bezpečnostnej práci	1300

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (1)

Prečo je nevyhnutné rozlíšiť falošných vodcov

Teraz, keď sme skončili s duchovným spoločenstvom o rôznych prejavoch antikristov, budeme dnes hovoriť v duchovnom spoločenstve o novej téme – o rôznych prejavoch falošných vodcov. V týchto rokoch viery v Boha ste sa stretli s najrôznejšími prejavmi a praktikami falošných vodcov. V procese, keď Boží dom na všetkých úrovniach prepúšťa falošných vodcov, väčšina ľudí viac-menej získava určitú schopnosť ich rozlišovať; to znamená, že väčšina ľudí aspoň do istej miery chápe niektoré konkrétne prejavy falošných vodcov. Ale bez ohľadu na vaše chápanie alebo na to, koľko toho chápete, v konečnom dôsledku to nie je dostatočne systematické ani konkrétne. Počas cirkevných volieb mnohí ľudia nechápu princípy voľby vodcov, akého človeka si zvolíť za vodcu a aký druh človeka dokáže ako vodca priviesť bratov a sestry do reality Božích slov a je ako vodca na požadovanej úrovni. V týchto veciach nemajú veľké povedomie ani jasno. Existujú dokonca aj niektorí zmätení a nerozlišujúci ľudia, ktorí počas volieb výslovne volia falošných vodcov. Zvolia teda kohokoľvek tohto druhu, a pritom sú slepí voči tým, ktorí sú skutočne spôsobilí a schopní byť vodcami, ktorí majú kvalitu a ľudskú prirodzenosť vodcu. Tí, ktorí v zásade nemajú kvalitu a ľudskú prirodzenosť na to, aby boli vodcami, sú zvolení pre svoje vonkajšie nadšenie alebo nejaké dobré správanie a preto, že spĺňajú predstavy ľudí o tom, čo znamená byť „dobrý“, zatiaľ čo tí, ktorí skutočne majú všetky predpoklady na vedenie, nikdy nebudú zvolení. Tí, ktorí vyhľadávajú pozornosť a nadšene sa vydávajú – no nemajú žiadnu pracovnú schopnosť – sa budú vždy objavovať v najrôznejších prostrediach, budú navonok pôsobiť obzvlášť aktívne a väčšina ľudí si bude myslieť, že takýto človek je spôsobilý a mal by byť zvolený. Výsledkom je, že po zvolení sa takíto ľudia nedokážu zhostiť žiadnej práce. Nedokážu dokonca ani realizovať pracovné opatrenia Zhora a ani nevedia ako. Hoci sa vždy tak nadšene zamestnávajú, po určitom čase vedenia v žiadnej z cirkevných prác nedochádza k zlepšeniu a pokrok je len malý a často nastávajú situácie, keď je práca cirkvi v chaose

a ľudia sú nejednotní pre vyrušovanie alebo uzurpovanie si moci zlými ľuďmi. Toto sú dôsledky, ktoré priniesla práca falošných vodcov. Zvolenie falošného vodcu nielenže ovplyvní a poškodí život-vstup bratov a sestier, ale zároveň to negatívne zasiahne aj rôzne cirkevné práce, takže práca na šírení evanjelia sa nebude môcť vykonávať hladko ani efektívne. Toto je čiastočne problém spôsobený samotným falošným vodcom, ale čiastočne to súvisí aj s tými, ktorí ho volia. Ak nerozumieš pravdám-princípom, nemáš schopnosť rozlišovať, si slepý a nedokážeš prekuknúť ľudí, takže nakoniec zvolíš falošného vodcu, potom nielenže ublížiš sebe a ostatným, ale utrpí aj práca cirkvi. To je vplyv a škoda, ktoré falošní vodcovia spôsobujú životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu a práci cirkvi. Preto musíme rozlíšiť a vymenovať rôzne prejavy falošných vodcov a na tomto základe vám umožníť pochopiť, aké správanie by mal prejavovať vodca, ktorý je na požadovanej úrovni, akú prácu by mal konať a aký je presne rozsah jeho zodpovednosti. Téma rozlišovania falošných vodcov je veľmi dôležitá, pretože sa týka práce cirkvi, života-vstupu každého z Božieho vyvoleného ľudu a najmä toho, ako napreduje každá povinnosť. Niektorí by mohli povedať: „Nemám v úmysle kandidovať vo voľbách ani nemám žiadnu ambíciu či túžbu byť vodcom alebo pracovníkom. Som sebauvedomelý a stačí mi byť obyčajným veriacim, takže tento aspekt pravdy-princípov so mnou nemá nič spoločné. Ak chcem počúvať, budem počúvať niečo o svojom vlastnom život-vstupe a spáse. Rôzne prejavy falošných vodcov a pravdy, ktoré s tým súvisia, nie sú pre môj vlastný život-vstup relevantné, takže nemusím počúvať, alebo môžem počúvať nepozorne či polovičato a len tak prejsť procesom bez toho, aby som si to bral k srdcu.“ Je to dobrý postoj? (Nie, nie je.) Iní hovoria: „Nemám žiadne ambície a nechcem kandidovať za vodcu. Od detstva som nikdy nemal v úmysle byť funkcionárom alebo vyčnievať z davu, páči sa mi byť len obyčajným, bežným človekom. Od chvíle, keď som začal veriť v Boha, chcel som byť nasledovníkom. Rád plním príkazy iných a robím všetko, o čo ma požiadajú. Aké jednoduché je byť takýmto typom človeka! Som len jednoduchý človek, ktorý sa nechce trápiť ani nieť bremeno, takže nepotrebujem počúvať tieto veci a ani nechcem.“ Je tento názor správny alebo nie? (Nie je správny.) Čo na ňom nie je správne? (Hoci nechcú byť vodcami, ak nerozumejú tomuto aspektu

pravdy a nedokážu rozlíšiť falošných vodcov, potom počas volieb s veľkou pravdepodobnosťou zvolia falošného vodcu, čo ovplyvní prácu cirkvi a život-vstup Božieho vyvoleného ľudu.) To je jeden aspekt. Ešte niečo? (Problém falošných vodcov existuje v každom z nás a mali by sme sa preto preskúmať, uvažovať o sebe a chápať samých seba.) (Ak nedokážeme rozlíšiť falošných vodcov, nebudeme ani vedieť, kedy nás nejaký zaviedol, a naše vlastné životy utrpia.) (Tento druh názoru je prejavom neusilovania sa o pravdu. Byť vodcom v Božom dome nie je to isté ako byť ambiciózny a chcieť byť funkcionárom vo svete. Byť vodcom znamená lepšie sa usilovať o pravdu, nie byť bremeno za prácu cirkvi a byť ohľaduplný k Božím úmyslom. To je usilovanie sa o pravdu.) (Ako jeden z Božieho vyvoleného ľudu máme povinnosť a zodpovednosť nahlásiť falošných vodcov. Ak nedokážeme rozlíšiť falošných vodcov, potom môžeme nechať jedného prevziať moc a ovplyvniť prácu cirkvi.) Koľko je to aspektov? (Päť aspektov.) Každý z týchto piatich aspektov je správny a celkom presný. Pri rozoberaní podstaty tohto problému na základe názoru typu človeka, ktorého som práve spomenul, existuje v podstate týchto päť aspektov. Bez ohľadu na to, či chceš byť vodcom alebo nie, ako jeden z Božieho vyvoleného ľudu by si mal zaujať dozornú úlohu voči vodcom a pracovníkom. Boží dom je aj tvoj dom a vodca je ako malý správca. Ak neriadi veci dobre, budeš tiež ovplyvnený a zapletený do toho, takže máš zodpovednosť a povinnosť dohliadať na všetku jeho prácu.

Prehľad pätnástich zodpovedností vodcov a pracovníkov

Rozlíšiť falošných vodcov nie je ťažké, pretože tento typ človeka nie je v cirkvi ojedinelý; existovali odkedy existujú cirkevní vodcovia a cirkevná práca. Ich kvalita a schopnosť chápania, charakter a zvolená cesta, to všetko má mnoho konkrétnych prejavov. Predtým, ako rozoberieme tieto konkrétne prejavy, by sme mali najprv pochopiť, aké sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov a akú konkrétnu prácu hlavne zahŕňajú. Iba tí, ktorí dokážu túto konkrétnu prácu robiť dobre, sú ako vodcovia a pracovníci na požadovanej úrovni; tí, ktorí túto prácu robiť nedokážu, patria medzi falošných vodcov. Väčšina ľudí možno ešte stále nevie, ako rozlíšiť falošných vodcov, nedokáže pochopiť základné princípy a nevie, ktoré aspekty sú pri rozlišovaní

najdôležitejšie. Dnes budeme najprv systematicky hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, aké presne sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov, a vymenujeme si ich jednu po druhej, aby v nich mal každý jasno. Keď pochopíte tieto princípy, pri ďalšej voľbe vodcov a pracovníkov budete mať presný štandard, podľa ktorého budete môcť posúdiť, ako ich presne voliť a kto je tá vhodná osoba, ktorú zvoliť. Tak si teda najprv vymenujme zodpovednosti vodcov a pracovníkov.

Zodpovednosti vodcov a pracovníkov:

1. Viest' ľudí, aby jedli a pili Božie slová, rozumeli im a vstupovali do reality Božích slov.
2. Poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote.
3. Hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa každá povinnosť vykonávala náležite.
4. Mať neustály prehľad o situácii nadriadených jednotlivých prác a personálu zodpovedného za rôzne dôležité úlohy a v prípade potreby im včas upraviť pridelenia povinnosti alebo ich prepustiť, aby sa predišlo stratám spôsobeným výberom nevhodných ľudí alebo aby sa tieto straty zmiernili a aby sa zabezpečil efektívny a plynulý priebeh práce.
5. Udržiavať si aktuálny prehľad a porozumenie, pokiaľ ide o stav a pokrok každej pracovnej úlohy, a vedieť pohotovo riešiť problémy, naprávať odchýlky a odstraňovať nedostatky v práci, aby práca hladko napredovala.
6. Povyšovať a rozvíjať všetky druhy spôsobilých talentov, aby všetci, ktorí sa usilujú o pravdu, mohli mať príležitosť na výcvik a čo najskôr vstúpiť do pravdy-reality.
7. Rozumne prideľovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý.
8. Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie.
9. Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania.

10. Správne opatrovať a rozumne prideľovať rôzne hmotné veci Božieho domu (knihy, rôzne vybavenie, obilie atď.), vykonávať pravidelné kontroly, údržbu a opravy, aby sa minimalizovalo poškodenie a plytvanie, a zároveň zabrániť, aby sa ich zmocnili zlí ľudia.
11. Vyberať spoľahlivých ľudí, ktorých ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, najmä na úlohu systematického registrovania, sčítavania a opatrovania obiet; pravidelne preskúmať a kontrolovať príjmy a výdavky, aby sa mohli pohotovo identifikovať prípady mrhania alebo plytvania, ako aj neprimerané výdavky, zastaviť takéto veci a požadovať primeranú náhradu; okrem toho za každú cenu zabrániť, aby sa obety dostali do rúk zlých ľudí a aby sa ich zmocnili.
12. Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narušajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.
13. Chrániť Boží vyvolený ľud pred tým, aby bol vyrušovaný, zavádzaný, ovládaný a vážne poškodzovaný antikristami, a umožniť mu rozlíšiť antikristov a zo srdca ich zanechať.
14. Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.
15. Chrániť všetky druhy dôležitého personálu, ochraňovať ich pred zásahmi vonkajšieho sveta a udržiavať ich v bezpečí, aby sa zaistilo, že rôzne dôležité pracovné činnosti môžu prebiehať usporiadane.

Zodpovednosti vodcov a pracovníkov sú zhrnuté do celkovo pätnástich bodov a na základe nich budeme viesť duchovné spoločenstvo. Pozrime sa najprv na každú z úloh v týchto pätnástich bodoch. Prvé tri sa týkajú toho, aby ľudia chápali pravdu, a ich života-vstupu. Toto je najzákladnejšia práca, ktorú by mali vodcovia a pracovníci konať, a je to jedna z hlavných kategórií. Ako vodca alebo pracovník musíš prinajmenšom byť schopný vykonávať tieto úlohy, mať takúto kvalitu, nieť takéto bremeno a dokázať vziať na seba túto zodpovednosť. To sú najzákladnejšie veci, ktoré by si mal mať. Vodcovia a pracovníci musia byť schopní hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, nachádzať v nich cestu praktizovania, viesť ľudí k

pochopeniu Božích slov a viesť ich, aby v reálnom živote zažívali Božie slová a vstupovali do nich, a aby ich dokázali preniesť do reálneho života a používať ich na riešenie rôznych problémov alebo ťažkostí, s ktorými sa stretávajú v reálnom živote a v procese konania svojej povinnosti. Ak má Boží vyvolený ľud problémy, ktoré musí vyriešiť vodca alebo pracovník, ale vodca alebo pracovník nedokáže použiť pravdu na ich vyriešenie, potom je taký vodca alebo pracovník zbytočný, neschopný konať ani tú najzákladnejšiu prácu. Tento druh vodcu alebo pracovníka nie je na požadovanej úrovni. Štvrtý a piaty bod sa týkajú rôznych cirkevných prác a ich nadriadených. Ak vodcovia a pracovníci správne nedohliadajú na nadriadených, potom by práca cirkvi mohla byť v neporiadku alebo vyrušovaná zlými ľuďmi, čo by ovplyvnilo efektivitu a pokrok práce, a samotnú prácu by to mohlo dokonca paralyzovať. Preto sú štvrtá a piata úloha tiež úlohami, ktoré musí vodca na požadovanej úrovni dobre vykonávať. Šiesty a siedmy bod sa týkajú povyšovania, rozvíjania a používania všetkých druhov ľudí. Princíp používania ľudí spočíva v tom, ako čo najlepšie všetkých využiť a že všetky druhy ľudí môžu vykonávať svoju povinnosť, pokiaľ je ich ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni a spĺňajú požadované štandardy Božieho domu. To znamená, umožniť všetkým druhom ľudí vykonávať primerané povinnosti; netreba sa snažiť nútiť rybu žiť na súši alebo nútiť ošípané lietať, stačí, že je niekto na danú úlohu vhodný, dokáže ju dobre konať a je spôsobilý. Okrem toho niektoré úlohy zahŕňajú technické, odborné aspekty a niektorí ľudia v nich môžu byť dobrí, ale v tejto oblasti v skutočnosti ešte nepracovali ani nerozumejú príslušným princípom. Pokiaľ ide o týchto ľudí, ak spĺňajú štandard na povýšenie a rozvíjanie v Božom dome, mali by dostať šancu a byť povýšení a rozvíjaní, aby sa mohli učiť. Týmto spôsobom môže rôzne úlohy v Božom dome vykonávať ešte viac vhodných ľudí a v prípadoch, keď cirkev potrebuje ľudí na rôzne úlohy, nezostanú žiadne miesta voľné. Toto sú otázky dvoch aspektov, a to povyšovania a rozvíjania ľudí a ich používania. Pozrime sa na body osem a deväť: Tieto dva body sa týkajú postoja, s akým vodcovia a pracovníci pristupujú k práci, teda toho, či si dokážu plniť svoje zodpovednosti, či majú vernosť a schopnosť dobre konať pri zaobchádzaní s Božimi požiadavkami, opatreniami Božieho domu a pri stretávaní sa s ťažkosťami v práci. Desiaty a jedenásty bod sa týkajú princípov zaobchádzania s obetami a všetkými druhmi majetku v Božom dome. V

jednom ohľade sa tieto dva body týkajú kvality a pracovnej schopnosti ľudí a v druhom ohľade sa týkajú otázok ľudskej prirodzenosti, toho, či má niekto vernosť a či si dokáže plniť svoje zodpovednosti. Ďalej sa pozrieme na body dvanásť, trinásť a štrnásť, ktoré sa týkajú niektorých výnimočných okolností, ktoré sa vyskytujú v cirkvi – napríklad, ak niekto spôsobuje narušenie a vyrušovanie a rozvracia normálny život cirkvi. Samozrejme, najväčnejší je výskyt antikristov alebo iných druhov ľudí, ktorých treba vyčistiť alebo vypuďiť. Ako zaobchádzať s týmito druhmi ľudí a podľa akých princípov, to je tiež práca v rámci zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Byť schopní pohotovo objaviť problémy, a keď zistíte, že niekto spôsobuje narušenia a vyrušenia, byť schopní to pohotovo zastaviť, riešiť a vyriešiť a zabezpečiť, aby práca cirkvi a život cirkvi neboli vyrušované – to sú otázky, ktorých sa tieto tri body týkajú. Posledný bod sa týka otázky osobnej bezpečnosti všetkých druhov dôležitých pracovníkov, ako aj otázky, či možno zaručiť všetku dôležitú prácu. Práca môže napredovať, keď sú pracovníci v bezpečí, ale ak sa vyskytnú problémy alebo skryté nebezpečenstvá v bezpečnosti pracovníkov, potom vyvstáva otázka, či práca môže pokračovať. Ohliadnime sa späť a pozrieme sa, koľko je celkovo hlavných kategórií. Prvý, druhý a tretí bod patria do prvej kategórie: život-vstup človeka. Štvrtý a piaty patria do druhej: rôzne oblasti cirkevnej práce a ich nadriadení. Šiesty a siedmy patria do tretej: používanie, rozvíjanie a povyšovanie všetkých druhov ľudí. Ôsmy a deviaty patria do štvrtej: pracovné opatrenia Božieho domu a ťažkosti v práci. Desiaty a jedenásť patria do piatej: obety a majetok Božieho domu. Dvanásť, trinásť a štrnásť patria do šiestej: výnimočné okolnosti, ktoré sa vyskytujú v cirkvi. Pätnásť patrí do siedmej: dôležitá cirkevná práca a bezpečnosť pracovníkov. Celkovo je sedem kategórií, ktoré zahŕňajú pätnásť bodov. Týchto sedem kategórií spadá do rozsahu zodpovednosti vodcov a pracovníkov a sú súčasťou ich práce. Tvoje najzákladnejšie úlohy na pozícii vodcu alebo pracovníka tvorí týchto sedem kategórií a týchto sedem kategórií predstavuje rozsah požiadaviek Božieho domu na vodcu alebo pracovníka. Ak chceme posúdiť, či vodca dokáže dobre konať prácu, či má pracovnú schopnosť, či má kvalitu na to, aby bol vodcom, a či je ako vodca na požadovanej úrovni, mali by sme použiť týchto sedem kategórií. Keď sme to pochopili, na základe týchto siedmich hlavných kategórií budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve a rozoberať prejavy a

konkrétne praktiky falošných vodcov, jeden po druhom, ako aj to, čo urobili počas svojho pôsobenia vo funkcii vodcu, čo dokazuje, že sú falošnými vodcami a nie vodcami na požadovanej úrovni. Pri posudzovaní podľa týchto siedmich kategórií existujú presvedčivé dôkazy, a to je relatívne spravodlivé a rozumné. Povedzte Mi, mali by sme hovoriť v duchovnom spoločenstve o týchto siedmich kategóriách rad za radom, alebo o pätnástich bodoch? Ktorý spôsob je lepší? (Hovoriť v duchovnom spoločenstve rad za radom o pätnástich bodoch.) To vyhovuje vašim preferenciám – čím podrobnejšie, tým lepšie, však? Ďalej formálne začneme naše duchovné spoločenstvo o rôznych prejavoch falošných vodcov.

Prvý bod: Viest' ľudí, aby jedli a pili Božie slová, rozumeli im a vstupovali do reality Božích slov

Falošní vodcovia nemajú kvalitu a schopnosť chápať Božie slová

Kto je falošný vodca? Určite je to niekto, kto nedokáže konať skutočnú prácu, niekto, kto si ako vodca neplní svoje povinnosti. Nekona žiadnu reálnu ani kľúčovú prácu; venuje sa len nejakým všeobecným záležitostiam a povrchným úlohám, veciam, ktoré nemajú nič spoločné so životom-vstupom ani s pravdou. Bez ohľadu na to, koľko tejto práce vykoná, nemá to žiadny význam. Preto sú takíto vodcovia charakterizovaní ako falošní. Ako presne teda rozlíšiť falošného vodcu? Teraz začneme s naším rozborom. Najprv je potrebné jasne povedať, že prvou zodpovednosťou vodcu alebo pracovníka je viesť ostatných pri jedení a pití Božích slov a hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde tak, aby ju ostatní mohli pochopiť a vstúpiť do pravdy-reality. To je najdôležitejšie kritérium, podľa ktorého sa dá overiť, či je vodca pravý alebo falošný. Zistite, či dokáže viesť ostatných pri jedení a pití Božích slov a chápaní pravdy a či dokáže použiť pravdu na riešenie problémov. To je jediné kritérium, podľa ktorého možno overiť, akú kvalitu a schopnosť chápať Božie slová má vodca alebo pracovník a či dokáže viesť Boží vyvolený ľud k vstupu do pravdy-reality. Ak je vodca alebo pracovník schopný čisto chápať Božie slová a rozumieť pravde, mal by podľa Božích slov vyriešiť predstavy a domnienky, ktoré majú ľudia o viere v Boha, a pomáhať im pochopiť praktickosť Božieho diela. Mal by tiež podľa

Jeho slov vyriešiť skutočné ťažkosti, s ktorými sa stretáva Boží vyvolený ľud, najmä pokiaľ ide o mylné názory, ktoré majú vo svojej viere, alebo o chybné chápanie, ktoré majú o konaní povinnosti. Musí tiež uplatňovať Božie slová na vyriešenie problémov, ktoré sa prejavujú, keď ľudia čelia rôznym skúškam a súženiam, a byť schopný viesť Boží vyvolený ľud k pochopeniu a praktizovaniu pravdy a k vstupu do reality Jeho slova. Zároveň musí rozoberať rôzne skazené povahy ľudí na základe skazených stavov odhalených v Božích slovách, aby Boží vyvolený ľud mohol zistiť, ktoré z týchto stavov sa naň vzťahujú, dosiahnuť sebapoznanie, nenávidieť satana a vzdorovať mu, a tak umožniť Božiemu vyvolenému ľudu, aby uprostred všetkých druhov skúšok pevne vytrval vo svojom svedectve, porazil satana a vzdal slávu Bohu. To je práca, ktorú by mali vodcovia a pracovníci konať. Je to najzákladnejšia, najdôležitejšia a najpodstatnejšia práca cirkvi. Ak ľudia, ktorí slúžia ako vodcovia, majú schopnosť chápať Božie slová a kvalitu na pochopenie pravdy, budú nielen schopní chápať Božie slová a vstupovať do ich reality, ale budú tiež schopní usmerňovať, viesť a pomáhať tým, ktorých vedú, k pochopeniu Božích slov a vstupu do ich reality. Ale kvalita na chápanie Božích slov a porozumenie pravde je presne to, čo falošným vodcom chýba. Nerozumejú Božím slovám, nepoznajú skazené povahy, ktoré ľudia odhaľujú v rôznych okolnostiach, ktoré sú odhalené v Jeho slovách, ani to, ktoré stavy vedú k odolávaniu, sťažnostiam, zrade voči Bohu a podobne. Falošní vodcovia nie sú schopní uvažovať o sebe ani spájať Božie slová so sebou, rozumejú len malému množstvu učenia a niekoľkým predpisom z doslovného významu Božích slov. Keď hovoria v duchovnom spoločenstve s ostatnými, len recitujú niektoré z Jeho slov a potom vysvetlia ich doslovný význam. A tým si myslia, že hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde a konajú skutočnú prácu. Ak niekto dokáže čítať a recitovať Božie slová ako oni, budú ho považovať za niekoho, kto miluje a chápe pravdu. Falošný vodca chápe len doslovný význam Božích slov; v zásade nerozumie pravde Božích slov, a preto nedokáže hovoriť o svojom skúsenostnom poznaní týchto slov. Falošní vodcovia nemajú schopnosť chápať Božie slová; dokážu pochopiť len ich povrchný význam, ale veria, že to je chápanie Jeho slov a porozumenie pravde. V každodennom živote vždy interpretujú doslovný význam Božích slov, aby radili a pomáhali ostatným, veriac, že tým konajú

prácu a že vedú ľudí k jedeniu a pitiu Božích slov a k vstupu do ich reality. Faktom je, že hoci falošní vodcovia často takto hovoria v duchovnom spoločenstve s ostatnými o Božích slovách, nedokážu vyriešiť ani najmenší reálny problém a Boží vyvolený ľud zostáva neschopný praktizovať alebo zažívať Jeho slová. Bez ohľadu na to, koľko sa zúčastňuje na zhromaždeniach alebo koľko Božích slov je a pije, stále nerozumie pravde, ani nemá život-vstup a nikto z tohto ľudu nedokáže hovoriť o svojom skúsenostnom poznaní. Aj keď v cirkvi spôsobujú vyrušovanie zlí ľudia a pochybovači, nikto ich nedokáže rozlíšiť. Keď falošný vodca vidí, že pochybovač alebo zlý človek spôsobuje vyrušovanie, neuplatňuje rozlišovanie, ale prejavuje im svoju lásku a nabádanie a žiada ostatných, aby boli voči nim tolerantní a trpezliví, a zhovievavo im dovoľuje, aby v cirkvi naďalej spôsobovali vyrušovanie. To vedie k tomu, že každá cirkevná práca je úplne bezvýsledná. To je dôsledok toho, že falošný vodca nekoná skutočnú prácu. Falošní vodcovia nedokážu použiť pravdu na vyriešenie problémov, čo stačí na to, aby sa ukázalo, že nemajú pravdu-reality. Keď hovoria, len chrliť slová a učenia a všetko, čo hovoria ostatným, aby praktizovali, sú učenia a predpisy. Napríklad, keď niekto začne Boha mylne chápať, falošní vodcovia mu povedia: „Božie slová to už všetko povedali: Čokoľvek Boh robí, je to spása človeka, je to láska. Pozri, aké jasné, aké výslovné sú Jeho slová. Ako Ho ešte stále môžeš mylne chápať?“ Takéto pokyny dávajú falošní vodcovia ľuďom. Chrliť slová a učenia, aby nabádali ľudí, obmedzovali ich a nútili ich dodržiavať predpisy. Ani prinajmenšom to nie je účinné a nedokáže to vyriešiť žiadne problémy. Falošní vodcovia dokážu viesť ľudí len slovami a učeniami, čo týchto ľudí vedie k presvedčeniu, že schopnosť hovoriť o učeniach znamená, že vstúpili do právd-reality. Keď sa však stretnú s ťažkosťami, nevedia, ako praktizovať, nemajú žiadnu cestu a všetky slová a učenia, ktorým rozumeli, idú bokom. Čo to ukazuje? Ukazuje to, že chápanie učení nie je vôbec užitočné ani cenné. Jediné, čomu falošní vodcovia rozumejú, je učenie. Nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby vyriešili problémy; v ich konaní nie sú žiadne princípy a vo svojich životoch len dodržiavajú niektoré predpisy, ktoré považujú za dobré. Takíto ľudia nemajú pravdy-reality. Preto, keď falošní vodcovia vedú ľudí k jedeniu a pitiu Božích slov, nemá to žiadny skutočný účinok. Dokážu ľuďom vysvetliť len doslovný význam Božích slov

a nevedia im z nich pomôcť získať osvietenie alebo pochopiť, aké skazené povahy majú. Falošní vodcovia nerozumejú, aké sú stavy ľudí alebo akú povahu-podstatu ľudia zjavujú tvárou v tvár akejkoľvek situácii, ktoré Božie slová by sa mali použiť na vyriešenie týchto mylných stavov a skazených pováh, čo sa o nich hovorí v Božích slovách, aké sú požiadavky a princípy Božích slov alebo aké sú v nich pravdy. Falošní vodcovia nič z týchto právd-realít nechápu. Len radia ľuďom slovami: „Jedz a pi viac Božích slov. Je v nich pravda. Pochopíš, keď si prečítaš viac Jeho slov. Ak niektorým z nich nerozumieš, mal by si sa len viac modliť, hľadať a uvažovať o nich.“ Takto radia ľuďom a nedokážu tým vyriešiť problémy. Bez ohľadu na to, kto sa stretne s problémom a príde k nim hľadať, povedia to isté. Potom ten človek stále nepozná sám seba a stále nerozumie pravde. Nebude schopný vyriešiť svoj vlastný skutočný problém ani pochopiť, ako by mal praktizovať Božie slová, a bude sa len držať doslovného významu Božích slov a predpisov. Pokiaľ ide o pravdy-princípy praktizovania Božích slov alebo o to, do ktorých realít by mal vstúpiť, stále tomu nerozumie. To je výsledok práce falošných vodcov: ani jeden reálny výsledok.

Boh požaduje, aby sa ľudia obliekali slušne a decentne a mali vystupovanie svätca. „Slušne a decentne a mali vystupovanie svätca“ – celkovo sedem slov, ale rozumieme, čo znamenajú? (Všetci vieme z učenia, že Boh požaduje, aby sa ľudia obliekali slušne a decentne a mali vystupovanie svätca, ale keď sa obliekame, nevieme posúdiť, čo je slušné alebo decentné.) To sa týka problému, či je pravda pochopená alebo nie. Ak to nedokážete posúdiť, dokazuje to, že nerozumieme Božím slovám. Čo teda znamená rozumieť Božím slovám? Znamená to rozumieť kritériám pre slušnosť a decentnosť, o ktorých Boh hovorí, alebo konkrétnejšie, farbe a štýlu oblečenia. Ktoré farby a štýly sú slušné a decentné? Tí, ktorí majú schopnosť chápať pravdu, vedia, čo je slušné a decentné a čo je bizarné. Hoci niektoré šaty sú slušné a decentné, majú staromódny štýl. Boh nemá rád staromódne veci a nežiada od ľudí, aby napodobňovali štýly minulosti alebo sa stali pokryteckými farizejmi. To, čo Boh myslí pod „slušným a decentným“, je mať normálnu ľudskú podobu, vyzeráť vznešene, elegantne a mať úroveň. Boh nežiada od ľudí, aby nosili bizarné oblečenie, ani aby sa obliekali do handier ako žobráci, ale žiada od ľudí, aby sa obliekali slušne a decentne a mali vystupovanie

svätca. To je chápanie normálnych ľudí. Ale keď to počul falošný vodca, celý sa rozohnil a povedal: „Božie slová nám dávajú rozsah, ako sa obliekať. „Slušne a decentne a mali vystupovanie svätca“ – ak sa budeme držať týchto siedmych slov, budeme oslavovať Boha, nebudeme Mu robiť hanbu a medzi nevercami budeme vysoko váženými ľuďmi. Čo je teda slušné a decentné? Znamená to, že musíte hovoriť a konať s ľudskou podobou a musíte mať sväté vystupovanie. Keď hovoríme o svätcoch, vo všeobecnosti máme na mysli starovekých svätcov. Ak chceme mať sväté vystupovanie, musíme napodobňovať štýl starovekých svätcov, ale ak budeš chodiť v starodávnom oblečení, ľudia si budú myslieť, že si sa zbláznil. To nie je v zhode s princípom ctenia si Boha, ale mali by existovať nejaké dôkazy o oblečení, ktoré nosili svätci v nedávnej dobe a ktoré môžeme vypátrať. Spoločenské pomery boli pred niekoľkými desaťročiami lepšie. Ľudia boli jednoduchší a obliekali sa konzervatívnejšie a vhodnejšie. Ak by ste sa obliekali podľa tohto štandardu, boli by ste slušní a decentní a mali by ste vystupovanie svätca. Toto je cesta praktizovania.“ Keď zistil, že ľudia v 70. a 80. rokoch nosili biele košele a modré nohavice, povedal bratom a sestrám: „Videl som svetlo v Božích slovách. Ľudia v 70. a 80. rokoch sa obliekali do odevov, ktoré boli celkom vhodné a jednoduché. Nedalo by sa povedať, že boli dôstojné, ale zdá sa, že sú viac v zhode s požiadavkami Božieho slova, takže sa budeme obliekať podľa tohto štandardu.“ Vodca išiel príkladom a obliekol si to a všetci si mysleli, že to vyzerá dobre, celkom decentne a jednoducho. Vodca povedal: „Boh povedal, aby sme nenosili bizarné oblečenie. Po prvé, gombíky na košeli musia byť zapnuté až po krk a všetky gombíky na manžetách musia byť tiež zapnuté. Zápästia nesmú byť odhalené, košeľa musí byť zastrčená a všetko musí byť pevne zakryté, bez odhaleného hrudníka alebo chrbta. Pozrite sa, aké je to slušné a decentné! Nie je to snád' slušné a decentné a nie je to presne v súlade so svätým vystupovaním, ako to Boh požaduje?“ Vodca sa obzvlášť vyžíval v odeve, ktorý mal v tej chvíli na sebe, a zároveň požadoval od ostatných: „Vaše šaty sú príliš moderné, príliš módné. Robia hanbu Bohu a On ich nemá rád. Všetci sa ponáhľajte a oblečte si to, čo mám ja, buďte presne ako ja!“ Ľudia bez rozlišovania ho nasledovali, našli si a obliekli takzvaný slušný a decentný odev, ktorý bol v súlade so svätým vystupovaním, a väčšina ľudí si dokonca myslela, že je to dobré. Ale

niektorí ľudia boli v srdci odpudení týmito staromódnyimi vecami a cítili, že robiť to je nevhodné a že toto chápanie Božích slov je skreslené. Títo ľudia, hoci nedokázali jasne povedať, či je správne alebo nesprávne počúvať vodcu, a neodvážili sa robiť závery, zastávali názor, aby sa dav slepo nenasledoval. Verili, že to, čo povedal vodca, nie je úplne správne, a nenasledovali to. Len tí hlupáci, tí ľudia, ktorým chýba schopnosť chápať Božie slová, sami nečítali Božie slová, súhlasili so všetkým, čo povedal falošný vodca, a robili všetko, čo im bolo povedané, a tak, ako im to bolo povedané. Nasledovali falošného vodcu a napodobňovali ho, obliekali sa rovnako, keď išli von. Vždy, keď išli medzi dav, cítili sa celkom potešení a mysleli si: „Veríme vo Všemohúceho Boha a v mojom odeve je toľko svätého vystupovania. Čo máte na sebe vy? Aké krikľavé, aké moderné, aké podlé! Pozrite sa na nás, nič neodhaľujeme!“ Mysleli si, že sú úžasní. Falošný vodca si nielenže neuvedomil, že ide o mylnú interpretáciu Božích slov, ale v skutočnosti si myslel, že praktizuje Božie slová a vstupuje do ich reality. Toto robia falošní vodcovia. Ani pri najjednoduchších a najľahšie pochopiteľných Božích požiadavkách na ľudí nedokážu falošní vodcovia skutočne pochopiť, na čo sa Božie slová vzťahujú, aké sú ich požadované štandardy alebo princípy. Dokážu potom pochopiť, čo Boh hovorí o skazenej povahe ľudstva alebo o všetkých druhoch ľudských stavov? Dokážu presne vedieť, čo je tu pravda? Samozrejme, že nie.

Falošní vodcovia nemajú schopnosť pochopiť Božie slová; z doslovného významu Božích slov vedia iba to, čo Boh povedal, ale nerozumejú, aké pravdy Božie slová vyjadrujú, čo Boh od ľudí vyžaduje ani aké pravdy-princípy by ľudia mali pochopiť. Preto, keď hovoria v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, robia len nejaké doslovné výklady a dávajú ľuďom nejaké predpisy, nejaké pravidlá, ktoré majú dodržiavať, a tým dokazujú, že aj oni rozumejú Božím slovám a odvieďli prácu. Niektorí falošní vodcovia si dokonca myslia, že Božie slová sú už jasné, len ľudia ich stále nedokážu jest' a piť alebo sa o to nesnažia. Keď vidia, že všetci majú v rukách knihy Božích slov, považujú vedenie ľudí k jedeniu a pitiu Božích slov za nadbytočné. Preto, keď objavia problémy počas zhromaždení alebo pri konaní svojich povinností, pošlú ľuďom len niekoľko vybraných úryvkov Božích slov a povedia im veci ako: „Prečítaj si tento úryvok Božích slov“; „Prečítaj si tamten úryvok Božích slov“; alebo „Božie slová hovoria o tejto

veci takto a o tamtej onak.“ Posielajú ľuďom len vybrané úryvky Božích slov a presviedčaním ich povzbudzujú, aby Božie slová čítali, pričom veria, že takto treba ľudí viesť k jedeniu a pitiu Božích slov a že si plnia zodpovednosť vodcu. Keď ľudia uvidia tieto slová, povedia: „Aj ja som čítal tieto Božie slová; nie je vari zbytočné, že mi vyberáš tieto slová?“ Falošní vodcovia si však myslia: „Ak ti ich nepošlem, nebudeš vedieť nájsť, v ktorej kapitole alebo na ktorej strane sa tieto slová nachádzajú. Ani nevieš, v akom kontexte Boh tieto slová povedal. Ako vodca by som mal prevziať túto zodpovednosť a posilať ti Božie slová kedykoľvek a kdekoľvek.“ Niektorí falošní vodcovia v návale lásky dokonca pošlú niekomu desať až dvadsať úryvkov Božích slov za deň, aby dali najavo svoju vernosť k práci a svoje odhodlanie viesť ľudí do reality Božích slov. Tieto Božie slová sú ľuďom posielané, no sú ich problémy vyriešené? Plnia úlohu, ktorú by mal plniť vodca? Často túto úlohu neplnia, pretože ak by ľudia dokázali týmto slovám porozumieť sami, nepotrebovali by vodcu. Úryvky Božích slov, ktoré posielajú falošní vodcovia, sú v skutočnosti dobre známe tým, ktorí často čítajú Božie slová, ale čo ľuďom chýba? Aké sú ich ťažkosti a problémy? Ide o to, že keď príde na otázky týkajúce sa týchto právd, keď čelia ťažkostiam, ľudia nedokážu preniknúť do podstaty týchto problémov, nevedia, kde začať, aby ich vyriešili, a nevedia, ako vstúpiť do týchto právd – a falošní vodcovia to tiež nevedia. Splnili teda v tejto veci svoju zodpovednosť? Sú kompetentní na vodcovskú prácu? Je zrejmé, že túto zodpovednosť nesplnili. Napríklad, keď ľudia čítajú v Božích slovách o tom, ako byť čestným človekom, falošný vodca, pretože nevie, ako jesť a piť Božie slová a chýba mu kvalita na to, aby pochopil pravdu a porozumel jej, by povedal: „Božie požiadavky nie sú vysoké. Boh od nás žiada, aby sme boli čestnými ľuďmi, a byť čestným znamená hovoriť pravdivo. Či to všetko nepovedali Božie slová: „Nech vaše áno znamená áno a vaše nie nech znamená nie.“ (Mt 5, 37)? Aké jasné sú Božie slová! Len povedz, čo si myslíš vo svojom srdci; aké je to jednoduché! Prečo to nedokážeš? Božie slovo je pravda, musíme ju praktizovať. Nepraktizovať znamená vzdorovať Bohu a spasí azda Boh tých, ktorí Mu vzdorujú? Nespasí.“ Keď to ľudia počujú, odpovedajú: „Všetko, čo hovoríš, je správne, ale stále nevieme, ako byť čestnými ľuďmi. Pretože mnohokrát je klamstvo nedobrovoľné, alebo je to niečo, čo človek urobí, keď nemá inú možnosť, a

je za tým nejaký dôvod. Ako by sa to malo vyriešiť?“ Čo by povedal falošný vodca? „Či to nie je jednoduché? Či to Božie slová neobjasnili? Byť čestným človekom je ako byť dieťaťom; aké je to jednoduché! Bez ohľadu na to, koľko máš rokov, nemôžeš byť ako dieťa? Len sa pozri, ako sa správajú deti.“ Poslucháč potom premýšľal: „Hlavnými prejavmi správania dieťaťa sú naivita a živosť, skákanie, nezrelosť a nechápanie mnohých vecí. Keďže to vodca povedal, urobím to teda takto.“ Na druhý deň si táto tridsiatnička alebo štyridsiatnička zaplietla vlasy do dvoch malých vrkočov, nasadila si ružovú čelenku a sponky do vlasov, obliekla si ružovú košeľu, topánky a ponožky, celá sa odela do ružovej. Keď to vodca videl, povedal: „Správne! Kráčaj viac ako dieťa, poskakuj. Hovor nevinnnejšie ako dieťa, s očami bez podlosti a s úsmevom na tvári – no nie je to návrat k detskému správaniu? Toto je vystupovanie čestného človeka!“ Vodca je celkom spokojný, zatiaľ čo ostatní to vnímajú ako hlúpe, nenormálne správanie. Tento falošný vodca nielenže nevyriešil problém, ale vôbec nevedel, ako hľadať pravdy-princípy, a viedol ľudí na cestu absurdity. Dokonca aj pri najjednoduchšej pravde o tom, ako byť čestným človekom, falošný vodca nevie, ako ju pochopiť správne a čisto, a tak sa uchyľuje k slepému uplatňovaniu predpisov, pričom ju chápe tak skreslene, že to znechucuje tých, ktorí to počujú. To robia falošní vodcovia.

Falošní vodcovia chápu Božie slová všelijakými spôsobmi a prichádzajú s rôznymi bizarnými a výstrednými názormi. Oháňajú sa tiež zástavou praktizovania a nasledovania Božích slov a požadujú od ostatných, aby prijali ich chápanie a držali sa ho. Skrátka, ľudia ako títo falošní vodcovia majú často plytké a skreslené chápanie Božích slov. Ak to definujeme duchovným termínom, povedali by sme, že „nemajú duchovné porozumenie“. Nielenže je ich chápanie Božích slov skreslené, ale často od ostatných požadujú, aby rovnako ako oni nasledovali tieto skreslené učenia a predpisy. Medzitým používajú svoje skreslené chápanie na odsudzovanie tých, ktorí majú čisté chápanie pravdy. Títo falošní vodcovia, ktorí nemajú duchovné porozumenie, neskúmajú podrobne Božie slová a neanalyzujú ich tak, ako to robia antikristi. Zvonku sa napriek tomu zdá, akoby k Božím slovám pri ich jedení, pití a prijímaní pristupovali s podriadeným postojom. Avšak pre svoju slabú kvalitu a neschopnosť pochopiť Božie slová zaobchádzajú s Božími slovami, akoby to bola učebnica, a veria, že Božie slová sa riadia logikou „jeden plus jeden

sú dva, dva plus dva sú štyri“. Nevedia, že Božie slová sú pravdou a na to, aby človek vstúpil do reality Božích slov, musí pochopiť, na čo sa vzťahujú pravdy vyslovené v Božích slovách a aké rôzne stavy a obsah tieto pravdy zahŕňajú. Keď ostatní chápu Božie slová veľmi konkrétnym a praktickým spôsobom, považujú to za povrchné a nehodné počúvania a hovoria: „Tomu všetkému rozumiem, všetko viem. To, o čom hovoríš, je už v Božích slovách jasne vysvetlené, prečo to musíš hovoriť ty?“ V skutočnosti si neuvedomujú, že to, o čom ostatní diskutujú, zahŕňa špecifický obsah súvisiaci s pravdami v Božích slovách. Keďže títo falošní vodcovia nemajú duchovné porozumenie a nemajú schopnosť pochopiť Božie slová, myslia si, že všetky pravdy sú viac-menej rovnaké, bez špecifických rozdielov medzi problémami, ktorých sa dotýkajú; veria, že aj keď sa o týchto veciach hovorí donekonečna, v podstate ide o ten istý problém. Toto presvedčenie naznačuje vážny problém a predurčuje takýchto jednotlivcov k tomu, že nikdy nepochopia pravdu.

Falošní vodcovia nedokážu viesť ľudí do pravdy-reality

V súčasnosti existujú jednotlivci s dobrou kvalitou a schopnosťou chápania, ktorí už získali nejaké skúsenosti so základnými Božími slovami a vstup do týchto slov, a majú aj nejakú pravdu-reality, ale potrebujú konkrétnejšie vedenie a vodcovstvo, aby bol ich vstup presnejší a konkrétnejší. Len falošní vodcovia nerozumejú, na čo sa vzťahujú konkrétne detaily pravdy alebo prečo sa o nich hovorí takýmto spôsobom, a myslia si, že je to zbytočné komplikovanie vecí alebo hranie sa so slovami. Nerozumejú a nevedia, ako chápať alebo zažívať rôzne aspekty, ktoré pravda zahŕňa. Preto to, čo môžu konať po tom, ako sa stanú vodcami, je len viesť ľudí k jedeniu a pitiu Božích slov, o ktorých sa bežne hovorí v duchovnom spoločenstve, potom hovoriť o niektorých učeniach a dospieť k nejakým praktickým metódam dodržiavania nariadení, a to, čo od nich ľudia získajú, sú len nejaké povrchné duchovné termíny a bežne hovorené slová a učenia, nariadenia a slogany. Ľuďom, ktorí sú noví veriaci, môžu kázania falošných vodcov sotva stačiť na rok alebo dva, ale po roku či dvoch tí, ktorí začali chápať niektoré pravdy, začnú rozlišovať reči a prístupy falošných vodcov. Pokiaľ ide o tých, ktorí zásadne nemajú schopnosť chápania, bez ohľadu na to, ako falošní vodcovia kážu, nič necítia, nemajú žiadne povedomie a neuvedomujú si, že to, čo títo vodcovia

kážu, sú len slová a učenia a že to, čomu rozumejú, sú len nejaké prázdne teórie, slogany a nariadenia, ktoré vôbec nie sú pravdou. Na základe týchto prejavov, môžu falošní vodcovia splniť zodpovednosť „viest' ľudí, aby jedli a pili Božie slová, rozumeli im a vstupovali do reality Božích slov“? Môžu splniť túto úlohu? Môžu splniť svoje zodpovednosti? (Nie.) Prečo nemôžu? Aký je kľúčový problém? (Takíto ľudia nemajú duchovné porozumenie a nedokážu pochopiť pravdu.) Nemajú duchovné porozumenie a nedokážu pochopiť pravdu, a napriek tomu chcú viesť ostatných – to je úplne nemožné! Očakávať od falošných vodcov, že povedú ľudí k pochopeniu Božích slov a vstupu do reality Božích slov, je ako chytať tiene a naháňať vietor – je to celkom nemožné! Vezmime si napríklad bytie čestným človekom: Božie slová sú v tomto bode celkom jednoduché, je to len pár viet, nie sú zložité. Každý s trochou vzdelania vie, čo tieto slová znamenajú. Ale falošní vodcovia v záujme ukázať, že sú schopní práce a môžu viesť ľudí, to ďalej rozvádzať na základe Božích slov: „Aký je význam Božej požiadavky, aby ľudia boli čestní? Tkvie v tom, že byť čestným človekom je to, čo Boh miluje. Neverci nie sú čestní, nehovoria pravdu a to, čo hovoria, sú všetko lži a klamlivé slová; celý svet je veľkým národom lži. Preto prvá vec, ktorú Boh dnes pri Svojom príchode požaduje, je, aby ľudia boli čestní. Ak nie si čestný človek, Boh ťa nebude milovať; ak nie si čestný človek, nemôžeš byť spasený ani nemôžeš vstúpiť do kráľovstva; ak nie si čestný človek, nemôžeš praktizovať pravdu a si určite ľstivý človek; ak nie si čestný človek, nie si na požadovanej úrovni ako stvorená bytosť.“ Rozumiete teraz, ako byť čestným človekom? (Nie.) Po tom všetkom to stále nie je jasné. Keď to noví veriaci počujú, cítia, že tieto slová sú vynikajúce, niečo, čo nepočuli za svojich dvadsať či tridsať rokov v náboženstve. Niektorí dokonca hovoria: „Tieto slová sú silné, každá veta si zaslúži ‚amen‘. Táto kázeň je naozaj dobrá, je to skutočne kázeň Veku kráľovstva!“ Falošní vodcovia potom pokračujú: „Boh od nás žiada, aby sme boli čestnými ľuďmi, tak sme čestní ľudia?“ Niektorí nad tým premýšľajú: „Keďže nás Boh žiada, aby sme boli čestnými ľuďmi, znamená to, že ešte nie sme čestní ľudia.“ Niektorí si mlčky myslia: „Považujem sa za celkom prostoduchého človeka. Nikdy sa s nikým nehádam a pri podnikaní sa neodvážim nikoho podviesť. Ak aj občas získam nejakú malú výhodu, nemôžem v noci ani spať. Som čestný človek? Myslím si, že som prostoduchý

človek a neznamena to to isté, ako byť čestným človekom?“ Iní hovoria: „Ja prirodzene neviem klamať. Len čo poviem niečo nepravdivé, začnem sa červenáť, takže musím byť čestný človek, však?“ Falošní vodcovia potom dodajú: „Bez ohľadu na to, či si čestný človek, keďže Božie slovo od nás žiada, aby sme boli čestní, potom je nevyhnutné, aby si bol čestným človekom. Ak konáš podľa Božích slov, si čestný človek. Potom sa oslobodíš od ľstivosti, od pút temného vplyvu satana. Keď sa staneš čestným človekom, vstúpiš do pravdy-reality, môžeš si plniť svoje povinnosti a podriaďiť sa Bohu.“ Rozumiete teraz, ako byť čestným človekom? (Nie.) Niektorí sú však nadšení: „Tieto slová sú silné. Amen! Každá veta je správna. Nič z toho nie je priamo z Božích slov, ale všetko je pochopené z Božích slov. Toto chápanie je fantastické! Prečo to nedokážem pochopiť takto? Zdá sa, že tento vodca je skutočne hodný svojho titulu, je naozaj stvorený pre vodcovstvo!“ Ľudia, ktorí sú bystrí a majú kvalitu, po vypočutí týchto slov premýšľajú: „Nevysvetlil si, čo je to čestný človek. Ako presne sa človek stane čestným?“ Falošní vodcovia pokračujú: „Byť čestným človekom znamená neklamať. Napríklad, ak si sa v minulosti dopustil smilstva, potom sa modli k Bohu a priznaj sa, koľkokrát si to urobil a s kým. Ak máš pocit, že Boha nevidíš ani sa Ho nemôžeš dotknúť, potom sa musíš priznať vodcovi a všetko objasniť. Úprimné priznanie je najzákladnejšou požiadavkou na to, aby bol človek čestný. Okrem toho ide o to, hovoriť úprimne zo srdca a do ničoho nemiešať klamstvá. Ako premýšľaš o akejkolvek veci, aké máš úmysly, akú skazenosť odhaľuješ, koho nenávidíš alebo si v srdci preklial, komu chceš ublížiť alebo proti komu kuješ pikle – všetko by si mal priznať týmto ľuďom. Týmto spôsobom sa staneš otvoreným a úprimným a budeš žiť vo svetle. To znamená byť čestným človekom. Čestný človek sa musí vzdať svojho ega; musí byť schopný ukázať a rozobrať tie najhoršie a najtemnejšie zákutia svojho srdca.“ Keď to počujete, rozumiete teraz, ako byť čestným človekom? (Stále nie.) Aj po vypočutí človek rozumie len učeniám, nie konkrétnym praktikám. S takýmto chápaním Božích slov vedú falošní vodcovia takýmto spôsobom ľudí k jedeniu a pitiu Božích slov a takto aj hovoria v duchovnom spoločenstve, pričom si myslia, že najviac rozumejú Božím slovám, majú schopnosť chápať Božie slová a môžu viesť ľudí do reality Božích slov. V skutočnosti to, čo chápú a o čom hovoria v duchovnom spoločenstve, sú všetko len učenia a slogany a neponúkajú vôbec

žiadnu pomoc tým, ktorí hľadajú pravdu-reality a chcú pochopiť pravdy-princípy. Falošní vodcovia si však stále myslia, že majú veľkú schopnosť chápania, majú jedinečný vhlad do Božích slov a sú lepší ako obyčajní ľudia. Chodia a kážu tieto učenia a slogany, dokonca sa porovnávajú s ostatnými, často používajú tieto učenia a slogany na slovné potýčky a dokonca ich často používajú na poučovanie, orezávanie, súdenie a odsudzovanie ľudí. Myslia si, že takto konajú prácu, prinášajú Božie slová do reálneho života a uplatňujú ich. Nie je to problém? Falošní vodcovia nedokážu pochopiť Božie slová, nedokážu viesť ľudí do reality Božích slov. Po prečítaní Božích slov dokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve len o niektorých slovách a učeniach, a napriek tomu kážu sem a tam a chvália sa nimi. V skutočnosti však nerozumejú žiadnej pravde v Božích slovách. Napríklad nerozumejú niektorým podobným duchovným termínom alebo podobným výrazom, ani nevedia, aké sú medzi nimi rozdiely alebo ako ich prispôbiť reálnym situáciám. Okrem dodržiavania predpisov a chrlenia slov a učení im chýba skutočné pochopenie Božích slov a skutočne ich nepraktizujú. Preto je jasné, že falošní vodcovia sami nerozumejú pravde, ani nie sú schopní viesť ľudí k pochopeniu Božích slov a vstupu do pravdy-reality. Ilustrovali sme to na príklade toho, čo znamená byť čestným človekom. Falošní vodcovia, ktorí nevedia, ako vnímať pravdu o tom, ako byť čestným človekom, sa uchylujú k chrлению slov a učení a kázaniu sloganov, čím zavadzajú tých hlupákov a popletencov, ktorí nemajú duchovné porozumenie, a tí sú potom úplne zmätení. Po vypočutí týchto slov a učení obzvlášť zbožňujú falošných vodcov a po niekoľkých rokoch ich nasledovania nakoniec nerozumejú ani najzákladnejším pravdám a vôbec do nich nevstupujú. Týmto ukončíme naše duchovné spoločenstvo o tejto téme.

Druhý bod: Poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote (prvá časť)

Falošní vodcovia nedokážu preniknúť do stavov rôznych typov ľudí

Druhou zodpovednosťou vodcov a pracovníkov je poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote. Ako falošní vodcovia vykonávajú

túto prácu? Sú kompetentní na túto úlohu? Rozoberme si tento bod. Poznať stavy každého druhu človeka – na akom základe sa to dosahuje? Dosahuje sa to na základe pochopenia Božích slov, ktoré odhaľujú skazené povahy a podstaty rôznych ľudí. Aby človek pochopil stavy rôznych ľudí, musí najprv pochopiť Božie slová, ktoré odhaľujú rôzne stavy, skazené povahy a skazené podstaty ľudí, a byť schopný sa v nich nájsť. Typ pováh, ktoré Boh odhaľuje, ukazuje na to, o aký druh ľudí ide, aká je ich ľudská prirodzenosť, aké majú prejavy a odhalenia a aký je ich postoj k Bohu, Božím slovám a ich povinnosti; tieto stavy treba priradiť k Božím slovám a takto je človek schopný pochopiť stavy rôznych jednotlivcov. Preto poznať stavy rôznych ľudí sa dosahuje predovšetkým na základe pochopenia Božích slov a schopnosti chápať Božie slová. Falošní vodcovia nemajú schopnosť chápať Božie slová, dokážu teda pochopiť zložité pravdy o rôznych typoch ľudí, ktoré odhaľujú Božie slová, ako aj rôzne odhalené stavy a skazené podstaty? (Nie.) Nerozumejú, nepoznajú súvislosti a nepoznajú pravdy, ktoré sú s tým spojené. Pretože nemajú schopnosť chápať Božie slová, pochopenie stavov rôznych ľudí – táto veľmi kľúčová a dôležitá záležitosť – je pre falošných vodcov veľmi náročnou a ťažkou úlohou.

Ako falošní vodcovia chápu stavy rôznych ľudí? Myslia si: „Tento človek je nadšený, tamten je malicherný, tento sa rád parádi, tamten má malú vieru...“ Pozerajú sa len na tieto povrchné javy, ale nevedia, aký je v skutočnosti postoj niekoho k Božím slovám a pravde a aká je jeho skutočná prirodzenosť-podstata. Napríklad, niekto má úprimnú vieru a je energický pri konaní svojej povinnosti, ale jeho ťažkosti a zložité situácie v rodine ovplyvňujú výsledky jeho povinností; keď to falošní vodcoviavidia, nesprávne takýchto ľudí onálepkujú a povedia: „Tento človek je pochybovač. Nedokáže sa odpútať od svojej rodiny. Stále myslí na svoje deti. Má doma úspory, ale neobetuje ich. Takže tento človek je veľmi problémový a v budúcnosti nemôže byť použitý na dôležité úlohy.“ V skutočnosti problém tejto osoby nie je vážny; je to jednoducho preto, že verí v Boha len krátky čas a jeho pochopenie pravdy je plytké, takže nedokáže preniknúť do podstaty mnohých vecí. Nevie, ako pristupovať k svojej rodine a deťom, ani ako zaobchádzať so svojím majetkom. Stále je v období modlitieb a hľadania a ešte nenašiel presné princípy a metódy praktizovania. Má odhodlanie praktizovať pravdu, ale keď

čelí zložitým situáciám a problémom v rodine, je dočasne trochu slabý a nie je veľmi aktívny pri konaní svojej povinnosti. Avšak prácu, ktorú mu cirkev prideli, dokáže svedomito dokončiť, čo je niečo, čo väčšina ľudí nedokáže. Súdiac podľa jeho kvality, ľudskej prirodzenosti a jeho postoja k pravde, je to dobrý človek. Ale falošní vodcovia to tak nevidia, pretože nerozumejú Božím slovám a nevidia, ako Božie slová použiť ako štandard na meranie toho, aká je niekoho prirodzenosť-podstata, alebo či stav, v ktorom sa niekto nachádza, je spôsobený jeho prirodzenosťou-podstatou, dočasnou slabosťou alebo je to otázka duchovného vzrastu; nedokážu tieto veci posúdiť. Ťažkosti, s ktorými sa stretávajú ľudia tohto typu, sú tie, ktoré sa vyskytujú v reálnom živote a súvisia so životom-vstupom – dokážu falošní vodcovia zvládnuť takéto problémy? Dokážu vyriešiť ťažkosti týchto ľudí? (Nie.) Pretože falošní vodcovia nedokážu presne pochopiť stavy rôznych ľudí a nedokážu presne rozlíšiť dobré a zlé v prirodzenosti-podstate rôznych ľudí, nedokážu ani presne vyriešiť ťažkosti a problémy rôznych ľudí. Naopak, za kľúčové ciele na rozvíjanie považujú tých, ktorí sa spoliehajú len na nadšenie, dokážu sa neustále za niečím naháňať a vydávať sa, znášať útrapy a platiť cenu, ale majú slabú kvalitu a chýba im schopnosť chápania, a keď títo ľudia narazia na ťažkosti, hovoria s nimi v duchovnom spoločenstve, aby ich vyriešili. Ale pokiaľ ide o tých, ktorí skutočne majú kvalitu a dobrú ľudskú prirodzenosť, keď narazia na ťažkosti a sú trochu slabí, ako ich falošní vodcovia riešia a ako k nim pristupujú? Keď títo ľudia čelia ťažkostiam a sú v skutočnosti len trochu slabí, podľa situácie by mali byť podporení a mali by dostať pomoc; človek by s nimi mal hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích úmysloch – nemali by byť úplne odpísaní, a už vôbec nie onálepkovaní. Ale ako falošní vodcovia riešia ťažkosti takýchto ľudí? Hovoria: „Božie dielo už dospelo do takej etapy a ty sa stále držíš svojho manžela, svojich detí; dokonca dávaš svoje deti na univerzitu a usiluješ sa o ich dobré vyhladky do budúcnosti. Keďže pohromy sú čoraz vážnejšie, sú v tomto svete ešte nejaké vyhladky? Nedokážeš sa postarať ani o svoj vlastný život, ako sa môžeš starať o tieto veci? Božie dielo sa blíži ku koncu, ako nás len tlačí čas! Ak sa neoddáš úplne, môžeš sa ešte nazývať stvorenou bytosťou? Si ešte človekom?“ Sú toto skutočne ťažkosti týchto ľudí? (Nie.) Dôvod, prečo sú títo ľudia trochu slabí, keď čelia ťažkostiam, je len ten, že majú malý duchovný vzrast, nie

preto, že by nemilovali pravdu alebo nechceli konať svoju povinnosť. Preto to, čo hovoria falošní vodcovia, nezodpovedá ich stavu; je to očividne prípad nesprávneho onálepkovania, nechápu jadro alebo kľúčový aspekt ich stavu, nechápu, čo si skutočne myslia, akí sú to ľudia a ako by mali byť vedení a ako by sa im malo pomôcť vyriešiť ich ťažkosti. Falošní vodcovia nevedia, ako tieto problémy riešiť. Ako by sa teda mali takéto záležitosti riešiť, keď sa vyskytnú? Môžeš povedať: „Problém, ktorému čelíš, je problém, s ktorým sa stretáva mnoho ľudí. Tí, ktorí dokážu skutočne zanechať svoje rodiny a z celého srdca sa vydať Bohu, nekonajú impulzívne, ale dlho sa na to pripravovali. Na jednej strane pochopili dostatok pravdy a skutočne majú odhodlanie oslobodiť sa od svojej rodiny, z celého srdca sa vydávať v Božom dome a môžu zaručiť, že to neskôr nebudú ľutovať – všetko si premysleli. Okrem toho sa počas tohto obdobia tiež modlia k Bohu o prípravu a o otvorenie cesty vpred, zatiaľ čo sa naďalej vyzbrojujú pravdou, čo im umožňuje pochopiť viac právd a mať viac viery v to, že všetko odložia, aby sa z celého srdca vydali Bohu. To si vyžaduje čas, modlitbu a samozrejme, Božie vedenie a usporiadania. Ak máš toto odhodlanie, nebuď netrpezlivý. Modli sa k Bohu a ticho čakaj a Boh pre teba urobí usporiadania. Ak sú tvoje modlitby a tvoje odhodlanie v súlade s Božími úmyslami a dostanú Božie schválenie, ak si pripravený a podriadiš sa bez ohľadu na to, čo Boh urobí, a nebudeš cítiť žiadnu útosť, potom ti Boh určite otvorí cestu. Počas tohto obdobia by sa ľudia mali pripravovať a čakať; jediné, čo môžu urobiť, je vyzbrojiť sa pravdou, pochopiť Božie úmysly a umožniť, aby ich duchovný vzrast postupne rástol. Keď Boh pripraví rôzne prostredia, ak sa dokážeš rozhodnúť podriaďiť sa Božej zvrchovanosti a usporiadaniam bez akýchkoľvek sťažností – to znamená mať duchovný vzrast – bez ohľadu na to, čo Boh robí alebo ako to zariaďuje, budeš sa vedieť podriaďiť.“ Čo si myslíte o takomto vedení? (Je dobré.) Na jednej strane si plníte svoju zodpovednosť, pomáhate ľuďom pochopiť Božie úmysly; a zároveň ich nenúťte nad ich schopnosti, ale zaobchádzate s nimi podľa ich skutočnej situácie. Nie je to vari riešenie problémov Božími slovami? Nie je to riešenie ťažkostí, ktorým ľudia čelia v reálnom živote, na základe ich stavu? (Áno.)

Niektorí ľudia sú pri konaní svojej povinnosti vždy povrchní a vôbec nie sú zodpovední, vždy sa správajú, akoby zastávali nejaký úrad, sú arogantní,

samospravodliví a nedokážu s nikým spolupracovať, a spôsobujú straty práci cirkvi bez čo i len náznaku pocitu viny. Keď falošný vodca vidí takúto situáciu, pustí sa do riešenia problému a hovorí: „Tento človek zohráva v tejto práci veľmi dôležitú úlohu. Zdá sa, že ho nemá kto vhodný nahradiť, takže s ním musíme byť v duchovnom spoločenstve, aby sme vyriešili jeho ťažkosti.“ Počas duchovného spoločenstva falošný vodca zistí, že tento človek vôbec nechce konať svoju povinnosť. Chce sa usilovať o svetské veci, zarábať peniaze vo svojej kariére a žiť dobrý život a cíti, že je pre neho priveľká záťaž, aby konal svoju povinnosť. Cíti, že konať svoju povinnosť v Božom dome znamená byť každý deň zaneprázdnený, čo nielenže ničí jeho osobný rodinný život, ale znemožňuje aj udržiavanie vzťahov s rodinnými príslušníkmi, a že ak pri konaní svojej povinnosti poruší princípy, musí znášať orezávanie. Takýto život považuje za pritrpký a nechce tak žiť. Problém je jasný: jeho správanie naznačuje, že je pochybovač. Ako to však rieši falošný vodca? Falošný vodca si myslí: „Tento človek je medzi nevercami talentovaný; nie je ľahké nájsť niekoho ako on. Jeho stav je problematický; musím rýchlo odložiť najnaliehavejšiu prácu, ktorú mám, aby som s ním bol v duchovnom spoločenstve a pomohol mu to vyriešiť. Ako to vyriešiť? Božie slová sú najmocnejšie; najprv mu prečítam niekoľko úryvkov Božích slov, aby som vyriešil jeho neochotu konať svoju povinnosť.“ Falošný vodca mu hovorí: „Teraz, keď prišli pohromy, ľudia už nemôžu žiť dobrý život. Ty chceš stále zarábať prostredníctvom kariéry a žiť prostý rodinný život, ale čoskoro bude celý svet v chaose a už nebudú žiadne prosté rodiny. Azda ti to nedochádza? Musíš sa viac modliť k Bohu. Modlitba k Bohu ti dá vieru. Musíš tiež viac jesť a piť Božie slová. Keď niekoľkokrát zješ a vypiješ Božie slová, tvoj problém sa vyrieši.“ Potom nájde päť alebo desať úryvkov Božích slov, aby mu ich prečítal a bol s ním v duchovnom spoločenstve. Ten človek odpovedá: „Dost' bolo duchovného spoločenstva. Všetkým týmto Božím slovám rozumiem; som vzdelanejší ako ty. Nepredvádzaj sa.“ Celý deň duchovného spoločenstva a nič sa nevyriešilo. Falošný vodca si pomyslí: „Konám cirkevnú prácu už toľko rokov; neverím, že nedokážem vyriešiť tvoj problém.“ Večer rýchlo pokračuje v duchovnom spoločenstve: „Musíš milovať a uctievať Boha! Máš nádej stať sa stvorenou bytosťou, ktorá je na požadovanej úrovni. Túto povinnosť nie je ľahké získať; musíš

si vážiť túto príležitosť, pretože ak ju premeškáš, už nikdy nebude ďalšia. Keďže máš takú dobrú kvalitu a predpoklady, nebola by škoda, keby si nekonal svoju povinnosť? Nieкто s tvojím talentom by mal byť v Božom dome povýšený a použitý; máš tu sľubné vyhliadky!“ Ten človek odvetí: „Mlč už. Ak ma necháš konať moju povinnosť, môj postoj zostane rovnaký. Ak mi to nedovolíš, okamžite odídem. Predsa sa tu nedoprosujem, aby som mohol zostať!“ Falošný vodca vyčerpá všetky svoje slová, ale nedokáže tohto človeka presvedčiť ani vyriešiť jeho problém. Prečo je to tak? Je to preto, lebo nedokáže prezrieť, v čom spočíva zásadný problém tohto človeka. Tento človek, keď koná svoju povinnosť, je povrchný, kedykoľvek sa mu zachce, klame, kedykoľvek sa mu zachce, a ak sa mu zachce, robí ju len naoko; bez ohľadu na to, akú prácu robí, je nezodpovedný. Nemá najmenšiu ochotu vynaložiť trochu viac úsilia alebo povedať pár slov navyše, aby vyriešil niektoré problémy, pretože to považuje za nepríjemné a obťažujúce. Jasne vie, ako konať svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni, a ako konať primerane, ale nemá najmenšiu ochotu takto praktizovať. Napriek tomu naďalej koná svoju povinnosť v Božom dome. Aká je povaha tejto situácie? Aký je tu problém? (Prišiel so zámerom získať požehnanie a handlovať s Bohom.) Prišiel s takouto nádejou; takíto ľudia sú známi ako oportunisti. Hovorí: „Počul som, že svet sa čoskoro skončí, apokalypsa je za dverami, takže už nemusím chodiť do práce; aj tak som si už zarobil dosť peňazí. Môžem teda prísť do Božieho domu, aby som sa zadarmo najedol a zabezpečil si miesto, aby som mal nádej na neskoršie požehnanie.“ Súdiac podľa jeho postoja a úmyslu pri konaní povinnosti, jeho viera v Boha je oportunistická; prišiel do Božieho domu, aby sa priživoval, nie z pravej viery. Jeho postoj pri konaní povinnosti je obzvlášť pohrďavý. Aby ho cirkev mohla použiť, musí ho prehovárať a vyjednávať s ním, a napriek tomu nie je jeho výkon dobrý. Môže človek, ktorému chýba čo i len svedomie, skutočne konať svoju povinnosť? Len využíva situáciu a priživuje sa, je to pochybovač. Keď sa pozrieme na povahu dvoch aspektov tohto problému, pochopil falošný vodca pri snahe vyriešiť ho jeho podstatu? (Nie.) Keďže neprenikol do podstaty problému, stále považoval tohto človeka za pravého veriaceho, len za niekoho, komu chýba pochopenie pravdy, má malý duchovný vzrast, je dočasne slabý a potrebuje podporu. Z týchto perspektív sa pokúsil o

duchovné spoločenstvo a pomoc, len aby mu bolo povedané: „Mlč už. Tie učenia, o ktorých hovoríš, sú zbytočné. To všetko viem, rozumiem tomu viac než ty. Koľkým učeniám naozaj rozumieš? Aký si vzdelaný? Prečítal som viac kníh, než koľko si ty zjedol jedál!“ Jeho prirodzenosť sa odhalila, však? Falošný vodca si stále myslí, že koná prácu, a neuvedomuje si, že je to v skutočnosti pochybovač. Keď pochybovači konajú svoju povinnosť v Božom dome, ani ich práca nie je na požadovanej úrovni. Mali by sa takíto ľudia ponechať medzi ostatnými? (Nie.) Preto je princípom pre zaobchádzanie s týmto druhom ľudí v Božom dome toto: ak môžu a sú ochotní pracovať, ponechajte ich; ak pre to nemajú ochotu, rýchlo ich odstráňte, bez nabádania či vyzývania, aby zostali. Pozná falošný vodca tento princíp? Nepozná. Zaobchádza s mŕtvymi, akoby boli živí, kŕmi ich a dáva im vodu; nie je to hlúpe? Falošní vodcovia konajú presne takúto hlúpu veci.

Falošní vodcovia nedokážu riešiť ťažkosti a problémy, s ktorými sa ľudia stretávajú pri živote-vstupe

Keď rôzni ľudia v rôznych situáciách odhaľujú rôzne stavy a prejavy, falošní vodcovia nikdy nedokážu pochopiť podstatu týchto odhalení a nevedia vyriešiť problémy, ktoré z nich vyplývajú. Keďže nerozumejú pravde, nesprávne nálepkujú ľudí a dopúšťajú sa ľahkovážnych pochybení, pričom si tých, ktorí sú dočasne slabí alebo občas negatívni, mýlia s pochybovačmi a ľuďmi, ktorí zrádzajú Boha. Zatiaľ čo pochybovačov, ktorí majú na pohľad nejaké dary, dokážu robiť jednoduchú prácu a vynaložiť nejaké úsilie, považujú za kľúčové ciele, ktoré treba podporovať. Títo ľudia sa hanbia priamo vyjadriť svoju neochotu konať svoju povinnosť, ale falošní vodcovia to nedokážu prekuknúť a vytrvalo ich presviedčajú, aby zostali. Falošní vodcovia nerobia nič iné, len konajú hlúposti; zlí ľudia vyrušujú cirkev, ale oni sú voči tomu slepí a neriešia to. Nie je to bezohľadné, nesprávne konanie? Ako k tomuto bezohľadnému, nesprávnemu konaniu falošných vodcov dochádza? Chýba im schopnosť chápať Božie slová a nerozumejú pravde, takže keď čelia rôznym situáciám, uchylujú sa k najpovrchnejším učeniám, ktorým rozumejú, a opakovane ich uplatňujú, čím len spôsobujú narušenia a vyrušenia. Často nielenže nedokážu vyriešiť ťažkosti, s ktorými sa ľudia stretávajú pri živote-vstupe, a nedokážu podporiť ľudí od slabosti k sile, ale

ešte aj spôsobujú to, že ľudia majú voči Bohu predstavy a mylne Ho chápu, čo ich vedie k presvedčeniu, že cirkev sa ich snaží získať, aby zneužila ich službu, akoby Božiemu domu chýbali talentovaní jednotlivci a nedokázal nájsť vhodných ľudí. To je negatívny vplyv, ktorý vytvára práca falošných vodcov. Ako k tomu dochádza? (Falošní vodcovia nedokážu pochopiť pravdu, nerozumejú pravde a keď sa stretnú so situáciami, uplatňujú len nariadenia.) Nedokážu pochopiť pravdu, dokážu si zapamätať len nejaké strnulé slová a výroky. Chýba im skutočné skúsenostné porozumenie a uvedomenie si pravdy. Keď sa teda nakoniec objavia problémy, dokážu povedať len zopár suchých fráz: „Miluj Boha“; „Buď čestný“; „Buď poslušný a podriadi sa, keď čelíš situáciám“; „Konaj svoju povinnosť dobre“; „Musíš byť verný“; „Musíš vzdorovať telu“; „Musíš sa vydať Bohu.“ Používajú tieto prázdne učenia, heslá a výroky, aby sa ozdobili, a tiež ich učia iných v nádeji, že ich ovplyvnia a budú mať na nich pozitívny vplyv – ale nedosahuje to žiadny účinok a nič to nemení. Preto falošní vodcovia nie sú schopní vykonať žiadnu prácu. Keďže nedokážu vyriešiť ani ťažkosti, s ktorými sa Boží vyvolený ľud stretáva pri živote-vstupe, ako potom môžu dobre viesť cirkev?

Keď sa ľudia v reálnom živote stretávajú s rôznymi ťažkosťami a nevedia, ako im čeliť, ani ako praktizovať pravdu, potrebujú hľadať pravdu v Božích slovách, aby tieto problémy vyriešili. Ak niekto s malým duchovným vzrastom nevie, ako hľadať pravdu v Božích slovách, ani ako nájsť príslušné Božie slová, mal by vyhľadať tých, ktorí rozumejú pravde, aby s nimi bol v duchovnom spoločenstve a problém vyriešil, a zároveň by sa mal cvičiť v tom, ako nájsť príslušné Božie slová a ako pochopiť pravdu. To znamená nájsť v Božích slovách, aké sú princípy a Bohom požadované štandardy, ako Boh definuje túto záležitosť a čo v súvislosti s ňou požaduje, a či sú vysvetlené nejaké konkrétne podrobnosti. Ak sú Božie slová o tejto téme trochu jednoduché a len načrtávajú princípy bez poskytnutia podrobných príkladov, potom by si sa mal naučiť uvažovať. Ak na to nevieš prísť uvažovaním, vyhľadaj viac ľudí na duchovné spoločenstvo, buď v duchovnom spoločenstve na zhromaždeniach a tápaj a hľadaj pri konaní svojej povinnosti, pričom získaš osvetlenie a osvetlenie, a tak postupne pochopíš, aká je podstata daného problému. Nakoniec vstúp podľa princípov Božích slov, aby si dospel k vyriešeniu týchto ťažkostí. Napríklad niektorí ľudia sú leniví a nikdy nedokážu nazbierať silu na konanie svojej

povinnosti; ale spomeňte jedlo, pitie a zábavu a oni sa rozžiaria a sú plní elánu, akoby zrazu ožili. Ako falošní vodcovia riešia takéto problémy? Aj oni majú metódu: pridelujú týmto ľuďom viac úloh, aby nemali čas na leňošenie. Môže tento prístup vyriešiť problém? Niektorí ľudia nie sú ochotní urobiť ani malé množstvo práce, ktoré im je pridelené; chcú sa len priživovať a myslia si, že najlepšie je nerobiť vôbec žiadnu prácu! Aký je problém s extrémne lenivými ľuďmi? Súvisí to s ich prirodzenosťou-podstatou, s tým, či milujú pozitívne veci, a tiež s ich preferenciami a snahami. Sú niektorí ľudia, ktorí majú určitú kvalitu; ak sú len obyčajnými nasledovníkmi bez akéhokoľvek bremena, ktoré by na nich bolo kladené, chýba im energia na prácu a nemajú o ňu záujem. Ak sa im však podľa ich kvality a povinnosti, ktorú môžu konať, zverí bremeno nadriadeného, umožní im mať nejaký titul a prevziať nejaké záväzky, ich záujem o prácu sa prebudí. Niekedy, keď začnú byť vo svojej práci nezodpovední alebo leniví, môžu byť orezani; inokedy ich možno povzbudiť a pochváliť. Takto títo ľudia, ktorým záleží na povesti, potrpia si na postavenie a tešia sa z lichôtok, získajú energiu na konanie svojej povinnosti. Keď pomyslia na leňošenie, uvažujú: „Kvôli postaveniu, kvôli bremenu, ktoré nesiem, musím konať správne.“ Týmto spôsobom sa lenivosť takýchto ľudí dá čiastočne vyriešiť. Keď sa falošní vodcovia stretnú s týmito druhmi problémov súvisiacich s ľudskou prirodzenosťou alebo so stavmi zahŕňajúcimi život-vstup, ktoré vznikajú v procese konania povinnosti, považujú ich za veľmi ťažké a náročné na riešenie. Nevedia, ako riešiť tieto stavy a problémy, ani ktoré Božie slová použiť, aby problém cielene vyriešili. Väčšinu času ich prístup spočíva v presviedčaní alebo prehováraní ľudí, aby konali dobre; ak presviedčanie a prehováranie nefunguje, uchýlia sa k tomu, že sa nahnevajú a orežú ich. Ak orezávanie nefunguje, prečítajú zopár úryvkov drsných Božích slov ako varovanie a dajú ľuďom vedieť, že by sa mali polepšiť. Ak ani to nemá účinok, ich poslednou možnosťou je zariadiť, aby na nich niekto dohliadal a riadil ich. Majú k dispozícii len týchto pár techník a ak nefungujú, sú v koncoch.

Stručne povedané, bez ohľadu na to, s akým problémom sa falošní vodcovia vo svojej práci stretávajú, nedokážu prezrieť podstatu problému, je pre nich ťažké pochopiť skutočné stavy a pozadie rôznych ľudí a ešte menej dokážu vidieť, kde leží koreň problému alebo kde začať, aby ho vyriešili najvhodnejším spôsobom. Chýbajú im tieto princípy a metódy na riešenie problémov, takže

práca falošných vodcov nedokáže vyriešiť rôzne skutočné problémy. Dokážu len kázať nejaké učenia, kričať nejaké heslá, dodržiavať nejaké predpisy a robiť veci len naoko. Ako môžu byť takíto ľudia spôsobilí na vodcovskú prácu v cirkvi? Bez ohľadu na to, koľko sa cvičia alebo koľko ďalších rokov veria, nebudú spôsobilí na vodcovskú prácu v cirkvi. Stretli ste sa s nejakými takýmito príkladmi? (V našej cirkvi bol niekto, kto konal hostiteľskú povinnosť a vždy hovoril súdiace a útočné poznámky, čo ovplyvňovalo naše vykonávanie povinnosti a spôsobovalo narušenia a vyrušenia. Keď sme to nahlásili vodcovi, len trval na tom, aby sme poznali samých seba a podriadili sa prostrediu, ktoré Boh pripravil, bez toho, aby riešil skutočný problém, čo ovplyvnilo prácu cirkvi. Až po zmene vedenia sa problém vyriešil.) To je typický prejav falošných vodcov. Tento druh falošných vodcov je bežný: tí, ktorí nedokážu identifikovať zlého človeka alebo antikrista, keď sa s ním stretnú, a hovoria ostatným, aby boli trpezliví a tolerantní, aby sa z tejto skúsenosti poučili a aby poslúchali zlého človeka alebo antikrista. Nerozlišujú antikristov ani zlých ľudí, ani s nimi nič nerobia. Po toľkom duchovnom spoločenstve o spôsoboch, akými sa antikristi prejavujú, musí byť každý, kto rozumie pravde, schopný identifikovať niekoľkých z nich. Ale sú ľudia ako falošní vodcovia schopní skúmať, ako dané duchovné spoločenstvo zodpovedá prejavom antikrista? Dokážu antikristov rozlíšiť? (Nie.) A čo vyplýva z ich neschopnosti rozlíšiť antikristov? Je možné, že im antikrist uchváti moc, že dovoľia antikristovi ovládať cirkev a nakoniec neurobia nič, keď si antikrist založí nezávislé kráľovstvo. Ak nedokážu rozlíšiť antikrista, nemajú žiadny spôsob, ako zaobchádzať s antikristom ako so svojím nepriateľom a odhaliť ho, rozlíšiť a zavrhnúť; ak nedokážu rozlíšiť antikrista, je dosť pravdepodobné, že budú s antikristom zaobchádzať ako s bratom alebo sestrou, s trpezlivosťou a toleranciou, čo vedie k tomu, že sa antikrist dostane k moci v cirkvi a ovláda ju. Takže neschopnosť rozlíšiť antikristov má vážne, nepredstaviteľne hrozné následky. Falošní vodcovia nerozumejú pravde; nedokážu rozlíšiť podstatu rôznych druhov ľudí. Všetko, čo robia, je kázanie slov a učení a uplatňovanie predpisov, s láskou ku všetkým, nechávajú každého činiť pokánie a dávajúc každému šancu, nech je ktokoľvek. Nie sú to maniere náboženského kléru? Nie sú to maniere farizejov? Keď sa falošní vodcovia stretnú s antikristami, zvyčajne volia kompromis a ústup, dokonca si nájdu výhovorku alebo dôvod,

aby tvrdili, že tak zaobchádzajú s ostatnými s láskou. Hoci vedia, že niekto je problematický a je antikrist, neodvážia sa mu čeliť ani nemajú odvahu ho rozlíšiť a odhaliť; presne to robia falošní vodcovia. Aj keď niektorí bratia a sestry už rozlíšili, že ten človek je zlý alebo antikrist, falošní vodcovia stále povedia: „Nemôžeme ľudí súdiť ani ich ľahkovážne odsudzovať. Ten človek sa tak nadšene vydáva a je tak ochotný prinášať obeť – nie je to antikrist ani zlý človek. Len to, že niekto povie pár drsných slov, ešte neznamená, že je zlý, no nie?“ Falošní vodcovia nedokážu vidieť podstatu ľudí, ani nedokážu vidieť dôsledky činov antikristov, stále prejavujú lásku, toleranciu a trpezlivosť voči antikristom, dokonca antikristov povzbudzujú, aby nad sebou uvažovali, poznali samých seba a skutočne činili pokánie. Bez ohľadu na to, ako sa antikrist snaží poznať sám seba, môže sa jeho prirodzenosť zmeniť? Môže skutočne poznať sám seba? Absolútne nie. Hoci sa navonok môže zdať, že antikristi niečo zanechávajú a trochu sa vydávajú, vo vnútri skrývajú ambície a veľké plány. Dôvod, prečo falošní vodcovia nedokážu týchto ľudí prezrieť ako antikristov, je ten, že falošní vodcovia nerozumejú pravde, ani nedokážu rozlíšiť rôzne typy ľudí. Nedokážu preniknúť do prirodzenosti-podstaty rôznych ľudí, a nevedia ani to, ako zaobchádzať s rôznymi typmi ľudí. Keď vidia, že ostatní odhaľujú antikristov, neodvážia sa pridať, a ešte viac sa boja konať proti antikristom, obávajú sa odvety, ak by antikristov urazili. Ich prístup k antikristom sa obmedzuje na kázanie učení a nabádanie. Okrem toho, že nedokážu rozlíšiť zlých ľudí a antikristov, falošní vodcovia nedokážu vyriešiť ani rôzne problémy, ktoré Boží vyvolený ľud má. To dokazuje, že falošní vodcovia vôbec nerozumejú pravde; nie sú schopní riešiť skutočné problémy a nemôžu viesť Boží vyvolený ľud do pravdy-reality. Bez ohľadu na to, čo falošní vodcovia hovoria alebo robia, nebudeš počuť žiadne slová svetla podnietené osvietením Ducha Svätého, a už vôbec neuvidíš, že majú nejakú pravdu-realitu. Preto falošní vodcovia neponúkajú žiaden prínos ani pomoc, pokiaľ ide o život-vstup ľudí; tá trocha práce, ktorú robia, zahŕňa kázanie slov a učení, kričanie hesiel a robenie vecí len naoko. Úplne zlyhávajú v úlohe, ktorú by mal vodca plniť.

To je na naše dnešné duchovné spoločenstvo všetko. Dovidenia!

9. januára 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (2)

Najprv si zopakujme hlavný obsah nášho duchovného spoločenstva z posledného stretnutia. (Minule si vymenoval pätnásť zodpovedností vodcov a pracovníkov a hovoril si v duchovnom spoločenstve hlavne o prvých dvoch – prvý bod: viesť ľudí, aby jedli a pili Božie slová, rozumeli im a vstupovali do reality Božích slov; druhý bod: poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote. Na základe týchto dvoch bodov si rozobral príslušné prejavy falošných vodcov.) Uvažovali ste niekedy nad tým, ktorú z týchto dvoch zodpovedností by ste dokázali vykonávať, keby ste boli vodcom? Mnohí ľudia majú stále pocit, že majú určitú kvalitu, inteligenciu a zmysel pre bremeno, a preto chcú súperiť, aby sa stali vodcami a nechcú byť obyčajnými nasledovníkmi. Tak sa najprv pozri, či dokážeš plniť tieto dve zodpovednosti a ktorú z nich si schopnejší vykonávať a dokážeš ju na seba vziať. Zatiaľ nehovorme o tom, či máš kvalitu na to, aby si sa stal vodcom, alebo či máš túto pracovnú schopnosť alebo zmysel pre bremeno, a najprv sa pozrime, či dokážeš tieto dve zodpovednosti dobre vykonávať. Uvažovali ste niekedy nad touto otázkou? Niektorí môžu povedať: „Neplánujem byť vodcom, tak prečo by som mal nad tým uvažovať? Stačí, ak budem dobre robiť svoju prácu – táto otázka sa ma netýka. V tomto živote nikdy nechcem byť vodcom a nikdy nechcem na seba vziať zodpovednosti vodcu alebo pracovníka, takže nad takýmito otázkami nemusím nikdy uvažovať.“ Je toto tvrdenie správne? (Nie.) Aj keď nechceš byť vodcom, nepotrebuješ vari vedieť, ako dobre človek, ktorý ťa vedie, vykonáva tieto dve zodpovednosti, či svoje zodpovednosti splnil, či má požadovanú kvalitu, schopnosti a zmysel pre bremeno a či spĺňa tieto dve požiadavky? Ak týmto veciam nerozumieš alebo ich nedokážeš prekuknúť a takýto človek ťa zavedie do jamy, budeš si toho vedomý? Ak ho len zmätene nasleduješ a si len hlupák, ak nevieš, že je falošným vodcom, alebo že ťa zvádza z cesty, alebo kam ťa vedie, potom budeš v nebezpečenstve. Keďže nerozumieš rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov a chýba ti schopnosť rozlišovať falošných vodcov, budeš ich zmätene nasledovať a urobíš všetko, o čo ťa požiadajú, bez toho,

aby si vedel, či to, o čom s tebou hovoria v duchovnom spoločenstve, je v súlade s pravdou v Božích slovách, alebo či je to realita. Budeš si myslieť, že keďže sú nadšení, od svitu do mrku sa náhlia a tvrdo pracujú a sú schopní zaplatiť cenu, a keď sa niekto ocitne v ťažkostiach, podajú mu pomocnú ruku, aby mu pomohli, a neignorujú ho, sú ako vodcovia na požadovanej úrovni. Nevieš, že falošní vodcovia nemajú schopnosť chápať Božie slová, že bez ohľadu na to, ako dlho pracujú, nepochopia Božie úmysly ani nebudú vedieť, aké sú Božie požiadavky, nebudú dokonca schopní rozlíšiť, čo sú učenia a čo sú pravdy-reality, nebudú vedieť, ako čisto chápať Božie slová a pravdu, ani nebudú vedieť, ako jesť a piť Božie slová – z toho je zrejmé, že sú to falošní vodcovia. Falošní vodcovia nedosahujú pri práci, ktorú robia, žiadne výsledky. Budú s tebou v duchovnom spoločenstve a konať len naoko, ale nebudú mať jasno v tom, v akom si stave, akým ťažkostiam čelíš a či sa skutočne vyriešili, a ani ty sám nebudeš tieto veci vedieť. Navonok ti prečítajú Božie slová a budú s tebou hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, ale ty budeš stále žiť v chybnom stave bez akejkoľvek nápravy. Bez ohľadu na to, s akými ťažkosťami sa stretneš, bude sa zdať, že si plnia svoje zodpovednosti, ale žiadna z tvojich ťažkostí sa nevyrieši prostredníctvom ich duchovného spoločenstva alebo pomoci a problémy budú pretrvávať. Je takýto vodca na požadovanej úrovni? (Nie.) Aké pravdy teda potrebuješ pochopiť, aby si tieto záležitosti rozlíšil? Potrebuješ pochopiť, či vodcovia a pracovníci vykonávajú každú úlohu a riešia každý problém v súlade s požiadavkami Božích slov, či každé slovo, ktoré povedia, je praktické a zodpovedá pravde v Božích slovách. Okrem toho potrebuješ pochopiť, či ťa ich prístup k riešeniu problémov pri rôznych ťažkostiach, ktorým čelíš, vedie k pochopeniu Božích slov a získaniu cesty pre praktizovanie, alebo či len hovoria nejaké slová a učenia, kričia heslá alebo ťa napomínajú. Niektorí vodcovia a pracovníci radi pomáhajú ľuďom prostredníctvom nabádania, niektorí prostredníctvom motivácie a iní prostredníctvom odhaľovania, obviňovania a orezávania. Bez ohľadu na metódu, ktorú používajú, ak ťa táto metóda dokáže skutočne priviesť k vstupu do pravdy-reality, vyriešiť tvoje skutočné ťažkosti, a tak ti umožniť pochopiť, aké sú Božie úmysly, a tým aj spoznať samého seba a nájsť cestu pre praktizovanie, potom keď budeš v budúcnosti čeliť podobným situáciám, budeš mať cestu, ktorou sa môžeš vydať. Preto najzákladnejším štandardom

na posúdenie, či je vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni, je to, či dokáže použiť pravdu na riešenie problémov a ťažkostí ľudí, a tak im umožniť pochopiť pravdu a získať cestu praktizovania.

Minule sme v duchovnom spoločenstve viac-menej hovorili o prvej a druhej zodpovednosti vodcov a pracovníkov a v súvislosti s nimi sme rozoberali niektoré prejavy falošných vodcov. Ich hlavnými prejavmi sú plytké a povrchné chápanie Božích slov a neschopnosť pochopiť pravdu. Je zrejmé, že následne nedokážu viesť ostatných k pochopeniu Božích slov a Jeho úmyslov. Keď ľudia čelia ťažkostiam, falošní vodcovia nedokážu čerpať z vlastného skúsenostného poznania, aby viedli týchto ľudí k pochopeniu pravdy a vstupu do reality, aby mali cestu, ktorou sa môžu vydať, ani ich nedokážu priviesť k tomu, aby nad sebou uprostred rôznych ťažkostí uvažovali, spoznali samých seba a zároveň tieto ťažkosti vyriešili. Takže dnes sa najprv v duchovnom spoločenstve pozrime na to, čo sú ťažkosti života-vstupu a aké sú rôzne bežné ťažkosti súvisiace so životom-vstupom, s ktorými sa ľudia často stretávajú vo svojom každodennom živote. Urobme si o tom konkrétne zhrnutie. Treba o tom hovoriť v duchovnom spoločenstve? (Áno.) Teraz vás už trochu zaujímajú tieto témy súvisiace so životom-vstupom, však? Keď som sa s vami prvýkrát stretol a rozprával, bez ohľadu na to, čo sa povedalo, boli ste otupení, mdlí, malátni a s pomalými reakciami. Zdalo sa, že ničomu nerozumiete a nemáte žiaden duchovný vzrast, niečo ešte život-vstup. Teraz, keď hovoríme o záležitostiach týkajúcich sa zmeny života-povahy, väčšinu z vás táto téma celkom zaujíma a máte na ňu nejaké reakcie. Toto je pozitívny jav. Keby ste nevykonávali svoje povinnosti, mohli by ste tieto veci dosiahnuť? (Nie, nemohli.) Toto je Božia milosť; všetko je to vďaka Jeho priazni.

Druhý bod: Poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote (druhá časť)

Osem typov ťažkostí pri živote-vstupe

I. Ťažkosti súvisiace s konaním svojej povinnosti

Pokiaľ ide o ťažkosti pri živote-vstupe, pozrime sa najprv v širšom zmysle na ťažkosti súvisiace s vykonávaním povinností. Keď pri vykonávaní

svojich povinností čelíš problémom, ktoré zahŕňajú praktizovanie pravdy, a nedokážeš konať podľa princípov, nie je to ťažkosť pri živote-vstupe? (Áno, je.) Jednoducho povedané, sú to rôzne stavy, nápady, názory a určité nesprávne spôsoby myslenia, ktoré vznikajú pri vykonávaní povinností. Aké konkrétne ťažkosti v tomto smere teda existujú? Napríklad neustála snaha robiť veci povrchné, vyhýbavo a lajdácky – nie je to vari stav, ktorý sa bežne prejavuje a odhaľuje pri vykonávaní povinností? Alebo nevenovanie sa svojej riadnej práci a neustále porovnávanie sa s ostatnými pri výkone svojej povinnosti, považovanie miesta, kde človek vykonáva svoju povinnosť, za ihrisko alebo bojisko a pri každom vykonávaní svojej povinnosti premýšľanie o nájdení si akéhosi „súpera na porovnanie“ a reči v duchu typu: „Uvidím, kto je lepší ako ja a kto dokáže podnietiť môjho bojovného ducha, potom s ním budem súťažiť, súperiť a porovnávať sa, aby som videl, kto dosiahne lepšie výsledky a vyššiu efektivitu pri vykonávaní povinnosti a kto si lepšie získa srdcia ľudí.“ Potom je tu pochopenie princípov pre vykonávanie povinnosti, ale nechota dodržiavať ich alebo konať v súlade s pravdou v Božích slovách alebo požiadavkami Božieho domu a vždy uprednostňovať primiešavanie osobných preferencií do vykonávania svojej povinnosti a hovoriť: „Rád to robím takto, rád to robím onak; som ochotný to robiť takto, chcem to robiť onak.“ Toto je svojvôľa, vždy chcieť nasledovať vlastnú vôľu a konať, ako sa komu zachce podľa vlastných preferencií, byť hluchý voči všetkým požiadavkám Božieho domu a uprednostňovať odbočenie zo správnej cesty. Nie sú to skutočné prejavy, ktoré väčšina ľudí ukazuje pri vykonávaní svojich povinností? Je zrejmé, že všetky tieto problémy zahŕňajú ťažkosti pri výkone povinnosti. Prosím, doplňte k nim ďalšie. (Neschopnosť harmonicky spolupracovať s ostatnými pri vykonávaní povinnosti a neustále riadenie sa len vlastnými zákonmi.) Aj to sa počíta ako ťažkosť. Neschopnosť harmonicky spolupracovať s ostatnými pri vykonávaní povinnosti, neustále riadenie sa len vlastnými zákonmi a mať posledné slovo; chcieť sa pokoriť, hľadať radu a vypočuť si názory ostatných, keď človek čelí problémom, ale nedokázať to praktizovať a cítiť sa nepohodlne, keď sa o to pokúša – to je problém. (Vždy si pri vykonávaní povinnosti chrániť vlastné záujmy, byť sebecký a odporný a v skutočnosti síce vedieť, ako problém vyriešiť, keď sa objaví, no cítiť, že sa ho to netýka, báť sa prevziať zodpovednosť, ak by

sa to pokazilo, a následne sa neodvážiť zakročiť.) Neriešiť problém, keď ho človek vidí, považovať ho za niečo, čo sa ho netýka, a ignorovať ho – to sa tiež počíta ako vykonávanie povinnosti bez vernosti. Bez ohľadu na to, či si za úlohu zodpovedný alebo nie, ak dokážeš problém rozpoznať a vyriešiť, mal by si túto zodpovednosť vykonávať. Je to tvoja povinnosť a práca, ktorá ti patrí. Ak to dokáže vyriešiť nadriadený, môžeš to nechať tak, ale ak to nedokáže, mal by si zasiahnuť a vyriešiť to. Nerozdeľuj problémy podľa toho, do koho rozsahu zodpovednosti spadajú – to je nevernosť voči Bohu. Ešte niečo? (Spoliehať sa pri vykonávaní povinnosti na svoju inteligenciu a dary a nehladať pravdu.) Takýchto ľudí je veľa. Vždy si myslia, že majú inteligenciu a kvalitu, a sú ľahostajní voči všetkému, čo sa im stane; vôbec nehládajú pravdu a konajú výlučne podľa vlastnej vôle, a v dôsledku toho nedokážu riadne vykonávať žiadnu povinnosť. Toto všetko sú ťažkosti, ktorým ľudia čelia pri vykonávaní svojich povinností.

II. Problémy súvisiace s tým, ako človek zaobchádza so svojimi vyhliadkami a osudom

To, ako človek zaobchádza so svojimi vyhliadkami a osudom, je tiež závažná záležitosť súvisiaca so životom-vstupom. Niektorí ľudia sú ochotní zaplatiť cenu, ak veria, že majú nádej na spásu, a stávajú sa negatívnymi, ak si myslia, že nádeje niet. Ak ich Boží dom nepovýši a nerozvíja, nie sú ochotní zaplatiť cenu a svoje povinnosti konajú len naoko, bez toho, aby prevzali zodpovednosť. Bez ohľadu na to, čo robia, vždy zvažujú svoje vyhliadky a osud a pýtajú sa sami seba: „Budem mať naozaj dobrý konečný osud? Spomínajú Božie zaslúbenia, aké budú vyhliadky a konečný osud niekoho ako som ja?“ Ak nenájdu presnú odpoveď, chýba im nadšenie pre čokoľvek. Ak ich Boží dom povýši a rozvíja, sú plní energie a vo všetkom, čo robia, sú mimoriadne proaktívni. Ak však nedokážu dobre konať svoju povinnosť a sú prepustení, okamžite sa stávajú negatívnymi, vzdávajú sa svojej povinnosti a strácajú všetku nádej. Keď čelia orezávaniu, myslia si: „Azda ma už Boh nemá rád? Ak áno, mal to povedať skôr, a nie mi brániť v mojom úsilí o svet!“ Ak sú prepustení, myslia si: „Nepozerajú sa na mňa zvrchu? Kto ma nahlásil? Som vyradený? Ak je to tak, mali to povedať skôr!“ Navyše, ich srdcia sú plné obchodov, požiadaviek a nerozumných žiadostí voči Bohu. Bez ohľadu

na to, akú úlohu im cirkev zverí, prijímú ju len vtedy, ak im prinesie dobré vyhliadky a dobrý osud, ako aj Božie požehnania. Prinajmenšom sú ochotní ju prijať a podriaďovať sa len vtedy, ak sa k nim bude pristupovať s prívetivým výrazom a postojom a ak získajú uznanie. Nie sú to vari prejavy toho, ako zaobchádzajú so svojimi vyhliadkami a osudom? Doplňte k nim ďalšie. (Ak sa pri konaní povinností vyskytnú odchýlky alebo problémy a sú orezávaní, sťažujú sa na Boha a majú sa pred Ním na pozore; boja sa, že budú odhalení a vyradení, a vždy si nechávajú únikovú cestu.) Báť sa odhalenia a vyradenia a vždy si nechávať únikovú cestu – to sú tiež prejavy toho, ako zaobchádzajú so svojimi vyhliadkami a osudom. (Keď človek vidí, že Božie slová odhalenia a charakterizácie sa na neho vzťahujú, alebo keď čelí orezávaniu a cíti sa zahanbený, usúdi, že je popletený, diabol a satan, a že nie je schopný prijať pravdu. Určí, že nemá nádej na spásu a stáva sa negatívnym.) Pokiaľ ide o ich vyhliadky a osud, ľudia sa nedokážu úplne vzdať svojich vlastných úmyslov a túžob. Ustavične ich považujú za najdôležitejšie veci a podľa toho sa o ne usilujú, pokladajú ich za hnaciu silu a podmienku pre všetko, o čo sa usilujú. Keď čelia súdu, napomínaniu, skúškam, zušľachtovaniu alebo odhaleniu, alebo keď sa stretnú s nebezpečnými okolnosťami, okamžite si pomyslia: „Azda ma už Boh nechce? Zavrhuje ma? Tón, ktorým ku mne prehovára, je taký prísny; nechce ma spasť? Chce ma vyradiť? Ak ma chce vyradiť, mal by to povedať čo najskôr, kým som ešte mladý, aby mi nebránil v mojom úsilí o svet.“ To v nich vyvoláva negativitu, odolávanie, vzdor a lajdáckosť. Toto sú niektoré stavy a prejavy týkajúce sa toho, ako ľudia zaobchádzajú so svojimi vyhliadkami a osudom. Je to závažná ťažkosť, ktorá súvisí so životom-vstupom.

III. Ťažkosti súvisiace s medziľudskými vzťahmi

Pozrime sa na ďalší aspekt – medziľudské vzťahy. To je tiež významná ťažkosť súvisiaca so životom-vstupom. Ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorých nemáš rád, s ľuďmi, ktorých názory sa líšia od tvojich, s ľuďmi, ktorí sú ti známi, s ľuďmi, s ktorými máš rodinný vzťah alebo ktorí ti preukázali láskavosť, a s ľuďmi, ktorí ťa vždy včas varujú, hovoria ti pravdivé slová a pomáhajú ti; či dokážeš s každým zaobchádzať spravodlivo; ako praktizuješ, keď vzniknú spory s inými ľuďmi; ako aj žiarlivosť a konflikty, ktoré medzi

vami vznikajú, a tvoja neschopnosť harmonicky vychádzať alebo dokonca harmonicky spolupracovať pri vykonávaní svojich povinností – toto sú niektoré stavy a prejavy súvisiace s medziľudskými vzťahmi. Ešte niečo? (Byť pritakávačom a neodvážiť sa ozvať, keď človek objaví problémy inej osoby, zo strachu, že ju urazí.) To je stav, ktorý vzniká, keď sa človek bojí, že urazí ostatných. (Tiež ako človek zaobchádza s vodcami a pracovníkmi a s tými, ktorí majú moc a postavenie.) Ako zaobchádzaš s vodcami a pracovníkmi, alebo s ľuďmi s mocou a postavením – či s lichôtkami a podlizovaním, alebo tým, že s nimi zaobchádzaš správne – to je špecifický prejav toho, ako sa správaš k tým, ktorí majú moc a vplyv. Toto sú viac-menej ťažkosti medziľudských vzťahov.

IV. Problémy súvisiace s ľudskými pocitmi

Pohovorme si trochu o ľudských pocitoch. Aké otázky súvisia s pocitmi? Prvou je, ako hodnotíte svojich vlastných rodinných príslušníkov a ako pristupujete k veciam, ktoré robia. Medzi „veci, ktoré robia“ tu prirodzene patrí, keď narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, keď vynášajú sudy nad ľuďmi za ich chrbtom, keď sa zapájajú do niektorých praktík pochybovačov a tak ďalej. Dokážeš k týmto veciam pristupovať nestranne? Keď je potrebné, aby si napísal hodnotenie na svojich rodinných príslušníkov, dokážeš to urobiť objektívne a nestranne a odložiť svoje vlastné pocity bokom? Súvisí to s tým, ako pristupujete k členom svojej rodiny. Okrem toho, prechovávaš pocity k tým, s ktorými vychádzaš alebo ktorí ti predtým pomohli? Dokážeš vidieť ich konanie a počínanie objektívnym, nestranným a presným spôsobom? Ak narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, dokážeš ich hneď nahlásiť alebo odhaliť, keď sa o tom dozvieš? Prechovávaš tiež pocity k tým, ktorí sú ti relatívne blízki alebo s ktorými máš podobné záujmy? Sú tvoje hodnotenie, definícia a prístup k ich konaniu a správaniu nestranné a objektívne? Predpokladajme, že cirkev sa s týmito ľuďmi, s ktorými máš sentimentálnu väzbu, vysporiada podľa princípov a výsledok nie je v súlade s tvojimi vlastnými predstavami – ako by si k tomu pristupoval? Dokázal by si poslúchnuť? Naďalej by si sa s nimi tajne zaplietal, nechal by si sa nimi zavádzať a dokonca podnecovať, aby si sa za nich vyhovárať, ospravedlňoval ich a obhajoval? Prišiel by si na pomoc tým, ktorí ti pomohli, a strčil by si za nich ruku do ohňa, pričom

by si nedbal na pravdy-princípy a ignoroval záujmy Božieho domu? Nie sú toto všetko rôzne problémy súvisiace s pocitmi? Niektorí ľudia hovoria: „Netýkajú sa pocity len príbuzných a členov rodiny? Nie je rozsah pocitov obmedzený len na tvojich rodičov, bratov a sestry a ostatných členov rodiny?“ Nie, pocity zahŕňajú široký okruh ľudí. Zabudni na nestranné hodnotenie vlastných rodinných príslušníkov – niektorí ľudia nedokážu nestranne hodnotiť ani svojich dobrých priateľov a kamarátov a prekrúcajú fakty, keď o nich hovoria. Napríklad ak sa ich kamarát nevenuje svojej riadnej práci a pri plnení svojej povinnosti sa vždy uchyluje k nepoctivým a podlým praktikám, opíšu ho ako dosť hravého a povedia, že jeho ľudská prirodzenosť je nezrelá a ešte nestabilná. Nie sú v týchto slovách pocity? Toto sú slová presýtené pocitmi. Ak sa niekto, kto s nimi nemá žiadne spojenie, nevenuje svojej riadnej práci a uchyluje sa k nepoctivým a podlým praktikám, budú o ňom hovoriť tvrdšie a môžu ho dokonca odsúdiť. Nie je to vari prejav hovorenia a konania na základe pocitov? Sú ľudia, ktorí žijú podľa svojich pocitov, nestranní? Sú čestní? (Nie.) Čo je zlé na ľuďoch, ktorí hovoria podľa svojich pocitov? Prečo nedokážu zaobchádzať s ostatnými spravodlivo? Prečo nedokážu hovoriť na základe právd-princípov? Ľudia, ktorí hovoria dvojako a nikdy nezakladajú svoje slová na faktoch, sú podlí. Zaujato sa vyjadrovať, vždy hovoriť podľa svojich pocitov a vo svoj vlastný prospech, a nie podľa právd-princípov, nemyslieť na dielo Božieho domu a len si chrániť svoje osobné pocity, slávu, zisk a postavenie – to je charakter antikristov. Tak hovoria antikristi; všetko, čo povedia, je podlé, vyrušujúce a narušujúce. Ľudia, ktorí žijú v uprednostňovaní a záujmoch tela, žijú vo svojich pocitoch. Ľudia, ktorí žijú podľa svojich pocitov, sú tí, ktorí vôbec neprijímajú ani nepraktizujú pravdu. Tí, ktorí hovoria a konajú na základe svojich pocitov, nemajú vôbec žiadnu pravdu-realitu. Ak sa takíto ľudia stanú vodcami, nepochybne z nich budú falošní vodcovia alebo antikristi. Nielenže nie sú schopní konať skutočnú prácu, ale môžu sa dopúšťať aj rôznych zlých skutkov. Určite budú vyradení a potrestaní.

V. Problémy súvisiace s túžbou po telesnom pohodlí

Túženie po telesnom pohodlí je tiež vážny problém. Povedzte, aké sú podľa vás prejavy túženia po telesnom pohodlí? Aké príklady môžete uviesť

z toho, čo ste videli vo svojich vlastných skúsenostiach? Počíta sa k tomu aj užívanie si výhod postavenia? (Áno.) Ešte niečo? (Uprednostňovanie ľahkých úloh pred ťažkými pri konaní povinností a neustála snaha vyberať si ľahkú prácu.) Keď ľudia konajú povinnosť, vždy si vyberajú ľahkú prácu, takú, ktorá nie je namáhavá a ktorá si nevyžaduje čeliť vonkajším žvltom. Je to vyberanie si ľahkých prác a vyhýbanie sa tým ťažkým a je to prejav túženia po telesnom pohodlí. Čo ešte? (Sústavné sťažovanie, keď je ich povinnosť trochu ťažká, trochu únavná, keď za to treba zaplatiť cenu.) (Zaoberanie sa jedlom, oblečením a telesnými pôžitkami.) To všetko sú prejavy túženia po telesnom pohodlí. Keď takí ľudia vidia, že úloha je príliš namáhavá alebo riskantná, podstrčia ju niekomu inému; oni sami robia len nenáročnú prácu a vyhovávajú sa, že sú slabej kvality, že im chýba pracovná schopnosť a nemôžu túto úlohu na seba vziať – hoci v skutočnosti je to preto, lebo túžia po telesnom pohodlí. Nechcú trpieť bez ohľadu na to, akú prácu robia alebo akú povinnosť vykonávajú. Ak im niekto povie, že keď dokončia prácu, bude sa podávať dusené bravčové mäso, urobia to veľmi rýchlo a efektívne a nemusíte ich naháňať, tlačiť ani na nich dozerat'; ale ak nemajú vidinu takejto hostiny a svoju povinnosť musia konať nadčas, otáľajú a hľadajú všemožné dôvody a výhovorky, ako to odložiť, a po chvíli práce povedia: „Krúti sa mi hlava, strpla mi noha, som vyčerpaný! Všetko ma bolí, môžem si na chvíľu oddýchnuť?“ Čo je tu za problém? Túžia po telesnom pohodlí. Taktiež sa pri konaní povinnosti stále sťažujú na ťažkosti a nechcú vynakladať žiadne úsilie a len čo majú chvíľu voľna, hneď odpočívajú, tárajú o nedôležitých veciach alebo sa venujú oddychu a zábave. A keď objem práce narastie a naruší im rytmus a stereotyp ich života, sú s touto situáciou nespokojní a nešťastní. Šomrú a sťažujú sa a stávajú sa v konaní svojich povinností povrchnými. Je to túžba po telesnom pohodlí, však? Napríklad niektoré ženy každý deň v stanovenom čase cvičia, aby si udržali postavu a doprajú si spánok pre krásu. Akonáhle však začne byť ich práca náročná a tieto rutiny sa narušia, začnú byť nespokojné a hovoria: „Toto nie je dobré; táto práca príliš zdržiava. Nemôžem dovoliť, aby to ovplyvnilo moje osobné záležitosti. Nebudem venovať pozornosť nikomu, kto sa ma snaží naháňať; budem sa držať svojho vlastného tempa. Keď je čas na jogu, budem cvičiť jogu. Keď je čas na môj spánok pre krásu, doprajem si ho. Budem tieto veci robiť tak, ako predtým.

Nie som taká hlúpa a pracovitá ako vy všetci. O pár rokov sa z vás všetkých stanú staré, obyčajne vyzerajúce ženy, vaše telá schátrajú a už nebudete štíhle. Nikto sa na vás nebude chcieť pozerat' a nebudete mať v živote žiadne sebavedomie.“ V záujme uspokojenia svojho telesného pôžitku, v záujme krásy, toho, aby sa páčili ostatným, a aby žili s väčším sebavedomím, sa odmietajú vzdat' pôžitkov a preferencií svojho tela, bez ohľadu na to, ako sú zaneprázdnené vykonávaním povinností. Toto je oddávanie sa telesnému pohodliu. Niektorí hovoria: „Boh je znepokojený a mali by sme brať ohľad na Jeho úmysly.“ Ale tieto ženy hovoria: „Nevidela som, že by bol Boh znepokojený; mne je dobre, pokiaľ nie som znepokojená ja sama. Ak ja beriem ohľad na Božie úmysly, kto prejaví ohľaduplnosť voči tým mojim?“ Majú takéto ženy nejakú ľudskú prirodzenosť? Nie sú to diabli? Sú aj takí ľudia, ktorí bez ohľadu na to, aká časovo náročná a naliehavá je ich práca, nedovolia, aby to ovplyvnilo ich obliekanie a výzor. Trávia hodiny denne líčením a pamätajú si úplne presne a do detailov, aké oblečenie si každý deň obliecť k určitým topánkam a kedy si robiť kozmetické ošetrenia a masáže, bez toho, aby sa v týchto veciach vôbec pomýlili. Avšak, pokiaľ ide o to, koľko pravdy chápú, aké pravdy ešte nechápú alebo do nich nevstúpili, aké veci stále riešia povrchné a bez vernosti, aké skazené povahy odhalili a ďalšie podobné problémy súvisiace s pravdou, ktoré zahŕňajú život-vstup, o týchto veciach nevedia vôbec nič. Keď sa ich na ne niekto opýta, sú úplne neznalí. Pokiaľ však ide o témy súvisiace s pôžitkami tela – jedlom, pitím a zábavou – dokážu tárať bez prestania, je nemožné ich zastaviť. Nezávisle od toho, koľko je v cirkvi práce alebo ako sú zaneprázdnení svojimi povinnosťami, rutina a zvyčajný stav ich života nie sú nikdy narušené. Pokiaľ ide o akýkoľvek drobný detail ich telesného života, nikdy nie sú ľahkovážni, dokonale si tieto veci usporadúvajú a sú v tomto ohľade veľmi prísni a vážni. Keď však príde na prácu Božieho domu, bez ohľadu na to, o akú veľkú záležitosť ide, a dokonca aj vtedy, keď sa to týka bezpečnosti bratov a sestier, zaoberajú sa ňou ľahkomyseľne. Nezaujímajú sa dokonca ani o veci, ktoré sa týkajú Božieho poverenia alebo povinnosti, ktorú by mali konať. Nepreberajú na seba vôbec žiadnu zodpovednosť. Je to oddávanie sa telesnému pohodliu, však? Sú ľudia, ktorí sa oddávajú telesnému pohodliu, vhodní na konanie povinnosti? Len čo niekto nadhodí tému konania povinnosti alebo hovorí o

platení ceny a znášání utrpenia, stále krútia hlavou. Majú príliš veľa ťažkostí, sú plní sťažností a sú plní negativít. Takíto ľudia sú zbytoční, nie sú spôsobilí na konanie svojich povinností a mali by byť vyradení. Pokiaľ ide o túžbu po telesnom pohodlí, týmto to uzavrieme.

VI. Ťažkosti súvisiace s poznaním samého seba

Poznanie samého seba je najdôležitejším aspektom života-vstupu. Keďže však väčšina ľudí nemiluje pravdu ani sa o ňu neusiluje, poznanie samých seba sa pre nich stáva najväčšou ťažkosťou. Preto je isté, že tí, ktorí nemilujú pravdu, nemôžu skutočne poznať samých seba. Aké aspekty zahŕňa sebaopoznanie? Prvým je poznanie, aké skazené povahy sa odhaľujú v reči a konaní človeka. Niekedy je to arogancia, inokedy ľstivosť, alebo možno podlosť, neobľomnosť alebo zrada a tak ďalej. Okrem toho, keď sa človeku niečo prihodí, mal by sa preskúmať, aby zistil, či má nejaké úmysly alebo pohnútky, ktoré nie sú v súlade s pravdou. Mal by tiež preskúmať, či je v jeho reči alebo konaní niečo, čo Bohu odporuje alebo vzdoruje. Najmä by mal preskúmať, či cíti bremeno svojej povinnosti a či je v nej oddaný, či sa úprimne vydáva Bohu a či je vypočítavý alebo povrchný. Sebaopoznanie tiež znamená vedieť, či má človek predstavy a domnienky, prehnané požiadavky alebo mylné chápanie a sťažnosti voči Bohu a či je ochotný sa podriaďovať. Znamená to vedieť, či človek dokáže hľadať pravdu, prijímať od Boha a mať srdce podriadené Bohu, keď pristupuje k situáciám, ľudom, udalostiam a veciam, ktoré On ovláda. Znamená to vedieť, či má človek svedomie a rozum a či je milovníkom pravdy. Znamená to vedieť, či sa človek podriaďuje alebo sa snaží dohadovať, keď sa mu niečo stane, a či sa pri svojom prístupe k týmto záležitostiam spolieha na predstavy a domnienky alebo na hľadanie pravdy. To všetko je rozsah sebaopoznania. Človek by mal uvažovať nad tým, či miluje pravdu a má pravú vieru v Boha vo svetle svojho postoja k rôznym situáciám a ľudom, udalostiam a veciam. Ak dokáže spoznať svoje skazené povahy a vidieť, aká veľká je jeho vzbura proti Bohu, potom urobí pokrok. Okrem toho, pokiaľ ide o záležitosti, ktoré sa týkajú jeho zaobchádzania s Bohom, človek by mal uvažovať o tom, či má predstavy, bázeň alebo podriadenosť vo svojom zaobchádzaní s Božím menom a vtelením, a najmä aký je jeho postoj vo vzťahu k pravde. Človek by mal tiež poznať svoje nedostatky, svoj

duchovný vzrast a či má pravdu-realitu, ako aj to, či sú jeho úsilie a cesta, ktorou kráča, správne a v súlade s Božími úmyslami. To všetko sú veci, ktoré by ľudia mali poznať. Stručne povedané, rôzne aspekty sebapoznania v podstate pozostávajú z nasledujúceho: poznanie, či je kvalita človeka vysoká alebo nízka, poznanie jeho charakteru, poznanie úmyslov a pohnútok, ktoré má vo svojom konaní, poznanie skazených pováh a prirodzenosti-podstaty, ktorú človek odhaľuje, poznanie svojich preferencií a úsilia, poznanie cesty, ktorou kráča, poznanie svojich názorov na veci, poznanie svojho pohľadu na život a hodnoty a poznanie svojho postoja k Bohu a pravde. Sebapoznanie sa skladá hlavne z týchto aspektov.

VII. Rôzne prejavy ľudí v ich zaobchádzaní s Bohom

Ďalší obsah týkajúci sa života-vstupu sa zaoberá rôznymi prejavmi ľudí v ich zaobchádzaní s Bohom. Napríklad mať predstavy o Bohu, vytvárať si o Ňom nedorozumenia a mať sa pred Ním na pozore, klásť Mu nerozumné požiadavky, vždy sa Mu chcieť vyhýbať, nemať rád Jeho slová a neustále sa snažiť Ho podrobne skúmať. Patrí sem aj neschopnosť prekuknúť alebo rozpoznať Božiu všemohúcnosť, ako aj neustále prechovávanie pochybností voči Božej zvrchovanosti, usporiadaniam a autorite a úplný nedostatok poznania týchto vecí. Okrem toho, nejde len o to, že sa človek nevyhýba ohováraniu a rúhaniu, ktoré voči Bohu vznášajú neverci a svet, alebo, že ich nepopiera, ale naopak, chce sa pýtať, či je to pravda alebo skutočnosť. Nie je to vari pochybovanie o Bohu? Aké ďalšie prejavy okrem týchto existujú? (Byť podozrievavý voči Bohu a skúšať Ho.) (Snažiť sa Bohu zalíškať.) (Nechcieť prijať Božie podrobné skúmanie.) Patrí sem nechcieť prijať Božie podrobné skúmanie a zároveň pochybovať o tom, že Boh dokáže podrobne skúmať najvnútornejšie zákutia ľudských sŕdc. (Je tu aj odpor voči Bohu.) Aj to je prejav – odpor voči Bohu a búrlivé reptanie proti Nemu. Patrí sem používanie pohrdavého a opovržlivého postoja pri zaobchádzaní s Bohom, pri rozhovore s Ním a vo vzťahu s Ním. Ešte niečo? (Byť povrchný voči Bohu a klamať Ho.) (Sťažovať sa na Boha.) Patrí sem nikdy sa nepodriaďiť alebo nehľadať pravdu, keď čelíme záležitostiam, a vždy argumentovať vo svoj prospech a sťažovať sa. (Je tu aj vynášanie súdu nad Bohom a rúhanie sa Mu.) (Súperiť s Bohom o postavenie.) (Vyjednávateľ s Bohom a zneužívať

Ho.) (Popierať Boha, odmietat' Boha a zrádzať Boha.) Toto všetko sú podstatné problémy; sú to rôzne stavy a skazené povahy, ktoré vznikajú pri zaobchádzaní ľudí s Bohom. Sú to v podstate rôzne prejavy zaobchádzania ľudí s Bohom.

VIII. Postoje a rôzne prejavy ľudí v ich zaobchádzaní s pravdou

Ďalším aspektom obsahu o živote-vstupe je, ako ľudia zaobchádzajú s pravdou. Aké prejavy sa v tomto aspekte vyskytujú? Je to zaobchádzanie s pravdou ako s teóriou alebo heslom, ako s predpisom alebo ako s kapitálom na žitie z cirkvi a užívanie si výhod postavenia. Prosím, doplňte k tomu ďalšie. (Zaobchádzanie s pravdou ako s duchovnou potravou.) Máme tu zaobchádzanie s pravdou ako s duchovnou potravou na uspokojenie vlastných duchovných potrieb. (Neprijímanie pravdy a odpor k nej.) Toto je postoj k pravde. (Myslieť si, že Božie slová majú odhaľovať druhých, že sa človeka netýkajú, a považovať sa za pána pravdy.) Tento prejav ste opísali veľmi výstižne. Ľudia s týmto prejavom veria, že rozumejú všetkým pravdám, ktoré Boh vyslovil, a že skazené povahy a podstaty človeka, ktoré Boh odhaľuje, sa týkajú druhých, a nie ich. Považujú sa za pánov pravdy, často používajú Božie slová na poučovanie druhých, akoby sami nemali skazené povahy, akoby už boli stelesnením pravdy a hovorcami pravdy. Čo sú to za odpad? Chcú byť stelesnením pravdy – nie sú presne ako Pavol? Pavol popieral, že Pán Ježiš bol Kristus a Boh; on sám chcel byť Kristom a Božím Synom. Títo ľudia sú ako Pavol, sú rovnakého druhu ako on, sú to antikristi. Ešte niečo? (Zaobchádzať s Božimi slovami ako so slovami obyčajného človeka, nie ako s pravdou, ktorú treba praktizovať, a mať k Božím slovám ľahostajný a povrchný postoj.) Nezaobchádzať s Božimi slovami ako s pravdou, ktorú treba prijať a praktizovať, ale zaobchádzať s nimi ako s ľudskými slovami – to je jeden prejav. (Spájanie Božích slov s filozofiami a teóriami nevercov.) Máme tu spájanie Božích slov s filozofiami, zaobchádzanie s Božimi slovami ako s ozdobami alebo prázdnyimi slovami, považovanie známych výrokov slávnych a veľkých ľudí za pravdu a zaobchádzanie s poznaním, tradičnou kultúrou a zvykmi ako s pravdou, pričom nimi nahrádzajú Božie slová. Ľudia, ktorí sa takto prejavujú, neustále hovoria o tom, že chcú praktizovať pravdu a svedčiť o Božích slovách a hlásať ich, keď čelia situáciám, ale vo svojich

srdciach obdivujú slávnych a veľkých ľudí zo svetského sveta a dokonca vedia Bao Gongu zo starovekej dynastie Song, hovoriac: „Bol to naozaj prísny a nestranný sudca. Nikdy nevyniesol nespravodlivý rozsudok, z jeho rúk nikdy nevzišiel justičný omyl a jeho katova sekera nikdy neukrivila žiadnej duši!“ Nie je to velebenie a obdivovanie slávnej osobnosti a mudrca? Snaha vydávať slová a skutky slávnych ľudí za pravdu je ohováraním a rúhaním sa pravde! V cirkvi takíto ľudia veľa hovoria o tom, že chcú praktizovať pravdu a hlásať Božie slová, ale to, čo si myslia vo svojej mysli a zvyčajne hovoria, sú len ľudové porekadlá a príslovia, ktoré vyjadrujú veľmi navičeným a plynulým spôsobom. Tieto veci majú stále na perách a ľahko im idú z úst. Nikdy nepovedali ani slovo o svojom skúsenostnom porozumení Božích slov, a ešte menej povedali, ktoré z Božích slov sú kritériom alebo základom pre ich konanie a počínanie. Všetko, čo vyslovia, sú bludy ako napríklad: „Človek zanecháva svoje meno všade, kde sa zdržiava, tak ako hus zanecháva svoje volanie všade, kde lieta“, „Poprava neprináša nič iné, len padanie hláv“, „Na úbohých ľuďoch je vždy niečo opovrhnutiahodné“, „Vždy si nechaj otvorené zadné dvierka“, „Aj keď som nič nedosiahol, znášal som útrapy; ak nie útrapy, tak únavu“, „Nespáliť most po prejení cez rieku; nezabiť osla po zložení mlynského kameňa“, „Potrestaj jedného prísne, aby si dal príklad ostatným, urob z neho varovanie pre ostatných“ a „Noví úradníci sa túžia predviesť“, okrem iného – nič z toho, čo hovoria, nie je pravda. Niektorí ľudia sa naučia naspamäť slová súčasných básnikov a dokonca ich uverejnia v sekcii komentárov k videám Božieho domu. Nie je to vari prejav nedostatku duchovného porozumenia? Sú tieto slová pravdou? Súvisia s pravdou? Niektorí ľudia často hovoria veci ako „božie oko všetko vidí“ a „dobro a zlo budú nakoniec odplatené; je to len otázka času“. Sú tieto výroky pravdou? (Nie.) Odkiaľ pochádzajú? Nachádzajú sa v Božích slovách? Pochádzajú z budhistickej kultúry a nemajú nič spoločné s vierou v Boha. Napriek tomu sa ich ľudia často snažia dotiahnuť na úroveň pravdy; to je prejav nedostatku duchovného porozumenia. Niektorí ľudia majú trochu odhodlania vydať sa Bohu a hovoria: „Boží dom ma povýšil, Boh ma pozdvihol, takže musím naplniť príslovie: „Ušľachtilý muž obetuje svoj život za tých, ktorí mu rozumejú.““ Ty nie si ušľachtilý muž a Boh od teba nežiadal, aby si obetoval svoj život. Je potrebné mať taký vysoký

zmysel pre hrdinstvo pri konaní povinností? Svoje povinnosti si nedokážeš plniť ani teraz, keď si nažive, je nejaká nádej, že to dokážeš po smrti? Ako budeš potom konať svoje povinnosti? Iní hovoria: „Som prirodzene verný, som statočný a vášnivý človek. Pre svojich priateľov všetko rád zariskujem. To isté platí aj pre Boha: Keďže si ma Boh vyvolil, povýšil a pozdvihol, musím splatiť Božiu milosť. Rozhodne pre Boha všetko zariskujem, aj vlastný život!“ Je to pravda? (Nie.) Boh povedal toľko slov, tak prečo si nezapamätali ani jedno z nich? Vždy, keď sú v duchovnom spoločenstve, hovoria len: „Netreba hovoriť nič iné. Ušľachtilý muž obetuje svoj život za tých, ktorí mu rozumejú, a človek musí zariskovať všetko pre svojich priateľov a byť verný.“ Nedokážu ani vysloviť frázu „splatiť Božiu lásku“. Po toľkých rokoch počúvania kázni a čítania Božích slov nepoznajú ani jedinú pravdu a nedokážu povedať ani pár duchovných výrazov – to je ich vnútorné chápanie a definícia pravdy. Povedzte Mi, nie je to úbohé? Nie je to smiešne? Nie je to prejav nedostatku duchovného porozumenia? Po vypočutí toľkých kázni nerozumejú pravde a nevedia, čo je pravda, no drzo používajú tie diabolské, komické, absurdné a nanajvýš smiešne slová na nahradenie pravdy. Nielenže je ich vnútorné myslenie a chápanie takéto, ale neustále to šíria ďalej a učia druhých, aby mali rovnaké chápanie ako oni. Nemá to tak trochu povahu spôsobujúcu narušenia a vyrušenia? Zdá sa, že títo ľudia, ktorí nerozumejú pravde a nemajú duchovné porozumenie, sú nebezpeční; sú schopní kedykoľvek a kdekoľvek spôsobiť narušenia a vyrušenia a robiť nerozumné a absurdné veci. Aké sú ďalšie prejavy toho, ako ľudia zaobchádzajú s pravdou? (Pohrdanie pravdou, prijímanie len toho, čo je v súlade s vlastnými predstavami, a zavrhovanie a odmietanie praktizovať to, čo s nimi v súlade nie je.) Prijímanie a praktizovanie len toho, čo je v súlade s vlastnými predstavami, a sústavné odolávanie tomu, čo s nimi nie je v súlade, a jeho odsudzovanie – to je postoj. (Neveriť, že pravda môže vyriešiť vlastné skazené povahy človeka alebo ho zmeniť.) Neuznávať alebo neveriť v pravdu je tiež postoj. Ďalším prejavom je, že postoj človeka k pravde a jeho názor na pravdu sa menia podľa jeho nálady, prostredia a emócií. Keď sa títo ľudia jedného dňa cítia dobre a majú dobrú náladu, myslia si: „Pravda je vynikajúca! Pravda je realitou všetkých pozitívnych vecí, najhodnotnejšou vecou, ktorú by ľudia mali praktizovať a hlásať.“ Keď majú zlú náladu,

myslia si: „Čo je pravda? Aké sú výhody praktizovania pravdy? Môže ti zarobiť peniaze? Čo môže pravda zmeniť? Čo sa môže stať, ak budeš praktizovať pravdu? Ja ju praktizovať nebudem – čo to zmení?“ Prejaví sa ich démonická prirodzenosť. Tieto prejavy sú povahy a rôzne stavy, ktoré ľudia odhaľujú v tom, ako zaobchádzajú s pravdou. Aké sú ďalšie konkrétne prejavy? (Nezaobchádzať s Božími slovami ako s pravdou alebo životom, ale analyzovať a podrobne ich skúmať.) Máme tu pristupovanie k Božím slovám s akademickým postojom, neustále analyzovanie a podrobné skúmanie pravdy na základe vlastných vedomostí, bez akéhokoľvek postoja prijatia a podriadenosti. To sú viac-menej ťažkosti v tom, ako ľudia zaobchádzajú s pravdou, ktoré možno definovať a zhrnúť pod niekoľko bodov.

Obsah o ťažkostiach života-vstupu má celkovo osem aspektov a sú to hlavné ťažkosti spojené so životom-vstupom a dosiahnutím spásy. Stavy a povahy, ktoré ľudia v rámci týchto ôsmich aspektov odhaľujú, sú všetky odhalené v Božích slovách; Boh stanovil ľudom požiadavky a ukázal im cestu praktizovania. Ak ľudia dokážu vynakladať úsilie na Božie slová, zaujmú vážny postoj, postoj túžby, a ponesú bremeno za svoj vlastný život-vstup, potom v Božích slovách dokážu nájsť príslušné pravdy na vyriešenie týchto ôsmich druhov problémov a pre každý z nich existujú cesty praktizovania. Nič z toho nie sú neriešiteľné výzvy ani žiadna záhada. Ak však za svoj vlastný život-vstup nenesieš vôbec žiadne bremeno a ani trochu sa nezaujímaš o pravdu či o zmenu svojej povahy, potom bez ohľadu na to, aké jasné a presné sú Božie slová, zostanú pre teba len textami a učeniami. Ak sa neusiluješ o pravdu alebo ju nepraktizuješ, potom bez ohľadu na to, aké problémy máš, nedokážeš nájsť riešenie a bude pre teba veľmi ťažké dosiahnuť spásu. Možno navždy zostaneš v štádiu robotníka; možno navždy zostaneš v štádiu, že nebudeš môcť dosiahnuť spásu a Boh ťa zavrhnú a vyradí.

Nepriaznivé účinky a dôsledky práce falošných vodcov

Pokiaľ ide o všetky ťažkosti, s ktorými sa ľudia stretávajú pri živote-vstupe, čo robia falošní vodcovia? Keď ľudia čelia akémukoľvek stavu, ktorý spadá do jedného z týchto ôsmich druhov ťažkostí, dokážu to falošní vodcovia rozpoznať a použiť Božie slová a svoje vlastné skúsenostné poznanie na vyriešenie problémov týchto ľudí? Nanešťastie, keď ľudia narazia na ťažkosti,

títo falošní vodcovia sa venujú len povrchným snahám a na riešenie ich problémov ponúkajú len plytké, nepodstatné poznámky bez pointy, ktoré nemajú nič spoločné s ich povahami a skutočnými ťažkosťami. Falošní vodcovia napríklad často hovoria: „Ty jednoducho nemiluješ pravdu!“ Takto sa pokúšajú vyriešiť skutočné ťažkosti ľudí a charakterizovať ich podstaty. Nedokážu ľuďom pomôcť nájsť odpovede v Božích slovách ani pri najmenšom probléme či stave, ani ho nedokážu vyriešiť tým, že by o pravde hovorili v duchovnom spoločenstve. Namiesto toho hovoria nejaké doktrínálne a nesúvisiace poznámky, alebo sa chytia problému a urobia z komára somára, aby ľudí úplne odpísali bez toho, aby im dali príležitosť na pokánie. V skutočnosti, ak má niekto schopnosť chápať Božie slová a má duchovné porozumenie, dokáže v Božích slovách nájsť Božie odhalenie týchto ôsmich aspektov stavov, nie je to ťažké. Falošní vodcovia však nemajú duchovné porozumenie, majú slabú kvalitu a chýba im schopnosť chápania, a navyše niektorí z nich sú jednoducho nadšení, dychtiví konať, pokryteckí a predstierajú, že sú duchovní ľudia, a preto nedokážu vôbec vyriešiť problémy iných ľudí. Pokiaľ ide o rôzne problémy, s ktorými sa ľudia stretávajú, falošní vodcovia im poradia slovami: „Božie dielo pokročilo tak ďaleko; prečo ešte stále žiarliš a hádaš sa s ostatnými? Máš na to čas? Aký zmysel má o to bojovať? Nemôžeš sa zaoberať bez toho, aby si o to bojoval?“ „Božie dielo zašlo tak ďaleko, ale ty si stále taký sentimentálny a nedokážeš sa toho vzdať. Skôr či neskôr ťa tieto pocity zničia!“ „Božie dielo zašlo tak ďaleko, tak prečo sa ešte stále tak staráš o jedlo a oblečenie? Nemôžeš sa zaoberať bez jedných šiat? Nemôžeš sa zaoberať bez kúpy jedného páru kožených topánok? Mal by si viac premýšľať o Božích slovách a svojej povinnosti!“ „Ked' sa ti niečo stane, viac sa modli k Bohu. Bez ohľadu na to, čo ťa postretnie, je tu jedna lekcia: naučiť sa podriaďovať sa Bohu a pochopiť Jeho zvrchovanosť a usporiadanie.“ Môže táto rada vyriešiť skutočné problémy? Vôbec nie. Inak hovoria: „Ľudia boli hlboko skazení satanom. Nevzdoruješ vari tým, že si sentimentálny, Bohu? Tým, že nepoznáš sám seba, nevzdoruješ Bohu?“ Bez ohľadu na daný problém falošní vodcovia nevedia, ako hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby rozobrali podstatu alebo stav človeka, nedokážu preniknúť do podstaty toho, ako vznikajú stavy ľudí, a potom na základe ich stavov hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde,

aby vyriešili ich problémy, a ponúknuť primeranú pomoc a zaopatrenie. Namiesto toho vždy hovoria to isté: „Miluj Boha! Tvrdo pracuj, aby si konal svoje povinnosti, musíš byť verný Bohu a viac sa modli, keď narazíš na problémy!“ „Všetko je v Božej zvrchovanosti a usporiadaní. Všetko je v Božích rukách!“ „Ak nehľadáš pravdu, nepôjde to. Musíš viac čítať Božie slová. Božie slová všetko objasňujú, ale ľudia jednoducho nemilujú pravdu!“ „Katakлизmy sú na spadnutie, výsledok všetkého je blízko a Božie dielo sa chýli ku koncu, ale ty nie si znepokojený. Koľko dní človeku ešte zostáva? Božie kráľovstvo prišlo!“ Falošní vodcovia len vyslovujú tieto irrelevantné výroky, nikdy konkrétne neanalyzujú a nerozoberajú rôzne problémy, ani neponúkajú ľuďom skutočné zaopatrenie či pomoc. Buď ľuďom nájdú pár úryvkov z Božích slov na prečítanie, alebo im ponúknu nepodstatné rady, aby sa s nimi vysporiadali. Čo sa stane nakoniec? Pod škodlivým vplyvom falošných vodcov ľudia nielenže nepoznajú svoje vlastné skazené povahy, ale nevedia ani, aký je ich vlastný charakter, akým sú druhom človeka a akú prirodzenosť-podstatu majú; nie je im jasné, aká je ich vlastná kvalita, či majú alebo nemajú schopnosť chápania, alebo akou cestou idú. Stále sa držia svetských a módnych vecí, ktoré milujú a cenia si vo svojich srdciach, a nikto im nepomáha tieto veci pochopiť, rozobrať a analyzovať. Také sú dôsledky práce falošných vodcov. Keď sa objavia problémy, buď sa do ľudí pustia, svojvoľne ich odsudzujú a krivo obviňujú, alebo im dávajú rady a lekcie bez pointy, alebo používajú Božie slová na to, aby robili silené a nepresné prirovnania. Tí, ktorí ich počúvajú, si myslia: „Mám pocit, že rozumiem, ale zároveň aj že nerozumiem – je to, akoby som možno pochopil, čo povedali, ale možno aj nie. Prečo je to tak? Všetko, čo vodca hovorí, je správne, ale prečo sa nemôžem zbaviť tohto problému vo svojom srdci? Prečo nemôžem nájsť riešenie tejto ťažkosti? Prečo stále takto premýšľam a chcem robiť tieto veci? Prečo nedokážem pochopiť, kde leží podstata a koreň problému? Vodca hovorí, že nemilujem pravdu, a ja pripúšťam, že ju nemilujem, ale prečo sa nemôžem dostať z tohto stavu?“ Dosiahli títo vodcovia nejaký výsledok? Hoci hovorili a pracovali, všetko je to jeden veľký chaos a nemalo to účinok, aký to malo mať. Neumožnili ľuďom pochopiť Božie úmysly, porovnať sa s Božími slovami, presne pochopiť svoje stavy alebo vyriešiť svoje vlastné ťažkosti. Pokiaľ ide o tých nenapraviteľných, nehanebných

Ľudí, ktorí vôbec neprijímajú pravdu, keď počujú, ako ich títo vodcovia úprimne a trpezlivo napomínajú, sú z toho mimoriadne znechutení. Zároveň papagájujú slová, ktoré títo vodcovia hovoria – keď vodcovia povedia prvú časť, títo ľudia už vedia, čo bude nasledovať, a rýchlo strácajú trpezlivosť, hovoriac: „Nepokračuj. Už som pochopil všetko, čo hovoríš. Ak budeš pokračovať, bude mi zle a budem chcieť vracať!“ Vodcovia pokračujú v reči: „Ty jednoducho nemiluješ pravdu. Keby si miloval pravdu, rozumel by si všetkému, čo hovorím.“ Oni odseknú: „Bez ohľadu na to, či milujem pravdu alebo nie, tieto slová si zopakoval už toľkokrát; nie je v nich nič nové a už ma unavuje ich počúvať!“ Falošní vodcovia pracujú týmto spôsobom, strnulo sa držia predpisov a fixujú sa na určité frázy, pričom úplne zlyhávajú pri riešení skutočných ťažkostí ľudí. Ak má niekto predstavy o Bohu, falošní vodcovia hovoria, že ten človek nepozná sám seba. Ak má niekto chabú ľudskú prirodzenosť, nedokáže vychádzať s ľuďmi a chýbajú mu normálne medziľudské vzťahy, falošní vodcovia hovoria, že na vine sú on aj druhá zúčastnená osoba, oboch poučia a zvalia vinu na oboch, hovoriac: „Dobre, teraz ste si kvit. Musíme byť vo svojich činoch spravodliví a rozumní, zaobchádzať so všetkými rovnako bez akýchkoľvek predsudkov. Kto hovorí s rozumom, miluje pravdu, zatiaľ čo tí, ktorí hovoria bez rozumu, by mali zavrieť ústa, v budúcnosti menej hovoriť a viac robiť. Kto povie niečo správne, toho by sa malo viac počúvať.“ Rieši to problém? Je to vykonávanie práce? Nie je to len ako keď chlácholíte deti a klamete ľudí? Falošní vodcovia môžu vyzerat', že sú zaneprázdnení, ale nedokážu vyriešiť problémy nikoho. Aká účinná je ich práca? Je bezcenná a absurdná! Takto konajú neverci.

Ľudia sa počas svojich skúseností s vierou v Boha často stretávajú s ťažkosťami a falošní vodcovia nedokážu vyriešiť žiadnu z nich. Falošní vodcovia nedokážu vyriešiť ani určité zjavné ťažkosti, ktoré by sa dali napraviť len pár slovami, a navyše z nich robia veľkú vedu a z komára somára. Niektorí ľudia nie sú zlí, ide len o to, že pokiaľ ide o ich ľudskú prirodzenosť, trochu im chýbajú spôsoby, nerozumejú základnej etikete a sú trochu darebácki. Falošní vodcovia sa chytajú týchto drobných problémov a robia z nich veľkú vedu, nútia bratov a sestry, aby o nich diskutovali, kritizovali ich a odsudzovali, a to všetko s cieľom zanechať v týchto ľuďoch trvalý dojem, aby sa už neodvážili takto konať. Je to potrebné? Je to spôsob, ako vyriešiť problémy? Je to riešenie

problémov pomocou pravdy? (Nie.) Pokiaľ v ľudskej prirodzenosti niekoho nie sú žiadne veľké problémy a ten človek nie je zlý a dokáže sa úprimne vydávať, potom za okolností, keď je prístupný, stačí na ňom ďalej pracovať, ponúkať mu pripomienky, pomoc, duchovné spoločenstvo a podporu. Ak sa ľudia správajú týmto spôsobom dôsledne, potom majú problém so svojim charakterom alebo majú surovú povahu a vtedy je potrebné ich prísne orezať a disciplinovať. Ak to odmietnu prijať, buď by sa im mala pozastaviť ich povinnosť, alebo by mali byť vyčistení. Falošní vodcovia to nedokážu prezrieť, ani takto nebudú konať; keď sa stretnú s takýmito zlými ľuďmi, zaobchádzajú s nimi ako s bratmi a sestrami a ponúkajú im pomoc a podporu. Tomuto sa hovorí práca? Toto je používanie pravdy na riešenie problémov? (Nie.) Práca falošných vodcov je absurdná, detinská a smiešna a nič z nej nie je v súlade s Božími úmyslami. Vo všetkom, čo robia, je vidieť, že sú laici, nemajú duchovné porozumenie a konajú ľahkovážne bez princípov. Podobne nedokážu prezrieť ani presne pochopiť rôzne ťažkosti, s ktorými sa ľudia stretávajú pri živote-vstupe. V dôsledku toho ich pokusy o vyriešenie pôsobia neuveriteľne neobratne, hlúpo a ako od laika. Tí, ktorí prijímajú ich pomoc, sa tiež cítia trápne a utláčane. Časom niektorí dokonca stratia vieru a hovoria: „Vodca bol so mnou toľkokrát v duchovnom spoločenstve, tak prečo som sa nezmenil? Prečo sa stále vraciam k svojim starým návykom? Je to preto, že moja ľudská prirodzenosť je obzvlášť chabá a nie som schopný byť spasený?“ Niektorí dokonca prechovávajú pochybnosti a hovoria: „Je niečo v neporiadku s mojím duchom? Pôsobia vo mne zlí duchovia? Azda ma Boh nespasí? Neznamená to, že nemám žiadnu nádej?“ To sú dôsledky práce falošných vodcov. Vo svojej práci zamieňajú jednu vec za druhú a konajú smiešne, absurdne, hlúpo a neobratne, čo nakoniec vedie k tomu, že rôzne ťažkosti, ktorým čelia niektorí ľudia, ktorí sa úprimne usilujú o pravdu, nie sú vyriešené včas. To následne spôsobuje, že v týchto ľuďoch sa prebúda negativita a slabosť, ako aj niektoré predstavy a mylné chápania o Bohu a Jeho diele. Hovoria: „Prečítal som toľko Božích slov, tak prečo sa môj problém nedá vyriešiť? Dokážu Božie slová skutočne spasiť a premeniť ľudí?“ V ich srdciach vzniká pochybnosť a uviaznu v zmätku. Preto, keď falošní vodcovia pracujú, neprinášajú veľa pozitívnych výsledkov, ale spôsobujú dosť veľa negatívnych vecí. Ich práca nielenže nedokáže rozptýliť

predstavy, pochybnosti a súdy ľudí o Bohu, naopak, zvyšuje mieru ich mylného chápania a ostrážitosti voči Bohu. Aj po mnohých rokoch viery zostávajú problémy týchto ľudí nevyriešené. Zatiaľ čo sú zavádzaní a mylne vedení falošnými vodcami, ich mylné chápanie a ostrážitosť voči Bohu sa prehľbujú. Môžu za takýchto okolností dosiahnuť život-vstup?

Chápanie pozitívnych vecí, ako je pravda a zmena povahy človeka, zo strany falošných vodcov môže ovplyvniť názory a postoje mnohých ľudí k pozitívnym veciam. Jedna vec je, keď falošní vodcovia nevykonávajú žiadnu prácu – len čo začnú pracovať, objavajú sa odchýlky a nastanú nepriaznivé dôsledky. V týchto cirkvách vzniká nevhodná atmosféra, to znamená, že často vznikajú nejaké chybné a absurdné výroky a ľudia tam nerozumejú duchovným výrazom, ktoré sa často spomínajú v Božích slovách, ani nevedia, ako ich používať, zatiaľ čo takzvané duchovné výrazy a výroky, ktoré často hovoria títo falošní vodcovia, sa v týchto cirkvách hojne šíria. Vplyv, ktorý majú tieto veci na ľudí, nie je malý: nielenže nedokážu ľuďom pomôcť získať praktickejšie a presnejšie poznanie Božích slov a pravdy, ani im neumožňujú nájsť presnú cestu praktizovania v Jeho slovách, naopak, v skutočnosti spôsobujú, že ľudia majú o pravde skreslenejšie, teoretickejšie a doktrínalnejšie poznanie a zároveň sú ľudia zmätenejší, pokiaľ ide o cestu praktizovania. Týmto spôsobom falošní vodcovia skresľujú ľuďom pohľad na pravdu a ovplyvňujú ich čisté chápanie pravdy. Aký účinok majú falošní vodcovia pri konaní týchto vecí? Akú úlohu zohrávajú? Hoci by bolo trochu prehnané charakterizovať ich ako vyrušujúcich a narúšajúcich, nazvať ich šaškami, ktorí pobejú sem a tam, nie je vôbec prehnané. Keď som práve začínal túto etapu diela, stretol som sa s niekoľkými jednotlivcami a keď som ich počúval, ako sa rozprávajú, jeden z nich sa spýtal na situáciu istej osoby a niekto zrazu vyhrkol slovami: „Zhorel na popol.“ Keď som sa spýtal: „Zhorel na popol? Čo to znamená?“ Odpovedali: „Zhorel na popol znamená, že niekto bol prepustený a možno prestal veriť.“ Povedal som: „Je to dosť krutý výraz – nedáva človeku žiadny priestor. Povedal som niekedy niečo také? Ako to, že som o tomto výraze nevedel? Nikdy som nikoho takto necharakterizoval, ani som neuviedol, že ak niekto prestane konať svoju povinnosť alebo opustí Boha, je ‚zhorel na popol‘. Ako vznikol tento výraz?“ Neskôr som zistil, že táto fráza pochádza od staršieho veriaceho, starého pedanta. Bol veľmi

vzdelaný, dlho veril v Boha a v cirkvi bol veteránom. Keď vyslovil túto frázu, tá skupina zmätených ľudí nerozlišovala a naučila sa ju od neho, a tak sa táto fráza stala populárnou. Myslíte si, že táto fráza je správna? Má nejaký základ? Je presná? (Nie, nie je presná.) Ako by sme sa k nej mali postaviť? Malo by sa jej dovoliť pretrvávať v cirkvi? (Nie, nemalo.) Mala by byť odhalená, kritizovaná a vyriešená od koreňa. Neskôr, prostredníctvom kritiky a rozboru, sa títo zmätení ľudia neodvážili ju ďalej hovoriť, ale niekoľko neinformovaných jednotlivcov ju možno stále tajne používa v súkromí. Títo ľudia si možno myslia, že je to veľmi duchovná fráza pochádzajúca od „známej osobnosti“ a veria, že by sa mala naďalej používať. Zapájali sa vaši vodcovia do podobných praktík? Ovplynili negatívne váš život-vstup, zmenu povahy alebo cestu, ktorou kráčate? (V minulosti, pri kázaní evanjelia, jeden falošný vodca raz povedal: „Boh si nás podmaňuje prostredníctvom súdu a napomínania, takže keď kážeme evanjelium nábožným ľudom, musíme s nimi hovoriť drsným tónom a poučovať ich; len tak si ich možno podmaniť.“) Toto tvrdenie môže znieť rozumne, ale je v súlade s pravdami-princípami? Nariadil Boh ľudom, aby to robili? Hovorí Božie slovo: „Keď budeš hojne kázať evanjelium, musíš povstať a vládnuť ľudom železnou berlou, používajúc súd a napomínanie, aby si evanjelium kázal široko-ďaleko“? (Nie.) Odkiaľ teda pochádza toto tvrdenie? Je to zjavne teória, ktorú si vymyslel falošný vodca, ktorý nemá duchovné porozumenie. Na povrchu sa toto tvrdenie môže zdať bezproblémové: „Celé ľudstvo musí podstúpiť Boží súd a napomínanie. Ak ich nemôžu prijať priamo z Božích slov, nemôžu ich prijať nepriamo? V každom prípade je to účinok, ktorý majú Božie slová dosiahnuť – podmanenie celého ľudstva. Nebolo by pre nich lepšie prijať to skôr ako neskôr? Predtým, ako Boh začne konať, urobíme toto preventívne opatrenie, aby si ľudia mohli vyvinúť istú imunitu. Potom, keď ich Boh skutočne bude súdiť a napomínať, títo ľudia nebudú Bohu vzdorovať, oponovať Mu ani Ho zrádzať. Tým sa zabráni zraneniu Božích pocitov. Nie je to dobrá vec?“ Na povrchu sa každá veta zdá byť správna a z doktrínálneho hľadiska sa zdá byť logická. Je to však pravda-princíp? Aké ustanovenia má Boží dom pre kázanie evanjelia? Vyžaduje od ľudí, aby to robili? (Nie.) Preto táto teória nie je platná a osoba, ktorá ju navrhla, je falošný vodca.

Falošní vodcovia často predstierajú svoju duchovnosť a vyslovujú zdanlivo pravdivé bludy, aby zavádzali a mýlili ľudí. Hoci na povrchu môžu tieto bludy znieť bezproblémovo, majú škodlivý vplyv na život-vstup ľudí, vyrušujú, zavádzajú a bránia ľuďom kráčať po ceste usilovania sa o pravdu. Pre tieto falošne duchovné slová si niektorí ľudia vytvárajú pochybnosti voči Božím slovám a odolávajú im, vytvárajú si predstavy a dokonca mylné chápanie Boha a začínajú byť voči Nemu obozretní, a napokon sa od Neho vzdávajú. Takýto vplyv majú na ľudí falošne duchovné výroky falošných vodcov. Kým sú členovia cirkvi zavádzaní a ovplyvňovaní falošným vodcom, táto cirkev sa stáva náboženstvom, rovnako ako kresťanstvo alebo katolicizmus, v ktorom ľudia iba dodržiavajú výroky a učenia človeka. Všetci uctievať učenie Pavla a zachádzajú až tak ďaleko, že jeho slová používajú namiesto slov Pána Ježiša, namiesto toho, aby nasledovali Božiu cestu. V dôsledku toho sa všetci stávajú pokryteckými farizejmi a antikristami. Preto sú Bohom prekliati a odsúdení. Rovnako ako Pavol, aj falošní vodcovia vyvyšujú samých seba a podávajú svedectvo o sebe, zavádzajú a vyrušujú ľudí. Zvádzajú ich na scestie a do náboženských rituálov a spôsob, akým títo ľudia veria v Boha, sa stáva rovnakým ako u nábožných ľudí, čo oddľahuje ich vstup na správnu cestu viery v Boha. Falošní vodcovia neustále ľudí zavádzajú a vyrušujú a títo ľudia si potom vytvárajú množstvo falošne duchovných teórií a výrokov. Tieto teórie, výroky a praktiky sú v priamom rozpore s pravdou a nemajú s ňou vôbec nič spoločné. Kým však falošní vodcovia zavádzajú a mýlia ľudí, oni tieto veci považujú za pozitívne, považujú ich za pravdu. Mylne veria, že tieto veci sú pravdou, a myslia si, že pokiaľ v ne veria vo svojich srdciach a dokážu ich výrečne vysloviť a pokiaľ ich všetci schvaľujú, potom získali pravdu. Zmýšľení týmito myšlienkami a názormi ľudia nielenže nedokážu pochopiť pravdu, ale nedokážu ani praktizovať či zažívať Božie slová, nieto ešte vstúpiť do pravdy-reality. Naopak, čoraz viac sa vzdávajú od Božích slov a ešte viac od vstupu do pravdy-reality. Na papieri nie je nič zlé na slovách, ktoré falošní vodcovia hovoria, ani na heslách, ktoré kričia – všetky sú správne. Prečo teda nič nedosiahnu? Je to preto, lebo to, čomu falošní vodcovia rozumejú a čo skutočne pochopia, je jednoducho príliš plytké. Je to všetko len učenie, ktoré nesúvisí s pravdou-realitou v Božích slovách, s Božimi požiadavkami ani s Jeho úmyslami. Faktom je, že všetky učenia, ktoré

falošní vodcovia kážu, ani zďaleka nedosahujú pravdu-reality – presnejšie povedané, nemajú nič spoločné s pravdou ani s Božími slovami. Keď teda falošní vodcovia často chrlia tieto slová a učenia, s čím to súvisí? Prečo nikdy nedokážu vstúpiť do pravdy-reality? To priamo súvisí s kvalitou falošných vodcov. Je celkom isté, že falošní vodcovia sú nízkej kvality a chýba im schopnosť chápať pravdu. Bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, nepochopia pravdu ani nebudú mať život-vstup, a dá sa tiež povedať, že bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, nebude pre nich ľahké vstúpiť do pravdy-reality. Ak falošného vodcu neprepustia a dovoľia mu zostať na jeho pozícii, aké následky to prinesie? Jeho vodcovstvo pritiahne ešte viac ľudí do náboženských rituálov a predpisov, do slov a učení a do nejasných predstáv a domnienok. Na rozdiel od antikristov, falošní vodcovia nevedú ľudí k tomu, aby prichádzali pred nich alebo pred satana. Ak však nedokážu priviesť Boží vyvolený ľud do pravdy-reality Jeho slov, bude môcť Boží vyvolený ľud dosiahnuť Božiu spásu? Budú môcť byť Boží vyvolení zdokonalení Bohom? Rozhodne nie. Ak Boží vyvolení nemôžu vstúpiť do pravdy-reality, nežijú potom stále v satanovej moci? Nie sú stále ľudskou spodinou, ktorú satan drží vo svojej moci? Neznamená to, že v rukách falošných vodcov tento Boží vyvolený ľud zahynie? Preto sú následky práce falošných vodcov a antikristov v podstate rovnaké. Ani jedni nedokážu priviesť Boží vyvolený ľud k tomu, aby pochopil pravdu, vstúpil do reality a dosiahol spásu. Obaja mu škodia a privádzajú ho do záhuby. Následky sú úplne rovnaké.

Aké sú niektoré kacírstva a bludy falošných vodcov? Preskúmajte ich neskôr sami. Túto úlohu vám nechávam, aby som videl, či ich dokážete rozlíšiť. Povedali niekedy vodcovia vo vašom okolí nejaké slová, ktoré sú duchovné alebo ktoré apelujú na ľudské city a na povrchu sa zdajú byť správne a v súlade s pravdou, ale nedokážu ti poskytnúť život-vstup ani vyriešiť tvoje skutočné problémy? Ak nedokážeš tieto slová rozlíšiť a dokonca si ich ceníš a berieš si ich k srdcu, dovoľuješ im, aby ťa neustále ovládali a viedli a aby neustále ovplyvňovali tvoje myšlienky a správanie, nie sú následky toho dosť vážne? (Áno.) Potom je nevyhnutné, aby ste sa ponorili do koreňa týchto problémov a zistili, ktoré veci sú kacírstva a bludy, ktoré môžu spôsobiť, že ľudia upadnú až do bodu, keď sa ich viera v Boha zmení na náboženskú vieru, v dôsledku čoho potom Bohu odporujú a Ten ich zavrhnne. Povedzme napríklad, že

niekto povie: „Neusiluj sa stať vodcom. Ak budeš po tom, čo sa staneš vodcom, prepustený alebo vyradený, nebudeš mať ani šancu byť občajným veriacim.“ Je takáto reč kacírstvom a bludom falošných vodcov? (Áno.) Naozaj? Kacírstva a bludy falošných vodcov treba odlišovať od kacírstiev a bludov antikristov; nemiešajte ich dohromady. Čo ten človek myslí tým, že hovorí také veci? Aké pohnútky sa skrývajú v týchto slovách? Je v nich niečo nekalé? Je zrejmé, že obsahujú lešť určenú na zavádzanie ľudí, znamenajú, že ostatní by sa nemali usilovať byť vodcami, že to neskončí dobre. Jeho cieľom pri vyslovení týchto slov je presvedčiť ľudí, aby zanechali myšlienku stať sa vodcom, aby s ním nikto nesúperil o povest' a postavenie, čo mu umožní cítiť sa bezpečne a byť vodcom navždy. Zároveň ľudom hovorí: „Takto boží dom zaobchádza s vodcami a pracovníkmi: keď ťa potrebuje, povýši ťa, a keď nie, tak ťa odkopne na samotné dno a nenechá ti ani šancu byť občajným veriacim.“ Aká je povaha týchto slov? (Rúhanie sa Bohu.) Aký druh človeka hovorí rúhavé slová proti Bohu? (Antikrist.) V týchto slovách sú dva zlé úmysly, ktoré môžu viesť k dvom následkom: Jedným je povedať ostatným, aby absolútne nesúperili o postavenie, čo mu zaistí, že jeho vlastné postavenie zostane v bezpečí; druhým je priviesť ťa k tomu, aby si Boha mylne chápal, prestal v Boha veriť a namiesto toho začal veriť v neho. To je ten najzjavnejší druh antikrista. Zdá sa, že vám chýba schopnosť chápania; o týchto príkladoch som hovoril už predtým. Nielenže ste nedbalí a máte slabú pamäť, ale aj vaša schopnosť chápania je nedostatočná. Nedokážete rozlíšiť ani takého zjavného antikrista. Povedali by falošní vodcovia také veci? Zavádzali by vedome a otvorene ľudí a odporovali by Bohu? (Nie.) Hoci veci, ktoré falošní vodcovia hovoria a robia, sa môžu na povrchu zdať bezproblémové, ich práci chýbajú princípy a nemôže dosiahnuť výsledky. Falošní vodcovia nedokážu vyriešiť žiadne problémy ľudí, priviesť ich na správnu cestu viery v Boha ani ich priviesť pred Boha. Všetko, čo hovoria, je správne, vôbec svoju prácu nezanedbávali, majú zápal a vášň a navonok sa zdá, že majú vieru, že majú odhodlanie a sú ochotní znášať útrapy a platiť cenu. Navyše sa zdá, že majú neuveriteľnú vytrvalosť a dokážu vytrvať v akejkoľvek únave a ťažkostiach. Ide len o to, že ich kvalita a schopnosť chápania sú slabé a chýba im presné chápanie pravdy. Čo robia s touto nedostatočnou schopnosťou chápania? Na riešenie tohto problému používajú

predpisy a učenia, ako aj duchovné teórie, o ktorých často hovoria. Po niekoľkých rokoch pod ich vedením vznikajú medzi ľuďmi všelijaké učenia, predpisy a vonkajšie praktiky. Ľudia sa držia týchto učení, predpisov a praktík a veria, že praktizujú pravdu a vstupujú do pravdy-reality, ale v skutočnosti sú od pravdy-reality ešte veľmi ďaleko! Keď sú srdcia ľudí naplnené, ovládané a vedené týmito vecami, náprava sa stáva problematickou. Každú z nich treba rozobrať a analyzovať jednotlivo, aby im ľudia porozumeli. Potom treba ľuďom povedať, čo je pravda, čo sú učenia, heslá a predpisy a čo je správne chápanie pravdy, presné výroky a pravdy-princípy. Všetky tieto veci treba vyriešiť jednotlivo; inak tí, ktorí sú pomerne poslušní, držia sa pravidiel a usilujú sa o duchovnosť, budú falošnými vodcami zavádzaní a zničení. Títo ľudia sa môžu zdať zbožní, schopní znášať útrapy a platiť cenu a schopní modliť sa, keď sa im niečo stane. Avšak, rovnako ako u nábožných ľudí, keď sa Boh vráti, nikto z nich Ho nespozná, nikto z nich neuzná, že Boh opäť koná nové dielo, a všetci Mu odolávajú. Prečo je to tak? Je to preto, lebo ich falošní vodcovia a antikristi zaviedli – ublížili mnohým úprimným veriacim v Boha a zničili ich.

Falošní vodcovia hovoria len slová a učenia – to, k čomu vedú ľudí, aby pochopili, je len učenie a nie pravda, a to, čo im ukazujú, je len falošná duchovnosť. Aké sú následky hovorenia slov a učení? Falošná duchovnosť, falošné chápanie, falošné poznanie, falošné praktizovanie a falošná poslušnosť – všetko je falošné. Ako táto „falošnosť“ vzniká? Je spôsobená tým, že falošní vodcovia majú skreslené, jednostranné a povrchné chápanie pravdy a vôbec nedokážu pochopiť podstatu pravdy. Falošní vodcovia prinášajú ľuďom množstvo pravidiel, slov a učení, spolu s nejakými heslami a teóriami. Títo ľudia vôbec nerozumejú pravým Božím úmyslom a keď sa stretnú s rôznymi zložitými situáciami, nevedia, ako ich zvládnuť a ako k nim pristupovať ani ako pochopiť Božie úmysly. Môžu takíto jednotlivci prísť pred Boha? Môžu prijať Boha a prestať Mu odporovať? Nie, nemôžu. Preto je kľúčové a nevyhnutné, aby ste preskúmali kacírstva a bludy falošných vodcov a naučili sa ich rozlišovať. Pri ich skúmaní je nevyhnutné odlíšiť ich od bludov, ktoré používajú antikristi na zavádzanie ľudí. Pokiaľ ide o druhú zodpovednosť vodcov a pracovníkov – poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo

svojom skutočnom živote – naše duchovné spoločenstvo ukončíme tým, že rozoberieme rôzne praktiky falošných vodcov a podstatu problémov s nimi.

Tretí bod: Hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa každá povinnosť vykonávala náležite (prvá časť)

Falošní vodcovia dokážu hovoriť len slová a učenia, aby nabádali ľudí

Ďalej budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o tretej zodpovednosti vodcov a pracovníkov – hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa každá povinnosť vykonávala náležite. To je dôležitá a základná práca vodcov a pracovníkov a na základe tejto zodpovednosti budeme v duchovnom spoločenstve rozoberať prejavy falošných vodcov. Schopnosť vodcu alebo pracovníka jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré by ľudia mali pochopiť, aby dobre konali svoje povinnosti, je najlepším ukazovateľom, či vlastní pravdu-realitu, a je to kľúč k určeniu toho, či dokážu dobre konať skutočnú prácu. Teraz sa pozrime, ako falošní vodcovia zvládajú túto prácu. Jednou z charakteristických črt falošných vodcov je ich neschopnosť dôkladne vysvetliť alebo objasniť akékoľvek otázky zahŕňajúce pravdy-princípy. Ak u nich niekto hľadá, dokážu mu povedať len nejaké prázdne slová a učenia. Keď čelia problémom, ktoré treba vyriešiť, často reagujú vyhlásením typu: „Všetci ste odborníci na konanie tejto povinnosti. Ak máte problémy, mali by ste ich vyriešiť sami. Mňa sa nepýtajte; nie som odborník a nerozumiem tomu. Riešte to na vlastnú päsť.“ Niektorí ľudia by mohli namietat’: „Pýtame sa ťa, pretože ten problém nedokážeme vyriešiť; nepýtali by sme sa, keby sme to vedeli. Tomuto problému, ktorý zahŕňa pravdy-princípy, nerozumieme.“ Falošní vodcovia odpovedajú: „Vari som ti tie princípy už nepovedal? Konaj dobre svoje vlastné povinnosti a nespôsobuj vyrušenia ani narušenia. Čo sa ešte pýtaš? Vyrieš to, ako uznáš za vhodné! Božie slová už boli povedané: Uprednostňuj záujmy Božieho domu.“ Tí ľudia zostanú úplne zmätení a myslia si: „Toto nie je riešenie problému!“ Takto falošní vodcovia pristupujú k práci; iba ju kontrolujú, robia to len povrchne a nikdy neriešia problémy. Bez ohľadu na to, aké problémy ľudia nastolia, falošní vodcovia im hovoria,

aby hľadali pravdu sami. Často sa ľudí pýtajú: „Máte nejaké problémy? Aký je váš život-vstup? Konáte svoje povinnosti povrchno?“ Tí ľudia odpovedajú: „Občas sa prichytím v povrchnom stave a modlitbou to vyriešim a napravím sa, ale stále nerozumiem pravdám-princípom konania svojej povinnosti.“ Falošní vodcovia odvetia: „Či som s tebou nehovoril v duchovnom spoločenstve o konkrétnych princípoch na poslednom zhromaždení? Dokonca som ti poskytol niekoľko úryvkov Božích slov. Nemal by si to už chápať?“ V skutočnosti rozumejú celému učeniu, ale stále nedokážu vyriešiť svoje problémy. Falošní vodcovia dokonca chrlija pompézne slová: „Prečo to nedokážeš vyriešiť? Len si si dôkladne neprečítal Božie slová. Ak sa budeš viac modliť a viac čítať Božie slová, potom sa všetky tvoje problémy vyriešia. Musíte sa naučiť diskutovať a spoločne hľadať spôsob, potom sa vaše problémy nakoniec vyriešia. Pokiaľ ide o odborné záležitosti, nepýtajte sa ma; mojou zodpovednosťou je kontrolovať prácu. Svoju úlohu som splnil a zvyšok zahŕňa odborné záležitosti, ktorým nerozumiem.“ Falošní vodcovia často používajú zdôvodnenia a výhovorky ako „nerozumiem tomu, nikdy som sa to neučil, nie som odborník“, aby ľudí odbili a vyhli sa otázkam. Môžu vyzeráť celkom skromne; to však odhaľuje vážny problém falošných vodcov – vôbec nechápu problémy zahŕňajúce odborné znalosti v určitých úlohách, cítia sa bezmocní a pôsobia nesmierne bezradne a rozpačito. Čo potom robia? Dokážu iba zozbierať niekoľko úryvkov Božích slov, aby počas zhromaždení mohli byť so všetkými v duchovnom spoločenstve a hovoriť o niektorých učeniach s cieľom nabádať ľudí. Vodcovia, ktorí sú trochu láskaví, môžu prejavovať záujem o ľudí a z času na čas sa ich opýtať: „Stretli ste sa v poslednom čase s nejakými ťažkosťami vo svojom živote? Máte na seba dostatok oblečenia? Je medzi vami niekto, kto sa správa zle?“ Ak každý povie, že tieto problémy nemá, odpovedia: „Potom nie je žiadny problém. Pokračujte vo svojej práci; ja sa musím starať o iné záležitosti“, a náhlivo odídu, v strachu, že by niekto mohol klásť otázky a žiadať ich, aby sa nimi zaoberali, čím by sa dostali do neprijemnej situácie. Takto fungujú falošní vodcovia – nedokážu vyriešiť žiadne skutočné problémy. Ako môžu efektívne vykonávať cirkevnú prácu? Výsledkom je, že hromadenie nevyriešených problémov nakoniec brzdi prácu cirkvi. To je výrazná charakteristika a prejav toho, ako pracujú falošní vodcovia.

Falošní vodcovia sa vo svojej práci s nadšením venujú len kázaniu a najradšej hovoria slová a učenia a slovne ľudí nabádajú a utešujú, pričom si myslia, že pokiaľ dosiahnu, aby ľudia boli pri konaní svojich povinností plní energie a zaneprázdnení, znamená to, že urobili dobrú prácu. Okrem toho sa falošní vodcovia vášnivo starajú o stav každodenného života každého človeka. Často sa ľudia pýtajú, či v tomto ohľade narážajú na nejaké ťažkosti, a ak niekto naozaj nejaké má, sú ochotní pomôcť mu ich vyriešiť. Skutočne sa týmito všeobecnými záležitosťami zamestnávajú, niekedy si dokonca odsúvajú jedlo na neskôr, často ponocujú a zavčasu vstávajú. Keď uvážime ich zaneprázdnenosť a tvrdú prácu, prečo potom zostávajú problémy v práci cirkvi a ťažkosti, ktorým čelí Boží vyvolený ľud pri konaní svojich povinností, nevyriešené? Je to preto, lebo falošní vodcovia nikdy nedokážu jasne vysvetliť pravdy-princípy súvisiace s konaním povinností. Slová a učenia a nabádania, ktoré hovoria, sú úplne neúčinné a vôbec nedokážu vyriešiť skutočné problémy. Bez ohľadu na to, koľko toho povedia alebo akí sú zaneprázdnení či vyčerpaní, práca cirkvi nikdy nenapreduje. Hoci sa navonok zdá, že všetci konajú svoje povinnosti, nedosahujú veľa skutočných výsledkov, pretože falošní vodcovia nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch spojených s konaním povinností, ani použiť pravdu na vyriešenie skutočných problémov – preto nedokážu vyriešiť mnohé problémy, ktoré existujú pri konaní povinností. Napríklad Boží dom raz potreboval vytlačiť knihy Božích slov a vodca musel vybrať dvoch jednotlivcov, ktorí by boli za túto úlohu zodpovední. Aké sú štandardy pre výber ľudí? Ich ľudská prirodzenosť by mala byť relatívne dobrá, mali by byť spoľahliví a schopní podstúpiť riziko. Po výbere jednotlivcov im tento vodca povedal: „Dnes som vás dvoch zavolať, aby som vám zveril jednu záležitosť: Boží dom má knihu, ktorú treba vytlačiť, a ja potrebujem, aby ste našli tlačiarenskú firmu a po vytlačení všetkých výtlačkov ich musíte bezodkladne doručiť do rúk Božieho vyvoleného ľudu, aby mohli bez meškania jesť a piť Božie slová. Ste odhodlaní vykonať túto úlohu? Ste ochotní vziať na seba toto bremeno a riziko?“ Tí dvaja jednotlivci verili, že ich Boh týmto pozdvihuje, a tak súhlasili. Vodca sa ich potom opýtal: „Máte odhodlanie splniť Božie poverenie? Ste ochotní zložiť prísahu?“ Tí dvaja jednotlivci potom zložili prísahu a povedali: „Ak nedokážeme splniť Božie poverenie a pokazíme túto

úlohu, čím spôsobíme straty práci Božieho domu, nech nás zasiahne blesk a hrom z neba. Amen!“ Vodca povedal: „Tiež musíme hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde. Keď teraz konáte túto prácu, obchodujete? Žiada sa od vás, aby ste pracovali ako zamestnanci?“ Tí dvaja jednotlivci odpovedali: „Nie, toto je naša povinnosť.“ Vodca povedal: „Keďže je to vaša povinnosť, musíte odplatiť Božiu lásku. Nemôžete Boha rozrušiť ani Mu robiť starosti. Byť ochotný podstúpiť riziko nestačí; musíte konať svoju povinnosť s vernosťou. Keď narazíte na problémy, mali by ste sa viac modliť a navzájom sa radiť. Nebuďte svojvoľní ani nekonajte sami od seba. Prečo som vás dvoch nechal spolupracovať? Je to preto, aby ste mohli diskutovať o veciach, keď sa vyskytnú, čo vám uľahčí konanie. Ak sa nedokázate dohodnúť, potom sa modlite. Každý by sa mal vzdať svojich vlastných názorov a konať až vtedy, keď dosiahnete zhodu. Dúfam, že vy dvaja dokázate túto prácu úspešne dokončiť!“ Nakoniec tento vodca našiel úryvok Božích slov o tom, ako dobre konať svoju povinnosť, a všetci traja si ho niekoľkokrát čítali a modlili sa ho. Tým sa záležitosť považovala za zverenú a zodpovednosť vodcu za splnenú. Ako vodca vykonával túto prácu? Vodca sa cítil celkom spokojný, rovnako ako tí dvaja jednotlivci. Okolostojaci poznamenali: „Tento vodca sa naozaj vyzná v organizovaní práce; jeho reč je dobre usporiadaná a podložená a robí veci krok za krokom. Najprv pridelil úlohu tým dvom, potom vyriešil ich problémy týkajúce sa myšlienok a názorov a nakoniec povedal niekoľko prísnych slov a požiadal ich zložiť prísahu a sľub. Túto prácu naozaj vykonal metodicky a naozaj si zaslúži titul vodcu – je skúsený a nesie bremeno.“ Nakoniec im vodca povedal: „Pamätajte si toto: Tlačenie kníh nie je ľahká úloha, nie je to niečo, čoho by sa mohol zhostiť obyčajný človek. Túto prácu som vám nezveril ja ani Boží dom; je to poverenie od Boha. Nesmiete Ho sklamať. Pokiaľ túto prácu dobre dokončíte, váš život pokročí a získate realitu.“ Teoreticky v týchto slovách neboli žiadne problémy s princípmi; viac-menej by sa dali považovať za správne. Takže, rozanalyzujeme túto záležitosť a pozrime sa, kde sa prejavilo to „falošné“ v tomto falošnom vodcovi. Poskytol vodca nejaké pokyny k rôznym podrobným otázkam, ako sú odborné a technické aspekty súvisiace s touto úlohou? Hovoril v duchovnom spoločenstve o nejakých konkrétnych pravdách-princípoch alebo požadovaných štandardoch? (Nie.) Povedal len akési prázdne a bezvýznamné

slová – slová, ktoré väčšina ľudí hovorí často, slová, ktoré nemajú žiadnu váhu. Keďže vodca hovoril a dával návody osobne, ľudia vnímali tieto slová ako slová s väčšou váhou než zvyčajne, ale v skutočnosti to boli nejaké bezvýznamné reči a vôbec nemali žiadny vplyv na vyriešenie akýchkoľvek skutočných problémov súvisiacich s tlačou kníh. Aké sú teda niektoré konkrétne problémy spojené s tlačou kníh? Mali by sme o nich diskutovať a zistiť, či práca, ktorú tento vodca vykonal, bola prácou falošného vodcu.

Tlač kníh najprv zahŕňa sadzbu, potom korektúru textu, formátovanie obsahu a hlavného textu, ako aj gramáž, farbu a kvalitu papiera. Je tu tiež materiál na obálku, či má byť mäkká alebo tvrdá, a dizajn, farba, vzor a písmo na obálke. Nakoniec tu patrí aj väzba – či použiť lepidlo alebo šitie. To všetko sú problémy, ktoré spadajú do rozsahu tlače kníh. Hovoril o niečom z toho ten vodca? (Nie.) Ďalšou otázkou je hľadanie tlačiarenskej firmy: či sú tlačiarenské a viazacie stroje moderné, aká je kvalita tlače a väzby a aká je cena – nemal by dať návody ku všetkým týmto veciam, ako aj stanoviť princípy a rámce? Ak by vodca povedal: „Týmto veciam nerozumiem; len si niečo nájdite,“ bol by to užitočný vodca? Môžu tie nepodstatné slová, ktoré povedal, nahradiť rôzne podrobné otázky spojené s tlačou kníh? (Nie.) A predsa tento falošný vodca veril, že môžu. Myslel si: „Už som hovoril v duchovnom spoločenstve o toľkých pravdách a povedal som im všetky princípy. Mali by tieto veci chápať!“ Toto „mali by“ je logika a metóda riešenia problémov tohto falošného vodcu. Nakoniec, keď boli knihy vytlačené, papier bol tak nekvalitný a príliš tenký, že text presvital z jednej strany na druhú, čo starším jednotlivcom a tým so slabým zrakom veľmi sťažovalo a namáhalo čítanie kníh. Bol tu tiež problém s posledným krokom, procesom väzby – to, či je väzba na požadovanej úrovni alebo nie, ovplyvňuje celkovú kvalitu a životnosť knihy. Keďže vodca neposkytol návody a tí, ktorí túto prácu vykonávali, nemali princípy ani skúsenosti a nezodpovedne zjednávali cenu, tlačiarenská firma urobila nekvalitnú prácu a použila podradné materiály, aby nebola v strate, a nakoniec, keď boli knihy doručené bratom a sestrám, začali sa do dvoch mesiacov rozpadáť. Obálky a strany vypadli a celá tlač bola márna. Koho to bola zodpovednosť? Ak by mal byť niekto braný na zodpovednosť, priama zodpovednosť by ležala na dvoch jednotlivcoch zodpovedných za tlač kníh a nepriama zodpovednosť by pripadla falošnému vodcovi. Falošný

vodca mal dokonca výhovorku a povedal: „Nemôžete ma obviňovať za to, že táto práca dopadla zle; ani ja tomu nerozumiem! Nikdy som netlačil knihy a nevlastným tlačiarenskú firmu. Ako mám o týchto veciach vedieť?“ Obstojí táto výhovorka? Keďže si vodca, táto práca spadá do rozsahu tvojich zodpovedností. Bez ohľadu na to, či ide o prácu, ktorá sa týka profesie, zručnosti, druhu vedomostí alebo pravdy, nemusíš rozumieť každej jej časti, ale snažil si sa naučiť o tom, čo nevieš? Splnil si svoje zodpovednosti vážne a svedomito? Niektorí ľudia by mohli povedať: „Chcem si splniť svoje zodpovednosti, ale ani ja tomu nerozumiem. Bez ohľadu na to, ako veľmi sa snažím učiť, jednoducho to nedokážem pochopiť!“ To znamená, že ako vodca nie si na požadovanej úrovni; si falošný vodca skrz-naskrz. Bratia a sestry boli rozhorčení pre zlú kvalitu kníh a hovorili: „Hoci nás tieto knihy nestoja peniaze, kvalita je príliš zlá! Ako tento vodca konal svoju úlohu? Ako vykonal túto prácu?“ Keď to vodca počul, odpovedal: „Môžete ma za to obviňovať? Nevlastným tlačiareň a nemám posledné slovo. Navyše, nie je to šetrenie peňazí pre Boží dom? Je zlé šetriť peniaze pre Boží dom?“ Slová vodcu boli správne, nemýlil sa; vodca nemusel niest' právnu zodpovednosť. Bol tu však jeden problém, a to, že peniaze vynaložené na tlač kníh vyšli nazmar. Knihy doručené bratom a sestrám sa začali do dvoch mesiacov rozpadáť a strácať strany. Kto by mal niest' následky? Nebola to zodpovednosť vodcu? Stalo sa to v rámci tvojej práce, počas obdobia, keď si slúžil ako vodca – nemal by si preto niest' zodpovednosť? Musíš niest' vinu; nemôžeš poprieť svoju zodpovednosť! Niektorí ľudia by mohli dokonca hovoriť nerozumne a povedať: „Túto prácu som nikdy predtým nerobil. Nemám právo robiť chyby v práci, ktorú som nikdy nerobil?“ Len na základe tohto vyhlásenia si nespôsobilý pre svoju prácu a mal by si byť prepustený. Nemáš na to, aby si bol vodcom; si pravý falošný vodca. Hovoriť množstvo príjemne znejúcich slov, ale nekonať žiadnu skutočnú prácu – to je najzjavnejší prejav falošného vodcu.

Niektorí falošní vodcovia nedokážu ani každý bod skutočnej práce vykonať náležite a konkrétne, s nohami pevne na zemi. Dokážu zvládať len nejaké všeobecné záležitosti a potom si myslia, že sú ako vodcovia na požadovanej úrovni, že sú úžasní, a často sa takto vystatujú: „Musím sa starať o všetko v cirkvi a musím riešiť každý problém. Zaobíde sa cirkev bezo mňa? Keby som pre vás neusporadúval zhromaždenia, neboli by ste ako hromada

sypkého piesku? Keby som nedohliadal na filmovú produkciu a nepomáhal ju udržiavať, neboli by tam neustále ľudia, ktorí by ju vyrušovali? Mohla by azda filmová produkcia prebiehať hladko? Hoci som v práci na chválospevoch laik, keby som často nechodil kontrolovať vašu prácu, nepodporoval vás a neorganizoval pre vás zhromaždenia, dokázali by ste tie chválospevy vytvoriť? Ako dlho by vám trvalo, kým by ste na to prišli?“ Tieto vyhlásenia sa môžu zdať rozumné a správne, ale ak sa prizrieš zblízka, ako napredujú rôzne časti odbornej práce, na ktoré títo falošní vodcovia dohliadajú? Dokážu jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch? (Nie.) Raz jeden tím pre filmovú produkciu hľadal radu v otázke farieb kostýmov. Urobili niekoľko fotografií z natáčania a pozadia a ľudia na záberoch boli rôzni, ale farby kostýmov boli v podstate v jednej farebnej schéme – všetky boli zemitej sivej a žltej. Spýtal som sa: „Čo sa deje? Prečo majú na sebe tieto farby?“ Povedali, že tieto farby boli vybrané zámerne, že ich s veľkou námahou a úsilím vyhrabali na trhu. Povedal som: „Prečo ste si vybrali tieto farby? Dali vám k tomu pokyny Zhora? Nenariadili vám Zhora, aby ste použili rôzne farby a aby boli dôstojné a slušné? Ako došlo k tomuto výsledku?“ Nakoniec, po zisťovaní, niektorí ľudia povedali: „Iné farby nevyzerajú dostatočne dôstojne a slušne, ani ako tie, ktoré nosia veriaci v Boha alebo svätí. Len táto farebná schéma vyzerá viac ako to, čo by mali nosiť veriaci. Takže všetci zdieľali názor, že nosenie oblečenia v týchto farbách najviac oslavuje Boha a najlepšie reprezentuje obraz Božieho domu.“ Povedal som: „Nikdy som nikomu z vás nepovedal, aby ste nosili oblečenie v týchto farbách. Existuje množstvo dôstojných a slušných farieb. Pomyslite na to, aká krásna je dúha, ktorú Boh ustanovil ako znamenie Svojej zmluvy s ľudstvom. Je tam červená, oranžová, žltá, zelená, modrá, indigová, fialová – každá farba je zastúpená, okrem tých, ktoré máte na sebe. Prečo ste si vybrali práve tie farby?“ Vykonal ich vodca konkrétnu prácu a preveril tieto záležitosti? Trúfam si povedať, že absolútne nie. Ak by mal vodca čisté chápanie a skutočne by rozumel pravde a Božím požiadavkám, členovia tímu pre filmovú produkciu by si nevybrali také kostýmy a nekonzultovali by ich so Zhora. Problém s kostýmami sa mohol vyriešiť na nižšej úrovni, ale falošný vodca ho nebol schopný riešiť. Namiesto toho sa bez hanby dopytoval odpovede Zhora. Nemal by byť takýto človek orezaný? Tento falošný vodca nedokázal vyriešiť ani tento

najjednoduchší problém – na čo je vlastne dobrý? Si jednoducho kus odpadu! Mal si oslavovať Boha a svedčiť o Ňom, ale nakoniec si Boha zhanobil. Nerozumieš tomu už celkom dosť? Nedokážeš vyjadriť bohatstvo poznania a učení? Prečo teda všetky tie učenia a všetko to poznanie v tejto situácii neboli účinné? Ako si mohol zlyhať dokonca aj pri vyriešení a preverovaní problému s kostýmami? Mal si taký účinok, aký by mal vodca mať? Splnil si zodpovednosti, ktoré si má vodca plniť? Toto je prejav falošného vodcu. Falošní vodcovia nerozumejú princípom ani pri jednej konkrétnej úlohe. Nedokážu poskytnúť včasnú nápravu ani vyriešiť akékoľvek problémy skresleného chápania pravdy a umožniť ľuďom, aby v tom našli smer a cestu. Falošní vodcovia len hovoria slová a učenia a kričia heslá; nedokážu konať žiadnu konkrétnu prácu.

Falošní vodcovia nevykonávajú reálnu prácu ani sa nevenujú svojej riadnej práci

Niektorí falošní vodcovia nie sú schopní vykonávať žiadnu skutočnú prácu, ale venujú sa niektorým nedôležitým všeobecným záležitostiam a myslia si, že toto je vykonávanie skutočnej práce, že to spadá do rozsahu ich zodpovednosti. Navyše sa týmto záležitostiam venujú veľmi vážne, vynakladajú na ne naozaj veľa úsilia a vykonávajú ich veľmi obstojne. Napríklad v cirkvi bol jeden človek, ktorý predtým pracoval ako cukrár. Jedného dňa sa vo svojej srdечnosti rozhodol, že Mi jednoducho musí napieť koláče, a pripravil sa na to bez toho, aby Ma o tom informoval. Opýtal sa svojich vodcov, či to smie urobiť, a oni povedali: „Len do toho. Ak budú chutiť dobre, ponúkneme ich Bohu. Ak nie, zjeme ich všetci.“ Dostal povolenie od vodcov, čím sa táto práca stala legitímnou a správnu, takže rýchlo zadovážil suroviny a upiekol jednu dávku so slovami: „Neviem, či budú chutiť dobre, či dokážu uspokojiť Boha alebo či Mu sadnú na chuť.“ Vodcovia odpovedali: „To je v poriadku. Obetujeme trochu svojho času a zdravia a podstúpime pre Boha malé riziko. Najprv ich ochutnáme a skontrolujeme ich pre Boha. Ak naozaj nebudú chutiť dobre a požiadame Boha, aby ich zjedol, bude sa cítiť znechutený a bude z nás veľmi sklamaný. Preto ako vodcovia máme zodpovednosť a povinnosť túto záležitosť skontrolovať. To je vykonávanie skutočnej práce.“ Následne každý vedúci skupiny, ktorý mal trochu „zmyslu

pre zodpovednosť“, koláče ochutnal. Po ochutnaní ich zhodnotili slovami: „Rúra bola príliš horúca, táto dávka koláčov sa piekla pri privysokej teplote a pravdepodobne spôsobujú ťažobu na žalúdku – a sú aj trochu horké. To nie je dobré! Musíme sa k tomu postaviť zodpovedne, upiecť ďalšiu dávku a znova ju ochutnať!“ Po ochutnaní ďalšej dávky povedali: „Táto je tak akurát. Má maslovú príchuť, cítiť v nej vajcia a aj sezam. Je to naozaj hodné cukrára! Keďže ich je tak veľa a Boh ich všetky sám nezje, dajme 10 alebo 20 do zaváraninového pohára a ponúknime Mu ich na ochutnanie ako vzorku. Ak Bohu zachutia, môžeme ich ďalej piecť vo väčších dávkach.“ Podali Mi pohár a Ja som ochutnal dva z nich. Pomyslel som si, že ako novinka sú prijateľné, ale ako hlavné jedlo sa nehodia, tak som ich prestal jesť. Niektorí ľudia si dokonca mysleli, že sú domáce, vyrobené členom Božieho domu, že sú plné lásky, vernosti a bázne a majú veľký význam, hoci chutili len priemerne. Neskôr som im pohár s koláčmi vrátil. Nemám o také veci záujem a nemám na ne chuť. Okrem toho, ak mám chuť na koláče, môžem si na trhu kúpiť rôzne príchute z rôznych krajín bez toho, aby som minul veľa peňazí. Potom som im povedal: „Vážim si vaše gesto, ale prosím, už Mi žiadne nerobte. Nebudem ich jesť, a ak budem nejaké chcieť, kúpim si ich Sám. Ak to bude potrebné, urob ich, keď ťa o to požiadam; ak ti nepoviem, aby si ich spravil, potom ich už nemusíš piecť.“ Nebolo to dosť ľahké na porozumenie? Keby bol slušný a poslušný, zapamätal by si Moje slová a už by ich viac nerobil. Keď Boh hovorí, áno znamená áno, nie znamená nie a „nerobte žiadne“ znamená „nerobte žiadne“. Po nejakom čase Mi však poslali ďalšie dva poháre koláčov. Povedal som im: „Nepovedal som vám, aby ste ich už nerobili?“ Odpovedali: „Tieto sú iné ako minule.“ Odvetil som: „Aj keď sú iné, stále sú to koláče. Nie je vôbec potrebné robiť nejaké koláče. Nehovorím to zo zdvorilosti – ak budem nejaké chcieť, dám vám vedieť. Vari nerozumieš ľudskej reči? Už ich nerob.“ Sú tieto slová zrozumiteľné? (Áno.) Prečo sa však zdalo, že človek, ktorý ich robil, vždy zabúdal? Keby na neho jeho vodcovia dohliadali, aktívne s ním nespolupracovali alebo ho nepovzbudzovali, aby to robil, a dokázali ho včas obmedziť, odvážila by sa Mi táto osoba pečúca koláče ešte nejaké koláče napiecť? Prinajmenšom by to nerobil tak drzo a bezohľadne. Aký účinok teda mali títo vodcovia v tejto situácii? Riešili každý detail, strkali nos do všetkého a prevzali zodpovednosť za kontrolu v Mojom mene. Boli

takí „láskaví“, že sa to nedá opísať slovami. Je toto práca, ktorú mali robiť? V princípoch práce Božieho domu neboli žiadne návody na to, aby to robili, a Ja som ich touto úlohou nepoveril; iniciovali to ľudia, Ja som to nežiadal. Prečo teda títo vodcovia vykonávali túto úlohu tak aktívne? To je prejav falošných vodcov: že sa nevenujú svojej riadnej práci. V cirkvi bolo toľko úloh, ktoré bolo treba sledovať, kontrolovať a naliehať na ne, a toľko skutočných problémov, ktoré bolo treba vyriešiť tým, že budú hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, ale oni z toho neurobili nič. Namiesto toho mali toľko voľného času, že Mi v kuchyni ochutnávali koláče. V tejto veci boli dosť vážni a vynaložili veľa úsilia. Nerobia to takto falošní vodcovia? Nie je to už veľmi nechutné? Nikdy by som nečakal, že po nejakom čase sa táto záležitosť znova objaví. Ten človek, ktorý robil koláče, ich chcel pre Mňa začať robiť znova. Špeciálne som povedal jednému vodcovi: „Chod' a vyrieš to. Musíš mu to jasne vysvetliť. Ak to urobí znova, budem ťa brať na zodpovednosť!“ V cirkvi je toľko práce, že každá úloha by ich na chvíľu zamestnala. Prečo mali toľko voľného času? Prišli sa sem vykrmovať alebo viesť plané reči? Toto nie je miesto na také veci. Potom už o tejto záležitosti nebolo žiadnych ďalších správ. Keď som dal ten návod, vodca nepodal žiadne hlásenie. V každom prípade Mi už nikto neposlal tie malé koláče, čo bola celkom úľava. Súdiac podľa tohto incidentu, môžeme povedať, že títo vodcovia sa nevenovali svojej riadnej práci? (Áno.) Táto záležitosť nie je ani taká vážna; sú aj vážnejšie.

Často navštevujem niektoré cirkvi, aby som sa tam poobzeral, stretol s vodcami, dal návody na nejakú prácu a vyriešil niektoré problémy. Niekedy sa musím v týchto cirkvách naobedovať, čo vyvoláva otázku, kto pripraví jedlo. Vodcovia boli takí zodpovední, že vybrali niekoho, kto o sebe tvrdil, že je kuchár. Povedal som: „Či je kuchár, nie je dôležité; dôležité je, že uprednostňujem jednoduché jedlo. Rád ochutnávam pôvodnú chuť surovín. Jedlo by nemalo byť príliš slané, masťné ani dráždivé. V zime musím jesť niečo teplé. Tiež musí byť jedlo dôkladne uvarené, nie nedovarené, a ľahko stráviteľné.“ Nehovoril som o týchto princípoch jasne? Boli ľahko dosiahnuteľné? Dali sa ľahko zapamätať aj vykonať. Žena v domácnosti, ktorá varila tri až päť rokov, by tieto princípy pochopila a dokázala ich dodržať. Takže nebolo potrebné trvať na tom, aby Mi jedlo pripravoval kuchár; stačil by niekto, kto vie variť domáce jedlá. Títo vodcovia však boli takí „láskaví“,

že keď Ma hostili, trvali na tom, že nájdú „kuchára“, ktorý Mi jedlo pripraví. Predtým, ako Mi kuchár oficiálne navaril, vodcovia museli vykonať kontrolu. Ako to urobili? Nechali kuchára urobiť dávku plnených taštičiek a rezance s omáčkou a pripraviť niekoľko restovaných jedál. Všetci vodcovia a vedúci rôznych skupín ich ochutnali a zistili, že všetky jedlá sú celkom dobré. Nakoniec požiadali kuchára, aby sa ujal práce a varil pre Mňa. Nechajme bokom výsledky ochutnávky vodcov a povahu problémov, ktoré s tým súvisia, a najprv sa pozrime na jedlo pripravené týmto kuchárom. Keď som prišiel prvýkrát, kuchár pripravil niekoľko restovaných jedál a všetci boli celkom spokojní. Druhýkrát kuchár urobil dávku plnených taštičiek. Po zjedení prvej taštičky som ucítil, že niečo nie je v poriadku – bola trochu pikantná. Aj ostatní okolo Mňa povedali, že taštičky sú trochu pikantné, a cítili, že im začínajú opúchať jazyky. Keďže však taštičky boli jediným hlavným chodom, musel som ich dojesť, aj keď boli pikantné. V plnke nebolo vidieť žiadne čili, tak som jednoducho ignoroval, čo spôsobilo tú pikantnosť, a dojedol som ich. Výsledkom bolo, že večer začalo mať Moje telo alergickú reakciu. Mnoho miest na celom tele Ma začalo neprestajne svrbieť a musel som sa stále škrabať; škrabal som sa až do krvi, kým sa Mi ul'avilo. Svrbelo Ma to tri dni, kým pocit postupne neustúpil. Po tejto alergickej reakcii som si uvedomil, že do taštičiek bolo určite pridané korenie; inak by neboli také pikantné. Informoval som ich, aby nepridávali pikantné prísady ako korenie, pretože ich neznášam. Oni ho však pridali v značnom množstve, ktoré presahovalo normálnu mieru, aby ulahodili svojim chutiám. Pri jedení týchto taštičiek tak bolo cítiť pálivú chuť. Kuchár nedokázal pri varení ani len správne odhadnúť pomer, pridal toľko korenia, že to dokázalo spôsobiť až alergickú reakciu. Neskôr som mu povedal: „Už nikdy nepridávaj tie pikantné prísady. Neznášam ich. Ak máš naozaj aspoň trochu ľudskej prirodzenosti, už to viac nerob. Ak variš pre seba, nebudem zasahovať do toho, čo ješ. Ak však variš pre Mňa, potom ich nepridávaj. Dodržiavaj Moje požadované štandardy.“ Dokázal by to urobiť? Nemali sa o túto prácu postarať vodcovia? Žiaľ, nikto si to nevšímal a neurobili nič z práce, ktorú mali urobiť. Pri jednej príležitosti, keď mal kuchár znova variť, vzal korenie, aby ho pridal do jedla, a niekto v blízkosti to videl a zastavil ho. Pod ich prísny dohľadom nedostal príležitosť ho pridať. Vodcovia nedokázali vyriešiť ani takéto malé

problém – čo by potom dokázali? Keď kuchár varil, boli dosť aktívni pri ochutnávaní. Niekoľko ľudí išlo ochutnať. Bolo to len bežné domáce jedlo; čo na ňom bolo hodné ochutnávania? Vari ste všetci kulinárski experti? Zrazu všetkému rozumiete, keď ste sa stali vodcami? Rozumiete princípom zdravia? Zariadil Boží dom, aby ste to robili? Kedy som vám zveril ochutnávanie jedla v Mojom mene alebo vás tým poveril? Ste príliš nerozumní, nemáte vôbec žiadnu hanbu! Ktokoľvek s trochou hanby by neurobil niečo tak očividné, tak nechutné, tak bez rozumu. Ukazuje to, že títo jednotlivci nemajú vôbec žiadnu hanbu – ochutnávali jedlo pre Mňa! Nedodržiavate ani neplníte žiadne z princípov, ktoré som vám povedal. Čokoľvek vám chutí a vyhovuje vašim chutiam, požiadate kuchára, aby to uvaril. Je to varenie pre Mňa? Nie je to varenie pre vás samých? Takto sa správate ako vodcovia? Využívate každú príležitosť, aby ste z nej ťažili, zneužili medzery a snažili sa Mi zapáčiť – ak sa Mi chcete zapáčiť, neškodte Mi! Nie je to bezcharakterné? Nie je to prechovávanie nesprávnych úmyslov? Sú nehanební a prechovávajú nesprávne úmysly, a napriek tomu si mysleli, že sú veľmi verní! Bolo niečo z toho, čo urobili, tým, čo majú vodcovia skutočne robiť? (Nie.) Nič z toho, čo robili, nemalo žiadne štandardy. Ani nevedeli, aké jedlo je zdravé alebo nezdravé, a napriek tomu si mysleli, že sem môžu prísť a hrať pre Mňa úlohu odborníkov na zdravie a stravu! Kto ustanovil, že pokiaľ sa varí pre Mňa, musíte všetko kontrolovať? Má cirkev toto ustanovenie? Urobil Boží dom toto opatrenie? V rôznych oblastiach cirkevnej práce sa objavilo toľko medzier, toľko ľudí Boha mylne chápalo a vôbec nerozumelo pravde, a napriek tomu ste sa tými vecami nezaoberali. Namiesto toho ste vynakladali svoje úsilie na takú malú oblasť ako je kuchyňa, a tým ste si plnili svoju „zodpovednosť“. Ste skrz-naskrz falošní vodcovia, ste pokrytci! Boli ste priamo pred Mnou a kontrolovali ste veci – čomu ste rozumeli? Poradili ste sa so Mnou? Hovorili ste svoj vlastný názor alebo Môj? Ak by ste hovorili Môj úmysel a Ja by som vás požiadal, aby ste ho tlmočili, potom by to, čo ste robili, bolo správne. Bola by to vaša zodpovednosť. Ak ste hovorili svoj vlastný úmysel a nie Môj a trvali ste na tom, aby ste nútili ostatných počúvať a prijať ho, aká je povaha tohto konania? Povedzte Mi, nebol by som z toho znechutený? Bol som priamo tam a oni nevenovali ani jedno slovo tomu, aby sa Ma opýtali, čo jem alebo aké sú Moje požiadavky – len rozhodovali bez Môjho súhlasu

a svojvoľne vydávali príkazy za Mojím chrbtom. Snažili sa Ma zastupovať? To sú falošní vodcovia, ktorí vyčíňajú a robia zlé veci, predstierajú svoju duchovnosť, predstierajú, že berú ohľad na Božie bremeno, a predstierajú, že rozumejú pravde, a robia len pokrytecké veci. Nie je to už dosť prehnané? Nie je to už veľmi nechutné a odporné? (Áno.) Získali ste nejaký vhlád? Poučili ste sa z toho? Každá z týchto záležitostí je nechutnejšia ako tá predchádzajúca a je tu ešte jedna, ktorá je ešte nechutnejšia.

Túto zimu Mi jeden dobrosrdečný človek kúpil „krásny“ kabát z husieho peria. Jeho krása nespočívala vo farbe ani v štýle, ale vo vysokej cene a prvotriednej kvalite; bol to cenný kúsok. Medzi nevercami sa hovorí: „Husie pierko poslané z veľkej diaľky: dar možno nepatrný, no cit hlboký.“ Tento kabát v sebe nielenže nesie cit, ale bol aj skutočne veľmi drahý. Predtým, ako som kabát uvidel, som už počul, že je pekný a červený, s pekným dizajnom a na dotyk pôsobí odolne. Keďže som o ňom počul, je isté, že niektorí ľudia ho už videli na vlastné oči – to znamená, že ho už videlo dosť veľa ľudí, zhruba si ho premerali a podrobne ho preskúmali so slovami ako: „Túto značku poznám“, „Farba je pekná, je naozaj krásny!“ „Keď si ho doobzeráš, prines mi ho, aby som si ho pozrel,“ a tak sa správa rozšírila. Nevie, ako dlho trvalo, kým sa táto správa dostala do Mojich uší a kým som sa o tom trochu dozvedel. Vidíte, v čom je tu problém? Ešte prv, než som ten kabát uvidel Ja, ho už videlo mnoho iných ľudí, navzájom si ho podávali a vystavovali ho. Nie je to problém? Môžu si ľudia len tak pozerat' Moje veci, dotýkať sa ich a vystavovat'? (Nie.) Čie veci si môžu ľudia len tak prezerat' a dotýkať sa ich? (Nikto by si to neželal a nikto by to nemal robiť.) Nemali by byť potom Moje veci ešte viac nedotknuteľné? Niektorí ľudia hovoria: „Prečo by mali byť nedotknuteľné? Si verejne známa osoba. Vari sa vždy neodhalia súkromné životy celebrit a hviezd? Kde športujú, kam chodia na skrášľovacie procedúry, s kým sa stýkajú, aké značky nosia – neodhalia sa všetky tieto veci? Prečo by sa nemali odhaliť Tvoje?“ Som celebrita? Nie som celebrita a ty nie si Môj fanúšik. Kto si ty? Si obyčajná osoba, stvorená bytosť a skazený človek. Kto som Ja? (Boh.) Nie som verejne známa osoba; nie som povinný ti všetko odhaľovať, o všetkom ti podávať správy alebo ťa o všetkom informovať. Tak prečo sa dotýkaš niečoho, čo patrí Mne? Nie je to nechutné? Poveril som ťa, aby si si pozrel a skontroloval túto Moju vec? Nie. A predsa sa niektorí ľudia

odvážili vziať si ju a len tak si ju prezerat' takýmto nehanebným spôsobom, a dokonca si ju podávať. Kto ti dal právo si ju medzi sebou podávať? Je to tvoja povinnosť? Ak neveríš v Boha, potom sme si navzájom cudzí. Pretože veríš v Boha, viem, kto si, ale neviem, aká je tvoja rodinná, každodenná alebo finančná situácia, a ani Ma to nezaujíma. Sme si blízki? Nie som tvoja najlepšia kamarátka, kamoš ani parták. Nie sme si známi a nedospeli sme do bodu, kedy by si mal mať prístup ku všetkým Mojim veciam. Nechal by si Ma prezerat' si všetky tvoje veci a vystavovat' ich, aby si ich všetci mohli pozrieť a dotknúť sa ich? Aj keď si niečo prinesieš domov z trhu, musíš to niekoľkokrát umyť, aby sa to vydezinfikovalo! Nie sú veci, ktorých sa iní ľudia len tak dotkli, nechutné? Vari si sa nesprával, akoby si nebol cudzí? Kto ťa poveril kontrolovaním Môjho kabáta? Dôverujem ti? Umyl si si ruky predtým, ako si sa ľahkovážne dotkol Môjho kabáta? Nebudem z teba znechutený? Je ti to jasné? Prečo si taký nehanebný? Si taký bez rozumu! Veríš v Boha už niekoľko rokov a za ten čas si počul toľko kázní; ako to, že ti chýba čo i len kúsok rozumu? Len tak otvárať obety patriace Bohu, len tak sa dotýkať Jeho šiat, vecí, ktoré Mu patrili – aký je to problém? Keď vidím, že obaly týchto vecí boli otvorené a vyhodené, ako by som sa nemohol hnevať? Som znechutený z týchto vecí a nenávidím týchto ľudí. Už ich nechcem viac vidieť a určite sa nechcem stykať s týmito ľuďmi, ktorí sú horší než prasce a psy! Pamätaj, každý človek má svoju dôstojnosť a Ja mám ešte väčšiu. Nezaoberaj sa vecami, ktoré patria Mne; inak ťa budem nenávidieť a neznašať!

Falošní vodcovia nemusia navonok páchať veľké zlo ani byť vyslovene zradnými darebákmi. Najodpudivejšie na nich však je, že vidia, že je potrebné vykonať skutočnú prácu, ale nerobia ju, dobre vedia, že nedokážu vyriešiť problémy, ale nehládajú pravdu, vidia, ako zlí ľudia vyrušujú, ale nezaoberajú sa nimi, a namiesto toho sa starajú len o vonkajšie všeobecné záležitosti. Dôkladne sledujú a majú pevne pod kontrolou vedľajšie otázky a triviálne záležitosti, ale nevykonávajú žiadnu prácu súvisiacu so životom-vstupom Božieho vyvoleného ľudu ani sa nestarajú o rôzne záležitosti, ktoré sú v rozpore s pravdami-princípami. Namiesto toho robia len prácu, ktorá nesúvisí s pravdou. Toto sú skrz-naskrz falošní vodcovia. Falošní vodcovia sú úplne neznalí právd-princípov, ktoré sú súčasťou rôznych oblastí cirkevnej práce. Ak sa merajú podľa princípov a štandardov pre vodcov a pracovníkov,

falošní vodcovia sú hlupáci a idioti. Bez ohľadu na to, aké vážne problémy sa v práci cirkvi vyskytnú, falošní vodcovia ich nevidia a nevyriešia, ani keď sa im dejú priamo pod nosom, a Zhora musia prísť a vyriešiť tie problémy osobne. Nie sú títo ľudia falošní vodcovia? (Áno.) Sú to skutočne falošní vodcovia. Napríklad taká práca s textom v cirkvi – ktoré knihy by sa tu mali redigovať a ktoré prekladať – to sú kľúčové úlohy pre cirkev. Existujú nejaké princípy, ako redigovať a prekladať knihy? Táto práca má rozhodne svoje princípy, je naozaj založená na princípoch a skutočne potrebuje špecifické duchovné spoločenstvo a vedenie; ale falošní vodcovia túto prácu nedokážu robiť. Keď vidia bratov a sestry zaneprázdnených svojimi povinnosťami, pokrytecky hovoria: „Práca s textom a prekladateľská práca sú obzvlášť dôležité. Mali by ste do tejto práce vložiť srdce, aby ste ju robili dobre, a ja vyriešim akékoľvek problémy, ktoré máte.“ Keď niekto skutočne nastolí problém, títo falošní vodcovia povedia: „Tento záležitosti nerozumiem. V prekladaní cudzích jazykov som laik. Modli sa k Bohu a hľadaj u Neho.“ Keď niekto nastolí ďalší problém a opýta sa: „Nemôžeme nájsť vhodných ľudí na preklad určitých jazykov, čo s tým máme robiť?“, falošní vodcovia odvetia: „V tejto záležitosti som laik. Vyriešte si to sami.“ Dá sa takou odpoveďou problém vyriešiť? Nájdú si výhovorku a zakryjú skutočnosť, že nekonajú svoju prácu so slovami: „Som laik; nerozumiem tejto profesii,“ a tak sa vyhýbajú problému, ktorý majú riešiť. Takto pracujú falošní vodcovia. Keď niekto položí otázku, falošní vodcovia povedia: „Modlite sa k Bohu a hľadajte u Neho; ja tejto profesii nerozumiem, ale vy áno.“ Môže to pôsobiť pokorne, keďže priznávajú, že sú neschopní a danej profesii nerozumejú, ale v skutočnosti nedokážu vôbec vykonávať vodcovskú prácu. Samozrejme, byť vodcom nemusí nevyhnutne znamenať, že musí rozumieť každému druhu profesie, ale v duchovnom spoločenstve by mal jasne hovoriť o pravdách-princípoch, ktoré sú potrebné na riešenie problémov, bez ohľadu na to, akého druhu profesie sa tieto problémy týkajú. Pokiaľ ľudia chápu pravdy-princípy, problémy sa dajú vyriešiť podľa nich. Falošní vodcovia používajú „som v tom laik; nerozumiem tejto profesii“ ako dôvod, aby sa vyhli duchovnému spoločenstvu o pravdách-princípoch pri riešení problémov. To nie je vykonávanie skutočnej práce. Ak falošní vodcovia neustále používajú „som v tom laik; nerozumiem tejto profesii“ ako dôvod, aby sa vyhli riešeniu problémov, potom sa nehodia na

vodcovskú prácu. Najlepšia vec, ktorú by mali urobiť, je odstúpiť a pustiť na svoje miesto niekoho iného. Majú však falošní vodcovia takýto rozum? Dokážu odstúpiť? Nedokážu. Dokonca si myslia: „Prečo hovoria, že nerobím žiadnu prácu? Každý deň usporadúvam zhromaždenia a som tak zaneprázdnený, že sa ani nestíham včas najesť a menej spím. Kto hovorí, že sa problémy neriešia? Usporadúvam zhromaždenia, som s nimi v duchovnom spoločenstve a nachádzam pre nich úryvky Božích slov.“ Predpokladajme, že sa ich opýtaš: „Nieкто povedal, že nemôžu nájsť vhodných prekladateľov pre niektoré jazyky. Ako si vyriešil tento konkrétny problém?“ Oni odpovedia: „Povedal som im, že tej profesii nerozumiem, a nechal som ich, nech si to prediskutujú a vyriešia sami.“ Potom sa ich opýtaš: „Tento problém sa týka výdavkov z obiet a napredovania cirkevnej práce. Nemôžu sa rozhodovať sami, potrebujú, aby si rozhodol ty a našiel pravdy-princípy na vyriešenie problému. Urobil si to?“ Odpovedia: „Akože nie? Nezdržal som žiadnu prácu. Ak niet nikoho na preklad toho jazyka, tak nech prekladajú iný jazyk!“ Vidíš, falošní vodcovia nedokážu robiť skutočnú prácu, no stále prichádzajú s kopou výhovoriek. Je to skutočne nehanebné a nechutné! Tvoja kvalita je veľmi slabá, nerozumieš žiadnej profesii a chýba ti pochopenie právd-princípov, ktoré sú súčasťou každej časti odbornej práce – aký má zmysel mať ťa za vodcu? Si jednoducho hlupák a ničomník! Keďže nedokážeš robiť žiadnu skutočnú prácu, prečo ešte stále slúžiš ako cirkevný vodca? Si jednoducho bez rozumu. Keďže ti chýba sebauvedomenie, mal by si počúvať spätnú väzbu od Božieho vyvoleného ľudu a posúdiť, či spĺňaš štandardy vodcu. Falošní vodcovia však nikdy neberú ohľad na tieto veci. Bez ohľadu na to, koľko cirkevnej práce sa oneskorilo a koľko strát vzniklo na životevstupe Božieho vyvoleného ľudu počas ich dlhoročnej služby na pozícii vodcu, je im to jedno. To je škaredá tvár naskrze falošných vodcov.

Zamyslite sa nad tým, ako vodcovia a pracovníci vykonávajú svoju prácu – zhoduje sa to s tým, čo som vám práve povedal? Sú nejakí, ktorí nekonajú skutočnú prácu, a dokážeš ich rozlíšiť ako falošných vodcov? Ak ich rozlíšiš ako falošných vodcov, od dnešného dňa by si sa k nim už nemal správať ako k vodcom; mal by si sa k nim správať ako k hociktorému inému človeku. Toto je presný princíp praktizovania. Niektorí by sa mohli čudovať: „Znamená to, že ich diskriminujeme, znevažujeme alebo vylučujeme, pretože sú falošní

vodcovia?“ Nie, neznamená. Nedokážu robiť skutočnú prácu a vedia hovoriť len nejaké slová a učenia a nejaké prázdne slová, aby sa vykrúcali a odbili ťa. To ti hovorí jednu skutočnosť, a to, že nie sú tvojimi vodcami. Nemusíš ich žiadať o pokyny pre akýkoľvek problém alebo ťažkosť, s ktorými sa stretnes vo svojej práci. Ak je to potrebné, môžete ich preskočiť tým, že to nahlásite Zhora a poradíte sa s Nimi, ako sa k tomu postaviť a vyriešiť to. Naučil som vás cestu praktizovania, ale to, ako budete konať, je na vás. Nikdy som nepovedal, že všetci vodcovia sú vopred ustanovení Bohom, že ich musíš počúvať a poslúchať a že im musíš naslúchať, aj keď ich rozlíšiš ako falošných vodcov. To som ti nikdy nepovedal. To, o čom teraz hovorím v duchovnom spoločenstve, je, ako rozlíšiť falošných vodcov. Keď niekoho rozlíšiš ako falošného vodcu, môžeš to, čo hovorí, prijať a poslúchať vtedy, ak je to správne a v súlade s pravdou. Ak však nedokáže vyriešiť problém, vykrúca sa a odbije ťa, čo ovplyvňuje postup práce, potom nemusíš prijímať jeho vodcovstvo. Ak dokážete sami pochopiť princípy, potom by ste mali konať podľa nich. Ak ich nedokážete pochopiť, ste neistí alebo si nie ste istí princípmi, potom by ste mali hľadať pravdu a navzájom sa poradiť, ako problém riešiť. Ak sa ani po diskusii nedokážete rozhodnúť, nahláste problém Zhora a poraďte sa s Nimi o ňom. To všetko sú dobré spôsoby riešenia problémov – neexistujú žiadne ťažkosti, ktoré by sa nedali vyriešiť.

Naše dnešné duchovné spoločenstvo tu zakončíme. Dovidenia!

16. januára 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (3)

Tretí bod: Hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa každá povinnosť vykonávala náležite (druhá časť)

Na poslednom stretnutí sme mali doplnkové duchovné spoločenstvo k druhej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, kde sme hovorili o ťažkostiach pri živote-vstupe a odhalili sme niektoré praktiky a prejavy falošných vodcov. Potom sme prebrali niekoľko záležitostí týkajúcich sa tretej zodpovednosti vodcov a pracovníkov – „hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa každá povinnosť vykonávala náležite“ – a prostredníctvom postojov, praktík a prejavov falošných vodcov voči týmto záležitostiam sme odhalili a rozobrali, v čom sa prejavuje „falošnosť“ falošných vodcov, inými slovami, prejavy toho, ako si falošní vodcovia neplnia svoje zodpovednosti ako vodcovia. Vymenujte, prosím, tieto záležitosti. (Jedna z nich sa týkala tlače kníh Božích slov. Ten falošný vodca nevykonával skutočnú prácu, len prázdne hovoril o učeniach. Tiež nehovoril konkrétne v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch a nevykonával ani kúsok skutočnej práce.) V tejto záležitosti ten falošný vodca nevykonával skutočnú prácu, nesplnil si svoje zodpovednosti ako vodca a pracovník a jasne nehovoril v duchovnom spoločenstve o odborných požiadavkách, konkrétnych princípoch a bodoch, na ktoré treba dbať a ktoré s touto prácou súviseli. Len vykrikoval nejaké heslá a hovoril prázdne slová a potom si myslel, že odviezol dobrú prácu. Čo ďalšie sme prebrali? (Bol tam aj prípad s kúpou páperového kabáta pre Boha.) Aký problém odhalil tento prípad v súvislosti s falošnými vodcami? (Odhalil, že falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu a že im úplne chýba ľudská prirodzenosť a rozum.) Keď Mi niekto kúpil kus odevu, tí vodcovia pomáhali pri jeho kontrole – je to súčasť práce, ktorú by mali vodcovia a pracovníci robiť? (Nie, nie je.) Robili prácu, ktorú nemali – v čom je problém? (Nevenovali sa svojej riadnej práci.) To je jeden z prejavov falošných vodcov. Po prvé to odhalilo, že falošní vodcovia sa nevenujú svojej riadnej práci, a po

druhé, že im chýba rozum a robia len nechutné veci, ktorým chýba ľudská prirodzenosť a sú nerozumné. Vy si pamätáte len príklady, ale neprezreli ste problémy, ktoré majú tieto príklady ilustrovať, ani ste neprenikli k podstate týchto problémov, ktoré majú rozoberať. Aké ďalšie príklady som uviedol v súvislosti s tým, že falošní vodcovia sa nevenujú svojej riadnej práci? (Bol tam ten cukrár, ktorý pre Boha neustále vypekal koláče. Boh mu povedal, aby to nerobil, ale vodcovia a pracovníci mu to naďalej dovoľovali a dokonca tie koláče sami ochutnávali.) Aké problémy falošných vodcov odhalil tento príklad? (Že sa nevenujú svojej riadnej práci ani nerobia prácu, ktorú by mali, a trvajú na tom, že budú robiť prácu, ktorú by robiť nemali.) V prvom rade to odhalilo, že falošní vodcovia sa nevenujú svojej riadnej práci a nedokážu pochopiť stredobod a ťažisko svojej práce. Okrem toho majú falošní vodcovia vážny problém. Aký? (Neposlúchajú Božie slová ani nevykonávajú prácu podľa Božích požiadaviek.) Chce ešte niekto niečo dodať? (Predstierajú svoju duchovnosť a to, že berú ohľad na Božie bremeno, ale v skutočnosti len vyčínajú a robia zlé veci.) To je ďalší z ich problémov. Ešte niekto? (Skôr ako začnú konať, nesnažia sa pochopiť Božie požiadavky; namiesto toho používajú svoje vlastné domnienky, aby nahradili Božie túžby.) To spadá do kategórie nedostatku rozumu. Ešte niekto? (Spôsob, akým falošní vodcovia pristupovali k záležitosti, keď niekto kupoval Bohu odev, odhalil ich nedostatok normálnej ľudskej prirodzenosti.) Aký aspekt normálnej ľudskej prirodzenosti im chýba? Nerozumejú pravidlám, ako sa správať, a nemajú vychovanie. Nie je to tak? (Áno.) V skutočnosti sú tieto veci, ktoré ste spomenuli, druhoradé; čo je hlavný problém? Keď sa títo ľudia stanú vodcami, chcú si užívať výhody svojho postavenia a osobitné zaobchádzanie a túžia po pohodlí. Napríklad chcú zjesť zopár koláčov, a keď vidia, že niekto dobre varí, rozmýšľajú, že by ochutnali niečo z jeho jedla, aby uspokojili svoje chutky. Už to, že sa nevenujú svojej riadnej práci a nevykonávajú skutočnú prácu, je nechutné, ale okrem toho túžia po pohodlí a pôžitkoch z pažravosti. Pod zámienkou ochutnávania a kontroly pre Boha uspokojujú svoje pažravé túžby a oddávajú sa výhodám svojho postavenia. To všetko sú prejavy falošných vodcov. Hoci tieto prejavy nemožno nazvať surovými alebo podlými v porovnaní s povahou-podstatou antikristov, ľudská prirodzenosť falošných vodcov stačí na to, aby ľudí znechutila. Pokiaľ ide o

ich charakter, chýba im svedomie a rozum; ich ľudská prirodzenosť je dosť prízemná a špinavá a majú nízku integritu. Na týchto príkladoch možno pozorovať, že falošní vodcovia nedokážu robiť skutočnú prácu. To je fakt.

Falošní vodcovia nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o princípoch vykonávania práce

Dnes budeme pokračovať v odhaľovaní rôznych prejavov falošných vodcov na základe zodpovedností vodcov a pracovníkov. Falošní vodcovia sú v zásade neschopní vykonávať podstatnú, kľúčovú cirkevnú prácu. Zaoberajú sa len jednoduchými, všeobecnými záležitosťami; ich práca nehrá kľúčovú ani rozhodujúcu úlohu v práci cirkvi ako celku a neprináša reálne výsledky. Ich duchovné spoločenstvo v podstate pokrýva len niekoľko banálnych a bežných tém a všetko sú to často opakované slová a učenia, ktoré sú neuveriteľne prázdne, všeobecné a bez detailov. Ich duchovné spoločenstvo obsahuje len veci, ktorým ľudia rozumejú z doslovného čítania. Títo falošní vodcovia vôbec nedokážu vyriešiť skutočné problémy, ktoré má Boží vyvolený ľud vo svojom živote-vstupe; najmä sú ešte menej schopní vyriešiť ľudské predstavy, domnienky a odhalenia skazených pováh. Hlavná vec je, že falošní vodcovia si jednoducho nedokážu vziať na plecia životne dôležitú prácu, ktorú organizuje Boží dom, ako je práca na evanjeliu, filmová produkcia alebo práca s textom. Najmä pokiaľ ide o prácu, ktorá zahŕňa odborné znalosti, hoci falošní vodcovia môžu celkom jasne vedieť, že sú v týchto oblastiach laikmi, neštudujú ich ani neskúmajú a ešte menej sú schopní poskytnúť ostatným konkrétne usmernenie alebo vyriešiť akékoľvek problémy, ktoré sa ich týkajú. A napriek tomu stále nehanebne organizujú zhromaždenia, donekonečna rečia o prázdnych teóriách a hovoria slová a učenia. Falošní vodcovia veľmi dobre vedia, že nedokážu robiť tento druh práce, no aj tak predstierajú, že sú odborníci, konajú namyslene a vždy používajú veľké učenia, aby karhali ostatných. Nikomu nedokážu odpovedať na otázky, no aj tak nachádzajú zámienky a výhovorky, aby karhali ostatných, a pýtajú sa ich, prečo sa neučia profesiu, prečo nehľadajú pravdu a prečo nie sú schopní vyriešiť svoje vlastné problémy. Títo falošní vodcovia, ktorí sú laikmi v týchto oblastiach a nedokážu vyriešiť žiadne problémy, stále povýšene poučujú ostatných. Na povrchu sa iným ľuďom zdajú byť veľmi zaneprázdnení, akoby

dokázali urobiť veľa práce a boli veľmi schopní, no v skutočnosti nie sú ničím. Falošní vodcovia zjavne nie sú schopní robiť skutočnú prácu, no aj tak sa nadšene činia a na zhromaždeniach vždy hovoria tie isté frázy, opakujú sa znova a znova, bez toho, aby boli schopní vyriešiť čo i len jediný skutočný problém. Ľudia sú z toho veľmi otrávení a nedokážu z toho čerpať žiaden duchovný rast. Takáto práca je hrozne neefektívna a neprináša žiadne výsledky. Takto pracujú falošní vodcovia a práca cirkvi sa preto oneskoruje. Napriek tomu majú falošní vodcovia stále pocit, že odvádzajú skvelú prácu a že sú veľmi schopní, hoci faktom je, že neurobili dobre ani jeden aspekt práce cirkvi. Nevedia, či sú vodcovia a pracovníci, ktorí spadajú do ich právomoci, na požadovanej úrovni, ani nevedia, či sú vedúci a nadriadení rôznych tímov schopní vziať na plecia svoju prácu, a nestarajú sa ani sa nepýtajú, či sa vyskytli problémy pri vykonávaní povinností bratov a sestier. Skrátka, falošní vodcovia nedokážu vyriešiť žiadne problémy vo svojej práci, no napriek tomu zostávajú horlivo zaneprázdnení. Z pohľadu iných ľudí sú falošní vodcovia schopní podstúpiť ťažkosti, sú ochotní zaplatiť cenu a každý deň pobežujú sem a tam. Keď je čas jesť, treba ich volať k stolu a do postele chodia veľmi neskoro. Výsledky ich práce však jednoducho nie sú dobré. Keby ste sa nepozerali pozorne, na prvý pohľad by sa zdalo, že sa vykonávajú všetky pracovné úlohy a že všetci sú zaneprázdnení konaním svojich povinností, ale ak by ste si prácu všímali pozorne a dôkladne a seriózne ju skontrolovali, odhalil by sa skutočný stav. Každá pracovná úloha, ktorá spadá do rozsahu ich zodpovednosti, je čistý chaos, nemá vôbec žiadnu štruktúru ani poriadok. V každej pracovnej úlohe sú problémy – alebo dokonca diery. Výskyt týchto problémov súvisí s tým, že falošní vodcovia nerozumejú pravdám-princípom a konajú na základe svojich predstáv, vlastných domnienok a nadšenia. Falošní vodcovia nikdy nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch ani nikdy nehľadajú pravdu na vyriešenie problémov. Je zrejmé, že nemajú duchovné porozumenie a nie sú schopní vykonávať vodcovskú prácu, a dokážu len chrliť slová a učenia a vôbec nerozumejú pravde, no predstierajú, že vedia veci, ktoré nevedia, a snažia sa vydávať za odborníkov. Prácu, ktorú vykonávajú, robia len naoko. Keď sa vyskytne problém, slepo naň uplatňujú predpisy. Len sa slepo naháňajú sem a tam bez toho, aby dosiahli nejaké skutočné výsledky. Keďže títo falošní vodcovia nerozumejú

pravdám-princípom a len chrli slová a učenia a radia ostatným, aby dodržiavali predpisy, postup každej úlohy cirkevnej práce sa spomaľuje a nedosahujú sa žiadne jasné výsledky. Najzreteľnejším dôsledkom toho, že falošný vodca je už nejaký čas v práci, je, že väčšina ľudí nedokáže pochopiť pravdu, nevie rozlíšiť, keď niekto odhalí skazenosť alebo si vytvorí predstavy, a určite nerozumie pravdám-princípom, ktoré by mali dodržiavať pri konaní svojich povinností. Všetci, ktorí vykonávajú svoje povinnosti, i tí, ktorí ich nevykonávajú, sú leniví, neobmedzovaní, nedisciplinovaní a chaotickí ako roztrúsený piesok. Väčšina z nich je možno schopná povedať niekoľko slov a učení, no pri konaní svojich povinností dodržiavajú iba predpisy; nevedia, ako hľadať pravdu, aby vyriešili problémy. Keďže falošní vodcovia sami nevedia, ako hľadať pravdu, aby vyriešili problémy, ako k tomu môžu viesť druhých? Bez ohľadu na to, čo sa stane iným ľudom, falošní vodcovia ich môžu iba nabádať slovami: „Musíme byť ohľaduplní k Božím úmyslom!“ „Musíme byť oddaní pri vykonávaní svojich povinností!“ „Keď sa nám niečo stane, musíme sa vedieť modliť a musíme hľadať pravdy-princípy!“ Falošní vodcovia často vykrikujú tieto heslá a učenia a neprináša to vôbec žiadne výsledky. Keď ich ľudia počujú, stále nechápu, aké sú pravdy-princípy a chýba im cesta praktizovania. Keď sa ľudom niečo stane, modila sa len povrchne a túžia byť oddaní pri konaní svojich povinností, ale všetkým im chýba porozumenie v otázkach, ako napríklad čo by mali robiť, aby boli oddaní, ako by sa mali modliť, aby pochopili Božie úmysly, a ako by mali hľadať, keď sa stretnú s problémom, aby získali porozumenie pravdám-princípom. Keď sa ľudia pýtajú falošných vodcov, tí hovoria: „Keď sa vám niečo stane, viac čítajte Božie slová, viac sa modlite a viac hovorte v duchovnom spoločenstve o pravde.“ Ľudia sa ich pýtajú: „Akých princípov sa táto práca dotýka?“ A oni odpovedajú: „Božie slová nehovoria nič o záležitostiach odbornej práce a ani ja tej oblasti práce nerozumiem. Ak to chcete pochopiť, preskúmajte si to sami – nepýtajte sa ma. Ja vás vediem k porozumeniu pravdy, nie v záležitostiach odbornej práce.“ Falošní vodcovia používajú takéto slová, aby sa vyhli otázkam. A výsledkom je, že hoci väčšina ľudí má horlivé nadšenie konať svoje povinnosti, nevedia, ako konať na základe právd-princípov, ani ako sa držať princípov pri vykonávaní svojich povinností. Pri pohľade na výsledky každého bodu práce v rozsahu zodpovednosti falošných vodcov sa väčšina ľudí pri

svojej práci spolieha na svoje vedomosti, vzdelanie a dary a sú neznalí v otázkach týkajúcich sa napríklad toho, aké sú konkrétne Božie požiadavky, aké sú princípy konania povinnosti a ako konať, aby sa dosiahol výsledok v podávaní svedectva o Bohu a ako účinnejšie hlásať evanjelium, aby všetci, ktorí túžia po Božom zjavení, počuli Jeho hlas, skúmali pravú cestu a čo najskôr sa vrátili k Bohu. Prečo sú v týchto veciach neznalí? Priamo to súvisí s neschopnosťou falošných vodcov vykonávať skutočnú prácu. Hlavnou príčinou je, že samotní falošní vodcovia nevedia, čo sú pravdy-princípy, ani aké princípy by ľudia mali chápať a nasledovať. Konajú bez princípov a nikdy nevedú ľudí k hľadaniu princípov praktizovania a k hľadaniu ciest v ich povinnostiach. Keď falošný vodca nájde problém, nedokáže ho sám vyriešiť a nehovorí v duchovnom spoločenstve a nehľadá s ostatnými, čo vedie k tomu, že v každej pracovnej úlohe je často potrebné úlohy prerábať. To nie je len plytvanie finančnými a materiálnymi zdrojmi, ale aj energiou a časom ľudí. Takéto dôsledky priamo súvisia s veľmi slabou kvalitou a nezodpovednosťou falošných vodcov. Hoci sa nedá povedať, že falošní vodcovia úmyselne páchajú zlo a spôsobujú vyrušenia, dá sa povedať, že vo svojej práci vôbec nehľadajú pravdy-princípy a že vždy konajú na základe vlastnej vôle. To je isté. Falošní vodcovia nerozumejú pravdám-princípom, ani o nich nedokážu jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve s ostatnými; namiesto toho len dávajú ľuďom voľnú ruku, aby si robili, čo chcú. To nechtiac vedie k tomu, že niektorí ľudia, ktorí sú zodpovední za určitú prácu, konajú svojvoľne a úmyselne, konajú, ako chcú, a robia, čo sa im páči. Výsledkom je, že nielenže je málo skutočných výsledkov, ale v práci cirkvi je aj chaos. Keď je falošný vodca prepustený, nielenže o sebe neuvažuje ani sa nepozná, ale tiež sa uchýľuje k sofistike a argumentuje vo svoj prospech, a ani v najmenšom neprijíma pravdu a vôbec nemá v úmysle činiť pokánie. Môže dokonca žiadať, aby mu Boží dom dal ďalšiu šancu, a hovorí, že prácu určite dokáže urobiť dobre. Veríte im? Vôbec sa nepoznajú, ani neprijímajú pravdu. Môžu sa potom zmeniť? Nemajú pravdu-realitu, tak môžu dobre vykonávať prácu? Je to možné? Tentoraz prácu neurobili dobre – budú ju vedieť urobiť dobre, ak dostanú ďalšiu šancu? To nie je možné. S istotou sa dá povedať, že falošní vodcovia nemajú pracovnú schopnosť; občas môžu veľa drieť a byť dosť zaneprázdnení, ale je to slepá zaneprázdnenosť a neprináša

žiadne ovocie. To stačí na to, aby sa ukázalo, že falošní vodcovia majú veľmi slabú kvalitu, že vôbec nerozumejú pravde a že nedokážu robiť skutočnú prácu. To spôsobuje, že v práci vzniká mnoho problémov, ale oni ich nedokážu vyriešiť hovorením v duchovnom spoločenstve o pravde a len používajú niekoľko prázdnych učení, aby nabádali ľudí k dodržiavaniu nariadení, a v dôsledku toho v práci narobia chaos a zanechajú ju v troskách. To je spôsob, akým falošní vodcovia pracujú, a dôsledky, ktoré to prináša. Všetci vodcovia a pracovníci by to mali brať ako varovanie.

Rôzne neuspokojivé záležitosti, ktoré sa objavujú v cirkvi, priamo súvisia s falošnými vodcami – to je problém, ktorému sa nemožno vyhnúť. Týmto falošným vodcom chýba schopnosť chápať pravdu, no napriek tomu si myslia, že rozumejú a všetko chápu, a potom konajú na základe svojich vlastných domnienok a predstáv. Nikdy nehľadajú pravdu, aby vyriešili svoj nedostatok porozumenia pravdám-princípom alebo štandardom požadovaným Bohom. Stretol som sa s mnohými vodcami a pracovníkmi a často sa s nimi stretávam. Keď sa stretneme, pýtam sa ich: „Máte nejaké problémy? Zaznamenali ste problémy, ktoré existujú v práci? Sú nejaké problémy, ktoré nedokázate vyriešiť sami?“ Keď skončím, pozerajú sa prázdny pohľadom a v srdci majú pochybnosti: „Sme vodcovia; mohli by sme mať nejaké problémy? Keby sme ich mali, nebola by práca cirkvi už dávno paralyzovaná? Čo je to za otázku? Počúvame kázne a duchovné spoločenstvo a držíme v rukách Božie slová. Cirkev vedú toľkí z nás, tak ako sa ešte stále môžeš obávať? Tým, že sa pýtaš túto otázku, nás zjavne podceňuješ. Ako by sme mohli mať problémy? Keby sme mali problémy, neboli by sme vodcami. Tvoja otázka je taká nevhodná!“ Zakaždým, keď sa ich pýtam, či majú nejaké problémy, sú v takomto stave – každý z nich je obrazom otupenosti a zadubenosti. V rôznych bodoch cirkevnej práce je toľko problémov, ale títo ľudia ich jednoducho nevidia ani nedokážu objaviť. Nedokážu predniesť problémy súvisiace s osobným životom-vstupom ani problémy, ktoré existujú v práci a ktoré sa týkajú právd-princípov. Keďže nedokážu predniesť tieto problémy, pýtam sa ich: „Ako napreduje práca na preklade Božích slov? Viete, do koľkých jazykov by sa malo teraz prekladať? Ktoré jazyky by sa mali prekladať ako prvé a ktoré neskôr? Koľko kópií Božích slov by sa malo vytlačiť pre určité jazyky?“ Odpovedajú: „Ach, prekladajú sa.“ Pýtam sa ich: „Do akej miery preklad

pokročil? Sú nejaké problémy?“ Odpovedajú: „Neviem; musím sa ísť opýtať.“ Musím sa ich pýtať na tieto veci, a oni stále nevedia odpovede. Akú prácu teda robili po celý ten čas? Pýtam sa ich: „Vyriešil si problémy, na ktoré sa bratia a sestry pýtali minule?“ Odpovedajú: „Mal som s nimi stretnutie – celodenné stretnutie.“ Pýtam sa ich: „Boli problémy po stretnutí vyriešené?“ Odpovedajú: „Máš na mysli to, že ak stále existujú problémy, mali by sme mať ďalšie stretnutie?“ Hovorím: „Nepýtam sa, či si mal stretnutie alebo nie. Pýtam sa, či boli vyriešené odborné problémy. Rozumejú títo ľudia princípom? Porušili pri konaní svojich povinností nejaké princípy? Objavil si nejaké problémy?“ Odpovedá: „Aha, problémy? Vyriešil som ich. Mal som s bratmi a sestrami stretnutie.“ Môže tento rozhovor pokračovať? (Nie, nemôže.) Nerozčuluje vás, keď počúvate takýto rozhovor? (Áno.) Čo sú to za vodcovia? Nie sú to len pseudoduchovní tupci? Chýba im kvalita vodcov a pracovníkov; sú slepí, nerozumejú, ako robiť prácu, a na každú otázku odpovedajú „neviem“, a keď sa ich pýtate ďalej, odpovedajú: „Každopádne, mal som stretnutie; nechaj to tak!“ Vykonali títo vodcovia skutočnú prácu? Sú na požadovanej úrovni ako vodcovia? (Nie.) Toto sú falošní vodcovia. Páčia sa vám takíto vodcovia? Ak sa stretnete s takýmito vodcami, čo by ste mali robiť? Keď sa niektorí vodcovia stretnú s bratmi a sestrami, hovoria: „Bez ohľadu na to, aké problémy dnes máte, poďme najprv hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, ako dobre konať povinnosti.“ Niektorí ľudia potom hovoria: „Pri konaní našich povinností sme narazili na problém s odbornými technikami: Mali by sme používať odborné techniky, ktoré sú populárne u nevercov?“ Nie je to problém, ktorý musia vyriešiť vodcovia? Ak sa niektoré problémy nedajú vyriešiť duchovným spoločenstvom medzi bratmi a sestrami, mali by do toho vstúpiť vodcovia, aby ich vyriešili – to sa dotýka zodpovedností vodcov. Čo robia falošní vodcovia, keď sa stretnú s týmito problémami? Hovoria: „Toto je odborný problém; je to váš problém, čo to má spoločné so mnou? Hovorte v duchovnom spoločenstve o tomto probléme sami, ale najprv s vami budem mať stretnutie. Na dnešnom stretnutí budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o harmonickej spolupráci. Otázka, ktorú ste práve položili, súvisí s harmonickou spoluprácou. Mali by ste byť schopní diskutovať o veciach a hovoriť v duchovnom spoločenstve spoločne a viac hľadať; nikto by nemal byť samospravodlivý a každý by mal prijať akékoľvek rozhodnutie,

ktoré má väčšinovú podporu – nie je to vari otázka harmonickej spolupráce? Zdá sa, že neviete, ako harmonicky spolupracovať, ani ako diskutovať o problémoch, keď nastanú. Pýtate sa ma na každý problém. Načo sa ma pýtate? Rozumiem týmto veciam? Keby som im rozumel, mali by ste potom ešte čo robiť? Pýtate sa ma na všetko. Je to problém, ktorý by som mal riešiť ja? Ja som zodpovedný len za hovorenie v duchovnom spoločenstve o pravde; odborné problémy si vyriešte sami. Čo ma po nich? Každopádne, už som s vami hovoril v duchovnom spoločenstve a povedal som vám, aby ste harmonicky spolupracovali – ak to nedokázate, potom nekonajte túto povinnosť. Svoje duchovné spoločenstvo som skončil; choďte a vyriešte problém sami.“ Vedia títo vodcovia, ako riešiť problémy? (Nie, nevedia.) Napriek tomu, že to nevedia, považujú sa za veľmi oprávnených a sú zruční v zbavovaní sa zodpovednosti. Navonok vykonali svoju prácu, prišli na miesto, aby vykonali kontroly, a neulievajú sa. Nedokážu však vykonávať skutočnú prácu ani vyriešiť skutočné problémy, čo znamená, že sú falošnými vodcami. Dokázate rozlíšiť takýto druh falošného vodcu? Keď čelí akémukoľvek problému, nedokáže hovoriť v duchovnom spoločenstve o relevantných pravdách: hovorí len prázdne učenia a teórie, ktoré znejú dosť vznešene a hlboko, a keď ich ľudia počujú, nielenže nerozumejú pravde, ale cítia sa aj zmätení a dezorientovaní. To je práca, ktorú robia falošní vodcovia.

Pri práci, ktorá spočíva v hovorení v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa každá povinnosť vykonávala náležite, sú falošní vodcovia úplne odhalení. Nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ani viesť ľudí k dodržiavaniu a praktizovaniu pravd-princípov pri konaní svojich povinností, ani ich viesť k porozumeniu a vstupu do pravdy-reality – nedokážu plniť zodpovednosti, ktoré by si vodcovia mali plniť. A to nie je všetko, takisto si nedokážu udržať prehľad o situácii nadriadených pre rôzne oblasti práce a pracovníkov zodpovedných za rôzne dôležité úlohy, a aj keď o tom do určitej miery prehľad majú, nie je presný. To spôsobuje obrovské vyrušenia a škody v rôznych pracovných úlohách. Toto sú rôzne prejavy falošných vodcov, ktoré dnes odhalíme, pokiaľ ide o štvrtú zodpovednosť vodcov a pracovníkov.

Štvrtý bod: Mať neustály prehľad o situácii nadriadených jednotlivých prác a personálu zodpovedného za rôzne dôležité úlohy a v prípade potreby im včas upraviť pridelenia povinnosti alebo ich prepustiť, aby sa predišlo stratám spôsobeným výberom nevhodných ľudí alebo aby sa tieto straty zmiernili a aby sa zabezpečil efektívny a plynulý priebeh práce

Vodcovia a pracovníci musia mať prehľad o situácii nadriadených jednotlivých prác

Aká je štvrtá zodpovednosť vodcov a pracovníkov? („Mať neustály prehľad o situácii nadriadených jednotlivých prác a personálu zodpovedného za rôzne dôležité úlohy a v prípade potreby im včas upraviť pridelenia povinnosti alebo ich prepustiť, aby sa predišlo stratám spôsobeným výberom nevhodných ľudí alebo aby sa tieto straty zmiernili a aby sa zabezpečil efektívny a plynulý priebeh práce.“) Správne, to je minimálny štandard, ktorý by mali vodcovia a pracovníci dokázať splniť pri vykonávaní práce. Máte všetci jasno v hlavných zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, pokiaľ ide o tento štvrtý bod? Vodcovia a pracovníci musia jasne rozumieť nadriadeným pre rôzne oblasti práce a pracovníkom zodpovedným za rôzne dôležité úlohy. Mať prehľad o situácii nadriadených pre rôzne oblasti práce a pracovníkov zodpovedných za rôzne dôležité úlohy patrí do rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov. Kto sú teda títo pracovníci? V prvom rade sú to cirkevní vodcovia, nasledujú tímoví nadriadení a vedúci rôznych skupín. Nie je azda kľúčové a veľmi dôležité pochopiť okolnosti a mať prehľad o tom, či napríklad nadriadení pre rôzne oblasti práce a pracovníci zodpovední za rôzne dôležité úlohy vlastnia pravdu-realitu, či sa vo svojom konaní riadia princípmi a dokážu dobre vykonávať prácu cirkvi? Ak majú vodcovia a pracovníci dôkladný prehľad o situácii hlavných nadriadených pre rôzne oblasti práce a urobia vhodné úpravy v personáli, je to to isté, ako keby vykonali riadne preverenie každej pracovnej úlohy, a je to ekvivalentné tomu, že si splnili svoje zodpovednosti a povinnosti. Ak sa neurobia správne úpravy týkajúce sa týchto pracovníkov a vznikne problém, práca cirkvi bude výrazne ovplyvnená. Ak majú títo pracovníci dobrú ľudskú prirodzenosť, majú základ vo viere v Boha, sú zodpovední pri riešení záležitostí a schopní

hľadať pravdu na vyriešenie problémov, potom ich poverenie vedením práce ušetrí veľa problémov a čo je najdôležitejšie, umožní plynulý priebeh práce. Ale ak nadriadení rôznych tímov nie sú spoľahliví, majú slabú ľudskú prirodzenosť, nesprávajú sa dobre a neuvádzajú pravdu do praxe, a navyše sú náchylní spôsobovať nejaké narušenia a vyrušenia, potom to bude mať vplyv na prácu, za ktorú sú zodpovední, a na život-vstup bratov a sestier, ktorých vedú. Samozrejme, ten vplyv môže byť veľký alebo malý. Ak sú nadriadení len nedbalí vo svojich povinnostiach a nevenujú sa svojej riadnej práci, pravdepodobne to spôsobí len nejaké oneskorenia v práci; postup bude o niečo pomalší a práca o niečo menej efektívna. Ak sú však antikristami, problém bude vážny: nebudú to len otázky o trochu neefektívnejšej alebo neúčinnnejšej práci – budú vyrušovať a poškodzovať prácu cirkvi, za ktorú sú zodpovední, a spôsobia vážnu škodu. A tak, mať prehľad o situácii nadriadených pre rôzne oblasti práce a pracovníkov zodpovedných za rôzne dôležité úlohy a robiť včasné úpravy alebo prepúšťať, keď sa zistí, že niekto nevykonáva skutočnú prácu, nie je zodpovednosť, ktorej sa môžu vodcovia a pracovníci vyhnúť – je to veľmi vážna, veľmi dôležitá práca. Ak vodcovia a pracovníci dokážu včas spoznať charakter nadriadených pre rôzne oblasti práce a pracovníkov zodpovedných za rôzne dôležité úkony a ich postoj k pravde a svojim povinnostiam, ako aj ich stavy a výkon v každom období a v každej etape, a včas urobiť úpravy a zaoberať sa týmito ľuďmi podľa okolností, potom môže práca postupovať stabilne. Naopak, ak títo ľudia v cirkvi vyčínajú, robia zlé veci a nevykonávajú skutočnú prácu, a vodcovia a pracovníci to nedokážu včas identifikovať a urobiť včasné úpravy, ale čakajú, až kým sa objavia vážne problémy všetkého druhu, ktoré spôsobia značné straty práci cirkvi, a až potom sa ich ležerne snažia riešiť, robiť úpravy, naprávať a zachraňovať situáciu, potom sú títo vodcovia a pracovníci len kus odpadu. Sú to skutoční falošní vodcovia, ktorí musia byť prepustení a vyradení.

Práve sme v širšom zmysle hovorili v duchovnom spoločenstve o tom, aké je dôležité porozumieť skutočným stavom nadriadených pre rôzne oblasti práce a efektívnosti ich práce, a mať o týchto veciach prehľad, pričom sme tieto reálne podmienky použili na posúdenie, či si vodcovia a pracovníci splnili svoje zodpovednosti, a odhalili sme, aké ich prejavy dokazujú, že sú falošnými vodcami, a tým sme rozobrali podstatu falošných vodcov. Keď v práci cirkvi

nastanú vážne problémy, falošní vodcovia si neplnia svoje zodpovednosti. Nedokážu tieto problémy včas objaviť, niečo ešte včas riešiť a vyriešiť. To vedie k tomu, že sa problémy predlžujú, čo následne spôsobuje oneskorenia a ujmu práci cirkvi, a môže dokonca spôsobiť, že práca cirkvi bude paralyzovaná alebo upadne do chaosu. Až keď sa to stane, falošní vodcovia sa neochotne idú pozrieť, ako prebieha práca cirkvi, no stále nedokážu nájsť zodpovedajúce alebo vhodné riešenia na vyriešenie problémov a nakoniec ich jednoducho nechajú nevyriešené. To je hlavný prejav falošných vodcov.

Štandardy pre výber nadriadených jednotlivých prác

Je väčšine ľudí aspoň približne jasné, aké sú štandardy výberu nadriadených pre jednotlivé práce a pracovníkov zodpovedných za rôzne dôležité úlohy? Čo by mal napríklad nadriadený pre umeleckú prácu predovšetkým mať? (Mal by mať odborné zručnosti v tejto oblasti a vedieť sa zhostiť tejto práce.) Mat' odborné zručnosti je jeden teoretický aspekt. Čo konkrétne však tieto odborné zručnosti znamenajú? Vysvetlime si to. Ak má niekto rád kreslenie a zaujíma sa o umeleckú tvorbu, ale nie je to jeho profesia, chýbajú mu vedomosti v tejto oblasti a len sa mu to páči, je vhodné vybrať takého človeka za nadriadeného umeleckého tímu? (Nie, nie je.) Niektorí hovoria: „Ak sa mu páči umelecká tvorba, môže tú prácu robiť a postupne sa učiť.“ Je tento výrok správny? (Nie.) Existuje jedna výnimka, a to v prípade, že ani všetci ostatní v umeleckom tíme sa v tomto odbore nevyznajú a tento človek vie o niečo viac a učí sa rýchlejšie ako ostatní. Bol by jeho výber v takom prípade relatívne vhodný? (Áno.) Povedzme, že odhliadnuc od tohto prípadu sa spomedzi všetkých, ktorí sa venujú umeleckej tvorbe, len tento človek nevyzná v odbore, ale vyberú ho, pretože rozumie pravde a rád umelecky tvorí – je to vhodné? (Nie je.) Prečo to nie je vhodné? Pretože nie je prvou ani jedinou voľbou. Ako by sa teda mal vyberať tento typ nadriadeného? Mal by sa vyberať spomedzi tých, ktorí sú v danom odbore najzdatnejší a najskúsenejší, čo znamená, že musí byť odborníkom a musí mať odborné zručnosti aj pracovnú schopnosť – nevyberajte laika. To je jeden aspekt. Okrem toho musí niest' bremeno, mať duchovné porozumenie a byť schopný rozumieť pravde a musí mať aj aspoň nejaký základ vo viere v Boha. Hlavné princípy sú: Po prvé musí mať pracovnú schopnosť, po

druhé sa musí vyznať v odbore a po tretie musí mať duchovné porozumenie a byť schopný rozumieť pravde. Na základe týchto troch kritérií vyberajte nadriadených pre jednotlivé práce.

Prejavy falošných vodcov vo vzťahu k nadriadeným jednotlivých prác

Po výbere nadriadených pre rôzne konkrétne pracovné úlohy by vodcovia a pracovníci nemali dať ruky preč; musia týchto nadriadených aj istý čas cvičiť a rozvíjať, aby videli, či sa nimi vybraní jednotlivci dokážu skutočne zhostiť práce a dostať ju na správnu koľaj. To znamená plniť si svoje zodpovednosti. Predpokladajme, že v čase výberu vidíš, že tvoji kandidáti rozumejú svojej profesii, majú pracovnú schopnosť, nesú určité bremeno a majú duchovné porozumenie aj schopnosť rozumieť pravde, myslíš si, že všetko bude v poriadku, pretože sú v týchto ohľadoch spôsobilí, a povieš: „Môžete začať pracovať; povedal som vám všetky princípy. Odteraz robte to, čo vám Boží dom prikáže, sami.“ Je toto prijateľný spôsob vykonávania práce? Keď si už prideliť nadriadených, znamená to, že to tak môžeš nechať? (Nie.) Čo by sa teda malo robiť? Predpokladajme, že vodca sa dvakrát týždenne stretáva s nadriadenými, má s nimi duchovné spoločenstvo o pravde a to je všetko, lebo verí, že keďže sú všetci títo nadriadení iniciatívni, spolaľhiví a schopní rozumieť tomu, čo hovoria iní ľudia, môžu praktizovať v súlade s pravdou. Tento vodca si myslí, že nemusí zisťovať ani sledovať, ako títo nadriadení konkrétne vykonávajú svoju prácu, či harmonicky spolupracujú s ostatnými, či si za toto obdobie osvojili odborné zručnosti alebo nakoľko splnili prácu, ktorú im zveril Boží dom. Je toto spôsob, akým by mal vodca a pracovník pristupovať k práci? (Nie.) Takto pracujú falošní vodcovia. Snažia sa prácu vybaviť raz a navždy, pridelia nadriadených, vytvoria tím s niekoľkými členmi a potom povedia: „Začnite pracovať. Ak potrebujete nejaké vybavenie, dajte mi vedieť a Boží dom vám ho kúpi. Ak narazíte na nejaké ťažkosti vo svojom každodennom živote alebo na nejaké problémy, pokojne ich predneste a Boží dom ich vždy vyrieši za vás. Ak nemáte žiadne ťažkosti, sústreďte sa na svoju prácu. Nespôsobujte narušenia ani vyrušenia a nevyslovujte žiadne vznešene znejúce myšlienky.“ Falošní vodcovia zariadia, aby títo ľudia spolupracovali, a myslia si, že pokiaľ majú

jedlo, pitie a strechu nad hlavou, stačí to a netreba si ich všímať. Keď sa Zhora spýtajú: „Koľko času prešlo, odkedy sa vybrali nadriadení pre túto prácu? Ako práca napreduje?“, odpovedia: „Je to už šesť mesiacov. Mali sme s nimi asi 10 stretnutí a ich rozpoloženie sa zdá byť dobré a práca sa robí.“ Keď sa Zhora spýtajú: „Aká je teda pracovná schopnosť nadriadených?“, povedia: „Je v poriadku; keď sme ich vyberali, boli najlepšie.“ Zhora sa ich spýtajú: „Ako sa im darí teraz? Dokážu vykonávať skutočnú prácu?“ Odpovedia: „Mal som s nimi stretnutie.“ Zhora odvetia: „Nepýtal som sa, či si mal stretnutie; pýtal som sa, ako ide ich práca.“ Povedia: „Asi dobre; nikto na nich nič zlé nehlásil.“ Zhora odpovedia: „To, že na nich nikto nič zlé nehlási, nie je štandard. Musíš sa pozrieť na ich pracovnú schopnosť a odborné zručnosti a zistiť, či majú duchovné porozumenie a vykonávajú reálnu prácu.“ Odpovedia: „V čase výberu sa zdali v poriadku. Už nejaký čas som sa na tieto detaily nepýtal. Ak to chceš zistiť, spýtam sa znova.“ Takto pracujú falošní vodcovia. S tými pod sebou neustále organizujú stretnutia a nekonečné duchovné spoločenstvá, ale pokiaľ ide o Zhora, vykrúcajú sa a dávajú povrchné odpovede. Ich najlepšou povrchnou odpoveďou je: „Mal som s nimi stretnutie. Minule som sa pýtal na prácu, a to dosť podrobne.“ Takto odpovedajú Zhora. Vykonávajú títo falošní vodcovia reálnu prácu? Identifikovali reálne problémy? Vyriešili ich? Po pridelení nadriadených falošní vodcovia nemajú ani poňatia, či si títo nadriadení splnili svoje zodpovednosti alebo či boli verní, ako sa práca vykonáva, či sú výsledky dobré alebo zlé, akú odozvu na nich majú bratia a sestry alebo či existujú vhodnejší jednotlivci na túto prácu. Prečo o týchto veciach nevedia? Pretože túto reálnu prácu nevykonávajú; len sa zaoberajú zbytočnosťami. Myslia si, že nie je potrebné neustále takto dohliadať na prácu a kontrolovať ju a že by to znamenalo, že tým nadriadeným nedôverujú. V ich mysli je organizovanie stretnutí plnením si zodpovedností a prejavom vernosti. Toto je hlavný prejav toho, že falošní vodcovia nevykonávajú reálnu prácu.

I. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými, ktorí nevykonávajú reálnu prácu

Falošní vodcovia si zatvárajú oči pred rôznymi situáciami nadriadených každého druhu práce v cirkvi; nemajú o týchto situáciách prehľad, neskúmajú

ich, nezaoberajú sa nimi ani ich neriešia. Aké sú to konkrétne situácie nadriadených? Prvá je, keď nadriadení nenesú bremeno, jedia, pijú a zabávajú sa, a nevenujú sa svojej riadnej práci ani nevykonávajú reálnu prácu. Nie je to vážny problém? (Áno.) Niektorí ľudia majú pracovnú schopnosť, sú zdatní v odbore a sú úplne najlepší; sú výreční a inteligentní, a ak ich požiadate, aby zopakovali pokyny, dokážu to bez vynechania jediného slova, sú dosť bystrí; od všetkých dostávajú celkom dobré hodnotenia a veriacimi sú už dosť dlho. V dôsledku toho sú vybraní za nadriadených. Nikto však nevie, či sú títo ľudia pragmatickí, či sú schopní platiť cenu alebo vykonávať skutočnú prácu. Keďže si ich ľudia vybrali, sú spočiatku povýšení, aby boli rozvíjaní a použítí na skúšobnú dobu. Po nejakom čase práce sa však zistí, že napriek svojim odborným zručnostiam a skúsenostiam sú pažraví a leniví a neochotní platiť cenu. Prestávajú pracovať, len čo je to trochu únavné, a nechcú si všimnúť nikoho s problémami alebo ťažkosťami, kto potrebuje ich vedenie. Ráno, len čo otvoria oči, premýšľajú: „Čo budem dnes jesť? Už niekoľko dní v kuchyni nerobili dusené bravčové.“ Zvyčajne vždy hovoria ostatným: „Pochúťky v mojom rodnom meste sú naozaj vynikajúce; počas každého sviatku sme na ne chodili von. Keď som chodil do školy, cez víkendy som spával, kým som sa prirodzene nezobudil, a potom som išiel jesť bez toho, aby som si umyl tvár alebo učesal vlasy. Popoludní som v pyžame hral vnútri videohry, niekedy až do piatej ráno nasledujúceho dňa. Teraz ma práca v Božom dome dotlačila až sem a ako nadriadený musím robiť určité veci. Pozrite sa, ako dobre sa máte; nemusíte platiť túto cenu. Ako nadriadený musím byť schopný znášať ťažkosti.“ Hovoria to, ale vzdorujú telu? Platia cenu? Sú plní sťažností a nie sú ochotní vykonávať žiadnu skutočnú prácu. Pohnú sa, len keď ich niekto postrčí, a bez dohľadu sa správajú povrchné. Pri vykonávaní svojej povinnosti sú uvoľnení a nedisciplinovaní, často sú prefikani a ulievajú sa a nie sú ani v najmenšom zodpovední. Pokiaľ ide o odborné problémy, ktoré si všimnú, neopravujú ich u ostatných a sú šťastní, keď sa všetci ostatní správajú povrchné ako oni. Nechcú, aby niekto bral prácu vážne. Niektorí nadriadení dokončia tých pár úloh, ktoré majú, ležérnym a povrchným spôsobom a potom začnú donekonečna maratónsky pozeráť televízne seriály. Aký je ich dôvod na maratónske sledovanie seriálov? „Dokončil som svoje úlohy; nepriživujem sa na Božom dome. Len oddychujem, aby som si

vyvetral hlavu. Inak budem príliš unavený a moja pracovná efektivita utrpí. Nechajte ma chvíľu oddychovať, aby som si zlepšil pracovnú efektivitu.“ Sledujú seriály až do druhej alebo tretej v noci. Keď sa všetci na druhý deň o ôsmej ráno naraňajkujú a začnú konať svoje povinnosti, títo nadriadení ešte spia a nevstanú z postele, ani keď je slnko vysoko na oblohe. Neskôr neochotne vstanú, vlečú svoje lenivé telo, naťahujú sa a zívajú, a keď vidia, že všetci ostatní začali pracovať, boja sa, že si ostatní všimnú ich lenivosť, a začnú si hľadať výhovorky: „Včera v noci som zostal hore pridlho, mal som toho príliš veľa, pracovné zaťaženie bolo priveľké. Som trochu unavený. Dokonca sa mi v noci snívalo, že s nejakou prácou bol problém. Keď som sa dnes ráno zobudil, ruky som mal v polohe, akoby som písal na počítači. Mám naozaj zahmlenú myseľ a dnes popoludní si musím zdriemnuť.“ Vstávajú tak neskoro a ešte si potrebujú popoludní zdriemnuť – nestali sa z nich prasatá? Jasne sa ulievali, no napriek tomu si hľadajú výhovorky, aby sa ospravedlnili a obháji, tvrdiac, že sú unavení, pretože vykonávali svoju povinnosť dlho do noci. Jasne maratónsky pozerali seriály, oddávali sa telesnému pohodliu a žili v pôžitkárskom stave, no nakoniec si ešte nájdu pekne znejúcu výhovorku, aby oklamali ostatných. Nie je to nevenovanie sa svojej riadnej práci? (Áno, je.) Takíto ľudia môžu mať pracovnú schopnosť a odborné zručnosti, ale sú ako nadriadení na požadovanej úrovni? Očividne nie. Nie sú vhodní na to, aby boli nadriadenými, pretože sú príliš leniví, oddávajú sa telesnému pohodliu, sú lakomí na jedlo, spánok a zábavu a nedokážu na seba vziať zodpovednosti nadriadeného ani si ich plniť.

Niektoré ženy si často prezerajú oblečenie, topánky, kozmetiku a jedlo online, a keď skončia, začnú maratónsky pozerat' seriály. Ľudia hovoria: „Prečo si dávaš seriálový maratón, keď si nedokončila svoju prácu? Okrem toho, ostatní ľudia majú stále toľko problémov. Ako nadriadená by si im mala poskytovať vedenie. Prečo si neplníš svoje zodpovednosti?“ Tieto ženy hovoria: „Maratónske sledovanie seriálov je tiež súčasťou mojej práce. Videá a filmy Božieho domu je potrebné rozvíjať a ja v týchto seriáloch musím hľadať inšpiráciu!“ Nie je toto tvrdenie zavádzajúce? Ak sa venuješ tomuto odboru, občasné sledovanie seriálov pre inšpiráciu je prijateľné, ale je ich maratónske sledovanie dňom i nocou hľadaním inšpirácie? Nie je to zavádzajúce? (Áno.) Každý vie, o čo ide, takže hovoriť takéto veci je

zapredávaním svojej dôstojnosti a integrity. Niektorí ľudia už majú vo zvyku hrať videohry a stalo sa to bežnou súčasťou ich života. Avšak po tom, čo sú vybraní za nadriadených, nemali by tieto zlé návyky a zlozvyky zmeniť? (Áno.) Ak im nedokážeš vzdorovať, keď ťa vyberú za nadriadeného, mal by si povedať: „Nemôžem vziať na seba túto prácu. Som závislý od hrania videohier. Keď ich hrám, dostávam sa do stavu zabudnutia a nikto mi do toho nemôže zasahovať ani mnou pohnúť. Ak ma vyberiete, určite to zdrží prácu. Takže konajte rýchlo a nedovoľte, aby som bol nadriadeným.“ Ak to nevyhlásiš vopred a keď ťa vyberú, cítiš sa potešený a hrdý a vážiš si toto postavenie, ale ako nadriadený pokračuješ v hraní videohier podľa nálady ako predtým, je to nevhodné a určite to zdrží prácu.

Niektorí nadriadení majú určité zlé návyky. Keď ich bratia a sestry vyberajú, niektorí nerozumejú ich situácii, zatiaľ čo iní veria, že títo jednotlivci sa môžu naplno vydať Bohu, a myslia si, že zlé návyky a zlozvyky mladých ľudí sa môžu postupne zmeniť s vekom a s pokračujúcim chápaním pravdy. Mnoho ľudí má takýto postoj a pohľad, keď vyberajú týchto jednotlivcov za nadriadených. Po tom, čo sú títo jednotlivci vybraní, vykonajú nejakú prácu, ale dlho nevydržia a čoskoro sa stanú negatívnymi a začnú si myslieť: „Byť nadriadeným nie je ľahké. Musím skoro vstávať a zostávať hore do noci a na každom kroku musím robiť a sledovať viac ako ostatní. Musím sa tiež viac starať a venovať tomu viac času a energie. Táto práca je ťažká; je príliš únavná!“ V dôsledku toho uvažujú o tom, že s tým skončia. Ak nenesieš bremeno, nemôžeš vykonávať prácu nadriadeného. Ak vo svojom srdci nesieš bremeno, budeš sa ochotne starať o prácu, a aj keď si o niečo unavenejší ako ostatní, nebudeš mať pocit, že trpíš. Aj keď je čas na odpočinok, stále budeš premýšľať: „Ako dnes išla práca?“ Ak si zrazu spomenieš na problém, ktorý zostal nevyriešený, nebudeš môcť spať. Ak vo svojom srdci nesieš bremeno, budeš neustále myslieť na prácu a nebude ti ani záležať na tom, ako dobre ješ alebo odpočívaš. Ak ľudia ako nadriadení nesú príliš malé bremeno, ich malá štipka nadšenia môže trvať len niekoľko dní a časom to niektorí z nich už nevydržia. Myslia si: „Táto práca je taká únavná. Aký je spôsob, ako sa trochu zabaviť a oddýchnuť si? Idem si zahrať nejaké videohry.“ Chvíľu sa správajú dobre, ale zrazu ich začnú svrbieť ruky a chcú hrať videohry. Keď raz začnú, nemôžu prestať; malé bremeno, ktoré kedysi niesli, sa pri

hraní vytratí, rovnako, ako ich nadšený elán vydať sa, ich odhodlanie a ich pozitívny postoj pri konaní povinností. Keď sa ich niekto niečo spýta, začínajú byť netrpezliví. Buď ľudí orezávajú, alebo ich poučujú a uštipačne sa k nim správajú, alebo robia veci povrchne a zanechávajú svoju prácu. Nie je s týmito nadriadenými problém? (Áno.) Cez deň sa len tak-tak pretlkajú prácou v zmätenom opare a v noci, keď sa nikto nepozera, tajne hrajú videohry a celú noc ani oka nezažmúria. Na začiatku nemajú žiadne výčitky svedomia a myslia si: „Cez deň som prácu nezdržal. Urobil som všetku prácu, ktorú som mal. Vyriešil som všetky problémy, na ktoré sa ma ostatní pýtali. Aj keď v noci nespím, aby som si uvoľnil čas na hranie videohier, nepočíta sa to všetko ako moja vernosť?“ V dôsledku toho, keď raz začnú hrať videohry, nemôžu prestať a nikoho nepočúvajú. Hoci to neovplyvňuje odpočinok ostatných ľudí ani pracovné prostredie, môžu takíto nadriadení stále vziať na seba svoju prácu? Môžu ju robiť dobre? (Nie.) Prečo nie? Často hrajú videohry celú noc bez spánku a cez deň musia pracovať – koľko energie môže mať jeden človek? Bude ich pracovná efektivita vysoká, ak sa takto budú držať hrania videohier? Určite nie. Preto takíto nadriadení vôbec nedokážu plniť svoje povinnosti ani vziať na seba svoju prácu. Hoci majú odborné zručnosti a nejakú kvalitu, radi sa hrajú a nevenujú sa svojej riadnej práci. Nemali by byť títo nadriadení prepustení? Ak nebudú prepustení, práca sa zdrží. Niektorí ľudia hovoria: „Ak budú prepustení, nenájde nikoho iného, kto by mal také odborné zručnosti ako oni. Musíme ich nechať robiť túto prácu – dokážu vziať na seba prácu, aj keď hrajú videohry.“ Je tento výrok správny? (Nie.) Človek sa nemôže sústrediť na dve veci naraz; ľudia majú obmedzenú energiu. Ak sústrediš väčšinu svojej energie na hranie, tvoja oddanosť konať povinnosti bude ovplyvnená a tvoja efektivita pri konaní povinností bude výrazne znížená. Je to nezodpovedný postoj ku konaniu povinností. Aj keď človek vloží celé svoje srdce a všetku svoju energiu do svojich povinností, výsledky nemusia byť stopercentne na požadovanej úrovni. Bude to ešte horšie, ak sústrediš svoje srdce a väčšinu svojej energie na hranie – nezostane ti veľa energie a myšlienok, ktoré by si mohol použiť pri vykonávaní svojich povinností, a tvoja efektivita pri konaní povinností bude ovplyvnená. Povedať, že bude ovplyvnená, je ešte mierne vyjadrenie; v skutočnosti bude tvoja efektivita pri konaní povinností vážne poškodená.

Ak sú takíto nadriadení identifikovaní, ich pridelenie povinností by sa malo pohotovo upraviť a mali by byť prepustení, pretože už sú odpísaní. Nie je to len o tom, že ich vykonávanie povinností nie je na požadovanej úrovni – už nie sú schopní vziať na seba svoju prácu a nemôžu mať na svoju prácu žiadny pozitívny vplyv. Preto nájsť niekoho, kto by prevzal ich prácu, kto je seriózny a zodpovedný napriek tomu, že má o niečo menšie odborné zručnosti, by bola lepšia voľba ako oni.

Práve som v duchovnom spoločenstve hovoril o rôznych druhoch ľudí, ktorí sú chamtiví po jedle, spánku a zábave. Existuje aj iný typ človeka. Spočiatku, keď sa vyberajú nadriadení, sa tento druh človeka javí ako vo všetkých ohľadoch vhodný na túto úlohu a bratia a sestry sú všetci ochotní ho vybrať. Myslia si, že tento človek má dobrú ľudskú prirodzenosť, je nadšený a zdatný vo svojom odbore, ako aj najlepší a najsilnejší v tíme v každom aspekte, čo z neho robí jasnú voľbu na pozíciu nadriadeného. Avšak nejaký čas po tom, čo je vybraný, začne byť často ospalý, dokonca aj počas stretnutí. Keď s ním ostatní hovoria, je vždy zmätený a na otázky odpovedá od vecí. Predtým taký nebol, tak prečo sa zrazu zdá, akoby sa z neho stal iný človek? Neskôr niekto neúmyselne zistí, že rozhovory tohto nadriadeného s istou osobou znejú, akoby tí dvaja mali romantický vzťah, a vznikajú špekulácie, či sú skutočne v romantickom vzťahu. Ako sa táto záležitosť stáva zjavnejšou, tento nadriadený je čoraz zmätenejší. Kedykoľvek mu položia otázky alebo s ním o niečom hovoria, jeho odpovede nie sú také rýchle ako predtým a neznejú tak jasne a zrozumiteľne ako kedysi. Začína robiť čoraz menej práce, ktorú by mal nadriadený robiť, a má čoraz menšie nadšenie pri vykonávaní svojej povinnosti. Je to, akoby sa z neho stal iný človek; viac sa zaujíma o svoje oblečenie a osobnú úpravu ako predtým. Tu je problém. V minulosti, počas rušných pracovných období, sa zriedka kúpал, ale teraz si umýva tvár dvakrát denne a pri každej príležitosti si češe vlasy a pozerá sa do zrkadla a neustále sa pýta ostatných: „Myslíš si, že moja pokožka v poslednom čase zbledla alebo stmavla? Prečo sa mi zdá, že som stmavol?“ Ľudia odpovedajú: „Je také povrchné, že ty, nadriadený, hovoríš o takýchto veciach – ako to, či bledneš alebo tmavneš, niečo ovplyvní?“ Neustále hovorí o týchto triviálnych témach a nemá náladu na vykonávanie práce. Vždy, keď má príležitosť, diskutuje o oblečení, ženách, mužoch, láske a o tom, akých

partnerov by si ľudia vybrali, ale nikdy nediskutuje o tom, aké problémy existujú pri vykonávaní jeho povinností ani ako ich vyriešiť. Nie je tu problém? Môže ešte pracovať? (Nie.) Jeho myslenie sa zmenilo a záležitosti konania povinnosti už nie sú v jeho myšlienkach. Namiesto toho je jeho myseľ celý deň zaneprázdnená myšlienkami na to, ako nadviazať romantické vzťahy, ako sa obliecť a ako prilákať opačné pohlavie. Medzi nevercami existuje fráza: „zamilovať sa.“ Je to láska? Nie, je to hlboká jama! Keď do nej raz vstúpiš, nemôžeš sa z nej vrátiť. Sú takíto ľudia medzi personálom, ktorý koná svoje povinnosti? (Áno.) Hoci Boží dom nezasahuje do toho, keď si ľudia hľadajú romantických partnerov, ak však pri tom vyrušujú cirkevný život a ovplyvňujú prácu cirkvi, títo ľudia musia byť odstránení. Tieto páry by mali ísť randiť niekam inam a neovplyvňovať ostatných ľudí. Ak si niekto, kto sa zasvätil tomu, že celý život strávi vydávaním sa Bohu, a rozhodol si sa nenadväzovať romantické vzťahy, potom sa sústreď na vydávanie sa Bohu. Ak si nadviazal romantický vzťah a už nemáš chuť pracovať, potom by si nemal vykonávať povinnosť nadriadeného a Boží dom si na túto pozíciu vyberie inú osobu. Práca Božieho domu nesmie byť zdržaná ani ovplyvnená tvojím romantickým vzťahom. Práca musí pokračovať. Ako môže pokračovať? Tým, že sa vyberie iný nadriadený, ktorý nie je v romantickom vzťahu, má silné odborné zručnosti a dokáže vziať na seba prácu, aby si mu odovzdal svoju prácu. Boží dom vždy funguje týmto spôsobom a tento princíp zostáva nezmenený. Niektorí nadriadení hovoria: „Môj romantický vzťah neovplyvňuje moju prácu; nechajte ma naďalej viesť.“ Môžeme veriť tomuto výroku? (Nie.) Prečo mu nemôžeme veriť? Pretože fakty sú očividné pre všetkých! Keď je človek v romantickom vzťahu, myslí len na svojho partnera a jeho srdce je zaneprázdnené týmito záležitosťami, a tak je často ospalý počas stretnutí a nedokáže konať svoje povinnosti. Preto je spôsob, akým Boží dom zaobchádza s takýmito jednotlivcami, vhodný a v súlade s princípmi. Boží dom ti nebráni v randení, ani ťa nezbavuje slobody randiť. Môžeš randiť s niekým do sýtosti: je to tvoje vlastné rozhodnutie, pokiaľ to nebudeš ľutovať a neskôr pre to plakať. Niektorí nadriadení boli prepustení pre svoj romantický vzťah. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Nemôže človek veriť v Boha, keď je v romantickom vzťahu?“ Boží dom to nikdy nepovedal. Je to tak, že Boží dom odmieta alebo vypudzuje všetkých, ktorí sú v romantických

vzt'ahoch? (Nie.) Ak si v romantickom vzt'ahu, potom nemôžeš byť nadriadeným ani vodcom či pracovníkom, a ak sa nevenuješ konaniu svojich povinností, potom by si mal opustiť cirkev s povinnosťami na plný úväzok. Povedal niekto, že už nesmieš veriť v Boha, alebo že budeš vypudený? Vyniesol niekto rozsudok, že nemôžeš byť spasený, alebo že budeš prekliaty? (Nie.) Boží dom nikdy takéto veci nepovedal. Boží dom vôbec nezasahuje do tvojich osobných rozhodnutí a slobody; vôbec ťa nezabavuje žiadnej slobody – dáva ti slobodu. Avšak pokiaľ ide o tento druh nadriadeného, princípom Božieho domu pri zaobchádzaní s ním je prepustiť ho a nájsť vhodnú osobu, ktorá ho nahradí. Ak je vhodný na to, aby naďalej konal povinnosť, môže byť ponechaný. Ak nie, bude poslaný preč. Nebude žiadne bitie ani slovné urážky či ponižovanie. Nie je to hanebná záležitosť; je to veľmi normálne. Takže keď sú niektorí ľudia odvolaní zo svojich pozícií alebo poslaní do bežných cirkví pre svoje romantické vzt'ahy, je to trápne? Môže to len naznačovať, že im chýba vernosť pri konaní svojich povinností, že sa nezaujímajú o pravdu a nenesú vôbec žiadne bremeno za svoj vlastný život-vstup. Tento druh nadriadeného sa nevenuje svojej riadnej práci – sústredí sa len na romantické vzt'ahy, čo zdržuje prácu cirkví a už ovplyvnilo postup práce cirkví – nie je to vážny problém? (Áno.) Preto tento druh nadriadeného nie je vhodný na to, aby bol ponechaný, a mal by byť odvolaný zo svojej pozície. Niektorí hovoria: „Nie je trochu unáhlené ho odvolať?“ Ak od začiatku jeho romantického vzt'ahu do času jeho odvolania uplynul len jeden alebo dva dni, mohlo by sa to považovať za unáhlené. Ale ak uplynuli tri až päť mesiacov, považovalo by sa to stále za unáhlené? (Nie.) Postupovalo sa dosť pomaly, práca už bola tak veľmi zdržaná – ako to, že sa tým netrápiš? Nie je to problém? (Áno, je.)

Falošní vodcovia sa nikdy neinformujú o nadriadených, ktorí nekonajú skutočnú prácu alebo sa nevenujú svojej riadnej práci. Myslia si, že nadriadeného stačí vybrať a tým sa daná záležitosť končí, a že nadriadený potom môže riešiť všetky pracovné záležitosti sám. Takže falošní vodcovia len raz za čas usporiadajú zhromaždenia, nedohliadajú na prácu ani sa nepýtajú, ako pokračuje, a správajú sa ako šéfovia, ktorí dávajú od všetkého ruky preč. Ak niekto nahlási problém s nadriadeným, falošný vodca povie: „Je to len malý problém, je to v poriadku. Poradíte si s tým sami. Mňa sa

nepýtajte.“ Osoba, ktorá problém nahlásila, povie: „Ten nadriadený je lenivý nenažranec. Sústreďuje sa len na jedlo a zábavu a je lenivý ako voš. Vo svojej povinnosti nechce znášať ani trochu ťažkostí, vždy sa nečestne fláka a vymýšľa si výhovorky, aby sa vyhol práci a utiekol pred zodpovednosťou. Nehodí sa na funkciu nadriadeného.“ Falošný vodca odpovie: „Keď sme ho vybrali za nadriadeného, bol skvelý. To, čo hovoríš, nie je pravda, alebo ak aj je, tak je to len dočasný prejav.“ Falošný vodca sa nebude snažiť zistiť si o situácii nadriadeného viac informácií a namiesto toho bude túto vec posudzovať a vynesie nad ňou rozsudok na základe svojich minulých dojmov z tohto nadriadeného. Je jedno, kto problémy s nadriadeným nahlási, falošný vodca ich bude ignorovať. Nadriadený nekoná skutočnú prácu a práca cirkvi sa takmer zastavila, ale falošnému vodcovi je to jedno, akoby sa ho to ani netýkalo. Je dosť nechutné, že keď niekto nahlási problémy nadriadeného, prižmúri oči. Čo je však zo všetkého najviac hodné nenávisť? Keď ľudia nahlásia naozaj vážne problémy s nadriadeným, nesnaží sa ich vyriešiť a dokonca si vymýšľa rôzne výhovorky: „Poznám tohto nadriadeného, naozaj verí v Boha, nikdy by nemal žiadne problémy. Aj keby mal malý problém, Boh by ho ochránil a disciplinoval ho. Ak urobí nejakú chybu, je to medzi ním a Bohom – my sa tým nemusíme zaoberať.“ Falošní vodcovia takto pracujú podľa svojich vlastných predstáv a domnienok. Predstierajú, že chápu pravdu a majú vieru, ale do cirkevnej práce vnášajú len neporiadok – cirkevná práca sa môže dokonca zastaviť a oni budú stále predstierať, že o tom nevedia. Nesprávajú sa falošní vodcovia príliš ako byrokrati? Sami nie sú schopní konať skutočnú prácu a nie sú dôkladní, ani pokiaľ ide o prácu vedúcich tímov a nadriadených – nekontrolujú ju ani sa o nej neinformujú. Ich pohľad na ľudí sa zakladá len na ich vlastných dojmoch a domnienkach. Keď falošní vodcovia vidia, že niekto si nejaký čas počína dobre, myslia si, že tento človek bude dobrý navždy, že sa nezmení; neveria nikomu, kto hovorí, že s danou osobou je nejaký problém, a ignorujú, keď ich na ňu niekto upozorní. Myslíte si, že sú falošní vodcovia hlúpi? Sú hlúpi a nerozumní. Čo ich robí hlúpy? Slepí vkladajú do človeka dôveru a veria, že ak bol nejaký človek raz vybraný, zložil prísahu a dal si predsavzatie a v slzách sa modlil, znamená to, že je spoľahlivý a keď sa zhostí práce, nikdy s ním nebudú problémy. Falošní vodcovia nechápu prirodzenosť ľudí a nevnímajú pravú situáciu skazeného ľudstva.

Hovoria: „Ako by sa niekto mohol zmeniť k horšiemu, keď bol raz vybraný za nadriadeného? Ako by sa mohol niekto, kto pôsobí tak vážne a spoľahlivo, vyhybať práci? To predsa nie je možné, však? Veď má toľkú integritu.“ Keďže falošní vodcovia príliš dôverujú vlastným predstavám a pocitom, vedie to napokon k tomu, že nedokážu včas vyriešiť mnohé problémy, ktoré v cirkevnej práci vznikajú, a bráni im to v rýchlom prepustení daného nadriadeného a v úprave pridelenia jeho povinnosti. Sú to skutoční falošní vodcovia. A o čo tu teda ide? Má prístup falošných vodcov k ich práci niečo spoločné s povrchnosťou? Na jednej strane vidia veľkého červeného draka, ako zúrivo zatýka Boží vyvolený ľud, a tak, aby zostali v bezpečí, náhodne určia niekoho, kto bude mať na starosti prácu, a veria, že tým sa problém vyrieši a že mu viac nemusia venovať pozornosť. Čo si však myslia vo svojich srdciach? „Toto prostredie je také nepriateľské, mal by som sa na chvíľu ukryť.“ Nie je to túžba po telesnom pohodlí? V inom ohľade majú falošní vodcovia fatálny nedostatok – rýchlo začnú dôverovať ľuďom na základe vlastných domnienok. A k tomu vedie nepochopenie pravdy, však? Ako Božie slovo odhaľuje podstatu skazeného ľudstva? Prečo by mali dôverovať ľuďom, ktorým nedôveruje ani Boh? Nie sú falošní vodcovia príliš arogantní a samospravodliví? Myslia si: „Určite som tohto človeka neposúdil zle, takže s touto osobou, o ktorej som usúdil, že je vhodná, by nemali byť žiadne problémy; určite to nie je niekto, kto sa oddáva jedlu, pitiu a zábave alebo má rád pohodlie a neznáša tvrdú prácu. Je absolútne spoľahlivý a dôveryhodný. Nezmení sa; ak by sa zmenil, potom by to znamenalo, že som sa v ňom musel mýliť, či nie?“ Čo je to za logiku? Si azda nejaký odborník? Máš röntgenový zrak? Máš takúto špeciálnu schopnosť? Mohol by si s nejakým človekom žiť rok alebo dva, ale dokázal by si vidieť, kým naozaj je, ak by vhodné prostredie úplne neodhalilo jeho prirodzenosť-podstatu? Ak by Boh takéhoto človeka nezjavil, mohol by si s ním žiť bok po boku tri alebo aj päť rokov a stále by si mal problém rozpoznať jeho prirodzenosť-podstatu. Platí to ešte viac, ak ho vídaš a si s ním v kontakte iba sporadicky! Falošní vodcovia bezstarostne dôverujú človeku na základe prechodného dojmu alebo pozitívneho zhodnotenia od niekoho iného a takémuto človeku sa opovažujú zveriť prácu v cirkvi. Nie sú v tomto ohľade mimoriadne slepí? Nekonajú ľahkovážne? A keď falošní vodcovia takto konajú, nie je to od nich vrcholne nezodpovedné?

Vyšší vodcovia a pracovníci sa ich pýtajú: „Skontroloval si prácu toho nadriadeného? Aký má charakter a aká je jeho kvalita? Je vo svojej práci zodpovedný? Dokáže sa zhostiť tejto práce?“ Falošní vodcovia odpovedajú: „Jednoznačne áno! Keď ho zvolili, zložil sľub a dal si predsavzatie. Ešte stále mám jeho písomnú prisahu. Mal by byť schopný zhostiť sa tejto práce.“ Čo si myslíte o slovách falošných vodcov? Veria, že keďže tento človek zložil sľub, čím vyjadril svoje odhodlanie, určite ho bude schopný dodržať. Zodpovedá toto tvrdenie pravde? Koľko ľudí v dnešnej dobe dokáže skutočne dodržať svoje sľuby? Koľko je čestných ľudí, ktorí konajú podľa toho, čo si predsavzali? Len to, že človek zloží sľub, ešte neznamená, že ho dokáže skutočne aj dodržať. Predpokladajme, že sa ho opýtaš: „Môžeš zaručiť, že sa ten nadriadený nezmení? Vieš zaručiť jeho celoživotnú vernosť? Keď chce Boh ľudí zjaviť, musí pripraviť rôzne prostredia, aby ich skúšal. Na základe čoho tvrdiš, že je spoľahlivý? Preveril si ho?“ Falošní vodcovia odpovedajú: „To nie je potrebné. Všetci bratia a sestry hlásili, že je spoľahlivý.“ Aj toto tvrdenie je nesprávne. Je človek naozaj dobrý len preto, že bratia a sestry hlásia, že to tak je? Vlastnia všetci bratia a sestry pravdu? Dokážu všetci preniknúť do podstaty vecí? Pozná každý brat a sestra tohto človeka? Toto tvrdenie je ešte odpornejšie! V skutočnosti bol ten človek zjavený už dávno. Stratil dielo Ducha Svätého a jeho darebácke črty, ako láska k pohodliu, nenávisť k ťažkej práci, nenásytnosť, lenivosť a to, že sa nevenuje svojej riadnej práci, už boli odhalené. Okrem falošných vodcov, ktorí sú stále úplne nevedomí, ho už všetci dávno prezreli – len falošní vodcovia mu stále tak veľmi dôverujú. Načo sú takíto falošní vodcovia? Nie sú to naničhodníci? Existujú dokonca prípady, keď sa Zhora dozvedia o rôznych prejavoch niektorých nadriadených tak, že idú na miesto situáciu prešetriť a popýtať sa na nich, a vodcovia sú stále úplne v nevedomosti. Nie je to vari problém? Títo vodcovia sú praví falošní vodcovia. Nevykonávajú skutočnú prácu, sú to len byrokrati, a ako šéfovia, ktorí sa do ničoho nestarajú, urobia trochu práce a potom z toho žijú a myslia si, že majú právo užívať si, a ani prstom nepohnú, keď sa niečo pokazí. Aké máš právo užívať si výhody postavenia? Je to skutočne nehanebné! Keď falošní vodcovia pracujú, nikdy žiadnu prácu nekontrolujú, nepýtajú sa na jej postup a už vôbec nezisťujú okolnosti rôznych tímových nadriadených. Iba prideľujú prácu, ustanovujú nadriadených a

potom si myslia, že sú hotoví, že ich práca je raz a navždy vybavená. Veria svojmu presvedčeniu: „O túto prácu sa stará niekto iný, takže to už nie je moja vec. Môžem si užívať.“ Tomuto sa hovorí vykonávanie práce? Bezpochyby, každý, kto takto pracuje, je falošným vodcom – falošným vodcom, ktorý zdržiava prácu cirkvi a škodí Božiemu vyvolenému ľudu.

Falošní vodcovia sa nikdy nezaujímajú o pracovnú situáciu rôznych tímových nadriadených ani ju nesledujú. Taktiež sa nezaujímajú o život-vstup nadriadených rôznych tímov a pracovníkov zodpovedných za rôzne dôležité úlohy ani o ich postoje k cirkevnej práci, k ich povinnostiam a k viere v Boha, k pravde a samotnému Bohu, ani to nesledujú a nemajú o tom prehľad. Nevedia, či títo jednotlivci prešli nejakou premenou alebo rastom ani nevedia o rôznych problémoch, ktoré môžu v ich práci existovať; najmä nemajú vedomie o vplyve chýb a odchýlok, ktoré sa vyskytujú v rôznych etapách práce, na prácu cirkvi a na život-vstup Božieho vyvoleného ľudu, ani o tom, či sa tieto chyby a odchýlky niekedy napravili. O žiadnej z týchto vecí nemajú ani tušenia. Ak o týchto podrobných situáciách nič nevedia, začnú byť pri výskyte problémov pasívni. Falošní vodcovia sa však pri výkone svojej práce vôbec nezaoberajú týmito podrobnými záležitosťami. Veria, že po ustanovení rôznych tímových nadriadených a po pridelení úloh je ich práca hotová – vtedy sa práca považuje za dobre vykonanú a ak sa vyskytnú ďalšie problémy, ich sa to už netýka. Keďže falošní vodcovia nedohliadajú na rôznych tímových nadriadených, neusmerňujú ich ani ich ďalej nesledujú a neplnia si v týchto oblastiach svoje zodpovednosti, vedie to k chaosu v práci cirkvi. Takto vodcovia a pracovníci zanedbávajú svoje zodpovednosti. Boh dokáže podrobne skúmať hĺbku ľudského srdca – to je schopnosť, ktorá ľuďom chýba. Preto musia byť ľudia pri práci usilovnejší a pozornejší, pravidelne chodiť na pracovisko, aby sledovali prácu, dohliadali na ňu a usmerňovali ju, a tým zabezpečili normálny priebeh práce cirkvi. Je zrejmé, že falošní vodcovia sú vo svojej práci úplne nezodpovední a nikdy na rôzne úlohy nedohliadajú, nesledujú ich ani ich neusmerňujú. V dôsledku toho niektorí nadriadení nevedia, ako vyriešiť rôzne problémy, ktoré sa pri práci vyskytnú, a zostávajú vo svojej funkcii nadriadených, hoci ani zďaleka nie sú na tú prácu spôsobilí. Nakoniec sa práca opakovane oneskoruje a oni z nej robia úplný chaos. Je to dôsledok toho, že falošní vodcovia sa nezaujímajú

o situáciu nadriadených, nedohliadajú na ňu a nesledujú ju, za čo v plnej miere môže zanedbávanie zodpovednosti falošných vodcov. Keďže falošní vodcovia nekontrolujú prácu, nesledujú ju ani sa na ňu nepýtajú a pohotovo nedokážu mať o situácii prehľad, nevedia, či nadriadení vykonávajú skutočnú prácu, ako práca postupuje a či priniesla reálne výsledky. Keď sa ich niekto opýta, čomu sa nadriadení venujú alebo aké konkrétne úlohy riešia, falošní vodcovia odpovedajú: „Neviem, ale zúčastňujú sa na každom zhromaždení a zakaždým, keď sa s nimi rozprávam o práci, nikdy nespomenú žiadne problémy ani ťažkosti.“ Falošní vodcovia veria, že pokiaľ svoju prácu nezanechajú, a sú vždy k dispozícii, keď ich hľadajú, nie je s nimi žiadny problém. Takto pracujú falošní vodcovia. Nie je to vari prejav „falošnosti“? Nie je to zlyhanie pri plnení si svojich zodpovedností? Je to vážne zanedbanie zodpovednosti! Falošní vodcovia robia vo svojej práci veci len naoko a nehládajú skutočné výsledky. Navonok často organizujú zhromaždenia a pôsobia zaneprázdnenejšie ako priemerný človek. Stále je však nejasné, aké problémy skutočne vyriešili, aké konkrétne úlohy riadne zvládli a aké výsledky dosiahli. Nikto na tieto veci nevie dať jasnú odpoveď, vrátane samotných falošných vodcov. Jedna vec je však istá: bez ohľadu na to, aké problémy majú ľudia na pracovisku, týchto falošných vodcov nemožno nikde zastihnúť; nikto ich nikdy nevidel na pracovisku riešiť problémy ľudí. Akú prácu teda falošní vodcovia celý deň robia? Aké problémy riešia na svojich zhromaždeniach? Nikto to s istotou nevie a kopec nahromadených, nevyriešených problémov sa nakoniec objaví až pri kontrole ich práce. Navonok vyzerajú falošní vodcovia naozaj dosť zaneprázdnení – „riešia nespočetné množstvo záležitostí“. Keď však človek preskúma výsledky ich práce, je to úplný chaos; chaos, v ktorom nie je vôbec nič hodnotné, a je očividné, že títo falošní vodcovia neurobili ani kúsok skutočnej práce. Napriek množstvu skutočných problémov, ktoré zostali nevyriešené, sa zdá, že falošní vodcovia nemajú žiadne svedomie ani výčitky. Navyše sú nesmierne spokojní sami so sebou a myslia si, že sú celkom dobrí; skutočne im chýba rozum. Takíto ľudia si nezaslúžia byť vodcami alebo pracovníkmi v cirkvi.

Typ nadriadeného, o ktorom sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve, pozná svoju profesiu a má pracovnú schopnosť, ale jednoducho nenesie bremeno a celý deň sa oddáva jedlu, pitiu a zábave bez toho, aby sa venoval

svojej riadnej práci alebo robil akúkoľvek skutočnú prácu. Falošní vodcovia nedokážu pohotovo upraviť pridelenie povinnosti tohto druhu nadriadeného ani ho prepustiť, a to bráni práci a vyrušuje ju, čím jej znemožňuje hladko napredovať. Nespôsobujú to vari falošní vodcovia? Hoci za to falošní vodcovia nenesú priamu zodpovednosť, pre zanedbanie svojej zodpovednosti a zlyhanie v plnení svojej dozornej úlohy sa stávajú nepriamo zodpovednými za straty spôsobené v práci. Títo falošní vodcovia si neplnia svoju dozornú povinnosť, zanedbávajú svoje zodpovednosti, čo nakoniec práci cirkvi spôsobuje straty. Niektoré úlohy dokonca uviaznu na mŕtvom bode a zostávajú v rozvrate, pretože chýba vhodný nadriadený, ktorý by sa práce ujal, vykonával preverovanie, dohliadal na ňu a poháňal ju vpred. Nesprávne použitie personálu spôsobí v práci takéto straty. Hoci má tento druh nadriadeného určitú kvalitu a trochu rozumie danej profesii, nevenuje sa svojej riadnej práci, často si ide vlastnou cestou a nenasleduje správnu cestu. Aj keď falošní vodcovia počujú, že niekto nahlásil problém s týmto druhom nadriadeného, pohotovo to nepreveria ani neriešia, čím sa nakoniec paralyzuje práca cirkvi. Nie je za tým nezodpovednosť falošných vodcov? Dokonca sa snažia vyhnúť zodpovednosti a tvrdia, že o situácii nadriadeného nevedeli, že boli hlúpi a nevedomí. Myslia si, že tým sa celá záležitosť skončí a nebudú musieť niesť zodpovednosť. Falošní vodcovia vo svojej práci vždy konajú len povrchne. Aj keď ľudia nahlásia problémy, oni sa na ne nepýtajú ani ich neriešia, a keď sa niečo pokazí, snažia sa vyhnúť zodpovednosti. To je jeden prejav falošných vodcov.

II. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými, ktorí majú slabú kvalitu a ktorým chýba pracovná schopnosť

Keď falošní vodcovia pracujú, problémy, s ktorými sa stretávajú, sa neobmedzujú len na túto situáciu – je tu ešte jedna, v ktorej majú nadriadení slabú kvalitu, nemajú pracovnú schopnosť a nedokážu sa zhostiť práce. V takýchto prípadoch sa falošní vodcovia tiež nedokážu pohotovo na problém opýtať a riešiť ho. Prečo je to tak? Falošní vodcovia nemajú pracovnú schopnosť, ich kvalita je slabá a nemajú duchovné porozumenie. Nikdy sa nestarajú o kvalitu rôznych nadriadených tímov, o ich schopnosť zhostiť sa práce alebo o okolnosti ich práce, ani sa o to z vlastnej iniciatívy nezaujímajú.

Nedokážu prekuknúť nadriadených, ktorí majú slabú kvalitu a nie sú schopní zhostiť sa svojej práce, ani o týchto veciach nevedia. V ich mysli, keď sa raz niekto stane nadriadeným, zostane vo svojej funkcii dlhý čas, pokiaľ nespácha mnohoraké zlo, nevyvolá všeobecné pobúrenie a neodvolajú ho bratia a sestry, alebo pokým niekto nenahlási jeho problémy Zhora a Zhora ho priamo neprepustia. Inak falošní vodcovia túto osobu nikdy neprepustia. Veria, že keďže bratia a sestry povedali, že ten človek je dobrý a zvolili ho, musí byť tou najlepšou voľbou. Falošní vodcovia sa vždy spoliehajú na domnienky a úsudky, aby určili, či niekto dokáže pracovať a či je vhodný na funkciu nadriadeného. Príkladom je jedna nadriadená tanečného tímu, ktorá nevedela tancovať a nerozumela princípom výberu tancov. Pri zostavovaní tanečnej choreografie nevedela, či si má vybrať moderný alebo klasický štýl. Presnejšie povedané, o tanci nemala žiadne znalosti. Falošný vodca to však nevidel. Vybral túto osobu za nadriadenú, pretože bola plná nadšenia a ochotná vystúpiť do svetla reflektorov, pričom predpokladal, že všetkému rozumie, a nechal ju viesť bratov a sestry. Neskôr falošný vodca nesledoval jej prácu, nepozoroval ju ani sa nepozrel, ako dobre vedie bratov a sestry, či je odborníčka alebo laik, či je to, čo učí, vhodné, alebo či je to v súlade s požiadavkami Božieho domu. Tieto veci nedokázal posúdiť a nešiel sa na ne opýtať. V dôsledku toho všetci dlho pracovali bez dosahovania akýchkoľvek výsledkov, až sa nakoniec zistilo, že nadriadená, ktorú vybral falošný vodca, vôbec nevie tancovať, a napriek tomu sa tvárila ako odborníčka a riadila ostatných. Nezdržalo to prácu? Falošný vodca však tento problém nedokázal rozpoznať a stále veril, že táto nadriadená vykonáva dobrú prácu. V myšliach falošných vodcov, bez ohľadu na to, kým človek je, pokiaľ má guráž a odváži sa hovoriť, konať a prevziať na seba prácu, dokazuje to, že má kvalitu a dokáže sa danej úlohy zhostiť, zatiaľ čo ak sa neodváži robiť tieto veci, dokazuje to, že jeho kvalita je nedostatočná na to, aby sa danej práce zhostil. Niektorí ľudia sú hlupáci alebo nerozvážni a impulzívni jednotlivci, ktorí majú dosť odvahy na to, aby urobili čokoľvek. Títo ľudia nevedia, či majú správnu kvalitu alebo či sa dokážu zhostiť práce, ale napriek tomu sa odvážia stať sa nadriadenými. A ukáže sa, že keď sa tejto funkcie ujmu, žiadna práca nenapreduje a bez ohľadu na to, akú prácu robia, nemajú jasno v smere, v krokoch ani správne nápady. Ktokoľvek môže predniesť akýkoľvek názor a

oni nebudú vedieť, či je správny alebo nesprávny. Ak jeden človek povie, aby sa veci robili jedným spôsobom, povedia, že je to v poriadku, zatiaľ čo ak iný človek navrhne, aby sa veci robili iným spôsobom, odvetia, že aj to je v poriadku. A pokiaľ ide o to, aký prístup skutočne zaujať, nechajú každého, aby sa vyjadril, a nápady toho, kto hovorí najhlasnejšie, sa zrealizujú. Títo ľudia nemajú vôbec žiadnu kvalitu, nedokážu nič prezrieť a jednoducho robia zo svojej práce chaos, ale falošní vodcovia aj tak nedokážu prekuknúť takýchto nadriadených. Niektorí ľudia hovoria: „Ten nadriadený má naozaj slabú kvalitu; treba ho okamžite prepustiť!“ Ale falošní vodcovia odpovedajú: „Hovoril som s ním a povedal, že chce priložiť ruku k dielu. Dajme mu ešte jednu šancu.“ Čo si myslíte o tomto vyhlásení? Nie je to niečo, čo by povedal blázon? Čo je na tomto tvrdení zlé? (Tu nejde o to, či je ochotný spolupracovať alebo nie; chýba mu kvalita a jednoducho sa tej práci vôbec nedokáže zhostiť.) Správne, nie je to otázka toho, či je ochotný to urobiť; ide o to, že má príliš slabú kvalitu a nevie, ako to urobiť – to je jadro problému. Preto ich vodcovia musia mať rozum a musia vedieť ľudí posudzovať, aby zistili, či majú títo nadriadení potrebnú kvalitu. Títo vodcovia musia vykonať komplexné hodnotenie na základe ich reči a duchovného spoločenstva, pozorovaním, či zvyčajne konajú systematicky a usporiadane, a na základe ohlasov bratov a sestier. Ak je ich kvalita prislabá a chýba im potrebná pracovná schopnosť, ak urobia chaos zo všetkého, čoho sa chytia, a ak sú to naničhodníci, potom je potrebné týchto nadriadených okamžite prepustiť.

Na jednej farme bol raz istý nadriadený, ktorý tamojšiu prácu obrátil hore nohami. Nevedel, ktoré plodiny má zasadiť na ktoré pole ani ktoré pole je vhodné na pestovanie zeleniny, a nehladal ani s nikým nehovoril v duchovnom spoločenstve – nevedel, ako o týchto veciach hovoriť v duchovnom spoločenstve, tak to jednoducho nerobil. Plodiny sadiť, ako sa mu zachcelo, a princípy Božieho domu hodil za hlavu. V dôsledku toho vysadil každý pás poľa úplne chaoticky, pričom plodiny, ktoré sa mali sadiť v malom množstve, boli vysadené vo veľkom, a tie, ktoré sa mali sadiť vo veľkom, boli vysadené v malom. Keď ho Zhora orezávali, stále bol vzdorovitý a mal pocit, že na tom, ako vysadil plodiny, nie je nič zlé. Povedzte Mi, nie sú takíto nadriadení veľmi problematickí? Nevedel, ako riešiť záležitosti na základe princípov stanovených Božím domom, ani to, že by mal určiť,

koľko polí obilia a koľko polí zeleniny by sa malo vysadiť na základe počtu ľudí, ktorí konajú svoje povinnosti v cirkvi s povinnosťami na plný úväzok. Namiesto toho sa rozhodol vysadiť niektorých plodín viac a niektorých menej na základe svojich vlastných preferencií a veril, že je to úplne vhodné. Nakoniec plodiny vysadil dosť zmätene. O niečo neskôr sadenice vyklíčili. Niektoré z nich zožltli a potrebovali prihnojiť, ale on nevedel, koľko hnojiva použiť ani kedy tak má spraviť. Niektoré plodiny napadli škodcovia a on nevedel, či ich má ošetriť pesticídmi alebo nie. Niektorí ľudia obhajovali ich použitie, iní boli proti a on bol zmätený a nevedel, ako má v otázke pesticídov postupovať. Takto sa pretĺkal až pokým neprišiel čas žatvy. Nemal potuchy ani o tom, ako dlho trvá vegetačné obdobie každej plodiny ani kedy jednotlivé plodiny dosiahnu zrelosť. V dôsledku toho bolo priskoro zozbierané obilie ešte trochu zelené, zatiaľ čo to, ktoré sa zbieralo neskoro, popadalo na zem. Nakoniec sa úroda napriek všetkému pozbierala, obilie sa konečne uskladnilo a poľnohospodárske práce v danom roku sa viac-menej skončili. Ako zvládol nadriadený na farme svoju prácu? (Urobil z nej chaos.) Prečo to bol taký chaos? Nájdite hlavnú príčinu tohto problému. (Jeho kvalita je nesmierne slabá.) Tento nadriadený má nesmierne slabú kvalitu! Keď sa pred ním objavili rôzne záležitosti, jeho úsudky boli nepresné, nedokázal nájsť princípy a nemal žiadny spôsob ani metódu, ako veci riešiť. To viedlo k tomu, že takú jednoduchú úlohu, akou je výsadba plodín, zvládol neuveriteľne neusporiadaným spôsobom a z tejto práce urobil jeden veľký chaos. Aké sú hlavné prejavy slabej kvality? (Chýbajúci presný úsudok a neschopnosť nájsť princípy.) Nie sú tieto slová kľúčové? Zapamätáte si ich? Keď človek čelí záležitostiam, chýbajúci presný úsudok a neschopnosť nájsť princípy naznačujú nesmierne slabú kvalitu. Čím viac návrhov a podnetov mu ostatní ľudia poskytlí, tým bol tento nadriadený zmätenejší. Myslel si, že by bolo skvelé, keby existoval len jeden návrh, potom by ho mohol považovať za akýsi predpis a dodržiavať ho, čo by veci veľmi zjednodušilo a znamenalo by to, že by nemusel rozmýšľať ani uplatňovať vlastný úsudok. Obával sa, že viacero ľudí bude dávať návrhy, pretože keď ich počul, nevedel, ako s nimi naložiť. Ľudia, ktorí majú rozum a dobrú kvalitu sa v skutočnosti neboja, že iní ľudia budú predkladať návrhy. Myslia si, že čím viac ľudí predkladá návrhy, tým sa ich úsudok spresňuje a miera chybovosti sa zmenšuje. Ľudia

bez rozumu alebo kvality sa boja rôznych názorov a návrhov od viacerých ľudí; sú zmätení, keď čelia radám z mnohých zdrojov. Nemal nadriadený z farmy, o ktorom som práve hovoril, nesmierne slabú kvalitu – nebol nedostatočne dobrý na to, aby sa zhostil tejto práce? (Áno.) Niektorí oponujú: „Možno predtým nefarmárčil. Trval si na tom, aby farmárčil – nebolo to ako nútiť rybu žiť na súši?“ Znamená to vari, že človek, ktorý nemá predošlé skúsenosti s farmárčením, nemôže farmárčiť? Kto má vrodennú schopnosť farmárčiť? Je azda možné, že farmári sa s touto schopnosťou rodia? (Nie.) Boli nejakí farmári, ktorí, keďže im chýbali skúsenosti a nevedeli, ako farmárčiť, pri prvej výsadbe plodín nezožali žiadnu úrodu, nemali žiadne obilie na jedenie, a tak celý rok hladovali? Stáva sa niečo také? (Nie.) Ak by sa to naozaj stalo, bola by to prírodná katastrofa, nie výsledok ľudského konania. Takéto situácie sú extrémne zriedkavé! Farmári sa živia farmárčením a aj tí, ktorí farmárčili rok alebo dva, sa to naučia. Jednotlivci s dobrou kvalitou môžu z obrábania pôdy vyťažiť o niečo viac, zatiaľ čo tí, ktorých kvalita je slabá, môžu mať úrodu menšiu. Navyše, pri súčasnom pokroku a veľkom množstve informácií, ak má človek kvalitu, tieto informácie mu postačujú na to, aby na ich základe vynášal presné úsudky a rozhodnutia. Čím rozsiahlejšie a presnejšie sú informácie, tým presnejšie sú jeho úsudky a rozhodnutia a tým menej chýb sa dopúšťa. Jednotlivci so slabou kvalitou sú však presným opakom; čím viac informácií majú k dispozícii, tým sú zmätenejší. Nakoniec sa každý krok stáva bojom a je pre nich veľmi ťažký. Farmárčenie sú preteky s časom – ak niečo robíte priskoro alebo prineskoro, nebude to fungovať. Ak sa omeškáte a prepasiete správny čas, bude to mať vplyv na konečnú úrodu. Počas vykonávania práce na farme bol tento nadriadený preťažený, čas ho neustále naháňal a do každého kroku bol nútený. Aj keď sa mu podarilo nevynechať žiaden krok, bolo to pre neho veľmi ťažké a nakoniec to viedlo k tomu, že z práce urobil jeden veľký chaos. Takíto ľudia majú nesmierne slabú kvalitu!

Ľudia s mimoriadne slabou kvalitou nedokážu dobre vykonať ani jednu jedinú úlohu – bez ohľadu na to, akú prácu robia, spravia z nej jeden veľký chaos. Ak majú vodcovia týchto nadriadených dobrú kvalitu a dokážu si plniť svoje zodpovednosti, mali by byť schopní tieto veci vidieť. Nadriadeným, ktorí majú slabú kvalitu, by mali pomáhať vedením, usmerňovaním ich na

požadovanú úroveň a preverovaním. Falošní vodcovia to však nedokážu; rovnako nedokážu urobiť ani to, čo nezvládajú nadriadení, a keď nadriadení považujú svoju prácu za náročnú alebo sa v nej cítia neisto a váhajú, falošní vodcovia váhajú spolu s nimi. Nevedia dokonca ani to, ako sa nadriadeným darí v práci, kam s ňou pokročili, aké problémy sa v nej vyskytli ani v čom majú nejasnosti. Keď sa niekto opýtal tej vodkyne na farmárčenie, povedala: „Ja som vodkyňa, ja nezodpovedám za farmárčenie.“ Tento človek odpovedal: „Ty si vodkyňa, tak čo je zlé na tom, opýtať sa ťa na farmárčenie? Táto práca spadá do rozsahu tvojich zodpovedností.“ Ona odvetila: „Opýtam sa ti na to.“ Keď sa opýtala, odpovedala: „Práve sadíme zemiaky.“ Opýtal sa: „Koľko zemiakov sadíte?“ Odpovedala: „To som sa neopýtala, idem ti to zistiť.“ Keď sa znova opýtala, odpovedala: „Zasadili sme 80 árov.“ Opýtal sa: „Akú odrodu ste zasadili? Je ten pozemok vhodný na sadenie zemiakov? Použili ste pri výsadbe hnojivo? Do akej hĺbky sa zemiaky vysadili?“ Nič z toho nevedela. Ty tieto veci nevieš, ale nepýtaš sa na ne a nenachádzaš niekoho, koho by si sa na ne opýtala – nezdržiava to veci? Si vôbec vodkyňa? Akú prácu ako vodkyňa robíš? Ak nedokážeš viesť ľudí ani pri tejto troche vonkajšej práce, na čo si ako vodkyňa dobrá? Hoci bola kvalita nadriadeného takáto slabá, táto falošná vodkyňa to nedokázala odhaliť, a keď sa jej opýtali, aká je kvalita nadriadeného, ako sa darí plodinám a či je zaručená úroda, verila: „Na tieto veci sa pýtaš celkom zbytočne; farmárčenie je taká jednoduchá úloha! Už sme predsa zasadili plodiny na poli, nie? Ako by sme mohli nemať úrodu?“ Nič nezvažovala, na nič sa nepýtala a vôbec nemala rozum. Aký druh vodkyne to bol? (Falošná vodkyňa.) Vždy, keď tento nadriadený niečomu čelil, správal sa úplne bezradne ako kura s odseknutou hlavou. Nevedel, koho sa opýtať ani ako nájsť informácie, ani ku ktorej strane sa prikloniť, keď rôzne zdroje informácií prezentovali množstvo rôznych názorov. Vodkyňa tieto okolnosti neskúmala. Myslela si, že práca bola pridelená tejto osobe, a tak sa o ňu ďalej vôbec nestarala. Myslíte si, že by nadriadený s takou slabou kvalitou mohol mať vplyv na výsledky práce? (Áno.) Čo teda mala vodkyňa urobiť, aby tento problém vyriešila? Skúmaním a nepriamym dopytovaním, prostredníctvom udalostí, ktoré sa odohrali okolo nej, a prostredníctvom výsadby plodín v tej sezóne mala zistiť, že nadriadený má nesmiernu slabú kvalitu, že nie je schopný nič urobiť. Ani po rokoch farmárčenia nedokázal

zo svojich skúseností získať žiadne poznatky – v tom momente si dokonca nebol istý, ako sadiť plodiny. Malo jej byť jasné, že má slabú kvalitu a na túto úlohu nestačí, a takého človeka bolo treba prepustiť! Mala sa opýtať, kto je vhodný na pozíciu nadriadeného, kto by sa mohol tejto práce ujať a dobre ju vykonávať, a tak zabezpečiť, aby práca Božieho domu neutrpela ujmu. Mala falošná vodkyňa takéto zmýšľanie? Videla tieto problémy? (Nie.) Jej myseľ a oči boli slepé; bola úplne slepá. To je prejav falošných vodcov. Pokiaľ ide o ľudí so slabou kvalitou, nevedia, ako ich viesť v práci, nevedia, ako im pomôcť vykonávaním kontroly alebo ako pohotovo vyriešiť ich ťažkosti, a určite nevedia, že niekto so slabou kvalitou sa nedokáže ujať práce a mal by byť rýchlo nahradený vhodnou osobou. Falošní vodcovia nevykonávajú žiadnu z týchto úloh; nestačia na to a nič z toho nevidia. Nie sú to slepci? Niektorí ľudia hovoria: „Možno sú zaneprázdnení inými úlohami. Prečo od nich stále žiadaš, aby sa starali o tieto bezvýznamné, vedľajšie úlohy?“ Toto sú úlohy, ktoré musia vodcovia vykonávať, ako by sa mohli považovať za vedľajšie? Tieto záležitosti patria do rozsahu zodpovedností vodcov – bolo by v poriadku, keby ich zanedbávali? Ak by to urobili, bolo by to zanedbanie zodpovednosti. Ťažkosti a problémy v ich práci vznikajú každý deň priamo pod nosom vodcov a ľudia ich každý deň predkladajú. Oči a myseľ falošných vodcov sú však slepé. Nevidia, necítia ani nevnímajú, že sú to problémy, takže ich, samozrejme, nemôžu vyriešiť. Spomínaná falošná vodkyňa nedokázala zistiť, že kvalita nadriadeného je nesmierne slabá. Nedokázala ani identifikovať rôzne problémy, ktoré sa vyskytli v jeho práci. Tento nadriadený nedokázal problémy riešiť, a keď sa niečo prihodilo, konal veľmi chaoticky, ako splašený kôň, bez akýchkoľvek princípov, a z práce urobil chaos, a tá falošná vodkyňa to nebola schopná vidieť ani odhaliť. Existuje jeden princíp, podľa ktorého falošní vodcovia konajú svoju prácu: pokiaľ zariadia, aby bol za každú úlohu niekto zodpovedný, považujú ju za hotovú, a bez ohľadu na to, či je kvalita nadriadeného dobrá alebo zlá, či dokáže prácu dobre vykonávať, alebo koľko problémov sa v nej vyskytne, majú pocit, že ich sa to netýka. Môže takýto vodca vykonať svoju prácu? Rozumie spôsobu, ako treba pracovať? (Nie.) Ak nerozumieš tomu, ako pracovať, prečo potom pôsobíš ako vodca? Ak napriek tomu slúžiš ako vodca, potom si falošný vodca. Falošní vodcovia nedokážu vidieť ani odhaliť rôzne prejavy ľudí so

slabou kvalitou ani rôzne problémy, ktoré vznikajú pri konaní ich povinností. Ich srdcia sú mimoriadne otupené. Nie sú ich oči a myseľ slepé? Niektorí by mohli povedať: „Nie sú slepí. Ty ich stále ohováraš a osočuješ.“ Problémy s týmto nadriadeným pre farmárčenie boli veľmi vážne; tá falošná vodkyňa žila dennodenne po jeho boku a mohla počuť a vidieť všetko, čo sa dialo. Ako je teda možné, že nedokázala zistiť alebo si uvedomiť, že ide o problémy? Prečo tieto problémy neriešila ani nevyriešila? Neboli jej oči a myseľ slepé? Bol tento problém vážny? (Áno, bol.) To je ďalší prejav falošných vodcov – slepota mysle a očí.

Keď niekomu so slabou kvalitou prideliš úlohu, tak už len podľa toho, ako zvyčajne hovorí, aký má postoj a názory pri diskusii o práci a akým spôsobom rieši úlohy, môžeš zistiť, že jeho kvalita je príliš slabá, že jeho myslenie je chaotické a že ku všetkému pristupuje s istou dávkou slepoty a bezhlavosti a chýbajú mu akékoľvek ciele. Už len podľa toho, ako veci robí, sa dá určiť, že tento človek má nesmiernu slabú kvalitu, takže je vôbec potrebné ho tak dlho pozorovať? Nie. Falošní vodcovia však majú jeden fatálny problém: veria, že keď človek celý čas pracuje a neodíšiel ani nepočuli nikoho sťažovať sa na neho, že robí niečo zlé, spôsobuje narušanie či vyrušovanie, alebo že je negatívny či lenivý, znamená to, že tento človek stále môže robiť svoju prácu. Nevedia, ako posúdiť kvalitu človeka alebo jeho schopnosť dobre vykonávať prácu na základe toho, ako hovorí, aký má postoj a názor na veci, alebo podľa spôsobu, akým koná. Nemajú toto povedomie; sú voči tejto veci otupení a chýba im akékoľvek vnímanie. Majú jeden názor: pokiaľ človek nezaháľá, všetko je v poriadku a práca môže pokračovať. Myslíte si, že vodca, ktorý prechováva takýto názor, môže robiť dobrú prácu? Stačí na tú úlohu? (Nie.) Dovoliť takej osobe byť vodcom by zničilo prácu, nemám pravdu? Keď sa človek oddáva jedlu, pitiu a zábave a zanedbáva svoje povinnosti, falošní vodcovia sa neobťažujú to skúmať ani riešiť a nedokážu rozoznať, či sú kvalita alebo charakter človeka dobré alebo zlé, bez ohľadu na to, ako dlho sú s ním v kontakte. Majú takíto vodcovia pracovnú schopnosť vodcu? (Nie.) Toto sú falošní vodcovia. Falošní vodcovia nedokážu rozlíšiť, či má človek dobrú kvalitu alebo nie, a nie sú schopní vykonávať tieto konkrétne úlohy. Myslia si, že to nie je súčasťou ich práce. Nie je to zanedbanie zodpovednosti? Čo si myslíte, dokáže sa práce ujať človek so slabou kvalitou alebo človek,

ktorý má nejakú kvalitu? (Človek, ktorý má nejakú kvalitu.) Posudzovanie kvality človeka a jeho spôsobilosti na prácu je preto záležitosť, o ktorú by sa vodcovia a pracovníci mali zaujímať a mali by v nej mať prehľad, a je to tiež úloha, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonávať. Falošní vodcovia však nerozumejú, že toto je súčasťou ich práce, chýba im takéto uvedomenie a túto časť svojich zodpovedností si nedokážu plniť. V tomto falošni vodcovia zanedbávajú svoju zodpovednosť a je to tiež prejav toho, že na svoju úlohu nestačia. Toto je druhý typ situácie: nadriadení majú slabú kvalitu, chýba im pracovná schopnosť a nedokážu sa ujať svojej práce, čo je problém týkajúci sa ich kvality. V tejto situácii falošní vodcovia podobne zlyhávajú v úlohe vodcu a nedokážu pohotovo prepustiť nadriadených so slabou kvalitou.

III. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými, ktorí trýznia ostatných a vyrušujú prácu cirkvi

Tretí typ situácie sa týka nadriadených, ktorí trýznia a obmedzujú ostatných a vyrušujú prácu cirkvi. Prvá situácia, o ktorej sme hovorili predtým, spočívala v tom, že niektorí nadriadení, napriek tomu, že majú pomerne dobrú kvalitu a sú schopní ujať sa svojej práce, neberú prácu vážne a vykonávajú ju len povrchrne, zatiaľ čo falošní vodcovia o tom nevedia a neprepustia ich včas. Druhá situácia sa týka niektorých nadriadených, ktorí majú slabú kvalitu a nedokážu sa zhostiť práce, ale falošní vodcovia si to nevšimnú alebo ich včas nenahradia. Tento tretí typ situácie je o nadriadených, ktorí sa bez ohľadu na to, či je ich kvalita dobrá alebo zlá, nevenujú riadnej práci a len trýznia a obmedzujú ostatných a vyrušujú prácu cirkvi. Od chvíle, ako ich vyberú za nadriadených, sa nesnažia učiť ani študovať svoju oblasť, ani nehľadajú pravdy-princípy a určite nevedú ostatných k tomu, aby riadne konali svoje povinnosti. Namiesto toho pri každej príležitosti, ktorá sa im naskytne, do niekoho rýpu a z niekoho ďalšieho si uťahujú a vysmieávajú sa mu; pokiaľ majú príležitosť, predvádzajú sa a bez ohľadu na to, čo robia, nikdy nestoja pevne nohami na zemi. Jeden deň hovoria ľuďom, aby robili veci jedným spôsobom, a na druhý deň im hovoria, aby ich robili inak; len vymýšľajú nové triky a vždy chcú vyniknúť. To všetko privádza ľudí do stavu úzkosti. Vždy keď prehovorí, niektorí ľudia cítia, ako sa im chveje srdce. Keď si všetkých podriadia a prinúti ich, aby sa ich báli a poslúchali

ich, od radosti budú celí bez seba. Bez ohľadu na to, či sú to falošní vodcovia alebo antikristi, a nehl'adiac na to, či sú pri moci alebo nie, tento druh ľudí ničí pokoj v cirkvi. Nielenže nedokážu robiť skutočnú prácu alebo normálne konať svoju povinnosť, ale tiež rozsievajú nezhody a spôsobujú rozbroje medzi ľuďmi, čím vyrušujú život cirkvi. Nielenže nedokážu pomôcť ostatným porozumieť pravde, ale tiež často súdia a odsudzujú ľudí a nútia ich, aby ich vo všetkom poslúchali, a obmedzujú ich do tej miery, že nevedia, ako sa správne zachovať. Najmä pokiaľ ide o spôsob života, ľudia si nemôžu ani len ľahnúť spať o niečo skôr alebo neskôr. Pri všetkom, čo robia, musia sledovať výrazy tváre týchto ľudí, čo robí život nesmierne únavným. Ak sa takíto ľudia stanú nadriadenými, pre všetkých ostatných nastanú ťažké časy. Ak sa s nimi úprimne zhováraš a odhalíš ich problémy, povedia, že si ich úmyselne berieš na mušku a odhaľuješ ich. Ak s nimi o ich problémoch nehovoriš, povedia, že sa na nich pozeráš zvrchu. Pokiaľ k práci pristupuješ s vážnosťou a zodpovednosťou a dáš im nejakú radu, budú vzdorovať, povedia, že na nich útočíš, a nazvú ťa arogantným. Bez ohľadu na to, čo urobíš, sa im to v žiadnom prípade nebude páčiť. Stále premýšľajú o tom, ako trýzniť ľudí, a obmedzujú ich až tak, že tí majú zviazané ruky a nohy a majú pocit, že všetko, čo robia, je nesprávne. Takíto nadriadení vyrušujú prácu cirkvi.

Falošní vodcovia pracujú dobre naoko, ale nikdy nerobia skutočnú prácu. Nechodia kontrolovať rôzne odborné práce, dohliadať na ne ani ich usmerňovať, ani včas zisťovať, čo sa deje v rôznych tímoch, kontrolovať, ako práca napreduje, aké problémy sa v nej objavujú, či sú tímoví nadriadení spôsobilí na svoju prácu a ako bratia a sestry podávajú správy o nadriadených alebo ako ich hodnotia. Nekontrolujú, či vedúci tímov alebo nadriadení niekoho neobmedzujú, či sa prijímajú správne návrhy, ktoré ľudia predkladajú, či niekto talentovaný alebo usilujúci sa o pravdu nie je potláčaný alebo vylučovaný, či nie sú šikanovaní prostoduchí ľudia, či ľudia, ktorí odhaľujú a nahlasujú falošných vodcov, nie sú napádaní, či sa im niekto neodpláca, či nie sú vyčistení alebo vypudení, či vedúci tímov alebo nadriadení nie sú zlí ľudia a či niekoho netrýznia. Ak falošní vodcovia nerobia žiadnu z týchto konkrétnych prác, mali by byť prepustení. Povedzme napríklad, že niekto nahlási falošnému vodcovi, že existuje nadriadený, ktorý často obmedzuje a potláča ľudí. Nadriadený

urobil nejaké veci zle, ale nedovolí bratom a sestrám, aby mu dávali nejaké návrhy, a dokonca si hľadá výhovorky, aby sa obhájil a obránil, a nikdy si neprizná chyby. Nemal by sa takýto nadriadený pohotovo prepustiť? Toto sú problémy, ktoré by mali vodcovia včas napraviť. Niektorí falošní vodcovia nedovolia, aby boli nadriadení, ktorých vymenovali, odhalení, bez ohľadu na to, aké problémy sa v ich práci vyskytli, a určite nedovolia, aby boli nahlásení vyššie postaveným – dokonca hovoria ľuďom, aby sa naučili podriaďovať. Ak niekto predsa len odhalí problémy s nadriadeným, títo falošní vodcovia sa ho snažia chrániť alebo zakrývať skutočné fakty a hovoria: „Problém spočíva v živote-vstupe tohto nadriadeného. Je normálne, že má arogantnú povahu – každý, kto má trochu kvality, je arogantný. Nie je to nič vážne, len s ním potrebujem trochu hovoriť v duchovnom spoločenstve.“ Prostredníctvom duchovného spoločenstva nadriadený vyjadrí svoj postoj a povie: „Priznávam, že som arogantný. Priznávam, že sú chvíle, keď sa zaoberám vlastnou márnivosťou, pýchou a postavením a neprijímam návrhy iných ľudí. Ale ostatní ľudia nie sú v tejto profesii dobrí, často prichádzajú s bezcennými návrhmi, takže mám dôvod, prečo ich nepočúvam.“ Falošní vodcovia sa nesnažia dôkladne porozumieť situácii, nepozerajú sa na výsledky práce nadriadeného, a už vôbec nie na to, aká je jeho ľudská prirodzenosť, povaha a o čo sa usiluje. Jediné, čo robia, je, že veci zľahčujú a hovoria: „Nahlásili mi to, takže na teba dozerám. Dávam ti ešte ďalšiu šancu.“ Po ich rozhovore nadriadený povie, že je ochotný činiť pokánie, ale na to, či následne skutočne činí pokánie, alebo len klame a podvádza, falošní vodcovia nedbajú. Ak niekto vznesie otázku týkajúcu sa tejto záležitosti, falošní vodcovia povedia: „Už som sa s ním rozprával a dokonca som mu v duchovnom spoločenstve hovoril o mnohých úryvkoch z Božích slov. Je ochotný činiť pokánie a problém je už vyriešený.“ Keď sa tá osoba opýta: „Aká je ľudská prirodzenosť toho nadriadeného? Je to človek, ktorý prijíma pravdu? Dal si mu šancu, ale bude schopný skutočne činiť pokánie a zmeniť sa?“ Falošní vodcovia, ktorí to nedokážu prezrieť, odvetia: „Stále ho pozorujem.“ Tá osoba odpovie: „Ako dlho ho už pozoruješ? Dospel si k nejakým záverom?“ Falošní vodcovia povedia: „Už je to viac ako šesť mesiacov a stále som nedospel k žiadnym záverom.“ Ak po viac ako šiestich mesiacoch pozorovania nedosiahli žiadne výsledky, aká je to efektivita práce? Falošní vodcovia veria, že jeden rozhovor s nadriadeným je účinný a

vyrieši problém. Platí to tak? Myslia si, že keď sa s niekým porozprávajú, ten človek bude potom schopný sa zmeniť, a ak niekto vyjadrí svoje odhodlanie, že to už neurobí, plne mu veria bez toho, aby ďalej zisťovali alebo skúmali situáciu. Ak nikto túto záležitosť aktívne neskúma, možno sa ani pol roka neobťažujú preverovať či sledovať prácu. Falošní vodcovia zostávajú nevedomí, aj keď tento nadriadený spôsobí v práci chaos. Nedokážu rozpoznať, ako ich klame a zahráva sa s nimi. Ešte odpornejšie je, že keď niekto nahlási problémy nadriadeného, falošní vodcovia ho ignorujú a v skutočnosti neskúmajú, či problémy existujú alebo či sú problémy, ktoré nahlási, skutočné. Tieto problémy neberú do úvahy – naozaj si prílišne veria! Bez ohľadu na to, aké situácie vznikajú v práci cirkvi, falošní vodcovia sa neponáhľajú s ich riešením; myslia si, že to aj tak nie je ich starosť. Reakcia falošných vodcov na tieto problémy je mimoriadne pomalá, len veľmi pomaly prijímajú opatrenia a konajú, neustále otáľajú a stále dávajú ľuďom ďalšiu šancu činiť pokánie, akoby šance, ktoré dávajú ľuďom, boli také vzácne a dôležité, že by mohli zmeniť ich osud. Falošní vodcovia nevedia cez prejavy človeka vidieť jeho prirodzenosť-podstatu ani na základe jeho prirodzenosti-podstaty posúdiť, akou cestou kráča alebo na základe cesty, ktorou kráča, vidieť, či je vhodný na to, aby bol nadriadeným alebo vykonával vodcovskú prácu. Nedokážu sa na veci pozeráť takýmto spôsobom. Falošní vodcovia sú vo svojej práci schopní robiť len dve veci: po prvé, zavolať si ľudí na rozhovor a ísť len cez formality; po druhé, dávať ľuďom šance, ulahodiť ostatným a nikoho neuraziť. Konajú skutočnú prácu? Očividne nie. Falošní vodcovia však veria, že zavolať si niekoho na rozhovor je skutočná práca. Tieto rozhovory považujú za veľmi cenné a dôležité a prázdne slová a učenia, ktoré chrli, pokladajú za neuveriteľne významné. Myslia si, že prostredníctvom týchto rozhovorov vyriešili veľké problémy a urobili skutočnú prácu. Nevedia, prečo Boh ľudí súdi a napomína, orezáva alebo skúša a zušľachtuje. Nevedia, že len Božie slová a pravda môžu vyriešiť skazené povahy človeka. Priveľmi zjednodušujú Božie dielo a Božiu spásu ľudstva! Veria, že vyslovenie niekoľkých slov a učení je náhradou za Božie dielo, že to môže vyriešiť problém skazenosti človeka. Nie je to vari hlúposť a nevedomosť falošných vodcov? Falošní vodcovia nemajú ani najmenšiu pravdu-reality, tak prečo sú takí sebavedomí? Dokáže chrlenie niekoľkých učení priviesť

Ľudí k sebapoznaniu? Umožní im to odvrhnúť svoje skazené povahy? Ako môžu byť títo falošní vodcovia takí nevedomí a naivní? Je riešenie chybných praktík a skazeného správania človeka naozaj také jednoduché? Je problém skazených pováh človeka tak ľahko riešiteľný? Falošní vodcovia sú takí hlúpi a plytkí! Boh na vyriešenie problému skazenosti človeka nepoužíva len jednu metódu. Používa mnoho metód a pripravuje rôzne prostredia, aby ľudí zjavil, očistil a zdokonalil. Falošní vodcovia, naopak, vykonávajú prácu neuveriteľne monotónnym a povrchným spôsobom: volajú si ľudí na rozhovor, trochu ich usmerňujú v ich spôsobe zmýšľania, trochu ich nabádajú a veria, že týmto robia skutočnú prácu. Je to povrchné, však? Aký problém sa skrýva za touto povrchnosťou? Nie je to naivita? Falošní vodcovia sú mimoriadne naivní a aj na ľudí a veci sa pozerajú neuveriteľne naivným spôsobom. Nič sa nerieši ťažšie ako skazené povahy ľudí – leopard nedokáže zmeniť svoje škvrny. Falošní vodcovia tento problém vôbec nedokážu prezrieť. Preto, pokiaľ ide o typ nadriadených v cirkvi, ktorí neustále spôsobujú vyrušenia, ktorí vždy obmedzujú a trýznia ľudí, falošní vodcovia nerobia nič iné, len sa s nimi rozprávajú, orezávajú ich pár slovami, a to je všetko. Včas im neupravujú pridelenie povinnosti ani ich neprepúšťajú. Tento prístup falošných vodcov spôsobuje práci cirkvi obrovskú ujmu a často vedie k jej zdržaniu, oneskoreniu a poškodeniu a bráni v jej normálnom, plynulom a efektívnom napredovaní v dôsledku vyrušovania zo strany niektorých zlých ľudí – pričom to všetko je vážny dôsledok toho, že falošní vodcovia konajú na základe svojich pocitov, porušujú pravdy-princípy a používajú nesprávnych ľudí. Navonok sa zdá, že falošní vodcovia úmyselne nepáchajú nespočetné zlo ani nerobia veci po svojom a nezakladajú si vlastné nezávislé kráľovstvá, ako to robia antikristi. Falošní vodcovia však nedokážu pohotovo vyriešiť rôzne problémy, ktoré vznikajú v práci cirkvi, a keď sa vyskytnú problémy s nadriadenými rôznych tímov a keď sa títo nadriadení nedokážu zhostiť svojej práce, falošní vodcovia im nedokážu pohotovo upraviť pridelenie povinnosti ani ich prepustiť, čo prináša vážne straty práci cirkvi. A to všetko je spôsobené zanedbaním zodpovednosti falošných vodcov. Nie sú falošní vodcovia veľmi nenávideniahodní? (Áno.)

IV. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými, ktorí idú proti pracovným opatreniam a robia veci po svojom

Falošní vodcovia nedokážu pohotovo riešiť zlé skutky, ktoré sa v cirkvi dejú, ako napríklad keď nadriadení trýznia a obmedzujú ostatných a vyrušujú prácu cirkvi. Podobne, keď niektorí nadriadení idú proti pracovným opatreniam Božieho domu a robia veci po svojom, falošní vodcovia nedokážu prísť s vhodnými riešeniami, aby tieto problémy pohotovo vyriešili. To zapríčiňuje straty v práci cirkvi a na hmotných a finančných zdrojoch Božieho domu. Falošní vodcovia sú naivní a plytkí, nedokážu pochopiť pravdy-princípy a najmä nedokážu prekuknúť prirodzenosť-podstatu ľudí. V dôsledku toho často vykonávajú svoju prácu povrchným spôsobom, konajú len mechanicky, dodržiavajú nariadenia a skandujú heslá, ale nedokážu ísť na miesto, aby skontrolovali prácu, pozorovali každého nadriadeného a opýtali sa na neho, alebo sa včas pýtali, čo títo nadriadení urobili, aké sú princípy, ktoré vedú ich činy, a aké sú následné účinky. V dôsledku toho sú úplne nevedomí o tom, kto sú v skutočnosti ľudia, ktorých používajú, a čo urobili. Preto, keď títo nadriadení tajne idú proti pracovným opatreniam Božieho domu a robia veci po svojom, falošní vodcovia o tom nielenže nevedia, ale dokonca sa snažia nadriadených obhajovať. Aj keď o tom počujú, neskúmajú to a neriešia to pohotovo. Falošní vodcovia sú v jednom ohľade nespôsobilí vo svojej práci a v druhom ohľade zanedbávajú svoje povinnosti. Uveďme si príklad. Istý vodca vybral niekoho, kto bol vyradený z iného tímu, aby bol technikom pre výsadbu. Neskontroloval, či má táto osoba relevantné skúsenosti a odborné znalosti, či by vedela prácu dobre vykonávať alebo či má seriózne a zodpovedný prístup, a keď ju do tejto úlohy dosadil, nechal ju úplne bez kontroly a povedal: „Chod’ a začni s výsadbou zeleniny. Môžeš si vybrať semená a ja ti schválím akúkoľvek sumu, ktorú minieš. Skrátka rob túto prácu, ako uznáš za vhodné!“ Vodca to povedal, a tak táto nadriadená začala robiť prácu, ako uznala za vhodné. Jej prvou úlohou bolo vybrať semená. Po prezretí internetu zistila: „Existuje jednoducho priveľa rôznych odrôd zeleniny – tento obrovský svet je plný neobyčajných vecí! Výber semien je celkom zábava. Nikdy predtým som túto prácu nerobila a nevedela som, že ma to bude tak zaujímať. Keďže ma to tak zaujíma, rozbehnem to vo veľkom!“ Najprv

otvorila sekciu so semenami paradajok a bola jednoducho ohromená. Boli tam všelijaké odrody a všetky možné veľkosti, a čo sa týka farby, boli tam červené, žlté a zelené. Jeden druh bol dokonca viacfarebný – nikdy nič podobné nevidela a naozaj jej to rozšírilo obzory! Ale ako si mala vybrať tie správne semená? Rozhodla sa zasadiť z každej odrody trochu, najmä z toho viacfarebného druhu, ktorý vyzeral tak jedinečne. Nadriadená vybrala viac ako 10 odrôd paradajok rôznych veľkostí, farieb a tvarov. Po výbere semien paradajok prišiel čas urobiť to isté s baklažánom. Zvyčajne sa jedia dlhé fialové alebo biele baklažány, ale ona si pomyslela: „Baklažány by sa nemali obmedzovať len na tieto dva druhy. Existujú zelené, vzorované, dlhé, okrúhle a oválne odrody. Z každého typu vyberiem trochu, aby si všetci rozšírili obzory a jedli všetky druhy rôznych baklažánov. Pozrite, aká som ako nadriadená šikovná a odvážna pri výbere semien, aká som ohľaduplná k bratom a sestrám, uspokojím chute každého.“ Potom vybrala semená cibule. V okolitej oblasti existovalo celkom 14 odrôd cibule a ona vybrala všetky, a keď skončila, cítila sa celkom spokojná. Je táto nadriadená „odvážna“? Kto by sa odvážil vybrať toľko odrôd? Neskôr som túto záležitosť ďalej rozoberal a niekto dokonca povedal: „V danej oblasti nie je len 14 odrôd; je tu ešte niekoľko ďalších, ktoré nevybrala!“ Chcel tým povedať, že 14 odrôd nie je tak veľa a že stále existujú ďalšie, ktoré nadriadená nevybrala, takže neurobila nič zlé. Nie je ten, kto to povedal, tupý? To je tuposť – nerozumie ľudskej reči a nevie, prečo som túto záležitosť rozoberal. Po výbere semien cibule nadriadená vybrala aj najmenej osem odrôd zemiakov. Aký bol jej cieľ pri výbere toľkých odrôd? Rozšíriť obzory všetkých a nechať ich ochutnať rôzne chute. Nadriadená verila, že výber semien by mal byť založený na princípe prinášania osohu bratom a sestrám. Čo si myslíte o jej pohnútkach? Je konanie založené na postoji myslenia na všetkých a služby všetkým princípom, ktorý vyžaduje Boží dom? (Nie.) Aký je teda princíp Božieho domu pre výber semien? Nesadzte nejaké zvláštne a zriedkavé odrody, ktoré bežne nejeme. Pokiaľ ide o odrody, ktoré sa bežne jedia, ak sme ich predtým nesadili a nevieme, či sú vhodné pre miestnu pôdu a klímu, vyberte jednu alebo dve odrody, nanajvýš tri alebo štyri. Po prvé, musia byť vhodné pre miestnu pôdu a klímu; po druhé, musia sa ľahko pestovať a nesmú byť náchylné na choroby a škodce; po tretie, mali by plodiť semená na nasledujúci rok; a nakoniec, mali

by priniesť dobrú úrodu. Ak sú chutné, ale úroda, ktorú prinesú, je slabá, nie sú vhodné. Súdiac podľa záležitosti výberu semien, konala táto nadriadená v súlade s princípmi? Hľadala? Podriadila sa? Prejavila ohľaduplnosť voči Božiemu domu? Konala s postojom, aký by mala mať pri vykonávaní povinnosti? (Nie.) Je zrejmé, že konala nekontrolovateľne a robila zlé veci, otvorene išla proti pracovným opatreniam Božieho domu a robila veci po svojom! Takto premrhala obetné dary pre Boha, aby uspokojila svoju osobnú zvedavosť a túžbu po zábave, a zaobchádzala s takou dôležitou úlohou ako s hrou, ale jej falošný vodca ju nechal robiť, čo sa jej páčilo, bez toho, aby sa pýtal alebo zasahoval. Keď sa ho opýtali: „Robila nadriadená, ktorú si vybral, skutočne nejakú prácu? Aké boli výsledky? Pomohol si jej pri výbere semien svojim preverovaním?“ Týmto záležitostiam nevenoval pozornosť a len odvetil: „Semená sú zasadené; počas sadenia sme to miesto navštívili.“ O žiadne iné problémy sa nestaral. Ako sa nakoniec odhalil problém tejto nadriadenej? Zasadila nejaké jahody a podľa príslušných pokynov na pestovanie by sa jahody nemali v prvom roku prikrývať ani by sa im nemalo dovoliť plodiť a všetky kvety by sa mali odstrániť; inak na druhý rok nebudú žiadne plody, a aj keď v prvom roku čosi zarodia, plody budú veľmi malé. Hoci jej to odborníci povedali, nepočúvala. Uvažovala na základe informácií z internetu, ktoré uvádzali, že je prijateľné prikryť jahody v prvom roku plastovou fóliou a nechať ich rodiť plody. Výsledkom bolo, že zarodili rôzne zdeformované malé jahody pokryté semenkami – niektoré kyslé, niektoré sladké a niektoré bez chuti – boli tam všelijaké. Problém sa stal takým vážnym, a predsa ho tamojší falošní vodcovia úplne ignorovali. Prečo? Pretože si mysleli, že tie jahody aj tak nebudú jesť, tak sa rozhodli problém ignorovať. Vari to, že niečo nebudú jesť, znamená, že by sa o to nemali starať? A čo zemiaky a cibuľa, ktoré by jesť mohli – starali sa o ne? Nikto z týchto falošných vodcov sa nestaral; len sa prizerali, ako si nadriadená robí, čo sa jej zapáči. Jedného dňa som ich navštívil a niekto nahlásil, že šalát už prezrel a ak ho čoskoro nepozbierajú, nikto ho nebude môcť jesť a vyjde nazmar. Nadriadená však trvala na tom, že ho tam nechá, a povedala, že ak ho pozbierajú, budú musieť zasadiť inú zeleninu, čo považovala za obťažujúce. Hoci o tom falošní vodcovia vedeli, nič neurobili. Nakoniec im Zhora museli prikázať, aby šalát rýchlo pozbierali a situáciu vyriešili; inak by šalát zaberal pôdu a bránil by vo

výsadbe letnej zeleniny. Hoci v práci nastal takýto značný problém, nikto z falošných vodcov s tým nič neurobil, príliš sa báli ľudí uraziť. Pretože nadriadenú povýšil falošný vodca a ten po jej povýšení nikdy nekontroloval jej prácu, dovolil jej konať slobodne, poskytoval jej podporu a kryl jej chrbát a ostatní vodcovia sa neodvážili zasiahnuť a boli s nimi jedna ruka, nakoniec vzniklo toľko problémov. Toto je práca, ktorú vodcovia vykonali. Možno ich ešte nazývať vodcami? Hoci sa takýto vážny problém odohral priamo pod ich nosom, nedokázali ho rozpoznať ako problém, nieto ešte ho vyriešiť. Nie sú to falošní vodcovia? (Áno, sú.) V jednom ohľade boli pritakávači a báli sa uraziť ostatných. V druhom ohľade nevedeli, aký vážny je tento problém, chýbal im presný úsudok, nevedeli, že išlo o problém, a neuvedomovali si, že táto práca spadá do rozsahu ich zodpovedností. Nie sú to naničhodníci a darmožráči? Nie je to zanedbanie zodpovednosti? (Áno.) Toto je štvrtá situácia: nadriadení idú proti pracovným opatreniam Božieho domu a robia veci po svojom. Uviedli sme príklad, ktorý odhaľuje prejav falošných vodcov, ktorí v tejto záležitosti zanedbávajú svoje zodpovednosti, a odhaľuje prirodzenosť-podstatu falošných vodcov.

V. Ako falošní vodcovia zaobchádzajú s nadriadenými, ktorí sú antikristami a zakladajú nezávislé kráľovstvá

Ďalšia situácia je, keď nadriadení vzdorujú svojim vedúcim a zakladajú nezávislé kráľovstvá – títo nadriadení sú antikristi. Falošní vodcovia nedokážu zohrávať úlohu dozorcov, pokiaľ ide o problémy, ako sú nadriadení so slabou kvalitou, zlou ľudskou prirodzenosťou alebo nekontrolovateľným vyčíňaním a robením zlých vecí. Taktiež nedokážu včas kontrolovať a pýtať sa na prácu, ktorú títo nadriadení vykonávajú, a na ich problémy, aby zistili ich vhodnosť. Podobne, falošní vodcovia sú ešte menej schopní prezrieť prirodzenosť-podstatu antikristov, ktorí sú zákerní a suroví ľudia. Nielenže to nedokážu preuknúť, zároveň sa týchto ľudí trochu boja a sú trochu bezmocní a neschopní, až do tej miery, že sa častejšie nechajú antikristami vodiť za nos. Aké vážne to môže byť? Antikristi môžu vytvárať kliky v pracovných oblastiach falošných vodcov, priťahovať si vlastné sily a zakladať nezávislé kráľovstvá, a nakoniec môžu prevziať moc, začať rozhodovať a z falošných vodcov urobiť len figúrky. Títo falošní vodcovia akosi zostávajú nevedomí

voči veciam, o ktorých antikristi rozhodujú a vedia, a nemajú o nich žiadnu vedomosť. Prídu na ne až potom, čo sa niečo stane a niekto im to nahlási, ale vtedy je už príliš neskoro. Falošní vodcovia sa dokonca pýtajú antikristov, prečo neboli informovaní, a ich odpoveď je: „Načo by ti to bolo, keby sme ti to povedali? O ničom nemôžeš rozhodovať, takže nebolo potrebné to s tebou preberať, rozhodli sme sa sami. Aj keby sme ťa informovali, určite by si súhlasil. Aký názor by si už len mohol mať?“ Falošní vodcovia sú v takýchto záležitostiach bezmocní. Ak nedokážeš týchto antikristov rozlíšiť, vyriešiť ani sa s nimi vysporiadať, mal by si ich nahlásiť Zhora, ale ani to sa neodvážiš urobiť – nie si vari naničhodník? (Áno.) Keď čelia takýmto záležitostiam, títo veľkí naničhodníci len prídu ku Mne s plačom sa sťažovať a hundrať: „Nie je to moja chyba; ja som to rozhodnutie neurobil. To, či bolo ich rozhodnutie správne alebo nie, nemá so mnou nič spoločné, pretože ma o tom neinformovali ani mi o tom nepovedali, keď to urobili.“ Čo tým myslia? (Vyhýbajú sa zodpovednosti.) Ako vodca by si mal tieto záležitosti poznať a chápať; ak ťa antikristi o veciach neinformujú, prečo sa nejdeš proaktívne opýtať sám? Ako vodca by si mal organizovať každú záležitosť, predsedať každej záležitosti a rozhodovať o nej; ak ťa o ničom neinformujú a rozhodujú sami, a potom ti posielajú faktúry na podpis, neuzurpujú si tvoju autoritu? Keď falošní vodcovia narazia na antikristov, ktorí vyrušujú prácu cirkvi, zostanú ochromení; sú bezmocní ako hlupáci tvárou v tvár vlkovi a bezmocne sa prizierajú, ako z nich robia figúrky a uzurpujú si ich autoritu. Nedokážu s tým vôbec nič urobiť – aká banda zbytočných úbožiacov! Nedokážu vyriešiť problémy, nedokážu rozlíšiť ani odhaliť antikristov a určite ich nedokážu obmedziť v páchaní akýchkoľvek zlých skutkov. Zároveň tieto problémy nenahlasujú Zhora. Nie sú to naničhodníci? Načo je dobré vybrať ťa za vodcu? Antikristi nekontrolovateľne vyčínajú a robia zlé veci, otvorene premrhávajú obetné dary a formujú sily, ktorým velia, a zakladajú nezávislé kráľovstvá v cirkvi; zatiaľ čo ty na nich úplne nedokážeš dohliadať, odhaľovať ich, obmedzovať ani sa s nimi vysporiadať, a predsa prichádzaš ku Mne sťažovať sa. Aký si ty vodca? Si naozaj naničhodník! Bez ohľadu na to, čo robia, tieto gangy vedené antikristami tajne diskutujú medzi sebou a potom rozhodujú bez oprávnenia. Nedávajú vodcom ani právo vedieť, čo sa deje, nieto ešte právo rozhodovať. Priamo negujú vodcov, sami si uzurpujú

všetku moc a o všetkom rozhodujú. Čo robia vodcovia, ktorí ich majú riadiť, uprostred toho všetkého? Úplne zlyhávajú v kontrole, dohľade, riadení alebo rozhodovaní o tejto práci. Nakoniec nechajú antikristov prevziať moc a riadiť ich zvrchu. Nevzniká tento problém z práce falošných vodcov? Aká je podstata tohto problému? Odkiaľ pramení? Pramení z toho, že falošní vodcovia majú slabú kvalitu, chýba im pracovná schopnosť a antikristi ich vôbec nerešpektujú. Antikristi si myslia: „Čo môžeš ako vodca urobiť? Aj tak ťa nebudem počúvať, a keď budem niečo robiť, naďalej ťa budem obchádzať. Ak to nahlásiš Zhora, budeme ťa trýzniť!“ Falošní vodcovia sa neodvážia takéto záležitosti nahlásiť. Nielenže falošným vodcom chýba pracovná schopnosť, ale chýba im aj odvaha dodržiavať princípy, boja sa uraziť ľudí a úplne im chýba vernosť – nie je to vážny problém? Ak by skutočne mali nejakú kvalitu a rozumeli by pravde, potom by po zistení, že sú títo ľudia zlí, povedali: „Neodvážim sa ich odhaliť sám, tak budem hovoriť v duchovnom spoločenstve s niekoľkými bratmi a sestrami, ktorí sa viac usilujú o pravdu a rozumejú jej, aby sme tieto problémy vyriešili. Ak sa ani po duchovnom spoločenstve s nimi nedokážeme vysporiadať s antikristami, nahlásim problém Zhora a nechám ich, aby ho vyriešili. Nič iné nemôžem urobiť, ale najprv musím chrániť záujmy Božieho domu; problémy, ktoré som prezrel, a ťažkosti, ktoré som objavil, sa absolútne nesmú ďalej rozvíjať.“ Nie je to vari spôsob, ako riešiť problém? Nemožno to tiež považovať za plnenie si zodpovednosti? Ak by si to dokázal urobiť, potom by Zhora nepovedali, že máš slabú kvalitu a chýba ti pracovná schopnosť. Ty však nedokážeš ani nahlásiť problémy Zhora, takže si charakterizovaný ako naničhodník a falošný vodca. Nielenže máš slabú kvalitu a chýba ti pracovná schopnosť, ale nemáš ani vieru a odvahu spoliehať sa na Boha, aby si odhalil antikristov a bojoval proti nim. Nie si naničhodník? Sú tí, ktorých moc si uzurpovali antikristi, hodní ľútosti? Možno znejú úboho; neurobili nič zlé a vo svojej práci sú veľmi opatrní, veľmi sa boja robiť chyby, byť orezávaní a byť opovrhovaní bratmi a sestrami. A predsa si nakoniec antikristi úplne uzurpujú ich moc priamo pred ich očami, nič, čo povedia, nemá žiadny účinok a je v podstate jedno, či tam sú alebo nie. Navonok sa môžu zdať hodní ľútosti, ale v skutočnosti sú dosť hodní nenávisti. Povedzte Mi, môže Boží dom vyriešiť problémy, ktoré ľudia nedokážu? Mali by ľudia nahlasovať problémy Zhora? (Áno, mali.) V Božom

dome nejestvujú problémy, ktoré sa nedajú vyriešiť, a Božie slová môžu vyriešiť akýkoľvek problém. Máš skutočnú vieru v Boha? Ak nemáš ani túto trošku viery, ako si potom spôsobilý byť vodcom? Nie si zbytočný úbožiak? Toto nie je len o tom, byť falošným vodcom; chýba ti aj tá najzákladnejšia viera v Boha. Si pochybovač a byť vodcom si nezaslúžiš!

Pokiaľ ide o štvrtú zodpovednosť vodcov a pracovníkov, uviedli sme päť situácií, aby sme odhalili, ako falošní vodcovia pristupujú k rôznym pracovným úlohám a nadriadeným. Na základe týchto piatich situácií sme rozobrali rôzne prejavy nesmierny slabej kvality, nespôsobilosti a neschopnosti falošných vodcov robiť skutočnú prácu. Keď sme takto hovorili v duchovnom spoločenstve, je vám trochu jasnejšie, ako rozlíšiť falošných vodcov? (Áno.) Dobré teda, ukončíme naše dnešné duchovné spoločenstvo tu. Dovidenia!

23. januára 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (4)

Piaty bod: Udržiavať si aktuálny prehľad a porozumenie, pokiaľ ide o stav a pokrok každej pracovnej úlohy, a vedieť pohotovo riešiť problémy, naprávať odchýlky a odstraňovať nedostatky v práci, aby práca hladko napredovala

Dnešné duchovné spoločenstvo je o piatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Udržiavať si aktuálny prehľad a porozumenie, pokiaľ ide o stav a pokrok každej pracovnej úlohy, a vedieť pohotovo riešiť problémy, naprávať odchýlky a odstraňovať nedostatky v práci, aby práca hladko napredovala.“ Zameriame sa na túto zodpovednosť, aby sme rozobrali rôzne prejavy falošných vodcov a zistili, či si v tejto práci plnia svoje zodpovednosti, či sa pevne držia svojich povinností a či dobre vykonávajú prácu.

Falošní vodcovia sa oddávajú pohodliu a nejdú do hĺbky na základnej úrovni, aby pochopili prácu

Piata zodpovednosť vodcov a pracovníkov najprv spomína „udržiavať si aktuálny prehľad a porozumenie, pokiaľ ide o stav a pokrok každej pracovnej úlohy“. Na čo sa vzťahuje „stav každej pracovnej úlohy“? Vzťahuje sa na to, aký je súčasný stav určitej pracovnej úlohy. Čo by tu mali vodcovia a pracovníci chápať? Napríklad aké konkrétne úlohy personál vykonáva, čím sa zaoberá, či sú tieto činnosti potrebné, či sú to kľúčové a dôležité úlohy, akí efektívni títo pracovníci sú, či práca napreduje hladko, či počet pracovníkov zodpovedá pracovnému zaťaženiu, či má každý dostatok úloh a či sa nevyskytujú prípady, keď na určitú úlohu pripadá nadbytok personálu, takže je priveľa ľudí na malé množstvo práce a väčšina z nich je nečinná, alebo keď je pracovné zaťaženie príliš veľké, ale personálu je príliš málo a nadriadený nedokáže efektívne usmerňovať, čo vedie k nízkej efektivite práce a pomalému pokroku. Toto všetko sú situácie, ktorým by mali vodcovia a pracovníci rozumieť. Veci, ktorým by mali rozumieť, navyše zahŕňajú aj to, či počas vykonávania každej pracovnej úlohy niekto nespôsobuje vyrušenia alebo sabotáž, či niekto nebrzdí alebo nepodkopáva pokrok a či nedochádza

k nejakému druhu zasahovania alebo povrchnosti. Ako teda tieto problémy pochopia? Niektorí vodcovia môžu občas zatelefonovať a opýtať sa: „Ste teraz zaneprázdnení?“ a keď druhú stranu počujú povedať, že sú veľmi zaneprázdnení, môžu odpovedať: „Dobre, pokiaľ ste zaneprázdnení, uľavilo sa mi.“ Čo si myslíte o tomto spôsobe práce? Čo si myslíte o tejto otázke? Je to kľúčová, nevyhnutná otázka? Toto je charakteristické pre prácu falošných vodcov – robia to len formálne. Uspokoja sa s trochou povrchnej práce, aby si trochu upokojili svedomie, ale nesústredia sa na vykonávanie skutočnej práce, a už vôbec nechodia medzi ľuďmi do každého tímu, aby pochopili súčasný stav práce. Napríklad to, či sú personálne opatrenia vhodné, ako sa práca vykonáva a či sa vyskytli nejaké problémy – na tieto skutočné problémy sa falošní vodcovia nepýtajú a namiesto toho si nájdu nenápadné miesto, kdeedia, pijú a užívajú si bez toho, aby znášali drsnosť vetra či slnka. Len občas pošlú listy alebo niekoho poveria, aby sa v ich mene opýtal, a myslia si, že si tým plnia svoju prácu. Ba čo viac, bratia a sestry ich neuvidia desať dní alebo pol mesiaca. Keď sa bratov a sestier opýtajú: „Čím sa zaoberá váš vodca? Vykonáva konkrétnu prácu? Vedie vás a rieši problémy?“, odpovedia: „To ani nespomínajte, nášho vodcu sme nevideli už mesiac. Od posledného zhromaždenia, ktoré pre nás usporiadal, sa už nikdy neukázal a teraz máme veľa problémov a nikto nám ich nepomôže vyriešiť. Nedá sa nič robiť; nadriadený našej skupiny a naši bratia a sestry sa musia spoločne modliť a hľadať princípy, diskutovať a spolupracovať. Vodca tu nie je nápomocný; teraz sme bez vodcu.“ Ako dobre si tento vodca koná svoju prácu? Zhora sa tohto vodcu pýtajú: „Dostal si po dokončení posledného filmu nejaké nové scenáre? Čo teraz natáčaš? Ako napreduje práca?“ Vodca odpovedá: „Neviem. Po poslednom filme som s nimi mal jedno zhromaždenie, po ktorom boli všetci plní energie, neboli negatívni a nemali žiadne ťažkosti, a odvtedy sme sa nestretli. Ak chceš poznať ich súčasnú situáciu, môžem im zavolať a opýtať sa za teba.“ „Prečo si nezavolať skôr, aby si zistil situáciu?“ „Pretože som bol príliš zaneprázdnený, všade som chodil na zhromaždenia a ešte na nich neprišiel rad. Situáciu budem môcť zistiť, až keď sa s nimi stretnem nabudúce.“ Takýto je jeho postoj k cirkevnej práci. Zhora potom hovoria: „Nepoznáš súčasnú situáciu ani problémy vo filmovej produkcii, tak ako je to s pokrokom v práci na evanjeliu? V ktorej krajine sa práca na evanjeliu

rozšírila najlepšie, najideálnejšie? V ktorej krajine majú ľudia relatívne dobrú kvalitu a rýchlo chápu? Ktorá krajina má lepši cirkevný život?“ „Ach, sústredil som sa len na zhromaždenia a zabudol som sa na tieto veci opýtať.“ „Koľko ľudí v tíme pre evanjelium je teda schopných svedčiť? Koľko ľudí je rozvíjaných, aby svedčili? Kto je zodpovedný za cirkevnú prácu a cirkevný život v tej a tej krajine a kto na to dohliada? Kto polieva a pasie? Začali noví členovia cirkvi z rôznych krajín žiť cirkevný život? Boli ich predstavy a výmysly úplne vyriešené? Koľko ľudí sa zakorenilo na pravej ceste, kde už ich nezavádzajú náboženski ľudia? Koľkí po roku či dvoch viery v Boha dokážu konať svoje povinnosti? Rozumieš týmto záležitostiam a máš v nich prehľad? Keď sa v práci vyskytnú problémy, kto ich dokáže vyriešiť? Ktorá skupina alebo ktorí jednotlivci v tíme pre evanjelium sú zodpovední za svoju prácu a majú skutočné výsledky, vieš to?“ „Neviem. Ak to chceš vedieť, môžem sa pre teba opýtať. Ale ak sa neponáhľáš, opýtam sa, keď budem mať čas; stále som zaneprázdnený!“ Vykonal tento vodca nejakú konkrétnu prácu? (Nie.) Na všetko hovorí „neviem“ a na veci sa pýta až v momente, keď sa ho na ne opýtajú, tak čím sa zaoberá? Bez ohľadu na to, do ktorého tímu ide na zhromaždenie alebo skontrolovať prácu, nedokáže identifikovať problémy v práci a nevie, ako ich vyriešiť. Ak nedokážeš naraz prehliadnuť stavy a charakter rôznych ľudí, nemal by si aspoň sledovať a chápať problémy, ktoré v práci existujú, aká práca sa práve vykonáva a do akej fázy pokročila, a mať o tom prehľad? Falošní vodcovia však nedokážu ani toľko; nie sú slepí? Aj keď idú do rôznych tímov v cirkvi, aby sledovali a kontrolovali prácu, vôbec nerozumejú skutočnej situácii, nedokážu identifikovať kľúčové problémy, a aj keď nejaké problémy zbadajú, nedokážu ich vyriešiť.

Istý tím pre filmovú produkciu sa pripravoval na natáčanie veľmi náročného filmu, aký ešte nikdy predtým nerobili. Boli ale vhodní na tento filmový scenár? A mal režisér a celý štáb schopnosť dokončiť túto prácu? Ich vodca o týchto situáciách nevedel. Povedal len: „Prijali ste nový scenár, tak ho teda natočte. Podporím vás a budem to sledovať. Robte, čo môžete, a keď sa vyskytnú ťažkosti, modlite sa k Bohu a riešte ich podľa Božích slov,“ a potom odišiel. Tento vodca nedokázal vidieť ani identifikovať žiadne existujúce ťažkosti. Dá sa takto dobre vykonávať práca? Keď tím pre filmovú produkciu dostal tento scenár, režisér a členovia tímu často analyzovali dej a hovorili o

kostýmoch a kompozícii, ale nemali ani potuchy, ako film natočiť, a nemohli oficiálne začať s produkciou. Nie je to vari súčasný stav? Nie sú to existujúce problémy? Nie sú to azda problémy, ktoré by mal vodca riešiť? Vodca trávil každý deň na zhromaždeniach, no po mnohých dňoch zhromaždení sa nevyriešili žiadne skutočné problémy a natáčanie stále nemohlo normálne pokračovať. Mal vodca nejaký vplyv? (Nie.) Len kričal heslá, aby povzbudil morálku: „Nemôžeme nečinne sedieť, nemôžeme žiť na úkor Božieho domu!“ Dokonca ľudí poučoval: „Vy ľudia nemáte svedomie, bez akéhokoľvek citu žijete na úkor Božieho domu – nemáte hanbu?“ Keď to povedal, všetci pocítili isté výčitky svedomia: „Áno, práca napreduje tak pomaly a my takto stále dostávame tri jedlá denne – nie je to vari život na úkor Božieho domu? V skutočnosti sme neurobili žiadnu prácu. Kto teda vyrieši tieto problémy, ktoré sa v práci vyskytujú? My ich vyriešiť nevieme, takže sa pýtame vodcu, ale vodca nám len hovorí, aby sme sa usilovne modlili, čítali Božie slová a harmonicky spolupracovali, a nemá s nami duchovné spoločenstvo o tom, ako by sa tieto problémy mali riešiť.“ Vodca každý deň usporadúval zhromaždenia na mieste, ale tieto problémy sa jednoducho nedali vyriešiť. Časom viera niektorých ľudí ochladla a oni upadli do skormúteného stavu, pretože nevideli cestu vpred a nevedeli, ako s natáčaním pokračovať. Svoju poslednú nádej vkladali do vodcu, dúfajúc, že by mohol vyriešiť nejaké skutočné problémy, ale on bol, žiaľ, ako slepý, neučil sa remeslu ani nebol v duchovnom spoločenstve a nediskutoval a nehladal s tými, ktorí tomu rozumeli. Často držal v ruke knihu Božích slov a hovoril: „V rámci duchovnej pobožnosti čítam Božie slová a vybavujem sa pravdou. Nikto ma nerušte, som zaneprázdnený!“ Nakoniec sa nahromadilo čoraz viac problémov, takže práca bola v poloparalyzovanom stave, no falošný vodca si stále myslel, že mu ide skvele. Prečo? Veril, že keďže usporiadal zhromaždenia, pýtal sa na situáciu v práci, identifikoval problémy, zdieľal Božie slová, poukázal na stavy ľudí a všetci sa s týmito stavmi porovnali a odhodlali sa dobre konať svoju povinnosť, jeho zodpovednosť ako vodcu bola splnená a urobil všetko, čo sa od neho dalo očakávať – veď ak sa konkrétne úlohy spojené s odbornými aspektmi nedali dobre zvládnuť, nebola to starosť vodcu. Čo je to za vodcu? Cirkevná práca upadla do poloparalyzovaného stavu, no on nebol vôbec znepokojený ani zúfalý. Ak by sa Zhora nepýtali ani nenaliehali, len

by to takto naťahoval, nikdy by nespomenul, čo sa deje pod ním, a neriešil by žiadne problémy. Splnil si takýto vodca svoje vodcovské zodpovednosti? (Nie.) O čom teda na zhromaždeniach celý deň hovoril? Táral naprázdno a iba kázal učenia a kričal heslá. Vodca neriešil skutočné problémy v práci, neriešil povrchné a negatívne stavy ľudí a nevedel, ako ich pracovné problémy riešiť podľa pravdy-princípov, takže sa celý projekt zastavil a dlhý čas nebolo vidieť žiadny pokrok. Vodca však nebol vôbec znepokojený. Nie je to vari prejav toho, že falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu? Aká je podstata tohto prejavu falošných vodcov? Nie je ňou vážne zanedbanie zodpovednosti? Byť hrubo nedbanlivý vo svojej práci, neplniť si svoje zodpovednosti – presne to robia falošní vodcovia. Zostávaš na mieste len preto, aby si to mechanicky odbil, a neriešiš skutočné problémy. Zostávaš na mieste len preto, aby si klamal ľudí; nekonáš žiadnu skutočnú prácu a aj keby si tam zostal celý čas, nič by si nedosiahol. V práci a v odborných aspektoch sa vyskytujú rôzne problémy, z ktorých niektoré môžeš vyriešiť, ale neriešiš ich – to je už vážne zanedbanie zodpovednosti. Navyše si slepý na očiach aj v mysli: niekedy, keď objavíš problémy, nedokážeš prehliadnuť ich podstatu. Nevieš ich vyriešiť, ale predstieraš, že si s nimi vieš poradiť, ledva sa držíš, a pritom rázne odmietaš mať duchovné spoločenstvo alebo sa radiť s tými, ktorí pravde rozumejú, a ani to nehlásiš Zhora a nehľadáš u nich pomoc. Prečo je to tak? Bojíš sa, že ťa orežú? Bojíš sa, že o tebe Zhora spoznajú pravdu a prepustia ťa? Nie je to vari sústredenie sa na postavenie bez toho, aby si čo i len najmenej podporoval prácu Božieho domu? Ako by si s takýmto zmýšľaním mohol dobre konať svoju povinnosť?

Bez ohľadu na to, akú dôležitú prácu vodca alebo pracovník vykonáva a aká je povaha tejto práce, ich prioritou číslo jeden je porozumieť, ako práca prebieha, a mať o tom prehľad. Musia byť osobne prítomní pri sledovaní vecí, klásť otázky a získavať informácie z prvej ruky. Nesmú sa jednoducho len spoliehať na informácie z počutia alebo počúvať hlásenia iných ľudí. Namiesto toho musia na vlastné oči pozorovať situáciu personálu a postup práce a pochopiť, aké sa vyskytujú ťažkosti, či sú niektoré oblasti v rozpore s požiadavkami Zhora, či sa porušujú princípy, či existujú nejaké vyrušenia alebo narušenia, či chýba potrebné vybavenie alebo súvisiace inštruktážne materiály týkajúce sa odbornej práce – o tom všetkom musia

mať prehľad. Bez ohľadu na to, koľko hlásení si vypočujú alebo koľko informácií získajú z počutia, ani jedno z toho sa nevyrovná osobnej návšteve; presnejšie a spoľahlivejšie je, keď sa o veciach presvedčia na vlastné oči. Keď sa oboznámia so všetkými aspektmi situácie, budú mať dobrú predstavu o tom, čo sa deje. Musia mať najmä jasné a presné chápanie toho, kto má dobrú kvalitu a je hodný rozvoja, pretože len to im umožní presne rozvíjať a využívať ľudí, čo je veľmi dôležité, ak majú vodcovia a pracovníci dobre vykonávať svoju prácu. Vodcovia a pracovníci by mali mať cestu a princípy na rozvíjanie a tréňovanie ľudí dobrej kvality. Okrem toho by mali mať prehľad o rôznych druhoch problémov a ťažkostí, ktoré sa vyskytujú v cirkevnej práci, rozumieť im a vedieť ich riešiť a mali by aj mať vlastné nápady a návrhy v súvislosti s tým, ako má práca napredovať, alebo s jej budúcimi vyhlídkami. Ak dokážu o týchto veciach hovoriť jasne, aj so zatvorenými očami, bez akýchkoľvek pochybností či obáv, potom sa im bude práca vykonávať oveľa ľahšie. A takýmto spôsobom práce si vodca bude plniť svoju zodpovednosť, či nie? Musí si byť dobre vedomý toho, ako riešiť vyššie uvedené problémy v práci, a musí o týchto veciach často uvažovať. Keď sa stretne s ťažkosťami, musí hovoriť v duchovnom spoločenstve a diskutovať o týchto veciach so všetkými a hľadať pravdu, aby sa problémy vyriešili. Keď bude takto vykonávať skutočnú prácu s oboma nohami pevne na zemi, nebude takých ťažkostí, ktoré by sa nedali vyriešiť. Robia to falošní vodcovia? (Nie.) Falošní vodcovia sa vedia len pretvarovať a klamať ľudí, tvária sa, že rozumejú tomu, čomu nerozumejú, nedokážu vyriešiť žiadne skutočné problémy a zaoberajú sa len zbytočnými záležitosťami. Keď sa ich opýtajú, čím sa zaoberali, povedia: „V našom bydlisku chýbalo zopár podušiek a tímu pre filmovú produkciu chýbal kus látky na kostýmy, tak som ich išiel kúpiť. Inokedy sa v kuchyni minuli suroviny a kuchár nemohol odísť, tak som musel ísť nakúpiť a cestou som vzal aj zopár vriec múky. Všetky tieto veci som musel urobiť sám.“ Naozaj boli dosť zaneprázdnení. Nezanedbávajú vari svoje riadne úlohy? Vôbec sa nestarajú ani nenesú žiadne bremeno, pokiaľ ide o prácu, ktorá spadá do rozsahu ich zodpovedností ako vodcov, a snažia sa len tak sa pretĺkať. Problém ich pomerne slabej kvality a slepoty na očiach aj v mysli je už dosť vážny, a predsa nenesú žiadne bremeno a oddávajú sa pohodliu, pričom často trávajú niekoľko dní na nejakom útulnom mieste. Keď

má niekto problém a hľadá ich, aby ho vyriešili, nikde ich niet a nikto nevie, čo vlastne robia. Sami si riadia svoj čas. Tento týždeň usporiadajú počas jedného dopoludnia zhromaždenie pre jeden tím, popoludní si oddýchnu a večer sa potom stretnú s ľuďmi zodpovednými za všeobecné záležitosti, aby prediskutovali otázky. Ďalší týždeň usporiadajú zhromaždenie pre tých, ktorí majú na starosti vonkajšie záležitosti, a len tak ledabolo sa opýtajú: „Sú nejaké ťažkosti? Čítali ste v tomto období Božie slovo? Boli ste v kontakte s nevercami obmedzovaní alebo vyrušovaní?“ A po položení týchto niekoľkých otázok to považujú za vybavené. V okamihu uplynie mesiac. Akú prácu vykonali? Hoci postupne usporiadali zhromaždenia pre každý tím, o pracovnej situácii žiadneho tímu nič nevedeli – ani sa o ňu nezaujímali, ani sa na ňu nepýtali, a už vôbec sa nezapájali do práce ani ju v žiadnom tíme neusmerňovali. Nezáúčastňovali sa na práci, nesledovali ju ani neposkytovali usmernenia, ale bolo niekoľko vecí, ktoré robili presne načas: jedli načas, spali načas a načas usporadúvali zhromaždenia. Majú celkom pravidelný život a dobre sa o seba starajú, ale ich pracovný výkon za veľa nestojí.

Niektorí vodcovia si vôbec neplnia zodpovednosti vodcov a pracovníkov a nevykonávajú podstatnú prácu cirkvi, ale namiesto toho sa zameriavajú výlučne na nejaké bezvýznamné všeobecné záležitosti. Špecializujú sa na riadenie kuchyne a stále sa pýtajú: „Čo dnes jeme? Máme nejaké vajcia? Koľko mäsa zostalo? Ak nám došli, pôjdem nejaké kúpiť.“ Prácu v kuchyni považujú za mimoriadne dôležitú, bezdôvodne sa po nej túlajú a stále myslia na to, ako zjesť viac rýb a mäsa, viac si užiť a jesť bez akýchkoľvek výčitiek svedomia. Zatiaľ čo ľudia v každom tíme sú zaneprázdnení prácou a sústredia sa na to, aby dobre konali svoje povinnosti, títo vodcovia sa sústredia len na dobré jedlo a žijú si celkom pohodlný život. Odkedy sa stali vodcami, nielenže sa nestarali o prácu cirkvi a vyhýbali akejkolvek námahe, ale aj dbali na to, aby zostali bacuľatí a s ružovými lícami. Čo robia každý deň? Sú zaneprázdnení nejakou prácou vo všeobecných záležitostiach a istými triviálnymi záležitosťami, pričom sa im nedarilo v žiadnej skutočnej práci ani nevyriešili žiadne skutočné problémy, no aj tak vo svojom srdci necítia žiadne výčitky svedomia. Všetci falošní vodcovia nevykonávajú kľúčovú prácu cirkvi, ani neriešia žiadne skutočné problémy. Keď sa stanú vodcami, myslia si: „Stačí mi nájsť zopár ľudí, ktorí budú robiť konkrétnu prácu, a ja ju

potom nebudem musieť robiť sám.“ Veria, že keď pridelia nadriadených ku každej pracovnej úlohe, im samým už nezostáva nič na práci. A veria, že toto je vykonávanie vodcovskej práce a že potom majú právo užívať si výhody svojho postavenia. Nezúčastňujú sa na žiadnej reálnej práci, nesledujú ju a ani neusmerňujú a nevedú vyšetrovania alebo výskum, aby vyriešili problémy. Plnia si zodpovednosti vodcu? Dá sa cirkevná práca vykonávať takýmto spôsobom dobre? Keď sa ich Zhora opýtajú, ako pokračuje práca, povedia: „Všetka cirkevná práca napreduje normálne. Na každú pracovnú úlohu dohliada jeden nadriadený.“ Ak sa ich pýtajú ďalej, či sú v práci nejaké problémy, odpovedajú: „Neviem. Pravdepodobne žiadne problémy nie sú!“ To je postoj, ktorý majú k práci falošní vodcovia. Ako vodca vykazuješ absolútnu nezodpovednosť za pridelenú prácu; všetko je delegované na iných bez akejkoľvek následnej kontroly, otázok alebo pomoci pri riešení problémov z tvojej strany – len tak si tam sedíš so založenými rukami a rozdávaš úlohy. Nezanedbávaš tým svoju zodpovednosť? Nesprávaš sa ako funkcionár? Ak niekto nevykonáva žiadnu konkrétnu prácu, nesleduje ju, nerieši skutočné problémy – nie sú takíto vodcovia len na ozdobu? Nie sú falošnými vodcami? Sú priam stelesnením falošného vodcu. Práca falošného vodcu spočíva len v trepaní do vetra a vydávaní príkazov bez toho, aby sa skutočne zapájal do práce, sledoval ju alebo v nej vyhľadával a identifikoval problémy. A aj keď sú problémy identifikované, nerieši ich. Správa sa len ako pán, ktorý rozdá úlohy a o nič viac sa nestará, a myslí si, že to je konanie práce. Lenže takéto vodcovstvo nijako nenarúša jeho pokojné svedomie; každý deň si žije pohodlne a je neustále veselý. Ako je možné, že sa stále dokáže usmievať? Zistil som jeden fakt: Takíto ľudia sú úplne nehanební. Ako vodcovia nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu, iba poveria pár ľudí, aby konali úlohy, a považujú to za vybavené. Nikdy ich nevidíte na pracovisku a nemajú ani potuchy o pokroku alebo výsledkoch cirkevnej práce, no predsa si stále myslia, že sú ako vodcovia kompetentní a na požadovanej úrovni. Toto je stelesnenie falošného vodcu, ktorý nevykonáva vôbec žiadnu skutočnú prácu. Falošní vodcovia nenesú žiadne bremeno za cirkevnú prácu a bez ohľadu na to, koľko problémov vznikne, sa neznepokojujú ani nie sú úzkostliví; sú spokojní s tým, že konajú len nejaké všeobecné záležitosti a potom si myslia, že vykonali skutočnú prácu. Bez ohľadu na to, ako Zhora

odhaľujú falošných vodcov, sa vnútri necítia zle ani na seba toto odhalenie nevzťahujú a nemajú žiadnu sebareflexiu ani pokánie. Nechýba takýmto ľuďom svedomie a rozum? Môže niekto, kto má skutočne svedomie a rozum, takto zaobchádzať s cirkevnou prácou? Zaiste nie.

Všeobecne platí, že keď ľudia, ktorí majú čo i len trochu svedomia a rozumu, počujú odhalenie rôznych prejavov falošných vodcov a prirovnajú sa k týmto opisom, vo väčšej či menšej miere uvidia, že sa v týchto opisoch niečo z nich nachádza. Tvár im sčervenie, zmocní sa ich nervozita, ich srdcia budú nepokojné, budú sa Bohu cítiť zviazaní a tajne si dajú predsavzatie: „Predtým som sa oddával telesnému pohodliu, nerobil som svoju prácu dobre, neplnil som si svoje zodpovednosti, nekonal som skutočnú prácu, pri otázkach som bol nevedomý, vždy som sa chcel vyhýbať, vždy som sa pretvaroval a bál som sa, že keď ostatní uvidia, čo sa so mnou naozaj deje, moja povest' a postavenie budú stratené a pozíciu vodcu, ktorú som zastával, si neudržím. Až teraz vidím, že takéto správanie je hanebné a nemôže pokračovať. Musím konať trochu serióznejšie a vynaložiť úsilie. Ak budem naďalej zlyhávať, bude to neospravedlniteľné – moje svedomie mi to bude dávať za vinu!“ Takíto falošní vodcovia majú ešte nejakú ľudskú prirodzenosť a svedomie; prinajmenšom ich svedomie je vnímavé. Keď počujú Moje odhalenie, stotožnia sa s týmito slovami a cítia sa znepokojení; uvažujú: „Naozaj som nevykonal žiadnu skutočnú prácu ani nevyriešil žiadne skutočné problémy. Nezaslúžim si Božie poverenie ani titul vodcu. Čo mám teda robiť? Musím to napraviť; odtiaľ musím poriadne zabráť a riešiť skutočné problémy, zúčastňovať sa na každej konkrétnej úlohe, vyhýbať sa ulievaniu sa a pretvárke a robiť veci v plnom rozsahu svojich schopností. Boh podrobne skúma srdcia a najvnútornejšie myšlienky ľudí a pozná každého pravú mieru; bez ohľadu na to, či robím veci dobre alebo zle, najdôležitejšie je robiť to z celého srdca. Ak nedokážem ani toto, môžem sa ešte nazývať človekom?“ Byť schopný takto o sebe uvažovať sa nazýva mať svedomie. U ľudí bez svedomia nezáleží na tom, ako ich odhaľuješ. Neočervenejú ani sa im nerozbúcha srdce a oni len pokračujú v tom, čo chcú. Aj keď sa stotožnia s tým, čo Boh odhalil, je im to ľahostajné: „Veď ma nemenovali,“ myslia si. „Prečo by som sa mal báť? Moja kvalita je dobrá, som talentovaný; Boží dom sa bezo mňa nezaobíde! A čo, že nevykonávam žiadnu skutočnú prácu? Nerobím ju sám, ale dávam ju

urobiť niekomu inému, takže sa napriek tomu urobí, nie? V každom prípade ti urobím každú úlohu, ktorú mi dáš urobiť. Je jedno, koho ňou poverím. Moja kvalita je dobrá, takže pracujem inteligentne. V budúcnosti sa budem naďalej pretĺkať a užívať si život, ako sa mi zachce.“ Bez ohľadu na to, ako rozoberám alebo odhaľujem falošných vodcov za to, že nevykonávajú skutočnú prácu, dotyční ľudia zostávajú rovnakí a úplne nevšímaví: „Nech si ostatní myslia, čo chcú, a vidia ma, ako ma chcú vidieť – ja to jednoducho neurobím!“ Majú takíto falošní vodcovia svedomie? (Nie.) Toto je štvrtýkrát, čo sme mali duchovné spoločenstvo o odhaľovaní rôznych prejavov falošných vodcov, a zakaždým, keď takýchto jednotlivcov odhaľujem, tí, ktorí majú čo i len trochu svedomia, sa cítia, akoby sedeli na ihlách, cítia sa neisto, pretože svoju prácu nevykonávajú dobre, a tajne sa rozhodnú rýchlo činiť pokánie a urobiť obrat. Medzitým tí bez svedomia sú výnimočne nehanební a necítia vôbec nič. Bez ohľadu na to, ako hovorím v duchovnom spoločenstve, len si žijú svoje životy ako zvyčajne a užívajú si ich, ako sa im zachce. Keď sa ich opýtaš: „Niektorí ľudia sú zodpovední za prácu na evanjeliu, niektorí za prekladateľskú prácu a iní za filmovú produkciu – za akú konkrétnu prácu si zodpovedný ty?“, povedia: „Hoci som nevykonal žiadnu konkrétnu prácu, dohliadam na všetko. Usporiadávam pre nich zhromaždenia.“ Ak sa ich potom opýtaš: „Koľko zhromaždení usporiadaš za mesiac?“, odpovedia: „Prinajmenšom jedno veľké zhromaždenie za mesiac a jedno malé každé dva týždne.“ A keď sa ich opýtaš: „Akú konkrétnu prácu si okrem usporiadávania zhromaždení vykonal?“, odpovedia: „Akú konkrétnu prácu môžem robiť, keď ma zhromaždenia tak zamestnávajú? Okrem toho, rozsah, ktorý riadim, je taký široký, že nemám čas na konkrétnu prácu.“ Títo falošní vodcovia majú pocit, že sú plne v práve – sú to naozaj pevní a stabilní vodcovia! Bez ohľadu na to, ako sú odhaľovaní a orezávaní, vôbec ich to netrápi. Keby som mal urobiť istú konkrétnu úlohu, napríklad navariť pre päť ľudí, ale uvaril by som len pre štyroch, cítil by som sa nepríjemne za to, že som neurobil dosť, a cítil by som sa vinný, že som všetkých dobre nenakrmil. Potom by som premýšľal, ako to napraviť, a ďalší raz by som si to správne vypočítal, aby sa všetci najedli dosýta. A keby niekto povedal, že je jedlo príliš slané, tiež by som sa cítil zle. Opýtal by som sa, ktoré jedlo bolo príliš slané, a potom by som sa opýtal ostatných, či bolo dobre dochutené. Hoci je ťažké vyhovieť

všetkým, stále musím vyskúšať všetky možné spôsoby, aby som Svoju časť urobil dobre. Tomu sa hovorí plniť si svoje zodpovednosti; to je rozum, ktorý by ľudia mali mať. Vždy si musíš plniť svoje zodpovednosti a bez ohľadu na to, o akú úlohu ide, sa na nej musíš podieľať sám. Ak niekto ponúkne iný názor – nezáleží na tom, kto –, a ty si po jeho vypočutí uvedomíš, že nemáš pravdu, a cítiš sa zle, potom to musíš napraviť a v budúcnosti do svojich činností vložiť srdce a robiť ich dobre, aj keby to znamenalo znášať nejaké útrapy. Falošní vodcovia tento pocit nemajú, takže neznášajú vôbec žiadne útrapy. Po vypočutí týchto faktov o odhalení falošných vodcov necítia vôbec nič, stále si vychutnávajú jedlo, tvrdo spia a každý deň si s rovnakou šťastnou náladou a bez pocitu ťažkého bremena na pleciach alebo viny v srdci užívajú život. Čo sú to za ľudia? Takíto ľudia majú problém s charakterom: chýba im svedomie, nemajú rozum a majú nízky charakter. Napriek tomu, že tak dlho odhaľujem rôzne prejavy falošných vodcov – a to z pozitívnej perspektívy zaopatrovaním a duchovným spoločenstvom, ako aj z negatívnej perspektívy odhaľovaním a rozoberaním – časť falošných vodcov stále nedokáže rozpoznať svoje vlastné problémy ani nikdy nemá v úmysle uvažovať a činiť pokánie. Keby nebolo dohľadu a naliehania Zhora, stále by sa vo svojej práci pretĺkali, ako sa len dá, bez akejkoľvek zmeny kurzu. Bez ohľadu na to, ako ich odhaľujem, stále tam sedia pokojne a úplne nevšímavo. Nie sú príliš nehanební? Ľudia tohto typu nie sú vhodní na to, aby boli vodcami alebo pracovníkmi; majú taký nízky charakter, že nepoznajú hanbu! Normálnym ľudom by sa ťažko znášalo aj to, keby niekoho počuli spomenúť ich nedostatky, chyby alebo niečo nevhodné či proti princípom v tom, čo urobili – nehovoriac o tom, že by boli konkrétne odhalené –, cítili by sa rozrušení a ponížení a premýšľali by, ako sa zmeniť a napraviť. Medzitým títo falošní vodcovia úplne pokazia svoju prácu a stále žijú s čistým svedomím, necítia sa znepokojení ani úzkostliví a bez ohľadu na to, ako sú odhaľovaní, zostávajú úplne nevšímaví – dokonca si nájdu miesta, kde sa môžu schovať a hľadať oddych, a nikdy ich niet. Naozaj nepoznajú hanbu!

Cirkevný vodca musí mať prinajmenšom svedomie a rozum a tiež rozumieť niektorým pravdám – len vtedy môže pocítiť bremeno. Aké sú prejavy toho, že niekto pocíti bremeno? Ak vidí, že niektorí ľudia sú negatívni, niektorí majú skreslené chápanie, niektorí mrhajú majetkom Božieho domu, niektorí si

svoju prácu robia povrchné, niektorí sa pri konaní svojich povinností nevenujú riadnym úlohám a niektorí stále hovoria vznešené slová, ale nevykonávajú skutočnú prácu..., zistí, že v cirkvi existuje príliš veľa problémov, ktoré treba vyriešiť, a keď vidí, koľko práce je neurobenej, doľahne na neho bremeno. Odkedy sa stal vodcom, je to, akoby v ňom neustále horel oheň; ak objaví problém a nedokáže ho vyriešiť, začne sa trápiť a znepokojovať a nemôže byť ani spať. Keď mu počas zhromaždení niektorí ľudia hlásia problémy vo svojej práci, ktoré nedokáže okamžite prekuknúť a vyriešiť, nevzdáva sa a cíti, že tento problém musí vyriešiť. A keď už po modlitbe, hľadaní a po dvoch dňoch premýšľania vie, ako ho vyriešiť, problém rýchlo vyrieši. Po vyriešení problému okamžite skontroluje ďalšie pracovné úlohy a zistí ďalší problém: do práce je zapojený priveľký počet ľudí, čo si vyžaduje zníženie počtu pracovníkov. Rýchlo teda zvolá zhromaždenie, objasní si situáciu, zníži počet pracovníkov a navrhne rozumné opatrenia, takže sa problém vyrieši. Vodcovia, ktorí nesú bremeno, vždy dokážu identifikovať problémy bez ohľadu na to, akú prácu kontrolujú. Dokážu identifikovať akékoľvek problémy, ktoré sa týkajú odborných znalostí alebo sú v rozpore s princípmi, pýtať sa na ne a získať o nich prehľad, a keď nejaký objavia, okamžite ho vyriešia. Múdri vodcovia a pracovníci riešia len problémy týkajúce sa práce cirkvi, odborných znalostí a pravdy-princípov. Drobnostiam v každodennom živote nevenujú žiadnu pozornosť. Starajú sa o každý aspekt práce na šírení evanjelia, ktorým ich Boh poveril, pýtajú sa na akékoľvek problémy, ktoré dokážu vnímať alebo objaviť, a kontrolujú ich. Ak nejaký problém nedokážu vyriešiť sami v danom momente, zídu sa s ostatnými vodcami a pracovníkmi, hovoria s nimi v duchovnom spoločenstve, hľadajú pravdy-princípy a premýšľajú o spôsoboch, ako ho vyriešiť. A ak narazia na veľký problém, ktorý naozaj nedokážu vyriešiť, okamžite hľadajú Zhora a nechajú ich, aby ho vyriešili oni. Takíto vodcovia a pracovníci sú ľudia, ktorí konajú zásadovo. Bez ohľadu na to, aké problémy sa vyskytnú, pokiaľ ich videli, nenechajú ich tak; trvajú na tom, aby ich plne pochopili a potom jeden po druhom vyriešili. A aj keď nie sú vyriešené dôkladne, dá sa zaručiť, že sa tieto problémy už neobjavia. To znamená konať svoju povinnosť z celého srdca, sily a mysle a plne si plniť svoju zodpovednosť. Falošní vodcovia a pracovníci, ktorí nevykonávajú skutočnú prácu alebo sa nezameriavajú na riešenie

skutočných problémov, nedokážu zbadat' problémy a nevedia, akú prácu by mali robiť. Pokiaľ vidia, že bratia a sestry sú zaneprázdnení konaním svojich povinností, sú nanajvýš spokojní a majú pocit, že je to výsledok ich skutočnej práce. Myslia si, že všetky aspekty práce sú celkom dobré a nie je veľa toho, čo by museli robiť osobne, ani žiadne problémy, ktoré by museli riešiť, a tak sa sústredia na užívanie si výhod svojho postavenia. Vždy sa chcú predvádzať a chváliť medzi bratmi a sestrami, a kedykoľvek ich vidia, hovoria: „Bud' dobrým veriacim. Konaj svoju povinnosť dobre. Nerob to povrchné. Ak budeš neposlušný alebo budeš spôsobovať problémy, prepustím ťa!“ Vedia len presadzovať svoje postavenie a poučovať ľudí. Počas zhromaždení sa vždy pýtajú, aké problémy sú v práci a či majú tí pod nimi nejaké ťažkosti, ale keď ostatní vyjadria svoje problémy a ťažkosti, nedokážu ich vyriešiť. Napriek tomu sú stále šťastní a žijú si s čistým svedomím. Ak bratia a sestry nespomenú žiadne ťažkosti alebo problémy, majú pocit, že si svoju prácu robia veľmi dobre a stávajú sa spokojnými so sebou samými. Myslia si, že pýtať sa na prácu je úloha, ktorú im prideliť, a keď sa objaví problémy a Zhora začnú vyvodzovať zodpovednosť, sú zaskočení. Ostatní im predložia ťažkosti a problémy v práci, no oni sa stále sťažujú, prečo nehľadajú pravdu, aby ich vyriešili. Sami pritom skutočné problémy neriešia a prenášajú zodpovednosť na nadriadených pod sebou, pričom tvrdo karhajú tých, ktorí vykonávajú konkrétne úlohy. Toto karhanie im pomáha ulaviť si od hnevu a dokonca s čistým svedomím veria, že vykonávajú skutočnú prácu. Nikdy sa netrápili ani neznepokojovali tým, že nedokážu objaviť ani vyriešiť problémy, ani sa im nikdy nestalo, že by preto nemohli dobre jesť či spať – takéto útrapy nikdy nezažili.

Pri každej návšteve farmárskej cirkvi vyriešim nejaké problémy. Nejdem tam zakaždým preto, že by som objavil nejaký konkrétny problém; idem tam jednoducho vtedy, keď mám voľno, aby som sa poobzeral a zistil, ako napreduje práca rôznych tímov v cirkvi a aký je stav ľudí v každom tíme. Zvolám nadriadených na rozhovor, opýtam sa, akú prácu v tomto období robili a aké sú problémy, nechám ich, aby predniesli nejaké otázky, a potom s nimi v duchovnom spoločenstve hovorím o tom, ako ich vyriešiť. Pri duchovnom spoločenstve s nimi viem objaviť aj nejaké nové problémy. Jeden typ problému sa týka toho, ako vodcovia a pracovníci konajú svoju prácu, a

d ďalším typom sú problémy v práci v rámci ich zodpovednosti. Okrem toho im tiež pomáhajú, viem ich, pokiaľ ide o to, ako robiť konkrétnu prácu, ako ju realizovať a akú robiť, a ďalší raz to skontrolujem a opýtam sa ich, ako minule zadaná práca dopadla. Takýto dohľad, naliehanie a následná kontrola sú nevyhnutné. Hoci sa to nerobí s veľkými fanfárkami a krikom ani nevyhlasuje cez reproduktory, tieto konkrétne úlohy a zadania sú komunikované a realizované prostredníctvom niektorých vodcov a pracovníkov, ktorí dokážu konať skutočnú prácu. Práca každého tímu sa tak stáva usporiadanou a napreduje, efektivita práce sa zlepšuje a výsledky sú lepšie. Nakoniec sa každý v každom tíme dokáže pevne držať svojej vlastnej povinnosti a vie, čo má robiť a ako. Prinajmenšom každý vykonáva svoju náležitú povinnosť, všetci majú poruke nejaké úlohy, robia veci v súlade s požiadavkami Božieho domu a dokážu ich robiť aj podľa princípov. Nedosahujú sa týmto nejaké výsledky? Vedia falošní vodcovia takto pracovať? Falošní vodcovia by uvažovali: „Aha, takto Zhora vykonávajú prácu: zvolajú niekoľko ľudí na rozhovor, každý si robí poznámky do malého zápisníka, a keď sú poznámky hotové, práca Zhora je hotová. Ak takto vykonávajú prácu Zhora, tak to budeme robiť rovnako.“ Takto falošní vodcovia napodobňujú. Napodobňujú to len navonok, ale nakoniec vôbec nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu, nerealizujú žiadnu z úloh, o ktoré boli požiadaní, len márnia čas rozprávaním o ničom. Niekedy zjdem aj do zeleninových záhonov a skleníkov, aby som sa pozrel, ako rastú sadenice, alebo aby som zistil, koľko cyklov plodín sa dá v skleníku vypestovať počas zimy a ako často ich treba polievať. Tieto úlohy, či už veľké alebo malé, všetky zahŕňajú technické otázky spojené s pestovaním zeleniny, a pokiaľ ich človek robí svedomito, dokáže ich zvládnuť. V čom sa najviac prejavuje falošnosť falošných vodcov? Najvýraznejšie je to, že nevykonávajú skutočnú prácu; urobia len nejaké úlohy pre efekt a potom to považujú za vybavené a začnú si užívať výhody svojho postavenia. Bez ohľadu na to, koľko takejto práce urobia, znamená to, že vykonávajú skutočnú prácu? Väčšina falošných vodcov chápe pravdu nečisto a rozumie len niektorým slovám a učeniam, čo veľmi sťažuje dobré vykonávanie skutočnej práce. Časť falošných vodcov nedokáže vyriešiť ani problémy týkajúce sa všeobecných záležitostí; majú zjavne slabú kvalitu a nemajú duchovné porozumenie. Vôbec nemá zmysel ich rozvíjať. A niektorí falošní vodcovia majú určitú kvalitu, ale

nevykonávajú skutočnú prácu a oddávajú sa telesnému pohodliu. Ľudia, ktorí sa oddávajú telesnému pohodliu, sa veľmi nelíšia od ošípaných. Ošípané trávia dni spaním a jedením. Nerobia nič, avšak keď celá rodina je ich mäso po tom, čo ich celý rok usilovne krmila, dá sa povedať, že slúžili. Ak je falošný vodca chovaný ako ošípaná, trikrát denne zadarmo je a pije, rastie do tučnosti a sily, ale nevykonáva žiadnu skutočnú prácu a je naničhodník, nebol jeho chov márný? Malo to nejaký úžitok? Môžu slúžiť len ako protipól a mali by byť vyradení. Naozaj je lepšie chovať ošípanú ako falošného vodcu. Falošní vodcovia môžu mať titul „vodca“, zastávať túto pozíciu, trikrát denne dobre jesť, užívať si mnohé Božie milosti a na konci roka byť zo všetkého jedla tuční a ružoví – ale ako je to s prácou? Pozri sa na všetko, čo sa tento rok dosiahlo v tvojej práci: Mal si tento rok výsledky v nejakej oblasti práce? Akú skutočnú prácu si urobil? Boží dom od teba nežiada, aby si každú prácu robil dokonale, ale musíš dobre robiť tú kľúčovú – napríklad prácu na evanjeliu, filmovú produkciu, prácu s textom a tak ďalej. Všetky tieto musia byť plodné. Za normálnych okolností by väčšina práce mala priniesť nejaké výsledky a úspechy po troch až piatich mesiacoch, a ak po roku nič nedosiahla, je to vážny problém. Ktorá práca v rámci tvojej zodpovednosti bola najplodnejšia? Za ktorú si počas roka zaplatil najväčšiu cenu a pre ktorú si najviac trpel? Predlož tento úspech a uvažuj, či si za rok užívania si Božej milosti dosiahol nejaké hodnotné úspechy; mal by si v tom mať v srdci jasno. Čo si vlastne robil, kým si celý ten čas jedol jedlo Božieho domu a užíval si Božiu milosť? Dosiahol si niečo? Ak si nedosiahol nič, potom sa len tak pretĺkaš a si skutočný falošný vodca. Mali by byť takíto vodcovia prepustení a vyradení? (Áno.) Dokážete takýchto falošných vodcov rozlíšiť, keď sa s nimi stretnete? Vidíte, že sú to falošní vodcovia, ktorí sa len tak pretĺkajú, aby sa zadarmo najedli? Jedia, až sa im mastia ústa, ale nikdy sa nezdá, že by sa trápili alebo znepokojovali prácou, nezúčastňujú sa na žiadnych konkrétnych úlohách ani sa na ne nepýtajú. Aj keď sa pýtajú, má to svoj dôvod; robia tak len vtedy, keď na nich Zhora tlačia kvôli výsledkom, inak by sa neobťažovali. Vždy sa oddávajú pôžitkom a často pozerajú filmy alebo televízne seriály. Delegujú prácu, a zatiaľ čo sú všetci ostatní zaneprázdnení konaním svojich povinností, oni odpočívajú a užívajú si. Ak je nejaký problém a snažíte sa ich nájsť, aby ho vyriešili, nikde ich niet, ale na jedlo nikdy nemeškajú. A keď

sa po jedle všetci ostatní vrátia do práce, oni si idú opäť oddýchnuť. Ak sa ich opýtaš: „Prečo nejdeš von skontrolovať prácu? Všetci už čakajú na tvoje usmernenie a opatrenia!“, povedia: „Prečo čakať na mňa? Všetci to dokážete a viete, ako na to – nie je to rovnaké, keď tu nie som? Nemôžem si na chvíľu oddýchnuť?“ „To je oddych? Veď pozeráš filmy!“ „Učím sa odborné zručnosti, študujem, ako sa točia filmy.“ Dokonca si vymýšľajú výhovorky. Pozerajú jeden film za druhým, a keď všetci v noci odpočívajú, oni tiež. Každý deň sa len takto pretĺkajú, ale do akej miery to siahajú? Všetkým sú nesympatickí, všetci sa pri nich cítia trápne a nakoniec si ich nikto nevšima. Povedzte Mi, ak takýto vodca nevedie, môže práca stále napredovať? Prestane sa bez neho točiť Zem? (Točí sa ďalej.) Potom by mali byť odhalení, aby každý videl, že sa nevenujú riadnym úlohám, a nikto by nimi nemal byť obmedzovaný. Takýchto falošných vodcov, ktorí sa nevenujú riadnym úlohám, treba odhaliť a rozobrať, aby ich každý mohol rozlíšiť, a potom by mali byť odvolaní, aby stáli bokom! Dokážete rozlíšiť takýchto falošných vodcov, keď sa s nimi stretnete? Cítili by ste sa bez nich ako námorníci bez kapitána? Dokončili by ste prácu a splnili úlohy samostatne? Ak nie, potom ste v nebezpečenstve. Keby ste čelili takýmto falošným vodcom, ktorí si poriadne nekonajú svoju povinnosť, nejdú príkladom a márnia čas chatovaním na internete, mali by ste v takejto situácii schopnosť rozlišovať? Nechali by ste sa nimi ovplyvniť, aby ste sa tiež zapájali do zbytočných rečí a zanedbávali svoje povinnosti? Môžete ešte nasledovať takýchto falošných vodcov? (Nie.)

Niektorí falošní vodcovia sú nenásytní a leniví a uprednostňujú pohodlie pred tvrdou prácou. Nechcú ani pracovať, ani sa trápiť, vyhýbajú sa úsiliu aj zodpovednosti a chcú sa len oddávať pohodliu. Radi jedia a hrajú sa a sú obzvlášť leniví. Bol jeden falošný vodca, ktorý ráno vstával až potom, čo sa všetci najedli, a keď už v noci všetci odpočívali, ešte stále pozeral televízne seriály. Brat zodpovedný za varenie to už nemohol vydržať a skritizoval ho. Myslíte si, že by počúvol kuchára? (Nie.) Povedzme, že by ho pokarhal vodca alebo pracovník a povedal by: „Musíš byť usilovnejší; práca, ktorú treba urobiť, sa musí urobiť. Ako vodca si musíš plniť svoju zodpovednosť bez ohľadu na to, o akú prácu ide; musíš zabezpečiť, aby s ňou neboli žiadne problémy. A keď sa teraz našiel problém a ty nie si prítomný, aby si ho vyriešil, ovplyvňuje to prácu. Ak takto pracuješ neustále, nezdržuješ

tým prácu cirkvi? Dokážeš túto zodpovednosť niest’?“ Počúvol by to? Nie nevyhnutne. Rozhodovacia skupina by takýchto falošných vodcov mala okamžite prepustiť, opatriť im inú prácu a nechať ich robiť to, čo dokážu. A ak sú naničhodníci, chcú sa všade priživovať a nič nedokážu, tak ich pošlite preč a nenechajte ich konať žiadnu povinnosť. Nie sú hodní konať povinnosť; nie sú to ľudia, chýba im svedomie a rozum normálnej ľudskej prirodzenosti a sú nehanební. Keď raz takýchto falošných vodcov, ktorí sú len povalači, prekuknete, treba ich priamo prepustiť; netreba sa ich snažiť nabádať, nemali by dostať žiadne príležitosti podstúpiť dozor a nie je s nimi potrebné ani mať duchovné spoločenstvo o pravde. Nepočuli už dosť právd? Keby boli orezaní, mohli by sa zmeniť? Nemohli. Ak má niekto slabú kvalitu, má niekedy absurdné názory alebo z nevedomosti nevidí celý obraz, ale je usilovný, nesie bremeno a nie je lenivý, potom sa takýto človek napriek odchýlkam pri konaní svojej povinnosti dokáže kajať, keď čelí orezávaniu. Prinajmenšom pozná zodpovednosti vodcu a vie, čo má robiť, má svedomie a zmysel pre zodpovednosť a má srdce. Lenže tí, ktorí sú leniví, uprednostňujú pohodlie pred tvrdou prácou a nenesú bremeno, sa zmeniť nemôžu. V ich srdci nie je žiadne bremeno a bez ohľadu na to, kto ich orezáva, je to zbytočné. Niektorí ľudia hovoria: „Ak by ich potom postihol Boží súd, napomínanie, skúšky a zušľachtenie, zmenilo by to ich problém s tým, že nenesú bremeno?“ To sa zmeniť nedá; je to dané ľudskou prirodzenosťou, podobne ako pes nemôže zmeniť svoj návyk jesť výkaly. Kedykoľvek uvidíš niekoho, kto je lenivý, nenesie bremeno a zároveň slúži ako vodca, môžeš si byť istý, že je to falošný vodca. Nieкто by mohol povedať: „Ako ho môžete nazvať falošným vodcom? Má dobrú kvalitu, je bystrý, vidí veci do hĺbky a dokáže vymýšľať plány. Vo svete riadil podniky, bol generálnym riaditeľom; je vzdelaný, skúsený a svetsky múdry!“ Dokážu tieto vlastnosti vyriešiť jeho problém s lenivosťou a nedostatkom bremena? (Nie.)

Aký druh prejavov a charakteristík majú tí, ktorí sú nadmerne leniví? Po prvé vo všetkom, čo robia, konajú povrchne, otáľajú, idú ležérnym tempom a odpočívajú a odkladajú veci, kedykoľvek je to možné. Po druhé nevenujú pozornosť práci cirkvi. Kto si chce robiť starosti s takýmito vecami, nech si ich podľa nich robí. Oni nebudú. Keď si robia starosti, je to kvôli ich vlastnej sláve, zisku a postaveniu – jediné, na čom im záleží, je, aby si mohli užívať

výhody postavenia. Po tretie sa vyhýbajú útrapám vo svojej práci; nedokážu prijať, aby bola čo i len trochu únavná, a ak je, stávajú sa veľmi nevrlymi a nedokážu znášať útrapy ani platiť cenu. Po štvrté nedokážu vytrvať v žiadnej práci, ktorú robia, vždy sa vzdávajú v polovici cesty a nedokážu veci dotiahnuť do konca. Ak sú dočasne v dobrej nálade, možno nejakú prácu spravia pre zábavu, ale ak si niečo vyžaduje dlhodobé nasadenie, neustále ich to zamestnáva, chce to veľa premýšľania a telesne ich to unavuje, časom začnú reptáť. Napríklad niektorí vodcovia sú zodpovední za prácu cirkvi a na začiatku to považujú za nové a svieže. Sú veľmi motivovaní v duchovnom spoločenstve o pravde, a keď vidia, že bratia a sestry majú problémy, dokážu im pomôcť a vyriešiť ich. Ale po chvíli vytrvalosti začnú považovať vodcovskú prácu za príliš vyčerpávajúcu a prepadajú negativite – chcú prejsť na ľahšiu prácu a nie sú ochotní znášať útrapy. Takýmto ľuďom chýba vytrvalosť. Po piate je ďalšou charakteristikou lenivých ľudí ich neochota robiť skutočnú prácu. Len čo ich telo trpí, vymýšľajú si výhovorky, aby sa svojej práci vyhli, zbavili sa jej alebo ju prenechali niekomu inému. A keď ju táto osoba dokončí, bez hanby si sami privlastnia odmenu. Toto je päť hlavných charakteristík lenivých ľudí. Mali by ste sa pozrieť, či sa medzi vodcami a pracovníkmi v cirkvách nenachádzajú takíto leniví ľudia. Ak nejakého nájdete, mal by byť okamžite prepustený. Môžu leniví ľudia dobre pracovať ako vodcovia? Ak sú leniví, bez ohľadu na to, akú majú kvalitu alebo aká je ich ľudská prirodzenosť, nedokážu dobre pracovať a budú zdržiavať prácu a dôležité záležitosti. Práca cirkvi je mnohostranná; každý jej aspekt zahŕňa mnoho detailných úloh a vyžaduje si duchovné spoločenstvo o pravde na riešenie problémov, aby bola dobre vykonaná. Preto musia byť vodcovia a pracovníci usilovní – každý deň musia veľa hovoriť a pracovať, aby zabezpečili efektivitu práce. Ak hovoria alebo robia príliš málo, nebudú žiadne výsledky. Takže ak je vodca alebo pracovník lenivý človek, je to určite falošný vodca a nedokáže konať skutočnú prácu. Leniví ľudia nekonajú skutočnú prácu, už vôbec sami nechodia na miesta, kde sa pracuje, a nie sú ochotní riešiť problémy ani sa zapájať do žiadnej konkrétnej práce. Nemajú najmenšie porozumenie problémom v žiadnej práci ani prehľad o nich. V hlave majú len povrchnú, nejasnú predstavu z počúvania toho, čo povedali iní, a pretlčú sa len tým, že budú trochu kázať nejaké učenie. Dokázate

rozlíšiť takýto typ vodcu? Dokážete povedať, že sú to falošní vodcovia? (Do určitej miery.) Leniví ľudia sú povrchní v akejkolvek povinnosti, ktorú konajú. Bez ohľadu na povinnosť im chýba vytrvalosť, pracujú nárazovo, fňukajú, kedykoľvek znášajú nejaké útrapy, a sypú zo seba nekonečné sťažnosti. Nadávajú každému, kto ich kritizuje alebo orezáva, ako fúria, ktorá ľudí uráža v uliciach, vždy si chcú vyliť zlosť na druhých a nechcú konať svoju povinnosť. Čo ukazuje skutočnosť, že nechcú konať svoju povinnosť? Ukazuje, že nenesú bremeno, nie sú ochotní prevziať zodpovednosť a sú to leniví ľudia. Nechcú znášať útrapy ani platiť cenu. To platí najmä pre vodcov a pracovníkov: Ak nenesú bremeno, môžu plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Absolútne nie.

Falošní vodcovia nesledujú prácu ani neposkytujú pracovné usmernenia

Práve sme hovorili o tomto aspekte piatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „udržiavať si prehľad a porozumenie o stave každej pracovnej úlohy.“ Hovorením o tomto aspekte sme odhalili niektoré konkrétne prejavy falošných vodcov, ako aj ich ľudskú prirodzenosť a charakter. Teraz sa pozrime na „udržiavanie si prehľadu a porozumenia o pokroku každej pracovnej úlohy“. Samozrejme, pokrok v práci súvisí so stavom práce a tento vzťah je pomerne blízky. Ak si niekto nedokáže udržať prehľad a porozumenie o stave pracovnej úlohy, potom si rovnako nedokáže udržať prehľad a porozumenie ani o pokroku v práci. Napríklad aký je pokrok v práci, do akej fázy postúpila, aké sú stavy zúčastnených ľudí, či sa vyskytujú nejaké ťažkosti s odbornými aspektmi, či sú nejaké oblasti práce, ktoré nespĺňajú požiadavky Božieho domu, aké sú dosiahnuté výsledky, či sa v práci učia ľudia, ktorí nie sú veľmi zruční v jej odborných aspektoch, kto toto učenie organizuje, čo sa učia, ako sa učia a tak ďalej – všetky tieto konkrétne otázky sa týkajú pokroku. Nie je napríklad práca na skladaní chválospevov dosť dôležitá? Aké konkrétne úlohy treba vykonať v procese od počiatočného výberu esenciálnych úryvkov Božích slov až po dokončenie skladby jedného chválospevu? Po prvé je potrebné vybrať esenciálne úryvky Božích slov, ktoré sú vhodné na to, aby sa stali chválospevmi, a ktoré tiež musia mať primeranú dĺžku. Druhý krok zahŕňa zvažovanie, aký štýl melódie sa hodí k úryvku, aby sa

spieval príjemne a s pôžitkom. A potom sa musia nájsť správni ľudia, ktorí chválospev zaspievajú. Nie sú to konkrétne úlohy? (Áno.) Keď je chválospev zložený, falošný vodca sa vôbec nepýta, či je skladba vyhovujúca alebo štýl vhodný. A keď si skladateľ všimne nedostatok dohľadu, sám usúdi, že sú postačujúce, a pustí sa do nahrávania. Úryvok Božích slov, na ktorého premenu v chválospev sa všetci tešili, je konečne zhudobnený a je z neho chválospev, ale väčšina pri spievaní zisťuje, že má stále nedostatky. Aký problém vzniká? Zložený chválospev nie je na požadovanej úrovni: bol nahraný napriek tomu, že mu chýbala melódia a pútavosť. Falošný vodca sa po vypočutí pýta: „Kto zložil tento chválospev? Prečo bol nahraný?“ V čase, keď položí túto otázku, uplynul už najmenej mesiac. Nemal vodca počas tohto mesiaca sledovať pokrok v tejto práci a pohotovo si o nej robiť prehľad? Napríklad o tom, ako prebiehalo skladanie? Určil sa základný nápev? Malo to melódiu? Zodpovedala melódia a štýl tohto chválospevu Božím slovám? Pomáhali s vedením jednotlivci s relevantnými skúsenosťami? Dal by sa tento chválospev po zložení vo veľkom spievať? Aký by mal účinok? Považoval sa nápev za dobrý? Falošný vodca záležitosti tohto druhu vôbec nesledoval. A má na to aj dôvod: „Nerozumiem skladaniu chválospevov. Ako môžem sledovať niečo, čomu nerozumiem? Je to nemožné.“ Je to legitímny dôvod? (Nie.) Nie je to legitímny dôvod. Môže teda niekto, kto sa nevyzná v skladaní chválospevov, stále sledovať priebeh práce? (Áno.) Ako by mal sledovať prácu? (Môže spolupracovať s bratmi a sestrami a posúdiť melódiu na základe princípov, aby zistil, či je vhodná, a môže prakticky sledovať prácu namiesto toho, aby si od nej umýval ruky.) Hlavnou charakteristikou práce falošných vodcov je prázdne táranie o učení a papagájovanie hesiel. Po vydaní svojich príkazov od toho jednoducho dajú ruky preč. Nepýtajú sa na následný vývoj práce; nepýtajú sa, či sa vyskytli nejaké problémy, odchýlky alebo ťažkosti. Svoju prácu považujú za skončenú, len čo ju pridelia. Ako vodca musíš v skutočnosti po zorganizovaní práce sledovať jej postup. Aj keď sa v danej oblasti práce nevyznáš – aj keď ti o nej chýbajú akékoľvek vedomosti – môžeš nájsť spôsob, ako svoju prácu vykonávať. Môžeš si nájsť niekoho, kto to skutočne chápe, kto rozumie danej profesii, aby vykonal posúdenie a predložil návrhy. Na základe jeho návrhov môžeš identifikovať primerané princípy, a tak budeš môcť sledovať prácu. Bez ohľadu na to, či poznáš danú

profesiou alebo jej rozumieš, musíš prinajmenšom riadiť prácu, sledovať ju, neustále sa pýtať na jej priebeh a klásť o ňom otázky. Musíš si udržiavať prehľad o týchto záležitostiach; je to tvoja zodpovednosť, je to súčasť tvojej pozície. Nesledovať prácu, nerobiť po priradení práce nič viac a umývať si ruky – to je spôsob, ako to robia falošní vodcovia. Nesledovanie práce alebo neposkytovanie usmernení týkajúcich sa práce, nepýtanie sa na vzniknuté problémy alebo ich neriešenie a žiadny prehľad o pokroku alebo efektívnosti práce – to sú tiež prejavy falošných vodcov.

Falošní vodcovia nekonajú reálnu prácu, čím zdržiavajú jej postup

Keďže si falošní vodcovia nič nezisťujú o napredovaní práce, nedokážu pohotovo identifikovať problémy, ktoré v rámci toho vznikajú, a už vôbec ich nevedia riešiť, často to vedie k opakovaným omeškaniam. Keďže ľudia nechápu princípy určitej práce a nenájde sa nikto vhodný, kto by za ňu niesol zodpovednosť alebo by ju riadil, tí, ktorí ju vykonávajú, často prepadajú negativite a pasivite a vyčávajú, čo vážne ovplyvňuje priebeh práce. Ak by si vodcovia plnili svoje zodpovednosti – riadili by prácu, zabezpečovali jej kontinuitu, dohliadali na ňu a našli by človeka, ktorý rozumie tomu odboru, aby viedol prácu, postupovala by rýchlejšie a nebola by predmetom opakovaných omeškaní. Preto je nevyhnutné, aby vodcovia mali prehľad o stave práce a porozumeli mu. Veľmi dôležité je samozrejme aj to, aby vedeli a mali prehľad o tom, ako práca napreduje, pretože napredovanie ide ruka v ruku s efektívnosťou práce a dosahovaním výsledkov. Ak vodcovia a pracovníci nemajú prehľad o tom, ako napreduje cirkevná práca, nesledujú situáciu ani nedohliadajú na veci, pokrok v cirkevnej práci sa určite spomalí. Je to spôsobené tým, že väčšina ľudí, ktorí konajú povinnosti, sú skutočne darebácki, nemajú zmysel pre bremeno a sú často negatívni, pasívni a povrchní. Ak sa nenájde nikto, kto by mal zmysel pre bremeno a pracovné schopnosti, konkrétnym spôsobom by prevzal zodpovednosť za prácu, včas sa informoval o priebehu práce a viedol, disciplinoval a orezoval personál, ktorý koná povinnosti, a dohliadal naň, potom bude úroveň efektivity práce prirodzene veľmi nízka a výsledky práce budú veľmi slabé. Ak to jasne nevidia ani vodcovia a pracovníci, potom sú hlúpi a slepí. Preto sa vodcovia a pracovníci musia okamžite zaoberať priebehom

práce, sledovať ho, mať o ňom prehľad, analyzovať problémy, s ktorými sa ľudia pri konaní povinností stretávajú a ktoré treba riešiť, a rozumieť, ktoré problémy treba vyriešiť, aby sa dosiahli lepšie výsledky. Všetky tieto veci sú veľmi dôležité a vodca v týchto záležitostiach musí mať jasno. Pre správne plnenie si povinností sa nesmiete správať ako falošný vodca, ktorý urobí niečo povrchné a potom si myslí, že si svoju povinnosť splnil. Falošní vodcovia sú vo svojej práci nedbalí a lajdácki, nemajú zmysel pre zodpovednosť a neriešia problémy, keď sa vyskytnú. Bez ohľadu na to, akú prácu robia, sa len kľúžu po jej povrchu a pristupujú k nej povrchné; hovoria len vznešené slová, táriajú o učení, vedú prázdne reči a robia si prácu len naoko. Všeobecne povedané, toto je stav toho, ako falošní vodcovia pracujú. Hoci v porovnaní s antikristami nerobia nič zjavne zlé a nerobia zlo úmyselne, keď sa pozriete na účinnosť ich práce, je na mieste ich charakterizovať ako povrchných, ako takých, čo nenesú bremeno, a ako nezodpovedných voči svojej povinnosti bez akejkolvek oddanosti voči nej.

Práve sme v duchovnom spoločenstve hovorili o falošných vodcoch, ktorí nerobia skutočnú prácu a nemajú prehľad o pokroku každej pracovnej úlohy. Pokiaľ ide o problémy a ťažkosti, ktoré sa vyskytujú v cirkevnej práci, buď si ich nevšímajú, alebo len vysypú trochu učení a odpapagajújú zopár hesiel, aby si to odbili. Pri všetkých pracovných úlohách ich nikdy neuvidíte osobne prichádzať na miesto práce, aby sa jej snažili porozumieť a sledovať ju. Neuvidíte ich tam hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby riešili problémy, a už vôbec ich tam neuvidíte, ako osobne usmerňujú prácu a dohliadajú na ňu, aby zabránili výskytu chýb a odchýlok. Je to najzjavnejší prejav povrchného spôsobu, akým falošní vodcovia pracujú. Hoci na rozdiel od antikristov nemajú v úmysle narušovať a vyrušovať prácu cirkvi ani nepáchajú rôzne zlá a nezakladajú si vlastné nezávislé kráľovstvá, ich rôzne povrchné správanie spôsobuje v práci cirkvi obrovské prekážky, takže sa donekonečna objavujú rôzne problémy a zostávajú nevyriešené. Vážne to ovplyvňuje pokrok každej pracovnej úlohy cirkvi, ako aj život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Nemali by byť takíto falošní vodcovia vyradení? Nedokážu robiť skutočnú prácu a čokoľvek robia, má to silný začiatok, ale nakoniec to vyšumí. Úloha, ktorú hrajú, je úloha otvárača ceremónií: odriekavajú heslá a kážu učenia, a keď iným pridelia prácu a dohodnú, kto za ňu bude

zodpovedný, tak sa to pre nich skončilo. Pripomínajú hučiace reproduktory, aké sa nachádzajú vo vidieckych oblastiach Číny – to je rozsah úlohy, ktorú hrajú. Robia len trochu prípravnej práce a po zvyšok práce ich niet nikde vidieť. Pokiaľ ide o konkrétne otázky, ako napríklad ako prebieha každá pracovná úloha, či je v súlade s princípmi a či je účinná, odpovede nepoznajú. A nikdy nejdú do hĺbky medzi obyčajných veriacich ani nenavštevujú miesto práce, aby získali prehľad o pokroku a podrobnostiach každej pracovnej úlohy. Falošní vodcovia teda možno nemajú v úmysle spôsobovať narušenia a vyrušenia alebo páchať rôzne zlá počas svojho pôsobenia ako vodcovia, ale v skutočnosti paralyzujú prácu, zdržiavajú pokrok každej pracovnej úlohy cirkvi a znemožňujú Božiemu vyvolenému ľudu dobre konať svoje povinnosti a získať život-vstup. Ako by pri takomto spôsobe práce mohli viesť Boží vyvolený ľud na správnu cestu viery v Boha? Ukazuje to, že falošní vodcovia nerobia žiadnu skutočnú prácu. Nesledujú prácu, za ktorú by mali byť zodpovední, ani ju nevedú a nedohliadajú na ňu, aby zabezpečili normálny priebeh cirkevnej práce. Nevykonávajú zamýšľané funkcie vodcov a pracovníkov, nepreukazujú svoju vernosť a neplnia si svoje zodpovednosti. Potvrďuje to, že falošní vodcovia nie sú verní v tom, ako konajú svoje povinnosti a sú len povrchní; klamú Boží vyvolený ľud aj samotného Boha, ovplyvňujú vykonávanie Jeho vôle a bránia mu. Túto skutočnosť vidia všetci. Môže byť, že falošný vodca na tú prácu naozaj nestačí, no môže byť aj to, že sa práci vyhýba a úmyselne je povrchný. Tak či onak, faktom zostáva, že v cirkevnej práci robia neporiadok. V žiadnej pracovnej úlohe cirkvi sa nedosahuje žiadny pokrok a hromada nahromadených problémov zostáva dlho nevyriešená. To nielen ovplyvňuje šírenie práce na evanjeliu, ale aj vážne bráni životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu. Tieto fakty stačia na to, aby ukázali, že falošní vodcovia nielenže nedokážu robiť skutočnú prácu, no stávajú sa aj prekážkami v práci na šírení evanjelia a kameňmi úrazu pri vykonávaní Božej vôle v cirkvi.

Falošní vodcovia nerobia skutočnú prácu a nedokážu riešiť skutočné problémy. Nielenže to zdržiava pokrok v práci a ovplyvňuje jej výsledky, ale aj spôsobuje vážne straty v práci cirkvi a plytvá množstvom ľudských, materiálnych a finančných zdrojov. Takže by falošní vodcovia mali nahradiť hospodárske straty. Niektorí ľudia hovoria: „Ak budú musieť vodcovia a

pracovníci nahrádzať straty spôsobené tým, že svoju prácu nerobia dobre, nikto nebude chcieť byť vodcom alebo pracovníkom.“ Takíto nezodpovední ľudia ani nie sú spôsobilí byť vodcami a pracovníkmi. Tí, ktorí nemajú svedomie ani rozum, sú zlí ľudia – nie je problematické, ak chcú byť zlí ľudia vodcami a pracovníkmi? Keďže veľa práce Božieho domu zahŕňa hospodárske výdavky, nie je ich potrebné účtovať? Sú dary pre Boha niečím, čím môžu ľudia ľubovoľne plytvať a mrhať? Aké právo majú vodcovia a pracovníci mrhať Božími darmi? Spôsobenie hospodárskej straty sa musí odškodniť; je to úplne prirodzené a oprávnené a nikto to nemôže poprieť. Napríklad povedzme, že existuje práca, ktorú by mohol jeden človek dokončiť za jeden mesiac. Ak táto práca trvá šesť mesiacov, nepredstavujú výdavky za zvyšných päť mesiacov stratu? Dovoľte Mi uviesť príklad o kázaní evanjelia. Povedzme, že je istý človek ochotný skúmať pravú cestu a pravdepodobne by sa dal získať len za jeden mesiac, po ktorom by vstúpil do cirkvi, naďalej by bol polievaný a zaopatrovaný a do šiestich mesiacov by si mohol položiť základy. Ak je však postoj človeka, ktorý káže evanjelium, k tejto záležitosti ľahostajný a povrchný, vodcovia a pracovníci ignorujú svoje zodpovednosti a nakoniec trvá pol roka, kým toho človeka získajú, nepredstavuje tento polrok stratu pre jeho život? Ak ho postihnú veľké pohromy a on si ešte nepoložil základy na pravej ceste, bude v nebezpečenstve, a neznamenalo by to, že by ho títo ľudia sklamali? Takáto strata sa nedá merať peniazmi ani hmotnými vecami. Ak sa porozumenie pravdy u toho človeka zdrží o pol roka a on sa o pol roka oneskorí s budovaním základov a nástupom do svojej povinnosti, kto za to prevezme zodpovednosť? Môžu si vodcovia a pracovníci dovoliť prevziať za to zodpovednosť? Nikto si nemôže dovoliť nieť zodpovednosť za to, že niekoho zdržal v jeho životnom napredovaní. Keďže si túto zodpovednosť nikto nedokáže dovoliť nieť, čo majú robiť vodcovia a pracovníci? Štyri slová: dať do toho všetko. Dať do toho všetko s akým cieľom? S cieľom plniť si vlastnú zodpovednosť a robiť všetko, čo vidíte vlastnými očami, čo si myslíte vo svojej mysli a čo dosahujete vlastnou kvalitou. Toto znamená dať do toho všetko, toto znamená byť verný a zodpovedný a toto je zodpovednosť, ktorú by mali plniť vodcovia a pracovníci. Niektorí vodcovia a pracovníci nepovažujú kázanie evanjelia za vážnu záležitosť. Myslia si: „Božie ovce budú počuť Boží hlas. Kto skúma

a prijíma, bude požehnaný; kto neskúma a neprijíma, nebude požehnaný a zaslúži si zomrieť v pohrome!“ Falošní vodcovia vôbec neberú ohľad na Božie úmysly a nenesú bremeno za prácu na evanjeliu. Navyše nepreberajú žiadnu zodpovednosť za nováčikov, ktorí práve vstúpili do cirkvi, a neberú život-vstup Božieho vyvoleného ľudu vážne – vždy sa sústredia na oddávanie sa výhodám svojho postavenia. Bez ohľadu na to, koľko ľudí skúma pravú cestu, vôbec sa neznepokojujú, vždy majú mentalitu, s ktorou len tak zo dňa na deň prežívajú, a správajú sa ako cisár na dôchodku alebo úradník. Nezáleží na tom, aká kritická alebo naliehavá je práca, nikdy sa neukážu na mieste, nepýtajú sa na situáciu v práci, nerozumejú jej ani ju nesledujú a neriešia problémy. Len pridelia úlohy a myslia si, že tým je ich práca hotová a vybavená a že to predstavuje konanie práce. Nie je to povrchné? Nie je to klamanie tých nad sebou aj pod sebou? Sú takíto vodcovia a pracovníci vhodní na to, aby ich Boh použil? Nie sú presne ako úradníci veľkého červeného draka? Myslia si: „Byť vodcom alebo pracovníkom je rovnaké ako zastávať funkciu a človek by si mal užívať výhody tohto postavenia. Moja funkcia mi dáva privilégium, ktoré ma oslobodzuje od toho, aby som bol prítomný pri všetkých záležitostiach. Aké by to bolo únavné a ponížujúce, keby som bol stále na mieste, sledoval prácu a chápal situáciu! Takú námahu neznesiem!“ Presne takto pracujú falošní vodcovia a falošní pracovníci. Zaujímajú sa len o túžbu po pohodlí a užívanie si výhod postavenia bez toho, aby robili akúkoľvek skutočnú prácu, a chýba im akékoľvek svedomie alebo rozum. Takíto paraziti by naozaj mali byť vyradení, a aj keď sú potrestaní, zaslúžia si to! Niektorí vodcovia a pracovníci napriek mnohým rokom konania cirkevnej práce nevedia kázať evanjelium, a už vôbec nevedia svedčiť. Ak ich požiadaš, aby v duchovnom spoločenstve hovorili o všetkých pravdách týkajúcich sa vízií Božieho diela potenciálnym prijímateľom evanjelia, nedokážu to. Keď sa ich opýtajú: „Vynaložil si niekedy úsilie, aby si sa vybavil pravdou o víziách?“, falošní vodcovia uvažujú: „Prečo by som mal vynakladať toľké úsilie? S mojím vysokým postavením tá úloha nie je pre mňa; je tu dosť iných, ktorí ju urobia.“ Povedzte Mi, čo sú to za stvorenia? Robia cirkevnú prácu mnoho rokov, no nevedia kázať evanjelium. A keď príde na svedčenie, musia si nájsť kazateľa evanjelia, aby to urobil za nich. Ak ako vodca alebo pracovník nedokážeš kázať evanjelium, svedčiť alebo

hovoríť s ľuďmi v duchovnom spoločenstve o pravdách týkajúcich sa vízií, čo dokážeš? Aké sú tvoje zodpovednosti? Splnil si si ich? Chceš žiť len zo starých zásluh? Čo sú to za zásluhy? Kto ťa oprávnil žiť zo starých zásluh? Niektorí nadriadení tímov pre evanjelium nikdy ani len nepozorovali a nepočúvali, ako iní kážu evanjelium. Nechce sa im počúvať; neobťažujú sa, považujú to za príliš otravné a chýba im trpezlivosť. Sú to predsa vodcovia, viete – dokonca úradníci –, takže tieto konkrétne úlohy nerobia a poverujú nimi bratov a sestry. Predpokladajme, že niektorí evanjelizační pracovníci narazia na človeka vysokej kvality, ktorý ku všetkému pristupuje s vážnosťou a chce pochopiť niektoré konkrétne pravdy týkajúce sa vízií. Evanjelizační pracovníci nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve úplne jasne, a tak požiadajú svojich vodcov, aby to urobili oni. Vodcovia nevedia, čo povedať, a dokonca sa uchylujú k výhovorkám a vravia: „Nikdy som túto prácu nerobil. Choďte a urobte ju vy; budem vám kryť chrbát. Ak sa vyskytnú nejaké problémy, pomôžem vám ich napraviť; podporujem vás. Nebojte sa. Čoho sa báť, keď máme Boha? Keď niekto hľadá pravú cestu, môžete svedčiť alebo mu v duchovnom spoločenstve hovoriť o pravdách vízií. Ja som zodpovedný len za duchovné spoločenstvo o pravdách života-vstupu. Práca svedčenia je vaše ťažké bremeno, nespoliehajte sa na mňa.“ Vždy, keď príde na kľúčový moment svedčenia pri kázaní evanjelia, skryjú sa. Sú si plne vedomí, že im chýba pravda, tak prečo sa ňou nesnažia vybaviť? Prečo sa vždy zúfalo snažia stať sa vodcami, keď dobre vedia, že im chýba pravda? Nemajú vôbec žiadny talent a napriek tomu majú tú drzosť prijať akúkoľvek oficiálnu pozíciu – prijali by aj úlohu cisára, keby ste im to dovolili –, sú príliš nehanební! Bez ohľadu na úroveň vedenia, ktorú zastávajú, nedokážu robiť skutočnú prácu, no odvážia sa užívať si výhody postavenia bez akýchkoľvek výčitiek svedomia. Nie sú to úplne nehanební ľudia? Bolo by pochopiteľné, keby ťa niekto požiadal hovoriť cudzím jazykom a ty by si to nedokázal; ale hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách vízií a o Božích úmysloch vo svojom rodnom jazyku by malo byť možné, však? Ľuďom, ktorí veria len tri až päť rokov, sa dá odpustiť, že v duchovnom spoločenstve nedokážu hovoriť o pravde. Ale niektorí veria v Boha takmer 20 rokov, a predsa akosi stále nedokážu mať duchovné spoločenstvo o pravdách týkajúcich sa vízií – nie sú takíto ľudia nanič? Nie sú to naničhodníci? Udivuje Ma, keď počujem, že

niekto verí v Boha mnoho rokov, no nevie, ako v duchovnom spoločenstve hovoriť o pravdách o víziách. Čo cítite vy všetci, keď to počujete? Nie je to nepochopiteľné? Ako všetky tie roky robili svoju prácu? Keď ich požiadajú o vedenie pri tvorbe hudby, nevedia ako a hovoria, že táto špecializovaná oblasť je príliš ťažká a že to nie je niečo, čo by priemerný človek mohol pochopiť. Keď ich požiadajú o vedenie v práci na tvorbe umenia alebo vo filmovej produkcii, tvrdia, že si tieto práce vyžadujú príliš vysokú úroveň technických zručností, aby ich zvládli. Keď ich požiadajú, aby napísali články so skúsenostným svedectvom, hovoria, že majú príliš nízke vzdelanie, že ich písať nevedia a že sa v tom nikdy necvičili. Ak nedokážu vykonávať tieto druhy prác, je to odpustiteľné, ale práca na evanjeliu je neoddeliteľnou súčasťou ich povinnosti. Majú túto prácu v malíčku – nemala by pre nich byť ľahká? Najdôležitejším aspektom duchovného spoločenstva o pravdách o víziách je jasne v ňom hovoriť o pravde troch etáp diela. Spočiatku s tým ľudia nemajú veľa skúseností a možno v duchovnom spoločenstve nehovoria tak dobre, ale časom sa v tom cvičia a dokážu sa v tom zlepšovať, čím viac to robia, takže dokážu hovoriť štruktúrovane, presným a jasným jazykom a s obrátnym vyjadrovaním. Nie je to konkrétna oblasť špecializovanej práce, ktorú by mali vodcovia ovládať? Nie je to ako nútiť rybu žiť na súši, však? (Nie, nie je.) Ale takíto falošní vodcovia nie sú spôsobilí ani na tento kúsok práce. A napriek tomu stále slúžia ako vodcovia? Čo robia, že stále zastávajú túto pozíciu? Niektorí ľudia hovoria: „Moje myšlienky sú zmätené a nejasné, chýba mi logika a nie som taký dobrý v rozprávaní o pravdách týkajúcich sa vízií.“ Ak je to tak, dokážeš identifikovať a riešiť rôzne chyby a odchýlky, ktoré sa vyskytujú v práci na evanjeliu? Ak ich nedokážeš identifikovať, potom ich určite nedokážeš ani vyriešiť. Keď falošní vodcovia zodpovedajú za prácu na evanjeliu, nehrajú žiadnu úlohu pri preverovaní ani dohľade a len nechávajú tých pod sebou robiť, čo sa im zachce, takže každý môže robiť veci, ako chce, a kázať, komu chce – neuplatňujú sa absolútne žiadne princípy ani štandardy. Niektorí ľudia konajú z rozmaru, chýba im rozum a najmä princípy, keď niečo robia, a bezohľadne páchajú zlé skutky. Falošní vodcovia si tieto problémy vôbec nevšimnú ani ich neidentifikujú.

Hovorí sa, že v Južnej Amerike a Afrike sú niektorí chudobní ľudia privádzaní k viere prostredníctvom práce na evanjeliu. Títo ľudia nemajú

stály príjem a problémom je aj získať dostatok jedla na prežitie. Čo by sa teda malo robiť? Boli vodcovia, ktorí povedali: „Božím úmyslom je spasit' ľudstvo, a aby bol človek spasený, musí mať najprv dosť jedla, však? Nemal by teda Boží dom poskytnúť pomoc? Ak veria v Boha, môžeme im rozdať niekoľko kníh Božích slov. Nemajú počítače ani telefóny, tak čo by sme mali robiť, ak požiadajú o možnosť konať povinnosti? Urobte nejaké prieskumy a zistite, či sú úprimne ochotní konať povinnosti.“ Prieskumom sa zistilo, že títo ľudia sú momentálne bez peňazí, ale ak by ich mali a mohli sa dosýta najesť, boli by ochotní ísť von, kázať evanjelium a konať svoju povinnosť. Po tom, čo porozumeli týmto okolnostiam, začali vodcovia rozdeľovať finančnú pomoc a vydávali ju každý mesiac. Jedlo a ubytovanie a dokonca aj poplatky za internet a nákup telefónov, počítačov a iného vybavenia pre týchto ľudí sa platili z peňazí Božieho domu. Rozdeľovanie peňazí týmto ľuďom nebolo zamerané na šírenie práce na evanjeliu, ale skôr na poskytnutie pomoci na ich prežitie. Bolo to v súlade s princípmi? (Nie, nebolo.) Má Boží dom pravidlo, že ak niekto pri kázaní evanjelia stretne chudobných ľudí bez prostriedkov na živobytie a oni dokážu prijať túto etapu diela, mala by sa im poskytnúť pomoc? Existuje taký princíp? (Nie.) Na akom princípe im teda títo vodcovia rozdeľovali finančnú pomoc? Bolo to vari preto, lebo si mysleli, že Boží dom má peniaze, ale nemá ich kde minúť, alebo preto, že týchto ľudí považovali za príliš úbohých, alebo v nádeji, že im títo ľudia pomôžu šíriť evanjelium? Aký bol presne ich úmysel? Čo sa snažili dosiahnuť? Keď prišlo na rozdeľovanie telefónov, počítačov a životných nákladov, prejavovali veľké nadšenie; tešili sa z práce, ktorá poskytovala výhody iným, pretože im to umožňovalo získať si priazeň a srdcia týchto ľudí, a obzvlášť sa týmto úlohám venovali, išli stále ďalej a nemali ani štipku hanby. Ide o používanie Božích peňazí na získavanie si priazne ľudí a kupovanie si ich náklonnosti. V skutočnosti títo chudobní jednotlivci neverili v Boha naozaj; len sa snažili naplniť si žalúdky a nájsť si spôsob, ako sa uživiť. Takíto ľudia nehládali získanie pravdy ani spásy. Spasil by Boh týchto ľudí? Niektorí napriek ochote konať povinnosť neboli úprimní, ale skôr motivovaní túžbou po telefónoch, počítačoch a po pohodlí v živote. Ale falošným vodcom na tom nezáležalo; pokiaľ bol niekto ochotný konať povinnosť, postarali sa o neho a nielenže poskytli peniaze na bývanie a jedlo, ale aj kúpili počítače, telefóny a rôzne vybavenie.

Ukázalo sa však, že títo ľudia konali svoje povinnosti bez akéhokoľvek účinku. Nemrhali falošní vodcovia len tak peniazmi? Nepoužívali peniaze Božieho domu na preukázanie svojej štedrosti? (Áno.) Je toto práca, ktorú by mali vodcovia a pracovníci robiť? (Nie.) Neboli to falošní vodcovia? Falošní vodcovia radi predstierajú dobrotu, dobročinnosť a láskavosť. Ak chceš preukázať láskavosť, fajn, ale použi svoje vlastné peniaze! Ak nemajú oblečenie, vyzleč si svoje a daj im ho; nemíňaj Božie obety! Božie obety sú určené na prácu na šírení evanjelia, nie na rozdeľovanie sociálnych dávok a určite nie na poskytovanie pomoci chudobným. Boží dom nie je sociálna inštitúcia. Falošní vodcovia nedokážu robiť skutočnú prácu, a už vôbec nie sú schopní poskytovať pravdu alebo život. Sústredujú sa len na používanie Božích obiet na rozdeľovanie sociálnych dávok, aby si získali priazeň ľudí a udržali si vlastnú povesť a postavenie. Nie sú to nehanební márnotrpníci? Ak sa takíto falošní vodcovia objavajú, môže ich niekto včas odhaliť a zastaviť? Nikto sa im nepostavil, aby ich zastavil. Keby nebolo Zhora, ktorí to zistili a zastavili, prax používania Božích peňazí na poskytovanie výhod ľuďom by sa nikdy neskončila. Chudobní ľudia naťahujú ruky stále ďalej a ďalej a vždy chcú viac. Sú nenásytní; bez ohľadu na to, koľko im dáš, to nikdy nie je dosť. Tí, ktorí úprimne veria v Boha, sú schopní opustiť svoje rodiny a kariéry, aby konali svoju povinnosť a boli spasení, a aj keď v živote čelia ťažkostiam, dokážu si nájsť spôsoby, ako ich vyriešiť sami, bez toho, aby od Božieho domu neustále niečo žiadali. Riešia, čo môžu, sami a za to, čo nedokážu vyriešiť, sa modlia k Bohu a spoliehajú sa na svoju vieru, aby to zažili. Tí, ktorí od Boha neustále žobrujú a očakávajú, že im Boží dom poskytne životné náklady a bude ich živiť, vôbec nemajú rozum! Nechcú konať žiadnu povinnosť, no chcú si užívať život. Vedia len naťahovať ruky a žiadať veci od Božieho domu, a aj tak im to nikdy nestačí. Nie sú to žobráci? A tí tupí falošní vodcovia len rozdávali výhody a neprestávali, neustále sa ľuďom líškali, aby si zaslúžili ich vďačnosť, a dokonca si mysleli, že takéto konanie oslavuje Boha. Toto sú veci, ktoré falošní vodcovia robia najradšej. Je tu teda niekto, kto tieto problémy dokáže identifikovať a kto dokáže prekuknúť ich podstatu? Väčšina vodcov priviera oči a myslí si: „Tak či onak za prácu na evanjeliu nezodpovedám. Prečo by som sa mal starať o tieto veci? Nie sú to moje peniaze, ktoré sa tu mňajú. Pokiaľ nejdú z môjho vrečka, je to v

poriadku. Môžete dávať, komu chcete, čo ma do toho? Aj tak tie peniaze neskončia v mojej peňaženke.“ Takýchto nezodpovedných ľudí je veľa, ale koľkí dokážu hájiť dielo Božieho domu?

V zámorí teraz všade prebieha práca na evanjeliu. V niektorých krajinách je viac ľudí, ktorí dokážu prijať pravdu, zatiaľ čo v iných je obyvateľstvo slabšej kvality, v dôsledku čoho je v nich ľudí, ktorí dokážu prijať pravdu, menej. Niektoré krajiny nemajú slobodu viery, prejavujú silné odolávanie voči pravej ceste a Božiemu dielu a pravdu tam nedokáže prijať veľa ľudí. Okrem toho je obyvateľstvo niektorých krajín príliš zaostalé a má takú slabú kvalitu, že nedokáže pochopiť pravdu, nech už sa mu o nej v duchovnom spoločenstve hovorí akokoľvek. Zdá sa, že tí ľudia nedosahujú schopnosť pochopiť ju. Na takýchto miestach by sa evanjelium kázať nemalo. Tí, ktorí kážu evanjelium, však nedokážu vidieť podstatu problému a nekážu tým, ktorí dokážu prijať pravdu, pričom namiesto toho trvajú na tom, že budú vyhl'adávať ťažké prípady a ignorovať tie ľahšie. Nekážu na miestach, kde sa už práca na evanjeliu šíri a kde je kázanie ľahké. Namiesto toho trvajú na kázaní evanjelia na chudobných a zaostalých miestach a kážu skupinám ľudí s najhoršou kvalitou, ktorí nedokážu pochopiť pravdu, či etnickým skupinám s najsilnejšími náboženskými predstavami a najsilnejším odolávaním voči Bohu. Nie je to odchýlka? Vezmime si napríklad judaizmus a niektoré hlboko zakorenené etnické náboženstvá, ktoré považujú kresťanstvo za nepriateľa a dokonca ho prenasledujú. V prípade takýchto krajín a etnických skupín by sa evanjelium jednoducho kázať nemalo. Prečo nie? Pretože kázať v nich je zbytočné. Aj keby si nasadil všetku ľudskú silu a finančné a materiálne zdroje, mohli by uplynúť tri, päť alebo dokonca desať rokov bez toho, aby si videl nejaké významné výsledky. Čo sa dá v tejto situácii robiť? Spočiatku, keď človek nevie lepšie, to môže skúsiť; ale keď jasne uvidí okolnosti – že mu kázanie evanjelia za veľkú cenu nakoniec nemusí priniesť dobré výsledky –, musí si zvoliť inú cestu, cestu, ktorá môže priniesť výsledky. Nemali by to vodcovia a pracovníci prekuknúť? (Áno.) Falošní vodcovia to však nechápu. Pokiaľ ide o to, kde začať šíriť evanjelium v zámorí, niektorí hovoria: „Začnite s Izraelom. Keďže bol Izrael základňou pre prvé dve etapy Božieho diela, musí sa tam kázať. Bez ohľadu na to, aké ťažké to je, im musíme vytrvalo kázať.“ Po dlhom čase kázania tam však neboli žiadne

významné výsledky, čo viedlo ku sklamaniu. Čo by mali v tejto chvíli robiť vodcovia? Keby išlo o vodcu, ktorý má kvalitu a nesie bremeno, povedal by: „Naše kázanie evanjelia sa neriadi žiadnym princípom; nevieme konať podľa situácie, no pozeráme sa na veci len na základe našich predstáv – to je od nás príliš naivné! Nečakali sme, že títo ľudia budú takí hlúpi, tvrdohlaví a absurdní. Mysleli sme si, že keďže veria v Boha po tisíce rokov, mali by byť prví, ktorí počujú Božie evanjelium, ale mýlili sme sa; sú príliš absurdní! V skutočnosti sa ich Boh vzdal už pri konaní diela vykúpenia. Keby sme sa k nim teraz vrátili a kázali im, bola by to len márna snaha. Zbytočne by sme sa namáhali a konali by sme hlúpo. Mylne sme porozumeli Božím úmyslom. Boh v tejto veci nekoná, tak ako to potom môžeme robiť my ľudia? Skúsili sme to, ale bez ohľadu na to, ako kážeme, neprijímajú pravú cestu. Mali by sme to zatiaľ nechať tak, ponechať ich bokom a nateraz im nevenovať pozornosť. Ak sa nájdú takí, ktorí budú ochotní hľadať, privítame ich a budeme im svedčiť o Božom diele. No ak nikto nehľadá, potom nie je potrebné, aby sme ich aktívne vyhľadávali.“ Nie je toto princíp kázania evanjelia? (Áno.) Môže sa teda falošný vodca držať princípov? (Nie.) Falošní vodcovia majú slabú kvalitu a nedokážu prekuknúť podstatu problému. Povedia: „Boh povedal, že Izraeliti sú Jeho vyvolení ľud. Nikdy sa ich nemôžeme vzdať. Mali by byť na prvom mieste; musíme najprv kázať im a až potom ľuďom v iných krajinách. Aká veľká sláva by to bola, keby sa Božie dielo rozšírilo v Izraeli! Boh priniesol slávu z Izraela na Východ a my by sme túto slávu mali priniesť z Východu späť do Izraela a nechať ich vidieť, že sa Boh vrátil!“ Nie je to len slogan? Zodpovedá to skutočnosti? Takto hovoria tí, ktorým chýba duchovné porozumenie. A čo tí falošní vodcovia, ktorí nevykonávajú skutočnú prácu? Tí si tieto veci nevšímajú. Ľudí, ktorí kážu evanjelium, tento problém trápi už dlho; sú rozpoltení medzi tým, či to majú vzdať, alebo kázať ďalej, a nevedia, ako praktizovať. Falošní vodcovia si vôbec neuvedomujú, že je to problém. Keď vidia, že sa títo ľudia trápia a nevedia, ako ďalej, povedia: „Načo si robiť starosti? Máme pravdu a skúsenostné svedectvo, tak im len kážte!“ Nieкто povie: „Ty tomu nerozumieš, týmto ľuďom sa káže naozaj ťažko.“ Keď sa v práci vyskytnú závažné problémy, ktoré si vyžadujú, aby ich vodcovia vyriešili, stále len vykrikujú heslá a hovoria prázdne slová. Je toto správanie, aké sa od vodcov očakáva? Keď sa ich pýtajú, či by sa takýmto

potenciálnym prijímateľom evanjelia malo kázať, povedia: „Každému by sa malo kázať – najmä Izraelitom, tým by sa malo kázať určite.“ Počujete v týchto slovách nejaký problém? Vedia, že je to odchýlka a chyba v práci na evanjeliu, ktorú musia riešiť? Títo naničhodníci to nevedia a stále tam vznešene tárajú a vykrikujú heslá. Je to naozaj zbytočný odpad! A ešte si myslia, akí sú bystrí a že majú kvalitu a sú šikovní. Ani si neuvedomujú, že sa v práci objavila taká veľká chyba a odchýlka. Môžu ju vôbec začať riešiť? To je ešte menej pravdepodobné. Tí, ktorí kážu evanjelium, si všetci robia starosti; práca na evanjeliu je ovplyvnená, brzdená a nemôže hladko napredovať a falošní vodcovia prekvapivo nemajú ani potuchy o odchýlke, ktorá sa v nej vyskytuje. Keď sa väčšina ľudí v práci stretne s problémami alebo odchýlkami, často sa o ne nestará, nevšíma si ich a stále tvrdohlavo pokračuje v nesprávnom prístupe a koná bezhlavo. Ak ani vodcovia a pracovníci pohotovo neporozumejú situácii a nebudú o nej mať prehľad, v čase, keď sa problém stane vážnym, ovplyvní priebeh práce a väčšina ľudí ho bude vedieť odhaliť, vodcovia a pracovníci ostanú ako obarení. Je to spôsobené ich zanedbaním zodpovednosti. Ako sa teda môžu vyhnúť takýmto vážnym následkom? Vodcovia a pracovníci musia pravidelne kontrolovať prácu a pohotovo chápať jej súčasný stav a pokrok. Ak sa zistí, že efektivita práce nie je vysoká, musia prísť na to, v ktorej časti sú chyby a problémy, a uvažovať: „Teraz sa títo ľudia zdajú byť zaneprázdnení, ale prečo nie je vidieť žiadnu zjavnú efektivitu? Napríklad v práci tímu pre evanjelium; toľko ľudí v nej po boku niektorých ľudí, ktorí spolupracujú na tejto práci, každý deň káže evanjelium a svedčí, tak prečo sa každý mesiac nepodari získať veľa ľudí? V ktorej časti je problém? Kto ho spôsobuje? Ako vznikla táto odchýlka? Kedy sa začala? Musím ísť do každej skupiny, aby som zistil, čo teraz všetci robia, akí sú súčasní potenciálni prijímatelia evanjelia a či je smer kázania evanjelia presný – toto všetko musím zistiť.“ Prostredníctvom konzultácií, duchovného spoločenstva a diskusií sa odchýlky a chyby v práci postupne ozrejmia. A keď sa istý problém odhalí, nemožno ho nechať tak; musí sa vyriešiť. Akí vodcovia teda dokážu odhaliť niektoré problémy, odchýlky a chyby, ktoré sa v práci objavajú? Títo vodcovia musia niesť bremeno, byť usilovní a zapájať sa do každého detailu konkrétnej práce. Musia sledovať každú jej časť, rozumieť jej, mať o nej prehľad a zisťovať, čo každý robí, aký

počet ľudí je vhodný na ktorú úlohu, kto sú nadriadení, aká je kvalita týchto ľudí, či si svoju prácu robia dobre alebo nie, aká je ich efektivita, ako práca napreduje a tak ďalej – vo všetkých týchto veciach musia mať jasno. Okrem toho, najdôležitejšou súčasťou práce na evanjeliu je to, či kazatelia evanjelia majú pravdu alebo nie, či dokážu o pravdách vízií jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve, aby vyriešili predstavy a problémy ľudí, či dokážu dodať to, čo potenciálnym prijímateľom evanjelia chýba, aby ich dôkladne presvedčili, a či v duchovnom spoločenstve dokážu hovoriť o pravde formou rozhovoru, aby potenciálni prijímatelia evanjelia mohli počuť viac z Božieho hlasu. Napríklad ak sa potenciálny prijímateľ evanjelia chce dozvedieť o pravdách významu Božieho vtelenia, ale určitý kazateľ evanjelia stále hovorí o význame Božieho diela a o tom, čo sú náboženské predstavy, nie je to problém? Ak sa človek chce len dozvedieť o tom, ako môže byť spasený a aký je obsah Božieho plánu riadenia na spásu ľudstva, nie je ten správny čas, aby sa v duchovnom spoločenstve hovorilo o pravdách vízií týkajúcich sa troch etáp Božieho diela? (Áno.) Lenže tento kazateľ evanjelia stále hovorí o Božom napomínaní a súde, o Jeho odhalení toho, že skazené povahy ľudí zahŕňajú aroganciu, klamlivosť a podlosť, a o iných podobných témach. Skôr ako druhá strana prijme Božie dielo, kazateľ evanjelia s ňou začne hovoriť o napomínaní a súde a odhaľovať jej skazené povahy. Človek je z toho potom znechutený, nedostane to, čo chce, jeho problémy, ktoré treba vyriešiť, zostávajú nevyriešené a on stratí záujem a nie je ochotný ďalej skúmať. Nie je to problém kazateľa evanjelia? Kazateľ evanjelia nerozumie pravde alebo nemá duchovné porozumenie, a tak si vôbec neuvedomuje, čo druhá osoba potrebuje. Pri rozprávaní nejde k veci, hovorí zdĺhavo a zoširoka a vôbec nerieši problémy potenciálneho prijímateľa evanjelia – ako môže takýmto kázaním evanjelia získať ľudí?

Falošní vodcovia si nevšímajú žiadne problémy, na ktoré narazia vo svojej práci. Bez ohľadu na to, aké problémy vzniknú v práci na evanjeliu a ako ju zlí ľudia vyrušujú a ovplyvňujú, ničomu z toho nevenujú pozornosť, akoby sa ich to ani netýkalo. Sú vo svojej práci popletení a bez ohľadu na to, či má určitý jednotlivec vo svojej povinnosti nejaké výsledky alebo koná v súlade s pravdami-princípami, na nikoho nedohliadajú ani nič nepreverujú a dovoľujú ľuďom konať slobodne bez ohľadu na následky. Spôsobuje to, že

odchýlky a chyby, ktoré sa v práci na evanjeliu objavajú, sa nikdy nevyriešia a nespočetné množstvo ľudí, ktorí hľadajú pravú cestu, im tak prekláza pomedzi prsty a nemôže byť čo najskôr privedení pred Boha. Niektorí ľudia po prijatí Božieho diela v posledných dňoch hovoria: „V skutočnosti mi niekto kázal evanjelium už pred tromi rokmi. A nešlo o to, že by som ho nechcel prijať alebo že by som veril negatívnej propagande, no človek, ktorý mi kázal, bol jednoducho taký nezodpovedný. Nedokázal odpovedať na otázky, ktoré som kládol, a keď som hľadal pravdu, hovoril v duchovnom spoločenstve nejasne a vravel len nejaké zbytočné slová. V dôsledku toho mi nezostávalo nič iné, ako sklamané odísť.“ O tri roky neskôr, po skúmaní na internete a následnom hľadaní a duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami, títo ľudia postupne vyriešili všetky predstavy a nejasnosti vo svojich srdciach, plne si potvrdili, že to Boh sa zjavuje a koná dielo, a prijali ho. Prijali Božie dielo vďaka vlastnému hľadaniu a skúmaniu. Keby im však človek, ktorý kázal evanjelium, dokázal pred tromi rokmi jasne hovoriť o pravde v duchovnom spoločenstve a vyriešiť ich predstavy a otázky, prijali by ho o tri roky skôr. O koľko sa oddialil ich životný rast počas týchto troch rokov! Toto sa musí považovať za zanedbanie zodpovednosti zo strany tých, ktorí kážu evanjelium, a priamo to súvisí s tým, že nerozumejú pravde. Niektorí evanjelizační pracovníci sa jednoducho nesústredia na to, aby sa vybavili pravdou, a dokážu len chrliť nejaké učenia, pričom nie sú schopní vyriešiť predstavy alebo skutočné problémy ľudí. Mnohí ľudia tak neprijmú evanjelium včas, keď ho počujú, čo o niekoľko rokov oddiali ich životný rast. Treba povedať, že za to môžu vodcovia zodpovední za prácu na evanjeliu, a to pre ich nedostatočné vedenie a dohľad. Ak by vodcovia a pracovníci skutočne niesli bremeno, dokázali zniesť trochu viac utrpenia, praktizovali viac duchovného spoločenstva o pravde, prejavili trochu viac vernosti a v duchovnom spoločenstve jasne hovorili o všetkých aspektoch pravdy, aby v ňom potom títo evanjelizační pracovníci dokázali hovoriť o pravde a riešiť predstavy a pochybnosti ľudí, výsledky kázania evanjelia by boli stále lepšie a lepšie. To by umožnilo viacerým ľuďom, ktorí skúmajú pravú cestu, prijať Božie dielo skôr a skôr sa vrátiť pred Boha, aby prijali Jeho spásu. Práca cirkvi sa zdržiava jednoducho preto, lebo falošní vodcovia vážne zanedbávajú svoje zodpovednosti, nevykonávajú skutočnú prácu,

nesledujú ju ani na ňu nedohliadajú a v duchovnom spoločenstve nedokážu hovoriť o pravde, aby riešili problémy. Samozrejme, je to aj preto, lebo sa títo falošní vodcovia oddávajú výhodám postavenia, vôbec sa neusilujú o pravdu a nie sú ochotní sledovať prácu na šírení evanjelia, dohliadať na ňu ani ju usmerňovať, takže práca napreduje pomaly a mnohé ľudské odchýlky, absurdity a bezohľadné zlé skutky sa neriešia a nenapravujú včas, čo vážne ovplyvňuje efektivitu šírenia evanjelia. Až keď tieto problémy odhalia Zhora a vodcom a pracovníkom sa povie, že ich musia napraviť, sa tieto problémy napravia. Podobne ako slepí ľudia, ani títo falošní vodcovia nedokážu odhaliť žiadne problémy, vôbec nekonajú podľa princípov a napriek tomu si nedokážu uvedomiť vlastné chyby a priznajú svoje omyly až vtedy, keď ich Zhora orežú. Kto si teda môže dovoliť prevziať zodpovednosť za straty spôsobené týmito falošnými vodcami? Aj keby boli odvolaní zo svojich pozícií, ako sa dajú nahradiť škody, ktoré spôsobili? Keď sa teda zistí, že existujú falošní vodcovia, ktorí nedokážu vykonávať žiadnu skutočnú prácu, mali by byť okamžite prepustení. V niektorých cirkvách práca na evanjeliu napreduje obzvlášť pomaly, a to jednoducho preto, lebo falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu a príliš často zanedbávajú svoje povinnosti a robia chyby.

V skutočnosti je vo všetkých prácach, ktoré falošní vodcovia konajú, množstvo problémov, odchýlok a chýb, ktoré musia vyriešiť, napraviť a dať do poriadku. Keďže však títo falošní vodcovia nenesú bremeno a iba sa oddávajú výhodám svojho postavenia bez toho, aby skutočne pracovali, nakoniec v práci narobia totálny chaos. V niektorých cirkvách ľudia nie sú zajedno, všetci sa navzájom podozrievajú, sú voči sebe ostražití a podkopávajú sa a zároveň sa obávajú, že ich Boží dom vyradí. Tvárou v tvár týmto situáciám falošní vodcovia nepodniknú nič, aby ich vyriešili, a nevykonávajú žiadnu skutočnú konkrétnu prácu. Práca cirkvi tak uviazne na mŕtvom bode, no falošní vodcovia z toho vôbec nie sú znepokojení a stále veria, že jej sami urobili veľa a prácu cirkvi nezdržali. Takíto falošní vodcovia sú v zásade neschopní vykonávať prácu zaopatrovania života ani riešiť skutočné problémy podľa pravdy. Vykonávajú len trochu všeobecných záležitostí, ktoré im špeciálne pridelia a určia Zhora, akoby svoju prácu konali výlučne pre nich. A pokiaľ ide o základnú prácu cirkvi, ktorú Zhora vždy vyžadujú, ako je práca zaopatrovania života či práca na rozvíjaní ľudí, alebo určité špeciálne úlohy, ktoré Zhora usmerňujú,

nevedia, ako ich robiť, a ani ich robiť nedokážu. Len týmito úlohami poveria iných a tým to pre nich končí. Urobia presne toľko, koľko im prikázu Zhora, a pohnú sa len vtedy, keď ich niekto postrčí; inak sú nečinní a povrchní – to sú falošní vodcovia. Kto je falošný vodca? Stručne povedané, je to niekto, kto nekoná skutočnú prácu, nerobí si svoju prácu vodcu, prejavuje hrubé zanedbanie zodpovednosti v kritickej a základnej práci a nekoná – to je falošný vodca. Falošní vodcovia sa zaoberajú len povrchnými všeobecnými záležitosťami a mylné si myslia, že konajú skutočnú prácu, no pokiaľ ide o ich prácu vodcu a kritickú prácu, ktorú im zveril Boží dom, v skutočnosti nič z toho nerobia dobre. Okrem toho sa v rôznych prácach cirkvi často objavujú problémy, ktoré si vyžadujú, aby ich vyriešil vodca, no oni to nedokážu, často zaujímajú vyhybavý postoj a bratia a sestry ich nemôžu nájsť, keď chcú nejaký problém vyriešiť. Ak sa im aj vodcu podarí nájsť, ten sa im vyhne s výhovorkou, že je príliš zaneprázdnený prácou, požiada bratov a sestry, aby si svoje problémy vyriešili sami samostatným čítaním Božích slov a hľadaním pravdy, a dá od toho ruky preč. To nakoniec vedie k tomu, že sa nahromadí príliš veľa nevyriešených problémov, pokrok vo všetkých prácach sa zastaví a práca cirkvi uviazne na mŕtvom bode. Je to dôsledok toho, že falošní vodcovia nekonajú skutočnú prácu. Nikdy vo svojich kľúčových zodpovednostiach nie sú seriózní či usilovní ani nehľadajú pravdu na riešenie rôznych problémov, čiže budú istotne neschopní konať skutočnú prácu a riešiť akékoľvek problémy. Falošní vodcovia vynikajú jedine v kázaní slov a učení, vykrikovaní hesiel a nabádaní ostatných, pričom sa sústredia len na to, aby sa zaneprázdňovali všeobecnými záležitosťami. Pokiaľ ide o základnú prácu cirkvi, ktorú im zveril Boží dom, ako je zaopatrovanie života a duchovné spoločenstvo o pravde na riešenie problémov, nevedia, ako ich robiť, necvičia sa v tom, aby sa to naučili, a nedokážu vyriešiť žiadne skutočné problémy – to sú falošní vodcovia.

Keď niektorých falošných vodcov požiadajú, aby viedli prácu s textom, ako je písanie scenárov, písanie článkov so skúsenostnými svedectvami a ďalšie konkrétne úlohy, myslia si, že keďže ide len o vedenie, nemusia robiť žiadnu konkrétnu prácu, a tak sa len tak potulujú. „Zhang,“ povedia, „ako ti ide ten článok?“ „Už je skoro hotový.“ „Li, máš nejaké ťažkosti s písaním toho scenára?“ „Áno, môžeš mi ich pomôcť vyriešiť?“ „Porozprávajte sa o

tom medzi sebou. Viac sa modlite.“ Títo falošní vodcovia nielenže nevedú bratov a sestry a nepomáhajú im, no nesústredia sa ani na to, aby dobre vykonávali svoju vlastnú prácu. Stále sa len potulujú a žijú si pohodlný a bezstarostný život. A hoci to navonok vyzerá, že kontrolujú prácu, v skutočnosti neriešia žiadne problémy – sú to len úradníci, ktorí prehadzujú papiere! Tí schopní úradníci v niektorých krajinách neveriaceho sveta sú síce rovnako skazení ľudia, ale aj oni sú oveľa lepší ako títo falošní vodcovia, ktorým chýba zmysel pre zodpovednosť spomínaných úradníkov. Napríklad po vypuknutí pandémie začali krajiny po celom svete zavádzať preventívne opatrenia. Nakoniec sa väčšina týchto krajín zhodla na tom, že preventívne opatrenia Taiwanu boli účinné, čo naznačuje, že taiwanskí vládni úradníci si svoje úlohy v boji proti pandémie plnili na najvyššej úrovni a do najmenších detailov. Je skutočne obdivuhodné, keď úradníci a politici patriaci k skazeným ľuďom v krajine svetského sveta vykonávajú úlohu na najvyššej úrovni a s takou podrobnosťou. Mnohí európski úradníci boli ochotní navštíviť Taiwan a učiť sa od neho a taiwanskí vládni úradníci boli z tohto hľadiska oveľa lepší ako úradníci iných národov. Len to, že väčšina ich úradníkov bola schopná konať konkrétnu prácu a dokázala sa s plným nasadením venovať plneniu svojich zodpovedností, dokazuje, že títo úradníci boli na požadovanej úrovni. Niektorí vodcovia a pracovníci v cirkvi si svoje povinnosti vždy konajú povrchné a bez ohľadu na to, ako sú orezávaní, je to neúčinné. Vidím, že charakter týchto vodcov a pracovníkov sa nevyrovná ani charakteru úradníkov z neveriaceho sveta, ktorí dokážu konať skutočnú prácu. Väčšina z nich tvrdí, že verí v Boha a usiluje sa o pravdu, ale v skutočnosti nie sú ochotní zaplatiť cenu. Poskytuje sa im toľko právd, a oni napriek tomu majú takýto postoj ku konaniu svojej povinnosti. Výsledkom je, že sa z nich všetkých stávajú falošní vodcovia, ktorí v porovnaní s lepšími vládnymi úradníkmi ďaleko zaostávajú! Moje požiadavky na ľudí v skutočnosti nie sú vysoké; nežiadam, aby rozumeli príliš mnohým pravdám alebo mali príliš vysokú kvalitu. Minimálnou normou je konať podľa svedomia a plniť si svoje zodpovednosti. A ak nič iné, tak by si si prinajmenšom mal zaslúžiť svoj každodenný chlieb a poverenie, ktoré ti Boh dal; to stačí. Lenže Božie dielo sa koná až dodnes, a dokáže veľa ľudí konať podľa svedomia? Vidím, že niektorí úradníci v demokratických krajinách hovoria a konajú úprimne.

Nepreháňajú ani nehovoria vznešené teórie, ich reč je mimoriadne dôsledná a pravdivá a dokážu sa postarať o mnohé skutočné záležitosti. Ich práca je naozaj celkom dobrá a skutočne odráža ich integritu a ľudskú prirodzenosť. Keď sa teraz pozrieme na väčšinu vodcov a pracovníkov v cirkvi, vo svojej práci konajú len formálne a povrchné, nedosiahli veľmi dobré výsledky a nesplnili si svoje zodpovednosti úplne. Keď sa stali vodcami, premenili sa na náboženských funkcionárov, ktorí sedia na vysokom koni a rozkazujú a z ktorých sa stávajú byrokrati. Sústredia sa len na to, aby sa oddávali výhodám svojho postavenia, a páči sa im, keď ich všetci nasledujú a točia sa okolo nich. Zriedka idú hlbšie medzi bežných veriacich v cirkvi, aby riešili skutočné problémy, a vo svojich srdciach sa stále viac a viac vzdávajú od Boha. Takíto falošní vodcovia a pracovníci sú úplne nenapraviteľní! S takou námahou som v duchovnom spoločenstve hovoril o pravde, no títo vodcovia a pracovníci to neprijímajú, tvrdohlavo sa držia svojich mylných predstáv a zostávajú ľahostajní. Ich postoj k povinnostiam je vždy povrchný a nemajú ani najmenší úmysel činiť pokánie. Vidím, že týmto ľuďom chýba svedomie aj rozum a vôbec to nie sú ľudia! Uvažujem teda: Je ešte potrebné, aby sa takýmto ľuďom opakovane hovorilo o týchto pravdách v duchovnom spoločenstve? A musím v ňom hovoriť tak konkrétne? Musím znášať toto utrpenie? Nie sú tie slová zbytočné? Po chvíli premýšľania si poviem, že aj tak musím hovoriť, pretože hoci tie slová nemajú žiadny účinok na tých, ktorým chýba čo i len kúsok svedomia či rozumu, sú užitočné pre tých, ktorí napriek o niečo slabšej kvalite dokážu prijať pravdu a úprimne si konať svoje povinnosti. Falošní vodcovia nekonajú skutočnú prácu a neplnia si svoje zodpovednosti, ale tí, ktorí sa usilujú o pravdu, sa z týchto slov a záležitostí poučia a inšpirujú a nájdu v nich cestu, ako praktizovať. Život-vstup nie je taký jednoduchý; bez niekoho, kto by ich podporoval a zaopatroval, a bez toho, aby sa každý aspekt pravdy rozobral a objasnil, sú ľudia veľmi slabí a často sa ocitajú v stave bezmocnosti, zmätenosti, negativity a pasivity. Preto pri pohľade na týchto falošných vodcov často strácam motiváciu hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve. Lenže keď si pomyslím na utrpenie a ceny, ktoré znášajú a platia tí, ktorí úprimne veria v Boha a verne si konajú svoje povinnosti, zmením svoj názor. Je to len z tohto dôvodu: Aj keby sa len 30 až 50 ľudí – alebo prinajmenšom 8 či 10 ľudí – dokázalo úprimne vydávať a

verne si konať svoje povinnosti, pričom by boli ochotní počúvať a podriaďovať sa, hovoriť tieto slová by stálo za to. Nemal by som v Sebe žiadnu motiváciu hovoriť a viesť duchovné spoločenstvo s tými, ktorí nemajú svedomie a rozum; rozhovor s týmito ľuďmi je vyčerpávajúci a neprináša ovocie. Väčšina z vás sa neusiluje o pravdu a neplatí cenu vo svojich povinnostiach – nemáte žiadne bremeno ani vernosť, konáte iba formálne a neochotne robíte veci v nádeji, že získate požehnanie. Počúvať tieto slová je pre vás v skutočnosti nezaslúžená priazeň. Vy sa len priživujete na tých, ktorí si úprimne konajú svoje povinnosti, ktorí skutočne platia cenu, ktorí majú vernosť a bremeno a ktorí sú ochotní praktizovať pravdu. To týmto ľuďom sú určené tieto slová a vy tým, že ich počujete, získavate nezaslúženú priazeň. Ak sa na to pozrieme z tejto perspektívy – totiž, že väčšina z vás má postoj konať len formálne a bez akejkoľvek serióznosti vo svojich povinnostiach –, potom tieto slová nie ste hodní počuť. Prečo nie ste hodní? Pretože aj keď počúvate, je to všetko márne; bez ohľadu na to, koľko sa toho povie alebo ako podrobne sa to povie, len mechanicky počúvate a bez ohľadu na to, ako veľmi týmto slovám po vypočutí rozumiete, nepraktizujete ich. Komu by sa mali tieto slová hovoriť? Kto je hoden ich počuť? Len tí, ktorí sú ochotní zaplatiť cenu, ktorí sa dokážu úprimne vydávať a ktorí sú verní svojim povinnostiam a svojmu povereniu, si zaslúžia počúvať. Prečo hovorím, že si zaslúžia počúvať? Pretože keď po vypočutí pochopia trochu pravdy, dokážu ju uviesť do praxe a praktizujú to, čomu rozumejú; nie sú prefíkaní a neulievajú sa; k pravde a Božím požiadavkám pristupujú s postojom úprimnosti a túžby a dokážu milovať a prijímať pravdu. Preto na nich tieto slová majú účinok a dosahujú výsledok, keď ich počúvajú.

13. februára 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (5)

Na poslednom zhromaždení sme hovorili v duchovnom spoločenstve o piatom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov. Počas duchovného spoločenstva o piatom bode sme rozobrali niektoré prejavy a skutky falošných vodcov a duchovné spoločenstvo o tomto bode sme ukončili. Teraz budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o šiestom a siedmom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov. Aký je konkrétny obsah týchto dvoch bodov? (Šiesty bod: Povyšovať a rozvíjať všetky druhy spôsobilých talentov, aby všetci, ktorí sa usilujú o pravdu, mohli mať príležitosť na výcvik a čo najskôr vstúpiť do pravdy-reality. Siedmy bod: Rozumne prideľovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý.) Rozoberme si teda rôzne konania a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k týmto dvom bodom. Tieto dva body patria do rovnakej kategórie, ktorá sa týka povyšovania, rozvíjania a používania všetkých druhov ľudí v cirkvi. Najprv si v duchovnom spoločenstve pohovoríme o princípoch Božieho domu pri povyšovaní a rozvíjaní všetkých druhov spôsobilých talentov. Vari tak nebudete v podstate schopní pochopiť niektoré princípy, ktorých by sa mali vodcovia a pracovníci pri tejto práci držať? Možno si myslíte: „Ako vodcovia a pracovníci sa s týmito záležitosťami často stretávame, túto prácu už poznáme a máme s ňou nejaké skúsenosti, takže aj keby si o tom viac nehovoril, máme v tom jasno a už o tom nemusíš konkrétne hovoriť v duchovnom spoločenstve.“ Nie je teda potrebné hovoriť o tom v duchovnom spoločenstve? (Potrebujeme o tom Tvoje duchovné spoločenstvo. Stále nechápeme princípy v tejto oblasti a sú niektorí talentovaní ľudia, ktorých stále nevieme rozlíšiť.) Väčšina vodcov a pracovníkov je stále veľmi zmätená, pokiaľ ide o to, ako robiť túto prácu, sú vo fáze tápania a nedokážu pochopiť presné princípy, takže stále potrebujeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o detailoch.

Šiesty bod: Povyšovať a rozvíjať všetky druhy spôsobilých talentov, aby všetci, ktorí sa usilujú o pravdu, mohli mať príležitosť na výcvik a čo najskôr vstúpiť do pravdy-reality

Význam povyšovania a rozvíjania všetkých druhov talentovaných ľudí v Božom dome

Prečo Boží dom povyšuje a rozvíja všetky druhy talentovaných ľudí? Je dôvodom na povyšovanie a rozvíjanie všetkých druhov talentovaných ľudí angažovanie sa vo vede, vzdelávaní a literatúre? Všetok Boží vyvolený ľud by už mal vedieť, že keď Boží dom povyšuje a rozvíja rôzne typy talentovaných ľudí, nerobí to preto, aby vyrábal nejaký high-tech produkt a robil zázraky, alebo aby skúmal dejiny ľudského vývoja, a už vôbec nie preto, aby vytváral nejaké plány pre budúcnosť ľudstva. Prečo teda Boží dom povyšuje a rozvíja všetky druhy talentovaných ľudí? Chápete to alebo nie? (Aby sa šírilo evanjelium o kráľovstve.) Aby sa šírilo evanjelium o kráľovstve – to je jeden dôvod. Čo ešte? (Aby každý, kto sa usiluje o pravdu, mohol mať príležitosť na výcvik.) Správne, táto odpoveď je celkom rozumná a výstižná. Je to preto, aby ešte viac ľudí, ktorí sa usilujú o pravdu, mohlo mať príležitosť na výcvik a čo najskôr vstúpiť do pravdy-reality. Obe odpovede, ktoré ste práve uviedli, sú správne a presné. Povyšovanie a rozvíjanie všetkých druhov talentovaných ľudí v Božom dome na jednej strane súvisí so šírením evanjelia o kráľovstve a s Božím dielom a na druhej strane súvisí s individuálnym úsilím a vstupom. Toto sú dva hlavné aspekty. Konkrétne povedané, aký je význam toho, že Boží dom povyšuje a rozvíja všetky druhy talentovaných ľudí? Akú konkrétnu prácu v cirkvi konajú títo ľudia, ktorí sú povyšovaní a rozvíjaní? Keď Boží dom povyšuje a rozvíja človeka, aby bol vedúcim tímu, nadriadeným alebo cirkevným vodcom či pracovníkom, robí z neho funkcionára? (Nie.) Boží dom povyšuje a rozvíja ľudí, aby mohli byť zodpovední za konkrétne projekty alebo úlohy v rámci rôznych oblastí práce cirkvi, ako je práca na evanjeliu, práca s textom, filmová produkcia, práca na polievaní, ako aj niektoré všeobecné záležitosti a tak ďalej. Ako teda vykonávajú tieto konkrétne úlohy? Tak, že sa ujmú rôznych oblastí cirkevnej práce v súlade s Božími požiadavkami, pravdami-princípami Božích slov a pracovnými opatreniami Božieho domu a tak konajú svoju povinnosť

podľa Božích požiadaviek a konajú v súlade s pravdami-princípmi. Keď sa pozrieme na skutočnosť, že títo ľudia sú povyšovaní a rozvíjaní, aby sa ujali práce, nie je to oficiálny titul alebo postavenie, čo im umožňuje dobre konať svoju prácu. Skôr musia mať určitú kvalitu, aby sa zhostili konkrétnej úlohy, teda aby sa zhostili toho, čo im Boh zveril, alebo inými slovami, povinnosti a záväzku, ktorý so sebou nesie zodpovednosť. Toto je konkrétny význam a definícia povyšovania a rozvíjania rôznych typov talentovaných jednotlivcov, ako sa uvádza v šiestom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov. Preto je cieľom Božieho domu pri povyšovaní a rozvíjaní ľudí rozvíjať všetky druhy talentovaných ľudí, aby dobre vykonávali jednotlivé pracovné úlohy cirkvi v súlade s Božími požiadavkami a pracovnými opatreniami Božieho domu. Je to preto, aby sa títo ľudia mohli zhostiť rôznych konkrétnych úloh cirkvi. Zároveň Boží dom týchto ľudí rozvíja a cvičí, aby sa naučili uvažovať o Božích slovách, hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a konať podľa princípov, a tak ich vedie k praktizovaniu pravdy a života podľa Božích slov a k vstupu do pravdy-reality. Umožňuje im mať pravé skúsenosti a svedectvá, po ktorých môžu viesť, polievať a zaopatrovať ostatných a dobre vykonávať jednotlivé pracovné úlohy cirkvi, a zároveň môže byť Božiemu vyvolenému ľudu umožnené podriaďovať sa Bohu, svedčiť o Bohu a plniť si povinnosť kázať evanjelium. Spôsob praktizovania pri povyšovaní a rozvíjaní všetkých druhov talentovaných ľudí je na jednej strane viesť ľudí k praktizovaniu a zažívaniu Božích slov, k spoznávaniu samých seba, k odvrhnutiu svojich skazených pováh a k vstupu do pravdy-reality. Na druhej strane majú vodcovia a pracovníci používať svoju vlastnú praktickú skúsenosť vernosti a podriadenosti na to, aby viedli a rozvíjali ľudí v plnení si svojich povinností a podávaní zvučných svedectiev pre Boha. Toto sú dve hlavné cesty praktizovania pri rozvíjaní rôznych druhov talentovaných ľudí. Toto je konkrétna práca, ktorá je súčasťou povyšovania a rozvíjania rôznych druhov talentovaných ľudí, a je to aj pravý význam ich povyšovania a rozvíjania.

Požadované kritériá pre rôzne druhy talentovaných ľudí, ktorých Boží dom povyšuje a rozvíja

I. Požadované kritériá pre vodcov a pracovníkov a nadriadených jednotlivých pracovných úloh

Na koho sa vzťahuje pojem „všetky druhy talentovaných ľudí, ktorých cirkev povyšuje a rozvíja“? Aké oblasti to zahŕňa? Po prvé, sú to ľudia, ktorí môžu byť nadriadenými jednotlivých pracovných úloh. Aké sú požadované štandardy pre nadriadených jednotlivých pracovných úloh? Existujú tri hlavné. Po prvé, musia mať schopnosť pochopiť pravdu. Len tí, ktorí dokážu pochopiť pravdu čisto bez skreslenia a vyvodiť závery, sú ľudia dobrej kvality. Ľudia dobrej kvality musia mať prinajmenšom duchovné porozumenie a musia byť schopní samostatne jesť a piť Božie slová. V procese jedenia a pitia Božích slov musia byť schopní samostatne prijať súd, napomínanie a orezávanie Božími slovami a hľadať pravdu, aby vyriešili svoje vlastné predstavy a výmysly a poškvrnenie svojej vlastnej vôle, ako aj svoje skazené povahy – ak splnia túto normu, znamená to, že vedia, ako zažívať Božie dielo, a to je prejavom dobrej kvality. Po druhé, musia nieť bremeno za dielo cirkvi. Ľudia, ktorí skutočne nesú bremeno, nemajú len nadšenie, ale aj pravú životnú skúsenosť, chápu niektoré pravdy a dokážu rozpoznať niektoré problémy. Vidia, že v práci cirkvi a v Božom vyvolenom ľude je veľa ťažkostí a problémov, ktoré treba vyriešiť. Vidia to svojimi očami a v srdci si pre to robia starosti – práve to znamená nieť bremeno za dielo cirkvi. Ak má niekto len dobrú kvalitu a je schopný chápať pravdu, ale je lenivý, túži po telesnom pohodlí, nie je ochotný robiť skutočnú prácu a trochu práce urobí len vtedy, keď mu Zhora určia termín na jej dokončenie a keď mu nemôže prejsť, že by ju neurobil, potom je to človek, ktorý nenesie žiadne bremeno. Ľudia, ktorí nenesú žiadne bremeno, sú ľudia, ktorí sa neusilujú o pravdu, ľudia bez zmyslu pre spravodlivosť a naničhodníci, ktorí sa celý deň napchávajú bez toho, aby sa nad niečím vážne zamysleli. Po tretie, musia mať pracovnú schopnosť. Čo znamená „pracovná schopnosť“? Jednoducho povedané, znamená to, že nielenže dokážu prideľovať prácu a dávať ľuďom pokyny, ale dokážu aj identifikovať a riešiť problémy – práve to znamená mať pracovnú schopnosť. Okrem toho potrebujú aj organizačné

zručnosti. Ľudia s organizačnými zručnosťami sú obzvlášť zruční v spájaní ľudí, organizovaní a zariaďovaní práce a riešení problémov, pričom pri zariaďovaní práce a riešení problémov dokážu ľudí dôkladne presvedčiť a dosiahnuť, aby poslúchli – to znamená mať organizačné zručnosti. Tí, ktorí skutočne majú pracovnú schopnosť, dokážu vykonávať konkrétne úlohy, ktoré im určil Boží dom, a dokážu ich vykonávať rýchlo a rozhodne, bez akéhokoľvek lajdáctva, a navyše dokážu rôzne úlohy vykonávať dobre. Toto sú tri štandardy Božieho domu pre rozvíjanie vodcov a pracovníkov. Ak niekto spĺňa tieto tri štandardy, je to vzácny, talentovaný jednotlivec a mal by byť hneď povýšený, rozvíjaný a vycvičený a po určitom čase praktizovania sa môže ujať práce. Ktokoľvek, kto má kvalitu, nesie bremeno a má pracovnú schopnosť, nepotrebuje, aby si o neho ľudia pri práci neustále robili starosti, dohliadali na neho a nabádali ho. Je iniciatívny, vie, akú prácu treba kedy urobiť, na ktorú prácu treba dohliadať a ktorú treba kontrolovať a preveriť alebo pozorne sledovať. Týchto vecí si je dobre vedomý. Takíto ľudia sú pri svojej práci pomerne dôveryhodní a spoľahliví a nevyskytnú sa žiadne veľké problémy. Aj keď sa nejaké problémy vyskytnú, pôjde o bezvýznamné záležitosti, ktoré neovplyvnia celkový obraz, a Boh si nemusí robiť starosti s prácou týchto ľudí. Iba tí, ktorí dokážu pri svojej práci skutočne stáť na vlastných nohách, majú naozaj pracovnú schopnosť. Tí, ktorí nedokážu stáť na vlastných nohách a stále potrebujú, aby si o nich iní robili starosti, dávali na nich pozor, dohliadali na nich a dokonca ich držali za ruku a učili, čo majú robiť, sú typom ľudí, ktorí majú mimoriadne slabú kvalitu. Výsledky práce ľudí s obvyčajnou kvalitou sú určite obvyčajné a títo ľudia potrebujú, aby na nich ostatní dávali pozor a dohliadali, kým budú môcť niečo urobiť. Naopak, ľudia s dobrou kvalitou dokážu po určitom čase výcviku stáť na vlastných nohách a zakaždým, keď im Zhora dajú pokyny k úlohe a hovoria v duchovnom spoločenstve o nejakých princípoch, dokážu tieto princípy pochopiť, vykonať prácu v súlade s nimi a v podstate sa držať správneho smeru bez príliš veľkých odchýlok alebo chýb a dosiahnuť výsledky, ktoré sa od nich očakávajú – práve to znamená mať pracovnú schopnosť. Napríklad Boží dom žiada, aby sa cirkev očistila a aby boli antikristi a zlí ľudia identifikovaní a vypudení z cirkvi, a typ ľudí, ktorí majú pracovnú schopnosť, sa pri vykonávaní tejto úlohy v podstate neodchyluje. Keď sa objaví antikrist,

trvá prinajmenšom asi pol roka, kým je odhalený a vyčistený. Počas tohto obdobia ho tí, ktorí majú pracovnú schopnosť, dokážu identifikovať, hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby rozobrali prejavy antikrista, a pomôcť bratom a sestrám získať schopnosť rozlišovať ho a nebyť zavedení, čím im umožnia spoločne povstať, aby odhalili a vypudili antikrista. Keď sa v rozsahu práce ľudí, ktorí majú pracovnú schopnosť, objavia antikristi alebo zlí ľudia, väčšina bratov a sestier v podstate nie je zavedená ani ovplyvnená. Zavedených je len zopár popletených ľudí a tých, ktorí majú veľmi slabú kvalitu, a to je normálny jav. Ľudia, ktorí majú dobrú kvalitu a pracovnú schopnosť, dokážu pri svojej práci dosiahnuť takéto výsledky a takíto ľudia majú pravdu-reality a ako vodcovia a pracovníci sú na požadovanej úrovni.

Spomedzi rôznych typov talentovaných ľudí, ktorých som práve spomenul, boli prvým typom tí, ktorí môžu byť nadriadení pre jednotlivé pracovné úlohy. Prvou požiadavkou je, aby mali schopnosť a kvalitu pochopiť pravdu. To je minimálna požiadavka. Druhou požiadavkou je, aby niesli bremeno – je to nevyhnutné. Niektorí ľudia pochopia pravdu rýchlejšie ako obyčajní ľudia, majú duchovné porozumenie, majú dobrú kvalitu, majú pracovnú schopnosť a po určitom období praktizovania sa rozhodne dokážu postaviť na vlastné nohy. Títo ľudia však majú vážny problém – nenesú žiadne bremeno. Radi jedia, pijú, zabávajú sa a potulujú sa. Tieto veci ich veľmi zaujímajú, ale ak sa od nich žiada, aby robili nejakú konkrétnu prácu, ktorá si vyžaduje, aby znášali útrapy, zaplatili cenu a trochu sa obmedzili, ochabnú a vyhovávajú sa na nejakú chorobu alebo neuh a na to, že sa po celom tele cítia nepríjemne. Sú nespútaní a nedisciplinovaní, ľahkovážni, svojhlaví a neviazaní. Jedia, spia a zabávajú sa, kedykoľvek chcú, a prácu robia, len keď na to majú náladu. Ak je práca trochu ťažká alebo únavná, strácajú záujem a už nechcú konať svoju povinnosť. Je toto nesenie bremena? (Nie.) Ľudia, ktorí sú leniví a túžia po telesnom pohodlí, nie sú tými, ktorých by mali povyšovať a rozvíjať. Sú aj ľudia, ktorých kvalita je viac než vhodná na nejakú prácu, nanešťastie však jednoducho nenesú bremeno, neradi berú na seba zodpovednosť, nemajú radi problémy a neradi si robia starosti. Sú slepí voči práci, ktorú treba spraviť, a aj keď ju dokážu vidieť, nechcú sa do nej pustiť. Sú ľudia takéhoto typu kandidátmi na povýšenie a rozvíjanie? Rozhodne nie; ľudia musia niesť bremeno, aby boli povýšení a rozvíjaní. Nesenie bremena možno opísať aj

ako zmysel pre zodpovednosť. Mat' zmysel pre zodpovednosť súvisí skôr s ľudskou prirodzenosťou; nesenie bremena sa týka jedného zo štandardov, ktoré Boží dom používa na meranie ľudí. Tí, ktorí nesú bremeno a zároveň majú ďalšie dve veci – schopnosť a kvalitu chápať pravdu a pracovnú schopnosť – sú typom ľudí, ktorých možno povyšovať a rozvíjať, a tento typ ľudí môže zastávať pozíciu nadriadených jednotlivých pracovných úloh. Toto sú požadované štandardy pre povyšovanie a rozvíjanie ľudí, aby sa stali rôznymi typmi nadriadených, a ľudia, ktorí tieto štandardy spĺňajú, sú kandidátmi na povýšenie a rozvíjanie.

II. Požadované kritériá pre talentovaných ľudí v rôznych profesiách, ktorí majú špeciálne talenty alebo dary

Okrem ľudí, ktorí môžu byť nadriadenými pre jednotlivé pracovné oblasti, existuje aj ďalší typ ľudí, ktorých možno povyšovať a rozvíjať – sú to tí, ktorí majú špeciálne talenty alebo dary, alebo si osvojili nejaké odborné zručnosti. Aký štandard vyžaduje Boží dom pri rozvíjaní takýchto ľudí na vedúcich tímu? Najprv sa pozrime na ich ľudskú prirodzenosť – stačí, pokiaľ pomerne milujú pozitívne veci a nie sú zlými ľuďmi. Niektorí ľudia sa môžu pýtať: „Prečo sa od nich nevyžaduje, aby boli niekým, kto sa usiluje o pravdu?“ Pretože vedúci tímu nie sú cirkevní vodcovia ani pracovníci, ani nie sú polievači, a vyžadovať od nich, aby spĺňali štandard usilovania sa o pravdu, by bolo žiadať príliš veľa a pre väčšinu z nich nedosiahnuteľné. Toto sa nevyžaduje od ľudí, ktorí vykonávajú prácu vo všeobecných záležitostiach alebo špecifické oblasti odbornej práce; ak by sa to vyžadovalo, kvalifikovalo by sa len zopár, takže štandardy sa musia znížiť. Pokiaľ ľudia rozumejú svojej profesii a sú schopní zhostiť sa práce a nepáchajú zlo ani nespôsobujú žiadne vyrušenie, potom to stačí. Ak majú ľudia, ktorí majú odbornosť v niektorých zručnostiach a profesiách a majú nejaké silné stránky, ak majú v Božom dome vykonávať prácu, ktorá si vyžaduje určitú znalosť zručností a súvisí s ich profesiami, stačí, pokiaľ sú z hľadiska svojho charakteru pomerne prostoduchí a čestní, nie sú zlí, nemajú skreslené chápanie, dokážu znášať ťažkosti a sú ochotní zaplatiť cenu. Prvou požiadavkou pri rozvíjaní takýchto ľudí na vedúcich tímu je teda to, že musia pomerne milovať pozitívne veci a okrem toho musia byť schopní znášať útrapy a zaplatiť cenu. Čo ešte? (Musia

mať čestný charakter, nesmú byť zlí a nesmú mať skreslené chápanie.) Ich charakter musí byť pomerne čestný, nesmú byť zlými ľuďmi a nesmú mať skreslené chápanie. Niektorí ľudia sa môžu pýtať: „Dá sa teda ich schopnosť chápať pravdu považovať za vysokú? Dokážu po vypočutí pravdy jasne porozumieť pravde-realite a vstúpiť do pravdy-reality?“ Toto všetko nie je potrebné vyžadovať; stačí požadovať, aby takíto ľudia nemali skreslené chápanie. Keď ľudia, ktorí nemajú skreslené chápanie, robia svoju prácu, jednou z výhod je, že pravdepodobne nebudú spôsobovať narušenia ani robiť nič absurdné. Napríklad, v Božom dome sa opakovane v duchovnom spoločenstve hovorilo o princípoch týkajúcich sa farby kostýmov hercov, ktoré by mali byť dôstojné a slušné a skôr farebné ako fádne. Napriek tomu sa stále nájdu takí, ktorí jednoducho nedokážu pochopiť, čo sa im hovorí, nerozumejú tomu, čo počujú, nie sú schopní chápať a nedokážu v týchto požiadavkách Božieho domu identifikovať princípy, a nakoniec vyberú kostýmy, ktoré sú všetky sivé – nie je to skreslené chápanie? (Áno.) Práve to znamená mať skreslené chápanie. Čo hlavne znamená pomerne milovať pozitívne veci? (Byť schopný prijať pravdu.) Správne. Znamená to byť schopný prijať slová a veci, ktoré sú v súlade s pravdou, a byť schopný prijať Božie slová a všetky aspekty pravdy a podriaďiť sa im. Bez ohľadu na to, či takíto ľudia dokážu tieto veci uviesť do praxe, prinajmenšom v hĺbke duše voči nim nesmú byť vzdorovití ani nimi zhnusení. Takíto ľudia sú dobrí ľudia a ľudovo povedané, sú to slušní ľudia. Aké sú charakteristiky slušných ľudí? Cítia zhnusenie, odpor a hnus voči zlým skutkom, ktoré radi páchajú neverci, ako aj voči zlým trendom, ktoré neverci nasledujú. Napríklad trendy neveriaceho sveta obhajujú sily zla a mnohé ženy sa usilujú vydať sa za niekoho bohatého alebo byť niekoho milenkou. Nie je to podlé? Ľudia, ktorí milujú pravdu, považujú tieto veci za obzvlášť odporné a niektorí hovoria: „Aj keby som si nemohla nájsť nikoho na sobáš, aj keby som umierala od chudoby, nikdy by som sa nesprávala ako jedna z tých osôb.“ Inými slovami, takýmito ľuďmi opovrhujú a pohŕdajú nimi. Jednou z charakteristík slušných ľudí je, že považujú zlé trendy za odporné a ohavné a pohŕdajú tými, ktorí sa nechali takýmito trendmi polapiť. Tito ľudia sú pomerne čestní; pri zmienke o viere v Boha a o tom, že treba byť dobrým človekom, kráčať správnou cestou, uctievať Boha a vyhýbať sa zlu, vyhýbať sa zlým trendom a všetkému

zlému správaniu na svete, v hĺbke duše cítia, že je to niečo dobré. Či už sú schopní dosiahnuť toto všetko alebo nie, a bez ohľadu na to, aké veľké je ich odhodlanie veriť v Boha a kráčať správnou cestou, v konečnom dôsledku v hĺbke duše túžia žiť vo svetle a túžia byť na mieste, kde vládne spravodlivosť. Takíto čestní ľudia sú typom, ktorý pomerne miluje pozitívne veci. Tí, ktorých má Boží dom povyšovať a rozvíjať, musia prinajmenšom mať charakter čestnej ľudskej prirodzenosti a lásku k pozitívnym veciam. Toto je tiež prvý požadovaný štandard pre povyšovanie typu talentovaných ľudí, ktorí majú odborné zručnosti a silné stránky. Druhý štandard je, že takíto ľudia musia byť schopní znášať útrapy a zaplatiť cenu. To znamená, že pokiaľ ide o veci alebo prácu, pre ktoré sú zapálení, dokážu odložiť bokom svoje vlastné túžby, telesné pôžitky alebo pohodlný životný štýl a dokonca zanechať vlastné budúce vyhliadky. Okrem toho, trochu útrap alebo pocit únavy pre nich nie je veľká vec; pokiaľ robia niečo zmysluplné a to, o čom sú presvedčení, že je správne, potom s radosťou zanechajú telesné pôžitky a výhody – alebo prinajmenšom majú odhodlanie a želanie tak urobiť. Niektorí ľudia hovoria: „Niekedy ten človek ešte stále túži po telesnom pohodlí: niekedy chce dlhšie spať alebo jesť dobré jedlo a niekedy sa chce ísť von poprechádzať alebo sa zabaviť – ale väčšinou je schopný znášať útrapy a zaplatiť cenu; len ho niekedy nálada vedie k takýmto myšlienkam. Považovalo by sa to za problém?“ Nie. Bolo by príliš veľa žiadať, aby úplne odložili bokom telesné pôžitky, s výnimkou osobitných okolností. Vo všeobecnosti, keď takýmto ľudom dáš prácu, či už je veľká alebo nie, a či už je to niečo, čo radi robia alebo nie, a bez ohľadu na to, aká ťažká je tá práca, aké veľké útrapy musia znášať alebo akú cenu musia zaplatiť, pokiaľ im ju prideliš, zaručene ju urobia najlepšie, ako vedia, aj bez toho, aby si na nich musel dávať pozor alebo dohliadať. Takíto ľudia dokážu znášať útrapy a zaplatiť cenu, a to je ďalší prejav slušných ľudí. Čo znamená byť schopný znášať útrapy a zaplatiť cenu? Znamená to byť dôkladný, byť mimoriadne oddaný a pozorný a byť ochotný znášať akékoľvek útrapy a zaplatiť akúkoľvek cenu, aby sa veci urobili poriadne. Takíto ľudia, pokiaľ ide o robenie vecí, dodržiavajú svoje sľuby a sú spoľahliví, na rozdiel od ľudí, ktorí sú nenásytní a leniví, milujú voľný čas a nenávidia prácu a uprednostňujú zisk pred všetkým ostatným. Títo ľudia nedodržiavajú svoje sľuby, neustále hovoria falošné slová, aby

klamali a prehovárali ostatných, a neváhajú klamať a falošne prisahať, aby dosiahli svoje ciele – Boh týchto ľudí nespasí. Boh má rád čestných ľudí. Iba čestní ľudia dodržiavajú svoje slovo a sú verní svojim povinnostiam, a iba tí, ktorí dokážu znášať útrapy a zaplatiť cenu, aby splnili Božie poverenie, môžu byť Bohom spasení. Schopnosť znášať útrapy a zaplatiť cenu je druhou charakteristikou a prejavom, ktorý by mal človek mať, aby ho Boží dom povýšil a rozvíjal. Tretím štandardom je nemať skreslené chápanie. To znamená, že po vypočutí Božích slov sú prinajmenšom schopní vedieť, na čo sa slová vzťahujú, dokážu pochopiť, čo Boh hovorí, a ich chápanie nie je odchýlené ani absurdné. Napríklad ak hovoríš o modrej farbe, nepochopia ju nesprávne ako čiernu, a ak hovoríš o sivej farbe, nepochopia ju nesprávne ako fialovú. To je úplné minimum. Aj keď je ich chápanie niekedy skreslené, keď na to ostatní poukážu, dokážu to prijať, a ak vidia, že niekto iný má čistejšie chápanie ako oni, dokážu to ochotne prijať – tento typ človeka má čisté chápanie. Po štvrté, nesmú byť zlými ľuďmi. Je to ľahko pochopiteľné? Nebyť zlým človekom znamená urobiť prinajmenšom jednu vec, a to, že keď takíto ľudia nedosiahnu to, čo od nich žiadal Boží dom, alebo porušia princípy a urobia niečo zlé, musia byť schopní prijať a podriať sa, keď sú orezávaní, bez odolávania a bez šírenia negativity alebo predstáv. Okrem toho, bez ohľadu na to, v akej skupine sa nachádzajú, dokážu vychádzať s väčšinou ľudí a žiť s nimi v harmónii. Aj keď ich niekto zraní nepríjemným slovom, dokážu to zniesť bez toho, aby chovali zášť, a ak ich niekto šikanuje, neodplácajú zlo zlom, ale namiesto toho si len osvoja múdre spôsoby, ako si udržať odstup a vyhnúť sa im. Hoci takíto jednotlivci nespĺňajú kritériá čestných ľudí, prinajmenšom sú pomerne prostoduchí a nepáchajú zlo, a ak ich niekto urazí, neodplácajú sa ani netrýznia druhú osobu, ani ju nepotláčajú. Okrem toho sa takíto ľudia nesnažia zakladať vlastné nezávislé kráľovstvá, konať v opozícii voči Božiemu domu, šíriť predstavy o Bohu, súdiť Ho ani robiť nič, čo by spôsobovalo narušenie alebo vyrušovanie. Vyššie uvedené štyri body sú základnými kritériami pre povyšovanie a rozvíjanie talentovaných ľudí, ktorí majú nejaké silné stránky a rozumejú niektorým odborným zručnostiam. Pokiaľ spĺňajú tieto štyri kritériá, v podstate sa dokážu zhostiť určitých povinností a vykonávať určité práce náležitým spôsobom.

Niektorí ľudia sa môžu pýtať: „Ako to, že kritériá, ktoré by mali talentovaní ľudia spĺňať, aby boli povýšení a rozvíjaní, nezahŕňajú pochopenie pravdy, vlastníenie pravdy-reality a schopnosť báť sa Boha a vyhýbať sa zlu? Ako to, že nezahŕňajú schopnosť poznať Boha, schopnosť podriaďiť sa Bohu, vernosť Bohu a bytie stvorenou bytosťou, ktorá je na požadovanej úrovni? Vynechali sa tieto veci?“ Povedzte Mi, ak niekto chápe pravdu a vstúpil do pravdy-reality, je schopný podriaďiť sa Bohu, je verný Bohu, má bohabojné srdce a navyše pozná Boha, nebude Mu odporovať a je stvorenou bytosťou, ktorá je na požadovanej úrovni, potrebuje ešte byť rozvíjaný? Ak toto všetko skutočne dosiahol, nie je potom výsledok rozvíjania už dosiahnutý? (Áno.) Preto požiadavky na povyšovanie a rozvíjanie talentovaných ľudí tieto kritériá nezahŕňajú. Keďže kandidáti sú povyšovaní a rozvíjaní spomedzi ľudských bytostí, ktoré nerozumejú pravde a sú plné skazených pováh, je nemožné, aby títo kandidáti, ktorí sú povyšovaní a rozvíjaní, už mali pravdu-realitu alebo sa už plne podriaďovali Bohu, nieto ešte aby už boli absolútne verní Bohu, a určite sú ešte ďalej od poznania Boha a od toho, aby mali bohabojné srdce. Kritériá, ktoré by mali všetky druhy talentovaných ľudí predovšetkým spĺňať, aby boli povýšení a rozvíjaní, sú tie, ktoré sme práve spomenuli – tie sú najreálnejšie a najkonkrétnejšie. Niektorí falošní vodcovia hovoria: „Nemáme tu žiadnych talentovaných ľudí, ktorých by sme mohli povýšiť a rozvíjať. Ten a ten nerozumie pravde, ten a ten robí veci bez bohabojného srdca, ten a ten nedokáže prijať orezávanie, ten a ten nemá žiadnu vernosť...“ a tak ďalej, pričom vyberajú celú kopu chýb. Čo títo falošní vodcovia naznačujú tým, že hovoria tieto veci? Je to, akoby tí ľudia nemohli byť povýšení a rozvíjaní, pretože nerozumejú pravde, nezažívajú Božie dielo, ešte nemajú pravdu-realitu a tak ďalej, zatiaľ čo oni sami sa mohli stať vodcami, pretože už majú nejaké praktické skúsenosti a vlastnia pravdu-realitu. Nie je to to, čo títo falošní vodcovia myslia? V ich očiach nie je nikto taký dobrý ako oni a nikto okrem nich nie je vhodný na to, aby bol vodcom. Toto je arogantná povaha falošných vodcov; pokiaľ ide o povyšovanie a rozvíjanie ľudí Božím domom, sú plní predstáv a fantázií.

III. Požadované kritériá pre personál pre všeobecné záležitosti

Práve som spomenul dva druhy ľudí, na ktorých rozvíjanie sa Boží dom zameriava. Jeden druh sú ľudia, ktorí môžu byť vodcami a pracovníkmi, a druhý druh sú ľudia, ktorí môžu vykonávať rôzne odborné práce. Existuje aj ďalší typ človeka. Nedá sa povedať, že by mal nejaké zvláštne silné stránky alebo odborné zručnosti; jeho práca nezahŕňa žiadnu pokročilú technológiu. Títo ľudia teda vykonávajú v cirkvi určitú prácu na všeobecných záležitostiach, zaoberajú sa určitými vecami, ktoré sú mimo podstatnej práce cirkvi. Sú to ľudia, ktorí pracujú na všeobecných záležitostiach. Aké sú hlavné požiadavky Božieho domu na takýchto ľudí? Najdôležitejšou požiadavkou je, aby boli schopní brániť záujmy Božieho domu, nepomáhali cudzím na úkor Božieho domu a nezapredávali záujmy Božieho domu, aby sa zapáčili satanovi. To je všetko. Bez ohľadu na to, či sú nadanými komunikátormi, smotánkou spoločnosti alebo špeciálnym talentom, mali by byť schopní brániť záujmy Božieho domu pri vybavovaní vonkajších záležitostí pre Boží dom. Čo zahŕňajú záujmy Božieho domu? Peniaze, materiály, povest' Božieho domu a cirkvi a bezpečnosť bratov a sestier – každý z týchto aspektov je veľmi dôležitý. Ktokoľvek, kto je schopný brániť záujmy Božieho domu, má normálnu ľudskú prirodzenosť, je dostatočne čestný a je človekom ochotným praktizovať pravdu. Niektorí ľudia nemajú schopnosť rozlišovať a hovoria: „Je tu človek so zlou ľudskou prirodzenosťou, ale dokáže brániť prácu Božieho domu.“ Je to možné? (Nie, nie je.) Ako môžu zlí ľudia brániť prácu Božieho domu? Môžu brániť len svoje vlastné záujmy. Ak je teda niekto skutočne schopný brániť záujmy Božieho domu, určite má dobrý charakter a dobrú ľudskú prirodzenosť; to nemôže byť omyl. Ak niekto pri vybavovaní vecí pre Boží dom pomáha cudzím na úkor Božieho domu a zapredáva jeho záujmy, a nielenže spôsobuje veľké hospodárske a materiálne straty Božiemu domu, ale tiež spôsobuje obrovskú škodu povesti Božieho domu a cirkvi, je to dobrý človek? Takíto ľudia určite nie sú nič dobré. Nezaujímá ich, aké veľké materiálne a finančné straty utrpí Boží dom; najdôležitejšie pre nich je, aby z toho mali prospech oni sami a aby sa zapáčili nevercom; nielenže posielajú nevercom dary, ale dokonca im pri rokovaní neustále ustupujú – nenapadne im bojovať za záujmy Božieho

domu. A predsa klamú Boží dom, hovoria, ako vykonali prácu a bránili záujmy Božieho domu – hoci v skutočnosti už práca cirkvi utrpela straty a neverci Boží dom veľmi zneužili. Ak je človek v každom ohľade schopný brániť záujmy Božieho domu pri vybavovaní vonkajších záležitostí, je to dobrý človek? (Áno.) A tak ak tento druh človeka nie je schopný robiť žiadnu inú prácu v Božom dome a je vhodný len na tento typ všeobecných prác, mal by ho Boží dom povýšiť? (Áno.) Okrem toho, že má pracovnú schopnosť a je schopný vykonávať svoju prácu v súlade s princípmi, ktoré vyžaduje Boží dom, je tiež schopný brániť záujmy Božieho domu, takže je na požadovanej úrovni a takíto ľudia by mali byť povýšení. Na druhej strane, tí, ktorí neustále poškodzujú záujmy Božieho domu, ktorí neustále predstavujú potenciálne riziko pre bezpečnosť bratov a sestier a ktorí neustále spôsobujú nepriaznivé účinky a dôsledky pre povest' Božieho domu a cirkvi – takíto ľudia sa nemajú povyšovať ani rozvíjať; ak sú povýšení a použítí, musia byť rýchlo prepustení. Sú aj ľudia, ktorí sa pri vykonávaní svojej práce vždy dostanú do problémov, napríklad majú nehody pri šoférovaní, pokazia záležitosti, ktoré vybavujú, alebo vyvolávajú konflikty, ktoré vedú k neustálym sťažnostiam, a ak sa vyskytnú nejaké nedostatky, nevedia ich napraviť. Takíto ľudia sú slabomyselní, tiež prinášajú nešťastie a sú to márnotratníci. Ak sa tento typ človeka stane vedúcim tímu, nadriadeným, vodcom alebo pracovníkom, nielenže musí byť rýchlo prepustený, ale musí byť aj vyčistený z cirkvi. Tento druh človeka je totiž receptom na katastrofu a prináša nešťastie. Pokiaľ v cirkvi existujú jeden alebo dvaja takíto ľudia, v cirkvi nemôže byť pokoj. Zdá sa, že takíto ľudia majú v sebe zlých duchov alebo majú mor. Ktokoľvek s nimi príde do kontaktu, postihne ho nešťastie, takže tento druh človeka by mal byť bezodkladne vykorenený. Dokonca aj črty tváre týchto ľudí sú zlovestné, plné prefíkaných alebo diabolských črt alebo sú ohavne škaredé a každý, kto s nimi príde do kontaktu, bude mať pocit, akoby sa malo stať niečo zlé. Ľudia tohto typu musia byť prepustení a vyčistení a len potom môžu veci v cirkvi dobre fungovať. Povyšovanie a rozvíjanie rôznych ľudí v cirkvi si vyžaduje dodržiavanie princípov a uplatňovanie schopnosti rozlišovať, aby sa konalo v súlade s princípmi. Medzi rôznymi typmi ľudí, ktorí sú povyšovaní a rozvíjaní, sú tí, ktorí slúžia ako cirkevní vodcovia a pracovníci, tí, ktorí sú zodpovední za rôzne profesie v cirkvi, a tiež tí,

ktorí vybavujú všeobecné záležitosti cirkvi. O rôznych kritériách, ktoré by tieto viaceré typy talentovaných ľudí mali spĺňať, sa tiež jasne hovorilo v duchovnom spoločenstve. Keď budete mať jasno v princípoch, ako voliť vodcov a pracovníkov a ako povyšovať a rozvíjať ľudí, potom sa všetka práca cirkvi vydá správnou cestou.

Niektorí ľudia sa môžu pýtať: „Prečo sa títo ľudia, ktorých Boží dom povyšuje a rozvíja, nazývajú talentovanými?“ Talentovaní ľudia, o ktorých hovoríme, sú kandidáti na povýšenie a rozvíjanie. Pre ľudí, ktorí môžu vykonávať rôzne povinnosti, existujú rôzne požiadavky, a keďže sú v procese povyšovania a rozvíjania, je preto celkom postačujúce, ak títo takzvaní talentovaní ľudia dokážu splniť kritériá, ktoré sme práve spomenuli. Bolo by nereálne očakávať, že títo ľudia už majú pravdu-reality, že sú už podriadení a verní a že sa už boja Boha. Teda talentovaní ľudia, o ktorých hovoríme, sú len tí, ktorí majú isté vlastnosti a určitú mieru integrity, ktoré by mali mať ľudia s normálnou ľudskou prirodzenosťou, a kvalitu na pochopenie pravdy – ako takí sa považujú za spôsobilých. Neznamená to, že už pochopili pravdu a vstúpili do pravdy-reality, ani to, že po prijatí Jeho súdu a napomínania už dosiahli absolútnu podriadenosť Bohu a podobné veci. Samozrejme, pojem „talentovaní ľudia“ sa nevzťahuje na tých, ktorí navštevovali univerzitu alebo získali titul PhD., ani na ľudí s privilegovaným rodinným zázemím či vysokým spoločenským postavením, ani na ľudí so zvláštnymi schopnosťami alebo darmi – na týchto ľudí sa nevzťahuje. Keďže majú byť povýšení a rozvíjaní, niektorí z ľudí, ktorí budú vykonávať odbornú prácu, možno túto profesiu nikdy predtým nevykonávali ani ju neštudovali, ale pokiaľ spĺňajú tých niekoľko kritérií na povýšenie a rozvíjanie a sú ochotní učiť sa a dobre sa učia konkrétnu profesiu, potom ich Boží dom môže povýšiť a rozvíjať. Čo tým chcem povedať? Nechcem tým povedať, že človek môže byť povýšený a rozvíjaný len vtedy, ak prirodzene vyniká v určitej profesii. Skôr ide o to, že ak má sklon učiť sa a má na to podmienky, alebo dokonca aj keď má v tejto profesii len nejaké základy, potom môže byť povýšený a rozvíjaný – to je princíp. Týmto sa končí naše duchovné spoločenstvo o kritériách, ktoré by mali spĺňať rôzni talentovaní ľudia, ktorých chce Boží dom povýšiť a rozvíjať.

Ciele Božieho domu pri povyšovaní a rozvíjaní všetkých druhov talentovaných ľudí

Ďalej budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o tom, prečo Boží dom povyšuje a rozvíja všetky druhy talentovaných ľudí. Niektorí ľudia tomu celkom nerozumejú a myslia si: „Nestačilo by len, aby Boží dom priamo povyšoval a používal rôznych talentovaných ľudí? Prečo ich musí rozvíjať a trénovať po určitý čas?“ Rozumiete tomu alebo nie? Povedzme si najprv o druhu ľudí, ktorí sa stávajú vodcami a pracovníkmi. Prečo Boží dom povyšuje a rozvíja tých, ktorí majú schopnosť chápania, ktorí nesú bremeno za cirkvi a ktorí majú pracovnú schopnosť? Je to preto, lebo hoci sú z hľadiska svojej kvality spôsobilí a splňajú kritériá, ešte nemajú skutočné skúsenosti a nerozumejú pravde, niečo ešte, aby vedeli, ako praktizovať pravdu a robiť veci podľa princípov. Musia byť určitý čas cvičení a musí sa im poskytnúť vedenie, a až keď si osvoja princípy konania svojej povinnosti a budú mať skutočné skúsenosti, môžu byť formálne použítí. Keby boli ako bratia a sestry v cirkvi, jedli a pili Božie slová, počúvali kázne, žili život cirkvi a cvičili sa v konaní povinnosti, a boli by povýšení a rozvíjaní, až keď by v živote duchovne vyrástli, potom by bol ich pokrok príliš pomalý. V takom prípade, koľko rokov by trvalo, kým by boli vhodní, aby ich Boh použil? Neovplyvnilo by to prácu cirkvi? Preto pokiaľ niekto má schopnosť chápať pravdu, má pracovnú schopnosť a zmysel pre bremeno, mal by byť povýšený a rozvíjaný a požiadaný, aby sa cvičil v konaní povinnosti vodcu alebo pracovníka a mal by dostať bremeno. Na jednej strane ho to vedie k tomu, aby čo najlepšie využil svoje silné stránky. Na druhej strane, keď sa stretne so zvláštnymi situáciami, je potrebné hovoriť s ním v duchovnom spoločenstve o pravde, aby sa jeho ťažkosti vyriešili. Niekedy musia byť takíto ľudia aj orezávaní a ak je to potrebné, musia byť aj disciplinovaní a musia prejsť mnohými skúškami a zušľachtením a znášať veľa utrpenia. Iba absolvovaním takéhoto praktického výcviku môžu urobiť skutočný pokrok a krok za krokom porozumieť pravde a osvojiť si princípy, a potom si čo najskôr vziať na plecia prácu vodcov a pracovníkov. Rozvíjanie a cvičenie vodcov a pracovníkov týmto spôsobom prinesie lepšie výsledky a bude rýchlejšie, čo je prospešné pre dielo Božieho domu a prospešnejšie pre

život-vstup Božieho vyvoleného ľudu, pretože vodcovia a pracovníci s praktickými skúsenosťami môžu priamo polievať a zaopatrovať Boží vyvolený ľud. Keď Boží dom niekoho povyšuje a rozvíja, aby bol vodcom, dáva mu väčšie bremeno, aby ho vycvičil, naučil spoliehať sa na Boha a viedol k usilovaniu sa o pravdu; len tak bude jeho duchovný vzrast rásť čo najrýchlejšie. Čím väčšie bremeno sa na neho kladie, tým väčšiemu tlaku je vystavený a tým viac je nútený hľadať pravdu a spoliehať sa na Boha. Nakoniec bude schopný správne konať svoju prácu a nasledovať Božiu vôľu, a tak vykročí na správnu cestu spásy a zdokonalenia – takýto účinok sa dosahuje, keď Boží dom povyšuje a rozvíja ľudí. Bez konania týchto konkrétnych úloh by človek nevedel, čo mu chýba, ako robiť veci podľa princípov a čo znamená vlastniť pravdu-reality. Konanie konkrétnej práce mu teda pomáha objavovať vlastné nedostatky a vidieť, že okrem darov mu chýba pravda-reality; pomáha mu chápať, aký je zbadačený a úbohý, a uvedomiť si, že ak sa nebude spoliehať na Boha a hľadať pravdu, nebude schopný žiadnej práce; umožňuje mu skutočne spoznať samého seba a jasne vidieť, že ak sa nebude usilovať o pravdu a zmeny v povahe, nebude môcť byť vhodný, aby ho Boh použil. To všetko sú účinky, ktoré treba dosiahnuť pri rozvíjaní a školení vodcov a pracovníkov. Iba ak ľudia pochopia tieto aspekty, môžu sa usilovať o pravdu s oboma nohami na zemi, počínať si nenápadne, mať záruku, že sa už nebudú vyťahovať pri konaní svojej práce, budú dôsledne velebiť Boha a svedčiť o Ňom pri konaní svojej povinnosti a krok za krokom vstupovať do pravdy-reality. Keď je niekto povýšený a rozvíjaný, aby bol vodcom, dostáva príležitosť učiť sa rozlišovať stavy rôznych ľudí, trénovať sa v hľadaní pravdy na riešenie ťažkostí rôznych ľudí, podporovať a zaopatrovať rôzne druhy ľudí a viesť ľudí do pravdy-reality. Zároveň sa musí tiež cvičiť v riešení rôznych problémov a ťažkostí, s ktorými sa stretáva počas práce, a učiť sa, ako rozlišovať rôzne typy antikristov, zlých ľudí a pochybovačov a vysporiadať sa s nimi a ako pracovať v cirkvi na odstraňovaní. Týmto spôsobom môže v porovnaní s ostatnými zažiť viac osôb, udalostí a vecí, ako aj viac prostredí, ktoré Boh pripravil, jesť a piť čoraz viac Božích slov a vstupovať do čoraz viacerých právd-reality. Je to príležitosť na výcvik, či nie? Čím je príležitostí na cvičenie viac, tým majú ľudia bohatšie skúsenosti a širší prehľad a tým rýchlejšie budú rásť. Ak však

Ľudia nekonajú vodcovskú prácu, to, s čím sa stretávajú a čo prežívajú, bude len súčasťou ich osobného života a osobných skúseností, a rozpoznávať budú len svoje osobné skazené povahy a rôzne osobné stavy – všetko, čo sa týka len ich samotných. Keď sa stanú vodcami, stretávajú sa s väčším počtom osôb, udalostí a prostredí, čo ich povzbudzuje k tomu, aby často prichádzali pred Boha a hľadali pravdy-princípy. Tieto osoby, udalosti a veci pre nich nebadateľne formujú bremeno a prirodzene vytvárajú aj veľmi priaznivé podmienky pre ich vstup do pravdy-reality, čo je dobré. A tak ten, kto má kvalitu, nesie bremeno a má pracovnú schopnosť, vstupuje ako bežný veriaci pomaly a ako vodca alebo pracovník rýchlejšie. Je pre ľudí dobré vstúpiť do pravdy-reality rýchlo, alebo pomaly? (Rýchlo.) Preto, pokiaľ ide o ľudí, ktorí majú kvalitu, nesú bremeno a majú pracovnú schopnosť, Boží dom robí výnimku a takýchto ľudí povyšuje, pokiaľ to nie sú ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu a nesnažia sa o ňu, v takom prípade ich Boží dom nebude nútiť. Pokiaľ má človek základy viery v Boha, spĺňa kritériá pre vodcu alebo pracovníka a je ochotný usilovať sa o pravdu a byť použitý Bohom, potom niet pochyb, že ho Boží dom povýši a rozvinie, dá mu príležitosť trénovať sa na pozíciu vodcu alebo pracovníka a umožní mu naučiť sa vykonávať prácu cirkvi, rozlišovať ľudí, riešiť rôzne problémy v cirkvi a vykonávať rôzne úlohy podľa pracovných opatrení. Počas obdobia výcviku, ak ľudia dokážu prijať pravdu a prijať orezávanie, dokážu sa podriať Božiemu ovládaniu a opatreniam, dokážu hľadať pravdu pri riešení rôznych problémov, naučia sa pristupovať ku všetkým druhom ľudí, rozlišovať ich a zaobchádzať s nimi podľa Božích slov, potom si môžu osvojiť príslušné pravdy-princípy a dospieť k pochopeniu pravdy a vstúpiť do reality – to sú veci, ktoré bežní veriaci nemôžu zažiť ani získať. Z tohto pohľadu, je teda pre Boží dom dobré alebo zlé niekoho povýšiť a rozvíjať? Je to pre nich prínosom, alebo je to príťaž, ktorá je im nanútená? Je to pre nich prínosom. Samozrejme, niektorí ľudia nevedia, aké úlohy majú robiť alebo ako ich majú robiť, keď ich práve povýšili, a sú trochu zmätení. Je to normálne; kto sa kedy narodil schopný urobiť všetko? Keby si dokázal robiť všetko, určite by si bol najarogantnejší a najnamyslenejší zo všetkých a nikomu by si sa nepodvolil – mohol by si v takom prípade ešte prijať pravdu? Keby si dokázal robiť všetko, stále by si sa spoliehal na Boha a vzhliadal k Nemu? Stále by si hľadal pravdu na

vyriešenie problémov svojej vlastnej skazenosti? Určite nie. Práve naopak, bol by si arogantný a namyslený a kráčať by si cestou antikristov, bojoval by si o moc a postavenie a nikomu by si sa nepodvoľoval, ľudí by si zavádzal a dostával ich do osídel a prácu cirkvi by si narúšal a vyrušoval – mohol by ťa v tom prípade Boží dom ešte použiť? Ak vieš, že máš veľa nedostatkov, mal by si sa naučiť poslúchať a podriaďovať sa a dobre plniť rôzne úlohy podľa požiadaviek Božieho domu; to ti umožní dostať sa postupne do bodu, kde budeš môcť konať svoju povinnosť na požadovanej úrovni. Väčšina ľudí však nedokáže robiť niečo také jednoduché ako poslúchať a podriaďovať sa, takže by nemali obviňovať Boží dom za to, že ich nepovyšuje a nerozvíja. Keďže nie si schopný poslúchať, keďže ani len poslúchať nedokážeš, trúfol by si Boží dom povýšiť a rozvíjať ťa? (Nie.) A prečo nie? Použiť ťa by bolo príliš riskantné, príliš problematické, príliš veľa starostí! Pretože ak by ťa Boží dom niekedy použil, mohol by si prevziať kontrolu nad ľuďmi a zviest ich na cestu podlosti – preto je to také riskantné. Ak by si bol použitý, mohol by si bezohľadne páchať zlé skutky a uvrhnúť prácu do úplného chaosu a Boží dom by ťa musel prepustiť a upratať po tebe všetok ten neporiadok – preto je s tým príliš veľa starostí. A ak by si bol použitý, nevedel by si vykonávať žiadnu prácu a tvoja práca by nemala vôbec žiadny účinok; vo všetkej práci, ktorú by si robil, by ťa museli Zhora nabádať, dohliadať na teba a sledovať ťa a museli by zasahovať do všetkých záležitostí – tak prečo by si mal byť použitý? Je s tebou príliš veľa starostí! Tento druh človeka sa absolútne nedá použiť. Aj keby bol rozvíjaný, bolo by to zbytočné a dokonca by spôsobil veľa problémov a tiež by ovplyvnil rozvíjanie ostatných; nebolo by to viac škody ako úžitku? (Áno.)

Niektorí ľudia, pretože ich Boží dom nikdy nepovýši ani nepoužije, začnú v sebe žiť rôzne predstavy a hovoria: „Prečo si ma Zhora nikdy nevšimnú? Prečo ma Boží dom nikdy nepovýši a nerozvinie? To nie je spravodlivé!“ Nuž, najprv by si mal zvážiť, či dokážeš poslúchať a či sa dokážeš podriaďovať opatreniam Božieho domu. Po druhé, mal by si zvážiť, či spĺňaš tri kritériá, ktoré Boží dom vyžaduje na povýšenie a rozvíjanie ľudí, aby boli vodcami a pracovníkmi – schopnosť chápať pravdu, niesť bremeno a vlastniť pracovnú schopnosť. Ak tieto kritériá spĺňaš, potom skôr či neskôr budeš mať príležitosť byť povýšený, rozvíjaný a použitý. Aby ťa Boží dom mohol

povýšiť, vyžadujú sa od teba isté veci. A čo sú to za veci? Vyžaduje sa od teba, aby si konal podľa princípov a požiadaviek Božieho domu; musíš robiť, čo sa od teba žiada, a spôsobom, akým sa to žiada, a tak ťa rozvíja, aby si sa najprv naučil konať zásadovým spôsobom, hľadať pravdu a podriaďovať sa jej a naučil sa harmonicky spolupracovať. Počas obdobia, keď si rozvíjaný, ťa Boží dom bude občas orezávať; občas ťa prísne pokarhá; občas sa bude pýtať na postup tvojej práce; občas sa ťa bude pýtať, ako ti práca ide, a bude tvoju prácu kontrolovať; a niekedy bude skúšať, aký je tvoj názor na určitú vec. Cieľom týchto skúšok nie je robiť ti ťažkosti, ale aby si v týchto záležitostiach pochopil, aké sú Božie úmysly a aký postoj a princípy by si mal mať. Boží dom to robí, aby ťa trénoval a aby ťa priviedol k praktizovaniu. A čo je cieľom a účelom trénovania ľudí? Umožniť im pochopiť pravdu. Cieľom pochopenia pravdy je, aby sa ľudia dokázali pravde podriaďovať a konať v súlade s princípmi, aby zostali na svojom mieste a verne si plnili svoju povinnosť a aby v procese konania svojej povinnosti vstupovali do rôznych právd-reality a dosiahli zmeny vo svojej povahe. Boží dom trénuje vodcov a pracovníkov týmto spôsobom. Pokiaľ vodcovia a pracovníci chápu pravdu, je nádej, že dokážu viesť Boží vyvolený ľud k pochopeniu pravdy. Koľko právd chápu vodcovia a pracovníci, toľko právd majú nádej pochopiť aj ľudia, ktorých vedú. Keď si vodcovia a pracovníci osvoja pravdy-princípy vo svojej práci, aj tí, ktorých vedú, môžu pochopiť princípy a vstúpiť do pravdy-reality vo svojej práci. Preto vodcovia a pracovníci, ktorí prechádzajú tréningom, musia mať lepšiu kvalitu ako ostatní ľudia. Najprv im je umožnené pochopiť pravdy-princípy a vstúpiť do pravdy-reality a potom vedú viac ľudí k vstupu do pravdy-reality a k pochopeniu právd-princípov. Čo si myslíte o takomto prístupe? (Je dobrý.) Takíto ľudia nemusia mať vysoké vzdelanie ani sa vedieť výrečne vyjadrovať, ani rozumieť technológiám či aktuálnym udalostiam a politike. Možno sa ani tak nevyznajú v nejakej profesii. Dokážu však pochopiť pravdu a po vypočutí Božích slov ich dokážu praktizovať a zažívať, dokážu nájsť pravdy-princípy a viesť viac ľudí pri vstupe do reality Božích slov a dodržiavaní právd-princípov. Práve týchto máme na mysli, keď hovoríme o druhu talentovaných ľudí, ktorí sú povýšení a rozvíjaní, aby slúžili ako vodcovia. Je to abstraktné? (Nie, nie je.) Niektorí ľudia sa môžu pýtať: „Hovoríte o talentovaných ľuďoch, takže sú to spoločenská

smotánka? Museli v spoločnosti viesť nejaký podnik alebo byť nejakým generálnym riaditeľom či podnikateľom? Sú to štátnici s politickým pozadím alebo obchodné talenty, či talenty v umeleckých a literárnych kruhoch? Sú to výnimočne nadaní ľudia?“ Talentovaní ľudia, o ktorých sa hovorí v Božom dome, sú iní ako tí talentovaní ľudia vo svete. Čo sa myslí týmto pojmom „talentovaní ľudia“, o ktorom hovoríme? Znamená to, že dokážu pochopiť pravdu, viesť ľudí do pravdy-reality, vedia rozlišovať rôzne typy ľudí a riešiť rôzne stavy a ťažkosti, v ktorých sa ľudia nachádzajú, a pri stretávaní sa s problémami majú správne názory a postoje a vlastnia názory a postoje, aké by mali mať ľudia, ktorí veria v Boha a nasledujú Ho. Nevzťahuje sa to na ľudí, ktorí nemajú duchovné porozumenie, ani na pokryteckých ľudí, ani na ľudí, ktorí majú vznešene znejúce reči a hovoria prázdne frázy. Skôr sa to vzťahuje na ľudí, ktorí majú pravdu-reality. Toto znamená „talentovaní ľudia“. Je to plané? (Nie.) Nie sú tieto kritériá, ktoré Boží dom vyžaduje od tohto druhu talentovaných ľudí, ktorých povyšuje a rozvíja, aby boli vodcami a pracovníkmi, veľmi praktické? (Áno.) Mimoriadne praktické! Od takýchto kandidátov sa nevyžaduje vysoké vzdelanie, ale musia mať prinajmenšom kvalitu na pochopenie pravdy. Niektorí ľudia môžu povedať: „Ak sa od nich nevyžaduje vysoké vzdelanie, je v poriadku, ak sú negramotní?“ Čítanie Božích slov by bez určitého vzdelania nebolo možné. Musia rozumieť písanému slovu, ale nepotrebujú vysoké vzdelanie. Medzi tými, ktorí sú povýšení v Božom dome, sú absolventi stredných škôl, absolventi vysokých škôl aj absolventi doktorandského štúdia, takže z hľadiska úrovne vzdelania neexistujú žiadne obmedzenia. Okrem toho neexistujú žiadne obmedzenia ani pokiaľ ide o spoločenské postavenie. Farmári, intelektuáli, podnikatelia, ženy v domácnosti – ľudia všetkých druhov sú vítaní. Okrem toho, že neexistujú žiadne obmedzenia týkajúce sa úrovne vzdelania a spoločenského postavenia, požadované kritériá sú tie, o ktorých som hovoril. Je to rozumné? (Áno.) Mimoriadne rozumné! Teraz už rozumiete trochu viac tomu, čo myslím pod pojmom „talentovaní ľudia, ktorých Boží dom povyšuje a rozvíja“? (Áno.) Ľudia, ktorí spĺňajú týchto niekoľko kritérií – schopnosť chápať pravdu, nie byť bremenom a mať pracovnú schopnosť – sú kandidátmi na povýšenie a rozvíjanie Božím domom. Ak tieto kritériá spĺňajú, sú spôsobilí. Pokiaľ ide o ostatné veci, ako je vzdelanie, rodinné zázemie, spoločenské postavenie,

vzhľad a tak ďalej, požiadavky nie sú také vysoké. To je o povyšovaní a rozvíjaní ľudí, aby boli vodcami a pracovníkmi.

Práve sme prediskutovali niekoľko kritérií, ktoré by mali talentovaní ľudia s odbornými zručnosťami spĺňať, aby boli povýšení a rozvíjaní – mali by milovať pozitívne veci a byť schopní prijať pravdu, ich chápanie by nemalo byť skreslené, mali by byť schopní verne konať svoju povinnosť, znášať útrapy a platiť cenu bez sťažovania a prinajmenšom nekonať zlo. Týchto niekoľko kritérií je pre týchto ľudí nevyhnutných. Aký je teda cieľ povýšenia a rozvíjania týchto ľudí? Podobne je to preto, aby títo ľudia, kedykoľvek sa stretnú s problémami pri vykonávaní svojej povinnosti a vykonávaní konkrétnej práce, mohli hľadať pravdu na vyriešenie problémov a konať v súlade s princípmi. V procese praktizovania vstupu sú nevedomky cvičení a usmerňovaní a praktizujú vzdávanie sa vlastných úmyslov, nápravu svojich nesprávnych a absurdných svetských názorov, vzdávanie sa niektorých detinských myšlienok a predsudkov, predstáv a výmyslov týkajúcich sa viery v Boha a podobných vecí. Samozrejme, bez ohľadu na všetko, tento proces praktizovania má ľudom umožniť postupne pochopiť pravdu, naučiť sa podriaďovať a naučiť sa vstupovať do rôznych právd-reality. V procese učenia si postupne osvojujú pravdy-princípy, spoznávajú, čo znamená veriť v Boha, čo znamená praktizovať pravdu a čo znamená vykonávať svoju povinnosť, a nakoniec postupne chápu, čo by mali robiť, aby vykonávali svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni, ako by mali robiť veci tak, ako by ich mali robiť veriaci, a tak ďalej – to všetko sú veci, do ktorých ľudia postupne vstupujú po tom, čo sú povýšení a rozvíjaní. Proces postupného vstupu ľudí je procesom rozvíjania a proces rozvíjania je v skutočnosti procesom, v ktorom ľudia praktizujú vstup do pravdy-reality. Ak však nie si povýšený a rozvíjaný a konáš len ako obyčajný veriaci, ktorý sa zúčastňuje na zhromaždeniach, číta Božie slová, hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde alebo sa učí chválospevy, takýmto spôsobom viery v Boha skutočne neplníš svoju povinnosť ako stvorená bytosť, takže si ďaleko od toho, aby si konal svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni. Nemáš dokonca jasno v tom, aké princípy by si si mal osvojiť pri konaní svojej povinnosti, a dokážeš hovoriť len nejaké učenia a heslá; preto si ešte nevstúpil do pravdy-reality a tvoj život-vstup je pomalý. Podobne

cieľom a zámerom povyšovania a rozvíjania týchto ľudí, ktorí sa venujú odborným úlohám, je, aby rýchlejšie vstúpili do pravdy-reality a lepšie a presnejšie si osvojili pravdy-princípy. Tí, ktorí si dokážu osvojiť pravdy-princípy a vstúpiť do pravdy-reality – to sú talentovaní ľudia, ktorých Boží dom povyšuje a rozvíja. Na aký druh talentovaných ľudí sa to vzťahuje? Na tých, ktorí – na základe toho, že milujú pozitívne veci, sú schopní znášať útrapy a platiť cenu, ich chápanie nie je skreslené a nie sú zlými ľuďmi – dosiahli pochopenie právd-princípov a vstúpili do pravdy-reality, sú schopní podriaďiť sa Bohu a opatreniam Božieho domu a majú do istej miery bohabojné srdce. To je druhý druh talentovaných ľudí, o ktorých hovorím. Požiadavky na nich sú tiež praktické, dostatočne konkrétne a nie abstraktné. Vyžaduje sa teda od tohto druhu talentovaných ľudí, aby boli smotánkou spoločnosti, mali spoločenské skúsenosti, určitú akademickú kvalifikáciu a určité spoločenské postavenie? (Nie.) Boží dom nikdy nevyžaduje, aby ľudia mali spoločenské postavenie, povest', akademickú kvalifikáciu alebo vysokú úroveň vedomostí – tieto veci sa nikdy nevyžadujú. Pri povyšovaní a rozvíjaní ľudí sa Boží dom nepozera na ich vzhľad, to znamená na to, akí sú škaredí alebo atraktívni. Okrem toho, že nepovyšuje ľudí, ktorí vyzerajú ako neverci alebo sú ohavní či podlí na pohľad, ostatné kritériá sú tie, ktoré som práve spomenul – tie sú najpraktickejšie. Keď neverci niekoho povyšujú, najprv sa pozrú na vzhľad človeka; muži by mali byť pekní, ako funkcionári, a ženy by mali byť krásne, ako víly. Okrem toho porovnávajú aj akademickú kvalifikáciu, spoločenské postavenie, rodinné zázemie a úskoky. Ak máš vysokú akademickú kvalifikáciu, ale žiadne úskoky, ani to nepôjde, nikdy ťa nepovýšia a nikto si ťa nebude vážiť. Ak máš vysokú akademickú kvalifikáciu a skutočný talent, ale nevyzeráš obzvlášť dobre, si nízkeho vzrastu a nevieš lichotiť svojim nadriadeným ani sa s nimi zbližiť, potom ťa nikdy v živote nepovýšia ani nebudú rozvíjať a nikto ťa neobjaví. Preto majú neverci takéto porekadlo: „Je veľa rýchlych koní, ale málo tých, ktorí ich dokážu rozpoznať.“ Platí to v Božom dome? (Nie, neplatí.) Takže platí výraz „pravé zlato sa nakoniec zaleskne“? Dáva to zmysel? (Nie.) Ľudia, ktorí sú cynickí a nikomu sa nepodvolia, to často hovoria. Neustále chcieť žiarť – to je ľudská ambícia. Rôzne druhy talentovaných ľudí, ktorých Boží dom povyšuje a rozvíja, nie sú zlato, sú to len obyčajní ľudia. Povýšenie a

rozvíjanie, o ktorom hovoríme, je len spôsob vyjadrovania; v skutočnosti to znamená byť pozdvihnutý Bohom. Si ty, stvorená bytosť, zlato pred Stvoriteľom? Si len prach, nie si ani meď či železo. Prečo hovorím, že si prach a nie zlato? Na ľudoch nie je nič chvályhodné. Niektorí sa môžu pýtať: „Nie je to, čo si povedal, protirečivé? Nehovoril si práve, že niekto môže byť povýšený, ak splňa podmienku, že miluje pozitívne veci?“ Ako človek, nemal by si milovať pozitívne veci? Ak miluješ zopár pozitívnych vecí, robí ťa to zlatom? Znamená to, že žiariš? Ak miluješ zopár pozitívnych vecí, znamená to, že vlastníš pravdu? Človek žiari len vtedy, keď vlastní pravdu. Ak nevlastníš pravdu, ako sa dá povedať, že žiariš? Faktom je, že stvorená bytosť nerozumie žiadnym pravdám. Mať nejakú ľudskú prirodzenosť a nejakú schopnosť a kvalitu chápať pravdu neznamená, že človek prirodzene vlastní pravdu. Ľudia nevlastnia pravdu, a aj keď je ich ľudská prirodzenosť čestná alebo láskavá, tieto veci nie sú pravdou, sú to len vlastnosti, ktoré by mala mať normálna ľudská prirodzenosť. Preto nehovor o žiarení. Kedy teda môže človek trochu zažiarit? Keď dokáže vysloviť Jóbove slová: „Jahve dal a Jahve vzal; nech je požehnané Jahveho meno.“ (Jób 1, 21), vtedy sa dá povedať, že trochu žiari a žije vo svetle. Keď dokážeš použiť pravdu-reality, ktorú vlastníš, a pravdu, ktorej rozumieš, aby si zaopatril, podporil a viedol ostatných, aby mohli byť privedení pred Boha a do pravdy-reality, podriaď sa Bohu a uctievať Boha, až vtedy môžeš trochu zažiarit.

Rôzne druhy talentovaných ľudí, ktorých rozvíja Boží dom, nie sú nadprirodzene nadaní, sú to len obyčajní, skazení ľudia. Pokiaľ dokážu prijať pravdu, poslúchať a podriaď sa a majú určitú kvalitu, potom Boží dom urobí výnimku a povýši a rozvinie ich. Keď hovorím o urobení výnimky pri povyšovaní a rozvíjaní ľudí, ide o to, že ťa Boh pozdvihne, že ti dá príležitosť prísť pred Boha, prijať Božie vedenie a prijať, aby ťa Boh rozvíjal a cvičil, aby si počas tohto obdobia mohol čo najrýchlejšie vstúpiť do pravdy-reality, dokázal si presne osvojiť pravdy-princípy, konal svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni, a žil ľudskú podobu. To je to, čo v Božom dome znamená pojem „talentovaní ľudia“. Takíto ľudia nie sú ani v najmenšom veľkí a pôsobiví, len chápu pravdu a majú pravdu-reality, dokážu konať svoju povinnosť svedomito a zodpovedne, majú trochu úprimnosti, sú schopní zaplatiť určitú cenu a nekonajú nerozvážne na základe svojich predstáv a

výmyslov. Je vhodné, aby Boží dom urobil výnimku a povýšil a rozvíjal ľudí, ktorí spĺňajú tieto kritériá, a cvičil ich? Je to pre ľudí prospešné? Pre ľudí je to nesmierne prospešné! Tí, ktorí sú povýšení a rozvíjaní, veria v Boha, čítajú Božie slová, počúvajú kázne a konajú svoju povinnosť rovnako ako ostatní veriaci, ale v porovnaní s nimi rastú rýchlejšie a získavajú viac. Chceli by ste získať viac, alebo len trochu? (Získať viac.) Väčšina ľudí má túto túžbu, čo znamená, že milujú pozitívne veci. S niektorými tímami niekedy hovorím v duchovnom spoločenstve o živote-vstupe a dosť veľa ľudí sa pridá a počúva, čo ukazuje, že väčšina ľudí túži po pravde, je ochotná pochopiť viac pravdy a je tiež ochotná vstúpiť do pravdy-reality. Na začiatku, keď som bol s niektorými ľuďmi v duchovnom spoločenstve, boli naozaj otupení. Dlhو som hovoril, ale nereagovali, ani len náznakom sa neusmiali. Po roku či dvoch kontaktu s nimi sa väčšina z nich začala tváriť prirodzenejšie a reagovať a časom sa ich reakcie trochu zrýchlili. To znamená, že sa z mŕtvych ľudí stali živí ľudia a ich duch sa prebudil. Ako sa to dosiaholo? Ak ľudia nerozumejú pravde, potom bez ohľadu na to, ako veľmi milujú pozitívne veci alebo akí sú inteligentní či bystrí, sú stále mŕtvi. Niektorí ľudia sú na začiatku hlúpi a tupí, vo svete si ich nikto neváži, nie sú veľmi vzdelaní a nemajú veľký rozhľad. Ale keď uveria v Boha, dokážu pochopiť mnohé pravdy a jasne vidieť mnohé veci a potom žiť ľudskú podobu, a tak sa stávajú živými ľuďmi. Čo znamená „živí ľudia“? Nejde o to, či je tvoje fyzické telo živé alebo mŕtve, alebo či sa tvoje telo dokáže hýbať a dýchať, ale o to, či tvoj duch vníma Božie slová a pravdu a je na ne citlivý. Živí ľudia reagujú na pravdu a na Božie slová. Po vypočutí Božích slov majú vedomie, cestu, plán a cieľ. Mŕtvi ľudia tieto prejavy nemajú. Ak teda Boží dom niekoho povýši a rozvíja, tento človek získa relatívne viac. Ako teda môžu ľudia, ktorí nespĺňajú tieto kritériá a nie sú povýšení alebo rozvíjaní, získať dostatok? Ako môžu rýchlo vstúpiť do pravdy-reality? Musia sa naučiť praktizovať a zažívať Božie slová, dosiahnuť pochopenie mnohých právd a tiež byť schopní uplatňovať pravdu na rozlišovanie ľudí a riešenie problémov – potom môžu vstúpiť do pravdy-reality.

Niektorí ľudia hovoria: „Vzhľadom na to, že Boží dom povyšuje a rozvíja všetky druhy talentovaných ľudí a umožňuje im vstúpiť do pravdy-reality čo najrýchlejšie, neznamená to, že ľudia, ktorí nie sú talentovaní, nemôžu vstúpiť do pravdy-reality?“ Je toto tvrdenie správne? (Nie, je nesprávne.)

Takže, spôsobilo hovorenie v duchovnom spoločenstve o tejto téme, že niektorí ľudia sú nadšení, zatiaľ čo iní sú skormútení a sklamaní? Človek by sa na to mal pozerat' takto: Tí, ktorí boli povýšení a rozvíjaní, by nemali byť pyšní. Nemáš sa čím chváliť, toto je Božia milosť a požehnanie. Keď ti Boh dáva viac, aj od teba žiada, aby si dal viac zo seba. Ak Boží dom urobí výnimku a povýši a rozvinie ťa, znamená to, že musíš zaplatiť vyššiu cenu. Ak dokážeš znášať tieto útrapy, potom samozrejme získaš viac. Ak povieš: „Nie som ochotný znášať tieto útrapy,“ potom nezískaš pravdu ani Božie požehnanie. Niektorí ľudia hovoria: „Chcem získať tie veci, ale nemyslím si, že môžem, pretože Boží dom neurobí výnimku a nepovýši a nerozvinie ma. Nesplňam kritériá.“ Nezáleží na tom, ak nesplňaš kritériá. Pokiaľ sa usiluješ o pravdu a tvrdo sa o ňu snažíš, Boh s tebou nebude zaobchádzať nespravodlivo. Títo ľudia, ktorí sú povýšení a rozvíjaní, môžu len skôr vstúpiť do pravdy-reality vďaka svojej kvalite a rôznym podmienkam. Avšak tento skorý vstup neznamená, že sú jediní, ktorí môžu vstúpiť do pravdy-reality. Znamená to len, že môžu získať o niečo viac skôr a môžu vstúpiť do pravdy-reality o niečo skôr. Tí, ktorí neboli povýšení, budú za nimi trochu zaostávať, ale to neznamená, že nemôžu vstúpiť do pravdy-reality. To, či niekto môže vstúpiť do pravdy-reality alebo nie, závisí od jeho úsilia. Títo ľudia, ktorí sú povýšení a rozvíjaní, dokážu si počas procesu rozvíjania rýchlejšie osvojiť pravdy-princípy a rýchlejšie vstúpiť do pravdy-reality, čo je prospešné pre dielo Božieho domu. Preto je správne povýšiť a rozvíjať ľudí, o ktorých sa zistí, že majú dobrú kvalitu a milujú pravdu. Ak niekto dokáže nájsť týchto ľudí, povýšiť a rozvinúť ich bez toho, aby im závidel alebo ich potláčal, ale namiesto toho im prejaví starostlivosť, potom berie ohľad na Božie úmysly. Naopak, ak sú niektorí ľudia závistliví a obávajú sa, že títo ľudia sú lepší ako oni a prekonajú ich, takže ich vylučujú a zhadzujú, je to zjavne zlý skutok a niečo, čo často robia antikristi. Len zlí ľudia a antikristi dokážu útočiť na bratov a sestry a vylučovať ich.

Pochopenie a postoj, ktoré by mal človek mať vo vzťahu k povyšovaniu a rozvíjaniu ľudí Božím domom

To, o čom sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve, sú ciele Božieho domu pri povyšovaní a rozvíjaní všetkých druhov talentovaných ľudí. Bez

ohľadu na to, akú prácu vykonávajú tí, ktorí sú vybraní na povýšenie a rozvíjanie – či už ide o technickú prácu, obyčajnú prácu alebo všeobecné záležitosti cirkvi – skrátka, všetko je to v záujme toho, aby pochopili pravdy-princípy, vstúpili do pravdy-reality a čo najrýchlejšie konali svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni, s cieľom uspokojiť Božie úmysly – to je to, čo Boh vyžaduje od ľudí, a samozrejme, je to aj to, čo je potrebné pre dielo cirkvi. Chápete teraz význam toho, že Boží dom povyšuje a rozvíja všetky druhy talentovaných ľudí? Existujú ešte nejaké nedorozumenia? (Nie.) Niektorí ľudia hovoria: „Teraz, keď bol tento človek povýšený na vodcu a má postavenie, už nie je obyčajným človekom.“ Je toto tvrdenie správne alebo nesprávne? (Je nesprávne.) Iní môžu povedať: „Tí, ktorí sa stanú vodcami, majú postavenie, ale na vrchole je osamelo. Kto vysoko lieta, nízko padá!“ Je toto tvrdenie správne alebo nesprávne? Samozrejme je nesprávne. Na ktorých ľudí sa vzťahuje porekadlo „kto vysoko lieta, nízko padá“? Vzťahuje sa na ľudí s ambíciami a túžbami, vzťahuje sa na antikristov. Keď sa tí, ktorí sa usilujú o pravdu, stanú vodcami, to nie je lietanie vysoko – je to Boh, ktorý robí výnimku a pozdvihuje ich, a je to Božie požehnanie, ktoré na nich kladie toto bremeno a umožňuje im vykonávať vodcovskú prácu. „Kto vysoko lieta, nízko padá“ je záver, ktorý vyvodili neverci, a opisuje dôsledky toho, keď neverci robia kariéru v úradníctve. Títo pochybovači nemajú žiadnu schopnosť rozlišovať a aplikujú toto porekadlo na pozitívnych ľudí, čo je vážna chyba. Iní môžu povedať: „Narodil sa vo vidieckej oblasti a teraz sa stal cirkevným vodcom – ako fénix, ktorý vzlietol z chudobných pomerov.“ Je toto tvrdenie správne? Toto sú diabolské slová nevercov a nemožno ich použiť na Boží vyvolený ľud. V Božom dome Boh žehná tým, ktorí sa usilujú o pravdu, tým, ktorí sú čestní, tým, ktorí sú dobrosrdeční, a tým, ktorí bránia dielo Božieho domu. Keď títo ľudia pochopia pravdu a získajú určitý duchovný vzrast, skôr či neskôr budú povýšení na rozvíjanie a praktizovanie, aby nahradili falošných vodcov a antikristov. V Božom dome sú pozitívni ľudia, ktorí prešli mnohými skúškami a testami a dôsledne bránili dielo Božieho domu, ľuďmi, ktorých Boh schvaľuje, a bolo by nevhodné, aby sa na opis týchto ľudí použili diabolské slová nevercov. Preto tí, ktorí vždy používajú diabolské slová nevercov na opis záležitostí v Božom dome a na vyjadrenie vlastných názorov, sú ľudia, ktorí nerozumejú pravde a ktorí

majú na veci absurdné názory. Ich názory na veci sa vôbec nezmenili a sú to stále názory nevercov; veria v Boha niekoľko rokov, a predsa nezískali vôbec žiadnu pravdu a stále nedokážu nazerať na veci podľa Božích slov – potom sú títo ľudia pochybovači a neverci. Keď je niekto povýšený, aby slúžil ako vodca alebo pracovník, alebo je rozvíjaný, aby sa stal nadriadeným pre nejakú technickú prácu, nie je to nič viac, ako keď mu Boží dom zverí bremeno. Je to poverenie, zodpovednosť a, samozrejme, je to aj špeciálna povinnosť, špeciálna príležitosť a je to výnimočné pozdvižnutie – nie je na nich nič chvályhodné. Keď je niekto povýšený a rozvíjaný Božím domom, neznamená to, že má v Božom dome špeciálnu pozíciu alebo status, takže si môže užívať špeciálne zaobchádzanie a priazeň. Namiesto toho, po tom, čo ho Boží dom výnimočne pozdvihol, dostane vynikajúce podmienky na to, aby prijal výcvik od Božieho domu, aby praktizoval vykonávanie nejakej podstatnej cirkevnej práce, a zároveň Boží dom bude mať na túto osobu vyššie požadované štandardy, čo je veľmi prospešné pre jej život-vstup. Keď je človek v Božom dome povýšený a rozvíjaný, znamená to, že bude podrobený prísnyim požiadavkám a dôkladnému dohľadu. Boží dom bude prísne kontrolovať prácu, ktorú vykonáva, dohliadať na ňu a posúvať ju vpred a bude sa snažiť pochopiť jeho život-vstup a venovať mu pozornosť. Z týchto hľadísk, majú ľudia povýšení a rozvíjaní Božím domom osobitné zaobchádzanie, osobitný status a osobitnú pozíciu? Absolútne nie, a ešte menej majú nejaké špeciálne postavenie. Ak ľudia, ktorí boli povýšení a rozvíjaní, majú pocit, že majú kapitál v dôsledku toho, že svoju povinnosť konajú do istej miery efektívne, a tak stagnujú a prestanú sa usilovať o pravdu, potom budú v nebezpečenstve, keď sa stretnú so skúškami a súženiami. Ak je duchovný vzrast ľudí príliš malý, pravdepodobne nebudú schopní obstáť. Niektorí hovoria: „Ak je niekto povýšený a rozvíjaný ako vodca, potom má postavenie. Aj keď nie je jedným z prvorodených synov, aspoň má nádej, že sa stane jedným z Božieho ľudu. Ja som nikdy nebol povýšený ani rozvíjaný, takže nemám nádej, že sa stanem jedným z Božieho ľudu?“ Je nesprávne takto premýšľať. Aby si sa stal jedným z Božieho ľudu, musíš mať životné skúsenosti a musíš byť niekým, kto sa podriaďuje Bohu. Nezáleží na tom, či si vodca, pracovník alebo obyčajný nasledovník. Každý, kto vlastní pravdy-reality, je jedným z Božieho ľudu. Aj keď si vodca alebo

pracovník, ak ti chýbajú pravdy-reality, si stále robotník. V skutočnosti na ľuďoch, ktorí sú povýšení a rozvíjaní, nie je nič zvláštne. Jediná vec, ktorou sa líšia od ostatných, je, že majú priaznivejšie prostredie, priaznivejšie príležitosti a lepšie podmienky na vykonávanie konkrétnej práce zahŕňajúcej pravdy-princípy. Aj keď väčšina práce, ktorú vykonávaš, zahŕňa určitú profesiu, ak neexistujú žiadne pravdy-princípy, ktorými by sa regulovala a preverovala, potom povinnosť, ktorú konáš, nebude v súlade s princípmi a ty len pracuješ a určite nezískaš Božie schválenie. Aké sú požiadavky Božieho domu na rôznych talentovaných ľuďoch, ktorí sú povyšovaní a rozvíjaní? Aby ich Boží dom povýšil a rozvíjal, musia to byť prinajmenšom ľudia so svedomím a rozumom, ľudia, ktorí dokážu prijať pravdu, ľudia, ktorí verne konajú svoju povinnosť, a ľudia, ktorí sa dokážu podriaďovať Božím ovládaniam a opatreniam, a prinajmenšom musia byť schopní prijať a podriaďovať sa, keď čelia orezávaniu. Účinok, ktorý majú dosiahnuť ľudia prechádzajúci rozvojom a výcvikom v Božom dome, nespočíva v tom, že sa môžu stať úradníkmi či šéfmi alebo viesť svorku, a nie je to ani to, že môžu radiť ľuďom v ich zmýšľaní, a samozrejme, už vôbec nie to, že majú lepšie odborné zručnosti alebo vyššiu úroveň vzdelania, alebo lepšiu povest', alebo že ich možno spomínať jedným dychom s tými, ktorí sú vo svete známi svojimi odbornými schopnosťami či politickými úspechmi. Účinok, ktorý sa má dosiahnuť, je skôr ten, že chápu pravdu a žijú Božie slová a že sú to ľudia, ktorí sa boja Boha a vyhýbajú sa zlu. Keď prechádzajú výcvikom, sú schopní porozumieť pravde a osvojiť si pravdy-princípy a lepšie spoznať, čo presne je viera v Boha a ako nasledovať Boha – to je nesmierne prospešné pre tých, ktorí sa usilujú o pravdu, aby dosiahli zdokonalenie. To je účinok a štandard, ktoré chce Boží dom dosiahnuť pri povyšovaní a rozvíjaní všetkých druhov talentovaných ľudí, a to je tiež najväčšia úroda, ktorú žnú tí, ktorí sú povýšení a použiti.

Niektorí ľudia si plnia svoju povinnosť pomerne zodpovedne a Boží vyvolený ľud ich schvaľuje, takže ich cirkev rozvíja, aby sa stali vodcami alebo pracovníkmi. Po získaní postavenia začnú mať pocit, že vyčnievajú z davu, a myslia si: „Prečo si Boží dom vybral práve mňa? Nie je to preto, že som lepší ako vy všetci?“ Nezná to, akoby to povedalo dieťa? Je to nezrelé, smiešne a naivné. V skutočnosti nie si ani o kúsok lepší ako ostatní ľudia. Je

to len preto, že spĺňaš kritériá na to, aby t'a Boží dom rozvíjal. To, či dokážeš uniesť túto zodpovednosť, dobre konať túto povinnosť alebo dokončiť toto poverenie, je už iná vec. Keď bratia a sestry niekoho zvolia za vodcu alebo keď Boží dom niekoho povýši, aby odviezol určitú prácu alebo vykonal určitú povinnosť, neznamená to, že má zvláštne postavenie alebo pozíciu, ani že pravdy, ktorým rozumie, sú hlbšie a početnejšie ako u iných ľudí – a už vôbec nie, že tento človek je schopný podriaďiť sa Bohu a nezradí Ho. Určite to tiež neznamená, že pozná Boha a že ide o niekoho, kto sa Boha bojí. V skutočnosti nič z toho nedosiahol. Povýšenie a rozvíjanie je iba povýšením a rozvíjaním v priamočiarom zmysle a neznamená to, že Boh ho vopred ustanovil a považoval za hodného. Jeho povýšenie a rozvíjanie jednoducho znamená, že bol povýšený a čaká na rozvíjanie. A konečný výsledok tohto rozvíjania závisí od toho, či sa tento človek usiluje o pravdu a či je schopný zvoliť si cestu usilovania sa o pravdu. Takže keď niekoho v cirkvi povýšia a rozvíjajú, aby sa stal vodcom, je povýšený a rozvíjaný len v priamom zmysle slova; neznamená to, že ako vodca už je na požadovanej úrovni a kompetentný, že už dokáže vykonávať vodcovskú prácu a môže konať skutočnú prácu – tak to nie je. Väčšina ľudí nedokáže tieto veci prezrieť a na základe svojich domnienok si cení tých, ktorí boli povýšení. To je chyba. Skutočne vlastnia tí, ktorí sú povýšení, pravdu-reality bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha? Nie nevyhnutne. Dokážu uskutočniť pracovné opatrenia Božieho domu? Nie nevyhnutne. Majú zmysel pre zodpovednosť? Sú verní? Dokážu sa podriaďiť? Keď narazia na problém, dokážu hľadať pravdu? Nič z toho nie je známe. Majú títo ľudia bohabojné srdce? A aké veľké sú ich bohabojné srdcia? Keď niečo robia, dokážu sa vyhnúť nasledovaniu vlastnej vôle? Dokážu hľadať Boha? Keď vykonávajú vodcovskú prácu, dokážu často predstupovať pred Boha, aby hľadali Jeho úmysly? Dokážu priviesť ľudí do pravdy-reality? Určite to nedokážu. Neabsolvovali výcvik a nemajú dostatok skúseností, takže tieto veci nedokážu. Preto povýšenie a rozvíjanie niekoho neznamená, že tento človek už chápe pravdu, ani to, že už dokáže konať svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni. Čo je teda cieľom a významom povýšenia a rozvíjania človeka? Ide o to, že tento človek je ako jednotliviec povýšený, aby mohol praktizovať a aby bol špeciálne polievaný a vycvičený, a tak mohol pochopiť pravdy-princípy a princípy,

prostriedky a metódy, ako robiť rôzne veci a riešiť rôzne problémy, ako aj to, ako riešiť rôzne typy prostredí a ľudí, s ktorými sa stretáva, a ako k nim pristupovať v súlade s Božími úmyslami a spôsobom, ktorý chráni záujmy Božieho domu. Súdci na základe týchto bodov, sú talentovaní ľudia, ktorých Boží dom povýšil a rozvíjal, primerane schopní vykonávať svoju prácu a dobre konať svoju povinnosť počas obdobia povyšovania a rozvíjania alebo pred povýšením a rozvíjaním? Samozrejme, že nie. Je teda nevyhnutné, aby títo ľudia počas obdobia rozvíjania zažili orezávanie, súd a napomínanie, odhalenie a dokonca prepustenie; je to normálne, to je výcvik a rozvíjanie. Ľudia nesmú mať žiadne vysoké očakávania ani nerealistické požiadavky na tých, ktorí sú povyšovaní a rozvíjaní; bolo by to voči nim nerozumné a nespravodlivé. Môžete dohliadať na ich prácu. Ak počas ich práce objavíte problémy alebo veci, ktoré porušujú princípy, môžete na tento problém upozorniť a hľadať pravdu, aby ste tieto záležitosti vyriešili. Čo by ste nemali robiť, je súdiť ich a odsudzovať, útočiť na nich alebo ich vylučovať, pretože sú práve v období rozvíjania a nemali by byť vnímaní ako ľudia, ktorí boli zdokonalení, a už vôbec nie ako ľudia, ktorí sú bez chyby, ani ako ľudia, ktorí majú pravdu-reality. Rovnako ako vy, sú len v období výcviku. Rozdiel je v tom, že preberajú viac práce a zodpovednosti ako obyčajní ľudia. Majú zodpovednosť a povinnosť konať viac práce: musia zaplatiť vyššiu cenu, zniesť viac útrap, vynaložiť viac duševného úsilia, riešiť viac problémov, znášať viac kritiky od ľudí a samozrejme musia tiež vynaložiť väčšie úsilie, a – v porovnaní s obyčajnými ľuďmi, ktorí si konajú svoje povinnosti – musia o niečo menej spať, užívať si o niečo menej dobrých vecí a neklebetiť toľko. V tomto sú špeciálni; okrem toho sú rovnakí ako ktokoľvek iný. Čo tým chcem povedať? Chcem, aby všetci vedeli, že musia správne pristupovať k rôznym typom talentovaných ľudí povýšených a rozvíjaných v Božom dome. Nesmú na nich klásť prísne požiadavky a, samozrejme, nesmú o nich mať ani nerealistické názory. Je hlúpe si ich nadmerne ceniť a vzhlíadať k nim; je neľudské a nerealistické klásť na nich prehnane prísne požiadavky. Aký je teda najrozumnejší spôsob, ako k nim pristupovať? Považovať ich za obyčajných ľudí, a keď potrebujete niekoho vyhľadať v súvislosti s problémom, hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve, učiť sa zo vzájomných silných stránok a jeden druhého dopĺňať. Okrem toho je zodpovednosťou každého dohliadať

na vodcov a pracovníkov, či robia skutočnú prácu a či dokážu používať pravdu na riešenie problémov; to sú štandardy a princípy na meranie, či je vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni. Ak je vodca alebo pracovník schopný riešiť všeobecné problémy a vyrovnáť sa s nimi, potom je spôsobilý. No ak nedokáže zvládnuť a vyriešiť ani bežné problémy, nie je spôsobilý byť vodcom alebo pracovníkom a musí byť rýchlo odvolaný zo svojej pozície. Treba vybrať niekoho iného a dielo Božieho domu sa nesmie zdržiavať. Zdržiavanie diela Božieho domu znamená ubližovať sebe a ostatným; nie je to dobré pre nikoho.

Niektorých ľudí cirkev povyšuje a rozvíja, dostávajú dobrú príležitosť na výcvik. Je to niečo dobré. Dá sa povedať, že Boh ich pozdvihol a obdaril milosťou. Ako by teda mali konať svoju povinnosť? Prvým princípom, ktorým by sa mali riadiť, je pochopiť pravdu – keď pravde nerozumejú, musia ju hľadať a ak jej ani po samostatnom hľadaní nerozumejú, môžu si nájsť niekoho, kto pravde rozumie, s kým budú hovoriť v duchovnom spoločenstve a hľadať, vďaka čomu bude riešenie problému rýchlejšie a včasnejšie. Ak sa sústreďíš len na to, aby si trávil viac času čítaním Božích slov osamote a aby si trávil viac času uvažovaním o týchto slovách s cieľom dosiahnuť pochopenie pravdy a vyriešiť problém, je to príliš pomalé; ako sa hovorí: „Pomalé prostriedky nemôžu riešiť naliehavé potreby.“ Ak chcete dosiahnuť rýchly pokrok, pokiaľ ide o pravdu, musíte sa naučiť spolupracovať v harmónii s ostatnými, klásť viac otázok a viac hľadať. Len potom bude váš život rýchlo rásť a problémy budete schopní riešiť pohotovo bez akéhokoľvek zdržania. Keďže si bol práve povýšený a stále si v skúšobnej dobe a pravde ešte skutočne nerozumieš ani nemáš pravdu-reality – keďže ti ešte stále chýba tento duchovný vzrast – nemysli si, že tvoje povýšenie znamená, že máš pravdu-reality; nie je to tak. Na povýšenie a rozvíjanie ťa vybrali iba preto, lebo máš zmysel pre bremeno voči práci a máš kvalitu vodcu. Takýto rozum by si mal mať. Ak po povýšení a po tom, čo sa staneš vodcom alebo pracovníkom, začneš presadzovať svoje postavenie a veriť, že si niekým, kto sa usiluje o pravdu, a že máš pravdu-reality – a ak sa tváriš, že rozumieš a že si duchovný bez ohľadu na to, aké problémy majú bratia a sestry –, potom je to hlúpy spôsob bytia, rovnaký ako u pokryteckých farizejov. Musíš hovoriť a konať pravdivo. Keď nerozumieš, môžeš sa opýtať iných alebo

hľadať duchovné spoločenstvo u Zhora – na tom nie je nič zahanbujúce. Dokonca aj keď sa nepýtaš, Zhora budú stále poznať tvoj pravý duchovný vzrast a budú vedieť, že ti chýba pravda-realita. Hľadanie a hovorenie v duchovnom spoločenstve je to, čo by si mal robiť; to je rozum, ktorý by sa mal nachádzať v normálnej ľudskej prirodzenosti, a princíp, ktorého by sa mali držať vodcovia a pracovníci. Nie je to niečo, za čo sa treba hanbiť. Ak si myslíš, že keď si raz vodcom, je trápne nerozumieť princípom alebo neustále klásť iným ľuďom alebo Zhora otázky a bojíš sa, že sa na teba ostatní budú pozerat' zvrchu, a potom sa v dôsledku toho pretvaruješ a predstieraš, že všetkému rozumieš, že všetko vieš, že máš pracovnú schopnosť, že môžeš vykonávať akúkoľvek cirkevnú prácu a nepotrebuješ nikoho, kto by ti pripomínal alebo bol s tebou v duchovnom spoločenstve, ani nikoho, aby ťa zaopatroval alebo ťa podporoval, potom je to nebezpečné a si príliš arogantný a samospravodlivý, príliš ti chýba rozum. Nepoznáš ani svoju vlastnú mieru – nerobí to z teba popleteného človeka? Takí ľudia v skutočnosti nespĺňajú kritériá na to, aby ich Boží dom povyšoval a rozvíjal, a skôr či neskôr budú prepustení a vyradení. A tak by si mal každý vodca alebo pracovník, ktorý bol práve povýšený, jasne uvedomiť, že nemá pravdu-realitu; mal by mať toto sebauvedomenie. Teraz si vodca alebo pracovník nie preto, že ťa vymenoval Boh, ale preto, lebo ťa povýšili iní vodcovia a pracovníci alebo ťa zvolil Boží vyvolený ľud; to neznamená, že máš pravdu-realitu a skutočný duchovný vzrast. Keď to pochopíš, budeš mať trochu rozumu, čo je rozum, ktorý vodcovia a pracovníci musia mať. Už rozumiete? (Áno.) Ako presne by ste teda mali vykonávať prácu? Ako by ste mali uviesť do praxe harmonickú spoluprácu? Ako by ste mali hľadať pravdu, aby ste vyriešili problémy, s ktorými sa stretnete? Tieto veci treba pochopiť. Ak sa odhalia skazené povahy, hľadajte pravdu a čo najskôr ich vyriešte. Ak sa nevyriešia včas a ovplyvnia vašu prácu, je to problém. Ak sa nevyznáte v nejakej profesii, mali by ste sa tiež bezodkladne začať učiť. Keďže niektoré povinnosti zahŕňajú odborné znalosti, ak rozumiete len pravde bez toho, aby ste ovládali akékoľvek odborné znalosti, ovplyvní to aj výsledky vašej práce. Prinajmenšom si musíte osvojiť niektoré základné odborné znalosti a rozumieť im, aby ste mohli byť efektívni pri sledovaní a usmerňovaní práce ľudí. Ak ste zbehlí len v profesii, ale nerozumiete pravde, vo vašej

práci budú takisto nedostatky, takže sa budete musieť usilovať aj o pravdu a spolupracovať s ľuďmi, ktorí rozumejú pravde, aby ste svoju povinnosť konali náležite. Len preto, že ovládaš odborné zručnosti alebo určitú oblasť vedomostí, neznamená to, že si schopný robiť veci podľa princípov, preto je nevyhnutné hľadať duchovné spoločenstvo s ľuďmi, ktorí rozumejú pravde – to je princíp, ktorého by ste sa mali držať. Nech robíte čokoľvek, nesmiete sa pretvarovať. Si v období výcviku a rozvíjania, máš skazené povahy a vôbec nerozumieš pravde. Povedzte Mi, vie Boh o týchto veciach? (Áno.) Nevyzeral by si teda hlúpo, keby si sa pretvaroval? Chcete byť hlúpi ľudia? (Nie, nechceme.) Ak nechcete byť hlúpi ľudia, akými ľuďmi by ste mali byť? Bud'te ľuďmi s rozumom, ľuďmi, ktorí dokážu pokorne hľadať pravdu a dokážu prijať pravdu. Nepretvarujte sa, nebud'te pokryteckými farizejmi. To, čo vieš, sú len nejaké odborné znalosti, nie sú to pravdy-princípy. Musíš nájsť spôsob, ako na základe pochopenia právd-princípov vhodne využiť svoje odborné prednosti a uplatniť svoje nadobudnuté vedomosti a poznatky. Nie je to princíp? Nie je to cesta praktizovania? Keď sa to naučíš robiť, budeš mať cestu, ktorou sa môžeš vydať, a budeš schopný vstúpiť do pravdy-reality. Nech robíš čokoľvek, nebud' tvrdohlavý a nepretvaruj sa. Byť tvrdohlavý a pretvarovať sa nie je rozumný spôsob konania. Je to skôr najhlúpejší spôsob konania. Ľudia, ktorí žijú podľa svojich skazených pováh, sú najhlúpejší ľudia. Len tí, ktorí hľadajú pravdu a riešia záležitosti podľa právd-princípov, sú najmúdrejší ľudia.

Máte teraz vďaka tomuto duchovnému spoločenstvu správne chápanie a názor, pokiaľ ide o povyšovanie a rozvíjanie všetkých druhov talentovaných ľudí Božím domom? (Áno.) Teraz, keď máte na to správny názor, môžete zaujať správny prístup voči týmto ľuďom? Musíte zaujať správny prístup voči ich silným stránkam, ako aj voči nedostatkom a slabinám, ktoré majú v oblastiach svojej ľudskej prirodzenosti, práce, profesie a rôznych ďalších aspektov – ku všetkým týmto veciam treba pristupovať správne. Okrem toho, bez ohľadu na to, či ste povýšení a rozvíjaní na vodcov alebo pracovníkov, alebo či ste talentovaní jednotlivci v rôznych profesiách, všetci ste obyčajní, všetkých vás skazil satan a nikto z vás nerozumie pravde. Takže nikto z vás by sa nemal pretvarovať ani skrývať; namiesto toho by ste sa mali naučiť otvoriť sa v duchovnom spoločenstve. Ak nerozumiete, tak priznajte, že

nerozumiete. Ak neviete, ako niečo urobiť, tak priznajte, že to neviete. Bez ohľadu na to, aké problémy alebo ťažkosti vzniknú, každý by mal spoločne hovoriť v duchovnom spoločenstve a hľadať pravdu, aby našiel riešenie. Pred pravdou je každý človek ako nemluvňa, každý človek je zbedačený, úbohý a nemá vôbec nič. To, čo ľudia potrebujú urobiť, je podriadiť sa pravde, mať pokorné a túžiace srdce, hľadať a prijať pravdu a potom praktizovať pravdu a dosiahnuť podriadenosť Bohu. Týmto spôsobom môžu ľudia vstúpiť do reality pravdy Božích slov pri vykonávaní svojich povinností a vo svojich skutočných životoch. Pred pravdou sú si všetci rovní. Tí, ktorí sú povýšení a rozvíjaní, nie sú oveľa lepší ako ostatní. Každý zažíva Božie dielo približne rovnako dlho. Tí, ktorí neboli povýšení a rozvíjaní, by sa mali pri konaní svojich povinností tiež usilovať o pravdu. Nikto nesmie ostatným odopierať právo usilovať sa o pravdu. Niektorí ľudia sú vo svojom úsilí o pravdu horlivejší a majú určitú kvalitu, takže sú povýšení a rozvíjaní. Dôvodom sú potreby práce Božieho domu. Prečo má teda Boží dom také princípy na povyšovanie a používanie ľudí? Keďže existujú rozdiely v kvalite a charakte re ľudí a každý človek si vyberá inú cestu, vedie to k rôznym výsledkom vo viere ľudí v Boha. Tí, ktorí sa usilujú o pravdu, sú spasení a stávajú sa ľuďmi kráľovstva, zatiaľ čo tí, ktorí pravdu vôbec neprijímajú a ktorí nie sú verní pri konaní svojej povinnosti, sú vyradení. Boží dom rozvíja a používa ľudí na základe toho, či sa usilujú o pravdu a či sú verní pri konaní svojej povinnosti. Existuje v Božom dome rozdiel v hierarchii rôznych ľudí? Zatiaľ neexistuje hierarchia z hľadiska pozícií, hodnoty, postavenia alebo funkcie rôznych ľudí. Aspoň v období, keď Boh pracuje na spáse a vedení ľudí, neexistuje rozdiel medzi hodnotami, pozíciami, hodnotou alebo postavením rôznych ľudí. Jediné, čo sa líši, je deľba práce a vykonávané roly v rámci povinností. Samozrejme, počas tohto obdobia sú niektorí ľudia výnimočne povyšovaní a rozvíjaní, aby vykonávali niektoré špeciálne práce, zatiaľ čo niektorí ľudia takéto príležitosti nedostávajú z rôznych dôvodov, ako sú problémy s ich kvalitou alebo rodinným prostredím. No vari Boh nespasí tých, ktorí takéto príležitosti nedostali? Nie je to tak. Sú ich hodnota a pozícia nižšie ako hodnota a pozícia iných? Nie. Pred pravdou sú si všetci rovní, každý má možnosť usilovať sa o pravdu a získať ju a Boh s každým zaobchádza spravodlivo a rozumne. V ktorom bode sú badateľné rozdiely v pozíciách,

hodnote a postavení ľudí? Je to vtedy, keď ľudia prídu na koniec svojej cesty a Božie dielo sa skončí a konečne sa vytvorí záver o postojoch a názoroch, ktoré každý človek prejavil v procese usilovania sa o spásu a pri konaní svojej povinnosti, ako aj o ich rôznych prejavoch a postojoch k Bohu – to znamená, keď bude v Božej knihe záznamov úplný záznam – v tom čase, pretože výsledky a konečné osudy ľudí budú rôzne, budú aj rozdiely v ich hodnote, pozíciách a postavení. Až vtedy bude možné všetky tieto veci zazrieť a približne určiť, zatiaľ čo teraz sú všetci rovnakí. Pochopili ste? Tešíte sa na ten deň? Či sa naň tešíte a zároveň sa ho bojíte? To, na čo sa tešíte, je, že v ten deň bude konečne výsledok a že ste sa napriek všetkým ťažkostiam konečne dožili toho dňa; a to, čoho sa bojíte, je, že ste po ceste nešli správne, že ste cestou padli a zlyhali a že konečný výsledok bude neuspokojivý, horší, ako si predstavujete a očakávate – aké by to bolo smutné, bolestivé a aké by to bolo sklamanie! Nemysli tak ďaleko dopredu, nie je to praktické. Najprv sa pozri na to, čo máš pred očami, kráčaj správne po ceste, ktorú máš pod nohami, dobre vykonávaj prácu, ktorú máš v rukách, a plň si povinnosti a zodpovednosti, ktoré ti Boh zveril. To je najdôležitejšie a najpodstatnejšie. Pochopte pravdu a princípy konania svojej povinnosti, ktoré by ste mali pochopiť práve teraz, a hovorte o nich v duchovnom spoločenstve, kým nebudú krištáľovo jasné – aby ste ich mali v mysli premyslené a aby ste vo všetkom, čo robíte, jasne a presne vedeli, aké sú princípy – a zaistíte, že neporušujete princípy, neodchýľujete sa od nich, nespôsobujete narušenia a vyrušenia a nerobíte nič, čo poškodzuje záujmy Božieho domu – toto všetko je to, do čoho by ste mali vstúpiť práve teraz. Nie je potrebné, aby sme hovorili o niečom, čo je ďalej v budúcnosti, a ani nie je potrebné, aby ste sa na to pýtali alebo o tom premýšľali. Je zbytočné myslieť tak ďaleko dopredu – to nie je to, o čom by si mal premýšľať. Niektorí sa môžu pýtať: „Prečo by sme o tom nemali premýšľať? Stav pohromy je teraz taký veľký, nie je čas, aby sme o takýchto veciach premýšľali?“ Je čas? Ovplyvňuje skutočnosť, že pohroma je veľká, tvoj vstup do pravdy? (Nie, neovplyvňuje.) Stav pohromy je taký veľký, a predsa, usporadúvam niekedy zhromaždenia alebo kázem špeciálne o pohrome? Nikdy sa nezameriavam na záležitosť pohromy, vždy hovorím len o pravde, aby ste mohli pochopiť pravdu a pochopiť Božie úmysly a aby ste pochopili, ako dobre konať svoju povinnosť a ako vstúpiť

do pravdy-reality. V dnešnej dobe niektorí ľudia ani nerozumejú, čo je pravda-realita a čo sú učenia. Každý deň len omieľajú tých pár slov a učení a prázdnych rečí, a predsa majú pocit, že vstúpili do pravdy-reality. Ja sa o nich trápim, ale oni sami sa netrápia. Stále premýšľajú o tých vzdialených veciach v budúcnosti – premýšľať o týchto veciach nie je praktické.

Cieľom povyšovania a rozvíjania všetkých druhov talentovaných ľudí nie je urobiť z nich aktívnych ľudí ani plánovať, aby sa v budúcnosti stali nejakou oporou, ale dať niektorým ľuďom, ktorí sa relatívne viac usilujú o pravdu a spĺňajú kritériá na povýšenie a rozvíjanie, príležitosť na výcvik vo vhodných prostrediach a za priaznivejších podmienok. Najdôležitejšie je, aby boli schopní porozumieť Božím slovám, pochopiť pravdu a vstúpiť do pravdy-reality. Nie je to to, čo by ľudia mali dosiahnuť vierou v Boha? Nie je to to, čo by ľudia mali získať vierou v Boha? Čo je hlavná vec, o ktorú by ste sa mali práve teraz usilovať, aby ste vstúpili do pravdy-reality? Máte na to nejaké plány alebo kroky? Poviem vám trik, ktorý je jednoduchý, ľahký a rýchly. Jednoducho povedané, vstup do pravdy-reality je vlastne praktizovanie pravdy. Aby ste mohli praktizovať pravdu, treba sa najprv vysporiadať so svojimi skazenými povahami. Aký je najrýchlejší východiskový bod na vyriešenie svojich skazených pováh? Pre vás je najjednoduchší, najrýchlejší a najmenej problematický spôsob najprv vyriešiť problém povrchnosti pri konaní svojej povinnosti a riešiť svoje skazené povahy krok za krokom. Ako dlho by vám mohlo trvať, kým to vyriešite? Máte plán? Väčšina ľudí nemá plán, len si to stále v mysli premietajú bez toho, aby vedeli, kedy s tým oficiálne začať. Hoci vedia, že sú povrchní, jednoducho sa nepustia do riešenia a nemajú žiadne konkrétne riešenie. Byť lenivý pri konaní svojej povinnosti, nebyť dôkladný, byť nezodpovedný a nebrať to vážne – to všetko sú prejavy povrchnosti. Prvým krokom je vyriešiť problém povrchnosti. Druhým krokom je vyriešiť problém konania podľa vlastnej vôle. Pokiaľ ide o ostatné veci, ako je občasné nečestné rozprávanie alebo odhaľovanie ľstivých či arogantných pováh, tými sa zatiaľ nezaoberte. Nie je praktickejšie a efektívnejšie najprv sa zaoberať povrchnosťou a konaním podľa vlastnej vôle? Nie sú tieto dva problémy najľahšie spozorovateľné? Nie je ľahké ich vyriešiť? (Áno.) Uvedomuješ si, keď si povrchný? Uvedomuješ si, keď premýšľaš o tom, že budeš lenivý? Uvedomuješ si, keď premýšľaš o tom, že budeš robiť úskoky alebo budeš

ľstivý a budeš slúžiť sám sebe prostredníctvom podvodov? (Áno.) Ak si to uvedomuješ, potom je ľahké to vyriešiť. Začni riešením problémov, ktoré ľahko odhalíš a ktorých si si vnútorne vedomý. Byť povrchný pri konaní svojej povinnosti je veľmi zrejmý a bežný problém, ale je to aj neústupný problém, ktorý je naozaj ťažké vyriešiť. Pri konaní povinnosti sa človek musí naučiť byť svedomitý, dôsledný, dôkladný a zodpovedný a konať ju s nohami pevne na zemi. To znamená, že musí postupovať krok za krokom. Človek musí vynaložiť všetku svoju silu, aby túto povinnosť konal dobre, až kým nie je spokojný s tým, ako ju vykonal. Ak niekto nerozumie pravde, mal by hľadať princípy a konať podľa nich a Božích požiadaviek; mal by ochotne vynakladať viac úsilia, aby konal svoju povinnosť dobre, a nikdy ju nekonat' povrchrne. Iba takýmto praktizovaním môže človek pociťovať pokoj v srdci bez toho, aby mal výčitky svedomia. Je ľahké vyriešiť povrchnosť? Pokiaľ máš svedomie a rozum, môžeš to vyriešiť. Najprv sa musíš modliť k Bohu: „Bože, začínam svoju povinnosť. Ak budem povrchný, prosím Ťa, disciplinuj ma a pokarhaj ma v mojom srdci. Prosím Ťa tiež, veď ma, aby som svoju povinnosť konal dobre a nebol povrchný.“ Praktizuj takto každý deň a uvidíš, ako dlho potrvá, kým sa problém tvojej povrchnosti vyrieši, kým budeš mať menej povrchných stavov, menej nečistôt vo svojej povinnosti a kým sa zlepšia tvoje skutočné výsledky a zvýši tvoja efektivita pri vykonávaní tvojej povinnosti. Vykonávať svoju povinnosť bez povrchnosti – je to niečo, čo človek dokáže dosiahnuť spoliehaním sa na seba? Keď si povrchný, dokážeš to ovládať? (Nie je to ľahké.) Je to teda zložité. Ak je pre vás naozaj ťažké to ovládať, potom máte veľký problém! Aké veci teda dokážete robiť bez povrchnosti? Niektorí ľudia sú veľmi vyberaví v tom, čo jedia; ak jedlo nie je podľa ich chuti, celý deň nemajú dobrú náladu. Niektoré ženy sa rady pekne obliekajú a maľujú; neunikne im ani jediný prameň vlasov. Niektorí ľudia sú dobrí v podnikaní; starostlivo počítajú každý cent. Ak budete konať s takýmto svedomitým postojom, môžete sa vyhnúť povrchnosti. Najprv vyriešte problém povrchnosti, potom vyriešte problém konania podľa vlastnej vôle. Konanie podľa vlastnej vôle je bežný problém a je to ďalší, ktorý si ľudia môžu v sebe ľahko uvedomiť. S trochou uvažovania nad sebou samým si človek môže uvedomiť, že koná podľa vlastnej vôle, čo nie je v súlade s pravdami-princípmi. Problémy, ktoré si ľudia dokážu uvedomiť, sa

dajú ľahko vyriešiť. Najprv sa zamerajte na riešenie týchto dvoch problémov – jedným je problém povrchnosti a druhým konanie podľa vlastnej vôle. Snažte sa do roka alebo dvoch dosiahnuť výsledky, aby ste v ničom, čo robíte, neboli povrchní, nekonali podľa vlastnej vôle ani s nečistotami svojej vôle. Keď sa tieto dva problémy vyriešia, nebudete ďaleko od vykonávania svojej povinnosti spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni. A ak nedokážete vyriešiť ani tie, potom ste stále ďaleko od podriadenosti Bohu alebo od brania ohľadu na Jeho úmysly – vôbec ste sa nedotkli ani len povrchu tejto veci.

Práve sme hovorili v duchovnom spoločenstve o kritériách a cieľoch povyšovania a rozvíjania rôznych druhov spôsobilých talentov, ako aj o pochopení a názore, ktoré by mal človek mať vo vzťahu k povyšovaniu a rozvíjaniu rôznych druhov talentovaných ľudí Božím domom. Ďalším aspektom je postoj a prístup, ktoré by mal človek mať voči rôznym druhom talentovaných ľudí, ktorí sú povyšovaní a rozvíjaní. Toto sú niektoré otázky, o ktorých by sa malo hovoriť v duchovnom spoločenstve v rámci šiesteho bodu. Takže ďalej, konkrétne vo vzťahu k šiestemu bodu, odhaľme a rozoberme, ako falošní vodcovia vykonávajú prácu povyšovania a rozvíjania rôznych druhov talentovaných ľudí. Toto je hlavný obsah, o ktorom budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve.

Postoje a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k povyšovaniu a rozvíjaniu všetkých druhov talentovaných ľudí

Falošní vodcovia nerozumejú pravde a nehládajú ju. Preto pokiaľ ide o dôležitú prácu povyšovania a rozvíjania všetkých druhov spôsobilých talentovaných ľudí v Božom dome, tak aj tú pokazia, urobia z nej úplný neporiadok a jednoducho nedokážu splniť požiadavky Božieho domu. Keďže nerozumejú kritériám, nieto ešte Božím úmyslom v povyšovaní a rozvíjaní rôznych druhov spôsobilých talentov, a nerozumejú ani významu povyšovania a rozvíjania rôznych druhov spôsobilých talentovaných ľudí, je pre nich veľmi ťažké vykonávať túto prácu spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni a v súlade s princípmi. Rôzne druhy „talentovaných“ ľudí, ktorých falošní vodcovia počas svojej práce rozvíjajú, sú rozhodne pestrou zmesou. Namiesto toho, aby falošní vodcovia povyšovali a rozvíjali spôsobilé talenty, povyšujú ľudí, ktorí by v žiadnom prípade nemali byť povýšení a rozvíjaní,

aby slúžili ako vodcovia alebo pracovníci, a dovoľujú týmto ľuďom žiť z cirkvi a mrhať Božími obetami. Všetci falošní vodcovia robia veci takto, čo spôsobuje, že niektorí ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu a majú zmysel pre spravodlivosť, sú pošliapaní a nie sú povýšení a použítí. Namiesto toho sa tí, ktorí sú naničhodníci, stávajú v očiach týchto falošných vodcov takzvanými talentovanými ľuďmi a sú nimi povyšovaní a rozvíjaní. Aké sú teda prejavy falošných vodcov pri vykonávaní tejto práce? Predpokladajme napríklad, že pre potreby svojej práce musí Boží dom nájsť nejakých ľudí na vybavovanie vonkajších záležitostí. Akých ľudí by teda mal hľadať? Práve som vymenoval niekoľko kritérií, a to mať pracovnú schopnosť, byť schopný konať svoje povinnosti podľa princípov, ktoré vyžaduje Boží dom, a byť schopný obhajovať záujmy Božieho domu. Poznajú falošní vodcovia tieto princípy? Očividne nie, tak ako hľadajú ľudí na vybavovanie vonkajších záležitostí? Myslia si: „Kto môže vybavovať vonkajšie záležitosti? Je tu jedna sestra, ktorá je bystrá a má rýchle reakcie, je dobrá rečníčka a vie, ako zaobchádzať s ľuďmi. Keď hovorí, oči jej vypočítavo behajú dookola a priemerný človek ju nedokáže prekuknúť. Ako cirkevná vodkyňa by bola trochu nevhodná, ale na vybavovanie vonkajších záležitostí by bola skvelá, tak si ju vyberiem. Lenže jej úroveň vzdelania je trochu nízka a obávam sa, že neverci sa na ňu budú pozerieť zvrchu, tak nájdem absolventku univerzity – ktorá bola predsedníčkou študentskej únie –, aby s ňou spolupracovala. Táto osoba je dosť šikovná, ale má relatívne málo skúseností v spoločnosti a videla pomerne málo sveta, takže sa môže učiť od svojej partnerky. Z týchto dvoch osôb má jedna nízku úroveň vzdelania a druhá je vysoko vzdelaná, jedna má skúsenosti v spoločnosti a druhá žiadne – hodia sa na spoluprácu, však?“ Jedna je výrečná, zrozumiteľne sa vyjadruje, je bystrá a je veľmi spoločensky zdatná; kedykoľvek komunikuje s nevercami, nedokážu rozoznať, že je veriaci. Druhá je vysoko vzdelaná a má spoločenské postavenie; kedykoľvek komunikuje s nevercami, nepozerajú sa na ňu zvrchu. Čo si myslíte o týchto dvoch princípoch, podľa ktorých falošní vodcovia vyberajú ľudí? Falošní vodcovia veria, že pokiaľ má niekto dar reči, ostrovtip a rýchle reflexy, môže vybavovať všeobecné záležitosti pre Boží dom. Je to vhodný spôsob výberu ľudí? (Nie.) V čom to nie je vhodné? (Takíto ľudia sú často dosť prefíkaní, a hoci sa dokážu s ostatnými zapájať do filozofií pre svetské záležitosti a vedia,

ako zaobchádzať s ľuďmi, nemusia byť nevyhnutne schopní obhajovať záujmy Božieho domu.) Správne. Najdôležitejšie je, že bez ohľadu na to, aké záležitosti človek vybavuje pre Boží dom, musí byť prinajmenšom čestný a schopný obhajovať záujmy Božieho domu. Keď má človek dar reči a dokáže svojimi rečami oživiť aj mŕtveho, znamená to, že dokáže obhajovať záujmy Božieho domu? Keď je bystrý a výrečný, znamená to, že dokáže obhajovať záujmy Božieho domu? (Nie, neznamená.) Aj keby zložil prísahu, je to zbytočné a je rovnako zbytočné, ak na neho kladieš požiadavky – musí na to mať charakter. Falošní vodcovia však tieto veci neskúmajú, len sa pozerajú na to, kto má skúsenosti v spoločnosti, kto je prefikáný, bystrý, výrečný a zrozumiteľne sa vyjadruje, kto sa vie správať podľa okolností a kto je ako chameleón a spoločensky zdatný. Myslia si, že práve takíto ľudia môžu vybavovať všeobecné záležitosti v Božom dome. Nie je to chyba? Je to chyba v princípoch a štandardoch výberu ľudí. Faktom je, že takýto človek je nesmierne výrečný a falošný: bez ohľadu na to, s kým má do činenia, hovorí iba lži a nemôže sa zmeniť bez ohľadu na to, koľko prísah zloží. Keď niečo robí, obhajuje len svoje vlastné záujmy, a najmä keď čelí nebezpečenstvu, chráni predovšetkým seba a ani raz neberie do úvahy záujmy Božieho domu. Pokiaľ má dobrý vzťah s nevercami, to mu stačí, a pokiaľ ide o to, či sú záujmy Božieho domu poškodené alebo nie, je mu to úplne jedno. Ani bezpečnosť bratov a sestier nie je niečo, čo by bral do úvahy, a je mu jedno, či je Božie meno znevážené; stará sa len o seba. Falošní vodcovia nedokážu prekuknúť tento druh človeka a myslia si, že sa na vybavovanie vonkajších záležitostí pre Boží dom hodí najlepšie. Nie je to hlúpe? Zapredáva záujmy Božieho domu, ale falošní vodcovia o tom ani nevedia, a predsa mu pridávajú dôležité úlohy a vo všetkom sa na neho spoliehajú. Nie je to vrchol hlúposti? Sú ľudia, ktorí sú výreční, bystrí a zrozumiteľne sa vyjadrujú, ľuďmi s čestnými úmyslami? Ak si s nimi neprišiel do kontaktu alebo si ich pozorne nepozoroval, nebudeš to vedieť. Keď s nimi prichádzaš do kontaktu a vybavuješ záležitosti, len sleduj, či to, čo hovoria, je v súlade s tým, čo robia. Dá sa to otestovať jednou udalosťou. Povedzme napríklad, že sťahuješ veci. Keď to vidia, nepomôžu ti. Až keď dokončíš prácu, prídu a povedia: „Ako môžeš robiť takú únavnú prácu sám? Keby si len požiadal, bez ohľadu na to, aký som bol zaneprázdnený, by som ti pomohol. Vyzeráš vyčerpane.

Neskôr ti navarím, dnes už to nemusíš robiť.“ Po týchto slovách zmiznú. Si úplne vyčerpaný, a predsa musíš ešte variť. Potom, keď dovariš, prídu sa najesť a ešte povedia: „Prečo si ma nezavolať, keď si sa chystal začať variť? Si úplne vyčerpaný, a predsa mi ešte variš jedlo – je to správne? Keďže si to už teraz pripravil, tak to zjem. Ďalšie jedlo navarím ja a daj mi vedieť, kedykoľvek budeš mať v budúcnosti nejakú prácu, ktorú treba urobiť.“ Táto jedna udalosť stačí na to, aby si ich úplne prekukol. Sú veľmi zaliečaví, bystrí a vedia, čo povedať. Vedia sa správať podľa okolností a vždy len hovoria pekné veci bez toho, aby niekedy urobili nejakú skutočnú prácu. Sú takíto ľudia spoľahliví? Ak ich požiadaš, aby vybavovali všeobecné záležitosti Božieho domu, dokážu obhajovať jeho záujmy? Dokážu udržať povest' cirkvi a chrániť bezpečnosť bratov a sestier? (Nie.) Sú majetok Božieho domu a všetky jeho záujmy ich prioritou číslo jeden? Ani zďaleka. Oči a mysle falošných vodcov sú slepé voči takýmto ľahko odhaliteľným problémom, jednoducho ich nevidia. Namiesto toho dokážu hovoriť len slová a učenia. Kto je milovaný Bohom a kto nie je milovaný Bohom, kto miluje pravdu a kto nemiluje pravdu, aký druh ľudí má základ vo svojej viere v Boha a akí ľudia ho nemajú, akí ľudia sú verní pri konaní svojej povinnosti a akí ľudia nie sú verní pri konaní svojej povinnosti – o týchto veciach hovoria rozumne a logicky a zdá sa, že im naozaj rozumejú, ale sú to všetko prázdne reči a učenia. Kedykoľvek ich niekto požiada, aby rozlíšili ľudí, ich oči a mysle sú slepé; jednoducho nevedia čítať v ľud'och. Bez ohľadu na to, ako dlho s takýmito ľud'mi komunikujú, stále ich nedokážu prekuknúť a dokonca im pridelujú dôležité úlohy.

Už to, že falošní vodcovia použijú nesprávnych ľudí, je ohavná vec, no oni k tomuto zlému skutku pridávajú ešte ohavnejšie veci. Povedzme napríklad, že falošný vodca použil nesprávneho človeka. Tento človek sa vôbec nehodí na to, aby bol nadriadeným, a nespĺňa kritériá Božieho domu na povýšenie a rozvíjanie. Falošný vodca však stále trvá na jeho použití a nikdy nekontroluje jeho prácu, lebo verí: „Ak ti niekto slúži, nepodozrievaj ho; ak ho podozrievaš, nevyužívaj ho. Keďže som si ťa vybral a povýšil, budeš schopný túto prácu robiť dobre, tak len choď a rob ju, ako uznáš za vhodné. Podporím ťa vo všetkom, čo urobíš, a nemá zmysel, aby proti tomu niekto namietal!“ Použil nesprávneho človeka, a predsa nechal svoju chybu pretrvať až do samého

konca – tak veľmi verí v samého seba. Falošní vodcovia sú všetci slepí. Nevidia žiadne problémy, nedokážu rozoznať, ktorí ľudia sú zlí alebo pochybovači, a bez ohľadu na to, kto narúša a vyrušuje prácu cirkvi, nie sú si toho vedomí a dokonca zverujú dôležité úlohy popleteným ľuďom. Falošní vodcovia vkladajú veľkú dôveru do každého, koho povýšia, a bezstarostne mu zverujú dôležitú prácu. Výsledkom je, že títo ľudia pokazia prácu cirkvi, vážne ovplyvnia šírenie evanjelia a poškodia záujmy Božieho domu. Falošní vodcovia sa dokonca tvária, že o tom nič nevedia. Zhora sa ich pýtajú: „Ako sa darí v práci človeku, ktorého si povýšil? Hodí sa na vykonávanie tejto práce? Obhajuje prácu cirkvi a záujmy Božieho domu? Bude v kritických chvíľach chrániť seba, alebo bude obhajovať prácu cirkvi?“ Títo falošní vodcovia odpovedajú: „Zložil prisahu, že bude obhajovať prácu cirkvi. Okrem toho verí v Boha už 20 rokov. Ako by mohol chrániť seba a zapredať záujmy Božieho domu? Pravdepodobne bude obhajovať záujmy Božieho domu.“ Zhora odpovedajú: „Je to, čo hovoríš, presné? Skontroloval si jeho prácu?“ Títo falošní vodcovia odpovedajú: „Jeho prácu som nekontroloval, ale povedal som mu, aby neobhajoval svoje vlastné záujmy a že musí obhajovať prácu cirkvi, a on mi to sľúbil.“ Načo bolo dobré, že ti dal sľub? Nedokáže splniť ani prisahu, ktorú zložil pred Bohom. Myslí si, že len preto, lebo ti dal sľub, je to stávka na istotu? Dokáže určite urobiť to, čo sľúbil? Keďže si jeho prácu nekontroloval, ako vieš, či je to niekto, kto obhajuje záujmy Božieho domu? Prečo tak veľmi veríš v samého seba? Nie sú takíto falošní vodcovia darebáci? Použitím nesprávneho človeka sa už dopustili veľkej chyby a potom svoju chybu ešte znásobujú tým, že sa nikdy nepýtajú na prácu tejto osoby, neskúmajú ju ani nekontrolujú a nedohliadajú na ňu ani ju nepozorujú. Jediné, čo robia, je, že naďalej tolerujú, ako táto osoba koná nerozvážne a pácha zlé skutky. Takto pracujú falošní vodcovia. Kedykoľvek v nejakej pracovnej oblasti chýbajú ľudia, falošní vodcovia bezstarostne poveria niekoho zodpovednosťou a tým sa to pre nich končí; nikdy prácu nekontrolujú ani nejdú priamo na miesto, aby s danou osobou komunikovali, pozorovali ju a snažili sa o nej zistiť viac. Na niektorých miestach prostredie nie je priaznivé na stretávanie sa a trávenie času s danou osobou, ale musíš sa pýtať na jej prácu a nepriamo sa informovať o tom, čo robila a ako to robila – môžeš sa opýtať bratov a sestier alebo niekoho, kto je jej blízky. To

sa dá dosiahnuť, však? Falošní vodcovia sa však ani neobťažujú klásť nejaké otázky, takí sú si istí. V rámci svojej práce len organizujú zhromaždenia a kázu učenia, a keď sa zhromaždenia skončia a práca je zorganizovaná, nerobia nič viac; nepokračujú v sledovaní ani nezisťujú, či je osoba, ktorú vybrali, schopná vykonávať skutočnú prácu. Na začiatku si tej osobe nerozumel, ale na základe jej kvality, povrchných prejavov a nadšenia si mal pocit, že je na túto prácu vhodná, a tak si ju použil – na tom nie je nič zlé, pretože nikto nevie, ako sa ľudia vyvinú. No nemal by si po jej povýšení sledovať a zisťovať, či vykonáva skutočnú prácu, ako pracuje a či nie je povrchná, úskočná alebo sa neulieva? Presne to je práca, ktorú by si mal robiť, ale ty nič z toho nerobíš a nepreberáš žiadnu zodpovednosť. Si falošný vodca a mal by si byť prepustený a vyradený.

Falošní vodcovia robia vážnu chybu: potom, čo povýšia ľudí, vysvetlia im prácu, potom chrlia nejaké učenie, ponúknu pár slov povzbudenie a tým to hasne, pričom prácu nikdy nesledujú ani sa nezapájajú do konkrétnych úloh. Ak hovoríš, že máš slabú kvalitu a nevidíš do ľudí, potom by si mohol sledovať a zisťovať, ako prebiehajú konkrétne úlohy, a mohol by si získať úplný prehľad o situácii. Falošní vodcovia však vôbec nesledujú a nezisťujú, ako práca prebieha. Vezmime si napríklad tlačenie kníh, čo je konkrétna práca. Falošný vodca poveril niekoho zodpovednosťou za túto prácu, ale pol roka ho ani raz neskontroloval. Výsledkom bolo, že po šiestich mesiacoch sa všetky vytlačené knihy ukázali ako chybné – aké totálne fiasko! Takíto sú falošní vodcovia – nevykonávajú vôbec žiadnu konkrétnu prácu. Čo by si mal urobiť, ak organizuješ tlač knihy? Musíš najprv prideliť vhodného nadriadeného a potom dohliadať a kontrolovať, ako dobre si robí svoju prácu a či by ju nemohol pokaziť. Musíš na prácu dohliadať a sledovať ju a priamo riešiť problémy, ak nejaké objavia – len tak sa dá zabezpečiť, že nevzniknú žiadne problémy. Falošní vodcovia to však nerobia. Myslia si, že ich zodpovednosťou je len omieľať ľuďom učenie a dosiahnuť, aby im porozumeli, a že pokiaľ ľudia rozumejú učeniám, problémy sa dajú vyriešiť. Preto venujú pozornosť iba omieľaniu učení a vykrikovaniu hesiel a nezapájajú sa do konkrétnych úloh. Pokiaľ ide o falošných vodcov, myslia si, že nie je ich vecou zapájať sa do konkrétnych úloh a že by to mala byť starosť ľudí pod nimi. Čo teda robia oni sami? Velia celkovej situácii zvrchu

a stávajú sa z nich neefektívni funkcionári. Bez ohľadu na to, o akú prácu ide, nie sú pri nej prítomní ani sa do nej nezapájajú. Keď ľudom povedia princípy a tí sa ich opýtajú na podrobnosti alebo konkrétne cesty, povedia: „Konkrétna práca je na vás, ja sa do toho nerozumiem.“ Preto nevedia, ako si ľudia pod nimi počinajú pri práci. Či je nadriadený spôsobilý a schopný zhostiť sa práce, aká je jeho ľudská prirodzenosť, či je to človek, ktorý sa usiluje o pravdu, či je zodpovedný pri konaní svojej povinnosti, či je povrchný alebo koná nerozvážne a pácha zlé skutky, či dochádza k zdržaniam v práci a tak ďalej – falošní vodcovia o ničom z toho nevedia, len sa potulujú ako byrokrati z neveriaceho sveta a nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu. V cirkvách, kde pracujú, falošní vodcovia nevedia, keď niektorí nadriadení úplne zabrzdia prácu, keď si niektorí nadriadení zakladajú vlastné nezávislé kráľovstvá alebo keď sa niektorí nadriadení nevenujú svojim riadnym povinnostiam a namiesto toho trávajú dni jedením, pitím a zábavou, a dokonca privrú oči, keď majú niektorí nadriadení mimoriadne slabú kvalitu, skreslené chápanie a vôbec nedokážu robiť prácu. Takíto falošní vodcovia sú len prázdne schránky, sú vodcami len podľa mena a nevykonávajú žiadnu podstatnú prácu vodcu. Navonok sa títo falošní vodcovia zdajú celkom slušní. Pre každú pracovnú činnosť pridelia nadriadených, z času na čas týchto ľudí zvolávajú na zhromaždenie a zvyšok času trávajú na jednom mieste, kde sa venujú duchovným pobožnostiam, modlia sa, čítajú Božie slová, počúvajú kázne, učia sa chválospevy a píšu si vlastné kázne. Niektorí falošní vodcovia dokonca celý týždeň neopustia svoju izbu. Sú aj falošní vodcovia, ktorí nerobia nič iné, len organizujú online zhromaždenia, bez toho, aby niekedy išli na pracoviská, aby pochopili situáciu. Bratia a sestry ich dlhý čas nevidia osobne a nemajú ani potuchy, aké sú životné skúsenosti alebo duchovný vzrast falošných vodcov. Počas zhromaždení falošní vodcovia riešia len nejaké všeobecné záležitosti, ale pokiaľ ide o to, čo konkrétne robí každý nadriadený, či sú ľudia, ktorých povýšili a rozvíjali, vhodní na danú prácu, aký je postoj týchto ľudí ku konaniu svojej povinnosti, či sú pri práci pozorní a dôkladní alebo či sú negatívni a povrchní, či títo ľudia nasledujú správnu cestu alebo či sú to správni ľudia, o žiadnu z týchto záležitostí sa falošní vodcovia nestarajú ani sa na ne nepýtajú a ani o nich nechcú vedieť. Nie je povaha tohto problému vážna? (Áno.)

Boží dom potrebuje talentovaných ľudí, ktorí sa vyznajú v určitých odborných oblastiach a majú isté zručnosti, a bude týchto ľudí rozvíjať, aby sa v týchto profesiách vzdelávali a mohli tak konať povinnosť v Božom dome. Akých ľudí podľa vás nachádzajú falošní vodcovia? Zhromaždia všetkých mladých ľudí, ktorí boli na univerzite a začali veriť v Boha po vzore svojich rodičov, všímajú si, kto je výrečný a kto je rád stredobodom pozornosti, a povedia im: „Boží dom vás chce rozvíjať; ste záložná armáda a nové sily.“ Potom týmto ľuďom pridelia povinnosť. V skutočnosti títo ľudia nikdy nevykonávali žiadnu povinnosť, chýbajú im rôzne skúsenosti a vôbec nerozumejú pravde. Falošní vodcovia ich však uprednostňujú a majú ich radi, a tak ich začnú rozvíjať. Pridelujú im povinnosti na základe toho, čo sa môžu vďaka svojej odbornosti naučiť; niektorí sú pridelení na prácu s textom, niektorí na filmovú produkciu, niektorí na tvorbu videí a niektorí na herectvo. Falošným vodcom stačí, pokiaľ majú títo ľudia nejakú povinnosť, ktorú môžu konať. Falošní vodcovia neskúmajú, či títo ľudia milujú pravdu alebo či ju dokážu prijať, ani nezisťujú, o čo sa títo ľudia usilujú alebo aké sú ich ciele. Čo sa stane nakoniec? Niektorí z týchto ľudí sú vyradení. Je to preto, lebo sú zhýralí a bez zábran, usilujú sa o svetské trendy, celé dni sa len parádia a nadväzujú neviazané známosti a vôbec nerozumejú žiadnym pravidlám ani nemajú žiadne spôsoby – je zrejmé, že sú to pochybovači a neverci. Pri vykonávaní svojich povinností sa nevenujú riadnej práci a všetko robia povrchné, ale falošní vodcovia to vôbec nevidia. Nie sú oči falošných vodcov slepé? (Áno.) Čo spôsobuje túto slepotu očí? Nie je to preto, lebo majú slepú myseľ? Slepota očí a slepota mysle sú dve charakteristiky falošných vodcov. Hoci majú oči dokorán otvorené, falošní vodcovia ničomu nerozumejú ani nikoho neprekuknú – to znamená, že majú slepé oči. Vo svojej mysli nemajú žiadnu rozlišovaciu schopnosť ani názory na nikoho a na nič, a bez ohľadu na to, čo vidia, nemajú schopnosť rozlíšiť správne od nesprávneho a nemajú žiadne postoje, žiadne názory a žiadne definície – to je vážny prípad slepoty mysle. Všetci falošní vodcovia sú ľudia, ktorí veria v Boha mnoho rokov a často počúvajú kázne, tak prečo nedokážu rozpoznať týchto pochybovačov? Je to ďalší dôkaz toho, že falošní vodcovia majú veľmi slabú kvalitu, že nie sú schopní pochopiť pravdu a že bez ohľadu na to, koľko právd počujú, je to zbytočné a nerozumejú im. Majú slepé oči aj myseľ a sú úplne neschopní

rozlišovať ľudí. Ako by mohli byť vhodní na to, aby boli vodcami alebo pracovníkmi v cirkvi? Veria, že dobrí rečníci sú talentovaní ľudia a že ľudia, ktorí vedia spievať a tancovať, sú tiež talentovaní jednotlivci; keď vidia ľudí, ktorí nosia okuliare, alebo ľudí, ktorí boli na univerzite, považujú ich za talentovaných jednotlivcov, a keď vidia ľudí s postavením v spoločnosti, bohatých ľudí, ľudí, ktorí vedia podnikat' a používať klamlivé praktiky, a ľudí, ktorí v spoločnosti vykonávajú nejakú dôležitú prácu, falošní vodcovia si myslia, že sú to talentovaní jednotlivci. Veria, že Boží dom by mal takýchto ľudí rozvíjať. Nepozerajú sa na charakter týchto ľudí ani na to, či má ich viera v Boha nejaký základ, a už vôbec nie na postoj, aký majú títo ľudia k Bohu a k pravde. Pozerajú sa len na spoločenské postavenie a pôvod ľudí. Nie je absurdné, aby falošní vodcovia takto vnímali ľudí a veci? Falošní vodcovia vnímajú ľudí a veci rovnako ako neverci – majú rovnaký pohľad na veci ako neverci. To stačí na dôkaz, že falošní vodcovia nie sú ľudia, ktorí milujú pravdu a rozumejú jej, a že im chýba akákoľvek rozlišovacia schopnosť. Nie sú extrémne povrchní? Sú naozaj slepí – načisto slepí!

V minulosti som stretol falošného vodcu, ktorý sa pri rozhovore so mnou rozprával a smial, ale len čo som sa ho opýtal na prácu, zízal do prázdna, otupený a nechápavý, a nereagoval na nič, čo som mu povedal. Tento človek má príliš slabú kvalitu na to, aby mohol byť použitý. Niet divu, že ničomu, čo som mu povedal, nerozumel a nedokázal to uskutočniť. O čomkoľvek som s ním hovoril, stále vravel: „Mal som zhromaždenie a pred pár dňami som skontroloval prácu.“ Povedal som: „Nemáš okrem organizovania zhromaždení žiadnu inú prácu? V cirkvi je toľko práce, prečo si nenájdeš niečo iné na prácu?“ Povedal: „Nie je byť vodcom alebo pracovníkom len o organizovaní zhromaždení? Okrem organizovania zhromaždení nie je čo iné robiť, neviem robiť nič iné!“ To ukazuje, že bol predurčený byť falošným vodcom, keď prijal túto funkciu, a že nedokáže robiť žiadnu skutočnú prácu, pretože jeho kvalita je mimoriadne slabá! Mimoriadne slabá kvalita vedie k slepote očí a slepote mysle. Čo znamená slepota očí? Znamená to, že bez ohľadu na to, čo človek vidí, nedokáže spozorovať konkrétne problémy, a tak sú jeho oči zbytočné. Čo znamená slepota mysle? Znamená to, že bez ohľadu na to, čo sa stane, človek si neuvedomuje a nedokáže pochopiť daný problém a nevidí, v čom spočíva podstata problému – to znamená mať slepú myseľ. Ak

má človek slepú myseľ, je úplne stratený. Falošní vodcovia majú takéto slepé oči a slepú myseľ. Povedali by ste, že sa falošní vodcovia cítia ukrivdení, keď počujú tieto slová? Myslia si: „Moje oči sú dosť veľké, ale On hovorí, že mám slepé oči; a mám dobré úmysly, no On hovorí, že mám slepú myseľ – Jeho definícia nie je veľmi presná, však? Prečo ma nenazvať len falošným vodcom? Prečo dodávať, že mám aj slepé oči a slepú myseľ?“ Keby som to takto neformuloval, mohli by si falošní vodcovia, súdiac podľa ich kvality, uvedomiť, že majú slabú kvalitu? (Nie, nemohli.) Nevysvetľuje tvrdenie, že títo falošní vodcovia majú slepé oči a myseľ, dokonale túto záležitosť? Povedzme napríklad, že antikrist si v cirkvi zakladá vlastné nezávislé kráľovstvo. Ale falošní vodcovia hovoria: „Tento človek je veľmi schopný. Býval univerzitným profesorom a hovorí jasne, metodicky, usporiadane a výrečne. Navyše nemá trému, bez ohľadu na to, aké veľké je publikum.“ Je jasné ako facka, že osoba, o ktorej hovoria, je farizej, ktorý si zakladá vlastné nezávislé kráľovstvo, a predsa ho falošní vodcovia stále chvália. Nie je to slepota očí? (Áno.) Ak niekto spieva falošne a ty to nepočuješ, dá sa to považovať za slepotu očí? (Nie.) To je odborný problém, nie problém kvality. Ale potom, čo počuli toľko právd, falošní vodcovia nedokážu ani rozpoznať antikristov, nedokážu rozoznať, či je ľudská prirodzenosť človeka dobrá alebo zlá, alebo či je niekto kandidátom na povýšenie a rozvíjanie v Božom dome, alebo či je niekto pochybovač alebo či tá osoba úprimne verí v Boha, a nedokážu rozoznať, či je niekto verný pri konaní svojej povinnosti – čo teda získali z počúvania kázní za všetky tie roky? Nezískali žiadne pravdy, čo znamená, že sú to slepí hlupáci; takí slepí sú falošní vodcovia. Veria, že hlavnou úlohou vodcu je vedieť kázať a kázať dve alebo tri hodiny, a že pokiaľ vedia hovoriť slová a učenia, vykrikovať heslá a burcovať ľudí, sú ako vodcovia na požadovanej úrovni, dokážu sa zhostiť práce, majú pravdu-reality a Boh je s nimi spokojný. Aká je to logika? Pretože falošní vodcovia nerozumejú pravde a majú príliš slabú kvalitu a slepé oči a myseľ, vôbec nemajú schopnosť rozlišovať rôzne typy ľudí a nedokážu ich prekuknúť. Dokážu teda rozumne používať rôzne druhy ľudí? (Nie.) Majú len jednu stratégiu: Tých, ktorí boli učiteľmi, poveria kázaním, tých, ktorí sa zaoberali zahraničným obchodom, poveria vybavovaním všeobecných záležitostí, tých, ktorí vedia po anglicky, poveria prekladaním, a kohokoľvek, kto je výrečný

a má hrošiu kožu, poveria kázaním evanjelia; tých, ktorí sú bojazliví, poveria písaním skúsenostných svedectiev doma, tých, ktorí sú odvážni a radi sa predvádzajú, vymenujú za hercov, a tých, ktorí sa chcú stať funkcionármi, vymenujú za vodcov alebo riaditeľov. Takto falošní vodcovia používajú ľudí, bez akýchkoľvek princípov.

V rámci práce, za ktorú sú zodpovední falošní vodcovia, sú často prehliadaní niektorí ľudia, ktorí sa skutočne usilujú o pravdu a spĺňajú kritériá na povýšenie a rozvíjanie. Niektorí z týchto ľudí kážu evanjelium a niektorí sú poverení konaním hostiteľských povinností. V skutočnosti všetci majú kvalitu, rozumejú niektorým pravdám a sú hodní toho, aby boli rozvíjaní ako vodcovia a pracovníci, len sa neradi predvádzajú alebo sú stredobodom pozornosti. A predsa si falošní vodcovia týchto ľudí vôbec nevšímajú. Nenadväzujú s nimi kontakt ani sa na nich nepýtajú a nikdy nerozvíjajú talentovaných ľudí pre Boží dom. Zameriavajú sa len na získavanie si tých, ktorí sa im podlizujú, aby uspokojili svoje vlastné sebecké túžby. Výsledkom je, že tí ľudia, ktorí sa skutočne usilujú o pravdu, nie sú povýšení a rozvíjaní, zatiaľ čo tí, ktorí sú radi stredobodom pozornosti, ktorí sú výreční, ktorí sa vedia podlizovať a ktorí majú radi slávu, zisk a postavenie – tí všetci sú povýšení, a dokonca aj tí, ktorí boli v spoločnosti funkcionármi, generálnymi riaditeľmi firiem alebo študovali podnikový manažment, sú pridelení na dôležité pozície. Bez ohľadu na to, či sú títo ľudia pravými veriacimi alebo nie, alebo či sú to ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu alebo nie, v každom prípade sú to ľudia, ktorí sú povýšení a použítí v rámci práce, za ktorú sú zodpovední falošní vodcovia. Je toto využívanie ľudí v súlade s princípmi? Nie je to, že falošní vodcovia povyšujú len takýchto ľudí, presne také, aká je neveriaca spoločnosť? Počas obdobia, keď pracujú falošní vodcovia, tí, ktorí pri konaní svojej povinnosti dokážu odvieť skutočnú prácu, ktorí majú zmysel pre spravodlivosť a ktorí milujú pravdu a pozitívne veci – tí nie sú povýšení ani rozvíjaní a je pre nich ťažké získať príležitosti na výcvik. Namiesto toho sú to tí, ktorí sú výreční, ktorí sa radi predvádzajú a ktorí sa vedia podlizovať, ako aj tí, ktorí majú radi slávu, zisk a postavenie, ktorí sú pridelení na dôležité pozície. Títo ľudia sa zdajú byť dosť bystrí, ale v skutočnosti nemajú žiadnu schopnosť chápania, majú veľmi zlú kvalitu a slabú ľudskú prirodzenosť, nenesú žiadne skutočné bremeno voči svojim povinnostiam a vôbec nie sú

hodní toho, aby boli rozvíjaní. Sú to však oni, ktorí zastávajú pozície vodcov a pracovníkov v cirkvi. Výsledkom je, že veľa práce v cirkvi sa nemôže začať plynulo a včas alebo napreduje pomaly a zavedenie pracovných opatrení Božieho domu trvá príliš dlho. Toto sú dosahy a dôsledky, ktoré boli spôsobené práci cirkvi nesprávnym používaním ľudí falošnými vodcami.

Väčšina falošných vodcov má slabú kvalitu. Hoci sa zdajú byť výreční, vôbec nemajú schopnosť pochopiť pravdu, a to až do takej miery, že nemajú duchovné porozumenie. Majú slepé oči a myseľ, nedokážu prekuknúť žiadnu záležitosť a vôbec nerozumejú pravde, čo je samo osebe fatálnym problémom. Majú ešte jeden, vážnejší problém, a to ten, že keď pochopia a osvoja si niekoľko slov a učení a dokážu vykrikovať niekoľko hesiel, myslia si, že majú pravdu-reality. Takže bez ohľadu na to, akú prácu robia a koho sa rozhodnú použiť, nehládajú pravdy-princípy, nehovoria v duchovnom spoločenstve s ostatnými a už vôbec sa nedržia pracovných opatrení a princípov Božieho domu. Sú takí sebavedomí, vždy veria, že ich nápady sú správne, a robia si, čo chcú. Výsledkom je, že keď narazia na nejakú ťažkosť alebo výnimočnú okolnosť, sú bezradní. Okrem toho si často mylne myslia, že keďže pracujú v Božom dome mnoho rokov a majú dostatočné skúsenosti so službou vodcu, vedia, ako zabezpečiť, aby práca cirkvi fungovala a rozvíjala sa. Zdá sa, že týmto veciam porozumeli, ale v skutočnosti vôbec nevedia, ako robiť akúkoľvek prácu. Prácu cirkvi robia akýmkoľvek spôsobom, ktorý sa im páči, podľa vlastných predstáv a domnienok, podľa svojich skúseností a rutín a podľa svojich predpisov. To spôsobuje neporiadok a chaos v jednotlivých pracovných úlohách cirkvi a bráni im to v dosahovaní akýchkoľvek skutočných výsledkov. Ak je v tíme pár ľudí, ktorí rozumejú pravde a dokážu urobiť trochu skutočnej práce, dokážu udržať normálny chod práce v danom tíme. To však nemá vôbec nič spoločné s ich falošným vodcom. Dôvod, prečo sa práca mohla urobiť dobre, je ten, že v tíme je niekoľko dobrých ľudí, ktorí dokážu urobiť trochu skutočnej práce a udržať ju v správnom kurze; neznamená to, že ich falošný vodca urobil skutočnú prácu. Žiadna práca sa nedá urobiť bez toho, aby ju mali na starosti niekoľkí takíto dobrí ľudia. Falošní vodcovia jednoducho nie sú schopní robiť svoju prácu a neplnia vôbec žiadnu funkciu. Prečo by falošní vodcovia robili v práci cirkvi neporiadok? Prvým dôvodom je, že falošní vodcovia nerozumejú pravde,

nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby riešili problémy, a nehľadajú, ako problémy riešiť, čo vedie k hromadeniu problémov a zastaveniu práce cirkvi. Druhým dôvodom je, že falošní vodcovia sú slepí a nedokážu identifikovať talentovaných jednotlivcov. Nedokážu primerane upraviť personálne obsadenie nadriadených v tímoch, čo vedie k tomu, že niektoré práce nemá na starosti nikto vhodný, a tak sa zastavia. Tretím dôvodom je, že falošní vodcovia sa správajú príliš ako funkcionári. Nedohliadajú na prácu ani ju neusmerňujú, a tam, kde je v práci slabé miesto, sa aktívne nezapájajú ani neposkytujú vedenie v konkrétnych detailoch práce. Povedzme napríklad, že v určitej pracovnej úlohe sú niekoľkí ľudia, ktorí vykonávajú prácu, novými veriacimi bez veľkého základu, nerozumejú pravde, nie sú veľmi oboznámení s danou pracovnou oblasťou a celkom nepochopili princípy práce. Falošný vodca, keďže je slepý, tieto problémy nevidí. Verí, že je v poriadku, pokiaľ niekto prácu robí; nezáleží na tom, či je urobená dobre alebo zle. Nevie, že všade tam, kde je v práci cirkvi slabé miesto, by ho mal sledovať, vykonávať kontroly a poskytovať usmernenia, že by sa mal osobne podieľať na riešení problémov a podporovať tých, ktorí si konajú svoje povinnosti, až kým nepochopia pravdu, nebudú vedieť konať podľa princípov a nedostanú sa na správnu cestu. Až vtedy sa nemusí toľko obávať. Falošní vodcovia takto nepracujú. Keď vidia, že je tam niekto, kto robí prácu, viac sa o to nestarajú. Nepýtajú sa, bez ohľadu na to, ako práca prebieha. Tam, kde je v práci slabé miesto alebo kde je nadriadený so slabou kvalitou, osobne neposkytujú vedenie k práci a sami sa do nej nezapájajú. A keď je nadriadený schopný zhostiť sa práce, falošní vodcovia o to menej osobne kontrolujú veci alebo poskytujú usmernenia; sú jednoducho bez starostí, a aj keď niekto nahlási problém, nepýtajú sa naň – myslia si, že to nie je potrebné. Falošní vodcovia nerobia žiadnu z týchto konkrétnych prác. Stručne povedané, falošní vodcovia sú zvrhlíci, ktorí neurobia ani kúsok skutočnej práce. Veria, že pri akejkolivek práci, pokiaľ je niekto zodpovedný a všetci pracovníci sú na mieste, aby prácu prevzali, je všetko hotové a vybavené. Myslia si, že stačí, ak z času na čas usporiadajú zhromaždenie a opýtajú sa, ak sa vyskytne problém. Pri takomto spôsobe práce falošní vodcovia stále veria, že odvádzajú dobrú prácu, a sú so sebou celkom spokojní. Myslia si: „So žiadnou z pracovných úloh nie sú problémy.

Personál je kompletne zabezpečený a nadriadení sú na svojich miestach. Som taký dobrý v tejto práci, taký talentovaný!“ Nie je to nehanebné? Majú také slepé oči a myseľ, že nevidia žiadne úlohy, ktoré treba urobiť, a nedokážu objaviť žiadne problémy. Na niektorých miestach sa práca zastavila, no oni sú predsa spokojní a myslia si: „Bratia a sestry sú všetci mladí, sú nová krv. Do svojich povinností sa púšťajú s vervou; určite dokážu urobiť prácu dobre.“ V skutočnosti sú títo mladí ľudia nováčikovia, bez akéhokoľvek chápania odborných zručností. Musia sa učiť za pochodu. Dá sa povedať, že ešte nevedia, ako robiť akúkoľvek prácu: Niektorí možno trochu rozumejú, ale nie sú odborníci a nechápu princípy, a keď urobia nejakú úlohu, vyžaduje si to opakované opravy alebo dokonca časté prerábanie. Nájdú sa aj mladí ľudia, ktorí nie sú vyškolení a nezažili orezávanie. Sú mimoriadne darebácki a leniví a bažia po pohodlí; neprijímajú ani kúsok pravdy, a keď trochu trpia, neustále sa sťažujú. Väčšina z nich sú povrchní naničhodníci, ktorí túžia po pohodlí. S takýmito mladými ľuďmi je absolútne nevyhnutné často hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a ešte viac ich musíte orezávať. Títo mladí ľudia musia mať niekoho, kto ich vedie a dohliada na nich. Musí tam byť vodca alebo pracovník, ktorý osobne prevezme zodpovednosť za ich prácu a poskytne osobný dohľad a usmernenie. Len vtedy môže ich práca priniesť nejaké ovocie. Ak vodca alebo pracovník opustí pracovisko a nevenuje sa práci alebo sa o ňu nezaujíma, títo ľudia sa roztrieštia, vznikne zmätok a vykonávanie ich povinností neprinesie vôbec žiadne ovocie. Falošní vodcovia však o tom nemajú ani potuchy. Všetkých vidia ako bratov a sestry, ako ľudí, ktorí sú poslušní a podriadení, a tak im veľmi dôverujú, pridelia im prácu a potom sa o nich viac nestarajú – to je najlepší dôkaz slepých očí a mysle falošných vodcov. Falošní vodcovia vôbec nerozumejú pravde, nedokážu vidieť veci jasne a nie sú schopní odhaliť žiadne problémy, a predsa si myslia, že sa im darí dobre. O čom premýšľajú celé dni? Premýšľajú o tom, ako sa správať ako funkcionári a užívať si výhody postavenia. Falošní vodcovia, rovnako ako bezohľadní ľudia, vôbec neberú ohľad na Božie úmysly. Nerobia žiadnu skutočnú prácu, a predsa čakajú, že ich Boží dom pochváli a povýši. Sú vskutku bez hanby!

Falošní vodcovia sú pri vykonávaní svojej práce úplne nanič a nie je na nich nič chvályhodné. Nedokážu pochopiť princípy v širšom kontexte, nieto ešte tie, ktoré sa týkajú konkrétnej a detailnej práce. Napríklad niektorí ľudia

majú silné odborné schopnosti, ale mimoriadne slabú ľudskú prirodzenosť, zatiaľ čo iní nemajú žiadne problémy, pokiaľ ide o ich ľudskú prirodzenosť, ale majú slabú kvalitu a slabé odborné schopnosti. Pokiaľ ide o to, ako by sa títo ľudia mali rozumne používať a prideľovať, falošní vodcovia vedia o týchto konkrétnejších a detailnejších záležitostiach ešte menej. Takže kedykoľvek falošní vodcovia dostanú otázku, či našli niekoho s celkom dobrou kvalitou, koho by bolo možné rozvíjať, povedia, že ešte nikoho nenašli. Falošní vodcovia sú takí slepí – ako by mohli niekoho nájsť? Ak sa ich opýtaš, aká je sestra tá a tá, povedia, že túži po telesnom pohodlí; opýtaj sa ich, aký je brat ten a ten, a povedia, že je často negatívny; opýtaj sa ich, aký je niekto iný, a povedia ti, že ten človek neverí v Boha dlho a chýba mu základ. V ich očiach nikto nevyhovuje. Pozerajú sa len na chyby, nedostatky a priestupky iných ľudí; nedokážu sa pozrieť na to, či je človek v súlade s princípmi Božieho domu pre povyšovanie a rozvíjanie alebo či je dobrým kandidátom na povýšenie a rozvíjanie. Nedokážu rozoznať, kto je skutočne vhodný na povýšenie a rozvíjanie, ale s veľkým nadšením a rýchlosťou povyšujú tých, ktorí nespĺňajú požiadavky a princípy Božieho domu. Povyšujú všetky bohaté ženy, zámožných mužov a synov a dcéry bohatých rodín v cirkvi, ako aj tých, ktorí slúžili ako úradníci vo svete, tých, ktorí sú výreční, a tých, ktorí vedia, ako podvádzať a klamať – v každom prípade povyšujú kohokoľvek, kto je vo svete známy a významný, a kohokoľvek, kto miluje byť stredobodom pozornosti. Veria, že títo ľudia sú jediní talentovaní, a nevidia ani nepovyšujú jediného človeka, ktorý má skutočne schopnosť chápania a dokáže prijať pravdu. Pre falošného vodcu by bolo ťažšie poskytnúť Božiemu domu jediný, skutočne spôsobilý talent, ako dostať sa na mesiac. Napríklad povedzme, že Boží dom v súčasnosti potrebuje talentovaných jednotlivcov na prácu s textom – v cirkvi, za ktorú je zodpovedný falošný vodca, sa takýto jednotlivec nachádza, ale tento falošný vodca jeho meno nenavrhne. Keď sa falošného vodcu opýtajú, prečo tohto jednotlivca nepovýšil alebo nerozvíjal, povie: „Ten človek sa počas štúdia na univerzite dvakrát dopustil smilstva, ale odkedy sa oženil, už to neurobil. Nevedel som, či by mal byť povýšený alebo nie.“ Čo je to za výrok? Môžeš zaručiť, že bohatí a mocní ľudia, ktorých povyšuješ, sa nikdy nedopustili smilstva? Nerobia to tí ľudia ešte viac? Ako to, že to jednoducho nevidíš?

Falošní vodcovia sú takí falošne duchovní, tvária sa, že poznajú nejaké princípy, a nachádzajú si výhovorky, aby ospravedlnili, prečo nepovýšili tých, ktorí by mali byť povýšení a rozvíjaní. V ich očiach je každý horší ako oni. Čo sa stane nakoniec? Stáli „elita“ a „talentovaní ľudia“, ktorých povýšili falošní vodcovia, pevne? Nehovoríme, že títo ľudia určite nie sú dobrí. Odhaľujeme hlavne to, že princípom falošných vodcov pri zaobchádzaní s ľuďmi je používať ako meradlo ľudské predstavy, a nie pravdu, a že ich princípom pri povyšovaní a rozvíjaní ľudí je riadiť sa vlastnými predstavami, domnienkami a preferenciami a výlučne názorom nevercov, a nie používať ako meradlo požadované štandardy Božieho domu. Prečo sú to falošní vodcovia schopní robiť? Pretože nerozumejú pravde ani Božím úmyslom, sú schopní povyšovať tých, ktorí jednoducho nespĺňajú požiadavky Božieho domu, zameriavať sa na ich rozvíjanie a nechávať ich zastávať dôležité pozície v Božom dome. Taká je práca, ktorú konajú falošní vodcovia. Pozrite sa na falošných vodcov okolo seba; či nepracujú a nezaobchádzajú s ľuďmi práve takto?

Falošní vodcovia často odhaľujú určitý názor: myslia si, že ľudia s vedomosťami, postavením a všetci, ktorí slúžili vo svete ako úradníci, sú ľudia s talentom a že po tom, čo začnú veriť v Boha, by mal Boží dom takýchto ľudí rozvíjať a používať. Týchto ľudí si naozaj vysoko cenia a zbožňujú ich – dokonca sa k nim správajú ako k vlastným príbuzným a členom rodiny. Keď ich predstavujú ostatným, často hovoria o tom, ako boli vo vonkajšom svete šéfom nejakej spoločnosti, vedúcim nejakého vládneho oddelenia, redaktorom nejakých novín alebo nejakým riaditeľom na oddelení verejnej bezpečnosti, alebo hovoria o tom, akí sú bohatí. Falošní vodcovia si takýchto ľudí mimoriadne vážia. Čo na to povie, majú falošní vodcovia kvalitu? Nie je to tak, že sú falošne duchovní a nedokážu veci prekuknúť? Falošní vodcovia si myslia, že keďže títo ľudia boli v spoločnosti talentovaní jednotlivci, Boží dom by ich mal rozvíjať a zveriť im dôležitú úlohu, keď sem prídu. Je tento názor správny? Je v súlade s pravdami-princípami? Ak títo ľudia vôbec nemilujú pravdu a chýba im svedomie a rozum, môže ich Boží dom rozvíjať a zveriť im dôležitú úlohu? Nie sú spôsobilí na to, aby boli rozvíjaní. Skutočnosť, že to boli talentovaní jednotlivci medzi nevercami, neznamená, že sú to ľudia s talentom aj v Božom dome, ale títo falošní vodcovia milujú byť úradníkmi a obzvlášť zbožňujú iných, ktorí boli úradníkmi. Kedykoľvek vidia

Ľudí, ktorí boli vo svete úradníkmi alebo mali postavenie, klaňajú sa, plazia a správajú sa k nim veľmi ponížene, ako otroci pred svojím pánom; zúfalo ich chcú volať matkou alebo otcom, staršou sestrou alebo starším bratom a tiež si želajú, aby títo ľudia boli povýšení na vodcov alebo pracovníkov v cirkvi. Povedzte Mi, sú to ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu? Znamená to, že majú vo svete nejaké postavenie a tešia sa určitej povesti, že sú vhodní na to, aby slúžili ako vodcovia alebo pracovníci v Božom dome? Ak nerozumejú pravde a sú naplnení arogantnými a namyslenými povahami, sú hodní byť vodcom alebo pracovníkom v Božom dome? Je v súlade s princípmi povyšovať ľudí len na základe ich postavenia a povesti a ignorovať ich charakter? Vedia falošní vodcovia, akých ľudí má Boh rád, akých ľudí povyšuje a používa? Pracovné opatrenia Božieho domu znova a znova zdôrazňovali, že ľudia sa majú povyšovať a rozvíjať podľa troch štandardov: Po prvé, musia mať ľudskú prirodzenosť, svedomie a rozum; po druhé, musia byť niekým, kto miluje pravdu a je schopný ju prijať; a po tretie, musia mať určitú úroveň kvality a pracovnú schopnosť. Len tí, ktorí spĺňajú tieto tri štandardy, môžu byť povýšení a rozvíjaní a sú spôsobilí byť kandidátmi a vodcami alebo pracovníkmi. Len mať kvalitu a talent vôbec nestačí. Charakter je na prvom mieste a v druhom rade je nevyhnutné byť schopný prijať pravdu – tieto dva štandardy sú najdôležitejšie. Ak sú povýšení zlí ľudia, ktorí nemilujú pravdu, následky budú katastrofálne, takže tí, ktorým chýba ľudská prirodzenosť, sa v žiadnom prípade nesmú povyšovať. Falošní vodcovia však ignorujú požiadavky Božieho domu. Pri výbere a používaní ľudí sa vždy zameriavajú na to, či má daná osoba postavenie v spoločnosti, aké je jej pozadie a pozícia, či získala vysokú úroveň vzdelania a aká vysoká je jej povest' v spoločnosti – na tieto aspekty sa zameriavajú pri povyšovaní a rozvíjaní ľudí. Je to v súlade s princípmi stanovenými Božím domom? Je to v súlade s pravdou Božích slov? Kto sú tí ľudia, ktorí majú postavenie v spoločnosti? Dá sa povedať, že sú to všetci ľudia, ktorí bojujú o moc a postavenie akýmkoľvek prostriedkami, a že sú zo satana. Ak by mali moc v Božom dome, bol by Boží dom stále Božou cirkvou? Aký je cieľ falošných vodcov pri povyšovaní ľudí, ktorí sú zo satana, aby sa stali vodcami? Je takéto konanie v súlade s princípmi Božieho domu pre rozvíjanie a používanie ľudí? Nie je to očividné vyrušovanie a poškodzovanie práce cirkvi? Povyšovanie a rozvíjanie ľudí

falošnými vodcami bez princípov je to, čo spôsobuje najväčšie narušenie a vyrušenie práce cirkvi, a je to spôsob odporovania Bohu.

Falošní vodcovia majú mimoriadne slabú kvalitu a žiadnu schopnosť pochopiť pravdu. Bez ohľadu na to, koľko kázni si vypočujú alebo koľko Božích slov si prečítajú, stále nechápu čisto ani nerozumejú pravde, a bez ohľadu na to, koľko rokov kázali učenia, nerozumejú tomu, čo hovoria, sú to všetko len táraniny a nedá sa v tom vôbec vyznať! Dokážu si zapamätať a kázať trochu učenia, takže si myslia, že majú pravdu-realitu, ale nič, čo robia, nesúvisí s pravdou – to sú typickí farizeji. Navonok sa zdá, že často kážu ľuďom a hovoria pekne znejúce veci, akoby rozumeli pravde, ale to, čo robia, je v protiklade s pravdou a je s ňou v rozpore. Tiež tvrdia, že slúžia Bohu a konajú prácu cirkvi, zatiaľ čo v skutočnosti je všetko, čo robia, úplne nepriateľské voči Bohu. Falošní vodcovia nikdy nepovyšujú talentovaných ľudí, ktorí sú užitoční pre Boží dom, ignorujú pomerne čestných ľudí, ktorí sa skutočne usilujú o pravdu, a zatvárajú pred nimi oči. Namiesto toho povyšujú a rozvíjajú tých, ktorí sa uchylujú k lichôtkam, tých, ktorí sú úlisní a ľstiví, a tých, ktorí majú ambície a túžby prevziať prácu v cirkvi. Výsledkom toho všetkého je, že keď títo ľudia istý čas pracujú, jednotlivé pracovné úlohy cirkvi sa zastavia a prakticky upadnú do stavu paralýzy, a tak je práca cirkvi zničená rukami týchto falošných vodcov. Nie sú títo falošní vodcovia ohavní? Mali by byť prepustení? Musia byť prepustení! Každý deň zdržania ovplyvňuje prácu cirkvi na celý deň. Niektorí falošní vodcovia, aj keď vedia, že nie sú schopní konať skutočnú prácu, nie sú ochotní dobrovoľne odstúpiť a sú neustále posadnutí výhodami postavenia a zašli by až tak ďaleko, že by poškodili prácu cirkvi. Majú títo ľudia čo i len štipku rozumu? Falošní vodcovia nemajú schopnosť chápania ani žiadny skutočný talent a reálne vedomosti, nie sú to ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu, a tiež túžia po výhodách postavenia – sú to nehanební ľudia; preto v žiadnom prípade nesmú byť povyšovaní a rozvíjaní. Ak si myslíš, že tvoja kvalita je veľmi slabá, že nemáš schopnosť rozlíšiť správne od nesprávneho a že nemáš schopnosť porozumieť pravde, potom sa neodďavaj svojim ambíciám a túžbam pri ničom, čo robíš, a neuvažuj o tom, ako sa snažiť získať nejakú funkciu v cirkvi – ako sa stať cirkevným vodcom – byť vodcom nie je také jednoduché. Ak nie si čestným človekom a nemáš lásku k pravde, tak len čo sa staneš vodcom, budeš buď

antikristom, alebo falošným vodcom. Antikristi aj falošní vodcovia sú ľudia bez svedomia a rozumu a ľudia, ktorí sú schopní konať zlo a vyrušovať prácu cirkvi. Hoci je pravda, že antikristi sú diabliami a satanmi, falošní vodcovia tiež nie sú dobrí ľudia; prinajmenšom sú to drzo nehanební ľudia bez svedomia a rozumu. Je niečo slávne na tom byť falošným vodcom a byť prepustený? Je to hanba, škvrna a nie je na tom vôbec nič slávne. Ak máš zmysel pre bremeno voči cirkevnej práci a chceš sa do nej zapojiť, je to dobré; musíš však uvažovať o tom, či rozumieš pravde, o tom, či si schopný hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde na vyriešenie problémov, o tom, či si schopný skutočne sa podriať Božiemu dielu, a o tom, či si schopný riadne vykonávať cirkevnú prácu podľa pracovných opatrení. Ak spĺňaš tieto kritériá, môžeš sa uchádzať o pozíciu vodcu alebo pracovníka. Tým chcem povedať, že ľudia musia mať prinajmenšom sebauvedomenie. Najprv sa pozri, či si schopný rozlišovať ľudí, či dokážeš pochopiť pravdu a robiť veci podľa princípu. Ak spĺňaš tieto požiadavky, si vhodný na pozíciu vodcu alebo pracovníka. Ak nie si schopný sám seba zhodnotiť, môžeš sa spýtať ľudí vo svojom okolí, ktorí ťa poznajú alebo sú ti blízki. Ak všetci hovoria, že nemáš dostatočnú kvalitu, aby si bol vodcom, a že už len to, že dobre vykonávaš svoju súčasnú prácu, je dosť dobré, potom by si mal rýchlo spoznať sám seba. Keďže máš slabú kvalitu, netráv všetok čas túžbou stať sa vodcom – rob len to, čo dokážeš, konaj svoju povinnosť riadne, s oboma nohami pevne na zemi, aby si mohol zostať pokojný. To je tiež dobré. A ak si schopný byť vodcom, ak naozaj máš takú kvalitu a talent, ak máš pracovnú schopnosť a zmysel pre bremeno, potom si presne takým druhom talentovaného človeka, aký v Božom dome chýba, a určite budeš povýšený a rozvíjaný; vo všetkých veciach je však Boží čas. Toto želanie – želanie byť povýšený – nie je ambíciou, ale musíš mať kvalitu a spĺňať kritériá, aby si bol vodcom. Ak je tvoja kvalita slabá, ale napriek tomu tráviš všetok svoj čas tým, že túžiš byť vodcom, prevziať nejakú dôležitú úlohu, byť zodpovedný za celkovú prácu alebo robiť niečo, čo ti umožní vyniknúť, potom ti hovorím: je to ambícia. Ambícia môže privodiť pohromu, a tak by ste sa mali mať na pozore. Všetci ľudia túžia po postupe a sú ochotní usilovať sa o pravdu, čo nie je problém. Niektorí ľudia majú kvalitu, spĺňajú kritériá, aby sa stali vodcami, a sú schopní usilovať sa o pravdu, a to je dobrá vec. Iní kvalitu nemajú, preto

by sa mali držať svojej povinnosti, poriadne vykonávať povinnosť, ktorá je priamo pred nimi, a robiť ju podľa princípu a podľa požiadaviek Božieho domu; je to pre nich lepšie, bezpečnejšie, reálnejšie.

Tí, ktorí sú zvolení za vodcov a pracovníkov alebo povýšení a rozvíjaní, by sa nemali oddávať zbožným prianiam a myslieť si: „Bratia a sestry si ma vybrali spomedzi toľkých ľudí, Boží dom ma povýšil, takže mám naozaj nejaký talent a som lepší ako obyčajní ľudia; pravé zlato sa nakoniec zaleskne.“ Je dobré takto zmýšľať? Nie je to odhalenie skazenej povahy? (Áno.) Byť povýšený a rozvíjaný je dobrá vec a dobrá príležitosť, ale to, či dokážeš dobre kráčať touto cestou, závisí od toho, ako k tejto príležitosti pristupuješ a či si ju dokážeš vážiť. Boh ti dal túto šancu, ale to neznamená, že si naozaj o niečo lepší ako ktokoľvek iný; môže to byť tak, že tvoja kvalita je o niečo lepšia ako u iných alebo že máš nejaké dary, ale ťažko povedať, aký je tvoj život-vstup a či máš pravdu-realitu – pretože každý má rovnaké skazené povahy a ty si tiež členom skazenej ľudskej rasy. Ak si to dokážeš uvedomiť, budeš schopný správne pristupovať k svojmu povýšeniu a rozvíjaniu Božím domom. Nemal by si sa považovať za talentovaného človeka, ani si myslieť, že máš pravdu-realitu. Je to len tak, že máš trochu kvality a dokážeš sa tiež horlivo snažiť o pravdu, takže ti bolo umožnené cvičiť sa. Je to skúšobná doba a ešte nie je isté, či si naozaj niekto, kto sa usiluje o pravdu, alebo či si hodný rozvíjania. Ťažko povedať, či budeš schopný pevne stáť po tom, čo ťa počas tohto obdobia vyskúšajú. Môže sa stať, že budeš ponechaný na ďalšie rozvíjanie, alebo sa môže stať, že budeš vyradený – všetko závisí od toho, koľko úsilia vynaložíš. O tom je povyšovanie ľudí na vodcov a pracovníkov a mal by si to pochopiť. Je zbytočné, že si sám myslíš, že si talentovaný človek. Ak ťa Boží dom nepovýši a nerozvíja, potom nie si ničím. Ak sa neusiluješ o pravdu a nie si ochotný byť použitý Božím domom, potom nemôžeš nič dosiahnuť. Ak potom povieš: „Boží dom ma nepoužíva, pôjdem von do spoločnosti,“ tak teda, choď von do spoločnosti a skús to, uvidíš, kto ťa povýši, a uvidíš, čo dokážeš dosiahnuť. Týmto chcem povedať, že musíte mať správne pochopenie a prístup k vášmu povyšovaniu a rozvíjaniu Božím domom. Tí, ktorí majú slabú alebo priemernú kvalitu a ktorí nedokážu splniť štandard požadovaný na povýšenie a rozvíjanie v Božom dome, potrebujú len poslušne a vytrvalo plniť svoju povinnosť. Pokiaľ konáš svoju

povinnosť celým svojím srdcom a myslou, Boh s tebou nebude zaobchádzať nespravodlivo. Preto nebojuj o záležitosti povýšenia a rozvíjania, ale ani ich neodmietaj, len nechaj všetko plynúť prirodzene; v jednom zmysle musíš poslúchať opatrenia Božieho domu a v druhom zmysle musíš mať srdce podriadené Bohu – to je správna cesta. Je jednoduché to urobiť? (Áno, je.) Je nejaký úžitok z toho, že človek so slabou kvalitou je vodcom? Nakoniec, keď je charakterizovaný ako falošný vodca a vyradený, ako sa bude cítiť? Bude to to, čo ste chceli? (Nie.) Budeš nosiť nad hlavou titul „falošný vodca“ a kamkoľvek pôjdeš, ľudia budú hovoriť: „Tento človek bol kedysi falošným vodcom.“ Je to dobrá alebo zlá vec? Nie je to dobrá vec a nie je to nič slávne. Ľudia musia mať správne pochopenie a postoj k povýšeniu a rozvíjaniu; v týchto záležitostiach musia hľadať pravdu a nenasledovať vlastnú vôľu ani mať ambície a túžby. Ak máš pocit, že máš dobrú kvalitu, ale Boží dom ťa nikdy nepovýšil, ani nemá v pláne ťa rozvíjať, potom nebudeš frustrovaný ani sa nezačni sťažovať, len sa sústreď na usilovanie sa o pravdu a napredovanie. Keď budeš mať nejaký duchovný vzrast a budeš schopný konať skutočnú prácu, Boží vyvolený ľud ťa prirodzene zvolí za vodcu. A ak máš pocit, že máš slabú kvalitu a že nemáš žiadnu šancu byť povýšený alebo rozvíjaný, a že je nemožné, aby sa tvoje ambície naplnili, nie je to niečo dobré? To ťa ochráni! Keďže máš slabú kvalitu, ak naraziš na skupinu slepých popletencov, ktorí si ťa zvolia za svojho vodcu, nebudeš kráčať po horúcich uhlíkoch? Nie si schopný konať žiadnu prácu a tvoje oči a myseľ sú slepé. Všetko, čo robíš, je narušenie; každý tvoj krok je zlým skutkom. Radšej by si mal dobre konať prácu svojej súčasnej povinnosti; aspoň sa nezosmiešniš a je to lepšie, ako byť falošným vodcom a terčom kritiky v zákulisí. Ako človek musíš poznať svoju mieru, musíš mať trochu sebauvedomenia; ak ho máš, budeš schopný vyhnúť sa zlej ceste a vážnym chybám.

Chcete byť falošným vodcom alebo obyčajným nasledovníkom? (Obyčajným nasledovníkom.) Ak ťa bratia a sestry zvolia, skús to; možno je ich pohľad na teba presnejší ako tvoje vlastné pocity o sebe. Ak si bratia a sestry myslia, že to dokážeš, mal by si do toho dať všetko. Ak sa naozaj snažíš zo všetkých síl, ale v práci stále zlyhávaš a srdce ti horí úzkosťou tak, že nemôžeš jesť a prichádzaš preto o spánok, a jednoducho nevieš, ako to robiť správne, potom prestaň byť vodcom alebo pracovníkom – je to pre

teba príliš ťažké. Ak budeš pokračovať, pravdepodobne sa staneš falošným vodcom, takže by si mal bezodkladne napísať rezignačný list, v ktorom vyhlásiš: „Keďže mám slabú kvalitu a nie som schopný konať skutočnú prácu, ak budem naďalej vodcom, zakrátko sa určite stanem falošným vodcom, preto žiadam o odstúpenie a ochotne sa vzdávam pozície.“ Toto je najmúdrejší postup a najvhodnejšia vec, ktorú možno urobiť! Je to rozumné a lepšie ako zastávať pozíciu a byť falošným vodcom. Ak si plne uvedomuješ, že máš slabú kvalitu a nie si schopný byť vodcom, ale nedokážeš sa vzdať postavenia a povieš si: „Prečo to nedokážem? Kto mi môže trochu pomôcť? Aké skvelé by bolo, keby som si udržal svoje postavenie vodcu a niekto iný by za mňa vymýšľal všetky plány a stratégie! Práve teraz nie je nikto vhodný, kto by ma nahradil, takže môžem len naďalej byť vodcom a užívať si to každý deň, čo som v tejto pozícii; aj keď nedokážem robiť prácu, stále som vodca a byť vodcom je lepšie ako byť obyčajným bratom alebo sestrou. Ak ma Boží dom neprepustí a neodvolajú ma bratia a sestry, potom neodstúpim.“ Je to vhodné? (Nie.) Prečo to nie je vhodné? (Je to nerozumné; ak nie som schopný konať skutočnú prácu a napriek tomu neodstúpim, len to zdrží prácu cirkvi.) Takéto konanie zdržiava prácu cirkvi – ubližuje to ostatným a ubližuje to aj tebe. Vieš, čo to znamená byť vodcom? Znamená to, že máš priamy vzťah so životom-vstupom mnohých ľudí a tvoje vodcovstvo má priamy vzťah s tým, ako kráčajú cestou pred sebou. Ak vieš dobre a vieš ich na správnu cestu, budú schopní vstúpiť na správnu cestu. Ak vieš zle a zavedieš ich do priekopy a stanú sa farizejmi ako ty, potom je tvoj hriech veľký! A keď spáchaš tento veľký hriech, bude to koniec? Boh si to zapíše! Plne si uvedomuješ, že tvoja kvalita je slabá, že si falošný vodca a nie si schopný konať skutočnú prácu, no napriek tomu si nepriznáš svoje chyby a neodstúpiš, ale drzo sa držíš svojej pozície a nevzdáš sa jej v prospech nikoho iného. Je to hriech a Boh si to zapíše. A bude to, že si to zapísal, pre teba v budúcnosti dobré alebo zlé? Budeš mať problém! Poviem ti úprimnú pravdu: Boh si takéto veci zapisuje pri každom jednom človeku a každý záznam je jasne zapísaný. Ak by sa na tvojej ceste k spásu stalo niečo tak závažné, dosah na teba by bol obrovský! Nech robíš čokoľvek, nekráčaj touto cestou a nebuď takýmto človekom.

Stručne sme hovorili v duchovnom spoločenstve o niektorých praktikách a prejavoch falošných vodcov v súvislosti s povyšovaním a rozvíjaním rôznych

typov talentovaných ľudí. Stručne povedané, typ človeka, ktorý je falošným vodcom, nevykonáva skutočnú prácu a ani nie je schopný ju vykonávať. Má slabú kvalitu, slepé oči a myseľ, nedokáže objavovať problémy a vidieť skrz rôzne typy ľudí, takže na seba nedokáže prevziať dôležitú prácu povyšovania a rozvíjania rôznych druhov talentovaných ľudí. Nemá teda možnosť dobre vykonávať prácu v cirkvi a Božiemu vyvolenému ľudu spôsobí mnoho ťažkostí pri živote-vstupe. Vzhľadom na tieto faktory je jasné, že falošní vodcovia nie sú vhodní na to, aby boli cirkevnými vodcami. Existujú aj ďalší falošní vodcovia, ktorí v cirkvi nevykonávajú žiadnu konkrétnu prácu a nenadväzujú kontakt s nadriadenými pre konkrétnu prácu, takže nevedia, akú prácu dokážu jednotliví talentovaní ľudia vykonávať, ktorí sa hodia na ktorú prácu ani či je ich práca v súlade s princípmi. Nedokážu teda ľudí s talentom povyšovať a rozvíjať. Ako by potom takíto ľudia mohli dobre vykonávať prácu v cirkvi? Hlavným dôvodom, prečo falošní vodcovia nemôžu vykonávať skutočnú prácu, je ich slabá kvalita; nemajú o ničom prehľad a nevedia, čo je skutočná práca. Práca cirkvi preto často stagnuje alebo je paralyzovaná, čo priamo súvisí s neschopnosťou falošných vodcov vykonávať skutočnú prácu. Boží dom v posledných rokoch neustále zdôrazňuje, že zlých ľudí a pochybovačov treba odstrániť a falošných vodcov a falošných pracovníkov prepustiť. Prečo treba rôznych zlých ľudí a pochybovačov odstrániť? Pretože títo ľudia po rokoch viery v Boha stále vôbec neprijímajú pravdu a dospeli do bodu, keď už nemajú nádej na spasu. A prečo je nutné prepustiť všetkých falošných vodcov a pracovníkov? Pretože nevykonávajú skutočnú prácu a nikdy nepovyšujú ani nerozvíjajú tých, ktorí sa usilujú o pravdu; namiesto toho len vynakladajú nezmyselné úsilie. Práca cirkvi sa v dôsledku toho dostáva do chaosu a paralýzy, existujúce problémy pretrvávajú a zostávajú nevyriešené a zároveň to spomaľuje život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Ak by boli všetci títo falošní vodcovia a pracovníci prepustení a všetci títo zlí ľudia a pochybovači, ktorí vyrušujú cirkev, by boli vyčistení, práca cirkvi by prirodzene prebiehala hladko, život cirkvi by sa prirodzene veľmi zlepšil a Boží vyvolený ľud by mohol normálne jesť a piť Božie slová, konať svoje povinnosti a vstúpiť na správnu cestu viery v Boha. Toto by chcel Boh vidieť.

27. februára 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (6)

Dnes budeme pokračovať s duchovným spoločenstvom na tému zodpovedností vodcov a pracovníkov a rôznych prejavov falošných vodcov. Na poslednom zhromaždení sme si v duchovnom spoločenstve hovorili o šiestom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov. Aký je hlavný obsah tohto bodu? (Šiesty bod: Povyšovať a rozvíjať všetky druhy spôsobilých talentov, aby všetci, ktorí sa usilujú o pravdu, mohli mať príležitosť na výcvik a čo najskôr vstúpiť do pravdy-reality.) Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili hlavne o princípoch Božieho domu pre povyšovanie a rozvíjanie ľudí a o tom, prečo to Boží dom robí. Tiež sme rozobrali problémy, ktoré sa pri povyšovaní a rozvíjaní rôznych druhov talentovaných ľudí objavujú u falošných vodcov. Aké sú teda hlavné prejavy falošných vodcov v týchto dvoch bodoch? Prečo hovoríme, že sú to falošní vodcovia? Sú to hlavne dva aspekty. Jedným z nich je, že falošní vodcovia nerozumejú princípom povyšovania, rozvíjania a používania rôznych druhov ľudí ani tieto princípy nehládajú. Nevedia, ktoré aspekty kvality sú u ľudí dôležité ani ktoré kritériá je dôležité spĺňať, aby sa stali vodcami alebo pracovníkmi. V dôsledku toho používajú ľudí bez rozdielu na základe svojich vlastných predstáv a domnienok. Ďalším vážnym problémom je, že keď týchto ľudí povýšia, rozvinú a použijú, tak už ďalej nesledujú ani nekontrolujú ich prácu a nezisťujú, ako sa im darí, či vykonávajú skutočnú prácu, či si dokážu plniť svoje zodpovednosti, aký je ich charakter alebo či títo ľudia vykonávajú povinnosti, ktoré sú pre nich vhodné. Nevenujú pozornosť tomu, či sú ľudia, ktorých povyšujú, rozvíjajú a používajú, na požadovanej úrovni a v súlade s princípmi, a nikdy tieto veci nekontrolujú. Falošní vodcovia si myslia, že ide len o povýšenie ľudí, pridelenie práce a nič viac a že tým sú ich zodpovednosti splnené. Presne takto falošní vodcovia pracujú a taký je aj ich postoj a pohľad na vec pri práci. Môžu teda tieto dva hlavné prejavy falošných vodcov dokázať, že si neplnia ani nemôžu plniť svoje zodpovednosti, pokiaľ ide o povyšovanie, rozvíjanie a používanie ľudí? (Áno.) Falošní vodcovia nekontrolujú prácu ani nepozorujú rôzne druhy ľudí a už vôbec nie sú dôslední, pokiaľ ide

o pravdu, princípy a porovnávanie prejavov a stavov rôznych druhov ľudí s pravdami, ktorým rozumejú, a s princípmi, ktoré vyžaduje Boží dom. Navyše nedokážu rozlíšiť, či sú ľudské prirodzenosti a silné stránky rôznych druhov ľudí v súlade s požadovanými princípmi Božieho domu pre používanie ľudí, takže sú obzvlášť zmätení a nedbalí, pokiaľ ide o povyšovanie a používanie ľudí a pridelenie práce, robia všetko len mechanicky a podľa vlastných predstáv a domnienok vykonávajú povrchnú prácu. Ak je to tak, dokážu za týchto okolností falošní vodcovia rozumne a vhodne používať rôzne druhy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok? (Nie, nedokážu.) Nateraz odložme bokom, aká je ich kvalita. Už len pohľad na ich postoj k práci, na spôsoby a metódy, akými ju vykonávajú, na skutočnosť, že vôbec nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu, ale len vybavujú všeobecné záležitosti a robia trochu tej povrchnej, aby sa ukázali, a na skutočnosť, že vôbec nekonajú prácu poskytovania pravdy ľuďom a nevedia, ako používať pravdu na riešenie problémov, stačí na to, aby sa dokázalo, že falošní vodcovia nedokážu vykonávať skutočnú prácu cirkvi. Už len na základe toho, že falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu, nevenujú sa do hĺbky bratom a sestrám, aby vyriešili ich skutočné problémy, a namiesto toho sa správajú povýšenecky a vydávajú rozkazy, možno potvrdiť, že nie sú schopní dobrého vykonávania všetkých aspektov cirkevnej práce s cieľom povyšovať a rozvíjať ľudí pre Boží dom.

Siedmy bod: Rozumne prideliť a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý (prvá časť)

Rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti

Ako chápate, ako usporiadať a používať rôzne druhy ľudí? (Boží dom má rôzne požadované štandardy pre rôzne druhy ľudí, ktorí sú povyšovaní a rozvíjaní, a ľudia by mali byť povyšovaní a používaní podľa princípov a štandardov Božieho domu pre povyšovanie ľudí. Ak sa niektorí ľudia hodia na to, aby boli vodcami a pracovníkmi, mali by byť rozvíjaní ako vodcovia, pracovníci a nadriadení, a ak niektorí ľudia majú odborné prednosti v určitej

oblasti, mala by sa im pridelit' povinnosť podľa ich odborných predností, aby sa dosiahlo ich rozumné pridelenie a využitie.) Chce niekto niečo dodať? (Ďalšia vec je posudzovanie ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti. Ak je niečia ľudská prirodzenosť relatívne dobrá, miluje pravdu a má schopnosť chápania, potom je kandidátom na povýšenie a rozvíjanie. A ak je jeho ľudská prirodzenosť priemerná, ale má isté prednosti a môže v Božom dome konať povinnosť a poskytovať službu, tak aj tomuto typu človeka možno pridelit' vhodnú povinnosť na základe jeho predností, aby sa čo najlepšie využil. No ak je to skôr človek so zlou ľudskou prirodzenosťou a môže spôsobovať narušenia a vyrušenia, potom by jeho konanie povinnosti bolo viac na škodu ako na úžitok, takže nie je vhodné pridelať mu povinnosť.) Ak sa ľudia rozlišujú na základe ich ľudskej prirodzenosti a pokiaľ nie sú zlí, nespôsobujú narušenia ani vyrušenia a sú schopní konať povinnosť, tak sú v súlade s princípmi Božieho domu pre používanie ľudí. Okrem zlých ľudí a zlých duchov však nemožno použiť aj ďalší typ ľudí, a to tých, ktorí majú nedostatočnú inteligenciu a ktorí teda nič nedosiahnu, nie sú schopní nič urobiť, nedokážu sa naučiť profesiu, nezvládnu jednoduché všeobecné záležitosti a neporadia si ani s fyzickou prácou. Ľudí s nedostatočnou inteligenciou a ľudskou prirodzenosťou nemožno použiť. Ktorí ľudia patria do tejto kategórie ľudí s nedostatočnou inteligenciou? Tí, ktorí nerozumejú ľudskej reči, ktorým chýba čisté chápanie, ktorí si vždy zle vysvetľujú veci, mýlia sa a na otázky odpovedajú od veci a ktorí sú rovnakého druhu ako hlupáci alebo mentálne postihnutí ľudia – títo všetci nemajú dostatočnú inteligenciu. A potom sú tu aj extrémne absurdní ľudia, ktorí chápu všetky druhy vecí inak ako normálni ľudia a tiež majú problém s inteligenciou. Zahrňa nedostatočná inteligencia aj neschopnosť čokoľvek sa naučiť? (Áno, zahrňa.) Počíta sa teda neschopnosť naučiť sa písať články za nedostatočnú inteligenciu? (Nie, nepočíta.) Ľudia tohto druhu sa nepočítajú. Napríklad neschopnosť naučiť sa spievať a tancovať, naučiť sa pracovať s počítačom alebo sa naučiť cudzí jazyk sa nepočíta za nedostatočnú inteligenciu. Neschopnosť naučiť sa, aké veci teda naznačujú nedostatočnú inteligenciu? Napríklad niektorí ľudia majú nejaké vedomosti, ale nedokážu sa naučiť, ako formulovať svoje myšlienky, keď sa s niekým rozprávajú. Keď teda takíto ľudia veria v Boha, môžu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, modliť

sa a normálne komunikovať s ostatnými? (Nie, nemôžu.) Keď majú na mysli nejakú myšlienku alebo sú v nejakom stave a chcú sa otvoriť, hovoriť o nich s ľuďmi a hľadať cestu k riešeniu, celé dni o tom premýšľajú a nevedia, kde začať alebo ako sa vyjadriť. Len čo prehovorí, sú zmätení a hovoria popletene, akoby ich neposlúchali vlastné ústa a rozleteli sa im myšlienky. Napríklad im povieš: „Dnes je pekné počasie a svieti slnko,“ a oni odpovedia: „Včera pršalo a na tamtej ceste bola autonehoda.“ Nie sú na rovnakej vlne ako tí, s ktorými sa rozprávajú. Má takýto človek nedostatočnú inteligenciu? (Áno, má.) Napríklad ak ho bolí hlava a ty sa ho opýtaš, čo mu je, povie, že ho trochu bolí srdce. Tá odpoveď nesúvisí s otázkou, však? (Áno, nesúvisí.) Je za tým prinízka inteligencia a takýchto ľudí je veľmi veľa. Môžete uviesť príklad? (Niektorí ľudia pri odpovedaní na otázky vždy odbočia od témy a jednoducho nedokážu pochopiť, čo sa ich ostatní pýtajú.) Časté odbočovanie od témy pri rozprávaní – to je nedostatočná inteligencia. No potom sú tu ľudia, ktorí pri rozprávaní nerozlišujú medzi svojimi a cudzími a niekedy sa pri rozprávaní zapredávajú bez toho, aby si to uvedomili, a aj to je nedostatočná inteligencia. Napríklad niektorí bratia a sestry žijú s neveriacimi členmi rodiny, ktorí sa ich pýtajú: „Čo vám káže robiť váš boh?“ a odpovedia: „Boh, v ktorého veríme, je taký dobrý. Učí nás byť čestnými ľuďmi a to, že nikomu nesmieme klamať a musíme každému hovoriť pravdu.“ Navonok to síce znie, akoby svedčili o Božom diele, oslavovali Boha, vzbudzovali v poslucháčoch dobrý dojem o veriacich a podnecovali v nich dôveru, ale je to naozaj tak? Čo povedia neverci, keď to počujú? Povedia: „Keďže vám váš boh kázal byť čestnými ľuďmi, povedzte nám pravdu: Koľko peňazí má vaša cirkev? Kto jej dáva najviac darov? Kto je jej vodcom? Koľko miest na zhromaždenia máte?“ To by si zostal zaskočený, však? Nie sú takíto ľudia tupí? Prečo sa rozprávaš s diablami a nevercami o tom, že si čestný človek? V skutočnosti pred Bohom možno ani nie si taký čestný. Nezapredávaš sa teda tým, že to s nevercami berieš tak vážne? Nekopeš si tým jamu a nenastražuješ si pascu? Nie si hlupák? Keď niekomu otváraš svoje srdce alebo hovoríš úprimne, musíš brať do úvahy, s kým sa rozprávaš – ak je to diabol či satan, môžeš mu povedať, ako sa veci naozaj majú? Pokiaľ ide o takýchto ľudí, treba byť „múdri ako hady a neškodní ako holubice“ – to je Božie učenie pre ľudstvo. Hlupáci to však robiť nevedia. Vedia sa len držať predpisov a hovoriť

veci ako: „My veriaci sme takí čestní a nikoho neklameme. Pozrite sa na vás nevercov – ste plní lží, zatiaľ čo my všetci hovoríme čestne.“ A len čo povedia niečo čestné, ľudia proti nim majú páku. Nerozlišujú snáď medzi svojimi a cudzími? Majú vôbec všetkých päť pokope? Rozumejú niektorým učeniám, ale nevedia ich uplatniť. Vykrikujú nejaké heslá a potom majú pocit, že sú naozaj duchovní, myslia si, že rozumejú pravde a majú pravdu-reality, a všade sa predvádzajú, ale nakoniec to satani a diabli využijú a použijú proti nim. To je nedostatočná inteligencia.

Práve sme hovorili o niekoľkých druhoch ľudí s nedostatočnou inteligenciou. Jeden druh sú tí, ktorí nerozumejú ľudskej reči a nedokážu pochopiť ani uchopiť podstatu a kľúčové body slov iných ľudí. Ďalší druh sú hlupáci, ktorí nič nedokážu dosiahnuť a bez ohľadu na to, ako to robia, nedokážu pochopiť princípy ani kľúčové myšlienky. Ďalší druh sú tí, ktorí majú na všetko extrémne bigotné a absurdné názory. A ešte ďalší druh sú tí, ktorí sa nič nedokážu naučiť a nedokážu sa naučiť ani len to, ako hovoriť, konverzovať alebo jasne vyjadriť svoje myšlienky a názory, aby im ostatní rozumeli. Hoci sú do istej miery gramotní, nedokážu si v hlave usporiadať myšlienky, hovoriť jasne, vyjadriť správne názory ani nič dosiahnuť. To všetko sú ľudia s nedostatočnou inteligenciou. Bez ohľadu na to, aké remeslá alebo zručnosti sa učia, stále nedokážu pochopiť princípy a pravidlá. Aj keď sa im občas isté remeslo alebo zručnosť podarí urobiť dobre, je to náhodou a nevedia, ako sa im to podarilo. A keď sa im to nabudúce nepodarí, tiež nevedia, prečo je to tak. Nedokážu sa nič naučiť ani sa v tom zdokonaľiť. Ak sa od nich žiada, aby sa naučili remeslo alebo technickú zručnosť, bez ohľadu na to, ako dlho sa učia, pochopia len teóriu. Počúvali kázne toľko rokov, ale nepochopili pravdu. Ak sa od nich žiada, aby vzali tieto slová a tieto konkrétne výroky, o ktorých Boží dom často hovorí v duchovnom spoločenstve, a premenili ich na princíp a cestu praktizovania, nedokážu to, aj keby sa mali zodrať z kože, nech už ich človek učí akokoľvek. To potvrdzuje, že títo ľudia majú nedostatočnú inteligenciu. Keď niektorí ľudia robia určité činnosti, dosahujú presne rovnaké výsledky vo veku 50 alebo 60 rokov ako dosahovali v tridsiatke a nerobia nijaký pokrok. Za celý život sa úspešne nenaučili ani jednu vec. Nemárnili čas, sú veľmi pozorní a snažia sa, ale aj tak sa im nič nepodarilo naučiť, čo ukazuje, že majú nedostatočnú inteligenciu. Na základe nášho

duchovného spoločenstva sa rozsah toho, čo sa považuje za nedostatočnú inteligenciu, rozšíril, však? Považovali by ste sa aj vy za ľudí s nedostatočnou inteligenciou? (Áno.) Trochu, vo väčšej či menšej miere. Prečo to hovorím? Väčšina ľudí počúva kázne aj päť rokov, ale stále nerozumie, čo je pravda ani aké sú Božie úmysly; a niektorí ľudia počúvajú kázne 10 alebo dokonca 20 či 30 rokov a stále nerozumejú, čo je pravda-realita a čo slová a učenia. Majú ústa plné učení a vynikajúco ich chrlia – to je problém s ich inteligenciou. Nechajme teraz chápanie pravdy bokom a povedzme, že ľudia voči niektorým vonkajším veciam a záležitostiam zdravého rozumu v ľudskom živote ukazujú nasledujúce prejavy: Bez ohľadu na to, koľko rokov niečo robia, ich situácia, stav a vnímanie zostávajú rovnaké ako na začiatku, keď sa to učili, a bez ohľadu na to, ako sú vedení, učení alebo ako praktizujú, stále nerobia žiadny pokrok. To je nedostatočná inteligencia.

Výberať a používať ľudí na základe toho, či majú alebo nemajú ľudskú prirodzenosť, je v súlade s princípmi. Povedzte Mi teda, mali by sme rozvíjať a používať ľudí, ktorí majú slabú ľudskú prirodzenosť a nedostatočnú inteligenciu alebo na ktorých pôsobia zlí duchovia? To by absolútne nešlo. Mimo týchto pár druhov ľudí, ktorí nespĺňajú princípy Božieho domu pre ich používanie, možno väčšinu ľudí rozumne používať na základe ich ľudskej prirodzenosti. Tí, ktorí majú priemernú ľudskú prirodzenosť, ktorú nemožno nazvať ani zlou, ani dobrou, môžu byť len obyčajnými členmi tímu. Pokiaľ ide o tých, ktorí majú dosť dobrú ľudskú prirodzenosť, sú dosť rozumní, majú svedomie, milujú pozitívne veci, sú obzvlášť čestní, majú zmysel pre spravodlivosť a sú schopní brániť záujmy Božieho domu, dôraz sa môže klásť na ich rozvíjanie a používanie. A čo sa týka toho, či ich rozvíjať a používať ako vodcov alebo vedúcich tímov, alebo na vykonávanie dôležitej práce, to závisí od ich kvality a silných stránok. Takto zvažujeme, ako používať rôzne druhy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti.

Rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich silných stránok

Povedzme si viac o tom, ako používať rôzne druhy ľudí na základe ich silných stránok. Okrem kvality majú niektorí ľudia aj určité odborné zručnosti, v ktorých vynikajú. Čo sa myslí pod slovom „silné stránky“? (Mať zručnosť v

špecializovanej oblasti, napríklad vedieť skladat hudbu, hrať na hudobnom nástroji alebo maľovať obrazy.) Rozumieť hudobnej teórii, umeniu a tiež tancu a písaniu – to všetko sú silné stránky. Herectvo a réžia sú silné stránky v oblasti filmovej produkcie, preklad je jazyková silná stránka a videotvorba a špeciálne efekty takisto patria medzi silné stránky v rámci špecifických oblastí. Keď hovoríme o silných stránkach, máme na mysli odborné zručnosti, ktoré súvisia s ústrednou prácou cirkvi. Niektorí ľudia už majú základnú úroveň zdatností a iní sa tieto veci učia po príchode do Božieho domu. Ak má istý človek základné zdatnosti, ale jeho ľudská prirodzenosť nie je na požadovanej úrovni a on je jedným z tých s nedostatočnou inteligenciou, zlým človekom alebo zlým duchom, potom ho nemožno použiť. No ak je jeho ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni a on má silnú stránku, ktorú Boží dom potrebuje, možno ho povýšiť, rozvíjať a použiť – prideliť ho do tímu, ktorý zodpovedá jeho silným stránkam alebo ktorý súvisí s jeho odbornými zručnosťami –, a okamžite nasadiť do práce. Niektorí ľudia ešte nemajú odbornú silnú stránku, ale sú ochotní učiť sa a učia sa naozaj rýchlo. Ak je ich ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni, Boží dom ich môže rozvíjať, vytvoriť im podmienky na učenie a použiť aj takýchto ľudí. Stručne povedané, pridelovanie povinností je založené na kvalite a silných stránkach ľudí, a pokiaľ je to možné, ľudia s rôznymi silnými stránkami by sa mali zaradiť do práce v rámci vlastnej odbornej oblasti, aby tieto silné stránky mohli uplatniť. Ak ich silné stránky Boží dom už nepotrebuje, môžu byť zaradení do akejkoľvek práce, ktorú sú schopní vykonávať na základe svojej kvality a ľudskej prirodzenosti. To sa nazýva rozumné používanie ľudí. Ak Boží dom stále potrebuje ich silné stránky, malo by sa im umožniť, aby naďalej konali svoju povinnosť v tejto oblasti a neboli ľubovoľne preradení. Výnimkou je len prípad, keď v tejto profesii pracuje príliš veľa ľudí a keď by sa mal počet ľudí znížiť podľa situácie. Tým, ktorí sú v danej profesii najmenej kompetentní, by sa mali prideliť iné povinnosti. To je rozumné používanie ľudí.

Existuje určitý typ človeka, ktorý nemá žiadne špeciálne zručnosti – vie trochu písať články, vie udržať melódiu, keď spieva, a dokáže sa naučiť čokoľvek, ale nie je v tých veciach najlepší. V čom je najlepší? Má určitú kvalitu, do určitej miery má aj zmysel pre spravodlivosť, má trochu citu pre to, ako posúdiť a použiť ľudí, a okrem toho má predovšetkým organizačné

zručnosti. Ak mu dáte istú úlohu alebo prácu, dokáže zorganizovať ľudí, aby ju vykonali, a zároveň má pracovnú schopnosť, čiže ak mu dáte prácu, dokáže ju dobre vykonať a dokončiť. V mysli má plán s krokmi a štruktúrou. Vie, ako používať ľudí, ako rozdeliť čas a koho na túto úlohu použiť. Ak sa vyskytne problém, vie, ako sa so všetkými poradiť o riešení. Vie, ako všetky tieto veci vyvážiť a vyriešiť. Takýto človek má nielen pracovnú schopnosť, ale aj relatívne dobre hovorí. Jeho slová sú jasné a usporiadané a nemätú ľudí. Keď prideliť prácu, každý jasne rozumie a vie, čo má robiť, nikto nie je nečinný a v práci nie sú žiadne prehliadnuté miesta. Jeho vysvetlenie detailov práce je navyše relatívne jasné a usporiadané a on pri obzvlášť zložitých problémoch analyzuje, hovorí v duchovnom spoločenstve a vymenúva detaily, aby im každý porozumel a vedel, ako vykonať prácu a ako postupovať. Okrem toho vie v duchovnom spoločenstve hovoriť aj o tom, aké spôsoby konania môžu byť chybné, aké metódy práce ovplyvnia efektivitu, na čo by si ľudia počas práce mali dávať pozor a podobne. Znamená to, že predtým, ako začne pracovať, premýšľa viac ako ostatní – premýšľa podrobnejšie, realistickejšie a komplexnejšie ako oni. Na jednej strane je chytrý a na druhej strane je výrečný. Byť chytrý znamená, že robí veci organizovane, postupne, podľa plánu a s veľkou jasnosťou. Byť výrečný znamená, že dokáže slovami jasne a zrozumiteľne vyjadriť myšlienky, plány a kalkulácie vo svojej mysli a vie, ako hovoriť jednoducho a stručne, aby jeho poslucháči neboli zmätení. Vyjadruje sa jazykom, ktorý je obzvlášť jasný, presný, pravdivý a vhodný. To znamená byť výrečný. Takíto ľudia sú výreční, majú pracovnú schopnosť a organizačné zručnosti a navyše majú zmysel pre zodpovednosť a do istej miery aj zmysel pre spravodlivosť. Nie sú to pritakávači ani mierotvorcovia, a keď vidia zlých ľudí, ktorí v cirkevnej práci spôsobujú narušenia a vyrušenia, alebo hlupákov a darebákov, ktorí sa nevenujú svojim riadnym záležitostiam a konajú úskočne, nahnevajú sa, nepáči sa im to, dokážu tieto problémy pohotovo vyriešiť a zvládnuť a chránia prácu a záujmy Božieho domu. Mať zmysel pre zodpovednosť a pre spravodlivosť – nie sú tieto prejavy výraznými charakteristikami ľudskej prirodzenosti tohto druhu človeka? (Áno.) Takíto ľudia možno nie sú veľmi spoločenský alebo nemusia byť veľmi zruční v žiadnej konkrétnej odbornej zručnosti, ale ak majú vlastnosti, ktoré som práve opísal, môžu byť rozvíjaní ako vodcovia a pracovníci. Tieto

vlastnosti sú navyše aj ich silnými stránkami, čo znamená, že sú výreční, majú pracovnú schopnosť a organizačné zručnosti a do istej miery majú aj zmysel pre spravodlivosť. Mat' zmysel pre spravodlivosť je kľúčové. Majú zlí ľudia a antikristi zmysel pre spravodlivosť? (Nie, nemajú.) Antikristi majú podľú prirodzenosť a nie je možné, aby mali zmysel pre spravodlivosť. Ďalšia kľúčová vec je, že tento druh človeka má duchovné porozumenie a schopnosť chápať pravdu, čo súvisí s jeho kvalitou. Silné stránky tohto druhu človeka sa vzťahujú na talenty a charakteristiky ľudskej prirodzenosti, ktoré som práve spomenul, ako aj na tri štandardy: mat' schopnosť chápať pravdu, niešť bremeno za cirkev a mat' pracovnú schopnosť. Takíto ľudia môžu byť rozvíjaní ako vodcovia; s tým nie je žiadny problém. Vodca musí okrem bystrosti a kvality mat' aj schopnosť chápať pravdu a mat' pri svojej práci organizačné zručnosti, pracovnú schopnosť a výrečnosť. Niektorí ľudia majú veľmi dobrú kvalitu aj duchovné porozumenie, ale keď príde čas hovoriť v duchovnom spoločenstve na zhromaždeniach, hovoria piate cez deviate, úplne im chýba schopnosť usporiadať si slová a tomu, čo hovoria, úplne chýba logika. Môžu byť takíto ľudia rozvíjaní ako vodcovia? (Nie, nemôžu.) Niektorí ľudia sa sotva dokážu rozprávať s veľmi malým počtom ľudí; v duchovnom spoločenstve dokážu hovoriť o niektorých stavoch, názoroch a o chápaní pravdy a dokážu druhých podporovať, zaopatrovať a pomáhať im, ale pred viacerými ľuďmi sa neodvážia prehovoriť, cítia strach a dokonca môžu byť takí nervózni, až je im do plaču. Môžu byť takíto ľudia rozvíjaní? Pokiaľ ide o druh človeka, ktorý má dosť slabú a bojazlivú ľudskú prirodzenosť a je náchylný na trému, no má ľudskú prirodzenosť, silné stránky a schopnosť chápania, aké by mal mat' vodca, môže byť rozvíjaný, aby sa stal vedúcim tímu alebo cirkevným vodcom. Najprv ho len rozvíjajte a trénujte a on po istom čase zažívania získa prehľad, stane sa tým o niečo odvážnejším a už sa nebude báť hovoriť ani mat' trému. Stručne povedané, pokiaľ ide o tých, ktorí majú charakteristiky ľudskej prirodzenosti a silné stránky, o ktorých sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve, a pokiaľ je ich ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni, môžu byť rozvíjaní, aby sa stali vodcami. Ako sme povedali minule, aby bol niekto rozvíjaný ako vodca, nemusí nutne rozumieť všetkým pravdám, byť schopný podriaďovať sa Bohu, mat' bohabojné srdce a tak ďalej. Nie je absolútne nevyhnutné

spĺňať tieto kritériá. Človek môže byť povýšený a rozvíjaný, ak má určitú kvalitu, má duchovné porozumenie a je schopný prijať pravdu. Nie je to rozumné používanie ľudí? (Áno.) Najdôležitejším kritériom je, či je ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni alebo nie.

Niektorí ľudia si po vypočutí Mojich slov myslia, že už spĺňajú kritériá na to, aby boli vodcom, a mali by byť povýšení. Nie je to z ich strany nepochopenie? Je byť vodcom taká jednoduchá záležitosť? Myslia si: „Som naozaj metodický, mám organizačné zručnosti, som výrečný a dokážem jasne vysvetliť aj tie najzložitejšie záležitosti, tak prečo ma Boží dom nepovýši? Prečo si ma bratia a sestry nevyberú za vodcu? Ako to, že vyšší vodcovia nevidia, že som talentovaný?“ Nerob si starosti. Ak naozaj spĺňaš kritériá na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom, skôr či neskôr budeš povýšený a bude ti umožnené cvičiť. Nateraz je dôležité, aby si sa veľa cvičil v praktizovaní pravdy a riešení záležitostí podľa princípov, proaktívne pomáhal druhým a riešil skutočné problémy Božieho vyvoleného ľudu. A keď Boží vyvolený ľud uvidí, že máš dobrú kvalitu a dokážeš riešiť skutočné problémy, odporučí ťa a zvolí si ťa. Ak neprevezmeš iniciatívu, aby si urobil trochu skutočnej práce, a budeš len čakať na deň, keď ťa zrazu zvolia za vodcu alebo ťa Zhora mimoriadne povýšia, nikdy sa to nestane. Musíš urobiť nejakú skutočnú prácu, aby ju všetci videli, a keď každý na vlastné oči uvidí tvoje silné stránky a bude mať pocit, že si niekto, koho treba povýšiť, rozvíjať a používať, prirodzene ťa odporučí a zvolí si ťa. Ak máš zrovna pocit, že si vhodný na to, aby si bol vodcom, ale nikto ťa nezvolil a Boží dom ťa nepovýšil, prečo je to tak? Jedna vec je istá: v očiach bratov a sestier si si ešte uznanie nezískal. Možno je to tvoja ľudská prirodzenosť, možno tvoje úsilie alebo to možno sú tvoje silné stránky či kvalita. Ak bratia a sestry neuznávajú alebo neschvaľujú jeden z týchto aspektov, tak si ťa nezvolia ani neodporúčajú. Musíš teda naďalej tvrdo pracovať, neustále sa usilovať a cvičiť, a keď skutočne pochopíš pravdu a budeš vedieť riešiť záležitosti podľa princípov, ľudia ťa prirodzene odporúčajú a zvolia si ťa. Je to jeden z prípadov, v ktorom veci naberú prirodzený spád, keď sú správne podmienky. Nie je potrebné, aby si sa neustále tešil na to, že budeš vodcom, alebo o tom stále premýšľal; to je prehnaná túžba. Mal by si mať obyčajné srdce, byť niekým, kto sa usiluje o pravdu, brať ohľad na Božie úmysly a naučiť sa byť podriadený a

trpezlivý. Nemôžeš sa slepo usilovať o to, aby si bol vodcom; to je ambícia, nie je to správna cesta a ty by si túto ambíciu a túžbu nemal mať neustále. Aj keď máš naozaj kvalitu, musíš počkať, kým vstúpiš do pravdy-reality, aby si mohol zvládnuť slúžiť ako vodca alebo pracovník. Ak nerozumieš pravde a nevieš, ako ju praktizovať, nebudeš schopný robiť žiadnu skutočnú prácu a budeš musieť byť prepustený a vyradený, aj keby ťa vybrali za vodcu alebo pracovníka, čo sa stáva často. Ak si o sebe myslíš, že sa hodíš za vodcu, že máš talent, kvalitu a ľudskú prirodzenosť pre vodcovstvo, ale Boží dom ťa nepovýšil a bratia a sestry ťa nezvolili, ako by si mal k tej záležitosti pristupovať? K dispozícii je cesta praktizovania, ktorou sa môžeš vydať. Musíš sám seba dôkladne poznať. Pozri sa a over, či za tým nie je tvoj problém s vlastnou ľudskou prirodzenosťou, alebo to, že odhalenie nejakej stránky tvojej skazenej povahy je pre ľudí odporné; alebo to, že nemáš pravdu-reality a nie si pre druhých presvedčivý, alebo že vykonávanie tvojej povinnosti nie je na požadovanej úrovni. Musíš všetky tieto veci preskúmať a zistiť, v čom presne spočívajú tvoje nedostatky. Keď po chvíli uvažovania zistíš, v čom je tvoj problém, musíš pohotovo hľadať pravdu, aby si ho vyriešil, vstúpiť do pravdy-reality a usilovať sa o zmenu a rast, aby si tvoje okolie pri pohľade na to povedalo: „V poslednom čase je oveľa lepší ako predtým. Pracuje svedomito, pristupuje k svojej práci seriózne a obzvlášť sa zameriava na pravdu-princípy. Nekona horkokrvne ani povrchné a v práci je svedomitejší a zodpovednejší. Predtým rád z času na čas mával veľké reči a neustále sa predvádzal, ale teraz je oveľa nenápadnejší a už nie je taký panovačný. Aj keď dokáže urobiť pár vecí, nechváli sa tým, a keď niečo dokončí, opakovane to skúma zo strachu, že niečo urobí zle. Koná oveľa obozretnejšie ako predtým a má bohabojné srdce – a čo je najdôležitejšie, v duchovnom spoločenstve dokáže hovoriť o pravde, aby vyriešil nejaké problémy. Naozaj vyrástol.“ Tí okolo teba, ktorí sa s tebou nejaký čas stýkali, zistia, že si prešiel očividnou zmenou a rastom, a to či už v ľudskom živote, v počínaní si a riešení záležitostí, v postoji k práci alebo v prístupe k pravdám-princípom. Vynakladáš viac úsilia ako predtým a dôsledne rozprávaš aj konáš. Bratia a sestry to všetko vidia a berú si to k srdcu. Možno potom budeš môcť kandidovať v ďalších voľbách a budeš mať nádej na zvolenie za vodcu. Ak naozaj dokážeš konať nejakú dôležitú povinnosť, získaš Božie požehnanie. Ak máš naozaj bremeno, máš taký zmysel pre

zodpovednosť a chceš nieť záťaž, tak sa ponáhľaj a trénuj. Zameriavaj sa na praktizovanie pravdy a začni konať podľa princípov. Keď raz získaš životné skúsenosti a dokážeš písať články so svedectvom, bude to znamenať, že si skutočne vyrástol. A ak dokážeš podávať svedectvo o Bohu, potom určite môžeš získať pôsobenie Ducha Svätého. Ak na teba pôsobí Duch Svätý, znamená to, že Boh sa na teba pozerá s priazňou, a keď ťa vedie Duch Svätý, tvoja príležitosť nastane čoskoro. Teraz možno máš bremeno, ale tvoj duchovný vzrast je nedostatočný a tvoje životné skúsenosti sú príliš plytké, takže aj keby si sa stal vodcom, mal by si tendenciu padnúť. Musíš sa usilovať o život-vstup, najskôr vyriešiť svoje prehnaté túžby, ochotne byť nasledovníkom a skutočne sa podriaďovať Bohu, bez sťažovania sa na čokoľvek, čo On ovláda alebo usporiada. Keď budeš mať taký duchovný vzrast, tvoja príležitosť príde. To, že chceš na seba vziať ťažkú záťaž a že to bremeno máš, je dobrá vec. Je to prejav toho, že máš aktívne srdce, ktoré hľadá, ako dosiahnuť pokrok, a že chceš byť ohľaduplný k Božím úmyslom a nasledovať Božiu vôľu. Nie je to ambícia, ale pravé bremeno; je to zodpovednosť tých, ktorí sa usilujú o pravdu, a je to cieľ ich úsilia. Nemáš žiadne sebecké pohnútky a nejde ti o seba, ale aby si podal svedectvo o Bohu a uspokojil Ho – to je to, čo Boh najviac požehnáva, a urobí pre teba vhodné usporiadania. Nateraz sa len usiluj o život-vstup, najprv si poriadne plň svoju povinnosť a potom napíš niekoľko článkov so skúsenostným svedectvom, aby si svedčil o Bohu. Ak budú tvoje svedectvá pravdivé a praktické, ľudia, ktorí ich budú čítať, ťa budú obdivovať a mať radi, budú sa s tebou chcieť stykať, budú ťa chcieť odporučiť a tebe sa tak naskytne tvoja príležitosť. Takže sa ešte predtým, než táto príležitosť príde, bezpodmienečne musíš vybaviť pravdou. Najprv maj praktickú skúsenosť a potom budeš, prirodzene, mať aj pravé svedectvo; výsledky tvojej povinnosti budú stále lepšie a lepšie, až sa nebudeš môcť skryť, aj keby si chcel, a bratia a sestry okolo teba ťa odporučia. Je to preto, lebo ľudia, ktorí majú pravdu-realitu, sú potrební nielen pre Boží dom, ale aj pre Boží vyvolený ľud. Každý sa rád styka s ľuďmi, ktorí majú pravdu-realitu, a rád sa s nimi priateli. Ak budeš zažívať až do takej miery, že každý uvidí, že máš pravé svedectvo, a uzná, že máš pravdu-realitu, nebudeš sa môcť vyhnúť tomu, aby si sa stal vodcom, aj keby si chcel, a bratia a sestry budú trvať na tom, aby ťa zvolili. Nie je to tak? Keď sa márnотratný syn obráti a

vráti sa k Bohu, Boh má vo Svojom srdci radosť a je šťastný a potešený. Ako by si ako človek s pravdou-realitou nemohol byť použitý Bohom? To by bolo nemožné. Božím úmyslom je získať viac ľudí, ktorí o Ňom môžu svedčiť, zdokonaľiť všetkých, ktorí Ho milujú, a čo najskôr urobiť úplnou skupinu ľudí, ktorí sú s Ním jedného srdca a jednej mysle. V Božom dome majú preto veľké vyhliadky všetci, ktorí sa usilujú o pravdu, a vyhliadky tých, ktorí úprimne milujú Boha, sú neobmedzené. Boží úmysel by mal pochopiť každý. Mať toto bremeno je vskutku pozitívna vec a je to niečo, čo by mali mať ľudia so svedomím a rozumom, ale nie každý bude nevyhnutne schopný vziať na seba ťažkú záťaž. Odkiaľ sa berie tento nesúlad? Bez ohľadu na to, aké sú tvoje silné stránky alebo schopnosti a aký vysoký je tvoj inteligenčný kvocient, rozhodujúce je tvoje úsilie a cesta, ktorou kráčaš. Ak je tvoja ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni a máš určitú kvalitu, ale nie si niekto, kto sa usiluje o pravdu, ak máš iba dobrú ľudskú prirodzenosť, no máš len istý zmysel pre bremeno, dokážeš v cirkvi dobre konať vodcovskú prácu? Zaručuješ, že dokážeš riešiť problémy pravdou? Ak to nedokážeš zaručiť, potom si vo svojej práci stále nespôsobilý. Aj keby si bol zvolený alebo poverený rolou vodcu, stále by si nebol schopný konať prácu, tak aký by to malo zmysel? Hoci by to uspokojilo tvoju márnivosť, ublížilo by to bratom a sestrám a zdržalo by to prácu cirkvi. Ak splňaš kritériá na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom, si niekto, kto sa usiluje o pravdu, a máš aj nejaké skúsenostné svedectvá, potom budeš určite schopný dobre konať vodcovskú prácu, pretože máš skúsenostné svedectvá, si niekto, kto rozumie pravde, a dokážeš niesť ťažké bremeno cirkevného vodcu. To, že je tvoja ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni a máš aj určité silné stránky, sú len základné kritériá na to, aby ťa Boží dom povýšil, rozvíjal a používal, ale to, či dokážeš dobre konať vodcovskú prácu, závisí od toho, či máš skutočné skúsenosti a pravdu-realitu – to je to najdôležitejšie. Niektorí sú správni ľudia a usilujú sa o pravdu, ale veria len tri až päť rokov a nemajú žiadnu praktickú skúsenosť. Dokážu takíto ľudia dobre konať vodcovskú prácu v cirkvi? Obávam sa, že v tej práci nebudú spôsobilí. V čom zaostávajú? Chýba im praktická skúsenosť a ešte neporozumeli pravde. Aj keď dokážu vysloviť mnoho slov a učení, stále nedokážu riešiť problémy pomocou pravdy. Preto stále nie sú spôsobilí na vodcovskú prácu a potrebujú sa naďalej cvičiť, aby

dosiahli pochopenie pravdy a vstup do pravdy-reality. Vezmime si napríklad človeka, ktorého ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, ktorý je pomerne čestný a zriedka klame a podvádza a ktorý si svoju povinnosť koná bez toho, aby spôsobil narušenie alebo vyrušenie, ale je slabý v usilovaní sa o pravdu. Môže byť takýto človek rozvíjaný, aby sa stal vodcom alebo pracovníkom? To by bolo veľmi ťažké. Ak by za vodcu či pracovníka povýšili človeka, ktorý spĺňa kritériá na to, aby bol povýšený, rozvíjaný a používaný, ale neusiluje sa o pravdu, stal by sa z neho niekto, kto sa usiluje o pravdu? Začal by sa o ňu usilovať? Bol by po istom čase práce ako vodca či pracovník schopný vstúpiť do pravdy-reality? To by bolo nemožné. Bez ohľadu na to, aké kritériá človek spĺňa, pokiaľ nie je niekým, kto sa usiluje o pravdu, rozhodne ho nemožno zvoliť alebo povýšiť za vodcu alebo pracovníka. Ak má človek ľudskú prirodzenosť a kvalitu na požadovanej úrovni a je tiež schopný prijať pravdu a prejsť nejakými zmenami, môže byť povýšený, rozvíjaný a používaný, v dôsledku čoho dostane príležitosť cvičiť sa, vstúpiť do pravdy-reality a vydať sa na cestu k spásu a zdokonaleniu. Účelom teda bez ohľadu na to, koho Boží dom povýši za vodcu, pracovníka alebo nadriadeného, nie je uspokojiť tvoje osobné túžby a ambície ani naplniť tvoje aspirácie, ale umožniť ti vydať sa cestou spásy a stať sa zdokonaleným človekom.

Pokiaľ ide o tých, ktorí nie sú dostatočne inteligentní, aj oni majú vôľu dobre konať si svoju povinnosť a chcú by brániť záujmy Božieho domu, ale chýba im múdrosť, nevedia, ako konať podľa princípov, a nedokážu prekuknúť žiadnu záležitosť. V určitom okamihu sa stretnú s pokušením a upadnú do neho a v dôsledku toho zradia záujmy cirkvi, zradia bratov a sestry a poškodia prácu Božieho domu. Ako by sme mali zaobchádzať s takýmito tupcami s nedostatočnou inteligenciou a ako by sme k nim mali pristupovať? Takíto tupci, ktorí nemajú duchovné porozumenie a majú nedostatočnú inteligenciu, by mali byť všetci do jedného prepustení a malo by sa im upraviť pridelenie povinnosti. Nemožno použiť ani jedného. Ak sú takíto ľudia použiteľní, mohli by kedykoľvek priniesť problémy dielu Božieho domu – a takýchto ponaučení je veľmi veľa. V dnešnej dobe je veľa ľudí, ktorí navonok majú nejakú ľudskú podobu, ale v duchovnom spoločenstve nedokážu hovoriť o žiadnej pravde-reality. Veria v Boha už mnoho rokov, a predsa zostávajú v tomto stave. Koreň tohto problému treba vidieť jasne; je to problém mimoriadne slabej kvality

a nedostatku duchovného porozumenia. Takíto ľudia sa bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, nezmenia a ani napriek všetkým kázňam, ktoré si vypočuli, neurobili žiadny významný pokrok. Môžu byť len odsunutí nabok, aby poskytovali službu v tom mále, čoho sú schopní. Je to dobrý spôsob, ako s nimi zaobchádzať, alebo nie? (Je to dobré.) Niektorí ľudia s nedostatočnou inteligenciou a bez silných stránok ani po niekoľkých rokoch čítania vôbec nerozumejú Božím slovám a nechápu kázne, hoci ich počúvali niekoľko rokov. Je ešte užitočné vydávať takýmto ľuďom knihy Božích slov? (Nie, nie je.) Knihy Božích slov by sa ľuďom s nedostatočnou inteligenciou vydávať nemali, pretože je to márne a rovná sa to plytvaniu, a všetky, ktoré im boli vydané, by sa mali okamžite vyzbierať späť. Nie je to preto, aby sme ich pripravili o právo čítať Božie slová, ale preto, že na to ich inteligencia nestačí. Aj keby takíto ľudia žili cirkevným životom, nedokážu pochopiť pravdu, nieto ešte konať povinnosť. Takíto ľudia sú odpad, však? Mali by ste vedieť, ako zaobchádzať s odpadom. Niektorí ľudia navonok pôsobia celkom prostoducho, ale ich inteligencia je taká priepastne nízka, že nedokážu poriadne vykonávať ani žiadne fyzické práce a všetko, čo robia, pokazia. Ak ich poveríš nejakou prácou, určite niečo poškodia, takže takýchto ľudí nemožno použiť. Ak ich požiadaš, aby nabrali vedro vody, prevrátia fľašu oleja. Ak ich požiadaš, aby umyli misku, rozbijú tanier. Ak ich požiadaš, aby navarili, navaria buď príliš veľa, alebo príliš málo, alebo to bude príliš slané či bez chuti. Vložia do toho srdce, ale bez ohľadu na to, ako sa snažia, to nedokážu urobiť dobre a nedarí sa im ani pri fyzickej práci. Možno takýchto ľudí použiť? (Nie.) Takže ak ich nemožno použiť, čo by sa im malo dať robiť? Znamená to, že nesmú veriť v Boha a že ich Boží dom nechce? Nie, neznamená. Len ich nenechajte konať povinnosť. Ak nerobia správne veci, ktoré sú v rozsahu normálneho ľudského života – vrátane dennodenných vecí zdravého rozumu a bežných záležitostí každodenného života –, alebo ich robiť nedokážu, potom nie sú vhodní na konanie povinnosti v Božom dome.

Hoci niektorí ľudia nemajú dobrú ľudskú prirodzenosť ani žiadne špeciálne talenty a už vôbec nemôžu byť rozvíjaní za vodcov, stále dokážu robiť nejaké manuálne práce. Napríklad kŕmenie sliepok a kačíc, kŕmenie ošípaných a pasenie oviec sú práce, ktoré dokážu robiť dobre. Ak im dáte jednoduchú prácu, dokážu ju urobiť dobre, pokiaľ do nej vložia srdce, a takíto

Ľudia môžu konať povinnosť v Božom dome. Hoci je to jedna jednoduchá práca, dokážu do nej vložiť srdce a splniť si zodpovednosť a dokážu na seba klásť požiadavky podľa Božích slov a pravdy-princípov. Nezáleží na tom, či je práca veľká alebo malá a či je dôležitá alebo nedôležitá. Skrátka dokážu dobre robiť túto jedinou prácu, ktorá im bola pridelená. Nielenže dokážu dobre kŕmiť sliepky, aby normálne znášali vajcia, no vedia ich aj chrániť, aby ich neodniesli vlci. Ak nejakého počujú zavýjať, okamžite to nahlásia svojmu nadriadenému a snažia sa vyhnúť akýmkoľvek nepríjemným udalostiam pri vykonávaní práce a úlohy, ktorú im Boží dom zveril. A ak takto pracujú, sú pomerne oddaní, čo sa považuje za schopnosť splniť si zodpovednosť a dobre urobiť prácu. Pokiaľ však ide o ostatné veci ako ich osobný život a to, ako si počínajú a riešia veci, tak trochu zaostávajú. Napríklad nevedia, ako komunikovať a rozprávať sa s ostatnými alebo ako s nimi v duchovnom spoločenstve hovoriť o svojom stave, a niekedy sú mrzutí. Považuje sa to za problém? Je v poriadku, aby sa títo ľudia pre tieto problémy nepoužili? (Nie, nie je.) Niektorí ľudia majú slabú osobnú hygienu; neumývajú si vlasy aspoň desať dní a celkovo zapáchajú. Iní hlasno jedia a pijú, zatiaľ čo ostatní okolo nich odpočívajú, a sú hluční aj inokedy, napríklad pri chôdzi, zatváraní dverí a rozprávaní, čo značí, že sú nevychovaní a nemajú žiadne spôsoby. Ako by sa malo s takýmito ľuďmi zaobchádzať? Každý musí mať pochopenie, s milujúcim srdcom im pomáhať a podporovať ich, hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve o tom, čo je normálna ľudská prirodzenosť, a umožniť im, aby sa postupne menili. Keďže ste všetci pohromade, musíte sa spolu naučiť vychádzať. Takíto ľudia môžu byť použiteľní, pokiaľ dokážu správne robiť svoju prácu a zhostiť sa jej a nerobia nič, čo spôsobuje narušenie a vyrušenie. Niektorí ľudia sú šikovní, majú dobrú kvalitu, pracujú usilovne a dokážu si plniť povinnosti aj dobre vykonávať prácu, ktorá im je pridelená, takže môžu byť rozvíjaní a použiteľní. Ale niektorí ľudia sú tak mimoriadne slabej kvality, že sa im nedarí ani v jednotlivých prácach; sotva zvládnu kŕmenie sliepok, no ak musia kŕmiť aj kačice a husi, budú preťaženi a nebudú vedieť, ako na to. Nie je to tak, že by to nechceli robiť dobre, ale majú prislábú kvalitu. Ich mozog má svoje obmedzenia, vedia robiť len jednu úlohu, a ak dostanú ďalšiu, sú v koncoch. Nevedia, ako plánovať, takže všetko pokazia. Takíto ľudia sú vhodní len na to, aby robili jednu prácu

naraz. Nedávajte im ich robiť viacero, pretože to nebudú schopní zvládnuť. Nemyslite si, že ak sa im darí v jednej práci, určite dokážu urobiť dve alebo tri; nie je to nevyhnutne tak a závisí to od ich kvality. Nechajte ich najprv skúsiť robiť dve práce. Ak majú dobrú kvalitu a dokážu to zvládnuť, môžete im to zariadiť takto. No ak im dve práce súčasne nejdú a pokazia to, znamená to, že je to nad ich kvalitu, takže im druhú prácu musíte okamžite odobrať. Je to preto, lebo ste pozorovaním a skúšobnou dobou zistili, že sú vhodní len na to, aby robili jednu a nie viacero zložitých prác naraz, a že na to nemajú kvalitu. Niektorí ľudia sú pomerne šikovní a majú relatívne dobrú kvalitu, a ak im dáš niekoľko prác, dokážu ich urobiť dobre. Napríklad, ak ich požiadaš, aby varili jedlá, kfmili kuriatka a starali sa o zeleninovú záhradu, dokážu každý deň načas pripraviť jedlá, zatiaľ čo sa vo voľných chvíľach starajú o zeleninovú záhradu, pohotovo ju polievajú a plejú a včas kfmia kuriatka. Niektorí ľudia môžu povedať: „Keďže majú túto kvalitu, nech prevezmú aj prácu cirkvi a stanú sa cirkevným vodcom.“ Bolo by to v poriadku? Hoci sú schopní zvládnuť niektoré fyzické úlohy a každodenné práce, rola cirkevného vodcu si vyžaduje samostatné posúdenie; nie je to niečo, čo sa dá merať na základe toho, že niekto robí tieto jednoduché vonkajšie práce. Je to preto, lebo byť cirkevným vodcom nie je fyzická práca a musí sa to merať podľa princípov vodcovstva. Ak však tento človek má kvalitu a talent na to, aby bol cirkevným vodcom, a má aj pomerne dobrú ľudskú prirodzenosť, bolo by nevhodné, aby si mu prideliť vonkajšie práce; to sa nazýva nesprávne používanie ľudí. Cirkevní vodcovia môžu nanajvýš robiť ešte jednu vedľajšiu prácu, ktorá sa týka každodenného života, a venovať sa jej trochu viac, keď nie sú zaneprázdnení – to ich neunaví. Pokiaľ ide o triviálne rutinné záležitosti a tieto fyzické úlohy, ľudia ich môžu robiť toľko, koľko sú schopní. Existuje však niekto, kto by ich dokázal zvládnuť všetky? Existuje niekto s takou kvalitou? (Nie.) Možno sú ich kvalita a schopnosti dostatočné, ale jedna vec, ktorej nebudú mať dosť, je energia. Ľudia sú smrteľníci s obmedzenou energiou a počet prác, ktoré môžu vykonávať, je obmedzený tiež. Ľudia s vysokou energiou môžu byť schopní pracovať až 12 hodín denne, zatiaľ čo ľudia s priemernou energiou môžu normálne pracovať osem hodín a ľudia s nízkou energiou len štyri alebo päť hodín. Preto, či už človeka použiješ na fyzické práce, vodcovskú prácu v cirkvi alebo prácu,

ktorá si vyžaduje odborné zručnosti, musíš zvážiť, na čo sa najviac hodí, a ak to po pridelení najvhodnejšej práce nedokáže robiť, pridel' mu niečo iné. Ak mu nepridelíš prácu podľa toho, na čo sa najviac hodí, je to chyba v spôsobe, akým používaš ľudí. Ešte aj pri prideľovaní fyzických prác ľuďom, ktorých nemožno prioritne povýšiť, rozvíjať ani použiť, sa tieto práce musia pridelit' na základe ich kvality a schopností. Ak sú popri dobrom vykonávaní svojej jednej pridelennej práce stále schopní robiť aj iné práce, môžu byť požiadaní, aby robili niekoľko ďalších fyzických prác na čiastočný úväzok, pokiaľ to neovplyvní ich hlavnú prácu. Niektorí ľudia sú fyzicky silní a dokážu robiť tri práce jednu za druhou; po dokončení jednej práce im stále zostáva energia a väčšinu času sú voľní. Ale falošní vodcovia sú slepí, nevedia, ako prideľovať prácu, a neuvedomili si, že je to problém, takže týmto ľuďom pridelia len jednu prácu, čo je chyba.

Práve som hovoril o ľuďoch s nedostatočnou inteligenciou, ktorí nemajú žiadne špeciálne talenty a sú schopní len fyzickej práce. Sú aj ľudia, ktorí majú nejaké ochorenie a sú neschopní ešte aj fyzickej práce, pričom ich pri tej najmenšej fyzickej námahe bolí hlava, žalúdok alebo chrbát. Ako by sa malo postupovať pri prideľovaní povinností ľuďom tohto druhu, ak sú na konanie povinnosti vhodní? Treba sa pozrieť na rôzne aspekty, ako je ich zdravotný stav a tiež ich ľudská prirodzenosť a kvalita, aby sa zistilo, na aké povinnosti sa v Božom dome hodia. Ak je ich zdravie také zlé, že nedokážu robiť žiadnu prácu, po chvíli si musia oddýchnuť a ešte aj potrebujú, aby sa o nich niekto staral, alebo ak sami nedokážu dobre konať povinnosť a musí sa im pridelit' niekto, kto by sa o nich staral, potom sa to vôbec neoplatí. Takíto ľudia sa na konanie povinnosti nehodia, tak ich nechaj ísť domov zotaviť sa. V žiadnom prípade nepoužívaj nikoho, kto je tak vážne chorý, že ho pravdepodobne zvalí porýv vetra. Ak však jeho zdravie nie je až také zlé a je to len tak, že trpí bolesťami žalúdka, ak zje nesprávne jedlo, alebo ho bolí hlava, ak príliš namáha mozog, takže popri normálnom človeku dokáže pracovať o tri či štyri hodiny menej alebo urobiť polovicu jeho práce, potom patrí k ľuďom, ktorých stále možno použiť, pokiaľ spĺňajú ostatné kritériá. Ibaže by to sami navrhli a povedali: „Moje zdravie je príliš zlé na to, aby som znášal túto ťažkosť. Chcem ísť domov zotaviť sa. Keď sa zotavím, vrátim sa a budem konať svoju povinnosť.“ Vtedy s tým bezodkladne súhlas

a nepokúšaj sa im dohovárať; nebude to mať žiadny účinok, aj keby si to urobil. Hovorí sa: „Niečo robené s nevôľou neprinesie uspokojivé výsledky.“ Viera, odhodlanie a úsilie každého človeka sú iné. Niektorí ľudia môžu povedať: „Nie je to len tým, že sa občas cítia trochu zle a majú trochu málo energie? Ľudia sa môžu cítiť zle, ak zjedia nesprávne veci, ale po pár dňoch už budú v poriadku. Je potrebné, aby sa išli domov zotaviť? Nezmyslné ich bolesť hlavy a závrat po dobrom nočnom spánku? Nemôžu potom normálne pracovať? Je to taká veľká vec?“ Pre teba to možno nie je veľká vec, ale niektorí ľudia si vážia svoje telo inak ako ostatní a niektorí zas naozaj majú zdravotné problémy. Ak si v takýchto prípadoch podajú žiadosť o návrat domov, aby si odpočinuli a zotavili sa, cirkev by mala rýchlo súhlasiť, neklásť na nich požiadavky, nerobiť im ťažkosti a hlavne sa nepokúšať usmerňovať ich zmýšľanie. Niektorí falošní vodcovia na týchto ľudí neustále tlačia tým, že hovoria: „Pozri sa, kam až dospelo Božie dielo. Pohromy sú stále väčšie a väčšie, objavili sa štyri krvavé mesiace a pandémie je teraz taká rozšírená, že neverci nemajú ako prežiť! Si v Božom dome, konáš svoje povinnosti a tešíš sa z Božej milosti – nebudeš vystavený nebezpečenstvu a môžeš tiež získať pravdu a život. Aké veľké je to požehnanie! Tento tvoj malý problém nie je nič. Musíš ho prekonať a modliť sa k Bohu. Boh ťa určite uzdraví. Len čítaj Božie slová, nauč sa ešte zopár chválospevov a tvoja choroba sa prirodzene zlepši, ak na ňu nebudeš myslieť. Vari Božie slová nehovoria, že: „prebývať v chorobe znamená byť chorý“? Práve teraz prebývaš v chorobe. Ak budeš stále myslieť na to, že si chorý, choroba sa zhorší. A ak na to nebudeš myslieť, potom tvoja choroba zmizne, však? Takto porastieš vo viere a nebudeš chcieť ísť domov odpočívať. Tvoj návrat domov za odpočinkom sa nazýva túžbou po telesnom pohodlí.“ Nepokúšaj sa usmerňovať ich zmýšľanie, je to hlúpe. Nedokážu vydržať ani trochu dočasného nepohodlia, chcú len ísť domov odpočívať a nedokážu prekonať ani malú ťažkosť, čo dokazuje, že si svoju povinnosť nekonajú úprimne. V skutočnosti ju tento druh ľudí nemá v úmysle konať dlhodobo, nekonajú ju s žiadnou úprimnosťou, nie sú ochotní zaplatiť cenu a teraz konečne našli príležitosť a výhovorku, aby úplne unikli. V srdci sa tešia, že sú takí múdri a že táto choroba prišla v pravý čas. Takže nech robíš čokoľvek, nenúť ich, aby zostali. Budú nenávidieť každého, kto sa ich k tomu bude snažiť nabádať, a preklínať každého, kto sa bude snažiť

usmerňovať ich zmýšľanie. Nerozumieš tomu? Samozrejme, niektorí ľudia sú naozaj chorí, sú chorí už dlho a boja sa, že ak takto budú pokračovať ďalej, ich život bude v ohrození. Nechcú Božiemu domu priniesť žiadne problémy ani ovplyvniť vykonávanie povinnosti iných ľudí. Cítia, že keď im zdravie zlyhá, budú sa musieť spoľahnúť na starostlivosť bratov a sestier, a mrzí ich predstava, že by sa o nich mal starať Boží dom, takže múdro prevezmú iniciatívu a požiadajú o trochu voľna. Ako by sa mala táto situácia riešiť? Rovnako – nechať ich bez ďalších okolov ísť domov a odpočívať. Boží dom sa nebojí problémov, len ľudí nechce nútiť proti ich vôli. Navyše všetci majú nejaké osobné a skutočné ťažkosti. Všetci ľudia, ktorí žijú v tele, ochorejú a choroby tela sú reálnym problémom – rešpektujeme fakty. Niektorí ľudia pre vážny zdravotný stav naozaj nie sú schopní konať svoje povinnosti, a ak potrebujú, aby im Boží dom poskytol pomoc alebo aby im bratia a sestry poskytli lieky či ponúkli nejaké návrhy liečby, Boží dom im tieto veci poskytne rád. Ak ho však nechcú obťažovať a majú peniaze, prostriedky a možnosti na to, aby si svoju chorobu išli liečiť, je to v poriadku tiež. Stručne povedané, ak je to preto, že im ich zdravie nedovoľuje, aby v Božom dome pokračovali v konaní svojich povinností alebo ním boli ďalej rozvíjaní, potom môžu oprávnenne podať žiadosť a Boží dom s ňou okamžite súhlasí. Nikto by sa nemal snažiť usmerňovať ich zmýšľanie ani klásť požiadavky, pretože by to bolo nevhodné a nerozumné. Toto sú opatrenia, ktoré sa robia pre tento druh ľudí.

Ako zaobchádzať s niekoľkými špeciálnymi druhmi ľudí

I. Ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí sa nevenujú svojej riadnej práci

Niektorí ľudia majú prijateľnú ľudskú prirodzenosť, silné stránky a bystrú myseľ, hovoria normálne a pri konaní svojej povinnosti sú zvyčajne veľmi optimistickí a aktívni, ale majú jeden nedostatok – sú veľmi sentimentálni. Keď nasledujú Boha a konajú svoju povinnosť v cirkvi, neustále im chýbajú rodinní príslušníci a príbuzní alebo neustále myslia na dobré jedlo z rodného mesta a trápi ich, že ho nemôžu jesť, čo následne ovplyvňuje ich konanie povinnosti. Existuje aj ďalší typ ľudí, ktorí radi žijú sami na jednom mieste a majú svoj súkromný priestor. Keď sú s bratmi a sestrami, majú pocit, že

pracovné tempo je prirýchle a oni nemajú žiadny súkromný životný priestor. Neustále sa cítia pod tlakom, vždy sa cítia obmedzovaní a nie je im príjemné žiť s bratmi a sestrami. Vždy chcú robiť to, čo sa im zachce, a slobodne si dopriať. Nechcú konať svoju povinnosť spolu so všetkými ostatnými a neustále myslia na návrat domov. Konanie povinnosti v Božom dome im je vždy nepríjemné. Hoci sa s bratmi a sestrami dobre vychádza a v Božom dome ich nikto nešikanuje, majú mierny problém dodržiavať pracovný a odpočinkový režim – keď ráno všetci vstanú, oni si chcú pospať, ale hanbia sa, a keď už večer všetci ostatní odpočívajú, im sa nechce ísť spať a vždy chcú robiť niečo, čo ich zaujíma. Niekedy je niečo konkrétne, čo by naozaj chceli jesť, ale v jedálni to nemajú a hanbia sa o to požiadať. Niekedy by sa chceli ísť prejsť, no keďže o to nik iný nežiada, netrúfajú sa tomu oddávať. Sú vždy opatrní a obozretní a boja sa, že sa im budú smiať, že sa na nich budú pozerieť zhora alebo že ich nazvú detinskými. Ak svoju povinnosť nekonajú dobre, niekedy sú aj orezaní. Cítia sa, akoby boli každý deň v napätí a kráčali po tenkom ľade, a sú dosť nešťastní. Myslia si: „Pamätám si, že keď som bol doma, bol som miláčikom rodiny, slobodný a nespútaný – ako malý anjel. Aký som bol šťastný! Ako to, že keď teraz konám svoju povinnosť v Božom dome, stopy po mojom bývalom ja zmizli? Už nemôžem robiť, čo chcem, ako kedysi,“ a tak takýto život žiť nechcú. Netrúfajú si to však spomenúť svojmu vodcovi a neustále tieto myšlienky šíria medzi ľuďmi okolo seba, pričom stále túžia po domove a v noci potajomky plačú do vankúša. Čo by sa malo robiť s takýmito ľuďmi? Každý, kto o tejto veci vie, by ju mal bezodkladne nahlásiť, vodca by mal okamžite overiť, či je jeho hlásenie pravdivé alebo nie, a ak áno, môže sa mu dovoliť vrátiť sa domov. Užíva si jedlo, pitie a pohostinnosť Božieho domu, ale stále nie je ochotný konať svoju povinnosť, nikdy nemá dobrú náladu a cíti sa ukrivdený a nešťastný, tak ho čo najskôr pošlite preč. Ľudia tohto druhu nemajú tieto nálady dočasne ani ich potom nevyriešia premýšľaním – to nie je ich situácia. Subjektívnou vôľou niektorých ľudí je vytrvalo konať svoju povinnosť, a hoci im chýba domov, vedia, o aký problém ide, a dokážu hľadať pravdu a vyriešiť ho. V prípade týchto ľudí nie je potrebné nechať ich odísť alebo si o nich robiť starosti. Situácia, o ktorej hovoríme, však nastáva vtedy, keď sa ľudia po tridsiatke stále správajú ako deti, nikdy nedospievajú a vždy zostávajú nestabilní. Robia len to, o čo ich požiadajú, a keď nemajú

čo robiť, myslia na zábavu či rozhovory o nepodstatných témach a nikdy sa nechcú venovať svojej riadnej práci. Neverci hovoria o tom, že v tridsiatke by mal byť človek usadený. Byť usadený znamená venovať sa svojej riadnej práci a nezanedbávať ju, byť schopný zhostiť sa práce a postarať sa o seba, vedieť sa venovať svojim riadnym záležitostiam a tráviť menej času zábavou. Čo znamená „správať sa ako deti“? Znamená to byť neschopný zhostiť sa akejkoľvek riadnej práce, neustále chcieť nechať svoju myseľ blúdiť a chcieť sa stále prechádzať, túlať, flákať, jesť maškrtky, pozerat' seriály, rozprávať sa o nepodstatných veciach, hrať hry, prehľadávať internet a hľadať zvláštne udalosti a neobvyklé príbehy. Znamená to nikdy nemať chuť zúčastňovať sa na zhromaždeniach, vždy chcieť ísť spať, keď sa konajú, chcieť spať, len čo sa človek cíti ospalý, a chcieť jesť, len čo sa cíti hladný, byť svojvoľný a nevenovať sa svojej riadnej práci. O takýchto ľuďoch sa nedá povedať, že by mali zlú ľudskú prirodzenosť. Ide len o to, že nikdy nedospejú a vždy zostávajú nezrelí. Sú takí v tridsiatke a sú takí naďalej aj v štyridsiatke; nie sú schopní zmeniť sa. Ako by sa malo riešiť, ak požiadajú o odchod a už viac nechcú konať svoju povinnosť? Boží dom ich nenúti zostať. Mali by ste im ihneď odpovedať – nechajte ich okamžite odísť a vrátiť sa medzi nevercov a povedzte im, aby v žiadnom prípade nehovorili, že veria v Boha. Môžu ľudia, ktorí sa nevenujú svojej riadnej práci, získať pravdu? Ak očakávaš, že vďaka konaniu povinnosti v Božom dome dospejú vo svojej ľudskej prirodzenosti, začnú sa venovať svojej riadnej práci, budú schopní zhostiť sa dôležitej práce a potom pochopia a budú praktizovať pravdu aj žiť ľudskú podobu, rozhodne by si sa na to nemal spoliehať. Takýto druh ľudí nájdeš v každej skupine. Neverci pre nich majú prezývku: „veľké deti“. Takíto ľudia môžu dosiahnuť vek 60 rokov bez toho, aby sa niekedy venovali svojej riadnej práci. Hovoria a riešia veci nesprávne, stále sa smejú, žartujú a poskakujú, nič nerobia vážne a sú obzvlášť zameraní na zábavu. Boží dom takýchto ľudí nemôže použiť.

Čo poviete, sú tieto „veľké deti“ zlé? Sú to zlí ľudia? (Nie.) Niektorí z nich nie sú zlí ľudia, sú celkom prostí a nie sú zlí a niektorí sú celkom dobrosrdeční a ochotní pomáhať druhým. Všetci však majú jednu chybu – sú svojvoľní, radi sa zabávajú a nevenujú sa svojej riadnej práci. Napríklad povedzme, že keď sa žena vydá, nenaučí sa robiť žiadne domáce práce. Varí, len keď je šťastná, no nevarí, keď je nešťastná, a stále ju treba prehovárať. Ak niekto chce, aby niečo

urobila, musí sa s ňou dohadovať a treba na ňu dohliadať. Vždy sa rada pekne vyparádi, aby mohla ísť von nakupovať, kupovať si oblečenie a kozmetiku a chodiť na kozmetické kúry. Keď sa vráti domov, nechytí sa žiadnej práce a chce len hrať karty a madžong. Ak sa jej opýtaš, koľko stojí kilo kapusty, nevie; ak sa jej spýtaš, čo bude zajtra jesť, nevie ani to; a ak ju požiadaš, aby niečo uvarila, spacká to. V čom sa teda vyzná najlepšie? Najlepšie sa vyzná v tom, ktorá reštaurácia podáva najlepšie jedlo, ktorý obchod má to najmodernejšie oblečenie a ktorý zas predáva dostupnú a účinnú kozmetiku, ale nerozumie iným veciam, ako napríklad ako tráviť dni alebo zručnostiam potrebným v normálnom ľudskom živote, ani sa ich neučí. Neučí sa tieto veci preto, lebo má nedostatočnú kvalitu? Nie, tak to nie je. Súdiac podľa vecí, v ktorých sa vyzná, kvalitu má, ale nevenuje sa svojej riadnej práci. Pokiaľ má peniaze, chodí jesť do reštaurácií a kupuje si kozmetiku a oblečenie. Ak doma chýbajú hrnce a panvice a požiadajú ju, aby nejaké kúpila, povie: „Vonku predávajú chutné jedlá. Načo by som to kupovala?“ Ak sa doma pokazí vysávač a požiadajú ju, aby si kúpila o jeden kus oblečenia menej a ušetrila tak peniaze na nový, povie: „Keď budem v budúcnosti zarábať, najmenej si upratovačku, takže vysávač netreba kupovať.“ Ak nehrá hry alebo madžong, zvyčajne si kupuje módne oblečenie a nikdy neupratuje. To nie je venovanie sa riadnej práci, však? A potom sú tu muži, ktorí si kúpia auto alebo prehrávajú peniaze v hazard, len čo nejaké zarobia. Ak sa doma niečo pokazí, neopravia to. Nežijú poriadnym životom. Doma im nefunguje chladnička ani práčka, odtoky sú upchaté, strecha im zateká, keď prší, a oni to veľmi dlho neopravia. Čo si myslíte o takýchto mužoch? Nevenujú sa svojej riadnej práci. Či už sú to muži alebo ženy, Boží dom nemôže použiť ľudí, ktorí sú príliš svojvoľní a nevenujú sa svojej riadnej práci.

Niektorí ľudia sa ako rodičia nevenujú svojej riadnej práci a nedokážu sa poriadne postarať o svoje deti, ktoré sa potom buď oparia vriacou vodou, alebo utrpia nejaké údery a škrabance. Niektoré deti si zlomia nos, iné si popália zadok na peci a ďalšie si po vypití vriacej vody obaria hrdlo. Ľudia tohto druhu nie sú pozorní v ničom, čo robia, a nedokážu nič urobiť poriadne. Nevenujú sa svojej riadnej práci, flákajú sa, sú svojvoľní, radi sa zabávajú a nie sú schopní niesť zodpovednosť, ktorú by mal človek niesť. Ako rodičia si nedokážu plniť svoje povinnosti a sú nepozorní. Môžu teda takíto ľudia niesť

zodpovednosť, ktorú by mali nie byť normálni ľudia, keď konajú povinnosť v Božom dome? Nie, rozhodne nie. Ľudia, ktorí sa nevenujú svojej riadnej práci, sa nedajú použiť. Ak povedia, že už svoju povinnosť konať nechcú, a požiadajú o návrat domov, tak ich hneď nechajte ísť. Nikto by ich nemal nútiť ani prehovárať, aby zostali, pretože ide o problém súvisiaci s ich prirodzenosťou a nie iba o príležitostný, dočasný prejav. Keď títo ľudia prišli do Božieho domu, aby si konali povinnosť, boli plní ilúzií a mysleli si, že konať povinnosť a nasledovať Boha bude ako prísť do záhrady Eden – ako byť v dobrej krajine Kanaan. Život, ktorý si predstavovali, bol úžasný, s dobrým jedlom a pitím po celý deň, so slobodou a bez obmedzení a bez akejkoľvek práce. Chceli žiť bezstarostný život v pohodlí, ale ukázalo sa, že je to úplne iné, ako si predstavovali. Títo ľudia už zažili dosť, cítia, že je to tu nudné a fádné, a chcú odísť, tak ich bezodkladne nechajte ísť. Boží dom týchto ľudí nenúti zostať. Nenúti ľudí a ani vy by ste to nemali robiť; to je praktizovanie pravdy a konanie v súlade s princípmi. Musíte robiť veci, ktoré sú v súlade s pravdami-princípmi, a musíte byť ľuďmi, ktorí rozumejú Božím úmyslom a sú múdri – nebuďte popletenými ľuďmi ani nerozvážnymi pritakávačmi. S ľuďmi, ktorí sa nevenujú svojej riadnej práci, zaobchádzajte takto – dá sa to považovať za neláskavé alebo za niečo, čím sa ľudom odopiera šanca na pokánie? (Nie, nedá.) Boh je ku každému spravodlivý a Boží dom má právo ťa povýšiť, rozvíjať a použiť. Ak nie si ochotný konať svoju povinnosť a požiadáš o odchod z cirkvi, je to tvoja slobodná voľba, takže cirkev by mala s tvojou žiadosťou súhlasiť a rozhodne ťa nebude nútiť. Je to v súlade s morálkou a ľudskou prirodzenosťou a, samozrejme, obzvlášť v súlade s pravdou-princípmi. Je to veľmi vhodný postup! Ak už niekto koná svoju povinnosť nejaký čas, zdá sa mu to únavné a ťažké, už ju nechce konať a následne sa jej chce vzdať a prestať veriť v Boha, dnes ti na to dám jednoznačnú odpoveď – Boží dom s tým bude súhlasiť a nikdy ťa nebude nútiť zostať ani ti robiť ťažkosti. Nie je v tom žiadna dilema a nemusíš mať pocit, že si v úzkych alebo že si stratil tvár. O to menej je to problém pre Boží dom, ktorý na teba tiež nekladie žiadne požiadavky. A čo viac, ak chceš odísť, Boží dom ťa nebude odsudzovať ani ti stáť v ceste, pretože to je cesta, ktorú si si zvolil, a Boží dom môže len vyhovieť tvojim požiadavkám. Je to vhodný postup? (Áno.)

Práve som uviedol niekoľko situácií, v ktorých sa ľudia nevenujú svojej riadnej práci. Boží dom týchto ľudí nebude nútiť; ak nie sú ochotní konať svoju povinnosť alebo majú nejaké osobné ťažkosti a požiadajú, aby už povinnosť nekonali, Boží dom s tým bude súhlasiť. Už ich nepoužije a nenechá ich konať povinnosť. Takto sa s takýmito ľuďmi zaobchádza a je to úplne vhodný postup.

II. Ako zaobchádzať s judášmi

Niektorí ľudia sú mimoriadne bojazliví a vždy, keď počujú, že zatkli nejakého brata alebo sestru, mimoriadne sa boja, že zatknú aj ich. Je jasné, že ak ich zatknú, hrozí nebezpečenstvo, že zapredajú cirkev. Ako by sa malo s takýmito ľuďmi zaobchádzať? Hodia sa títo ľudia na konanie dôležitých povinností? (Nie, nehodia.) Nieкто môže povedať: „Kto môže zaručiť, že sa sám nestane judášom?“ Nikto nemôže zaručiť, že by sa sám nikdy nestal judášom, ak by ho mučili. Preto teda Boží dom nepoužíva zbabelých ľudí, ktorí by sa mohli stať judášmi? Pretože ľudia, ktorí sú očividne zbabelí, môžu byť kedykoľvek zatknutí a dopustiť sa zrady; ak sa takíto ľudia použijú na konanie dôležitej povinnosti, je mimoriadne pravdepodobné, že sa niečo pokazí. Toto je princíp, ktorý pri výbere a používaní ľudí v nebezpečnom prostredí pevninskej Číny treba pochopiť. Je tu jedna osobitná okolnosť, a to, že niektorých ľudí vystavili dlhodobému a krutému mučeniu, ktoré ohrozovalo ich život, a oni to už nakoniec naozaj nedokázali zniesť, takže sa zo slabosti stali judášmi a nezradili niektoré bezvýznamné veci. Takýchto ľudí nikto nedokáže prekuknúť a stále sa dajú použiť. Potom sú tu však ľudia, ktorí si už pred zatknutím pripravili únikovú cestu. Dlho a usilovne premýšľali o tom, ako po zatknutí zabezpečiť svoje okamžité prepustenie a nemusieť podstúpiť žiadne mučenie – po prvé sa vyhnúť mučeniu, po druhé sa vyhnúť odsúdeniu a po tretie sa vyhnúť väzeniu. Takto premýšľajú. Nemajú to odhodlanie radšej trpieť alebo byť uväznení, než sa stať judášom. Môžu sa dopustiť zrady aj bez mučenia. Dá sa teda povedať, že sú judášmi ešte predtým, ako ich zatknú a uväznia? (Áno.) Toto sú skutoční judáši. Trúfa si cirkev použiť takýchto ľudí? (Nie, netrúfa.) Ak sa dajú rozpoznať, v žiadnom prípade sa nesmú rozvíjať a používať. Ako sa títo ľudia zvyčajne prejavujú? Sú mimoriadne bojazliví. Len čo sa niečo pokazí, pri prvej príležitosti sa

zbavia zodpovednosti a vždy, keď narazia na to najmenšie riziko, zanechajú svoju povinnosť a utečú. Zakaždým, keď počujú, že prostredie sa stalo nebezpečným, nájdu si bezpečné miesto, kam sa skryť, v ktorom ich nikto nemôže nájsť a s nikým nie sú v kontakte. Skrývanie sa je práca, ktorá im ide výnimočne dobre. Nezaujíma ich, aké ťažkosti má práca cirkvi. Sú schopní odložiť akúkoľvek dôležitú prácu a svoju vlastnú bezpečnosť považujú za dôležitejšiu ako čokoľvek iné. Tvárou v tvár nebezpečenstvu navyše vždy, keď sa niečo stane, nechajú iných, aby nastavili krk a riskovali, zatiaľ čo sa oni chránia. Bez ohľadu na to, akému nebezpečenstvu vystavia ostatných, majú pocit, že pre svoju vlastnú bezpečnosť sa to oplatí a je to správne. Zočivoči nebezpečenstvu tiež urýchlene neprichádzajú pred Boha, aby sa modlili, ani narýchlo nezariaďujú presun bratov a sestier alebo cirkevného majetku v možnom nebezpečenstve. Namiesto toho najprv usilovne premýšľajú o tom, ako utiecť, ako sa skryť a ako sa dostať z nebezpečenstva. Dokonca majú vypracovaný únikový plán – koho zapredajú ako prvého, ak ich zatknú, ako sa vyhnúť mučeniu, ako sa vyhnúť odsúdeniu do väzenia a ako sa vyhnúť súženiu. Vždy, keď narazia na nejaké súženie, sú na smrť vydesení a nemajú ani štipku viery. Nie sú ľudia tohto druhu nebezpeční? Ak ich požiadajú, aby vykonali nebezpečnú prácu, donekonečna sa na ňu sťažujú, vystrašia sa, neustále myslia na útek a nie sú ochotní vykonať ju. Ľudia tohto druhu prejavujú známky judášov ešte predtým, ako ich zatknú, a keď ich zatknú, je stopercentne isté, že zapredajú cirkev. Pri konaní svojej povinnosti v Božom dome sú naozaj aktívni vo všetkom, čo ich stavia do centra pozornosti, no nevystavuje riziku; ale keď ide o riskovanie, cúvnu, a ak ich požiadaš, aby urobili niečo riskantné, neurobia to a jednoducho neprevezmú zodpovednosť. Keď sa dozvedia o tom, že niekde nie je bezpečne, napríklad že veľký červený drak vykonáva zatýkanie alebo že boli chytení niektorí veriaci, prestanú chodiť na zhromaždenia, prerušia kontakt s bratmi a sestrami a nikto ich nemôže nájsť. Znovu sa objavia až vtedy, keď sa situácia upokojí a všetko je v poriadku. Sú ľudia tohto druhu spoľahliví? Môžu konať povinnosť v Božom dome? (Nie.) Prečo nemôžu? Nemajú ani odhodlanie či túžbu nestáť sa judášmi; sú to len zbabelci, slabosi a naničhodníci. Ľudia tohto druhu majú jednu zjavnú charakteristiku, a to, že bez ohľadu na to, aké silné stránky a schopnosti majú, ak ich Boží dom použije, nikdy sa z celého srdca nebudú

venovať obrane jeho záujmov. Nebránia záujmy Božieho domu preto, lebo toho nie sú schopní? Nie, tak to nie je; nebránili by záujmy Božieho domu, aj keby túto schopnosť mali. Sú to typickí judáši. Vždy, keď sa pri konaní svojej povinnosti potrebujú stýkať s nevercami, udržiavajú s nimi harmonické vzťahy a dbajú na to, aby si k nim neverci udržiavali vysokú úctu, rešpekt a uznanie. Aká je teda cena, za ktorú toto všetko získavajú? Je to zapredanie záujmov Božieho domu výmenou za svoju osobnú slávu a záujmy. Tento druh človeka je obzvlášť zbabelý ešte pred zatknutím a po zatknutí je stopercentne isté, že sa dopustí zrady. Boží dom v žiadnom prípade nemôže použiť takýchto judášov a musí ich čo najskôr vyradiť.

Pokiaľ ide o typ ľudí, ktorí patria k judášom, hoci navonok nevyzerajú ako zlí ľudia, v skutočnosti sú to ľudia s extrémne nízkou integritou a diabolským charakterom. Bez ohľadu na to, koľko počúvajú kázne alebo čítajú Božie slová, jednoducho nedokážu pochopiť pravdu a ani necítia, že poškodzovanie záujmov Božieho domu je tá najhanebnejšia, najpodlejšia a najzlomyselnejšia vec. Sú ochotní sa ukázať, keď ide o veci, pri ktorých si ich všimnú, ale keď ide o veci, ktoré sú riskantné alebo sa zložito riešia, nechajú ostatných, aby sa ich ujali a riešili ich oni. Čo sú to za ľudia? Nie sú to ľudia s extrémne nízkou integritou? Niektorí ľudia nakupujú veci pre Boží dom a mali by pri tom brať do úvahy záujmy Božieho domu a byť spravodliví a rozumní. Ľudia, ktorí patria k judášom, však nielenže nebránia záujmy Božieho domu, ale aj naopak – na úkor Božieho domu pomáhajú nevercom, pri každej príležitosti uspokojujú ich požiadavky, a ak im to pomôže získať si ich priazeň, tak radšej dopustia, aby boli poškodené záujmy Božieho domu. Tomu sa hovorí hrýzť ruku, ktorá ťa krmí, a je to nedostatok cnosti! Nie je to opovrhnutiahodná ľudská prirodzenosť? Nie je to omnoho lepšie ako Judáš, ktorý zapredal Pána a svojich priateľov. Čokoľvek im Boží dom zverí, neberú ohľad na jeho záujmy. Keď ich požiadajú, aby niečo kúpili, nikdy neobehnú viac obchodov, aby porovnali ceny, kvalitu a popredajný servis viacerých dodávateľov, ani potom starostlivo nezvážia možnosti a nič riadne nepreveria, aby sa vyhli podvodu, ušetrili Božiemu domu nejaké peniaze a ochránili jeho záujmy pred poškodením – to nikdy neurobia. Ak nejaký brat alebo sestra navrhne, že by bolo najlepšie sa porozhliadať, povedia: „Netreba sa rozhliadať; dodávateľ hovorí, že ich tovar je najlepši.“ Keď sa ich brat alebo sestra opýta: „Takže sa

s nimi môžeš dohodnúť na cene?“, odpovedia: „Prečo sa dohadovať o cene? Už mi povedali, aká je cena, a ak sa s nimi začnem handrkovať, určite by to bolo trápne a vyzeralo by to, že nemáme peniaze. Boží dom je predsa bohatý, nie?“ Bez ohľadu na to, koľko niečo stojí alebo aké je to kvalitné, pokiaľ to považujú za vhodné, okamžite niekoho poveria nákupom a budú kritizovať, karhať a dokonca odsudzovať každého, kto s nákupom otáľa. Nikto sa im neodváža povedať „nie“ do očí a nikto sa neodváža predložiť žiadne názory. Či už pre Boží dom robia veľkú vec, alebo malú pochôdzku, aké sú ich princípy? „Boží dom len musí zaplatiť peniaze a to, či sú jeho záujmy poškodené alebo nie, so mnou nemá nič spoločné. Ja to takto jednoducho robím; musím si vybudovať dobré vzťahy s nevercami. Čokoľvek povedia, je správne a ja sa tomu prispôbim. Nebudem riešiť záležitosti podľa požiadaviek božieho domu. Ak ma chceš použiť, tak ma použi, a ak ma nechceš použiť, tak ma nepouži – je to na tebe. Ja som jednoducho taký!“ Nie je to diabolská prirodzenosť? Takíto ľudia sú nevercami a pochybovačmi. Môžu byť použítí na vybavovanie záležitostí pre Boží dom? Tento typ človeka má nejaké vzdelanie, silné stránky a nejaké navonok viditeľné schopnosti, je to dobrý rečník a dokáže vybaviť nejaké obchody. Ale bez ohľadu na to, aké záležitosti pre Boží dom vybavuje, to nevyhnutne robí bezohľadne a svojvoľne, čím poškodzuje jeho záujmy. Taktiež vytrvalo klame Boží dom a zatajuje skutočný stav vecí, a keď už ich pokazí, Boží dom musí zariadiť, aby niekto upratal jeho neporiadok. Toto je typický príklad spolčovania sa s nevercami s cieľom zapredať záujmy Božieho domu. Ako sa to líši od Judáša, ktorý zapredal Pána a svojich priateľov? Keď sa ľudia tohto druhu použijú na konanie povinnosti, nielenže nedokážu slúžiť Božiemu domu, ale sa aj ukážu ako márnotratníci a nositelia nešťastia. Nie sú ani spôsobilí byť vykonávateľmi služby; sú to skrátka zvrhlíci! Takíto ľudia sú presne služobníkmi satana a potomkami veľkého červeného draka, a len čo sú odhalení, mali by byť okamžite vyčistení a vyradení. Ako veriaci v Boha a členovia Božieho domu si nedokážu ani splniť svoju zodpovednosť brániť záujmy Božieho domu. Majú ešte svedomie a rozum? Sú ešte horší ako strážny pes!

Ľudia, ktorí patria k judášom, nemajú na čele napísané slovo „Judáš“, ale ich činy a správanie majú presne rovnakú povahu ako tie Judášove a takýchto ľudí by ste nikdy nemali použiť. Čo myslím tým „nikdy nemali použiť“? Znamená

to, že im nikdy, ale naozaj nikdy nesmú byť zverené dôležité záležitosti. Ak ide o triviálnu záležitosť, ktorá sa nedotýka záujmov Božieho domu, je v poriadku ich dočasne použiť, ale tento typ človeka rozhodne nespĺňa princípy Božieho domu pre používanie ľudí, pretože sú to rodení judáši a sú od prírody zlí. Títo ľudia sú skrátka nebezpečné živly a absolútne sa nesmú používať. Čím dlhšie takýchto ľudí používaš, tým nepokojnejšie sa budeš cítiť a tým viac následkov to bude mať v budúcnosti. Ak už teda jasne vidíte, že sú to ľudia, ktorí patria k judášom, potom ich absolútne nepoužívajte – toto všetko je pravda. Je správne sa k nim takto správať? Niektorí ľudia môžu povedať: „Správať sa k nim takto je neláskavé. Veď nikoho nezapredali; ako môžu byť judášmi?“ Treba čakať, kým niekoho zapredajú? Ako sa Judáš prejavoval? Boli nejaké náznaky, že sa chystá zapredať Pána? (Áno, kradol peniaze z mešca Pána Ježiša.) Ľudia, ktorí neustále zapredávajú záujmy Božieho domu, majú rovnakú povahu ako Judáš, ktorý kradol peniaze z mešca. Keď sú takíto ľudia zatknutí, dopustia sa zrady a bez zábran odovzdajú satanovi všetko, čo vedia. Tento typ človeka má podstatu judáša a jeho podstata už bola jasne zjavená a odhalená; ak ich napriek tomu použiješ, nekoleduješ si o problémy? Nie je to úmyselné poškodzovanie Božieho domu? Niektorí ľudia otvorene hovoria: „Ak ma niekto oreže alebo ak niekto urobí niečo, čo poškodí moje záujmy či zničí to dobré, čo tu mám rozbehnuté, tak si ma neželajte!“ O to viac platí, že tento typ človeka má podstatu judáša; je to až príliš zjavné. Sám hovorí ostatným, že je judášom, takže takýto človek sa rozhodne nemôže použiť.

III. Ako zaobchádzať s priateľmi cirkvi

Existuje ďalší druh ľudí, ktorých nemožno považovať ani za dobrých, ani za zlých a ktorí sú veriaci len podľa mena. Ak ich občas požiadaš, aby niečo urobili, dokážu to, ale nebudú proaktívne konať svoju povinnosť, ak im ju nepridelíš. Kedykoľvek majú voľno, zúčastňujú sa na zhromaždeniach, ale nie je známe, či v súkromí jedia a pijú Božie slová, učia sa chválospevy alebo sa modlia. Sú však relatívne priateľskí voči Božiemu domu a cirkvi. Čo znamená relatívne priateľskí? Znamená to, že ak ich bratia a sestry požiadajú, aby niečo urobili, súhlasia s tým a v záujme toho, že sú ich bratmi vo viere, im v rámci svojich schopností dokážu pomôcť s niekoľkými vecami. Ak sa však od nich žiada, aby vynaložili veľké úsilie alebo zaplatili

nejakú cenu, absolútne to neurobia. Ak má nejaký brat alebo sestra isté ťažkosti a potrebuje, aby mu pomohli, napríklad aby občas postrážili dom, uvarili jedlo alebo pomohli s niekoľkými drobnými prácami – alebo daná osoba ovláda cudzí jazyk a môže bratom a sestrám pomôcť čítať listy –, s takýmito vecami dokážu pomôcť a sú relatívne priateľskí. Zvyčajne sa im s ostatnými vychádza dobre a nepočítajú ľuďom krivdy, ale nezúčastňujú sa pravidelne zhromaždení a nežiadajú o možnosť konať povinnosť, niečo ešte, aby sa ujali nejakej dôležitej alebo dokonca nebezpečnej práce. Ak ich požiadaš, aby urobili istú nebezpečnú úlohu, určite ťa odmietnu so slovami: „Verím v boha, aby som hľadal pokoj, tak ako by som mohol robiť nebezpečné úlohy? Nekoledoval by som si tým o problémy? Absolútne to nemôžem urobiť!“ Ale ak ich bratia a sestry alebo cirkev požiadajú, aby urobili niečo malé, dokážu pomôcť a vynaložiť symbolické úsilie presne ako priateľ. Túto formu vynakladania úsilia a pomoci nemožno nazvať konaním povinnosti ani konaním v súlade s pravdou-princípami, a už vôbec ju nemožno nazvať praktizovaním pravdy; ide len o to, že majú priaznivý dojem o veriacich v Boha, sú k nim dosť priateľskí a dokážu podať pomocnú ruku, ak niekto potrebuje pomoc. Ako sa nazýva tento druh ľudí? Boží dom ich nazýva priateľmi cirkvi. A ako by sa malo zaobchádzať s ľuďmi, ktorí sú priateľmi cirkvi? Ak majú kvalitu a nejaké silné stránky a dokážu cirkvi pomôcť vybaviť nejaké vonkajšie záležitosti, potom sú jej priateľmi a sú aj vykonávateľmi služby. Je to preto, že ľudia tohto druhu sa nepočítajú za veriacich v Boha a Boží dom ich neuznáva. A ak ich neuznáva Boží dom, môže ich za veriacich uznať Boh? (Nie.) Preto nikdy, ale naozaj nikdy nežiadajte takýchto ľudí, aby sa pripojili k radom tých, ktorí konajú povinnosť na plný úväzok. Sú takí, ktorí hovoria: „Keď niektorí ľudia začnú veriť, majú malú vieru a chcú byť len priateľmi cirkvi. Nerozumejú mnohým veciam ohľadom viery v Boha, tak ako môžu byť ochotní konať povinnosť? Ako môžu byť ochotní sa z celého srdca vydať?“ Nehovoríme o ľuďoch, ktorí veria v Boha tri až päť mesiacov alebo menej ako jeden rok, ale o ľuďoch, ktorí v Neho formálne veria viac ako tri roky, alebo dokonca päť či desať rokov. Bez ohľadu na to, ako veľmi ľudia ako títo slovne uznávajú, že Boh je jediný pravý Boh a Cirkev Všemohúceho Boha je pravá cirkev, nedokazuje to, že sú praví veriaci. Na základe rôznych prejavov tohto druhu ľudí a ich spôsobu viery ich nazývame priateľmi cirkvi.

Nezaobchádzajte s nimi ako s bratmi alebo sestrami – nie sú to bratia a sestry. Nenechajte takýchto ľudí vstúpiť do cirkvi, kde sa konajú povinnosti na plný úväzok, ani do radov tých, ktorí takúto povinnosť konajú; Boží dom takýchto ľudí nepoužíva. Niektorí môžu povedať: „Máš voči takýmto ľuďom predsudky? Hoci sa navonok môžu zdať vlašní, v skutočnosti sú vo vnútri veľmi horliví.“ Pre úprimných veriacich by bolo nemožné, aby verili v Boha päť alebo desať rokov a stále boli vlašní; správanie tohto druhu ľudí už plne odhaľuje, že sú to pochybovači, ľudia mimo Božích slov a neverci. A ak ich stále voláš bratmi a sestrami a stále hovoríš, že sa s nimi zaobchádza nespravodlivo, potom z teba hovoria len tvoje predstavy a pocity.

Ako by sme mali zaobchádzať s ľuďmi, ktorí sú priateľmi cirkvi? Sú srdeční a ochotní pomôcť s vybavovaním menšieho množstva záležitostí. Ak ich potrebujeme, môžete im dať príležitosť, aby nejaké záležitosti vybavili, a ak niečo dokážu urobiť, nech to urobia. Pokiaľ však ide o veci, ktoré nedokážu urobiť dobre a mohli by ich dokonca pokaziť, rozhodne im takéto úlohy nezverujte, aby ste sa vyhli problémom – nemôžete sa nechať dohnať ich dobrými úmyslami. Nerozumejú pravde a ani princípom. Ak sú nejaké vonkajšie záležitosti, ktoré dokážu vybaviť, nechajte ich. No nikdy ich nenechajte vybavovať dôležité záležitosti, ktoré sa týkajú práce cirkvi – v takom prípade by sa ich dobré úmysly a nadšená pomoc mali odmietnuť. Keď sa stretnete s takýmto človekom, zaobchádzajte s ním len povrchno a tým to končí; neberte ho vážne. Prečo by ste ho nemali brať vážne? Pretože je to len priateľ cirkvi a vôbec to nie je brat alebo sestra. Spĺňajú takíto ľudia princípy Božieho domu pre používanie ľudí? (Nie, nesplňajú.) Ak sa teda takýto človek nezúčastňuje zhromaždení, nepočúva kázne ani nekoná povinnosť, netreba ho pozývať. Ak neje a nepije Božie slová ani sa nemodlí, nehľadá pravdu-princípy, kedykoľvek sa mu niečo stane, a nechce sa stretávať s bratmi a sestrami, netreba ho podporovať ani mu pomáhať. Tri slová – nevšímajte si ich. Neberte vážne ľudí, ktorí sú priateľmi cirkvi a pochybovačmi, a nevšímajte si ich. Netreba sa o nich starať a netreba sa na nich pýtať. Prečo sa na nich nepýtať? Aký zmysel má pýtať sa na ľudí, ktorí s nami nemajú nič spoločné? Je to zbytočné, však? Chcete si všimnúť takýchto ľudí? Možno sa radi staráte do cudzích vecí a chcete sa zaujímať a premýšľať: „Ako sa im teraz darí? Sú zosobašení, alebo nie? Majú sa dobre? Akú prácu teraz robia?“ Bez ohľadu

na to, ako sa majú, to s tebou nemá nič spoločné. Aký zmysel má starať sa do toho? Nevšímaj si ich a ani ich nekomentuj. Niektorí ľudia radi komentujú, napríklad: „Vidíš? Neveria v Boha poriadne, každý deň žijú sklúčujúcim a vyčerpávajúcim životom a stále vyzerajú tak unavene a vyčerpane,“ alebo „Vidíš? Neveria v Boha poriadne, takže nemajú pokoj a v ich rodine sa zase stalo niečo zlé.“ Toto všetko sú nezmysly a je to zbytočné. To, ako žijú svoj život a akou cestou kráčajú, nie je tvoja vec. Ani ich nespomínaj; nie si na rovnakej ceste ako oni. Ty sa úprimne vydávaš Bohu a konáš svoju povinnosť na plný úväzok, chceš sa len usilovať o získanie pravdy a dosiahnutie spásy a bez ohľadu na to, čo Boh hovorí, chceš urobiť všetko pre to, aby si Ho uspokojil. Títo ľudia však tieto veci vo svojich srdciach nemajú. Keď vidíš zlé trendy, neznášaš ich a odpudzujú ťa a máš pocit, že v tomto svete niet šťastia a šťastie môžeš nájsť len vierou v Boha, zatiaľ čo oni sú presným opakom teba. To dokazuje, že nie sú na rovnakej ceste ako ty. Princíp Božieho domu pre zaobchádzanie s takýmto človekom je, že ak je ochotný pomôcť a pokiaľ nehrozia žiadne následky, Boží dom mu môže dať príležitosť. No ak ho Boží dom vôbec nepotrebuje a on je stále ochotný pomôcť, potom je najlepšie ho zdvorilo odmietnuť – nerob si problémy. Veriaci každý deň hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde a prijímajú orezávanie, ale stále vedia robiť veci povrchné. Môžu teda priatelia cirkvi vybavovať záležitosti poriadne a bez akejkoľvek odmeny? (Nie, nemôžu.) Povedzte Mi, nie je toto zmýšľanie o ľuďoch príliš zlé? Je toto vnímanie ľudí príliš negatívne? (Nie, nie je.) Toto je reč založená na faktoch, založená na podstate ľudí. Nebuďte nevedomí, nebuďte hlúpi a nerobte nič pochybé. Veriaci si ešte musia prejsť orezávaním, súdmi, napomínaním, prísnyim disciplinovaním, karhaním a odhaľovaním, kým sa ich konanie povinnosti bude môcť postupne zosúladiť s Božím úmyslom. Priateľ cirkvi alebo neverec vôbec neprijíma žiadnu pravdu a jediné, na čo myslí, sú jeho vlastné záujmy, tak čo dobré môže vzísť z toho, že vybavuje záležitosti pre Boží dom alebo pre bratov a sestry? To je úplne vylúčené. Je úplne primerané si takýchto ľudí nevšímať, však? (Áno.) Čo znamená, „nevšímať si ich“? Znamená to, že Boží dom ich nepovažuje za veriacich. Môžu veriť v Boha, ako chcú, ale práca a záležitosti Božieho domu s nimi nemajú absolútne nič spoločné. Sú ochotní pomôcť, ale musíme zvážiť a posúdiť, či sú na to vhodní, a ak nie sú, nemôžeme im dať túto príležitosť.

Povedzte Mi, je takéto konanie v súlade s princípmi? Máme právo takto zaobchádzať s takýmito ľuďmi? Rozhodne áno!

IV. Ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí boli prepustení

Existuje ďalší druh ľudí, a to tí, ktorí boli prepustení. Ako by sme s nimi mali zaobchádzať? Či už sú títo ľudia prepustení, pretože nie sú schopní konať skutočnú prácu a sú zaradení medzi falošných vodcov, alebo pretože kráčajú cestou antikristov a radia sa medzi typ ľudí, ktorí sú antikristami, treba ich rozumne prideliť k inej práci a urobiť pre nich rozumné opatrenia. Ak sú to antikristi, ktorí spáchali mnoho zlých skutkov, potom by, samozrejme, mali byť vypustení. Ak však majú podstatu antikrista a sú charakterizovaní ako antikristi, ale nespáchali mnoho zlých skutkov, nemusia byť vypustení, pokiaľ ešte môžu nejakým malým spôsobom slúžiť bez toho, aby spôsobovali narušenie alebo vyrušenie – nechajte ich naďalej slúžiť a dajte im šancu činiť pokánie. V prípade falošných vodcov, ktorí boli prepustení, im zariadte inú prácu na základe ich silných stránok a povinností, na ktoré sa hodia, ale už im nie je dovolené slúžiť v roli cirkevných vodcov; v prípade vodcov a pracovníkov, ktorí boli prepustení, pretože ich kvalita je mimoriadne slabá a nie sú schopní vykonávať žiadnu prácu, im tiež zariadte inú prácu na základe ich silných stránok a povinností, na ktoré sa hodia, ale už nemôžu byť povýšení na vodcov alebo pracovníkov. Prečo nemôžu? Už boli vyskúšaní. Boli odhalení a už je jasne vidieť, že kvalita a pracovná schopnosť takýchto ľudí ich robí nespôsobilými byť vodcami. Ak sú teda nespôsobilí byť vodcami, nedokážu konať ani iné povinnosti? Nie nevyhnutne. Ich slabá kvalita ich robí nespôsobilými byť vodcami, ale môžu konať iné povinnosti. Po prepustení môžu takíto ľudia robiť čokoľvek, na čo sa hodia. Nemalo by im byť odňaté právo konať povinnosti; v budúcnosti, keď ich duchovný vzrast narastie, môžu byť opäť použítí. Niektorí sú prepustení, pretože sú mladí, nemajú žiadne životné skúsenosti a tiež im chýbajú pracovné skúsenosti, takže sú neschopní uniesť prácu a nakoniec ich prepustia. Pri prepúšťaní takýchto ľudí existuje určitá voľnosť. Ak je ich ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni a ich kvalita dostatočná, môžu byť použítí aj po preradení na nižšiu pozíciu alebo môžu byť pridelení k inej práci, ktorá je pre nich vhodná. Keď budú jasne rozumieť pravde a budú mať nejaký kontakt a skúsenosť s

prácou cirkvi, takíto ľudia môžu byť na základe svojej kvality opäť povýšení a rozvíjaní. No ak je ich ľudská prirodzenosť na požadovanej úrovni, ale ich kvalita mimoriadne slabá, potom nemá žiadnu hodnotu ich rozvíjať a absolútne nemôžu byť rozvíjaní ani ponechaní.

Medzi tými, ktorí boli prepustení, sú dva druhy ľudí, ktorých absolútne nemožno znova povyšovať a rozvíjať. Jedným sú antikristi a druhým tí, ktorých kvalita je príliš nízka. Potom sú tu však aj niektorí ľudia, ktorí nie sú považovaní za antikristov, ale majú len zlú ľudskú prirodzenosť, sú sebeckí a ľstiví a niektorí z nich sú leniví, túžia po telesnom pohodlí a nedokážu znášať ťažkosti. Takíto ľudia nemôžu byť znova povýšení, ani keď majú mimoriadnu kvalitu. Ak majú trochu kvality, nech robia, čo dokážu, pokiaľ sa prijmú vhodné opatrenia; skrátka ich nepovyšujte za vodcu alebo pracovníka. Vodcovia a pracovníci musia mať okrem kvality a pracovnej schopnosti aj bremeno za cirkev, musia rozumieť pravde a byť schopní tvrdo pracovať a znášať utrpenie a musia byť usilovní a nie leniví. Okrem toho musia byť pomerne čestní a priami. Absolútne nemôžete vyberať ľudí, ktorí sú ľstiví. Tí, ktorí sú príliš nepoctiví a ľstiví, stále intrigujú proti bratom a sestrám, svojim nadriadeným a Božiemu domu. Trávia svoje dni premýšľaním len o pokrivených myšlienkach. Keď máte do činenia s niekým takým, musíte vždy hádať, čo si skutočne myslí, musíte sa neustále pýtať, čo presne v poslednom čase robil, a musíte ho mať stále na očiach. Využívať ho je príliš vyčerpávajúce a príliš znepokojujúce. Ak je takýto človek povýšený, aby konal povinnosti, napriek tomu, že rozumie trochu učenia, ho nebude praktizovať a za každú prácu, čo urobí, bude očakávať výhody a prospech. Používať takýchto ľudí je príliš znepokojujúce a príliš problematické, takže takíto ľudia nemôžu byť povýšení. Pokiaľ teda ide o antikristov, tých s mimoriadne slabou kvalitou, tých so zlou ľudskou prirodzenosťou, tých, ktorí sú leniví, túžia po telesnom pohodlí a nedokážu znášať ťažkosti, a tých, ktorí sú mimoriadne nepoctiví a ľstiví – keď sú títo ľudia odhalení a prepustení po tom, čo boli použítí, nepovyšujte ich druhýkrát; nepoužívajte ich znova nesprávne po tom, čo boli preuknutí. Niektorí môžu povedať: „Tento človek bol predtým charakterizovaný ako antikrist, no všimli sme si, že si už nejaký čas počína dobre, dokáže normálne komunikovať s bratmi a sestrami a už neobmedzuje ostatných. Môže byť povýšený?“ Neponáhľajte sa – len čo

bude povýšený a získa postavenie, odhalí sa jeho antikristovská prirodzenosť. Iní môžu povedať: „Kvalita tohto človeka bola predtým mimoriadne slabá; keď ho požiadali, aby dohliadal na prácu dvoch ľudí, nevedel, ako prideliť úlohy, a ak sa stali dve veci naraz, nevedel, ako urobiť rozumné opatrenia. Keď je však teraz o niečo starší, bude v týchto veciach lepší, však?“ Obstojí toto tvrdenie? (Nie.) Keď sa stanú dve veci naraz, ten človek je zmätený a nevie, ako sa s nimi vyrovnáť. Nedokáže prekuknúť nikoho ani nič. Jeho kvalita je taká slabá, že nemá žiadnu pracovnú schopnosť ani schopnosť chápania. Takýto človek absolútne nemôže byť znova povýšený za vodcu. Nie je to otázka veku. Ľudia so slabou kvalitou budú mať slabú kvalitu, aj keď budú mať osemdesiat rokov. Nie je to tak, ako si ľudia predstavujú, že keď niekto zostarne a získa viac skúseností, dokáže všetkému rozumieť – tak to nie je. Bude mať len nejaké životné skúsenosti, ale životné skúsenosti sa nerovnajú kvalite. Bez ohľadu na to, koľko vecí človek zažije alebo koľko lekcii sa naučí, neznamená to, že sa jeho kvalita zlepši.

Ak je niečia ľudská prirodzenosť príliš sebecká, ľstivá a podlá, je plná prefikaných úskokov a on myslí len na seba, môže sa takýto človek zmeniť? Práve z týchto dôvodov ho prepustili a teraz uplynulo desať rokov a on si vypočul mnoho kázní – je už jeho ľudská prirodzenosť nesebecká, poctivá a nie ľstivá? Poviem ti: Takýto človek sa nezmení, aj o ďalších 20 rokov bude stále rovnaký. Takže ak sa s ním o 20 rokov znova streneš a opýtaš sa ho, či je stále taký sebecký a ľstivý, dokonca si to prizná sám. Prečo sa ľudia so zlou ľudskou prirodzenosťou nezmenia? Môžu sa zmeniť? Predpokladajme, že by sa mohli zmeniť. Čo by muselo byť základom a podmienkami, aby sa to stalo? Musia byť schopní prijať pravdu. Ľudia so zlou ľudskou prirodzenosťou neprijímajú pravdu a vnútorne pohrďajú pozitívnymi vecami, neznášajú ich, zosmiešňujú ich a sú voči nim nepriateľskí – jednoducho sa nemôžu zmeniť. Takže ich bez ohľadu na to, koľko rokov uplynulo, nepovyšujte, pretože nie sú schopní zmeny. Je možné, že o 20 rokov sa naučia byť ešte úlisnejší a ešte lepší v hovorení pekne znejúcich slov a klamstiev. Ale ak sa s týmito ľuďmi budeš stykať a pozorovať ich konanie, zistíš jednu skutočnosť, a to, že sa vôbec nezmenili. Myslíš si, že by sa po toľkých rokoch, za ktoré si vypočuli toľko kázní a tak dlho konali povinnosti v Božom dome, mali zmeniť – mylíš sa! Nezmenia sa. Prečo? Vypočuli si toľko kázní a prečítali toľko

Božích slov, ale neprijmú ani nepraktizujú jedinú vetu, takže sa nezmenili ani o kúsok. Je nemožné, aby sa zmenili. Keď sú takíto ľudia odhalení a prepustení, nemôžu byť znova použítí, a ak ich použiješ, škodíš Božiemu domu a bratom a sestrám. Ak si nie si istý, tak len pozoruj, ako konajú, a sleduj, či záujmy bránia, keď čelia veciam, ktoré stavajú ich vlastné záujmy do konfliktu so záujmami Božieho domu; absolútne neobetujú svoje vlastné záujmy a nevynaložia všetky sily na obranu záujmov Božieho domu. Z tohto hľadiska nie sú dôveryhodní a nezaslúžia si, aby ich Boží dom povýšil a použil. Preto je takýmto ľudom súdené, aby neboli použítí. Môžu sa ľudia, ktorí neprijímajú pravdu, ešte zmeniť? Nie je to možné – je to bláznovstvo!

Pokiaľ ide o ľudí, ktorí sú leniví, túžia po telesnom pohodlí a nedokážu zniesť ani najmenšiu ťažkosť, tí sú ešte menej schopní zmeny. Počas svojho pôsobenia v roli vodcu nezažívajú žiadne ťažkosti a neznášajú ani tie, ktoré dokážu zniesť obyčajní bratia a sestry. Pri konaní svojej povinnosti postupujú len mechanicky – usporadúvajú zhromaždenia a kážu nejaké učenia a potom idú do postele, aby sa o seba dobre starali. Ak idú v noci spať čo i len trochu neskoro, ráno, keď bratia a sestry vstávajú, ešte tuho spia. Nie sú ochotní byť ani trochu unavení či zaneprázdnení, ani znášať čo i len trochu ťažkostí. Nič neobetujú a nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu. Kamkoľvek prídu, len čo zbadajú dobré jedlo a pitie, sú takí šťastní, že na všetko zabudnú. Nikam už nejdu, len tam zostanú, jedia, pijú a užívajú si a vôbec nepracujú. Nepočúvajú, keď sú orezávaní zo strany Zhora, ani neprijímajú pripomienky a odhaľovanie od bratov a sestier. Rozhodnú sa žiť čo najpohodlnejšie bez toho, aby platili akúkoľvek cenu a aby si plnili svoje zodpovednosti alebo konali svoju povinnosť, takže sa stávajú naničhodnými. Sú takíto ľudia schopní zmeny? Ľudia tohto druhu sú príliš leniví a túžia po telesnom pohodlí; nemôžu sa zmeniť. Takí sú teraz a takí budú aj v budúcnosti. Niektorí ľudia môžu povedať: „Ten človek sa zmenil a už nejaký čas vynakladá veľa úsilia na svoju prácu.“ Neponáhľajte sa. Ak ho povýšite za vodcu, upadne do starých koľají – taký jednoducho je. Je presne ako hazardný hráč, ktorý bude pokračovať v hraní, aj keď mu dôjdu peniaze a aj keby si mal požičať, predať dom alebo dokonca predať ženu a deti. Ak v poslednom čase nehraje, môže to byť preto, lebo zatvorili kasíno a niet kde hrať, lebo všetkých jeho kumpánov v hazarde chytili a nemá s kým hrať alebo predal všetko, čo mohol,

a nezostali mu žiadne peniaze na hranie. Len čo bude mať v rukách peniaze, začne znova hrať a nebude vedieť prestať – taký jednoducho je. Podobne ani tí, ktorí sú leniví a túžia po telesnom pohodlí, nie sú schopní zmeny. Len čo získajú nejaké postavenie, okamžite sa vrátia do svojej pôvodnej podoby a odhalí sa ich pravá tvár. Keď nemajú postavenie, nikto si ich neváža a nikto ich neobsluhuje, a ak nič nerobia, mali by byť vyčistení, pretože cirkev nepodporuje nečinných ľudí a oni tak nemajú na výber a musia niečo neochotne robiť. Robia veci inak ako ostatní. Ostatní konajú aktívne, zatiaľ čo oni pasívne. A hoci to navonok nie je žiadny rozdiel, v podstate to rozdiel je. Keď majú ostatní postavenie, robia, čo majú, a sú schopní plniť si svoje zodpovednosti, no len čo títo ľudia získajú postavenie, chopia sa príležitosti, aby sa oddávali výhodám tohto postavenia, a nerobia žiadnu prácu, takže sa odhalí ich prirodzenosť-podstata lenivosti a túžby po pohodlí. Preto sa ľudia tohto druhu za žiadnych okolností nezmenia, a len čo sú odhalení a prepustení, už by nikdy nemali byť znova povýšení a použítí – to je princíp.

Pokiaľ ide o ľudí v rôznych situáciách, toto sú princípy na ich povyšovanie a používanie. Minimálnym štandardom je, aby boli schopní vynakladať úsilie a bez vyrušovania poskytovať službu v Božom dome, a v takom prípade v ňom môžu konať povinnosť. Ak však nedokážu splniť ani tento minimálny štandard, potom bez ohľadu na to, aká je ich ľudská prirodzenosť a aké majú silné stránky, nie sú vhodní na konanie povinnosti a ľudia tohto druhu by mali byť vyradení z radov tých, ktorí tieto povinnosti konajú. Ak je ľudská prirodzenosť človeka zlomyseľná a rovná sa prirodzenosti antikrista, len čo sa potvrdí, že je antikrist, ho Boží dom nikdy nepoužije ani ho nebude povyšovať či rozvíjať. Niektorí ľudia môžu povedať: „Je v poriadku nechať ich poskytovať službu?“ Záleží na situácii. Ak by ich poskytovanie služby mohlo mať negatívny vplyv a nepriaznivé dôsledky pre Boží dom, Boží dom im nedá ani len príležitosť poskytovať službu. Ak vedia, že sú zlým človekom alebo antikristom, ktorý bol vypudený, ale sú ochotní poskytovať službu, budú robiť veci tak, ako im cirkev zariadi, a dokážu poskytovať službu slušným spôsobom, pri ktorom nepoškodia žiadne záujmy Božieho domu, môžu byť v takom prípade ponechaní. A ak nedokážu ani poriadne poskytovať službu a ich služba narobí viac škody ako úžitku, nebudú mať ani príležitosť poskytovať ju, a aj keby ju poskytovali, Boží dom ich aj tak nepoužije, pretože nie sú ani spôsobilí,

ani nespĺňajú kritériá na poskytovanie služby. Takže ľudia tohto druhu by sa nemali vracat' – nech idú, kam chcú. Niektorí ľudia môžu povedať: „Ak ma boží dom nepoužije, budem kázať evanjelium sám a ľudí, ktorých získam jeho kázaním, odovzdám božiemu domu.“ Bolo by to v poriadku? (Áno.) Niektorí môžu povedať: „Toho človeka by si nepoužil ani na poskytovanie služby, tak na akom základe by Ti mal dať ľudí, ktorých získa kázaním evanjelia? Na akom základe by pre Teba mal kázať evanjelium?“ Boží dom ich nevyužíva z rôznych dôvodov. Jedným je, že nespĺňajú princípy Božieho domu pre používanie ľudí. A ďalším je, že sa neodvážia použiť ľudí tohto druhu, pretože len čo ich použije, nebude konca problémom. Ako by sme teda mali vysvetliť túto záležitosť ich ochoty kázať evanjelium? To, o čom svedčia pri kázaní evanjelia, je Boh a je to vďaka Božím slovám a Božiemu dielu, že dokážu získať ľudí. Hoci boli títo ľudia získaní kázaním evanjelia danej osoby, v žiadnom prípade sa to nepočíta ako jej zásluha. Prinajlepšom je to len plnenie si svojich ľudských zodpovedností. Bez ohľadu na to, či si antikrist, zlý človek alebo niekto, koho vyčistili alebo vypudili, plnenie tvojich ľudských zodpovedností je niečo, čo by si mal robiť. Prečo hovorím, že je to niečo, čo by si mal robiť? Dostal si od Boha taký veľký prísun práv a aj to je krv Božieho srdca. Boží dom ťa už toľko rokov polieva a zaopatruje, no je niečo, čo od teba Boh žiada? Nie. Všetky najrôznejšie knihy, čo Boží dom rozširuje, sú zadarmo – nikto nemusí minúť ani cent. A rovnako je to aj s pravou cestou večného života a slovami života, ktoré Boh ľuďom venuje. Aj všetky kázne a duchovné spoločenstvá Božieho domu si ľudia môžu vypočúť bezplatne. Bez ohľadu na to, či si obyčajný človek alebo člen istej špeciálnej skupiny, dostal si od Boha toľko práv zadarmo, že je určite iba správne, aby si medzi ľuďmi hlásal Božie slová a Jeho evanjelium a aby si ich privádzal do Božej prítomnosti, však? Boh venoval ľudstvu všetky pravdy – kto si môže dovoliť splatiť takú ohromnú lásku? Božia milosť, Božie slová a Boží život majú nevyčísľiteľnú hodnotu, ktorú si žiadna ľudská bytosť nemôže dovoliť splatiť! Je život človeka taký vzácny? Môže mať rovnakú hodnotu ako pravda? Splatiť Božiu lásku a milosť si teda nemôže dovoliť nikto, a to ani tí, ktorých cirkev vyčistila, vypudila a vyradila – tí nie sú žiadnou výnimkou. Pokiaľ máš nejaké svedomie, rozum a ľudskú prirodzenosť, mal by si bez ohľadu na to, ako sa k tebe Boží dom správa, plniť svoju úlohu

hlásať Božie slová a svedčiť o Jeho diele. Je to ľudská zodpovednosť, ktorej sa nemožno vyhnúť. Takže nezáleží na tom, koľkým ľudom kážeš Božie slová a Jeho evanjelium alebo koľkých z nich získaš. Nie je to nič, za čo ti prináleží poklona. Boh vyjadril toľko právd a ty ich napriek tomu nepočúvaš a neprijímaš. Poskytovať malú službu a kázať druhým evanjelium je predsa bezpochyby niečím, čo by si mal robiť, alebo nie? Nemal by si sa vzhľadom na to, že si sa dnes dostal až sem, kajáť? Nemal by si hľadať príležitosti, ako Bohu splatiť Jeho lásku? Naozaj by si mal! Boží dom má správne ustanovenia a vyčisťovanie, vypudzovanie a vyradovanie ľudí sú veci, ktoré sa konajú v súlade so správnymi ustanoveniami a Božími požiadavkami – robiť ich je správne. Niektorí možno povedia: „Prijímať do cirkvi ľudí, ktorých si kázaním evanjelia získali tí, ktorí boli vyčistení a vypudení, je trochu trápne.“ No v skutočnosti je to povinnosť, ktorú by ľudia mali konať, a nie je sa za čo hanbiť. Všetci ľudia sú stvorené bytosti. Aj keď ťa vyčistili alebo vypudili, odsúdili ako zlého človeka či antikrista, alebo si terčom vyradenia, nie si vari ešte stále stvorená bytosť? A keď už si raz vyčistený, nie je Boh ešte stále tvojím Bohom? Vymažú sa snáď v okamihu slová, ktorými sa ti Boh prihovoral, a veci, ktorými ťa zaopatril? Prestanú existovať? Stále existujú, len si si ich nevážil. Všetci obrátení ľudia, a to bez ohľadu na to, kto ich obrátil, sú stvorené bytosti a mali by sa poddať Stvoriteľovi. Preto ak sú títo ľudia, ktorí boli vyčistení alebo vypudení, ochotní kázať evanjelium, nebudeme ich obmedzovať; no nech kážu akokoľvek, princípy Božieho domu pre používanie ľudí a správne ustanovenia Božieho domu sú nemenné a to sa nikdy nezmení.

Spomedzi týchto niekoľkých druhov ľudí, ktorí boli prepustení, väčšina pravdepodobne nebude skutočne činiť pokánie a nesmie byť znova použitá. Priestor na povýšenie a použitie majú len tí, ktorí boli prepustení alebo ktorým sa upravilo pridelenie povinnosti, pretože im chýbali pracovné skúsenosti, a tak dočasne neboli schopní vykonávať svoju prácu. Ľudia tohto druhu majú dostatočnú kvalitu a ani s ich ľudskou prirodzenosťou nie sú žiadne väčšie problémy. Majú len nejaké menšie nedostatky, neresti alebo zlé návyky zdedené po rodine a nič z toho nie je veľký problém. Ak ich Boží dom potrebuje, môžu byť v správnom čase znova povýšení a použítí; je to rozumné, pretože to nie sú zlí ľudia a nestanú sa z nich antikristi. Ich

kvalita je dostatočná, len ešte nekonali prácu dlho a nemali žiadne skúsenosti, takže neboli spôsobilí na prácu, čo nie je vážny problém. Ak boli prepustení z týchto dôvodov, v budúcnosti majú priestor na rozvoj a môžu sa zmeniť. Pokiaľ má niekto pracovnú schopnosť, má kvalitu a jeho ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, ľudia tohto druhu sa potom počas obdobia, v ktorom zažívajú Božie dielo a konajú svoju povinnosť, budú postupne meniť. Zmení sa ich ľudská prirodzenosť, porastú vo svojom živote-vstupe, nastanú nejaké zodpovedajúce zmeny v ich povahe a dôjde k určitému pokroku v ich chápaní pravdy. V závislosti od prostredia, povinností, ktoré konajú, a ich osobného odhodlania sa budú meniť a rásť v rôznej miere, takže sa dá povedať, že ľudia tohto druhu majú byť povýšení a použiti. Toto sú vo všeobecnosti princípy opätovného povýšenia a použitia niekoľkých druhov ľudí, ktorí boli predtým prepustení.

Siedmy bod zodpovedností vodcov a pracovníkov je: „Rozumne prideľovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý.“ V našom duchovnom spoločenstve sme si práve jasne vysvetlili význam toho, ako čo najlepšie použiť ľudí. Pokiaľ existuje čo i len najmenšia hodnota v niekoho rozvíjaní a za predpokladu, že jeho ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, potom mu Boží dom dá príležitosti. A pokiaľ sa niekto usiluje o pravdu a miluje pozitívne veci, potom sa ho Boží dom tak ľahko nevzdá ani ho nevyradí. Pokiaľ tvoja ľudská prirodzenosť a kvalita splňajú štandardy, o ktorých som práve hovoril v duchovnom spoločenstve, Boží dom pre teba určite bude mať miesto na konanie povinnosti a určite ťa rozumne použije a dá ti dostatočný priestor na uplatnenie tvojich schopností. Skrátka, ak máš silné stránky a odborné znalosti v určitej profesii, ktoré práca cirkvi potrebuje, potom ťa Boží dom určite nechá konať vhodnú povinnosť. Ak však nemáš žiadne odhodlanie ani vôľu a nechceš sa šplhať nahor, potom rob len to, čo môžeš, konaj nejakú povinnosť, ktorá je v rámci tvojich schopností, a nič viac. Ak máš odhodlanie a povieš: „Chcem pochopiť, získať viac právd, čo najskôr sa vydať na cestu k spásu a vstúpiť do pravdy-reality. Som ochotný brať ohľad na Božie bremeno, niešť ťažké bremeno v Božom dome, trpieť viac ťažkostí ako ostatní, viac sa namáhať a zanechať viac ako ostatní,“ a ak si vo všetkých ohľadoch vhodný, ale stále ťa nikto neodporúča, potom sa môžeš navrhnuť aj

sám. Nie je to rozumné? Stručne povedané, toto všetko sú princípy Božieho domu pre používanie všetkých druhov ľudí, pričom cieľom nie je nič iné, ako umožniť ľuďom vstúpiť do pravdy-reality. Aké sú prejavy vstupu do pravdy-reality? Patrí k nim chápanie pravdy, chápanie pravdy-princípov pri vykonávaní všetkých rôznych pracovných úloh a schopnosť praktizovať zodpovedajúce pravdy v styku so všetkými druhmi osôb, udalostí a vecí v každodennom živote namiesto toho, aby bol človek zmätený a bezradný, kedykoľvek sa mu niečo stane – to je cieľ. A keďže toto je cieľ, ktorý bol stanovený, mali by ste sa oň usilovať!

Týmto končí naše duchovné spoločenstvo o siedmom bode zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Niektorí ľudia môžu povedať: „Ešte si s duchovným spoločenstvom neskončil a v súvislosti s týmto bodom si neodhalil falošných vodcov.“ Povedal by som, že nie je potrebné ich odhaľovať. Na jednej strane sú falošní vodcovia slabšej kvality a neschopní vykonávať skutočnú prácu a na druhej strane sú bez svedomia a rozumu, nenesú žiadne bremeno, vôbec do svojej práce nevkladajú srdce a nedokážu dobre urobiť ani niektoré jednoduché veci. Kedykoľvek sa stretnú so zložitým problémom alebo s problémom, ktorý súvisí s pravdami-princípami, vôbec ho nedokážu rozlíšiť a ešte menej dokážu prekuknúť jeho podstatu. Takže ich nie je potrebné odhaľovať. Aj keby boli odhalení, neprijali by to a bola by to strata slov. Hovoriť o veciach, ktoré urobili, by navyše bolo na zvracanie a ľudia by sa vnútri hnevali. Pridelenie takej dôležitej práce týmto falošným vodcom bola chyba pri výbere ľudí. Už len to, že sú neschopní vykonávať svoju prácu, ich núti cítiť sa naničhodne, a ak sú odhalení a rozobratí, budú sa cítiť ešte utrápenejšie. Takže nech sa títo falošní vodcovia porovnávajú a preskúmajú svoje vlastné problémy, ako len môžu. Ak dokážeš objaviť svoje problémy, pozri sa, či sa v budúcnosti dokážeš zlepšiť, a ak ich nedokážeš objaviť, potom musíš pokračovať v skúmaní, pričom tiež môžeš požiadať ľudí okolo seba, aby ti to pomohli zanalyzovať a ujasniť si to. Ak s tebou ostatní hovorili v duchovnom spoločenstve a ty si do toho vložil srdce, ale stále nedokážeš objaviť svoje vlastné problémy a stále nevieš, ako ich rozpoznať alebo vyriešiť, potom si skutočne falošný vodca a mal by si byť vyradený.

6. marca 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (7)

Siedmy bod: Rozumne prideľovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý (druhá časť)

V poslednom duchovnom spoločenstve sa hovorilo o siedmej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Rozumne prideľovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý.“ Hovorili sme v ňom hlavne o troch aspektoch tejto zodpovednosti. Ktoré tri aspekty to sú? (Jedným je rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti, ďalším je rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich silných stránok a ďalším je, ako zaobchádzať s niekoľkými špeciálnymi druhmi ľudí a ako ich využívať.) V podstate sú to tieto tri aspekty. Keď sa na ne pozrieme, je princíp Božieho domu pri využívaní ľudí taký, že je každý čo najlepšie využitý? (Áno.) Je tento princíp presný? Je voči ľuďom spravodlivý? (Je spravodlivý.) Pokiaľ ide o hlupákov s narušenou inteligenciou, nie sú schopní nič urobiť a nedokážu konať ani tú najmenšiu povinnosť. Ak im prideľíš prácu, a to či už prácu na odborných technických aspektoch, alebo manuálnu, nedokážu ju dokončiť. Takýchto ľudí rozhodne nemožno použiť, dokonca ani na poskytovanie služby. To platí z hľadiska inteligencie. Pokiaľ ide o ľudskú prirodzenosť a o tých, ktorí ju majú zlú a sú zlí ľudia, hoci dokážu urobiť nejakú prácu a vykonávať nejakú povinnosť, z dôvodu ich príliš zlej ľudskej prirodzenosti budú pri konaní povinnosti spôsobovať vyrušenia a narušenia. Vedie to k väčšej strate ako zisku a nedokážu nič urobiť dobre. Takíto ľudia nie sú vhodní na konanie povinnosti a absolútne ich nemožno použiť. Ak existujú ľudia, ktorí majú určité silné stránky, a pokiaľ spĺňajú všetky podmienky požadované pri práci Božieho domu na základe toho, že majú ľudskú prirodzenosť na požadovanej úrovni, potom môžu byť rozumne priradení a využití. Minule sme tiež v duchovnom spoločenstve hovorili o tom, ako zaobchádzať s niekoľkými špeciálnymi typmi ľudí a ako ich používať. Prvým typom sú ľudia, ktorí sú ako Judáš a sú obzvlášť zbabelí. Súdiac podľa ich mimoriadnej zbabelosti,

len čo ich zajme veľký červený drak, je stopercentná šanca, že sa z nich stanú judáši, a ak im je pridelená dôležitá práca, len čo sa niečo stane, všetko zradia. Nie sú to nebezpeční ľudia? Existuje aj typ ľudí podobný pochybovačom, ktorých nazývame priateľmi cirkvi. Zdá sa, že títo ľudia vo svojich srdciach veria, že v nebi je nejaký Starec, ale nevedia, či Boh naozaj existuje, kde je alebo či skutočne vykonal svoje nové dielo, a často pochybujú o Božej existencii. Neveria v Boha a nenasledujú Ho skutočne. Preto takýchto ľudí nemožno použiť a nie sú vhodní na konanie povinnosti v Božom dome. Dokonca ani tí, ktorí skutočne veria, nemusia nevyhnutne konať svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni, nieto ešte pochybovači a priatelia cirkvi! Ďalším typom ľudí sú tí, ktorí boli prepustení, a aj v tejto skupine je niekoľko rôznych situácií.

Obsah posledného duchovného spoločenstva, ktorý sa týkal siedmej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, v podstate pokrýval tieto tri hlavné body: Jedným je rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti, ďalším je rozumné využívanie rôznych typov ľudí na základe ich silných stránok a ďalším je, ako zaobchádzať s niekoľkými špeciálnymi druhmi ľudí a ako ich využívať. O týchto troch hlavných bodoch sa v duchovnom spoločenstve hovorilo na základe niekoľkých aspektov, ktoré boli spomenuté v siedmej zodpovednosti, a o všetkých princípoch sa v duchovnom spoločenstve hovorilo jasne. Niektorí ľudia hovoria: „Hoci sa v duchovnom spoločenstve jasne hovorilo o princípoch, pokiaľ ide o niektoré konkrétne záležitosti a špeciálne okolnosti, stále nevieme, ako tieto princípy uplatňovať, ako zaobchádzať s ľuďmi alebo ako jednotlivcov povyšovať a používať; väčšinou sme stále bezradní.“ Existuje takýto problém? (Áno.) Ako by sa mal tento problém vyriešiť? Prvým hľadiskom pri povyšovaní a používaní ľudí sú potreby práce Božieho domu. A druhým hľadiskom je, či je vplyv použitia jednotlivca na prácu Božieho domu viac prospešný ako škodlivý, alebo naopak. Ak má istý jednotlivec chybnú ľudskú prirodzenosť, ale jeho použitie je pre prácu Božieho domu viac prospešné ako škodlivé, potom takého jednotlivca možno dočasne použiť, kým sa nenájde niekto lepší. Ak však použitie tejto osoby prináša viac škody ako úžitku, viac straty ako prínosu a vedie len k pokazeniu a spackaniu práce cirkvi, potom takého jednotlivca rozhodne nemožno použiť. Toto je princíp zvažovania pre a proti,

ktorý treba najprv pochopiť v situáciách, keď nie sú vhodní kandidáti, a je to aj princíp dočasného používania ľudí. Čo robiť, keď sa nedá nájsť vhodný kandidát, nie je jasné, kto by mohol byť relatívne lepší, a nie je zrejmé, kto je na danú úlohu úplne vhodný, pričom sa všetci zdajú priemerní? Jedinou možnosťou je nájsť dvoch ľudí, ktorí majú relatívne duchovné porozumenie, teda tých, ktorí chápu pravdu čisto, aby na práci spolupracovali. Kým konajú svoje povinnosti, malo by sa im viac hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a ich situácia by sa mala pozorovať a chápať; to umožní určiť, kto má relatívne lepšiu kvalitu, čo uľahčí nájdenie správneho kandidáta. Bez ohľadu na to, kto je poverený konať povinnosť, to musí byť na základe jeho kvality, silných stránok a charakteru; to je nevyhnutné. Ak niekto nedokáže rozpoznať tieto aspekty a nerozumie, aké silné stránky daná osoba má, mal by byť najprv poverený jednoduchou povinnosťou alebo nejakou manuálnou prácou či vyhľadávaním potenciálnych prijímateľov evanjelia, ktorým by sa mohlo kázať. Po skúšobnej dobe potom sledovanie a ďalšie pozorovanie umožnia presne posúdiť jeho situáciu a ľahšie určiť povinnosť, ktorá je pre neho najvhodnejšia. Ak je jeho kvalita príliš slabá a chýbajú mu silné stránky, postačí mu prideliť nejakú fyzickú prácu. Vodcovia a pracovníci si musia urobiť prehľad o nadriadených dôležitých prác, režiséroch evanjelia, každom vedúcom tímu, režiséroch tímov pre filmovú produkciu a tak ďalej na základe rôznych zdrojov a intenzívnejšie týchto ľudí pozorovať a skúmať, kým si nimi nebudú istí. Iba takýmto starostlivým pridelovaním povinností ľuďom môžu zabezpečiť, že opatrenia budú vhodné a ľudia vo svojich povinnostiach budú efektívni. Niektorí ľudia hovoria: „Dokonca aj neverci hovoria: „Nepodozrievaj toho, koho zamestnávaš, a nezamestnávaj toho, koho podozrievaš.“ Ako môže byť Boží dom taký nedôverčivý? Všetci sú veriaci; akí zlí už len môžu byť? Nie sú to všetko dobrí ľudia? Prečo ich Boží dom musí spoznávať, dohliadať na nich a pozorovať ich?“ Sú tieto slová platné? Sú problematické? (Áno.) Je v súlade s princípmi do hĺbky niekoho spoznávať, pozorovať ho a byť s ním v blízkom kontakte? Je to v úplnom súlade s princípmi. S ktorými princípmi je to v súlade? (Štvrtý bod zodpovedností vodcov a pracovníkov: „Mať neustály prehľad o situácii nadriadených jednotlivých prác a personálu zodpovedného za rôzne dôležité úlohy a v prípade potreby im včas upraviť pridelenia povinnosti alebo ich prepustiť, aby sa predišlo stratám spôsobeným výberom

nevhodných ľudí alebo aby sa tieto straty zmiernili a aby sa zabezpečil efektívny a plynulý priebeh práce.“) Toto je dobrý referenčný bod, ale aký je skutočný dôvod, prečo sa to robí? Je to preto, lebo ľudia majú skazené povahy. Hoci dnes mnohí ľudia konajú povinnosť, je len málo tých, ktorí sa usilujú o pravdu. Len veľmi málo ľudí sa usiluje o pravdu a vstupuje pri konaní svojej povinnosti do reality; väčšina z nich ešte stále nerobí veci podľa princípov, ešte stále to nie sú ľudia, ktorí sa skutočne podriaďujú Bohu; to len tvrdia, že milujú pravdu, že sú ochotní usilovať sa a snažiť sa o pravdu, ale ešte stále nie je známe, ako dlho im toto odhodlanie vydrží. Ľudia, ktorí sa neusilujú o pravdu, môžu kedykoľvek a kdekoľvek odhaliť svoju skazenú povahu. Chýba im akýkoľvek zmysel pre zodpovednosť voči svojej povinnosti, často sú povrchní, konajú, ako sa im zachce, a dokonca nedokážu prijať ani orezávanie. Len čo sa stanú negatívnymi a slabými, majú tendenciu zanechať svoju prácu – to sa stáva často, nič nie je bežnejšie; takto sa správajú všetci, ktorí sa neusilujú o pravdu. Keď teda ľudia ešte nezískali pravdu, sú nespoľahliví a nedôveryhodní. Čo znamená, že sú nedôveryhodní? Znamená to, že keď sa stretnú s ťažkosťami alebo neúspechmi, pravdepodobne upadnú a stanú sa negatívnymi a slabými. Je niekto, kto je často negatívny a slabý, dôveryhodným človekom? Určite nie. Ľudia, ktorí chápu pravdu, sú však iní. Ľudia, ktorí skutočne chápu pravdu, musia mať bohabojné srdce a srdce podriadené Bohu, a len ľudia s bohabojným srdcom sú dôveryhodní ľudia; ľudia bez bohabojného srdca nie sú dôveryhodní. Ako sa má pristupovať k ľuďom bez bohabojného srdca? Samozrejme, treba im poskytnúť láskyplnú pomoc a podporu. Pri konaní svojej povinnosti by mali byť viac kontrolovaní a malo by sa im poskytovať viac pomoci a usmernení; len tak možno zaručiť, že budú svoju povinnosť konať efektívne. A čo je cieľom takéhoto konania? Hlavným cieľom je podporovať dielo Božieho domu. Vedľajším cieľom je, aby sa pohotovo identifikovali problémy, aby sa im pohotovo poskytla podpora či orezávanie, aby sa dali do poriadku ich odchýlky a napravili ich slabiny a nedostatky. To je pre ľudí prospešné; nie je v tom nič zlomyseľné. Dohľad nad ľuďmi, ich pozorovanie, snaha pochopiť ich – to všetko slúži na to, aby sa im pomohlo vstúpiť na správnu cestu viery v Boha, aby sa im umožnilo konať ich povinnosť tak, ako žiada Boh, a podľa princípu, a aby sa im zabránilo spôsobovať akékoľvek vyrušenia a narušenia a konať zbytočnú

prácu. Cieľom tohto konania je výlučne prejavit' zodpovednosť voči nim a voči dielu Božieho domu; nie je v tom žiadna zloba. Predpokladajme, že niekto povie: „Takže toto sú princípy, podľa ktorých boží dom zaobchádza s ľuďmi, a toto prostriedky, ktoré sa používajú. Odteraz si musím dávať pozor. V božom dome nie je žiadny pocit bezpečia. Vždy ťa niekto sleduje a je ťa ťažké konať svoju povinnosť!“ Je toto tvrdenie správne? Aký druh ľudí by povedal takú vec? (Pochybovači.) Pochybovači, absurdní ľudia a tí, ktorým chýba duchovné porozumenie – tí majú tendenciu hovoriť popletené nezmysly bez toho, aby chápali pravdu. V čom je tu problém? Nie sú to slová, ktoré súdia a odsudzujú prácu cirkvi? Navyše ide o súdenie a odsudzovanie pravdy a pozitívnych vecí. Tí, ktorí sú schopní hovoriť takéto slová, sú určite popletení ľudia, ktorí nerozumejú pravde. Všetci sú to pochybovači, ktorí nemilujú pravdu.

Boží dom dohliada, pozoruje a snaží sa pochopiť tých, ktorí konajú nejakú povinnosť. Dokážete prijať tento princíp Božieho domu? (Áno.) Je úžasné, ak dokážeš prijať skutočnosť, že Boží dom na teba dohliada, pozoruje ťa a snaží sa ťa pochopiť. Pomáha ti to pri plnení si povinnosti, aby si bol schopný konať svoju povinnosť na požadovanej úrovni a uspokojiť Božie úmysly. Je to pre teba prospešné a pomáha ti to – nie je v tom žiadny zápor. Keď raz pochopíš tento princíp, nemal by si sa vzdať pocitov odolávania alebo ostrážitosti voči dohľadu vodcov, pracovníkov a Božieho vyvoleného ľudu? Aj keď sa ťa občas niekto snaží pochopiť, pozoruje ťa a dohliada na tvoju prácu, netreba to brať osobne. Prečo to hovorím? Pretože úlohy, ktoré sú teraz tvoje, povinnosť, ktorú vykonávaš, a akákoľvek práca, ktorú robíš, nie sú súkromnou záležitosťou ani osobnou prácou žiadneho človeka; týkajú sa práce Božieho domu a súvisia s jednou časťou Božieho diela. Keď na teba teda niekto trochu dohliada alebo ťa pozoruje, alebo sa ťa snaží hlbšie pochopiť, snaží sa viesť s tebou dôverný rozhovor a zistiť, aký je tvoj stav počas tohto obdobia, a dokonca niekedy, keď je jeho postoj trochu tvrdší a trochu ťa orezáva, disciplinuje a niečo ti vyčíta, je to všetko preto, lebo má svedomitý a zodpovedný postoj k práci Božieho domu. Nemal by si k tomu prechovávať žiadne negatívne myšlienky a nemal by si reagovať s negatívnymi emóciami. Čo to znamená, ak dokážeš prijať skutočnosť, že na teba ostatní dohliadajú, pozorujú ťa alebo sa ťa snažia pochopiť? To, že

vo svojom srdci prijímaš podrobné skúmanie zo strany Boha. Ak od ľudí neprijímaš dohľad, pozorovanie a ich snahy pochopiť ťa, a ty sa proti tomu dokonca staviaš odmietavo, dokážeš prijať Božie podrobné skúmanie? Božie podrobné skúmanie je detailnejšie, hlbšie a presnejšie, ako keď sa ľudia snažia pochopiť ťa; Božie požiadavky sú oveľa konkrétnejšie, náročnejšie a hlbšie. Ak teda nedokážeš ani prijať, že na teba dohliada Boží vyvolený ľud, nie sú tvoje tvrdenia o tom, že dokážeš prijať Božie podrobné skúmanie, iba prázdnyimi slovami? Aby si dokázal prijať Božie podrobné skúmanie a skúšku, najprv musíš prijať dohľad zo strany Božieho domu, vodcov a pracovníkov alebo bratov a sestier. Niektorí ľudia hovoria: „Mám ľudské práva, mám svoju slobodu a mám svoj spôsob práce. Nie je byť podrobený dohľadu a kontrole vo všetkom, čo robím, príliš zväzujúci spôsob života? Kde sú moje ľudské práva? Kde je moja sloboda?“ Je toto tvrdenie správne? Sú ľudské práva a sloboda pravdou? Nie sú pravdou. Ľudské práva a sloboda sú len relatívne civilizované a pokrokové spôsoby zaobchádzania s ľuďmi v ľudskej spoločnosti, ale v Božom dome sú Božie slovo a pravda nadovšetko – nemožno ich spomínať v jednej vete s „ľudskými právami“ a „slobodou“. Preto čokoľvek, čo sa robí v Božom dome, nie je založené na vysokých teóriách alebo vedomostiach neveriaceho sveta, ale na Božom slove a pravde. Je teda v súlade s princípmi, keď niektorí ľudia hovoria, že chcú ľudské práva a slobodu? (Nie je.) Je celkom zrejmé, že to nie je v súlade s princípom konania povinnosti. Si v Božom dome a konáš povinnosť stvorenej bytosti. Nepracuješ v spoločnosti, aby si zarábal peniaze, takže nie je potrebné, aby sa ťa niekto zastával a chránil tvoje ľudské práva; takéto veci sú zbytočné. Má väčšina ľudí schopnosť rozlišovať, pokiaľ ide o ľudské práva a slobodu? Tie patria k ľudským myšlienkam a perspektívam a nemožno ich spomínať v jednej vete s pravdou; takéto myšlienky v Božom dome neplatia. Mať vodcu, ktorý dohliada na tvoju prácu, je dobré. Prečo? Pretože to znamená, že preberá zodpovednosť za prácu cirkvi; je to jeho povinnosť, jeho zodpovednosť. Schopnosť plniť si túto zodpovednosť dokazuje, že je kompetentným vodcom, že je dobrým vodcom. Ak by si dostal absolútnu slobodu a ľudské práva a mohol by si robiť, čo sa ti zachce, nasledovať svoje túžby a užívať si úplnú slobodu a demokraciu a bez ohľadu na to, čo a ako by si urobil, vodca by sa do teba nestaral ani na teba nedohliadal, nikdy by sa ťa nič nepýtal, nekontroloval

by tvoju prácu, neozval by sa pri výskyte problémov a iba by ťa prehováral alebo s tebou vyjednával, bol by to dobrý vodca? Očividne nie. Takýto vodca ti škodí. Je tolerantný k tvojim zlým skutkom, dovoľuje ti ísť proti princípom a robiť to, čo sa ti zachce – tlačí ťa do ohnivej jamy. Toto nie je zodpovedný vodca na požadovanej úrovni. Na druhej strane, ak je na teba vodca schopný pravidelne dohliadať, identifikovať problémy v tvojej práci a včas ťa napomenúť alebo vyhrešiť a odhaliť, včas napraviť tvoje nesprávne snaženia a odchýlky pri konaní tvojej povinnosti a pomôcť pri nich a pri jeho dohľade, výčitkách, zaopatrení a pomoci sa tvoj nesprávny postoj k povinnosti zmení, dokážeš sa zbaviť niektorých absurdných názorov, postupne sa obmedzia tvoje vlastné predstavy a veci vyplývajúce z impulzivnosti a dokážeš pokojne prijať výroky a názory, ktoré sú správne a v súlade s pravdami-princípami, nie je to pre teba prospešné? Výhody sú vskutku nesmierne!

Boží dom zaobchádza so svojimi vodcami a pracovníkmi tak, že používa dohľad, pozorovanie a porozumenie. Aký je základ takéhoto zaobchádzania s ľuďmi? Prečo sa s ľuďmi zaobchádza takýmto spôsobom? Nejde o metódu a prístup, ktoré vyplývajú z princípov vernosti, vážnosti a zodpovednosti voči svojej povinnosti? (Áno.) Ak vodca nikdy nedohliada na ľudí, za ktorých je zodpovedný pri ich konaní povinností, nepozoruje ich a ani ich hlboko nechápe, možno ho považovať za vodcu verného svojej povinnosti? Zjavne nie. Skontrolovali niekedy vaši vodcovia, pracovníci a nadriadení tvoju prácu? Zisťovali, aký v nej nastal pokrok? Vyriešili problémy, ktoré sa v tvojej práci vyskytli? Opravili v nej nejaké zjavné nedostatky alebo odchýlky? Ponúkli ti pomoc, zaopatrenie, podporu alebo orezávanie týkajúce sa rôznych prejavov a odhalení tvojej ľudskej prirodzenosti a tvojho úsilia o život-vstup? Ak vodca nielenže nikdy neposkytuje vedenie tým, ktorí konajú bežné povinnosti, ale ani nikdy neposkytuje duchovné spoločenstvo, pomoc či podporu tým, ktorí sa zaoberajú dôležitou prácou – nehovoriac o dohľade, pozorovaní alebo hlbokom porozumení –, možno tohto vodcu bez týchto prejavov a činov považovať za vodcu, ktorý koná konkrétnu prácu? Je na požadovanej úrovni ako vodca? (Nie.) Niektorí ľudia hovoria: „Náš vodca pre nás len dvakrát týždenne organizuje zhromaždenia, trochu hovorí v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, potom prečíta nejaké duchovné spoločenstvo od Zhora a niekedy v duchovnom spoločenstve hovorí o

svojom skúsenostnom porozumení. Ale nikdy nám neponúkol žiadnu radu, zaopatrenie ani pomoc týkajúcu sa našich rôznych stavov, ako aj ťažkostí, s ktorými sa stretávame pri konaní našich povinností alebo pri živote-vstupe.“ Čo si myslíte o tomto vodcovi? (Nie je na požadovanej úrovni, je to falošný vodca.) Ak sa vodca nestará o svoju vlastnú prácu ani o rôzne stavy ľudí pod sebou a neplní si svoje zodpovednosti, potom nie je na požadovanej úrovni ako vodca. Na nikoho nedohliada, nikoho nepozoruje ani sa nikoho nesnaží pochopiť. Tvoje rozhovory s ním vždy prebiehajú takto: „Ako sa má teraz tento človek?“ „Práve ho pozorujem.“ „Ako dlho ho pozoruješ? Poznáš ho?“ „Pozorujem ho rok alebo dva. Ešte ho veľmi dobre nepoznám.“ „A čo tamten človek?“ „Ešte v tom nemám úplne jasno, ale pri konaní svojej povinnosti dokáže znášať ťažkosti, má odhodlanie a je ochotný vydať sa Bohu.“ „To je všetko povrchné. A čo jeho úsilie o pravdu?“ „Aj o tom sa musím dozvedieť? No, pozriem sa na to.“ Nikto nevie, ako dlho budeš musieť čakať na výsledky po tom, čo povie, že sa na to pozrie. Je to neisté. Takýto falošný vodca je vo svojej práci nedôveryhodný.

Majú vodcovia a nadriadení vašej cirkvi zodpovedný postoj k vašej práci? Skutočne poznajú a chápu vaše stavy, pokiaľ ide o prácu? Riešil sa tento aspekt práce náležite? (Nie.) Nikto z nich tento aspekt nezvládol náležite a nikto nedospel do bodu, v ktorom by bol verný svojej povinnosti a bral prácu vážne a zodpovedne. Je teda ľahké to dosiahnuť? Je to ťažké? Nie je to ťažké. Ak naozaj máš určitú kvalitu, ovládaš odborné zručnosti v rámci svojej zodpovednosti a nie si vo svojej profesii laik, potom sa stačí držať jedného slovného spojenia a dokážeš byť verný svojej povinnosti. Ktoré slovné spojenie to je? „Vlož do toho srdce.“ Ak vložíš srdce do vecí a do ľudí, tak vo svojej povinnosti dokážeš byť verný a zodpovedný. Dá sa toto slovné spojenie praktizovať ľahko? Ako ho uviesť do praxe? Neznamená to počúvať ušami ani premýšľať myslou – znamená to používať srdce. Ak človek dokáže skutočne používať svoje srdce, keď jeho oči vidia, ako niekto niečo robí, nejakým spôsobom koná alebo má na niečo nejakú reakciu, alebo keď jeho uši počujú názory či argumenty niektorých ľudí, pretože na premýšľanie a uvažovanie používa svoje srdce, v jeho mysli sa zrodia nejaké myšlienky, názory a postoje. Tieto myšlienky, názory a postoje mu umožnia získať hlboké, konkrétne a správne pochopenie danej osoby alebo veci a zároveň podnietia vhodné a

správne úsudky a princípy. Iba to, že má človek tieto prejavy používania srdca, znamená, že je verný svojej povinnosti. Ale ak do vecí nevložíš srdce, ak na to nemáš srdce, potom tvoje oči nereagujú na nič, čo vidíš, a tvoje uši nereagujú na nič, čo počuješ. Tvoje oči nikdy nepozorujú osoby, udalosti a veci; nepozorujú informácie, s ktorými sa stretávaš. Vo svojom srdci nebudeš rozlišovať rôzne hlasy a argumenty, ktoré začuješ, a nebudeš schopný rozlíšiť informácie, ktoré začuješ. To je ako byť slepý s otvorenými očami. Keď je srdce človeka slepé, sú slepé aj jeho oči. Čo teda vedie k tomu, že sa na základe pozorovania vecí očami a prijímania informácií ušami formujú myšlienky, názory a postoje? Všetko závisí od toho, či do vecí vložíš srdce a či hľadáš pravdu. Ak do vecí vložíš srdce, pri každom prijatí informácii, a to či už videných alebo počutých, budeš schopný vytvárať si názory a získať hlboké pochopenie osoby alebo veci. Ale ak do vecí nevložíš srdce, žiadne množstvo prijatých informácií nebude užitočné, a ak nevložíš srdce do toho, aby si to rozlíšil alebo pochopil do hĺbky, nič nezískaš a staneš sa zbytočným, na nič. Čo to znamená, keď sa povie „zbytočný človek“? Vzťahuje sa to na niekoho, kto pri konaní svojej povinnosti nepoužíva srdce – má oči a uši, ale tie sú mu na nič. Človek bez srdca nebude verný svojej povinnosti ani nedosiahne vážny a zodpovedný postoj k svojej práci.

Boží dom praktizuje dohľad nad vodcami a pracovníkmi na všetkých úrovniach, do hĺbky ich pozoruje a snaží sa im porozumieť s cieľom zlepšiť prácu cirkvi a čo najrýchlejšie viesť Boží vyvolený ľud na správnu cestu viery v Boha. Preto je dohliadanie a pozorovanie vodcov a pracovníkov nevyhnutné a musí sa takto praktizovať. Ak sa vďaka dohľadu Božieho vyvoleného ľudu zistí, že vodcovia a pracovníci nevykonávajú skutočnú prácu, a pohotovo sa to s nimi rieši, je to prospešné pre pokrok práce cirkvi. Dohliadanie na vodcov a pracovníkov je zodpovednosťou Božieho vyvoleného ľudu a je to v plnom súlade s Božími úmyslami. Keďže vodcovia a pracovníci majú skazené povahy, ak by na nich nikto nedohliadal, nielenže by to bolo na ich škodu, ale aj priamo ovplyvnilo prácu cirkvi. Za akých okolností už vodcovia a pracovníci nepotrebujú dohľad Božieho vyvoleného ľudu? Je to vtedy, keď plne pochopia pravdu, vstúpia do pravdy-reality, konajú podľa princípov a stávajú sa ľuďmi, ktorí sú zdokonalení a používaní Bohom. V takýchto prípadoch sa dohľad Božieho vyvoleného ľudu stáva zbytočným

a Boží dom už túto záležitosť nebude zdôrazňovať. Je však zaručené, že niekto, koho Boh zdokonalil, je úplne bez chýb a odchýlok? Nie nevyhnutne. Preto je stále potrebné Božie podrobné skúmanie, ako aj dohľad tých, ktorí rozumejú pravde; táto prax je v plnom súlade s Božími úmyslami. Pretože všetci ľudia majú skazené povahy, vodcov a pracovníkov možno nabádať, aby prevzali zodpovednosť za svoju prácu a boli verní svojim povinnostiam, iba prostredníctvom dohľadu. Bez dohľadu by väčšina vodcov a pracovníkov konala svojvoľne a povrchné – to je objektívny fakt. Ak si vodca alebo pracovník a bratia a sestry okolo teba na teba často dohliadajú, pozorujú ťa a snažia sa pochopiť, či si alebo nie si niekto, kto sa usiluje o pravdu, je to pre teba dobrá vec. Ak u teba objavia problém a ty ho dokážeš čo najrýchlejšie vyriešiť, je to prospešné pre tvoje úsilie o pravdu a pre tvoj život-vstup. A ak zistia, že páchaš zlo a že sa v súkromí prejavuješ mnohými zlými skutkami a rozhodne nie si niekto, kto sa usiluje o pravdu, tak ťa odhalia a prepustia z tvojej pozície, čo odstráni pohromu pre Boží vyvolený ľud a tiež ti umožní vyhnúť sa prísnejšiemu trestu: takýto dohľad je prospešný pre každého. A tak by vodcovia a pracovníci mali na dohľad Božieho vyvoleného ľudu správne reagovať. Ak si niekto, kto sa bojí Boha a vyhýba sa zlu, budeš cítiť, že potrebuješ dohľad Božieho vyvoleného ľudu, a ešte viac, že potrebuješ jeho pomoc. Ak si zlý človek a máš zlé svedomie, budeš sa báť dohľadu a budeš sa mu snažiť vyhnúť, čo je nevyhnutné. Preto niet pochyb o tom, že všetci, ktorí odolávajú dohľadu Božieho vyvoleného ľudu a majú voči nemu odpor, majú čo skrývať a rozhodne nie sú čestní ľudia; nikto sa nebojí dohľadu viac ako ľstiví ľudia. Aký postoj by teda vodcovia a pracovníci mali zaujať k dohľadu Božieho vyvoleného ľudu? Mal by zahrňať negativitu, ostražitosť, odvolávanie a nenávisť, alebo poslušnosť voči Božiemu ovládaniu a usporiadaniu a pokorné prijatie? (Pokorné prijatie.) Na čo sa vzťahuje pokorné prijatie? Znamená to prijať od Boha všetko, hľadať pravdu, zaujať správny postoj a nekonať horkokrvne. Ak u teba niekto naozaj objaví problém a poukáže naň, pomôže ti ho rozlíšiť a pochopiť a pomôže ti pri jeho riešení, potom je voči tebe zodpovedný a je zodpovedný aj voči práci Božieho domu a životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu; je to správne a je to úplne prirodzené a oprávnené. Ak existujú takí, ktorí považujú dohľad cirkvi za niečo, čo pochádza od satana a zo zlomyseľných úmyslov, potom sú to diabli a satani.

S takou diabolskou prirodzenosťou by určite neprijali ani Božie podrobné skúmanie. Ak niekto skutočne miluje pravdu, bude mať správne pochopenie pre dohľad Božieho vyvoleného ľudu, bude ho schopný považovať za niečo, čo sa robí z lásky a čo pochádza od Boha, a bude ho od Boha schopný prijať. Určite nebude konať horkokrvne ani impulzívne, a už vôbec sa v jeho srdci neobjaví odvolávanie, ostrážitosť alebo podozrievanie. Najsprávnejší postoj, s akým treba pristupovať k dohľadu Božieho vyvoleného ľudu, je tento: mal by si od Boha prijať akékoľvek slová a činy, akýkoľvek dohľad a akékoľvek pozorovanie alebo nápravy – dokonca aj orezávanie –, ktoré sú pre teba užitočné, a nebyť horkokrvný. Horkokrvnosť pochádza od zlého, od satana, nepochádza od Boha a nie je to postoj, ktorý by ľudia mali mať k pravde.

To je všetko, čo doplníme a o čom budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve, pokiaľ ide o siedmu zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Znamená to teda, že už sa o tejto zodpovednosti v duchovnom spoločenstve hovorilo úplne a už niet čo dodať – žiadny konkrétnejší obsah? Nie, každá zodpovednosť stále obsahuje oveľa konkrétnejší a podrobnejší obsah. To, o čom som hovoril v duchovnom spoločenstve, sú hlavné princípy; zvyšok, teda ako implementovať konkrétne detaily a praktizovať a uplatňovať tieto princípy, závisí od toho, ako to zažijete vo svojich skúsenostiach. Ak tieto princípy stále nedokážete pochopiť do hĺbky alebo neviete, ako ich uplatniť, potom spoločne hľadajte a buďte v duchovnom spoločenstve. A ak ani spoločné duchovné spoločenstvo stále nevedie k výsledkom, potom sa pýtajte tých, ktorí sú nad vami. Skrátka, či už ide o zaobchádzanie s akýmkoľvek typom človeka alebo o rozhodovanie, koho povýšiť a použiť, všetko sa musí riadiť princípmi. Pokiaľ ide o niektorých talentovaných jednotlivcov, v situáciách, keď ich nikto nedokáže celkom prekuknúť alebo im porozumieť, môžu byť predbežne povýšení a použítí podľa potrieb práce cirkvi – nezdržujte prácu a nezdržujte rozvíjanie ľudí; to je kľúčové. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Čo ak po tom, ako ich použijeme, pokazia prácu? Kto je za to zodpovedný?“ Keď niekoho použiješ, je to, akoby si ho umiestnil na opustený ostrov, kde s ním nikto nemôže nadviazať kontakt? Nie je okolo neho v skutočnosti mnoho ďalších, ktorí sa zaoberajú konkrétnymi úlohami? Na vyriešenie všetkých týchto záležitostí existujú spôsoby, a to dohliadanie, pozorovanie a porozumenie. A ak to podmienky dovoľujú, možno ich vyriešiť aj blízky

kontaktem. Čo presne znamená blízky kontakt? Znamená to pracovať spolu s nimi; proces práce je procesom ich spoznávania. Nespoznaš ich postupne prostredníctvom takéhoto kontaktu? Ak máš možnosť spojiť sa s nimi, ale neurobiš to a len zavolaš, aby si sa spýtal pár otázok, pričom to potom necháš tak, je nemožné ich pochopiť. Musíš sa spojiť s tými, s ktorými môžeš, aby si vyriešil problémy. Preto vodcovia a pracovníci nesmú byť vo svojej práci leniví. Takže ak chceš niekoho pozorovať a pochopiť, ako by si to mal urobiť? (Tým, že sa s ním spojíš.) Správne? Kľúčové je vložiť do toho srdce! Informácie, ktoré dokážete udržať vo svojich myšliach, možno prirovnať ku kukurici, ktorú zbiera opica – zbiera za pochodu, trúsi, ako zbiera, a nakoniec jej zostane len jeden klas, takže celé úsilie je márne. Na konci počúvania kázne si nedokážete spomenúť na obsah, o ktorom sa predtým hovorilo v duchovnom spoločenstve; aký to má dôvod? (Nevkladáme do toho srdce.) Zvyčajne sa nesústredíte na praktizovanie pravdy, takže vaše srdcia sa nesústredia na tieto záležitosti. Pokiaľ ide o to, ako pochopiť pravdu a vstúpiť do reality, ako spoznať samých seba a ako prostredníctvom pravdy do hĺbky pochopiť podstatu rôznych osôb, udalostí a vecí, nemáte vôbec žiadny vstup; preto tieto záležitosti nemajú vo vašich srdciach žiadny základ. Pokiaľ ide o veci, ktoré sa týkajú vstupu do pravdy-reality, vždy sa cítite zmätení. Teraz ešte každý týždeň navštevujete zhromaždenia, aby ste počúvali kázne. Ak nepočúvate kázne, nezoslabne tá trocha viery v Boha vo vašich srdciach a nezmizne kúsok po kúsku? To je nebezpečný signál! Dokážete do toho vložiť srdce, alebo nie? Povedal som vám všetky detaily; ak naozaj máš srdce, dokážeš to. A ak nemáš srdce, bez ohľadu na to, ako hovorím, to nepochopíš. To je všetko k nášmu duchovnému spoločenstvu na túto tému.

Ôsmy bod: Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie (prvá časť)

Vodcovia a pracovníci musia pohotovo identifikovať a vyriešiť ťažkosti

V dnešnom duchovnom spoločenstve budeme hovoriť o ôsmej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie“ a vo vzťahu k tejto zodpovednosti odhalíme rôzne prejavy falošných vodcov. Pohotovo hlásiť

nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie – nie je to súčasť práce a povinností vodcov a pracovníkov? (Áno.) Vodcovia a pracovníci budú vo svojej práci nevyhnutne čeliť niektorým zložitým problémom alebo sa stretnú s ťažkosťami mimo rozsahu cirkevnej práce či špeciálnymi prípadmi, ktoré sa netýkajú právd-princípov, a nebudú vedieť, ako si s týmito situáciami poradiť. Alebo sa v dôsledku svojej slabej kvality a preto, že nedokážu presne pochopiť princípy, nevyhnutne stretnú s niektorými ťažko riešiteľnými nejasnosťami a ťažkosťami. Tieto nejasnosti a ťažkosti sa môžu týkať problémov s využitím personálu, problémov súvisiacich s prácou, problémov vyplývajúcich z vonkajšieho prostredia, problémov týkajúcich sa života-vstupu ľudí a narušení a vyrušení spôsobených zlými ľuďmi, ako aj problémov s vyčistením alebo vypudením ľudí a tak ďalej. Pre všetky tieto problémy má Boží dom špecifické požiadavky a predpisy alebo existujú nejaké ústne pokyny. Okrem týchto špecifických predpisov nevyhnutne existujú aj niektoré nespomenuté špeciálne prípady. Pokiaľ ide o tieto špeciálne prípady, niektorí vodcovia ich dokážu zvládnuť dodržiavaním princípov požadovaných Božím domom, ako je ochrana záujmov Božieho domu, zabezpečenie bezpečnosti bratov a sestier a udržiavanie plynulého chodu cirkevnej práce – a navyše to robia veľmi dobre –, zatiaľ čo iní to nedokážu. Čo robiť s problémami, ktoré sa nedajú zvládnuť? Niektorí vodcovia a pracovníci pracujú zmätene, nedokážu identifikovať problémy, a aj keď ich identifikujú, nedokážu ich vyriešiť. Iba sa nimi nejako prešmyknú bez toho, aby hľadali riešenia u Zhora, bratom a sestrám jednoducho povedia: „Vyriešte si to sami; spoliehajte sa na Boha a vzhliadajte k Nemu, aby ste našli riešenia,“ a potom to považujú za vybavené. Bez ohľadu na to, koľko problémov sa nahromadí, ich nedokážu vyriešiť sami, no nehlásia to vyššie ani nehľadajú spôsob, ako ich vyriešiť – možno zo strachu, že ich Zhora prekuknú a oni budú zahanbení. A sú aj takí vodcovia a pracovníci, ktorí nikdy nehlásia problémy Zhora. Nevieť prečo. Hlásenie vyššie nemusí nevyhnutne znamenať hlásenie priamo Zhora; človek to určite môže najprv nahlásiť vodcom okrsku alebo oblasti. A ak to nedokážu vyriešiť, môžeš požiadať vodcov a pracovníkov, aby to nahlásili priamo Zhora. Ak požiadaš vodcu alebo pracovníka, aby istú záležitosť nahlásil Zhora a objasnil situáciu, môže to len tak potlačiť a ignorovať? Takých ľudí je málo. Aj keby takí

vodcovia naozaj existovali, stále si tú záležitosť môžeš objasniť s inými vodcami a pracovníkmi, aby si odhalil toho, kto problém potláča a nehlási. A ak títo ďalší vodcovia a pracovníci záležitosť stále neohlásia, existuje posledná možnosť: Môžeš napísať priamo na webovú stránku Božieho domu, aby to preposlali Zhora, čím sa zabezpečí, že im ten problém bude nahlásený. Je to preto, lebo Zhora sa už viackrát zaoberali takýmito listami a následne priamo poverili vodcov a pracovníkov, aby si s tou záležitosťou dali rady. V skutočnosti existuje viacero ciest, ako nahlásiť problém vyššie, a praktizujú sa ľahko. Záleží len na tom, či človek skutočne chce problém vyriešiť. Aj keď nedôveruješ určitému vodcovi alebo pracovníkovi, mal by si stále veriť, že Boh je spravodlivý a že Zhora konajú podľa právd-princípov. Nemôžeš nič dosiahnuť, ak nemáš skutočnú vieru v Boha a neveríš, že v dome Božom vládne pravda. Mnoho ľudí nerozumie pravde; neveria, že v Božom dome vládne pravda, a nemajú bohabojné srdce. Vždy si myslia, že úradníci sveta sa navzájom kryjú a Boží dom musí byť rovnaký, a neveria, že Boh je pravda a spravodlivosť. Preto takého človeka možno nazvať pochybovačom. Lenže menšina ľudí dokáže nahlásiť skutočné problémy. Takýchto ľudí možno nazvať ľuďmi, ktorí chránia záujmy Božieho domu; sú to zodpovední ľudia. Niektorí vodcovia a pracovníci nielenže neriešia vážne problémy, keď ich objavia, ale ich ani nehlásia vyššie. Vážnosť problému si začnú uvedomovať, až keď ho prešetrujú Zhora, čo veci zdržiava. Či už ste teda bežný brat alebo sestra, alebo vodca či pracovník, pri každom stretnutí s problémom, ktorý nedokázate vyriešiť a ktorý sa týka dôležitejších pracovných princípov, by ste ho mali včas nahlásiť vyššie a hľadať riešenie. Ak narazíte na nejasnosti alebo ťažkosti, ale neriešite ich, niektorá práca nebude môcť napredovať a bude musieť byť odložená a zastavená, čo ovplyvňuje napredovanie práce cirkvi. Takže keď sa vyskytnú problémy, ktoré môžu priamo ovplyvniť napredovanie práce, musia sa včas odhaliť a vyriešiť. Ak sa problém nedá ľahko vyriešiť, musíte nájsť ľudí, ktorí rozumejú pravde, a ľudí s odbornými znalosťami v danej oblasti, potom si s nimi sadnúť a spoločne problém preskúmať a vyriešiť. Takéto problémy sa nemôžu odkladať! Každý deň, o ktorý sa ich riešenie oddiali, je dňom zdržania v napredovaní práce. Nebrzdí to záležitosti jedného človeka, no ovplyvňuje to prácu cirkvi, ako aj to, ako Boží vyvolený ľud koná svoje povinnosti. Preto keď narazíte na takúto

nejasnosť alebo ťažkosť, musí sa pohotovo vyriešiť a nesmie sa odkladať. Ak to naozaj nedokážete vyriešiť, rýchlo to nahláste Zhora, ktorí sa toho priamo ujmu, aby to vyriešili, alebo vám ukážu cestu. A ak vodca alebo pracovník nedokáže riešiť problémy ako tento a namiesto toho, aby ho nahlásil Zhora a hľadal u nich riešenie, ho odkladá, tak patrí k vodcom, ktorí sú slepí, akoby nemali mozog, a sú naničhodní. Mali by byť prepustení a odvolaní zo svojich pozícií. Ak nebudú odvolaní, práca cirkvi nebude môcť napredovať a bude v ich rukách zničená. Preto sa to musí riešiť okamžite.

Filmová produkcia je tiež dôležitou pracovnou úlohou Božieho domu. Tímy pre filmovú produkciu často narazia na problém, pri ktorom majú všetci spory o scenár. Napríklad režisér je presvedčený, že scenár sa líši či odchyľuje od skutočného života a pri natáčaní by pôsobil nerealisticky, takže chce urobiť zmeny. Scenárista však dôrazne nesúhlasí, je presvedčený, že scenár je napísaný rozumne, a požaduje, aby režisér natáčal podľa scenára. A aj herci majú svoje vlastné námietky, pričom nesúhlasia ani so scenáristom, ani s režisérom. Herec povie: „Ak režisér trvá na tom, aby sa to natáčalo takto, ja hrať nebudem!“ Scenárista zas povie: „Ak režisér zmení scenár, tak budete všetci zodpovední, keď nastanú nejaké problémy!“ A režisér povie: „Ak ma nútia natáčať podľa scenára a vyskytnú sa chyby, Boží dom ma za to vezme na zodpovednosť. Ak chceš, aby som natáčal, musí sa to robiť podľa môjho nápadu, a ak nie, tak to robiť nebudem.“ Všetky tri strany sú teraz v slepej uličke, však? Práca zjavne nemôže pokračovať. Nenastala tu nejasnosť? Kto má teda vlastne pravdu? Každý má svoje vlastné teórie a argumenty a nikto nie je ochotný ustúpiť. Čo utrpí, keď sú tri strany v takejto slepej uličke? (Práca Božieho domu.) Práca Božieho domu je hatená a poškodzovaná. Cítili ste sa úzkostlivo a znepokojene, keď ste čelili takýmto situáciám? Ak nie, dokazuje to, že ste do toho naozaj nevložili srdce. Keď nastanú takéto nejasnosti a patové situácie, niektorí ľudia sú takí úzkostliví, že nemôžu byť ani spať, a myslia si: „Čo robiť? Takéto hádanie a neústupčivosť nikam nevedú. Neovplyvňuje to priebeh natáčania? Už teraz to spôsobilo niekoľkodňové meškanie a nemôže sa to ďalej odkladať. Ako môžeme vyriešiť tento problém, aby natáčanie prebiehalo hladko a práca sa nezdržala? Na koho sa máme obrátiť, aby sme tento problém vyriešili?“ Ak máš srdce, mal by si hľadať riešenia u vodcov, a ak to vodcovia nedokážu vyriešiť, mal

by si to rýchlo nahlásiť Zhora. Ak si skutočne ohľaduplný k Božím úmyslom, mal by si urobiť všetko pre to, aby si problém vyriešil čo najrýchlejšie; to je najdôležitejšie. A ak sa neznepokojuješ? Môžeš nad tým uvažovať a myslieť si: „Mýlia sa. Budem si stáť za svojím názorom – pochybujem, že mi môžu niečo urobiť. Najem sa a potom si na chvíľu zdriemnem, popoludní aj tak nemám čo robiť.“ Nohy ti oťažujú, zatočí sa ti hlava, tvoje srdce stratí silu a staneš sa malátnym. Je tu hromada ťažkostí, ale ty si nepozorný a malátny, takže neexistuje spôsob, ako ten problém vyriešiť. Prečo nie? Pretože ti k tomu chýba odhodlanie a túžba, takže nedokážeš vymyslieť riešenie. Myslíš si: „Nestáva sa často, že nistanú ťažkosti a práca sa zastaví. Využijem túto príležitosť, aby som si na pár dní oddýchol a trochu sa uvoľnil. Prečo byť stále taký unavený? Ak si teraz dám pauzu, nikto mi na to nemôže nič povedať. Koniec koncov, neflákam sa ani nie som nezodpovedný voči svojej práci. Chcem byť zodpovedný, ale v ceste nám stojí táto ťažkosť – kto ju vyrieši? Ako môžeme natáčať bez toho, aby sme ju vyriešili? Ak sú tu ťažkosti, ktoré nám bránia v natáčaní, nemali by sme si dať pauzu?“ Aké budú následky, ak sa takýto závažný problém, ktorý máte pred sebou, pohotovo nevyrieši? Ak sa budú problémy objavovať znova a znova a žiadny sa nevyrieši, môže práca napredovať ďalej? Spôsobí to nesmierne zdržania. Postup práce môže ísť len dopredu, nie dozadu, takže pokiaľ vieš, že tento problém predstavuje ťažkosti, nemal by si ďalej otáľať; musíš ho rýchlo vyriešiť. A keď sa tento problém vyrieši a nastane ďalší, ponáhľaj sa vyriešiť aj ten a snaž sa nestrácať čas, aby práca mohla hladko napredovať a dokončiť sa podľa plánu. Čo na to poviete? (Dobre.) Tí, ktorí majú srdce, čelia nejasnostiam a ťažkostiam práve s takýmto postojom. Nestrácajú čas, nevyhovávajú sa a netúžia po telesnom pohodlí. Tí bez srdca však naopak využijú medzery a budú sa vyhovárať, hľadať príležitosti na oddych a všetko robiť ležérnym tempom a bez pocitu naliehavosti, úzkosti či akéhokoľvek odhodlania znášať utrpenie alebo platiť cenu. A čo sa stane nakoniec? Keď čelia istej nejasnosti alebo ťažkosti, všetci sa na mnoho dní ocitajú v slepej uličke. Režiséri, herci ani scenáristi problém nehlásia a vodcovia sú medzitým slepí a nedokážu to rozpoznať ako problém. Aj keď to ako problém rozpoznajú, nedokážu ho sami vyriešiť a nehlásia to vyššie. A kým sa to úroveň po úrovni nahlási Zhora, uplynie desať dní alebo pol mesiaca. Čo sa robilo počas týchto desiatich dní až pol mesiaca? Konal

niekto svoje povinnosti? Nie, trávili čas jedením, pitím a zábavou! Nie sú to len príživníci? Všetci tí nadriadení, ktorí nedokážu pohotovo hľadať riešenia nejasností a ťažkostí, s ktorými sa stretávajú vo svojej práci, sa len príživujú a bezcieľne prežívajú dni. Takíto ľudia sú skrátene známi ako „flákači“. Prečo „flákači“? Pretože títo ľudia nepristupujú k svojim povinnostiam s postojom serióznosti, zodpovednosti, dôslednosti alebo pozitivity, ale sú skôr povrchní a negatívni a flákajú sa v čirej nádeji, že nastane nejaká ťažkosť alebo patová situácia, aby mali výhovorku zabaliť to a prestať pracovať.

Vodcovia a pracovníci by mali nielen pohotovo riešiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, no mali by tieto problémy aj pohotovo kontrolovať a identifikovať. Prečo by sa to malo robiť? Cieľ je len jeden: chrániť Božie dielo a prácu Božieho domu a zabezpečiť, aby každá pracovná úloha napredovala hladko a úspešne sa dokončila v bežnom pracovnom termíne. Aké problémy treba vyriešiť, aby sa zabezpečilo, že práca bude napredovať hladko? Po prvé je nevyhnutné dôkladne odstrániť všetky kamene úrazu alebo prekážky, ktoré vyrušujú prácu cirkvi, a obmedziť pochybovačov a zlých ľudí, aby sa zabránilo tomu, že budú spôsobovať problémy. A okrem toho musia byť nadriadení každej pracovnej úlohy i bratia a sestry vedení k tomu, aby pochopili pravdu, našli cestu praktizovania a naučili sa tak harmonicky spolupracovať a navzájom na seba dohliadať. Len tak sa dá zaručiť dokončenie práce. Bez ohľadu na to, s akými ťažkosťami alebo nejasnosťami sa vodcovia a nadriadení stretávajú, ak ich nedokážu vyriešiť, mali by problémy rýchlo nahlásiť Zhora a hľadať riešenia. Mali by bez ohľadu na prácu, ktorú vykonávajú, uprednostňovať riešenie problémov a mali by sa zaoberať technickými problémami a otázkami pracovných princípov, ako aj rôznymi ťažkosťami, s ktorými sa ľudia stretávajú pri živote-vstupe. Ak nedokážeš vyriešiť nejasnosti a ťažkosti, nebudeš môcť dobre konať svoju prácu. Takže keď narazíš na nezvyčajné ťažkosti alebo nejasnosti, ktoré nedokážeš vyriešiť, mal by si ich pohotovo nahlásiť Zhora. Nestrácaj čas, pretože aj zdržanie o tri až päť dní môže spôsobiť práci straty, a ak sa to zdrží o pol mesiaca alebo mesiac, straty budú príliš veľké. Okrem toho sa akýkoľvek problém musí riešiť na základe právd-princípov. Za žiadnych okolností ich nikdy neriešite pomocou ľudských filozofií pre svetské záležitosti. Nemeňte vážne problémy na menšie a potom menšie na nič, ani

iba nekarhajte obe zúčastnené strany a potom ich nechlácholte sladkými rečami, pričom sa vždy budete uchyl'ovať k vyjednávaniu a uhováraniu zo strachu z eskalácie problémov. To vedie k tomu, že problémy nie sú vyriešené na základnej úrovni, čo zanecháva pretrvávajúce problémy. Nie je to len spôsob, ako sa snažiť veci uhladiť? Ak máš pocit, že si vyčerpal všetky ľudské riešenia problému, ktorý sa naozaj nedá vyriešiť, a vôbec nedokážeš nájsť princípy pre technické problémy v rámci práce, mal by si tieto problémy rýchlo nahlásiť Zhora a bez čakania alebo otáľania hľadať riešenia. Akýkoľvek problém, ktorý sa nedá vyriešiť, by mal byť pohotovo nahlásený Zhora, aby sa hľadalo riešenie. Ako vám znie tento princíp? (Dobre.)

Zvyknú tímy pre filmovú produkciu a scenáristické tímy často uviaznúť na mŕtvom bode v otázkach natáčania? Každý má svoje vlastné zdôvodnenie, nedokážu dospieť k zhode a vždy sa púšťajú do slovných potýčok. Dokážu vodcovia vyriešiť tieto problémy, keď nastanú? (Niekedy dokážu.) Stretli ste sa niekedy so situáciou, v ktorej vodca vyriešil niektoré problémy prostredníctvom duchovného spoločenstva a znelo to úplne rozumne aj teoreticky solídne, ale stále ste si neboli istí, či to zodpovedá požiadavkám Božieho domu alebo pravdám-princípom? (Áno.) Ako ste riešili takéto situácie? (Niekedy sme hľadali u Zhora.) To je správny prístup. Boli ste niekedy v situácii, keď ste sa rozhodli nepýtať na problém, pretože ste videli, že brat Predstavený je dosť zaneprázdnený, a v domnienke, že je to v poriadku, pokiaľ je záležitosť teoreticky správna, ste sa potom rozhodli najprv pokračovať v natáčaní bez ohľadu na to, či to zodpovedá pravde? (V minulosti sme s tým mali vážne problémy. Viedlo to k tomu, že sme veci museli prerábať, a spôsobilo to narušenia a vyrušenia v práci.) Táto situácia je vážna! Mnohé z problémov, s ktorými sa stretávajú tímy pre filmovú produkciu, sú vlastne v konečnom dôsledku zodpovednosťou scenáristického tímu. Napríklad ak sa ukáže, že film tvorí dve a pol hodiny rozvláčneho rozprávania, sú za to primárne zodpovední scenáristi. Ale čo zodpovednosť režisérov? Ak je scenár rozvláchny, mali by to režiséri vidieť? Teoreticky by mali. Režiséri však za takýchto okolností môžu stále stráviť mesiace a spotrebovať značné ľudské zdroje, materiálne prostriedky a financie na dokončenie natáčania. Aký je to problém? Aká je vaša zodpovednosť v roli režisérov? Po prijatí scenára by ste si mali pomyslieť: „Tento scenár je zdĺhavý a obsahovo dosť bohatý,

ale chýba mu jadro a téma a celá jeho štruktúra je bezduchá. Tento scenár sa nesmie natočiť; musí sa vrátiť scenáristom, aby ho prepracovali.“ Ste schopní to urobiť? Vrátili ste už niekedy scenár? (Nie.) Je to preto, lebo nevidíte problémy, alebo preto, že sa ho bojíte vrátiť? Alebo sa bojíte, že vás niekto bude súdiť a povie: „Dali ti tento hotový scenár a ty si ho jedným slovom odmietol a poslal späť – nie si až príliš arogantný?“ Čoho sa vlastne bojíte? Vidíte problém, tak prečo scenár nevrátite scenáristom? (Nie sme zodpovední za našu filmovú produkciu.) V tímoch pre filmovú produkciu by to okrem cirkevných vodcov mali byť režiséri, čo budú pôsobiť ako nadriadení a tí, ktorí rozhodujú a majú posledné slovo. Keďže si režisér, mal by si za túto záležitosť prevziať plnú zodpovednosť a od okamihu, keď dostaneš scenár, ho riadne preveriť. Povedzme, že dostaneš scenár, prejdeš si ho od začiatku do konca a zistíš, že obsah je celkom dobrý. Má jadro a tému, dej sa točí okolo hlavnej dejovej línie a scenár sa celkovo zdá byť bez väčších problémov – vyzerá dobre, stojí za to ho natočiť, a tak sa môže prijať. Ak je však scenár zdĺhavý, rozpráva príbeh človeka od začiatku do konca bez zamerania alebo výraznej témy, takže nie je jasné, čo chce vyjadriť, čo chce u divákov dosiahnuť alebo aká je jeho ústredná myšlienka či duchovný význam, je zmätený a je to v podstate len rozvláchny opis, môže sa takýto scenár prijať? Čo by mali v takejto situácii urobiť režiséri? Musia scenár vrátiť a dať návrhy na jeho prepracovanie scenáristom. Ľudia zo scenáristického tímu môžu namietať a povedať: „To nie je fér! Kto sú, aby posudzovali scenár, ktorý sme napísali? Prečo by o tom mali rozhodovať oni? Boží dom by mal s ľuďmi zaobchádzať spravodlivo a rozumne!“ Čo robiť potom? Ak režiséri dokážu identifikovať problémy v scenári, nemali by sa ponáhľať s rozhodnutím, no mali by o tejto záležitosti najprv hovoriť v duchovnom spoločenstve s cirkevnými vodcami a členmi tímu pre filmovú produkciu. Ak všetci na základe svojich predošlých rokov skúseností s natáčaním a na základe svojho chápania scenárov jednomyselne usúdia, že scenár nie je na požadovanej úrovni, a sú presvedčení, že by jeho natáčanie nielen zdržalo filmovú produkciu, ale aj premrhalo všetky ľudské, materiálne a finančné zdroje, pričom nikto nemôže niesť takúto zodpovednosť, potom by sa mal tento scenár vrátiť. Rozvláchny scenár sa rozhodne nesmie natáčať; to je princíp. Ak majú všetci k scenáru ten istý postoj, scenáristi by ho mali bezpodmienečne

prijat' a prepracovať scenár podľa návrhov tímu pre filmovú produkciu. Ak stále existujú nezhody, členovia a vodcovia z oboch strán môžu spoločne diskutovať, aby zistili, koho argumenty zodpovedajú pravdám-princípom. A ak patová situácia pretrváva bez dosiahnutia záveru, malo by sa použiť posledné riešenie, a to ôsma zodpovednosť vodcov a pracovníkov, o ktorej sme dnes hovorili v duchovnom spoločenstve: „Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie.“ Problémy, ktoré uviazli v mŕtvom bode a nedajú sa vyriešiť, sa nazývajú nejasnosťami a ťažkosťami. Každá strana si myslí, že jej zdôvodnenie je správne, a nikto o tom nedokáže rozhodnúť. Takéto prehadzovanie si problému ho len zahmlieva a zatemňuje porozumenie všetkým súvislostiam a smeru, ktorým sa treba uberať. Vodcovia a pracovníci by vtedy mali prevziať svoju zodpovednosť, pohotovo nahlásiť problémy a nejasnosti, ktoré sa objavujú v práci, hľadať ich riešenia a snažiť sa ich pohotovo vyriešiť, aby nebránili postupu práce a aby sa hlavne zabránilo ich ďalšiemu hromadeniu. Pohotovité hlásenie a hľadanie riešení týchto problémov – nie je to konanie práce? Nie je to prejav seriózneho a zodpovedného postoja k práci? Nie je to vkladanie srdca do konania svojej povinnosti? Nie je to vernosť? (Áno.) To je vernosť svojej povinnosti.

Vodcovia a pracovníci zodpovední za prácu musia pohotovo spozorovať a vyriešiť akékoľvek problémy, ktoré v práci nastanú, pretože len tak sa dá zabezpečiť jej hladký priebeh. Všetkým vodcom a pracovníkom, ktorí nedokážu riešiť problémy, chýba pravda-realita a sú falošnými vodcami a pracovníkmi. Každý, kto objaví problémy, ale nedokáže ich vyriešiť a namiesto toho sa im vyhýba alebo ich zakrýva, je bezcenný naničhodník, ktorý len sabotuje prácu. Sporné otázky sa musia riešiť prostredníctvom duchovného spoločenstva a debaty. Ak ani tieto neprinesú správne výsledky, ale namiesto toho ešte viac zamúti vodu, mal by sa riešenia osobne ujať hlavný vodca, ktorý pohotovo navrhne riešenia a metódy a zároveň bude pohotovo pozorovať, chápať a posudzovať, aký bude výsledok situácie. A keď spory o nejaký problém stále pretrvávajú a nedá sa dospieť k žiadnemu záveru, treba problém rýchlo nahlásiť Zhora, aby sa hľadalo riešenie, a nie sa iba snažiť uhladiť veci. Nemalo by sa čakať alebo otáľať, a už vôbec by sa problém nemal ignorovať. Pracujú takto vaši súčasní vodcovia a

pracovníci? Mali by pohotovo sledovať a urýchľovať postup práce, zároveň identifikovať rôzne konflikty, ktoré sa v nej objavujú, a neprehliadať ani rôzne drobné problémy. Keď sa identifikujú závažné problémy, hlavní vodcovia a pracovníci by mali byť prítomní, aby sa podieľali na ich riešení, aby presne porozumeli všetkým súvislostiam, dôvodu, prečo problém nastal, a pohľadom zúčastnených a aby tak presne pochopili, čo sa v skutočnosti deje. Zároveň by sa mali zúčastňovať na duchovnom spoločenstve, debatách a dokonca aj sporoch o týchto otázkach. Je to nevyhnutné a účasť je kľúčová, pretože ti pomôže posúdiť a vyriešiť problémy, ktoré v práci nastanú. Ak len počúvaš bez toho, aby si sa zapojil, vždy stojíš bokom so založenými rukami, správaš sa ako niekto, kto len sedí na hodine a počúva, pričom si myslíš, že sa ťa netýka žiaden problém, ktorý v práci nastane, a nemáš k veci žiadny konkrétny názor alebo postoj, potom si jednoznačne falošný vodca. Keď sa zapojíš, budeš podrobne vedieť, aké problémy v práci nastali, čo ich spôsobilo, kto je zodpovedný, kde je kľúčový problém a či ho spôsobili predstavy a fantázie ľudí, alebo technická a odborná nedostatočnosť – to všetko sa musí objasniť, aby sa problémy mohli spravodlivo posúdiť a vyriešiť. Keď sa zúčastňuješ na tejto práci a zistíš, že problémy nespôsobil človek ani nikto, kto by to zamýšľal, no je pre teba ťažké presne určiť podstatu problému a nevieš, ako ho vyriešiť, pričom sa o ňom obe strany dlho sporia, alebo keď doň všetci vložili svoje srdce a úsilie, no stále ho nedokážu vyriešiť, nedokážu nájsť princípy ani smerovanie, čo spôsobí, že sa práca zastaví, a ty sa tiež bojíš, že pokračovanie by spôsobilo ďalšie chyby, narušenia a negatívne následky, čo by si mal urobiť? To, čo by mali vodcovia a pracovníci urobiť predovšetkým, je nediskutovať o protipatreniach alebo riešeníach so všetkými, ale čo najskôr nahlásiť problém Zhora. Vodcovia a pracovníci by mali zhrnúť a zaznamenať problémy v práci, bez otáľania, čakania alebo spoliehania sa na šťastie ich pohotovo nahlásiť Zhora a nemyslieť si, že spánok môže priniesť inšpiráciu alebo náhle osvietenie – je to zriedkavý jav, ktorý sa pravdepodobne nestane. Takže najlepším riešením je čo najrýchlejšie nahlásiť problém Zhora a hľadať riešenie, čím sa zabezpečí, že sa problém vyrieši pohotovo a čo najrýchlejšie; toto je skutočné vykonávanie práce.

Nejasnosti a ťažkosti, s ktorými sa vodcovia a pracovníci často stretávajú pri svojej práci

I. Nejasnosti

Na základe obsahu, o ktorom sme práve diskutovali, zhrňme, čo presne znamenajú „nejasnosti“ a „ťažkosti“. Tieto dve veci totiž nie sú to isté. Najprv vysvetlím pojem „nejasnosť“. Nejasnosť je, keď nejakú záležitosť nedokážete prekuknúť; neviete, ako ju posúdiť alebo rozlíšiť spôsobom, ktorý je v súlade s princípmi alebo presný. Aj keď ju dokážete trochu prekuknúť, nie ste si istí, či je váš názor správny, neviete, ako s ňou naložiť alebo ako ju vyriešiť, a je pre vás ťažké dospieť k záveru. Skrátka si v tom nie ste istí a nedokážete sa rozhodnúť. Ak ani trochu nerozumiete pravde a nikto iný problém nevyrieši, potom sa stáva neriešiteľným. Nie je to členenie ťažkej výzvy? Keď vodcovia a pracovníci čelia takýmto problémom, mali by ich nahlásiť Zhora a hľadať u nich, aby sa problémy vyriešili rýchlejšie. Čelíte často nejasnostiam? (Áno.) Pravidelné členenie nejasnostiam je už samo o sebe problém. Povedzme, že čelíš problému a nevieš, ako ho vhodne riešiť. Nieкто navrhne riešenie, ktoré považuješ za rozumné, zatiaľ čo ďalšia osoba navrhne iné, ktoré tiež považuješ za rozumné. Ak nedokážeš jasne vidieť, ktoré riešenie je vhodnejšie, pričom sa všetkých názory líšia a nikto nechápe hlavnú príčinu alebo podstatu problému, pri riešení problému sa nevyhnutne objavia chyby. Aby sa teda problém vyriešil, je kľúčové a dôležité určiť jeho hlavnú príčinu a podstatu. Ak vodcovia a pracovníci nerozlišujú, nedokážu pochopiť podstatu problému a nemôžu dospieť k správnej záveru, musia problém pohotovo nahlásiť Zhora a hľadať u nich riešenie; je to nevyhnutné a nie je to prehnaná reakcia. Nevyriešené problémy môžu viesť k vážnym následkom a ovplyvniť prácu cirkvi – to sa musí dôkladne pochopiť. Ak si plný obáv, vždy sa bojíš, že by Zhora mohli prekuknúť tvoje skutočné schopnosti, upraviť ti pridelenie povinnosti alebo ťa prepustiť, keď prekuknú, že nedokážeš robiť skutočnú prácu, a preto sa neodvážiš nahlásiť problém, môže to veci ľahko zdržať. Ak narazíš na nejasnosti, ktoré nedokážeš vyriešiť sám, no nenahlásiš ich Zhora, keď spôsobia vážne následky, a Zhora ťa budú brať na zodpovednosť, budeš mať poriadne problémy. Nie je to len tvoja vlastná vina? Ak vodcovia a pracovníci nie sú zodpovední a zoči-voči

takýmto nejasnostiam len hovoria nejaké učenia a uplatňujú nejaké predpisy, aby povrchne vyriešili problém, potom problém zostáva nevyriešený, veci zostávajú tam, kde sú, a práca nemôže napredovať. Presne toto sa stane, keď sa nejasnosti nevyriešia; veľmi ľahko to spôsobuje zdržania.

Keď nastanú nejasnosti, niektorí vodcovia a pracovníci dokážu vycítiť, že nastal problém, zatiaľ čo iní ho nedokážu odhaliť – tí z druhej skupiny majú príliš slabú kvalitu, sú otupení a nechápaví a chýba im citlivosť na akýkoľvek problém. Bez ohľadu na to, aká veľká nejasnosť sa pred nimi objaví, prejavujú len otupenosť a nechápavosť, pričom ignorujú problém a snažia sa ho obísť – to sú falošní vodcovia, ktorí nevykonávajú skutočnú prácu. Vodcovia a pracovníci, ktorí majú určitú kvalitu a pracovnú schopnosť, si v takýchto situáciách dokážu uvedomiť: „Toto je problém. Musím si o ňom urobiť poznámky. Zhora sa o takomto probléme nikdy predtým nezmienili a my sa s ním stretávame prvýkrát. Aké sú teda presné princípy riešenia takejto situácie? Ako by sa mal tento konkrétny problém vyriešiť? Zdá sa, že mám nejaké intuitívne myšlienky, ale sú nejasné, a hoci mám k takýmto záležitostiam určitý postoj, mať iba postoj nestačí; kľúčové je hľadať pravdu, aby sa problém vyriešil. Musíme túto záležitosť predniesť ostatným, aby sme o nej mali duchovné spoločenstvo a diskusiu.“ Ak ani po duchovnom spoločenstve a diskusii stále nevedia, ako postupovať, nemajú presný praktický plán riešenia problému a nejasnosť pretrváva, potom musia hľadať riešenie Zhora. V tomto bode je zodpovednosťou vodcov a pracovníkov poznamenať si nejasné body problému, aby v pravý čas mohli jasne vysvetliť, v čom presne tá nejasnosť spočíva a čo presne hľadajú. Toto by mali vodcovia a pracovníci robiť.

II. Ťažkosti

A. Čo sú ťažkosti

Ďalej sa pozrime na termín „ťažkosti“. Z doslovného hľadiska sú ťažkosti závažnejšie ako nejasnosti. Čo presne teda ťažkosti znamenajú? Nech to niekto vysvetlí. (Bože, my to chápeme tak, že ťažkosti sú skutočné problémy, s ktorými sa stretávame a ktoré sa už človek pokúsil vyriešiť, hoci ich stále vyriešiť nedokáže; tie sa považujú za ťažkosti.) (Doplním, že niekedy sa človek môže stretnúť s veľmi zložitými problémami, s ktorými sa nikdy predtým nestretol a pri ktorých všetkým chýbajú skúsenosti,

sú úplne zmätení a nemajú žiadne názory ani nápady, čo je typ veľmi náročných problémov.) Veľmi náročné problémy sa nazývajú ťažkosti, však? Najjednoduchšie a najpriamejšie vysvetlenie ťažkostí je, že sú to problémy, ktoré skutočne existujú. Napríklad ľudská kvalita, odborné zručnosti, telesné neduhy, ako aj environmentálne a časové problémy a tak ďalej – tieto skutočne existujúce problémy sa nazývajú ťažkosťami. Ôsma zodpovednosť vodcov a pracovníkov, o ktorej teraz hovoríme v duchovnom spoločenstve, však spočíva v tom, že musia pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie. Tu sa ťažkosťami nemyslia tieto široko definované skutočne existujúce problémy, ale obzvlášť ošemetné záležitosti, s ktorými sa stretávame v práci a ktoré sa nedajú zvládnuť. Aké problémy to sú? Sú to vonkajšie záležitosti, ktoré sa nijak zvlášť netýkajú právd-princípov. Hoci sa tieto záležitosti netýkajú právd-princípov, sú zložitejšie ako bežné problémy. V čom sú zložitejšie? Týkajú sa napríklad právnych a vládnych predpisov alebo bezpečnosti niektorých ľudí v cirkvi a podobne. To všetko sú ťažkosti, s ktorými sa vodcovia a pracovníci stretávajú pri svojej práci. Napríklad pri viere v Boha v zahraničí musí všetka cirkevná práca a životné prostredie bratov a sestier zodpovedať miestnym vládny predpisom a vyžaduje si pochopenie miestnych zákonov a politik, a to bez ohľadu na to, v ktorej krajine človek žije. Tieto záležitosti zahŕňajú styk s vonkajším svetom a riešenie vonkajších záležitostí a v porovnaní s vnútornými personálnymi záležitosťami cirkvi sú relatívne zložitejšie. V čom spočíva ich zložitosť? Nie je to také jednoduché, ako len povedať ľuďom v cirkvi, aby sa podriadili Bohu, boli poslušní, verne konali svoju povinnosť, chápali a praktizovali pravdu a riešili záležitosti podľa princípov – samotné vyslovenie týchto vecí problémy nevyrieši. Vyžaduje si to skôr pochopenie všetkých aspektov zákonov, politik a predpisov danej krajiny, miestnych zvykov a praktík a ďalších vecí. S týmito vonkajšími záležitosťami súvisí mnoho faktorov a často sa stáva, že vzniknú neočakávané problémy alebo problémy, ktoré sa ťažko riešia pomocou cirkevných princípov a ktorých vznik predstavuje ťažkosť. Napríklad ak niektorí ľudia v cirkvi konajú svoje povinnosti povrchno, tieto problémy sa dajú vyriešiť duchovným spoločenstvom o pravde, orezávaním alebo poskytnutím pomoci a podpory. Ale môžeš tieto princípy a metódy použiť aj na riešenie záležitostí vonku?

Dá sa týmto prístupom vyriešiť takýto problém? (Nie.) Čo teda treba urobiť? Na riešenie takýchto problémov a reagovanie na ne treba použiť nejaké múdre metódy. Boží dom pri riešení týchto vonkajších záležitostí stanovil aj niekoľko princípov, ale bez ohľadu na to, ako sú vysvetlené, stále často vznikajú rôzne ťažkosti. Pretože tento svet, táto spoločnosť a toto ľudstvo sú príliš temné a zložité a pretože dochádza k vyrušovaniu zlými silami veľkého červeného draka, pri riešení týchto vonkajších záležitostí sa vyskytujú isté neočakávané a dodatočné ťažkosti. Keď tieto ťažkosti nastanú a vy dostanete len jednoduchý princíp, ktorý hovorí: „Len sa podriadte Božím usporiadaniam; Boh všetko ovláda, stačí problém ignorovať,“ vyrieši to ten problém? (Nie.) A ak sa problém nedá vyriešiť, stane sa, že v prostredí, v ktorom bratia a sestry konajú svoje povinnosti, ako aj v ich životnom prostredí dôjde k vyrušovaniu, obťažovaniu a poškodzovaniu. Nevedie to k vzniku ťažkostí? Čo teda treba urobiť? Dá sa to riešiť impulzívnosťou? Očividne nie. Niektorí hovoria: „Môžeme to teda vyriešiť právnymi prostriedkami?“ Mnohé veci sa nedajú vyriešiť zákonom. Môže napríklad zákon vyriešiť problémy na miestach, kde sa mieša a zasahuje veľký červený drak? Zákon tam nemá žiadny účinok. Na mnohých miestach ľudská moc často prevyšuje zákon, takže neočakávajte, že problémy vyriešite spoliehaním sa na zákon. Ani ich riešenie používaním ľudských metód alebo impulzívnosti nie je vhodné. Čo by mali v takýchto situáciách robiť vodcovia a pracovníci? Dokážu tí, ktorí vedú len hovoriť slová a učenia, vyriešiť tieto problémy, keď nastanú? Nie sú to obzvlášť ošemetné záležitosti? Myslíš si, že najat' si právnik a ísť na súd, aby sa to vyriešilo, by fungovalo? Rozumejú tí ľudia pravde? V tomto svete niet miesta pre rozumnú argumentáciu; dokonca ani sudcovia v právnom štáte vždy nekonajú podľa zákona, ale skôr prispôbujú svoje rozsudky podľa toho, o koho ide, a nie sú spravodliví. V tomto svete, nech už je to kdekoľvek, sa ľudia spoliehajú na silu a moc, aby dodali váhu svojim slovám. Na čo by sme sa teda mali spoliehať my, ktorí veríme v Boha? Mali by sme sa k ľuďom správať a riešiť záležitosti podľa Božích slov, podľa pravdy. Ale môže pre nás vo svete všetko prebiehať hladko, ak sa spoliehame na Božie slová a pravdu? Nie, nemôže; to si vyžaduje múdrosť. Ak sa teda vodcom a pracovníkom pri stretnutí s takýmito problémami zdá, že záležitosť je mimoriadne dôležitá, a obávajú sa, že by ju mohli riešiť nevhodne, priniesť

tak problémy Božiemu domu a spôsobiť nežiaduce vplyvy alebo následky, tak sú pre nich takéto problémy ťažkosťami. Keď sa stretnú s ťažkosťami, ktoré nedokážu vyriešiť, musia ich pohotovo nahlásiť Zhora a hľadať vhodné metódy na riešenie problémov; toto by mali vodcovia a pracovníci robiť.

B. Správne názory a postoje, ktoré by mal človek mať, keď sa stretne s ťažkosťami

To, čo vám tu chcem objasniť, nie je určené len pre vodcov a pracovníkov, ale aj pre všetkých prítomných – je to ten najdôležitejší princíp. Kdekoľvek vykonávate prácu cirkvi, konáte svoje povinnosti alebo kázate evanjelium, vždy sa niečo zomelie. Dokonca aj samotné Božie dielo je plné ťažkostí – všimli ste si všetci túto skutočnosť? Hoci možno nepoznáte podrobnosti alebo im jasne nerozumiete, všetci si uvedomujete celkové okolnosti. Šírenie Božej práce na evanjeliu nie je žiadna prechádzka ružovou záhradou a všetci by ste na to mali byť duševne pripravení a uznať to. Stojí tu tento preukázaný fakt. Aký postoj by sme teda mali zaujať k týmto záležitostiam, aby bol najvhodnejší, najrozumnejší a najsprávnejší? Je správne byť vnútorne bojazlivý a ustráchaný? (Nie.) Keďže teda byť bojazlivý a ustráchaný nie je správne, je správne mať postoj a názor, s ktorými sa nebojíte ani neba, ani zeme, ste nepriateľmi celého sveta, vzdorujete mu až do konca a idete proti prúdu? (Nie.) Ide o rozumnosť normálnej ľudskej prirodzenosti, alebo impulzívnosť? Tieto nesprávne názory sú všetky prejavom impulzívnosti, nie skutočnej viery. Aké názory a postoje sú teda správne? Uvediem vám niekoľko. Toto je prvý názor, ktorý by ľudia mali mať: Či už v zahraničí, alebo v Číne, vydať sa z celého srdca Bohu a konať svoje povinnosti je tá najspravodlivejšia vec medzi všetkými ľudmi od dávnych čias až po súčasnosť. Naše konanie povinnosti je otvorené a čestné, nie tajné, pretože to, čo teraz robíme, je tá najspravodlivejšia vec medzi ľudmi. Na čo sa vzťahuje toto „najspravodlivejšia“? Vztahuje sa na pravdu, na Božiu vôľu a na usporiadania a poverenia Stvoriteľa; úplne prevyšuje ľudskú morálku, etiku a zákony a je to vec, ktorá je vykonávaná pod vedením a starostlivosťou Stvoriteľa. Nie je to ten najsprávnejší názor? Na jednej strane je tento názor naozaj existujúcou skutočnosťou a na druhej strane je to aj to najsprávnejšie uznanie povinnosti, ktorú človek koná. Toto je druhý názor, ktorý by ľudia

mali mať: Boh je zvrchovaný nad všetkými vecami a všetkými udalosťami. Všetko vrátane vládcov sveta a akejkolvek moci, náboženstva, organizácie či etnika na svete je pod zvrchovanosťou a kontrolou Božej ruky – nikto svoj osud nemá vo vlastných rukách. Ani my nie sme výnimkou; naše osudy sú pod zvrchovanosťou a kontrolou Božej ruky a nikto nemôže zmeniť smer, kam ideme a kde zostaneme, ani našu budúcnosť a konečný osud. Presne ako sa hovorí v Biblii: „Srdce kráľa je v Jahveho ruke ako vodný tok – obracia ho, kam chce.“ (Prís 21, 1) O čo viac to platí pre osudy nás, bezvýznamných ľudí! Vláda a systém vládcu krajiny, v ktorej žijeme, ako aj životné prostredie tejto krajiny – to všetko je pod Božou zvrchovanosťou, či je to pre nás hrozbou, nepriateľské alebo priateľské, a nemáme sa čoho obávať ani si o čo robiť starosti. Toto je názor, ktorý by ľudia mali zastávať, uvedomenie, ktoré by mali mať, a pravda, ktorú by mali vlastniť a ktorej by mali rozumieť. A toto je tretí názor, ktorý je, samozrejme, aj najdôležitejší: Bez ohľadu na to, kde a v ktorej krajine žijeme, a bez ohľadu na naše schopnosti alebo kvalitu sme len jednou časťou masy bezvýznamných stvorených bytostí. Jediná zodpovednosť a povinnosť, ktorú by sme si mali plniť, je podriaďiť sa zvrchovanosti, usporiadaniam a ovládaniu Stvoriteľa; nič iné, je to také jednoduché. Aj keď sme v súčasnosti v slobodnej krajine a v slobodnom prostredí, ak jedného dňa Boh pozdvihne nepriateľskú silu, aby nás prenasledovala a ubližovala nám, nemali by sme sa vôbec sťažovať. Prečo by sme sa nemali sťažovať? Pretože sme už dávno pripravení a naším záväzkom, zodpovednosťou a povinnosťou je podriaďiť sa všetkému, čo Boh robí, všetkému, čo ovláda. Je toto podriadenosť pravde? Je to postoj, ktorý by ľudia mali mať? (Áno.) Ak sa jedného dňa celé ľudstvo a celé prostredie obráti proti nám a budeme čeliť smrti, mali by sme sa sťažovať? (Nemali.) Niektorí hovoria: „Nepriaviedol nás Boh do zahraničia, aby sme už nemuseli trpieť krutým prenasledovaním satana? Nebolo to preto, aby sme mohli slobodne konať svoje povinnosti a dýchať vzduch slobody? Prečo potom Boh stále chce, aby sme čelili smrti?“ Tieto slová nie sú správne. Podriadenie sa Božiemu ovládaniu a usporiadaniu je postoj, a to postoj, ktorý by ľudia mali mať voči Bohu a Jeho zvrchovanosti. Je to postoj, ktorý by mala mať stvorená bytosť.

Je tu ešte jeden najdôležitejší bod, ktorý si ľudia musia uvedomiť: Hoci je v zahraničí relatívne stabilne a slobodne, vyhnúť sa častému obťažovaniu zo

strany veľkého červeného draka je ešte stále ťažké. Niektorí ľudia sa tvárou v tvár obťažovaniu zo strany veľkého červeného draka obávajú: „Moc veľkého červeného draka je príliš veľká. Dokáže si podplatiť dôležité osobnosti po celom svete, aby mu poskytovali službu a pracovali pre neho. A tak aj keď utečieme do zahraničia, stále sme v nebezpečenstve a v bezprostrednom ohrození! Čo môžeme robiť?“ Vždy, keď sa niektorí ľudia dopytujú tieto správy, začnú sa obávať a báť, chcú robiť kompromisy, chcú utiecť a nevedia, kam by sa mali skryť. Niektorí si vždy, keď sa to stane, myslia: „Svet je taký obrovský, a predsa pre mňa niet miesta! Pod mocou veľkého červeného draka trpím jeho prenasledovaním. Prečo ma stále vyrušuje dokonca aj mimo rozsahu jeho moci? Moc veľkého červeného draka je príliš veľká; prečo ma stále dokáže nájsť, aj keď utečiem na koniec sveta?“ Ľudia sa neubránia hrôze a neistote v tom, čo robiť. Je to prejav viery? V čom je tu problém? (V nedostatku viery v Boha.) Je to len nedostatok viery v Boha? Cítite hlboko vnútri, že ste menejcenní ako ostatní? Cítite sa vo viere vo Všemohúceho Boha a pri konaní svojej povinnosti v cirkvi trochu tajnostkársky, ako zlodej? Cítite sa o niečo menejcennejší ako tí v náboženskom svete? „Pozrite sa na ich moc; majú oficiálnych pastоров a štátom uznané honosné katedrály, je to také luxusné! V rôznych krajinách majú zbory a podniky. Ale pozrite sa na nás, ako nás vždy šikanujú a ako čelíme ostrakizácii, kamkoľvek ideme – prečo sme iní ako oni? Prečo o tom nemôžeme otvorene hovoriť, kamkoľvek ideme? Prečo musíme žiť tak úboho? Najmä je tu všetka tá negatívna propaganda na internete. Prečo toto nemusia znášať iné cirkvi? Prečo vždy musíme trpieť týmito vecami práve my? Iní veriaci v Boha otvorene hlásajú svoju vieru v kresťanstvo, kamkoľvek idú, ale my, veriaci vo Všemohúceho Boha, sa neodvažujeme hovoriť otvorene v strachu, že by nás zlí ľudia mohli nahlásiť a potom by nás zatkli.“ Nedávno som počul, že istý človek, ktorý o sebe tvrdil, že je vládny úradníkom, položil niekoľkým bratom a sestrám zopár otázok. Keď videli, že ich vypočúva úradník, dostali strach a prezradili všetko, čo vedeli, pričom odpovedali na všetko, čo sa ich pýtal. V čom bol problém, keď takto konali? Si veriaci v Boha – prečo by si sa mal báť úradníkov? Ak si neurobil nič nezákonné, niet sa čoho báť. A ak vlastníš pravdu, prečo by si sa mal báť diabla a satana? Myslíš si, že viera v Boha nie je správna cesta? Máš pocit, že si urobil niečo nezákonné? Prečo sa teda bojíš úradníka? Nie sú

takíto ľudia hlúpi a nevedomí? Niektorí ľudia na pevnine veľmi trpeli prenasledovaním a štvaním; cítia sa po svojom príchode do zahraničia vinní za to, že veria v Boha? Cítia sa zahanbení prenasledovaním veľkého červeného draka? Cítia sa zahanbení pred svojimi predkami a znevážení, pretože boli nútení utiecť do zahraničia, aby verili v Boha a konali svoju povinnosť? Vidia, že satanský režim a náboženský svet sa k Bohu a cirkvi správajú nepriateľsky, a cítia sa menejcenní alebo možno ešte hanebnejšie, než ako keby spáchali zločin? Máte tieto pocity? (Nie.) Navonok možno krútite hlavami a nechcete mať tieto myšlienky a pocity, ale keď človek čelí skutočným situáciám, jeho mentalita, správanie a nevedomé činy, ktoré robí, nevyhnutne odhalia najhlbšie a najskrytejšie aspekty jeho srdca. Čo sa tu deje? Ak tieto veci nemáš, prečo sa bojíš? Bojí sa človek, ktorý neporušil zákon, polície? Bojí sa sudcu? Nie. Len tí, ktorí porušili zákon, sa najviac boja polície, a len Číňania, ktorí si zvykli na jej útlak, sa najviac boja polície, pretože polícia ČKS nerešpektuje zákon a robí si, čo chce. Preto keď Číňania prvýkrát prídu do zahraničia, už len pohľad na políciu v nich vyvolá strach. Je to dôsledok toho, že ich vystrašila vláda veľkého červeného draka, a je to niečo, čo sa odhaľuje v ich podvedomí. V západných krajinách je tvoj status legálny, máš právo na pobyt, neporušil si žiadne zákony ani si neútočil na vládu a nespáchal si žiadne zločiny. Bez ohľadu na to, koľko kontroverzií môže tvoja viera vyvolať v náboženskom svete, jedna skutočnosť zostáva istá: Tvoja viera je chránená zákonom, je zákonná a slobodná a predstavuje tvoje právoplatné ľudské právo. Neporušil si absolútne žiadne zákony, takže ak niekto tvrdí, že je policajt, a vypočúva ťa so slovami: „Veríš vo Všemohúceho Boha? Ukáž mi svoj preukaz! Odkiaľ si? Koľko máš rokov? Koľko rokov si veriaci? Kde bývaš? Povedz mi svoju adresu!“, ako by si odpovedal? Ako by si odpovedal na prvú otázku: „Veríš vo Všemohúceho Boha?“ (Áno.) Prečo by ste povedali „áno“? Je to na základe faktu? Alebo je to tvoja občianska zodpovednosť, že musíš odpovedať „áno“, ak sa ťa niekto niečo pýta? Alebo ti to prikázal povedať Boh? Na čom to zakladáte? Pokiaľ ide o druhú vec, o ktorú požiadali, teda: „Ukáž mi svoj preukaz!“, ukázali by ste ho? (Nie.) A tretia otázka: „Kde bývaš? Napíš svoju adresu.“ Napísali by ste ju? (Nie.) Štvrtá otázka: „Koľko rokov veríš v Boha? Kto ťa priviedol k viere? Prečo veríš? Koľko rokov si v zahraničí?“ Odpovedali by ste na tieto otázky? (Nie.) Piata otázka: „Akú povinnosť tu konáš? Kto je

tvoj vodca?“ Odpovedali by ste na to? (Nie.) Prečo nie? (Nie som im to povinný povedať.) Vráťme sa teda k prvej otázke: Na otázku, či veríte vo Všemohúceho Boha, ste všetci jednohlasne odvetili, že by ste odpovedali „áno“. Je takáto odpoveď správna? (Nie.) Prečo je nesprávna? (Pretože viera je osobná sloboda. Polícia do nej nemá právo zasahovať. Preto mám právo im to nepovedať.) Prečo by si im to teda nepovedal? (Pretože si najprv musím objasniť, prečo ma vypočúvajú, v akej funkcii to robia a či je ich vypočúvanie zákonné alebo nie. Ak ich účel a identita nie sú jasné, nie som povinný odpovedať na ich otázky.) Toto tvrdenie je správne. Najprv ste všetci uviedli, že by ste odpovedali „áno“, ale ako som sa pýtal ďalej, začali ste cítiť, že niečo nie je v poriadku, a cítili ste, že vaša odpoveď bola nesprávna. Zistili ste, kde bol problém? Porozumenie, ktoré by ste mali mať v tejto veci, je takéto: Vierou v Boha sme neporušili žiadne zákony, nie sme zločinci a máme svoje ľudské práva a slobodu. Nemôže môžem vypočúvať alebo sa nás pýtať len tak hocikto. Nie je to tak, že komukoľvek, kto sa nás pýta, musíme odpovedať pravdivo; nemáme takú povinnosť. Sú tieto slová správne? (Áno.) Je nezákonné, aby nás ktokoľvek, bez ohľadu na to, kto to je, svojvoľne vypočúval; musíme poznať zákon a naučiť sa ho používať na svoju ochranu. Toto je múdrosť, ktorú by mal mať Boží vyvolený ľud. Čo teda urobíš, ak sa v budúcnosti stretneš s takouto situáciou? Ak sa ťa niekto opýta, či veríš vo Všemohúceho Boha, ako odpovieš? Ako to zvládneš? Prvá vec, ktorú povieš, je: „Kto si? Akým právom sa ma to pýtaš? Poznáme sa?“ Ak povie, že je zamestnancom nejakého vládneho úradu, potom by si ho mal požiadať, aby ukázal svoj preukaz. A ak ti svoj preukaz neukáže, povieš: „Nemáš oprávnenie hovoriť so mnou a ja ti nie som povinný odpovedať. Je veľa vládnych pracovníkov; mám odpovedať všetkým? Vláda na riešenie určitých úloh menovala konkrétnych ľudí – si naozaj zodpovedný za túto záležitosť? Aj keby si bol, neporušil som zákon, tak prečo by som ti mal odpovedať? Prečo by som ti mal všetko hovoriť? Ak si myslíš, že som urobil niečo zlé a porušil zákon, môžeš predložiť dôkazy. Ale ak chceš, aby som odpovedal na akékoľvek tvoje otázky, choď sa porozprávať s mojím právnikom. Nie som povinný ti odpovedať a ty nemáš právo pýtať sa!“ Aký je tento spôsob odpovede? Vyjadruje dôstojnosť? (Áno.) Čo teda ukázala vaša odpoveď? Vyjadrovala dôstojnosť? (Nie.) Odpovedať vašim spôsobom poukazuje na

neznalosť zákona. Len odpovieš na všetko, čo sa ťa ostatní opýtajú, a čo sa stane nakoniec? Staneš sa judášom. Môžete odpovedať bez rozmyslu, a tu je dôvod: Ľudia v krajine veľkého červeného draka sú indoktrinovaní a majú vymyté mozgy, aby si mysleli, že veriaci v Boha sú nevedomí, patria do nižšej triedy a sú prenasledovaní štátom a že by v tejto krajine mali žiť bez ľudských práv alebo dôstojnosti; preto sa veriaci sami radia k nižšiemu postaveniu. Po príchode do západných krajín nerozumejú veciam, ako čo sú ľudské práva, čo je dôstojnosť alebo aké sú povinnosti občana. Takže keď sa ťa niekto opýta, či veríš v Boha, zo strachu to rýchlo priznáš, povieš im všetko, čo vieš, a neukážeš vôbec žiadny duchovný vzrast. Kto to všetko spôsobil? Spôsobili to indoktrinácia a vláda veľkého červeného draka. Hlboko v podvedomí každého na pevnine je myšlienka, že len čo uveríš v Boha, zaujímaš najnižšie postavenie v tejto spoločnosti a medzi ľuďmi a stávaš sa odlúčeným od spoločnosti aj ľudstva. Týmto ľudom teda chýba dôstojnosť, ľudské práva a vedomie chrániť sa; sú hlúpi, nevedomí a chýba im schopnosť preniknúť do podstaty vecí, čo umožňuje ostatným, aby ich šikanovali a manipulovali podľa ľubovôle. Toto je vaša mentalita. Máš ďaleko od toho, aby si pevne vytrval vo svojom svedectve pre Boha, a každú chvíľu Ho zapredáš a staneš sa judášom. Ako teda môžeš konať s dôstojnosťou? Ako by si mal čeliť cudzincovi, ktorý ti kladie otázky? Najprv sa opýtaj, kto to je, a potom ho požiadaj, aby ukázali svoj preukaz. Toto je správny právny postup. Keď policajti alebo akíkoľvek iní vládni pracovníci v západných krajinách komunikujú s verejnosťou ako zástupcovia pracujúci v mene vlády, vždy najprv predložia svoje preukazy. Po overení ich totožnosti na základe ich preukazov sa potom rozhodneš, ako odpovieš na ich otázky alebo ako sa vysporiadaš s tým, čo od teba žiadajú. Samozrejme, máš v tejto veci určite priestor na voľbu a máš absolútnu autonómiu, nie si bábka. Hoci si Číňan a člen Cirkvi Všemohúceho Boha, si tiež legálnym a uznaným členom krajiny, v ktorej žiješ. Nezabudni, že máš autonómiu; nie si otrok ani väzeň žiadnej krajiny, si niekto, kto môže využívať zákony, ľudské práva a systémy tejto krajiny.

Ako by ste mali na základe obsahu tohto Môjho duchovného spoločenstva čeliť náhlym okolnostiam a nečakaným udalostiam? Toto je štvrtý bod, o ktorom máme hovoriť v duchovnom spoločenstve – nebudte bojzliví.

Niektorí ľudia sa pýtajú: „Znamená nebyť bojazlivý len to, že človek koná hlúpo odvážne?“ Nie, nebyť bojazlivý znamená nebáť sa žiadnej sily, pretože nie sme zločinci ani otroci; sme dôstojný Boží vyvolený ľud a dôstojné stvorené ľudské bytosti pod zvrchovanosťou Stvoriteľa. Vo svojom prístupe k tejto záležitosti v prvom rade nebudte bojazliví, ďalej aktívne hájте svoju povinnosť a chráňte prostredie, v ktorom ju konáte, a tiež aktívne čelте rôznym prostrediam a výrokom, činom či iným veciam rôznych síl, ktoré sú na nás zamerané. Aktívne im čeliť a nebyť bojazliví – čo si myslíte o tomto postoji? (Je dobrý.) Žiť takýmto spôsobom znamená žiť tak dôstojne, ako sa na človeka patrí; nie viesť nedôstojný život len preto, aby sme prežili. Prichádzame do zahraničia konať svoju povinnosť, a nie si naplniť žalúdky alebo zarábať na živobytie. Neporušili sme žiadne zákony, nespôsobili sme problémy žiadnej krajiny a určite v žiadnej nie sme otrokmi. V Božom dome konáme povinnosť stvorených bytostí; živíme sa sami a nie sme závislí od iných; je to úplne legálne.

Zo štyroch bodov, o ktorých sme práve hovorili, je kľúčový každý jeden. Aký bol prvý bod? (Či už v zahraničí, alebo v Číne, vydať sa z celého srdca Bohu a konať svoje povinnosti je tá najspravodlivejšia vec medzi všetkými ľuďmi od dávnych čias až po súčasnosť. Naše konanie povinnosti je otvorené a čestné, nie tajnostkárske, pretože to, čo teraz robíme, je tá najspravodlivejšia vec medzi ľuďmi.) A druhý? (Boh je zvrchovaný nad všetkými vecami a udalosťami. Všetko vrátane vládcov sveta a akejkolvek moci vo svete je pod zvrchovanosťou a kontrolou Božej ruky – nikoho osud nie je v jeho vlastných rukách. Ani my nie sme výnimkou; naše osudy sú pod zvrchovanosťou a kontrolou Božej ruky a nikto nemôže zmeniť smer, kam ideme a kde zostaneme. Aká je vláda a systém vládcu krajiny, v ktorej žijeme, aké je životné prostredie tejto krajiny a to, či je pre nás hrozbou, nepriateľské alebo priateľské, je všetko pod Božou zvrchovanosťou a nemáme sa čoho obávať ani si o čo robiť starosti.) Tretí bod? (Bez ohľadu na to, kde sme, a bez ohľadu na naše schopnosti alebo kvalitu sme len jednou časťou masy bezvýznamných stvorených bytostí. Jediná zodpovednosť a povinnosť, ktorú by sme si mali plniť, je podriaďovať sa zvrchovanosti, usporiadaniam a ovládaniu Stvoriteľa. Aj keď sme v súčasnosti v slobodnej krajine, ak jedného dňa Boh povolá nepriateľskú silu, aby nás prenasledovala a ubližovala nám,

nemali by sme sa vôbec sťažovať. Je to preto, lebo je naším záväzkom, zodpovednosťou a povinnosťou je podriaďiť sa všetkému, čo Boh robí, všetkému, čo ovláda.) Štvrtým bodom je aktívne a nebojácne čeliť všetkým vonkajším osobám, udalostiam a veciam. Tieto štyri body predstavujú postoje a chápanie, ktoré by mal mať každý, kto koná svoju povinnosť, a sú to aj pravdy, ktoré by každý takýto človek mal pochopiť. Hoci tieto štyri body veľmi nesúvisia s ôsmou zodpovednosťou vodcov a pracovníkov z dnešného duchovného spoločenstva, keďže hovoríme o ťažkostiach v práci, musíme sa týchto záležitostí dotknúť; nie je to nadarmo.

C. Princípy, ktoré by mali vodcovia a pracovníci praktizovať, keď sa stretnú s ťažkosťami

Niektorí vodcovia a pracovníci sa v súvislosti s vonkajšími záležitosťami stretávajú s pomerne ťažko riešiteľnými problémami a sú bezradní. Nedokážu preniknúť ku koreňu problému, nevedia, ako k nemu pristúpiť, a jednoducho ho ignorujú, čo vedie k tomu, že sa daná záležitosť zdrží. Aký je to problém? Je to problém falošných vodcov, ktorí nedokážu konať prácu a len zdržiavajú. Falošným vodcom chýba rozum normálneho človeka; keďže nedokážu riešiť problémy, prečo ich nehlásia Zhora? Ak problém nahlásiš Zhora, môžeme mu čeliť spoločne a problém sa nakoniec vyrieši. Sú veci, ktoré nedokázate prezrieť, a Ja vám ich pomôžem zanalyzovať. Pokiaľ neporušujeme zákon ani vládne nariadenia, žiadny problém nie je príliš veľký na to, aby sa nedal prekonať. Problémy týkajúce sa právd-princípov riešime sami a pri problémoch týkajúcich sa zákona môžeme požiadať o pomoc právneho poradcu a riešiť ich právnou cestou. Bez ohľadu na to, aké zlé sily úmyselne vyrušujú a sabotujú dielo Božieho domu, pamätajte na jednu vec: pokiaľ neporušujeme zákon ani vládne nariadenia, nikto nám nemôže nič urobiť. Je to preto, lebo väčšina zahraničných krajín je demokratická a riadi sa zákonom, a aj keď zlé sily konajú protizákonne, boja sa odhalenia a právnych sankcií. To je fakt. Bez ohľadu na to, ako veľmi temné ruky veľkého červeného draka vyrušujú a sabotujú dielo Božieho domu, obťažujú náš normálny život alebo si niekoho platia, aby robil zlé veci, musíme to fotiť a robiť autentické videá, seriózne o tom viesť presné záznamy a jasne si zapisovať čas, miesto a zúčastnené osoby. Keď nastane správny čas, vyriešime

to právnou cestou a nemusíme sa toho báť. Hoci je potláčanie zo strany veľkého červeného draka šialené, nebojíme sa ho, pretože Boh je našou oporou a jedného dňa zošle pohromy, aby ho zničil, a priamo ho potrestá. Nemusíme pre to nič robiť. Niektoré problémy občas nedokážete prezrieť a v takom prípade by ste to mali rýchlo nahlásiť vyššie. Zhora vám ukážu cestu, vďaka čomu sa veľké problémy zmenšia a malé zas vyriešia. V skutočnosti pri mnohých problémoch neviete, ako ich analyzovať, nedokážete preniknúť k ich podstate a myslíte si, že situácia je významná a vážna, ale po analýze Zhora si uvedomíte, že v podstate o nič nejde; nie je sa čoho báť a nie je to nič významné – stačí nezasahovať a po chvíli sa to vyrieši samo. Vyrušovanie zlých síl nemôže spôsobiť veľký rozruch; najviac sa boja verejného odhalenia, takže sa neodvážia prekročiť hranice. Ak sa hŕstka šašov odváži prekročiť hranice, môžeme to vyriešiť legálne, právnymi prostriedkami. To je niečo, čo by mali prezrieť všetci vodcovia a pracovníci. Bez ohľadu na to, s akou situáciou sa stretnete, v žiadnom prípade nesmiete konať zmätene alebo hlúpo. Ak istú situáciu nedokážeš prezrieť alebo zvládnuť, mal by si ju okamžite nahlásiť vyššie a nechať Zhora, aby ti poradili a navrhli stratégiu. Jediná skutočná obava je, že hoci falošní vodcovia nedokážu prezrieť ani riešiť problémy, nehlásia ich Zhora ani o nich neinformujú; čakajú, kým sa situácia vyhrotí a zdrží prácu, a až potom to nahlásia vyššie, čím pravdepodobne stratia najlepšiu príležitosť na riešenie problému. Je to ako keď má niekto rakovinu, ale nedá sa včas vyšetriť ani liečiť. Do nemocnice ide až v neskorom štádiu rakoviny, no vtedy je už neskoro a on môže len čakať na smrť. Falošní vodcovia teda s najväčšou pravdepodobnosťou zdržiavajú záležitosti vo svojej práci. Sú duševne nespôsobilí a sú to darebáci, ktorí ani nie sú zodpovední, ani neochraňujú dielo Božieho domu. Prečo sa hovorí, že falošní vodcovia sú spodina, zvestovatelia skazy a idioti, ktorým najviac chýba rozum? Tu je ten dôvod. Každý falošný vodca, ktorý má takú slabú kvalitu, že nedokáže zvládnuť ani vonkajšie záležitosti, by mal byť okamžite prepustený a vyradený, aby sa už nikdy nepoužil a aby sa predišlo ďalšiemu zdržiavaniu práce Božieho domu. Práca falošných vodcov je najväčšou prekážkou. Keď sa vyskytne problém, často by sa dal vyriešiť tak, že sa včas so všetkými prekonzultuje. Jediná obava je, že hoci je zodpovedný falošný vodca duševne zaostalý a nedokáže problém vyriešiť sám, nepreberie ho s

rozhodovacou skupinou ani ho nehlási Zhora a zaujme postoj nedbanlivosti, s ktorým problém zakrýva a potláča – to je to, čo veci najviac zdržiava. Ak sa problém odloží a okolnosti sa zmenia, môže to viesť k strate iniciatívy pri riešení problému, čo zas vedie k pasívnej situácii. Čo to dokazuje? Niektoré veci sa nedajú odkladať a musia sa riešiť pohotovo, už pri prvej príležitosti. Falošní vodcovia si to však neuvedomujú, takže jednotlivci s extrémne slabou kvalitou by rozhodne nemali viesť. Falošní vodcovia vedia len chrliť nejaké slová a učenia a nedokážu vyriešiť žiadne skutočné problémy; buď len ubližujú ľuďom, alebo spôsobujú zdržania. Iba prepustením týchto falošných vodcov a výberom jednotlivcov s bremenom a zmyslom pre zodpovednosť za vodcov a pracovníkov môže práca cirkvi normálne postupovať vpred. Pokiaľ bez ohľadu na problémy, ktorým čelíte, dokážete hľadať pravdu, existuje spôsob, ako ich vyriešiť. Vonkajšie záležitosti a vyrušenia spôsobené veľkým červeným drakom sa v prípade potreby dajú vyriešiť právnou cestou, nie je to nič vážne. Pokiaľ neporušujeme zákon ani vládne nariadenia, nikto nám nemôže nič urobiť, a s touto dôverou sa nemusíme báť žiadneho vyrušovania zo strany satana alebo diablov.

Teraz treba rozobrať a pochopiť otázku falošných vodcov. Je to kľúčové pre dobré vykonávanie cirkevnej práce! Poďme si v duchovnom spoločenstve pohovoriť o tom, prečo falošní vodcovia stále nehlásia problémy Zhora, keď čelia problémom, ktoré nedokážu vyriešiť sami. Ako by sme sa na to mali pozeráť? Môžete to všetci zanalyzovať a mať z toho úžitok. Už problém, že falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu, je vážny, ale existuje ešte vážnejší problém: keď cirkev čelí vyrušovaniu zo strany zlých ľudí a antikristov, falošní vodcovia to nielenže neriešia, ale čo je ešte horšie, nehlásia to Zhora a nechávajú zlých ľudí a antikristov vyrušovať cirkev – len sa prizierajú z ústrania a nikoho neurazia. Bez ohľadu na to, do akej miery je práca cirkvi vyrušovaná, falošným vodcom je to jedno. V čom je tu problém? Nie sú takíto falošní vodcovia príliš nemorálni? Už len tento fakt stačí na to, aby sa takíto falošní vodcovia vypudili. To, že falošní vodcovia dovoľujú zlým ľuďom a antikristom slobodne vyrušovať cirkev, je rovnaké, akoby týmto zlým ľuďom a antikristom odovzdali cirkev a Boží vyvolený ľud. Slúžia im ako štít, a to prináša práci cirkvi príliš veľkú stratu! Už len na základe tohto bodu sa nenaskytá otázka, či by falošní vodcovia mali

byť prepustení, ale či by mali byť vyčistení. Čo je vážnejšej povahy: to, že falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu, alebo to, že nechávajú zlých ľudí a antikristov vyrušovať cirkev? Nevykonávanie skutočnej práce môže ovplyvniť život-vstup Božieho vyvoleného ľudu a pokrok v práci cirkvi; už len to spôsobuje zdržanie vo významných záležitostiach. Lenže keď falošní vodcovia dovoľia zlým ľuďom a antikristom svojvoľne vyrušovať cirkev bez toho, aby hľadali riešenie alebo to hlásili Zhora, následky sa stávajú nepredstaviteľnými. Prinajmenšom títo zlí ľudia a antikristi uvrhujú život cirkvi do úplného chaosu a neporiadku a okrem toho je práca cirkvi spackaná a paralyzovaná. Neovplyvňuje to priamo šírenie práce na evanjeliu? Následky sú naozaj vážne! Ak teda falošní vodcovia urobia túto chybu, musia byť vypudení. Mnohí vodcovia a pracovníci majú neprestajné odlišné myšlienky a predstavy o hlásení problémov Zhora. Niektorí hovoria: „Aj keď sa problémy nahlásia Zhora, možno sa nevyriešia.“ To sú absurdné reči! Čo myslíte tým „možno sa nevyriešia“? Len to, že to nedokážeš vyriešiť ty, neznamená, že to nedokážu Zhora. Ak ti ukážu cestu, problém je vlastne v podstate vyriešený, a ak cestu neposkytnú, zostaneš bez nej. Nedokážeš prezrieť ani túto drobnú záležitosť; si príliš arogantný a samospravodlivý! Niektorí tiež hovoria: „Keď narazíme na ťažkosti alebo problémy, musíme o nich najprv niekoľko dní uvažovať a nahlásiť ich iba vtedy, ak naozaj nevieme nájsť riešenie.“ Možno sa zdá, že tí, ktorí to hovoria, majú aký-taký rozum, ale nie je pravdepodobné, že tieto dni strávené premýšľaním spôsobia zdržania? Môžeš si byť istý, že niekoľko dní premýšľania problém vyrieši? Môžeš zaručiť, že to nespôsobí ďalšie zdržanie? Iní hovoria: „Ak problém hneď nahlásime, nebudú si vari Zhora myslieť, že nedokážeme prekuknúť ani tento drobný problém? Nenazvú nás hlúpyimi a neznalými a neorežú nás?“ Nemajú pravdu, keď to hovoria – bez ohľadu na to, či problém nahlásiš alebo nie, hodnota tvojej kvality je už zrejmá; Zhora to všetko vedia. Myslíš si, že Zhora si ťa budú vážiť, ak ten problém nenahlásiš? Ak nahlásiš problém a nespôsobí to zdržania významných záležitostí, Boží dom ťa nebude brať na zodpovednosť. Ak ho však nenahlásiš a povedie to ku zdržaniam, budeš sa za to priamo zodpovedať, budeš okamžite prepustený a už nikdy viac nebudeš použitý. Aj Boží vyvolený ľud ťa bude považovať za neznaleho, hlúpeho, slabomyseľného a duševne nepríčetného a bude ťa nenávidieť a navždy tebou

opovrhovať. Tí, ktorí sa vždy boja, že ich za hlásenie problémov orežú alebo že na nich Zhora budú pozerat' zvrchu, majú slabú kvalitu a sú najhlúpejší; musia sa prepustiť a nikdy viac nesmú byť použiti. Mať takú slabú kvalitu a stále si chcieť zachovať tvár – nie je to úplne nehanebné? Povedzte Mi, nie sú falošní vodcovia, ktorí si nielenže zle robia svoju prácu, ale aj spôsobujú zdržania vo významných záležitostiach, hodní nenávisti? Mali by byť prepustení? (Áno.) Ak čelia vážnemu problému a dokážu ho pohotovo nahlásiť bez toho, aby spôsobili zdržania alebo vážne následky, ako by sa malo na takýchto vodcov pozerat'? Prinajmenšom sa považujú za takých, čo majú rozum a sú schopní podporovať prácu cirkvi. Mali by sa takíto vodcovia naďalej používať? (Áno.) Iba tí duševne najzaostalejší vodcovia by sa zdržali hlásenia problémov zo strachu, že budú orezaní. Môžu sa takíto vodcovia ešte v budúcnosti používať? Myslím si, že už nemôžu, pretože by to spôsobovalo príliš veľké zdržanie. Teraz by ste už všetci mali byť schopní prekuknúť tieto druhy problémov, však? Keď narazíte na problémy, s ktorými si neviete dať rady, rýchlo ich nahláste a o riešeníach hovorte v duchovnom spoločenstve s rozhodovacou skupinou. Ak si s nimi rozhodovacia skupina nevie poradiť, okamžite ich nahláste Zhora; nerobte si starosti s tým či oným, najdôležitejšie je vedieť problém okamžite vyriešiť. Príklad, ktorý sme práve spomenuli, sa vyskytuje vo všetkých cirkvách; tieto ťažkosti a problémy sa objavujú vo všetkých z nich. V porovnaní s niektorými ťažkosťami vo vnútri cirkvi však tieto vonkajšie záležitosti majú vážnejšie následky. Preto sú vonkajšie záležitosti o niečo náročnejšie ako tie vnútorné. Ak čelíte vonkajším záležitostiam, mali by ste ich rýchlo vyriešiť konzultáciou alebo nahlásiť Zhora; toto je nevyhnutné. Iba takýmto praktizovaním sa dá zabezpečiť normálny pokrok v práci cirkvi a zaručiť, že šírenie evanjelia o kráľovstve nebude hatené. Toľko k nášmu duchovnému spoločenstvu o princípoch riešenia vonkajších záležitostí cirkvi.

V každej cirkvi sú ľudia so slabou kvalitou, ktorí vždy narážajú na ťažkosti pri konaní svojich povinností; bez ohľadu na to, ako s nimi v duchovnom spoločenstve hovoríte o pravde, nedokážu nájsť princípy praktizovania a len slepo uplatňujú predpisy bez akéhokoľvek skutočného účinku. V takých prípadoch je potrebné týmto ľuďom upraviť pridelenie povinností, pričom pôjde o prerozdelenie personálu. Napríklad je tu človek poverený

dôležitou prácou, ktorý však má v práci nejaké problémy, ktoré nemožno vyriešiť bez ohľadu na to, ako s ním hovoríš v duchovnom spoločenstve. Nedokážeš prezrieť podstatu problému ani to, či je tento človek ešte stále použiteľný na túto prácu, a výsledky ti neprináša ani pozorovanie či ďalšie duchovné spoločenstvo. Hoci tento človek v práci nespôsobuje príliš veľké zdržania, kritické problémy sa nikdy nevyriešia, čo v tebe vždy zanecháva určitý nepokoj. Čo by si mal robiť, keď čelíš takejto situácii? Je to kľúčový problém. Ak ho nedokážeš vyriešiť sám, mal by si ho predniesť na stretnutí vodcov a pracovníkov, aby ste o ňom mali duchovné spoločenstvo, rozobrali ho a zanalyzovali ho. Ak sa nakoniec podarí dosiahnuť zhodu, problém sa vyrieši. Ak sa však problém nevyrieši ani takýmto praktizovaním a bude sa to naťahovať, mohlo by to spôsobiť zdržanie vo významných záležitostiach? Ak áno, potom by si to mal čo najskôr nahlásiť Zhora a hľadať riešenie. Skrátka, bez ohľadu na to, s akými nejasnosťami alebo ťažkosťami sa pri svojej práci stretávaš, pokiaľ môžu tieto problémy ovplyvniť Boží vyvolený ľud pri konaní jeho povinností alebo brániť normálnemu priebehu cirkevnej práce, mali by sa urýchlene vyriešiť. Ak problém nedokážeš vyriešiť sám, mal by si vyhľadať zopár ľudí, ktorí rozumejú pravde, a vyriešiť ho s nimi. Ak ani to nepomôže, potom musíš na problém upozorniť a nahlásiť ho Zhora, aby sa hľadalo riešenie. To je zodpovednosťou a záväzkom vodcov a pracovníkov. Vodcovia a pracovníci musia brať vážne akékoľvek ťažkosti alebo nejasnosti, s ktorými sa stretnú, a po objavení problémov alebo ťažkostí nesmú len ležérne kázať nejaké slová a učenia, kričať heslá na povzbudenie bratov a sestier alebo ich orezávať a potom to považovať za vybavené. Hovorenie slov a učení občas môže vyriešiť niektoré povrchné problémy, ale v konečnom dôsledku nedokáže vyriešiť tie zakorenené. Problémy týkajúce sa koreňa, skazených pováh a ľudských predstáv a výmyslov sa musia riešiť duchovným spoločenstvom o pravde na základe Božích slov. Navyše sú tu aj individuálne ťažkosti ľudí, problémy s prostredím a problémy súvisiace s odbornými znalosťami potrebnými na konanie povinností; všetky tieto praktické problémy si vyžadujú riešenie od vodcov a pracovníkov. Akékoľvek nejasnosti a ťažkosti spomedzi týchto problémov, ktoré vodcovia a pracovníci nedokážu vyriešiť, sa môžu buď predniesť na stretnutí vodcov a pracovníkov na rozbor, analýzu a riešenie, alebo ich môžu nahlásiť priamo

Zhora, aby hľadali pravdu na ich vyriešenie. Toto sa nazýva konaním skutočnej práce a len tým, že sa človek cvičí v konaní skutočnej práce, môže jeho duchovný vzrast rásť a on si môže dobre konať svoje povinnosti. Pokiaľ majú vodcovia a pracovníci zmysel pre zodpovednosť, budú identifikovať problémy kedykoľvek a kdekoľvek; každý deň sa nájdu problémy, ktoré by mali riešiť. Napríklad som práve spomenul prípad, keď sa niekto opýta, či veríš vo Všemohúceho Boha, a všetci ste boli zmätení. Spočiatku všetci uviedli, že by odpovedali „áno“, ale neskôr niektorí povedali, že to nie je správna odpoveď, a iní tvrdili, že nevedia; boli tam všelijaké odpovede. Nakoniec boli bezradní aj vodcovia a pracovníci a mysleli si: „Povedať ‚nie‘ viere vo Všemohúceho Boha by znamenalo poprieť Boha pred ostatnými a potom by nás Boh neuznal – ale aké by boli následky, keby sme viere vo Všemohúceho Boha povedali ‚áno‘? Obe možnosti sa zdajú nesprávne.“ Vodcovia a pracovníci nevedeli, ako to vyriešiť, a nedokázali sa rozhodnúť. Keď sa teda bratia a sestry opäť stretnú s takýmito situáciami, stále im budú chýbať správne názory a postoje a problém zostane nevyriešený, čo znamená, že vodcovia a pracovníci si nespĺnili svoje zodpovednosti – zlyhali pri tom. Neplnenie si svojich zodpovedností je problémom schopností a kvality, ale keď sa takéto problémy vyskytnú, čo by si mal urobiť, ak vieš, že sa nevyriešili? Nemal by si ich ignorovať ani sa snažiť celú vec zaraziť a nechať ukludniť a dovoliť, aby každý konal slobodne a robil, ako sa mu zachce. Namiesto toho to musíš nahlásiť Zhora a hľadať vhodné postupy a cestu praktizovania v takýchto situáciách. Nakoniec by mal každý pochopiť, aké Božie úmysly v týchto situáciách sú, aké princípy by mali ľudia dodržiavať a aké postoje a stanoviská by mali zaujať. A keď sa s nimi potom v budúcnosti opäť stretnú, budú rozumieť pravdám-princípom a mať cestu praktizovania. Týmto spôsobom si vodcovia a pracovníci plnia svoje zodpovednosti. Prečo ste teda všetci spočiatku povedali, že by ste odpovedali „áno“, keby sa vás opýtali, či veríte vo Všemohúceho Boha? Má to svoj dôvod: vodcovia a pracovníci s vami nikdy nemali duchovné spoločenstvo o tom, ako takéto problémy riešiť. Považujú to za drobné záležitosti, pri ktorých má každý svoje vlastné chápanie a ktoré každý môže chápať, ako chce, a praktizovať, ako uzná za vhodné. Preto boli odpovede rôzne, keď vám bola položená táto otázka. Dospeli ste teda teraz v tejto veci k nejakému záveru? Čo by si

mal urobiť, ak sa ťa niekto opýta, či veríš vo Všemohúceho Boha? Po prvé sa opýtaj, kto to je. Po druhé ho požiadaj, aby ti ukázal doklady. Ak sa ťa opýta na ďalšie osobné informácie, neodpovedaj. A nepovedz mu to, ani keď ukáže doklady, pretože je to tvoje súkromie. Koľko rokov veríš v Boha, kto ti kázal evanjelium, kde si konal svoje povinnosti, aká silná je tvoja viera, ako si vyberáš svoju budúcu cestu, ako sa usiluješ o pravdu a získavaš ju – tieto záležitosti sú pre nás príliš cenné na to, aby sme ich len tak prezradili nejakému cudzincovi. Nemá právo pýtať sa na takéto dôležité informácie. Ak vodcovia a pracovníci nedokážu vyriešiť takéto problémy, mali by ich pohotovo nahlásiť Zhora, aby hľadali riešenia a pýtali sa na vhodné spôsoby odpovede. Zhora sa ti nebudú vysmievať a nanajvýš povedia, že si príliš hlúpy. V každom prípade, najlepším výsledkom je, keď sa problém podarí vyriešiť.

Dnes sme v duchovnom spoločenstve hovorili o ôsmej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, ktorou je pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie. Venovali sme sa predovšetkým tomu, čo tieto nejasnosti a ťažkosti predstavujú, a tiež tomu, ako by mali vodcovia a pracovníci riešiť tieto problémy, keď im čelia, a ako by mali pristupovať k týmto veciam. A čo sa týka prejavov falošných vodcov, keď na tieto problémy narazia, túto časť preberieme v ďalšom duchovnom spoločenstve.

27. marca 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (8)

Ôsmy bod: Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie (druhá časť)

Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili o ôsmom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov: „Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie.“ Hoci je ôsmy bod len jedna veta a v podstate od vodcov a pracovníkov v súvislosti s ich zodpovednosťou vyžaduje len jednu vec, čo je veľmi jednoduché, venovali sme jedno zhromaždenie duchovnému spoločenstvu o tejto téme. O ktorých konkrétnych aspektoch tejto témy sme v duchovnom spoločenstve hovorili minule? A aké sú hlavné zodpovednosti vodcov a pracovníkov, ktorých sa to týka? (Keď narazia na nejasnosti a ťažkosti, mali by sa zhromaždiť a mať duchovné spoločenstvo, a ak si ich prostredníctvom duchovného spoločenstva nedokážu ujasniť, mali by pohotovo hľadať riešenie a nahlásiť ich Zhora.) Hlavnými zodpovednosťami vodcov a pracovníkov, ktorých sa tento bod týka, sú účasť na práci a ponorenie sa do rôznych skutočných pracovných úloh, aby človek mohol objaviť rôzne problémy, s ktorými sa pri práci stretáva, a včas ich vyriešiť. Ak sa problémy ani po vyskúšaní rôznych metód nedajú úplne vyriešiť, stále pretrvávajú a stávajú sa z nich nejasnosti a ťažkosti, vodcovia a pracovníci by nemali dovoliť, aby sa tieto nejasnosti a ťažkosti hromadili, ani ich odkladať bokom a ignorovať, ale namiesto toho musia pohotovo vymyslieť spôsob, ako ich vyriešiť. Najlepší spôsob, ako ich vyriešiť, je, samozrejme, hľadať a hovoriť v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami, ako aj s vodcami a pracovníkmi na rôznych úrovniach, aby sa tieto problémy vyriešili. Ak sa problémy nedajú vyriešiť, vodcovia a pracovníci by sa nemali snažiť robiť z veľkých problémov malé a z malých žiadne alebo ich jednoducho odkladať bokom a ignorovať, ale namiesto toho ich musia pohotovo nahlásiť Zhora a hľadať u nich riešenia, aby sa mohli vyriešiť. Takto bude práca napredovať hladko, bez ťažkostí a bez prekážok.

Vodcovia a pracovníci by mali pohotovo hlásiť a vyriešiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci

I. Definícia slova „pohotovo“

Ôsmy bod zodpovedností vodcov a pracovníkov spomína pohotové hlásenie nejasností a ťažkostí, ktoré sa vyskytli pri práci – to je veľmi dôležité. Ak sa problém objaví dnes, ale jeho riešenie sa odloží o osem či desať dní, alebo dokonca o šesť mesiacov alebo jeden rok, dá sa to nazvať „pohotovým“? (Nie, nedá.) Čo teda znamená „pohotovo“? (Znamená to riešiť problém okamžite, hneď a bezodkladne.) Nie je to trochu prísne? Ak to vysvetlíme slovami týkajúcimi sa času, „pohotovo“ znamená riešenie problému okamžite, hneď a teraz, ale pri pohľade na doslovný význam týchto slov to pre ľudí nie je ľahko dosiahnuteľné ani realistické. Ako by sme teda mali presne definovať slovo „pohotovo“? Ak problém nie je veľký, ale stále predstavuje prekážku v práci a dá sa vyriešiť v priebehu niekoľkých hodín, mal by sa vyriešiť v priebehu niekoľkých hodín – dá sa to považovať za pohotové? (Áno.) Predpokladajme, že problém je trochu zložitý a ťažký a dá sa vyriešiť za dva alebo tri dni, ale ľudia sa snažia hľadať pravdu, viac vyhľadávajú informácie a usilujú sa ho vyriešiť za jediný deň – nebolo by to pre prácu prospešnejšie? Povedzme, že existuje problém, ktorý sa nedá pochopiť ihneď a vyžaduje si vyšetrovanie a prieskum, čo zaberie nejaký čas. Riešenie tohto konkrétneho problému potrvá najviac tri dni. Ak to trvá dlhšie než tri dni, vznikne podozrenie, že sa jeho riešenie úmyselne odkladá, a znamená to, že sa mrhá časom. Problém by sa teda mal nahlásiť, malo by sa hľadať jeho riešenie a mal by sa vyriešiť do troch dní. To znamená „pohotovo“. Ak si riešenie problému vyžaduje komunikáciu a vyšetrovanie na viacerých úrovniach, ako aj zhromažďovanie informácií úroveň po úrovni a tak ďalej – ak sú všetky tie rôzne procesy veľmi zložené –, stále by sa to nemalo naťahovať mesiac. Povedzme, že problém sa dá vyriešiť do týždňa, ak sa vodcovia a pracovníci poponáhľajú, budú pracovať rýchlejšie a vyberú a použijú niekoľko vhodných ľudí. V tejto situácii „pohotovo“ znamená obmedzenie riešenia problému na jeden týždeň. Riešiť problém dlhšie ako týždeň je nevhodné – to nie je pohotové. Toto je časový limit na riešenie takýchto relatívne zložitých záležitostí. Na čom sa tento časový

rámec zakladá? Určuje sa na základe veľkosti záležitosti a jej náročnosti. Väčšinu vecí, ako sú napríklad problémy s odbornými zručnosťami alebo nejasnosti v princípoch, však možno vyriešiť niekoľkými vetami – na aký čas by sa malo obmedziť riešenie týchto problémov, aby sa to dalo považovať za „pohotovú“? Ak definujeme „pohotovú“ na základe veľkosti a náročnosti záležitosti, väčšina záležitostí sa dá vyriešiť za menej ako pol dňa a menšina z nich si na vyriešenie vyžaduje nanajvýš asi týždeň, no ak sa objaví nový problém, je to už iná vec. Ak teda definujeme „pohotovú“ ako okamžité, hneď a teraz, súdiac podľa doslovného významu týchto slov sa to ľuďom zdá ako prísna požiadavka, ale pri pohľade na časový limit sa väčšina záležitostí dá vyriešiť za pol dňa alebo nanajvýš za deň, ak ich ľudia pohotovo hlásia a hľadajú, ako ich vyriešiť. Dá sa to z časového hľadiska považovať za ťažké? (Nie.) A keďže to z časového hľadiska nie je ťažké, splniť požiadavku pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie by pre vodcov a pracovníkov malo byť ľahké. Tieto nejasnosti a ťažkosti by nemali byť neustále prítomné a nevyriešené, a už vôbec by sa nemali nechať dlhodobo hromadiť v práci. Teraz by ste už všetci mali poznať časový pojem „pohotovo“ – je to otázka toho, ako majú vodcovia a pracovníci odhadovať časové rámce pri riešení nejasností a ťažkostí, s ktorými sa stretávajú pri práci. Stručne povedané, najpresnejšia definícia slova „pohotovo“ je konať čo najrýchlejšie – čiže ak sa problém dá nahlásiť, vyšetriť a vyriešiť do pol dňa, malo by sa tak stať do pol dňa, a ak sa dá vyriešiť do jedného dňa, malo by sa tak stať do jedného dňa –, snažiť sa nespôsobiť žiadne zdržanie a nedovoliť, aby to ovplyvnilo prácu. To je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Keď sa pri práci vyskytnú a objavajú problémy, vodcovia a pracovníci by o nich mali pohotovo hovoriť v duchovnom spoločenstve a vyriešiť ich. A ak ich nedokážu vyriešiť, mali by ich čo najrýchlejšie nahlásiť Zhora a hľadať u nich riešenie namiesto toho, aby ich odložili bokom, ignorovali a nebrali ich vážne. Keď sa objavajú problémy, vodcovia a pracovníci by ich mali pohotovo vyriešiť, a nie otáľať, čakať alebo sa spoliehať na iných – takto by sa vodcovia a pracovníci nemali správať.

II. Dôsledky neriešenia problémov pohotovo

Hlavným princípom riešenia problémov je, že sa musia riešiť pohotovo. Prečo pohotovo? Ak vzniknú mnohé problémy, ktoré sa nedajú pohotovo vyriešiť, ľudia na jednej strane uviaznu v zmätenom stave a nebudú vedieť, ako konať, a ak budú ľudia na druhej strane naďalej postupovať podľa nesprávnej metódy a neskôr budú musieť prerábať a opravovať svoju prácu, aké to bude mať následky? Veľké množstvo pracovnej sily, finančných a materiálnych zdrojov sa premrhá a spotrebuje – to je strata. Ak sa v práci vyskytnú problémy a vodcovia a pracovníci sú slepí a nedokážu ich pohotovo odhaliť a vyriešiť, mnohí ľudia budú naďalej pracovať podľa nesprávnej metódy. A kým ľudia tieto problémy objavia a budú ich chcieť vyriešiť a napraviť, tieto záležitosti už spôsobia straty práci cirkvi. Nebude to potom zbytočná strata všetkej tej pracovnej sily a finančných a materiálnych zdrojov? Existuje súvislosť medzi spôsobením takýchto strát a tým, že vodcovia a pracovníci neriešia problémy pohotovo? (Áno.) Ak vodcovia a pracovníci dokážu dohliadať na prácu a sledovať, kontrolovať a usmerňovať ju, potom určite dokážu aj pohotovo odhaliť a vyriešiť problémy. Ak sú vodcovia a pracovníci povrchní, nesledujú prácu, nedohliadajú na ňu a ani ju nepreverujú a neusmerňujú, sú v tomto ohľade veľmi pasívni a čakajú, kým sa problémy natoľko nahromadia, že sa úplne vymknú spod kontroly, predtým než vôbec pomyslia na ich riešenie a na to, že ich nahlásia Zhora a budú u nich hľadať riešenia, splnili si takíto vodcovia a pracovníci svoje zodpovednosti? (Nie.) Toto je vážne zanedbanie zodpovednosti a takíto vodcovia a pracovníci nielenže nevyriešili problémy, ale namiesto toho spôsobili straty na pracovnej sile a materiálnych zdrojoch Božieho domu a zároveň vytvorili obrovskú prekážku pre prácu cirkvi. Keďže vodcovia a pracovníci zanedbávajú svoje zodpovednosti a sú nedbanliví, otupení a tupí, a keďže nedokážu pohotovo odhaliť a vyriešiť mnohé problémy, ktoré sa pri práci vyskytnú, a dokonca ich nedokážu ani pohotovo nahlásiť Zhora a hľadať u nich riešenia, mnohé úlohy sa musia robiť nanovo a po ich prerobení vznikajú ďalšie problémy z dôvodu neschopnosti nájsť princípy. Takto sa termín dokončenia práce značne oneskorí, práca, ktorá mala trvať mesiac, trvá tri mesiace, a práca, ktorá mala trvať tri mesiace, zas trvá osem

alebo deväť mesiacov, čo priamo súvisí s tým, že vodcovia a pracovníci nevykonávajú skutočnú prácu. Pretože vodcovia a pracovníci nepreberajú zodpovednosť za svoju prácu – teda nedokážu pohotovo nájsť a napraviť problémy, keď sa vyskytnú –, rôzne pracovné úlohy neustále nedosahujú výsledky a zostávajú v stave paralýzy. A kto je priamo zodpovedný za tento problém? (Vodcovia a pracovníci.) Preto je veľmi dôležité, aby vodcovia a pracovníci vykonávali skutočnú prácu a tiež aby pri vykonávaní skutočnej práce odhaľovali problémy. Niekedy vodcovia a pracovníci odhalia problémy, ale nevedia, ako ich vyriešiť. Dokážu ich však pohotovo nahlásiť Zhora a hľadať u nich riešenia, aby sa vyriešili, a to je ešte dôležitejšie. Mnohí vodcovia a pracovníci si myslia: „Máme svoje vlastné spôsoby práce. Stačí, ak nám Zhora povedia princípy, a zvyšnú skutočnú prácu si urobíme sami. Ak narazíme na nejaké ťažkosti, stačí, ak tu dole budeme spoločne hovoriť v duchovnom spoločenstve a modliť sa.“ Čo sa týka toho, ako veľmi sa snažia riešiť problémy, alebo či sú ich riešenia dôkladné alebo efektívne, nikto z nich sa o to vôbec nestará ani sa na to nepýta. Takýto nezodpovedný postoj majú pri práci, a to nakoniec znamená, že všetky pracovné úlohy v cirkvi nemôžu hladko napredovať a obsahujú vážne problémy, ktoré sa neriešia. Toto je dôsledok toho, že kvalita vodcov a pracovníkov je príliš nízka alebo že nepreberajú zodpovednosť a nevykonávajú skutočnú prácu.

Rozoberanie niekoľkých typov falošných vodcov na základe ôsmej zodpovednosti

I. Falošní vodcovia, ktorí sú pseudoduchovní

Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili o tom, čo sú nejasnosti a ťažkosti, a definovali sme určité problémy, ktoré treba pohotovo hlásiť a pre ktoré treba pohotovo hľadať riešenia. V podstate existujú dva hlavné typy problémov. Jeden typ sú problémy v práci, pri ktorých si ľudia nie sú istí alebo do podstaty ktorých nedokážu preniknúť. Pokiaľ ide o tieto problémy, ľudia pri nich veľmi ťažko chápu princípy, a hoci možno rozumejú princípom na rovine učenia, nevedia, ako ich praktizovať alebo uplatniť. Tieto problémy súvisia s nejasnosťami. Druhý typ sú skutočné ťažkosti a problémy, ktoré ľudia nevedia vyriešiť. Tento typ je v porovnaní s nejasnosťami o niečo vážnejší a patria k nemu problémy, ktoré by vodcovia a pracovníci

mali aj hlásiť a hľadať pre ne riešenia. Minule sme hovorili v duchovnom spoločenstve hlavne o tom, že zodpovednosťou vodcov a pracovníkov je nahlasovať problémy a hľadať spôsob, ako tieto problémy, ktoré sa vyskytujú pri práci, vyriešiť, a z pozitívneho hľadiska sme v duchovnom spoločenstve hovorili o určitých veciach, ktoré by vodcovia a pracovníci mali robiť a na ktoré by si mali dávať pozor. Dnes si v súvislosti s ôsmym bodom rozoberieme, aké prejavy majú falošní vodcovia, či konajú prácu, ktorú by vodcovia mali konať, a či si plnia zodpovednosti, ktoré by si vodcovia mali plniť. Pokiaľ ide o riešenie problémov, ktoré sa objavujú pri práci, falošní vodcovia v tomto ohľade určite nie sú spôsobilí: nevykonávajú tento aspekt práce ani si neplnia túto zodpovednosť. Existuje typ falošného vodcu, ktorý pri práci prechováva istú predstavu a myslí si: „Pri práci sa nezaobieram takými formalitami ani nevenujem pozornosť ničomu, ako sú vedomosti, učenie, zručnosti alebo dogmy. Ja len dbám na to, aby som v duchovnom spoločenstve na zhromaždeniach jasne hovoril o pravde z Božích slov, a to stačí. Každý týždeň organizujem dve zhromaždenia pre malé skupiny, každé dva týždne zas jedno zhromaždenie pre vodcov a pracovníkov a každý mesiac jedno veľké zhromaždenie pre všetkých bratov a sestry. Stačí, že dobre zorganizujem všetky tieto druhy zhromaždení.“ To je základ a metóda jeho práce. Tento typ vodcu a pracovníka sa neustále cvičí len v kázaní a vynakladá veľa úsilia na to, aby sa vybavil slovami a učeníami – na každé zhromaždenie si pripravuje osnovy, obsah, príklady a pravdy, o ktorých bude hovoriť v duchovnom spoločenstve, a chystá si aj nejaké plány na vyriešenie stavov a problémov určitých ľudí. Myslí si, že ako vodca alebo pracovník musí len dobre kázať a tým si splnil svoje zodpovednosti. Myslí si, že sa nemusí zaoberať inými vecami, ako napríklad tým, či je spôsob kázania evanjelia vhodný alebo nie, ako sú pridelení pracovníci v cirkvi alebo či sú pracovníci, ktorí vykonávajú rôzne druhy odbornej práce, spôsobilí a na požadovanej úrovni – verí, že stačí, ak tieto veci nechá na zodpovednosti nadriadených. Preto sa tento typ človeka bez ohľadu na to, kam ide, zameriava na zhromaždenia a kázanie a bez ohľadu na to, aké zhromaždenie sa koná, vždy káže. Navonok vedie ľudí pri čítaní Božích slov a učení sa spievať chválospevy a občas hovorí o práci. Tento typ človeka vie o problémoch, o ktorých sa často hovorí v duchovnom spoločenstve, napríklad ktoré Božie slová treba

použiť na porovnanie s problémami, s ktorými sa stretávajú rôzne druhy ľudí, ako aj prečo sa ľudia cítia slabí, aké stavy sa u nich objavili a o ktorých pravdách Božích slov by sa malo hovoriť v duchovnom spoločenstve, aby sa tieto veci vyriešili. Stručne povedané, jeho kázne a duchovné spoločenstvá sa dotýkajú mnohých aspektov pravdy a praktizovania. Niektoré sa týkajú orezávania, niektoré skúšok a zušľachtenia, niektoré čítania a modlenia sa Božích slov, niektoré toho, ako zažívať súd a napomínanie, a tak ďalej – dokážu v duchovnom spoločenstve hovoriť o rôznych aspektoch pravdy. Keď sa stretnú s novými veriacimi, kážu pre nových veriacich, a keď sa stretnú s ľuďmi, ktorí veria v Boha mnoho rokov, dokážu kázať aj o živote-vstupe. Ale pokiaľ ide o prácu zahŕňajúcu akúkoľvek odbornú zručnosť, nikdy sa na ňu nepýtajú ani neštudujú veci, ktoré s ňou súvisia, a už vôbec nesledujú žiadnu pracovnú úlohu, nezúčastňujú sa na nej ani sa do nej neponárajú, aby vyriešili problémy. Kázanie, čítanie Božích slov a učenie sa chválospevov vnímajú ako konanie práce a zodpovednosti vodcov a pracovníkov a okrem toho je pre nich všetka ostatná práca bezvýznamná. Je to záležitosť iných ľudí, ktorá s nimi nemá nič spoločné, a pokiaľ dokážu dobre kázať, môžu byť bez starostí. Čo znamená „byť bez starostí“? Znamená to, že ukončenie zhromaždenia je pre nich to isté ako ukončenie práce, a keď je čas na odpočinok, odpočívajú. Bez ohľadu na to, aké problémy sa v práci cirkvi vyskytnú, ignorujú ich, a keď ich ľudia hľadajú, aby nejaký vyriešili, je veľmi ťažké ich nájsť. Bez ohľadu na to, ako rušno je v práci, si popoludní musia zdiemnuť a oddávajú sa pohodliu, zatiaľ čo iní ľudia dokážu znášať utrpenie a platiť cenu. Myslia si: „Dokončil som kázeň, zhromaždenie sa skončilo a povedal som vám všetko, čo som mal. Čo ešte chcete, aby som povedal? Moja práca je hotová. Zvyšok je vaša úloha. Povedal som vám Božie slová, tak konajte podľa princípov. A pokiaľ ide o akékoľvek problémy, ktoré sa vyskytnú, je to vaša vec a nemá to so mnou nič spoločné. Sami by ste mali predstúpiť pred Boha, modliť sa, zhromažďovať sa a mať duchovné spoločenstvo, aby ste tie problémy vyriešili. Nechodte za mnou.“ Keď sa zhromaždenie skončí, nikdy nedajú priestor na otázky, nikdy nechcú riešiť problémy a už vôbec žiadny nedokážu odhaliť. Po zhromaždení považujú svoju prácu za dokončenú a pravidelne spia, jedia a venujú sa zábave. Nie sú to falošní vodcovia, ktorí vôbec nevykonávajú skutočnú prácu? (Sú.)

Sú prípady, v ktorých je vodca alebo pracovník vo funkcii šesť mesiacov, a okrem tých, ktorí sú mu bližší a môžu sa s ním často stretávať, ho väčšina bratov a sestier nemá možnosť vidieť. Len ho často počujú kázať online, no keď sa vyskytne problém, vodca alebo pracovník ho nerieši. Niektorí bratia a sestry sa pri svojich povinnostiach stretávajú s ťažkosťami, ktoré nevedia vyriešiť, sú takí úzkostliví, že nevedia obsedieť, a keď idú hľadať svojho vodcu, nemôžu ho nájsť. Môže takýto vodca robiť dobrú prácu? Bratia a sestry nemajú ani potuchy, čím je ich vodca každý deň taký zaneprázdnený, majú plno nahromadených nevyriešených problémov a ťažkostí a nevedia, kedy ich vodca príde vyriešiť. Všetci sa netrpezlivo tešia, až im vodca príde pomôcť, a vodca sa predsa bez ohľadu na to, ako dlho čakajú, nikdy neukáže. Takíto vodcovia a pracovníci sú veľmi nepolapiteľní a dobre sa vedia skrývať! Kážu vynikajúco a po kázni sa pekne vyparádia, nerobia žiadnu prácu a utiahnú sa niekam do ústrania, kde sa môžu oddávať pohodliu. No napriek tomu si stále myslia, že pracujú veľmi dobre a správne. Myslia si, že sa neflákajú a že predniesli svoje kázne, usporiadali zhromaždenia, povedali všetko, čo mali povedať, a vysvetlili všetko, čo mali vysvetliť. Nikdy sa nechcú hlbšie zapojiť medzi bratov a sestry, aby sledovali prácu a podieľali sa na nej a aby bratom a sestrám pomáhali s jej preverovaním a pohotovým riešením problémov. Ak narazia na problém, ktorý nedokážu vyriešiť, nevedia, že ho majú nahlásiť. Zhora, nevedia ani hľadať jeho riešenie a ani len v duchu neuvažujú: „Dokážu sa bratia a sestry držať princípov po tom, čo si ich vypočujú v duchovnom spoločenstve? A keď sa v práci opäť stretnú s ťažkosťami a nejasnosťami, budú sa vedieť držať pravdy a riešiť záležitosti podľa princípov? Okrem toho, kto zohráva v práci pozitívnu úlohu? A ktorí ľudia zasa negatívnu? Sú tam nejakí ľudia, ktorí spôsobujú narušenia a vyrušenia, alebo nejakí, ktorí kazia veci, alebo nejakí absurdní, ktorí stále prichádzajú so zlými nápadmi? Ako v poslednom čase napreduje práca?“ O takéto záležitosti sa vôbec nestarajú ani sa na ne nepýtajú. Ľudia ako títo navonok vyzerajú, že pracujú – kážu, organizujú zhromaždenia, pripravujú si návrhy kázni a osnovy a dokonca píše pracovné správy. Niektorí vodcovia tiež často píše kázne o svojich životných skúsenostiach; zostávajú vo svojich izbách, píše tri alebo päť dní v kuse a dokonca potrebujú niekoho, kto im špeciálne nalieva vodu a nosí jedlo. Nikto iný ich nemôže vidieť.

Ak povieš, že nevykonávajú skutočnú prácu, cítia sa ukrivdení: „Ako to, že nevykonávam skutočnú prácu? Žijem s bratmi a sestrami a stále organizujem zhromaždenia aj kážem. Kážem, až mám sucho v ústach, a niekedy dokonca zostávam hore do noci.“ Navonok sa zdá, že sú naozaj zaneprázdnení a že vôbec nezaháľajú – veľa kážu a vynakladajú veľké úsilie na rozprávanie a písanie, pravidelne odovzdávajú správy a listy, sprostredkujú princípy, ktoré požadujú Zhora, a počas zhromaždení tiež úprimne a trpezlivo hovoria v duchovnom spoločenstve a zdôrazňujú obsah. Naozaj hovoria veľa, ale nikdy sa nezúčastňujú na konkrétnej práci, nikdy ju nesledujú a nikdy nečelia žiadnym problémom spolu s bratmi a sestrami. Ak sa ich spýtaš, ako napreduje tá a tá pracovná úloha alebo aké sú výsledky práce, nevedia a musia sa najprv niekoho opýtať. Ak sa ich spýtaš, či už sa problémy zminula vyriešili, povedia, že mali zhromaždenie a v duchovnom spoločenstve hovorili o princípoch. Predpokladajme, že sa ich potom spýtaš: „Naozaj bratia a sestry porozumeli po tom, čo ste s nimi v duchovnom spoločenstve hovorili o pravdách-princípoch? Je stále možné, že by zišli z cesty? Kto z nich má relatívne lepšie chápanie princípov, kto je zručnejší v odborných zručnostiach, kto má lepšiu kvalitu a koho sa oplatí rozvíjať?“ Na nič z toho nepoznajú odpoveď; nevedia vôbec nič. Kedykoľvek sa ich spýtaš na stav práce, povedia: „Hovoril som v duchovnom spoločenstve o princípoch, práve som dokončil zhromaždenie a zrovna som ich orezal. Vyjadrili svoje odhodlanie a majú vôľu robiť túto prácu dobre.“ Ale pokiaľ ide o to, ako napreduje následná práca, nemajú ani potuchy. Môžu byť považovaní za vodcov a pracovníkov na požadovanej úrovni? (Nie.) Spôsob, akým tento typ vodcu a pracovníka pracuje, spočíva v tom, že ľuďom len číta Božie slová a káže nejaké slová a učenia, no nevenuje pozornosť riešeniu skutočných problémov a ešte viac sa ich bojí hlásiť Zhora a hľadať u nich riešenia – veľmi sa bojí, že tí Zhora zistia, aká je jeho skutočná situácia. Aká je povaha takýchto činov? Akým druhom človeka je vo svojej podstate? Takíto ľudia sú, presnejšie povedané, štandardní farizeji. A prejavy farizejov sú nasledovné: Navonok sa správajú dôstojne, hovoria a správajú sa elegantne, všetky svoje slová a činy zakladajú na Biblii, a keď sa stretávajú a rozprávajú s ľuďmi, recitujú jej slová a dokážu z nej spamäti zopakovať toľko riadkov. Falošní vodcovia sú rovnakí ako farizeji – zvonku im nemôžete nič vytknúť a

vyzerajú obzvlášť duchovne. V ich vonkajšom prejave, konaní a správaní nemôžete odhaliť žiadne problémy, no nedokážu vyriešiť mnohé problémy, ktoré existujú v práci cirkvi. Čo teda znamená toto „duchovné“? Prísne povedané, ide o pseudoduchovnosť. Takíto pseudoduchovní ľudia sú každý deň zaneprázdnení, pohybujú sa medzi veľkými a malými skupinami a všade, kam idú, kážu Božie slová. Navonok sa zdá, akoby milovali Božie slová viac ako ktokoľvek iný, akoby sa im venovali viac ako ktokoľvek iný a akoby v nich boli znalejší ako ktokoľvek iný a dokázali z rukáva vysypať číslo strany akejkoľvek esenciálnej pasáže Božích slov. Ak sa niekto stretne s problémom, dajú mu číslo strany súvisiacej pasáže Božích slov a povedia mu, aby si ju prečítal. Zvonku sa zdá, že vo všetkom berú Božie slová za svoje kritérium, svedčia o nich, keď sa im niečo stane, a s nimi nie sú žiadne problémy. Ale keď sa pozorne pozrieš na prácu, ktorú robia, dokážu počas kázania týchto slov a učení odhaliť a vyriešiť problémy? Ak prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde nájdú problém, ktorý sa predtým v nejakej pracovnej úlohe ešte nenašiel, a vyriešia problémy, ktoré iní nedokázali, potom to ukazuje, že rozumejú Božím slovám a jasne hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde. Pseudoduchovní ľudia sú presným opakom. Učia sa Božie slová naspamäť, všade ich kážu a majú ich plné mysle a srdcia. Avšak bez ohľadu na to, či sa v práci vyskytne veľký alebo malý problém, ho nevidia ani neodhalia. Na konci zhromaždení sa najviac boja toho, že niekto vznesie skutočný problém a požiada ich, aby ho vyriešili, a preto okamžite odchádzajú, len čo sa skončia. Myslia si: „Ak mi niekto položí otázku a ja nebudem vedieť odpovedať, bude to také trápne a zahanbujúce!“ Toto je ich skutočný duchovný vzrast a pravý stav.

Zamyslite sa nad tým, ktorí vodcovia a pracovníci vo vašom okolí sú dobrí v hovorení v duchovnom spoločenstve o pravde, aby riešili problémy, a pri konaní svojich povinností dokážu splynúť s bratmi a sestrami a spoločne s nimi rozbehnúť prácu – takíto vodcovia a pracovníci si dokážu plniť svoje zodpovednosti. Zamyslite sa nad tým, ktorí vodcovia a pracovníci vo vašom okolí sú dobrí v odhaľovaní a riešení problémov, najviac sa zameriavajú na vykonávanie skutočnej práce a vo svojej práci dosahujú najlepšie výsledky – takíto vodcovia a pracovníci sú verní ľudia, ktorí sú veľmi zodpovední a svedomití, a naopak, ak je nejaký vodca vynikajúci v kázaní slov a učení,

káže logicky, organizovane a štruktúrovane, má ústrednú myšlienku a obsah a ľudia sú z jeho kázni nadšení, no neustále sa vyhýba bratom a sestrám, neustále sa bojí, že mu budú klásť otázky, a bojí sa spoločne s nimi riešiť a zvládať problémy, tak je tento vodca pseudoduchovný a je to falošný vodca. Akým druhom ľudí sú vodcovia a nadriadení vo vašom okolí? Zvyknú okrem účasti na zhromaždeniach a kázania aj sledovať prácu a zúčastňovať sa na nej a dokážu v nej často odhaľovať a riešiť problémy, alebo sa po ukázaní sa na zhromaždeniach jednoducho stratia? Pseudoduchovní falošní vodcovia sa vždy boja, že nebudú mať o čom kázať a nebudú mať čo povedať, keď sa stretnú s bratmi a sestrami, a tak si vo svojich izbách precvičujú zapamätávanie Božích slov a spôsob kázania. Veria, že kázanie sa dá naučiť a dosiahnuť memorovaním – ako pri získavaní vedomostí alebo chodení na univerzitu –, a že musia stelesňovať ducha neúnavného a usilovného štúdia. Nie je toto chápanie, ktoré títo falošní vodcovia prechováajú, skreslené? (Áno, je.) Ľudia ako títo kážu učenia zo svojho vysokého postavenia a zaoberajú sa niektorými nepodstatnými záležitosťami a potom si myslia, že vykonávajú vodcovskú prácu. Nikdy nechodia na pracovisko, aby usmerňovali prácu alebo riešili problémy, a namiesto toho často sedia vo svojich izbách, „uzatvárajú sa, aby sa zamerali na svoj sebarozvoj“, a vybavujú sa Božími slovami – je to potrebné? Za akých okolností môžu vodcovia a pracovníci dočasne odložiť prácu cirkvi a bratov a sestry a ísť sa vybaviť pravdou? Keď nie je veľa práce a všetky problémy, ktoré sa mali vyriešiť, sú vyriešené; keď sú všetky záležitosti, ktoré si vyžadujú pozornosť, a princípy, ktoré sa mali vysvetliť, už vysvetlené, keď bratia a sestry nemajú žiadne otázky ani ťažkosti a nikto nespôsobuje vyrušenia a narušenia a keď práca môže hladko napredovať a nie sú žiadne ďalšie prekážky. Až vtedy môžu vodcovia a pracovníci čítať Božie slová a vybavovať sa pravdou a len toto je vykonávanie skutočnej práce. Falošní vodcovia takto nepracujú; vždy sa zameriavajú na to, aby boli v centre pozornosti, a robia len nejakú veľmi viditeľnú prácu, ktorú môžu vidieť ostatní, aby sa predviedli. Ak pri čítaní Božích slov alebo počúvaní kázne nájdú nejaké nové svetlo, majú pocit, že niečo získali a majú pravdu-reality, a potom sa rýchlo snažia nájsť príležitosť kázať ostatným. Kážu učenia systematickým, logickým a dobre organizovaným spôsobom, ktorý má ústrednú myšlienku a obsah a ktorý je silnejší a hlbší ako prejav celebrity

alebo akademická prednáška, a cítia sa s tým celkom spokojní. V duchu si však hovoria: „O čom budem kázať nabudúce, keď dokončím túto kázeň? Už nič nemám.“ A tak sa ponáhľajú, opäť sa „uzatvárajú, aby sa zamerali na svoj sebarozvoj“ a hľadajú hlboké učenia. Na mieste cirkevnej práce ich nikdy nevidno, a keď majú ľudia ťažkosti a čakajú na ich vyriešenie, títo falošní vodcovia nikde nie sú. Necítia sa falošní vodcovia nesmeli a nesvoji? Nedokážu riešiť skutočné problémy, a predsa chcú kázať vznešené kázne, aby sa predviedli. Títo ľudia sú úplne bez hanby.

Všetci falošní vodcovia dokážu kázať slová a učenia, všetci sú pseudoduchovní, nedokážu konať žiadnu skutočnú prácu a nerozumejú pravde, hoci veria v Boha mnoho rokov – dá sa povedať, že nemajú duchovné porozumenie. Myslia si, že byť cirkevným vodcom znamená, že stačí kázať nejaké slová a učenia, vykrikovať nejaké heslá a trochu vysvetliť Božie slová a ľudia potom pochopia pravdu. Nevedia, čo znamená konať prácu, nevedia, aké presne sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov, a nevedia, prečo presne Boží dom niekoho vyberá za vodcu alebo pracovníka ani aké konkrétne problémy sa tým majú vyriešiť. Takže bez ohľadu na to, ako Boží dom v duchovnom spoločenstve hovorí, že vodcovia a pracovníci musia sledovať prácu, musia ju kontrolovať a dohliadať na ňu, musia v nej pohotovo objavovať a riešiť problémy a tak ďalej, nič z toho neprijímajú a nerozumejú tomu. Nedokážu dosiahnuť ani splniť požiadavky, ktoré má Boží dom na vodcov a pracovníkov, nedokážu pochopiť problémy spojené s odbornými zručnosťami pri vykonávaní povinností ani principiálnu otázku výberu nadriadených a podobne, a aj keď o týchto problémoch vedia, stále ich nedokážu riešiť. Preto sa pod vedením takýchto falošných vodcov nemôžu vyriešiť všetky druhy problémov, ktoré vznikajú v práci cirkvi. Nielen problémy spojené s odbornými zručnosťami, s ktorými sa Boží vyvolení stretávajú pri konaní svojich povinností, ale aj ťažkosti s ich životom-vstupom zostávajú dlhodobo nevyriešené, a keď niektorí vodcovia a pracovníci alebo nadriadení rozličných pracovných úloh nedokážu konať skutočnú prácu, nie sú pohotovo prepustení alebo im nie je pohotovo upravené pridelenie povinností a tak ďalej. Žiadny z týchto problémov sa nerieši pohotovo, v dôsledku čoho efektivita rôznych pracovných úloh v cirkvi neustále klesá a účinnosť práce je čoraz horšia. Pokiaľ ide o personálne otázky, tí, ktorí sú trochu nadaní a výreční, sa stávajú

vodcami a pracovníkmi, zatiaľ čo tí, ktorí milujú pravdu, dokážu sa ponoriť do tvrdej práce a dokážu pracovať neúnavne a bez sťažností, nie sú povyšovaní ani rozvíjaní. Zaobchádza sa s nimi ako s robotníkmi a rôzny technický personál s určitými silnými stránkami sa nevyužíva rozumne. Niektorí ľudia, ktorí úprimne konajú svoju povinnosť, tiež nedostávajú životné zaopatrenie, takže upadajú do negativity a slabosti. A bez ohľadu na to, koľko zla antikristi a zlí ľudia napáchajú, to navyše vyzerá, akoby to falošní vodcovia nevideli. Ak niekto odhalí zlého človeka alebo antikrista, falošní vodcovia mu dokonca povedia, že by sa k nemu mal správať s láskou a dať mu šancu na pokánie. Týmto spôsobom dovoľujú zlým ľuďom a antikristom páchať zlo a spôsobovať vyrušenia v cirkvi, takže pri vyčistení alebo vypudení týchto zlých ľudí, pochybovačov a antikristov dochádza k dlhým odkladom a oni môžu v cirkvi naďalej páchať zlo a vyrušovať jej prácu. Falošní vodcovia nedokážu zvládať a riešiť žiadny z týchto problémov; nedokážu spravodlivo zaobchádzať s ľuďmi ani rozumne usporiadať prácu, ale namiesto toho konajú bezohľadne a robia len nejakú zbytočnú prácu, takže v práci cirkvi spôsobujú neporiadok a chaos. Bez ohľadu na to, ako Boží dom hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde alebo ako zdôrazňuje princípy, ktoré treba dodržiavať pri vykonávaní práce cirkvi – obmedzovať tých, ktorých treba obmedziť, vyčistiť tých, ktorých treba vyčistiť spomedzi rôznych druhov zlosynov a pochybovačov, a povyšovať a rozvíjať ľudí, ktorí majú dobrú kvalitu a schopnosť chápania, ktorí sa dokážu usilovať o pravdu a ktorých treba povýšiť a rozvíjať –, falošní vodcovia tomu nerozumejú ani to nechápu, hoci sa o týchto veciach v duchovnom spoločenstve hovorí nespočetnekrát, a len sa neustále držia svojich pseudoduchovných názorov a „láskyplných“ prístupov. Falošní vodcovia veria, že všetky typy ľudí pod ich úprimným a trpezlivým vedením vykonávajú svoje vlastné úlohy usporiadane a bez chaosu, každý má dosť viery, je ochotný konať svoje povinnosti a nebojí sa ísť do väzenia či čeliť nebezpečenstvu a každý človek má odhodlanie znášať utrpenie a nechce byť judášom. Veria, že dobrá atmosféra v cirkevnom živote znamená, že odvedli dobrú prácu. Bez ohľadu na to, či sa v cirkvi vyskytnú prípady, keď zlí ľudia spôsobujú vyrušenia alebo keď pochybovači šíria herézy a bludy, nepovažujú tieto veci za problémy a necítia potrebu riešiť ich. A pokiaľ ide o človeka, ktorému zverili prácu a ktorý z

vlastnej vôle koná bezohľadne a vyrušuje prácu na evanjeliu, falošní vodcovia sú ešte slepejší. Hovoria: „Vysvetlil som pracovné princípy, ktoré som mal vysvetliť, a znova a znova som im hovoril, čo majú robiť. Ak sa vyskytnú nejaké problémy, so mnou to nemá nič spoločné.“ Nevedia však, či je daná osoba správna, nezaoberajú sa tým a nevedia, či to, čo povedali, keď tejto osobe vysvetľovali a hovorili, čo má robiť, môže dosiahnuť pozitívne výsledky alebo aké následky to prinesie. Kedykoľvek falošní vodcovia usporiadajú zhromaždenie, hrnie sa z nich nekonečný prúd slov a učení, ale ukáže sa, že nedokážu vyriešiť žiadne problémy. Napriek tomu si však stále myslia, že konajú veľkú prácu, stále sú so sebou spokojní a myslia si, akí sú úžasní. V skutočnosti môžu slová a učenia, ktoré hovoria, len obalamutiť tých popletených, hlúpych a prostoduchých ľudí, ktorí sú nevedomí a majú slabú kvalitu. Keď títo ľudia počujú tieto slová, sú zmätení a veria, že to, čo falošní vodcovia povedali, je také správne, že nič z toho, čo povedali, nie je nesprávne. Falošní vodcovia dokážu uspokojiť len týchto zmätených ľudí a sú v podstate neschopní riešiť skutočné problémy. Samozrejme, sú ešte neschopnejší zaoberať sa problémami spojenými s odbornými zručnosťami a vedomosťami – v týchto veciach sú úplne bezmocní. Vezmime si napríklad prácu s textom v Božom dome. To je práca, ktorá falošným vodcom spôsobuje najväčšie trápenie. Nedokážu presne identifikovať, ktorí ľudia majú duchovné porozumenie, dobrú kvalitu a sú vhodní na prácu s textom, a každého, kto nosí okuliare a má vysoké vzdelanie, považujú za človeka s dobrou kvalitou a duchovným porozumením, takže mu túto prácu pridelia a vravia: „Všetci máte na prácu s textom talent. Ja tejto práci nerozumiem, takže všetko spočíva na vašich pleciach. Boží dom od vás nevyžaduje nič iné, než len aby ste využili svoje silné stránky, nič si nenechávali pre seba a prispeli všetkým, čo ste sa naučili. Musíte vedieť byť vďační a ďakovať Bohu za to, že vás pozdvihol.“ Keď falošní vodcovia vyslovia kopu neúčinných a povrchných slov, majú pocit, že práca je vybavená a že urobili všetko, čo mali. Nevedia, či sú ľudia, ktorým prideliť túto prácu, vhodní alebo nie, a nevedia ani to, aké sú ich nedostatky v odborných vedomostiach alebo ako by ich mali napraviť. Nevedia, ako sa pozeráť na ľudí a rozlišovať ich, a nerozumejú odborným problémom ani vedomostiam spojeným s písaním – o týchto veciach nič nevedia. Hovoria, že týmto veciam nerozumejú a nechápu

ich, ale v srdci si myslia: „Nie ste len o niečo vzdelanejší a znalejší ako ja? Aj keď vás v tejto práci nemôžem viesť, som duchovnejší ako vy, viem lepšie kázať ako vy a rozumiem Božím slovám lepšie ako vy. Ja som ten, kto vás vedie, som váš nadriadený. Musím vás mať na starosti a musíte robiť, čo poviem.“ Falošní vodcovia sa považujú za nadradených, no nedokážu prísť so žiadnymi hodnotnými návrhmi, ktoré sa týkajú akejkolvek práce spojenej s odbornými zručnosťami, a nedokážu ani viesť. Nanajvýš dokážu dobre zorganizovať ľudí, no nedokážu urobiť žiadnu následnú prácu. Nesnažia sa získať odborné vedomosti a nesledujú prácu. Všetci falošní vodcovia sú pseudoduchovní; jediné, čo dokážu, je kázať nejaké slová a učenia, a potom si myslia, že rozumejú pravde, a neustále sa predvádzajú pred Božími vyvolenými. Na každom zhromaždení kážu niekoľko hodín, a napriek tomu sa ukáže, že nedokážu vyriešiť vôbec žiadne problémy. Sú úplne nevedomí, pokiaľ ide o problémy spojené s odbornými vedomosťami v povinnostiach ľudí, a sú to očividne laici, no predstierajú, že sú duchovní a usmerňujú prácu odborníkov – ako takto môžu dobre konať prácu? To, že sa falošní vodcovia nesnažia učiť odborné vedomosti a nedokážu konať žiadnu skutočnú prácu, už samo osebe znechucuje ľudí, a oni sa navyše tvária ako duchovní ľudia a chvália sa svojimi duchovnými slovami, čo je úplne nerozumné! Nelíši sa to od farizejov. Najväčšia nerozumnosť farizejov spočívala v tom, že Bohu sa hnusili, no oni si to vôbec neuvedomovali a stále sa považovali za celkom dobrých a veľmi duchovných. Takýto nedostatok sebauvedomenia majú falošní vodcovia; je zrejmé, že nedokážu konať žiadnu skutočnú prácu, a napriek tomu sa tvária, že sú duchovní, pričom sa z nich stávajú pokryteckí farizeji. Sú presne tými, ktorých Boh zavrhuje a vyraduje.

Aký je hlavný znak falošných vodcov, ktorí sa vydávajú za duchovných ľudí? Je ním to, že sú zdatní v kázaní. Tieto „kázne“ však nie sú pravými kázňami. Nie sú to kázne, ktoré by v duchovnom spoločenstve hovorili o pravde, ani kázne, ktoré majú pravdu-reality. Sú to skôr kázne slov a učení; sú to pseudoduchovné kázne, kázne farizejov. Falošní vodcovia sú veľmi dobrí v tom, že si dávajú záležať na slovách a frázach Božích slov a venujú osobitnú pozornosť kázaniu slov a učení, no predsa v Božích slovách nikdy nehľadajú pravdu a nikdy neuvažujú o tom, ako by mali vstúpiť do pravdy-reality. Uspokojia sa len s tým, že dokážu kázať slová a učenia; len čo dokážu učenie

jasne a logicky, myslia si, že to stačí, že majú pravdu-reality a že môžu stáť pred ostatnými, komandovať ich a poučovať ľudí zo svojej vysokej pozície. Navonok sa zdá, že to, čo hovoria a robia, súvisí s pravdou, a nezdá sa, že by spôsobovali narušenia alebo vyrušenia ani že by obhajovali mylné výroky alebo podnecovali k mylným praktikám. No predsa je tu jeden problém, a to ten, že sa nedokážu zhostiť žiadnej skutočnej práce alebo splniť čo i len najmenšiu časť svojej zodpovednosti, čo nakoniec vedie k tomu, že nedokážu odhaliť žiadne problémy v práci. Spôsob, akým pracujú, pripomína slepca, ktorý tápe: Vždy sa riadia svojimi pocitmi a predstavami, keď na záležitosti slepo uplatňujú predpisy, a hoci sú úplne neschopní jasne vidieť podstatu problémov, stále o nich trepú nezmysly – vôbec nedokážu riešiť skutočné problémy. Ak by falošný vodca skutočne rozumel pravde, prirodzene by dokázal odhaliť problémy a hľadať pravdu na ich vyriešenie. Falošní vodcovia však zjavne nerozumejú pravde, no predstierajú, že sú duchovní, myslia si, že sú schopní konať prácu cirkvi, a bezohľadne sa odvažujú užívať si výhody svojho postavenia. Nie je to odpudivé? Myslia si, že majú skutočnú zručnosť – že vedia kázať. No jednoducho nedokážu konať skutočnú prácu. Slová a učenia, ktoré falošní vodcovia poznajú a kážu, im nemôžu pomôcť dobre konať ich prácu ani odhaliť problémy, ktoré v nej sú, a už vôbec im nemôžu pomôcť vyriešiť všetky problémy, ktorým čelia. Po určitom čase práce nedokážu hovoriť o žiadnom skúsenostnom svedectve. Je takýto vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni? Je celkom zrejmé, že nie. A ako by sa malo zaobchádzať s falošnými vodcami, ktorí nie sú na požadovanej úrovni? Nielenže majú byť prepustení a vyradení, ale ak nečinia pokánie, tak ani nemôžu byť pri voľbách znovu zvolení za vodcu alebo pracovníka. Ak niekto zvolí falošného vodcu alebo falošného pracovníka, ktorý bol vyradený, vedome vyrušuje a poškodzuje prácu cirkvi. Ukazuje to, že volič je uctievačom a nasledovníkom tohto falošného vodcu, a nie niekým, kto skutočne verí v Boha. Zvolili ste si niekedy pseudoduchovného falošného vodcu? (Áno.) Predpokladám, že ste ich zvolili dosť veľa. Myslíte si, že ktokoľvek, kto verí v Boha mnoho rokov, kto prečítal veľa z Božieho slova a počul mnoho kázaní, kto má bohaté skúsenosti s kázaním a prácou a kto dokáže kázať celé hodiny, je určite schopný konať prácu. A keď ho potom zvolíte za vodcu, zistíte vážny problém: Bratia a sestry ho nikdy nevidia a

nikdy ho nemôžu nájsť, keď je nejaký problém. Nikto nevie, kde sa skrýva, a on sa niekde skrýva a nedovolí, aby ho ktokoľvek vyrušoval. To je problém. V kritických chvíľach práce sa vždy hrá na schovávačku a bratia a sestry ho nikdy nemôžu nájsť, keď treba, aby vyriešili istý problém – nezanedbáva svoje riadne povinnosti? Prečo sa niektorí ľudia neodvážia postaviť sa pred bratov a sestry, keď sa stanú vodcami? Prečo ich nikde nemožno nájsť? Čo presne ich zamestnáva? Prečo neriešia skutočné problémy? Nech sa zaoberajú čímkoľvek, v jednom si môžete byť istí: Ak nejaký čas nekonajú skutočnú prácu, sú falošnými vodcami, mali by byť rýchlo prepustení a mal by sa zvoliť niekto iný. Zvolili by ste si v budúcnosti takýto druh falošného vodcu? (Nie.) Prečo nie? Čo si myslíte, aký je dôsledok toho, keď si za sprievodcu zvolíte slepého človeka? Sám tento človek je slepý, tak môže viesť ostatných na správnu cestu? Je to presne tak, ako hovoria Božie slová v Biblii: „Ak slepec vedie druhého slepca, obaja skončia v priekope.“ (Mt 15, 14) Slepý človek kráča bez smeru a cieľa; ako môže viesť ostatných? Ak si niekto vyberie za sprievodcu slepého človeka, potom je ešte slepejší. Medzi nevercami existuje porekadlo: „pýtať sa slepého na cestu“. Zvoliť si falošného vodcu za cirkevného vodcu je ako pýtať sa slepého na cestu. Nie je to absurdné? Všetci, ktorí odovzdajú svoj hlas falošnému vodcovi, sú slepí ľudia, ktorí si volia slepých, a ani jeden z nich nerozumie pravde.

Keď si niektorí ľudia zvolia pseudoduchovného človeka za vodcu, sú veľmi šťastní a myslia si: „Teraz máme skvelého vodcu. Náš vodca vie naozaj dobre kázať. Káže veľmi štruktúrovane a logicky a jeho kázne dávajú veľký zmysel.“ Niektorí ľudia, ktorým chýba schopnosť rozlišovať, sú dojatí k slzám, cítia k tomuto vodcovi veľkú náklonnosť a nechcú ani ísť konať svoje povinnosti. Keď počúvajú duchovné spoločenstvo, veciam celkom jasne rozumejú, ale keď pri konaní svojej povinnosti objavia problémy, nevedia, ako ich vyriešiť, sú zmätení a myslia si: „Zdá sa, že pri počúvaní vodcovho duchovného spoločenstva všetkému rozumiem, tak ako to, že nedokážem vyriešiť ťažkosti, s ktorými sa stretávam v práci?“ V čom je tu problém? Všetko, čo tento druh falošného vodcu káže, sú slová a učenia, prázdne frázy, heslá a nezmysly. To, čo káže, nerieši tvoje skutočné problémy; oklamal ťa. Krmi ťa ilúziami a povie ti niekoľko hesiel, aby si si mylne myslel, že problémy sú vyriešené, zatiaľ čo v skutočnosti nehovorí v duchovnom

spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré sa tvojich problémov týkajú. Ako môže takéto duchovné spoločenstvo vyriešiť problémy? Učenia, ktoré káže, nemajú nič spoločné so skutočnými problémami; len sa vyhýba podstate všetkých problémov a naprázdno hovorí o teóriách. Káže len slová a učenia a duchovné teórie. Nemá ani potuchy o tom, čo je pravda-realita, a keď sa vyskytnú problémy, je bezradný. Kázne, ktoré prednáša, nedokáže riešiť skutočné problémy a sú len akousi teóriou, akýmsi poznaním a učením. Tento druh falošného vodcu káže Božie slová a pravdu, akoby to boli druhy slov a učení či hesiel. Vyhýba sa všetkým skutočným problémom a káže len slová, ktoré sú prázdne a nepraktické. A čo sa stane nakoniec? Bez ohľadu na to, ako dlho káže, budú jeho kázne mať nanajvýš účinok povzbudzovania a nabádania ľudí a dodajú im trochu viac nadšenia a dávku energie, ale nedokáže vyriešiť žiadny iný problém. Pravda nie je odtrhnutá od reality, ale je skôr spojená s realitou a so všetkými druhmi problémov, ktoré skutočne existujú. Budete teda teraz schopní rozlíšiť pseudoduchovných falošných vodcov, keď sa s nimi nabudúce stretnete? Ak nie, tak keď raz niekoho budete chcieť zvoliť za vodcu, najprv ho nechajte vyriešiť niekoľko problémov. Ak ich vyrieši v súlade s princípmi, dosiahne celkom dobré výsledky a vyrieši problémy pomocou pravdy-reality, potom ho môžete voliť, no ak sa vyhýba podstate problémov a skutočnej situácii, nehovorí o nich, a jediné, čo dokáže, je naprázdno kázať učenie, vykrikovať heslá a držať sa predpisov, potom túto osobu nemôžete voliť. Prečo túto osobu nemôžete voliť? (Pretože nedokáže riešiť skutočné problémy.) A aký druh človeka nedokáže riešiť skutočné problémy? Človek, ktorý dokáže len kázať slová a učenia – je to pokrytecký pseudoduchovný farizej. Nemá kvalitu potrebnú na pochopenie pravdy, nemá schopnosť riešiť problémy, nedokáže ich vyriešiť, a tak ak si ho zvolíš za vodcu, určite z neho bude falošný vodca. Nie je schopný konať prácu vodcu ani si plniť vodcovské zodpovednosti. Neškodil by si mu teda, keby si ho volil? Niektorí ľudia hovoria: „Ako mu tým škodíme? Ved’ ho volíme v dobrom. Má nejakú kvalitu, a ak ho zvolíme, nebudeme mať potom niekoho, kto môže prevziať zodpovednosť za prácu?“ Samozrejme, je dobré mať niekoho, kto prevezme zodpovednosť, ale tento druh človeka to nedokáže. Jediné, čo dokáže, je naprázdno hovoriť o teóriách, neberie do úvahy skutočnú situáciu a pri riešení problémov nie je vôbec nápomocný.

Nedávaš mu teda tým, že ho volíš, príležitosť páchať zlo? Nenútiš ho kráčať cestou falošného vodcu? Preto nesmiete voliť takýchto ľudí za vodcov.

Dokážete rozlíšiť, kto z ľudí okolo vás, s ktorými často prichádzate do styku a ktorých dobre poznáte, dokáže len naprázdno hovoriť o učeniach a nedokáže riešiť skutočné problémy? Kto vždy káže vznešené teórie a navrhuje nové a jedinečné plány, o ktorých nikto nikdy nepočul, ale je zmätený a nemá slov, keď sa ho opýtajú, ako praktizovať a uskutočniť konkrétne plány a detaily? To, čo títo ľudia hovoria, je veľmi prázdne a úplne nerealistické, nezodpovedá to skutočnej situácii, reálnemu prostrediu, tomu, čo ľudia môžu skutočne dosiahnuť, ich duchovnému vzrastu a úrovni ich odborných zručností ani to s nimi nesúvisí. A už vôbec to nie je v súlade s požiadavkami Božieho domu; jednoducho hovoria nezmysly, oddávajú sa fantázii a impulzívne hovoria, čo im napadne. Myslia si, že nemusia niest' zodpovednosť za nič, čo povedia, dokonca ani keď sa chvália a vychvaľujú. S takýmto postojom vyjadrujú svoje názory a predkladajú svoje nápady – nie sú to pseudoduchovní ľudia? (Áno.) Niektorí ľudia veria, že chvastanie sa, vychvaľovanie sa alebo vznešene znejúce myšlienky aj tak nikto neberie vážne a oni tak môžu ukázať, akí sú schopní. Myslia si, že ak niečo urobia zle, nemusia za to niest' zodpovednosť, a ak niečo urobia dobre, všetci si ich budú veľmi vážiť, takže hovoria, čo chcú, a všetko vykresľujú ako veľmi jednoduché. Majú veľa nápadov, ale ani k jednému z nich neexistuje konkrétny plán, ako ich uviesť do praxe, ktorý by sa dal náležite uskutočniť. Neberú vážne žiadny názor, ktorý predložia, a to či už je čistý alebo skreslený. Dnes hovoria jedno a zajtra druhé, a hoci sú názory, teórie a základy, o ktorých hovoria, veľmi vznešené, všetky sú prázdne a nepraktické. Občas hovoria o pláne, ktorý nie je prázdny ani skreslený, ale keď sa ich opýtajú, ako sa má konkrétne uskutočniť, nevedia odpovedať. Keď kričia heslá, hovoria vznešene znejúce slová a vyjadrujú názory, sú veľmi nadšení a proaktívni. Ale keď príde na konkrétnu prácu a uskutočňovanie konkrétnych plánov, zmiznú bez stopy, schovávajú sa a už nemajú žiadne názory. Môžu byť takíto ľudia vodcami? (Nie.) Aké teda budú následky, ak sa takíto ľudia stanú vodcami? Nepoškodia seba aj ostatných? Spôsobia zdržanie v práci cirkvi a navyše si spôsobia veľkú škodu. Učenia, ktoré kážu, pozostávajú len z nejakých obmedzených vecí, a keď ich dopovedia, nemajú čo viac povedať,

takže sa vždy budú musieť skrývať a „uzatvárať“ sa, aby sa zamerali na svoju sebarozvoj“. Nest’aží im to situáciu? Len čo sa stanú vodcami, budú sa cítiť, akoby na nich tlačili tri veľké hory, a každý deň sa budú cítiť vyčerpaní a pod veľkým tlakom – aký zmysel má, aby takto trpeli? Nemajú kvalitu na to, aby boli vodcami, a keď sa stretnú s problémami, len podľa vlastných predstáv náhodne uplatňujú predpisy a nedokážu riešiť skutočné problémy – takíto ľudia nemôžu byť vodcami. Nie sú schopní vykonávať skutočnú prácu, takže budú falošnými vodcami a stále si budú myslieť, že sú celkom skvelí, aj keď spôsobia zdržanie v živote-vstupe bratov a sestier. Ak by ste dokázali odhaliť a pochopiť kvalitu a charakter týchto pseudoduchovných ľudí, volili by ste ich stále za vodcov? Ak si sám takýmto človekom a niekto ťa chce voliť, čo urobíš? (Mal by som nejaké sebauvedomenie a vyhlásil by som, že nie som vhodný na to, aby som bol vodcom.) A ak by si po tomto vyhlásení všetci stále mysleli, že si dobrý, a trvali by na tom, že ťa zvolia, čo by si mal urobiť? Povedz im: „Nedokážem vykonávať vodcovskú prácu, nedokážem ju na seba vziať. Navonok sa zdá, že mám nejakú kvalitu, a niekedy mám dobré nápady a poskytnem trochu svetla, ale väčšinou kážem len slová a učenia. Naozaj nemôžem byť vodcom ani pracovníkom. Nie som o nič lepší ako vy. Nech robíte čokoľvek, prosím, nevoľte ma. Aj keby som dostal najviac hlasov, stále nemôžem byť vodcom. Ja predsa nemôžem nikomu škodiť! Už som predtým slúžil ako vodca a zakaždým som zlyhal a bol prepustený. Zakaždým ma prepustili, pretože som mal slabú kvalitu, chýbala mi pracovná schopnosť a nedokázal som vykonávať skutočnú prácu. Dokázal som len kázať slová a učenia a okrem toho som nedokázal dobre vykonať ani splniť ani jednu zo zodpovedností, ktoré by mal vodca plniť. Bol som falošný vodca.“ Práve tým má človek sebauvedomenie, a nielen vyslovením pár slov o tom, že nie je vhodný na to, aby bol vodcom, a tým to hasne. Niektorí ľudia si myslia: „V tejto skupine vykonávam povinnosť už toľko rokov, rozhodne by ma mali považovať za jedného zo služobne starších pracovníkov. Aj keď nemám žiadne zásluhy, aspoň som sa narobil, tak ako to, že si nikto nevšimol moje silné stránky? Aj ja mám na to, aby som bol vodcom. Často prichádzam s myšlienkami, nápadiami a návrhmi, ktoré sú dosť cenné a prakticky využiteľné. Či už ich vodcovia prijímú, alebo nie, v každom prípade som človek s postojmi, nápadiami a názormi. Prečo ma nikto

nevolí?“ Ak takto rozmýšľaš, potom sa môžeš posúdiť takto: Sú tie tvoje myšlienky, nápady a návrhy len nejaké reči, alebo majú naozaj praktické využitie? Dokážeš odhaliť a vyriešiť všemožné ťažkosti, ktoré sa pri práci vyskytnú? Dajú sa tvoje myšlienky a nápady použiť? Dokážeš si tú prácu vziať na vlastné plecia? Ak tvoje myšlienky a názory zostávajú na úrovni slov a učení, ak jednoducho nemajú praktické využitie a ak hlavne skrátka nie sú v súlade s pracovnými princípmi Božieho domu, aká je potom presne tvoja kvalita? Keď ťa zvolia za vodcu, dokážeš si potom plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Chceš byť vodcom z ambície, alebo preto, že cítiš bremeno? Ak naozaj máš pracovnú schopnosť, dokážeš riešiť problémy, si znepokojený, keď vidíš, že niektorí vodcovia a pracovníci vykonávajú prácu veľmi zle a nedokážu vyriešiť žiadne problémy, a dávaš im návrhy, ale oni nepočúvajú, nedokážu riešiť problémy, a predsa ich nehlásia Zhora, kým ty sa trápiš a znepokojuješ pre prácu Božieho domu a si neznesiteľne rozrušený, keď vidíš, ako falošní vodcovia spôsobujú zdržanie v práci cirkvi, ukazuje to, že máš bremeno. Lenže ak chceš získať každého uznanie, nájsť si väčšie publikum, dosiahnuť, aby viac ľudí počúvalo, ako kážeš a vedieš učené reči, len preto, že máš nejaké nápady, a vyniknúť v dave, potom to nie je bremeno – to je ambícia. Ambiciózni ľudia dokážu len kázať slová a učenia a aj akékoľvek nápady, ktoré majú, sú len prázdne slová a učenia. Keď sa takíto ľudia stanú vodcami, je isté, že budú falošnými vodcami, a ak sú to zlí ľudia, potom sú to antikristi. Ak tvoje nápady zostanú na úrovni prázdnych slov, je isté, že keď sa staneš vodcom, budeš presne taký istý ako každý pseudoduchovný falošný vodca. Vždy sa budeš musieť „uzavrieť, aby si sa zameral na svoj sebarozvoj“, inak pocítiš krízu a nebudeš mať čo kázať. Ak si presne taký istý ako oni, pri kázaní z výšky nedokážeš odhaliť žiadne problémy v práci, a tak ani žiadne problémy, prirodzene, nedokážeš vyriešiť, potom je isté, že si falošný vodca. A ako nakoniec skončia falošní vodcovia? Sú prepustení zo svojich pozícií, pretože nedokážu vykonávať skutočnú prácu – je isté, že pôjdu touto cestou.

Je veľa ľudí, ktorí v srdci stále cítia pobúrenie a sú pripravení konať, a vždy, keď príde čas voliť vodcu alebo nadriadeného, oni chcú byť tými, ktorých zvolia. Niektorí ľudia si myslia, že veria v Boha najviac rokov, pretrpeli najviac ťažkostí, vykonávajú svoju povinnosť najdlhšie a s najväčšou

vernosťou a sú najspôsobilejší na to, aby boli vodcami, a tak chcú, aby ich ostatní zvolili. Čo budeš môcť urobiť, ak ťa ostatní zvolia? Budeš sa môcť vyhnúť tomu, aby si získal titul falošného vodcu? Budeš si schopný plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Toto všetko sú skutočné problémy, ale nikto takto neuvažuje. Medzi týmito ľuďmi sú niektorí s dostatočnou kvalitou. Dokážu hľadať pravdu, keď sa pri ich povinnosti vyskytnú problémy, a keď pochopia pravdu a dokážu konať podľa princípov, môžu byť na požadovanej úrovni. Pokiaľ títo ľudia chápu pravdu, milujú ju, dokážu sa o ňu usilovať a navyše majú relatívne dobrú ľudskú prirodzenosť, nebudú mať žiadne problémy stať sa vodcami a pracovníkmi, ktorí sú na požadovanej úrovni – nebude to pre nich veľmi ťažké. Niektorí ľudia sa vždy sťažujú, že práca, ktorú robia, je ťažká, nie sú ochotní vynaložiť úsilie ani zaplatiť cenu, pokiaľ ide o pravdu, a šomrú, keď sú orezávaní. Môžu sa takíto ľudia stať vodcami a pracovníkmi, ktorí sú na požadovanej úrovni? Ich úmysel a postoj sú jednoducho nesprávne, nie sú to ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu, a bez ohľadu na to, čo od nich Boh vyžaduje, si zachovávajú negatívny postoj. Takíto ľudia si nezaslúžia byť vodcami a pracovníkmi. V srdci nemajú žiadne bremeno a bez ohľadu na to, ako jasne či zrozumiteľne sú stanovené pracovné opatrenia Božieho domu, stále nie sú ochotní tvrdo pracovať, aby prácu vykonali dobre. V skutočnosti nie je ťažké robiť prácu dobre. Prečo to nie je ťažké? Po prvé, Boží dom má konkrétne pracovné opatrenia pre všetku prácu cirkvi a Zhora pre ňu stanovili konkrétne nariadenia, takže sa od vás nevyžaduje, aby ste v akejkoľvek pracovnej úlohe boli inovatívni alebo ju dokončili samostatne. Zhora vám dali rozsah a smer, dali vám princípy a dali vám minimálne štandardy, takže pri práci nebúšite do prázdna ani vám nechýba smer. Po druhé, pri akejkoľvek pracovnej úlohe, a to bez ohľadu na to, kto je nadriadený a či je ťažisko práce v zahraničí alebo doma, je najdôležitejšie, že brat Predstavený konkrétne sleduje a vedie prácu, dohliada na ňu, preveruje a kontroluje ju a často sa na ňu pýta. Aké konkrétne sú tieto kroky? Brat Predstavený sa osobne zapája do každého scenára, každého filmu, každého programu, každého chválospevu a tak ďalej a sleduje ich. Aj Ja sa zapájam do niektorých prác a dávam vám všeobecný smer a rámec. Po tretie, pri akomkoľvek aspekte práce, ktorý zahŕňa pravdy-princípy, s vami Zhora často hovoria v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, vedú vašu

prácu a navyše vás orezávajú, preverujú za vás a kedykoľvek napravia vaše skreslenia. A po štvrté, pokiaľ ide o dôležitú personálnu a administratívnu prácu, Zhora vám osobne pomáhajú preverovaním a rozhodovaním. Faktom je, že bez ohľadu na to, akú prácu robíte, ju nedokončujete samostatne; všetko je usporiadané, vedené, usmerňované a preverované Zhora. Čo teda robíte vy? Vy si len užívate hotové veci – ste takí požehnaní! Nemusíte sa o nič starať; stačí, ak priložíte ruku k dielu pri jednoduchých úlohách. Toto je vaša úloha. Zaplatili ste niekedy nejakú cenu navyše? (Nie.) Zhora už urobili všetku túto dôležitú a významnú prácu; preto je práca, ktorú robíte, veľmi ľahká a nie sú v nej vôbec žiadne veľké ťažkosti. Ak si ľudia ani za takýchto okolností stále nerobia prácu dobre, je to neospravedlniteľné a dokazuje to, že do svojej práce jednoducho nevkladajú srdce a úsilie ani si neplnia svoje zodpovednosti. Niektorí ľudia hovoria: „Kto nemá pri práci nejakej chyby? Vari ľudia nemôžu mať žiadne problémy?“ Nevyžaduje sa od vás, aby ste vo svojej práci dosiahli plný počet bodov; stačí, ak prejdete, a budete považovaní za ľudí, ktorí si splnili zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Je to veľmi náročné? (Nie.) Na základe usmernenia a preverovania Zhora sa prechádza ľahko; záleží len na tom, či sa ľudia úprimne usilujú o pravdu. Ak nevynakladajú žiadne úsilie, pokiaľ ide o pravdu, vždy chcú byť povrchní a sú spokojní s tým, že pri práci robia veci len mechanicky, nerobia nič zlé, nespôsobujú žiadne vyrušenia ani narušenia a nie je nič, čo by im zaťažovalo svedomie, potom nemôžu prejsť. Väčšina vodcov a pracovníkov má pri práci takýto postoj; urobia trochu práce, ale nechcú sa vyčerpať, uspokojia sa s priemerom, a pokiaľ ide o výsledky ich práce, myslia si, že je to Božia záležitosť a s nimi to nemá nič spoločné. Je tento postoj prijateľný? Ak máš takýto postoj, práca, ktorú môžeš urobiť, je veľmi obmedzená a nedávaš do nej všetko, čo naznačuje, že buď nie si schopný robiť skutočnú prácu, alebo ju nerobíš, a tak by si mal byť charakterizovaný ako falošný vodca – je to úplne primerané a nie je to nespravodlivé. Niektorí ľudia vždy hovoria: „Máš na nás príliš vysoké požiadavky. Ak nerobíme túto prácu, sme falošní vodcovia, a ak nesplňame tamtú požiadavku, tiež sme falošní vodcovia. Za čo nás máš? Nie sme roboti, nie sme dokonalí ľudia. Sme len obyčajní ľudia, len smrteľníci. Hovoriš nám, aby sme boli obyčajní, normálni ľudia, tak prečo máš na nás vodcov také vysoké požiadavky?“ V skutočnosti Moje požiadavky na vás nie sú vysoké. Žiadam len, aby si plnil

zodpovednosti, ktoré by mal človek plniť. Je to niečo, čo by si mal a musíš robiť, a je to niečo, čo ako vodca a pracovník môžeš dosiahnuť. Ak však tvrdo nepracuješ na tom, aby si sa snažil o pravdu, a vždy sa bojíš utrpenia a túžiš po pohodlí, potom je bez ohľadu na tvoje dôvody alebo výhovorky isté, že si falošný vodca. Je to ako s vecami, ktoré by mali dosiahnuť ľudia s normálnou ľudskou prirodzenosťou a o ktoré by sa mali dospelí postarať sami, napríklad o koľkej by mal dospelý ráno vstať, koľko jedál by mal zjesť, koľko hodín denne by mal pracovať a kedy by si mal vyprať špinavú bielizeň – o tieto veci sa musíš postarať sám a nemusíš sa na ne nikoho pýtať. Ak sa na všetko pýtaš iných a ničomu nerozumieš, neznamená to, že nie si dostatočne inteligentný a že si hlupák? Neznamená to, že sa o seba nedokážeš postarať? Môžu byť takíto ľudia vodcami? Nie sú to falošní vodcovia? Takýchto ľudí treba prepustiť. Takíto ľudia sa stále chcú držať svojej pozície, nechcú odstúpiť a stále chcú byť vodcami! Keď niektorých falošných vodcov prepustia, cítia sa ukrivdení a neprestávajú plakať. Plačú, až kým im neopuchnú oči. Prečo plačú? Nevedia, čo sú zač. Keď hovorím, že Moje požiadavky na ľudí nie sú vysoké, myslím tým, že sa od teba žiada, aby si robil to, čo dokážeš dosiahnuť; tvoja cesta je už vydláždená, rozsah je stanovený a rozhodnutia sú urobené; stačí, ak začneš konať. Je to ako s jedením: Obilniny, zeleninu, všetky druhy korenín, hrnce a sporáky už sú pre teba pripravené a jediné, čo musíš urobiť, je naučiť sa variť; to je to, čo by mal dospelý robiť a dosiahnuť. Ak to nedokážeš dosiahnuť, potom si hlupák a nepatríš medzi dospelých s normálnou inteligenciou. Niektorí vodcovia nie sú schopní robiť túto skutočnú prácu, a tak musia byť prepustení. Ako teda môžeme definovať a určiť, či je niekto schopný robiť takúto prácu? Ak máš inteligenciu a kvalitu dospelého človeka a máš aj svedomitosť a zmysel pre zodpovednosť, ktoré by mal dospelý mať, potom by si mal byť schopný robiť takúto prácu. A ak to nedokážeš alebo to nerobíš, potom si falošný vodca. Takto sa to určuje a takéto určenie je presné. Toto nie je odsúdenie ani posudzovanie človeka. Je to teda prísne? Fakty sú na stole a vôbec to nie je prísne.

II. Falošní vodcovia, ktorí sú slabšej kvality

Práve sme v duchovnom spoločenstve hovorili o prejavoch jedného typu falošného vodcu, pokiaľ ide o pohotovú hlásenie nejasností a ťažkostí, ktoré

sa vyskytli pri práci, a hľadanie ich riešenia, a hovorili sme aj o dôvodoch, prečo si takíto ľudia nedokážu plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Takíto ľudia sú pseudoduchovní; keďže nedokážu odhaliť nejasnosti a ťažkosti v práci, nedokážu si ani plniť túto zodpovednosť. To je jeden typ ľudí. Existuje však aj iný typ ľudí, ktorí sú rovnakí ako tí pseudoduchovní – tiež nedokážu odhaliť problémy, ktoré v práci existujú, a preto ich nedokážu ani pohotovo hlásiť. Zhora a hľadať u nich riešenia. Takíto ľudia sú tiež zaneprázdnení prácou a celý deň sa zamestnávajú a nezahŕajú. Sú zaneprázdnení kázaním, navštevovaním bratov a sestier na rôznych miestach, prideľovaním pracovných úloh a dokonca aj nakupovaním všelijakých vecí pre prácu cirkvi. Ak niekto ochorie, pomôžu mu nájsť lekára; ak má niekto doma ťažkosti, pomôžu mu zabezpečiť finančnú pomoc; a ak je niekto v zlom stave, iniciatívne ho podporia a aktívne mu pomôžu vyriešiť problémy. Skrátka sú stále zaneprázdnení nejakou prácou týkajúcou sa všeobecných záležitostí. Sú ľahostajní voči skutočnej práci cirkvi, práci na evanjeliu aj problémom v cirkevnom živote. Každý deň sa unavia pobehovaním a majú plno práce s vybavovaním a riešením záležitostí cirkvi aj súkromných záležitostí bratov a sestier. Myslia si, že ako vodcovia by tieto úlohy mali vykonávať, ale nikdy si neuvedomia, v čom spočíva podstatná práca vodcu, a bez ohľadu na to, ako tvrdo pracujú, stále nedokážu nájsť skutočné a kritické problémy, ktoré v cirkvi existujú. Keď teda v cirkevnom živote vzniknú vyrušenia a prekážky a keď sa Boží vyvolený ľud stretne s ťažkosťami pri životevstupe, títo vodcovia tieto veci nedokážu pohotovo vyriešiť. Hoci sú zaneprázdnení prácou a ani jeden deň neleňošia, čo môžu dosiahnuť takouto zaneprázdnenosťou? V práci cirkvi je prítomných mnoho problémov, ale oni ich nedokážu odhaliť. Navonok sa zdajú usilovní, svedomití a nezahŕajú, no v práci sa objavuje jeden problém za druhým a oni sú zaneprázdnení plátaním dier, riešením všemožných „komplexných a zložitých problémov“ a zaoberaním sa všetkými druhmi ľudí, ktorí sú zlí a spôsobujú vyrušenia a narušenia, ktoré sa v cirkvi objavujú. Takto sa zamestnávajú prácou, no nedokážu rozlíšiť ani tie najzákladnejšie problémy. Nedokážu jasne rozlíšiť, čo je dobrá a čo zlá ľudská prirodzenosť, čo je dobrá a čo slabá kvalita, čo znamená mať skutočný talent a poznanie a čo sú dary. Taktiež nedokážu prezrieť, akých ľudí Boží dom rozvíja a akých vyradňuje, ktorí ľudia sa usilujú

o pravdu a ktorí nie, ktorí ochotne konajú svoju povinnosť a ktorí ju nekonajú, ktorých možno zdokonaľiť, aby sa stali Božím ľudom, ktorí sú robotníkmi a tak ďalej. S tými, ktorí vedia rozprávať vo veľkom a chrliť prázdne teórie, ale nedokážu konať skutočnú prácu, zaobchádzajú ako s kľúčovými ľuďmi, na ktorých sa pri rozvíjaní treba zamerať, zabezpečujú, aby vykonávali prácu, a zverujú im dôležité úlohy, zatiaľ čo odkladajú povýšenie a rozvíjanie tých, ktorí majú čisté chápanie, kvalitu a schopnosť porozumieť pravde, len preto, že títo ľudia neveria v Boha dlho alebo odhalili arogantnú povahu. Problémy ako tieto sa v cirkvi vyskytujú často a má to vplyv na pokrok jej práce. Sú to skutočné problémy, a predsa ich tento typ vodcu nevidí, neodhalí ani si ich dokonca vôbec neuvedomuje. Keď zlí ľudia spôsobujú vyrušenia a narušenia, dá im šancu, aby boli pod dohľadom a uvažovali o sebe, zatiaľ čo keď iní, ktorí ani nie sú zlými ľuďmi, občas urobia nejaké malé chyby, pretože sú mladí a nevedomí a konajú bez princípov – chyby, ktoré nie sú otázkou princípu –, tento typ vodcu ich považuje za neodpustiteľné hriechy a posiela týchto ľudí domov. Tento typ falošného vodcu je každý deň zaneprázdnený prácou a navonok sa zdá, že vynakladá veľa úsilia a trávi tým veľa času, no bez ohľadu na to, ako pracuje, nikto nedostáva skutočné životné zaopatrenie. Akékoľvek problémy a ťažkosti má Boží vyvolený ľud, tento typ falošného vodcu ich nedokáže vyriešiť duchovným spoločenstvom o pravde a jediné, čo dokáže, je nabádať ho s milujúcim srdcom a kázať slová a učenia, aby Boží vyvolený ľud povzbudil. Preto pod vedením takýchto ľudí Boží vyvolený ľud nedostáva žiadne životné zaopatrenie, verí v Boha a koná svoje povinnosti len na základe nadšenia a nedosahuje žiadny život-vstup – ako dlho takto môže pokračovať? Niektorí ľudia sú v dôsledku toho často negatívni a slabí, stále túžia po príchode Božieho dňa, vízie sú pre nich čoraz nejasnejšie, a keď sa stretnú s problémami, začnú mať predstavy a nedorozumenia o Bohu. Niektorí dokonca začnú o Bohu pochybovať a mať sa pred Ním na pozore. Keď falošní vodcovia čelia týmto problémom, vôbec ich nedokážu vyriešiť a jediné, čo robia, je, že sa im vyhýbajú. Nikdy nečítajú Božie slová ani sa nemodlia k Bohu s Božím vyvoleným ľudom, aby hľadali pravdu a riešili problémy – túto prácu nikdy nevykonávajú. Každý deň sa len zamestnávajú nejakou prácou týkajúcou sa všeobecných záležitostí a určitými vonkajšími záležitosťami, ktoré nemajú nič spoločné so životom-vstupom alebo s pravdou. Myslia si, že pokiaľ sú

zanepřázdnění robením vecí, znamená to, že konajú svoju povinnosť, že si plnia zodpovednosti a že v žiadnom prípade nemôžu byť falošnými vodcami. V skutočnosti ich zaneprázdnenosť týmito všeobecnými záležitosťami vôbec nepomáha bratom a sestrám napredovať v živote, a už vôbec neumožňuje Božiemu vyvolenému ľudu vstúpiť do pravdy-reality. Povedzte Mi, nie je problém v kvalite tohto typu falošných vodcov? Nedokážu nič prezrieť a myslia si, že pokiaľ sú zaneprázdnení prácou, všetky problémy jednoducho zmiznú a vyriešia sa nepriamo. Nie sú títo ľudia nadmieru popletení? Nie je ich kvalita nadmieru slabá? Nedokážu nič prezrieť ani konať žiadnu skutočnú prácu a to z nich robí pravých falošných vodcov a falošných pracovníkov. Toto je záležitosť, ktorá sa rozlišuje najľahšie.

V súčasnosti sú všade v cirkvách prítomní falošní vodcovia a falošní pracovníci. Spoliehajú sa len na svoje nadšenie pri práci a vôbec nerozumejú pravde. Nevedia, čo je podstatná práca vodcu alebo pracovníka, a nie sú schopní ani hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby riešili problémy – celý deň trávajú len slepým zamestnávaním sa nejakou prácou týkajúcou sa všeobecných záležitostí. Povedzme napríklad, že cirkev potrebuje kúpiť nejakú vec. Nie je to veľká úloha; stačí zariadiť, aby ju išiel kúpiť niekto, kto sa v danej oblasti vyzná. Falošný vodca sa však bál, že minie príliš veľa peňazí, a tak zariadil, aby niekto navštívil niekoľko miest a kúpil tú najlacnejšiu. Výsledkom bolo, že kúpili lacný výrobok, ktorý sa po niekoľkých dňoch používania pokazil, a museli ísť kúpiť ďalší. Nielenže neušetrili peniaze, ale nakoniec naopak minuli viac. Je to spôsob vybavovania úloh podľa princípov? Pri nákupe nie je potrebné kupovať známu značku, no je vhodné aspoň kúpiť niečo, čo má primeranú kvalitu a je použiteľné. Falošní vodcovia si robia veľké starosti s prácou týkajúcou sa všeobecných záležitostí a na tom nie je nič zlé. Neberú však vážne kritickú prácu Božieho domu a to je veľká chyba; znamená to, že nevykonávajú podstatnú prácu. Pracovné úlohy, ako sú práca na evanjeliu, filmová produkcia, práca s textom, práca na videách so skúsenosťnými svedectvami a práca na úpravách personálu vodcov a pracovníkov, sú všetky kľúčové, no falošní vodcovia si aj tak nemyslia, že sú dôležité, odkladajú ich bokom a ignorujú ich. Majú nedostatočnú kvalitu a nevedia, ako vykonávať prácu, ale ani sa nesnažia učiť a namiesto toho si myslia: „Je v poriadku, pokiaľ má túto prácu niekto

na starosti. Určite ma tam netreba, však? Ja sa zaoberám dôležitými úlohami. Toto sú len drobnosti, ktorými sa nemusím zaoberať. Keď im poviem princípy, moja práca je hotová.“ Falošní vodcovia sa navonok javia ako veľmi zaneprázdnení, ale keď sa pozriete na veci, ktorými sa zamestnávajú, ani jedna z nich nie je kritickou súčasťou práce cirkvi, ani jedna nie je prácou, ktorá by zaopatrovala životy ľudí, a ani jedna nie je prácou, ktorá by zahŕňala použitie pravdy na riešenie problémov. Veci, ktorými sa zaoberajú, nemajú absolútne žiadnu hodnotu a títo falošní vodcovia sa len slepo zamestnávajú. Nevedia, akú prácu by mali vodcovia a pracovníci robiť, aby to bolo v súlade s Božími úmyslami, a spoliehajú sa len na svoje nadšenie, aby sa zamestnávali určitými úlohami, ktoré robia radi. Podrobne sa vypytujú na triviálne záležitosti, ktoré nesúvisia s prácou cirkvi, ako napríklad aké oblečenie nosia bratia a sestry, aké majú účesy, ako sa správajú k ostatným a ako hovoria a konajú. Myslia si, že sú takto priateľskí a prístupní a že riešenie problémov v reálnom živote ľudí je niečo, čo by mal vodca robiť a čo by mala mať normálna ľudská prirodzenosť. No neberú vážne kritickú prácu na evanjeliu, filmovú produkciu, prácu na chválospevoch, prácu s textom, administratívnu prácu, prácu na polievaní nových veriacich, prácu na zakladaní cirkví, prácu na povyšovaní a rozvíjaní ľudí a tak ďalej. Nezapájajú sa do žiadnej z týchto prác a ani ich nesledujú; je to, akoby s nimi tá práca nemala nič spoločné. Títo falošní vodcovia neriešia mnohé problémy, ktoré sa v cirkvi hromadia, neprepúšťajú falošných vodcov, ktorých by mali prepustiť, neobmedzujú ani neriešia zlých ľudí, ktorí páchajú zlo a vyčíňajú, a nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, aby vyriešili problém s niektorými povrchnými, nespútanými a nedisciplinovanými ľuďmi, ktorí otáľajú pri plnení svojich povinností. Aký je to problém? Nehľadajú pravdu na riešenie týchto skutočných problémov – sú to ľudia, ktorí konajú skutočnú prácu? Bezvýznamné a nepodstatné úlohy, ktoré vykonávajú, sa im v srdci zdajú kľúčové a dôležité. Celý deň sa zamestnávajú týmito bezcennými vecami a veria, že si plnia svoje zodpovednosti a sú verní, ale nevykonávajú ani jednu podstatnú pracovnú úlohu, ktorú im Boh zveril – nie sú takíto ľudia falošnými vodcami? Sú ekvivalentom riaditeľov miestnych úradov v spoločnosti a sú to skrátka miestni všetečníci – sú potom ešte vodcami a pracovníkmi Božieho domu? Sú to praví falošní vodcovia a pracovníci. Z akého dôvodu sú títo ľudia

charakterizovaní ako falošní vodcovia a pracovníci? (Pretože ich kvalita je príliš slabá, nedokážu konať skutočnú prácu a jediné, čo dokážu, je zaoberať sa nejakými triviálnymi záležitosťami.) Toto je ten konkrétny dôvod. Kvalita týchto ľudí je príliš slabá. Bez ohľadu na to, koľko kázní si vypočujú, koľko pracovných opatrení si prečítajú, koľko rokov konajú svoju povinnosť v Božom dome alebo koľko rokov sú vodcami, nikdy nevedia, čo robia, či je to, čo robia, správne alebo či si plnia zodpovednosti, ktoré by si mali plniť. Ich definícia označenia a titulu vodcov a pracovníkov je, že kým sú zaneprázdnení, tak je všetko v poriadku. Podobne ako somár, ktorý otáča mlynský kameň, len ťahajú, až kým sa už nemôžu pohnúť, a považujú to za plnenie si svojich zodpovedností. Bez ohľadu na to, ktorým smerom ťahajú a či je energia, ktorú do tohto ťahania vkladajú, správna alebo nie, si vo svojich očiach plnia svoje zodpovednosti. Existuje mnoho problémov, ktoré nedokážu prezrieť, a oni sa ich nesnažia riešiť ani hlásiť Zhora a hľadať ich riešenia. Bez ohľadu na to, koľko rokov pracujú alebo sú v kontakte s ľuďmi, nevedia ani to, či prejavy istého človeka patria novému veriacemu, ktorý má plytký základ vo viere a nerozumie pravde, alebo pochybovačovi a ako by ich mali rozlíšiť alebo charakterizovať. Keď sú dvaja ľudia obaja v negatívnom stave, nevedia, ktorý z nich stojí za rozvíjanie a ktorý nie; a keď sú dvaja ľudia pri konaní svojich povinností trochu povrchní, nedokážu rozoznať, ktorý z nich sa usiluje o pravdu, ktorý je robotník, ktorý je schopný vstúpiť do pravdy-reality a ktorý zas nemá žiadnu pravdu-realitu. Nevedia, ktorí ľudia budú potenciálne nasledovať cestu antikristov, keď sa stanú vodcami, hoci sa s týmito ľuďmi stýkali roky, a bez ohľadu na to, koľko zbytočných činností vykonajú, koľko zbytočných úloh urobia alebo koľko problémov je okolo nich, neuvedomujú si a nechápu, že sú to problémy. Keďže takíto ľudia majú slabú kvalitu, myslia popletene a nie sú schopní vykonávať prácu, je pre nich veľmi ťažké plniť si zodpovednosti vodcu alebo pracovníka. Okrem toho, že títo vodcovia a pracovníci dokážu vykonávať nejakú jednoduchú prácu týkajúcu sa všeobecných záležitostí, nie sú schopní robiť nič, čo súvisí s podstatnou prácou cirkvi, a nedokážu vidieť ani riešiť žiadne skutočné pracovné problémy. Môže byť takýto vodca s takouto kvalitou hodný toho, aby bol rozvíjaný? Nevedia ani to, čo sú nejasnosti alebo ťažkosti, a už vôbec ich nedokážu riešiť podľa princípov. Aj keď sú problémy, s ktorými sa v práci

cirkvi stretávajú, veľmi bežné, oni ich stále nedokážu zhrnúť a klasifikovať a nevedia ani to, ako hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby ich vyriešili – tento typ falošného vodcu bez výnimky nedokáže zvládnuť ani vyriešiť problémy, ktoré sa často vyskytujú v cirkvi. Ich najväčší problém nespočíva v tom, že nie sú ochotní platiť cenu alebo že sa boja zaneprázdnenosti a únavy, ale skôr v tom, že majú slabú kvalitu a nejasnú myseľ a nedokážu konať dôležitú a skutočnú prácu cirkvi. Namiesto toho len konajú nejakú prácu týkajúcu sa všeobecných záležitostí alebo sa radi zaoberajú nepodstatnými vecami a potom chcú hrať úlohu vodcov a pracovníkov – nie sú to popletení ľudia s príliš veľkými ambíciami a túžbami? Vodcovia so slabou kvalitou sú bez výnimky neschopní konať kľúčovú prácu cirkvi, čo je práca, ktorá zahŕňa pravdy-princípy alebo zložitú odbornú prácu, ako je práca na šírení evanjelia, práca na polievaní nových veriacich v cirkvi, filmová produkcia, práca s textom a personálna práca, ktorá zahŕňa vodcov a pracovníkov na rôznych úrovniach. Prečo nie sú schopní konať túto prácu? Je to preto, lebo majú prislábú kvalitu a nedokážu si osvojiť princípy; na všetku túto prácu bez výnimky nestačia a nedokážu sa ju naučiť robiť. Povedzme napríklad, že takémuto vodcovi dajú päť ľudí a požiadajú ho, aby im pridelil prácu na základe ich úrovne vzdelania, kvality, silných stránok a charakteru. Je to ľahká úloha? Súvisí to s kvalitou vodcov a pracovníkov? (Áno.) Vodcovia a pracovníci s priemernou kvalitou pridelia prácu pomerne presne a spravia to až po tom, čo strávia nejaký čas pozorovaním týchto piatich ľudí, stýkaním sa s nimi a spoznávaním ich. Vodcovia a pracovníci so slabou kvalitou si budú myslieť, že päť ľudí je už príliš veľa; a keď je ľudí príliš veľa, sú zmätení, nevedia, ako im prideliť prácu, a aj keď im prácu pridelia, v srdci nebudú vedieť, či to robia vhodným alebo nevhodným spôsobom. To platí, pokiaľ ide o personálny aspekt. Pokiaľ ide o vybavovanie záležitostí, napríklad ak potrebujú vybaviť a vyriešiť dve alebo tri záležitosti súčasne, nebudú vedieť, ako posúdiť a rozlíšiť vzťah medzi nimi, a nebudú schopní zvážiť, ktorý problém by mali vyriešiť ako prvý a ktorý problém možno vyriešiť neskôr bez toho, aby došlo k zdržaniu. To znamená, že nevedia zvážiť klady a zápory, nevedia uprednostniť úlohy podľa ich dôležitosti a naliehavosti a nevedia, ako riešiť problémy. Keďže sú však vodcami a pracovníkmi, napriek tomu, že niečomu nerozumejú, sa musia tváriť, že rozumejú, napriek tomu, že niečo nechápu, sa musia tváriť, že chápu, a

nemôžu urobiť nič iné, ako sa dokopať ku kázaniu nejakých učení, aby to mali z krku, povedať pár príjemne znejúcich slov a rýchlo veci uzavrieť. Sú si úplne vedomí toho, či je to, čo hovoria, presné alebo nie, či je to v súlade s princípmi alebo nie a či to dokáže vyriešiť problémy alebo nie, ale chcú sa tým len pretĺcť. Veľmi dobre vedia, že tým, čo robia, nedokážu vyriešiť problémy, ale napriek tomu ich nehlásia Zhora, a tak nakoniec spôsobia zdržanie v práci a sú prepustení. Povedzte Mi, nie sú títo ľudia hlupáci? Keď niektorí vodcovia a pracovníci hlásia problémy, opisujú všetky staré nedôležité udalosti, ktoré sa stali až do súčasnosti, a ty im po tom, čo povedia kopu vecí, ešte musíš pomôcť analyzovať a posúdiť, aké problémy sú prítomné. Nechápu ani to, ako položiť otázku, a dokážu hovoriť celé hodiny bez toho, aby jasne vysvetlili, čo je ústredným bodom a podstatou problému. Všetko, čo hovoria, sa týka len povrchných vecí a je to len kopa nezmyslov! Nejde tu o prípad, v ktorom je ich kvalita príliš slabá a oni nemajú všetkých päť pokope? Sú ľudia s kvalitou ochotní počúvať tieto veci? Osoba, s ktorou hovoria, chce len vedieť, aká je súčasná situácia, aké sú prejavy osoby, o ktorej hlásia, a z akého stavu sú zmätení a nedokážu ho vyriešiť. A predsa títo ľudia stále hovoria o tom, akú prácu tá osoba robila v minulosti, a nehovoria o jej súčasnej situácii ani o tom, aké nejasnosti a problémy majú oni sami. Povedia kopu vecí a nikto nedokáže presne povedať, o čom hovoria. Aj keď chcú položiť otázku, nevedia, kde začať, a nevedia, ako ju vyjadriť tak, aby bola účinná a aby im ľudia rozumeli – nemajú ani schopnosť usporiadať si slová. Nie je to prejav extrémne slabej kvality? Niektorí falošní vodcovia majú slabú kvalitu, pri hlásení problémov hovoria kopu nezmyselných a nezrozumiteľných vecí a potom si myslia: „Dal som ti dostatočne veľké množstvo informácií, však? Dokonca som ti o tomto probléme povedal všetko minulé aj súčasné, tak nevieš teraz posúdiť, akú otázku ti chcem položiť?“ Bez ohľadu na to, čo sa ich pýtaš alebo ako ich vedieš, nevedia, čo povedať, a nikdy nedokážu vyjadriť kľúčový bod problému. Nie je to tým, že by im chýbali slová, ktorými by sa vyjadrili, alebo že by mali nízku úroveň vzdelania, ale skôr tým, že ich kvalita je slabá a sú bez rozumu, takže nevedia, ako tieto veci vyjadriť, majú popletenú myseľ a nedokážu sa jasne vyjadriť, aby im ostatní rozumeli. Majú nejaký zmysel pre bremeno a časom si začnú uvedomovať určité problémy, ale nevedia, ako ich vyjadriť, nedokážu

pochopiť, čo je ich podstatou, a už vôbec ich nedokážu zhrnúť. Môžu ľudia, ktorých kvalita je takáto slabá, konať prácu? Môžu si plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Nie, nemôžu. Aj keď im dáš čas a príležitosti a umožníš im hlásiť a opisovať problémy, nedokážu to. Môžeš sa teda s takýmito ľuďmi ešte rozprávať? Môžu sa ešte použiť? (Nie.) Prečo sa nemôžu použiť? Nedokážu ani len jasne hovoriť a nemajú ani ten najzákladnejší inštinkt ľudskej bytosti používať jazyk na vyjadrenie svojich myšlienok, nápadov a postojov, tak akú prácu môžu konať? Hoci môžu mať nejakú silu, skutočné nadšenie, trochu zmyslu pre zodpovednosť a celkom zásadové srdce, ich kvalita je príliš slabá, nedokážu sa nič naučiť, nech už ich učíš akokoľvek, a aj keď ich učíš hovoriť, nedokážu si to osvojiť a ty sa tak rozčúliš a nahneváš. Keď hovoria, zbabrú to a nechajú ťa zmäteného; nedokážu nič jasne povedať a to, čo hovoria, je jednoducho kopa nezmyslov. Najžalostnejšie na nich je, že nerozumejú ľudskej reči, a predsa stále konajú slepo, stále si myslia, že sú schopní, a sú vzdorovití, keď ich orezávaš. Ako môžu dobre konať vodcovskú prácu? Keď je kvalita vodcu alebo pracovníka taká slabá, že nemá schopnosť vyjadrovať sa jazykom, môže byť ešte spôsobilý na prácu? (Nie.) A čo znamená nebyť spôsobilý na svoju prácu? Znamená to, že títo ľudia nie sú schopní pohotovo odhaliť ťažkosti a problémy, s ktorými sa pri práci stretávajú, a, samozrejme, aj to, že bez ohľadu na to, aké problémy v práci vzniknú, ich nikdy nedokážu pohotovo vyriešiť ani pohotovo hlásiť. Zhora a hľadať ich riešenia – je to pre nich príliš ťažké a nie sú toho schopní. Pokiaľ ide o ľudí, ako sú títo, ktorí majú slabú kvalitu, táto práca je pre nich extrémne ťažká; je to ako nútiť rybu žiť na súši alebo prasa lietieť – vykonávanie tejto práce je pre nich veľmi namáhavé.

Niektorí hovoria: „Je mi tých ľudí ľúto. Tak veľmi sa naháňajú pri vybavovaní všetkých úloh a nakoniec sú pre svoju slabú kvalitu charakterizovaní ako falošní vodcovia. Znamená to teda, že utrpenie, ktoré znášali, bolo márne? Nie je to nespravodlivé zaobchádzanie s ľuďmi?“ Prepustenie falošných vodcov znamená prevzatie zodpovednosti za Boží vyvolený ľud a za prácu cirkvi. Ako teda môže ísť o nespravodlivé zaobchádzanie s ľuďmi? Ak trváš na tom, aby falošní vodcovia pokračovali vo svojej úlohe vodcov, neubližuje to Božiemu vyvolenému ľudu? Chceš tým povedať, že ubližovanie Božiemu vyvolenému ľudu nie je nespravodlivým zaobchádzaním s ľuďmi? Boží dom falošného

vodcu prepustením neodsudzuje ani ho neposiela do pekla, ale namiesto toho dáva danému človeku šancu dosiahnuť spásu. Môže dosiahnuť spásu, ak bude naďalej falošným vodcom? Aký bude jeho konečný výsledok? Prečo o tejto záležitosti neuvažuješ takto? Okrem toho, aký je účel viery v Boha? Je vari byť vodcom tá jediná cesta? Neexistujú žiadne iné povinnosti, ktoré možno konať, ak človek nie je vodcom? Neexistuje žiadna cesta prežitia pre tých, ktorí nie sú vodcami a majú slabú kvalitu? (Nie, to nie je pravda.) Aká je teda cesta praktizovania? To, čo teraz rozoberáme, sú prejavy a problémy, ktoré existujú pri tomto type falošných vodcov so slabou kvalitou; neodsudzujeme ich ani ich neprekliname, len ich rozoberáme. Účelom ich rozoberania je, aby sa tento typ človeka presne spoznal a zorientoval, aby poznal svoju vlastnú mieru, aby presne pochopil, čo sú vodcovia a pracovníci a akú prácu by mali konať, a potom to porovnal so sebou, a aby zistil, či je vhodný na to, aby bol sám vodcom alebo pracovníkom. Ak je tvoja kvalita naozaj veľmi slabá – taká slabá, že nemáš schopnosť vyjadrovať sa jazykom, schopnosť vyjadrovať svoje myšlienky a názory ani schopnosť odhaľovať problémy –, potom nie si vhodný na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom, nie si spôsobilý konať povinnosť vodcu alebo pracovníka a nie si schopný konať prácu vodcu alebo pracovníka. A keďže máš slabú kvalitu, musíš mať tento druh sebauvedomenia. Niektorí ľudia hovoria: „Mám slabú kvalitu – no a? Mám dobrú ľudskú prirodzenosť, takže by som mal byť vodcom.“ Je toto princíp? Iní hovoria: „Okrem toho, že mám dobrú ľudskú prirodzenosť, som tiež ochotný znášať utrpenie a platiť cenu, viem kázať, mám základ vo viere a bol som za svoju vieru v Boha uväznený. Nepočítajú sa tieto veci ako kapitál na to, aby som bol vodcom alebo pracovníkom?“ Je pravda, že človek musí mať kapitál, aby bol vodcom alebo pracovníkom? (Nie.) To, o čom teraz diskutujeme, sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov, pričom v rámci tejto témy hovoríme o otázke kvality. Ak je tvoja kvalita slabá a nedokážeš si plniť tieto zodpovednosti, potom by si mal mať nasledujúce sebauvedomenie: „Nemám túto kvalitu a nemôžem byť vodcom alebo pracovníkom. Akýkoľvek kapitál, ktorý mám, je zbytočný.“ Hovoriš, že máš dobrú ľudskú prirodzenosť, že si spoľahlivý, že máš odhodlanie znášať utrpenie a že si ochotný platiť cenu – zaobchádzal s tebou teda Boží dom nespravodlivo? Boží dom používa ľudí tak, aby každého čo najlepšie využil, prispôsobuje úlohy každému na mieru a robí to spôsobom,

ktorý sa na to presne hodí. Ak máš dobrú ľudskú prirodzenosť, ale tvoja kvalita je slabá, potom by si mal z celého srdca a zo všetkých síl dobre konať svoju povinnosť; nie je to tak, že musíš byť vodcom alebo pracovníkom, aby ťa Boh schválil. Čo teda môžeš urobiť, ak si síce ochotný robiť si starosti, ale nie si schopný robiť si starosti tak, ako to musí robiť vodca, a nemáš ani nedosahuješ kvalitu, ktorú by si mal mať, aby si ním bol? Nenúť sa ani si to nestážiť; ak dokážeš niesť 25 kíl, tak nes 25 kíl. Nesnaž sa predvádzať tým, že sa budeš nútiť prekračovať svoje limity a hovoriť: „25 kíl nestačí. Chcem niesť ešte viac. Chcem niesť 50 kíl. Som ochotný to urobiť, aj keby som mal zomrieť od vyčerpania!“ Nie si schopný byť vodcom alebo pracovníkom, ale ak sa stále budeš nútiť prekračovať svoje limity, aby si sa predviedol, napriek tomu, že sa nevyšťavíš, spôsobíš zdržanie v práci cirkvi, ovplyvniš pokrok a efektivitu práce a zdržíš životný pokrok mnohých ľudí – toto nie je zodpovednosť, ktorú si môžeš dovoliť niesť. Ak máš sebauvedomenie, mal by si vzhľadom na svoju nedostatočnú kvalitu proaktívne ponúknuť, že odstúpiš z funkcie, a navrhnúť niekoho s dobrou kvalitou, kto miluje pravdu a je zodpovednejší ako ty, aby bol vodcom alebo pracovníkom on. To by bola rozumná vec a len tak by si bol niekým, kto má skutočne ľudskú prirodzenosť a rozum a kto skutočne rozumie pravde a praktizuje ju. Ak odstúpiš z funkcie, pretože nie si schopný konať vodcovskú prácu, a potom si vyberieš povinnosť, ktorá ti vyhovuje, a ponúkneš svoju vernosť, aby ťa Boh mohol schváliť, si výnimočne múdry človek. Vždy si myslíš: „Hoci mám slabú kvalitu, mám dobrú ľudskú prirodzenosť, som ochotný robiť si starosti, znášať utrpenie a platiť cenu, mám odhodlanie, som odolnejší ako vy všetci vo všetkom, čo robím, som veľkodušný a nebojím sa orezávania ani skúšok. Aj keď je moja kvalita trochu slabá, stále môžem byť vodcom.“ Mať slabú kvalitu nie je problém. Toto nie je myslené ako tvoje odsúdenie a slúži to len na to, aby si bol zatriedený a aby si jasne porozumel, čo presne môžeš robiť a na aký druh povinnosti sa hodíš. Súčasný problém však je, že tvoja kvalita je slabá a nie si schopný byť vodcom alebo pracovníkom. Hoci si bol zvolený za vodcu alebo pracovníka, nie si túto prácu schopný robiť dobre a jediné, čo dokážeš, je pokaziť ju. Ak máš dobrú ľudskú prirodzenosť, máš svedomie a rozum a si ochotný robiť si starosti a platiť cenu, potom bude existovať práca, na ktorú sa hodíš, a povinnosť, ktorú by si mal konať, a Boží dom pre teba

urobí rozumné opatrenia. To, že ti nie je dovolené byť vodcom, je založené na predpisoch a princípoch Božieho domu. No Boží dom ti vôbec neodoprie právo konať povinnosť ani právo veriť v Boha a nasledovať Ho len preto, lebo máš slabú kvalitu. Nie je to vhodné? (Áno, je.) Je potrebné, aby sme o tejto záležitosti v duchovnom spoločenstve hovorili podrobnejšie? Niektorí ľudia so slabou kvalitou to počujú a uvažujú: „Už o tom v duchovnom spoločenstve nehovorte. Cítim sa príliš zahanbený, aby som sa niekomu pozrel do očí. Viem, že mám slabú kvalitu, a už nebudem cirkevným vodcom ani pracovníkom. Budem len vedúcim tímu alebo nadriadeným, alebo budem robiť rôzne práce, variť či upratovať. Čokoľvek je v poriadku. Budem znášať ťažkosti svojej pozície bez sťažností, podriadiť sa opatreniam Božieho domu a podriadiť sa Božím ovládaniam. To, že mám slabú kvalitu, je z Božej milosti a sú v tom Božie dobré úmysly. Všetko, čo Boh robí, je správne.“ Ak dokážeš vidieť veci takto, potom je to dobré a znamená to, že máš nejaké sebauvedomenie. Nebudem o tomto probléme v duchovnom spoločenstve hovoriť dlho. Stručne povedané, pokiaľ ide o týchto ľudí so slabou kvalitou, len rozoberáme problém a odhaľujeme pravdu faktov, aby voči nim malo viac ľudí správny postoj a pohľad a aby títo ľudia mali správny postoj a pohľad voči svojej vlastnej slabej kvalite a mohli sa potom presne zorientovať, nájsť si pozíciu a povinnosť, ktorá im vyhovuje, a umožniť, aby ich vytrvalosť v platení ceny a odhodlanie znášať utrpenie boli rozumne využité a uplatnené. Toto neovplyvňuje tvoje porozumenie pravde a praktizovanie pravdy a neovplyvňuje to ani tvoj obraz v Božom dome.

III. Falošní vodcovia, ktorí sú leniví a oddávajú sa pohodliu

Práve sme v duchovnom spoločenstve hovorili o dvoch typoch falošných vodcov. Existuje aj ďalší typ falošného vodcu, o ktorom sme často hovorili počas duchovného spoločenstva na tému „zodpovednosti vodcov a pracovníkov“. Tento typ má určitú kvalitu, nie je hlúpy, vo svojej práci má spôsoby, metódy a plány na riešenie problémov, a keď dostane nejakú prácu, dokáže ju zrealizovať takmer na požadovanej úrovni. Dokáže odhaliť akékoľvek problémy, ktoré sa v práci vyskytnú, a niektoré z nich vie aj vyriešiť, a keď počuje o problémoch, ktoré niektorí ľudia hlásia, alebo pozoruje, ako sa niektorí ľudia správajú, prejavujú, rozprávajú a konajú, v srdci

na to zareaguje a má vlastný názor a postoj. Samozrejme, ak sa títo ľudia usilujú o pravdu a majú bremeno, všetky tieto problémy sa dajú vyriešiť. Lenže problémy v práci, za ktorú je zodpovedný typ človeka, o ktorom dnes hovoríme v duchovnom spoločenstve, nečakane zostávajú nevyriešené. Prečo je to tak? Je to preto, lebo títo ľudia nevykonávajú skutočnú prácu. Milujú pohodlie a nenávidia tvrdú prácu, snažia sa len povrchne, radi leňošia a užívajú si výhody postavenia a radi ľuďom rozkazujú, pričom len trochu pohnú ústami, dajú nejaké návrhy a potom svoju prácu považujú za hotovú. Žiadnu skutočnú prácu cirkvi ani kritickú prácu, ktorú im Boh zveruje, si neberú k srdcu – nemajú tento pocit bremena, a aj keď Boží dom tieto veci opakovane zdôrazňuje, stále si ich neberú k srdcu. Napríklad nechcú zasahovať do filmovej produkcie alebo práce s textom Božieho domu ani sa na ne pýtať a neželajú si ani zisťovať, ako tieto druhy práce postupujú a aké výsledky dosahujú. Len sa nepriamo informujú, a keď zistia, že ľudia sú touto prácou zaneprázdnení a vykonávajú ju, ďalej sa o to nestarajú. Aj keď veľmi dobre vedia, že v práci sú problémy, stále o nich nechcú hovoriť v duchovnom spoločenstve a riešiť ich, ani sa nedopytujú či nepreverujú, ako si ľudia konajú svoje povinnosti. Prečo sa na tieto veci nepýtajú alebo ich neskúmajú? Myslia si, že ak ich budú skúmať, bude na nich čakať veľa problémov, ktoré budú musieť vyriešiť, a s tým by mali príliš veľa starostí. Život by bol príliš vyčerpávajúci, keby museli neustále riešiť problémy! Ak sa príliš znepokojujú, prestane im chutiť, nebudú môcť dobre spať, ich telo sa bude cítiť unavené a život sa stane mizerným. Preto keď vidia problém, podľa možnosti sa mu vyhnú a ignorujú ho. V čom spočíva problém s týmto typom človeka? (Je príliš lenivý.) Povedzte Mi, kto má vážny problém: leniví ľudia, alebo ľudia slabšej kvality? (Leniví ľudia.) Prečo majú leniví ľudia vážny problém? (Ľudia slabšej kvality nemôžu byť vodcami ani pracovníkmi, ale môžu byť do určitej miery efektívni, keď konajú povinnosť, ktorá je v rámci ich schopností. Ľudia, ktorí sú leniví, však nedokážu urobiť nič; aj keď majú kvalitu, nemá to žiaden účinok.) Leniví ľudia nedokážu urobiť nič. Aby sme to zhrnuli do dvoch slov, sú to zbytoční ľudia; majú postihnutie druhého stupňa. Bez ohľadu na to, aká dobrá je kvalita lenivých ľudí, je len na ozdobu; hoci majú dobrú kvalitu, je to nanič. Sú príliš leniví – vedia, čo majú robiť, ale nerobia to, a hoci vedia, že niečo je problém, nehľadajú pravdu, aby ho

vyriešili, a hoci vedia, aké útrapy by mali znášať, aby bola práca účinná, nie sú ochotní znášať tieto útrapy, ktoré stoja za to –, takže nedokážu získať žiadne pravdy a nedokážu vykonávať žiadnu skutočnú prácu. Nechcú znášať útrapy, ktoré by ľudia mali znášať; vedia sa len oddávať pohodliu, vychutnávať si chvíle radosti a voľna a užívať si slobodný a uvoľnený život. Nie sú zbytoční? Ľudia, ktorí nedokážu znášať útrapy, si nezaslúžia žiť. Tí, ktorí chcú neustále žiť život príživníkov, sú ľudia bez svedomia a rozumu; sú to zvery a takíto ľudia nie sú vhodní ani na vykonávanie práce. Keďže nedokážu znášať útrapy, aj keď vykonávajú prácu, nie sú schopní robiť ju dobre, a ak chcú získať pravdu, nádej, že sa im to podarí, je ešte menšia. Nieкто, kto nedokáže trpieť a nemiluje pravdu, je zbytočný človek; nie je spôsobilý ani na vykonávanie práce. Je to zver bez štipky ľudskej prirodzenosti. Takíto ľudia musia byť vyradení; len to je v súlade s Božími úmyslami.

Niektorí ľudia sú zodpovední za prácu na farme a sú mimoriadne usilovní; majú v mysli plán a vedia, akú prácu treba robiť v každom ročnom období. Keď príde čas obrábať polia, idú sa pozrieť na každú parcelu. Porovnávajú, čo na každej parcele plánovali zasadiť, s jej skutočným stavom a zistia, či je ich plán vhodný a či je v súlade so skutočnou situáciou. Okrem toho sa pozerú, aká vlhká alebo suchá je pôda v tomto roku, aké hnojivo potrebujú a čo je vhodné na sadenie. Keď sa na to pozerú a majú v tom jasno, ihneď sa pýtajú, či sa vypestovali sadenice a koľko, a potom idú do skleníka, aby sa tam pozreli a zistili, či je osoba pestujúca sadenice spoľahlivá alebo či sadenice zničí. Ak na túto prácu nestačí jedna osoba, pridelia jej ďalšiu osobu, aby spolupracovali, a obe na seba navzájom dohliadajú. Urobia toto leniví ľudia? Nie, neurobia. Ak na nich nikto nedohliada a nenalieha na nich, rozhodne miesto nenavštívia osobne, a ak sa Boží dom nespýta na pokrok v nejakej práci, rozhodne z vlastnej iniciatívy neskontrolujú jej skutočnú situáciu. Ľudia so slabou kvalitou to bez ohľadu na to, čo robia, vždy robia sami, ale nie sú schopní rozlíšiť, čo je naliehavé a dôležité a čo nie, a konajú len naslepo. Zato títo leniví ľudia sú dostatočne prefikani a bez ohľadu na to, čo robia, len radi hýbu ústami a rozkazujú ostatným, aby prácu urobili oni; nikdy nič nerobia sami ani nedokážu robiť skutočnú prácu. Myslia si: „Stačí zavolať alebo poslať správu a opýtať sa, a tým je moja práca hotová, problém je vyriešený. To mi ušetrí toľko starostí! Pozrite sa, akú kvalitu mám ako vodca. Dokážem dokončiť prácu

len niekoľkými slovami – nie je to tiež plnenie si svojich zodpovedností? Nezanedbávam svoje zodpovednosti. Ak sa ma na tieto veci spýtajú Zhora, dokážem im odpovedať veľmi plynulo a všetko jasne vysvetliť. Aký má zmysel ísť sa pozrieť na pracovisko? Musel by som znášať ťažkosti a utrpenie a moja pokožka by od slnka stmavla. Netreba si prechádzať tou formalitou. Ak si môžem ušetriť nejaké problémy, tak to urobím. Nie je potrebné si to tak sťažovať.“ Nie sú dosť „šikovní“? Keď tento typ človeka pracuje, je obzvlášť zručný v spôsoboch, ako sa ulievať, aby dosiahol svoje ciele, a v nachádzaní skratiek a má svoje spôsoby a metódy. Nič nerobí sám ani sa na ničom nepodieľa. Len telefonuje, aby sa spýtal, a robí to povrhu, no v momente, ako zloží telefón, ide spať alebo na masáž a začne sa oddávať telesným pôžitkom. Tento typ človeka naozaj vie, ako „robiť prácu“, naozaj vie, ako si nájsť príležitosť na ležanie, a naozaj vie, ako robiť veci len mechanicky a klamať ľudí! Načo mu je tá trocha kvality? Je rovnaký ako tí funkcionári v komunistickom štáte, ktorí po príchode do práce len pijú čaj a čítajú noviny a ešte pred koncom pracovnej doby začnú premýšľať, čo budú jesť a kam pôjdu za zábavou – život je k nim naozaj dobrý. To je princíp, ktorého sa vo svojej práci drží aj tento typ falošného vodcu; netrpí žiadnymi ťažkosťami a nestrpí žiadne vyčerpanie, no predsa stále vystupuje ako úradník, užíva si výhody postavenia a väčšina bratov a sestier nedokáže vidieť, že je to problém. Takto pracuje tento druh falošného vodcu – nevykonáva žiadnu skutočnú prácu a nechodí na miesto, aby sledoval a kontroloval prácu. Môže teda odhaliť problémy v práci? (Nie.) Pseudoduchovní falošní vodcovia a falošní vodcovia, ktorí sú slabšej kvality, sú slepí a nevidia problémy, hoci majú oči dokorán otvorené. Čo teda platí pre tento druh zbytočného človeka? Hovorí: „Nepodieľam sa na skutočnej práci a nechodím na miesto, aby som sa integroval medzi ľudí, ktorí tam pracujú, takže ak sa vyskytnú problémy, nemôžete povedať, že som slepý, hoci mám oči dokorán otvorené. Nebol som na mieste a nevidel som problémy, tak čo to má so mnou spoločné, ak sa nejaké vyskytnú? Mal by si ísť za ľuďmi, ktorých sa to týka.“ Nie sú títo chlapíci naozaj prefikani? Myslia si, že stačí, ak vydajú príkazy a správne zorganizujú ľudí, a to je všetko. Potom sú ich zodpovednosti splnené a môžu si drzo užívať svoj voľný čas a zábavu. Bez ohľadu na to, aké problémy sú pod nimi, sa na ne nepýtajú a ponáhľajú sa riešiť problém, len ak ho niekto nahlási

tým Zhora. Každý deň sa sústreďujú len na užívanie si výhod postavenia, voľne sa prechádzajú všade naokolo, predstierajú, že kontrolujú prácu, ale v skutočnosti nikdy nejdu na miesto, kde sa problém naozaj vyskytuje, a nikdy nekontrolujú rozhodujúcu prácu – nie sú presne ako komunistickí funkcionári, ktorí vynakladajú len povrchné úsilie a vykonávajú prácu len naoko? Dávajú pekné sľuby, že vykonajú prácu, ktorú dostali, ale nesledujú ju ani na ňu nedohliadajú, a aj keď idú na miesto, sú tam len zo zotrvačnosti. Rozhodne nebudú prácu robiť sami ani riešiť problémy osobne. Myslia si: „Nie je potrebné, aby som trpel a platil za tieto veci cenu. Stačí, že je tam niekto, kto ich robí. Aj tak nezarobím žiadne peniaze, takže stačí, ak len splním minimálne požiadavky.“ Môžu dobre vykonávať svoju prácu, keď takto zmýšľajú? Majú v mysli malý plán a myslia si: „Budem pracovať len toľko, koľko jedla dostanem, a každým dňom sa budem len povrchno pretĺkať.“ Napriek tomu však nikdy nevykonávajú konkrétnu prácu a nikdy ich nevidno na pracovisku. Kde teda sú? Užívajú si na krásnom a bezpečnom mieste, kde môžu dobre jesť, piť a spať, žijú si ako princovia – pravidelne sa sprchujú, chodia na masáže a pravidelne menia oblečenie – a vôbec netrpia. Nikdy neuvažujú o tom, akú skutočnú prácu môžu urobiť, aké skutočné problémy môžu vyriešiť, akým prínosom sú pre prácu Božieho domu a čím sú spôsobilí užívať si všetky tieto pekné veci – nikdy o ničom z toho neuvažujú. Čo sú to za stvorenia? Títo úbožiaci nemajú žiadne sebauvedomenie, sú to nehanebné stvorenia a nezaslúžia si byť cirkevnými vodcami a pracovníkmi.

Žiadni falošní vodcovia nikdy nevykonávajú skutočnú prácu. Svoju vodcovskú úlohu považujú za nejakú mocenskú pozíciu, užívajú si výhody postavenia a vnímajú povinnosť a prácu, ktorú by mali ako vodcovia konať, ako príťaž a otravu. V srdciach naplno odolávajú práci cirkvi: keď sa od nich žiada, aby dohliadali na prácu a zisťovali, aké problémy si vyžadujú sledovanie a riešenie, sú plní neochoty. Toto je práca, ktorú majú vodcovia a pracovníci robiť, je to ich práca. Ak to nerobíš a nechceš to robiť, prečo stále chceš byť vodcom alebo pracovníkom? Konáš svoju povinnosť, aby si bral ohľad na Božie úmysly, alebo aby si bol funkcionárom a užíval si výhody postavenia? Ak si sa stal vodcom len preto, aby si mohol mať nejakú funkcionársku pozíciu, nie je to trochu nehanebné? Ľudia tohto druhu majú ten najnižší charakter, nemajú žiadnu dôstojnosť a sú nehanební. Ak si chceš užívať telesné pohodlie,

mal by si sa ponáhľať späť do sveta a bojovať, brať silou a zmocňovať sa, ako len môžeš, a nikto ti do toho nebude zasahovať. Boží dom je miesto, kde si Boží vyvolený ľud koná svoje povinnosti a uctieva Boha a kde sa ľudia usilujú o pravdu a získavajú spásu. Nie je to miesto, kde by sa niekto oddával telesnému pohodliu, a už vôbec nie miesto, ktoré ľuďom umožňuje žiť si ako princovia. Falošní vodcovia nepoznajú hanbu, sú úplne nehanební a nemajú rozum. Bez ohľadu na to, aká konkrétna práca sa im prideli, neberú ju vážne a odsúvajú ju na vedľajšiu koľaj, a hoci slovne veľmi dobre odpovedajú, neurobia nič skutočné. Nie je to nemorálne? Nielenže nevykonávajú skutočnú prácu, ale chcú mať aj výhradnú moc – mať moc nad financiami, personálnymi záležitosťami a všetkými ostatnými vecami vo vlastných rukách a nechať si od ľudí každý deň podávať správy. V týchto veciach sú v skutočnosti veľmi usilovní. Keď príde čas, aby podali správu o práci tým Zhora, pripisujú si výsledky všetkej práce, ktorú urobili bratia a sestry, aby si Zhora mylne mysleli, že odvedli skvelú prácu, hoci ju v skutočnosti urobili iní. Koľko ľudí sa získalo kázaním evanjelia, ktorí ľudia boli povýšení a sú rozvíjaní, ktorí boli prepustení zo svojich pozícií, ktorí boli vyčistení a tak ďalej – žiadnu z týchto konkrétnych úloh nevykonali oni, a predsa majú tú drzosť hlásiť ich. Nie sú títo ľudia úplne nehanební? Nepodvádzajú? Takíto ľudia sú takí nečestní a prefikani! Myslia si o sebe, že sú múdri, no v skutočnosti ide o prípad, keď sa im ich vlastná prefikanosť vypomstí a nakoniec sa sami nechajú zjaviť a budú vyradení. Bez ohľadu na to, akú prácu niektorí ľudia robia alebo akú povinnosť vykonávajú, v tom nie sú dobrí, je to na nich priveľa, nevedia plniť žiadne záväzky ani zodpovednosti, ktoré by si ľudia mali plniť. Nie sú odpadom? Sú ešte stále hodní toho, aby boli nazývaní ľuďmi? Je s výnimkou prostoduchých a duševne či telesne postihnutých ľudí nažive niekto, kto by si nemal konať svoje povinnosti a plniť svoje zodpovednosti? Takýto človek je však neustále úskočný, ulieva sa a nechce si plniť svoje zodpovednosti, z čoho vyplýva, že sa nechce správať ako poriadny človek. Boh mu dal možnosť byť ľudskou bytosťou a dal mu kvalitu a dary, no on ich nedokáže využiť pri plnení svojej povinnosti. Nerobí nič, ale chce si užívať na každom kroku. Je taký človek hodný toho, aby sa nazýval ľudskou bytosťou? Bez ohľadu na to, aká práca mu je zverená – či je dôležitá, alebo obyčajná, ťažká, alebo jednoduchá –, vždy je povrchný, lenivý

a úlisný. Keď sa vyskytnú problémy, snaží sa zodpovednosť za ne preniesť na iných ľudí; nepreberá žiadnu zodpovednosť a naďalej chce žiť ako parazit. Nie je zbytočným odpadom? Kto v spoločnosti nemusí byť odkázaný na seba, aby sa uživil? Keď človek dospeje, musí sa o seba postarať sám. Jeho rodičia si svoju zodpovednosť splnili. Aj keby ho rodičia boli ochotní podporovať, bolo by mu to nepríjemné. Mal by vedieť uznať, že jeho rodičia si svoje poslanie vychovať deti splnili a že je dospelý a zdatný, takže by mal byť schopný žiť nezávisle. Nemal by mať dospelý človek aspoň toľko rozumu? Ak má niekto naozaj rozum, nemohol by sa naďalej priživovať na svojich rodičoch; bál by sa výsmechu ostatných a zahanbenia. Má teda niekto, kto miluje pohodu a nenávidí prácu, rozum? (Nie.) Vždy chce niečo zadarmo, nikdy si nechce splniť žiadnu zodpovednosť, želá si, aby mu do úst padali pečené holuby, chce tri riadne jedlá denne, a chce, aby ho niekto obsluhoval a on si mohol užívať jedlo a nápoje bez toho, aby čo i len pohl prstom. Nie je to zmýšľanie parazita? A majú ľudia, ktorí sú parazitmi, svedomie a rozum? Majú dôstojnosť a integritu? Rozhodne nie. Sú to všetko príživníci a naničhodníci, zvery bez svedomia a rozumu. Ani jeden z nich nie je spôsobilý na to, aby zostal v Božom dome.

Predpokladajme, že cirkev ti prideli prácu a ty povieš: „Či už mi tá práca umožní získať pozornosť alebo nie – keďže mi ju dali, urobím ju dobre a vezmem si túto zodpovednosť na seba. Ak mi dali na starosť hostenie, dám do toho všetko, aby som to robil dobre; postarám sa o bratov a sestry a urobím všetko, aby bola zaistená bezpečnosť všetkých. Ak ma poveria kázaním evanjelia, vybavím sa pravdou a budem kázať evanjelium s láskou a plniť si povinnosť. Ak sa mám učiť cudzí jazyk, budem ho študovať s plným nasadením a tvrdo na tom pracovať; pokúsím sa ho zvládnuť čo najrýchlejšie, do roka či dvoch, aby som mohol svedčiť o Bohu cudzincom. Ak ma požiadajú, aby som písal články so svedectvami, svedomito sa v tom budem cvičiť, nazerať na veci podľa pravdy-princípov a učiť sa o jazyku. Hoci možno nedokážem písať články krásnym jazykom, aspoň budem schopný jasne komunikovať svoje skúsenostné svedectvo, zrozumiteľne hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a podávať pravdivé svedectvo o Bohu, aby ľudia boli pozdvihnutí a mali z čítania mojich článkov úžitok. Akúkoľvek úlohu mi cirkev prideli, zhostím sa jej s celým srdcom a silou. Ak niečomu nebudem rozumieť alebo

sa objaví problém, budem sa modliť k Bohu, hľadať pravdu, riešiť problémy podľa pravdy-princípov a vykonávať prácu dobre. Nech je moja povinnosť akákoľvek, použijem všetko, čo mám, aby som ju konal dobre a uspokojil Boha. V čomkoľvek, čo môžem dosiahnuť, urobím všetko pre to, aby som vzal na plecia zodpovednosť, ktorú mám niest', a prinajmenšom nepôjdem proti svojmu svedomiu a rozumu, nebudem povrchný ani úskočný, nebudem sa ulievať a nebudem sa oddávať plodom práce iných. Nič, čo urobím, nebude pod normou svedomia.“ To je minimálna norma počínania človeka a ten, kto koná svoju povinnosť týmto spôsobom, môže byť považovaný za človeka so svedomím a rozumom. Musíš mať aspoň čisté svedomie pri konaní svojej povinnosti, musíš byť aspoň hodný svojich troch jedál denne a nesmieš sa priživovať. Tomu sa hovorí mať zmysel pre zodpovednosť. Či už je tvoja kvalita vysoká alebo nízka a či už rozumieš pravde alebo nie, v každom prípade musíš mať tento postoj: „Keďže táto práca bola zverená mne, musím ju brať vážne, musím ju pokladať za svoju starosť a musím ju robiť z celého srdca a zo všetkých síl, aby som ju urobil dobre. Čo sa týka toho, či ju dokážem robiť dokonale, nemôžem ponúknuť žiadnu záruku, ale môj postoj je taký, že urobím všetko pre to, aby som ju robil dobre, a určite ju nebudem robiť povrchné. Ak sa v práci objaví problém, potom by som mal prevziať zodpovednosť a zaistiť, že sa z neho poučím a dobre vykonám svoju povinnosť.“ To je správny postoj. Máte takýto postoj? Niektorí ľudia hovoria: „Prácu, ktorú mi prideliť, nemusím nevyhnutne urobiť dobre. Urobím len to, čo dokážem, a konečný výsledok bude, aký bude. Nemusím sa tak unavovať ani prepadať úzkosti, ak niečo urobím zle, a nemusím na seba brať toľko stresu. Načo sa toľko unavovať? Koniec koncov, stále pracujem a nežijem na cudzí účet.“ Tento druh postoja k svojej povinnosti je nezodpovedný. „Ak sa mi chce pracovať, tak niečo urobím. Urobím len to, čo môžem, a konečný výsledok bude, aký bude. Netreba to brať tak vážne.“ Takíto ľudia nemajú zodpovedný postoj k svojej povinnosti a chýba im zmysel pre zodpovednosť. Aký typ ľudí ste vy? Ak patríte k prvému typu, potom máte rozum a ľudskú prirodzenosť. Ak ste druhý typ, potom sa nelíšite od tohto druhu falošných vodcov, ktorých som práve rozobral. Len si tak lenivo trávite dni. „Vyhнем sa únave a ťažkostiam a budem si viac užívať. Aj keď ma jedného dňa prepustia, nič nestrátim. Aspoň si na pár dní užijem výhody postavenia, nebude to pre

mňa strata. Ak ma vyberú za vodcu, budem konať takto.“ Čo si myslíte o zmýšľaní tohto druhu človeka? Takíto ľudia sú pochybovači, ktorí sa ani v najmenšom neusilujú o pravdu. Ak si skutočne zodpovedným človekom, ukazuje to, že máš svedomie a rozum. Bez ohľadu na to, aká veľká alebo malá je tvoja úloha, a bez ohľadu na to, kto ti ju prideli – či ti ju zverí Boží dom, alebo ti ju prideli cirkevný vodca alebo pracovník –, tvoj postoj by mal byť: „Keďže mi bola pridelená táto povinnosť, je to Božie povýšenie a milosť. Mal by som ju vykonať dobre a podľa pravdy-princípov. Hoci mám priemernú kvalitu, som ochotný prevziať túto zodpovednosť a dať do toho všetko, aby som to urobil dobre. Ak odvediem zlú prácu, mal by som za ňu prevziať zodpovednosť, a ak odvediem dobrú prácu, nie je to moja zásluha. To je to, čo by som mal urobiť.“ Prečo hovorím, že to, ako človek pristupuje k svojej povinnosti, je otázkou princípu? Ak naozaj máš zmysel pre zodpovednosť a si zodpovedným človekom, potom budeš schopný niest' prácu cirkvi a plniť si povinnosť, ktorú máš. Ak berieš svoju povinnosť na ľahkú váhu, potom je tvoj pohľad na vieru v Boha nesprávny a tvoj postoj k Bohu a k tvojej povinnosti problematický. Tvoj pohľad na konanie povinnosti je, že ju stačí konať povrchne a len ju nejak robiť, a či je to niečo, čo si ochotný robiť alebo nie, alebo niečo, v čom si dobrý alebo nie, vždy k tomu pristupuješ s postojom, s ktorým len tak prešľapuješ na mieste. Nie si teda vhodný na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom, a nezaslúžiš si konať cirkevnú prácu. A aby som to navyše povedal veľmi otvorene, ľudia ako ty sú naničhodníci, predurčení nič nedosiahnuť, a len zbytoční ľudia. Akí ľudia sú zbytoční? Popletení ľudia, ľudia, ktorí premárňujú svoje dni. Ľudia tohto druhu nie sú zodpovední v ničom, čo robia, a ani to neberú vážne; všetko pokazia. Nedbajú na tvoje slová bez ohľadu na to, ako hovoríš o pravde v duchovnom spoločenstve. Myslia si: „Budem takto prešľapovať na mieste, ak budem chcieť. Hovorte si, čo chcete! V každom prípade teraz konám svoju povinnosť a mám čo jesť a to stačí. Aspoň nemusím byť žobrák. Ak jedného dňa nebudem mať čo jesť, potom o tom popremýšľam. Nebo vždy nechá človeku nejaké východisko. Hovoríš, že nemám svedomie ani rozum a že som popletený – no a čo? Neporušil som zákon. Nanajvýš mi len trochu chýba charakter, ale to pre mňa nie je žiadna strata. Pokiaľ mám čo jesť, je to v poriadku.“ Čo si myslíte o tomto pohľade? Vravím ti, že takíto popletení ľudia, ktorí premárňujú svoje

dni, sú všetci predurčení na to, aby boli vyradení, a neexistuje spôsob, ako by mohli dosiahnuť spásu. Všetci tí, ktorí veria v Boha niekoľko rokov, ale nikdy neprijali žiadnu pravdu a sú bez skúsenostných svedectiev, budú vyradení. Nikto neprežije. Odpad a všetci naničhodníci sú príživníci a sú predurčení na vyradenie. Ak sú len príživníkmi vodcovia a pracovníci, musia byť prepustení a vyradení o to viac. Popletení ľudia ako títo ešte stále chcú byť vodcami a pracovníkmi; sú nehodní! Nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu, a predsa chcú byť vodcami. Naozaj sú nehanbní!

Keď sú niektorí vodcovia a pracovníci prepustení zo svojich pozícií, hovoria: „Je skvelé nebyť vodcom ani pracovníkom. Nemusím byť taký úzkostlivý ani sa toľko trápiť. Je úžasné byť obyčajným bratom alebo sestrou. Prečo by som sa tým mal trápiť? Nemám kvalitu len na to, aby som sa vyčerpal.“ Nieкто iný im povie: „Čo budeš robiť teraz, keď nie si vodcom alebo pracovníkom?“ Odpovedia: „Som v pohode s čímkoľvek, pokiaľ to nie je príliš únavné a nevyžaduje si to veľa úsilia – niečo, pri čom sa len prechádza a pozerá alebo sedí, rozpráva či pozerá do počítača, a nevyžaduje si to príliš veľa času ani fyzické utrpenie, by bolo v poriadku.“ Čo je to za reči? Ak zistíte, že vodca alebo pracovník, ktorého ste si vybrali, je niečím takýmto, ako sa v srdci budete cítiť? Nebudete cítiť veľkú ľútosť? (Áno.) Budete si o tom teda niečo myslieť? Povieš: „Pôvodne som videl, že máš trochu kvality, chcel som ťa povýšiť a rozvíjať a chcel som ti dať šancu, aby si pochopil viac právd. Nikdy som si nepredstavoval, že si menej ako nič. Ľutujem, že som ťa vtedy považoval za ľudskú bytosť. Nikdy sa mi ani nesnívalo, že ňou napokon nie si. Si ešte prízemnejší ako prasa alebo pes, si odpad. Nezaslúžiš si nosiť túto ľudskú kožu a nezaslúžiš si byť človekom!“ Znejú tieto slová nepríjemne? (Nie.) Vám nepríjemne neznejú, ale neznejú veľmi nepríjemne tomuto druhu odpadu? (Áno.) Má takýto odpad srdce? (Nie.) Dokáže teda rozoznať, či o ňom nieкто hovorí dobré alebo zlé veci? Keď ľudia bez srdca narazia na akúkoľvek záležitosť, nezmenia svoj postoj prebývania sa dňami. Myslia si, že je to v poriadku, pokiaľ z toho oni sami majú úžitok, zisk a cítia sa pohodlne. Takže bez ohľadu na to, čo hovorí ktokoľvek iný, je im to jedno. Ich slávny výrok je: „Nezáleží na tom, čo povieš, ako ma vidíš či hodnotíš, alebo ako ma klasifikuješ či so mnou zaobchádzaš, je mi to jedno!“ Nie sú títo ľudia len odpad? Bez ohľadu na to, čo povieš, nemajú žiadny cit a neberú si to k srdcu. Prečo si to

neberú k srdcu? Sú to len poval'ači a nemajú srdce. Ľudia, ktorí nemajú srdce, nemajú žiadnu dôstojnosť ani integritu, je im jedno, čo povieš, a bez ohľadu na to, ako prísne s nimi hovoríš, nepocítia bodnutie v srdci. Len tí, ktorí majú dôstojnosť, integritu a rozum, budú cítiť bolesť a budú mať pocit, že im tieto slová prebodávajú srdce, keď ich počujú. Povedia: „To, ako som si počíнал, bolo prízemné, ľudia sa na mňa pozerali zhora a stratil som dôstojnosť, takže už tak konať nebudem. Chcem opäť získať svoju dôstojnosť a nespôsobiť, aby sa na mňa ľudia pozerali zhora. Budem sa snažiť získať svoju česť späť a urobím všetko pre to, aby som žil s dôstojnosťou a uspokojil Boha.“ Majú cit, pokiaľ ide o slová, ktoré zraňujú ich dôstojnosť a pichajú ich na slabom a na boľavom mieste – to sú ľudia so srdcom. Keď tí, ktorí majú cit a dôstojnosť, počujú správne tvrdenia, vidia pozitívne veci a rozlišujú medzi tým, čo je správne a nesprávne, majú odhodlanie zmeniť sa, pretože majú dôstojnosť a nechcú, aby sa na nich ostatní pozerali zhora. Títo poval'ači a zbytoční ľudia nemajú žiadnu dôstojnosť, a tak bez ohľadu na to, čo im povieš, aké správne, presné alebo v súlade s pravdou sú tvoje tvrdenia, alebo nakoľko sú tvoje tvrdenia pozitívnymi vecami, nemajú na týchto ľudí žiadny vplyv a ani v najmenšom nimi nepohnú. Človek bez dôstojnosti nemá vôbec žiadny cit voči žiadnej pozitívnej veci, žiadnemu verdiktu ani žiadnemu odhaleniu a nemá ani správny postoj k tomu, akú životnú cestu si zvolíť. Bez ohľadu na to, čo mu povieš, a bez ohľadu na to, ako ho odhalíš alebo charakterizuješ, to teda absolútne odmieta prijať a je mu to jedno. Má teda zmysel kázať pravdu a prednášať kázne takýmto ľudom? Má zmysel ich orezávať? Má zmysel ich súdiť a napomínať? Nie! Takíto ľudia sú len zbytoční. Lenivo trávia dni a patria do kategórie zvierat – presnejšie povedané, nie sú to ľudia. Nezaslúžia si počuť Božie slová. Ak sa títo naničhodníci a paraziti stanú cirkevnými vodcami, dokážu odhaliť problémy, ktoré sú prítomné v cirkvi? Dokážu riešiť problémy? Určite nie. Ak Boží vyvolený ľud vznesie nejaký problém, dokážu ho vyriešiť? Určite ho nedokážu ani vyriešiť. Nie sú schopní vyriešiť žiadny problém, tak ako môžu vykonávať vodcovskú prácu? To by bolo nemysliteľné! Ľudia, ktorí pôsobia ako vodcovia a pracovníci, musia byť prinajmenšom schopní riešiť problémy, ktoré sú prítomné v cirkevnej práci a ktoré existujú v živote-vstupe Božieho vyvoleného ľudu. Ak sa nejaký čas cvičia, získajú nejaké skúsenosti a dokážu aj hovoriť v duchovnom

spoločenstve o niektorých pravdách a hovoriť o nejakom skúsenostnom svedectve, potom sa môžu postupne stať spôsobilými vo vodcovskej práci. Ak nie sú schopní odhaliť ani vyriešiť žiadne problémy, nemôžu vykonávať vodcovskú prácu; sú to potom falošní vodcovia, mali by byť prepustení a mali by sa zvoliť noví vodcovia.

Tí, ktorí sú vodcami, musia aspoň trochu chápať pravdu a mať nejaké praktické skúsenosti. Ak nemajú vôbec žiadne skúsenosti, určite nechápu žiadnu pravdu. Niektorí ľudia, ktorí slúžia ako vodcovia, sú dobrí v kázaní slov a učení a dokážu si získať schválenie a chválu od väčšiny ľudí. Hoci falošní vodcovia navonok dokážu odpovedať na otázky, nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch. Kážu iba prázdnu teóriu a nie je v tom vôbec nič praktické. Keď ľudia počujú ich kázanie, cítia, že je v súlade s ich vlastným vkusom, a tí, ktorí nemajú schopnosť rozlišovať, s ním veľmi súhlasia. Neskôr však stále nemajú cestu praktizovania a nedokážu nájsť ani princípy praktizovania. Dá sa to teda považovať za vyriešenie nejakých problémov? Nie je to z ich strany len povrchnosť? Môže sa snaha vyriešiť problémy takýmto spôsobom považovať za konanie skutočnej práce? Falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu, ale vedľa, ako sa správať ako funkcionári. Čo urobia ako prvé, keď sa stanú vodcami? Ide im o to, aby si kúpili priazeň ľudí, a zvolia si prístup „noví úradníci sa túžia predviesť“: Najprv urobia niekoľko vecí, aby si získali priazeň ľudí, a vybaví pár záležitostí, ktoré ľudom zlepšia každodenný život. Najprv sa na ľudí snažia urobiť dobrý dojem a ukázať všetkým, že ako vodcovia rozumejú ich potrebám, aby ich každý chválil a hovoril: „Tento vodca sa k nám správa ako rodič!“ Až potom sa oficiálne ujmú vedenia. Cítia, že majú podporu ľudí a ich pozícia je zabezpečená, a vtedy si začnú užívať výhody postavenia, akoby im to právom patrilo. Ich heslá sú „život je len o tom, aby sa človek dobre najedol a pekne obliekol“, „život je krátky, tak si ho uži, kým môžeš“ a „dnešné víno vypij dnes a o zajtrajšok sa staraj až zajtra“. Užívajú si každý deň tak, ako prichádza, zabávajú sa, kým môžu, neuvažujú nad budúcnosťou, a už vôbec neuvažujú nad tým, aké zodpovednosti by mal vodca plniť a aké povinnosti by mali konať. Kážu pár slov a učení a rutinne len naoko robia niekoľko úloh – nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu. Neodkrývajú skutočné problémy v cirkvi a neriešia ich úplne, tak aký zmysel má, že robia takéto

povrchné úlohy? Nie je to klamlivé? Možno zveriť dôležité úlohy takémuto falošnému vodcovi? Sú v súlade s princípmi a podmienkami Božieho domu na výber vodcov a pracovníkov? (Nie.) Títo ľudia nemajú žiadne svedomie ani rozum, chýba im akýkoľvek zmysel pre zodpovednosť, a napriek tomu chcú v cirkvi zastávať nejakú mocenskú pozíciu a byť vodcami – prečo sú takí nehanební? Ak sú niektorí ľudia, ktorí majú zmysel pre zodpovednosť, slabšej kvality, nemôžu byť vodcami – a to nehovorím o zbytočných ľuďoch, ktorí nemajú vôbec žiadny zmysel pre zodpovednosť; títo ľudia sú na rolu vodcu spôsobilí ešte menej. Akí leniví sú títo nenásytní a záhaľčiví falošní vodcovia? Aj keď odhalia nejaký problém a uvedomujú si, že ide o problém, neberú ho vážne a nevenujú mu pozornosť. Sú takí nezodpovední! Aj keď sú dobrými rečníkmi a zdá sa, že majú trochu kvality, nedokážu vyriešiť rôzne problémy v práci cirkvi, čo vedie k tomu, že práca uviazne na mŕtvom bode; problémy sa neustále hromadia, ale títo vodcovia sa nimi nezaoberajú a trvajú na tom, že budú rutinne vykonávať niekoľko povrchných úloh. A aký je konečný výsledok? Nerobia v práci cirkvi neporiadok? Nespackajú ju? Vari v cirkvi nespôsobujú chaos a nejednotu? To je nevyhnutný výsledok. Budú v tejto situácii falošní vodcovia podávať správu tým Zhora? Určite nie. Ak chce niekto v cirkvi nahlásiť problémy falošných vodcov tým Zhora, budú s tým súhlasiť? Určite ho potlačia a zahatia mu cestu, nikomu ten problém nedovolia nahlásiť tým Zhora a každého, kto to urobí, obmedzia, potlačia a izolujú. Povedzte Mi, nie sú títo falošní vodcovia nesmierne opovrhnutiahodní? Bez ohľadu na to, ako veľmi poškodili prácu cirkvi, stále nedovolia, aby sa o tom Zhora dozvedeli, a už vôbec nie, aby to vyriešili. Záleží im len na tom, aby sa oddávali výhodám svojho postavenia a chránili si vlastnú márnivosť a pýchu – takíto ľudia sú absolútne opovrhnutiahodní a nehanební! Nie sú úplne zbavení svedomia a ľudskej prirodzenosti? Keď sa Zhora pýtajú na prácu, rozhodne hovoria, že nie sú žiadne problémy, vyhovárajú sa a odbíjajú ich – neklamú tým tých Zhora a neskrývajú veci pred tými pod sebou? Problémy s prácou cirkvi sa stále hromadia a falošní vodcovia ich sami nedokážu vyriešiť, no aj tak tieto problémy nenahlasujú tým Zhora. Za týchto okolností sa správajú, akoby sa nič nedialo; rovnako sa oddávajú pohodliu, celé dni len nečinne vysedávajú a márnia čas a vôbec sa neznepokojujú. A keď sa problémy odhalia a Zhora sa na to vypytujú, stále

hovoria: „Zariadil som, aby ľudia túto prácu spravili. Svoje zodpovednosti som si splnil. Ak práca nie je urobená dobre, je to iných chyba. Čo to má spoločné so mnou?“ Týmito pár slovami sa úplne zbavujú zodpovednosti. Je to, akoby za túto záležitosť vôbec neniesli zodpovednosť. Nielenže o sebe neuvažujú, ale cítia sa aj oprávnení a pokojní. Hovoria: „V každom prípade som pri svojej povinnosti nebol nečinný; nie som príživník. Ak ma Zhora neprepustia, budem naďalej slúžiť ako vodca. Nezradil by som podaním výpovede Boha? Nebol by to prejav nevernosti voči mojej povinnosti?“ Ak ich orežeš, dokážu prísť s mnohými dôvodmi, aby ti oponovali. Nepovedia, že sú za túto záležitosť zodpovední, nepovedia, aké sú ich zodpovednosti, a nebudú uvažovať o povahe toho, že neriešia problémy a nekonajú skutočnú prácu. Nie sú takíto ľudia veľmi odporuhodní? Zastavia prácu cirkvi a tak dlho škodia Božiemu vyvolenému ľudu bez štipky výčitiek svedomia v srdci – sú to ešte ľudia? Majú ešte štipku svedomia alebo rozumu? Niektorí ľudia hovoria: „Takíto ľudia by nemali byť volení za vodcov.“ Teoreticky je to tak; lenže medzi zvolenými vodcami a pracovníkmi sa naozaj nájdú takíto ľudia; to je fakt. Toto všetko sa deje preto, lebo Boží vyvolený ľud nemá schopnosť rozlišovať, a tiež preto, lebo väčšina ľudí má rada pritakávačov a následne si zvolí nejakých falošných vodcov a pracovníkov. Preto sa pred cirkevnými voľbami musí viac hovoriť v duchovnom spoločenstve o princípoch voľby vodcov a pracovníkov, ako aj o princípoch rozlišovania falošných vodcov a falošných pracovníkov; to zabezpečí, že viac ľudí bude hlasovať v súlade s princípmi. Len takto môžu z cirkevných volieb vzísť dobré výsledky.

Povedzte Mi, môžu takíto opovrhnutiahodní a nehanební povaľáci dobre vykonávať prácu cirkvi ako vodcovia a pracovníci? Môžu vyriešiť problémy, ktoré v cirkvi existujú, alebo ťažkosti, s ktorými sa stretáva Boží vyvolený ľud? (Nie.) Čo by ste teda mali robiť, keď sa stretnete s takýmito falošnými vodcami? Predpokladajme, že niekto povie: „Naša kvalita je slabá a chyba nám schopnosť rozlišovať, takže nič nemôžeme robiť, ak sa stretneme s falošným vodcom.“ Je to správne? Určite nie je pravda, že v cirkvi má každý slabú kvalitu a je bez schopnosti rozlišovať, však? Musí tam byť aspoň niekoľko ľudí, ktorí relatívne rozumejú pravde. Takže ak niekto zistí, že falošný vodca nedokáže konať skutočnú prácu ani vyriešiť žiadne problémy, mal by byť v duchovnom spoločenstve s tými, ktorí rozumejú pravde, a mal

by ich požiadať, aby použili svoju schopnosť rozlišovať a posúdili to. Je to vhodné? (Áno, je.) Prečo je to vhodné? Aké budú následky, ak cirkevný vodca nedokáže konať skutočnú prácu? Kto budú obeť? Nebude ňou Boží vyvolený ľud v cirkvi? Ak falošný vodca ovláda cirkev tri alebo päť rokov, koľkých ľudí to ovplyvní v ich chápaní pravdy a vstupe do reality? Koľkým ľuďom to oddiali dosiahnutie Božej spásy? Tieto následky sú nepredstaviteľné. Takže keď sa zistí, že falošný vodca nekoná skutočnú prácu a nedokáže vyriešiť žiadny problém, pre každého jedného z Božieho vyvoleného ľudu je to veľká vec a všetci by mali takého falošného vodcu okamžite odhaliť a nahlásiť, aby sa predišlo zdržaniu práce. Tí, ktorým škodia cirkevní vodcovia, čo nekonajú skutočnú prácu, sú členovia Božieho vyvoleného ľudu. Ak ich nikto z Božieho vyvoleného ľudu neodhalí ani nenahlási a všetci sú voči tomu ľahostajní, potom pre danú cirkev niet nádeje. Predpokladajme, že vo svojich srdciach vždy prechováate myšlienky o nepreberaní zodpovednosti, ako napríklad: „Každopádne, ty si vodca. Nedokážeš konať skutočnú prácu a nenahlasuješ problémy tým Zhora – ak to zdrží prácu cirkvi, Zhora budú brať na zodpovednosť teba. Čo to má spoločné s nami? Aký zmysel má, že sa tým trápime? To nie my sme tí, ktorí sú zodpovední. Táto zodpovednosť je na tebe.“ Ak budete v srdciach neustále prechovávať túto predstavu, nezdrží to veci? Neovplyvní to vaše úsilie o pravdu, vstup do reality a dosiahnutie Božej spásy? Ak nikto v cirkvi neprevezme zodpovednosť, je ťažké povedať, či táto cirkev môže svedčiť o Bohu a prijať Božie požehnania, a ešte ťažšie určiť, koľko ľudí v tejto cirkvi dosiahne spásu. Ak takto zmýšľa a má takýto názor každý v tejto cirkvi, potom pre túto cirkev niet absolútne žiadnej nádeje. Nemajú tímy pre filmovú produkciu práve teraz tento problém? Niektorí vaši vodcovia neriešia problémy ani ich nenahlasujú – sú to falošní vodcovia. Dokážete to vidieť? Títo vodcovia pre vás neriešia problémy – nezistili ste, že je to problém? Robí vám to vlastne radosť? „Náš vodca nenahlasuje tento problém, ktorý sa preto teraz nedá vyriešiť, takže je to pre nás dobrý čas na oddych. To je skvelé! Navyše, Zhora sa na túto záležitosť v poslednom čase osobne nepýtali, takže ani my nemusíme problém nahlasovať. Prečo by sme si nemali dopriať trochu voľného času? Musíme ten film natočiť tak rýchlo a dokončiť ho načas? Pokrok, ktorý robíme, je v poriadku! A čo, že sme ešte nedokončili natáčanie? Budeme za to odsúdení?“ Je toto váš postoj?

Myslíte si, že pre prácu Božieho domu neexistuje taký prísny harmonogram, takže ju môžete donekonečna naťahovať, a že pokiaľ sa Zhora na záležitosť nepýtajú ani ju neskúmajú, nemusíte sa obávať ani cítiť žiadny tlak a môžete jednoducho vyriešiť akékoľvek problémy, ktoré dokážete, a nechať plávať tie, ktoré nie? Je toto váš pohľad? (Nie.) Tak prečo nenahlasujete problémy, keď ich máte? Je to tým, že vás títo falošní vodcovia majú pod kontrolou alebo že vám podali nejaký magický omamný nápoj, ktorý spôsobil, že ste sa stali pomätenými a neschopnými hovoriť? V čom je tu problém? Keď existujú problémy, viete o nich? Ak povieť, že o nich nevíete, tak klamete; a ak o nich víete, ale nenahlásite ich, tak ste nedbanliví, vážne zanedbávate svoje povinnosti a nemáte voči svojej povinnosti absolútne žiadnu vernosť. Dokonca aj keď pracuješ vo svete, aby si zarobil peniaze, stále si musíš zaslúžiť svoju biednu mzdu. Nehovoriac o tom, že dnes ješ jedlo Božieho domu; usiluješ sa o spásu pri vykonávaní svojej povinnosti a tým si dláždiš cestu a pripravuješ sa na svoj vlastný konečný osud. Nerobíš to pre Boží dom ani pre žiadneho jednotlivca, a už vôbec to nerobíš pre Mňa – robíš to pre seba. Jemnejšie povedané, ľudia konajú svoju povinnosť, aby dosiahli spásu, ale ak máme byť presní, robia to pre seba, aby získali požehnania a mali dobrý konečný osud. Musíš túto záležitosť jasne pochopiť; nebuď blázon. Nekonaš svoju povinnosť pre iných ľudí ani pre svojich rodičov a nerobíš to, aby si priniesol slávu svojim predkom alebo česť svojmu rodinnému menu – robíš to pre seba. Boh Ťa stvoril a už odvtedy, čo stvoril svet, predurčil, že sa narodíš v posledných dňoch. Priviedol Ťa do Svojho domu, nechal Ťa počuť Svoj hlas, nechal Ťa každý deň jesť a piť Svoje slová a prijímať zaopatrenie života a dal ti šancu, aby si mohol konať svoju povinnosť v Božom dome. Toto je tvoja najlepšia šanca dosiahnuť spásu a je to aj tvoja jediná šanca, ktorú ako stvorená bytosť máš. Ak pri konaní svojej povinnosti túto šancu zničíš, bez ohľadu na to, či dostaneš trest alebo budeš plakať a škrípať zubami, keď nakoniec padneš do pohrôm, to všetko bude tvoje dielo a zaslúžiš si to! Bude to tvoja vlastná chyba. Nie je potrebné, aby iní ľudia niesli tvoje zodpovednosti, a nie je potrebné, aby si ty niesol zodpovednosti iných ľudí. Len ty môžeš prevziať zodpovednosť za cestu, po ktorej kráčaš, a za všetko, čo dnes robíš. Len ty môžeš niesť konečné následky. Čo môžem urobiť? Ja, je pomôcť vám pochopiť veci, ktoré by som vám mal povedať, a vydláždiť vám

cestu, aby ste mohli vykročiť na cestu spásy. Všetko som jasne vysvetlil, takže to, ako budete konkrétne konať, je na vás. Nestarám sa do vašich záležitostí; konám len prácu, ktorá Mi prináleží, a nerobím žiadnu prácu navyše. Nie je fakt, že konáš svoju povinnosť kvôli svojmu vlastnému konečnému osudu? Ak povieš: „Je tu toľko problémov, ale môj vodca ich nenahlasuje, takže ani ja ich nenahlásim,“ nie je to hlúpe? Nie je to vypočítavé? Čo je tvojou zodpovednosťou, keď vidíš problém? Tvojou zodpovednosťou je zvolať všetkých dohromady a stíšiť seba aj iných, aby ste hľadali, hovorili o tomto probléme v duchovnom spoločenstve, zistili, v ktorej oblasti problém vznikol, a našli jeho hlavnú príčinu. Ak po diskusii nájdete hlavnú príčinu problému, ale nedokázate ho vyriešiť sami, mali by ste ho okamžite nahlásiť Zhora. Kto by ho mal nahlásiť? Mal by si sa prihlásiť a povedať: „Nahlásim to ja. Ak to nepôjde, môžeme vybrať niekoľko zástupcov a nahlásiť to spoločne.“ Niektorí ľudia hovoria: „Nemáme na to vodcu?“ Ty ale odpovieš: „To nie je žiadny vodca! Vôbec si neplní zodpovednosti ľudskej bytosti. Je to len zviera v ľudskej koži a mal by byť odkopnutý bokom a prepustený! On problém nenahlasuje, takže by sme ho mali nahlásiť my sami – to je naša zodpovednosť. Len keď si splníme svoje zodpovednosti, bude s nami Boh zaobchádzať ako s ľudskými bytosťami. Ak jasne vieme, aké sú naše zodpovednosti, ale neplníme si ich, nezaslúžime si byť ľuďmi a Boh nás za takých v žiadnom prípade nebude považovať.“ Ak ťa Boh nepovažuje za človeka, čo to naznačuje – za čo ťa považuje? Naznačuje to, že ťa považuje za prasa alebo psa. A spasil by ťa potom Boh? V žiadnom prípade. Takže ak neskončíš s dobrým konečným osudom, neprivodil si si to sám? A nekonal si svoju povinnosť nadarmo? Je na tebe, aby si si vybral svoju cestu, a je na tebe, aby si po nej aj kráčaľ. Bez ohľadu na to, akú cestu si vyberieš alebo aké budú jej konečné následky, si to ty, kto nesie zodpovednosť; nikto neprevezme zodpovednosť za cestu, po ktorej kráčaš, ani za následné dôsledky.

Ak ako vodcovia a pracovníci ignorujete problémy, ktoré sa vyskytujú pri vykonávaní povinností, a dokonca hľadáte rôzne zámienky a výhovorky, aby ste sa vyhli zodpovednosti, neriešite niektoré problémy, ktoré ste schopní vyriešiť, a nehlásite tým Zhora problémy, ktoré nie ste schopní vyriešiť, akoby sa vás netýkali, nie je to zanedbanie povinnosti? Je takéto pristupovanie k práci cirkvi rozumná alebo hlúpa vec? (Je to hlúpa vec.) Nie

sú takíto vodcovia a pracovníci úskoční? Nechýba im akýkoľvek zmysel pre zodpovednosť? Keď narazia na problémy, ignorujú ich – nie sú to bezohľadní ľudia? Nie sú to prefikani ľudia? Prefikani ľudia sú najhlúpejší zo všetkých. Musíš byť čestným človekom, musíš mať zmysel pre zodpovednosť, keď čelíš problémom, a musíš vyskúšať každý možný spôsob a hľadať pravdu, aby si ich vyriešil. V žiadnom prípade nesmieš byť prefikánym človekom. Ak sa budeš zaoberať iba vyhýbaním sa zodpovednosti a tým, že sa budeš vyhovárať z problémov, keď sa objavajú, za toto správanie by si bol odsúdený dokonca aj medzi nevercami, nieto ešte v Božom dome! Toto správanie bude Bohom určite odsúdené a prekliate a Boží vyvolený ľud ho nenávidí a odmieta. Boh má rád čestných ľudí a nenávidí ľstivých a úskočných ľudí. Ak si prefikáný človek a konáš úskočne, nebude ťa Boh nenávidieť? Nechá ťa Boží dom jednoducho vyviaznúť? Skôr či neskôr budeš braný na zodpovednosť. Boh má rád čestných ľudí a nemá rád prefikáných ľudí. Každý by to mal jasne pochopiť a prestať byť zmätený a robiť hlúpe veci. Dočasná nevedomosť je ospravedlniteľná, ale ak človek vôbec neprijíma pravdu, potom je príliš tvrdohlavý. Čestní ľudia dokážu prevziať zodpovednosť. Neberú ohľad na vlastné zisky a straty; chránia iba prácu a záujmy Božieho domu. Majú láskavé a úprimné srdcia, ktoré sú ako misy čistej vody, do ktorých možno na pohľad vidieť až na dno. Ich činy sú tiež transparentné. Ľstivý človek vždy koná úskočným spôsobom, vždy sa pretvaruje, zakrýva a skrýva veci a neuveriteľne pevne sa obaľuje. Nikto nedokáže vidieť skrz takéhoto človeka. Ľudia nedokážu nahliadnuť do tvojich vnútorných myšlienok, ale Boh dokáže podrobne skúmať veci v hĺbke tvojho srdca. Keď Boh vidí, že nie si čestným človekom, si len úskočnou vecou, nikdy neprijímaš pravdu, vždy sa Ho snažíš preľstiť a nikdy Mu neodovzdávaš svoje srdce, tak ťa nemá rád, nenávidí ťa a opúšťa ťa. Akí ľudia sú všetci tí, ktorí prosperujú medzi nevercami a ktorí majú obratný jazyk a bystrú myseľ? Je vám to jasné? Aká je ich podstata? Dá sa povedať, že sú všetci mimoriadne nevyspytateľní, všetci sú extrémne ľstiví a prefikani a sú to právi diabli a satani. Mohol by Boh spasť takýchto ľudí? Nie je nič, čo by Boh nenávidel viac ako diablov – ľudí, ktorí sú ľstiví a prefikani –, a určite takýchto ľudí nespasí. Absolútne nesmiete byť takýmto typom človeka. Hovorím ti, tí, ktorí sú pri rozprávaní vždy všímaví a ostražití, ktorí sú uhladení a úlisní a ktorí pri riešení záležitostí hrávajú divadlo podľa

okolností, sú ľuďmi, ktorých Boh nenávidí najviac. Takíto ľudia sa už nedajú spasit'. Pokiaľ ide o všetkých, ktorí patria do kategórie ľstivých a prefíkaných ľudí, bez ohľadu na to, ako pekne môžu znieť ich slová, sú to všetko klamlivé diabolské slová. Čím krajšie znejú ich slová, tým viac sú títo ľudia diabliami a satanmi. Presne takýchto ľudí Boh nenávidí najviac. To je úplná pravda. Čo poviete: Môžu ľstiví ľudia, ľudia, ktorí často klamú, a ľudia s obrátnym jazykom získať dielo Ducha Svätého? Môžu získať osvietenie a osvetlenie Ducha Svätého? Rozhodne nie. Aký je postoj Boha k ľuďom, ktorí sú ľstiví a prefíkaní? Zavrhuje ich, odsúva ich bokom, nevšíma si ich a považuje ich za zvieraťá. V Božích očiach takíto ľudia len nosia ľudskú kožu a v podstate sú to diabli a satani. Sú to chodiace mŕtvolky a Boh ich rozhodne nespasí. V akom stave sú teda títo ľudia teraz? V srdciach majú temnotu, chýba im pravá viera a bez ohľadu na to, čo sa im stane, nikdy nie sú osvietení ani osvetlení. Keď čelia pohromám a súženiam, modlia sa k Bohu, ale Boh s nimi nie je a oni v srdciach nemajú nič, na čo by sa mohli skutočne spoľahnúť. Aby získali požehnania, snažia sa dobre sa predviesť, ale nemôžu si pomôcť, pretože im chýba svedomie a rozum. Nedokázali by byť dobrými ľuďmi, ani keby chceli; ani keby chceli prestať robiť zlé veci, nedokázali by sa ovládať, nešlo by to. Budú schopní spoznať samých seba po tom, čo ich pošlú preč a budú vyradení? Hoci budú vedieť, že si to zaslúžili, nikomu to nepriznajú, a aj keď sa bude zdať, že dokážu konať nejakú povinnosť, stále sa budú správať úskočne a ich práca neprinesie žiadne jasné výsledky. Čo teda poviete: Sú títo ľudia schopní skutočne činiť pokánie? Rozhodne nie. Je to preto, lebo nemajú svedomie ani rozum a nemilujú pravdu. Boh takéhoto prefíkaného a zlého človeka nespasí. Akú nádej predstavuje viera v Boha pre takýchto ľudí? Ich viera už stratila význam a sú odsúdení na to, aby z nej nič nezískali. Ak sa ľudia počas svojej viery v Boha neusilujú o pravdu, bez ohľadu na to, koľko rokov veria, to nebude mať žiadny účinok; aj keby verili až do samého konca, nič nezískajú. Aby ľudia získali Boha, musia získať pravdu. Iba ak pochopia pravdu, praktizujú pravdu a vstúpia do pravdy-reality, získajú pravdu a dosiahnu Božiu spásu; len vtedy získajú Božie uznanie a požehnania a len toto je získaním Boha. Ak chcú ľudia získať pravdu, prvým krokom, ktorý by mali urobiť, je naučiť sa plniť si svoje zodpovednosti, čo znamená, že by mali dobre konať svoju povinnosť – to je najzákladnejšia vec. Ľudia sa absolútne

nesmú učiť od falošných vodcov, ktorí len kážu slová a učenia, nekonajú skutočnú prácu, nepreberajú zodpovednosť za nič, čo robia, všetko robia povrchné a nakoniec sú vyradení. Konanie povinnosti nie je maličkosť; ľudia sa najviac odhalia pri konaní svojej povinnosti a Boh určuje výsledky ľudí na základe ich sústavného výkonu pri tom, ako ju konajú. Čo to znamená, keď niekto svoju povinnosť nekoná dobre? Znamená to, že neprijíma pravdu ani nečiní skutočné pokánie a je Bohom vyradený. Keď sú falošní vodcovia a pracovníci prepustení, čo to predstavuje? Je to postoj Božieho domu k takýmto ľuďom a predstavuje to, samozrejme, aj postoj Boha k takýmto ľuďom. Aký je teda postoj Boha k takýmto neužitočným ľuďom? Zavrhuje ich, odsudzuje ich a vyraduje ich. Chcete sa teda stále oddávať výhodám postavenia a byť falošným vodcom?

Keď ľudia začnú veriť v Boha, čo je tá najbolestivejšia a najneznesiteľnejšia vec, ktorá sa im môže stať? Najväčšou takouto vecou nie je nič iné ako zistenie, že boli vyčistení alebo vypudení a že ich Boh odhalil a vyradil – to je tá najbolestivejšia a najsmutnejšia vec a nikto nechce, aby sa mu to stalo po tom, čo začne veriť v Boha. Ako sa teda môžu ľudia vyhnúť tomu, aby sa im to stalo? Prinajmenšom musia konať podľa svojho svedomia, čo znamená, že sa najprv musia naučiť, ako si plniť svoje zodpovednosti. Rozhodne nesmú byť povrchní a odkladať to, čo im Boh zveril. Keďže si človek, mal by si uvažovať o tom, aké sú zodpovednosti človeka. Zodpovednosti, ktoré si najviac cenia neverci, ako je mať úctu k rodičom, starať sa o nich a robiť dobré meno svojej rodine, netreba spomínať. Všetky sú prázdne a bez skutočného významu. Aká je úplne minimálna zodpovednosť, ktorú by si mal človek plniť? Najrealistickejšou vecou je, ako teraz dobre konáš svoju povinnosť. Byť spokojný len s tým, že to robíš len mechanicky, nie je plnením si zodpovednosti, ani len hovorením slov a učení nie je plnením si zodpovednosti. Iba praktizovanie pravdy a konanie podľa princípu je plnením si zodpovednosti. Iba vtedy, keď je tvoje praktizovanie pravdy účinné a prospešné pre ľudí, si si skutočne splnil svoju zodpovednosť. Bez ohľadu na to, akú povinnosť konáš, si skutočne splníš svoju zodpovednosť iba vtedy, keď vo všetkom vytrváš v konaní podľa právd-princípov. Robiť veci len mechanicky podľa ľudského spôsobu konania je povrchné; iba držanie sa právd-princípov je správnym konaním povinnosti a

plnením si zodpovednosti. A keď si plníš svoju zodpovednosť, nie je to prejav oddanosti? Je to prejav vykonávania povinnosti s oddanosťou. Iba vtedy, keď máš tento zmysel pre zodpovednosť, toto odhodlanie a túžbu a tento prejav oddanosti voči svojej povinnosti, sa na teba Boh pozrie s priazňou a schváli ťa. Ak nemáš ani tento zmysel pre zodpovednosť, Boh s tebou bude zaobchádzať ako s povaľačom a hlupákom a bude tebou pohrdať. Z ľudského hľadiska to znamená nemať k tebe úctu, nebrať ťa vážne a pozeráť sa na teba zvrchu. Je to, ako keď si s niekým v kontakte nejaký čas a vidíš, že hovorí o neskutočných a nepraktických veciach. Tára nerealistické veci a ty si všimneš, že sa rád chváli, rád hovorí veľké slová a nie je spoľahlivý – rešpektoval by si ho? Odvážil by si sa mu zveriť nejakú úlohu? Možno by úlohu, ktorú mu zveríš, z nejakého dôvodu zdržal, a tak by si sa neodvážil zveriť nič takýmto ľuďom. Z duše by si ich nenávidel a ľutoval by si, že si sa s nimi vôbec stretával. Cítil by si sa šťastný, že si im nič nezveril, a myslel by si si, že keby si to urobil, ľutoval by si to do konca života. Povedzme, že sa s niekým stretnes a prostredníctvom rozhovoru a kontaktu s ním vidíš, že má nielen dobrú ľudskú prirodzenosť, ale aj zmysel pre zodpovednosť. Keď mu zveríš úlohu a aj keď mu len tak niečo povieš, vryje si to do pamäte a premýšľa o spôsoboch, ako úlohu dobre zvládnuť, aby ťa uspokojil, a ak úlohu, ktorú si mu dal, nezvládne dobre, hanbí sa ti pozrieť do očí – to je niekto so zmyslom pre zodpovednosť. Pokiaľ sa ľuďom so zmyslom pre zodpovednosť niečo povie alebo prideli – bez ohľadu na to, či to spraví vodca, pracovník alebo Zhora –, vždy si pomyslia: „No, keďže si o mne tak veľa myslia, musím túto záležitosť dobre zvládnuť a nesklamať ich.“ Necítil by si sa pokojne, keby si zveril úlohu takýmto ľuďom, ktorí majú svedomie a rozum? Ľudia, ktorým môžeš zveriť úlohu, sú určite tí, na ktorých sa pozeráš priaznivo a ktorým dôveruješ. Najmä ak pre teba vybavili niekoľko úloh, všetky vykonali veľmi svedomito a úplne splnili tvoje požiadavky, budeš si myslieť, že sú dôveryhodní. V srdci ich budeš naozaj obdivovať a vysoko si ich ceniť. Ľudia sú ochotní stýkať sa s takýmto typom človeka, nehovoriac už o Bohu. Myslíte si, že by Boh bol ochotný zveriť prácu cirkvi a povinnosť, ktorú je človek povinný konať, práve osobe, ktorá nie je dôveryhodná? (Nie, nebol.) Keď Boh niekomu prideli kus cirkevnej práce, čo od neho očakáva? Po prvé Boh dúfa, že je usilovný a zodpovedný, že sa k tejto časti

práce správa ako k veľkej veci a že s ňou podľa toho zaobchádza a robí ju dobre. Po druhé Boh dúfa, že je to osoba hodná dôvery a že bez ohľadu na to, koľko času uplynie a ako sa zmení prostredie, jej zmysel pre zodpovednosť neochabne a jej integrita obstojí v skúške. Ak je to dôveryhodná osoba, Boh bude pokojný a už na túto záležitosť nebude dohliadať ani ju sledovať. Je to preto, lebo jej vo Svojom srdci dôveruje a ona určite dokončí zverenú úlohu bez toho, aby sa niečo pokazilo. Keď Boh niekomu zverí úlohu, nie je to presne to, v čo dúfa? (Je.) Keď teda pochopíš Boží úmysel, mal by si vo svojom srdci vedieť, ako konať, aby si splnil Božie požiadavky, našiel priazeň v Božích očiach a získal si Jeho dôveru. Ak jasne vidíš svoje vlastné prejavy, správanie a postoj, s ktorým pristupuješ k svojej povinnosti, máš sebauvedomenie a vieš, čo si, nie je potom nerozumné, aby si od Boha požadoval, aby sa na teba pozeral priaznivo, preukazoval ti milosť alebo s tebou mimoriadne zaobchádzal? (Áno, je.) Dokonca aj ty si o sebe myslíš veľmi málo a sám sebou pohŕdaš, no napriek tomu požaduješ, aby sa na teba Boh pozeral s priazňou – to nedáva zmysel. Ak teda chceš, aby sa na teba Boh pozeral priaznivo, mal by si sa aspoň stať dôveryhodným v očiach iných ľudí. Ak chceš, aby ti ostatní dôverovali, aby sa na teba pozerali priaznivo a aby si ťa vysoko cenili, musíš byť prinajmenšom dôstojný, mať zmysel pre zodpovednosť, držať slovo a byť dôveryhodný. Okrem toho musíš byť pred Bohom usilovný, zodpovedný a oddaný, čím v podstate splníš požiadavky, ktoré na teba Boh má. Potom bude nádej, že získaš Božie schválenie, však? (Áno, bude.) Je to ťažké dosiahnuť? (Nie.) Dokonca aj ľudia chcú najst' spoľahlivú osobu na vybavovanie úloh a interagovanie. Je teda prehnané, aby Boh žiadal, aby ľudia dobre konali svoje povinnosti, a mal na nich túto malú požiadavku? (Nie, nie je to prehnané.) Vôbec to nie je prehnané. Nie je to na to, aby sa ľudom komplikoval život, ale preto, lebo je to veľmi správne. Akurát, že ľudia na to nemajú srdce, nepremýšľajú o Božích myšlienkach ani nechápu Božie úmysly. Vedia na Boha len neustále klásť požiadavky a hovoriť: „Musíš ma požehnať! Musíš mi preukázať milosť! Musíš ma viesť!“ Čo teda robíš ty? Dokážeš si skutočne plniť svoju povinnosť podľa svojho svedomia a rozumu? Dokážeš byť skutočne usilovný, zodpovedný a verný? Toto je úplne minimálna podmienka, ktorú musíš splniť, aby sa na teba Boh pozeral s priazňou. Nie je to smer, ktorým by sa ľudia mali snažiť ísť? Keďže

veríš v Boha, musíš sa usilovať o pravdu a Božie požiadavky – to je smer, ktorým by sa ľudia mali snažiť ísť. Musia sa snažiť ísť správnym smerom. Takto ich hľadanie uspokojenia Boha už nebude prázdne.

Majú falošní vodcovia v srdciach nejakú predstavu o uspokojovaní Boha vo svojej viere v Neho? Majú nejaký postoj? Je zrejmé, že nie. Majú len postoj pretĺkania sa svetom a rovnako aj s Bohom zaobchádzajú spôsobom, ktorý je neuveriteľne neúctivý a pohrdavý. Tento druh postoja vážne hanobí Boha a rúha sa Mu a Boh ho nenávidí. Boh im dal život a všetko, čo človek vlastní, a oni aj tak majú ku všetkému, čo im Boh dal, k usporiadaniam, ktoré robí pre ich životy, k Božiemu povereniu a dielu a k ich vlastným povinnostiam postoj opovrhnutia a pohrdania. Čo znamená „pohrdanie“? Znamená to chcieť sa pretĺkať dňami a nebrať nič vážne. Boh tento ich postoj extrémne nenávidí, a preto takýchto ľudí absolútne nespasí. Čo by ste tu mali pochopiť? Ide tu o to, že nesmiete byť takýmto typom človeka. Či už si vodcom alebo nie, alebo či máš ambíciu a túžbu stať sa vodcom alebo nie, musíš sa najprv naučiť, ako si počínať, a rozhodne nebyť poval'ačom, darmožráčom alebo darebákom. Vo svojom počínaní musíš mať čestný postoj, dôstojnosť a zmysel pre zodpovednosť – to je úplné minimum. Iba na tomto základe môžu ľudia splniť Božie požiadavky a dokončiť Jeho poverenie. Ak nemáš ani tento kúsok základu, potom sa niet o čom rozprávať.

3. apríla 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (9)

Dve kritériá na posúdenie, či sú vodcovia a pracovníci na požadovanej úrovni

Teraz sme v duchovnom spoločenstve hovorili celkovo o ôsmich zodpovednostiach vodcov a pracovníkov a v súvislosti s týmito ôsmimi zodpovednosťami sme rozobrali rôzne prejavy falošných vodcov. Máte vďaka tomuto rozboru určitú schopnosť rozlíšiť falošných vodcov? Ak si vodca, dokážeš sa vyhnúť týmto praktikám falošných vodcov? Dokážeš vedome vykonávať prácu a plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov na základe zodpovedností, o ktorých sme hovorili v duchovnom spoločenstve? Prostredníctvom duchovného spoločenstva o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov by ste už mali mať v srdci jasno v tom, ako majú vodcovia a pracovníci vykonávať svoju prácu, aké detaily sú s touto prácou spojené, ako majú prácu vykonávať a ako majú praktizovať, aby boli vodcami a pracovníkmi na požadovanej úrovni. Ak je kvalita človeka dostatočná, ak má určitý stupeň pracovnej schopnosti a zároveň nesie bremeno, potom by mal byť schopný vyhnúť sa týmto prejavom falošných vodcov. Ak má však človek kvalitu a určitý stupeň pracovnej schopnosti, ale nenesie bremeno, je potom schopný byť vodcom, ktorý je na požadovanej úrovni, a plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? (Nie.) Je to pre neho trochu ťažké. Predpokladajme, že vodca nesie bremeno a jeho ľudská prirodzenosť nie je slabá, ale jednoducho nevie, ako má vykonávať svoju prácu. Nech s ním majú akékoľvek duchovné spoločenstvo, stále nevie, ako vykonávať konkrétnu prácu a podieľať sa na nej, a nedokáže nájsť princípy ani smer. Taktiež nevie, ako poskytnúť vedenie pre konkrétne profesie alebo prácu. Keď sa vyskytnú problémy, nedokáže nájsť ich podstatu a nevie, ako ich vyriešiť. V dôsledku toho je pri akejkoľvek práci, ktorú koná, alebo pri akomkoľvek probléme, ktorým sa zaoberá, vždy veľmi pasívny a pomalý. Dokáže takýto človek plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? (Nie.) O aký problém ide? Hoci je tento typ človeka veľmi nadšený, nesie bremeno a chce vykonávať svoju prácu, jeho kvalita je príliš slabá, nemá pracovnú schopnosť a nedokáže

uniesť prácu ani vykonávať konkrétnu prácu či riešiť konkrétne problémy; pri účasti na akejkoľvek práci to robí len mechanicky, je veľmi ťažkopádny, otupený a pasívny. Výsledkom je, že vzniká mnoho problémov, no on nie je schopný začať na nich pracovať, nevie, odkiaľ pramienia, a už vôbec nevie, ako o nich hovoriť v duchovnom spoločenstve a riešiť ich, a dokonca nedokáže problémy nahlásiť tým Zhora a hľadať u nich pomoc. Preto nie je schopný plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov, a aj keď ho zvolia za vodcu, nie je dobrým vodcom – je falošným vodcom.

Teraz, keď sme v duchovnom spoločenstve hovorili o ôsmich zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, dokážete uviesť základnú definíciu falošného vodcu? Ako by mal človek súdiť, či vodca plní zodpovednosti vodcov a pracovníkov alebo je falošným vodcom? Na najzákladnejšej úrovni sa treba pozrieť na to, či je schopný robiť skutočnú prácu, či má alebo nemá túto kvalitu. Potom sa treba pozrieť na to, či má bremeno, aby túto prácu robil dobre. Ignorujte, ako pekne znejú veci, ktoré hovorí, a ako veľmi sa zdá, že rozumie učeniám, a ignorujte, aký je talentovaný a nadaný, keď rieši vonkajšie záležitosti – tieto veci nie sú dôležité. Najdôležitejšie je, či je schopný správne vykonávať najzákladnejšie pracovné úkony cirkvi, či dokáže riešiť problémy pomocou pravdy a či dokáže priviesť ľudí do pravdy-reality. To je najzákladnejšia a najdôležitejšia práca. Ak nedokáže vykonávať tieto reálne pracovné úkony, potom bez ohľadu na to, aká dobrá je jeho kvalita, aký je talentovaný alebo ako veľmi dokáže vydržať ťažkosti a zaplatiť cenu, je stále falošným vodcom. Niektorí ľudia hovoria: „Zabudnite na to, že teraz nerobí žiadnu skutočnú prácu. Má dobrú kvalitu a je schopný. Ak bude chvíľu trénovať, určite dokáže robiť skutočnú prácu. Okrem toho, neurobil nič nedobré, nepáchal zlo ani nespôsobil narušenia a vyrušenia – ako môžeš povedať, že je falošným vodcom?“ Ako to môžeme vysvetliť? Nezáleží na tom, aký si nadaný, aká je tvoja kvalita a vzdelanie, koľko fráz dokáže vykričať ani koľkým slovám a učeniám rozumieš; nezáleží na tom, aký si zaneprázdnený alebo aký si cez deň vyčerpaný, ani na tom, čo všetko si precestoval, koľko cirkvi si navštívil, ani na tom, koľko rizika podstupuješ a koľko utrpenia znášaš – na ničom z toho nezáleží. Záleží len na tom, či vykonávaš svoju prácu v súlade s pracovnými opatreniami, či tieto opatrenia presne vykonávaš; či sa počas svojho vedenia aktívne podieľaš na každej

konkrétnej práci, za ktorú si zodpovedný, a koľko reálnych problémov si skutočne vyriešil; koľko jednotlivcov vďaka tvojmu vodcovstvu a vedeniu pochopilo pravdy-princípy a do akej miery sa posunula a pokročila práca cirkvi. Záleží len na tom, či si tieto výsledky dosiahol. Bez ohľadu na konkrétnu prácu, do ktorej si zapojený, je dôležité, či sleduješ jej pokrok a či ju dôsledne usmerňuješ namiesto nadradeného správania a vydávania príkazov. Okrem toho je ešte dôležité, či máš pri konaní svojej povinnosti život-vstup, či si schopný riešiť záležitosti podľa princípov, či máš svedectvo o uvádzaní pravdy do praxe a či dokážeš zvládať a riešiť reálne problémy, ktorým čelí Boží vyvolený ľud. Tieto a ďalšie podobné veci sú kritériami, podľa ktorých sa posudzuje, či si vodca alebo pracovník splnil svoje zodpovednosti. Povedali by ste, že sú tieto kritériá praktické? A spravodlivé voči ľuďom? (Áno.) Sú spravodlivé ku všetkým. Nezáleží na tom, aké máš vzdelanie, či si mladý alebo starý, koľko rokov veríš v Boha, koľko máš odpracovaných rokov alebo koľko Božieho slova si prečítal, nič z toho nie je dôležité. To, na čom záleží, je, ako dobre vykonávaš cirkevnú prácu po tom, ako si bol vybraný za vodcu, ako efektívne a účinne pracuješ, a či každá pracovná úloha postupuje organizovaným a efektívnym spôsobom a nie je oneskorená. Toto sú hlavné veci, ktoré sa hodnotia pri meraní, či si vodca alebo pracovník splnil alebo nesplnil svoje zodpovednosti.

Prostredníctvom duchovného spoločenstva, do ktorého sme sa práve zapojili, máte teraz o niečo jasnejšie pochopenie a poznanie zodpovedností vodcov a pracovníkov, ako aj presné vyjadrenie o definícii a podstate falošného vodcu. Najzákladnejším kritériom na posúdenie, či je niekto falošným vodcom, je pozrieť sa na to, či je schopný vykonávať skutočnú prácu, a potom sa pozrieť na to, či skutočnú prácu aj naozaj vykonáva. Toto sú dve hlavné kritériá: jedným je otázka, či je schopný, a druhým je otázka, či je ochotný. Dokážete si to zapamätať? Niektorí ľudia hovoria: „Nie som vodca, tak prečo by som si mal tieto veci pamätať?“ Je táto poznámka správna? (Nie.) Prečo je nesprávna? Pochopením týchto právd môžu ľudia na jednej strane spoznať samých seba a na druhej strane môžu rozlíšiť iných ľudí – toto sú pravdy, ktoré by ľudia mali pochopiť a vlastniť, a je neprípustné, aby im nerozumeli. V prvom rade musíš posúdiť, či máš kvalitu a schopnosť byť vodcom podľa zodpovedností vodcov a pracovníkov. Ak tieto veci nemáš,

potom netúž byť vodcom. Ak nemáš kvalitu na to, aby si bol vodcom, ale napriek tomu ním chceš byť, potom je to ambícia; len čo sa staneš vodcom, nebudeš schopný vykonávať skutočnú prácu a nevyhnutne sa staneš falošným vodcom. Niektorí ľudia hovoria: „Mám dobrú kvalitu; medzi všetkými som výnimočný. Často prichádzam s dobrými nápadmi a s niekoľkými šikovnými a dobrými návrhmi. Mám talent na všetko, čo robím, a mám relatívne bohaté vedomosti, postrehy a skúsenosti. Neznamená to všetko, že môžem byť vodcom?“ Potom by si mal tiež posúdiť, či máš zmysel pre zodpovednosť a či nesieš bremeno. Ak máš na veci len názory a len si praješ veci robiť a vždy máš veľké ambície, ale nedokážeš ich dotiahnuť do konca, nevieš, ako vynaložiť úsilie a zaplatiť cenu, a nie si ochotný zaplatiť žiadnu cenu – ak chceš mať mozog a srdce vždy v uvoľnenom stave, ak máš rád nečinnosť a voľnosť, pohodlný život a nerád sa trápiš alebo si zaneprázdnený a bojíš sa únavy a ťažkostí – potom sa nehodíš na to, aby si bol vodcom, a nebudeš schopný uniesť ani vykonávať vodcovskú prácu.

Práve sme zhrnuli dve kritériá na posúdenie, či je vodca na požadovanej úrovni: či je schopný vykonávať skutočnú prácu a či skutočnú prácu aj koná. Ak ľudia rozumejú týmto dvom kritériám, potom by mali mať úplne jasno v tom, či sú schopní byť vodcom, a tiež v tom, či dokážu dobre konať cirkevnú prácu, dôkladne si plniť zodpovednosti a byť vodcom na požadovanej úrovni, keď sa ním stanú. Tí, ktorí v súčasnosti slúžite ako vodcovia a pracovníci, máte teraz nejaké cesty a princípy na to, ako posúdiť, či konáte nejakú skutočnú prácu a plníte zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Prostredníctvom duchovného spoločenstva o týchto ôsmich povinnostiach vodcov a pracovníkov by ste mali byť schopní posúdiť, aké sú prejavy falošných vodcov, a zhrnúť, ako presne by mali vodcovia a pracovníci vykonávať svoju prácu, ako aj to, v čom ste vo svojej práci nedostatoční, neadekvátni alebo nie dosť konkrétni a ako by ste mali prácu konať odteraz – mali by ste mať prinajmenšom tieto poznatky. Ak nemáte žiadne závery alebo poznatky týkajúce sa toho, ako byť vodcom alebo pracovníkom, alebo ako plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov, potom to znamená, že vaša kvalita na túto úlohu nestačí. Navyše, ak ste úplne zmätení v tom, ako rozlíšiť falošných vodcov, potom to ešte viac ukazuje, že vaša kvalita je slabá. Existuje aj osobitná okolnosť: sú niektorí, ktorí napriek tomu, že počúvali tieto duchovné spoločenstvá, nemajú odhodlanie

usilovať sa o pravdu ani plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov a túto záležitosť jednoducho neberú vážne ani si ju neprípúšťajú k srdcu. Myslia si: „Nezaujímam sa, kto je falošný vodca. V každom prípade, keby som sa stal vodcom, konal by som len to, čo by mi povedali tí Zhora. Nemusel by som vynakladať toľko úsilia ani toľko premýšľať.“ Keď počúvajú kázne, robia to len formálne a zabíjajú čas a zhruba vedia, o čom konkrétne kázeň je, ale sú príliš leniví na to, aby zhrnuli, o akých pravdách a Božích požiadavkách na človeka sa hovorí v duchovnom spoločenstve, a nie sú ochotní vziať si tieto veci k srdcu. Myslia si: „Je príliš veľa starostí s rozlišovaním týchto záležitostí. V každom prípade od seba vyžadujem len jednu vec, a to nerobiť zlo, nespôsobovať narušenia a vyrušenia a nevytŕčať z davu, a to stačí. Je to také jednoduché! To je skvelý spôsob života; nekladím na seba vysoké nároky.“ Toto je ich jediný pohľad bez ohľadu na to, ako počúvajú kázne, a nikto ich nemôže zmeniť; bez ohľadu na to, ako hovoríš o pravde v duchovnom spoločenstve, akú metódu pri tom používaš alebo o čom hovoríš, nemôžeš sa dotknúť ich srdca; je im jedno, či tieto slová počúvajú alebo nie, pre nich to má malý význam. Tento typ človeka sa pretĺka životom a nič neberie vážne. Odhliadnuc od duchovného spoločenstva o ôsmich zodpovednostiach vodcov a pracovníkov – aj keby sme hovorili v duchovnom spoločenstve o všetkých z nich, stále by nerozumeli a neboli by schopní vyvodit' žiadne princípy ani cesty. Takíto ľudia nemilujú pozitívne veci, nemajú záujem a nedokážu nábrať žiadnu energiu, pokiaľ ide o pravdu alebo akékoľvek pozitívne veci, a namiesto toho majú určitý záujem o jedenie, pitie a hľadanie potešenia. V duchovnom spoločenstve o ôsmich zodpovednostiach vodcov a pracovníkov sme na jednej strane zhrnuli určité zodpovednosti vodcov a pracovníkov, ako aj to, ako vykonávať prácu a plniť si zodpovednosti ako vodca alebo pracovník; na druhej strane sme zhrnuli určité konkrétne prejavy falošných vodcov. Práve sme dospeli k záveru o dvoch základných princípoch, dvoch kritériách, na rozlíšenie falošných vodcov: jedným je, či je niekto schopný vykonávať skutočnú prácu, a druhým, či skutočnú prácu aj naozaj koná, keď už pochopil pravdu-princípy. Použitie týchto dvoch kritérií je zatiaľ najjednoduchšou a najvhodnejšou metódou na posúdenie, či je niekto falošným vodcom alebo nie.

Deviaty bod: Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania (prvá časť)

Definícia a konkrétne položky pracovných opatrení

Dnes budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania.“ Ak vezmeme túto zodpovednosť ako celok, čo sa od vodcov a pracovníkov vyžaduje, aby vykonávali? (Rôzne pracovné opatrenia Božieho domu.) Ústredným bodom tejto zodpovednosti je, ako vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu – to je najdôležitejšia práca pre vodcov a pracovníkov. Ako vodca alebo pracovník, bez ohľadu na to, na akej úrovni sa nachádza, sa vždy stretne s pracovnými opatreniami, ako aj s konkrétnou prácou na ich vykonávaní. Vykonávanie rôznych pracovných opatrení sa týka práce každého vodcu a pracovníka a je to veľmi dôležitá, veľmi konkrétna a veľmi základná práca. Z tohto hľadiska nie je potrebné najprv v duchovnom spoločenstve konkrétne hovoriť o tom, čo sú pracovné opatrenia? (Áno.) Čo sú teda pracovné opatrenia? Aký je rozsah a definícia pracovných opatrení? Niektorí ľudia hovoria: „Nezahŕňa rozsah pracovných opatrení len určité úlohy a obsah súvisiaci s prácou cirkvi? A nie sú pracovné opatrenia len zariadením a vydávaním týchto úloh a obsahu?“ Čo si myslíte o tomto vysvetlení? Nie sú to len slová a učenia? (Áno, sú.) A čo znamená spojenie „slová a učenia“? Znamená to, že hoci žiadne slovo tohto vysvetlenia neznie nesprávne, keď si ho vypočujeteš, stále mu nerozumieš; je to rovnaké, ako keby to nebolo vôbec vysvetlené. Najprv si definujme pracovné opatrenia z hľadiska písomného opisu, aby ľudia mali základný pojem na pochopenie a poznanie toho, čo presne sú pracovné opatrenia. Pracovné opatrenia sú konkrétne plány a požiadavky, ktoré Boží dom stanovil pre konkrétnu pracovnú úlohu; musia byť oznámené a vykonávané vodcami a pracovníkmi a sú to tiež požiadavky, úlohy a metódy vydané všetkým členom cirkvi pre konkrétny bod práce – to je definícia pracovných opatrení.

A aké body zahŕňajú pracovné opatrenia? Každý pozná toto podstatné meno „body“, ale nemal by existovať nejaký konkrétny obsah, ktorý je zahrnutý v rozsahu týchto bodov? (Áno.) O akom obsahu viete? (Je tu práca na evanjeliu a je tu filmová produkcia.) To sú dva body. (Existujú aj určité požiadavky súvisiace s cirkevným životom a zriaďovaním cirkevných administratívnych organizácií.) Aká je tam ďalšia práca? (Je tam práca na odstraňovaní v cirkvi, ako aj určitá práca súvisiaca so systémami riadenia cirkvi.) Konkrétny obsah pracovných opatrení je nasledovný: prvý bod – administratívna práca cirkvi. Je to najväčší pracovný bod, a ak sa administratívna práca nerobí dobre, nebude existovať žiadna cirkevná práca. Druhý bod – personálna práca. Je to veľký pracovný bod. Tretí bod – práca na evanjeliu. Aj to je veľký pracovný bod. Štvrtý bod – rôzne druhy odbornej práce. Rozsah tejto práce je trochu veľký a zahŕňa filmovú produkciu, prácu s textom, preklady, hudbu, video produkciu, umenie a tak ďalej. Piaty bod – cirkevný život. Šiesty bod – práca na správe majetku. Siedmy bod – práca na odstraňovaní. Ôsmy bod – vonkajšie záležitosti. Deviaty bod – cirkevné blaho. Napríklad, ako cirkev rieši ťažkosti, ktoré vznikajú v domácnostiach bratov a sestier, a čo s nimi cirkev robí, ako aj návštevy bratov a sestier vo väzení a ako sa postarať o ich rodiny a tak ďalej – to všetko spadá pod cirkevné blaho. Desiaty bod – núdzové plány. Niekedy cirkev vydá určité núdzové opatrenia. Napríklad, keď nastala pandémia, cirkev prijala zodpovedajúci systém izolácie. Plány ako tieto všetky spadajú pod núdzovú prácu. Pracovné opatrenia v podstate zahŕňajú týchto desať bodov. Akýkoľvek iný menší bod alebo osobitná okolnosť sú zahrnuté v týchto desiatich – v podstate cirkevná práca zahŕňa týchto desať hlavných bodov. Toto je v podstate rozsah rôznych pracovných opatrení vydaných Božím domom, však? (Áno.) Po potvrdení týchto bodov by ste mali teraz už všetci trochu rozumieť pracovným opatreniam Božieho domu a vedieť, že toto sú hlavné pracovné body v Božom dome. Toto je rozsah požiadaviek, ktoré má Boží dom ohľadne zodpovedností vodcov a pracovníkov. Z toho vyplýva, že ako vodca alebo pracovník sa rozsah tvojej práce a zodpovedností, ktoré musíš plniť, nedajú oddeliť od týchto úloh, ktoré sú zahrnuté v pracovných opatreniach – všetky tieto body sú nevyhnutné. Okrem týchto pracovných bodov urob niečo z toho, čo si ochotný urobiť a čo vieš urobiť dobre, a Boží dom nebude mať žiadne ďalšie požiadavky na

vykonávanie tvojej povinnosti. Preto by si počas vykonávania svojej práce mal uvažovať o tom, ako tieto pracovné úlohy vykonávať, čo vyžadujú pracovné opatrenia Božieho domu, akú konkrétnu prácu musíš robiť, ako ju vykonávať, či sa uskutočňuje dobre, aký je súčasný pokrok, či si prácu sledoval, či existuje nejaká pracovná úloha, ktorá nebola urobená dobre alebo v ktorej existujú odchýlky a nedostatky, a či všetci, ktorí sa na tejto pracovnej úlohe podieľajú, skutočne pracujú – o týchto veciach musíš vždy uvažovať. Teraz, keď ste pochopili konkrétne pracovné úlohy zahrnuté v pracovných opatreniach, je potrebné, aby som vám dal jednoduché vysvetlenie každej z týchto úloh? Alebo si možno myslíte: „S týmito pracovnými úlohami sme v kontakte už toľko rokov a všetkým rozumieme; nie je potrebné ich znova vysvetľovať – radšej hovor v duchovnom spoločenstve o niečom dôležitom. Táto téma nie je taká dôležitá, je jedno, či o nej vieme alebo nie, a nechceme o nej počuť“? Je potrebné túto tému ďalej vysvetľovať? (Áno.) Keďže je to potrebné, povedzme si o tom v jednoduchosti. Vyberiem si niektoré úlohy, s ktorými ste relatívne menej oboznámení, ktoré nie sú také konkrétne, ktoré sú trochu abstraktné, a budem o nich hovoriť v duchovnom spoločenstve.

I. Administratívna práca

Začnime tým, že budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o prvom bode – o administratívnej práci. Administratívna práca je pomerne abstraktná a nie dostatočne konkrétna a mnohí ľudia jej nerozumejú. Najmä tí, ktorí veria v Boha len krátko, veľmi nevedia o formovaní cirkvi a jej administratívnej práci a nevedia, čo je administratíva. Táto administratíva nie je to isté ako správne ustanovenia, ktoré vydal Boh. Táto administratívna práca zahŕňa hlavne konkrétne predpisy Božieho domu o práci na zakladaní cirkví. A aký je obsah týchto konkrétnych predpisov? Zahŕňajú, ako sa cirkvi delia, koľko ľudí je v každej cirkvi, ako sa cirkvám dávajú mená a tak ďalej. V pracovných opatreniach bolo stanovené, že cirkvi sa majú deliť podľa svojho prirodzeného geografického prostredia, pričom 30 až 50 ľudí žijúcich relatívne blízko seba sa klasifikuje ako cirkev. Napríklad, povedzme, že oblasť A zahŕňa tri alebo štyri dediny; ak v týchto dedinách žije 50 veriacich, potom môžu byť klasifikované ako jedna cirkev. Budú mať svoje vlastné časy a miesta na konanie zhromaždení, budú mať cirkevných vodcov a diakonov,

ako aj konkrétnu cirkevnú prácu, a všetci budú spoločne spravovaní touto cirkvou. To je predpis týkajúci sa delenia cirkví a počtu členov v cirkvách. Zároveň táto cirkev bude spadať pod zodpovednosť určitého okresu, v závislosti od toho, v ktorom sa nachádza, a ten okres bude zodpovedný za všetky rôzne práce v tej cirkvi, ako je cirkevný život, či sú vodcovia a diakoni vhodní, za distribúciu kníh Božích slov, vykonávanie rôznych pracovných opatrení a oznamovanie požiadaviek od Zhora a tak ďalej. Boží dom má konkrétne pracovné opatrenia pre veci ako počet cirkví, ktoré tvoria okres a počet okresov, ktoré tvoria región, ako aj to, že regióny sú zodpovedné za okresy a okresy sú zodpovedné za cirkvi, ktoré sú administratívnymi jednotkami. Jednoducho povedané, toto sa nazýva administratívna práca a spadá do rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov. Aké sú teda zodpovednosti, ktoré by mali vodcovia a pracovníci plniť? Musia deliť cirkvi na základe ich prirodzeného geografického prostredia a polohy podľa pracovných opatrení. Ak sa počet ľudí v cirkvi časom neustále zvyšuje, potom by sa cirkev mala znova rozdeliť na základe počtu ľudí a geografického prostredia. Napríklad, ak cirkev narastie z 50 na 80 ľudí, mala by sa rozdeliť na dve cirkvi; ak tieto dve cirkvi spolu narastú z 80 na 150 ľudí, potom by sa mali rozdeliť na tri cirkvi. Ak cirkev narastie na 70, 80 alebo 100 ľudí a ešte nebola rozdelená na dve cirkvi, neukazuje to potom, že vodcovia a pracovníci v tejto cirkvi nerozumejú administratívnej práci Božieho domu? (Áno.) V takýchto chvíľach by si vodcovia a pracovníci mali prečítať pracovné opatrenia týkajúce sa tejto témy – cirkevná príručka pracovných opatrení obsahuje konkrétne predpisy. Ak je cirkev rozdelená na dve nové cirkvi, potom si každá cirkev musí zvoliť potrebných vodcov a pracovníkov, ako sú cirkevní vodcovia, diakoni a tak ďalej. Čo by teda mali robiť vodcovia a pracovníci? Mali by poznať počet ľudí v cirkvi a stav jej založenia a mať o týchto veciach prehľad. Toto je administratívna práca cirkvi a je to najväčší bod práce. Všade, kde sú Boží vyvolení, by mala byť cirkev, a keď je cirkev založená, vodcovia a pracovníci musia prevziať zodpovednosť za každý aspekt práce tej cirkvi, ako je distribúcia kníh Božích slov, riadenie členov cirkvi a vykonávanie pracovných opatrení, aby členovia poznali ich obsah. Administratívna práca zahŕňa hlavne zakladanie cirkví, ako aj zakladanie administratívnych organizácií a personálu cirkví – to všetko sú konkrétne

úlohy v rámci administratívnej práce. Ktorí ľudia sa s týmto typom práce bežne stretávajú častejšie? Cirkvi nových veriacich, tímy pre evanjelium, ako aj regionálni vodcovia, okresní vodcovia a cirkevní vodcovia v oblastiach, kde sa šíri evanjelium – tí všetci sa s touto prácou stretávajú častejšie. Okrem toho administratívna práca zahŕňa aj špeciálnu úlohu, ktorou je rozdelenie cirkví na cirkvi s povinnosťami na plný úväzok, cirkvi s povinnosťami na čiastočný úväzok, obyčajné cirkvi a skupiny B, a to je ďalšia úloha, ktorú by mali vykonávať vodcovia a pracovníci. Vodcovia a pracovníci by mali mať prehľad o tom, ako deliť cirkvi, a princípom delenia cirkví je rozdeliť ľudí do rôznych cirkví na základe rozdielov v povinnostiach, ktoré konajú, oddeliť ľudí, ktorí konajú povinnosť od ľudí, ktorí ju nekonajú, a ľudí, ktorí konajú svoju povinnosť na plný úväzok od ľudí, ktorí ju konajú na čiastočný úväzok – to je ďalšia špeciálna a konkrétna administratívna práca.

II. Personálna práca

Druhý bod – personálna práca. Tento bod sa týka voľby, menovania a prepúšťania vodcov a pracovníkov na všetkých úrovniach. Pracovné opatrenia poskytujú konkrétne predpisy pre volebné systémy, aký druh ľudí voliť za vodcov a pracovníkov a aké sú metódy a konkrétne požiadavky na voľby. Existujú aj určité osobitné okolnosti, napríklad, čo robiť, ak sa bratia a sestry práve spoznali, veľmi sa nepoznajú a nedokážu si prostredníctvom volieb zvoliť vhodných vodcov a pracovníkov? V takom prípade môžu byť ľudia povýšení a určení, pričom sa zisťuje, kto je relatívne vhodný na pozíciu vodcu, a potom sa o nich zistí viac, vedie sa s nimi duchovné spoločenstvo a vykonávajú sa jednoduché previerky, po ktorých môžu byť menovaní. Okrem toho, keď Zhora zariadia veľký projekt alebo vymenujú niekoľko ľudí za nadriadených, je to osobitné pracovné opatrenie. Existuje ďalšia osobitná okolnosť, a to keď niekto napíše správu pre Zhora, v ktorej opíše, ako ten a ten vodca nevykonáva skutočnú prácu a kráča cestou antikrista, a Zhora po overení vydajú pracovné opatrenie na prepustenie nahláseného vodcu z jeho funkcie. Toto je ďalšie pracovné opatrenie súvisiace s personálnou prácou. Stručne povedané, práca súvisiaca s personálom zahŕňa voľbu, menovanie a prepúšťanie vodcov a pracovníkov na všetkých úrovniach v cirkvi. Tento pracovný bod je pomerne jednoduchý a ľahko pochopiteľný.

III. Práca na evanjeliu

Tretí bod: práca na evanjeliu. Práca na evanjeliu je po administratívnej a personálnej práci v Božom dome prvou veľkou úlohou špecifickej odbornej práce. Boží dom pre túto pracovnú úlohu postupne urobil mnoho pracovných opatrení, pričom urobil konkrétne pracovné opatrenia týkajúce sa potenciálnych prijímateľov evanjelia, geografického rozsahu kázania evanjelia a spôsobov a prostriedkov, akými sa má evanjelium kázať. Zároveň má Boží dom v pracovných opatreniach aj konkrétne vyjadrenia týkajúce sa všetkých rôznych kníh Božích slov, filmov a videí a zábavných programov požadovaných pre kázanie evanjelia, a dokonca aj vyjadrenia týkajúce sa rôznych druhov bežných predstáv a často kladených otázok potenciálnych prijímateľov evanjelia. Niektoré vyjadrenia možno nie sú uvedené konkrétne písomne, ale mnohé z nich sú prítomné vo verbálnom aj ústnom duchovnom spoločenstve. Práca na evanjeliu neustále napreduje a pokračuje a ako táto práca napreduje, Boží dom vytvoril konkrétne pracovné opatrenia a ustanovenia týkajúce sa problémov, ktoré neustále vznikajú a ktorým sa neustále čelí, a tiež vydal určité konkrétne požiadavky a úlohy evanjelizačným pracovníkom, diakonom pre evanjelium a nadriadeným pre prácu na evanjeliu. Hoci v tejto neskoršej etape Boží dom nehovorí veľa o opatreniach pre prácu na evanjeliu, o tomto aspekte pravdy sa v cirkvi veľmi často hovorí v duchovnom spoločenstve. Najmä po tom, čo sa evanjelium začalo šíriť do zámoria, Boží dom urobil konkrétne pracovné opatrenia pre prekladateľskú prácu v rôznych jazykoch. Prekladatelia a evanjelizační pracovníci, ktorí ovládajú rôzne cudzie jazyky, dávajú všetko do spolupráce na tomto druhu práce a Boží dom investoval mnoho takýchto ľudských zdrojov do spolupráce na práci na evanjeliu, a to je v súlade s pracovnými opatreniami Božieho domu. Stručne povedané, Zhora vždy osobne vedú, pýtajú sa na ňu, sledujú ju a dohliadajú na prácu šírenia evanjelia. Aké sú teda zodpovednosti, ktoré by mali vodcovia a pracovníci plniť, pokiaľ ide o túto pracovnú úlohu? Mať nadriadeného pre prácu na evanjeliu neznamená, že vodcovia a pracovníci môžu byť úplne nedbalí, nevenovať práci žiadnu pozornosť, nepýtať sa na ňu a jednoducho ju ignorovať s myšlienkou: „Nech sa práca vyvíja, ako chce. Aj tak to so mnou nemá nič spoločné. Ja som zodpovedný za cirkevný život a rôzne druhy odbornej práce.

Nie je mojou starosťou, ak sa vyskytnú problémy s prácou na evanjeliu.“ Je to v poriadku? (Nie.) To je zanedbávanie svojej zodpovednosti. Najdôležitejšou pracovnou úlohou, na ktorú by sa mali vodcovia a pracovníci zamerať spomedzi všetkej práce Božieho domu, je práca na evanjeliu. Možno nie si priamo zodpovedný za túto pracovnú úlohu, ale musíš sa pýtať, nakoľko sa vyvíja a aký je stav jej napredovania – musíš tieto veci sledovať, vedieť o nich a mať o nich prehľad. Najmä pokiaľ ide o určitý dôležitý personál, ako sú kazatelia evanjelia a polievači v tímoch pre evanjelium, ako aj nadriadení práce na evanjeliu, musíš mať vždy včasný prehľad o ich situácii, a ak sa s týmto personálom vyskytnú problémy, musíš ich pohotovo vyriešiť – nemal by si si od tejto práce dávať ruky preč, keď raz bola pridelená. Okrem toho musíš pravidelne kontrolovať a usmerňovať všetkých kazateľov evanjelia zapojených do práce šírenia evanjelia, vrátane tých v cirkvách a online kazateľov evanjelia v prvej línii, ako aj polievačov v každom tíme. Pracovné opatrenia Božieho domu už dlho vyžadujú, aby všetci kazatelia evanjelia a polievači podstúpili špeciálny výcvik. Čo znamená špeciálny výcvik? Znamená to, že musí byť zaistené, aby kazatelia evanjelia a polievači jasne pochopili pravdy o víziách a dokázali tieto veci jasne vysvetliť. Ak existuje nejaký aspekt právd o víziách, v ktorom si nie sú úplne istí, potom sa o ňom musí často hovoriť v duchovnom spoločenstve a čím podrobnejšie je chápanie kazateľov evanjelia a polievačov, tým lepšie. Boží dom má na to pracovné opatrenia, však? (Áno.) Práca na šírení evanjelia je špecifická a zložitá pracovná úloha, ktorá zahŕňa mnoho samostatných úloh. Musí sa zabezpečiť, aby sa každá úloha vykonávala dobre a dôsledne sledovala; je to Božie poverenie. Každá úloha sa musí vykonávať dobre a musí sa zabezpečiť, aby sa výsledky každej úlohy neustále zlepšovali – len to je v súlade s Božími úmyslami. Všetky ostatné druhy odbornej práce, ako je filmová produkcia, práca s textom, hudba, umenie a preklady, existujú na podporu a zabezpečenie práce na evanjeliu a práca na evanjeliu je prácou v prvej línii všetkých prác. Preto tí, ktorí konajú rôzne povinnosti, musia svoju vlastnú prácu konať dobre a dosahovať výsledky, ktoré Boh vyžaduje. Takto budú mať podiel na práci šírenia evanjelia. Je to preto, lebo všetky tieto ostatné druhy odbornej práce existujú v službe šírenia evanjelia a všetka táto práca musí byť zameraná na prácu šírenia evanjelia a poskytovať jej nepretržitý prísun. Dnes sú všetky

materiály, filmy a rôzne videá potrebné na kázanie evanjelia vytvárané úsilím mnohých Božích vyvolených v zákulisí. Všetko, čo títo ľudia robia v zákulisí, poskytuje silnú podporu pre prácu šírenia evanjelia. V minulosti Boží dom nemal rôzne druhy filmových diel, nemal veľa piesní, ani nemal veľmi veľa videí so skúsenostnými svedectvami. Spoliehal sa len na to, že evanjelizační pracovníci neustále poskytovali duchovné spoločenstvo. Evanjelizační pracovníci hovorili, až kým im nevyschlo v ústach, a nemuseli nevyhnutne vidieť žiadne významné výsledky a bolo ťažké získať čo i len jedného človeka. Po tom, čo cirkev vyprodukovala všetky druhy videí, práca tímov pre evanjelium sa stala pomerne ľahkou a oveľa jednoduchšou ako predtým a zvýšila sa efektivita práce. Niektorí ľudia sú vo svojom myslení tvrdohlaví a konzervatívni, a keď im kážeš evanjelium, bez ohľadu na to, ako hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, nefunguje to a oni si zachovávajú svoje predstavy a odmietajú ho prijať – čo potom urobíš? Dáš im pozrieť jeden alebo dva filmy so svedectvom o evanjeliu a ich predstavy prejdú premenou a začnú mať dobrý pocit z pravej cesty. Keď prídu znova hľadať, v ich srdciach už nie sú žiadne veľké bariéry ani prekážky, a keď s nimi znova hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, môžu ju ľahko prijať. Preto sú výsledky skutočne zjavné, keď potenciálnym prijímateľom evanjelia ukážeš filmy vyprodukované Božím domom, alebo im prečítaš Božie slová, alebo im ukážeš videá so skúsenostnými svedectvami – je to účinnejšie, ako keby si im povedal akékoľvek množstvo slov. Bez ohľadu na to, kto hľadá a skúma pravú cestu, najprv mu daj pozrieť nejaké filmy a potom ho nechaj prečítať si viac Božích slov, čím mu pripravíš cestu. Potom s ním hovor v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si vyriešil jeho predstavy. Vďaka tomu idú veci oveľa hladšie. V dnešnej dobe tí, ktorí skúmajú pravú cestu, už na internete videli mnoho filmov a videí so svedectvami, ktoré vyprodukoval Boží dom, a najmä si prečítali mnoho Božích slov; predtým, ako prídu hľadať a skúmať, už majú dobrý pocit z pravej cesty a v podstate už uznali, že je to pravá cesta. Objavili ste v tom niečo? Tieto filmy, tieto videá s recitáciami Božích slov, tieto videá so skúsenostnými svedectvami, videá s chválospevmi a tak ďalej, ktoré Boží dom produkuje, sú tak účinné pri svedectve o Bohu! Nie je potrebné plytvať toľkým dychom pri duchovnom spoločenstve a debatovaní s potenciálnymi prijímateľmi evanjelia; keď si pozrú tieto videá, sú schopní

priať pravú cestu. To šetrí tým, ktorí kážu evanjelium, veľa času a ukazuje to, že všetka podpora pre kázanie evanjelia je taká silná! Existuje taká hojnosť rôznych druhov zdrojov na kázanie evanjelia! Mnohí potenciálni prijímatelia evanjelia sú ohrození, keď idú na internet skúmať Božie dielo, pretože na webovej stránke Božieho domu je toho tak veľa a je tam taká hojnosť obsahu! Božie slová sú hojné, je tam hojnosť všetkých druhov filmov a videí a je tam hojnosť a všetko, čo by ste potrebovali, pokiaľ ide o skúsenostné svedectvá. To je skutočne výsledok práce a vedenia Ducha Svätého! Toto všetko skutočne vzišlo z Božieho diela. Bez ohľadu na to, ako veľký červený drak a náboženský svet šíria nepodložené fámy a očierňujú ho, všetko je to márne. V každom prípade, dosiahnuté výsledky a zožaté plody zo strany všetkých pracovných úloh Božieho domu sú jasné pre všetkých a sú to fakty uskutočnené Božími slovami.

V práci na šírení evanjelia o kráľovstve sú všetky pracovné úlohy Božieho domu veľmi metodicky zorganizované a prebiehajú usporiadane. Práca na šírení evanjelia je dôležitá, dlhodobá a náročná pracovná úloha. Tí, ktorí sa ujímajú práce na evanjeliu, by si teda bez ohľadu na to, či sú nadriadení alebo bežní evanjelizáční pracovníci, mali v srdci potvrdiť jej dôležitosť. Hoci pracujete v prvej línii evanjelia a konáte svoje povinnosti, za vašimi chrbtami, teda v zákulisí, je mnoho bratov a sestier, ktorí konajú rôzne druhy podpornej práce, a oni sú silou, ktorá podporuje prácu na šírení evanjelia. Čo tým chcem povedať? Všetka práca Božieho domu je zameraná na šírenie evanjelia a povinnosti, ktoré vykonáva celý Boží vyvolený ľud, sú v službe šírenia evanjelia. Všetci bratia a sestry, ktorí konajú povinnosť, majú podiel na práci na evanjeliu a každá pracovná úloha je s ňou úzko a neoddeliteľne spojená. Stručne povedané, každá pracovná úloha, vrátane samotnej práce na evanjeliu, je povinnosťou, ktorú treba dobre konať, aby sa svedčilo o Božom diele, a každá pracovná úloha úzko súvisí s najdôležitejšou prácou, ktorou je svedčenie o Bohu. To je úplne presné. Preto Boží dom kladie prácu šírenia evanjelia na prvé miesto spomedzi všetkých pracovných úloh a preto je to prvoradá práca spomedzi všetkých rôznych pracovných úloh v Božom dome – je to úplne vhodné. Je to dôležitá, náročná a dlhodobá práca a každý jeden z Božieho vyvoleného ľudu – každý jeden človek, ktorý nasleduje Boha –, musí mať vytrvalosť, trpezlivosť a dostatočnú vieru, aby sa pripravil

dobre vykonávať túto prácu a vybojovať tento dlhý zápas. Či už vytrváte 10, 20 alebo 30 rokov, musíte byť neustále verní Bohu, zasvätiť celý svoj život i všetky dni svojho života práci na šírení evanjelia a byť Mu verní až do konca. Toto je dôležitá zodpovednosť, ktorú je každý človek, ktorý nasleduje Boha, povinný niesť, je to každého povinnosť a je to aj poverenie, ktoré Boh každému zveruje.

Vnieslo vám toto Moje duchovné spoločenstvo do srdca elán a začali ste považovať prácu na evanjeliu za dôležitú? Niektorí ľudia predtým hovorili: „Nerozumiem žiadnym technickým profesiám, neviem hrať a nemôžem byť hercom, nemám pevné základy, pokiaľ ide o používanie slov, takže neviem písať články, nerozumiem hudbe a o umení viem ešte menej. Pretože v ničom nie som dobrý, priradili ma do tímu pre evanjelium. Nie sú tímy pre evanjelium ekvivalentom zabudnutého kúta v Božom dome? A keďže ma poslali do zabudnutého kúta, mám ešte nejakú nádej na dosiahnutie spásy?“ Je to tak? Ak túto situáciu naozaj chápeš takto, tak si nepochopil Boha: kázanie evanjelia je nevyhnutnou povinnosťou každého jedného človeka. Ak v ničom nie si dobrý, nevyznáš sa v žiadnej technickej profesii a jediné, čo dokážeš, je kázať evanjelium, potom ti bude priradená povinnosť v tíme pre evanjelium. Je to tvoja posledná šanca a robí sa to preto, aby si nevyšiel nazmar ako kus materiálu, aby si bol čo najviac využitý a aby si v najväčšej miere plnil svoju funkciu ako ľudská bytosť. V ničom nie si dobrý a vo všetkom, čo robíš, si ťažkopádny, ale dokážeš dobre konať povinnosť kázania evanjelia, a aj keď ťa požiadajú, aby si hľadal potenciálnych prijímateľov evanjelia, dokážeš to robiť poctivo a potenciálnych prijímateľov evanjelia, ktorých nájdeš, odovzdáš kazateľom evanjelia. Zároveň sa môžeš postupne učiť, ako kázať o Božích slovách, Božom diele a Božích úmysloch a privádzať ľudí pred Boha. Nie je to tvoja povinnosť? Iní ľudia dosahujú nejaké výsledky prostredníctvom práce s textom, filmovej produkcie a iných druhov práce, a ty tieto veci nevieš robiť a nemáš žiadne špeciálne talenty ani dary, no napriek tomu venuješ svoju silu práci na evanjeliu, dávaš do toho všetko, plníš si svoju povinnosť a berieš na seba Božie poverenie. Nie sú to dobré skutky? Sú to tiež dobré skutky a Boh si ich bude pamätať. Tým sa naplňajú tieto slová: v povinnostiach, ktoré ľudia konajú, niet rozdielov vo vznešenosti či nízkosti; záleží len na tom, či si vo svojej povinnosti verný a

či ju konáš tak, aby bola na požadovanej úrovni. Boh s každým zaobchádza spravodlivo a rovnako; keďže nedokážeš nič robiť, žiada sa od teba, aby si kázal evanjelium – robí sa to preto, aby si mohol plniť svoju poslednú možnú funkciu za okolností, keď nie si schopný prijať žiadnu inú. Týmto dostávaš príležitosť a iskierku nádeje; nie si zbavený práva konať svoju povinnosť. Boh pre teba stále má poverenie a nie je voči tebe zaujatý. Preto tí, ktorí sú zaradení do tímov pre evanjelium, nie sú posielaní do zabudnutého kúta ani opustení, ale skôr konajú svoju povinnosť na inom mieste. Keďže v duchovnom spoločenstve hovoríme o pracovných opatreniach pre prácu na evanjeliu, máte na ňu teraz dobrý názor a už o nej nemáte žiadne nedorozumenia? (Áno.) Takže pre to budete nadutí? Bez ohľadu na to, akú povinnosť ľudia konajú, Božie požiadavky na nich sa nemenia: Boh chce ich vernosť a úprimnosť. Ak povieš: „Držím sa v úzadí, nespýšniem a robím len to, čo odo mňa Boh žiada,“ ale nemáš žiadnu vernosť a úprimnosť, potom to nepôjde. Bez ohľadu na to, ako chápeš prácu na evanjeliu, ak dosiahneš vernosť a úprimnosť, potom bude tvoje konanie povinnosti v každom prípade na požadovanej úrovni. A bez ohľadu na to, ako dobre vnímaš povinnosť kázania evanjelia alebo aký pozitívny postoj k nej máš, ak nedokážeš znášať útrapy a nemáš žiadnu vytrvalosť ani vernosť, potom to tiež nepôjde. Preto nezáleží na tom, kam si umiestnený, v akom čase alebo na akom mieste sa nachádzaš, s akými ľuďmi prichádzaš do kontaktu a akú povinnosť konáš. Boh ťa vždy vidí a podrobne skúma hĺbku tvojho srdca. Nemysli si, že keďže si členom tímu pre evanjelium, Boh ti nevenuje pozornosť alebo ťa nevidí, a tak si môžeš robiť, čo chceš. A nemysli si, že ak ťa prideliť do tímu pre evanjelium, tak už nemáš žiadnu nádej na spásu a potom k tomu pristupuješ negatívne. Tieto spôsoby myslenia sú nesprávne. Bez ohľadu na to, kam si umiestnený alebo akú povinnosť máš konať, mal by si to robiť, a mal by si to robiť usilovne a zodpovedne. Božie požiadavky na teba sa nemenia, a tak by sa nemala meniť ani tvoja podriadenosť Božiemu usporiadaniu. Postavenie evanjelizačných pracovníkov je rovnaké ako postavenie tých, ktorí konajú iné povinnosti; hodnota človeka sa nemeria podľa povinnosti, ktorú koná, ale skôr podľa toho, či sa usiluje o pravdu a či má pravdu-realitu. To je všetko, o čom budem hovoriť v duchovnom spoločenstve, pokiaľ ide o túto veľkú a špecifickú oblasť práce na evanjeliu.

IV. Rôzne druhy odbornej práce

Štvrtý bod: rôzne druhy odbornej práce. Patrí sem filmová produkcia, práca s textom, hudba, umenie, preklady a tak ďalej. Niektorí ľudia hovoria: „Do filmovej produkcie sme zapojení aj my, kostyméri. Považuje sa výroba kostýmov za druh práce?“ Výroba kostýmov je zahrnutá v oblastiach filmovej produkcie a hudby; je to druh podpornej práce, ktorá s týmito činnosťami spolupracuje. V každej etape má Boží dom konkrétne pracovné opatrenia týkajúce sa špecifických požiadaviek na tieto druhy odbornej práce. Niektoré sa oznamujú písomne a niektoré ústne prostredníctvom duchovného spoločenstva na zhromaždeniach. Bez ohľadu na to, ako sa oznamujú, vodcovia a pracovníci by mali za ne prevziať zodpovednosť, zaznamenať si špecifické požiadavky, ktoré Boží dom vydal pre túto pracovnú úlohu, a tieto poznámky si usporiadať, a potom o nich viesť konkrétne duchovné spoločenstvo a postarať sa o ich vykonanie. Je to tiež veľká pracovná úloha a je to druhá špecifická pracovná úloha, ktorá nasleduje po práci na evanjeliu. Pokiaľ ide o túto špecifickú pracovnú položku, Boží dom vyžaduje od celého personálu zapojeného do rôznych profesií, aby neustále študoval odborné znalosti súvisiace s jeho povinnosťami, ako aj aby hľadal informácie, aby zistil, ktoré veci sú užitočné pre prácu Božieho domu. Zároveň Boží dom neustále hovorí v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch a poskytuje konkrétne plány pre rôzne druhy odbornej práce. Niekedy sa o týchto druhoch práce hovorí v duchovnom spoločenstve spoločne s nadriadenými a členmi tímu a niekedy sa o nich hovorí v duchovnom spoločenstve výlučne s vodcami, pracovníkmi a nadriadenými zodpovednými za danú pracovnú úlohu. Bez ohľadu na to, či sa oznamujú a či sa o nich hovorí v duchovnom spoločenstve písomne alebo prostredníctvom zhromaždení, v každom prípade sa tieto druhy práce neustále zlepšujú a štandardizujú a neustále sa robia konkrétne opatrenia podľa potrieb práce na evanjeliu. Napríklad povedzme, že Boží dom vyprodukuje film s relatívne novou témou a film je natočený celkom profesionálne. Po zverejnení filmu na internete získa pomerne vysoký počet kliknutí. V takejto situácii Boží dom vytvára špecifické požiadavky na tento typ práce na základe spätnej väzby a potrieb práce na evanjeliu. Stručne povedané, táto pracovná úloha sa neustále posudzuje a zlepšuje a tiež neustále rastie.

Pokiaľ ide o rôzne druhy odbornej práce, opatrenia Božieho domu vyžadujú, aby ľudia viac študovali a hľadali učiteľov a rôzne druhy zdrojov a učebných materiálov, z ktorých by sa mohli učiť. Vezmime si napríklad spev; nájsť učiteľa, ktorý by ich učil, a zabezpečiť im hlasový tréning je tiež konkrétne pracovné opatrenie. Po vypočutí tohto opatrenia by mali vodcovia a pracovníci nájsť učiteľa vhodného na túto prácu v súlade s požiadavkami Zhora a zabezpečiť, aby doučoval našich spevákov, pomáhal im študovať správne znalosti vokálnej hudby a správny spôsob spevu, a samozrejme, musia sa nájsť klasické diela, z ktorých sa možno učiť. Odborné znalosti sa musia neustále študovať, pokiaľ ide o hudobnú kompozíciu a zborový spev, a pracovné opatrenia Božieho domu vždy vyžadujú, aby ľudia neustále študovali odborné znalosti súvisiace s ich povinnosťami a učili sa používať určité pokročilé a praktické metódy a tak ďalej. Tieto pracovné opatrenia a požiadavky sa nevydávajú len raz a tým sa to končí, ale skôr sa od vodcov a pracovníkov vyžaduje, aby v duchovnom spoločenstve o týchto pracovných opatreniach hovorili často, viedli tých, ktorí sa zaoberajú odbornou prácou, a umožnili im tak pokračovať v štúdiu a usilovať sa o to, aby sa všetky druhy odbornej práce neustále a efektívne rozvíjali a prehľbovali a aby neprešľapovali na mieste. Niektorí ľudia si myslia: „Pracovné opatrenia nám boli vydané dnes, takže ich stačí praktizovať tento mesiac a tým sa to končí. Ak o tom Zhora v budúcnosti nič nepovedia, potom ich možno nemusíme ďalej praktizovať.“ Je to naozaj tak? (Nie.) Vodcovia a pracovníci absolútne nesmú myslieť takýmto spôsobom, ale mali by z času na čas klásť otázky a spýtať sa: „Ako vám ide štúdium tejto profesie? Stretávate sa s nejakými ťažkosťami? Je niečo, čo je v rozpore s princípmi alebo im odporuje? Kto sa vo svojom štúdiu najlepšie osvedčil, kto je najšikovnejší a kto si to najrýchlejšie osvojil? Po preštudovaní týchto teórií, ktoré z vecí, ktoré ste sa naučili, si myslíte, že sú vhodné na použitie v práci Božieho domu?“ Okrem toho sa vodcovia a pracovníci musia pýtať tých ľudí v tímoch pre evanjelium, ktorí študujú cudzie jazyky, otázky ako: „Koľko rokov sa učíš tento cudzí jazyk? Ako ti v poslednom čase ide štúdium? Koľko denných rozhovorov dokážeš viesť? Vieš prekladať všeobecné duchovné termíny? Vieš používať tento cudzí jazyk na komunikáciu o týchto pravdách súvisiacich s kázaním evanjelia? Si v súčasnosti lepší v hovorení alebo písaní? Potrebuješ učiteľa,

ktorý by ti pomohol učiť sa? Je ešte niekto, kto je vhodnejší a šikovnejší na štúdium cudzích jazykov? Zvýšil sa počet takýchto pracovníkov? Má niekto pocit, že učenie sa jazyka je príliš problematické a ťažké, takže sa ho už nechce učiť, a vzdáva sa v polovici, a chce prejsť na inú povinnosť?“ O týchto špecifických záležitostiach súvisiacich s týmto druhom práce je potrebné sa z času na čas informovať a dohliadať na ne. Keďže Zhora urobili konkrétne pracovné opatrenia, nadriadení by mali prevziať zodpovednosť za tieto konkrétne úlohy až do samého konca. Nečakaj pasívne, kým sa tí Zhora začnú pýtať; ak sa Zhora pol roka alebo rok nepýtajú, mal by si aj tak robiť všetku prácu dobre, podľa svojich najlepších schopností, a byť pripravený kedykoľvek prijať kontrolu a usmernenie Zhora – to je správny postoj. Je to preto, lebo pracovné opatrenia boli vydané a oznámené a ty si zodpovedný za sledovanie práce ako nadriadený, a preto by si si mal plniť svoje zodpovednosti. Ak však nie si schopný plniť si svoje povinnosti, potom si na nič a mal by si byť prepustený a vyradený. Takže vodcovia a pracovníci by mali často uvažovať a hovoriť v duchovnom spoločenstve o týchto špecifických pracovných opatreniach alebo duchovných spoločenstvách Zhora, a potom ich vykonávať a sledovať prácu podľa situácie. Mali by sa pozrieť, ktoré druhy práce v poslednom čase zanedbali a dlho ich nekontrolovali, a ktoré im osobne veľmi nejdú a v poslednom čase sa na ne nepýtali, a preto nevedia, aká je ich aktuálna situácia, a tak by sa na to mali ísť pozrieť. Okrem toho, pokiaľ ide o rôzne druhy odbornej práce, Boží dom má ďalšie špecifické opatrenie: vyžaduje, aby sa neustále objavovali, rozvíjali a povyšovali príslušní talentovaní jednotlivci. Čo by teda mali robiť vodcovia a pracovníci, keď dostanú toto pracovné opatrenie? Musia venovať pozornosť tomu, či existuje niekto vhodný na vykonávanie tohto druhu práce. Ak sú niektorí ľudia vhodní na vykonávanie tohto druhu práce, ale nemajú veľké znalosti o technickej profesii, potom ich treba rýchlo rozvíjať a musí sa zariadiť, aby sa v nej vzdelávali a cvičili. Stručne povedané, rôzne druhy odbornej práce sú tiež dôležitou pracovnou úlohou. V tejto práci je zahrnutých veľa položiek a jej rozsah je tiež rozsiahly a Boží dom pre ňu urobil mnoho špecifických pracovných opatrení. Pre túto pracovnú úlohu sa vyžaduje neustále štúdium, sumarizovanie a prehlbovanie a musia sa tiež nájsť vhodné princípy na vykonávanie neustálej štandardizácie. Okrem toho

sa musia neustále rozvíjať talentovaní jednotlivci, ktorí sú vhodní na konanie týchto povinností. Toto je pracovné opatrenie pre túto veľkú úlohu rôznych druhov odbornej práce a je tiež ľahko pochopiteľné.

V. Cirkevný život

Piaty bod: cirkevný život. Boží dom urobil konkrétne opatrenia a ustanovenia týkajúce sa obsahu, ktorý sa je a pije počas cirkevného života, formy cirkevného života a počtu ľudí, ktorí žijú cirkevným životom. Boží dom má tiež zodpovedajúce pracovné opatrenia týkajúce sa formy zhromaždení a obsahu cirkevného života za zvláštnych okolností a situácií. Tieto druhy pracovných opatrení sa vydávajú prevažne v písomnej forme. Pracovné opatrenia pre cirkevný život nováčikov v rôznych krajinách – forma a frekvencia ich zhromaždení, obsah, ktorý jedia a pijú počas zhromaždení, a tak ďalej – sú v podstate totožné s pracovnými opatreniami pre cirkevný život etnických Číňanov, s výnimkou niektorých zvláštnych okolností. Práve som vám poskytol prehľad rozsahu pracovných opatrení súvisiacich s cirkevným životom – zahŕňa obsah Božích slov, ktoré sa jedia a pijú, obsah pre duchovné spoločenstvo o pravde na zhromaždeniach za posledné obdobie a formu duchovného spoločenstva na zhromaždeniach. Napríklad, že v duchovnom spoločenstve na zhromaždeniach nesmie dominovať jedna osoba, maximálny povolený čas na príspevok pre každú osobu, ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí hovoria rozvláčne a vyjadrujú sa nejasne, a tak ďalej – v pracovných opatreniach sú konkrétne vyhlásenia o všetkých týchto špecifických veciach súvisiacich s cirkevným životom a zhromaždeniami. Vodcovia a pracovníci sú na jednej strane zodpovední za vydávanie a oznamovanie týchto pracovných opatrení a na druhej strane sú zodpovední za to, aby o nich jasne hovorili v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami, čím umožnia všetkým členom cirkvi, aby im porozumeli a prijali ich, a potom ich už len musia prísne vykonávať a dodržiavať. Najmä tí, ktorí pri rozprávaní na zhromaždeniach často odbočujú od témy, spôsobujú narušenia, hovoria slová a učenia a vykrikujú heslá, musia byť obmedzení a v pracovných opatreniach sú konkrétne ustanovenia týkajúce sa týchto druhov zvláštnych okolností. Pracovné opatrenia týkajúce sa cirkevného života sa týkajú hlavne všetkých rôznych vecí spojených so zhromaždeniami, nie sú

zložité, sú veľmi jednoduché a bez ohľadu na to, akú povinnosť človek koná, stačí, ak sa bude držať princípov v týchto pracovných opatreniach. Napríklad, na zhromaždeniach sa tímy pre evanjelium musia len držať princípov v pracovných opatreniach týkajúcich sa cirkevného života – nie je na nich nič zvláštne. Ostatné tímy len vykonávajú inú prácu ako ostatní ľudia, všetko je rovnaké, pokiaľ ide o veci ako zhromaždenia, duchovné spoločenstvo o pravde, čítanie a modlenie Božích slov a duchovné spoločenstvo o osobných skúsenostiach – tento rozsah sa neprekračuje. Stačí, ak budú praktizovať v súlade so súčasnými ustanoveniami Božieho domu týkajúcimi sa obsahu, ktorý sa je a pije počas cirkevného života, formy, ktorú má duchovné spoločenstvo, a formy zhromaždení. Ak to podmienky dovoľujú, ľudia sa môžu zhromažďovať osobne, inak môžu mať zhromaždenia online. Toto by mala byť veľmi jednoduchá, jasne vymedzená záležitosť. Niektorí členovia cirkvi sú roztrúsení po rôznych kontinentoch a krajinách, niektorí v Európe a niektorí na Blízkom východe; v takejto situácii sú nevyhnutné online zhromaždenia. Je na miestnych cirkvách, aby rozhodli o čase konania zhromaždení a ich frekvencii; Boží dom v tejto veci nevydáva žiadne konkrétne ustanovenia, ani do nej nezasahuje. Prečo Boží dom do tejto veci nezasahuje? Niektorí ľudia v cirkvi nevykonávajú svoje povinnosti na plný úväzok; majú prácu a rodiny, ich individuálne okolnosti sú odlišné, navyše časové pásma v rôznych krajinách sú odlišné, takže musia mať možnosť, aby sa sami rozhodli, koľkokrát do týždňa sa budú zhromažďovať a o koľkej sa každé zhromaždenie uskutoční. Boží dom v tejto veci nevydáva žiadne konkrétne ustanovenia, ale skôr len poskytuje princíp. Boží dom stanovil rozsah, ako často sa majú noví veriaci zhromažďovať za týždeň, a je rozdiel v tom, koľkokrát do týždňa sa zhromažďujú tí, ktorí konajú svoju povinnosť, a tí, ktorí ju nekonajú. Existuje pracovné opatrenie, ktoré vyžaduje, aby sa noví veriaci zhromažďovali sedemkrát do týždňa? (Nie.) Na čom je teda založené, koľkokrát za týždeň sa majú zhromažďovať noví veriaci? (Je to založené na čase, ktorý majú noví veriaci.) Zhromažďovať sa najviac dvakrát alebo trikrát do týždňa a aspoň raz je úplne primerané. Niektorí ľudia hovoria: „V období mimo poľnohospodárskej sezóny sú ľudia v našej oblasti veľmi nečinní, takže sa všetci chcú zhromažďovať každý deň – dokonca by nám nevadilo zhromažďovať sa dvakrát denne. Naozaj sa chceme zhromažďovať.“ Srdcia

nových veriacich sú plné nadšenia a vždy chcú pochopiť viac právd. Ak to ich rodinné pomery dovoľujú, potom je dobré, ak požiadajú o účasť na viacerých zhromaždeniach, pokiaľ to neovplyvní ich každodenný život. Konkrétny počet, koľkokrát by sa ľudia mali každý týždeň zhromažďovať, by sa mal určiť podľa rodinnej a pracovnej situácie Božieho vyvoleného ľudu v každej oblasti – Boží dom v tejto veci nevydáva žiadne konkrétne ustanovenia. Tí z Božieho vyvoleného ľudu, ktorí na to majú podmienky, sa môžu zhromažďovať častejšie, a potom pochopia viac právd a rýchlejšie dosiahnu životný rast. To je dobrá vec. Avšak tým, ktorým chýbajú vhodné podmienky, takýto spôsob zhromažďovania nebude vyhovovať, a je v poriadku, ak sa zúčastnia aspoň jedného alebo dvoch zhromaždení týždenne. Počet, koľkokrát cirkvi v rôznych oblastiach konajú zhromaždenia každý týždeň, je na rozhodnutí Božieho vyvoleného ľudu a nikto by do toho nemal zasahovať. Najdôležitejšie je, že zhromaždenia sa konajú preto, aby ľudia mohli pochopiť pravdu, a nie z akéhokoľvek iného dôvodu. Preto sa počet zhromaždení každej cirkvi stanoví podľa jej konkrétnych okolností. Ak sa Boží vyvolený ľud môže zúčastniť jedného zhromaždenia týždenne navyše, potom je to pre ich životný rast prospešnejšie. Ak sú ľudia, ktorí sa neusilujú o pravdu a nechcú sa zúčastňovať viacerých zhromaždení, potom by sa im to nemalo vnucovať. Najmä pre zamestnaných ľudí, ktorí sú trochu zaneprázdnenější a nemajú čas zúčastňovať sa viacerých zhromaždení, by sa to od nich nemalo vyžadovať. Bez ohľadu na to, či ľudia majú možnosť zúčastniť sa zhromaždení alebo koľkokrát sa zhromažďujú, Boží dom nezasahuje ani neukladá žiadne obmedzenia. Je to preto, lebo okolnosti a zázemie jednotlivých veriacich sú odlišné, a preto sa na nich nesmie vyvíjať žiadny nátlak. Pokiaľ ide o obsah, ktorý sa je a pije počas cirkevného života, Boží dom má vo svojich pracovných opatreniach zodpovedajúce ustanovenia a od vodcov na všetkých úrovniach v cirkvi a od bratov a sestier sa vyžaduje, aby im jasne rozumeli. Vodcovia a pracovníci musia presne rozumieť, aké konkrétne úlohy a záležitosti sa majú vykonávať podľa pracovných opatrení Zhora, a bratia a sestry musia tiež dohliadať na vodcov a pracovníkov, aby zistili, či túto prácu vykonávajú. Pokiaľ ide o obsah, ktorý sa je a pije počas cirkevného života, a pracovné opatrenia súvisiace so zhromaždeniami, ktoré treba pochopiť a dodržiavať, vodcovia a pracovníci musia dosiahnuť zhodu

s Božím vyvoleným ľuďom – odchýlky sú absolútne neprípustné. Pracovné opatrenia týkajúce sa práce v cirkevnom živote sú veľmi jednoduché, pre ľudí ľahko pochopiteľné a nie sú abstraktné.

VI. Správa majetku

Šiesty bod: správa majetku. Hoci sa pre správu majetku nevydávajú pracovné opatrenia tak často ako pre prácu na evanjeliu alebo pre rôzne druhy odbornej práce, Boží dom má pre ňu predsa len konkrétne pracovné opatrenia. Čo zahŕňa správa majetku? Zahŕňa to, ako sa majetok uchováva, kde sa uchováva, kto ho spravuje a ako sa prideľuje, spravuje a presúva v prípade výskytu nebezpečenstva, nepriaznivého prostredia a iných podobných mimoriadnych okolností. Pracovné opatrenia v skutočnosti obsahujú ustanovenia týkajúce sa všetkých týchto vecí a pokiaľ ide o túto pracovnú úlohu, vodcovia a pracovníci by nemali čakať, kým Zhora priamo vydajú príkazy alebo pracovné opatrenia, a až potom pasívne začať spravovať majetok. Ak neexistujú žiadne okamžité pracovné opatrenia, ktoré vyžadujú, aby si s majetkom zaobchádzal špecifickým spôsobom, a v mimoriadnych okolnostiach, keď nevieš, ako s majetkom zaobchádzať a nemôžeš dostať včasné odpovede od Zhora, čo by si mal urobiť? Bezpečnosť je na prvom mieste a je tvojou zodpovednosťou chrániť majetok Božieho domu. Pokiaľ ide o knihy Božích slov vytlačené Božím domom, spolu so všetkými rôznymi druhmi strojov, potravín, peňazí a iného podobného majetku, vodcovia a pracovníci by ich mali všetky uchovávať na zabezpečených miestach v súlade s opatreniami Božieho domu a nedovoliť, aby tieto veci navlhli, splesnili alebo ich zožral hmyz, a už vôbec nie, aby sa ich zmocnili zlí ľudia alebo veľký červený drak. Navyše, okrem dobrého spravovania tohto majetku Božieho domu by mali vodcovia a pracovníci tiež zachovávať prísnu mlčanlivosť; ľuďom, ktorí s týmito záležitosťami nemajú nič spoločné, by sa malo jednotne zabrániť, aby o nich vedeli, a tí, ktorí o nich vedia, musia držať jazyk za zubami a nehovoriť nerozvážne. Boží dom má konkrétne pracovné opatrenia týkajúce sa tejto pracovnej úlohy a nie je vhodné niektoré z nich vydávať alebo zverejňovať v písomnej forme. Ak vodcovia a pracovníci prídu s lepšími spôsobmi a metódami na vykonávanie správy majetku, potom, samozrejme, pri dodržaní princípu dobrého spravovania a ochrany majetku

Božieho domu, aby bol chránený pred akýmikoľvek stratami, môžu sa o záležitosti poradiť s ostatnými vodcami a pracovníkmi a nezávisle sa rozhodnúť. Toto je špeciálna pracovná úloha a tí, ktorí nedokážu držať jazyk za zubami, tí, ktorým chýba zmysel pre zodpovednosť, tí, ktorí majú nesprávne pohnútky, tí, ktorí len práve začali veriť a nemajú vo svojej viere žiadny základ, a tí, ktorí vždy žiadostivo poškľučujú po majetku Božieho domu, nesmú o tom bez výnimky vedieť. Tieto veci nemôžu byť explicitne uvedené v pracovných opatreniach Božieho domu, ale nemali by si vodcovia a pracovníci a spoľahliví strážcovia byť toho vedomí? (Áno.) Je tu jedna mimoriadna okolnosť. Predpokladajme, že novozvolený vodca verí v Boha len tri roky, má dobrú kvalitu, je veľmi nadšený a na povrchu sa zdá byť v poriadku, ale nevie sa, aký je jeho charakter, ako sa pozerá na majetok, alebo či je alebo nie je chamtivý. Tieto veci sú neznáme a neisté a bratia a sestry, ktorí veria v Boha dlhý čas, túto osobu dobre nepoznajú, nepoznajú ju skrz-naskrz. Čo by sa malo v takejto situácii urobiť? Keď príde čas odovzdať mu prácu, odovzdá sa mu všetka ostatná práca – mala by sa mu odovzdať aj správa majetku? (Nie.) Prečo nie? Hlavnou prácou vodcov a pracovníkov nie je len spravovať majetok; majetok tvorí len jednu časť ich práce. Ak naozaj existuje vhodná osoba na správu majetku a tento novozvolený vodca nie je spoľahlivý, je v poriadku neodovzdať mu zatiaľ túto prácu, keďže zostáva neznáme, či bude veriť v Boha dlho alebo či dokáže stáť pevne. V minulosti niekoho práve zvolili za cirkevného vodcu a po nástupe do funkcie ako prvé urobil to, že požiadal Božích vyvolených o čísla bankových účtov a heslá k účtom, na ktorých boli uložené obety. Pýtal sa, kto má tieto čísla bankových účtov a heslá, a naliehal na nich, aby mu túto prácu okamžite odovzdali. Mala by sa mu táto práca v tejto situácii odovzdať? O žiadnu inú prácu sa nestaral ani ho netrápila, ale v tejto veci bol obzvlášť vážny a ustarostený – bol to spoľahlivý človek? Nemyslíte si, že je niekto spoľahlivý, pretože je vodcom alebo pracovníkom. V skutočnosti sú spoľahliví len strážcovia, ktorí sú skutočne vybraní podľa princípov – sú schopní položiť svoj život, aby ochránili majetok Božieho domu. Takíto ľudia sú najspoľahlivejší. Sú teda toho schopní všetci vodcovia a pracovníci? Nie nevyhnutne. V minulosti bol regionálny vodca chytený veľkým červeným drakom a zapredal všetok majetok cirkvi, čo viedlo k obrovským stratám. Keby nevedel, kde sa

majetok cirkvi nachádza, nemohol by to prezradiť, ani keby ho ubili na smrť, a potom by majetok Božieho domu neutrpel straty, však? Práve preto, že vedel príliš veľa, všetko vyzradil, keď nedokázal zniesť mučenie a hrozné bitie, a tieto peniaze skončili v rukách veľkého červeného draka. Keby mu nedovolili vedieť, kde sa tento majetok nachádza, a keby ten, kto ho strážil, bol spoľahlivý, utrpeli by peniaze Božieho domu straty a boli by násilne zabavené veľkým červeným drakom? Nie, nestalo by sa to. Toto je vážne ponaučenie. Preto pokiaľ ide o opatrenie tejto práce, najdôležitejšie je, aby bola bezpečnosť na prvom mieste, straty sa musia udržať na absolútnom minime a práca by sa mala robiť akýmkoľvek bezpečným spôsobom. Nájdite niekoho, kto prejavuje vernosť pri spravovaní majetku Božieho domu, aby ho spravoval – to je najspoľahlivejší postup. Hoci táto osoba nedokáže robiť nič iné, bude verná a určite bude schopná, pokiaľ ide o zabezpečenie peňazí, takže použitie tejto osoby na stráženie majetku je správna vec. Keďže ide o samostatnú úlohu, opatrenia pre ňu sú veľmi jednoduché: nájdite správnych ľudí na stráženie majetku a nájdite bezpečné miesto, kde ho uchovávať. Okrem toho existujú aj konkrétne ustanovenia v pracovných opatreniach Božieho domu týkajúce sa pridelovania a mňania majetku Božieho domu; peniaze sa môžu mňať na nevyhnutné výdavky, ale nie na zbytočné. Je tu ešte jedna vec, a to, že existuje prísny regulačný systém pre výdavky súvisiace s majetkom, a Boží dom má zavedené konkrétne ustanovenia pre rôzne procesy a postupy, ktoré vyžadujú podpisy od viacerých jednotlivcov, a tak ďalej. Existuje spravovanie, ochrana, výdavky a tiež aj účtovníctvo – pre všetky tieto veci existujú konkrétne pracovné opatrenia.

VII. Práca na odstraňovaní

Siedmy bod: práca na odstraňovaní. Boží dom pre túto pracovnú úlohu tiež neustále vytvára konkrétne pracovné opatrenia. Pracovné opatrenia sa na jednej strane vytvárajú na základe potrieb práce Božieho domu a na druhej strane na základe klasifikácie a definície rôznych druhov ľudí, ako aj na základe triedenia každého podľa svojho druhu podľa ich prejavov po ich zjavení. Boží dom má princípy na zaobchádzanie so všetkými druhmi antikristov, zlých ľudí a pochybovačov; niektorí sú odstránení z radov tých, ktorí vykonávajú povinnosti, niektorí sú odstránení z cirkvi s povinnosťami

na plný úväzok a poslaní do cirkví s povinnosťami na čiastočný úväzok alebo do bežných cirkví, niektorí sú odstránení z bežných cirkví a poslaní do skupín B a sú aj takí, ktorí sú priamo vyčistení alebo vypudení. Boží dom opakovane vytvára pracovné opatrenia pre prácu na odstraňovaní v cirkvi a má tiež konkrétne pracovné opatrenia týkajúce sa rôznych druhov ľudí, ktorí splňajú podmienky na odstránenie. Na základe postojov, ktoré ľudia majú pri konaní svojich povinností, a priestupkov, ktorých sa dopustili pri konaní svojich povinností, ako aj skazenej podstaty, ktorá sa zjavuje v rôznych druhoch ľudí, Boží dom nakoniec vytvára konkrétne plány na zaobchádzanie s týmito ľuďmi. Preto sa zaobchádzanie s rôznymi druhmi zlých ľudí, pochybovačov a antikristov zo strany Božieho domu deje výlučne podľa Božích slov a právd-princípov a deje sa výlučne v súlade s Božími úmyslami. Pokiaľ ide o tieto pracovné opatrenia, na jednej strane je potrebné hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde-princípoch, aby im ľudia porozumeli a naučili sa rozlišovať rôzne druhy ľudí, zatiaľ čo na druhej strane je potrebné vydať tieto pracovné opatrenia cirkvám, aby sa o nich mohlo hovoriť v duchovnom spoločenstve a aby sa mohli vykonávať. V každom prípade sa práca na odstraňovaní v cirkvi musí vykonať čo najskôr a absolútne nikdy sa nesmie prerušiť. Musí pokračovať, až kým v cirkvi nezostanú žiadni zlí ľudia. Nie je to tak, že vodcovia a pracovníci musia vykonávať prácu na odstraňovaní len určitý čas, keď Zhora vydajú pracovné opatrenie nariaďujúce, aby sa v cirkvi vykonalo odstránenie, a ak sa po určitom čase od odstraňovania znova zistí, že sú tam zlí ľudia a spôsobujú vyrušenia, ale Zhora o tom nevydajú žiadne pracovné opatrenia, potom sa vodcovia a pracovníci nemusia o týchto zlých ľuďoch starať ani ich odstraňovať – to by jednoducho nešlo. Práca na odstraňovaní v cirkvi sa musí naďalej vykonávať usporiadaným spôsobom; pokiaľ sú ľudia, ktorých treba vyčistiť alebo vypuďiť, potom práca na odstraňovaní musí pokračovať. Nečakajte pasívne, kým Zhora vydajú príkazy alebo kým vám ich oznámi vodcovia vyššej úrovne, a nečakajte pasívne, kým viac bratov a sestier niekoho nahlási. Hneď ako Boží vyvolený ľud niekoho odhalí a nahlási, vodcovia a pracovníci by sa mali pustiť do vyšetrovania a riešenia tohto prípadu. Ak vodcovia a pracovníci zadržia list s nahlásením a záležitosť neriešia, mali by byť vyšetrení a riešení, a ak sa zistí, že kryjú zlého človeka, potom musia byť spolu so zlým človekom vyčistení z cirkvi. Každý

vodca alebo pracovník, ktorý nevykonáva prácu na odstraňovaní v cirkvi, je falošným vodcom alebo pracovníkom a mal by byť okamžite prepustený. Ak dokonca kryjú a chránia zlých ľudí, potom ich možno charakterizovať ako antikristov a vyčistiť a vypudiť z cirkvi. Toto sú konkrétne ustanovenia, ktoré Boží dom vydal, týkajúce sa práce na odstraňovaní v cirkvi. Práca na odstraňovaní v cirkvi je naliehavou prioritou a má hlboký význam. Povedzte Mi, nerobí sa odstraňovanie v cirkvi preto, aby sa cirkev očistila? Ak je cirkev očistená – to znamená, ak v nej nespôsobujú vyrušenia žiadni zlí ľudia a medzi jej členmi nie sú primiešaní žiadni pochybovači – potom to bude pravá cirkev a bude mať aj najlepšie výsledky v cirkevnom živote. Nebol by to ďalší veľký krok k realizácii Kristovho kráľovstva? Takáto čistá cirkev by bola najprospernejšia pre šírenie evanjelia o kráľovstve, keďže každý by mal pravdu-reality, každý by bol schopný svedčiť o Bohu a byť urobený úplným ako Boží ľud a už by neexistovali žiadni zlí ľudia, ktorí by spôsobovali vyrušenia. Prirodzene, takáto cirkev by bola najviac požehnaná. Preto je odstraňovanie v cirkvi najzmysluplnejšou pracovnou položkou a robí sa výlučne preto, aby bolo prostredie, v ktorom Boží vyvolený ľud koná svoje povinnosti, pokojnejšie a bez vyrušení zlých ľudí. Okrem toho Boží dom nepodporuje povaláčov a naničhodníkov a nepodporuje parazity, ktorí sa oddávajú pohodliu a sýtia sa chlebom. Všetci tí, ktorí vôbec nekonajú povinnosti a vyrušujú a ovplyvňujú ostatných ľudí pri konaní ich povinností, a všetci tí, ktorí v cirkvi robia nezodpovedné poznámky, zasahujú do cudzích záležitostí a nevenujú sa svojej riadnej práci, majú byť tiež vyčistení. Všetky rôzne druhy ľudí boli teraz úplne zjavené, práca na odstraňovaní v cirkvi je naliehavá a musí sa vykonať dôkladne a dobre. Všetci títo zlí ľudia, antikristi, pochybovači, naničhodníci a paraziti, ktorí boli zjavení, sú tí, ktorých Boh zavrhol, a nie je ich možné spasit'. Ak by cirkev nevykonávala prácu na odstraňovaní, potom by to ovplyvnilo prácu na šírení evanjelia. Preto je práca na odstraňovaní v cirkvi dôležitou pracovnou úlohou, ktorú je v súčasnosti naliehavo potrebné dobre vykonať. Len tí vodcovia a pracovníci, ktorí dokážu dobre vykonať prácu na odstraňovaní v cirkvi, sú hodní ďalšieho rozvíjania, môžu naďalej byť vodcami a pracovníkmi. Každý vodca alebo pracovník, ktorý bráni práci na odstraňovaní v cirkvi, je kameňom úrazu a prekážkou a Boží vyvolený ľud ho musí odhaliť a nahlásiť. Vodcovia

a pracovníci na všetkých úrovniach musia najprv dôkladne vyčistiť a vyriešiť všetky tieto kamene úrazu a prekážky v cirkevnej práci – to je v súlade s Božími úmyslami. Len to prispieva k hladkému priebehu rôznych pracovných položiek v cirkvi a k tomu, aby cirkev vykonávala Božiu vôľu, aby Boh mohol získať všetku slávu.

VIII. Vonkajšie záležitosti

Ôsmy bod: vonkajšie záležitosti. Práca v oblasti vonkajších záležitostí nie je ani veľká, ani malá pracovná úloha a v pracovných opatreniach Božieho domu existuje niekoľko princípov týkajúcich sa vonkajších záležitostí. Jedným z nich je oboznámiť sa s miestnymi zákonmi a konkrétnymi miestnymi predpismi. To znamená, že bez ohľadu na to, čo cirkev na určitom mieste robí, musíte sa najprv oboznámiť s miestnymi zákonmi – to je jeden princíp. Ďalším princípom je, že keď narazíte na problémy súvisiace s vonkajšími záležitosťami, ktorým nerozumiete alebo v ktorých nemáte jasno, musíte sa poradiť s právnikom a príslušnými právnymi odborníkmi a nerobiť si vlastné neinformované úsudky; musíte vytvoriť konkrétne plány na riešenie záležitostí podľa rôznych národných podmienok v rôznych krajinách. Ako teda tieto plány vznikajú? Musíte sa riadiť tým, čo hovorí právnik, a nechať ho rozhodnúť – nerobte si svojvoľné úsudky ani rozhodnutia. Národné podmienky, politiky, zákony a predpisy sú v každej krajine odlišné, takže nekonajte na základe svojej fantázie. Napríklad, povedzme, že v Číne vidíš na ulici, ako niekoho okrádajú. Zákony v Číne stanovujú, že každý okoloidúci, ktorý to vidí, môže statočne zasiahnuť, najprv chytiť zlodca a potom ho odovzdať polícii. Ak to urobíš, staneš sa hrdinom dňa, nebudeš musieť niesť žiadnu právnu zodpovednosť a mal by si byť pochválený. Toto je národná situácia a systém v Číne a je to druh tradičnej kultúry v Číne – Číňania to opisujú príjemne znejúcim názvom „tradičná cnosť“. Na Západe, najmä v krajinách ako USA a Kanada, ak však uvidíš zlodca, ktorý niečo kradne, okamžite ho chytiš a počkáš, kým ho príde zatknúť polícia, potom je to nesprávne, je to porušenie zákona. Je to preto, lebo si len obyčajný občan a nie policajt a nemáš právo nikoho zatknúť; právo zatknúť niekoho má len polícia. Keď vidíš zlodca kradnúť, môžeš to nahlásiť polícii, ale nemôžeš ho sám zadržať. Ak svojvoľne zadržíš zlodca, potom konáš nezákonne – taký je

zákon na Západe. Nie je vhodné praktizovať „tradičnú cnosť“ Číňanov na Západe; Západ má svoje vlastné zákony. Ak v krajine na Západe vidíš na ulici niekoho spadnúť, čo stanovuje zákon? Musíš k nemu prísť a opýtať sa: „Si v poriadku? Potrebuješ pomoc?“ Ak osoba povie, že nepotrebuje žiadnu pomoc, potom môžeš odísť. Ak vidíš niekoho spadnúť, ale neopýtaš sa ho, či je v poriadku, ani ho neskontroluješ a len pokračuješ v chôdzi, potom porušuješ zákon. Ak sa s takouto situáciou stretnes v Číne, môže to byť podvod a nič sa ti nestane, ak to budeš ignorovať. Ak sa opýtaš: „Si v poriadku? Potrebuješ pomoc?“, môže to byť pre teba problematické, tá osoba ťa môže podviesť a potom sa môžeš s pokojným životom rozlúčiť. Čo vám tieto dve záležitosti hovoria? Vzdelávanie v rôznych krajinách a medzi rôznymi rasami je úplne odlišné, rovnako ako sociálne prostredie a sociálne systémy a, samozrejme, zákony a predpisy. Pokiaľ ide o prácu na vonkajších záležitostiach, na jednej strane ľudia, ktorí túto prácu vykonávajú, musia presne rozumieť zákonom, predpisom a ustanoveniam súvisiacim s prácou cirkvi a na druhej strane by mali tiež šíriť niektoré informácie pre bežný život alebo právne ustanovenia, ktoré bratia a sestry potrebujú poznať. Preto má Boží dom pracovné opatrenia týkajúce sa tejto pracovnej úlohy, ktoré vyžadujú od tých, ktorí ju vykonávajú, aby sa pri všetkom, čo robia, vždy najprv oboznámili s príslušnými zákonmi a vládnymi nariadeniami. Najmä pri riešení ťažko riešiteľných problémov sa musia poradiť s právnikom a nerobiť si slepo vlastné úsudky ani formulovať riešenia podľa čínskeho myslenia a logiky – takéto konanie je hlúpe a svedčí o neznalosti. Keď pochopíte tieto veci, mali by ste potom poznať význam práce na vonkajších záležitostiach, aké výsledky má dosiahnuť, ako aj to, aké nevyhnutné je, aby Boží dom urobil tieto pracovné opatrenia. Rozsah tejto pracovnej úlohy nie je veľmi veľký, takže vo väčšine prípadov stačí, aby personál zapojený do tejto práce mal jasné pochopenie jej pracovných opatrení. Ak je to niečo, čo bratia a sestry potrebujú vedieť, potom im pomôžte pochopiť a osvojiť si to. Práca na vonkajších záležitostiach je tiež veľmi dôležitá, pretože je neprijateľné, aby bratia a sestry nerozumeli zákonom a predpisom súvisiacim s ich životom a prácou v zahraničí. Boží dom má konkrétne pracovné opatrenia týkajúce sa toho, čo sa v tomto ohľade vyžaduje, a je len potrebné to vykonávať na základe pracovných opatrení. Ak nastanú mimoriadne okolnosti, Boží

dom vytvorí nejaké núdzové riešenia. Ak sa nejaká práca týka vonkajších záležitostí, musíte sa poradiť s personálom pre vonkajšie záležitosti a zistiť, aké konkrétne opatrenia má Boží dom pre túto prácu. Nespoliehajte sa slepo na svoju fantáziu a nekonajte neinformovane. Takéto konanie môže spôsobiť problémy a následky budú nepredstaviteľné. Práca v oblasti vonkajších záležitostí je tiež práca s jednou úlohou, nie je zložitá a väčšinu konkrétnych pracovných záležitostí by ste mali nájsť v pracovných opatreniach. Keď ľudia prvýkrát začnú robiť prácu na vonkajších záležitostiach v zahraničí, môže sa to zdať trochu zložitá, ale po chvíli si nájdú vzorce a metódy a už sa to nezdá také zložitá. Spočiatku boli Číňania, ktorí odišli do zahraničia, nahlasovaní za vyhadzovanie odpadkov, za to, že chodili spať príliš neskoro v noci, vstávali príliš skoro ráno, vyrušovali ľudí svojimi štekajúcimi psami, vešali bielizeň na balkónoch a nesprávne parkovali – boli nahlasovaní za mnoho vecí. Nakoniec boli nahlasovaní veľakrát, polícia im vždy klopala na dvere, aby ich poučila, a až po dlhom čase si uvedomili, že sú v zahraničí a nie v Číne. Kúsok po kúsku sa stali ostražitými, získali určité povedomie o zákone a pochopili niektoré pravidlá týkajúce sa života, práce, šoférovania a tak ďalej. Keď Číňania prvýkrát odišli do zahraničia, rozumeli len niektorým základným pravidlám počínania si a nemali žiadne bežné znalosti o väčšine právnych záležitostí; boli ako divé zvieratá, bez akéhokoľvek povedomia o zákone. Po niekoľkých rokoch získali nejaké vedomosti a pochopili niektoré pravidlá, akoby sa udomácnili, a trochu sa zlepšili.

IX. Cirkevné blaho

Deviaty bod: cirkevné blaho. Boží dom už predtým urobil pracovné opatrenia týkajúce sa cirkevného blaha, a ak tí, ktorí konajú svoje povinnosti na plný úväzok, alebo ich rodiny potrebujú pomoc, aby vyžili, cirkevní vodcovia musia tento problém vyriešiť. Konkrétne plány na vykonávanie a princípy možno nájsť v týchto pracovných opatreniach a Boží dom poskytol konkrétne vyhlásenia a ustanovenia. Pokiaľ ide o bratov a sestry, ktorí boli uväznení pre svoju vieru v Boha, čo spôsobilo ťažkosti v každodennom živote ich rodín; rodičov, ktorí dlhodobo konajú svoje povinnosti mimo domova a nemajú nikoho, kto by sa postaral o ich deti; a chorých bratov a sestry, ktorí konali svoje povinnosti mnoho rokov, cirkev by mala poskytnúť pomoc a

riešenie pre tieto a iné podobné ťažkosti. S touto pracovnou úlohou súvisí jedna osobitná okolnosť, a to, keď niektoré rodiny spĺňajú podmienky na to, aby hostili bratov a sestry vo svojich domovoch, ale nemajú zdroj príjmu – ako by sa teda mali riešiť ich výdavky na hostovanie bratov a sestier? Toto spadá pod prácu v oblasti cirkevného blaha. Ustanovenia týkajúce sa tejto záležitosti možno nájsť v pracovných opatreniach, alebo vodcovia a pracovníci môžu primerane rozdeliť cirkevné zdroje podľa miestnej situácie, aby zabezpečili hostiteľskú prácu – cirkev má na všetky tieto veci konkrétne ustanovenia. Ak sa vyskytnú nejaké osobitné okolnosti mimo rozsahu týchto konkrétnych ustanovení, potom môžu vodcovia a pracovníci o danej záležitosti hovoriť v duchovnom spoločenstve a prediskutovať ju a urobiť konkrétne, rozumné opatrenia na základe bežnej životnej úrovne danej lokality. Hoci to nie je rozsiahla pracovná položka, ani veľmi dôležitá úloha, je to práca, ktorá spadá do rozsahu zodpovednosti vodcov a pracovníkov a nemožno ju prehliadať. Ak niet nikoho, kto potrebuje podporu, aby vyžil, alebo finančnú pomoc, potom nie je potrebné, aby vodcovia a pracovníci vynakladali zvláštnu úsilie, aby takých ľudí našli. Ak takí ľudia existujú, potom by sa im vodcovia a pracovníci nemali vyhýbať, a už vôbec by ich nemali ignorovať, nečinne sa prizerať alebo sa tváriť, že ich nevidia. Mali by konať podľa princípov – to je ich zodpovednosť.

X. Núdzové plány

Desiaty bod: núdzové plány. Núdzové plány riešia osobitné problémy, ktoré vznikajú v akejkol'vek časti práce Božieho domu. Bez ohľadu na to, či sa v práci na evanjeliu, v administratívnej práci alebo v odbornej práci objavujú problémy, ktoré je potrebné naliehavo vyriešiť, alebo či sa rieši prípad týkajúci sa antikristov alebo falošných vodcov, alebo či sa posudzuje nejaká osobitná situácia, v ktorej boli ľudia zavádzaní, všetky tieto veci patria do kategórie núdzových plánov. Napríklad ak niekto spôsobuje narušenia a vyrušenia, alebo ak je antikrist svojvoľný a diktátorský a snaží sa založiť si vlastné kráľovstvo a tak ďalej, len čo Boží dom zistí, že sa oplatí vytvoriť pracovné opatrenie na konkrétne plánovanie týkajúce sa jednej z týchto situácií, urobí zodpovedajúce písomné oznámenie. Núdzové plány sú založené na určitých núdzových situáciách, ktoré sa v tom čase v cirkvi vyskytujú, a Zhora

vytvárajú konkrétne pracovné opatrenia podľa závažnosti okolností a potom ich vydajú a oznamujú. Konkrétny plán sa môže týkať akejkolvek pracovnej úlohy, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonať, a pokiaľ je to opatrenie tých Zhora a tí Zhora vyžadujú, aby ho vodcovia a pracovníci vykonávali, potom ho vodcovia a pracovníci musia vydať a vykonávať v súlade s pracovnými opatreniami Zhora. Nesmú k týmto pracovným opatreniam pristupovať ľahkovážne. Keď Zhora robia takéto pracovné opatrenia, nie sú druhoradé voči žiadnej administratívnej práci ani žiadnej konkrétnej odbornej práci. Hoci sú tieto pracovné opatrenia len dočasné, vodcovia a pracovníci by ich mali vydávať, oznamovať, vykonávať a sledovať ako formálne pracovné opatrenia a neskôr o nich podať správu tým Zhora – to je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Núdzové plány nie sú zamerané na žiadnu konkrétnu pracovnú úlohu, to znamená, že Zhora kedykoľvek pridelia úlohu, stanovia požiadavku alebo dajú pracovné opatrenie vodcom všetkých úrovní vo všetkých oblastiach a vodcovia a pracovníci nesmú tento druh práce ignorovať. Keďže ide o pracovné opatrenia a sú vydávané vodcom všetkých úrovní a všetkým oblastiam, je to práca, ktorá spadá do rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov. Vodcovia a pracovníci by sa nemali nečinne prizerať, ani posudzovať prácu podľa jej rozsahu, ani rozlišovať, či patrí im alebo nie, ani špekulovať o tóne a naliehavosti Zhora v pracovných opatreniach, aby určili, či ich majú včas vykonávať. Takéto veci by sa nemali stávať, namiesto toho by vodcovia a pracovníci mali prácu vykonávať ako formálnu prácu a dokončiť ju, pričom ju budú považovať za dôležitú úlohu a poverenie – to je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. V osobitných okolnostiach existujú núdzové plány a toto je práca, ktorá sa vykonáva v osobitných kontextoch. Keď sa stanú určité konkrétne a osobitné veci, Zhora využijú tieto kontexty a udalosti, aby viedli vodcov a pracovníkov alebo bratov a sestry k tomu, aby využili túto príležitosť na to, aby praktickejším spôsobom rozlišovali ľudí a veci pomocou pravdy, aby sa naučili prekuknúť ľudí a veci a dosiahli väčšie porozumenie pravdy. Účelom tohto konania je umožniť ľuďom rozlíšiť falošných vodcov a antikristov. Okrem toho sa to robí preto, aby bratia a sestry mali pokojné, vhodné a nerušené prostredie pre svoj cirkevný život. Z iného hľadiska sa to robí preto, aby sa ľudia mohli včas naučiť rôzne lekcie a získať výcvik; po jednom takomto výcviku urobia

Ľudia vo svojom živote obrovský pokrok. Je to spôsob, akým tí Zhora cvičia vodcov a pracovníkov všetkých úrovní a bratov a sestry, najmä tých bratov a sestry, ktorí sa usilujú o pravdu. Nie je v tom žiadna zlomyseľnosť, tí Zhora netrýznia ľudí, ani nerobia z komára somára. Hoci ide o núdzové plány, ktoré sú dočasnými pracovnými opatreniami, sú stále významné a cenné a dúfam, že vodcovia a pracovníci všetkých úrovní a bratia a sestry to dokážu pochopiť a správne k nim pristupovať.

Vymenovali sme si celkovo desať bodov pracovných opatrení a v podstate som teraz o týchto desiatich bodoch dokončil duchovné spoločenstvo. Nehovoril som o nich v duchovnom spoločenstve príliš podrobne, ale to, o čom som hovoril, stačí na to, aby ste pochopili a porozumeli, čo presne sú pracovné opatrenia a akú konkrétnu prácu Boží dom vykonáva. Z iného hľadiska ste prostredníctvom týchto konkrétnych bodov mohli pochopiť, čo presne Boh robí v cirkvi a medzi tými, ktorých si vyvolil. Práca Božieho domu sa nezaobera podnikaním, ani politikou, ani ľudskými právami, ani žiadnou komerčnou činnosťou; pracovné úlohy, ktoré Boží dom vykonáva, sú tie, ktoré sa nachádzajú v pracovných opatreniach. A tak niektoré vládnuce strany a spoločenské inštitúcie neustále sledujú, skúmajú a vyšetrojú, čo sa deje s Cirkvou Všemohúceho Boha, a možno po preskúmaní – prostredníctvom zhliadnutia videí a webových stránok Božieho domu – potvrdili, že Cirkev Všemohúceho Boha je pravá viera a že sa nezapája do politických aktivít žiadnej krajiny. Cirkev Všemohúceho Boha trpela mnoho rokov zúrivým útlakom a útokmi ČKS, a napriek tomu stále káže evanjelium a svedčí o Bohu, a nahrála na internet Božie slová, pravdu a všetky druhy videí so svedectvami, čím priniesla ľudskej spoločnosti také veľké a početné výhody a plne dokázala, že Boh v posledných dňoch neustále vyjadruje pravdu a prináša ľudstvu spásu. Stále skúmajú a skúmajú a aký výsledok zo svojho výskumu získajú? Nie sú nakoniec hrozne sklamaní? Dokonca uvažovali, akú páku by mohli nájsť, aby našej cirkvi pripli nálepku „kult“ a označili ju za protistranícku a protištátnu. Ale teraz vidia, že to nemôžu urobiť – súdiac podľa pracovných opatrení, ktoré cirkev vydala v priebehu rokov, nemajú spôsob, ako tieto nálepky cirkvi pripnúť, a ich celý výskum bol márný. Je to presne to isté, ako keď Židia v tých časoch skúmali Pána Ježiša. Zákonníci, farizeji a vysokí vládni úradníci skúmali, čo Pán Ježiš povedal a urobil, a

zistili, že neurobil nič v rozpore so zákonom ani nič, čo by sa týkalo politiky, že všetko, čo Pán Ježiš povedal a urobil, bolo správne, bola to pravda a bolo to úplne v súlade s Písmom, a nakoniec boli sklamaní. Náboženský svet teraz vidí, že Boží dom produkuje stále viac filmov a videí so skúsenostným svedectvom, a najmä počet kníh a prednesov Božích slov rastie, a tak čo si myslia? Ak nevidia, že všetky tieto veci pochádzajú od Boha, potom sú naozaj neveriteľne hlúpi! To, čo pochádza od Boha, musí prekvitať – to je výsledok diela Ducha Svätého a nikto to nemôže skryť. Božie slová sa teraz rozšírili po celom svete a pravdy, ktoré vyjadruje, sú predložené celému ľudstvu; Božie zjavenie a dielo mocne prúdia vpred, žiadny národ ani sila sa im nemôžu postaviť na odpor. Veľký červený drak už bol úplne zahanbený a porazený! Bez ohľadu na to, ako náboženský svet môže odsudzovať Božie dielo, nedokážu mu odolať a nakoniec môžu byť len vyradení a utopení jeho valiacim sa prílivom.

Práve som dohovoril v duchovnom spoločenstve o bodoch pracovných opatrení. Nie je to, o čom som v duchovnom spoločenstve hovoril, všetko práca, ktorú vykonáva Boží dom? Je to práca, ktorú vidíte na vlastné oči, počujete na vlastné uši a osobne zažívate a oceňujete – nie je na tom nič tajné. Veľký červený drak má všetky cirkevné pracovné opatrenia z priebehu rokov – má ich mnoho a sú komplexné. Študujú ich každý deň a študujú ich stále dookola, až nakoniec dospejú k tomuto záveru: „Ak títo ľudia budú takto neustále šíriť Božie slová a svedčiť o Božom diele, potom to bude hrozné! Všetci títo ľudia musia byť zlikvidovaní a nesmú byť ušetrení, aj keby utiekli do zámoria.“ Vidíš, diabli nie sú ako obyčajní skazení ľudia – budú odporovať Bohu až do trpkého konca. Ak obyčajní skazení ľudia vidia svedectvá z cirkvi, dokážu ich pochopiť, považujú ich za rozumné a nebudú sa zapájať do žiadneho prenasledovania. Satan a diabli však nie sú takí. Keď vidia, že nasleduješ Boha a svedčíš o Ňom, nenávidia ťa, chcú ťa zabiť a nedovolia ti žiť. Ak nerobíš, čo hovoria, a neuctievaš ich, potom s tebou nikdy neskončia a nenechajú ťa žiť. Budú ťa prenasledovať na smrť, kamkoľvek pôjdeš; aj keby si išiel na kraj sveta, aj tak ťa nenechajú na pokoji. Toto robí veľký červený drak. Toto je podlosť satana a tá sa líši od obyčajných skazených ľudí. V tomto bode musíš mať jasno.

Ako presne oznamovať a vykonávať pracovné opatrenia

I. Ako oznamovať pracovné opatrenia

Týchto desať bodov pracovných opatrení predstavuje rozsah a obsah všetkých rozličných prác, ktoré Boh vykonáva v cirkvi a medzi Božím vyvoleným ľudom. Pochopenie obsahu a rozsahu tejto práce pomáha Božiemu vyvolenému ľudu dohliadať na vodcov a pracovníkov, aby túto prácu vykonávali dobre. Z iného hľadiska to v prvom rade pomáha vodcom a pracovníkom pochopiť a porozumieť rozsahu svojich zodpovedností, práci, ktorú by mali vykonávať, a zodpovednostiam, ktoré by mali plniť, a mať presnú definíciu titulu „vodcovia a pracovníci“. Aké sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Akú podobu by mali mať? Mali by byť ako úradníci štátnej vlády? (Nie.) „Vodcovia a pracovníci“ nie je oficiálna pozícia ani titul. Človek by mal pochopiť, čo sú vodcovia a pracovníci, na základe povinností, ktoré konajú, a na základe poverenia, ktoré im Boh zveruje, a štandardov, ktoré od nich vyžaduje. Týmto spôsobom získa človek pomerne konkrétne pochopenie označenia „vodcovia a pracovníci“ a ujasní si definíciu vodcov a pracovníkov. Aké sú minimálne zodpovednosti, ktoré by mali vodcovia a pracovníci plniť? Mali by presne oznamovať, vydávať a vykonávať každé pracovné opatrenie v súlade s požiadavkami Božieho domu, ako sa uvádza v deviatom bode. Bez ohľadu na to, akého aspektu sa pracovné opatrenie týka, pokiaľ sa oznamuje prostredníctvom vodcov a pracovníkov, musia ho po jeho úplne presnom pochopení bezodkladne a bez meškania oznámiť cirkvám. Pokiaľ ide o tých, ktorým sa pracovné opatrenia oznamujú, ak Boží dom vyžaduje, aby sa pracovné opatrenia oznámili všetkým úrovňam vodcov a pracovníkov, vrátane kazateľov, cirkevných vodcov a cirkevných diakonov, potom by sa mali oznámiť všetkým ľuďom až po túto úroveň, a to je všetko; ak sa majú pracovné opatrenia oznámiť každému bratovi a sestre, potom by sa mali oznámiť každému bratovi a sestre v prísnom súlade s požiadavkami Božieho domu. Ak prostredie zneprijemňuje oznamovanie pracovných opatrení v písomnej forme a prinieslo by to bezpečnostné riziká alebo ešte väčšie problémy, potom by sa dôležitý a hlavný obsah pracovných opatrení mal presne oznámiť každej osobe ústne. Ako sa to teda musí urobiť, aby sa pracovné opatrenia považovali za oznámené? Ak sa pracovné opatrenia

oznamujú písomne, musí sa potvrdiť, že ich každý dostal, že o nich každý vie a že ich každý berie vážne; ak sa oznamujú ústne, potom po ich oznámení sa treba ľudí opakovane pýtať, či im jasne rozumejú a pamätajú si ich, a dokonca ich možno požiadať, aby pracovné opatrenia zopakovali – len tak sa môžu pracovné opatrenia považovať za skutočne oznámené. Ak ľudia dokážu zopakovať a jasne uviesť, aké sú požadované princípy Božieho domu a aký je konkrétny obsah, dokazuje to, že im pracovné opatrenia už boli oznámené, že si ich zapamätali a jasne im porozumeli. Až vtedy sa môžu pracovné opatrenia považovať za skutočne oznámené. Ak sú podmienky, prostredie a ďalšie podobné faktory vhodné na písomné oznamovanie pracovných opatrení, potom sa musia bezpodmienečne oznámiť písomne; ak ich nemožno oznámiť písomne, pretože to prostredie nedovoľuje, a musia sa namiesto toho oznámiť ústne, potom sa musí potvrdiť, že to, čo sa oznamuje ústne, je totožné s pracovnými opatreniami, že nie sú skreslené, nebolo k nim pridané žiadne osobné chápanie a že ide o pôvodný text – len tak sa môžu pracovné opatrenia považovať za skutočne a presne oznámené. Pracovné opatrenia by sa mali oznamovať výlučne v súlade s ich konkrétnym znením; nemali by sa oznamovať nezodpovedným spôsobom alebo so skreslenými či absurdnými interpretáciami založenými na osobnom chápaní a domnienkach ľudí. Pokiaľ ide o ich presné oznamovanie, ľudia by mali chápať úroveň prísnosti pri oznamovaní pracovných opatrení; to znamená, že ich oznamovanie musí byť vykonané presným spôsobom. Niektorí ľudia hovoria: „Musíme ich oznamovať precízne?“ Nie, to nie je potrebné. Precíznosť sa vyžaduje od prístrojov; ak ich ľudia dokážu oznamovať presne, budú si počínať celkom dobre. Napríklad, pokiaľ ide o cirkevný život, pracovné opatrenia Božieho domu vyžadujú, aby Boží vyvolený ľud jedol a pil Božie slová o poznaní Boha – je to ľahké oznámiť? (Áno.) Pracovné opatrenia dávajú ľuďom priestor a môžu čítať všetky tieto príslušné Božie slová. Ak si však niekto pracovné opatrenia nesprávne vyloží, pridá svoje osobné chápanie, predstavy a domnienky a oznámi nejaké slová navyše, neznamená to, že sa odchyľil od pracovných opatrení? Oznamuje pracovné opatrenia presne? (Nie.) Oznamuje pracovné opatrenia s vlastnými dodatkami – to je čistý nezmysel. Každé pracovné opatrenie, ktoré pochádza od tých Zhora, si treba prečítať niekoľkokrát a ujasniť si jeho správny význam, význam vydania tohto

pracovného opatrenia a aké výsledky má dosiahnuť, a potom zistiť správny spôsob praktizovania konkrétnych pracovných úloh, ktoré Zhora zariadili, a vyhnúť sa chybám. Oznámenie pracovného opatrenia po tom, čo sa o týchto veciach hovorilo v duchovnom spoločenstve a boli pochopené, bude úplne presné. Najprv treba doručiť pracovné opatrenia od vodcov a pracovníkov pastoračných oblastí všetkým ostatným úrovniám vodcov a pracovníkov, ktorí ich nakoniec pošlú nadriadenému každého tímu v každej cirkvi. Potom sa o pracovných opatreniach Božieho domu musí niekoľkokrát hovoriť v duchovnom spoločenstve na zhromaždeniach, aby im všetci z Božieho vyvoleného ľudu porozumeli a vedeli, ako ich uviesť do praxe – až keď sa dosiahne tento účinok, možno ich považovať za oznámené. Pracovné opatrenia sa musia oznamovať podľa metódy a rozsahu, ktoré vyžaduje Boží dom. Samozrejme, obsah, ktorý sa oznamuje, musí byť presný a bezchybný. Vodcovia a pracovníci ich nesmú len tak nesprávne interpretovať a pridávať svoje vlastné myšlienky – to nie je presné oznamovanie a predstavuje to zanedbanie plnenia svojich povinností ako vodcu alebo pracovníka. Takto treba chápať presné oznamovanie a vykonávanie pracovných opatrení.

Čo by mali vodcovia a pracovníci robiť, ak si stále nie sú istí, ako presne oznamovať pracovné opatrenia? Existuje na to veľmi jednoduchá a ľahká metóda. Keď vodcovia a pracovníci dostanú pracovné opatrenia, mali by o nich najprv hovoriť v duchovnom spoločenstve s ostatnými vodcami a pracovníkmi, pozrieť sa, koľko konkrétnych bodov Zhora v týchto pracovných opatreniach vyžadujú, a jeden po druhom ich vymenovať. Potom by na základe týchto pracovných opatrení mali zvážiť skutočnú situáciu miestnej cirkvi, ako sú okolnosti práce na evanjeliu, rôzne druhy odbornej práce a cirkevný život, ako aj kvalitu a rodinné pomery všetkých rôznych druhov ľudí a tak ďalej, a zohľadniť všetky tieto veci, aby zistili, ako sa tieto pracovné úlohy majú vykonať. Prostredníctvom duchovného spoločenstva musia všetci vodcovia a pracovníci dospieť k jednotnému a presnému pochopeniu pracovných opatrení a mať zodpovedajúce metódy na ich oznamovanie – len tak sa pracovné opatrenia oznámia presne. Ak vodca alebo pracovník dostane pracovné opatrenia a bez toho, aby vedel, čo konkrétne obsahujú, naslepo zvolá bratov a sestry a vydá a oznámi ich – je to vhodné? Výsledkom je, že mesiac alebo dva po oznámení pracovných opatrení sa zistí, že v každej cirkvi sú odchýlky v

tom, ako boli vykonané, a až keď sa vodca alebo pracovník pozorne pozrie na pracovné opatrenia, zistí, že boli oznámené s odchýlkami. Keby si vtedy ten vodca alebo pracovník svedomito prečítal pracovné opatrenia a hovoril o nich v duchovnom spoločenstve, bolo by to v poriadku, ale kvôli chvíľkovej lenivosti a povrchnosti spôsobil, že sa v cirkevnej práci objavilo mnoho chýb a odchýlok, a potom ich musí opravovať. To pridáva celý zbytočný krok navyše a mrhá sa časom. Bolo by lepšie, keby si priamo a jasne hovoril o pracovných opatreniach v duchovnom spoločenstve, a potom ich oznamoval a vykonával jedno po druhom. Nie je to chyba, keď sa práca nevykoná dobre? (Je.) Preto existujú kroky na presné oznamovanie pracovných opatrení. Vodcovia a pracovníci musia najprv skutočne porozumieť konkrétnemu obsahu pracovných opatrení a presne ho pochopiť, a potom musia mať v mysli konkrétne plány, metódy a cieľové osoby na ich vykonávanie – len tak sa môžu pracovné opatrenia presne oznámiť. Je vhodné, ak vodcovia a pracovníci naslepo vydávajú a oznamujú pracovné opatrenia, keď im rozumejú len čiastočne, len sa zdá, že im rozumejú, ale majú v nich hmlisto a zmätok, alebo jednoducho nerozumejú konkrétnym požiadavkám a ich obsahu? (Nie.) Môžu takíto vodcovia a pracovníci vykonávať prácu dobre? Očividne nie. Takže v situáciách, keď bratia a sestry nevedia, aké sú konkrétne požadované štandardy a princípy v pracovných opatreniach, alebo ako presne ich majú vykonávať, vodcovia a pracovníci už budú mať presné pochopenie pracovných opatrení, ako aj konkrétne plány a kroky na ich vykonávanie – len tak môžu vodcovia a pracovníci vykonať prvý krok, teda oznámenie pracovných opatrení. Keď sa pracovné opatrenia oznámia a všetci bratia a sestry presne pochopia obsah pracovných opatrení a majú nejaké poznatky o význame, hodnote a štandardoch Božieho domu pri vykonávaní tejto práce, potom by vodcovia a pracovníci mali okamžite hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, ako rozdeliť ľudí a konkrétne pracovné úlohy, a o konkrétnom pláne, kto má túto prácu uskutočniť a vykonať – to sú kroky na vykonávanie práce. Čo si myslíte o takomto sledovaní práce? Dá sa to považovať za dôsledné sledovanie práce? Je to pohotové sledovanie práce? (Áno.)

II. Ako vykonávať pracovné opatrenia

Nie je to tak, že keď vodcovia a pracovníci dostanú pracovné opatrenie, stačí ho len oznámiť a vydať, a tým sa to končí. Dá sa pracovné opatrenie považovať za vykonané, keď Boží vyvolený ľud v každej cirkvi vie, že bolo vydané? Toto nie je skutočná realizácia alebo vykonávanie pracovného opatrenia, nie je to plnenie si svojich zodpovedností, ani to nie je štandard, ktorý Boh nakoniec vyžaduje. Oznámenie a vydanie pracovného opatrenia nie je cieľom – cieľom je jeho vykonávanie. Ako sa teda majú pracovné opatrenia konkrétne vykonávať? Vodcovia a pracovníci musia zvolať všetkých príslušných nadriadených a bratov a sestry a hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve o tom, ako sa má práca vykonať, a zároveň vybrať hlavného nadriadeného a členov tímu na vykonanie práce. Prvá vec, ktorú by mali vodcovia a pracovníci urobiť pri vykonávaní práce, je hovoriť v duchovnom spoločenstve – hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, ako vykonávať prácu v súlade s princípmi a týmto pracovným opatrením z Božieho domu, a ako ju vykonávať tak, aby sa toto pracovné opatrenie z Božieho domu vykonávalo a uskutočňovalo. Počas duchovného spoločenstva by mali bratia a sestry a vodcovia a pracovníci navrhnúť rôzne plány a nakoniec vybrať spôsob, metódu a kroky, ktoré sú najvhodnejšie a najviac v súlade s princípmi, a rozhodnúť, čo urobiť ako prvé a čo ďalej, aby mohla práca prebiehať systematicky. Keď je to teoreticky pochopené, keď ľudia už nemajú žiadne ťažkosti ani predstavy, keď nebudú cítiť žiadne odolávanie voči tejto práci a dokážu pochopiť význam a účel tohto pracovného opatrenia Božieho domu, práca sa ešte stále nedá považovať za vykonanú. Musí sa tiež rozhodnúť, kto je na túto prácu najvhodnejší a najzručnejší, kto dokáže niesť zodpovednosť za túto prácu a kto má schopnosť ju dokončiť. Musia sa vybrať ľudia, ktorí túto prácu budú vykonávať, musí sa stanoviť implementačný plán a termín dokončenia a musia sa pripraviť a jasne uviesť zdroje, materiály a ďalšie podobné veci potrebné na dokončenie práce – až potom sa práca môže považovať za vykonanú. Samozrejme, pred vykonávaním je tiež potrebné viesť konkrétnu komunikáciu a diskusie jednotlivito s ľuďmi zodpovednými za túto prácu, pýtať sa ich, či túto prácu už robili a aké sú ich názory a myšlienky na ňu. Ak poskytnú nejaké plány a myšlienky, ktoré sú v súlade

s princípmi, potom ich možno prijať. Okrem toho pri vykonávaní každej práce treba venovať pozornosť aj zisťovaniu, koľko problémov v skutočnosti existuje – tento krok by sa nemal zanedbávať. Po zistení problémov sa musia vymyslieť spôsoby, ako ich včas vyriešiť, a až po dôkladnom vyriešení všetkých existujúcich problémov bude pracovné opatrenie skutočne vykonané. Okrem toho, nemali by ste tiež hľadať, ako túto prácu vykonať spôsobom, ktorý je v súlade s požadovanými princípmi Božieho domu? Navyše, či má Boží dom nejaké časové požiadavky na túto prácu, v akom časovom horizonte musí byť dokončená, či existujú nejaké konkrétne ustanovenia z hľadiska odborných zručností a podobne, to všetko sú témy, o ktorých by mali vodcovia a pracovníci hovoriť v duchovnom spoločenstve s príslušnými nadriadenými. Toto je vykonávanie. Vykonávanie sa nekončí ústnou komunikáciou alebo teóriou, ale zahŕňa skutočný pokrok príslušnej práce, ako aj určité konkrétne problémy a ťažkosti, ktoré treba vyriešiť. To všetko sú veci, ktoré by mali vodcovia a pracovníci zvážiť pri vykonávaní pracovného opatrenia s nadriadenými. To znamená, že pred vykonaním tejto konkrétnej práce by mali vodcovia a pracovníci viesť tento druh duchovného spoločenstva, analýzy a diskusie s nadriadenými – toto je vykonávanie. Toto vykonávanie je zodpovednosťou vodcov a pracovníkov a toto by mali vodcovia a pracovníci dosiahnuť. Praktizovať týmto spôsobom znamená vykonávať skutočnú prácu. Predpokladajme, že vodca povie: „Práve teraz ani ja neviem, ako túto prácu urobiť. V každom prípade ju odovzdávam tebe. Oznámil som ti a vydal som pre teba aj pracovné opatrenie a povedal som ti o všetkých súvisiacich záležitostiach. Čo sa týka toho, či to vieš urobiť alebo nie, ako to urobíš, či to urobíš dobre alebo zle a ako dlho ti to bude trvať, to je všetko na tebe. Tieto veci so mnou nemajú nič spoločné. Týmto som si splnil svoju zodpovednosť.“ Je to niečo, čo by mali vodcovia a pracovníci povedať? (Nie.) Ak to vodca povie, aký je to človek? Je to falošný vodca. Kedykoľvek majú Zhora požiadavky a je potrebné vykonať prácu podľa pracovných opatrení, tento druh človeka to úplne presunie na niekoho iného a povie: „Urob to ty, ja neviem ako. Ty tomu aj tak všetkému rozumieš. Ty si odborník, ja som laik.“ Toto je „známy výrok“, ktorý často hovoria falošní vodcovia; nájdú si výhovorku a potom sa vytratia.

Stručne povedané, falošní vodcovia nie sú zodpovední vo svojej práci. Bez ohľadu na to, či je ich kvalita vysoká alebo nízka, alebo či sú na prácu spôsobilí, hlavné je, že nie sú pozorní, nevkladajú do toho srdce a sú vždy povrchní. Toto sú prejavy nezodpovednosti. Povedzme, že vodcovi alebo pracovníkovi akosi chýba kvalita a hĺbka skúseností, ale dokáže pracovať pozorne a vkladá do svojej práce srdce. Hoci výsledky, ktoré dosahuje vo svojej práci, nie sú až také skvelé, prinajmenšom je zodpovedný, vkladá do svojej práce celé srdce a dáva do toho všetko. Prácu nevykonáva dobre len preto, lebo mu trochu chýba kvalita a má nízky duchovný vzrast. Ak sa po určitom čase výcviku stane vo svojej práci plne spôsobilým, potom by takýto vodca mal byť naďalej rozvíjaný. Ak vodca nemá ani štipku svedomia či rozumu a len sa drží svojej pozície a oddáva sa výhodám postavenia, ale nevykonáva vôbec žiadnu skutočnú prácu, potom je to falošný vodca ako vyšitý a mal by byť okamžite prepustený a už nikdy viac nesmie byť povýšený ani použitý. Pravý vodca, zodpovedný vodca, dáva do svojej práce všetko – plne sa jej venuje, hľadá všemožné spôsoby, ako splniť Božie poverenie, a vynakladá najväčšie úsilie, aké môže – takto si plní svoje zodpovednosti. Zodpovední vodcovia budú pri vykonávaní pracovných opatrení Božieho domu tiež pozorovať a sledovať stav vykonávania. Keď nastane neočakávaná situácia, budú schopní prijať opatrenia a riešenia namiesto toho, aby sa vytratili a umyli si od záležitosti ruky. Vykonávanie práce týmto spôsobom sa nazýva byť zodpovedným. Keď sa vydá pracovné opatrenie, vodcovia a pracovníci by mali túto prácu považovať za najdôležitejšiu v danom momente a ujať sa jej; musia ju osobne sledovať, byť za ňu zodpovední od začiatku do konca a pustiť prácu z dohľadu až vtedy, keď sa dostane na správnu cestu a vedúci každého tímu vedie, ako ju vykonávať. Ale aj potom musia vodcovia a pracovníci z času na čas zisťovať stav práce a kontrolovať ju. Len tak sa dá zaručiť, že práca bude vykonaná dobre. Keď vodcovia a pracovníci neopúšťajú svoje posty, vytrvávajú od začiatku do konca a dostanú prácu na správnu cestu – to sa nazýva vykonávanie skutočnej práce. Počas tohto obdobia sa vodcovia a pracovníci musia venovať aj pokroku ostatných pracovných úloh a sledovať ho. Bez ohľadu na to, aké ťažkosti alebo problémy v práci vzniknú, vodcovia a pracovníci by mali rýchlo ísť na pracovisko, aby poskytli usmernenie a vyriešenie. Hlavný vodca musí mať pevne v rukách

najdôležitejšiu prácu a zároveň je potrebné, aby sledoval ostatnú prácu cirkvi, porozumel jej, kontroloval ju, dohliadal na ňu a zabezpečil, aby všetko prebiehalo normálne. Pokiaľ ide o najdôležitejšiu prácu, hlavný vodca musí osobne pracovať na mieste a veliť tejto práci, a najmä pokiaľ ide o kľúčové časti práce, rozhodne nesmie opustiť pracovisko. Ak jeden človek nestačí, malo by sa zabezpečiť, aby s ním spolupracovala ďalšia osoba a usmerňovala prácu – to znamená vynaložiť všetko úsilie a spojiť sily so spoločným cieľom, aby sa dôležitá práca vykonala dobre. Keďže má Boží dom v každej etape a období najdôležitejšiu časť práce, ak hlavný vodca nevykoná dôležitú prácu dobre, je problém s jeho kvalitou a musí byť prepustený. Hlavný vodca sa musí ujať najdôležitejšej práce, zatiaľ čo ostatní vodcovia robia to isté pre bežnú prácu; vodcovia a pracovníci sa musia naučiť určovať priority práce podľa dôležitosti a naliehavosti a tiež zvažovať klady a zápory. Ak vodcovia a pracovníci dokážu zvládnuť tieto princípy, potom sú ako vodcovia a pracovníci spôsobilí.

Väčšina vodcov a pracovníkov v Božom dome sú mladí ľudia, sú začiatčníci a školia sa, aby mohli vykonávať prácu, takže najdôležitejšie je, aby sa naučili osvojiť si princípy. Niektorí môžu povedať: „Nie sú požiadavky, ktoré má Boží dom na vodcov a pracovníkov, príliš vysoké?“ V skutočnosti vôbec nie. Ako môže byť požiadavka, aby si ľudia osvojili princípy, vysokou požiadavkou? Ako môže niekto dobre vykonávať cirkevnú prácu, ak si nedokáže osvojiť princípy? Ako môže byť niekto vodcom alebo pracovníkom, ak rieši záležitosti bez princípov? Osvojenie si princípov je požiadavkou na vodcov a pracovníkov, nie na obyčajných ľudí; ak si niekto nedokáže osvojiť princípy, potom nebude schopný dobre vykonávať prácu. Ľudia s nedostatočnou kvalitou nedosahujú princípy, Boží dom ich nebude rozvíjať a nie sú ani spôsobilí byť vodcami. Niektorí ľudia majú vždy pocit, že je ťažké byť vodcom, a to z dvoch dôvodov: jedným je, že vôbec nerozumejú pravde a nie sú schopní použiť pravdu na riešenie problémov; druhým dôvodom je, že majú nedostatočnú kvalitu, nevedia, čo znamená vykonávať prácu, nedokážu jasne vysvetliť princípy a cestu praktizovania pre prácu a nedokážu jasne hovoriť ani o učeniach. Takíto ľudia nie sú vhodní na to, aby boli vodcami. Povedzme, že niekto má príliš slabú kvalitu a nevie, ako vykonávať prácu, a pri konaní svojej povinnosti nie je vôbec efektívny – to znamená, že

prácu, ktorá by mala trvať jeden deň, robí niekoľko dní a prácu, ktorá by mala trvať jeden mesiac, robí pol roka – takíto ľudia sú zbytoční, sú to naničhodníci. Ľudia, ktorých kvalita je príliš slabá, nedokážu dobre konať žiadnu povinnosť. Je spravodlivé a rozumné, že Ja mám na ľudí tieto požiadavky, a sú to veci, ktoré vodcovia a pracovníci dokážu dosiahnuť. Niektorí ľudia majú pocit, že požiadavky Božieho domu sú príliš vysoké – to ukazuje, že ich kvalita je príliš slabá, že nie sú spôsobilí byť vodcami a pracovníkmi a že by mali prevziať zodpovednosť a odstúpiť. Nie si schopný prevziať zodpovednosť vodcu alebo pracovníka a nie si na to vhodný, takže aj keď si vodca, si falošný. Ak nedokážeš dobre vykonať ani jednu prácu, ako by si sa mohol zároveň venovať inej práci? Sú ľudia, ktorých kvalita je príliš slabá, hodní toho, aby boli vodcami a pracovníkmi? Ak nie sú ani takí dobrí ako strážny pes, potom nie sú hodní mena človek. Keď pes stráži dom, nestráži len predný dvor, zadný dvor a zeleninovú záhradu, ale dokáže strážiť aj sliepky, husi a ovce v domácnosti. V momente, keď zistí, že sa blíži cudzinec, začne štekať – nikoho nepustí do dvora a vie upozorniť svojho majiteľa na príchod cudzinca. Ani myseľ psa nie je jednoduchá. Ak má niekto príliš slabú kvalitu a nedá sa ani porovnať so psom, nie je takýto človek zbytočný? Niektorí ľudia milujú pohodlie a nenávidia prácu, sú nenásytní a leniví a chcú sa priživovať na Božom dome bez toho, aby sami niečo robili – nie sú to paraziti? Tým, že Boží dom vyžaduje od vodcov a pracovníkov, aby riešili záležitosti s princípmi, rozvíja ich a cvičí, aby boli schopní praktizovať pravdu a vstúpiť do reality pri vykonávaní svojich povinností. Niektorí vodcovia a pracovníci sú schopní usilovať sa o pravdu a podriaďiť sa opatreniam Božieho domu – títo ľudia sú všetci požehnaní Bohom. Tí, ktorí milujú pohodlie a nenávidia prácu a ktorí nerobia nič skutočné, musia byť vyradení. Všetci tí zbytoční ľudia, ktorí túžia po pohodlí, boja sa útrap a únavy, ktorí sa stále sťažujú na útrapy a ťažkosti a nedokážu zniesť vôbec žiadne útrapy, musia byť vyradení – ani jeden nesmie zostať! Ak vodcovia a pracovníci na začiatku svojej práce narazia na rôzne ťažkosti, mali by pátrať po zdroji problému a potom odstrániť tých prekážajúcich a nerozumných výtržníkov – tie úskalia a prekážky. Keď zostanú len takí, ktorí dokážu prijať pravdu, poslúchať a podriaďiť sa, bude oveľa ľahšie ich viesť. Keď vodcovia a pracovníci pracujú, mali by najprv jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve

o pravde, aby ľudia po ich vypočutí vedeli, ako ďalej. Nemali by hovoriť o učeniach, kričať heslá, a už vôbec nie nútiť ľudí, aby ich počúvali, poslúchali a praktizovali. Ak vodcovia a pracovníci jasne hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, potom bude väčšina ľudí ochotná ju uviesť do praxe. Je znepokojujúce, ak vodcovia a pracovníci nevysvetľujú veci jasne a zrozumiteľne, a napriek tomu vyžadujú od bratov a sestier, aby praktizovali, a bratia a sestry nevedia, ako praktizovať, a nevedia nájsť cestu praktizovania – to ovplyvní výsledky práce. Pokiaľ vodcovia a pracovníci dokážu zrozumiteľne vysvetliť pravdy-princípy, ktoré sú súčasťou každého špecifického druhu práce, a jasne o nich hovoriť v duchovnom spoločenstve, potom bude väčšina ľudí chápacá a rozumná a ľudia budú ochotní spolupracovať. Každý je ochotný počúvať niekoho, ak to, čo hovorí, je správne, v súlade s pravdou a prospešné pre prácu cirkvi a pre život-vstup bratov a sestier. Existuje však situácia, keď niektorí vodcovia a pracovníci hovoria len slová a učenia, a keď sa ich niekto opýta na konkrétnu cestu praktizovania, nevedia ju vysvetliť a namiesto toho hovoria nejaké veľké učenia a vykrikujú nejaké heslá a potom toho človeka odbijú. Ten človek nie je presvedčený a myslí si: „Žiadaš ma, aby som to išiel uviesť do praxe, ale nevysvetlil si to jasne – ako to mám potom praktizovať? Nemám žiadnu cestu, ktorou by som sa mohol riadiť! Pýtal som sa ťa, lebo nerozumiem, ale ukázalo sa, že ani ty nerozumieš a vieš len hovoriť o učeniach a vykrikovať heslá. Nie si lepší ako ja. Prečo by som ťa mal poslúchať? Poslúcham pravdu, nie teba, keď hovoríš o učeniach a vykrikuješ heslá!“ Takáto situácia sa stáva. Ak sa vodcovia a pracovníci dokážu vyhnúť hovoreniu prázdnych učení, hovoria pravdivo a v duchovnom spoločenstve jasne hovoria o princípoch a ceste praktizovania, potom bude väčšina ľudí schopná poslúchať. Preto je práca cirkvi v skutočnosti ľahká; pokiaľ vodcovia a pracovníci dokážu zodpovedne vykonávať pracovné opatrenia, držať sa svojich pracovných postov a zapájať sa do konkrétnej práce, potom tú prácu určite dobre zvládnu. Znepokojujúce je, ak sú vodcovia, pracovníci a nadriadení nezodpovední a správajú sa povýšenecky, vedia len hovoriť o učeniach a vykrikovať heslá a nezapájajú sa do konkrétnej práce na mieste – potom sa v práci určite vyskytnú problémy. Je to preto, lebo tí dole tieto veci neprekuknú, potrebujú niekoho, kto im ukáže cestu, potrebujú oporu, potrebujú niekoho, kto ich osobne povedie a povie im, čo

majú robiť, potrebujú niekoho, kto bude poskytovať dohľad a vykonávať kontroly, inak sa práca neuskutoční. Ak očakávaš, že môžeš len tak z pozície postavenia zakričať pár učení a hesiel a potom ľudia dole začnú konať a urobiť, ako povieš, o tom môžeš snívať. Ľudia dole sú ako stroje: ak im nikto nedá podnet, nezačnú konať. Ak tí, ktorí slúžia ako vodcovia a pracovníci, nedokážu ani toto prekuknúť, potom im príliš chýba prehľad! Keď pracujú falošní vodcovia, nič neprekuknú. Nevedia, ktorá práca je kľúčová a ktorá je bežnou záležitosťou, ani nedokážu určiť priority úloh podľa dôležitosti a naliehavosti. Bez ohľadu na to, čo robia, nemajú žiadne princípy, nedokážu jasne vysvetliť cestu praktizovania a len hovoria o učeniach a vykrikujú heslá, hovoria len nejaké nepraktické veci. V dôsledku toho nie sú schopní vykonávať vôbec žiadnu prácu a môžu byť len vyradení. Vodcovia a pracovníci musia vedieť, ako usporiadať a vykonať prácu, a musia vedieť, ako kontrolovať a usmerňovať prácu a osobne riešiť problémy, ktoré vzniknú. Len takíto vodcovia a pracovníci dokážu vykonávať skutočnú prácu a úplne presvedčiť ľudí. Ak vodca nedokáže usmerniť prácu alebo odhaľovať a riešiť problémy, ak je schopný len neustále poučovať a orezávať ostatných a obviňuje ostatných, keď sám niečo pokazí, potom je to neschopný vodca. Takýto vodca je zbytočný človek, je to falošný vodca a musí byť vyradený. Ak nevieš, ako vykonať nejakú konkrétnu prácu, musíš si nájsť aspoň dvoch vhodných ľudí, ktorí ti budú pomáhať, aby si túto konkrétnu prácu vykonal dobre, a musíš sa najskôr aspoň vysporiadať s ľuďmi, ktorí prekážajú a spôsobujú vyrušenia, a vyčistiť ich. Nevytvára to priaznivé podmienky na dobré vykonanie tejto práce? Keď nájdete ľudí, ktorí dokážu urobiť niečo skutočné, a okamžite ich povýšite, a okamžite sa porátate s tými, ktorí spôsobujú vyrušenia a narušenia, a vyčistíte ich, potom bude oveľa menej ťažkostí, keď budete v tejto práci pokračovať. Vodcovia, ktorí majú príliš nedostatočnú kvalitu, nie sú schopní takto pracovať. Boja sa uraziť ľudí, a keď vidia zlého človeka, ako neustále spôsobuje vyrušenia a narušenia, nezaoberajú sa ním. Tiež nedokážu rozoznať, kto je schopný urobiť niečo skutočné, a nevedia, koho je vhodné povýšiť, aby prevzal zodpovednosť za prácu. Takíto vodcovia sú slepí a nie sú schopní vykonávať svoju prácu. Ak vodcovia a pracovníci nerozumejú pravde alebo odborným zručnostiam, nebudú svoju prácu vykonávať dobre, takže vodcovia a pracovníci sa musia často cvičiť, ako vykonávať skutočnú prácu. Pokiaľ si osvoja princípy,

vedia, ako určiť priority úloh podľa dôležitosti a naliehavosti, a vedia, ako zvažovať klady a zápory, potom dokážu svoju prácu vykonávať dobre a stať sa spôsobilými ako vodcovia a pracovníci.

Teraz, keď som v duchovnom spoločenstve hovoril o tomto obsahu, o presnom oznamovaní, vydávaní a vykonávaní pracovných opatrení v súlade s požiadavkami Božieho domu, máte vy, vodcovia a pracovníci, teraz nejaké základné pochopenie toho, ako pristupovať k pracovným opatreniam a ako ich vykonávať? A máte teraz nejaké konkrétne pochopenie zodpovednosti a povinností, ktoré by ste mali plniť pri vykonávaní pracovných opatrení? (Áno.) Teraz, keď máš toto konkrétne pochopenie, mal by si zvážiť, čo by si mal robiť a do akej miery si to schopný robiť, a potom by si mal byť schopný posúdiť, či máš kvalitu na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom, a či si spôsobilý na vodcovskú prácu. Čo sa týka niektorých vodcov a pracovníkov, ktorí majú slabú kvalitu a nevykonávajú skutočnú prácu – teda tých, ktorých nazývame falošnými vodcami – čo by mali urobiť, keď pochopia konkrétny obsah deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Niektorí hovoria: „Predtým som veľmi nerozumel zodpovednostiam vodcov a pracovníkov a keď som sa stal vodcom, len som sa spolieval na svoje predstavy a domnienky, aby som urobil nejakú prácu naoko, a myslel som si, že keďže som nadšený a ochotný znášať utrpenie, pravdepodobne som spôsobilý ako vodca. Po vypočutí Boha hovoriaceho takýmto spôsobom v duchovnom spoločenstve som zostal ako obarený. Ukázalo sa, že som falošný vodca, moja kvalita je príliš slabá a nedokážem vykonávať skutočnú prácu. Nie som schopný vykonať ani jedno konkrétne pracovné opatrenie Božieho domu. Kedysi som si myslel, že prečítať pracovné opatrenie niekoľkokrát, každému ho rozdať, a potom naliehať na ľudí pod sebou a dohliadať na to, ako na ňom pracujú, znamená, že ho vykonávam. Po chvíli som zistil, že práca nebola vykonaná dobre a že mnohé konkrétne úlohy boli prehliadnuté, a až vtedy som si uvedomil, že mi naozaj chýba kvalita a že nemám na to byť vodcom.“ Čo by teda mal takýto človek urobiť? Bolo by v poriadku, keby sa vzdal svojej práce? (Nie.) Existuje teda spôsob, ako tento problém vyriešiť? Alebo je tento problém neriešiteľný? (Nie, nie je neriešiteľný. Títo ľudia sa musia snažiť zlepšiť v súlade s Božími požiadavkami.) Toto je pozitívna a aktívna perspektíva a je veľmi dobrá. Mali by sa snažiť zlepšiť

v súlade s Božími požiadavkami, mať vieru a spoliehať sa na Boha a nestat' sa negatívnymi ani sa nevzdávať svojej práce – to je jedno riešenie. Je to dobré riešenie? (Áno.) Ale je to jediné riešenie? (Nie, nie je. Ak je ich kvalita príliš slabá a naozaj nedokážu vykonávať žiadnu skutočnú prácu, potom môžu za to prevziať zodpovednosť a odstúpiť zo svojej pozície.) Toto je druhé riešenie. Ak to už predtým skúsili a majú pocit, že nedokážu vykonávať vodcovskú prácu – teda ak je to pre nich veľmi namáhavé a práce a cítia sa kvôli tomu veľmi úzkostlivo, nemôžu dobre spať a každý deň majú pocit, akoby na nich tlačila obrovská hora, takže nemôžu zdvihnúť hlavu ani sa nadýchnuť a dokonca majú pocit, že majú ťažké nohy, keď kráčajú – a po vypočutí týchto konkrétnych požiadaviek majú ešte viac pocit, že ich kvalita je príliš slabá a že jednoducho nedokážu vykonávať prácu, čo by mali urobiť? Je niečo, čo môžu urobiť, a to je okamžite odstúpiť. Ak nedokážu vykonávať skutočnú prácu, potom by nemali ovplyvňovať prácu Božieho domu – to by mal byť ich rozum. Nemali by sa slepo preceňovať, púšťať sa do niečoho, na čo nemajú, ani robiť hlúposti. Len tí, ktorí sa zdržia týchto vecí, majú rozum. Ľudia s rozumom majú sebauvedomenie; sú si vedomí vlastnej kvality a poznajú svoje vlastné nedostatky. Až keď ľudia jasne poznajú svoje hranice, môžu presne pochopiť, čoho sú schopní, čoho nie sú schopní a na čo sa najviac hodia. Prečo musia ľudia poznať svoju vlastnú kvalitu? Pomáha im to určiť povinnosť, ktorú by mali konať, a tiež im to pomáha túto povinnosť dobre konať. Ak si už preskúmal sám seba a zistil si, že máš len takúto kvalitu a vieš, že nedokážeš vykonávať vodcovskú prácu, potom sa nemusíš znova skúmať a dokazovať to. Mal by si okamžite odstúpiť – nedrž sa svojej pozície a neodmietaj odstúpiť; neovplyvňuj a nespôsobuj zdržania ostatným ľuďom, keď nie si schopný vykonávať konkrétnu prácu. Nie je odstúpenie cestou vpred? Máš pred sebou tieto dve cesty a môžeš si jednu vybrať; nechýba ti cesta vpred a neexistuje len jedna cesta. Môžeš urobiť praktické a presné úsudky o svojej skutočnej situácii na základe tvojho chápania seba samého, ako aj na základe hodnotení, ktoré o tebe urobili bratia a sestry v tvojom okolí, ktorí ťa poznajú, a potom urobiť správnu voľbu. Boží dom ti nebude robiť ťažkosti. Čo si o tom myslíš? (Je to dobré.) Niektorí ľudia hovoria: „Chcem to skúsiť znova a snažiť sa zlepšiť. Myslím, že to dokážem. Len som v tých rokoch nevenoval veľkú pozornosť úsiliu o pravdu a po tom, čo som sa stal vodcom, som stále nevedel,

ako hľadať pravdu, a pracoval som zmätene. Kedysi som si myslel, že byť cirkevným vodcom je veľmi ľahké, že to predstavuje len organizovanie ľudí na zhromaždenia, vedenie duchovného spoločenstva o pravde, včasné riešenie problémov, keď vzniknú, a okamžité vykonanie akýchkoľvek opatrení Zhora, a tým to končí. Nikdy som si nepredstavoval, že po chvíli, čo som bol vodcom, zistím, že je toľko problémov, ktoré nedokážem vyriešiť, že keď sa Zhora pýtali na prácu, nevedel som, ako odpovedať, a že keď niektorí z Božieho vyvoleného ľudu nastolili skutočné problémy, nebol som schopný poskytnúť odpoveď. Počas týchto rokov, čo bratia a sestry veria v Boha, všetci často čítajú Božie slová a počúvajú kázne. Určite všetci rozumejú niektorým pravdám a majú určité rozlišovanie. Bez pravdy-reality ich naozaj nedokážem polievať ani zaopatrovať.“ Teraz je jasné, že nie je také jednoduché dobre vykonávať akýkoľvek druh konkrétnej práce v Božom dome. Na jednej strane ľudia potrebujú mať kvalitu, zatiaľ čo na druhej strane musia niesť bremeno, ako aj rozumieť pravde – všetky tieto veci sú absolútne nevyhnutné. Je neprijateľné, ak sa niekto nebude usilovať o pravdu alebo bude mať nedostatočnú kvalitu, a rovnako je neprijateľné, ak niekomu bude chýbať ľudská prirodzenosť a nebude niesť bremeno. Konkrétna práca si vyžaduje konkrétny prístup a nie je to taká jednoduchá záležitosť. Niektorí ľudia však zostávajú nepresvedčení. Stále to chcú skúsiť znova a žiadajú, aby dostali ďalšiu šancu – mali by takíto ľudia dostať ďalšiu šancu? Ak je ich pracovná schopnosť a kvalita priemerná, ale dokážu vykonávať nejakú konkrétnu prácu a nie sú povrchní a zameriavajú sa na riešenie problémov, aby dosiahli výsledky vo svojej práci, a dokážu poslúchať a podriaďovať sa akémukoľvek opatreniu Zhora a v podstate vykonávajú prácu podľa pracovných opatrení a požadovaných princípov Božieho domu, a aj keď predtým nevykonávali svoju prácu dobre, pretože boli mladí, nerozumeli pravde a mali plytké základy, sú to správni ľudia, potom by mali dostať ďalšiu šancu a pokračovať vo výcviku – neprepúšťajte ich bezhlavo. Nie je také ľahké byť vodcom alebo pracovníkom, ani nie je také ľahké zvoliť vodcu alebo pracovníka. Teraz má väčšina vodcov a pracovníkov určité pochopenie svojich zodpovedností a prinajmenšom bude vo svojej práci o niečo lepšia než predtým – to je fakt.

Teraz, keď som dohovoriať v duchovnom spoločenstve o pravdách-prinncípoch týkajúcich sa deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov – presne

oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania – vaše srdcia sú jasné a máte cestu praktizovania. Nielenže ste teraz schopní plniť si svoju povinnosť a mať život-vstup, ale mali by ste mať aj nejaké poznanie a schopnosť rozlíšiť vodcov a pracovníkov, a prinajmenšom dosiahnuť jasnosť a pochopenie zodpovedností, ktoré by mali vodcovia a pracovníci plniť, a práce, ktorú by mali vykonávať. Stručne povedané, vedieť, či vodcovia a pracovníci vykonávajú skutočnú prácu alebo nie, je nápomocné a prospešné pre každého jedného z Božieho vyvoleného ľudu a týmto spôsobom ich chápanie zodpovedností vodcov a pracovníkov už nebude abstraktné, ale stane sa konkrétnejším.

10. apríla 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (10)

Deviaty bod: Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania (druhá časť)

Poskytovanie vedenia, dohľadu a naliehania pri vykonávaní pracovných opatrení a kontrolovanie a sledovanie stavu ich vykonávania

Dnes budeme pokračovať v duchovnom spoločenstve o deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania.“ Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili hlavne o rôznych obsahoch a konkrétnych bodoch v pracovných opatreniach, ktorým ľudia potrebujú porozumieť, ako aj o najzákladnejších zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, ktorými sú oznamovanie, vydávanie a vykonávanie pracovných opatrení. Dnes budeme mať konkrétne duchovné spoločenstvo o tom, ako by mali vodcovia a pracovníci poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a ako by mali kontrolovať a sledovať stav vykonávania pracovných opatrení po ich vydaní. To, ako by mali vodcovia a pracovníci pristupovať k pracovným opatreniam a ako ich presne vykonávať podľa požiadaviek Zhora a krokov po tom, čo pochopia ich význam – to sú pravdy-princípy, ktoré musia vodcovia a pracovníci pochopiť prostredníctvom duchovného spoločenstva, a musia si tieto princípy osvojiť, aby mohli dobre vykonávať rôzne úlohy cirkevnej práce. Vodcovia a pracovníci by mali vedieť, že základnou požiadavkou Božieho domu pre tých, ktorí slúžia v tejto úlohe, je hlavne to, aby svoju prácu vykonávali so zameraním na rôzne pracovné opatrenia. Nie je to preto, aby sa venovali vlastnému podniku alebo robili veci podľa vlastných túžob, a už vôbec nie preto, aby pri akejkolvek práci tápali sami. Samozrejme, nie je to ani preto, aby niečo vymýšľali alebo tvorili. Namiesto toho majú pracovať konkrétne a podrobne na základe pracovných

opatrení Božieho domu. Ako by sa mala práca vykonávať konkrétne? O aké podrobnosti ide? Odpoveď na tieto otázky je uvedená v požiadavkách deviatej zodpovednosti: okrem oznamovania, vydávania a vykonávania rôznych pracovných opatrení Božieho domu musia vodcovia a pracovníci poskytovať aj vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania. Toto sú pre vodcov a pracovníkov konkrétne spôsoby praktizovania na vykonávanie pracovných opatrení. Ďalej si ich prejdeme jednu po druhej.

Po vydaní pracovných opatrení musia vodcovia a pracovníci najprv premýšľať a v duchovnom spoločenstve hovoriť o rôznych požiadavkách a princípoch, ktoré sú v nich uvedené. Potom musia nájsť cesty a plány praktizovania, aby prácu konkrétne vykonali. Najprv musia vedieť, čo pracovné opatrenia vyžadujú, akú konkrétnu prácu treba vykonať a aké sú s tým spojené princípy, ako aj to, ktorých ľudí a ktorého aspektu práce sa pracovné opatrenia týkajú. Toto musia vodcovia a pracovníci urobiť ako prvé po prijatí pracovných opatrení. Nemali by pracovné opatrenia len tak letmo prečítať a potom ich všetkým prečítať nahlas, alebo ich posunúť ďalej a informovať všetkých o práci, a tým sa to končí. Toto je len oznamovanie a vydávanie pracovných opatrení; nie je to ich vykonávanie. Prvou konkrétnou úlohou pri ich vykonávaní je, aby sa vodcovia a pracovníci oboznámili s konkrétnym obsahom pracovných opatrení, Božími požiadavkami a cieľmi pre tieto cirkevné práce a významom vykonávania tejto práce, a potom vypracovali konkrétne plány na vykonanie a realizáciu. Toto je prvý krok. Je ľahké dosiahnuť prvý krok? (Áno.) Pokiaľ dokážete rozumieť písanému slovu a ľudskej reči, prvý krok by mal byť ľahko dosiahnuteľný. Samozrejme, splnenie prvého kroku si vyžaduje aj to, aby vodcovia a pracovníci mali k práci vážny, úprimný, zodpovedný a dôsledný postoj, a nie aby boli zmätení, povrchní alebo robili veci len aby sa nepovedalo. Bez ohľadu na to, či sa pracovné opatrenie spomínalo predtým alebo nie, či je pre ľudí ľahké alebo trochu ťažké ho dosiahnuť, či sú ľudia ochotní alebo neochotní ho robiť, v každom prípade by vodcovia a pracovníci nemali mať k cirkevnej práci povrchný postoj, len hovoriť nejaké učenia, vykrikovať heslá, alebo sa ju snažiť odbiť nejakým povrchným úsilím. Aký postoj by ľudia mali mať? Po prvé, mali by mať vážny, úprimný, zodpovedný a dôsledný postoj. Znamená

tento postoj, že človek dokáže dobre vykonať konkrétne úlohy v pracovných opatreniach? Nie, to je len postoj, ktorý by mal mať človek pri akejkolvek práci; nemôže nahradiť samotné vykonávanie konkrétnych úloh. Keď už majú tento postoj a zároveň rozumejú konkrétnemu obsahu, požiadavkám a princípom pracovných opatrení, ďalším krokom pre vodcov a pracovníkov je, ako vykonajú konkrétne úlohy v pracovných opatreniach. Čo by sa malo urobiť ako prvé? Musia poriadne urobiť prípravnú prácu; to je veľmi dôležité. Najprv musia zhromaždiť vodcov, pracovníkov a nadriadených, aby v duchovnom spoločenstve hovorili o konkrétnych princípoch praktizovania pre tieto úlohy. Potom musia vypracovať konkrétne opatrenia a plány. Zároveň by mali hľadať návrhy alebo nápady Božieho vyvoleného ľudu týkajúce sa týchto plánov. Všetci by potom mali spoločne hľadať a byť v duchovnom spoločenstve, kým všetci nepochopia a nebudú mať jasno vo všetkých požiadavkách a princípoch uvedených v pracovných opatreniach a kým všetci nebudú vedieť, ako tieto pracovné opatrenia vykonávať a uviesť do praxe – potom sa počiatočný krok vykonávania pracovných opatrení považuje za ukončený. Takže, keď už všetci vedia, ako vykonávať pracovné opatrenia, znamená to, že úloha vykonávania pracovných opatrení je splnená? Nie, neznamená. Niektoré podrobné otázky a osobitné situácie nie sú v pracovných opatreniach spomenuté, ale sú to problémy, ktoré v skutočnosti treba vyriešiť. Počas duchovného spoločenstva o pracovných opatreniach by mali vodcovia a pracovníci odhaliť tieto osobitné situácie, tieto problémy, ktoré by sa mali vyriešiť, a hľadať pravdu, aby ich dôkladne vyriešili, a zároveň by mali pre ne vypracovať aj konkrétne plány vykonávania. Týmto spôsobom, keď budú vodcovia a pracovníci na všetkých úrovniach vykonávať pracovné opatrenia, budú vedieť, ktoré princípy majú dodržiavať a ktoré problémy riešiť. To je minimálne pochopenie a postoj, ktorý by mali mať vodcovia a pracovníci k pracovným opatreniam. Túto úlohu možno považovať za východiskový bod pre vodcov a pracovníkov, aby sa naučili, ako robiť cirkevnú prácu. Prostredníctvom hľadania, duchovného spoločenstva, poskytovania vedenia a vytvárania opatrení sa učia pristupovať k niektorým skutočným ťažkostiam a osobitným situáciám a riešiť ich podľa právd-princípov. Len vtedy môžu skutočne vykonávať pracovné opatrenia.

I. Poskytovanie vedenia

Pri poskytovaní počiatočného vedenia pre nejakú úlohu by sa okrem ponúknutia konkrétnych vykonávacích plánov pre osobitné situácie malo vodcom a pracovníkom s priemernou kvalitou a relatívne slabou pracovnou schopnosťou poskytnúť konkrétnejšie a podrobnejšie vedenie. Hoci títo ľudia možno v zmysle učenia chápu princípy a konkrétne plány na vykonávanie nejakej úlohy, pri samotnom vykonávaní stále nevedia, ako ich uviesť do praxe. Ako by ste mali zaobchádzať s tými niekoľkými vodcami a pracovníkmi, ktorí majú slabú kvalitu a chýba im pracovná schopnosť? Niektorí ľudia hovoria: „Ak človek so slabou kvalitou nedokáže vykonávať prácu, prečo jednoducho nenájsť niekoho s lepšou kvalitou, kto by ho nahradil?“ Ťažkosť spočíva v tomto: niektoré cirkvi nedokážu nájsť nikoho lepšieho. V týchto cirkvách všetci veria v Boha približne rovnaký počet rokov a ich duchovný vzrast je zhruba rovnaký; najmä kvalita a pracovná schopnosť každého sú priemerné. Ak by si chcel nájsť niekoho lepšieho, musel by si presunúť ľudí z iných cirkví, ale to tam nie je veľmi praktické a nie sú tam ani žiadni skutočne vhodní kandidáti. Môžeš si vybrať len relatívne vhodných kandidátov z miestnej cirkvi. Ak ich práca nespĺňa požadované štandardy, čo by sa malo v takýchto situáciách robiť? Musíš im konkrétne povedať, ako majú prácu robiť a ako ju vykonávať. Mal by si im povedať, kto by mal byť poverený touto úlohou a zodpovedať za ňu a ktorí ľudia by sa mali vybrať, aby na nej spolupracovali. Vysvetli im všetky tieto podrobnosti a nechaj ich, aby to vykonali. Prečo by sa to malo robiť takto? Pretože členovia miestnej cirkvi majú vo všeobecnosti len veľmi plytké skúsenosti a chýba im pracovná schopnosť, čo znemožňuje výber vhodných vodcov a pracovníkov. Len takýmto spôsobom sa dajú pracovné opatrenia vykonať. Ak nebudeš pracovať týmto spôsobom a budeš k týmto ľuďom pristupovať rovnako ako k ostatným vodcom a pracovníkom, len im budeš hovoriť o konkrétnych princípoch a plánoch a nebudeš robiť rozdiely, pracovné opatrenia sa nevykonajú. Ak tomu nebudeš venovať žiadnu pozornosť, nie je to zanedbanie zodpovednosti? (Áno.) Toto je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Niektorí vodcovia a pracovníci hovoria: „Ostatní vedia, ako pracovné opatrenia vykonávať a uviesť do praxe; prečo to nevie tento človek? Ak to nevie, nebudem sa ním zaoberať. Nie je to moja zodpovednosť.“

V každom prípade, ja som si svoju časť urobil.“ Obstojí toto zdôvodnenie? (Nie.) Povedzme napríklad, že matka má tri deti a jedno z nich je slabé, stále choré a nechce jesť. Ak matka dovolí tomuto dieťaťu nejесť, dieťa možno dlho neprežije. Čo by mala robiť? Ako matka musí tomuto slabému dieťaťu venovať osobitnú starostlivosť. Predpokladajme, že matka povie: „Už je dosť dobré, že sa k svojim deťom správam rovnako. Porodila som toto dieťa a pripravila som mu jedlo. Svoju zodpovednosť som si splnila. Nezaujíma ma, či je alebo nie. Ak neje, nech je hladné, a keď bude naozaj dosť hladné, naje sa.“ Čo si myslíte o takejto matke? (Je nezodpovedná.) Existujú takéto matky? Len natvrdlá žena alebo macocha by bola taká. Ak je to vlastná matka a nie je natvrdlá, nikdy by sa takto k svojmu dieťaťu nesprávala, však? (Áno.) Ak je dieťa slabé, stále choré a nerado je, jeho matka musí vynaložiť viac starostlivosti a úsilia. Musí nájsť spôsoby, ako dieťa prinútiť jesť, musí mu uvariť čokoľvek, čo chce jesť, pripravovať mu špeciálne jedlá, a keď dieťa nechce jesť, musí ho prehovárať. Keď dosiahne osemnásť alebo devätnásť rokov a jeho telo bude zdravé ako u normálneho dospelého, matka si môže vydychnúť a stiahnuť sa do úzadia a už mu nemusí venovať osobitnú starostlivosť. Ak matka dokáže takto zaobchádzať s dieťaťom s osobitnými okolnosťami a plniť si svoju zodpovednosť, tak čo v prípade vodcu alebo pracovníka? Ak nemáš voči bratom a sestrám ani len materskú lásku, potom si jednoducho nezodpovedný. Musíš si plniť zodpovednosti, ktoré máš; musíš brať ohľad na cirkvi, ktoré majú na starosti tí, čo sú pomerne slabí a majú pomerne slabú pracovnú schopnosť. Vodcovia a pracovníci musia týmto záležitostiam venovať osobitnú pozornosť a poskytovať osobitné vedenie. Na čo sa vzťahuje osobitné vedenie? Okrem duchovného spoločenstva o pravde musíš poskytnúť aj konkrétnejšie a podrobnejšie smerovanie a pomoc, čo si vyžaduje viac úsilia v komunikácii. Ak im vysvetlíš prácu a oni stále nerozumejú a nevedia, ako ju vykonať, alebo aj keď to chápu v zmysle učenia a zdá sa, že vedia, ako ju vykonať, ale ty si stále nie si istý a trochu sa obávaš, ako bude prebiehať samotné vykonávanie, čo by si mal vtedy urobiť? Musíš osobne ísť priamo do miestnej cirkvi, aby si ich viedol a vykonal tú úlohu s nimi. Hovor im o princípoch a zároveň rob konkrétne opatrenia týkajúce sa úloh, ktoré treba urobiť podľa požiadaviek pracovných opatrení, ako napríklad čo urobiť najprv a čo potom a ako správne prideliť

Ľudí – všetko toto poriadne zorganizuj. Toto je praktické vedenie v práci, na rozdiel od púheho kričania hesiel alebo náhodného rozkazovania, a poučovania ľudí nejakými učeniami a následného považovania tvojej práce za hotovú – to nie je prejav vykonávania konkrétnej práce a kričanie hesiel a rozkazovanie ľuďom nie sú zodpovednosťou vodcov a pracovníkov. Až keď miestni cirkevní vodcovia alebo nadriadení dokážu prevziať prácu, práca sa dostane na správnu koľaj a v podstate nebudú žiadne väčšie problémy, až vtedy môže vodca alebo pracovník odísť. Toto je prvá konkrétna úloha spomenutá v deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov pri vykonávaní pracovných opatrení – poskytovanie vedenia. Ako by sa teda malo presne poskytovať vedenie? Vodcovia a pracovníci by mali najprv začať aktívne premýšľať a hovoriť v duchovnom spoločenstve o pracovných opatreniach, spoznať a pochopiť rôzne konkrétne požiadavky pracovných opatrení, porozumieť princípom v rámci pracovných opatrení a osvojiť si ich. Potom by mali byť v duchovnom spoločenstve s vodcami a pracovníkmi na všetkých úrovniach o konkrétnych plánoch na vykonávanie pracovných opatrení. Okrem toho by mali poskytnúť konkrétne plány vykonávania pre osobitné situácie a nakoniec by mali poskytnúť podrobnejšiu a konkrétnejšiu pomoc a usmernenie vodcom a pracovníkom, ktorí sú pomerne slabí a majú pomerne slabú kvalitu. Ak niektorí vodcovia a pracovníci vôbec nedokážu úlohu vykonať, čo by sa malo v takýchto situáciách robiť? Vodcovia a pracovníci vyššej úrovne by mali ísť priamo do cirkvi a osobne sa zúčastniť na úlohe, riešiť skutočné problémy prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde a naučiť ich, ako robiť prácu a ako ju vykonávať podľa princípov. Tieto kroky boli slovne jasne uvedené, ale je ľahké ich vykonať? Sú s tým spojené nejaké ťažkosti? Niektorí by mohli povedať: „V tvojom podaní to znie jednoducho, ale vykonať to nie je také ľahké. Niekedy sú pracovné opatrenia veľmi zložité a nikto nevie, ako ich vykonať!“ Už len prvá úloha – duchovné spoločenstvo o konkrétnych požiadavkách pracovných opatrení a poskytovanie praktického vedenia – niektorým vodcom a pracovníkom to pripadá dosť namáhavé. Hovorí: „Nikdy som tieto konkrétne úlohy nerobil, takže neviem, ako o nich hovoriť v duchovnom spoločenstve a poskytovať vedenie. Mali by sa len riadiť presnými slovami pracovných opatrení – o čom tam treba mať duchovné spoločenstvo? Nie je to len formalita?“ Nevedia,

ako byť v duchovnom spoločenstve, vedia len kričať heslá: „Túto prácu musíme dobre vykonať! To je Božia požiadavka na nás. Absolútne si musíme udržať svoje pozície, splniť Božie požiadavky a nesklamať Božie očakávania voči nám. Pokiaľ ide o to, ako to urobiť, na to príd'te sami.“ Aký je problém s ľuďmi, ktorí hovoria takéto veci? Dokážu robiť prácu? Majú pracovnú schopnosť? Je ich kvalita slabá? (Áno, je.)

Nech sa stane čokoľvek, či ide o veľkú alebo malú záležitosť, mali by ste sa modliť k Bohu a hľadať u Neho, ako aj dôkladne a starostlivo premýšľať a zvažovať, skôr ako vynesiete úsudok. Ak človek nemá normálne myslenie, je o to dôležitejšie, aby sa modlil k Bohu, prosil Ho o pomoc a viac hľadal u tých, ktorí rozumejú pravde. Okrem toho, pri závažných záležitostiach v cirkevnej práci a závažných záležitostiach, s ktorými sa stretávate pri konaní povinností, musíte byť v duchovnom spoločenstve a diskutovať o nich s príslušnými ľuďmi, aby ste dospeli k dohode a nakoniec vypracovali konkrétny a uskutočniteľný plán praktizovania. Tento plán by mal byť dohodou dosiahnutou prostredníctvom starostlivého zvažovania a konzultácie a mal by obstať pred vodcami a pracovníkmi akejkoľvek úrovne. Tí, ktorí dokážu vypracovať konkrétne plány praktizovania, ktoré obstoja, sa považujú za ľudí s normálnym myslením. Ak v myslí človeka v čase, keď čelí problémom, či už veľkým alebo malým, nie je nič konkrétne a nedokáže vymyslieť konkrétne princípy praktizovania, ale namiesto princípov na riešenie problémov používa len jednoduché teoretické heslá, dokáže taký človek dobre vykonávať svoju prácu? Má taký človek schopnosť myslieť a schopnosť premýšľať o veciach? (Nie.) Aký človek nemá schopnosť myslieť? (Človek so slabou kvalitou.) Toto znamená byť človekom so slabou kvalitou. Uvedme si príklad. Predpokladajme, že žiješ v zahraničí a jedného dňa zrazu dostaneš súdne predvolanie. Je to dosť nečakané a náhle, však? Po prvé, neurobil si nič nezákonné. Po druhé, nepodal si žiadnu žalobu, ani si nepočul, že by ťa niekto z niečoho obviňoval. Predvolanie dostaneš bez toho, aby si poznal akékoľvek okolnosti, ktoré s tým súvisia. Aký je prvý pocit, ktorý by mal priemerný človek, keď čelí takejto situácii? Zapletenie sa do právnych záležitostí by v ňom vyvolalo určitú paniku, obavy a strach; cítil by sa zaskočený a nemal by veľmi chuť do jedla. Či už je človek dôležitý alebo nie, odvážny alebo bojazlivý, dospelý alebo neploetý, nikto sa nechce stretnúť s takouto situáciou, pretože

to nie je nič príjemné. Tvárou v tvár tejto situácii ľudia reagujú dvoma rôznymi spôsobmi. Prvý typ človeka si pomyslí: „Neurobil som nič nezákonné, ani som neporušil žiadne vládne nariadenia. Čoho sa mám báť? Toto je spoločnosť riadená zákonom, kde je všetko založené na dôkazoch. Keďže som neurobil nič zlé, nebudú mať proti mne žiadne dôkazy, aj keby ma stíhali. Nemám sa čoho báť. Čo môže spôsobiť nejaké predvolanie? Spravodlivý človek sa nemusí báť obvinení. Najmem si právnik, aby ma obhajoval; nebudú žiadne problémy.“ Po tom, čo si to premyslí, necíti v srdci žiadny tlak a jeho každodenný život zostáva nedotknutý. Toto je reakcia jedného typu človeka. Teraz sa pozrime na reakciu druhého typu človeka. Po prijatí predvolania si pomyslí: „Neporušil som žiadne zákony, ani som nespáchal žiadne zločiny, tak o čo by mohlo ísť? Mohlo by to byť preto, lebo verím v Boha? Viera v Boha nie je nezákonná. Je možné, že ma niekto úmyselne podrazil a nahlásil? To sa zdá pravdepodobnejšie. Ale mohlo by to byť niečo iné? Musím sa poradiť s právnikom a požiadať ho, aby išiel na súd zistiť, prečo som dostal predvolanie a kto je žalobca. Musím prísť veci na koreň, skôr ako sa rozhodnem o protiopatrení. Ak právnik povie, že to súvisí s mojou vierou v Boha, potom musím rýchlo nájsť ľudí, aby sme vymysleli protiopatrenie, a tiež sa musím poponáhľať a skryť všetky knihy alebo iné podobné veci súvisiace s mojou vierou, aby som zabránil nepriateľovi nájsť niečo, čo by mohol použiť proti mne.“ Po týchto počiatočných myšlienkach, hoci neurobil žiadne definitívne závery ani presné úsudky o prijatí predvolania, už má jasnú predstavu o konkrétnom pláne praktizovania: čo robiť v rámci plánu A, čo robiť v rámci plánu B, a ak oba nie sú uskutočniteľné, čo by mal urobiť ďalej. Každý krok zvažuje dôkladne a starostlivo; najprv upokojí svoju myseľ a rýchlo sa v srdci pomodlí, a potom, keď sa upokojí, okamžite sa pustí do riešenia tejto záležitosti. Do jedného dňa má vo všetkých týchto veciach jasno a vie, ako postupovať ďalej. Bez ohľadu na to, aký bude konečný výsledok tejto záležitosti, pozrime sa najprv na tieto dva typy ľudí. Ktorý z nich má schopnosť premýšľať o problémoch? Ktorý z nich má kvalitu? (Druhý človek.) Je zrejmé, že druhý človek má kvalitu. Mať len odvahu a odhodlanie, keď sa človek stretne s nejakou situáciou, sa nerovná tomu, že má kvalitu. Človek musí vedieť myslieť, mať rozlišovaciu schopnosť a schopnosť riešiť problémy. V procese myslenia musí byť schopný robiť konkrétne úsudky a vypracovať konkrétne operačné

plány. Len takýto človek má kvalitu. Navonok sa môže zdať veľmi bojazlivý, aj pri malých záležitostiach koná obozretne a opatrne a malé záležitosti považuje za dôležité. Avšak spôsob, akým rieši problémy, dokazuje, že tento človek má schopnosť myslieť a schopnosť problémy dôkladne premyslieť a riešiť. Naopak, prvý typ človeka je veľmi odvážny a ničoho sa nebojí. Keď sa dostane do nejakej situácie, jednoducho si pomyslí: „Neurobil som nič zlé. Bez ohľadu na to, čo sa pokazí, vždy sa nájde niekto schopnejší, kto to napraví. Čoho sa mám báť?“ Je bezstarostný a žije ľahkým životom, ale nie je trochu hlúpo odvážny a natvrdlý? Tento typ človeka hlasno kričí heslá a to, čo hovorí, nie je nesprávne, ale čo mu chýba? (Nemá normálne myslenie a chýba mu schopnosť premýšľať o problémoch.) V čom sa prejavuje jeho nedostatok normálneho myslenia? Keď sa stretne s nejakou situáciou, či už ide o niečo, čo sa stalo náhle, alebo o niečo, o čom už vedel, nedokáže si to premyslieť ani urobiť úsudok, takže prirodzene nebude mať plán na riešenie problému ani schopnosť ho vyriešiť. To je veľmi zrejmé. Navonok sa tento typ človeka javí ako výrečný, dokáže hovoriť učenia a tiež dokáže pozdvihnúť morálku; zdá sa, že má kvalitu na to, aby bol vodcom. Keď však čelí problémom, nedokáže preniknúť k podstate problémov a nedokáže hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby ich vyriešil. Dokáže len hovoriť nejaké slová a učenia a vykrikovať heslá. Navonok sa zdá byť bystrý, ale keď sa stretne s problémami, nedokáže analyzovať ani posúdiť príčiny problémov, ani nedokáže zhodnotiť vážne následky, ktoré nastanú, ak sa problémy budú naďalej vyvíjať. Nedokáže si v mysli utriediť tieto záležitosti, nieto ešte riešiť problémy. Takýto človek navonok pôsobí výrečne, ale v skutočnosti má slabú kvalitu a nedokáže robiť skutočnú prácu. Podobne, ak vodcovia a pracovníci dokážu pracovné opatrenie po jeho prijatí len prečítať a doslovne vysvetliť, a hoci môžu vydať pracovné opatrenie a na zhromaždeniach hovoriť v duchovnom spoločenstve o jeho kľúčových bodoch, nevedia, ako urobiť konkrétne opatrenia a poskytnúť konkrétne vedenie pre konkrétne požiadavky, princípy, záležitosti, ktoré si vyžadujú pozornosť, osobitné situácie a tak ďalej v rámci pracovného opatrenia, a nemajú žiadne plány, žiadne nápady a žiadnu schopnosť riešiť problémy, potom majú slabú kvalitu. Pri vykonávaní pracovných opatrení nie je prvá úloha, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonať – poskytovanie

vedenia – ľahká ani jednoduchá. Táto prvá úloha preveruje, či vodca alebo pracovník má kvalitu a pracovnú schopnosť, ktorú by mal mať. Ak vodcovia a pracovníci nemajú túto kvalitu a pracovnú schopnosť, nebudú schopní poskytnúť konkrétne vedenie pre pracovné opatrenia ani ich vykonať.

II. Poskytovanie dohľadu a naliehania

Ďalej hovorme v duchovnom spoločenstve o práci „dohľadu“. Z doslovného významu vyplýva, že dohľad znamená kontrolu – kontrolu toho, ktoré cirkvi vykonali pracovné opatrenia a ktoré nie, ako prebieha ich vykonávanie, ktorí vodcovia a pracovníci konajú skutočnú prácu a ktorí nie, a či niektorí vodcovia alebo pracovníci len vydávajú pracovné opatrenia bez toho, aby sa podieľali na konkrétnych úlohách. Dohľad je špecifickou úlohou. Okrem dohľadu nad vykonávaním pracovných opatrení – či boli vykonané, aká je rýchlosť a kvalita ich vykonávania a dosiahnuté výsledky – musia vodcovia a pracovníci vyššej úrovne kontrolovať, či vodcovia a pracovníci striktné dodržiavajú pracovné opatrenia. Niektorí vodcovia a pracovníci navonok hovoria, že sú ochotní pracovné opatrenia dodržiavať, ale keď čelia určitému prostrediu, boja sa zatknutia a sústredujú sa len na to, aby sa skryli, pričom pracovné opatrenia už vo svojej mysli dávno vytesnili; problémy bratov a sestier zostávajú nevyriešené a oni nevedia, čo pracovné opatrenia určujú a aké sú princípy praktizovania. Svedčí to o tom, že pracovné opatrenia neboli vôbec vykonané. Ostatní vodcovia a pracovníci majú na niektoré požiadavky pracovných opatrení názory, majú o nich predstavy a odolávajú im. Keď príde čas na ich vykonanie, odchyľujú sa od ich skutočného významu, robia veci podľa vlastných myšlienok, robia veci naoko a povrchne len preto, aby s nimi skončili, alebo si idú vlastnou cestou a robia veci tak, ako sa im to páči. Všetky takéto situácie si vyžadujú dohľad zo strany vodcov a pracovníkov vyššej úrovne. Účelom dohľadu je lepšie vykonávanie konkrétnych úloh, ktoré si vyžadujú pracovné opatrenia, bez odchýlky a podľa princípov. Vodcovia a pracovníci vyššej úrovne musia pri vykonávaní dohľadu klásť veľký dôraz na to, aby zistili, či niekto nekoná skutočnú prácu alebo či je pri vykonávaní pracovných opatrení nezodpovedný a pomalý; či niekto odoláva pracovným opatreniam a nie je ochotný ich vykonávať alebo ich vykonáva selektívne, alebo jednoducho pracovné opatrenia vôbec nedodržiava a namiesto toho

sa venuje vlastnému podniku; či niekto zadržiava pracovné opatrenia a oznamuje ich len podľa svojich vlastných myšlienok, pričom nedovolí, aby Boží vyvolený ľud poznal ich pravý význam a konkrétne požiadavky – len dohliadaním na tieto otázky a ich kontrolou môžu vodcovia vyššej úrovne zistiť, čo sa skutočne deje. Dajú sa tieto problémy zistiť, ak vodcovia vyššej úrovne nevykonávajú dohľad a kontrolu? (Nie.) Nedajú. Vodcovia a pracovníci preto musia nielen oznamovať pracovné opatrenia a poskytovať vedenie po jednotlivých úrovniach, ale pri vykonávaní pracovných opatrení musia na každej úrovni na prácu aj dohliadať. Regionálni vodcovia musia dohliadať na prácu oblastných vodcov, oblastní vodcovia musia dohliadať na prácu cirkevných vodcov a cirkevní vodcovia musia dohliadať na prácu jednotlivých skupín. Dohľad sa musí vykonávať po jednotlivých úrovniach. Aký je jeho účel? Má uľahčiť presné vykonávanie obsahu pracovných opatrení podľa ich konkrétnych požiadaviek. Úloha dohľadu je preto veľmi dôležitá. Pri vykonávaní dohľadu, ak to prostredie dovoľuje, by mali vodcovia a pracovníci ísť priamo do cirkví a stretávať sa s tými, ktorí konajú skutočnú prácu. Mali by sa pýtať, pozorovať, zisťovať, oboznamovať sa so situáciou a mať prehľad, ako sa práca vykonáva. Zároveň by mali zisťovať, aké ťažkosti a názory majú bratia a sestry v súvislosti s touto prácou a či si osvojili jej princípy. Toto všetko sú konkrétne úlohy, ktoré majú vodcovia a pracovníci vykonávať. Najmä v prípade tých, ktorí majú relatívne slabú kvalitu a ľudskú prirodzenosť, ktorí sú vo svojej práci trochu nezodpovední, nelojálni a relatívne nedbalí, musia vodcovia a pracovníci na ich prácu dohliadať a usmerňovať ju ešte viac. Ako by sa mal vykonávať dohľad a usmerňovanie? Predpokladajme, že povie: „Poponáhľajte sa! Zhora čakajú na náš pracovný výkaz. Táto práca má termín; nenaťahujte to!“ Fungoval by takýto spôsob naliehania? Znamená naliehanie len trochu ich popohnať a to je všetko? Aký je lepší spôsob naliehania? Keď pracujete, je naliehanie súčasťou vašich úloh? (Áno. Ak vidím, že niektoré úlohy sa nevykonávajú včas, snažím sa pochopiť, prečo ich nerobia, a sledujem ich prácu.) Ak vidíte niekoho, kto nevie, ako prácu vykonať, musíte mu poskytnúť konkrétne vedenie a pomoc a ukázať mu smer. Ak vidíte, že je niekto lenivý, musíte ho orezať. Ak vie, ako prácu vykonať, ale je príliš lenivý ju robiť, je pomalý, prokrastinuje a oddáva sa telesnému pohodliu, potom by mal byť podľa

potreby orezaný. Ak orezávanie problém nevyrieši a jeho postoj sa nezmení, čo treba urobiť? (Nenechať ho robiť túto prácu.) Najprv mu dajte varovanie: „Táto práca je veľmi dôležitá. Ak k nej budeš naďalej pristupovať s takýmto postojom, tvoja povinnosť ti bude odobratá a zverená niekomu inému. Ak ju nie si ochotný robiť ty, urobí ju niekto iný. Nie si verný svojej povinnosti; nie si spôsobilý na túto prácu. Ak na túto úlohu nestačíš a nedokážeš znášať telesné útrapy, Boží dom ťa môže nahradiť niekým iným a môžeš tiež podať výpoveď. Ak neodstúpiš a si naďalej ochotný ju robiť, potom ju rob dobre a rob ju podľa požiadaviek a princípov Božieho domu. Ak to nedokážeš a opakovane zdržiavaš postup, čím spôsobuješ straty na práci, potom Boží dom voči tebe vyvodí dôsledky. Ak nedokážeš plniť túto povinnosť, potom prepáč, ale budeš musieť odísť!“ Ak je po varovaní ochotný kajať sa, môže zostať. Ale ak sa po opakovaných varovaniach jeho postoj nezmení a neprejaví ani náznak ľútosti, čo treba urobiť? Mal by byť okamžite prepustený – nevyrieši to problém? Nie je to tak, že by sme ľuďom vyčítali drobné chyby alebo menšie problémy, keď ich u niekoho vidíme; skôr im dávame príležitosti. Ak sú ochotní kajať sa a zmenia sa, stanú sa oveľa lepšími ako predtým, potom ich ponechajte, ak je to len trochu možné. Ak opakované dávanie príležitostí, duchovné spoločenstvo o pravde, orezávanie a varovanie nefungujú a nikto im nedokáže účinne pomôcť, potom to nie je bežný problém: ľudská prirodzenosť tohto človeka je príliš slabá a vôbec neprijíma pravdu. V takom prípade nie je na túto povinnosť vhodný a mal by byť poslaný preč. Nie je spôsobilý konať povinnosť. Takto by sa mala táto záležitosť riešiť.

Pri dohľade nad prácou cirkvi by vodcovia a pracovníci mali byť nielen zdatní v odhaľovaní rôznych problémov, ale mali by venovať osobitnú pozornosť aj niektorým cirkevným vodcom, voči ktorým majú obavy alebo ich považujú za nespoľahlivých. Na týchto ľuďoch treba dlhodobo dohliadať a sledovať ich; nemôžete sa ich len občas opýtať na situáciu alebo odbaviť záležitosť niekoľkými slovami a považovať ju za vybavenú. Niekedy je potrebné zostať priamo na mieste a dohliadať na ich prácu. Aký je účel zotrvania priamo na mieste? Účelom je rýchlejšie odhaliť a vyriešiť problémy a dobre vykonať prácu. Niekedy nedokážeš odhaliť problémy hneď po príchode na pracovisko. Problémy postupne vyplávajú na povrch a dajú sa odhaliť až po podrobnom oboznámení sa so situáciou, kontrole práce a

dôslednom pozorovaní. Dohľad priamo na mieste neznamená dozeráť na ľudí alebo ich strážiť. Čo znamená dohľad? Dohľad zahŕňa kontrolovanie a usmerňovanie. Znamená to konkrétne sa do detailov pýtať na prácu, spoznať priebeh práce a slabé miesta v práci a mať o tom prehľad, pochopiť, kto je vo svojej práci zodpovedný a kto nie a tiež to, kto je schopný prácu vykonávať a kto nie a ďalšie veci. Dohľad si niekedy vyžaduje konzultovať, pochopiť a preverovať situáciu. Niekedy si vyžaduje osobný rozhovor alebo priamu kontrolu. Častejšie samozrejme zahŕňa priame duchovné spoločenstvo so zodpovednými osobami, pýtať sa na vykonávanie práce, ťažkosti a problémy, ktoré sa vyskytli, a podobne. Pri vykonávaní dohľadu môžete prísť na to, ktorí ľudia sa svojej práci venujú len navonok a veci robia len povrchne, ktorí ľudia nevedia vykonávať konkrétne úlohy, ktorí ľudia ich vedia vykonávať, ale nerobia reálnu prácu a iné podobné problémy. Najlepšie je, ak sa tieto zistené problémy dajú vyriešiť včas. Čo je účelom dohľadu? Je ním lepšie vykonávanie pracovných opatrení, aby sa zistilo, či je práca, ktorú ste zadali, primeraná, či nie sú prítomné nejaké prehliadnutia alebo veci, ktoré ste nevzali do úvahy, či sú nejaké oblasti, ktoré nie sú v súlade s princípmi, či existujú nejaké skreslené aspekty alebo oblasti, v ktorých sa urobili chyby, a tak ďalej – všetky tieto problémy sa dajú zistiť v rámci procesu vykonávania dohľadu. Ak však zostaneš doma a nebudeš vykonávať túto špecifickú prácu, môžeš tieto problémy odhaliť? (Nie.) Na mnohé problémy sa treba pýtať, všimáť si ich a porozumieť im na mieste, aby sa o nich vedelo a bol o nich prehľad. Pri vykonávaní dohľadu musíte naliehať na tých, ktorí sú vo svojej práci nezodpovední a nedbalí, klamú nadriadených a taja veci pred podriadenými, sú povrchní a pomalí. Práve sme hovorili o niekoľkých krokoch, ako na nich naliehať: poskytnúť usmernenie, mať duchovné spoločenstvo, orezať, varovať a prepustiť. Dajú sa tieto kroky ľahko vykonať? (Áno.)

III. Kontrolovanie a sledovanie

Po tom, čo vodcovia a pracovníci na prácu naliehajú, nasleduje jej kontrola. Aký je zvyčajný účel kontroly práce? Kontrola práce slúži na to, aby sa určil pokrok zadaných úloh, identifikovali sa akékoľvek problémy, ktoré treba neodkladne vyriešiť, a nakoniec sa zabezpečilo, aby bola práca naozaj dobre vykonaná. Po zadaní práce je potrebné skontrolovať niekoľko

aspektov: v akom štádiu je nasledujúca práca, či bola dokončená, aká je efektívna, aké sú výsledky, či boli identifikované nejaké konkrétne problémy, či sú nejaké ťažkosti, či sú nejaké oblasti, ktoré nie sú v súlade s princípmi, a tak ďalej. Kontrola práce, ktorú ste zadali, je tiež konkrétna a nevyhnutná úloha. Niektorí vodcovia a pracovníci často robia chybu: myslia si, že keď prácu zadali, ich úloha je splnená. Veria: „Moja úloha je hotová, moja zodpovednosť je splnená. V každom prípade som vám povedal, ako to robiť“. Viete, čo robiť, a súhlasili ste, že to urobíte. Nemusím sa starať o to, ako veci postupujú; len mi podajte správu, keď skončíte.“ Po naplánovaní a zadaní práce veria, že ich úloha je splnená a všetko je v poriadku. Prácu nesledujú ani nekontrolujú. Pokiaľ ide o to, či je osoba, ktorú poverili vedením úlohy, vhodná, aký je stav väčšiny ľudí, či sa vyskytujú problémy alebo ťažkosti, či majú dôveru v dobré vykonávanie cirkevnej práce, či sa vyskytujú skreslené alebo nesprávne aspekty alebo či dochádza k porušovaniu pracovných opatrení Zhora, nič z toho si nezisťujú, nič z toho nekontrolujú ani nesledujú. Po zadaní práce jednoducho považujú svoju úlohu za splnenú; takto sa konkrétna práca nevykonáva. Čo by sa malo pri práci kontrolovať? Hlavne treba skontrolovať, či je plán vykonávania v súlade s pracovnými opatreniami, či neporušuje princípy a požiadavky pracovných opatrení a či sa tam počas práce nevyskytujú ľudia, ktorí spôsobujú narušenia a vyrušenia, ľudia, ktorí slepo robia rozruch, alebo ľudia, ktorí používajú vznešené frázy. Samozrejme, pri kontrole práce zároveň kontrolujete, či sa vo vašom vlastnom vykonávaní pracovných opatrení nevyskytli nejaké chyby. Kontrola práce iných je v skutočnosti aj kontrolou vašej vlastnej práce.

Duchovné spoločenstvo o tom, ako vykonávať pracovné opatrenia, s uvedením príkladu

Pokiaľ ide o to, ako vykonávať pracovné opatrenia Zhora, uvedme si konkrétny príklad. Povedzme, že pracovné opatrenie vyžaduje, aby ľudia písali články so skúsenosťnými svedectvami. Je to konkrétna úloha, ktorá pokrýva širokú škálu aspektov a je to dlhodobá, nepretržitá úloha, nie dočasné pracovné opatrenie. Čo by teda mali vodcovia a pracovníci urobiť ako prvé po vydaní tohto pracovného opatrenia? Podľa deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, ktorá od nich vyžaduje, aby poskytovali vedenie, dohľad a

naliehanie a aby kontrolovali a sledovali stav vykonávania pracovných opatrení, prvá vec, ktorú by mali vodcovia a pracovníci urobiť, je hovoriť v duchovnom spoločenstve s vedúcimi tímov a nadriadenými o tom, ako konkrétne vykonávať túto úlohu primerane a spôsobom, ktorý prinesie výsledky, a zabezpečiť, aby každý mal pre túto prácu cestu a princípy, ktorými sa bude riadiť. Len vďaka takémuto duchovnému spoločenstvu je možné dobre vykonávať prácu. Najprv sa uistite, že každý rozumie štandardom, ktoré Zhora vyžadujú pre písanie článkov so svedectvami, a aký druh článkov so svedectvami sa vyžaduje. Najprv stanovte konkrétny obsah, princípy a rozsah týchto článkov a uistite sa, že všetci vodcovia a pracovníci sú s nimi oboznámení. Okrem toho poskytnite konkrétne duchovné spoločenstvo a vedenie o dĺžke, formáte, téme a jazykovom štýle článkov – napríklad im dajte vedieť, že články môžu byť napísané vo forme rozprávania, denníka, osobnej výpovede, básne v próze a podobne. Nie je to poskytovanie vedenia? (Áno.) Po poskytnutí vedenia bude každý poznať konkrétny koncept a definíciu článkov so svedectvami, ktoré má napísať. Následne určite, kto má kvalitu a skúsenosti na písanie článkov so skúsenostnými svedectvami a komu chýbajú hlboké skúsenosti a môže sa len cvičiť v písaní priemerných článkov so svedectvami. Cirkevní vodcovia si musia byť týchto situácií dobre vedomí. Po napísaní článkov ich skontrolujte, aby ste zistili, či sú pravdivé a budujúce. Ak sú na požadovanej úrovni, môžu sa použiť ako vzorové články pre bratov a sestry, ktorí ešte články nepísali alebo nevedia, ako ich napísať, aby si ich prečítali a mali referenciu. Ak má niekto skúsenosti a je ochotný písať články so svedectvami, mal by sa riadiť princípmi a požiadavkami, zdieľať obsah svojho srdca a hovoriť praktické slová, aby čitateľov budoval. Ak niektorí ľudia nie sú dobrí v písaní článkov a dokážu napísať len jednoduchý opis udalostí, čo s nimi? Aj keď ich články nespĺňajú štandard, mali by sa stále cvičiť. Mali by písať články o svojom skutočnom porozumení a ocenení, ktoré získali zo zažívania Božích slov. Po redakčnej úprave a kontrole týchto článkov, ak obsah spĺňa štandard pre články so svedectvami, potom sú takéto články platné. Bez ohľadu na štýl písania článku a bez ohľadu na jeho formu – či je napísaný ako rozprávanie alebo denník – pokiaľ je pre čitateľov prospešný a budujúci, môže byť napísaný. Sú aj ľudia s nízkou úrovňou vzdelania, ktorí majú nejaké skúsenostné svedectvá, ale nevedia, ako články so svedectvami napísať. Čo

robiť v takýchto prípadoch? Môžu svoje skúsenosti vyrozprávať a niekto s vyšším vzdelaním im môže pomôcť zaznamenať ich skúsenosti a potom ich presne vyjadriť podľa pravého významu danej osoby a upraviť ich do článku so svedectvom, ktorý je na požadovanej úrovni. Aj takéto články sú platné. Na začiatku tejto práce najprv v duchovnom spoločenstve hovorte o tom, čo je článok so svedectvom a aký je jeho formát. Potom stanovte konkrétne požiadavky a opatrenia pre ľudí rôznych úrovní vzdelania, rôznych vekových skupín a tých s rôznymi skúsenosťami a duchovným vzrastom. Najprv nechajte napísať nejaké články tých so skúsenosťami. Medzitým v cirkvi identifikujte jednotlivcov, ktorí sú vhodní na vedenie bratov a sestier pri písaní článkov a ktorí sú vhodní na úpravy a korektúry článkov, aby vykonávali tieto konkrétne úlohy. Tým sa zabezpečí počiatočné opatrenie pre túto prácu. Znamená takéto usporiadanie, že práca je tým plne vykonaná a môžete ju nechať tak? Nie, je to len poskytnutie konkrétneho usmernenia, pomoci a plánov vykonávania na základe požiadaviek pracovného opatrenia. Čo by mali vodcovia a pracovníci urobiť ďalej? Mali by ste dohliadať na prácu. Mal by mať tento dohľad cieľ? Dohľad neznamená robiť náhodné kontroly; musí mať primárny cieľ. Musíte mať jasné porozumenie toho, na koho treba dohliadať a ktoré pracovné etapy si vyžadujú dohľad. Napríklad, ak je cirkevnou vodkyňou sestra, ktorá zvyčajne nie je vo svojej práci seriózna, rada sa chváli, mieri vysoko, ale je neschopná, má tendenciu klamať svojich nadriadených a tajiť veci pred podriadenými, hovorí obzvlášť príjemne znejúcim spôsobom a má tendenciu byť vo svojej práci povrchná, je nevyhnutné, aby sa na jej prácu dohliadalo. Nemôžete jej plne dôverovať. Prvým krokom je teda skontrolovať jej prácu a zistiť, ako prebieha jej vykonávanie pracovných opatrení. Je to len svojvoľné dohliadanie na ľudí? (Nie.) Je to nevyhnutné pre prácu, pretože táto práca je príliš dôležitá a tí, ktorí vykonávajú tento druh práce, musia byť spoľahliví. Ak nevykonávajú konkrétne úlohy a nie sú dôveryhodní, slepá dôvera v nich oneskorí prácu cirkvi a aj ty budeš zanedbávať svoju zodpovednosť. Pri takýchto ľuďoch sa nemôžeš nechať ovplyvniť tým, ako pekne znejú ich slová alebo ako silno hlásajú svoj záväzok; v skutočnosti len dobre rozprávajú, ale v zákulisí nerobia nič podstatné. Takíto ľudia sú presne cieľom dohľadu. Prostredníctvom dohľadu pozorujte, či sa kajali. Ak nie, okamžite ich prepustite a prestaňte na nich plytvať úsilím.

V skutočnosti by ste mali praktizovať sledovanie, dohľad a poskytovanie usmernenia u väčšiny vodcov a pracovníkov. U tých, ktorí dokážu robiť skutočnú prácu a majú zmysel pre zodpovednosť, ak ide o prácu, ktorú vedia robiť, nie je potrebný dohľad. Avšak pri novej alebo dôležitej práci je sledovanie, dohľad a poskytovanie usmernenia stále nevyhnutné. Dá sa povedať, že takýto dohľad a sledovanie práce je prácou vodcov a pracovníkov. Sledovanie, dohľad a poskytovanie usmernenia nie je o nedôvere, ale o zabezpečení hladkého priebehu práce. Keďže ľudia majú rôzne nedostatky a navyše rôzne skazené povahy, bez praktizovania týmto spôsobom nie je možné zaručiť, že práca bude dobre vykonaná. Tí, ktorí boli práve povýšení do práce, si vyžadujú ešte viac sledovania, dohľadu a usmerňovania. Je to konkrétna úloha, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať. Ak nepraktizuješ sledovanie, dohľad a poskytovanie usmernenia, mnohé úlohy sa nedajú dobre vykonať a niektoré práce môžu byť dokonca nepodarené alebo zastavené. Je to až príliš bežný jav. Najmä vodcovia a pracovníci, ktorí sa neusilujú o pravdu, si vyžadujú ešte viac dohľadu. U iných sa práca dá vykonávať celkom dobre, ale u takýchto ľudí je neisté, či sa práca dá vykonať alebo ako dobre sa vykoná, a je ešte ťažšie povedať, či sa vykoná podľa pracovného opatrenia. Takíto ľudia nie sú vo svojej práci veľmi spoľahliví. Ak im dôveruješ bez toho, aby si dohliadal na ich prácu, je to v podstate povrchné a nezodpovedné voči práci. Takýchto ľudí musíš sledovať a dohliadať na nich a zapájať sa do práce ich cirkvi. Ak ťa nie sú ochotní pustiť alebo ťa nevítajú, čo by si mal urobiť? Môžeš povedať: „Prehltnem svoju hrdosť a aj tak pôjdem.“ Sú tieto slová správne? (Nie.) To nie je ich osobné územie; je to cirkev a spadá to do rozsahu tvojej zodpovednosti. Nenatáhuješ svoj pobyt v ich dome, aby si sa priživoval; ideš do cirkvi robiť prácu. Nejde o prehltutie hrdosti. Hoci je vodcom, Boží vyvolený ľud nie je jeho. Musíš sledovať a dohliadať na jeho prácu, pretože je vo svojej práci nezodpovedný a neverný. Čo by si teda mal urobiť, keď tam pôjdeš? Najprv sa ho opýtaj, kto v cirkvi má životné skúsenosti a vie písať články so skúsenostnými svedectvami, kto sa relatívne viac zameriava na usilovanie sa o pravdu, kto sa relatívne viac zameriava na písanie denníkov a poznámok z duchovnej pobožnosti, kto sa zameriava na zdieľanie svojich skúseností na zhromaždeniach a kto má najviac skúsenostných svedectiev. Nech najprv poukáže na týchto ľudí. Ak poskytne niekoľko bratov a sestier s

tým, že títo sa relatívne viac zameriavajú na čítanie Božích slov, majú osvetlenie a osvetlenie Ducha Svätého, často píšú poznámky z duchovnej pobožnosti, zameriavajú sa na praktizovanie pravdy pri stretávaní sa so situáciami a často zdieľajú skúsenostné svedectvá, ktoré ostatní radi počúvajú, potom by si sa mal s týmito bratmi a sestrami stretnúť a hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve. Okrem toho sú v cirkvi určite aj ľudia, ktorí majú nízku úroveň vzdelania a nevedia písať články, ale majú praktické skúsenosti. Títo ľudia potrebujú vedenie a výcvik a môžeš nechať tých, ktorí vedú písať články, aby im na istý čas pomohli. Zároveň vyber osobu, ktorá bude zodpovedná za vykonávanie konkrétnej práce Božieho vyvoleného ľudu, ktorá spočíva v písaní článkov so skúsenostnými svedectvami. Táto osoba bude zodpovedná za zbieranie, jazykovú úpravu, kontrolu a následné odovzdávanie dokončených článkov. A čo by mal robiť cirkevný vodca? Nech dohliada a sleduje tieto úlohy. Niektorí ľudia by mohli povedať: „Keďže je tu cirkevný vodca, prečo musíme vybrať niekoho, kto bude zodpovedný? Nie je to zbytočné?“ Je to zbytočné? (Nie.) Prečo nie? Práve preto, lebo tento cirkevný vodca nerobí skutočnú prácu a je príliš nespoľahlivý, musíš vybrať inú osobu, ktorá bude za túto prácu konkrétne zodpovedná. Ak by bol cirkevný vodca spoľahlivý, bol by schopný po prijatí pracovného opatrenia prácu stabilne vykonávať a ty by si na neho nemusel takto dohliadať. Voľba niekoho, kto bude zodpovedný, nie je o odsúvaní cirkevného vodcu, ale o dosahovaní lepších pracovných výsledkov. Ak túto osobu nevyberieš, práca by mohla zlyhať a bolo by neisté, kedy bude dokončená alebo prinesie výsledky.

Cieľom zapojenia vodcov a pracovníkov do cirkevnej práce je viesť Boží vyvolený ľud k tomu, aby prakticky zažil Božie dielo. Nielenže by mali dobre konať svoju vlastnú povinnosť, ale mali by aj pomáhať Božiemu vyvolenému ľudu a viesť ho pri vykonávaní všetkej cirkevnej práce v súlade so štandardmi, ktoré si vyžadujú pracovné opatrenia. Iba takíto vodcovia a pracovníci sú v súlade s Božími úmyslami. Ak sa však konkrétne nezapojíš do práce a nebudeš praktizovať dohliadanie nad vodcami a pracovníkmi, ktorí nevykonávajú skutočnú prácu, výsledky týchto cirkevných úloh môžu vyjsť navnivoč, pretože ich zničia falošní vodcovia. Ak jasne rozumieš situácii v určitej cirkvi a v srdci vieš, že jej vodcovia sú nezodpovední, no napriek tomu situáciu včas nesleduješ a neposkytneš usmernenie, nie je to zanedbanie

zodpovednosti? Môžeš pri tomto type práce hneď odísť, ak si ju konkrétne sledoval, zapojil sa do nej a zabezpečil si nadriadeného aj ľudí, ktorí ju majú vykonať? (Nie.) Najlepšie je prácu istý čas sledovať. Počas sledovania môžeš jednak naliehať na cirkevných vodcov a viesť ich, aby na tejto úlohe aktívne pracovali. Okrem toho môžeš presne porozumieť pracovnej situácii ľudí, ktorých si poveril, a zároveň ich môžeš včas poopraviť a pomôcť im pri akýchkoľvek problémoch, s ktorými sa kedykoľvek stretnú. Ak odídeš príliš skoro a potom sa vrátiš, aby si sa zaoberal vzniknutými problémami a riešil ich, zdrží to prácu. Stručne povedané, pri tejto konkrétnej práci je okrem zapojenia sa do poverovania personálu a nadriadeného najlepšie aj istý čas sledovať, aké problémy sa počas ich práce vyskytnú. Jednak dohliadaj na to, či si cirkevní vodcovia plnia svoju zodpovednosť, a jednak sleduj, ako personál vykonáva prácu. Keďže väčšina ľudí túto prácu predtým nerobila a nie je známe, aké problémy môžu nastať, pri zapojení do tejto práce budeš neustále objavovať nejaké neznáme problémy. Samozrejme, najlepšie je poskytnúť aj včasné riešenia. Byť na mieste, dohliadať a sledovať sú najlepšie praktiky. Nerob to len povrchné a nedbanlivo, aby si to mal za sebou. Je to práca vykonávaná v osobitnej situácii, ktorá poskytuje určitú pomoc a vedenie. Po vyriešení problémov istý čas sleduj ich prácu. Vidiš, že už boli napísané nejaké články a že existuje mnoho typov článkov, ktoré sa zaoberajú rôznymi problémami a pokrývajú rôzne témy – niektoré sú o skúsenostiach s prenasledovaním zo strany ČKS, niektoré o skúsenostiach s prenasledovaním v rodine, niektoré o tom, ako ľudia porozumejú skazeným povahám, ktoré odhaľujú, alebo ako sa riešia rôzne skazené stavy, ktoré ľudia prejavujú pri konaní svojich povinností, a tak ďalej. Všetky tieto články o svedectvách sa musia skontrolovať, aby sa zabezpečilo, že úplne zodpovedajú skutočnosti a skutočne budujú ľudí, a až potom môžu byť schválené a spracované do videí. Keď práca dosiahne túto úroveň, už uvidíš výsledky. To dokazuje, že z predbežného hľadiska sú personál a nadriadený, ktorých si touto prácou poveril, relatívne vhodní. Ak potom dokážu túto prácu dokončiť sami, je vhodné, aby si sa stiahol. Sú vodcovia a pracovníci, ktorí takto pracujú, tiež budovaní? Je to prínosnejšie, než len celý deň tárať o teóriách a márníť čas? (Áno.) Tento druh práce prináša veľké odmeny. Jednak sa naučíš riešiť skutočné problémy. Jednak si plníš zodpovednosti

vodcov a pracovníkov. Okrem toho sa tvoje porozumenie pravde nezastaví na úrovni slov a učení; skôr uplatňuješ pravdu viac v reálnom živote. Týmto spôsobom ľudia získavajú praktické skúsenosti a ich porozumenie pravde sa stáva konkrétnejším a praktickejším.

Keď je pilotná práca cirkvi vedená do tejto miery a dosiahnu sa počiatočné výsledky, akú prácu by mali vodcovia a pracovníci robiť ďalej? Je tvoja práca hotová, keď sa dokončí pilotný projekt? Máš ešte nejakú prácu? Práce je ešte tak veľa! Po vedení práce tejto cirkvi zisti, práca ktorej ďalšej cirkvi potrebuje cieleňé vedenie, a potom do tej cirkvi choď a pokračuj v poskytovaní vedenia. Keďže už máš nejaké pracovné skúsenosti a osvojil si si niektoré pravdy-princípy, bude oveľa ľahšie opäť poskytovať vedenie. Samozrejme, podľa vopred prediskutovaných pracovných krokov by si mal najprv skontrolovať, či sú vybraní pracovníci na požadovanej úrovni, či sú na túto prácu vhodní a či ich kvalita, ľudská prirodzenosť, úroveň vzdelania, miera, do akej sa usilujú o pravdu, postoj k povinnosti a porozumenie pravde, okrem iných aspektov, sú relatívne ideálne a či sú to relatívne špičkoví jednotlivci. Počas obdobia dohľadu a kontroly práce budeš mať príležitosť zistiť, že niektorí vodcovia a pracovníci alebo nadriadení nie sú na požadovanej úrovni. Niektorí ľudia majú napríklad slabú kvalitu a nedokážu vykonávať prácu. Iní majú skreslené chápanie, nesprávne názory, chýba im normálne myslenie a nemajú duchovné porozumenie. Dokážu robiť korektúry článkov len na základe svojich akademických vedomostí, ale sú nezalí, pokiaľ ide o vhodnosť konkrétnych duchovných výrazov a vhodnosť citovania Božíh slov; vôbec nedokážu do týchto vecí preniknúť, čo ukazuje, že ich výber bol nevhodný a že by mali byť okamžite nahradení. Iní sú medzitým vybraní za nadriadených, a hoci dokážu urobiť nejakú prácu, lepšie výsledky dosahujú, keď sami píšu články. Keď sú požiadaní, aby slúžili ako nadriadení, keď sú zaneprázdnení prácou, nemajú čas písať a prácu nadriadeného nevykonávajú veľmi dobre. Nie sú zruční v poskytovaní vedenia, v kontrole práce ani v náprave problémov, ale sú lepší vo vykonávaní jednej konkrétnej úlohy. Výber takéhoto jednotlivca za nadriadeného teda nie je vhodný a mal by sa zvoliť iný kandidát. Preto keď vodcovia a pracovníci kontrolujú a sledujú konkrétnu úlohu, nestačí len klásť otázky a pýtať sa, aby zistili, či nadriadený rozumie princípom. Musíte si tiež všímať, aká je ľudská prirodzenosť danej

osoby a či sú jej kvalita, schopnosť chápania a duchovný vzrast vhodné na konanie tejto povinnosti. Ak kontrola odhalí pracovníkov, ktorí nie sú na požadovanej úrovni, musia sa včas urobiť úpravy. Práve toto zahŕňa kontrola práce.

Pri vykonávaní práce spočívajúcej v písaní článkov so svedectvami sa musia vodcovia a pracovníci okrem kontroly, či je nadriadený pre túto prácu vhodný, tiež naučiť kontrolovať články a poskytovať určité usmernenie a preverovanie pri práci na písaní článkov. Články, ktoré sú napísané konkrétne a prakticky, môžu slúžiť ako príklady. Články, ktoré sú napísané prázdny a nepraktickým spôsobom, sú bezcenné a ľudí nebudujú, a preto by mali byť priamo vyradené. Takto budú bratia a sestry vedieť, ktoré typy článkov sú cenné a ktoré nie, a v budúcnosti nebudú písať bezcenné články, čím sa vyhnú plytvaniu energiou a časom. Týmto spôsobom bude tvoja práca cenná. Keď ideš kontrolovať prácu, musíš skontrolovať všetky druhy článkov so skúsenosťnými svedectvami, ktoré napísali, aby si zistil, či neobsahujú nejaké prímеси alebo nepravdy a či sú články budujúce alebo nie. Musíš najprv tieto veci preveriť. Keď to preveruješ, neučíš sa aj ty? (Áno.) Ako sa učíš, budeš túto prácu robiť čoraz lepšie. Predpokladajme, že nekontroluješ, neberieš veci vážne a si nezodpovedný a iba mechanicky vykonávaš činnosť, len s cieľom dokončiť prácu a potom nahlásiť svojim nadriadeným, že je hotová, a myslíš si: „V každom prípade, naša cirkev má veľa ľudí, ktorí vedia písať články so svedectvami. Keď dopíšu, všetky ich odovzdám. Koho zaujíma, či sú na požadovanej úrovni alebo nie? Pokiaľ vodcovia na vyššej úrovni vedia, že som urobil veľa práce, vykonal som pracovné opatrenia a bol som zaneprázdnený, to stačí!“ Je to zodpovedný postoj? (Nie.) To je nezodpovednosť. Ak preberáš zodpovednosť, musíš najprv veci preveriť u seba. Každý článok predložený prostredníctvom teba musí byť na požadovanej úrovni; každý, kto ho číta, by mal povedať, že je budujúci, a mal by byť ochotný ho čítať. Len to je plnenie zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Kontrola práce neznamená len mechanicky vykonávať činnosť, kričať heslá, kázať učenia alebo svojvoľne poučovať ľudí. Znamená to kontrolovať efektivitu a výsledky práce, kontrolovať, či práca, ktorú si urobil, je na požadovanej úrovni, či dosahuje výsledky vykonávania pracovných opatrení, či spĺňa Božie požiadavky, ktoré oblasti sú na požadovanej úrovni a ktoré nie – toto sú veci, ktoré

treba kontrolovať. Zahŕňa to vykonávanie konkrétnej práce a súvisí to s kvalitou ľudí, s tým, či majú duchovné porozumenie, koľko pravdy chápú, koľko pravdy-reality vlastnia, a s ich schopnosťou nazerať na veci. Ak vieš, ako kontrolovať prácu, a pri kontrole práce dokážeš objaviť problémy, pochopiť jadro problémov, uchopiť ich podstatu a vyriešiť problémy, a pred odovzdaním článkov so svedectvami ich preveríš podľa princípov a zaručíš, že články, ktoré predkladáš, sú všetky na požadovanej úrovni a budujú tých, ktorí ich čítajú, potom si ako vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni a svoju prácu si vykonal riadne.

Väčšina ľudí dokáže vykonávať prácu poskytovania vedenia, dohľadu a naliehania. Keď sú však potrebné kontrola a preverovanie, vtedy sa skúša kvalita vodcov a pracovníkov a to, či vlastnia pravdu-realitu. Niektorí ľudia dokážu poskytovať vedenie, dohliadať na prácu a orezávať alebo prepúšťať a zaoberať sa nevhodným personálom, ale nevedia, ako posúdiť efektivitu a výsledky práce, ktorú zorganizovali, či je v súlade s pracovnými opatreniami a ako to vyriešiť, ak nie je. Väčšina vodcov a pracovníkov dokáže nanajvýš poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie, ale keď príde na kontrolu práce, nevedia, čo robiť, nemajú žiadne princípy a nevedia si rady. Myslia si: „Pracovné opatrenia boli vykonané, tak čo sa má na tom kontrolovať? Všetci pracujú, nikto nezaháľá, s ľuďmi, ktorí spôsobili narušenia a vyrušenia, sme sa porátali a tí, ktorých bolo treba prepustiť alebo odstrániť, boli príslušne vybavení. Čo ešte treba kontrolovať?“ Jednoducho to nechápu. Kontrola práce si vyžaduje preverovanie. Čo znamená preverovanie? Znamená to, že musíš urobiť záver. Napríklad, nadriadený pre prácu na písaní článkov so skúsenosťnými svedectvami ti prinesie článok a povie, že štýl písania je celkom dobrý, jazyk je plynulý a jazykový štýl aj téma článku sú dobré. Cíti však, že mu zrejme chýba praktický obsah a nedokáže budovať ľudí, že ho treba doplniť a vylepšiť, ale sám do tejto záležitosti nedokáže preniknúť, a tak ťa požiada, aby si sa na to pozrel. Čo to znamená, že ťa požiada, aby si sa na to pozrel? Znamená to, že potrebuje, aby si to preveril. Ako to preveruješ a či to preveruješ dobre, je skúškou tvojho skutočného duchovného vzrastu. Čo znamená skutočný duchovný vzrast? Znamená to, či rozumieš pravdám-princípom. Ak nadriadený nerozumie princípom písania článkov so svedectvami, nedokáže posúdiť, či je článok praktický a pravdivý, a nevie,

ako usudzovať, a ty si na tom rovnako, nedokážeš usudzovať ani prijať rozhodnutie, dokazuje to jednu vec: tvoja kvalita je približne rovnaká ako jeho a nedokážeš články preverovať. Nie je to tak? Pravda, ktorej rozumieš, je približne rovnaká ako tá jeho a nedokážeš rozpoznať problémy, ktoré nedokáže rozpoznať on – to poukazuje na problém. Ak dokážeš preniknúť do problémov, do ktorých on preniknúť nedokáže, a dokážeš kontrolou objaviť problémy, ktoré on objaviť nedokáže, dokazuje to, že dokážeš články preverovať. On si myslí, že väčšina článkov je na požadovanej úrovni a bez výrazných problémov, ale svojou kontrolou a preverovaním nájdeš malú časť, ktorá na požadovanej úrovni nie je. Vysvetlíš problémy v týchto článkoch prostredníctvom rozboru a duchovného spoločenstva; všetci súhlasia, že tvoje postrehy sú rozumné, v súlade s princípmi a nie je to zbytočné hľadanie chýb, ale skutočne ide o reálne problémy, ktoré by sa mali napraviť. Niektoré články sú prázdne a chýba im praktické skúsenostné porozumenie; niektoré články majú praktické skúsenostné porozumenie, ale nie sú vyjadrené dostatočne konkrétne; niektoré články citujú Božie slová nevhodne, nevyberajú vhodnejšie úryvky z Božích slov, čo vedie k horším výsledkom; niektoré články majú nesprávne názory, so skresleným chápaním a chýbajúcim duchovným spoločenstvom o porozumení pravde, čo čitateľov nebuduje a ľahko v nich môže vyvolať negatívu a nedorozumenia; a tak ďalej. Všetky tieto problémy dokážeš odhaliť a preniknúť do nich. Prostredníctvom svojho duchovného spoločenstva im pomáhaš osvojiť si princípy, čo umožňuje tým, ktorí majú skúsenosti, písať pravdivé skúsenostné svedectvá. Vyberáš tie články, ktoré sú pre ľudí budujúce a cenné, ako skúsenostné svedectvá, ktoré sú na požadovanej úrovni, aby to bolo pre Boží vyvolený ľud povznášajúce, keď ich bude čítať. Medzitým sa vyradia tie články, ktorým chýba pravdivé skúsenostné porozumenie alebo obsahujú skreslené chápanie. Ak to robíš, nie je to vari preverovanie? Ak máš takúto schopnosť vnímať záležitosti a vykonávať prácu, nie je tvoja kvalita dostatočná? Neplníš si zodpovednosti vodcov a pracovníkov? (Áno.) Ak si myslí, že väčšina článkov je prijateľná, a prinesie ti ich na preverenie, a ty si tiež myslíš, že väčšina z nich je dobrá, zatiaľ čo v skutočnosti niektoré z nich majú problémy a potrebujú ďalší výber, redakčnú úpravu a nápravu problémov, ale ty ich nedokážeš prezrieť – keď ich predložíš Zhora a Zhora zistia, že niektoré články nie sú na požadovanej

úrovni, a vyradia ich – neznamená to, že si ich riadne nepreveril? Na jednej strane kontrola práce skúša kvalitu vodcov a pracovníkov a na druhej strane skúša mieru ich porozumenia pravde. Niektorí ľudia nedokážu preverovať, pretože ich kvalita je slabá a bráni im v tom, nerozumejú pravde v tejto oblasti a nedokážu do problémov preniknúť. Pri kontrolách len robia veci naoko a nevedia, čo kontrolovať. Niektorí ľudia majú dostatočnú kvalitu, ale pretože ich porozumenie pravde je plytké, dokážu spozorovať problémy, ale nevedia, ako ich riešiť. Títo ľudia majú ešte priestor na zlepšenie. Ak však ľudia nedokážu ani len spozorovať problémy, niet pre nich cesty k pokroku.

Výkonávanie práce spočívajúcej v písaní článkov so skúsenostnými svedectvami zahŕňa dôležitý krok kontroly, ktorý závisí od toho, či vodcovia a pracovníci vlastnia pravdu-reality. Okrem kontroly vodcov a pracovníkov, ktorí majú relatívne slabú kvalitu a sú pomerne slabí, by si sa mal tiež informovať o tých s priemernou kvalitou a snažiť sa im porozumieť. Ak prostredie nie je vhodné, môžeš poslať niekoho, aby sa informoval, porozumel situácii a urobil podrobné záznamy. Ak to prostredie dovoľuje, je najlepšie ísť osobne a komunikovať s nadriadeným pre túto prácu; pýtať sa, zisťovať a porozumieť konkrétnej situácii tejto práce a pozrieť sa, ako dobre sa práca vykonáva. Stručne povedané, keď je raz vydané pracovné opatrenie na písanie článkov so skúsenostnými svedectvami, nie je to niečo, čo sa dá uzavrieť za jeden alebo dva mesiace. Nie je to dočasná úloha, ale dlhodobá práca. Vodcovia a pracovníci by nemali len poskytovať vedenie, dohľad, naliehať a robiť kontrolu počas prvého jedného alebo dvoch mesiacov po vydaní pracovného opatrenia a považovať to za hotové. Namiesto toho musia túto prácu dlhodobo a nepretržite sledovať. Slabším cirkevným vodcom musia ísť poskytnúť osobné vedenie. Pre cirkevných vodcov, ktorí dokážu pracovné opatrenia vykonávať samostatne, by mali tiež praktizovať pravidelné kontroly, aby porozumeli priebehu práce a riešili akékoľvek vzniknuté problémy. To je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Preto je jedna vec istá, pokiaľ ide o prácu vodcov a pracovníkov: nikdy nezahŕajú. Niektorí vodcovia a pracovníci si vždy myslia: „Pracovné opatrenia boli vydané a hovoril som v duchovnom spoločenstve o tom, ako ich vykonávať. Svoju prácu som dokončil, nemám čo iné robiť. Takže urobím nejaké vhodné domáce práce, ako pomoc pri varení a hostovaní, alebo kúpim nejaké veci dennej potreby, ktoré bratom a sestrám chýbajú.“ Po vydaní

pracovných opatrení sa stávajú nečinnými a majú pocit, že svoju prácu dokončili a nemajú čo viac robiť. To ukazuje, že nevedia, ako vykonávať prácu alebo sa ujať konkrétnych úloh. V skutočnosti, keď sú raz vydané rôzne pracovné opatrenia Božieho domu, pokiaľ Zhora nevyzvá na zastavenie, práca musí pokračovať a nemôže byť zastavená v polovici. Napríklad práca na písaní článkov so skúsenosťnými svedectvami – vyzvali Zhora na jej zastavenie? Bolo vydané nejaké oznámenie, že sa má táto práca zastaviť? (Nie.) Ako by teda mali vodcovia a pracovníci vykonávať túto prácu? Nenechajte sa motivovať len krátkodobým nadšením. Keď je pracovné opatrenie vydané prvýkrát, ste veľmi nadšení, proaktívni a dychtiví vykonávať túto prácu. Ak však Zhora nenaliehajú, nevydávajú nové pokyny alebo nedávajú ďalšie smernice pre toto pracovné opatrenie, po určitom čase si môžeš myslieť, že keďže Zhora nevydali nové opatrenie, môžeš túto prácu ignorovať. To nie je prijateľné; je to zanedbanie zodpovednosti. Bez ohľadu na to, ako dlho sa táto práca vykonáva, a bez ohľadu na to, či sa Zhora počas tej doby na túto prácu pýtali, naliehali na ňu alebo ju zdôrazňovali, pokiaľ ti bola táto práca zverená, mal by si ju niest' na svojich pleciach, nepretržite na nej pracovať a dobre ju vykonávať. Čo znamená „nepretržite“? Znamená to, že pokiaľ Zhora nevyzvá na zastavenie, vodcovia a pracovníci musia poskytovať neprerušované a nepretržité vedenie, dohľad, naliehanie, kontrolu a sledovanie tejto práce. Kým neodstúpiš alebo ťa neprepustia, pokiaľ zastávaš svoju pozíciu, je to práca, ktorú musíš ako vodca alebo pracovník dobre vykonávať. Je to tiež úloha, ktorú musíš neustále vykonávať a sledovať. Ako by sa to malo praktizovať? Zakaždým, keď navštíviš cirkev, musíš sa opýtať miestnych vodcov a nadriadeného pre túto prácu: „Ako sa darilo s písaním článkov so svedectvami počas tohto obdobia? Máte nejaké dobré, relatívne dojímavé články so svedectvami? Máte nejaké články so špeciálnymi skúsenosťami?“ Ak povedia, že majú, mal by si si tieto články pozrieť. Ak skutočne obsahujú praktické skúsenosti a naozaj budujú ľudí, mali by byť rýchlo odovzdané. Zakaždým, keď navštíviš cirkev, musíš sa najprv opýtať na túto záležitosť. Je to konkrétna úloha, ktorú musíš vykonávať, záväzok, ktorému sa nemôžeš vyhnúť – je to tvoja zodpovednosť. Bez ohľadu na to, či Zhora naliehajú alebo sa na túto záležitosť pýtajú, táto úloha je súčasťou toho, čo musíš robiť. Ak sú bratia a sestry zaneprázdnení konaním svojich povinností a nemajú čas

písať články so svedectvami, musíš na nich naliehať a povedať: „Písanie dobrých článkov so svedectvami je veľmi prospešné pre život-vstup Božieho vyvoleného ľudu a je to tiež dôležitá povinnosť.“ Niektorí vodcovia však hovoria: „Bratia a sestry majú pocit, že napísali všetky svoje skúsenosti a nemajú čo viac písať.“ Je toto tvrdenie správne? V skutočnosti si ľudia mnohé podrobné skúsenosti nevšimnú a prehliadajú ich. Až keď čítajú skúsenostné svedectvá iných, spomenú si, že aj oni mali podobné skúsenosti. Preto si písanie článkov so skúsenostnými svedectvami vyžaduje starostlivé premýšľanie a uvažovanie. Existuje mnoho skúsenostných porozumení, ktoré stoja za to, aby sa o nich písalo. Je nedostatok času na písanie platným dôvodom? Je to povinnosť, ktorú by ľudia mali konať. Bez ohľadu na to, akí sú zaneprázdnení, mali by si nájsť čas na písanie. Ak nevedia, ako písať články so svedectvami, mali by ich nadiktovať niekomu inému na úpravu, čím vznikne dobrý článok. Týmto spôsobom, prostredníctvom tvojho naliehania a usmernenia, je napísaný ďalší dobrý článok so skúsenostným svedectvom. Vieš, koľkých ľudí môže tento článok budovať? Koľkým ľuďom môže pomôcť a prospieť? Ak nedohliadaš a neposkytuješ usmernenie a miestni cirkevní vodcovia tiež nepociťujú toto bremeno a myslia si, že bratia a sestry napísali všetky svoje skúsenostné svedectvá a nie sú žiadne ďalšie články na napísanie, potom tento dobrý článok so skúsenostným svedectvom nevznikne. Keď niekedy navštíviš cirkev, niektorí bratia a sestry sa s tebou rozprávajú a hovoria: „V živote som si vytrpel všelijaké ťažkosti. Po tom, čo som uveril v Boha, ma tiež veľa prenasledovali. Na každom kroku ma viedol Boh. Videl som Božie úžasné skutky a uvedomil som si, že všetko je Bohom ustanovené a že Boh má skutočne zvrchovanosť nad všetkým – je to úplná pravda!“ Keď ti povedia o svojej skúsenosti, opýtaš sa ich, či ju spísali do článku, a oni povedia: „Nie, mám nízke vzdelanie a neviem písať. Okrem toho, iní hovoria, že táto skúsenosť nie je cenná.“ „Ako by taká úžasná skúsenosť mohla byť bezcenná?“ povieš im. „Po každom kroku svojej skúsenosti si hlboko pocítil Božiu zvrchovanosť, Božie vedenie a Božie ustanovenie. Aká skúsenosť by mohla byť cennejšia ako táto? Takéto skúsenosti by sa mali zapísať a nemali by sa vynechať.“ Potom rýchlo zariadiš, aby im vzdelanejší bratia a sestry pomohli s úpravou. Do troch dní je napísaný dobrý a vynikajúci článok so svedectvom a potom sa z neho urobí video so skúsenostným

svedectvom. Každý, kto si ho pozrie, povie: „Skúsenosť hlavného hrdinu je fantastická! Je také budujúce to sledovať! Naozaj to ukazuje, že Boh je zvrchovaný nad všetkým – presne tak to je! Teraz sa to potvrdilo v ešte väčšej miere a naša viera v Boha vzrástla.“ Iní hovoria: „Tento článok so skúsenostným svedectvom je napísaný veľmi prakticky a je veľmi dojemný. Bolo by ešte lepšie, keby sa z neho urobil film!“ Mnohí bratia a sestry dychtivo očakávajú, že sa z neho rýchlo natočí film. Keďže vodcovia a pracovníci pristupovali k práci cirkvi so zodpovednosťou a vernosťou, nezáväzný rozhovor dokázal viesť k dobrému článku a dobrému materiálu na film. Je to najlepšie svedectvo a najlepšia téma na podanie svedectva o Božej zvrchovanosti a ustanovení. Takéto príbehy môžu posilniť vieru toľkých ľudí a mnohých aj budovať! Čo si myslíš o tom, keď vodcovia a pracovníci takto vykonávajú prácu? Vo svojej práci sa nedržia žiadnych formalít. Kamkoľvek idú, pýtajú sa, zisťujú a stretávajú sa s bratmi a sestrami, začleňujú sa medzi nich bez toho, aby sa na niečo hrali. Nielenže v srdci pociťujú bremeno, ale majú aj silný zmysel pre zodpovednosť. Tým, že to vykonávajú dôsledne, prirodzene dosahujú výsledky. Nebude si to Boh pamätať? Sú to dobré skutky, však? Povedzte Mi, je namáhavé urobiť túto trošku práce? Vyžaduje si to utrpenie? Vyžaduje si to šplhať sa na hory posiate mečmi alebo sa vrhať do ohnivých morí? Nie. Nie je to ťažké. Vyžaduje si to len vložiť do toho srdce. S touto prácou v srdci, kamkoľvek ideš, pýtaš sa a zisťuješ: „Ako napreduje práca? Vznikli počas tohto obdobia nejaké dobré články so svedectvom? Pokiaľ ide o bratov a sestry, ktorí majú skúsenosti, ale ešte nenapísali články, viete ich viesť, aby prerozprávali svoje skúsenosti? Viete im pomôcť vyjadriť sa a viesť ich k tomu, aby ich napísali?“ Kamkoľvek idete, vždy musíte hovoriť o tejto záležitosti v duchovnom spoločenstve, robiť veci súvisiace s touto prácou a hovoriť slovami súvisiacimi s touto prácou. Nie je vďaka takému praktizovaniu práca vodcov a pracovníkov bohatšia? Mohla by nastať situácia, že by ste boli nečinní a nemali by ste čo robiť? (Nie.) Môžu sa vodcovia a pracovníci, ktorí takto pracujú, unaviť alebo zomrieť od vyčerpania? (Nie.) Neunavia sa ani nezomrú od vyčerpania, práca bude mať výsledky a Boh si ju bude pamätať. Ak takto pracuješ, mnohých to bude budovať a bratia a sestry budú cítiť, že písanie článkov so skúsenostnými svedectvami je cenné a zmysluplné. Predtým si mysleli, že ich skúsenosti nemajú žiadnu hodnotu, ale prostredníctvom

tvojho vedenia pochopili, ako písať články so skúsenostnými svedectvami. To prospieva aj ich životu-vstupu. Len keď pracuješ týmto spôsobom, plníš si zodpovednosti vodcov a pracovníkov.

Pri hovorení v duchovnom spoločenstve o tom, ako by mali vodcovia a pracovníci kontrolovať prácu, naučili ste sa ako kontrolovať prácu? Kontrola práce nie je o hľadani chýb alebo puntičkárstve, ale skôr o tom, aby sa zistilo, ako sa práca vykonala, či bola zorganizovaná, či je niekto, kto za ňu zodpovedá, ako práca napreduje, aký je pokrok, či prebieha hladko, či sa práca vykonáva podľa princípov, či prináša výsledky a tak ďalej. Zároveň musíte pozorovať, preverovať a hodnotiť účinnosť práce a na základe toho potom nájsť lepšie a vhodnejšie spôsoby na jej vykonávanie. Pokiaľ ide o pracovné opatrenie, ako je napríklad písanie článkov so skúsenostným svedectvom, pokiaľ Zhora nevyzvali na jeho zastavenie, je potrebné túto prácu neustále sledovať a vykonávať ju, a to je prospešné pre život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Ak majú niektorí ľudia pocit, že skúsenostných svedectiev je už dosť a Boží vyvolený ľud ich nestíha všetky čítať, môže sa táto práca zastaviť? Nemôže sa zastaviť. Čím viac je skúsenostných svedectiev, tým lepšie; čím viac ich je, tým budú bohatšie – to najviac pomáha Božiemu vyvolenému ľudu vstúpiť do pravdy-reality. Niektorí noví veriaci po prečítaní týchto skúsenostných svedectiev budú vedieť, ako zažívať Božie dielo. Keď prejdú obdobím skúseností a získajú výsledky, budú prirodzene schopní písať články so skúsenostným svedectvom. Aj niektorých ľudí s plytkými skúsenosťami je možné budovať čítaním tých relatívne hlbších skúsenostných svedectiev, a môžu dosiahnuť hlbšie skúsenosti a napísať lepšie články so svedectvom. Tieto svedectvá sú prínosom tak pre ľudí v náboženstve, ako aj pre Boží vyvolený ľud v Božom dome. Preto sa práca na písaní článkov so skúsenostným svedectvom nemôže nikdy zastaviť. Vodcovia a pracovníci musia túto prácu neustále sledovať a nemali by ju zastaviť zo žiadneho dôvodu ani pod žiadnou zámenkou. Je to dôležitá súčasť práce v cirkvi. Vodcovia a pracovníci by mali ísť príkladom v písaní článkov so skúsenostným svedectvom. Táto prax najlepšie odhaľuje, či vlastní pravdu-realitu. Ak nedokážu napísať články so skúsenostným svedectvom, nie sú na požadovanej úrovni ako vodcovia alebo pracovníci a nedokážu vykonávať skutočnú prácu; mali by byť prepustení a vyradení. Po dobrom vykonaní tejto práce je potrebné, aby vodcovia a

pracovníci neustále navštevovali rôzne cirkvi a pýtali sa na pokrok v práci. Môžu klásť otázky a zisťovať informácie o práci: „Tých niekoľko bratov a sestier vo vašej cirkvi, ktorí sú vo svojom úsilí relatívne horliví, majú všetci nejaké skúsenosti – dokážu napísať nejaké články so svedectvom?“ Mali by sa tiež opýtať tých, ktorí práve prijali pravú cestu, ako ju skúmali a prijali a či z toho dokážu napísať svoje dojmy. Vodcovia a pracovníci sa musia na túto prácu nielen neustále pýtať, zisťovať o nej informácie, sledovať a vykonávať ju, ale musia tiež kontrolovať, ako dobre prebieha jej vykonávanie: „Poverili ste v tomto období ľudí na vykonávanie tejto práce? Koľko článkov so skúsenostným svedectvom bolo napísaných? Koľko z nich je na požadovanej úrovni? Aký je podiel článkov, ktoré sú na požadovanej úrovni?“ Nadriadený odpovedá: „Po poslednom duchovnom spoločenstve už v našej cirkvi bolo napísaných niekoľko článkov so skúsenostným svedectvom a niekoľko z nich, ktoré sú na požadovanej úrovni, bolo odovzdaných. V tejto práci neustále pokračujeme.“ To je v poriadku; znamená to, že si túto úlohu vykonal správne. S ohľadom na to, existuje priamy vzťah medzi schopnosťou cirkvi vytvárať skutočné články so skúsenostnými svedectvami a úlohou vodcov a pracovníkov? Na jednej strane musíš neustále hovoriť v duchovnom spoločenstve o tomto aspekte práce; na druhej strane musíš ísť príkladom, neustále sa pýtať na prácu a tiež sa na nej podieľať a sledovať ju. Keď ju budeš nejaký čas sledovať a potom opustiš túto cirkev, mal by si sa neskôr vrátiť a skontrolovať jej vykonávanie. Nie je to to, čo by mali robiť vodcovia a pracovníci? Toto je zodpovednosť vodcov a pracovníkov.

Každé pracovné opatrenie vydané Božím domom musia vodcovia a pracovníci brať vážne a vážne ho vykonávať. Mali by ste často používať pracovné opatrenia na porovnanie a kontrolu všetkej práce, ktorú ste vykonali. Tiež by ste mali skúmať a uvažovať o tom, ktoré úlohy ste počas tohto obdobia nevykonali dobre alebo ich riadne neuskutočnili. Ak bola zanedbaná akákoľvek úloha, ktorú pracovné opatrenia prideliujú a vyžadujú, mali by ste to rýchlo napraviť a pýtať sa na ňu. Ak si zaneprázdnený konkrétnou úlohou a nemôžeš sa uvoľniť, môžeš poveriť iných, aby skontrolovali a sledovali prácu, ktorá nebola dobre vykonaná. Nestačí len vydávať príkazy a myslieť si, že po pridelení a zorganizovaní práce je úloha splnená, a potom len nečinne stáť bokom. Ako vodca si zodpovedný za všetku prácu, nielen za jednu úlohu. Ak vidíš, že

určitá úloha je zvlášť dôležitá, môžeš na ňu dohliadať, ale musíš si nájsť čas aj na kontrolu, usmernenie a sledovanie ostatných úloh. Ak sa uspokojíš len s tým, že dobre vykonáš jednu úlohu, a potom považuješ veci za ukončené a ostatné úlohy zadáš iným ľuďom bez toho, aby si sa o ne zaujímal alebo sa na ne pýtal, je to nezodpovedné správanie a zanedbanie zodpovednosti. Ak si vodca, potom bez ohľadu na to, za koľko úloh si zodpovedný, je tvojou zodpovednosťou neustále klásť otázky a informovať sa o úlohách, zároveň ich aj kontrolovať a promptne riešiť problémy, keď sa vyskytnú. To je tvoja práca. A tak bez ohľadu na to, či si regionálny vodca, oblastný vodca, cirkevný vodca alebo akýkoľvek vedúci tímu či nadriadený, keď už poznáš rozsah svojich povinností, musíš často skúmať, či vykonávaš skutočnú prácu, či si splnil povinnosti, ktoré by mal plniť vodca alebo pracovník, ako aj to, ktoré úlohy – z viacerých, ktoré ti boli zverené – si nevykonal, ktoré nechceš vykonať, ktoré priniesli slabé výsledky a ktorých princípy si si neosvojil. To všetko sú veci, ktoré by si mal často skúmať. Zároveň sa musíš naučiť hovoriť v duchovnom spoločenstve s inými ľuďmi a klásť im otázky a musíš sa naučiť identifikovať v Božích slovách a v pracovných opatreniach plán, princípy a cestu praktizovania. Pokiaľ ide o akékoľvek pracovné opatrenie, či už sa to týka administratívy, personálu alebo cirkevného života, alebo iného druhu odbornej práce, ak sa dotýka zodpovednosti vodcov a pracovníkov, potom je to zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť, a je v rozsahu toho, za čo sú vodcovia a pracovníci zodpovední – sú to úlohy, ktorým by si sa mal venovať. Prirodzene, priority by sa mali stanoviť podľa situácie; žiadna práca nesmie zaostávať. Niektorí vodcovia a pracovníci hovoria: „Nemám tri hlavy a šesť rúk. V pracovnom opatrení je toľko úloh; rozhodne to nezvládnem, ak budem mať na starosti všetky.“ Ak sa niektorým úlohám nemôžeš venovať osobne, zariadil si, aby ich urobil niekto iný? Po tom, ako si urobil toto opatrenie, sledoval si situáciu a pýtal si sa na ňu? Preveril si ich prácu? Iste si mal čas na zisťovanie a vykonanie previerky, však? Určite áno! Niektorí vodcovia a pracovníci vravia: „Môžem naraz robiť len jednu prácu. Ak ma požiadate, aby som vykonal previerku, môžem naraz preveriť len jednu úlohu; viac ako to je nemožné.“ Ak je to tak, tak si ničomník, tvoja kvalita je mimoriadne slabá, nemáš žiadne pracovné schopnosti, nemáš na to byť vodcom alebo pracovníkom a mal by si odstúpiť.

Rob len určitú prácu, ktorá ti vyhovuje – nespôsobuj zdržiavanie práce cirkvi a životného rastu Božieho vyvoleného ľudu len preto, lebo máš príliš slabú kvalitu na vykonávanie práce; ak ti chýba tento rozum, si sebecký a odporný. Ak máš obyčajnú kvalitu, ale dokážeš byť ohľaduplný k Božím úmyslom, si ochotný trénovať a necítiš sa istý, že dokážeš dobre vykonať danú prácu, potom by si mal vyhľadať pár ľudí dobrej kvality, ktorí budú s tebou v práci spolupracovať. Je to dobrý prístup a znamená to, že máš rozum. Ak je tvoja kvalita príliš slabá a skutočne nie si schopný zhostiť sa tejto práce, a napriek tomu chceš naďalej zastávať túto pozíciu a užívať si výhody postavenia, potom si sebecký a odporný človek. Vodcovia a pracovníci musia mať svedomie a rozum – to je nanajvýš dôležité. Bez tejto ľudskej prirodzenosti rozhodne nemôžu byť vodcami ani pracovníkmi, a aj keď urobia trochu práce, budú falošnými vodcami, ktorí len uškodia Božiemu vyvolenému ľudu a ohrožia prácu cirkvi. Vodcovia a pracovníci by mali brať ohľad na Božie úmysly; rozhodne nesmú byť diktátorskí a brať všetko na seba, len aby nakoniec žiadnu prácu neurobili dobre a zdržali všetku prácu cirkvi, ako aj život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Nebol by to veľký priestupok? Preto ľudia s príliš slabou kvalitou rozhodne nemôžu byť vodcami a pracovníkmi. Tí, ktorým chýba bohabojné srdce a ktorí nedokážu brať ohľad na Božie úmysly, o to viac nemôžu byť vodcami a pracovníkmi; nemôžu byť poverení žiadnou úlohou. Ako vodcovia a pracovníci je dôležité mať sebauvedomenie. Ak nedokážeš robiť skutočnú prácu, ale stále chceš brať všetko na seba a rád si užívaš výhody postavenia, to je pravá definícia falošného vodcu a mal by si byť prepustený a vyradený.

Po duchovnom spoločenstve o zodpovednostiach, ktoré by mali vodcovia a pracovníci plniť v súvislosti s pracovnými opatreniami Božieho domu, máte už teraz cestu, ako by mali vodcovia a pracovníci pristupovať k pracovným opatreniam a vykonávať ich? (Áno.) Vyskytli sa nejaké ťažkosti? Spomedzi rôznych úloh načrtnutých v rámci zodpovedností vodcov a pracovníkov, o ktorých sme hovorili v duchovnom spoločenstve, sa niektorí ľudia môžu sústrediť len na jeden alebo dva aspekty, zatiaľ čo iní možno nedokážu zvládnuť ani jeden alebo dva aspekty. Ak sa vodcovia a pracovníci dokážu sústrediť na jeden alebo dva aspekty práce, majú dostatočnú kvalitu a dokážu sa tiež naučiť sledovať ďalšie aspekty práce, potom sú v podstate

na požadovanej úrovni. Ak však zostanú len na úrovni kázania učení a organizovania zhromaždení, ale nedokážu vykonávať konkrétnu prácu, a keď sú požiadaní, aby sa podieľali na kontrole a sledovaní konkrétnych úloh, znepokoja sa, nemajú žiadne plány, kroky ani cesty, ktoré by sledovali, a nevedia, čo robiť, svedčí to o slabej kvalite. Dokážu ľudia so slabou kvalitou vykonávať pracovné opatrenia? (Nie.) Takíto vodcovia a pracovníci nie sú na požadovanej úrovni. Ako by ste mali zaobchádzať s takýmito vodcami a pracovníkmi? Povedzte im: „Pracovné opatrenia boli vydané a my jasne rozumieme, aké úlohy máme vykonávať a akých princípov sa držať, ale ty nevieš, čo robiť, a nemáš žiadnu cestu, ktorou by si sa riadil. A napriek tomu máš tú drzosť mať s nami duchovné spoločenstvo a kázať nám. Mal by si okamžite odstúpiť! Nehodíš sa na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom, nedokážeš plniť túto zodpovednosť. Rýchlo to odovzdaj niekomu spôsobilému! Prestaň tu vykrikovať heslá, nikto to nechce počúvať!“ Je to vhodný spôsob, ako to riešiť? (Áno.) Ak nedokážeš robiť prácu, aký zmysel má slepo vykrikovať heslá! Každý si vie prečítať slová v pracovných opatreniach; každý vie hovoriť učenia – všetko je o tom, ako to skutočne urobíš. Ak to nedokážeš, potom sa nehodíš na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom. Žiadna úloha nie je taká jednoduchá ako jedna plus jedna sú dve. Každá úloha si vyžaduje, aby vodcovia a pracovníci vypracovali konkrétne plány vykonávania v rámci princípov na základe konkrétnej situácie. Zároveň musia vedieť, ako dohliadať, kontrolovať a sledovať, až kým sa práca riadne nevykoná, plne nesplní požiadavky pracovných opatrení a neprinesie ovocie a výsledky. Len vtedy splnia zodpovednosti vodcov a pracovníkov; len vtedy budú na požadovanej úrovni ako vodcovia a pracovníci.

Postoj a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k pracovným opatreniam

Práve sme mali duchovné spoločenstvo o tom, aké sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov, pokiaľ ide o pracovné opatrenia. Ďalej budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, aké prejavy majú falošní vodcovia. Aký postoj majú falošní vodcovia, s ktorými ste sa stretli, k pracovným opatreniam? Aké činy a prejavy vykazujú? Falošní vodcovia zvyčajne zo slov pracovných opatrení chápu, čo by sa malo robiť, aké sú konkrétne požiadavky Zhora a

aké sú konkrétne pracovné projekty, ale chápu to len v rovine učenia. Stále nerozumejú konkrétnym princípom, štandardom a cestám praktizovania na vykonávanie pracovných opatrení alebo ich dôkladne nevnímajú. Po prijatí pracovných opatrení to aj oni robia len naoko, majú duchovné spoločenstvo o tom, ako robiť prácu a ako vydávať a vykonávať pracovné opatrenia. Avšak bez ohľadu na to, koľko majú duchovných spoločenstiev, je to len doslovné porozumenie pracovných opatrení v rovine učenia. Pokiaľ ide o to, ako konkrétne vykonávať pracovné opatrenia a aké výsledky je možné dosiahnuť, ako aj o to, aké účinné bude vykonávanie, ak vyberú určitých ľudí na vykonávanie práce alebo zvolia určitý plán na jej vykonanie, alebo či sa dajú splniť ciele a výsledky požadované pracovnými opatreniami – o týchto aspektoch nevedia a nemajú v nich jasno. Keď falošní vodcovia vykonávajú pracovné opatrenia, zvyčajne len zorganizujú zhromaždenie, aby kázali nejaké slová a učenia, pridelia prácu, spomenú niekoľko Božích požiadaviek a potom nechajú všetkých vyjadriť svoje odhodlanie. To považujú za vykonávanie svojej práce. Veria, že pokiaľ prideliť prácu, určili niekoho, kto ju bude mať na starosti, a spomenuli výsledky, ktoré Boží dom vyžaduje, svoju zodpovednosť si splnili. Potom sa cítia úplne uvoľnene, akoby bola práca hotová. Nemajú ani potuchy, kedy kontrolovať prácu, aké problémy a ťažkosti sa môžu v práci vyskytnúť a ktoré problémy môžu a nemôžu vyriešiť tí pod nimi. Tiež nevedia, ktoré dôležité úlohy treba sledovať a ktorým poskytovať vedenie. Napríklad dôležité kroky ako dohľad, naliehanie a kontrola falošným vodcom ani nenapadnú. O niečo lepší falošní vodcovia, ktorí majú aspoň nejaké svedomie a nechcú jeť zadarmo, veria, že by mali urobiť nejakú prácu. Navštívia cirkev a opýtajú sa bratov a sestier, či majú nejaké problémy. Nieкто im povie: „My bratia a sestry máme často spory, keď sme spolu. Keď sa naše názory líšia, hádame sa donekonečna a prejavujeme horkokrvnosť.“ Falošní vodcovia povedia: „To sa dá ľahko vyriešiť,“ a potom zorganizujú zhromaždenie, kde majú duchovné spoločenstvo: „Ľudia by sa mali učiť znášanlivosti a trpezlivosti; ľudia by sa mali učiť byť pokorní, nie arogantní, a učiť sa podriadenosti. To je Boží úmysel. Ktokoľvek odhalí skazenú povahu, mal by o sebe uvažovať a prijať orezávanie, nie žiť podľa svojej skazenej povahy.“ Po duchovnom spoločenstve o celom tomto učení povedia: „Zvyšné problémy si môžete vyriešiť sami. V odborných záležitostiach

sa veľmi nevyznám. V každom prípade som pre vás zorganizoval toto zhromaždenie; robte si prácu, ako uznáte za vhodné. Kľúčové a dôležité je byť verný pri konaní svojich povinností a nedržať sa vlastných názorov.“ Po vypočutí ľudia uvažujú a hovoria: „Náš problém nie je len v odhalení skazenosti, horkokrvnosti a sebeckých túžob, ale aj v tom, že sme si neistí a nemáme jasno v niektorých odborných otázkach a nevieme, ako konať v súlade s princípmi. Tento problém nebol vyriešený!“ Falošní vodcovia odpovedajú: „Čítajte viac Božích slov. Keď sa vyriešia skazené povahy, ktoré odhaľujete, vyriešia sa aj tieto problémy.“ Práca, v ktorej sú falošní vodcovia najzdatnejší, je chľúenie učení a vykrikovanie hesiel. Nepredvídajú časté problémy, ktoré sa môžu v práci vyskytnúť. Keď niekto nastolí problém, majú len jedno riešenie, a to vysvetliť ho nejakými slovami a učeniami, potom ponúknuť nejaké nabádanie alebo radu a považujú to za vybavené. Nedokážu prísť so žiadnymi konkrétnymi plánmi a nedokážu poskytnúť správne vedenie a pomoc. Nie je práca falošných vodcov jednoduchá a ľahká? Kamkoľvek idú, len kážu, pričom sa zameriavajú hlavne na hovorenie učení a vykrikovanie hesiel. Táto situácia je medzi vodcami a pracovníkmi dosť bežná, však? Nedokážu vykonávať konkrétnu prácu a nevedia, ako uskutočniť, vykonať alebo sledovať vydané pracovné opatrenia. Nevedia, aké sú ich pracovné zodpovednosti alebo aké úlohy by mali vykonávať. Keď ich požiadajú, aby vykonali konkrétnu prácu, len vykrikujú heslá. Keď niekto predloží problém, berú to ako príležitosť začať kázať. Ak sa nastolí kľúčový problém, ktorý nedokážu vyriešiť, uchýľujú sa k orezávaniu a karhaniu ľudí. Nemajú žiadne iné riešenia a vôbec nedokážu riešiť problémy a odchýlky, ktoré sa v práci vyskytujú. To je hlavná charakteristika falošných vodcov. Sú aj falošní vodcovia, ktorých požiadajú, aby vykonali pracovné opatrenie a skontrolovali, aké ťažkosti sa pri vykonávaní práce vyskytujú – ak dokážu ťažkosti vyriešiť, mali by tak urobiť okamžite; ak nedokážu, môžu zozbierať nejaké otázky a hľadať riešenie vyššie, a Zhora ich vyriešia. Ale stane sa to, že keď idú na miesto, aby sa zúčastnili tejto práce, zvolávajú všetkých na zhromaždenia celý deň, a okrem toho, že zistia, kto má s kým konflikty, kto sa s kým stále háda, kto nemá príliš dobrú ľudskú prirodzenosť, kto má skreslené chápanie, kto je arogantný a stále sa drží vlastných názorov, kto je nenásytný a lenivý, kto sa podobá pochybovačom a kto sú zlí ľudia,

nedokážu identifikovať žiadne problémy ani ťažkosti, ktoré sa pri vykonávaní práce vyskytujú, ani tieto problémy nevidia. Myslíte si, že takíto vodcovia a pracovníci môžu vykonávať svoju prácu? (Nie.) V čom je problém? (Ich kvalita je príliš slabá, nemajú schopnosť rozlišovať a nedokážu identifikovať problémy.) Koľko takýchto vodcov je okolo vás? Dokážu vaši vodcovia identifikovať problémy? Ak sa vydá pracovné opatrenie a vodcovia a pracovníci len vykrikujú heslá a kážu bez akýchkoľvek konkrétnych plánov alebo krokov na vykonanie pracovného opatrenia a nevedia, ako robiť prácu, potom sa práca nedá vykonať. Tým v podstate stráca akúkoľvek platnosť a účinnosť. Kľúč k tomu, ako dobre sa pracovné opatrenie v cirkvi vykoná a aká je jeho účinnosť, spočíva v tom, či vodcovia a pracovníci dokážu robiť skutočnú prácu. Ak majú vodcovia a pracovníci dobrú kvalitu, pracovnú schopnosť a vernosť, potom sa pracovné opatrenie vykoná dobre. Ak majú vodcovia a pracovníci slabú kvalitu, sú popletení a chýba im pracovná schopnosť, potom bez ohľadu na to, či cirkev má niekoho talentovaného v danej oblasti práce alebo ako ochotní sú bratia a sestry prispieť svojou časťou práce, pracovné opatrenie sa nedá vykonať, niečo ešte dosiahnuť nejaké výsledky.

Práca falošných vodcov je obmedzená na to, čo ľudia vidia na povrchu. Aj keď vykonávajú pracovné opatrenia, je to len formálne, bez akéhokoľvek následného sledovania alebo kontroly. Ich práca zostáva na úrovni formality; nemá za sebou žiadnu skutočnú silu a nedosahuje žiadne výsledky. Napríklad pri práci na písaní článkov so skúsenostným svedectvom, falošný vodca po prijatí tohto pracovného opatrenia zvoláva ľudí na zhromaždenia, aby hovoril v duchovnom spoločenstve a rieši rôzne otázky, ktorým v pracovnom opatrení nerozumejú. Keď skončí s kázaním učení a zdá sa, že ľudia rozumejú, falošný vodca si myslí: „Práca bola pridelená, tak čo mám robiť? Keďže Boží dom vyžaduje písanie článkov so skúsenostným svedectvom, musím písať aj ja. Ak nebudem písať, neklesnem v očiach ľudí ako vodca?“ Doma premýšľa, o čom písať, a po jednom dni stále nič nenapísal. Myslí si: „Písanie článku je dosť náročné. Zvyčajne mám pocit, že mám skúsenosti, ale prečo zmiznú, keď začnem písať? Kam sa tie skúsenosti podeli? Nie, skúsenosti mám, len ma brzdí spôsob písania. Príliš veľa som chodil von a stretával sa s ľuďmi, čo ma rozptyľuje a sťažuje mi to sústredenie. Nemôžem byť ustavične v duchovnom spoločenstve a diskutovať o práci s ľuďmi; inak mi myseľ bude

stále blúdiť a článok nenapíšem. Potrebujem si vyhradiť nejaký čas v tichu, aby som si poriadne premyslel, ako to správne napísať, a až potom budem môcť písať.“ Z písania článkov si urobil svoju hlavnú úlohu a prácu, ktorú by mal robiť vodca alebo pracovník, považuje za vedľajšiu úlohu. Celý deň trávi doma písaním článkov, nevenuje žiadnu pozornosť vykonávaniu práce a nezisťuje ani nemá prehľad, koľko ľudí v rôznych cirkvách dokáže písať články alebo či sú vhodní ľudia na usmerňovanie a preverovanie práce – o týchto veciach nemá ani potuchy. Prejde mesiac a nielenže sám nenapísal žiadny článok, ale ani nevie, ako táto práca v cirkvi napreduje. V čom je tu problém? Po vydaní pracovného opatrenia niektorí cirkevní vodcovia so slabou kvalitou nevedia, ako robiť reálnu prácu. Podobne ako tento jednotlivец, len kážu nejaké slová a učenia a vykrikujú heslá, a to je všetko. Či sú bratia a sestry ochotní písať alebo nie, to ich nezaujíma; vodcovia na nich nenaliehajú ani ich nevedú, niečo ešte aby ich naprávali. A falošný vodca sa o takýchto vodcov a pracovníkov nestará. Niektorí bratia a sestry píšú jeden druh článkov, iní zase iný, ale nikto nepreveruje, či je to, čo píšú, praktické a v súlade s princípmi. Bratia a sestry nerozumejú princípom a nevedia, koho sa opýtať; píšú len preto, lebo im to bolo povedané, poslúchajú opatrenia Božieho domu. Sú aj takí, ktorí majú skúsenosti, ale chýba im vzdelanie; týmto ľudom nemá kto pomôcť s jazykovou úpravou ich článkov a nikto sa o túto záležitosť nestará. Vznikajú najrôznejšie problémy, a kde sú vodcovia a pracovníci? Čo robia? Sú v „ústraní“ a píšú články! Falošní vodcovia nevedia, čím by sa mali zaoberať alebo aké úlohy by mali vykonávať. Pracovné opatrenia sa v cirkvi vykonávajú rôznymi spôsobmi, pričom sa používajú rôzne prístupy, a oni sa o nič z toho nezaujímajú. Keď sa bratia a sestry stretávajú s rôznymi problémami pri konaní svojich povinností a hlásia im tieto problémy, neriešia ich. V dôsledku toho sa hromadí mnoho problémov a ťažkostí a hromadia sa aj najrôznejšie články so skúsenostným svedectvom bez toho, aby ich niekto jazykovo upravil, skontroloval alebo preveril. Falošní vodcovia však tieto záležitosti nesledujú ani nekontrolujú a bratia a sestry ich nemôžu nájsť, keď majú problémy. Falošní vodcovia si neuvedomujú, že táto práca je ich zodpovednosťou a že by na ňu mali sledovať. Nie sú odpadom? (Áno.)

Spôsob, akým vodca alebo pracovník vykonáva prácu, ako aj účinnosť a výsledky jeho práce, preverujú, či je na požadovanej úrovni. Tým sa tiež

preveruje jeho ľudská prirodzenosť, jeho kvalita a pracovná schopnosť a to, či má zmysel pre bremeno. Keď falošní vodcovia dostanú pracovné opatrenie, považujú ho za vybavené po tom, čo o ňom hovorili v duchovnom spoločenstve. Nezúčastňujú sa, nedohliadajú, nenaliehajú ani nekontrolujú vykonávanie, ani nesledujú jeho priebeh. Nechápu, že toto sú úlohy, ktoré by mali robiť; nechápu, že tieto úlohy sú ich zodpovednosťou ako vodcov a pracovníkov. Veria, že byť vodcom alebo pracovníkom si vyžaduje len schopnosť kázať. Nie sú to hlupáci? Môžu byť hlupáci na požadovanej úrovni ako vodcovia a pracovníci? (Nie.) Nemôžu byť vodcami a pracovníkmi na požadovanej úrovni, a napriek tomu si myslia, že sú celkom dobrí a veria, že dokážu robiť prácu. Nemajú všetkých päť pokope? Nedokážu vykonávať ani takú jednoduchú úlohu, ako je písanie článkov so skúsenostným svedectvom. Je to jedna z najľahších úloh – len zmobilizovať tých, ktorí majú dobrú kvalitu a životné skúsenosti, aby písali články so skúsenostným svedectvom, a potom to sledovať a poskytovať usmernenie. Niektorí vodcovia a pracovníci majú priemernú kvalitu a nízku úroveň vzdelania a nie sú dobrí v práci s textom, ale dokážu poveriť vhodných ľudí, aby sa toho ujali. Týmto spôsobom môžu stále robiť nejakú skutočnú prácu. Ak ani nevedia, akých ľudí poveriť zodpovednosťou a vykonávaním preverovania, nedokážu robiť prácu a sú falošnými vodcami. Niektorí ľudia hovoria: „Falošný vodca možno nedokáže robiť prácu s textom kvôli slabej kvalite a nízkemu vzdelaniu, ale mal by byť schopný robiť inú prácu.“ Platí toto tvrdenie? (Nie.) Prečo neplatí? (Práca na písaní článkov so skúsenostným svedectvom je jednoduchá. Ak to nedokáže jasne vysvetliť alebo vykonať prácu, potom určite nedokáže zvládať ani iné úlohy. Nevie, ako robiť alebo sledovať prácu.) To ukazuje, že jeho kvalita je príliš slabá. Je to hlupák. Myslia si, že byť vodcom alebo pracovníkom je ako byť úradníkom veľkého červeného draka: pokiaľ sa naučia lichotiť, veľkohoľbo rozprávať, vykrikovať heslá a podvádzať, klamať nadriadených a tajiť veci pred podriadenými, môžu sa presadiť a poberať vládny plat. Nechápu, že najdôležitejším aspektom bytia vodcom alebo pracovníkom je naučiť sa robiť skutočnú prácu. Predstavujú si prácu vodcov a pracovníkov ako veľmi jednoduchú. V dôsledku toho nerobia žiadnu skutočnú prácu a stávajú sa falošnými vodcami.

Aké ďalšie špecifické prejavy majú falošní vodcovia? Dokážu falošní vodcovia rozpoznať a osvojiť si princípy a požadované štandardy v pracovných

opatreniach? (Nie.) Prečo to nedokážu? Nedokážu rozpoznať, aké sú princípy tejto práce, a nedokážu ju preveriť. Keď sa počas konkrétneho vykonávania práce vyskytnú mimoriadne situácie, nevedia, ako ich vyriešiť. Keď sa ich bratia a sestry opýtajú, čo majú v jednej z týchto situácií robiť, sú zmätení: „V pracovnom opatrení sa to nespomína. Ako by som mal vedieť, ako to riešiť?“ Ak to nevieš, ako môžeš vykonávať túto prácu? Nevieš to ani ty sám, a napriek tomu žiadaš, aby ju vykonávali ostatní – je to reálne? Je to rozumné? Keď falošní vodcovia a falošní pracovníci vykonávajú pracovné opatrenia, na jednej strane nemajú ani potuchy o krokoch a plánoch na vykonávanie pracovných opatrení a na druhej strane pri stretnutí s problémami nedokážu vykonať preverenie podľa princípov požadovaných v pracovných opatreniach. Preto keď sa počas vykonávania pracovných opatrení vyskytne nespočetné množstvo najrôznejších problémov, nedokážu ich vôbec vyriešiť. Keďže falošní vodcovia nedokážu identifikovať ani predvídať problémy už v počiatočných fázach, nedokážu vopred hovoriť v duchovnom spoločenstve, a keď sa v neskorších fázach problémy vyskytnú, nedokážu ich vyriešiť, ale len naprázdno kážu učenia a strnulo uplatňujú predpisy, problémy sa neustále opakujú a pretrvávajú, pričom v niektorých prácach dochádza k oneskoreniam vo vykonávaní a iné nie sú vykonávané v dostatočnej miere. Napríklad pokiaľ ide o pracovné opatrenie Božieho domu na vyčistenie a vypudenie ľudí, falošní vodcovia pri vykonávaní tejto práce vyčistia len zjavných zlých ľudí, antikristov a zlých duchov, ktorí spôsobujú narušenia a vyrušenia, ako aj pochybovačov, ktorých všetci bratia a sestry považujú za odporných a ohavných. Stále však existujú niektorí, ktorých by bolo treba vyčistiť, a to tí skrytí, zákerní a prefikani zlí ľudia a antikristi. Bratia a sestry ich nedokážu prekuknúť a nedokážu to ani falošní vodcovia. V skutočnosti títo ľudia už dosiahli úroveň, keď majú byť podľa pracovných opatrení Božieho domu vyčistení. Keďže ich však falošní vodcovia nedokážu prekuknúť, stále ich považujú za dobrých a dokonca povyšujú, rozvíjajú a používajú na dôležitú prácu, pričom im umožňujú mať moc a zastávať v cirkvi dôležité pracovné pozície. Dá sa potom pracovné opatrenie Božieho domu na vyčistenie a vypudenie ľudí vykonať? Dajú sa rôzne problémy dôkladne vyriešiť? Môže práca na šírení evanjelia normálne napredovať? Je zrejmé, že pracovné opatrenia Božieho domu sa nedajú vykonať dôkladne a mnoho dôležitých

prác sa nedá urobiť dobre. Keďže ľudia, ktorých používajú falošní vodcovia, nemajú vôbec žiadnu pravdu-reality a dokonca môžu páchať zlé skutky, bráni to dobrému vykonávaniu rôznych oblastí cirkevnej práce. Falošní vodcovia používajú týchto zlých ľudí, nechávajú ich konať dôležité povinnosti a vykonávať dôležitú prácu v cirkvi a dokonca im dovoľujú spravovať obety. Nenaruší a nevyruší to prácu cirkvi? Nespôsobí to straty na Božích obetách? (Áno.) Je to veľmi vážny dôsledok. Keďže falošní vodcovia nedokážu týchto ľudí prekuknúť, nedokážu ich preveriť a nechávajú zlých ľudí vykonávať dôležité práce, práca sa úplne pokazí. Pri konaní svojich povinností sa títo zlí ľudia vždy chovajú povrchne, klamú tých nad sebou, skrývajú veci pred tými pod sebou a nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu; konajú svojvoľne a bezohľadne, zavádzajú ľudí a páchajú najrôznejšie zlé skutky. Falošní vodcovia ich však nedokážu prekuknúť, a kým si všimnú problémy, už dôjde k veľkej pohrome. Napríklad v pastoračnej oblasti Che-nan niektorí zlí ľudia, ktorí sa stali vodcami, použili rôzne opovrhnutiahodné prostriedky na krádež Božích obiet, pričom ukradli obrovské sumy, ktoré sa nikdy nenašli. Má to niečo spoločné s tým, že vodcovia a pracovníci si vybrali a použili nesprávnych ľudí? (Áno.) Ak niekto nedokáže prekuknúť vybraných ľudí, podľa pracovných opatrení im najprv môže prideliť nejakú jednoduchú prácu a potom môže sledovať ich prácu a po určitú dobu ich pozorovať. Ľuďom, ktorých nemožno prekuknúť, sa absolútne nesmie pridelovať žiadna dôležitá práca, najmä ak to so sebou prináša riziko. Až po dlhodobom pozorovaní a rozpoznaní ich podstaty by sa malo rozhodnúť, ako s nimi zaobchádzať a ako ich riešiť. Falošní vodcovia nepracujú podľa pracovných opatrení, nedokážu si osvojiť princípy, a už vôbec nedokážu prekuknúť ľudí, pričom používajú tých nesprávnych. Vedie to k stratám v cirkevnej práci aj na Božích obetách. To je pohroma, ktorú prinášajú falošní vodcovia. Antikristi úmyselne využívajú zlých ľudí, zatiaľ čo falošní vodcovia sú popletení, nedokážu nikoho prekuknúť a nedokážu prekuknúť podstatu žiadnych problémov, ktoré identifikujú. Používajú a pridávajú ľudí výlučne na základe svojich pocitov. Väčšina ľudí, ktorých pridelia falošní vodcovia, je nevhodná; spôsobujú straty v práci cirkvi a dôsledky sú rovnaké, ako keď antikristi úmyselne používajú zlých ľudí. Falošní vodcovia so slabou kvalitou a neschopnosťou pracovať tiež prinášajú dosť vážne dôsledky, však? (Áno.) Takže si nemyslite, že len

antikristi porušujú pracovné opatrenia; aj falošní vodcovia môžu porušovať pracovné opatrenia. Aj keď to nie je úmyselné, v konečnom dôsledku ide stále o porušenie pracovných opatrení. Keďže falošní vodcovia nerozumejú pravdám-princípom a nedokážu prekuknúť ľudí ani záležitosti, nakoniec porušujú pracovné opatrenia a nedokážu vykonávať skutočnú prácu. To zdržiava prácu cirkvi a škodí Božiemu vyvolenému ľudu. Povaha a dôsledky ich konania sú rovnaké, ako keď prácu konajú antikristi, a tiež spôsobujú straty pre cirkevnú prácu a škodia životu-vstupu bratov a sestier.

Keď falošní vodcovia konajú prácu a vykonávajú pracovné opatrenia, robia veci len formálne a urobia z toho úplný chaos. Sú dosť samospravodliví, nikdy nehľadajú ani nehovoria v duchovnom spoločenstve a hlúpo si myslia, že majú dobrú kvalitu, pričom sa odvážia konať a vedia výrečne hovoriť. Keďže ich zvolia bratia a sestry alebo ich Boží dom dočasne povýši a rozvíja, myslia si, že ako vodcovia sú na požadovanej úrovni a dokážu si plniť svoje zodpovednosti. Vôbec netušia, že nie sú ničím a nedokážu si plniť žiadnu zo zodpovedností vodcov a pracovníkov. Neuvedomujú si vlastné nedostatky; len drzo a bez hanby konajú. Výsledkom je, že po vydaní rôznych pracovných opatrení nedokážu žiadne z nich vykonať podľa požiadaviek Zhora. Každé pracovné opatrenie, ktorého sa chopia, dopadne ako úplný neporiadok a totálny chaos. Ich vykonávanie administratívnej práce je slabé; nemajú jasno v tom, koľko nových veriacich sa získalo kázaním evanjelia a ako zakladať cirkev, vyberať vodcov a diakonov a viesť cirkevný život. Pokiaľ ide o to, kto má najlepšie výsledky pri vedení práce na evanjeliu, kto najúčinnejšie svedčí, kto je najvhodnejší na polievanie cirkvi, ktorým vedúcim tímu treba upraviť pridelenie povinnosti alebo ich prepustiť za nezodpovednosť a ako riešiť problémy, ktoré sa vyskytnú v určitých aspektoch práce, falošní vodcovia si o všetkých týchto konkrétnych úlohách nie sú istí a vo svojej práci robia úplný chaos. A pokiaľ ide o rôzne odborné úlohy v cirkvi, ktoré si vyžadujú vyššiu úroveň technických znalostí, aj v nich falošní vodcovia robia úplný chaos. Nemajú ani potuchy, ako tieto úlohy konkrétne vykonávať. Aj keď sa na ne chcú opýtať, nevedia, ako na to. Chcú sa opýtať Zhora, ako k týmto úlohám pristupovať, ale nevedia ani sformulovať svoje otázky. V dôsledku toho sa práca nedá vykonať. Falošní vodcovia nedokážu zvládnuť dokonca ani jednoduchú úlohu správy majetku, ktorú vyžadujú pracovné

opatrenia – pridelit' vhodných ľudí na zabezpečenie a rozdeľovanie majetku a vytvoriť rôzne systémy. Urobia z toho úplný chaos. Falošní vodcovia majú v každej úlohe, ktorej sa chopia, úplný zmätok. Keď sa ich opýtate, či vykonali pracovné opatrenia, cítia sa hrdí a sebavedomo hovoria: „Áno, vykonali. Každý má kópiu pracovných opatrení a každý vie, akú prácu Boží dom vyžaduje.“ Ak sa ich opýtate, ako to urobili, a požiadate ich, aby vysvetlili konkrétne pracovné kroky, ktoré úlohy sa vykonali relatívne slabo, ktoré úlohy sa vykonali plynulejšie, či sa každá úloha vykonala správne, ktoré úlohy si vyžadujú neustále sledovanie a kontrolu a či sa po kontrole našli nejaké problémy, o tomto všetkom nemajú ani potuchy. Keď sa niektorí falošní vodcovia stanú vodcami, ani nevedia, aké úlohy sa od nich vyžadujú alebo aký je rozsah ich zodpovednosti. Nie je to ešte väčší problém? Nemá väčšina vodcov a pracovníkov v súčasnosti tento problém v rôznej miere? (Áno.)

Kritérium na posúdenie, či sú vodcovia a pracovníci na požadovanej úrovni

Máte teraz vďaka dnešnému duchovnému spoločenstvu jasnejšie pochopenie, aké zodpovednosti by mali plniť vodcovia, pracovníci a nadriadení? Máte o tom lepšiu predstavu? Je vaše chápanie úlohy vodcov a pracovníkov presnejšie? (Áno.) Na jednej strane vodcovia a pracovníci získali určité pochopenie, aké úlohy by mali vykonávať; na druhej strane majú teraz všetci ostatní určité cesty, ako rozlíšiť, či je vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni. Podľa požiadaviek deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, je väčšina vodcov a pracovníkov na požadovanej úrovni? (Nie.) Ktorí vodcovia a pracovníci sa teda môžu dostať na požadovanú úroveň a ktorí nie? Tí, ktorí majú kvalitu na požadovanej úrovni, nejaké praktické skúsenosti, určité princípy pri riešení vecí a zmysel pre bremeno voči cirkevnej práci, sa po určitom období výcviku môžu stať vodcami a pracovníkmi na požadovanej úrovni. Avšak tí so slabou kvalitou a bez schopnosti chápania, ktorí si nedokážu osvojiť princípy bez ohľadu na to, koľko pravdy sa hovorí v duchovnom spoločenstve, sa nemôžu stať vodcami a pracovníkmi na požadovanej úrovni a môžu byť len vyradení. Preto ak sa chceš stať vodcom alebo pracovníkom, ktorý je na požadovanej úrovni, a chceš, aby ťa ostatní zvolili za vodcu alebo pracovníka, mal by si najprv posúdiť, či je tvoja kvalita dostatočná. Ako to môžeš posúdiť? Podľa toho, či dokážeš

vykonávať pracovné opatrenia. Vezmi si nedávne pracovné opatrenie, prečítaj si ho a otestuj sa, či máš kroky a plány na jeho vykonanie. Ak máš nápady a plány a vieš, ako ho vykonať, potom by si mal prijať prácu ako svoju samozrejmu povinnosť, keď ťa bratia a sestry zvolia. Ak je však po prečítaní pracovného opatrenia tvoja myseľ prázdna, vôbec nedokážeš rozpoznať, kto je najvhodnejší na to, aby bol poverený vedením práce, a o to viac nedokážeš rozpoznať, ako konkrétne vykonávať rôzne úlohy práce cirkvi, ani nevieš, ako hovoriť v duchovnom spoločenstve, dohliadať, kontrolovať a sledovať, a v mysli nemáš žiadne kroky ani plány na vykonanie, ale niektorí bratia a sestry si mylne myslia, že si veľmi talentovaný a vhodný na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom, aký by mal byť tvoj postoj? Mal by si povedať: „Ďakujem ti za tvoju chválu, ale v skutočnosti nemám veľa talentu. Nemám na to – zle si ma odhadol. Ak ma zvolíte za vodcu, zdržiť prácu cirkvi. Poznám svoj vlastný duchovný vzrast; neviem ani, ako vykonať jednoduché pracovné opatrenie – nemám ani potuchy, kde začať, a nemám žiadne záchytné body. Bez pochopenia pravdy sa práca cirkvi nedá robiť dobre. Aj keby ma Zhora vymenovali, nedokázal by som to. Naozaj sa na túto úlohu nehodím.“ Čo si myslíte o takomto priznaní? Tento prístup ukazuje rozum; ľudia, ktorí to hovoria, majú oveľa viac rozumu ako falošní vodcovia. Falošní vodcovia by nikdy nedokázali povedať niečo s takým veľkým rozumom. Falošní vodcovia si myslia: „Zvolili ma, takže by som mal byť vodcom. Prečo by som nemal byť? Som talentovaný, takže si to zaslúžim. Je problém, že nedokážem vykonávať pracovné opatrenia? Kto sa narodí s tým, že to vie? Nie je to niečo, čo sa môžem naučiť? Pokiaľ viem kázať, to stačí. Mám duchovné porozumenie, poznám Božie slová a rozumiem im, viem hovoriť v duchovnom spoločenstve a v Božích slovách viem nájsť cestu praktizovania. Som zdatný v riešení skazených pováh ľudí a rôznych stavov. Vykonávanie pracovných opatrení Božieho domu nie je žiadna veľká vec. Nie je to len administratívna riadiaca práca? Študoval som administratívne riadenie predtým, takže táto trocha práce v Božom dome pre mňa nie je žiadny problém!“ Nie je takýto človek v nebezpečenstve? (Áno.) V čom spočíva nebezpečenstvo? Dokážete preniknúť do tejto záležitosti? (Nedokáže konať prácu a bude narušovať a vyrušovať prácu Božieho domu, nielenže uškodí sebe a bratom a sestrám, ale aj zdrží prácu Božieho domu.) Je to len škoda? Je to to, k čomu to nakoniec vedie?

Ak by to bolo len toto, dalo by sa to ešte napraviť. Kľúčovým problémom je, že ak falošný vodca pokračuje vo svojej úlohe dlhý čas, bude nasledovať cestu antikristov a nakoniec sa stane antikristom. Myslíš si, že byť vodcom alebo pracovníkom je také jednoduché? S postavením prichádza pokušenie a s pokušením prichádza nebezpečenstvo. Čo je toto nebezpečenstvo? Je to možnosť nasledovať cestu antikristov. Najhorším dôsledkom nasledovania cesty antikristov je stať sa antikristom.

Niektorí ľudia hovoria: „Niektorí falošní vodcovia majú len trochu slabšiu kvalitu, ale ich ľudská prirodzenosť nie je zlá. Môžu nasledovať cestu antikristov?“ Kto hovorí, že mať ľudskú prirodzenosť, ktorá nie je zlá, znamená, že nebudú nasledovať cestu antikristov? Akí zlí musia byť, aby boli považovaní za antikristov? Dokážeš to rozpoznať? Ak falošný vodca pokračuje vo svojej úlohe dlhý čas, už sa vydal na cestu antikristov. Je nejaký rozdiel medzi nasledovaním cesty antikristov a tým, že sa niekto stane antikristom? (Nie.) Spomeňte si: akú cestu nasledujú títo falošní vodcovia? Falošní vodcovia nevykonávajú konkrétnu prácu, ani nie sú schopní ju vykonávať, a napriek tomu chcú stáť na vysokých pozíciách, aby poučovali ostatných a nútili ľudí, aby ich počúvali a poslúchali. Je toto nasledovanie cesty antikristov? Aký je dôsledok nasledovania cesty antikristov? (Prirodzene sa stanú antikristami.) Hoci falošní vodcovia nie sú od narodenia antikristi ani zlí ľudia, ak dlho nasledujú cestu antikristov bez dohľadu alebo bez toho, aby ich niekto nahlásil a prepustil, môžu sa chopiť moci a založiť nezávislé kráľovstvá? (Áno.) Nestali sa v tom momente antikristami? Takže vidíte, nie je úloha falošného vodcu nebezpečná? (Áno.) Už len byť falošným vodcom je veľmi nebezpečné. Hoci v súčasnosti rozoberáme falošných vodcov a nedotýkame sa antikristov, medzi podstatou týchto dvoch existuje spojenie. V skutočnosti falošní vodcovia nasledujú cestu antikristov. Nasledovanie tejto cesty ich prirodzene privedie k tomu, že sa stanú antikristami, čo je určené ich prirodzenosťou-podstatou. V tom momente nie je potrebné pozerieť sa na ich ľudskú prirodzenosť-podstatu; samotná ich cesta určuje, či sú antikristami. Zvážte tých falošných vodcov, ktorí boli prepustení. Ak by neboli včas prepustení, potom, súdiac ich podstatu podľa toho, ako sa správali a čo odhalili počas svojho pôsobenia, nasledovali by nakoniec cestu antikristov? Stali by sa antikristami? V skutočnosti už niektorí ľudia takéto známky prejavili a bol to Boží dom, ktorý ich včas prepustil. Ak by neboli

prepustení, začali by žiť z cirkvi a zavádzať ľudí. Začali by sa správať ako funkcionári alebo páni na vysokých pozíciách, rozkazovať ľuďom a vydávať príkazy, nútiť ostatných, aby ich poslúchali, akoby boli Bohom. Dokonca by tvrdili, že sú zdokonalení Bohom a že sú ľuďmi, ktorých Boh používa. Nie je to problematické? Ako by sme teda mali vnímať a charakterizovať stavy a prejavy takýchto falošných vodcov? Predbežne ich možno charakterizovať ako pokrytco, ľudí, ktorí žijú z cirkvi, farizejov. A čo sa stane, ak sa to bude ďalej rozvíjať? Hoci falošní vodcovia nemusia byť takí suroví alebo podlí ako antikristi a hoci sa na povrchu môžu zdať schopní znášať ťažkosti a tvrdo pracovať, pomáhať ostatným na každom kroku a byť schopní byť trpezliví a tolerantní voči ľuďom, rovnako ako farizeji, ktorí cestovali po súši a mori, aby kázali a pracovali, čo na tom v konečnom dôsledku záleží? Ak nedokážu vykonať jedinú úlohu, ako sa ich činy a správanie líšia od činov a správania farizejov? Sú ich skutky v spolupráci s Božím dielom, alebo Božiemu dielu odolávajú a vyrušujú ho? Je zrejmé, že Božiemu dielu odporujú a bránia normálnemu priebehu rôznych úloh práce cirkvi. Nie je to nič iné ako správanie farizejov a tých pastorov a starších v náboženskom svete? Falošní vodcovia sú presne ako oni. Ako by sme ich teda mali charakterizovať? Čo sa stane, ak budú falošní vodcovia pokračovať vo svojej činnosti? Nielenže nedokážu vykonať pracovné opatrenia Božieho domu, ale začnú tieto opatrenia aj zatracovať, kritizovať, súdiť, odsudzovať a robiť iné podobné veci – objavi sa celý rad správania antikristov. Nielenže nevykonávajú pracovné opatrenia, ale nachádzajú aj rôzne výhovorky, aby ich vykonávaniu odolávali a bránili mu. To nie je spolupráca s Božím dielom, ale brzdenie a vyrušovanie práce Božieho domu. To je používanie vlastných predstáv a výmyslov a moci a postavenia, ktoré im dal Boží dom, na brzdenie vykonávania pracovných opatrení Božieho domu. Nie je to podstata problému? (Áno.) Falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu a nedokážu vykonať rôzne úlohy, ktoré im Zhora prideliť, a napriek tomu si stále presadzujú svoje postavenie, aby kázali ľuďom, cítia sa ako hlavy, kapitáni Božieho vyvoleného ľudu. Už to z nich robí antikristov – rýdzich antikristov. Je táto charakteristika takýchto ľudí presná? Je mimoriadne presná, bez akejkoľvek chyby! Nie je to logické uvažovanie, ale charakteristika založená na ich podstate. Tí, ktorí nedokážu vykonať pracovné opatrenia Božieho domu, sú falošní vodcovia, a tí, ktorí

nevykonávajú pracovné opatrenia Božieho domu, sú tiež falošní vodcovia. Než sú zjavení ako farizeji, môžu byť charakterizovaní ako falošní vodcovia. Avšak od chvíle, keď sa stanú farizejmi a žijú z cirkvi, spoliehajú sa na svoje „minulé úspechy“ a zastávajú pozície bez vykonávania pracovných opatrení alebo konkrétnych úloh, stávajú sa kameňmi úrazu pre prácu Božieho domu, takíto ľudia by mali byť charakterizovaní ako antikristi. Ako určíte, či je niekto falošný vodca alebo antikrist? Falošný vodca sa charakterizuje na základe toho, či dokáže vykonávať pracovné opatrenia a robiť skutočnú prácu. Tí, ktorí nevykonávajú pracovné opatrenia a nerobia skutočnú prácu, sú falošní vodcovia. Ak však vedia, že nedokážu robiť skutočnú prácu a nedokážu vykonať pracovné opatrenia dané Zhora, a napriek tomu si chcú presadzovať svoje postavenie, aby kázali a kričali heslá na získanie srdcí ľudí, a ignorujú pracovné opatrenia Božieho domu a očakávajú, že Boží dom – vzhľadom na to, že veria v Boha mnoho rokov a mnoho rokov trpeli pre prácu cirkvi – ich nechá, aby mohli žiť z cirkvi a využívať Boží dom ako domov dôchodcov, pokračovať v zavádzaní bratov a sestier, dokonca sa snažia získať moc na určovanie diskusií a rozhodovaciu autoritu, potom sú takíto ľudia antikristi. Takto určíte, či je niekto falošný vodca alebo antikrist. Je tento princíp a štandard na charakterizáciu jasný? (Áno.)

Deviata zodpovednosť vodcov a pracovníkov sa primárne týka pracovných opatrení. Či vodca alebo pracovník vykonáva pracovné opatrenia, je kritériom na posúdenie, či je na požadovanej úrovni. Hodnotenie, či sú vodcovia a pracovníci praví alebo falošní na základe toho, či vykonávajú prácu cirkvi podľa pracovných opatrení, je najpresnejšia metóda. Používanie ich postoja k pracovným opatreniam na rozlíšenie a rozbor falošných vodcov a na určenie, či sú to falošní vodcovia alebo antikristi, je úplne spravodlivé. Hodnotenie vodcov a pracovníkov na základe toho, ako vykonávajú pracovné opatrenia, či ich dokážu vykonať, a na základe účinnosti a dôkladnosti ich vykonávania je spravodlivé a rozumné pre každého vodcu alebo pracovníka. Nie je to preto, aby sa niekomu úmyselne robili ťažkosti. Dokážete rozlíšiť, že niektorí falošní vodcovia nevykonávajú pracovné opatrenia a nakoniec sa stanú antikristami? Platí toto tvrdenie? (Áno.) Prečo platí? (Pretože falošní vodcovia nevykonávajú pracovné opatrenia a zastávajú svoje pozície, aby si založili vlastné nezávislé kráľovstvá. To znamená, že sa už vydali na cestu

antikristov.) Toto je ten jav – aká je podstata problému? Nevykonávanie pracovných opatrení je odporovanie Bohu a stávanie sa proti Nemu. Čo znamená stavať sa proti Bohu? Tí, ktorí nasledujú cestu antikristov, sa stavajú proti Bohu, stoja voči Nemu v priamom odpore. Ak je niekto len falošným vodcom, jednoducho nevie, ako robiť prácu alebo vykonávať pracovné opatrenia; neodporuje Bohu úmyselne. Avšak vlastnosti antikristov sú svojou povahou oveľa vážnejšie ako vlastnosti falošných vodcov. Niektorí falošní vodcovia už dlho nasledujú cestu antikristov. Títo jednotlivci začínajú tým, že nevykonávajú skutočnú prácu a nevykonávajú pracovné opatrenia. Po dlhom čase vo funkcii vodcov a schopnosti kázať nejaké slová a učenia cítia, že ich pozícia je istá, že majú kapitál a že si medzi ľuďmi získali prestíž. Potom sa odvážia robiť, čo sa im zachce, a stavajú sa proti Bohu. Vždy sa preceňujú, veria, že si získali prestíž medzi bratmi a sestrami, že ich slová majú váhu, a preto by mali mať absolútnu nadvládu v diskusiách a rozhodovaciu autoritu vo všetkom, čo robia. Myslia si, že ľudia by ich mali počúvať; ľudia by mali chrániť ich povest', ak sa pri niečom zahanbia alebo sa pomýlia v slovách – a rovnako aj Boží dom. Boží dom by sa s nimi mal radiť o všetkých problémoch, ktoré sa vyskytnú, a dať im podiel na dobrých veciach, a mali by dostávať lepšie výhody a vyššiu chválu ako ostatní. Myslia si, že aj Boh by sa na nich mal pozeráť inak. Vzhľadom na tieto svoje vnímané výhody a nadradenosť veria, že Boží dom by ich nemal ľahko orezávať alebo odhaľovať ich skazenú povahu pred ostatnými, a už vôbec nie ich prepustiť bez ohľadu na ich pocity. Takíto ľudia sú v nebezpečenstve. Spoliehajú sa na svoje „minulé úspechy“. Sú to farizeji a už sa stali antikristami. Nie je to určené ich prirodzenosťou-podstatou? Ak sa niekto usiluje o pravdu a má pravdu-reality, kládol by tieto nerozumné požiadavky na Boží dom a na Boha? (Nie.) Existuje jeden druh človeka, ktorý po dlhom čase práce cíti, že získal postavenie a má kapitál, a tak si vyvinie takéto myšlienky a tento pocit nadradenosti. Aký je to človek? Je to niekto s podstatou antikrista. Keďže sa neusiluje o pravdu a nasleduje cestu antikristov, je arogantný a samospravodlivý, kladie všelijaké nerozumné požiadavky na Boha a Boží dom. Spolieha sa na svoje „minulé úspechy“, žije z cirkvi, lipne na svojom postavení a nakoniec sa stane antikristom. Toto je ukážkový antikrist. Sú takíto ľudia v cirkvi? Každý, kto sa pýši tým, že je duchovným človekom, je tohto typu. Sú zjavne bezcenní a nedokážu robiť

žiadnu konkrétnu prácu, a napriek tomu sa stále považujú za duchovných; považujú sa za ľudí, na ktorých Boh hľadá s priazňou a ktorí sú cieľmi Jeho zdokonalenia. Veria, že sú Boží milovaní synovia, víťazi. Akú cestu nasledujú takíto ľudia? Sú to ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu? Sú to ľudia, ktorí sa podriaďujú pravde? Sú to ľudia, ktorí sa podriaďujú Božím ovládaniam a usporiadaniam? Absolútne nie, na sto percent nie. Sú to ľudia, ktorí sa usilujú o postavenie, povest' a požehnanie a kráčajú cestou antikristov. Keď takíto ľudia dlho zastávajú pozíciu, dlho slúžia ako falošní vodcovia, nevyhnutne sa stanú antikristami. Antikristi sú prekážkami v práci Božieho domu. Nemôžu robiť prácu podľa pracovných opatrení a nemôžu nasledovať Božiu vôľu alebo robiť veci podľa Božích požiadaviek; o to viac sa nemôžu vzdať svojho postavenia, povesti a záujmov, aby robili prácu cirkvi, pretože sú antikristi.

Duchovné spoločenstvo o deviatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov sa predovšetkým týka vykonávania pracovných opatrení. Či je vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni a plní si svoje zodpovednosti, sa v prvom rade určuje podľa toho, ako vykonáva pracovné opatrenia, a podľa výsledkov tohto vykonávania. Samozrejme, tento štandard sa používa aj na odhalenie falošných vodcov a ciest, ktoré nasledujú, ako aj dôsledkov, ktoré prinášajú práci cirkvi a životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu. Všetky tieto určenia, posúdenia a konečné charakterizácie sú založené na tom, ako falošní vodcovia vykonávajú pracovné opatrenia. Vykonávanie pracovných opatrení je hlavnou úlohou, takže určenie, či je vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni na základe jeho vykonávania pracovných opatrení, je veľmi praktické a mimoriadne zásadné. Okrem toho, udržiavať každého vodcu a pracovníka na tejto úrovni je úplne rozumné a spravodlivé, bez akejkoľvek nečistoty.

24. apríla 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (11)

Na poslednom zhromaždení sme mali duchovné spoločenstvo o deviatom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov: „Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania.“ Mali sme duchovné spoločenstvo o zodpovednostiach, ktoré musia vodcovia a pracovníci plniť, a o práci, ktorú musia vykonávať, a tiež sme rozobrali niekoľko príkladov správania falošných vodcov. Hoci sme v duchovnom spoločenstve nehovorili konkrétne o tom, ako majú vodcovia a pracovníci uskutočňovať jednotlivé pracovné opatrenia, mali sme duchovné spoločenstvo o konkrétnych princípoch ich uskutočňovania, ako aj o tom, čo musia vodcovia a pracovníci robiť. Získali ste prostredníctvom nášho duchovného spoločenstva o deviatom bode konkrétnejšiu a presnejšiu definíciu práce, ktorú majú vodcovia a pracovníci vykonávať? Je vám teraz jasné, akú prácu musia vodcovia a pracovníci vykonávať? Ich hlavnou úlohou je uskutočňovať prácu podľa Božích požiadaviek a pracovných opatrení Jeho domu. V podstate je to všetko. Teraz v tom máme všetci jasno. O tom, akú prácu musí vodca alebo pracovník v Božom dome vykonávať a aké sú jeho zodpovednosti, by sa malo v deviatom bode hovoriť v duchovnom spoločenstve celkom konkrétne. Je to v podstate komplexné. Rozsah ich zodpovedností je vymedzený a jasne je uvedená aj práca, ktorú by mali vykonávať, ako aj to, ako by ju mali vykonávať. Ak niekto stále nevie, ako vykonávať konkrétnu prácu, keď to už bolo jasne povedané, je to problém jeho slabej kvality. Je to ten typ falošného vodcu, ktorý nedokáže vykonávať prácu. Existuje ďalší typ falošného vodcu, ktorý zariaďuje prácu len podľa svojich vlastných predstáv a domnienok a používa ľudí svojvoľne, čo vedie k tomu, že veľa kuchárov presolí polievku. Práca nielenže nie je dobre vykonaná – urobia v nej úplný neporiadok a zanechajú ju v slepej uličke. Falošní vodcovia nikdy nebudú uskutočňovať pracovné opatrenia, nieto ešte vykonávať skutočnú prácu. Robia len prácu, ktorá sa im páči, zameriavajú sa len na prácu vo všeobecných záležitostiach; keď pracujú, vedia len vydávať príkazy a vykrikovať prázdne heslá a učenia. Nikdy nekontrolujú priebeh

práce ani sa nestarajú o to, či je efektívna. Toto je jeden typ falošného vodcu. Stručne povedané, či už niekto ako vodca nedokáže vykonávať skutočnú prácu alebo ju nevykonáva – bez ohľadu na okolnosti –, ak nedokáže plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov alebo vykonávať prácu z Božieho poverenia a ak nedokáže uskutočniť rôzne práce, ktoré stanovil Boží dom, potom je falošným vodcom.

Teraz, prostredníctvom nášho duchovného spoločenstva o deviatich zodpovednostiach vodcov a pracovníkov a nášho odhalenia rôznych spôsobov, akými sa prejavujú falošní vodcovia, získali ste nejaké základné poznanie a porozumenie o tom, ako plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? (Áno.) Považujete teda prácu Božieho domu za ľahkú? Sú požiadavky na človeka vysoké? Sú prehnané? (Nie sú vysoké; všetko sú to požiadavky, ktoré dokážeme splniť.) Sú nejakí vodcovia a pracovníci, ktorí hovoria: „Je príliš veľa bodov a typov práce, ktoré od nás Boží dom vyžaduje vykonávať. Čím vyššie postavený vodca, tým väčší je rozsah jeho práce a za tým viac pracovných bodov je zodpovedný. Robiť tú prácu dobre a dohliadať na jej uskutočnenie podľa požiadaviek Zhora – veď by sme zomreli od vyčerpania, nie?“ Zosypal sa niekto od vyčerpania, pretože dobre vykonal všetku konkrétnu prácu a uskutočnil každý pracovný bod tak, ako mal? (Nie.) Ochorel niekto od vyčerpania? Je niekto tak zaneprázdnený, že nemá čas jesť ani spať? (Nie.) Niektorí môžu povedať: „Ako to, že nie? Niektorí ľudia sa pri vykonávaní cirkevnej práce naozaj vyčerpajú, pretože dlho nemôžu pravidelne jesť alebo mať pravidelný režim práce a prestávok s rovnováhou medzi prácou a odpočinkom. Nakoniec ochorejú z vyčerpania.“ Počuli ste o takejto situácii? (Nie.) Stalo sa, že by sa niekto po vypočutí deviateho bodu a po tom, čo videl konkrétny obsah rôznych pracovných bodov v Božom dome, ako aj jeho požadované štandardy pre vodcov a pracovníkov pri vykonávaní tejto konkrétnej práce, zľakol a dostal strach? Cítia: „Nie je ľahké byť vodcom alebo pracovníkom. Kto by mohol dobre vykonávať túto prácu bez zdravého tela, dobrej kvality, veľkorysého srdca a nadľudskej energie a sily?“ Mal niekto takúto myšlienku? Je opodstatnená? (Nie.) Prečo je neopodstatnená? Po prvé, pri vykonávaní práce Božieho domu, bez ohľadu na ich hodnotu a na to, či je ich zodpovednosť komplexná alebo pokrýva len jeden pracovný bod, musia vodcovia a pracovníci prinajmenšom dobre

vykonávať svoju hlavnú prácu a popritom nanajvýš jeden alebo dva ďalšie pracovné body. Aj keď sú poverení komplexnou prácou, neznamena to, že majú poskytovať komplexnú kontrolu plnenia alebo určovať smerovanie. Musia sa zamerať na prevzatie zodpovednosti za najdôležitejšiu prácu alebo sa súčasne venovať slabým miestam v určitých pracovných bodoch. Niektorí ľudia môžu byť plní energie, mať silný zmysel pre zodpovednosť a dobrú kvalitu a sú schopní vykonávať širokú škálu mnohostrannej práce, ale ich hlavná práca pozostáva predovšetkým len z jedného alebo dvoch bodov. Na ostatnú prácu sa musia len pýtať, zisťovať o nej informácie a snažiť sa jej porozumieť a riešiť len tie problémy, ktoré objavia. To je jedna stránka veci. Ďalšou stránkou je, že aj keď súbežne riešia niekoľko pracovných položiek, stačí sa spoliehať na hlavných nadriadených, že budú vykonávať tieto pracovné položky. Ich úlohou je len dohliadať na rôzne pracovné body, kontrolovať ich a usmerňovať; hlavná práca, ktorú majú vykonávať oni sami, je stále len jeden pracovný bod. A vyčerpal by sa človek pri vykonávaní jedného pracovného bodu? (Nie.) Ak je kvalita človeka dostatočná a jeho myseľ flexibilná, rozumne si usporiada prácu, pokiaľ ide o rozdelenie času a efektívnosť. Nebude v tom mať chaos a neskončí v slepej uličke. Nebude vyzeráť tak zaneprázdnený – bude robiť prácu podľa stanoveného postupu –, ale práca nebude neefektívna a prinesie dobré výsledky. To je niekto s kvalitou, kto vie, ako rozumne pridelí ľudí a čas. Ľudia bez kvality alebo so slabou kvalitou narobia neporiadok v akejkoľvek práci, ktorú vykonávajú. Každý deň sú dosť zaneprázdnení, ale sami nedokážu s istotou povedať, čím sú zaneprázdnení. Nemajú žiadny harmonogram, žiadny pojem o čase; vstávajú dosť skoro a chodia spať dosť neskoro; nemôžu byť v pravidelnom čase – ale pokiaľ ide o efektivitu práce, neodvádzajú vôbec žiadnu skutočnú prácu. Nie je to prípad príliš nízkej kvality? (Je.) Zdá sa, že tento typ človeka každý deň bez odpočinku pobehuje hore-dole, ale nedokáže sa dostať k podstate práce ani nedokáže rozlíšiť, čo je naliehavé a čo môže počkať, a je neefektívny pri riešení problémov. To spomaľuje prácu. Títo ľudia sú vnútorne takí úzkostliví, až sa im tvoria afty v ústach. Ani v týchto prípadoch sa však nezosypú od vyčerpania. Ľudia so slabou kvalitou možno pracujú viac ako osem hodín denne, no efektivita ich práce je oveľa nižšia ako u ľudí s dobrou kvalitou. Takže musia byť zaneprázdnení, však? Mali by byť – nedokážu dosahovať

výsledky, ani keď sú zaneprázdnení; ak by neboli zaneprázdnení, práca by bola paralyzovaná. To je niekto s takou slabou kvalitou, že nie je spôsobilý tú prácu zvládnuť ani ju prevziať. Okrem toho, v práci Božieho domu je veľa bodov a požiadavky na ľudí a čas sú trochu prísne. U väčšiny ľudí, keď sú trochu zaneprázdnenejší, je to preto, aby sa usilovali o dokonalosť a dosiahli dobré výsledky, pretože práca Božieho domu je iná ako práca podnikov a tovární neveriaceho sveta: tie vyžadujú ekonomické výhody, zatiaľ čo my kladieme dôraz na výsledky práce. No keďže väčšina ľudí má slabú kvalitu, pri práci sú bez princípov a mimoriadne neefektívni, trvá im dlhšie, kým dosiahnu výsledky. Je teraz väčšina z vás bez negatívnych myšlienok o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov? Jedna vec je istá: vodcovia a pracovníci sa nezosypú od vyčerpania, ak budú pracovať podľa požiadaviek Božieho domu. Okrem týchto vonkajších, objektívnych faktorov je tu ešte niečo, čím si môžete byť istí: ak má človek bremeno a určitú kvalitu – a neprehliadnite skutočnosť, že existuje dielo Ducha Svätého –, potom pri niektorých problémoch, ktoré si nedokáže predstaviť alebo predvídať, a pri niektorých záležitostiach, ktorými predtým neprešiel a nemá s nimi skúsenosti, Duch Svätý mu bude neustále dávať pripomienky, bude ho osvecovať a kedykoľvek mu pomáhať. Práca cirkvi sa pri svojom vykonávaní nespolieha úplne na ľudskú silu, energiu a bremená – časť z nej sa musí spoliehať na dielo a vedenie Ducha Svätého, ako to väčšina ľudí zažila. Takže nech sa na to človek pozerá akokoľvek, plnenie si zodpovedností je niečo, čo by mal vodca alebo pracovník dosiahnuť. Nie je to nič navyše, čo by sa od nich vyžadovalo. Keď neverci pracujú vo svete, konajú na základe svojej osobnej kvality. Vykonávanie povinnosti v Božom dome je iné: človek ju nevykonáva len na základe svojej kvality – musí sa spoliehať aj na svoje chápanie pravdy-princípov, ak má dosiahnuť výsledky. Niekedy si ľudia musia tiež navzájom pomáhať a harmonicky spolupracovať, ak majú dobre konať svoju povinnosť. Niektorí sa môžu pýtať: „Vyžaduje si práca v Božom dome, aby sme sa oddali svojej úlohe a snažili sa robiť všetko, čo je v našich silách, až do smrti?“ Priadky morušové na jar pradú, až kým nezomrú – musíme dosiahnuť toto? Bude s nami Boží dom hotový, až keď budeme umierať od vyčerpania?“ Vyžaduje Boh od človeka práve toto? (Nie.) Naše duchovné spoločenstvo o požiadavkách na zodpovednosti vodcov a pracovníkov má len za cieľ dať ľuďom jasnú predstavu a porozumenie o tom,

ako spolupracovať s Božím dielom podľa pravdy-princípov a pracovných metód, ktoré On vyžaduje, aby Jeho dielo mohlo napredovať usporiadaným a efektívnym spôsobom a aby Jeho slová a dielo mohli dosiahnuť lepšie výsledky v Jeho vyvolenom ľude. Jedným aspektom je rozvíjanie a šírenie diela; druhým je dosiahnutie toho, aby Božie slová a dielo mali na tých, ktorí Ho nasledujú, taký účinok, aký majú mať. Toto sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov a to, čo majú vo svojej práci dosiahnuť.

Desiaty bod: Správne opatrovať a rozumne pridelovať rôzne hmotné veci Božieho domu (knihy, rôzne vybavenie, obilie atď.), vykonávať pravidelné kontroly, údržbu a opravy, aby sa minimalizovalo poškodenie a plytvanie, a zároveň zabrániť, aby sa ich zmocnili zlí ľudia

Dnes budeme pokračovať v duchovnom spoločenstve o desiatom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov: „Správne opatrovať a rozumne pridelovať rôzne hmotné veci Božieho domu (knihy, rôzne vybavenie, obilie atď.), vykonávať pravidelné kontroly, údržbu a opravy, aby sa minimalizovalo poškodenie a plytvanie, a zároveň zabrániť, aby sa ich zmocnili zlí ľudia.“ Deviaty bod je pomerne komplexná požiadavka na vodcov a pracovníkov. Desiaty bod je ďalšia veľká časť práce, ktorá predstavuje ďalšiu konkrétnu požiadavku na zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Táto časť práce zahŕňa veci, ktoré patria Božiemu domu, z ktorých niektoré sú zakúpené na uspokojenie životných potrieb ľudí, ktorí konajú svoje povinnosti na plný úväzok, a iné sú vybavenie, materiály a tak ďalej, ktoré sa kupujú pre prácu na šírení evanjelia. Sú tu aj niektoré knihy Božích slov a podobné veci, ktoré sa týkajú života-vstupu bratov a sestier a ktoré by mal Boží dom uchovávať. Sú to veci, ktoré sa týkajú viery ľudí v Boha. Celkovo tri kategórie: veci potrebné pre život, veci potrebné pre prácu a veci potrebné pre vieru v Boha. Či už tieto veci kúpi Boží dom, alebo ich obetujú bratia a sestry, len čo sa dostanú do vlastníctva Božieho domu, začnú súvisieť s otázkou riadenia a pridelovania hmotných vecí vodcami a pracovníkmi. Hoci sa táto práca zvonku nezdá byť v porovnaní so životom cirkvi, s administratívnou prácou alebo odbornou prácou taká dôležitá a nemusí byť práve na programe dňa, stále je to dôležitá práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať.

Rôzne veci Božieho domu sa týkajú práce, života, štúdia a všetkých podobných záležitostí celého personálu konajúceho povinnosti, takže ich ochrana a rozumné pridelovanie sú veľmi dôležité a nesmú sa prehliadať.

Správne opatrovanie

Pre vodcov a pracovníkov, okrem toho, že majú dobre konať administratívnu prácu cirkvi a starať sa o dobrý život cirkvi, je ešte dôležitejšie, aby dobre konali prácu na šírení evanjelia, ako aj s ňou spojené rôzne práce. Okrem toho by sa mali primerane spravovať aj rôzne hmotné veci Božieho domu. Tieto veci treba dobre chrániť; nedopustite, aby splesnivali alebo ich napadli škodce, a nedopustite, aby si ich ľudia privlastnili ako svoj súkromný majetok. Boží dom má tiež konkrétne požiadavky a kroky, ako majú vodcovia a pracovníci túto prácu dobre konať. Najprv by mali skontrolovať, či je personál, ktorý spravuje tieto veci, vhodný, či sú to zodpovední ľudia, či vedia, ako ich spravovať a či dokážu usilovne plniť svoju zodpovednosť – či budú tieto veci v ich rukách v bezpečí. Napríklad pri uskladňovaní obilia, je miesto, kde sa uchováva počas obdobia dažďov – keď je vlhké počasie a veľa prší – vlhké? Kontrolujú to ľudia, ktorí to spravujú, včas? Ak obilie navlhne, vynesú ho von, aby sa vysušilo? Spravujú tieto veci tak svedomito, akoby boli ich vlastné? Majú takú ľudskú prirodzenosť? Majú takú vernosť? Najprv majú vykonať audit ľudí, ktorí tieto veci spravujú, aby zistili, aká je ich ľudská prirodzenosť a či majú svedomie a sú cnostní. Ak sa zdá, že človek má dobrú ľudskú prirodzenosť a je dobrosrdečný, a väčšina ostatných o ňom hovorí v dobrom, ale ty nevieš, či je vhodný na spravovanie vecí Božieho domu, čo vtedy treba urobiť? Musíš veci sledovať, kontrolovať a dohliadať na ne. Po nejakom čase sa musíš na veci opýtať, aby si zistil, či si správca plní svoju zodpovednosť. Napríklad pri obilí je najväčším problémom vlhkosť. Správca by mal kontrolovať, či je sýpka vlhká a či sa v obilí pravdepodobne nevyskytnú škodce, a mal by nájsť niekoho, kto sa v týchto veciach vyzná, aby sa s ním poradil a porozumel postupom, ktoré môžu zaručiť, že obilie nenavlhne a nesplesnivie a že ho nenapadnú škodce. Po uskladnení obilia by mal často kontrolovať sýpku alebo otvárať okná, aby sa vetralo. To by bolo skutočné plnenie si svojej zodpovednosti. Ak správca robí tieto veci z vlastnej iniciatívy bez toho, aby ho bolo treba nabádať alebo

mu to pripomínať, potom je spoľahlivý, čo je upokojujúce. A čo ľudia, ktorí chránia rôzne druhy vybavenia – sú na túto prácu vhodní? Ešte neviete; musíte ich tiež skontrolovať. Ako sa chráni väčšina vybavenia – elektronika, nábytok, zariadenia a tak ďalej –, ak sa bežne nepoužíva? Stará sa oň správca a udržiava ho? Vykonáva pravidelné kontroly elektroniky, zapína ju a spúšťa? Pýtaním sa môžete dozvedieť, že správca týchto vecí to robí pravidelne. Tie veci tam možno len tak nečinne ležia, ale nie je na nich prach, čo znamená, že sa o ne niekto často chodí starať – uvidíte, že ich správca je v poriadku, že si plní svoju zodpovednosť. Potom si môžete byť istí. Sú tu aj knihy Božích slov. Každá z nich sa ťažko zháňa a okrem toho sú knihy Božích slov pre každého veriaceho v Boha dôležitejšie ako čokoľvek iné – dôležitejšie ako obilie, elektronika alebo akákoľvek iná podobná vec. Preto by ste pri týchto veciach mali o to viac nájsť vhodnú osobu, ktorá ich bude spravovať, a vhodné miesto na ich uskladnenie. Potrebné je aj správne vetranie, dohľad a kontrola – nemožno dovoliť, aby knihy navlhli alebo zmokli, alebo aby ich ohlodali myši. Na všetky tieto veci treba dohliadať. Sú teda ľudia, ktorí spravujú takéto veci, vhodní na túto prácu? Aj toto musíte často kontrolovať. Ak sú správcovia leniví, nedbalí a neopatrní, niektoré veci sa poškodia, ak nie vlhkosťou a plesňou, tak škodcami. To všetko sú straty spôsobené nedostatočným monitorovaním a kontrolou zo strany vodcov a pracovníkov. Ak sa správcovia o tieto veci riadne starajú, táto zodpovednosť vodcov a pracovníkov je splnená. Či už sú tieto veci veľké alebo malé a či sa často používajú alebo nie, pokiaľ patria do kategórie vecí, ktoré patria Božiemu domu, malo by sa zariadiť, aby ich niekto spravoval. Vec by mala byť v bezpečí, bez ohľadu na jej druh a miesto uskladnenia, a malo by sa zabezpečiť, aby sa s ňou nič nestalo. To znamená byť verný a zodpovedný. Ak sa zistí, že osoba, ktorá veci spravuje, je nevhodná, čo treba urobiť? Jej pridelenie povinnosti sa musí okamžite upraviť a musí sa nájsť niekto, kto ju nahradí. Niektorí ľudia sú napríklad leniví povalači, radi jedia, ale neradi pracujú a nepreberajú žiadnu zodpovednosť. K veciam cirkvi sa správajú nedbalo, akoby boli verejným majetkom, a myslia si, že je to v poriadku, pokiaľ sa nestratia. Či sú tie veci plesnivé alebo napadnuté škodcami, alebo či sa niektoré poškodili, to ich nezaujíma a nepýtajú sa na to. Kedykoľvek sa ich opýtaš, povedia, že to boli skontrolovať a všetko je v poriadku. V skutočnosti to už dlho neboli

skontrolovať. Potom príde deň, keď niekto zrazu zistí, že obilie splesnívelo a káble v niektorých zariadeniach ohlodali myši, a dokonca aj knihy Božích slov tak navlhli, že písmo v nich je rozmazané a nečitateľné. Zistiť tieto veci až vtedy – nie je to príliš neskoro? (Áno, škoda už vznikla.) To je výsledok nesprávneho riadenia. Nie je teda osoba, ktorá to spravuje, nevhodná? Nemá zlú ľudskú prirodzenosť a nie je nemorálna? (Je.) Neverci by takého človeka nazvali nemorálnym; čo povieme my? Že ľudská prirodzenosť tohto človeka je zlá, že nie je verný. Nedokáže si splniť ani tú trochu zodpovednosti; nedokáže urobiť ani to, čo by mohol urobiť niekto, kto si dá len trochu námahy, kto má len trochu svedomia a ľudskej prirodzenosti. Je to ešte veriaci v Boha? Dokonca aj neverci zastávajú názor: „Verne vykonávaj to, čo ti zverili iní“ – tento človek nesplňa ani minimálny morálny štandard nevercov, takže je zjavne nevhodný na to, aby slúžil ako člen personálu pre správu vecí. S nevhodnými ľuďmi sa treba okamžite vysporiadať a musí sa nájsť vhodná náhrada. Ak nedôveruješ svojmu personálu pre správu vecí a nemáš čas sám veci kontrolovať alebo ich v dôsledku okolností nemôžeš sledovať a preverovať, čo robiť v takom prípade? Môžete nechať osobu, ktorá veci spravuje, napísať záruky, v ktorých sa uvádza, že ak dôjde k poškodeniu vecí, ktoré spravuje, zaplatí za to, alebo že bude ochotná prijať akýkoľvek trest od Božieho domu. Musí sa to riešiť podľa administratívneho systému. Ak vodca alebo pracovník dokáže konať svoju prácu na tejto úrovni, bude si plniť svoju zodpovednosť.

Akákoľvek hmotná vec Božieho domu, či už je veľká alebo malá, drahá alebo lacná, či je ti na úžitok alebo nie, ak ju máš spravovať, potom je to tvoja zodpovednosť. Táto práca spadá do rozsahu zodpovednosti vodcov a pracovníkov, takže by si mal nájsť vhodnú osobu a vhodné miesto, aby bola primerane opatrovaná. Nedovoľ, aby sa veci Božieho domu poškodili. Napríklad pri ochrane kníh Božích slov, keď pre ne vodca alebo pracovník zariadi vhodný personál, mal by sa na to z času na čas stále pýtať: „V poslednom čase sa vydalo veľa kníh, ale nebuď neopatrný, aj keď ich zostalo menej. Pri uchovávaní kníh je hlavné nedovoliť, aby navlhli, aby ich poškodilo slnko alebo aby sa poškodili tlakom a zdeformovali.“ Musí sa na to z času na čas pýtať a informovať sa o tom. Ak prišli nové knihy, musí sa opýtať, ako dobre sú chránené; či sa všetky zmestia na pôvodné miesto, a ak nie, či sa pre ne našlo iné miesto a aké to miesto je, či je bezpečné a suché;

či sú knihy dobre uskladnené; a ak existujú obavy z myší, či nie je potrebné chovať mačku. Všetky takéto veci musia robiť vodcovia a pracovníci a je ich zodpovednosťou ich plniť. Táto práca sa môže zdať trochu bezvýznamná, ale aj to je jedna z úloh, ktoré by mali vodcovia a pracovníci pravidelne vykonávať. Nepodceňujte ju – treba ju brať vážne. Tie veci môžu byť verejným majetkom a nepatria žiadnemu jednotlivcovi, ale musia byť dobre chránené; bez ohľadu na to, či ti budú v budúcnosti na úžitok, a bez ohľadu na to, či ich máš používať ty, ich dobrá ochrana je tvoja zodpovednosť, je to tvoja úloha a nemal by si hľadať žiadny dôvod ani výhovorku, aby si sa jej zbavil a nevšimol si ju. Pokiaľ je niečo tvojou zodpovednosťou, je to niečo, čo by si mal spravovať, práca, ktorú by si mal konať. Pri všetkom by si sa mal pýtať a snažiť sa veciam porozumieť alebo sa na tom osobne podieľať. Ak máte čas ísť sa na miesto pozrieť osobne, bolo by to, samozrejme, lepšie. Ale ak to okolnosti a podmienky nedovoľujú, alebo ak ste príliš zaneprázdnení prácou, mali by ste sa na to aj tak včas pýtať, aby ste zabránili akémukol'vek poškodeniu alebo plytvaniu vecami Božieho domu. Ak to urobíte, znamená to, že ste si splnili zodpovednosť vodcov a pracovníkov.

Rozumné pridelovanie

Pri hmotných veciach Božieho domu existuje okrem ich opatrovania ďalšia dôležitá práca: ich rozumné pridelovanie. Všetky tieto veci sú určené na to, aby ich ľudia používali – všetko sú to užitočné veci –, takže hlavným cieľom ich opatrovania je, aby sa mohli rozumne používať. Predtým, ako sa tieto veci začnú rozumne používať, je úlohou vodcov a pracovníkov, aby ich rozumne pridelili. Čo je rozumné pridelovanie? Pokiaľ ide o to, komu by sa tieto veci mali dať na používanie, Boží dom má princípy a predpisy. Hlavným účelom týchto vecí, či už ich obetovali bratia a sestry, alebo ich kúpil Boží dom, nie je ich hromadenie na pomoc alebo ako almužna na charitatívnu prácu; namiesto toho sú určené na použitie pre všetkých bratov a sestry, ktorí konajú svoje povinnosti na plný úväzok. Takže to, ako sa majú pridelovať – aké sú princípy ich pridelovania –, je ďalšou zodpovednosťou, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť pri spravovaní rôznych hmotných vecí Božieho domu. Spomenuli sme tu rozumné pridelovanie; v tomto prípade je „rozumné“ princípom, ktorý vyžaduje Boží dom.

I. Rozumné pridel'ovanie kníh Božích slov

Začneme s knihami Božích slov. Vždy keď sa vydávajú nové knihy, má Boží dom požiadavky a pravidlá, pokiaľ ide o princípy, komu by sa tieto knihy mali vydať. V cirkvi sú ľudia, ktorí čítajú Božie slová, a ľudia, ktorí ich nečítajú, sú tam ľudia, ktorí milujú pravdu, a ľudia, ktorí ju nemilujú, a sú tam ľudia, ktorí si konajú povinnosti, a ľudia, ktorí si ich nekonajú – medzi týmito typmi ľudí by sa malo rozlišovať. Existujú aj niektoré špeciálne knihy z kategórie učebníc – gramatiky, slovníky a iné podobné pomocné knihy. Všetky tieto knihy by sa mali rozdávať v prísnom súlade s princípmi. Musia sa dať tým, ktorí ich potrebujú, a nie tým, ktorí ich nepotrebujú. A potom sú tu niektoré pomocné knihy vytlačené v relatívne malom množstve – ak sa tieto vydajú jednotlivcovi, čo sa od neho vyžaduje? Môžeš ich čítať, ale nepoškodzuješ ich; nenechávaj ich len tak pohodené ani z nich bez rozmyslu nevytrhávaj strany. A keď ich dočítaš, mali by sa vrátiť na pôvodné miesto. Pokiaľ ide o knihy o viere v Boha, vodcovia a pracovníci by ich mali rozdávať v prísnom súlade s pracovnými opatreniami Božieho domu a mali by tiež viesť Boží vyvolený ľud k tomu, aby pochopil princípy a konal podľa nich.

II. Rozumné pridel'ovanie rôznych druhov vybavenia

Nasleduje vysvetlenie, ako pridel'ovať rôzne druhy vybavenia. Ide o pomerne dôležitú úlohu. Pridel'ovanie rôznych druhov vybavenia je o niečo prísnejšie. Toto vybavenie zahŕňa elektroniku, ako aj nástroje potrebné pre rôzne profesie. Keď ich vodcovia a pracovníci rozdávať, mali by na to tiež existovať princípy. Tí ľudia, ktorým sa vydávajú, musia byť schopní zručne obsluhovať toto vybavenie a správne a rozumne ho používať. Ak je niekto začiatok alebo jednoducho nevie, ako danú vec používať, nesmie sa mu vydať. To platí najmä pre kvalitnú, špičkovú elektroniku, ako sú profesionálne fotoaparáty a drahšie počítače, ako aj nahrávacie zariadenia, fototechniku alebo vybavenie potrebné na postprodukcii videa – tým skôr sa tieto zariadenia nesmú vydať takémuto človeku, aby sa predišlo poškodeniu. Vodcovia a pracovníci majú zabezpečiť, aby tí, ktorí toto vybavenie používajú, boli po prvé schopní vážť si tieto zariadenia a po druhé, aby ich vedeli správne používať a udržiavať. Napríklad niektoré stroje musia mať podľa predpisov po dvoch hodinách používania desaťminútovú prestávku, aby sa ochladili.

Ak sa neochladia, poškodia sa a ich životnosť sa skráti. Ľudia, ktorí si takéto zariadenie vážia, ho budú používať v prísnom súlade s pokynmi na jeho údržbu; budú ich dodržiavať sami od seba, bez toho, aby si im to hovoril, a ak ich na to upozorníš, budú ešte prísnejší a presnejší. Takíto ľudia sú vhodní na používanie strojov; hodia sa na používanie špičkových vecí, pretože si vedia vážiť zariadenia a berú vážne pokyny na ich údržbu a opravu. Takíto ľudia, ktorí si dokážu vážiť zariadenia a normálne ich používať, sú najvhodnejší na prideľovanie a rozdávanie vysokokvalitných zariadení. Vodcovia a pracovníci by v tomto ohľade mali vykonať riadne preverenie. Ak je k dispozícii špičkový počítač a vydá sa na používanie každému, kto oň požiada s odôvodnením, že ho potrebuje, je tento princíp správny? (Nie.) Čo na ňom nie je správne? Vodcovia a pracovníci by pri rozdávaní a prideľovaní týchto vecí mali vychádzať jednak z odbornej spôsobilosti osoby poverenej prácou; a jednak pritom musia vychádzať z toho, do akej miery si daná osoba váži zariadenia, či má ľudskú prirodzenosť a či si zariadenia pri používaní cení. Ak sa daná osoba nevie o zariadenia starať, neovláda zručnosti danej profesie a chce sa so zariadením len hrať zo zvedavosti, potom by sa jej malo používanie obmedziť a zakázať. Nie je vhodná na používanie a starostlivosť o vysokokvalitné zariadenia. Tým, ktorí konajú bežné povinnosti, stačí dať bežné zariadenia. Tí, ktorí sa vyznajú v profesii, majú dobrú ľudskú prirodzenosť a vedia používať, udržiavať a vážiť si zariadenia, môžu používať kvalitnejšie veci, pretože sú zbehlí v profesii a dokážu využiť vysokokvalitné zariadenia. Ak dáš popletenému alebo hrubému človeku na používanie niečo vysokokvalitné, za pár dní stroj zničí. Ostatní ho nebudú schopní používať a nebude ľahké ho opraviť. To nielenže brzdí prácu cirkvi, ale aj mrhá hmotnými vecami Božieho domu. Čo z toho vyplýva? Že takíto ľudia nie sú hodní používať kvalitné zariadenia. Kvalitné zariadenia sa musia dať na používanie ľuďom s ľudskou prirodzenosťou, ktorí sa vyznajú vo svojej profesii. Tým, ktorí nie sú odborníkmi v profesii a ktorých ľudská prirodzenosť je slabá, stačí, ak používajú bežné veci. Je takéto prideľovanie vecí rozumné? (Je.)

S rôznymi hmotnými vecami zaobchádzajú rôzni ľudia rôznym spôsobom. Niektorí ľudia si kúpia špičkový počítač a ten vyzerá po dvoch rokoch používania stále ako nový; na obrazovke nikdy nevidno odtlačky prstov a klávesnica je vždy taká čistá, bez jedinej smietky. Pracovná plocha je

tiež pekná a uprataná a všetko, čo je v počítači uložené, je celkom usporiadané a prehľadné. Ak im niekto povie, že pre obrazovku je zlé, ak sa dlho používa, hneď sa opýtajú, ako ju najlepšie chrániť – a urobia to tým najlepším spôsobom. Ak im niekto povie, že počítač potrebuje po dlhom používaní odpočívať, a že ak sa príliš zohreje, bude fungovať horšie a ovplyvní to životnosť zariadenia, tak keď si uvedomia, že počítač používajú viac ako dve hodiny, hneď prestanú, aby ho nechali vychladnúť. Ak sa ochladzuje pomaly, pretože je príliš horúce počasie, nastaví ventilátor, aby naň fúkal. So zariadením zaobchádzajú s takou mimoriadnou starostlivosťou, akoby to bolo ich dieťa. Sú obzvlášť pozorní a opatrní, keď ho vkladajú do tašky, a keď ho kladú na stôl, musia jeho povrch očistiť a zariadenie správne umiestniť. Nie je to ich silná stránka? (Áno.) Takíto ľudia si nielenže sami vážia zariadenia – keď vidia, ako ich iní ničia a poškodzujú, ťažko to znášajú. Takíto ľudia sú vhodní na používanie kvalitných zariadení. Niektorí ľudia s peniazmi si tiež kúpia špičkové počítače, no keď si ich prinesú domov, vôbec si ich nevážia. Nečistia ich bez ohľadu na to, aké sú zaprášené, a poriadne ich zašpinia. Iní používajú zariadenie dva roky a stále vyzerá ako nové; títo ľudia ho používajú dva mesiace a vyzerá, akoby sa používalo desať rokov. Povedzte im, že zariadenia potrebujú údržbu, a oni odvetia: „Aký zmysel má starať sa o tú vec? Stroje sú predsa na to, aby slúžili ľuďom. Ak sa nejaký pokazí, jednoducho kúpte nový!“ Výsledkom je, že zariadenie sa pokazí za menej ako šesť mesiacov v dôsledku nesprávneho používania. Čo si myslíte o takýchto ľuďoch? Sú vhodní na používanie vysokokvalitných zariadení? (Nie.) Bez ohľadu na to, aké pekné počítače si kúpia, ani im nenapadne vážiť si ich, ale pohadzujú ich a položia ich hocikde. Niektoré ich počítače sú poškríbané; niektoré sú poškodené vodou; niektoré spadnú na zem a rozbijú sa. Používajú ich dosť hrubo. V ľudskej prirodzenosti takýchto ľudí niečo chýba. Ste ochotní prideliť kvalitné zariadenia takýmto ľuďom na používanie? (Nie.) Niektorí ľudia nosia okuliare a majú ich vždy čisto vyleštené, zatiaľ čo okuliare iných ľudí sú na povrchu zašpinené, pokryté odtlačkami prstov a podobne. Ako ich vôbec môžu takto používať? Tí, ktorí sa o svoje okuliare starajú, si dávajú obzvlášť záležať, keď ich odkladajú; rozhodne nedovolia, aby sa sklá okuliarov dotkli stola alebo akéhokoľvek predmetu, aby sa poškríabali alebo aby na nich vznikli nejaké odreniny. Okuliare sú zvlášť dôležité pre

krátkozrakých ľudí – ako ich budeš používať, ak si poškriabeš sklá? Niektorí ľudia zaobchádzajú so svojimi okuliarmi hrubo a ich sklá sú po krátkom nosení ušpinené. Keď ich majú nasadené, nevidia nič jasne – lepšie by im bolo bez nich. Napriek tomu si myslia, že je v poriadku nosiť ich tak, ako sú, akoby na tom nezáležalo. Som z toho zmätený: nenosia okuliare preto, aby videli jasnejšie? Čo môžu vidieť jasne, keď majú sklá celé poškriabané? Nie sú to hrubí ľudia? Veru, hrubí! V ľudskej prirodzenosti príliš hrubých ľudí niečo chýba – nevedia sa starať o veci, a už vôbec si ich nevedia vážiť.

Pokiaľ ide o dôležité vybavenie a nástroje Božieho domu, aká je zodpovednosť vodcov a pracovníkov? Pri prideliť tohto vybavenia ho treba dať vhodným ľuďom. Tí, ktorí používajú takéto dôležité, vysokokvalitné vybavenie, musia byť bezpodmienečne ľudia, ktorí si vedia vážiť veci. Budú si vybavenie vážiť, starať sa oň a udržiavať ho; keď ho budú mať, môžeš si byť istý, že ho nikdy úmyselne ani vlastným zavinením nezničia ani nepoškodia, pokiaľ to nebude chvíľkovou nepozornosťou alebo nedostatkom nejakých základných znalostí. Takíto ľudia môžu tieto veci používať; môže sa im prideliť vysokokvalitné, dobré vybavenie. Ľuďom, ktorí sú pri používaní vecí od prírody hrubí, stačí dať na používanie bežné veci. Opatrovníci vybavenia a nástrojov sú tiež zodpovední za vedenie záznamov o ich používaní: kto si čo vzal a ako dlho to používal alebo ktorá vec je určená na výhradné použitie pre niekoho, kto by mal v prípade poškodenia zaplatiť náhradu podľa jej hodnoty. Obe strany musia tieto opatrenia podpísať, aby boli pre všetkých spravodlivé a rozumné. O prístroje a vybavenie sa treba dobre starať, či už sa používajú krátkodobo alebo dlhodobo; používateľ sa ich musí naučiť správne používať, a ak sa pokazia, mali by sa okamžite opraviť. Čím dôkladnejšie sa táto práca vykoná, tým lepšie. Ak nastane situácia, že satanský režim zatýka ľudí, najhlavnejšou zodpovednosťou vodcov a pracovníkov je potom prideliť dôležité vybavenie a nástroje spoľahlivým, dôveryhodným ľuďom. Keď im ho odovzdajú, mali by danej osobe poradiť a povedať jej: „Toto sú veci z Božieho domu, aby si ich používal pri konaní svojej povinnosti. Nie sú na hranie. Mal by si ich rozumne používať a dobre sa o ne starať. Nepoškodzuji ich. Toto vybavenie a nástroje sú potrebné na vykonávanie povinnosti, takže ak sa poškodia, mala by sa zaplatiť náhrada podľa ich hodnoty. Ak sa práca oneskorí pre poškodené vybavenie, je to záležitosť vážnejšej povahy, čo znamená, že to vyrušuje a ničí prácu. Preto

musíš vedieť, ako správne používať najrôznejšie druhy vybavenia a nástrojov pri konaní povinností – v žiadnom prípade nesmieš poškodzovať majetok Božieho domu. Zapamätaj si tieto princípy: rozumné používanie a pravidelná kontrola, oprava a údržba – ak sa niečo pokazí, okamžite to nahlás a požiadaj o opravu.“ Aby vodcovia a pracovníci dobre vykonávali túto prácu, musia jednak poznať princípy prideľovania a používania; a jednak by mali dať používateľom vedieť, ako vykonávať údržbu a starostlivosť, a ak by sa vyskytla porucha, ako vykonať opravy a podobne. Sú to základné vedomosti, ktoré by ľudia mali chápať a mať, pokiaľ ide o starostlivosť o najrôznejšie vybavenie a nástroje a ich používanie.

Vodcovia a pracovníci majú rozumne prideľovať rôzne vybavenie Božieho domu. Ak napríklad pracovník potrebuje počítač s relatívne komplexnými funkciami, mali by ste mu jeden prideliť. Ak povie, že jeden nestačí, musíš sa ho opýtať prečo a klásť otázky, aby si zistil, či hovorí pravdu. Neriad' sa len jeho žiadosťou a nedávaj mu toľko počítačov, koľko si pýta – ak povie, že jeden nestačí, dás mu dva, a ak povie, že dva nestačia, dás mu tri. Nerozdával by si potom počítače, akoby to boli hračky? Nebolo by to bezohľadné? Mal by si najprv prešetriť situáciu a rozhodnúť sa na základe princípov Božieho domu. V žiadnom prípade nesmieš svojvoľne schvaľovať všetky možné žiadosti, pre prípad, že by niektorí ľudia len bez rozmyslu podávali žiadosti pod zámienkou konania povinnosti. Okrem toho, niektorí ľudia, ktorí vykonávajú dôležitú prácu, môžu potrebovať kvalitnejšie počítače, no ich osobné počítače majú slabšiu konfiguráciu. Vodcovia a pracovníci to musia tiež okamžite preveriť a rozumne prideliť vybavenie. O poskytnutí počítačov by sa malo rozhodnúť na základe povahy práce danej osoby a požiadaviek na úroveň počítača. Ak je niekto len bežný vodca alebo pracovník, nevenuje sa počítačovej technike ani videotvorbe, počítače používa len na také veci, ako je pripojenie na internet, vyhľadávanie zdrojov a uskutočňovanie hovorov, a nemá vysoké nároky na parametre počítača, potom mu stačí používať bežný. Niektorí starší ľudia vedia robiť len jednoduché operácie, ako je písanie, prehliadanie internetu a uskutočňovanie hovorov, no keď sa stanú vodcom alebo pracovníkom, dostanú špičkové počítače. Je to rozumné? Nehľadájú špeciálne privilégia? Neužívajú si výhody postavenia? (Áno.) Na čo sa má používať takéto špičkové, vysokokvalitné vybavenie? Má sa dať na používanie

príslušným pracovníkom a odborníkom. Nemusí zodpovedať postaveniu danej osoby. Niektorí vodcovia a pracovníci sa mylne domnievajú, že by mali mať prednostné právo na používanie rôznych vecí Božieho domu. Existuje také pravidlo v Božom dome? Nie. Keď sa niektorí ľudia stanú vodcami a pracovníkmi, rýchlo dostanú vysokokvalitné počítače, mobilné telefóny a slúchadlá a sú vybavení všakovakým vysokokvalitným vybavením. Aký to má dôsledok? Robí sa to naozaj pre dosiahnutie dobrých výsledkov v práci? Netúžia títo ľudia po telesnom pôžitku? Na čo vlastne používaš špičkové počítače? Robíš niečo viac ako len organizovanie online zhromaždení a kázanie slov a učení? Vieš nahrávať videá alebo si schopný ich produkovať? Vieš udržiavať bezpečnosť siete alebo dokážeš vytvárať webové stránky? Vyznáš sa v týchto profesiách? Ak nie, na čo ti je špičkový počítač? Nie je to odporné konanie? (Je.) Ak máš vlastné peniaze, nikoho nezaujíma, koľko počítačov si za ne kúpiš, a nikto sa do toho nebude miešať, bez ohľadu na to, aké sú kvalitné. Teraz hovoríme o tom, ako treba rozumne pridelovať hmotné veci Božieho domu. Čo znamená „rozumne“? Keď vodcovia a pracovníci používajú toto špičkové vybavenie Božieho domu, počíta sa to ako „rozumné“ používanie? (Nie.) Nevyznajú sa v profesii ani nevedia nič robiť. Robí ich špičkový počítač špičkovými? Načo sa predvádzajú? Boží dom nemá žiadne pravidlo, ktoré by dávalo vodcom a pracovníkom prednostné právo na používanie a pridelovanie jeho hmotných vecí; nemajú toto osobitné privilegium a toto nie je rozumný princíp pridelovania vecí v Božom dome – nie je to vôbec rozumné. Nieкто si tieto veci môže kúpiť sám, ak na to má prostriedky; ak ich nemá a potrebuje, aby mu ich pridelil Boží dom, potom mu stačí používať bežné. To je spravodlivé a rozumné. Tí, ktorí skutočne vedia používať toto špičkové vybavenie, sú odborní pracovníci zapojení do tejto práce, takže Boží dom by im mal toto vybavenie prideliť. Toto sú niektoré princípy, ktorým by mali vodcovia a pracovníci rozumieť a ktoré by mali chápať, pokiaľ ide o pridelovanie hmotných vecí Božieho domu. Znovu skontrolujte na základe týchto princípov, či tieto veci neboli niekde nerozumne pridelené. Ak áno, rýchlo to napravte. Keď sa niektorí ľudia stanú vodcami alebo pracovníkmi, vidia, že sa im v Božom dome nikto nepodlizuje, že im nikto nevydáva vysokokvalitné veci, že stále nosia svoje vlastné, staré oblečenie, že stále používajú svoj vlastný, celkom obyčajný

malý počítač a že im Boží dom neposkytol lepší. Vyberú sa teda za finančným tímom a požiadajú o kúpu počítača. Je to rozumné? (Nie.) Povedia: „Ak mi ho nedáš, nebudem si konať povinnosť – nájdem si príležitosť, aby mi boží dom kúpil kvalitnejší, novší a rýchlejší model!“ Sú veľmi drzí – trúfnu si na všetko. Keď sa títo ľudia stanú vodcami, správajú sa k Božiemu domu ako k vlastnému a myslia si: „Peniaze božieho domu sú aj moje – miniem ich, ako sa mi zachce!“ To je niečo, čoho sú schopní antikristi.

III. Rozumné pridelovanie rôznych denných potrieb a potravín

Už sme prebrali aspekt vybavenia rozumného pridelovania rôznych hmotných vecí. Teraz budeme hovoriť o veciach pre každodenný život, ako sú napríklad obilie, zelenina a sušené potraviny, ako aj potrebné prísady na varenie, rôzne doplnkové potraviny a tak ďalej. Tieto veci sa majú nielen rozumne opatrovať, ale aj rozumne pridelovať. Ako sa teda tieto rôzne veci majú rozumne pridelovať? Boží dom má štandardy pre svoje jedlo a tí, ktorí tieto veci spravujú, by ich mali pridelovať rozumne a v prísnom súlade s týmito štandardmi. Nemajú dávať viac dobrého jedla tým, s ktorými majú blízky vzťah. Napríklad ak sa kúpi nejaká chutná, kvalitná ryža, alebo ak sa len občas kúpi nejaké ovocie alebo mäso a ty z toho vydáš viac tomu, s kým máš dobré vzťahy, alebo mu vydáš všetko kvalitné a ostatným pošleš to zlé, považuje sa to za rozumné pridelovanie? (Nie.) Ako sa tu má teda merať „rozumnosť“? Aký spôsob pridelovania možno považovať za rozumný? Rozumné je vyvážené pridelovanie podľa princípov a požadovaných štandardov, ktoré Boží dom stanovil pre potraviny, pričom sa vydá toľko, koľko sa má vydať. Ak máš pocit, že ste si s niekým blízki, môžeš mu dať svoju vlastnú porciu. Nebuď štedrý s vecami iných ľudí a nepoužívaj hmotné veci Božieho domu na prejavovanie štedrosti voči iným ľuďom; ak chceš byť štedrý, buď štedrý so svojimi vlastnými vecami. Štedrosť nie je v Božom dome princípom – princípom Božieho domu je rozumné pridelovanie. Rozdávanie potrieb denného života a rôznych potravín by sa malo diať v súlade s normami stanovenými Božím domom, nie bez rozmyslu. Prirodzene, vodcovia a pracovníci môžu dohliadať a sledovať, či ľudia zodpovední za distribúciu týchto vecí majú srdce na správnom mieste, či je ich distribúcia rozumná, či sa distribúcia deje v súlade s princípmi Božieho domu, ako to

vníma väčšina ľudí, či majú nejaké sťažnosti a či bolo postarané o všetkých. Čo robiť, ak je niekedy vecí málo? Je v poriadku, aby si ich vodcovia a pracovníci nechali a zjedli ich sami? Niektorí môžu povedať: „Vodcovia a pracovníci majú najvyššie postavenie a prestíž a zvyčajne sú to oni, ktorí s nami najviac hovoria, z čoho im vysychá v ústach. Ak je k dispozícii nejaké dobré jedlo, nechajme ho im.“ Je v poriadku prideľovať veci takto? (Nie; veci by sa mali nechať tým, ktorí ich skutočne potrebujú.) Ak sú niektoré relatívne drahé zdravotné produkty nedostatkové, ako by sa mali prideľovať? Mali by sa prideľiť tým, ktorí sa mnoho rokov vydávali Bohu a prispeli. Títo ľudia majú slabé zdravie pre svoj vek, no stále svedomito konajú svoje povinnosti a pre bratov a sestry boli veľkým prínosom. Títo ľudia si potrebujú trochu udržiavať a starať sa o svoje telo a je len správne, aby im bolo dovolené konzumovať a používať tieto zdravotné produkty. Nikto by sa nemal hádať o nedostatkové zásoby. Takto musia vodcovia a pracovníci prideľovať tieto veci. Je to rozumné? (Áno.) Mala by potom väčšina ľudí námietky voči takémuto prideľovaniu? Nájde sa niekto, kto povie: „Možno nie som až taký starý, ale mám veľa práce – pracujem viac ako osem hodín denne. Moja práca možno nie je taká efektívna a možno ju nerobím toľko rokov, ale ani moje zdravie nie je niekedy najlepšie. Prečo sa o mňa nikto nestará? Keď sú k dispozícii dobré veci, nikdy na mňa nepríde rad, ale keď treba pracovať, vždy si na mňa spomenú“? Má sa takémuto človeku dať nejaká časť? Keďže mal tú drzosť o to požiadať, nechajte mu niečo – je to rozumné? Súhlasili by ste s tým? (Nie.) Keby som to bol Ja, súhlasil by som. Prečo sa tak trápiť pre také veci? Ľudia nežijú svoj život pre pôžitok; nežijú, aby jedli, pili a veselili sa. Prečo sa hádať o také veci? Ak sa o ne niekto naozaj chce snažiť a jeho okolnosti sú do istej miery primerané, potom ho nechaj, aby si tie veci trochu užil. Dostane sa mu určitej osobitnej priazne, ale ty tým nič nestratíš; netreba si s tým robiť takú ťažkú hlavu. Predpokladajme teda, že by niekto povedal: „Prečo mi niečo nedáte? Ani moje zdravie nie je najlepšie; keby som naozaj zjedol niečo dobré, s lepším zdravím by som bol schopný urobiť viac práce a viac sa namáhať pre Boží dom a moja práca by bola efektívnejšia.“ Keďže túto žiadosť predniesol, nestrápnajte ho tým, že ju odmietnete, a prideľte mu niečo. Ostatní by sa tým nemali toľko znepokojovať – buďte trochu veľkorysejší. Nepokračoval by tvoj život aj bez týchto vecí tak ako doteraz? Toho, čo Boh dáva ľuďom, nie

je málo; je toho hojnosť a dostatok – netreba sa o veci hádať. Ak je nejaká špeciálna vec a nikto nemá pocit, že ju potrebuje alebo že si ju potrebuje užiť, potom by sa mala dať zjesť takému človeku, o ktorom sa väčšina nakoniec zhodne, že je najvhodnejší. Zdôrazňujeme ľudskú prirodzenosť a rozumné prideľovanie vecí. Tí, ktorí tieto veci dostanú, by ich mali prijať od Boha a ďakovať Mu za Jeho milosť. Ostatní sa o ne nemajú hádať. Ak tak predsa urobíš, si nerozumný, úmyselne spôsobuješ problémy a prekračuješ hranice. Takéto mimoriadne okolnosti treba riešiť týmto spôsobom. Existujú princípy pre mimoriadne aj bežné okolnosti; nemožno ich riešiť bez rozdielu, a už vôbec nie na základe požiadaviek ľudských vzťahov. Keď sa tieto veci prideľujú rozumne, vodcovia a pracovníci si splnili svoju zodpovednosť.

Pri prideľovaní denných potrieb a potravín by mali vodcovia a pracovníci postupovať aj na základe skutočnej situácie, skutočného počtu osôb a skutočne potrebného množstva, aby ich prideľovali naozaj rozumne, s cieľom zabrániť plytvaniu a stratám. To je zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť. Niekedy, keď nepoznajú konkrétne okolnosti, môžu prideliť niektoré veci podľa základného princípu a neskôr na základe spätnej väzby od všetkých a následného sledovania zistia, že prideľovanie nebolo rozumné, že bolo trochu zviazané predpismi. V takom prípade to musia na budúce zlepšiť, aby sa predišlo opakovaniu tohto problému a znížilo sa plytvanie a straty. To je plnenie si zodpovednosti. Samozrejme, aby sa predišlo poškodeniu a plytvaniu, pri prideľovaní vecí musia jednak viac konzultovať a jednak sa musia striktnie držať princípov. Je to nevyhnutné. Nerozdávajte veci bez rozmyslu tak, že by ste ich nedali tým, ktorí ich skutočne potrebujú, ani tým, ktorí si úprimne konajú povinnosť a majú pravdu-realitu, ale dávali by ste ich špeciálne päťolízáčom, ktorí nemajú duchovné porozumenie. Je takéto konanie v súlade s princípmi? (Nie.) Nie je to svojvoľná ľahkomyselnosť? Nekonať podľa princípov znamená neplniť si svoje zodpovednosti. Na čo sa vzťahuje plnenie si zodpovedností? Nie je to robenie vecí len naoko a dodržiavanie predpisov a neplní sa tým, že sa urobí séria stanovených krokov – je to skôr konanie v skutočne prísnom súlade s princípmi, ktoré vyžaduje Boží dom, a zároveň zabezpečenie toho, aby pri ničom z Božieho domu nedochádzalo k plytvaniu alebo poškodeniu. To je skutočné plnenie si zodpovednosti. Napríklad pri rozdávaní vajec piatim ľuďom by ste mali dať

každému jedno na deň a rozdávať ich každých desať dní, takže by ste vydali presne päťdesiat. Mali by ste ich takto rozdávať jednak preto, lebo je to malé množstvo a dá sa ľahko zvládnuť; okrem toho je to presne to správne množstvo, ktoré môžu zjesť. Takéto praktizovanie podľa noriem a špecifikácií, ktoré vyžaduje Boží dom, je úplne správne – je to konanie podľa princípov. Ak by vodca alebo pracovník zo strachu pred problémami vydal naraz zásobu vajec na sto dní – päťsto vajec –, bolo by to vhodné? Povedzte Mi, je ľahšie prepravovať a starať sa o päťdesiat vajec, alebo o päťsto? (O päťdesiat.) Menšie množstvo sa ľahšie prepravuje a zvláda. Niektorí ľudia posielajú zásoby na sto dní a v dôsledku toho sa niektoré rozbijú po ceste a niektoré sa rozdrvia pri prenášaní na mieste určenia. S jedným malým rozbitím za druhým sa časť poškodí. K tomu pridajte, že keď ľudia vidia, že sa vydáva veľa vajec, budú nimi bezstarostne plytvať, a tak nebudú mať čo jesť pred dňom ďalšej zásielky. Takže keď sa tieto vajcia rozbijú a poškodia, nie je to spôsobené zanedbaním povinnosti zo strany vodcov a pracovníkov? (Je.) Ak požiadajú o viac, môžete im ich dať? Podľa princípov im pred stanoveným termínom nemôžete dať viac, ale keď nemajú čo jesť, cítia sa ukrivdení. Čo treba robiť? Vyžaduje si to rozumné prideľovanie. Pri prideľovaní týchto vecí musia vodcovia a pracovníci bezpodmienečne dodržiavať princíp rozumného prideľovania a normu, ktorú vyžaduje Boží dom, a vydávať ich včas a pravidelne. Okrem toho musia včas zistiť, či nedochádza k plytvaniu, či sa opätovne žiadalo o veci, ktorých je nedostatok z dôvodu plytvania, a či nedochádzalo k plytvaniu s vecami, ktoré boli vydané a ľuďom sa nepáčili. Vydáva sa napríklad mäso aj zelenina, no väčšina ľudí uprednostňuje mäso, takže ho môžu skonsumovať za tri alebo päť dní a zelenina zostane. Zelenina dlho nevydrží; niektorá sa po chvíli pokazí a zhnije, a tak sa minie skôr, ako sa vydá ďalšia dávka. Nieкто potom môže opätovne požiadať o viac. Má sa v takomto prípade dať viac? Je rozumné dať im viac? (Nie.) Iní ľudia potajomky zjedia mäso a vajcia i všetku zeleninu, ktorú majú radi, pričom uvádzajú najrôznejšie dôvody a výhovorky, prečo nejeseť tú, ktorú nemajú radi. Keď zelenina zožltne a zhnije, povedia, že je nejedlá, a nakoniec ju dajú prasatám a sliepkam alebo ju jednoducho vyhodí a potom požiadajú o ďalšiu. Keď sa vodcovia a pracovníci stretnú s takýmto prípadom, ako ho majú riešiť? Ak povedia: „Keďže vám nestačí, nabudúce vám dám viac – poskytnem vám

viac, keďže veľa jete“, je to vhodný spôsob, ako to riešiť? Nie je to zaslepenosť? (Je.) Ako to, že sú slepí? (Nerozumejú, čo sa v skutočnosti deje: hlavným dôvodom, prečo jedlo, ktoré vydali, nestačilo, je to, že sa ním plytvalo.) Robia unáhlené závery bez toho, aby pochopili, čo sa v skutočnosti deje. Na väčšine miest je dostatok jedla, ktoré sa vydáva podľa špecifikácií Božieho domu. Prečo to nikdy nestačí len pre to jedno miesto? Nevýžaduje si to konkrétne vyšetrovanie? Musia ísť na miesto a starostlivo a podrobne sa pýtať na situáciu, aby zistili, čo sa deje. Nakoniec prostredníctvom vyšetrovania a pochopenia zistia, že kuchár na tom mieste je zlý a nemorálny človek, ktorý krmil sliepky jedlom pre ľudí a úmyselne plytval jedlom Božieho domu. Je dosť vyberavý v tom, čo je, a rád je len chutné jedlo. Neje zeleninu, keď nie je mäso, a keď je, neje ani tofu. Keď dostane vajcia, je ich pri každom jedle. Vyberá si výlučne chutné jedlo a neje žiadnu obyčajnú zeleninu, ani sa nestará, či sa pokazí. Pochopenie ukázalo, že kuchár je zlý človek – mal by mu byť potom pri ďalšom prideliovaní zvýšený príspevok? (Nie.) Je to všetko, čo treba urobiť – nedať im viac? Ako sa má tento problém riešiť, keď sa raz zistí? Okamžite ho vymeňte; vymeňte ho za niekoho s trochou ľudskosti, aby sa ujal tejto povinnosti. Problém pohotovo odhaľte a vyriešte a vyraďte takýchto zlých ľudí, takýchto darebákov. Niektorí sa môžu opýtať: „Keď už nevaria, bolo by v poriadku nechať ich krmieť sliepky?“ (Nie.) Ak budú krmieť sliepky, nebudú znášať vajcia; ak budú krmieť prasatá, schudnú. Nehodia sa na to, aby krmili čokoľvek. Takíto ľudia musia byť poslaní preč – sú nespôsobilí konať povinnosť v Božom dome. Ak sa pri prideliovaní hmotných vecí Božieho domu zistia akékoľvek iné problémy, mali by sa tiež pohotovo vyriešiť. Aký je cieľ riešenia týchto problémov? Znížiť plytvanie a kazenie hmotných vecí Božieho domu. Niektorí sa môžu opýtať: „Na vyriešenie týchto problémov treba ísť vyšetrovať do kuchyne. Nepovedal si, že vodcovia a pracovníci nesmú ísť do kuchyne? Prečo teraz smú?“ Sú to dve odlišné záležitosti. Nepovedal som, že nesmú ísť – bol to rozbor vodcov a pracovníkov, ktorí nevedia, ako pracovať, len sa nečinne poflakuju a prechádzajú, oddávajú sa výhodám postavenia a stále chodia do kuchyne hľadať si niečo dobré na jedenie. V tomto prípade idú do kuchyne riešiť problémy, nie hľadať si niečo dobré na jedenie. Chod'te, keď máte ísť, a nechod'te, keď nemáte ísť. Vodcovia a pracovníci majú veľa práce a toto je jedna z ich úloh, ktorej konkrétne problémy sa dajú spoznať len tak, že

sa pôjde do hĺbky kuchyne a pochopia sa detaily. Ak sa zistí, že kuchár je nevhodný, treba ho okamžite prepustiť a nahradiť niekým vhodným. Tým sa zabezpečí, že veci vydané Božím domom nebudú vystavené plytvaniu a kazeniu. Nech to poviem akokoľvek, požiadavkou na vodcov a pracovníkov je, aby si plnili svoje zodpovednosti – ak je to tvoja starosť a práca, potom sa o to bezpodmienečne musíš postarať a musíš to urobiť. Musíš pozorovať očami a ušami pozorne počúvať, čo hovorí každý druh človeka – a samozrejme, musíš sa v srdci tiež učiť mať názory, myšlienky a rozlišovaciu schopnosť o všetkých druhoch vecí; ďalší dôležitý bod je vziať si k srdcu princípy, ktorých dodržiavanie vyžaduje Boží dom, a nikdy sa od nich neodchýliť. Nech robíš akúkoľvek prácu, najprv musíš pochopiť, aké sú princípy a pravidlá, ktoré vyžaduje Boží dom; predtým, ako sa pustiš do práce, musíš si niekoľkokrát položiť otázky ako: Mám jasno v princípoch, ktoré vyžaduje Boží dom? Ako by sa to malo robiť, aby to bolo v súlade s princípmi Božieho domu? Ako by sa to malo robiť podľa princípov v osobitných okolnostiach? Ako sa to má riešiť v bežných okolnostiach? Bezpodmienečne si musíš pred začatím práce položiť viac týchto a podobných otázok a viac sa modliť pred Bohom. Jedna časť je sebakúmanie a druhá časť je prijatie Božieho podrobného skúmania. Takýto postup pomáha vodcom a pracovníkom robiť menej chýb a menej sa odchyľovať vo svojej práci, znižovať plytvanie hmotnými vecami Božieho domu a znižovať straty, ktoré vznikajú Jeho domu. Dôležitejšie je, že sa tým dodržiavajú a plnia zodpovednosti vodcov a pracovníkov. To je to, čo by mali vodcovia a pracovníci skutočne robiť. To je požiadavka na vodcov a pracovníkov. Ochraňovanie a pridelovanie rôznych hmotných vecí Božieho domu nie je zložitá úloha. Čiastočne ide o to, aby vodcovia a pracovníci sami poznali princípy; druhá časť spočíva v tom, že vodcovia a pracovníci musia o týchto princípoch viac hovoriť v duchovnom spoločenstve s ľuďmi, ktorí sú zodpovední za správu rôznych hmotných vecí, viac sledovať veci, snažiť sa im viac porozumieť a viac vyšetrovať stav správy, a zároveň viac hovoriť v duchovnom spoločenstve s nadriadenými, ktorí dohliadajú na pridelovanie rôznych hmotných vecí Božieho domu, aby im umožnili dôkladnejšie pochopiť tieto princípy. Samozrejme, vodcovia a pracovníci sa musia tiež neustále pýtať a zisťovať, ako títo ľudia pridelujú a vydávajú veci a či existujú nejaké osobitné okolnosti – napríklad či nadriadení pridelujú veci podľa

princípov, ktoré vyžaduje Boží dom v rôznych ročných obdobiach, v rôznych časoch a v prípadoch, keď majú rôzne druhy ľudí rôzne požiadavky. Cieľom tohto konania je umožniť, aby rôzne veci Božieho domu účinne plnili svoje funkcie, aby sa v čo najväčšej miere rozumne využívali a aby boli čo najlepšie chránené a udržiavané. To je zodpovednosť vodcov a pracovníkov.

Dobrá správa hmotných vecí Božieho domu je zodpovednosťou všetkého Božieho vyvoleného ľudu

Keď ste pochopili zodpovednosti vodcov a pracovníkov, porozumeli ste aj princípom, ktoré by mal pochopiť každý brat a sestra pri zaobchádzaní s rôznymi hmotnými vecami Božieho domu? Možno nie ste vodcovia a pracovníci, ale aj tak by ste si mali plniť zodpovednosť dohľadu. To je právo Božieho vyvoleného ľudu. Taktiež, pokiaľ ide o rôzne hmotné veci Božieho domu – knihy a nástroje všetkých druhov; každodenné jedlo, pitie a veci a tak ďalej –, každý s nimi musí zaobchádzať s láskou a so starostlivosťou. Každý by mal tiež vykonávať pravidelné kontroly, opravy a údržbu rôznych vecí, ktoré používa, a mal by ich používať rozumne – nedovoľ, aby sa v tvojom vlastníctve poškodili a premrhali, ani ich bez rozmyslu nevyhadzuj. Niektorí hovoria: „Táto vec aj tak nie je moja. Nekúpil som ju za svoje peniaze. Vydal mi ju Boží dom – je to verejný majetok. Nemusím sa starať o to, kedy sa udržiava a opravuje, ani kde je uložená. Nemôžem ju nosiť so sebou, akoby som si ju privlastnil.“ Je to rozumná myšlienka? Nie je to dosť sebecké a bez ľudskej prirodzenosti? (Je.) Aké princípy by sa teda mali dodržiavať pri používaní hmotných vecí Božieho domu? Ak ti bolo niečo pridelené na používanie, potom je na tebe, aby si to počas používania opravoval a staral sa o to. Si plne zodpovedný; bez naliehania alebo dohľadu kohokoľvek iného by si mal s danou vecou zaobchádzať, vážiť si ju a chrániť ju, akoby bola tvojím osobným majetkom. Tomu sa hovorí mať ľudskú prirodzenosť. Bez ohľadu na to, v akom stave bola vec, keď ti bola vydaná, keď ju už nemáš dovolené používať alebo si s ňou skončil, mal by si ju úplne nepoškodenú a v pôvodnom stave vrátiť osobe, ktorá ju opatruje. Tomu sa hovorí mať rozum; je to niečo, čo by malo byť súčasťou ľudskej prirodzenosti. Hovoríš, že veríš v Boha, že máš svedomie a rozum, že miluješ pravdu, usiluješ sa o ňu a podriaďuješ sa jej, ale ak nemáš ani tú najmenšiu ľudskú prirodzenosť, ktorú

by si mal mať pri zaobchádzaní s hmotnou vecou, ako môžeš vôbec hovoriť o láske k pravde alebo o jej praktizovaní? Nie je to trochu príliš prázdne? Ak nedokážeš splniť ani zodpovednosť, ktorú by si mal plniť pri zaobchádzaní s hmotnou vecou, znamená to, že tvoja ľudská prirodzenosť je nanič; bežne sa hovorí, že takémuto človeku „chýba ľudská prirodzenosť“. Okrem toho, bez ohľadu na to, ako používaš svoje vlastné veci, či už s nimi zaobchádzaš hrubo alebo starostlivo, je to tvoje právo. Nikto sa do toho nebude miešať. No Boží dom má princípy pre používanie svojich vecí. Všetky tieto princípy sú založené na svedomí a rozume, a hoci sa možno nedostanú na úroveň pravdy, prinajmenšom zodpovedajú štandardom ľudskej prirodzenosti. Ak nedokážeš splniť ani tento štandard ľudskej prirodzenosti, ak nedokážeš ani správne zaobchádzať s nástrojmi a zásobami, ktoré ti Boží dom vydáva, a správne ich používať, potom je otázne, či dokážeš pochopiť pravdu a vstúpiť do pravdy-reality – treba za tým dať otáznik. Takže pokiaľ ide o tvoje zaobchádzanie s týmito vecami, máš právo ich používať a, prirodzene, máš aj zodpovednosť ich opravovať, udržiavať a starať sa o ne. Musíš tieto veci brať vážne. Ak povieš, podobne ako neverci: „Aj tak to nie je moje. Nekúpil som to za svoje peniaze. Ak sa verejná vec pokazí, tak sa pokazí – stačí kúpiť novú alebo ju v najhoršom prípade opraviť. Ja aj tak nebudem škodovať.“ Ak zmýšľaš takto, je to problém – si v nebezpečenstve. Nemáš čestný charakter a nemáš srdce na správnom mieste. Šetrne používať vlastné veci, ale veci Božieho domu považovať za nedôležité, nestarať sa o ne a nevážiť si ich – nerobí to niekto, kto nemá srdce na správnom mieste? Má Boh rád ľudí, ktorých srdce nie je na správnom mieste? (Nie.) Povedzte Mi, skúma Boh podrobne ľudí, ktorých srdce nie je na správnom mieste? (Skúma.) Boh podrobne skúma rovnako tých, ktorí majú srdce na správnom mieste, aj tých, ktorí ho nemajú na správnom mieste. Keď prijmeš Božie podrobné skúmanie, čo máš robiť, ak zistíš, že takto zmýšľaš? Nevšímať si to? Ponechať to tak? Nestarať sa o to? „Čo si myslím, je moja vec. Kto si ty, aby si sa do toho miešal? Ak mi niečo dovoľíš používať, potom mám právo to používať – a v každom prípade stačí, ak ten stroj nepokazím. Prečo kladieš tak veľa a takých vysokých požiadaviek?“ Je to dobrý spôsob zmýšľania? (Nie.) To je „nemáť ľudskú prirodzenosť“. Ak máš takéto myšlienky, musíš prijať Božie podrobné skúmanie a povedať: „Bože, mám skazenú povahu a moja

Ľudská prirodzenosť je úbohá. Kedysi som si myslel, že som dosť vznešený a čestný, že mám dôstojnosť; nikdy by som si nepomyslel, že ma zjaví táto drobnosť: mám sebecké túžby; nemám srdce na správnom mieste; mám svoje vlastné malé ciele. Som ochotný prijať Tvoje podrobné skúmanie a Tvoje disciplinovanie a som ochotný sa obrátiť.“ Musíš sa modliť a kajať pred Bohom a nechať Ho, aby ťa podrobne skúmal. Keď si prijal Jeho podrobné skúmanie, ako by si sa mal obrátiť? Povieš: „Bolo nemorálne zmýšľať tak, ako som zmýšľal kedysi – to je zmýšľanie nevercov a pochybovačov. Ja už tak zmýšľať nemôžem. Nesmiem ísť tou cestou. Som veriaci v Boha; musím byť človekom s ľudskou prirodzenosťou a dôstojnosťou, musím robiť veci, ktoré Boh miluje. V budúcnosti musím zmeniť spôsob používania nástrojov a strojov. Musím ich nechať odpočívať, keď treba, opravovať ich podľa potreby a udržiavať ich podľa potreby. Musím ich často čistiť a pravidelne kontrolovať ich rôzne súčasti, aby som zabezpečil ich normálne používanie. A hneď ako s nimi skončím, vyčistím ich a vrátim do úschovy, aby s nimi nemohli manipulovať nepovolane osoby.“ A potom, keď budeš v budúcnosti opäť používať stroje, budeš obzvlášť opatrný a pozorný. Tvoje názory sa budú neustále meniť a tvoje spôsoby sa zlepšia, premenia sa z tvojich predchádzajúcich sebeckých, opovrhnutiahodných myšlienok a činov na zmysel pre zodpovednosť, na ochotu starať sa o veci a preberať zodpovednosť. Zmena v tvojom zmýšľaní je začiatkom skutočného obrátenia sa. Keď svoje zmýšľanie a myšlienky uvedieš do praxe, prejaví sa to zmenou v tvojom konaní. Až keď to dosiahne túto úroveň, Boh uvidí, že sa skutočne obraciaš a kajáš; tieto obraty a zmeny, ktoré urobíš, budú pre Boha skutočne prijateľné. To je praktizovanie pravdy. Čo je najzákladnejšia vec, ktorú musí človek mať pri praktizovaní pravdy? Svedomie a rozum, ktoré by ľudia mali mať. A má sebecký, opovrhnutiahodný človek svedomie a rozum? (Nie.) Z učenia možno vieš, že veci Božieho domu nemôžeš nechať len tak pohodené alebo ich poškodiť a premrhať, alebo byť voči nim nezodpovedný – ale aký je tvoj postoj v srdci a v myšlienkach? „Načo sa starať o tieto veci? Aj tak to nie je moje.“ Takéto zmýšľanie bude riadiť tvoje správanie a bude potom učenie, ktoré poznáš, nejako užitočné? Nie – bude to len učenie, ktoré bude úplne zbytočné. Až keď sa tvoje zmýšľanie a názory obrátia a ty sa skutočne obrátiš a budeš sa kajať pred Bohom, začne sa meniť tvoje správanie a tvoje

praktické činy. Vtedy to, čo žiješ, začne mať ľudskú prirodzenosť; vtedy začneš vstupovať do pravdy-reality. Takáto malá záležitosť zjavuje ľudskú prirodzenosť človeka, ako aj to, či ten človek skutočne miluje pravdu.

Spravovanie rôznych hmotných vecí Božieho domu je zodpovednosťou, ktorú by mali plniť vodcovia a pracovníci, a každý z Božieho vyvoleného ľudu by mal spoločne poskytovať dohľad, pomoc a maximálnu spoluprácu. To je zodpovednosťou každého. Boží vyvolený ľud by mal ísť príkladom. Mali by začať od seba – len keď sami odvádzajú dobrú prácu, sú spôsobilí dohliadať na ostatných a hodnotiť, či je to, čo robia ostatní, vhodné a v súlade s princípmi. Je to záležitosť, ktorá sa týka každého; táto malá záležitosť zjavuje ľudskú prirodzenosť človeka, ako aj jeho postoj k pravde. Vodcovia a pracovníci by mali túto prácu konať dobre a s maximálnym nasadením, podľa princípov Božieho domu, a každý obyčajný brat a sestra by mal k tejto záležitosti tiež pristupovať s prísnosťou a opatrnosťou. Musíte sa často skúmať, skúmať, či sú vo vašej ľudskej prirodzenosti a zmýšľaní problému a aký máte postoj. Keď zistíš, že s твоjím postojom a zmýšľaním je problém, mal by si sa pohotovo modliť a obrátiť sa – a pri spravovaní alebo používaní vecí Božieho domu by si sa mal usilovať jednak o to, aby si nemal výčitky svedomia ani nezaostal za Božími očakávaniami, a jednak o to, aby ťa ostatní obdivovali a schvaľovali to, čo robíš, a hovorili, že máš ľudskú prirodzenosť, čo je všetkým zrejmé. Hlavné je, aby sa ľudia pri tomto konaní držali princípov. Je to povinnosť, ktorú by si ľudia mali plniť, niečo, čo by mal dosiahnuť každý člen Božieho domu. Nie je to len zodpovednosť vodcov a pracovníkov.

Máte teraz viac-menej jasno v desiatom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov? Keď pochopia princípy, ľudia by mali byť pri tejto práci pozornejší a dôkladnejší, mali by si s ňou dať viac námahy a nemali by byť leniví – potom budú v podstate schopní znížiť poškodenie a plytvanie hmotných vecí Božieho domu a zabrániť tomu, aby si ich privlastnili zlí ľudia. To by malo byť dosiahnuteľné. Prečo hovorím, že je to ľahko dosiahnuteľné? Sú to záležitosti, s ktorými sa môže stretnúť každý vo svojom každodennom živote doma. Je ľahké byť pozorný pri spravovaní vecí vo vlastnom dome, takže ak budeš opatrovať veci Božieho domu, akoby boli tvoje vlastné, podľa požiadaviek Jeho domu, rozumne ich prideľovať, dosiahneš zníženie poškodenia a plytvania a zabrániš zlým ľuďom, aby sa ich zmocnili, potom

budeš plniť zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Zdá sa, že táto práca je svojou povahou úloha týkajúca sa všeobecných záležitostí. Prečo ju nazývame úlohou týkajúcou sa všeobecných záležitostí? Zahŕňa správu hmotných vecí. Spravujte ich a prideliťte ich dobre a budete si plniť svoju zodpovednosť. Taktiež, princíp tejto práce je celkom jednoduchý – zahŕňa len jediný princíp a nezahŕňa zložité pravdy. Pokiaľ má človek zmysel pre bremeno a správne úmysly, môže túto prácu konať dobre bez toho, aby musel rozumieť príliš mnohým pravdám, a bez toho, aby potreboval veľa duchovného spoločenstva o pravde. Preto je táto práca jednoduchou úlohou a je to úloha týkajúca sa všeobecných záležitostí. Je to práca, ktorú vodcovia a pracovníci ľahko zvládnu. Pokiaľ budete trochu usilovnejší, budete sa viac pýtať, viac zisťovať, viac sa starať a budete mať správne úmysly, dokázate to. Vôbec to nie je zložité. Skončili sme naše duchovné spoločenstvo o desiatom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov. Je to také jednoduché.

Postoj a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k hmotným veciam Božieho domu

Keď ste už pochopili túto zodpovednosť vodcov a pracovníkov, pokiaľ ide o ňu, ďalej rozoberieme prejavy falošných vodcov pri vykonávaní tejto práce a ich činy, na základe ktorých môžu byť charakterizovaní ako falošní vodcovia. Po prvé, keď falošní vodcovia konajú túto prácu, nie sú schopní správne ochraňovať rôzne veci. Ochraňovanie je prvá dôležitá úloha, pokiaľ ide o všetky druhy hmotných vecí. Falošní vodcovia majú chaos vo všetkom, čo robia; okrem toho, že sú ponorení do zmätku, pokiaľ ide o pravdu a rôzne princípy, ktoré sa jej týkajú, majú podobne chaos aj v ochraňovaní rôznych hmotných vecí Božieho domu. Nevedia, akých ľudí hľadať, aby ich spravovali, ani spôsob, akým by sa mali ochraňovať. Nemajú žiadne presné ciele, žiadne konkrétne plány, a už vôbec nie podrobné kroky na vykonanie tejto práce. Ak je niekto ochotný dať si tú námahu, tieto veci môžu byť ochránené; ak nie je, falošný vodca nechá tieto veci len tak bokom. Nenájde vhodnú osobu, ktorá by ich ochraňovala, ani vhodné miesto na ich uskladnenie, a už vôbec nemá duchovné spoločenstvo o konkrétnych princípoch ich ochraňovania. Zároveň nerobí žiadne opatrenia pre budúce umiestnenie, opravu a údržbu týchto hmotných vecí. Niektorí falošní vodcovia dokonca vôbec nevedia,

aké veci Boží dom má – nestarajú sa o to a nepýtajú sa na to. Povedzme napríklad, že Boží dom vytlačil nové knihy Božích slov. Koľko kníh zostalo po ich distribúcii, kto bol poverený ich uskladnením, ako sa uskladňujú a či sa uskladňujú na správnom mieste – falošný vodca nič z toho nevie ani sa na to nepýta a nezisťuje to. Prečo to nezisťuje? Myslí si, že ochraňovanie hmotných vecí Božieho domu je drobnosť, že on je vodcom, niekto, kto robí dôležité veci, kto výlučne káže. Týmto „drobnostiam“ vôbec nevenuje pozornosť, ale odovzdáva ich ľuďom, ktorí ničomu nerozumejú, a nestará sa, či sú urobené dobre alebo zle. Preto prácu ochraňovania hmotných vecí Božieho domu vôbec neberie vážne. To je jeden dôvod. Druhý je ten, že niektorí falošní vodcovia sú popletení – v ich mysli je úplný zmätok. Nemajú normálne myslenie ani povedomie o ochraňovaní vecí a nemajú žiadny postup ani cestu, ako ochraňovať veci Božieho domu. Takže nevedia, koľko z týchto vecí je poškodených, a nevedia ani to, či dochádza k prípadom plytvania. Keď si niektoré veci vezmú zlí ľudia, falošný vodca povie: „Nechajte ich tak – v každom prípade je všetko v Božích rukách.“ Niektoré dôležité veci používajú jednotlivci bez toho, aby to niekto odsúhlasil; títo ľudia si tieto veci vezmú a ostatní ich nemôžu používať pri svojej práci a nikto sa neodváža ich o ne požiadať. Falošný vodca povie: „Nič sa nedeje. Stačí kúpiť novú. Vzali si tú vec, tak nech ju najprv použijú. Je to len vec – je jedno, kto ju používa. Ak ju nepoužívajú rozumne, to je medzi nimi a Bohom. My sa do toho nemusíme miešať.“ Pozrite sa, ako káže vznešené učenie, aby „vyriešil“ problém, pričom z veľkých problémov robí malé a z malých žiadne. Falošní vodcovia si neplnia žiadne zo svojich zodpovedností, pokiaľ ide o ochraňovanie rôznych vecí Božieho domu. Nestarajú sa o to, nepýtajú sa na to a neriešia ani nevybavujú žiadne problémy. Aj keď Zhora skúma ich prácu, hovoria len vyhýbavo, aby ich odbili, a tým sa to končí.

Niektorí bratia a sestry kupujú vybavenie, oblečenie a lieky pre Boží dom, a keď falošní vodcovia uvidia tieto veci, preberú ich a vezmú si dobré oblečenie, topánky a tašky pre seba, a ostatným dovoľia vziať si len zvyšky, ktoré oni sami nepotrebujú. Keď to vidia hlupáci, ktorých vedú, povedia si: „Náš vodca si vybral, čo chcel – teraz sme na rade my. Keď skončíme, bezcenné veci, ktoré zostanú, hodíme bratom a sestrám pod nami.“ Do koho rúk sa tieto veci dostanú, tomu patria, a zvyšné veci, ktoré sa nikomu nepáčia, sa odhodlia

bokom a nikto ich neochraňuje. A tak rôzne hmotné veci Božieho domu majú formálne miesta na ochranu, ale v skutočnosti nie sú vôbec ochraňované – tie miesta sú skládky a nikto ich nespravuje. Len tak hádžu veci na nejaké miesto a nechávajú ich hromadiť sa. Sú tam odevy, topánky a ponožky, lieky a elektronika, ako aj denné potreby a kuchynský riad – je to chaos so všakovakým haraburdím, a dokonca sa tam mieša jedlo pre ľudí s jedlom pre psov. Ak sa opýtaš, kto tieto veci spravuje a či ich triedi; alebo či sú k týmto veciam pokyny a ako sa majú ochraňovať; alebo, ak tieto veci nie sú potrebné pre prácu Božieho domu, či ich potrebujú bratia a sestry – nikto nepozná odpovede. Je celkom normálne, že bratia a sestry to nevedia, ale ani vodcovia a pracovníci nepoznajú odpovede na žiadnu z týchto otázok – úplne sa vyhýbajú zodpovednosti za tieto veci, hovoria buď „neviem“, alebo „niekto sa o to stará“, čím ťa odbijú, a klamú Boží dom. To spôsobuje, že tieto problémy zostávajú nevyriešené. Pre vodcov a pracovníkov nie je ťažké nájsť vhodných ľudí na spravovanie rôznych hmotných vecí Božieho domu, však? Falošní vodcovia neurobia ani tú jednoduchú prácu, aby našli niekoho verného, kto by tieto veci správne opatroval, viedol dobré záznamy a dobre ich triedil. Čo teda robia? Keď bratia a sestry obetujú oblečenie alebo denné potreby Božiemu domu a falošní vodcovia tieto veci uvidia, zhŕknu sa okolo nich ako svorka hladných vlkov, ktorá spolu požiera mäso. Skúšajú si, ktoré odevy im sedia, znova a znova, a donekonečna si vyberajú veci pre seba. Keď Boží dom nakúpi rôzne druhy dôležitých a drahých strojov a zariadení, ponáhľajú sa, aby si najprv vybrali tie dobré pre seba. Prečo si vyberajú tie dobré? Myslia si, že ako vodcovia alebo pracovníci majú prednostné právo na používanie vecí Božieho domu. Čokoľvek Boží dom vydá, vždy si najprv vyberú to najlepšie. Takto zaobchádzajú s vecami Božieho domu. Je toto konanie práce? Nie je to prejav falošných vodcov? Pokiaľ ide o veci, ktoré majú dátum spotreby – napríklad jedlo a lieky –, falošní vodcovia sa o ne jednoducho nestarajú. Nenájdu vhodný personál, ktorý by ich spravoval, ani týmto ľuďom nepovedia: „Niektoré z týchto vecí majú dátum spotreby, tak si o nich hneď urobte záznam. Ponáhľajte sa ich prideliť bratom a sestrám pred dátumom spotreby, aby sa rozumne využili – nečakajte, kým expirujú; nenechajte ich vyjsť navnivoč.“ Falošní vodcovia tieto veci nikdy nerobia. Keď niečo expiruje, jednoducho to vyhodia. Keď vodcovia a pracovníci vykonávajú

prácu v Božom dome, prísne vzaté, mali by byť správcami Božieho domu. Prvá vec, ktorú by mali urobiť, je rozumne a dobre ochraňovať veci Božieho domu, pevne nad nimi bdieť a v tomto ohľade vykonávať riadnu kontrolu. Je to tiež základný bod práce Božieho domu, no falošní vodcovia nedokážu urobiť ani takúto základnú prácu. Sú popletení a tupí a majú slabú kvalitu – alebo žeby ich srdce nebolo na správnom mieste? Ak sú tupí a popletení, ako vedia, že si majú pre seba vybrať tie dobré veci? Prečo sa nevzdávajú svojich vlastných vecí alebo ich len tak nedávajú iným ľuďom? Prečo si neničia alebo nepoškodzujú vlastné veci? A prečo majú takýto postoj k veciam Božieho domu? Je zrejmé, že im chýba morálka a ich srdce nie je na správnom mieste. Keď raz vodcovia a pracovníci získajú postavenie a dostanú sa do kontaktu s väčším rozsahom práce Božieho domu, získajú prednostný prístup k rôznym hmotným veciam a verejnému majetku Božieho domu a sú o týchto veciach najlepšie informovaní. A predsa ich ignorujú, neochraňujú ich správne, nechajú kohokoľvek, aby ich bral a používal, kto je ochotný sa o ne starať, nech sa stará, a ak niekto nie je ochotný sa o ne starať a je nezodpovedný, im to nevaďí, a aj keď zistia, že niekto má problém, neriešia ho. To sú falošní vodcovia. V tomto bode sme dospeli k záveru, že falošní vodcovia, okrem toho, že majú slabú kvalitu a nenesú bremeno, majú aj srdce na nesprávnom mieste a slabý charakter. Keďže títo vodcovia majú slabú kvalitu a chýba im schopnosť chápania, je pochopiteľné, že si zle počínajú v práci, ktorá zahŕňa pravdu a život-vstup. A keďže majú slabú kvalitu a nemajú pracovnú schopnosť, dá sa tolerovať aj to, že si zle počínajú v práci, ktorá zahŕňa administratívu. No to, že nedokážu vykonávať ani prácu, ktorá zahŕňa spravovanie rôznych vecí Božieho domu – čo je najminimálnejšia a najjednoduchšia práca –, ukazuje niečo ešte jasnejšie: problém niektorých falošných vodcov nie je taký jednoduchý, ako mať slabú kvalitu a neniesť bremeno – ešte viac platí, že majú obzvlášť nízky charakter a slabú ľudskú prirodzenosť. Prostredníctvom nášho duchovného spoločenstva o desiatej zodpovednosti vodcov a pracovníkov sa zjavil ďalší prejav falošných vodcov: nielenže sú slabej kvality, nenesú bremeno a oddávajú sa telesnému pohodliu – majú aj slabý charakter a ich srdce nie je na správnom mieste. Veci, ktoré nie sú ich, ich vôbec nezaujímajú – dokonca ich ani neochraňujú. Bol si ustanovený za správcu Božieho domu, a predsa sa za dobro odplácaš zlom a nechrániš záujmy Božieho domu, zatiaľ čo z neho

žiješ; veci Božieho domu len tak odhadzuješ bokom, akoby patrili cudzím, neochraňuješ ich a myslíš si, že na nich nezáleží. To nie je zlyhanie pri plnení si zodpovedností – je to problém s tvou ľudskou prirodzenosťou, je to veľký nedostatok morálky! To, že veci, ktoré majú chrániť, ochraňujú zle alebo vôbec, naznačuje, že falošní vodcovia nemajú ľudskú prirodzenosť a že ich srdce nie je na správnom mieste. Nedokážu ani dobre ochraňovať veci Božieho domu, takže keby ich mali prideľovať, dokázali by to robiť rozumne? Ešte viac zaostávajú v konaní podľa princípov. Vidia, ako sa veci Božieho domu nedbalo vyhadzujú a poškodzujú a ako sa nimi mrhá, bez toho, aby sa o ne staral niekto dobrý, a v srdci vedia až príliš dobre, že to nie je správne – no predsa to neriešia. Tomu sa hovorí mať srdce na nesprávnom mieste. Môže tá spodina so srdcom na nesprávnom mieste rozumne prideľovať rôzne hmotné veci Božieho domu? Toho sú ešte menej schopní – ak im dáte prideľovať tie veci, urobia ešte nemorálnejšie veci.

V jednej farmárskej cirkvi, kde chovajú psov, sa osoba zodpovedná za ich chov veľmi stará o novonarodené šteňatá. Bála sa, že šteňatá nedostanú potrebnú výživu, a tak požiadala o organické vajcia, ktoré by mohli žrať. Falošný vodca tam žiadosť okamžite schválil; nerozmýšľal o tom, aké vzácne sú organické vajcia. Nie je ich dosť ani pre ľudí, tak prečo by ich dávali psom? Nie je to absurdný spôsob, ako túto záležitosť riešiť? Aká je povaha tohto správania toho falošného vodcu? Ako ho charakterizovať? Nie je táto prax tohto falošného vodcu absurdná? To, čo falošný vodca neustále hovorí, kedykoľvek otvorí ústa, sú učenia, ktoré vyhovujú vkusu ľudí, ale v skutočnosti vôbec nerozumie pravdám-princípom, takže keď sa niečo stane, pristupuje k tomu a rieši to podľa ľudských domnienok, preferencií a subjektívnych želaní – a nakoniec urobí takú nechutnú vec, ako je kŕmenie psov organickými vajcami. Dá sa takéto prideľovanie vecí Božieho domu falošným vodcom považovať za rozumné? (Nie.) Prečo nedokáže dosiahnuť rozumné prideľovanie? Navonok sa zdá, že falošný vodca zasahoval do tejto veľmi drobnej záležitosti, staral sa o ňu a sledoval ju a že mal dostatočný dôvod a opodstatnenie na schválenie tejto žiadosti – konal však v súlade s princípmi? Konal podľa princípov, ktoré vyžaduje Boží dom? Nie. Ak sa teda pozrieme na povahu jeho konania, je to dobrý alebo zlý skutok? Je to splnenie jeho zodpovednosti alebo jej zanedbanie? Je to zanedbanie povinnosti – je to

konanie bez princípov, je to svojvoľné páchanie zla! Čo prostredníctvom tejto záležitosti vidíte ako podstatu ľudskej prirodzenosti tohto falošného vodcu? Nie je to skreslené chápanie a slepé uplatňovanie predpisov? To, čo hovorí pri každom nádychu, sú správne učenia a znie to, akoby v tom nebola ani jedna nesprávna veta, no v skutočnosti je to skreslené. Takíto ľudia sú falošne duchovní a majú skreslené chápanie – sú to naničhodníci, ktorí nemajú duchovné porozumenie. Práve sme spomenuli, že ľudská prirodzenosť falošných vodcov sa vyznačuje nízkym charakterom a tým, že majú srdce na nesprávnom mieste. Chýbajú im princípy, keď príde čas na pridelovanie vecí Božieho domu, a pridelujú ich slepo, čo zjavuje, že falošní vodcovia majú skreslené chápanie a slepo uplatňujú predpisy a že pri svojom konaní sú bez princípov – konajú len slepo a náhodne. Falošní vodcovia sa navonok zdajú byť takí dobrotiví a láskaví, hoci v skutočnosti je to falošná dobrotivosť a falošná láskavosť. Napríklad keď suka vrhla šteňatá, človek starajúci sa o psov povedal, že by jej mal dať novú prikrývku určenú pre ľudí. Niektorý potom povedal: „Bola by škoda dať novú prikrývku psom – bolo by lepšie dať ju bratom a sestrám a starú prikrývku, ktorú vymieňame, dať zvieratám.“ Čo si myslíte o tomto návrhu? Pridelovať nové veci ľuďom a staré veci zvieratám je celkom rozumné. To je princíp; to je rozumné pridelovanie. Ako falošní vodcovia riešia takéto veci, keď sa s nimi stretnú? Falošný vodca po vypočutí premýšľal: „Zvieratá nikdy nepoužívajú nové veci. Vždy používajú staré a špinavé. My ľudia vždy používame nové. Božie slová hovoria, že niekedy nie sme ani takí dobrí ako ošípané alebo psy. Takže sa so psami a ošípanými nehádajte o veci. To je nedostatok ľudskej prirodzenosti.“ A tak dal nakoniec novú prikrývku zvieratám. Ľudia tam možno neutrpeli stratu používaním starej, ale spôsob, akým sa táto vec riešila, veľmi dobre ilustruje problém. Akú úlohu zohral v tejto záležitosti falošný vodca? Povedali by ste, že normálni ľudia by boli schopní urobiť niečo také? (Nie.) Akí ľudia by teda dovolili, aby sa veci pri riešení tejto záležitosti dostali až do tohto bodu? (Absurdné typy, ktorým chýba rozum alebo myslenie normálnych ľudí.) Všetky tieto odpovede sú správne – títo ľudia sú menej ako nič. Keď sa normálni ľudia stretnú s niečím takým, vedia, ako to rozumne riešiť, ale falošne duchovní falošní vodcovia so skresleným chápaním to nevedia. Zdá sa, že aj ich spôsob riešenia má nejaký základ, a zdá sa, že je v súlade s princípmi Božieho

domu a podložený hojnými a rozumnými odôvodneniami, no ľudia po jeho vypočutí nevedia, či sa majú smiať alebo plakať – také je to absurdné. Ako je možné, že nedokážu pochopiť ani takú jednoduchú a zrejmu logiku? Ako to, že to riešia takým skresleným spôsobom? Je to odporné. Ak ich poveríte správcovstvom, budú mať psov na chytanie myší, mačky na stráženie domu a ošipané v posteliach – všetko bude v neporiadku. Sú falošní vodcovia schopní rozumne pridelovať rôzne hmotné veci Božieho domu? (Nie.) Je to zvláštny druh, sú to popletení ľudia a absurdné typy. Okrem tých falošných vodcov s obzvlášť skresleným chápaním a srdcom na nesprávnom mieste, aj väčšina falošných vodcov robí v tomto druhu práce neporiadok a chaos, hoci majú trochu kvality a ich chápanie nie je skreslené. Nedokážu si splniť ani tie najmenšie zodpovednosti, ktoré by mali. Takže keď sa ich na túto prácu spýtate, ich odpoveď je vždy rovnaká: „Ten a ten na tom pracuje. Ten a ten to vie. Ak máš nejaké otázky, musím sa ísť spýtať toho a toho.“ A potom sa po nich zľahne zem. To je prejav, ktorý falošní vodcovia vykazujú pri vykonávaní tejto práce.

Pokiaľ ide o prácu pridelovania rôznych hmotných vecí Božieho domu, falošní vodcovia nielenže nedokážu konať podľa princípov, ktoré vyžaduje Boží dom, ale miešajú do toho aj mnoho svojich osobných pocitov, preferencií a túžob, ako aj svoje osobné chápanie. Z tejto práce robia chaos a neporiadok, bez akýchkoľvek princípov. Takže keď falošný vodca spravuje rôzne veci Božieho domu, často sa stáva, že za okolností, keď nikto nevie, čo sa deje, sa veci poškodia, bezdôvodne premrhajú alebo sa stratia a čísla nesedia. Iné veci si jednotlivci berú na osobné použitie bez toho, aby to zaregistrovali alebo nahlásili. Falošní vodcovia nedokážu dobre zvládnuť ani takúto jednoduchú prácu týkajúcu sa všeobecných záležitostí. Robia v tejto práci neporiadok, no napriek tomu sa cítia pokojne a myslia si, že urobili veľa práce. Falošní vodcovia nikdy nevykonávajú pravidelnú kontrolu, údržbu a opravu rôznych hmotných vecí Božieho domu; v srdci sa o tieto veci vôbec nestarajú. Predpokladajme, že sa ich opýtaš: „Stará sa niekto o údržbu a servis týchto zariadení? Vyskytli sa pri obstarávaní náhradných dielov pri ich oprave nejaké prípady plytvania? Alebo prípady, že niekto minul priveľa peňazí alebo bol oklamán? Bol niekto po týchto incidentoch braný na zodpovednosť? Bol niekto pokutovaný alebo dostal varovanie?“ Falošní vodcovia o ničom z toho

nebudú vedieť ani sa o to nebudú starať. Či sa pri nákupe vecí pre Boží dom minuli peniaze neoprávnene, či bol niekto poverený správou týchto vecí po ich zakúpení, či sú zakúpené veci vhodné a či sa dajú efektívne používať, a ak nie, či boli v stanovenej lehote vrátené alebo vymenené – o ničom z toho nevedia. Sú to takí idioti – nevedia nič. Jediné, nad čím falošní vodcovia premýšľajú, je to, ako na zhromaždeniach kázať učenia, aby si ich ľudia vážili; nemajú žiadnu pracovnú schopnosť, pokiaľ ide o konkrétnu záležitosť správy vecí, ani k tejto záležitosti nemajú žiadny postoj. Nevedia, že je to práca, ktorú by mali robiť, ani nevedia, ako ju robiť. Názor falošných vodcov na veci Božieho domu je, že patria všetkým, takže ktokoľvek by chcel niečo použiť, môže tak urobiť, a ktokoľvek niečo potrebuje, môže si to vziať alebo o to požiadať vyššie postavených – že je to právo každého a že veci Božieho domu by nemali byť pod správou alebo kontrolou žiadneho jednotlivca. Takže ak niekto pokazí alebo stratí stroj, je im to jedno, a ak niekto požiada o kúpu niečoho, je im jedno, či je to drahé alebo lacné. V skutočnosti má Boží dom na tieto veci pravidlá. Pokiaľ si vodcovia a pracovníci plnia svoje zodpovednosti a vykonávajú riadne preverovanie podľa princípov Božieho domu, všetkým týmto stratám a plytvaniu sa dá vyhnúť. Falošní vodcovia však nerobia ani túto najjednoduchšiu prácu, ktorá môže zabrániť stratám. Nevedia vari jedlo Božieho domu zadarmo? Nepriživujú sa? Nie je to konkrétny prejav „falošnosti“ falošných vodcov? Ako by ste zaobchádzali s takýmto vodcom, ak by ste na neho narazili? (Tak, že by sme ho prepustili.) Len ho prepustiť a hotovo? Netreba ho trochu poučiť? „Ten stroj tam bol položený, navlhol a nikto ho celé dni neskontroloval. Nie je jasné, či ešte funguje elektrina alebo či myši neprehrýzli káble. Prečo sa o tieto veci nestaráš? Počítač, ktorý používam, je pokazený a treba ho opraviť. Ak sa neopraví, zdrží to prácu. Už som ťa o to toľkokrát žiadal – prečo si tomu nevenoval pozornosť? Čím sa celý deň slepo zaoberáš ako kura bez hlavy? Keď sa ľudia spoliehajú na vodcu, ako si ty, že urobí prácu, zdržíš všetku prácu a všetky stroje a hmotné veci sa v твоjich rukách zničia. Nestaráš sa o rôzne veci Božieho domu ani ich nespravuješ. Nie si hoden byť vodcom – rýchlo odstup!“ Je v poriadku takto ho poučiť? (Áno.) Čo má človek, ktorý sa odváži poučiť vodcov a pracovníkov? V prvom rade musí byť odvážny a musí mať zmysel pre spravodlivosť. Niekto môže povedať: „Neodvážil by

som sa poučiť vodcov a pracovníkov. Sú to dôstojníci a ja som len vojak, moja hodnosť je oveľa nižšia ako ich. Majú pravdu a vedia kázať. Ja nie som v ničom dobrý a nemám právo ich poučovať.“ Nie je to logika darebáka? (Je.) Tak ako by ste potom poučili tohto vodcu? „Ak dokážeš robiť túto prácu, tak sa snaž zo všetkých síl a rob ju v súlade s princípmi Božieho domu. Čokoľvek nám zariadiš, aby sme urobili, poslúchneme to. Ale ak sa nebudeš snažiť robiť túto prácu zo všetkých síl, ak ju nebudeš robiť podľa princípov Božieho domu, nikdy nedosiahneš, aby sme ťa počúvali! Okrem toho, ak nebudeš robiť žiadnu skutočnú prácu, máme právo ťa odvolať z tvojej funkcie a vyčistiť ťa! Ak chceš niekomu ublížiť, ublíž sebe – nesmieš sa snažiť ublížiť nám všetkým.“ Odvážili by ste sa ho takto poučať? (Áno.) To vravíte teraz, no urobili by ste to naozaj, keď príde čas? Vo všeobecnosti, pri veciach, ktoré sa dotýkajú právd-princípov a dôležitých záležitostí, sa neodvážite hovoriť ľahkovážne zo strachu, že nedostatočný rozhl'ad a nezrozumiteľný prejav môže znamenať, že len vynášate súd nad vodcami a pracovníkmi a spôsobujete vyrušenie. Mali by ste však byť schopní preniknúť do podstaty záležitosti správy hmotných vecí; v tejto záležitosti by ste sa mali naučiť rozlišovať a pochopiť jej princípy.

V tíme pre filmovú produkciu bol muž, ktorý mal na starosti oblečenie. Bol vo svojom konaní nesprátny a vždy potajomky spreneveroval veci Božieho domu. Keď odišiel z tímu pre filmovú produkciu, vzal si so sebou nejaké veci a neskoršia kontrola účtov ukázala, že veľa peňazí, ktoré dostal, nesedelo. Okrem toho, hoci nepracoval, mal peniaze a kúpil si aj veľa luxusných vecí. Veľa ľudí mu počas jeho pôsobenia v tíme pre filmovú produkciu lichotilo a všetci s ním chceli mať dobré vzťahy, aby im v prípade potreby stačilo požiadať ho o oblečenie a on im nejaké dal. Ak s ním niekto nevychádzal dobre, nedal mu ani oblečenie, ktoré mal dostať. Aký je to problém? Je to problém s riadiacim personálom. Jednou stránkou bolo, že tieto veci sám spreneveril; druhou stránkou bolo, že veci Božieho domu nepridieval v súlade s princípmi, ale namiesto toho sa riadil svojimi pocitmi, vlastnou vôľou a vzťahmi. Podľa princípov mal byť tento človek odstránený. Bol to zrejmy problém. Falošný vodca ho nielenže neodstránil, ale považoval ho za dobrého človeka a zariadil, aby išiel konať svoju povinnosť na iné miesto. Neznásobilo to chybu? Čo si myslíte o tom, ako bola táto práca vykonaná? Bolo to v súlade s princípmi?

Splnil si tento vodca zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť? (Nie.) Odhliadnuc na chvíľu od toho, aké výhody mohol vodca získať tým, že s tou osobou takto zaobchádzal – súdiac len na základe toho, ako túto záležitosť riešil, aká bola jej povaha? Bolo to chránenie zlého človeka na základe pocitov a jeho neriešenie podľa princípov Božieho domu. Ak to teda spojíme s desiatym bodom zodpovedností vodcov a pracovníkov, akú chybu robí takýto vodca a pracovník pri zaobchádzaní s rôznymi hmotnými vecami Božieho domu? Splnil si tento vodca svoju zodpovednosť? Bolo jeho riešenie tejto záležitosti založené na ochrane vecí Božieho domu? Určite nie. Nebral veci Božieho domu vážne, dokonca zatváral oči, keď dovolil, aby ich zlý človek podľa ľubovôle ničil alebo bral. Riešil by to takto, keby sa poškodili jeho vlastné veci alebo by sa dostali do vlastníctva iných ľudí? Nie – vtedy by premýšľal o pomste a odškodnení. Prečo teda neriešil veci Božieho domu týmto spôsobom? Dokonca povedal: „Môže si vziať zopár vecí, ak chce – neberie si toho až tak veľa. Môže spreneveriť pár vecí, ak chce – kto po tom aspoň trochu netúži? Čo na tom záleží, ak spreneverí také malé množstvo? Nie je to tak, že by ostatní dostávali menej.“ Aký je to postoj? Je to postoj, ktorý by mali mať vodcovia a pracovníci k veciam Božieho domu? (Nie.) Nehryzú ruku, ktorá ich kŕmi? A akú logiku nakoniec ponúkol? „Nech tie veci spreneverí – nemusíme si s ním tieto účty vyrovnávať. Čo znamenajú tie drobné prostriedky a veci? Antikristi spreneveria oveľa viac. To, že spreneveril tieto veci, je medzi ním a Bohom – je to jeho vec, ako sa bude zodpovedať pred Bohom, keď príde čas. S nami to nemá nič spoločné.“ Aké myšlienky a pocity zažívate, keď počujete vodcu hovoriť niečo také? Každý, kto má zmysel pre spravodlivosť a trochu svedomia, by pri počutí týchto slov vnútorne plakal a cítil by sa zdrvený a sklamaný, aj keby bol len obyčajným nasledovníkom, nieto ešte, keby bol vodcom alebo pracovníkom! Tento typ falošného vodcu sa teší toľkej Božej milosti a ochrane a toľkým Jeho pravdám, no napriek tomu má takýto chladnokrvný postoj k veciam Jeho domu. Má takýto človek ľudskú prirodzenosť? Je hoden byť vodcom alebo pracovníkom? (Nie.) Keď je takýto človek raz prepustený, je v budúcnosti spôsobilý byť vodcom alebo pracovníkom? (Nie – jeho ľudská prirodzenosť je slabá.) Ako sa prejavuje jeho slabá ľudská prirodzenosť? (Tým, že neobhajuje záujmy Božieho domu.) Akým konkrétnym konaním neobhajuje záujmy

Božieho domu? Aká je podstata tohto konkrétneho prejavu? Ľudia ako tento nemajú srdce na správnom mieste a majú nízky charakter; hovoria celkom pekne, ale nerobia nič skutočné. Takíto ľudia v žiadnom prípade nesmú byť vodcami a pracovníkmi. Tí, ktorých srdcia nie sú na správnom mieste, nemilujú pravdu, ale idú si za vlastným ziskom; tí, ktorých srdcia nie sú na správnom mieste, vôbec nemyslia na Boží vyvolený ľud a vôbec neobhajujú dielo cirkvi ani záujmy Božieho domu.

Prvá základná vec, ktorú musia vodcovia a pracovníci urobiť, je správne dohliadať na rôzne hmotné veci Božieho domu, riadne vykonávať preverovanie a strážiť Boží dom, nedovoliť, aby sa nejaké veci poškodili, premrhali alebo aby sa ich zmocnili zlí ľudia. To je to najmenej, čo by mali urobiť. Hneď ako ťa zvolia za vodcu alebo pracovníka, Boží dom ťa považuje za svojho správcu: si na riadiacej úrovni a úloha, ktorú nesieš na pleciach, je ťažšia ako úloha ostatných. Nesieš veľkú zodpovednosť. Preto každý tvoj postoj, každý tvoj čin, každý tvoj plán na riešenie záležitostí a každá tvoja metóda na riešenie problémov, to všetko sa týka záujmov Božieho domu. Ak ani neberieš do úvahy záujmy Božieho domu alebo si ich neberieš k srdcu, nie si hoden byť správcom Jeho domu. Čo je to za človeka? Prečo nie je hoden byť správcom Božieho domu? Medzi falošnými vodcami sú niektorí, ktorí nemajú len slabú kvalitu – ich kľúčovým problémom je, že nemajú zmysel pre bremeno; nevedia, ako pracovať, ale nehládajú pravdu a nedokážu si splniť ani minimálne zodpovednosti, ktoré by mal správca plniť. Nemajú svedomie ani rozum. Je to preto, lebo ich srdcia nie sú na správnom mieste, majú nízky charakter a sú sebeckí a prízemní; vôbec neobhajujú prácu cirkvi, ale často poškodzujú a zapredávajú záujmy cirkvi, získavajú si priazeň ľudí a udržiavajú si vzťahy s inými ľuďmi na úkor poškodzovania záujmov cirkvi. Dovoľujú, aby sa hmotné veci Božieho domu poškodili, premrhali, stratili alebo aby sa ich dokonca zmocnili zlí ľudia, a vôbec sa o to nestarajú, ani necítia najmenší pocit dlhu alebo viny. Takže pokiaľ ide o výber vodcov a pracovníkov, ak sa na to pozrieme z pohľadu ľudskej prirodzenosti, čo je to najzákladnejšie, čo by mali mať? Musia mať svedomie a zmysel pre spravodlivosť a ich pohnútky by mali byť správne. Ich ľudská prirodzenosť musí najprv prejsť skúškou. Bez ohľadu na to, akú veľkú pracovnú schopnosť majú alebo akú majú úroveň kvality, takíto ľudia budú ako správcovia na

požadovanej úrovni, ak budú slúžiť ako nadriadení. Prinajmenšom budú schopní obhajovať záujmy Božieho domu a spoločné záujmy bratov a sestier. V žiadnom prípade nezapredajú záujmy bratov a sestier ani záujmy Božieho domu. Keď hrozí, že záujmy Božieho domu a bratov a sestier utrpia škodu alebo ujmu, budú na to myslieť vopred a budú prví, ktorí vystúpia a ochrania ich, aj keď to ovplyvní ich vlastnú bezpečnosť alebo si to bude vyžadovať, aby zaplatili cenu alebo trpeli. To všetko sú veci, ktoré dokážu urobiť ľudia so svedomím a rozumom. Niektorí falošní vodcovia a pracovníci sa ponáhľajú nájsť si bezpečné miesto, kde by sa skryli, keď čelia nebezpečným okolnostiam, no o dôležité veci Božieho domu – knihy Božích slov, mobilné telefóny, počítače a tak ďalej – sa nestarajú ani sa na ne nepýtajú. Keby sa obávali, ako by ich zatknutie ovplyvnilo celkový obraz práce cirkvi, mohli by poslať iných, aby tieto veci vybavili – no títo falošní vodcovia sa skrývajú len aby si zaistili vlastnú bezpečnosť. Sú na smrť vystrašení a aby si zaistili vlastnú bezpečnosť, nerobia to, čo môžu. Preto existuje mnoho prípadov, keď nedbanlivosť, nečinnosť a nezodpovednosť falošných vodcov spôsobí, že veľký červený drak vyplieni alebo odnesie rôzne veci Božieho domu a obety Bohu, keď nastanú nebezpečné situácie, čo vedie k vážnym stratám. Keď tieto situácie v cirkvi práve nastali, prvou myšlienkou vodcov a pracovníkov by malo byť umiestniť vybavenie a hmotné veci Božieho domu na vhodné miesta, odovzdať ich vhodným ľuďom na správu; veľkému červenému drakovi sa v žiadnom prípade nesmie dovoliť, aby si ich vzal. No falošní vodcovia nikdy nemyslia na takéto veci; nikdy nedávajú záujmy Božieho domu na prvé miesto, namiesto toho dávajú na prvé miesto vlastnú bezpečnosť. Keďže falošní vodcovia nekonajú skutočnú prácu, rôzne dôležité veci Božieho domu často utrpia straty alebo škody. Nie je to vážne zanedbanie zodpovednosti zo strany falošných vodcov? (Je.)

Pokiaľ ide o desiaty bod zodpovedností vodcov a pracovníkov, aký je hlavný prejav falošných vodcov, ktorý odhaľujeme? Postoj falošných vodcov k hmotným veciam Božieho domu je ľahostajnosť a nevšímavosť; neriadia sa princípmi, ale pridelujú tie veci svojvoľne, na základe svojich vlastných domnienok a preferencií. Kým ich spravujú oni, veci Božieho domu sú často vystavené väčšiemu či menšiemu poškodeniu a plytvaniu, čo spôsobuje straty v práci Božieho domu. To je hlavný prejav falošných vodcov. Falošní

vodcovia nedokážu zvládnuť ani túto najjednoduchšiu, jedínú prácu týkajúcu sa všeobecných záležitostí; nedokážu ju urobiť ani ju urobiť dobre – čo potom dokážu? Takže keď vidíte takýchto ľudí konať ako vodcov, môžete kontrolovať a dohliadať na ich prácu. Ak robia neporiadok v tejto jedinej práci týkajúcej sa všeobecných záležitostí, nerobia ani to, čo môžu, a nenájdu iných vhodných ľudí, aby to urobili, keď nemajú čas, potom takíto vodcovia majú byť okamžite prepustení a odvolaní zo svojich funkcií. Boží dom ich nikdy nepoužije. Je to vhodné? (Je.) Prečo? Človek, ktorého srdce nie je na správnom mieste, ktorého chápanie je skreslené a ktorý koná len podľa svojich pocitov a svojich sebeckých, prízemných ambícií a túžob, nie je dôveryhodný. Akú prácu môže nedôveryhodný človek robiť dobre? Akú povinnosť môže konať dobre? Je schopný si verne konať povinnosť? (Nie.)

Nevysvetlil som vám dnes prostredníctvom duchovného spoločenstva o desiatom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov jasne ďalší z princípov a štandardov, ktoré sa od vodcov a pracovníkov vyžadujú? To, o čo tu ide, nie je otázka kvality ani pracovnej schopnosti, ale otázka ľudskej prirodzenosti. Všimajte si ľudí, ktorí slúžia ako vodcovia a pracovníci, alebo tých, ktorých cirkvi rozvíja, a pozrite sa, či sú medzi nimi nejakí so slabou ľudskou prirodzenosťou a ktorých srdcia nie sú na správnom mieste, ktorých ľudská prirodzenosť je rovnaká ako u falošných vodcov rozobraných v desiatom bode. Ak naozaj nájdete takýchto vodcov a pracovníkov, mali by ste ich prepustiť a musíte si pamätať, že takýchto ľudí nikdy nesmiete voliť za vodcov a nikdy ich nesmiete rozvíjať, aby sa stali vodcami a pracovníkmi. Ak niektorí ľudia nerozumejú kvalite charakteru týchto ľudí a zvolia ich, okamžite ich nahláste. Nedajte im šancu byť vodcami a pracovníkmi. Títo ľudia sa nestávajú vodcami a pracovníkmi, aby konali skutočnú prácu, ale aby ničili prácu cirkvi. Ak sa stanú vodcami, rôzne hmotné veci Božieho domu budú v dôsledku toho len zničené. Ste ochotní vidieť takýto následok? (Nie.) Takže ako by ste potom mali zaobchádzať s takýmito ľuďmi? Ak v súčasnosti slúžia ako vodcovia, nahláste ich a odvolajte ich z funkcie. Ak nie sú, ak ešte neboli zvolení, potom povedzte všetkým: „Tento človek nie je dobrý. V žiadnom prípade ho nevoľte; bolo by to na škodu cirkvi.“ A ak boli ľudia oklamaní a zvedení, aby ich zvolili, musíš okamžite informovať všetkých: „Dnes sme urobili niečo nesprávne. Zvolili sme si za vodcu niekoho so slabou ľudskou prirodzenosťou, koho srdce nie je

na správnom mieste. Teraz, keď sme to urobili, budú záujmy Božieho domu vystavené stratám a škodám. Musíme ho okamžite odvolať z funkcie, aby sme zabránili poškodeniu záujmov a rôznych vecí Božieho domu. Nesmieme mu dovoliť uspieť v jeho úkladoch.“ Je vhodné takto konať? (Je.)

Tí, ktorí sú vybraní za vodcov a pracovníkov, musia mať kvalitu a pracovnú schopnosť; okrem toho sú tu aj požiadavky na kvalitu ich charakteru. Čo povie, je to tak, že väčšina ľudí nespĺňa kritériá na to, aby boli vodcami a pracovníkmi? Ktoré z týchto troch kritérií je najdôležitejšie? (Ľudská prirodzenosť.) A druhá? (Pracovná schopnosť.) A potom? (Či majú alebo nemajú kvalitu.) Toto poradie je celkom presné. Keď budete v budúcnosti voliť vodcov, posudzujte ich podľa tohto poradia. Niektorí ľudia hovoria: „Toto poradie je problematické. Predpokladajme, že ľudská prirodzenosť je na prvom mieste a existujú niektorí ľudia, ktorí majú dobrú ľudskú prirodzenosť, ale dosť slabú kvalitu, a ak budú vybraní za vodcov, nebudú schopní robiť žiadnu skutočnú prácu – je potom stále v poriadku brať do úvahy len ľudskú prirodzenosť ľudí?“ Ľudská prirodzenosť je najdôležitejšia a je to prvá vec, na ktorú by ste sa mali pozrieť, ale nie je to jediná vec, ktorú treba brať do úvahy pri voľbe vodcov a pracovníkov. Ak je ľudská prirodzenosť človeka na požadovanej úrovni, potom sa pozrite na jeho pracovnú schopnosť. Ak mu chýba pracovná schopnosť a nedokáže robiť žiadnu skutočnú prácu, môžete ho požiadať, aby sa ujal práce, ktorá nie je príliš náročná na jeho schopnosti. Ak má dobrú ľudskú prirodzenosť, je schopný uniesť danú prácu, snaží sa ju robiť čo najlepšie, je to niekto dôveryhodný, Boží dom nemusí mať žiadne obavy z jeho použitia a väčšinu bratov a sestier buduje, je pre nich nápomocný a prospešný, potom je na požadovanej úrovni. Ak je jeho kvalita slabá a chýba mu pracovná schopnosť, alebo ak je len priemerný, pokiaľ ide o jeho pracovnú schopnosť, dajte mu robiť nejakú jednoduchú prácu alebo jednu úlohu. Ak má dobrú kvalitu a silnú pracovnú schopnosť, môže vykonávať nejakú dôležitú prácu alebo niekoľko rôznych úloh. Nedokážete zariadiť ani len niečo takéto? Ak má slabú ľudskú prirodzenosť a jeho srdce nie je na správnom mieste, potom bez ohľadu na to, aká veľká je jeho pracovná schopnosť, bude schopný robiť prácu dobre? (Nie.) Ak by riadil spoločnosť alebo niekoľko zamestnancov, možno by to nebol problém – ale aké problémy by nastali, keby bol požiadaný, aby spravoval rôzne hmotné

veci Božieho domu? V prvom rade by tieto veci absolútne nespravoval ani by neriešil veci podľa princípov, ktoré vyžaduje Boží dom. Jeho srdce nie je na správnom mieste, nemiluje pravdu a v jeho srdci nie je nič iné ako intrigy, nič iné ako podlé nápady a myšlienky, takže kedykoľvek koná, robí tak podľa svojich vlastných preferencií a na základe svojich vlastných záujmov, nie na základe pravdy-princípov ani na základe spravodlivosti. Zvažuje len to, čo môže stratiť alebo získať, a vôbec nemyslí na princípy, ktoré vyžaduje Boží dom – a tak je predurčený na to, aby zlyhal v práci vodcov a pracovníkov. Čím je to určené? Kvalitou jeho charakteru; nie je to určené jeho pracovnou schopnosťou. A tak, keď zvažujete, či je niekto vznešený alebo nízky a či spĺňa štandardy Božieho domu pre výber vodcov a pracovníkov, najprv sa pozrite na jeho ľudskú prirodzenosť: ak je jeho ľudská prirodzenosť spoľahlivá a na požadovanej úrovni, tak zvažte, či má pracovnú schopnosť a zmysel pre bremeno; potom zvažte ostatné aspekty.

Toto je desiaty bod zodpovedností vodcov a pracovníkov. Ide viac-menej o to, čo je rozobrané v desiatom bode o rôznych prejavoch falošných vodcov. Z postoja a prejavov, s akými falošní vodcovia zaobchádzajú s hmotnými vecami Božieho domu, je zrejmé, že väčšina z nich chýba svedomie a rozum, že majú príliš slabú ľudskú prirodzenosť a nepreberajú žiadnu zodpovednosť – dalo by sa povedať, že ich srdce nie je na správnom mieste. Nemáme teraz o jeden dôkaz viac, ktorý sa dá použiť na určenie, že niekto je falošný vodca? Niektorí falošní vodcovia nedokážu robiť prácu, pretože ich kvalita je slabá a pretože sú slepí a nemajú o veciach prehľad. Niektorí nekonajú skutočnú prácu, pretože ich srdce nie je na správnom mieste a idú si výlučne za vlastným prospechom – neobhajujú záujmy Božieho domu a je im jedno, či Boží vyvolený ľud žije alebo zomrie. Každý druh falošného vodcu musí byť čo najrýchlejšie prepustený a vyradený, aby sa predišlo zdržaniam v práci Božieho domu a poškodeniu Jeho vyvoleného ľudu.

1. mája 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (12)

Na poslednom zhromaždení sme hovorili v duchovnom spoločenstve o desiatom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov: „Správne opatrovať a rozumne pridelovať rôzne hmotné veci Božieho domu (knihy, rôzne vybavenie, obilie atď.), vykonávať pravidelné kontroly, údržbu a opravy, aby sa minimalizovalo poškodenie a plytvanie, a zároveň zabrániť, aby sa ich zmocnili zlí ľudia.“ Duchovné spoločenstvo o desiatom bode sa týkalo práce, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonávať, a zodpovedností, ktoré by mali plniť vo vzťahu k rôznym hmotným veciam Božieho domu, a zároveň porovnávaním odhalilo rôzne prejavy falošných vodcov. Ak vodcovia a pracovníci plnia zodpovednosti, ktoré by mali a môžu plniť v každej položke práce Božieho domu, potom sú ako vodcovia a pracovníci na požadovanej úrovni; ak si neplnia svoje zodpovednosti a nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu, potom je úplne jasné, že sú to falošní vodcovia. Pokiaľ ide o desiaty bod, falošní vodcovia, samozrejme, nevykonávajú skvelú prácu pri ochrane a rozumnom pridelovaní rôznych hmotných vecí Božieho domu – tieto veci nie sú dobre ochraňované, alebo dokonca možno nie sú ochraňované vôbec, a falošní vodcovia vytvárajú pri ich pridelovaní chaos. Túto prácu dokonca neberú vôbec vážne. Hoci sa táto práca týka všeobecných záležitostí, stále je to zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť, a práca, ktorú by mali vykonávať. Bez ohľadu na to, či prácu vykonávajú sami, alebo či jej vykonávaním poveria vhodných ľudí, a zároveň vykonávajú dohľad, kontroly, sledovanie a tak ďalej, túto prácu v žiadnom prípade nemožno oddeliť od zodpovedností vodcov a pracovníkov – sú priamo prepojené. Preto, pokiaľ ide o túto prácu, ak vodcovia a pracovníci správne neochraňujú a rozumne nepridelujú rôzne hmotné veci Božieho domu, neplnia si svoje zodpovednosti a nevykonávajú svoju prácu dobre. Toto je jeden z prejavov falošných vodcov. Na našom poslednom zhromaždení sme jednoducho odhalili a rozobrali prejavy falošných vodcov pri vykonávaní tejto položky práce v rámci všeobecných záležitostí, a uviedli sme niekoľko príkladov. Ak je niekto falošným vodcom, potom v tejto práci absolútne neplní svoje zodpovednosti a práca, ktorú vykonáva, nie je na požadovanej úrovni. Je to preto, lebo falošní vodcovia

nikdy nevynakladajú úsilie na skutočnú prácu – keď je raz zadaná, považujú ju za skončenú a nikdy ju nesledujú ani sa na nej nepodieľajú. Ďalším hlavným dôvodom je, že falošní vodcovia nerozumejú princípom žiadnej práce, ktorú vykonávajú. Aj keď pri svojej práci nezaháľajú, to, čo robia, je v rozpore s princípmi a predpismi, ktoré vyžaduje Boží dom, alebo dokonca vôbec nie je v súlade s princípmi. Čo znamená byť v rozpore s princípmi? Znamená to, že konajú bezohľadne a bezhlavo na základe svojich domnienok, vôle, pocitov a tak ďalej. Bez ohľadu na čokoľvek teda existujú dva hlavné prejavy falošných vodcov, pokiaľ ide o tento bod zodpovedností vodcov a pracovníkov: prvým je nevykonávanie skutočnej práce a druhým neschopnosť pochopiť princípy, takže nemôžu vykonávať skutočnú prácu. Toto sú základné prejavy. Na našom poslednom zhromaždení sme hovorili v duchovnom spoločenstve a odhalili sme, ako sa prejavuje ľudská prirodzenosť falošných vodcov pri realizácii tohto druhu práce v rámci všeobecných záležitostí. Dokonca ani pri tejto jednoduchej, jedinej práci si falošní vodcovia nedokážu plniť svoje zodpovednosti. Majú schopnosť túto prácu vykonávať, ale nerobia ju. Súvisí to s charakterom a ľudskou prirodzenosťou ľudí tohto druhu. Aký je problém s ich ľudskou prirodzenosťou? Nemajú srdcia na správnom mieste a ich charakter je nízky. V podstate sme ukončili naše duchovné spoločenstvo o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, všeobecných princípoch a rôznych prejavoch falošných vodcov v rámci desiateho bodu. Dnes budeme pokračovať v duchovnom spoločenstve o jedenástom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov.

Jedenásty bod: Vyberať spoľahlivých ľudí, ktorých ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, najmä na úlohu systematického registrovania, sčítavania a opatrovania obetí; pravidelne preskúmať a kontrolovať príjmy a výdavky, aby sa mohli pohotovo identifikovať prípady mrhania alebo plytvania, ako aj neprimerané výdavky, zastaviť takéto veci a požadovať primeranú náhradu; okrem toho za každú cenu zabrániť, aby sa obety dostali do rúk zlých ľudí a aby sa ich zmocnili

Čo sú obety

Obsah jedenásteho bodu zodpovedností vodcov a pracovníkov je: „Vyberať spoľahlivých ľudí, ktorých ľudská prirodzenosť je na požadovanej

úrovni, najmä na úlohu systematického registrovania, sčítavania a opatrovania obiet; pravidelne preskúmať a kontrolovať príjmy a výdavky, aby sa mohli pohotovo identifikovať prípady mrhania alebo plytvania, ako aj neprimerané výdavky, zastaviť takéto veci a požadovať primeranú náhradu; okrem toho za každú cenu zabrániť, aby sa obety dostali do rúk zlých ľudí a aby sa ich zmocnili.“ Aké sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov v tejto práci? Aká je hlavná práca, ktorú majú vykonávať? (Správne opatrovať obety.) Desiaty bod bol o opatrovaní a rozumnom pridelovaní rôznych hmotných vecí Božieho domu; tento je o správnom opatrovaní obiet. Rôzne hmotné veci Božieho domu a jeho obety sú si trochu podobné – ale sú rovnaké? (Nie.) Aký je rozdiel? (Obety, to sú hlavne peniaze.) Peniaze sú jedným aspektom. Ako sa rôzne hmotné veci Božieho domu a obety líšia svojou povahou? Sú knihy Božích slov obetami? Sú rôzne stroje používané na prácu obetami? Sú rôzne veci dennej potreby, ktoré Boží dom kupuje, obetami? (Nie.) Čo to teda je? V Božom dome všetky knihy Božích slov a všetky rôzne druhy zariadení potrebných pre jeho prácu, ktoré kupuje za peniaze obetované Božím vyvoleným ľuďom, vrátane rôznych predmetov, ako sú fotoaparáty, diktafóny, počítače a mobilné telefóny – to všetko sú hmotné veci Božieho domu. Okrem toho sú stoly, stoličky, lavice, jedlo a iné podobné veci dennej potreby tiež hmotnými vecami Božieho domu. Niektoré z týchto predmetov kupujú bratia a sestry a iné kupuje Boží dom z obiet; všetky sú klasifikované ako hmotné veci Božieho domu. O tejto téme sme hovorili v duchovnom spoločenstve na našom poslednom zhromaždení. Teraz budeme pokračovať a pozrieme sa na niečo dôležité, o čom budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve v rámci jedenásteho bodu: obety. Čo presne sú obety? Ako je vymedzený ich rozsah? Predtým, ako budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, je potrebné si ujasniť, čo sú obety. Hoci väčšina ľudí v minulosti verila v Ježiša a prijala túto etapu diela už pred niekoľkými rokmi, ich predstava o obetách zostáva nejasná. Nie je im jasné, čo obety skutočne sú. Niektorí povedia, že obety sú peniaze a hmotné veci, ktoré sa obetujú Bohu, zatiaľ čo iní povedia, že obety sa vzťahujú hlavne na peniaze. Ktoré z týchto tvrdení je presné? (Pokiaľ je niečo obetované Bohu, bez ohľadu na to, či sú to peniaze alebo akýkoľvek predmet, veľký či malý, je to obeta.) To je relatívne presné zhrnutie. Teraz,

keď sú rozsah a hranice obiet jasné, presne definujeme, čo presne obety sú, aby mal každý v tomto pojme jasno.

V Biblii je o obetách zaznamenané, že Boh pôvodne žiadal od človeka, aby Mu obetoval desiatok – to je obeta. Bez ohľadu na to, či bola obetovaná suma veľká alebo malá, a bez ohľadu na to, čo bolo obetované – či už peniaze, alebo hmotné veci – pokiaľ to bola desatina z príjmu človeka, ktorá sa mala obetovať, išlo jednoznačne o obetu. To Boh žiadal od človeka, to mali veriaci v Boha obetovať Bohu. Tento desiatok je jedným z aspektov obiet. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Vzťahuje sa tá desatina len na peniaze?“ Nie nevyhnutne. Napríklad, ak človek zožne obilie z desiatich akrov, potom bez ohľadu na to, koľko obilia je, obilie z jedného akra by sa malo nakoniec obetovať Bohu – táto desatina je to, čo by ľudia mali obetovať. Pojem „desatina“ sa teda nevzťahuje len na peniaze – neznamená to len, že keď človek zarobí tisíc jüanov, musí Bohu obetovať sto – ale vzťahuje sa na všetko, čo ľudia získajú, čo zahŕňa oveľa viac, vrátane hmotných vecí a peňazí. O tom hovorí Biblia. Samozrejme, v dnešnej dobe sa Boží dom neriadi Bibliou tak, že by prísne vyžadoval, aby ľudia odovzdávali desatinu zo všetkého, čo získajú. Tu len v duchovnom spoločenstve hovorím o pojme a definícii „desatiny“ a šírim ich, aby ľudia vedeli, že desiatok je jedným z aspektov obiet. Nevyzývam ľudí, aby obetovali desatinu; koľko ľudia obetujú, závisí od ich osobného pochopenia a ochoty a Boží dom nemá v tejto záležitosti žiadne ďalšie požiadavky.

Ďalším aspektom obiet sú veci, ktoré ľudia obetujú Bohu. V širšom zmysle to, samozrejme, zahŕňa aj desiatok; konkrétne povedané, okrem desiatku všetko, čo ľudia obetujú Bohu, spadá do kategórie obiet. Veci, ktoré sa obetujú Bohu, zahŕňajú široký rozsah, napríklad jedlo, spotrebiče, veci dennej potreby, výživové doplnky, ako aj kravy, ovce a tak ďalej, ktoré sa obetovali na oltári v dobách Starého zákona. Toto všetko sú obety. To, či je niečo obetou, závisí od úmyslu darcu; ak darca povie, že táto vec je obetovaná Bohu, potom bez ohľadu na to, či je daná priamo Bohu, alebo umiestnená v Božom dome na ochranu, spadá do kategórie obiet a ľudia sa jej nemôžu svojvoľne dotýkať. Napríklad: keď niekto kúpi špičkový počítač a obetuje ho Bohu, tento počítač sa stáva obetou; keď niekto kúpi Bohu auto, toto auto sa stáva obetou; keď niekto kúpi dve fľaštičky výživových doplnkov a obetuje ich Bohu, tieto fľaštičky sa potom stávajú obetami. Neexistuje žiadna špecifická, presná definícia toho,

čo sú hmotné veci obetované Bohu. V súhrne je to veľmi široký rozsah – sú to veci, ktoré Bohu obetujú tí, ktorí Ho nasledujú. Niektorí môžu povedať: „Boh je teraz vtelený na zemi a veci, ktoré sa Mu obetujú, patria Jemu – ale čo ak by na zemi nebol? Keď je Boh v nebi, potom veci, ktoré sa Mu vtedy obetujú, nie sú obetami?“ Je to správne? (Nie.) Nezáleží na tom, či je Boh v období vtelenia. V každom prípade, pokiaľ je niečo obetované Bohu, je to obeta. Iní môžu povedať: „Je toľko vecí, ktoré sa obetujú Bohu. Dokáže ich využiť? Dokáže ich všetky použiť?“ (To s človekom nemá nič spoločné.) To je správny a výstižný spôsob, ako to povedať. Tieto veci obetujú Bohu ľudia; ako ich používa a či ich dokáže všetky použiť, a ako ich prideluje a zaobchádza s nimi, nemá s človekom nič spoločné. Netreba sa tým trápiť ani si robiť starosti. Stručne povedané, len čo niekto niečo obetuje Bohu, tá vec spadá do rozsahu obiet. Je Božia a nemá nič spoločné so žiadnym človekom. Niektorí môžu povedať: „Hovoríš to tak, akoby si Boh násilne nárokoval vlastníctvo tej veci.“ Deje sa to tak? (Nie.) Tá vec je Božia, preto sa nazýva obetou. Ľudia sa jej nemôžu dotýkať ani ju pridelovať podľa vlastnej vôle. Niektorí sa môžu opýtať: „Nie je to plytvanie?“ Aj keby bolo, to nie je tvoja vec. Iní môžu povedať: „Keď je Boh v nebi a nie je vtelený, nemôže si užívať ani využívať veci, ktoré Mu ľudia obetujú. Čo sa s tým má teda urobiť?“ To sa dá ľahko vyriešiť: Boží dom a cirkev sú tu na to, aby s týmito vecami zaobchádzali podľa princípov; nemusíš sa tým trápiť ani si s tým robiť starosti. V súhrne, bez ohľadu na to, ako sa s vecou zaobchádza, len čo spadá do kategórie obiet, len čo je klasifikovaná ako obeta, nemá s človekom nič spoločné. A pretože tá vec patrí Bohu, ľudia si s ňou nemôžu robiť, čo chcú – má to následky. Vo veku Starého zákona, v čase jesennej žatvy, ľudia na oltáre obetovali všelijaké veci. Niektorí obetovali obilie, ovocie a rôzne iné plodiny, zatiaľ čo iní obetovali kravy a ovce. Užíval si ich Boh? Konzumuje tie veci? (Nie.) Ako vieš, že nie? Videl si to? To je tvoja predstava. Hovoríš, že Boh ich neje – no keby si odhryzol, ako by si sa cítil? Bolo by to v rozpore s tvojimi predstavami a domnienkami? Nemyslia si niektorí ľudia, že keďže Boh tieto veci neje ani si ich neužíva, netreba ich obetovať? Ako si môžete byť takí istí? Hovoríte „Boh ich neje“, pretože si myslíte, že je duchovné telo a nemôže jesť, alebo pretože si myslíte, že Boh má Svoju identitu ako Boh, nie je telesný a smrteľný a nemal by si tieto veci užívať? Je pre Boha hanebné užívať si obety, ktoré Mu ľudia prinášajú?

(Nie.) Je to teda v rozpore s predstavami ľudí, alebo je to v rozpore s Božou identitou? Čo presne to je? (Ľudia by o tom nemali diskutovať.) Správne – nie je to niečo, čím by sa ľudia mali zaoberať. Nemusíš určovať, že Boh si ich musí užívať, ani že by si ich nemal užívať. Rob, čo by si mal, plň si svoju povinnosť, svoju zodpovednosť a svoje záväzky – to postačí. Potom si splnil svoju úlohu. Čo sa týka toho, ako Boh s tými vecami naloží, to je Jeho vec. Či sa Boh o ne podelí s ľuďmi, alebo ich nechá poukaziť sa, či si z nich trochu užije, alebo sa na ne pozrie, to všetko je nespochybniteľné a oprávnené. Boh má Svoju slobodu v tom, ako s týmito záležitosťami zaobchádza. Nie je to niečo, čím by sa ľudia mali zaoberať, ani niečo, o čom by mali vynášať súdy. Ľudia by si o týchto veciach nemali svojvoľne vytvárať predstavy, a už vôbec nie ich svojvoľne posudzovať alebo nad nimi vynášať súdy alebo rozsudky. Už rozumiete? Ako by mal Boh zaobchádzať s obetami, ktoré Mu ľudia prinášajú? (Naloží s nimi, ako bude chcieť.) Správne. Ľudia, ktorí to takto chápu, majú normálny rozum. Boh s týmito vecami naloží, ako bude chcieť. Môže sa na ne pozrieť, alebo sa na ne jednoducho vôbec nepozrieť a nevšimáť si ich. Staraj sa len o to, aby si prinášal obety, keď na to príde čas, a prinášal obety, keď si to želáš, podľa Božích požiadaviek a aby si si plnil zodpovednosť človeka. Nestaraj sa o to, ako Boh s takýmito záležitosťami zaobchádza a ako k nim pristupuje. Stručne povedané, stačí, ak to, čo robíš, je v rámci Božích požiadaviek, v súlade s normou svedomia a v súlade s povinnosťou, záväzkom a zodpovednosťou ľudstva. Čo sa týka toho, ako Boh s týmito predmetmi zaobchádza a ako k nim pristupuje, to je Jeho vlastná záležitosť a ľudia o tom vôbec nesmú vynášať súdy ani rozsudky. V priebehu niekoľkých sekúnd ste urobili veľkú chybu. Opýtal som sa vás, či si Boh tieto veci užíva alebo ich je, a vy ste povedali, že ich neje ani si ich neužíva. V čom bola vaša chyba? (V posudzovaní Boha.) Bolo to unáhlené vymedzovanie a vynášanie unáhlených súdov, čo dokazuje, že ľudia v sebe stále majú požiadavky voči Bohu. Pre nich je nesprávne, aby si Boh tieto veci užíval, a je nesprávne, aby si ich neužíval. Ak si ich užíva, povedia: „Si duchovné telo, nie telesné a smrteľné. Prečo by si si užíval tieto veci? Je to také nepredstaviteľné!“ A ak si Boh tieto veci nevšima, ľudia potom povedia: „My sme úporne pracovali, aby sme Ti obetovali svoje srdcia, a Ty si sa ani len nepozrel na veci, ktoré sme Ti obetovali. Berieš na nás vôbec nejaký ohľad?“

Aj tu majú ľudia čo povedať. To je nedostatok rozumu. Aby sme to zhrnuli, s akým postojom by ľudia mali k tejto záležitosti pristupovať? (Ľudia majú obetovať Bohu to, čo by mali, a čo sa týka toho, ako Boh s týmito vecami naloží, ľudia by o tom nemali mať žiadne predstavy ani domnienky, ani by to nemali posudzovať.) Áno – to je rozum, ktorý by ľudia mali mať. Týka sa to predmetov, ktoré sa obetujú Bohu, čo je tiež jeden z aspektov obiet. Hmotné veci obetované Bohu zahŕňajú širokú škálu vecí. Je to preto, lebo ľudia žijú v hmotnom svete a okrem peňazí, zlata, striebra a šperkov existuje mnoho ďalších vecí, ktoré považujú za celkom dobré a cenné, a keď niektorí ľudia myslia na Boha alebo na Božiu lásku, sú ochotní obetovať Bohu to, čo považujú za vzácne a cenné. Keď sa tieto veci obetujú Bohu, spadajú do rozsahu obiet; stávajú sa obetami. A zároveň, ako sa stávajú obetami, je na Bohu, aby s nimi zaobchádzal – ľudia sa ich potom nemôžu dotýkať, nie sú pod ich kontrolou a nepatria im. Keď si niečo obetoval Bohu, patrí to Bohu, nie je na tebe, aby si s tým zaobchádzal, a už nemôžeš do tejto záležitosti zasahovať. Bez ohľadu na to, ako Boh s tou vecou zaobchádza alebo ako k nej pristupuje, nemá to s človekom nič spoločné. Hmotné veci, ktoré sa obetujú Bohu, sú tiež aspektom obiet. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Môžu byť obetami len peniaze a drahé zlato, striebro a šperky? Povedzme, že by niekto obetoval Bohu pár topánok, pár ponožiek alebo pár vložiek do topánok – počítajú sa ako obety?“ Ak sa riadime definíciou obiet, bez ohľadu na to, aká veľká alebo malá, alebo aká drahá alebo lacná je nejaká vec – aj keby to bolo pero alebo kus papiera – pokiaľ bola obetovaná Bohu, je to obeta.

Existuje ďalší aspekt obiet: hmotné veci, ktoré sa obetujú Božiemu domu a cirkvi. Tieto veci tiež spadajú do kategórie obiet. Čo takéto hmotné veci zahŕňajú? Povedzme napríklad, že niekto si kúpil auto a po chvíli jazdenia mal pocit, že je trochu staré, a tak si kúpil nové a to staré obetoval Božiemu domu, aby ho Boží dom mohol používať vo svojej práci. Toto auto potom patrí Božiemu domu. Veci, ktoré patria Božiemu domu, by sa mali klasifikovať ako obety – to je správne. Samozrejme, zariadenia a vybavenie nie sú jediné veci, ktoré sa obetujú cirkvi a Božiemu domu, sú tu aj nejaké iné veci; tento rozsah je dosť veľký. Niektorí ľudia hovoria: „Desatina, ktorú ľudia obetujú zo všetkého, čo získajú, je obeta, rovnako ako peniaze a hmotné veci obetované Bohu; nemáme námietky proti tomu, aby boli klasifikované ako obety, nie

je na tom nič sporné. Ale prečo aj hmotné veci obetované cirkvi a Božiemu domu spadajú do kategórie obiet? To nedáva veľmi zmysel.“ Povedzte Mi, dáva zmysel, aby boli klasifikované ako obety? (Áno.) A prečo to hovoríte? (Cirkev existuje len preto, lebo existuje Boh, a tak všetko, čo sa obetuje cirkvi, je tiež obetou.) Dobre povedané. Cirkev a Boží dom patria Bohu a existujú len preto, lebo existuje Boh; len preto, lebo existuje cirkev, majú bratia a sestry miesto na zhromažďovanie a život, a len preto, lebo existuje Boží dom, sa majú kde vyriešiť všetky problémy bratov a sestier a bratia a sestry majú skutočný domov. Všetko toto existuje len na základe existencie Boha. Ľudia neobetujú veci cirkvi a Božiemu domu preto, lebo ľudia v cirkvi veria v Boha a sú členmi Božieho domu – to nie je správny dôvod. Je to kvôli Bohu, že ľudia obetujú veci cirkvi a Božiemu domu. Čo z toho vyplýva? Kto by len tak obetoval veci cirkvi, ak by to nebolo kvôli Bohu? Bez Boha by cirkev neexistovala. Keď majú ľudia veci, ktoré nepotrebujú alebo ktoré sú nadbytočné, mohli by ich vyhodit' alebo nechať nepoužité; niektoré veci by sa dali aj predať. S týmito vecami by sa dalo naložiť pomocou všetkých týchto metód, všakže? Prečo s nimi teda ľudia týmito spôsobmi nenakladajú – prečo ich namiesto toho obetujú cirkvi? Nie je to kvôli Bohu? (Áno.) Ľudia obetujú veci cirkvi presne preto, lebo existuje Boh. Preto by všetko, čo sa obetuje cirkvi alebo Božiemu domu, malo byť klasifikované ako obeta. Niektorí ľudia hovoria: „Túto svoju vec obetujem cirkvi.“ Obetovať tú vec cirkvi je to isté, ako ju obetovať Bohu, a cirkev a Boží dom majú plnú autoritu nad zaobchádzaním s takýmito vecami. Keď niečo obetuješ cirkvi, stráca to akékoľvek spojenie s tebou. Boží dom a cirkev tieto hmotné veci rozumne pridelia, použijú ich a naložia s nimi podľa princípov stanovených Božím domom. Takže odkiaľ pochádzajú tieto princípy? Od Boha. Princíp použitia týchto vecí spočíva v podstate v tom, že by sa mali používať pre Boží plán riadenia a pre šírenie práce na Božom evanjeliu. Nie sú na výhradné použitie zo strany žiadneho jednotlivca a už vôbec nie žiadnej skupiny ľudí, ale majú sa používať na prácu na šírení evanjelia a na rôzne práce Božieho domu. Preto nikto nemá privilegium používať tieto veci; jediný princíp a základ pre ich použitie a pridelenie je riadiť sa princípmi, ktoré vyžaduje Boží dom. Je to rozumné a správne.

Toto sú tri časti definície obiet, pričom každá z nich je definíciou jedného aspektu obiet a jedného aspektu ich rozsahu. Teraz vám je všetkým jasné, čo

sú obety, však? (Áno.) Predtým niektorí hovorili: „Táto vec nie sú peniaze a osoba, ktorá ju obetovala, nepovedala, že je pre Boha. Povedala len, že ju obetuje. Takže nemôže byť na použitie Božím domom a už vôbec nemôže byť poskytnutá Bohu.“ A tak o tom nevedli žiadny záznam a tú vec tajne používali, ako sa im zachcelo. Je to rozumné? (Nie.) To, čo povedali, je samo o sebe nerozumné. Hovorili tiež: „Obety cirkvi a Božiemu domu sú spoločným majetkom – môže ich používať ktokoľvek,“ čo je zjavne nerozumné. Je to presne preto, lebo väčšina ľudí má hmlistú a nejasnú predstavu o definícii a pojme obiet, že niektorí podlí zlosynovia a niektorí ľudia s lakomými srdcami a nevhodnými túžbami využívajú situáciu a premýšľajú o tom, ako sa tých vecí zmocniť. Teraz, keď máte jasno v presnej definícii a pojme obiet, budete vedieť rozlišovať, keď sa v budúcnosti stretnete s takýmito udalosťami a ľuďmi.

Zodpovednosti vodcov a pracovníkov vo vzťahu k opatrovaniu obiet

I. Správne opatrovanie obiet

Ďalej sa pozrieme na to, aké konkrétne zodpovednosti by mali vodcovia a pracovníci plniť, pokiaľ ide o opatrovanie obiet. Čo sa týka obiet, vodcovia a pracovníci musia najprv pochopiť, čo sú obety. Keď ľudia obetujú desatinu z toho, čo prijímú, je to obeta; keď jasne vyhlásia, že obetujú peniaze alebo predmety Bohu, sú to obety; keď jasne povedia, že obetujú nejaký predmet cirkvi a Božiemu domu, je to obeta. Keď vodcovia a pracovníci pochopia definíciu a koncept obiet, musia mať jasný prehľad o obetách, ktoré ľudia prinášajú, a spravovať ich a v tomto ohľade vykonávať náležité preverovanie. Najprv majú nájsť spoľahlivých ľudí, ktorých ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, aby ako správcovia systematicky viedli záznamy o obetách a opatrovali ich. Toto je prvá úloha v práci, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonať. Títo správcovia obiet môžu mať priemernú kvalitu a nemusia byť schopní stať sa vodcami alebo pracovníkmi, ale budú spoľahliví a nič nespreneveria; kým budú obety v ich rukách, nestratia sa ani sa nepomiešajú a budú náležite ochraňované. Na to existujú ustanovenia v pracovných opatreniach. Musí to byť spoľahlivý človek, ktorého ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni. Keď ľudia so zlou ľudskou prirodzenosťou vidia niečo pekné, zatúžia po tom a vždy hľadajú príležitosť, aby si to privlastnili. Bez

ohľadu na to, čo sa stane, vždy sa snažia získať nejakú výhodu. Takýchto ľudí nemožno použiť. Človek, ktorého ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, musí byť prinajmenšom čestný človek, niekto, komu ľudia dôverujú. Ak sú poverení opatrovaním obiet alebo správou cirkevného majetku, budú to robiť dobre, svedomito, usilovne a s veľkou starostlivosťou. Majú bohabojné srdce a nebudú tieto veci zneužívať, požičiavať ich a tak ďalej. Skrátka, keď im zveríš obety do rúk, môžeš byť bez obáv, že nebude chýbať ani cent a nestratí sa ani jediný predmet. Treba nájsť takého človeka. Okrem toho má Boží dom ustanovenie, že sa nemá nájsť len jeden taký človek; najlepšie je, keď sú dvaja alebo traja – pričom niektorí vedú záznamy a iní ochraňujú obety. Keď sa títo ľudia nájdu, obety treba roztriediť podľa kategórií a systematicky zaznamenať, kto ochraňuje akú kategóriu vecí a koľko ich ochraňuje. Keď sa nájdu vhodní ľudia a veci sú chránené a zaregistrované v kategóriách, je týmto všetko hotové? (Nie.) Čo by sa teda malo robiť ďalej? Účty príjmov a výdavkov sa musia kontrolovať každé tri až päť mesiacov, aby sa zistilo, či sú správne – to znamená, či účtovník viedol záznamy presne, či sa pri registrácii niečo nevynechalo, či celková suma súhlasí s účtami príjmov a výdavkov a tak ďalej. Takáto účtovnícka práca sa musí vykonávať dôkladne. Vodcovia a pracovníci, ktorí sa v takejto práci veľmi nevyznajú, by mali poveriť jej vykonaním niekoho, kto je v nej pomerne zbehlý, a potom vykonávať pravidelné kontroly a počúvať jeho hlásenia. Skrátka, bez ohľadu na to, či sami rozumejú práci v účtovníctve a celkovom plánovaní, nemôžu nechať prácu týkajúcu sa opatrovania obiet bez dozoru, ani ju nemôžu ignorovať a jednoducho sa na ňu nepýtať. Namiesto toho musia vykonávať pravidelné kontroly, pýtať sa, aké sú skontrolované účty a či sa zhodujú, a potom náhodne skontrolovať niektoré záznamy o výdavkoch, aby zistili, aká bola nedávna situácia s výdavkami, či nedošlo k nejakému plytvaniu, v akom stave je vedenie účtovníctva a či sa príjmy zhodujú s výdavkami. Vodcovia a pracovníci by mali mať o všetkých týchto okolnostiach podrobný prehľad. Toto je jedna z úloh, ktoré sú súčasťou opatrovania obiet. Povedali by ste, že táto úloha je ľahká? Je to náročné? Niektorí vodcovia a pracovníci hovoria: „Nemám rád čísla; keď ich vidím, bolí ma hlava.“ Nuž, nájdi si teda vhodného človeka, ktorý ti pomôže s kontrolami a dohľadom; nech ti pomôže tieto veci preveriť. Možno sa ti táto práca nepáči alebo v nej

nie si dobrý, ale ak vieš, ako použiť ľudí a robíš to správne, aj tak budeš schopný túto prácu robiť dobre. Použi na to vhodných ľudí a ty si môžeš len vypočúť ich hlásenia. Aj to je možné. Drž sa tohto princípu: Pravidelne kontroluj a sčítavaj všetok ochraňovaný majetok s osobou zodpovednou za túto prácu a potom polož niekoľko otázok o dôležitých výdavkoch – dokážeš to dosiahnuť? (Áno.) Prečo musia vodcovia a pracovníci robiť túto prácu? Pretože ide o ochranu obiet – je to tvoja zodpovednosť.

Obety, ktoré ľudia prinášajú Bohu, sú pre Boha, aby si ich užil, ale používa ich? Má Boh využitie pre tieto peniaze a predmety? Nie sú tieto obety Bohu určené na šírenie práce na evanjeliu? Nie sú určené na všetky výdavky na prácu Božieho domu? Keďže sa týkajú práce Božieho domu, správa aj výdavky obiet zahŕňajú zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Nezáleží na tom, kto tieto peniaze obetuje alebo odkiaľ tieto predmety pochádzajú, pokiaľ patria Božiemu domu, mal by si ich dobre spravovať a mal by si túto prácu sledovať, kontrolovať a starať sa o ňu. Ak sa obety prinesené Bohu nemôžu riadne minúť na šírenie práce na Božom evanjeliu, ale sa nimi namiesto toho bezohľadne mrhá a plytvá, alebo sa ich dokonca zmocnia alebo si ich privlastnia zlí ľudia, je to vhodné? Nie je to zanedbanie zodpovednosti zo strany vodcov a pracovníkov? (Je.) Je to zanedbanie zodpovednosti z ich strany. Vodcovia a pracovníci teda musia robiť túto prácu. Je to ich záväzná povinnosť. Dobré spravovanie obiet, ktoré umožní ich správne použitie na šírenie práce na evanjeliu a na akúkoľvek prácu súvisiacu s Božím riadením, je zodpovednosťou vodcov a pracovníkov a nemalo by sa prehliadať. Bratia a sestry si s námahou ušetria trochu peňazí, aby ich obetovali Bohu. Predpokladajme, že kvôli nedbanlivosti a zanedbaniu povinností zo strany vodcov a pracovníkov sa tieto peniaze dostanú do rúk zlých ľudí – zlí ľudia ich bezohľadne premrhajú a minú, alebo sa ich dokonca zmocnia. V dôsledku toho vodcovia a pracovníci nemajú dosť peňazí na cestovné ani na živobytie a nie je dosť peňazí ani vtedy, keď treba tlačiť knihy Božích slov alebo kupovať potrebné zariadenia a nástroje. Nezdržiava to prácu? Keď si peniaze, ktoré obetovali bratia a sestry, privlastnia zlí ľudia namiesto toho, aby sa riadne použili, a peniaze treba minúť na prácu Božieho domu, ale nie je ich dosť, nedochádza potom k mareniu práce? Nezlyhali vodcovia a pracovníci pri plnení svojej zodpovednosti? (Áno.) Keďže vodcovia a

pracovníci si nesplnili svoju zodpovednosť a nespravovali dobre obety, neboli dobrými správcami ani nevložili svoje srdce do plnenia svojej zodpovednosti v súvislosti s touto prácou, vznikli straty na obetách a niektorá cirkevná práca sa na čas dostala do stavu paralýzy alebo sa zastavila. Nenesú za to vodcovia a pracovníci veľkú zodpovednosť? Toto je nepravosť. Možno si si tieto obety neprivlastnil, nepremárnil ich ani nimi neplytval a možno si si ich nedal do vlastného vrecka, ale táto situácia nastala pre tvoju nedbanlivosť a zanedbanie zodpovednosti. Nemal by si za to niešť zodpovednosť? (Áno.) Je to nesmierne veľká zodpovednosť!

II. Kontrola účtov

Vodcovia a pracovníci majú vo svojej práci okrem správneho vykonávania rôznych pracovných opatrení a schopnosti hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde na riešenie problémov aj dobre opatrovať obety. Podľa požiadaviek Božieho domu majú nájsť vhodných ľudí na systematickú správu obiet a z času na čas majú kontrolovať účty. Niektorí sa pýtajú: „Ako ich môžem kontrolovať, keď to okolnosti nedovoľujú?“ „Okolnosti to nedovoľujú“ – je to dôvod, aby sa účty nekontrolovali? Dajú sa kontrolovať, aj keď to okolnosti nedovoľujú; ak nemôžeš ísť sám, musíš poslať spoľahlivého, vhodného človeka, aby vykonal dohľad a zistil, či správca opatruje obety vhodným spôsobom, či sú v účtoch nejaké nezrovnalosti, či je správca spoľahlivý, aký bol jeho stav v poslednom čase a či nebol negatívny, či sa bál, keď čelil určitým situáciám, a či je možná zrada. Predpokladajme, že sa dopyčuješ, že jeho rodina na tom bola finančne zle – je možné, že by mohol zneužiť obety? Prostredníctvom duchovného spoločenstva a prešetrenia situácie môžeš zistiť, že správca je celkom spoľahlivý, že vie, že obiet sa nesmie dotknúť, a že bez ohľadu na to, aké ťažké to jeho rodina s peniazmi mala, na obety nesiahol, a dlhodobým pozorovaním sa môže dokázať, že správca je úplne spoľahlivý. Okrem toho sa musí skontrolovať, či je okolité prostredie domu, kde sa obety uchovávali, nebezpečné, či tam veľký červený drak nezatkol nejakých bratov a sestry, či správca obiet nečelil nejakému nebezpečenstvu, či sú obety uložené na vhodnom mieste a či by sa mali alebo nemali premiestniť. Prostredie a okolnosti domovov správcov sa musia často kontrolovať, aby sa kedykoľvek mohli prijať vhodné opatrenia a plány. Pritom sa máš z času na čas pýtať, ktoré tímy si v

poslednom čase zaobstarali nové zariadenia a ako tieto zariadenia získali. Ak boli kúpené, musíš sa opýtať, či niekto pred ich zakúpením preskúmal žiadosti a podpísal ich, či boli kúpené za vysokú cenu alebo za rozumnú trhovú cenu, či sa peniaze neminuli zbytočne a tak ďalej. Povedzme, že pri kontrole a revízii účtov sa nenájdu žiadne problémy s účtovnými knihami, ale zistí sa, že niektorí nákupcovia často márnотratne plytvali obetami. Bez ohľadu na to, aké drahé niečo je, kúpia to; navyše, keď veľmi dobre vedia, že výrobok bude v akcii, že jeho cena klesne, nečakajú a namiesto toho ho kúpia okamžite, a kúpia kvalitné a luxusné veci a najnovšie modely. Títo nákupcovia míňajú peniaze bez princípov a márnотratne a míňajú obety na nákup vecí pre Boží dom, akoby robili veci pre svojho nepriateľa. Nikdy nekupujú praktické veci v súlade s princípmi, len proste nájdu hocikaký obchod a kúpia veci okamžite, bez ohľadu na ich cenu a kvalitu. Keď sú veci prinesené späť, za niekoľko dní používania sa pokazia a títo nákupcovia ich nedajú opraviť, ale kúpia nové. Ako sa má postupovať v prípade, že sa pri kontrole účtov a revízii finančných výdavkov zistí, že niektorí ľudia vážne mrhali a plytvali obetami? Mali by títo ľudia dostať disciplinárne pokarhanie, alebo by mali byť prinútení zaplatiť náhradu? Oboje je, samozrejme, nevyhnutné. Ak sa zistí, že ich srdcia nie sú na správnom mieste, že sú to jednoducho neverci, pochybovači, že sú to diabli, potom sa problém nedá vyriešiť len tým, že sa im dá disciplinárne upozornenie alebo podstúpia orezávanie. Je jedno, ako sa o pravde hovorí v duchovnom spoločenstve, neprijmú to; Je jedno, ako budú orezávaní, nebudú to brať vážne. Ak sa od nich bude žiadať, aby zaplatili náhradu, urobia to, ale v budúcnosti budú konať rovnako a nezmenia sa. Určite nebudú konať v súlade s požiadavkami Božieho domu; namiesto toho budú konať svojvoľne, bezohľadne a bez zásad. Ako sa má s takýmto človekom zaobchádzať? Môže sa používať aj naďalej? Nemal by sa; ak sa tak stane, potom sú vodcovia a pracovníci totálni hlupáci – sú jednoducho príliš hlúpi! Keď sa takíto pochybovači odhalia, mali by byť okamžite prepustení, vyradení a odstránení z cirkvi. Nie sú spôsobilí ani na to, aby poskytovali službu – nehodia sa na to!

Keď vodcovia a pracovníci kontrolujú účty a výdavky, môžu nielen nájsť prípady mrhania a plytvania alebo nejaké neprimerané výdavky – môžu tiež zistiť, že niektorí ľudia, ktorí konajú túto prácu, majú nízky charakter, že sú

prízemní a sebeckí a že spôsobili straty na cirkevnej práci. Ak zistíte takúto situáciu, ako ju treba riešiť? Dá sa to ľahko vyriešiť: musíte sa tomu venovať a vyriešiť to na mieste – prepustíte tých ľudí a potom vyberte vhodných ľudí na túto prácu. Vhodní ľudia sú tí, ktorí majú ľudskú prirodzenosť na požadovanej úrovni, majú svedomie a rozum a sú schopní zaobchádzať s vecami podľa princípov Božieho domu. Keď nakupujú pre Boží dom, kúpia cenovo výhodné veci, ktoré sú tiež relatívne praktické a trvácne, veci, ktoré je nevyhnutné kúpiť. Nemusia byť nevyhnutne odhodlaní kúpiť lacné veci, ale necítia ani potrebu kupovať tie najdrahšie; v skupine podobných výrobkov si vyberú tie s pomerne dobrými recenziami a povestou, ako aj s vhodnou cenou, a samozrejme, ak je ich záruka dlhšia, je to ešte lepšie. Takéhoto človeka musíte nájsť, aby nakupoval pre Boží dom. Musí mať správne srdce, musí pri svojom konaní brať ohľad na Boží dom a dôkladne premýšľať; musí tiež zaobchádzať s vecami podľa požiadaviek Božieho domu, konať a počínať si slušne, jednoznačne a jasne. Keď takého človeka nájdete, nechajte ho vybaviť niekoľko vecí pre Boží dom a pozorujte ho. Ak sa zdá byť relatívne vhodný, môže byť použitý. Po zorganizovaní úlohy sa to však nekončí – ďalej sa s týmto človekom musíte stretávať, byť s ním v duchovnom spoločenstve a kontrolovať jeho prácu. Niektorí sa pýtajú: „Je to preto, že sa mu nedá dôverovať?“ Nie je to úplne pre nedostatok dôvery – niekedy sa kontroly musia vykonávať, aj keď sa mu dá dôverovať. A čo sa má kontrolovať? Zistíte, či sa v jeho praktizovaní nevyskytli odchýlky v situáciách, keď nerozumel princípom, alebo či nemal skreslené chápanie. Je potrebné mu pomôcť vykonaním preverovania. Predpokladajme napríklad, že povie, že na trhu je veľmi populárny tovar, ale nevie, či ho Boží dom využije, a obáva sa, že ak ho nekúpi teraz, v budúcnosti sa už možno nebude predávať. Pýta sa ťa, ako to riešiť. Ak nevieš, mal by si mu povedať, aby sa opýtal niekoho, kto sa tou odbornou prácou zaoberá. Ten odborník potom povie, že tovar je len novinka, ktorá sa väčšinou nevyužije, a že nie je potrebné naň míňať peniaze. S prihliadnutím na názor odborníka sa rozhodne, že tovar nie je potrebné kupovať, že kúpiť ho by bolo plytvaním a nekúpiť ho teraz nie je žiadnou stratou. Vodcovia a pracovníci musia svoju prácu vykonávať v takomto rozsahu. Bez ohľadu na to, aká dôležitá alebo triviálna je nejaká vec, ak ju dokážu vidieť, myslieť na ňu alebo sa o nej niečo dozvedieť,

musia vo vzťahu k nej ďalej jednotne konať a kontrolovať ju a musia to robiť predpísaným spôsobom podľa požiadaviek Božieho domu. To znamená plniť si svoju zodpovednosť.

Niektorí ľudia často žiadajú o nákup nejakých vecí a chcú, aby ich Boží dom kúpil, a po dôkladnom preskúmaní a kontrole sa zvyčajne zistí, že z piatich požadovaných vecí je potrebné kúpiť len jednu a ostatné štyri nie je potrebné kupovať. Čo robiť v takýchto prípadoch? Položky, o ktoré žiadajú, sa musia prísne preskúmať a zvážiť, nesmú sa kupovať narýchlo. Nesmú sa kupovať len preto, že tí ľudia hovoria, že si to vyžaduje práca – nesmie sa im dovoliť, aby pod zámienkou práce svojvoľne žiadali veci. Bez ohľadu na to, akú zámienku títo ľudia použijú a bez ohľadu na to, ako je to naliehavé, vodcovia a pracovníci alebo ľudia zodpovední za správu obiet musia byť úplne vyrovnaní. Musia tieto veci svedomito kontrolovať a preverovať; nesmie dôjsť k najmenejšej chybe. Veci, ktoré sa bezpodmienečne musia kúpiť, musia byť preskúmané a schválené vodcami, a ak je ich kúpa voliteľná, treba ju zamietnuť, nie schváliť. Ak vodcovia a pracovníci vykonávajú túto prácu dôkladne, konkrétne a do hĺbky, zníži sa počet prípadov mrhania a plytvania obetami a, samozrejme, ešte viac sa znížia neprimerané výdavky. Vykonávanie tejto práce nie je len o dôkladnom sledovaní zaznamenaných príjmov a výdavkov v účtovných knihách a o číslach. To je druhoradé. Najdôležitejšie je, aby si mal srdce na správnom mieste a ku každému výdavku a každému záznamu pristupoval, akoby to bol záznam na tvojom vlastnom bankovom účte. Potom sa na ne pozrieš podrobne a budeš schopný si ich zapamätať a rozumieť im – a ak dôjde k nejakému pochybeniu alebo problému, budeš to vedieť rozoznať. Ak sa na ne pozeráš ako na účty niekoho iného alebo verejné účty, určite budeš slepý a nič si nevšimneš, nebudeš schopný odhaliť žiadne problémy. Niektorí ľudia si ušetria trochu peňazí v banke a každý mesiac si preštudujú výpis a pozrú sa na úroky, potom skontrolujú účty – skontrolujú, koľko každý mesiac minú, koľko výberov urobia a koľko vložia. Každý zápis majú vrytý do svojej mysle, každé číslo poznajú tak dobre ako vlastnú adresu a majú v nich úplne jasno. Ak sa niekde vyskytne problém, zistia ho na prvý pohľad a neprehliadnu ani najmenšiu chybu. Ľudia dokážu byť veľmi opatrní so svojimi vlastnými peniazmi, ale prejavujú rovnakú starostlivosť o Božie obety? Podľa Môjho názoru 99,9 % ľudí nie,

takže keď sa Božie obety odovzdajú ľuďom na opatrovanie, často dochádza k prípadom mrhania a plytvania a rôznym druhom neprimeraných výdavkov, a napriek tomu nikto nemá pocit, že je to problém, a ľudia zodpovední za túto prácu tiež nikdy necítia v srdci žiadne výčitky svedomia. Nehovoriac o strate sto jüanov – aj keď stratia tisíc, desaťtisíc, necítia v srdci žiadne výčitky, dlh ani obvinenie. Prečo sú ľudia v tejto veci takí popletení? Nenaznačuje to, že väčšina ľudí nemá srdce na správnom mieste? Ako je možné, že tak presne vieš, koľko peňazí máš ušetrených v banke? Keď sú peniaze Božieho domu dočasne uložené na tvom účte, aby si ich opatroval, neberieš to vážne ani sa o ne nestaráš. Aký je to spôsob myslenia? Nie si verný ani pri opatrovaní Božích obiet, si teda ešte stále veriacim v Boha? Postoj ľudí k obetám je dôkazom ich postoja k Bohu – ich postoj k obetám má veľkú výpovednú hodnotu. Ľudia sú k obetám ľahostajní a nestarajú sa o ne. Nesmútia, ak sa obety stratia; nepreberajú zodpovednosť a je im to jedno. Nemajú teda rovnaký postoj aj k Bohu? (Áno.) Hovorí niekto: „Božie obety sú Jeho. Pokiaľ po nich netúžim a nezmocním sa ich, všetko je v poriadku. Kto sa ich zmocní, bude potrestaný – je to jeho vec a zaslúži si to. So mnou to nemá nič spoločné. Nemám povinnosť sa o to starať.“ Je toto tvrdenie správne? Zjavne nie. V čom je teda chyba? (Jeho srdce nie je správne; nebráni dielo Božieho domu a nechráni obety.) Aká je ľudská prirodzenosť takéhoto človeka? (Je sebecká a nízka. Veľmi sa stará o svoje vlastné veci a veľmi dobre ich chráni, ale o Božie obety sa nestará ani sa na ne nepýta. Ľudská prirodzenosť takýchto ľudí má veľmi nízku kvalitu.) V prvom rade je sebecká a nízka. Nie sú ľudia tohto druhu chladnokrvní? Sú sebeckí a nízki, chladnokrvní a chýba im ľudský cit. Dokážu takíto ľudia milovať Boha? Dokážu sa Mu podriaďovať? Dokážu mať bohabojné srdce? (Nie.) Prečo teda takíto ľudia nasledujú Boha? (Aby získali požehnania.) Nie je to nehanebné? To, ako človek zaobchádza s Božími obetami, najlepšie zjavuje, aká je jeho prirodzenosť. Ľudia v skutočnosti nie sú schopní urobiť pre Boha nič. Aj keď sú schopní konať nejakú povinnosť, je to veľmi obmedzené. Ak nedokážeš správne zaobchádzať ani s obetami, ktoré patria Bohu, alebo ich dobre opatrovať, ak máš takýto názor a postoj, nie si potom človekom, ktorému najviac chýba ľudská prirodzenosť? Nie je falošné, keď hovoríš, že miluješ Boha? Nie je to klamlivé? Je to veľmi klamlivé! V takomto človeku nie je vôbec žiadna ľudská prirodzenosť – spasil by Boh takúto spodinu?

III. Sledovanie, prešetrovanie a kontrola všetkých druhov výdavkov, vykonávanie prísneho preverovania

Aby vodcovia a pracovníci boli dobrými správcami Božieho domu, prvou prácou, ktorú musia dobre vykonávať, je riadna správa obiet. Okrem náležitého opatrovania obiet by mali vykonávať aj prísne preverovanie výdavkov z obiet. Čo znamená vykonávať prísne preverovanie? V prvom rade to znamená úplne odstrániť neprimerané výdavky a usilovať sa o to, aby každý výdavok z obiet bol primeraný a efektívny, a aby sa obetami nemrhalo a neplytvalo. Ak sa zistia prípady plytvania alebo mrhania, vodcovia a pracovníci ich majú nielen okamžite zastaviť, ale aj za ne vyvodit' zodpovednosť a nájsť na túto prácu vhodných ľudí. Vodcovia a pracovníci by mali presne vedieť, kam smeruje každý výdavok a na čo je určený v rámci ich rozsahu spravovania – tieto veci by mali prísne preverovať. Napríklad ak v miestnosti chýba ventilátor, mali by stanoviť parametre týkajúce sa toho, kto ho má kúpiť, koľko sa naň má minúť a aké funkcie by mal mať, aby bol čo najvhodnejší. Niektorí vodcovia a pracovníci hovoria: „Sme zaneprázdnení; nemôžeme si nájsť čas, aby sme ho išli kúpiť.“ Nežiada sa od teba, aby si ho išiel kúpiť osobne. Mal by si touto úlohou poveriť dobrého človeka, človeka s kvalitou. Nedaj ho kúpiť nejakému hlupákovi alebo zlému človeku so srdcom na nesprávnom mieste. Ľudia s normálnou ľudskou prirodzenosťou vedia, že musia kupovať veci s primeranými funkciami a za primeranú cenu – nadbytočné funkcie sú zbytočné a stoja podstatne viac. Naopak, pôžitkári, ktorí nemajú srdce na správnom mieste, kupujú nepraktické veci s množstvom chaotických funkcií, čo stojí viac peňazí. Kupujúci musia mať rozum; musia chápať princípy. Kúpené veci musia byť praktické bez toho, aby stáli veľa, a všetci ich musia považovať za vhodné. Ak dáš túto kúpu na starosť nezodpovednému človeku, ktorý rád bezhlavo mňa a plytvá peniazmi, zaplatí vysokú cenu za špičkovú klimatizáciu, desaťkrát vyššiu, ako by stálo kúpiť ventilátor. Verí, že hoci to stojí o niečo viac peňazí, ľudia musia byť našou prioritou – tá klimatizácia nielen filtruje vzduch, ale dokáže aj upravovať vlhkosť a teplotu a má rôzne časovače a nastavenia. Nie je to plytvanie? Je to plytvanie a mrhanie. Ten človek si chce užívať a mňa peniaze pre zábavu, aby sa predviedol, nie aby kúpil praktické veci. Takíto

Ľudia majú srdce na nesprávnom mieste. Ak nakupujú pre seba, hľadajú spôsoby, ako ušetriť, hľadajú zľavnené veci a snažia sa zjednávať. Šetria peniaze, ak môžu – čím lacnejšie, tým lepšie. Keď však nakupujú pre Boží dom, je im jedno, koľko peňazí minú. Ani sa neobťažujú pozerieť na lacné veci; chcú kupovať len drahé, luxusné a najmodernejšie veci. To znamená, že nemajú srdce na správnom mieste. Môžu sa používať ľudia, ktorí nemajú srdce na správnom mieste? (Nie.) Pri vybavovaní úloh pre Boží dom robia ľudia so srdcom na nesprávnom mieste len absurdné a bezcenné veci. Nemínajú peniaze na správne veci; len plytvajú a mrhajú obetami a každý ich výdavok je neprimeraný.

Niektorí ďalší ľudia majú mentalitu chudoby a veria, že keď nakupujú pre Boží dom, musia kupovať tie najlacnejšie veci – čím lacnejšie, tým lepšie. Myslia si, že tak šetria Božiemu domu peniaze, a tak kupujú výlučne zastarané, zlacnené veci. Výsledkom je, že nakúpia najlacnejšie nekvalitné stroje, ktoré sa pokazia hneď, ako sa použijú, a nedajú sa opraviť ani používať. Potom treba kúpiť iné, ktoré majú primeranú kvalitu a dajú sa normálne používať, a tak sa minie ďalšia suma. Nie je to hlúpe? Takýchto ľudí treba nazvať lakomcami, majú mentalitu chudoby. Vždy chcú šetriť Božiemu domu peniaze, a čo vzíde z celého ich šetrenia a uskromňovania sa? Zmení sa to na plytvanie, na mrhanie peniazmi. Dokonca sa ešte vyhovárajú: „Neurobil som to naschvál. Mal som dobré úmysly – len som sa snažil ušetriť Božiemu domu peniaze – nechcel som bezhlavo míňať peniaze.“ Pomôže to nejako, že to nechceli urobiť? V skutočnosti bezhlavo míňajú peniaze a spôsobujú plytvanie, čím spotrebúvajú peniaze aj pracovnú silu. Takíto ľudia sa tiež nemôžu používať – sú to hlupáci, nie sú dosť bystrí. Stručne povedané, ľudia so srdcom na nesprávnom mieste sa nemajú používať na nakupovanie pre Boží dom, a ani hlupáci. Používať by sa mali bystrí ľudia, ktorí majú určité skúsenosti s nakupovaním a určitú kvalitu a na všetko pozerajú neskresleným spôsobom. Čokoľvek sa kupuje, musí to byť praktické, cena musí byť primeraná, a aj keď sa to pokazí, musí sa to dať ľahko opraviť a musia sa dať ľahko kúpiť náhradné diely. To je rozumné. Keď niektorí ľudia niečo kúpia, vidia, že majú mesačnú lehotu na vrátenie, a ponáhľajú sa to vyskúšať, aby do mesiaca zistili výsledky. Ak je to trochu chybné a nefunguje to dobre, hneď to vrátia a vyberú si niečo iné, čím zmiernia straty. Títo ľudia majú relatívne dobrú

ľudskú prirodzenosť. Ľudia bez ľudskej prirodzenosti niečo kúpia a potom to odhodia bokom. Nevyskúšajú to, aby zistili, či s tým je niečo v neporiadku alebo či je to trvácne, ani sa nepozrú, aká dlhá je záruka alebo dokedy to môžu vrátiť – o nič z toho sa nestarajú. Keď jedného dňa o tú vec náhle prejavia záujem, vezmú ju a vyskúšajú, a až vtedy zistia, že je pokazená. Skontrolujú účtenku a zistia, že lehota na vrátenie uplynula a vec sa už nedá vrátiť. Potom povedia: „Tak kúpme inú.“ Nie je to plytvanie? „Kúpme inú“ – pri tejto vete musí Boží dom vydať ďalšiu sumu peňazí. Žiadosť o kúpu ďalšej veci sa na povrchu javí ako v záujme cirkevnej práce a ako primeraný výdavok, zatiaľ čo v skutočnosti je to vlastne spôsobené tým, že zanedbali svoje povinnosti a po kúpe vec okamžite neskontrolovali. Jedna suma z obiet sa premrhá a ďalšia sa zaplatí a stále niet nikoho dobrého, kto by túto novú vec opatroval, takže aj tá sa používa len krátko, kým sa nepokazí. Je prekvapujúce, že na tieto veci nikto nedohliada, nikto nerieši vzniknuté problémy – čo robia vodcovia a pracovníci? V súvislosti s touto prácou úplne zanedbali svoje povinnosti – nevykonávali svoju funkciu dohľadu, kontroly a preverovania, a tak sa obetami takto mrhá a plytvá. Ak sú kupujúci zodpovední ľudia, okamžite vrátia vec, ktorú kúpili, keď zistia, že nie je praktická. Tým sa zmierňuje strata a plytvanie. Ak sú to nezodpovední ľudia so srdcom na nesprávnom mieste, kúpia nekvalitné veci, a tak premrhávajú obety. Komu presne by sa teda mala táto strata peňazí pripísať? Nenesú za to zodpovednosť kupujúci aj vodcovia a pracovníci? Keby vodcovia a pracovníci riešili túto záležitosť svedomito, konkrétne a dôkladne, vari by tieto problémy neboli odhalené? Neboli by tieto nedostatky napravené? (Boli.) Ak vodcovia a pracovníci často chodia do cirkví na rôznych miestach kontrolovať stav výdavkov z obiet, budú schopní nájsť problémy a odstrániť tento druh mrhania a plytvania. Ak sú vodcovia a pracovníci leniví a nezodpovední, tieto prípady neprimeraných výdavkov a mrhania a plytvania sa budú opakovať – budú sa naďalej množiť. Čo spôsobuje toto množenie? Nesúvisí to s tým, že vodcovia a pracovníci nekonajú skutočnú prácu, ale namiesto toho sa stavajú nad ostatných a správajú sa ako neschopní úradníci? (Áno.) Takíto vodcovia a pracovníci nemajú svedomie ani rozum a nemajú žiadnu ľudskú prirodzenosť. Pretože všetky peniaze, ktoré cirkev míňa, patria Božiemu domu a sú to všetko Božie obety a oni si myslia, že to s nimi nemá nič spoločné, tak sa o to nestarajú

ani sa na to nepýtajú a ignorujú to. Väčšina ľudí si myslí, že peniaze Božieho domu by sa mali míňať, že je v poriadku míňať ich akýmkoľvek spôsobom, že pokiaľ si ich nedajú do vrecka alebo ich nespreneveria, nezáleží na tom, či sa premrhajú, a že ľudia si tak len kupujú skúsenosti a rozširujú si obzory. Vodcovia a pracovníci nad tým len privierajú oči: „Každý môže tie peniaze míňať, ako chce, a kupovať, čo chce. Nezáleží na tom, koľko sa premrhá – kto peniaze premrhá, je za to zodpovedný a v budúcnosti bude čeliť odplate a trestu – so mnou to nemá nič spoločné. Koniec koncov, nie som to ja, kto ich míňa, a nemíňajú sa moje peniaze.“ Nie je to rovnaký názor a postoj, aký majú neverci k míňaniu verejných prostriedkov? Je to, akoby míňali peniaze svojich nepriateľov. Keď neverci pracujú v továrni a vedenie je laxné, spoločné veci sa vždy kradnú a odnášajú domov alebo sa len tak ničia, a ak sa nejaká vec pokazí, požiadajú továreň, aby kúpila novú. Keď nakupujú pre továreň, kupujú výlučne dobré, drahé veci. V každom prípade sa peniaze minú ľubovoľne a bez akéhokoľvek horného limitu. Ak majú aj veriaci v Boha takýto postoj k obetám, môžu byť spasení? Bude Boh pôsobiť na takúto skupinu ľudí? (Nie.) Ak majú ľudia takýto postoj k Božím obetám, potom by si mal vedieť bez toho, aby som ti to povedal, aký postoj má Boh k takým ľuďom.

Postoj človeka k Bohu sa najpriamejšie prejavuje v jeho postoji k obetám. Aký je tvoj postoj k obetám, taký je aj tvoj postoj k Bohu. Ak sa k obetám správaš ako k záznamom na svojom vlastnom bankovom účte – dôkladne, opatrne, obozretne, prísne, zodpovedne a pozorne – potom je tvoj postoj k Bohu viac-menej rovnaký. Ak je tvoj postoj k obetám ako k verejnému majetku, ako k zelenine na trhu – nedbanlivo si kúpiš zopár vecí, ktoré potrebuješ, a na zeleninu, ktorú nemáš rád, sa ani nepozrieš, ignoruješ ju bez ohľadu na to, kde je naukladaná, je ti jedno, či si ju niekto vezme a použije, a tváriš sa, že nevidíš, keď spadne na zem a niekto na ňu stúpi, lebo veríš, že to všetko s tebou nemá nič spoločné –, potom to pre teba znamená problém. Ak máš takýto postoj k obetám, si zodpovedný človek? Dokáže človek ako ty dobre konať svoju povinnosť? Je zrejmé, akú máš ľudskú prirodzenosť. Stručne povedané, pri práci na spravovaní obiet je hlavnou zodpovednosťou vodcov a pracovníkov, okrem toho, že ich dobre opatrujú, aj to, že musia sledovať následnú prácu – najdôležitejšie je, aby pravidelne kontrolovali účty, ako aj sledovali, prešetrovali a kontrolovali všetky druhy výdavkov a vykonávali

prísne preverovanie. Neprimerané výdavky musia úplne odstrániť skôr, ako povedú k mrhaniu a plytvaniu; a ak k tomu už viedli, musia zodpovedných brať na zodpovednosť, dať im varovanie a nechať ich zaplatiť náhradu. Ak nedokážeš ani túto prácu robiť dobre, rýchlo odstúp – nezaberaj pozíciu vodcu alebo pracovníka, pretože túto prácu robiť nedokážeš. Ak nedokážeš prevziať zodpovednosť ani za túto prácu a nedokážeš ju robiť dobre, akú prácu dokážeš robiť? Povedz Mi systematicky: Koľko úloh celkovo musia vodcovia a pracovníci vykonať v súvislosti s obetami? (Prvou je ich opatrovanie. Druhou je kontrola účtov. Treťou je sledovanie, prešetrovanie a kontrola všetkých druhov výdavkov a vykonávanie prísneho preverovania; neprimerané výdavky sa musia odstrániť a bez ohľadu na to, kto spôsobí plytvanie alebo mrhanie, musí byť vzatý na zodpovednosť a prinútený zaplatiť náhradu.) Je ľahké pracovať podľa týchto krokov? (Áno.) Je to jasne vymedzený spôsob práce. Ak nedokážeš urobiť ani takú jednoduchú prácu, čo potom dokážeš robiť ako vodca alebo pracovník – ako správca Božieho domu? Prípady mrhania a plytvania obetami sa vyskytujú na každom kroku, a ak si toho ako vodca alebo pracovník vôbec nie si vedomý a vôbec ti to neprekáža, je potom Boh vôbec v tvojom srdci – je tam pre Neho vôbec miesto? To je otázne. Hovoríš, že tvoje srdce milujúce Boha je veľké a že máš naozaj bohabojné srdce, no keď sa s Jeho obetami takto mrhá a plytvá, ty si toho akosi vôbec nie si vedomý a vôbec ti to neprekáža – nespochybňuje to tvoju lásku a bázeň pred Bohom? (Spochybňuje.) Dokonca aj tvoja viera je pochybná, nehovoriac o tvojej láske a bázni pred Bohom. Tvoja láska a bázeň pred Bohom jednoducho neobstoja! Dobré opatrovanie obiet je povinnosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť, a je to aj ich zodpovednosť, ktorej sa nemožno vyhnúť. Ak obety nie sú dobre opatrované, je to zanedbanie zodpovednosti z ich strany – dá sa povedať, že všetci, ktorí zle opatrujú obety, sú falošnými vodcami a falošnými pracovníkmi.

IV. Pohotovú zisťovanie, kde sa nachádzajú obety, ako aj rôznych okolností ich správcov

Okrem kontroly stavu výdavkov z obiet a riešenia neprimeraných výdavkov majú vodcovia a pracovníci ďalšiu, najdôležitejšiu úlohu: musia sa pohotovo informovať o tom, kde sa obety nachádzajú, ako aj o rôznych

okolnostiach ich správcov. Cieľom toho je zabrániť zlým ľuďom, ľuďom, ktorí majú postranné úmysly, a ľuďom s chamtivými srdcami, aby využili nepozornosť a zmocnili sa obiet. Niektorí ľudia vidia, že Boží dom má veľa vecí a že na niektoré nikto nedohliada ani o nich nevedie záznamy, a tak neustále premýšľajú, kedy si z týchto vecí urobia svoj súkromný majetok a budú ich mať pre vlastnú potrebu. Takíto ľudia sú všade. Niektorí ľudia navonok nevyzerajú, že by využívali iných a mali veľkú túžbu po materiálnych veciach alebo peniazoch, ale je to preto, lebo situácia a podmienky nie sú vhodné – ak by sa im obety naozaj dostali do rúk a mali ich opatrovať, mohli by sa ich zmocniť. Niektorí sa pýtajú: „Ale predtým to bol taký dobrý človek: nebol chamtivý a mal slušný charakter – tak prečo ho zjavilo len to, že sa mu do rúk dostalo zopár obiet?“ Je to preto, že si s týmito ľuďmi nestrávil veľa času, dôkladne si ich nepochopil a neprezrel si ich prirodzenosť-podstatu. Keby si si včas uvedomil, aký je to človek, obety by boli ušetrené nešťastia, že by sa dostali do vlastníctva zlých ľudí. Takže, aby obety nepadli do rúk zlých ľudí, majú vodcovia a pracovníci ďalšiu, dôležitejšiu úlohu: pohotovo sa informovať a mať prehľad o tom, kde sa obety nachádzajú, a o rôznych okolnostiach ich správcov. Povedzme, že niekto má na starosti niekoľko sto alebo niekoľko tisíc jüanov; ak má trochu svedomia, nespreneverí ich – ale ak by to boli desaťtisíce alebo státisíce, väčšine ľudí by sa nedalo dôverovať, bolo by to nebezpečné a ich srdcia by sa potom mohli zmeniť. Ako by sa mohli ich srdcia zmeniť? Niekoľko sto alebo tisíc pravdepodobne srdcom človeka nezatrasie, ale pri desiatkach alebo státisícoch sa môže ľahko zatriasť. „Toľko by som nezarobil ani za niekoľko životov a teraz to mám v rukách – o koľko lepšie by mi bolo, keby to bolo moje!“ Premýšľa o tom: „Necítim sa za tieto myšlienky vinný – tak existuje vôbec nejaký boh alebo nie? Kde je boh? Nie je to tak, že nikto nevie, že mám tieto myšlienky? Nikto to nevie a ja sa necítim vinný ani zle – znamená to, že niet žiadneho boha? Potom ak si tieto peniaze vezmem pre seba, nebudem čeliť žiadnemu trestu ani odplate? Nebudú žiadne následky?“ Nie je srdce tohto človeka v procese zmeny? Nie sú obety v jeho rukách v nebezpečenstve? (Sú.) Okrem toho, niektorí ľudia, ktorí spravujú obety, sú celkom dobrí, ich viera v Boha má základ a vo svojich činoch sú verní, a aj keď im dáte opatrovať niekoľko desiatok alebo stoviek tisícov jüanov, dokážu to urobiť dobre a je zaručené, že ich nespreneveria. V ich rodinách je však

niekoľko nevercov a keď títo ľudia vidia peniaze, zalesknú sa im oči, ako keď vlk zbadá svoju korisť. Zabudnite na desiatky alebo státisíce – strčili by si do vreciek tisíc jüanov, keby ich videli. Je im jedno, či sú; veria, že patria tomu, komu sa podarí strčiť si ich do vrečka, tomu, kto ich uchmatne prvý. Ak sú okolo človeka, ktorý opatruje obety, takíto zlí vlci, nie sú potom obety v nebezpečenstve, že sa ich kdekoľvek a kedykoľvek niekto zmocní? Mohla by nastať takáto situácia? (Mohla.) Nie je nebezpečné, ak sú vodcovia a pracovníci nedbalí a bez zmyslu pre zodpovednosť a ani si nevšimnú, ani sa o to nezaujímajú a neprešetria to, keď sú obety v takej nebezpečnej situácii? Kdekoľvek a kedykoľvek sa môže niečo pokaziť. Existuje aj iná situácia: Niektorí správcovia opatrujú peniaze aj rôzne veci doma a zároveň tam hostia bratov a sestry a vodcov a pracovníkov. Dočasne to môže byť relatívne bezpečné, ale je vhodné tam obety uchovávať dlhodobo? (Nie.) Aj keď je osoba, ktorá ich opatruje, vhodná, prostredie a podmienky také vôbec nie sú. Buď musia byť ľudia, ktorých hostia, premiestnení, alebo sa obety musia odniesť. Ak vodcovia a pracovníci túto prácu neprešetria ani si v súvislosti s ňou neplnia svoju zodpovednosť, môže sa kedykoľvek a kdekoľvek niečo pokaziť; obety môžu kedykoľvek a kdekoľvek utrpieť straty a padnúť do rúk zlých démonov. Existuje aj iná situácia: Niektoré cirkvi sa nachádzajú v nepriateľskom prostredí, v ktorom sú ľudia často zatýkaní, a preto je veľký predpoklad, že dôjde k vyzradeniu polohy domov, kde sa obety opatrujú, a že ich prepadne a prehľadá veľký červený drak – obety môžu kedykoľvek ulúpiť zlí démoni. Sú takéto miesta vhodné na uchovávanie obiet? (Nie.) Čo teda treba urobiť, ak už tam boli uložené? Okamžite ich presunúť. Niektorí vodcovia a pracovníci si neplnia svoju zodpovednosť a nekonajú skutočnú prácu. Nedokážu tieto veci predvídať ani na ne myslieť, nevedomujú si ich a až keď sa niečo pokaziť a obety uchmatnú zlí démoni, pomyslia si: „Mali sme ich vtedy presunúť“ a pociťia len takúto trošku ľútosti. Ale ak sa nestane nič, môže prejsť ďalších desať rokov a oni obety stále nepresunú. Nedokážu vidieť, aké vážne následky môže tento problém spôsobiť, a nedokážu si stanoviť priority podľa dôležitosti a naliehavosti. Keď sa vodcovia a pracovníci s takouto situáciou stretnú, mali by ju jasne chápať: „Jedno z miest, kde sa uchovávali obety, nie je vhodné. Prostredie je príliš nebezpečné a v okolí už bolo zatknutých, sledovaných alebo monitorovaných niekoľko bratov a sestier. Musíme

vymyslieť spôsob, ako odtiaľ obety dostať. Presunúť ich na relatívne bezpečné miesto by bolo lepšie, ako ich nechať tam, kde sú, a čakať, kým ich niekto uchmatne.“ Keď situácia práve nastala a predvídajú, že obety sú v nebezpečenstve, mali by ich okamžite presunúť, aby sa zabránilo tomu, že sa ich zmocní a pohltí veľký červený drak, zlý diabol. Je to jediný spôsob, ako zaistiť bezpečnosť obiet a vyhnúť sa akýmkoľvek nástrahám alebo pochybeniam. Toto je práca, ktorú by mali konať vodcovia a pracovníci. Hneď ako sa objaví najmenší náznak nebezpečenstva, hneď ako je niekto zatknutý, hneď ako nastane nejaká situácia, prvou myšlienkou vodcov a pracovníkov by malo byť, či sú obety v bezpečí, či by mohli padnúť do rúk zlých ľudí, alebo či by sa ich mohli zlí ľudia zmocniť alebo by ich mohli uchmatnúť zlí démoni, a či obety neutrpeli nejaké straty. Mali by okamžite prijať opatrenia na ich ochranu. To je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Niektorí vodcovia a pracovníci môžu povedať: „Robiť tieto veci si vyžaduje, aby sme riskovali. Môžeme ich nerobiť? Nie je to tak, že našou prioritou sú ľudia, čo znamená, že nie je potrebné dávať obety na prvé miesto a na prvom mieste by mali byť ľudia?“ Čo si myslíte o ich otázke? Majú títo ľudia ľudskú prirodzenosť? (Nie.) Dobré opatrovať obety, dobre ich spravovať a dobre na ne dohliadať – to sú povinnosti, ktoré by mal plniť dobrý správca. Povedané vážnejšie, aj keby si mal obetovať svoj život, stojí to za to a je to to, čo by si mal urobiť. Je to tvoja zodpovednosť. Ľudia stále kričia: „Zomrieť pre Boha stojí za to.“ Sú ľudia naozaj ochotní zomrieť pre Boha? Teraz sa od teba nežiada, aby si zomrel pre Boha; žiada sa od teba len, aby si podstúpil malé riziko, aby si bezpečne opatroval obety. Si ochotný to urobiť? Mal by si s radosťou povedať: „Som!“ Prečo? Pretože toto je Božie poverenie a požiadavka na človeka, je to tvoja zodpovednosť, pred ktorou nemožno uniknúť, a nemal by si sa jej snažiť vyhnúť. Keďže tvrdíš, že by si pre Boha zomrel, prečo potom nemôžeš zaplatiť malú cenu a podstúpiť malé riziko, aby si opatroval obety? Nie je to to, čo by si mal urobiť? Ak nerobíš nič skutočné, ale stále kričíš o umieraní pre Boha, vari to nie sú prázdne slová? Vodcovia a pracovníci by mali dosiahnuť čisté pochopenie práce na opatrovaní obiet a mali by niesť túto zodpovednosť. Nemali by sa jej vyhýbať ani sa jej strániť a nemali by unikať svojej zodpovednosti. Keďže si vodca alebo pracovník, táto práca je bremeno, ktoré na tebe spočíva. Je to dôležitá práca – si ochotný ju robiť, aj keď podstupuješ

nejaké riziko, aj keď je tvoj život v ohrození? Mal by si ju robiť? (Áno.) Mal by si byť ochotný ju robiť; nesmieš sa tejto zodpovednosti zriecť. Toto je Božia požiadavka na človeka a poverenie, ktoré mu dáva. Boh ti povedal Svoju minimálnu požiadavku a poverenie – ak nie si ochotný vykonať ani to, čoho si potom schopný?

Vodcovia a pracovníci by mali prácu na opatrovaní a používaní obiet robiť čo najdôkladnejšie a najkonkrétnejšie. Nemali by v nej byť nedbalí a už vôbec by sa k nej nemali správať ako k starosti niekoho iného a zriekať sa zodpovednosti. Vodcovia a pracovníci by mali osobne vykonávať preverovanie, zapájať sa a informovať sa o týchto veciach, a dokonca ich osobne riešiť, aby zabránili zlým ľuďom a ľuďom so zlou ľudskou prirodzenosťou využiť nepozornosť a spôsobiť skazu. Čím dôkladnejšie túto prácu konáš, tým menej príležitostí budú mať zlí ľudia na využitie nepozornosti; čím podrobnejšie bude tvoje zisťovanie a čím prísnejšie bude tvoje spravovanie, tým menej bude prípadov neprimeraných výdavkov, mrhania a plytvania. Niektorí hovoria: „Je to preto, aby sme ušetrili peniaze Božiemu domu? Chýbajú Božiemu domu financie? Ak áno, obetujem ešte viac.“ Je to tak? (Nie.) Toto je zodpovednosť vodcov a pracovníkov, je to Božia požiadavka na človeka a je to princíp, ktorého sa majú vodcovia a pracovníci pri tejto práci držať. Ako veriaci v Boha, ako niekto, kto prijal úlohu správcu v Božom dome, by si mal mať k obetám zodpovedný postoj, ktorého súčasťou by malo byť vykonávanie prísneho preverovania; inak nie si spôsobilý na túto prácu. Keby si bol obyčajný veriaci, ktorému chýba zmysel pre zodpovednosť a neusiluje sa o pravdu, nežiadalo by sa od teba, aby si robil tieto veci. Ty si vodca alebo pracovník; ak nemáš tento zmysel pre zodpovednosť, nie si spôsobilý ním byť, a aj keď slúžiš ako jeden z nich, si nezodpovedný falošný vodca alebo falošný pracovník a skôr či neskôr budeš vyradený. Všetci tí, ktorým úplne chýba zmysel pre zodpovednosť, sú ľudia, ktorí vôbec nebránia prácu Božieho domu – ani jeden nemá ani štipku svedomia a rozumu. Ako by takíto ľudia mohli vôbec konať povinnosti? Sú to všetko bezohľadní naničhodníci! Mali by okamžite opustiť Boží dom a vrátiť sa do sveta, kam patria!

Keby sme takto nehovorili v duchovnom spoločenstve o základných poznatkoch o obetách, ako aj o pravdách týkajúcich sa ich opatrovania a o princípoch, ktoré by ľudia mali praktizovať, nemali by ste v týchto veciach

nejasnosti? (Mali by sme.) Keď ľudia nemajú jasno v presných princípoch, môžu si plniť časť svojej zodpovednosti? Plnia si svoju zodpovednosť? Neriadi sa väčšina ľudí tou najplytšou teóriou a princípom: „V každom prípade netúžim po Božích obetách, nespreneverujem ich ani nezneužívam, dobre na ne dohliadam a nedovolím ľuďom, aby ich ľubovoľne míňali – to stačí“? Je to praktizovanie pravdy? Je toto plnenie si zodpovednosti? (Nie.) Ak poznanie väčšiny ľudí nepresahuje túto úroveň, potom si táto téma naozaj zaslúži duchovné spoločenstvo. Pochopili ste a porozumeli ste prostredníctvom tohto duchovného spoločenstva trochu viac o tom, ako opatrovať obety a aký postoj a poznanie by ste mali mať pri ich opatrovaní? (Áno.) Týmto ukončíme naše duchovné spoločenstvo o pravdách, ktoré sa dotýkajú obiet, a o princípoch, ktoré sa týkajú toho, ako s obetami zaobchádzať a ako ich spravovať.

Postoje a prejavy falošných vodcov vo vzťahu k obetám

I. Zaobchádzanie s obetami ako so spoločným majetkom

Ďalej vykonáme jednoduché odhalenie a rozbor falošných vodcov v súvislosti s jedenástym bodom povinností vodcov a pracovníkov. Pozrieme sa na to, aké prejavy majú falošní vodcovia vo svojom postoji k obetám a pri ich opatrovaní a spravovaní. Prvým prejavom je, že falošní vodcovia obetám presne nerozumejú. Veria, že „obety sú nominálne poskytované bohu, ale v skutočnosti sú poskytované cirkvi. Nevieme, kde je boh, a on aj tak nemôže použiť toľko vecí. Tieto obety sú bohu poskytované len podľa mena; v skutočnosti sú poskytované cirkvi a božiemu domu a nie sú výslovne obetované žiadnej konkrétnej osobe. Cirkev a boží dom sú synonymom pre všetkých ich ľudí a z toho vyplýva, že obety patria všetkým a to, čo patrí všetkým, je spoločný majetok. Takže obety sú spoločným majetkom, ktorý patrí všetkým bratom a sestrám.“ Je toto chápanie presné? Je úplne jasné, že nie je. Nemajú ľudia, ktorí to chápu takto, problém s ľudskou prirodzenosťou? Nie sú ľuďmi, ktorí bažia po obetách? Pokiaľ ide o obety, ľudia, ktorí majú chamtivé srdcia a túžbu zmocniť sa obiet, používajú túto metódu a tento názor. Je zrejmé, že si robia záľusť na obety a chcú by si ich privlastniť pre vlastné potešenie. Čo sú to za stvorenia? Nie sú z rovnakého cesta ako Judáš? Takže tento druh vodcu alebo pracovníka považuje Božie obety za spoločný majetok cirkvi. V srdci prechovávajú takéto postoj – neopatrujú

obety svedomito, ani ich nespravujú primerane a zodpovedne. Namiesto toho ich používajú podľa vlastnej vôle, drzo a úplne nespútane, bez akýchkoľvek princípov. Dovoľujú ich používať komukoľvek a ten, koho „oficiálna funkcia“ je vyššia, koho postavenie je vyššie, kto má medzi bratmi a sestrami prestíž, má prednosť vo vlastníctve a používaní. Je to rovnaké ako vo firmách a továrňach v spoločnosti, kde firemné autá a dobré, luxusné veci používajú manažéri, riaditelia tovární a predsedovia. Veria, že takto by to malo byť aj s Božími obetami, že ktokoľvek je vodcom alebo pracovníkom, má prednosť v užívaní si luxusných vecí Božieho domu, v užívaní si obiet prinesených Bohu. Takže všetci tí, ktorí využívajú svoje postavenie vodcu a pracovníka ako zámienku na nákup špičkových počítačov a mobilných telefónov, ako aj všetci tí vodcovia a pracovníci, ktorí si berú obety pre seba, veria, že obety sú spoločným majetkom a že by sa mali používať a malo by sa nimi mrhať podľa ich ľubovôle. Keď niektorí bratia a sestry obetujú zlaté a strieborné šperky, kabelky, oblečenie a topánky, neuvádzajú, že ich obetujú Bohu, a tak si niektorí falošní vodcovia myslia: „Keďže neuviedli, že tieto veci sú obetované bohu, mali by byť na použitie cirkvi. Čokoľvek je dané cirkvi, je spoločným majetkom, a vodcovia a pracovníci by mali mať v užívaní spoločného majetku prednosť.“ A tak si tieto veci berú pre seba ako samozrejmosť. Veci, ktoré zostanú po tom, čo si oni vyberú, môže použiť, kto chce, a vziať si, kto chce – všetci si ich rozdelia. Títo vodcovia a pracovníci to nazývajú zdieľaním bohatstva. Keď ich ľudia nasledujú, môžu dobre jesť a piť a naozaj si užívať. Všetci sú šťastní a hovoria: „Bohu vďaka – mohli by sme si užívať tieto veci, keby sme v neho neverili? Toto sú obety a my nie sme hodní si ich užívať!“ Hovoria, že nie sú hodní, no tie veci držia u seba a nepustia ich. Takíto vodcovia a pracovníci si nielen privlastňujú obety, rozdeľujú si ich a osobne si ich užívajú bez toho, aby získali súhlas kohokoľvek – popri tom sa nikto z nich bez výnimky vôbec nestará o správu, výdavky a používanie obiet, ani nevyberá vhodných ľudí na správu a evidenciu obiet, a už vôbec nekontroluje účty ani prísne nepreveruje stav výdavkov. Ľahostajnosť falošných vodcov voči správe obiet vedie k chaosu a niektoré obety sa strácajú a premárňujú. V práci falošných vodcov najviac vyniká to, že každý koná podľa vlastnej vôle. Čo povie nadriadený ktoréhokoľvek tímu, to platí, a keď niektorý tím potrebuje niečo kúpiť, môže sa rozhodnúť sám, bez toho, aby musel žiadať o

schválenie. Pokiaľ je niečo potrebné pre prácu, môžu to kúpiť bez ohľadu na to, koľko to stojí, či to môžu využiť alebo či je to nevyhnutné – v každom prípade mŕňajú obety, nie peniaze nejakej osoby. Falošní vodcovia na to nedohliadajú ani to nepreverujú, a už vôbec nehovoria v duchovnom spoločenstve o princípoch. Keď sa niečo kúpi, falošní vodcovia sa vôbec nestarajú o to, či to má kto opatrovať, či sa s tým môže niečo stať alebo či to stojí za vynaložené peniaze. Prečo sa o tieto veci nestarajú? Pretože tie peniaze nie sú ich – myslia si, že ich môže minúť ktokoľvek, keďže tak či onak sa nemŕňajú ich peniaze. V každom aspekte správy obiet panuje chaos. Aké chaotické to je? Je to rovnaké ako vo veľkých štátnych továrňach socialistických krajín, kde každý dostane rovnaký podiel bez ohľadu na to, koľko práce odvedie. Každý si berie veci domov, konzumuje jedlo z továrne a zarába peniaze z továrne a spreneveruje veci z továrne. Je to úplný chaos. Falošní vodcovia pri nákupe zariadení ani vybavenia nestanovujú žiadne pravidlá pre výdavky. Boží dom stanovuje pravidlá, ale oni výdavky prísne neposudzujú, neprezerajú, nesledujú ani nekontrolujú. Túto prácu vôbec nerobia. Práca falošných vodcov je úplne chaotická, nič nie je v poriadku a všade sú nedostatky. Zlí ľudia a tí, ktorých srdcia sú na nesprávnom mieste, môžu na každom kroku využívať nedostatky a zneužívať situáciu. Títo ľudia nedbanlivo márnia Božie obety a plytvajú nimi, a napriek tomu nie sú nijako potrestaní ani sankcionovaní – nedostanú ani len varovanie. Čo sú to za vodcovia a pracovníci? Nehryzú ruku, ktorá ich kŕmi? Sú to správcovia Božieho domu? Sú to zlodejskí zradcovia Božieho domu!

Ako sa teda pozeráť na týchto vodcov a pracovníkov, ktorí sú nezodpovední pri opatrovaní obiet? Nie sú to ľudia nízkeho charakteru, bez svedomia a rozumu? Títo falošní vodcovia považujú veci, ktoré bratia a sestry obetovali Bohu a cirkvi, za majetok Božieho domu a hovoria, že by ich mali spravovať bratia a sestry spoločne. A tak, keď sa problémy odhalia a Zhora berie ľudí na zodpovednosť, zo všetkých síl sa bránia a nepriznávajú, aké vážne je vo svojej podstate to, že kradli a privlastňovali si Božie obety po tom, čo sa stali vodcami a získali postavenie. Nie sú to ľudia nízkeho charakteru? Sú jednoducho nehanební! Nevedia, prečo bratia a sestry obetujú peniaze a veci, ani komu ich obetujú. Keby nebolo Boha, kto by len tak obetoval veci, ktoré má rád? Je to taká jednoduchá logika, a predsa ju títo takzvaní „vodcovia“ nepoznajú ani jej nerozumejú. Títo falošní vodcovia majú obľúbenú frázu:

„obety Božieho domu“. Netreba tento výraz opraviť? Aký by mal byť správny výraz? „Obety“ alebo „Božie obety“. Ak sa má pridať prívlastok, malo by to byť slovo „Boží“ – obety patria jedine Bohu. Ak nepridáte prívlastok, sú to jednoducho len „obety“ – ľudia by aj tak mali vedieť, že vlastníkom obiet je Stvoriteľ, Boh, a nie človek. Človek nie je hoden vlastniť obety a ani kňazi nemôžu povedať, že obety sú ich – môžu si ich užívať s Božím dovolením, ale nepatria im. Prívlastkom pre „obety“ nikdy nebude žiadna osoba – môže ním byť jedine Boh a nikto iný. Je teda úplne zrejmé, že výraz „obety Božieho domu“, ktorý často používajú falošní vodcovia, je mylný a mal by sa opraviť. Nemalo by existovať žiadne také spojenie ako „obety Božieho domu“ alebo „obety cirkvi“. Niektorí ľudia dokonca hovoria „naše obety“ a „obety nášho Božieho domu“. Všetky tieto výrazy sú nesprávne. Obety prináša Bohu stvorené ľudstvo, tí, ktorí nasledujú Boha. Jedine Boh má výhradné právo byť ich vlastníkom, používateľom a užívateľom. Obety nie sú spoločným majetkom; nepatria človeku, a už vôbec nie cirkvi a Božiemu domu, namiesto toho patria Bohu. Boh dovoľuje cirkvi a Božiemu domu, aby ich používali – to je Jeho poverenie. Preto sú všetky výrazy ako „obety Božieho domu“, „obety cirkvi“ a „naše obety“ nepresné, a navyše sú to výrazy ľudí s postrannými úmyslami, majú za cieľ zavádzať ľudí a otupiť ich, a ešte viac ich zviazať z cesty. Títo ľudia zaraďujú obety do spoločného majetku patriaceho cirkvi, alebo Božiemu domu, alebo všetkým bratom a sestrám. Všetko toto je problematické a mylné a malo by sa to opraviť. Toto je prejav jedného druhu falošného vodcu. Takíto ľudia považujú obety za spoločný majetok a používajú ich, ako sa im zachce; alebo veria, že ako vodcovia majú právo tieto veci pridelovať, a tak ich pridelujú ľuďom, ktorých majú radi, alebo všetkým rovnako. Akú situáciu sa snažia vytvoriť? Takú, kde sú si všetci rovní, kde si každý môže užívať Božiu milosť a kde sa všetci o všetko delia. Chceli by si kúpiť priazeň ľudí tým, že sú štedrí, pokiaľ ide o zdroje Božieho domu. Nie je to nechutné? Je to odporné, nehanebné správanie! Ako charakterizovať takýchto ľudí? Takíto falošní vodcovia bažia po obetách a aby zabránili ľuďom, aby na nich dohliadali, odhaľovali ich a rozlišovali, pridelujú zvyšné veci, ktoré nepoužívajú, bratom a sestrám, kupujú si ich priazeň a dosahujú situáciu, kde sú si všetci rovní, a umožňujú každému profitovať zo spojenia s nimi, aby ich nikto neodhalil. Ak by ste narazili na takýto druh vodcu, ktorý by vám umožnil

získať nejaké výhody a s ktorým by ste si mohli užívať nejaký „spoločný majetok“ – ak by ste mali toto právo a využili takúto výhodu, boli by ste s tým spokojní? Dokázali by ste to odmietnuť? (Dokázali.) Ak ste chamtiví, nemáte bohabojné srdce a nebojíte sa Boha, nebudeš to schopný. Ktokoľvek s trochou integrity, rozumu a bohabojného srdca to odmietne a tiež sa postaví, aby toho vodcu pokarhal, orezal ho, zastavil a povedal: „Prvá vec, ktorú by si mal ako vodca robiť, je dobre spravovať obety, nie ich spreneverovať, a už vôbec nie bez oprávnenia rozhodovať o ich prideľovaní všetkým podľa vlastnej vôle. Na to nemáš právo; to nie je tvoje Božie poverenie. Obety sú na Božie použitie a cirkev ich používa podľa princípov – nikto v tom nemá posledné slovo. Možno si vodca, ale nemáš to privilegium. Boh ti ho neudelil. Nemáš právo používať Božie veci – Boh ťa touto prácou nepoveril. Takže si rýchlo zlož zlaté a strieborné šperky, ktoré bratia a sestry obetovali Bohu, a vyzleč si šaty, ktoré Mu obetovali. Rýchlo zaplať náhradu za veci, ktoré si zjedol a nemal si. Ak si ešte stále človek a máš trochu hanby, urob to hneď. Okrem toho, bez ohľadu na to, komu si tieto obety poslal, aby si si získal jeho priazeň, alebo komu si dovolil, aby si ich privlastnil a užíval si ich, okamžite ich získaj späť. Ak to neurobíš, oznámime to všetkým bratom a sestrám a budeme s tebou zaobchádzať ako s judášom!“ Trúfli by ste si to urobiť? (Áno.) Každý má túto zodpovednosť, pokiaľ ide o obety, a mal by k nim pristupovať s takýmto svedomím a postojom. Samozrejme, má aj záväzok dohliadať na to, ako ostatní zaobchádzajú s obetami, či ich dobre opatrujú a či ich spravujú podľa princípov. Nemyslite si, že sa vás to netýka, a potom nezodpovedne nehovorte: „V každom prípade nie som vodca ani pracovník, toto nie je moja zodpovednosť. Aj keď na to prídem, nemusím sa tým zaoberať ani nič hovoriť – to je záležitosť vodcov a pracovníkov. Kto svojvoľne míňa peniaze a spreneveruje obety, ten je judáš, a Boh ho potrestá, keď príde čas. Kto spôsobí nejaký následok, ten je zaň zodpovedný. Nemusím sa tým zaoberať. Načo by som sa do toho miešal?“ Čo si myslíte o takomto človeku? (Nemá svedomie.) Ak zistíš, že v niektorých oblastiach, ktoré vodcovia a pracovníci neprešetrujú, sú ľudia, ktorí mrhajú obetami a privlastňujú si ich, mal by si osobne varovať zúčastnených ľudí a tiež to okamžite nahlásiť vodcom a pracovníkom. Mal by si povedať: „Náš vedúci tímu a náš vodca si často berú obety pre seba. Tiež svojvoľne míňajú obety, nediskutujú s ostatnými a sami sa rozhodujú,

že kúpia to a ono. Väčšina ich výdavkov nie je v zhode s princípmi. Môže to Boží dom riešiť?“ Je zodpovednosťou Božieho vyvoleného ľudu hlásiť problémy, ktoré zistí, a informovať o nich. Naše predchádzajúce duchovné spoločenstvo bolo o prejave jedného druhu falošného vodcu – jeho postoj k obetám je zaobchádzať s nimi ako so spoločným majetkom.

II. Nezaujímanie sa o výdavky z obiet ani pýtanie sa na ne

Ďalším prejavom falošných vodcov, pokiaľ ide o opatrovanie obiet, je, že nevedia, ako ich spravovať. Vedia len to, že obiet sa neslobodno dotýkať, že sa nemajú svojvoľne zneužívať ani spreneverovať, že sú posvätné, oddelené ako sväté, a že človek o nich nesmie mať nepatričné myšlienky. Ale pokiaľ ide o to, ako presne dobre spravovať obety, ako byť dobrým správcom pri ich opatrovaní, nemajú žiadnu cestu, žiadne princípy, žiadne konkrétne plány ani kroky pre túto prácu. Takže v záležitostiach, ako je registrovanie, sčítavanie a opatrovanie obiet, ako aj kontrola účtov príjmov a výdavkov a kontrola výdavkov, sú títo falošní vodcovia dosť pasívni. Keď niekto predloží niečo na schválenie, podpíšu to. Keď niekto požiada o refundáciu, dajú mu ju. Keď niekto požiada o peniaze na nejaký účel, vydajú mu ich. Nevedia, kde sú rôzne stroje a zariadenia opatrované. Tiež nevedia, či je ich správca vhodný, ani ako to zistiť; nedokážu prezrieť srdcia ľudí a nedokážu vidieť podstatu ľudí. Takže hoci existujú záznamy o všetkých odchádzajúcich obetách v rámci spravovania týmito ľuďmi, pri pohľade na podrobnosti výdavkov v týchto účtoch sú mnohé výdavky neprimerané a zbytočné – mnohé z nich sú nadmerné a predstavujú plytvanie. Obety sa strácajú pod podpismi týchto vodcov a pracovníkov. Navonok sa zdá, že vykonávajú konkrétnu prácu, ale v skutočnosti v tom, čo robia, nie sú vôbec žiadne princípy. Nevykonávajú preverovanie – konajú mechanicky, len dodržiavajú pravidlá a predpisy, nič viac. To vôbec nespĺňa štandardy pre správu obiet, a už vôbec nie jej princípy. Takže počas obdobia, keď sú falošní vodcovia v práci, je príliš veľa neprimeraných výdavkov. Ak je tam niekto, kto na veci dohliada a spravuje ich, ako tieto neprimerané výdavky vznikajú? Je to preto, lebo títo vodcovia a pracovníci nepreberajú zodpovednosť za svoju prácu. Konajú mechanicky, zaoberajú sa vecami povrhu a nekonajú podľa princípov. Nikoho neurazia, správajú sa ako pritakávači a nevykonávajú riadne preverovanie. Medzi tými,

ktorí spravujú obety, dokonca nemusí byť ani jedna skutočne zodpovedná osoba, ani jedna, ktorá by dokázala skutočne vykonávať preverovanie. Falošní vodcovia nedbajú na to, či sú ľudia opatrujúci obety vhodní, ani na to, či v cirkvách týchto ľudí existujú nejaké nebezpečné situácie. Pre nich platí, že pokiaľ sú oni sami v bezpečí, všetko je v poriadku. Keď nastane nebezpečenstvo, prvé, na čo myslia, je, kam môžu utiecť a či prepadnú ich vlastné peniaze, pričom neprešetrujú ani sa nepýtajú na to, kde sa nachádzajú obety alebo či sú v nebezpečenstve. Niekoľko mesiacov alebo dokonca pol roka po incidente sa na to možno zo svedomia opýtajú, a keď sa dozvedia, že niektoré obety sa dostali do vlastníctva veľkého červeného draka, že niektoré premárnili zlí ľudia a že o niektorých sa nevie, kde sú, na chvíľu sa budú cítiť zle – trochu sa pomodlia, priznajú si chybu, a tým sa to pre nich skončí. Čo sú to za stvorenia? Nie je problém, keď sa pracuje takýmto spôsobom? Ako Boh zaobchádza s niekým, kto má takýto postoj k obetám? Bude ho považovať za pravého veriaceho? (Nie.) Za koho ho teda bude považovať? (Za neverca.) Keď Boh niekoho považuje za neverca, cíti takýto človek niečo? V duchu otupie a ťažko chápe, a keď koná, nemá Božie osvietenie ani vedenie, ani žiadne svetlo. Nemá Božiu ochranu, keď sa mu niečo stane, a často je negatívny a slabý, žije v temnote. Hoci často počúva kázne a dokáže vo svojej práci trpieť a platiť cenu, jednoducho nerobí žiadne pokroky a pôsobí úboho. To sú jeho „výsledky“. Nie je to ešte ťažšie znášať ako trest? Povedzte Mi, ak je toto výsledok viery človeka v Boha, je to dôvod na radosť a oslavu, alebo na žiaľ a nárek? Podľa Môjho názoru to nie je dobré znamenie.

Falošní vodcovia nikdy neberú prácu spravovania obiet vážne. Hoci hovoria: „Ľudia sa nesmú dotýkať Božích obiet; obety by nikto nemal spreneverovať a nemali by sa dostať do rúk zlých ľudí,“ a tieto heslá kričia celkom dobre a ich slová znejú veľmi morálne a slušne, nesprávajú sa však ako ľudia. Hoci nespreneverujú obety a nemajú o nich nepatričné myšlienky ani úmysel si ich privlastniť, a niektorí z nich dokonca nikdy nepoužívajú peniaze Božieho domu ani sa nedotýkajú Božích obiet pri žiadnych výdavkoch, ktoré môžu mať, a namiesto toho míňajú vlastné peniaze, ako vodcovia a pracovníci nevykonávajú vôbec žiadnu skutočnú prácu, pokiaľ ide o správu obiet. Nerobia ani také jednoduché veci, ako je pýtať sa na stav výdavkov z obiet alebo ich preverovať. Toto sú zjavne falošní vodcovia. Ich postoj k obetám

je takýto: „Ja ich nemíňam a nespreneverujem a tiež sa nestarám o to, ako ich míňajú iní alebo či ich iní spreneverujú.“ Hovorím týmto falošným vodcom, že tento ich vlašný postoj je veľmi problematický. Nemíňať obety a nespreneverovať ich je to, čo by ľudia mali robiť, ale ako vodca alebo pracovník by si sa mal ešte viac venovať dobrej správe obiet, a predsa si to neurobil. To sa nazýva zanedbanie zodpovednosti. Toto je prejav falošného vodcu. Možno si neminul ani cent alebo nespreneveril ani jednu obetu, ale pretože nevykonávaš skutočnú prácu ani konkrétnu správu týkajúcu sa obiet, si charakterizovaný ako falošný vodca a je to oprávnené a rozumné. Niektorí vodcovia si nikdy nevezmú ani nepoužijú žiadne obety – aj keď ich všetci ostatní vodcovia a pracovníci používajú, oni nie, a keď im Boží dom niečo dá, odmietnu to. Zdajú sa byť celkom čisti a bez chamtivosti, ale keď sú poverení spravovať obety, nevykonávajú vôbec žiadnu konkrétnu prácu. Bez ohľadu na to, kto mína obety, podpíšu to – dokonca sa ani na nič nepýtajú a nepovedia o tom ani slovo navyše. Hoci títo ľudia nespreneverujú ani cent z obiet, v rámci ich správy si obety privlastňujú zlí ľudia, a kvôli ich nezodpovednosti a zanedbaniu zodpovednosti môže obety ktokoľvek premárniť a plytvať nimi. Nesúvisí toto plytvanie a mrhanie s ich zlou správou? Nie je to spôsobené ich zanedbaním zodpovednosti? (Je.) Nemajú podiel na zlých skutkoch týchto ľudí? Nenesú za ne zodpovednosť? Je to veľká zodpovednosť, ktorú treba niesť, a nemôžu sa jej vyhnúť! Len sa držia svojho: „V každom prípade ja nespreneverujem Božie obety a nemám to v úmysle ani to neplánujem. Bez ohľadu na to, kto mína Božie obety, ja ich nemíňam; bez ohľadu na to, kto si ich berie a používa, ja nie; bez ohľadu na to, kto si ich užíva, ja nie. Toto je môj postoj k obetám – môžeš si robiť, čo chceš!“ Existujú takíto ľudia? (Áno.) Antikristi míňajú obety na luxusné oblečenie, luxusný tovar a dokonca aj autá. Povedzte Mi, dokáže tento druh falošného vodcu vnímať tento problém? Sami obety nespreneverujú, majú tento postoj, takže neveria, že je zlé ich spreneverovať? (Veria.) Takže keď antikristi páchajú také veľké zlo, prečo to ignorujú a nezastavia? Prečo to neberú vážne? (Nechcú nikoho uraziť.) Nie je to zlý skutok? (Je.) Toto nie je plnenie zodpovednosti, ktorú by mal správca plniť. Ak si počas tvojej správy obety privlastnia zlí ľudia, ak sú premárnené, plytvá sa nimi a míňajú sa neprimeraným spôsobom, ak takto unikajú, a ty aj tak nevykonávaš žiadnu

prácu a nepovieš ani slovo, nie je to zanedbanie zodpovednosti? Nie je to prejav falošného vodcu? Ak nehovoriš, čo by si mal, nerobíš prácu, ktorú by si mal, neplníš zodpovednosť, ktorú by si mal, hoci rozumieš každému učeniu, len nevykonávaš skutočnú prácu, potom si určite falošný vodca. Myslíš si: „V každom prípade ja obety nespreneverujem; ak to robia iní, je to ich vec.“ Nie si potom falošný vodca? Nespreneverovať obety je tvoja osobná vec, ale opatroval si ich dobre? Splnil si svoju zodpovednosť, pokiaľ ide o obety? Ak nie, si falošný vodca. Nehľadaj výhovorky a nehor: „V každom prípade obety ja nespreneverujem, takže nie som falošný vodca!“ Nespreneverovanie obiet nie je kritériom toho, či je vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni; skutočným kritériom toho, či je na požadovanej úrovni, je, či si plní svoju zodpovednosť, vykonáva to, čo by mal človek robiť, a plní záväzok, ktorý by mal človek plniť, vo veciach, ktoré mu Boh zveril – to je to najdôležitejšie. Takže aký je tvoj záväzok a aká je tvoja zodpovednosť pri správe obiet? Vykonal si všetko? Je úplne jasné, že nie. Konáš mechanicky; bojíš sa uraziť ľudí, ale nebojíš sa uraziť Boha. Zanedbávaš obety, pretože sa bojíš uraziť ľudí, poškodiť svoj dobrý obraz v ich očiach – ak máš tento prejav, si určite falošný vodca. Týmto ťa nenálepkujem. Fakty sú tu jasne dané: nedokážeš si splniť ani svoj záväzok a svoju zodpovednosť – si taký sebecký! Svoje vlastné veci, svoj osobný majetok, spravuješ celkom dobre, svedomito a starostlivo. Nenecháš ich vystavené poveternostným vplyvom; nedovolíš, aby ich niekto odniesol, a nedovolíš, aby ťa niekto zneužil. Ale pri obetách nemáš vôbec žiadny zmysel pre zodpovednosť – neplníš si ani desatinu zodpovednosti, ktorú máš pri správe svojich vlastných vecí. Ako môžeš byť považovaný za dobrého správcu? Ako môžeš byť považovaný za vodcu alebo pracovníka? Si zjavne falošný vodca. Toto je prejav jedného druhu falošného vodcu.

III. Obmedzovanie primeraných výdavkov

Existuje aj iný druh falošných vodcov a sú tiež dosť odporní. Keď sa takíto ľudia stanú vodcami, vidia, že osoba, ktorá opatrovala obety, míňala peniaze príliš márnотratne, tak ju prepustia. Potom chcú nájsť človeka, ktorý dokáže dôkladne plánovať a starostlivo hospodáriť, ktorý každý cent dvakrát obráti v ruke a vie, ako hospodárne viesť domácnosť. Myslia si, že

takýto človek by bol dobrým správcom, no nakoniec zistia, že nikto nie je vhodný, a tak opatrujú obety sami. Keď bratia a sestry povedia, že na kázanie evanjelia treba vytlačiť nejaké knihy Božích slov, títo vodcovia to nedovolia, lebo si myslia, že tlačenie kníh stojí dosť veľa peňazí; nezaujíma ich, či je to pre prácu naliehavo potrebné – pre nich je dôležité len to, aby ušetrili peniaze. Jednoducho nevedia, kde by bolo použitie Božích obiet najviac v súlade s Jeho úmyslami; všetko, čo vedia robiť, je len chrániť Božie obety a nedovoliť, aby sa ich niekto čo i len dotkol. Nemínajú to, čo by sa malo minúť – svoje preverovanie vykonávajú naozaj „dobre“! Ako môže práca takto napredovať? Majú títo vodcovia pri svojom konaní nejaké princípy? (Nie.) Nedovolia, aby sa konala práca, ktorá sa má konať, nedovolia, aby sa tlačili knihy, ktoré sa majú tlačiť, a nedovolia, aby sa míňali peniaze, ktoré sa musia minúť – nepovolí žiadne primerané výdavky. Je to spravovanie? (Nie.) Čo to je? Je to nepochopenie princíпов. Ľudia, ktorí nechápu princípy, nevedia, ako pri práci spravovať obety. Veria, že musia peniaze strážiť a nesmú dovoliť, aby poklesli čo i len o jediný cent, a že bez ohľadu na výdavky sa týchto peňazí nemožno dotknúť. Je to v zhode s Božími úmyslami? (Nie, nie je.) Regulovanie vecí a vykonávanie preverovania bez princíпов nie je spravovanie. Svojvoľné míňanie, plytvanie a mrhanie nie je spravovanie, ale to, keď sa kvôli preverovaniu neminie ani cent a obmedzujú sa primerané výdavky, tiež nie je spravovanie. Ani jedno nie je v zhode s princípmi. Pretože niektorí ľudia nerozumejú princípom používania, pridelovania a spravovania obiet, vznikajú najrôznejšie frašky a chaos. Navonok sa títo vodcovia zdajú byť celkom zodpovední a oddaní, ale akú prácu v skutočnosti konajú? (Je bez princíпов.) A pretože je bez princíпов, práca na evanjeliu v ich oblasti naráža na prekážky a obmedzenia a niektoré odborné práce sú tiež obmedzené, pretože títo vodcovia príliš prísne preverujú používanie obiet. Navonok sa pri opatrovaní obiet javia ako veľmi svedomití a zodpovední. Keďže však nemajú duchovné porozumenie a konajú len na základe svojich predstáv a fantázií, a dokonca vykonávajú preverovanie pre Boží dom pod zámenkou šetrenia pre cirkev, v skutočnosti vážne ovplyvňujú pokrok rôznych položiek cirkevnej práce bez toho, aby si to vôbec uvedomovali. Môžu byť takíto ľudia charakterizovaní ako falošní vodcovia? (Áno.) Kvalifikuje ich to ako falošných vodcov. Do určitej miery už narušili a

vyrušili prácu na evanjeliu a prácu cirkvi. Tieto narušenia a vyrušenia sú spôsobené ich nepochopením princípov, ako aj tým, že pracujú bezohľadne na základe svojich vlastných preferencií a predstáv, a nehládajú pravdy-princípy, ani o veciach nediskutujú či nespolupracujú s ostatnými. Keď sú obety u nich, nebude sa nimi plytvať ani mrhať, nevedia ich však primerane používať podľa princípov a nedovolia ich použitie len v záujme ich ochrany. Následne sa oneskoruje práca na šírení evanjelia a je ovplyvnené normálne fungovanie práce Božieho domu. Takže na základe tohto prejavu vôbec nie je prehnané charakterizovať ich ako falošných vodcov. Prečo sú takíto ľudia tiež charakterizovaní ako falošní vodcovia? Nevedia, ako konať prácu, a ich chápanie toho, ako zaobchádzať s obetami, a spôsoby, akými to robia, sú veľmi skreslené, tak ako by mohli dobre vykonávať inú prácu? Určite nie. Nemajú títo ľudia problém s chápaním? (Majú.) Ich chápanie je skreslené, držia sa predpisov, pretvarujú sa a sú falošne duchovní. Neberú ohľad na prácu Božieho domu a nekonajú podľa princípov – nevedia nájsť princípy, podľa ktorých by mali konať, a riadia sa len svojou vlastnou malichernou chytrosťou a vlastnou vôľou a držia sa predpisov. Preto ich práca vyúsťuje do narušenia a vyrušenia. Ich spôsob práce je hlúpy a nemotorný – je to odporné. Takíto ľudia sú očividne falošní vodcovia. Nájde sa niekto, kto povie: „Tak dobre opatrujem obety, tak pozorne konám túto prácu, a aj tak som charakterizovaný ako falošný vodca. Tak ich už nebudem spravovať! Nech si ich minie, kto chce; nech si ich použije, kto chce; nech si ich vezme, kto chce!“? Má niekto takúto myšlienku? Aký je teda náš účel, keď odhaľujeme rôzne stavy a prejavy rozličných druhov falošných vodcov? (Aby ľudia pochopili princípy a vyhli sa ceste falošných vodcov.) Správne. Účelom je, aby ľudia pochopili princípy, aby dokázali dobre konať svoju prácu a plniť si svoju zodpovednosť v súlade s princípmi, aby sa neriadili fantáziami a predstavami, aby v sebe neprechovávali ľudskú vôľu ani impulzívnosť, aby nedovolili, že teória, ktorú si predstavili, nahradí pravdy-princípy, aby sa nepretvarovali, že sú duchovní, a nepoužívali to, čo považujú za duchovnosť, ako imitáciu princípov alebo náhradu za ne. Takíto ľudia sa medzi vodcami a pracovníkmi naozaj vyskytujú a stojí za to brať ich ako varovanie.

IV. Zmocnenie sa obiet a ich užívanie

Existuje aj iný druh falošných vodcov a práca, ktorú vykonávajú pri spravovaní obiet, je ešte v horšom stave. Veria, že ako vodcovia a pracovníci nemôžu mať oči neustále upreté na obety, ani sa im venovať s takou pozornosťou. Myslia si, že stačí dobre konať administratívnu prácu cirkvi, dobre vykonávať prácu cirkevného života a života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu a okrem toho zabezpečiť, aby sa dobre vykonávali aj rôzne druhy odbornej práce. Veria, že obety sú peniaze a predmety, ktoré Boh poskytuje cirkvi, a že tieto peniaze a predmety sú určené na uspokojenie potrieb vodcov a pracovníkov v ich živote a práci. Z toho vyplýva, že obety sú pripravené pre vodcov a pracovníkov a keď je niekto zvolený za vodcu alebo pracovníka, Boh mu dovoľuje užívať si tieto obety a vodcovia a pracovníci majú prednosť pri ich prideliťovaní, užívaní a mŕňaní – a tak, keď sa človek stane vodcom alebo pracovníkom, stáva sa pánom obiet, ich správcom a vlastníkom. Keď sa takíto ľudia pri svojej práci dostanú do kontaktu s obetami, neregistrujú ich, nesčítavajú, ani ich neopatrujú, nekontrolujú účty prichádzajúcich a odchádzajúcich obiet, a už vôbec nie stav ich výdavkov a prideliťovania. Namiesto toho zisťujú a snažia sa získať prehľad o tom, aké obety existujú a či sú nejaké, ktoré si vodcovia a pracovníci môžu užiť. Takýto postoj majú títo vodcovia a pracovníci k obetám. Podľa nich sa obety nemusia registrovať, sčítavať ani opatrovať a nemusí sa kontrolovať ich príjem, výdaj či stav ich mŕňania – takéto veci sa ich netýkajú – stačí, ak prideliť obety vodcom a pracovníkom a dajú im prednosť pri ich užívaní. Podľa nich je princípom to, čo povedia vodcovia a pracovníci – je na ich rozhodnutí, ako sa obety minú a prideliť. Veria, že byť zvolený za vodcu alebo pracovníka znamená, že človek už bol zdokonalený a že ako kňaz má privilégium užívať si obety, ako aj konečné slovo a právo na ich použitie a prideliťovanie. V niektorých cirkvách si vodcovia a pracovníci veci, ktoré bratia a sestry obetujú, poprezerajú, roztriedia a prefiltrujú ešte predtým, ako ich príslušný personál môže zaregistrovať, zaevidovať a uskladniť, pričom si nechajú, čo môžu použiť, zjesť, čo môžu zjesť, oblečú, čo si môžu obliecť, a to, čo nepotrebujú, priamo prideliť tomu, kto to potrebuje, čím rozhodnú namiesto Boha. To je ich princíp. O čo tu ide? Naozaj si myslia, že sú kňazi?

Nie je to úplne bez rozumu? (Je.) Sú aj iní vodcovia a pracovníci, ktorí vidia, že jednej rodine chýbajú dve stoličky, druhej chýba sporák a niekto je v zlom zdravotnom stave a potrebuje užívať výživové doplnky, a potom použijú peniaze Božieho domu na nákup všetkých týchto vecí. Pridelovanie, spotreba, výdavky a právo na použitie všetkých obiet patria týmto vodcom a pracovníkom – dáva to zmysel? Nie je tento prístup spôsobený tým, že niečo nie je v poriadku s ich poznaním? Na akom základe rozhodujú? Majú vodcovia a pracovníci právo mať pod kontrolou obety? (Nie.) Obety sú na to, aby ich spravovali, nie na to, aby ich kontrolovali a používali. Nemajú privilegium si ich užívať. Rovnajú sa vodcovia a pracovníci kňazom? Ľuďom, ktorí boli zdokonalení? Sú vlastníkmí obiet? (Nie.) Prečo teda bez povolenia rozhodujú o ich použití na nákup vecí pre tú či onú rodinu – prečo majú také právo? Kto im dal také právo? Hovoria pracovné opatrenia, že „prvá vec, ktorú by vodcovia a pracovníci mali urobiť po nástupe do funkcie, je prevziať úplnú kontrolu nad financiami Božieho domu“? (Nie.) Prečo si to teda čast' vodcov a pracovníkov myslí? V čom je problém? Keď nejaký brat alebo sestra obetuje drahý odev a na druhý deň ho má na sebe vodca alebo pracovník, o čo ide? Prečo sa obety, ktoré prinášajú bratia a sestry, dostávajú do rúk jednotlivca? A týmto „jednotlivcom“ nie je nikto iný ako vodca alebo pracovník. Nielenže nedokážu dobre spravovať obety – namiesto toho sa ako prví zmocňujú obiet a osobne si ich užívajú. O aký problém tu ide? Ak sa na tohto vodcu alebo pracovníka pozrieme z hľadiska toho, že pri spravovaní obiet nekoná skutočnú prácu, potom ho možno charakterizovať ako falošného vodcu – ale ak sa na neho pozrieme z hľadiska toho, že sa obiet zmocňuje a osobne si ich užíva, potom ho možno na sto percent charakterizovať ako antikrista. Ako je teda rozumné charakterizovať dotyčnú osobu? (Ako antikrista.) Je to falošný vodca a zároveň antikrist. Pri spravovaní obiet si falošní vodcovia prezrú všetky obety a poveria ľudí ich riadením. Ale predtým si čast' z nich uchvátia pre seba a bez povolenia rozhodnú o pridelení ďalšej časti. Zvyšné veci, ktoré nechcú alebo nepoznajú, ale nechcú ich dať preč, zatiaľ odložia bokom. Pokiaľ ide o to, kde sa tieto obety nachádzajú, či existuje vhodná osoba, ktorá by ich opatrovala, či by sa mali pravidelne kontrolovať, či ich niekto kradne alebo si ich privlastňuje, o tieto veci sa falošní vodcovia vôbec nestarajú. Ich princíp je takýto: „Už som si zaobstaral veci, ktoré si mám užiť, a veci, ktoré

potrebujem. Zvyšné veci, ktoré nepotrebujem, si môže vziať, kto chce; kto ich chce spravovať, nech ich spravuje. Patria tomu, kto si ich uchmatne prvý – komu sa dostanú do rúk, ten si prílepí. “Aký je to princíp a logika? Takíto ľudia sú jednoducho diabli a beštie!

Raz jeden falošný vodca povedal, že v sklade je dosť veľa vecí, a Ja som sa ho opýtal, či ich zaregistroval. Povedal: „Ani neviem, čo niektoré z tých vecí sú, takže sa nedajú zaregistrovať.“ Povedal som: „To je nezmysel. Ako by si ich nemohol zaregistrovať? Mali by o nich existovať záznamy z doby, keď ich sem prvýkrát priniesli!“ „Bolo to už dosť dávno, nedá sa to zistiť.“ Čo sú to za reči? Preberá zodpovednosť? (Nie.) Povedal som: „Je tam nejaké oblečenie – pozri sa, ktorí bratia a sestry ho potrebujú, a rozďaj im ho.“ „Niečo z neho je už nemoderné. Nikto o to nemá záujem.“ Povedal som: „Rozďaj to, čo bratia a sestry potrebujú, a s tým, čo nepotrebujú, nalož primerane.“ Nedokončil to. Bol svedomitý a usilovný? Keď sa od neho žiada, aby vykonal nejakú prácu, stále sa sťažuje, hovorí negatívne veci a poukazuje na ťažkosti. To, čo nepovie, je, že s týmito vecami dobre naloží podľa princípov. Nemá vôbec žiadny úmysel sa podriaadiť. Je jedno, akú požiadavku na neho niekto má, stále hovorí o ťažkostiach, akoby si myslel, že ak tú osobu takýmto spôsobom umlčí, vyhrá, získa prevahu a potom bude mať svoju prácu hotovú. Čo je to za stvorenie? Nestal si sa vodcom alebo pracovníkom preto, aby si spôsobil problémy, alebo aby si poukazoval na ťažkosti a problémy – stal si sa ním preto, aby si riešil problémy a zvládal ťažkosti. Ak si vo svojej práci skutočne schopný, potom, ako poukážeš na problémy a ťažkosti, budeš pokračovať a povieš, ako ich zvládneš a vyriešiš podľa princípov. Falošní vodcovia vedia len kričať heslá, kázať učenie, viesť silné reči, hovoriť o objektívnych odôvodneniach a výhovorkách – nemajú vôbec žiadnu skutočnú pracovnú schopnosť a pri spravovaní obiet takisto nedokážu konať podľa princípov ani si plniť svoju zodpovednosť. Takí sú slabomyselní a neschopní, a napriek tomu majú pocit, že teraz, keď sú vodcami alebo pracovníkmi, majú privilégia a postavenie, majú významnú identitu a sú vlastníkami a užívateľmi obiet. Tento druh falošných vodcov vie len to, ako si užívať privilégium mŕtvania obiet – nevidí ani neodhalí žiadne prípady neprimeraného, bezhlavého mŕtvania obiet, a aj keď ich vidí, neurobí nič, aby ich riešil. Prečo je to tak? Je to preto, lebo vie len to, ako si užívať

pocit nadradenosti, ktorý sa spája s tým, že je vodcom alebo pracovníkom – vôbec nerozumie Božím požiadavkám na vodcov a pracovníkov ani princípom konania práce Božieho domu. Je to len naničhodník, odpad a je len slabomyseľný. Nie je nechutné, že takíto popletení ľudia si ešte chcú užívať výhody postavenia? Čo ste pochopili z nášho odhalenia tohto druhu falošného vodcu? Hneď ako sa takýto človek stane vodcom alebo pracovníkom, chce spriadať plány ohľadom obiet a chamtivo sa na ne pozerá. Na prvý pohľad je vidieť, že už dlho baží po tom, aby mohol márnوترratne míňať peniaze a mrhať obetami. Teraz má konečne príležitosť; môže takto svojvoľne míňať peniaze a používať Božie obety, ako sa mu zachce, a užívať si veci, pre ktoré nepracoval. Jeho chamtivá pravá tvár sa tak úplne odhalí. Vidíte takýchto ľudí medzi minulými a súčasnými vodcami a pracovníkmi? Vždy si nesprávne vysvetľujú zodpovednosti a definíciu vodcov a pracovníkov, a hneď ako sa stanú vodcami alebo pracovníkmi, považujú sa za pánov Božieho domu, zaraďujú sa medzi kňazov a myslia si, že sú významnými osobnosťami. Nie je to trochu slabomyseľné? Znamená to, že keď sa niekto stane vodcom alebo pracovníkom, už nie je skazeným človekom? Znamená to, že sa okamžite stane posvätenou osobou? Keď sa stane vodcom, už nevie, kým je, a myslí si, že by si mal užívať obety – nie sú takíto ľudia slabomyseľní? Takíto ľudia sú určite slabomyseľní, nemajú rozum normálnej ľudskej prirodzenosti. Dokonca ani po tom, ako sme o tom takto hovorili v duchovnom spoločenstve, stále nevedia, aké sú povinnosti a zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Takíto vodcovia a pracovníci určite existujú a prejavy takýchto ľudí sú dosť zjavné a výrazné.

Toto sú v podstate prejavy rôznych druhov falošných vodcov, pokiaľ ide o opatrovanie obiet. Tí s vážnejšími problémami nespádajú do kategórie falošných vodcov – sú to antikristi. Takže tento rozsah musíte dobre pochopiť. Ak je niekto falošný vodca, tak ním je – nemôže byť charakterizovaný ako antikrist. Antikristi sú oveľa podležší ako falošní vodcovia, pokiaľ ide o ľudskú prirodzenosť, konanie, prejavy a podstatu. Väčšina falošných vodcov má slabú kvalitu, sú slabomyseľní, chýba im pracovná schopnosť, majú skreslené chápanie a nemajú duchovné porozumenie, ich charakter je nízky, sú sebeckí a odporní a ich srdcia nie sú na správnom mieste. To spôsobuje, že nedokážu konať a nekonajú skutočnú prácu, pokiaľ ide o opatrovanie

obiet, a to ovplyvňuje primerané spravovanie a vhodné opatrovanie obiet. Časť obiet sa dokonca dostane do rúk zlých ľudí, pretože falošní vodcovia zanedbávajú svoje zodpovednosti, nevykonávajú skutočnú prácu a nekonajú v súlade s princípmi a požiadavkami Božieho domu – aj tento druh problému sa vyskytuje pomerne často. Rôzne prejavy falošných vodcov pri opatrovaní obiet sú v podstate odhalené takto: ich charakter je nízky, sú sebeckí a odporní, ich chápanie je skreslené, chýba im pracovná schopnosť, ich kvalita je slabá, vôbec nehládajú pravdy-princípy a sú ako hlúpi a slabomyseľní ľudia. Niektorí môžu povedať: „Uznávame všetky ostatné prejavy, ktoré si odhalil, ale ak sú hlúpi a slabomyseľní, ako sa mohli stať vodcami?“ Uznávate, že niektorí vodcovia a pracovníci sú hlúpi a slabomyseľní? Existujú takí ľudia? Niektorí môžu povedať: „Príliš nás podceňuješ. Všetci sme moderní ľudia, absolventi vysokých alebo stredných škôl – máme vynikajúcu schopnosť rozlišovať, pokiaľ ide o túto spoločnosť a ľudstvo. Ako by sme si mohli zvoliť za vodcu slabomyseľného človeka? To by sa nemohlo stať!“ Čo je na tom nemožné? Väčšina z vás je slabomyseľná a tiež nedostatočne inteligentná, takže je pre vás až príliš ľahké zvoliť si za vodcu slabomyseľného človeka. Prečo hovorím, že väčšina z vás je slabomyseľná? Pretože väčšina z vás, bez ohľadu na to, koľko ste toho zažili, nedokáže prekuknúť podstatu vecí a nedokáže pochopiť princípy. Dokážete celé roky len dodržiavať predpisy, opakovane používať rovnaký prístup bez zmeny a nedokážete pochopiť princípy bez ohľadu na to, ako sa vám o pravde hovorí v duchovnom spoločenstve. V čom je problém? Vaša kvalita je príliš slabá. Nedokážete prekuknúť podstatu alebo koreň problémov, nie ste schopní nájsť zákonitosti vývoja vecí a už vôbec nie dodržiavať princípy, ktoré by ste mali mať pri konaní vecí – tomu sa hovorí byť slabomyseľný. Ako dlho vám všetkým trvá, kým pochopíte princípy vecí, ktoré sa týkajú vašich povinností? Existujú ľudia, ktorí sa niekoľko rokov venujú práci s textom, ale aj teraz sú články a scenáre, ktoré píšete, stále len prázdnyimi slovami, stále nedokážete pochopiť princípy a nevedia, čo je realita, ani ako povedať niečo skutočné. To znamená mať príliš slabú kvalitu a príliš nízku inteligenciu. Nebolo by s vašou inteligenciou až príliš ľahké zvoliť si za vodcu slabomyseľného človeka? A nielenže by si ho zvolil, ale aj by si sa na neho upäl. Keď by mal byť prepustený, nechcel by si, aby sa to stalo. O dva roky neskôr, keď by si ho prezrel a pochopil, vtedy by si

dokázal rozlíšiť, že je to falošný vodca. No vtedy, bez ohľadu na to, čo ti bolo povedané, by si nedovolil, aby bol prepustený. Nie si ešte slabomyseľnejší ako on? Prečo hovorím, že niektorí vodcovia a pracovníci majú nedostatočnú inteligenciu? Je to preto, lebo vedia vykonávať len tú najjednoduchšiu prácu. Pokiaľ ide o trochu zložitejšiu prácu, nevedia, ako ju vykonávať, keď narazia na malú ťažkosť, nevedia, ako ju zvládnuť, a keď dostanú ďalšiu prácu, nevedia, čo si s ňou počať. Nejde o problém s ich inteligenciou? Nevyberáte takých vodcov? A obdivne sa pred nimi klaniate: „Veria v Boha bez toho, aby si hľadali životného partnera, a Bohu sa vydávajú už viac ako dvadsať rokov. Majú odhodlanie trpieť a svoju prácu berú naozaj vážne.“ „Rozumejú však princípom vo svojej práci?“ „Ak nie oni, tak kto?“ A pri kontrole sa ukáže, že ich práca je totálny chaos – nie sú schopní vykonať žiadnu prácu. Povedia sa im princípy ich práce, ale nikdy nevedia, ako ju vykonávať. Stále sa len pýtajú a nevedia, čo robiť, pokiaľ sa im to nepovie priamo. Povedať im princípy je to isté, ako nepovedať nič; aj keď sú princípy vymenované jeden po druhom, stále nebudú vedieť, ako prácu vykonať. Existujú takíto vodcovia? Je jedno, ako sa im princípy povedia, nerozumejú im a nedokážu prácu vykonať. Hovorte s nimi v duchovnom spoločenstve alebo ich poučujte o tých istých slovách alebo veciach niekoľkokrát a aj tak nepochopia a problém zostane potom úplne nevyriešený – stále sa budú pýtať, čo robiť, a nebude prijateľné, ak sa vynechá jediná veta. Nie sú slabomyseľní? Nie sú títo slabomyseľní vodcovia zvolení vami? (Sú.) To nemôžete poprieť, však? Takíto vodcovia v každom prípade existujú.

Rôzne prejavy falošných vodcov, o ktorých sme dnes hovorili v duchovnom spoločenstve, sa týkajú hlavne práce na spravovaní obiet. Prostredníctvom nášho odhalenia rôznych prejavov falošných vodcov by ľudia mali vedieť, že spravovanie obiet je dôležitá práca pre vodcov a pracovníkov a že by ju nemali prehliadať. Hoci sa táto práca so všeobecnými záležitosťami líši od inej práce, súvisí s normálnym fungovaním ostatnej práce Božieho domu. Takže spravovanie obiet je veľmi dôležitá a kľúčová práca. V čom je dôležitá? Veci opatrované pri práci na spravovaní obiet patria Bohu – aby som to povedal trochu nevhodne, tieto veci sú Boží osobný majetok, takže vodcovia a pracovníci by mali o to viac k tejto práci pristupovať z celého srdca, svedomite a usilovne. Ak sa na túto prácu pozrieme z hľadiska jej

povahy, nemyslím si, že je prehnané zaradiť ju medzi administratívnu prácu. Dôvod, prečo ju zaradiťujeme do kategórie administratívnej práce, je ten, že vykonávanie tejto práce súvisí s postojmi ľudí k Bohu a k Jeho majetku. Preto je potrebné, aby ľudia mali pri vykonávaní tejto práce správny postoj a pochopili správne princípy. Do kategórie administratívnej práce ju zaradiťujeme preto, aby vodcovia a pracovníci pochopili, že je veľmi dôležité ju vykonávať a že je veľmi vážnou úlohou a veľmi ťažkým bremenom. Je to preto, aby pochopili, že by k nej nemali pristupovať ako k bežnej práci so všeobecnými záležitosťami – že musia presne a hlboko poznať jej dôležitosť a potom k nej pristupovať z celého srdca, svedomite a usilovne. Ľudia môžu byť voči iným ľuďom nepozorní – nie je veľkým problémom, ani keď sa vyskytnú chyby. Nalieham však na ľudí, aby neboli popletení, aby neboli povrchní a aby v tom, ako zaobchádzajú s Bohom, nemali len plno rečí a nekonali. Dobre konať prácu na spravovaní obiet je pre vodcov a pracovníkov dôležitým poverením od Boha.

8. mája 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (13)

Naše posledné duchovné spoločenstvo na zhromaždení bolo o jedenástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov. V duchovnom spoločenstve sme hovorili o zodpovednosti, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť, a práci, ktorú by mali vykonávať pri ochrane obiet. Akú prácu by mali vodcovia a pracovníci vykonávať pri opatere obiet? (Prvou úlohou je opatrovať ich. Druhou je kontrolovať účty. Tretou je sledovať, prešetrovať a kontrolovať, či sú rôzne výdavky v súlade s princípmi. Musí sa vykonávať prísne preverovanie a neprimerané výdavky musia byť prísne obmedzené. Najlepšie je zabrániť plytvaniu a mrhaniu skôr, ako k tomu dôjde. Ak už k tomu došlo, zodpovední sa musia zodpovedať. Nielenže by sa mali udeľovať varovania, ale musí sa požadovať aj náhrada.) V podstate ide o toto. Hlavnou vecou je ochraňovať obety, potom kontrolovať účty a následne sledovať a kontrolovať výdavky a správne ich používať a mýňať. Po ukončení nášho duchovného spoločenstva o jedenástej zodpovednosti majú teraz ľudia presné chápanie a poznanie obiet a tiež vedia, akú prácu musia vodcovia a pracovníci vykonávať pri ochraňovaní obiet, ako aj to, ako túto prácu vykonávajú falošní vodcovia a aké je pri tom ich konkrétne správanie. Či už je naše duchovné spoločenstvo o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, alebo o rôznych spôsoboch správania falošných vodcov, a či už je to duchovné spoločenstvo o pozitívach, alebo odhalení negatív, jeho hlavným účelom je, aby ľudia pochopili, ako správne vykonávať prácu ochrany obiet a ako odstrániť nerozumné praktiky pri ochraňovaní, vynakladaní a rozdeľovaní obiet. Všetci Boží vyvolení – či už sú to vodcovia a pracovníci, alebo nie – by si mali plniť svoju zodpovednosť pri ochraňovaní obiet. Aká je to teda zodpovednosť? Je to dohliadať a pohotovo hlásiť akékoľvek zistené problémy – teda plniť funkcie dohľadu a hlásenia. Nemyslite si, že „ochraňovanie obiet je zodpovednosťou vodcov a pracovníkov a nemá nič spoločné s nami, obyčajnými veriacimi“. Tento názor je nesprávny. Keďže ľudia pochopili tieto pravdy, mali by si plniť svoju zodpovednosť. V prípade problémov, ktoré vodcovia a pracovníci nedokážu identifikovať, alebo v prípade slepých miest, ktoré nie je ľahké odhaliť, ak niekto zistí akékoľvek problémy z dôvodu nerozumnosti alebo problémy

porušujúce princípy pri ochraňovaní, rozdeľovaní a používaní obiet, mal by ich pohotovo nahlásiť vodcom a pracovníkom, aby sa zabezpečilo rozumné ochraňovanie, používanie a rozdeľovanie obiet. To je zodpovednosť každého z Božieho vyvoleného ľudu.

Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (prvá časť)

Keďže sme teraz ukončili duchovné spoločenstvo o jedenástej zodpovednosti, prejdeme k dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ Čo je hlavným obsahom tejto zodpovednosti? Ide v nej predovšetkým o požiadavku, aby vodcovia a pracovníci riešili rôzne osoby, udalosti a veci v cirkvi – ako aj rôzne problémy –, ktoré narúšajú, vyrušujú a poškodzujú normálny poriadok cirkvi. Čo musia vodcovia a pracovníci najprv pochopiť, aby účinne podchytili a vyriešili tieto problémy, plnili si svoje zodpovednosti a dobre vykonávali túto prácu? Táto zodpovednosť predstavuje „pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi“; toto je rozsah tejto práce. Na základe cieľa a rozsahu je jasné, ktoré problémy treba vyriešiť a akú prácu a zodpovednosti majú vodcovia a pracovníci prevziať. Čo je v rámci dvanástej zodpovednosti hlavnou požiadavkou na vodcov a pracovníkov? Je to zastaviť a obmedziť rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia, zvrátiť situáciu a zároveň hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich. Aké predpoklady musia byť splnené, aby sa to dalo urobiť? Ak vidíš rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú, vyrušujú a poškodzujú normálny

poriadok cirkvi, no myslíš si, že to nie sú problémy, potom je to problém. To naznačuje, že nevieš pochopiť podstatu problému, teda nerozumieš škodu, ktorú môže narušanie a vyrušovanie cirkevného života priniesť práci cirkvi, a aké dôsledky a vplyvy to môže mať na život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Môžu takíto vodcovia a pracovníci ešte dobre vykonávať cirkevnú prácu? Dokážu vyriešiť problémy a zvrátiť situáciu? (Nie.) Čo je teda kľúčovým bodom, o ktorom sa tu bude hovoriť v duchovnom spoločenstve? Je to tak, že len ak vodcovia a pracovníci najprv pochopia pravdy-princípy, môžu vidieť podstatu rôznych problémov a účinne vyriešiť rôzne skutočné problémy. Aby vodcovia a pracovníci dobre vykonávali cirkevnú prácu, musia najprv vedieť, aké problémy sa v cirkevnej práci bežne vyskytujú. Potom musia presne pochopiť, rozlíšiť a posúdiť povahu vzniknutých problémov, či ovplyvňujú cirkevnú prácu a normálny poriadok cirkevného života a či majú povahu narušania a vyrušovania cirkevnej práce. Toto je veľmi dôležitá záležitosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci najprv pochopiť. Až po jej pochopení je možné tieto problémy účinne riešiť a byť schopný „zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu“, ako sa uvádza v dvanástej zodpovednosti. Stručne povedané, pred riešením problému musíš najprv pochopiť, v čom problém spočíva, aké sú s ním spojené stavy a situácie, aká je povaha problému, aký je závažný, ako ho rozobrať a rozlíšiť a ako presne praktizovať. Toto je to, čo musia vodcovia a pracovníci najprv pochopiť. Keďže vodcovia a pracovníci potrebujú týmto veciam porozumieť, poďme o nich hovoriť v duchovnom spoločenstve konkrétne z niekoľkých hľadísk, aby vodcovia, pracovníci aj Boží vyvolený ľud pochopili, ako čeliť týmto problémom, keď sa objavajú, ako ich dať do súvislosti s Božími slovami a ako použiť pravdy-princípy na ich vyriešenie. Týmto spôsobom, keď sa vodcovia a pracovníci stretnú s ťažkosťami, ktoré nedokážu vyriešiť, celý Boží vyvolený ľud im môže čeliť spoločne a hľadať pravdu na ich riešenie, a keď sa stretnú s problémami narušenia a vyrušenia v cirkevnej práci, každý sa môže postaviť, aby ich zastavil a obmedzil. Zároveň môžu v prípade negatívnych osôb a záležitostí vykonať verejný rozbor, rozlišovanie a charakterizáciu, čím sa umožní, aby sa tieto problémy zastavili, obmedzili a odstránili pri koreni. Začnime teda v duchovnom spoločenstve hovoriť o tých najkonkrétnejších problémoch.

Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život

Kde by mali vodcovia a pracovníci začať, aby odhalili problémy, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi? Mali by začať skúmaním cirkevného života, aby tieto problémy odhalili. Máte všetci aspoň nejakú predstavu o tom, ktoré problémy, čo sa bežne vyskytujú v cirkevnom živote, majú povahu narušenia a vyrušenia? Nech je v cirkvi akýkoľvek počet ľudí, určite sa nájde viac než len zopár takých, ktorí by narúšali a vyrušovali cirkevnú prácu. O akých skutkoch narušenia a vyrušenia ste sa dozvedeli? (Neustále odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde na zhromaždeniach, bez zamerania sa na kľúčové otázky.) (A tiež neustále hovorenie slov a učení.) Odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde. Napríklad, keď ostatní v duchovnom spoločenstve hovoria o tom, ako verne konať svoju povinnosť, oni hovoria o tom, ako sa dobre starať o manžela (alebo manželku) a deti. Keď ostatní v duchovnom spoločenstve hovoria o tom, že verné konanie povinnosti má uspokojiť Boha a podriať sa Mu, oni hovoria o tom, že verné konanie povinnosti má priniesť požehnanie pre rodinu a blízkych. Nie je to odbočovanie od témy? (Áno.) Ak ich neprerušíte, budú hovoriť donekonečna. Ak ich obmedzíte, nahnevajú sa a z hanby sa rozzúria, čím svoje zlé správanie ešte vystupňujú. Tento problém potom svojou povahou predstavuje narušenie a vyrušenie, čo je veľmi vážne. Hoci odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde je bežný problém, objektívne povedané, môže narušiť a vyrušiť život cirkvi. Toto je prvý problém. Čo sa týka druhého bodu, „hovorenia slov a učení“, či sa to kvalifikuje ako narušenie a vyrušenie, závisí od závažnosti prípadu. Niektorí ľudia hovoria slová a učenia, pretože im chýba pravda-realita; len čo otvoria ústa, sú to samé slová a učenia, len prázdne teórie. Ich úmyslom však nie je zavádzať ostatných a získať si ich úctu. S obmedzeniami a odhováraním získajú sebauvedomenie a potom budú hovoriť menej slov a učení a už nebudú brániť bratom a sestrám v život-vstupe. To sa nepovažuje za narušenie a vyrušenie. Avšak tí, ktorí úmyselne hovoria slová a učenia s úmyslom zavádzať ostatných, robia tak aj vtedy, keď veľmi dobre vedia, že to, čo hovoria, sú slová a učenia. Ich cieľom je získať si úctu ostatných; chcú ľudí pritiahnuť na svoju

stranu, zaviesť ich a zmocniť sa postavenia. Toto je svojou povahou dosť vážne. Svojou povahou sa to líši od toho, keď niekto dokáže hovoriť len slová a učenia, pretože nerozumie pravde. Takéto správanie predstavuje narušenie a vyrušenie. Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote, sú všadeprítomné. Nie sú to len problémy ako hovorenie slov a učení alebo odbočovanie od témy. Aké sú ďalšie? (Vytváranie klik, rozsievanie nezhôd a tlmenie pozitivity ostatných.) (Je tu tiež ventilovanie negativity a vytváranie problémov a neustále obťažovanie ľudí.) (Keď majú niektorí ľudia predstavy o pracovných opatreniach Božieho domu, šíria tieto predstavy a ventilujú svoju negativitu, čím spôsobujú, že aj v ostatných vznikajú predstavy o pracovných opatreniach.) Tieto veci sa už kvalifikujú ako narušenia a vyrušenia. Vytváranie klik je jedna vec, rozsievanie nezhôd druhá, spolu s trýznením a napádaním ľudí, šírením predstáv, ventilovaním negativity, šírením nepodložených fám a súperením o postavenie – to všetko sú narušenia a vyrušenia. Tieto problémy sú svojou povahou oveľa vážnejšie ako odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde. Je tu tiež záležitosť týkajúca sa volieb. Aký typ problémov, ktoré vznikajú počas volieb, súvisí s narušením a vyrušením? Napríklad manipulácia s hlasmi – sľubovanie výhod s cieľom zabezpečiť si hlasy. Toto je jeden zo spôsobov, ako podkopať voľby. A tajné operácie – ovplyvňovanie myslenia ľudí v zákulisí s cieľom získať ich na svoju stranu, zaviesť ich a presvedčiť ich, aby za vás hlasovali. Toto všetko sú problémy, ktoré vznikajú počas volieb. Predstavujú narušenia a vyrušenia? (Áno.) Tieto problémy sa súhrnne označujú ako porušovanie volebných princípov. Ďalšou záležitosťou je táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí. Niekto môže na zhromaždenia chodiť kvôli tomuto – nie aby pochopil pravdu alebo v duchovnom spoločenstve hovoril o Božích slovách, ale aby si vybavoval osobné záležitosti. Je takýto problém vážneho druhu? (Áno.) Tiež to predstavuje narušenie a vyrušenie.

Teraz si zhrňme rôzne problémy narušenia a vyrušenia, ktoré sa vyskytujú v cirkevnom živote: Po prvé, časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde; po druhé, hovorenie slov a učení s cieľom zavádzať ľudí a získať si ich úctu; po tretie, táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí; po štvrté,

vytváranie klík; po piate, súperenie o postavenie; po šieste, rozsievanie nezhôd; po siedme, napádanie a trýznenie ľudí; po ôsme, šírenie predstáv; po deviate, ventilovanie negativity; po desiate, šírenie nepodložených fám; a po jedenáste, porušovanie volebných princípov. Celkovo jedenásť. Týchto jedenásť prejavov predstavuje problémy narušenia a vyrušenia, ktoré sa často vyskytujú v cirkevnom živote. Ak sa počas cirkevného života vyskytnú tieto problémy, je potrebné, aby sa vodcovia a pracovníci postavili, zastavili ich, obmedzili ich a nedovolili im nekontrolovane sa rozvíjať. Ak ich vodcovia a pracovníci nedokážu obmedziť, potom by sa mali spojiť všetci bratia a sestry, aby ich obmedzili. Ak dotyčná osoba nemá zlú ľudskú prirodzenosť a narušenia a vyrušenia nespôsobuje úmyselne, len jej jednoducho chýba pochopenie pravdy, dá sa jej pomôcť a podporiť ju prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde. Ak je človek, ktorý spôsobuje narušenia a vyrušenia, zlý a prípad je menej závažný, potom by sa jeho narušenia a vyrušenia mali zastaviť a obmedziť prostredníctvom duchovného spoločenstva a odhalenia. Ak je ochotný činiť pokánie a už viac nehovorí ani nekoná spôsobmi, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia, je ochotný byť najmenej významným členom v cirkvi, dokáže svedomito počúvať a poslúchať a robí čokoľvek, čo cirkev zariadi, pričom prijíma obmedzenia stanovené bratmi a sestrami, potom môže dočasne zostať v cirkvi. Ale ak to neprijme a namiesto toho sa stavia proti väčšine a je voči nej nepriateľský, potom by sa mal urobiť druhý krok – jeho vyčistenie. Je tento prístup vhodný? (Áno.)

I. Časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde

Teraz budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o rôznych osobách, udalostiach a veciach, ktoré sa objavujú v živote cirkvi a svojou povahou predstavujú narušenia a vyrušenia. Prvou z nich je časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde. Ako určíme, kedy ide o odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde? Ako môžeme jasne rozpoznať slová duchovného spoločenstva, ktoré odbočili od témy? Odbočujete často od témy pri svojom duchovnom spoločenstve o pravde? (Áno.) Ako ďaleko musí tento problém zájsť, aby sa jeho povaha považovala za narušenie a vyrušenie? Ak by sa každý prípad odbočenia od témy pri duchovnom spoločenstve

o pravde charakterizoval ako narušenie a vyrušenie, nebáli by sa ľudia v budúcnosti v cirkevnom živote hovoriť alebo sa zúčastňovať na duchovnom spoločenstve? A ak sa ľudia boja byť v duchovnom spoločenstve, neznamená to, že tento problém jasne nepochopili? (Áno.) Takže keď sa presne určí, aký druh odbočovania od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde predstavuje narušenie a vyrušenie, väčšina ľudí sa od svojich obmedzení oslobodí. Keďže aj pri bežnom rozhovore odbočujete od témy, pri duchovnom spoločenstve o pravde je to o to bežnejšie. Preto je nevyhnutné hovoriť o tom v duchovnom spoločenstve veľmi jasne, aby ste sa vyhli obmedzovaniu. Nedovoľte, aby vás strach z odbočenia od témy a z prípadného narušenia a vyrušenia odradil od rozprávania a vy ste sa už neodvážili hovoriť v duchovnom spoločenstve napriek tomu, že máte poznanie, alebo – keď chcete hovoriť v duchovnom spoločenstve –, aby vás najprv prinútil zvážiť: „Súvisí to, čo chcem povedať, s témou? Nie je to odbočenie od témy? Mal by som si myšlienky najprv spísať a načrtnúť, kým sa ozvem, a potom sa držať osnovy, aby som za žiadnych okolností neodbočil od témy. Ak odbočím od témy, nikomu to neprospeje a premrhám drahocenný čas zhromaždenia. Ovplyvní to pochopenie pravdy u bratov a sestier. A ak to bude vážne, mohlo by to dokonca narušiť a vyrušiť život cirkvi.“ Ako by sme sa teda mali pozerat' na záležitosť odbočovania od témy? Po prvé, musíme zvážiť, či je odbočenie od témy pre bratov a sestry prospešné, a potom musíme jasne vidieť, aké dôsledky má odbočenie od témy na život cirkvi. Takto jasne uvidíme, že odbočenie od témy nie je malý problém; vo vážnych prípadoch môže dokonca predstavovať narušenie a vyrušenie života a práce cirkvi. Povedzme, že si k nejakej téme vyhl'adáte úryvok z Božích slov, aby ste v duchovnom spoločenstve hovorili o svojom poznaní a pochopení; alebo predpokladajme, že k nejakej téme hovoríte v duchovnom spoločenstve o poznaní, ktoré ste získali, o pravdách, ktoré ste pochopili, a o Božích úmysloch, ktoré ste pochopili z niečoho, čo ste zažili; alebo povedzme, že vaše duchovné spoločenstvo o určitej téme je trochu zdĺhavé a nevyjadrujete sa o nej veľmi jasne, pričom sa niekoľkokrát opakujete – odbočujete v týchto situáciách od témy? Nič z toho sa za odbočenie od témy nepovažuje. Čo je teda odbočenie od témy? O odbočenie od témy ide vtedy, keď vaše slová majú len malý alebo nemajú žiadny vzťah k téme duchovného spoločenstva, keď ide len o táranie o vonkajších

záležitostiach a ľudí to vôbec nebuduje. To je úplné odbočenie od témy. Teraz si povieme, čo znamená spôsobovať narušenie a vyrušenie. Pokiaľ ide o odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde, aké slová a správanie predstavujú narušenie a vyrušenie? V čom je tu podstata problému? Ako predstavuje odbočenie od témy svojou povahou narušenie a vyrušenie? Nestojí za to o tom hovoriť v duchovnom spoločenstve? Keď o tom budeme hovoriť, pochopíte, čo znamená odbočiť od témy? (Áno.) Odpovedzte teda na túto otázku. (Keď niekto v duchovnom spoločenstve hovorí o témach, ktoré nesúvisia s pravdou – napríklad prázdne reči a rozprávanie o domácich záležitostiach, diskusia o veciach týkajúcich sa spoločenských trendov, ktoré vyrušujú srdcia ľudí, bránia im stíšiť sa pred Bohom a rozjímať o Jeho slovách – také duchovné spoločenstvo odbočilo od témy.) Koľkých hlavných bodov sa to týka? (Jedným je, že témy nesúvisia s pravdou.) To je veľmi dôležitý bod: nesúvis s pravdou. Jedným bodom sú prázdne reči a táranie o domácich záležitostiach. Ďalším je rozprávanie o tradičnej kultúre, o ľudskom morálnom myslení a o veciach, ktoré ľudia považujú za vznešené, akoby boli pravdou. V tom spočíva problém skresleného chápania; žiadna z týchto vecí nesúvisí s pravdou. Božie slová napríklad hovoria: „Mladí ľudia by nemali byť bez aspirácií.“ Niekto v duchovnom spoločenstve povie: „Od dávnych čias sa hrdinovia objavovali už v mladom veku,“ alebo: „Ambície nie sú obmedzené vekom.“ Alebo keď hovoríš o tom, ako sa báť Boha, oni v duchovnom spoločenstve povedia: „Božie oko všetko vidí“; „Keď človek koná, Nebo sa díva“; „Ak máš čisté svedomie, nemusíš sa báť, že ti na dvere zaklopú duchovia“; alebo „Srdce človeka sa musí prikláňať k dobru“. Nie je to odbočenie od témy? Nie je to tak, že tieto slová nesúvisia s pravdou? Čo sú to za slová? (Satanské filozofie.) Sú to satanské filozofie a patria tiež do tradičnej kultúry určitého etnika. Prvým prejavom odbočenia od témy je, keď preberaná téma nesúvisí s pravdou. Je to vtedy, keď niekto hovorí o filozofiách a teóriách, ktoré neverci považujú za správne a vznešené, a násilne ich spája s pravdou. To je odbočenie od témy. Téma nesúvisí s pravdou – tento prejav by mal byť ľahko pochopiteľný. Druhým prejavom je, keď diskutované témy vyrušujú myseľ ľudí. Keď sa v duchovnom spoločenstve nehovorí o pravde, ale o poznaní, učenosti, filozofii a práve, alebo o spoločenských javoch a rôznych zložitých medziľudských

vzťahoch, vyrušuje to myseľ ľudí. Deje sa to vtedy, keď niekto vydáva za pravdu otázky, ktoré sa v podstate pravdy netýkajú a nemajú s ňou vôbec nič spoločné. To spôsobuje zmätok v myšliach ostatných a ako počúvajú, ich myslenie prechádza od duchovného spoločenstva o pravde k vonkajším záležitostiam. Ako sa títo ľudia potom správajú? Začnú sa zameriavať na poznanie a učenosť. Vyrušovanie mysle ľudí je svojou povahou vážna vec. Tretím prejavom je, keď ľudia kvôli diskutovaným témam nesprávne chápu Boha, čo vedie k nejasnosti vo víziách. Niektorí ľudia sami nemajú v pravde jasno, no chcú sa tváriť, že jasno majú a rozumejú. Takže keď v duchovnom spoločenstve hovoria o pravde, pridávajú do svojich slov nejaké hlboké učenia, miešajú dokopy náboženské učenia, ktoré počuli a pochopili, a hovoria nepodložene a prehnane. Keď si ich ľudia vypočujú, strácajú jasnosť vo víziách; nevedia, o akej pravde presne chcel ten človek hovoriť. Čím viac počúvajú, tým sú viac zmätení a tým menšia je ich viera v Boha. Môžu dokonca nesprávne pochopiť Boha. Ľudia z tohto rozhovoru nielenže neodchádzajú s pochopením pravdy – ich myseľ sa stáva zmätenou. Má to negatívny účinok. Taký je dôsledok odbočenia od témy.

Odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde sa prejavuje niekoľkými spôsobmi a každý z nich svojou povahou predstavuje vyrušenie pre život-vstup ľudí. Keď si ľudia vypočujú takéto duchovné spoločenstvo, nechýba im len jasné pochopenie pravdy a cesta praktizovania. Namiesto toho je ich myseľ zmätená, pravda sa im čoraz viac zahmlieva a osvoja si aj nesprávne výklady a mylné chápania. To je vplyv a nepriaznivý dôsledok, ktorý má na ľudí odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde. Každý z týchto troch prejavov je svojou povahou dosť vážny. Napríklad prvý je, že „preberaná téma nesúvisí s pravdou“. Hovorenie vecí, ktoré sa zdajú byť správne, ale nie sú, a prinášanie satanských vecí, ako je ľudské poznanie, filozofia, teórie, tradičná kultúra a slávne výroky známych osobností do cirkvi, aby ich kázali a analyzovali, využívanie príležitosti hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby zavádzali ľudí – to pre nich predstavuje vyrušenie. To je svojou povahou veľmi vážne. Ak by také duchovné spoločenstvo počúval človek so schopnosťou rozlišovať, povedal by: „To, čo hovoríš, nie je správne; nie je to pravda. To, o čom hovoríš, je morálne správanie a výroky, ktoré si neverci myslia, že sú dobré. Sú to zásady nevercov, ako si počínať a

zaobchádzať so svetom, ktoré v podstate nesúvisia s pravdou.“ Niektorí ľudia však nemajú schopnosť rozlišovať, a keď si vypočujú tieto bludy, dokonca s nimi súhlasia a dodržiavajú ich ako pravdu. Ak to vodcovia a pracovníci v takýchto chvíľach nezastavia a neobmedzia, ak o tom nehovoria v duchovnom spoločenstve a nerozoberajú to, aby ľudia získali schopnosť rozlišovať, potom by niektorí z Božieho vyvoleného ľudu mohli byť zavedení. Aké sú dôsledky toho, že je niekto zavedený? Uveria, že veci, ktoré hlásajú slávni ľudia z neveriaceho sveta a ktoré ľudia považujú za správne, dobré a hlboké, ako sú ľudové príslovia a maximy a teórie slávnych ľudí o počínaní si, sú všetky správne a že sú pravdou, rovnako ako Božie slová. Neboli zavedení? Navonok sa zdá, že hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, ale v skutočnosti je to zmiešané s niektorými ľudskými myšlienkami a niektorými satanovými zavádzajúcimi filozofiami, a to pre ľudí očividne predstavuje vyrušenie. Ak niekto zavádza ľudí tým, že vydáva satanovu filozofiu a ľudské poznanie za pravdu, potom by vodcovia a pracovníci mali túto záležitosť odhaliť a rozobrať, aby bratia a sestry rástli v schopnosti rozlišovať a pochopili, čo je skutočná pravda. Toto je práca, ktorú by mali robiť vodcovia a pracovníci. Druhým prejavom je „vyrušovanie mysle ľudí“. Niektorí ľudia sa vždy chopia príležitostí na duchovné spoločenstvo o pravde, aby hovorili o veciach, ktoré sa zdajú byť správne, ale nie sú, a vyzdvihujú ľudské poznanie, učenosť, dary a talenty. Hovoria tiež o morálnych normách, tradičnej kultúre a podobne. Tieto veci, ktoré pochádzajú od satana, vydávajú za pozitívne veci, za pravdu, čo vedie ľudí k mylnej domnienke, že tieto veci treba obhajovať, šíriť a velebiť v cirkvi a že by sa ich mal každý držať; v myšliach ľudí to spôsobuje nárast mylných názorov a bludov, ktoré sa zdajú byť správne, ale nie sú; a mátie to myseľ ľudí a spôsobuje, že sa cítia stratení, nevedia, čo je skutočná pravda, ani ako správne praktizovať, keď čelia problémom, ani ktorá cesta je správna. To uvrhne ich srdcia do temnoty. To je dôsledok šírenia bludov a mylných názorov na zavádzanie ľudí. O treťom prejave už nebudeme v duchovnom spoločenstve hovoriť podrobnejšie. Stručne povedané, niektoré diskusie mimo témy sa týkajú poznania, niektoré ľudských predstáv, niektoré morálne dobrého správania a podobne. Ale žiadna z týchto vecí nesúvisí s pravdou – všetky sú s ňou v rozpore. Preto keď sa tieto problémy objavia, vodcovia a pracovníci by ich mali zastaviť a obmedziť. Ak si ľudia

niekoho vypočujú v duchovnom spoločenstve a potom nielenže nemajú vo svojich srdciach jasno o pravde, ale sú aj vyrušení a ich kedysi jasná myseľ je zmätená, a nevedia, ako správne praktizovať, potom treba duchovné spoločenstvo takejto osoby zastaviť a obmedziť. Napríklad keď v duchovnom spoločenstve hovoria o pravdách normálnej ľudskej prirodzenosti, niektorí ľudia povedia: „To, čo sa Bohu najviac páči na normálnej ľudskej prirodzenosti, je schopnosť znášať útrapy, netúžiť po telesnom pôžitku alebo pohodlí, vzdať sa chutného jedla, neužívať si to, čo by si človek mal užívať, alebo čo Boh pripravil, byť schopný vzdorovať týmto telesným túžbam, obmedziť všetky túžby tela, podrobiť si svoje telo a nedovoliť, aby sa telo presadilo. Takže keď chceš v noci spať, musíš vzdorovať telu. Ak to nedokážeš, musíš nájsť spôsoby, ako ho obmedziť. Čím väčšie je tvoje odhodlanie vzdorovať telu a čím viac vzdoruješ telu, tým viac prejavov praktizovania pravdy a tým viac vernosti Bohu preukazuješ. Myslím si, že najvýraznejším prejavom normálnej ľudskej prirodzenosti – a tým, ktorý by sa mal najviac obhajovať – je podrobenie si svojho tela, vzdorovanie túžbam tela, netúženie po telesnom pohodlí a skromnosť v materiálnom pôžitku. Čím si skromnejší, tým väčšie požehnania si nazhromaždiš v nebeskom kráľovstve.“ Neznejú tieto slová celkom pozitívne? Je v nich nejaká chyba? Podľa ľudskej logiky, zásad a predstáv by tieto slová prešli v akejkoľvek náboženskej alebo spoločenskej skupine. Každý by im dal palec hore, aby vyjadril svoj súhlas, a povedal by, že to, čo hovoria, je správne, že ich viera je dobrá a čistá. Nie sú v cirkvi aj takí ľudia, ktorí by tomu verili? Merané ľudskými predstavami sú všetky tieto slová správne – v čom sú správne? Niekoľko môže povedať: „Boh má takýchto ľudí rád. Aj On žije takým skromným spôsobom.“ Nie je to ľudská predstava? Ľudia prechovávali tento druh predstavy, takže ak by niekto skutočne mal takéto duchovné spoločenstvo, neprispôsobilo by sa to predstavám väčšiny? (Áno.) Keď ľudia prijímajú tento druh predstavy, nesúhlasia s názorom tej osoby? Keď si súhlasil s názorom tej osoby a prijal ho, nesúhlasíš potom aj s jej konaním? Nebudeš sa ju potom snažiť napodobňovať? A keď sa ti to podarí, nebude potom tvoja cesta nasledovania a praktizovania pevne daná? Čo znamená byť pevne daný? Znamená to, že si odhodlaný konať a praktizovať takýmto spôsobom. Keďže vo svojom srdci veríš, že Boh miluje takýchto ľudí a páči sa Mu, keď takto konáš, a že len tak môžeš byť niekým,

koho Boh prijíma, niekým, kto môže vstúpiť do nebeského kráľovstva a byť požehnaný v nebi, kto má dobrý konečný osud, potom sa rozhodneš takto konať. Keď sa takto rozhodneš, nebola už tvoja myseľ vyrušená a zavedená týmto druhom myšlienky a názoru? To je fakt; to je dôsledok. Tvoja myseľ je vyrušená a ty si to ani neuvedomuješ. Je tu aj ďalší problém: keď je tvoja myseľ paralyzovaná a vyrušená takýmito myšlienkami a názormi, nestrácaš potom jasnosť o Božích úmysloch a požiadavkách? Nevytváraš si potom nesprávne predstavy o Bohu a nevzdŕaľuješ sa od Neho? Nenasvedčuje to tomu, že nemáš jasno vo víziách? Dôkladne o tom popremýšľaj: keď si zavedený nejakou myšlienkou alebo názorom, ktorý ľudia považujú za správny, ale je mylný, nie je potom tvoja myseľ vyrušená? Môžu byť vízie v tvojom srdci ešte stále jasné? (Nie.) Takže je tvoje poznanie Boha presné alebo je to nepochopenie? Je to zjavne nepochopenie. Takže to, čo chápeš a čo považuješ za správne, je skutočne pravdou? Nie, nie je – je to v rozpore s Božími slovami, s pravdou, ide to proti nim. Preto tento druh odbočenia od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde skutočne predstavuje vyrušenie mysle ľudí. Vzhľadom na to, že toto odbočenie od témy predstavuje také veľké vyrušenie mysle ľudí, dá sa povedať, že to predstavuje narušenie Božieho diela? Vedie ľudí do predstáv a do satanovej filozofie a logiky, neodťahuje to teda ľudí od Božej prítomnosti? Keď ľudia nesprávne chápu Boha, nerozumejú Jeho úmyslom a nemôžu praktizovať podľa Jeho úmyslov a požiadaviek, ale namiesto toho praktizujú podľa satanovej logiky a ľudských predstáv, sú potom bližšie k Bohu alebo ďalej od Neho? (Sú od Neho ďalej.) Sú ďalej od Neho. Takže nemalo by sa duchovné spoločenstvo o tomto druhu témy počas zhromaždení obmedziť? (Áno.) Povaha tohto druhu odbočenia od témy je povahou vyrušenia pre ľudí, takže sa musí skutočne obmedziť. Ak sa to nezastaví a neobmedzí, niektorí popletení ľudia, ktorí sú slabšej kvality a otupení – najmä tí bez duchovného porozumenia – budú napodobňovať a nasledovať osobu, ktorá odbočuje od témy. Vtedy by mali vodcovia a pracovníci pohotovo vstať a zastaviť to. Nesmú dovoliť, aby tá osoba pokračovala v odbočovaní od témy; nesmú dovoliť, aby téma jej duchovného spoločenstva zaviedla viac ľudí a vyrušila myseľ viacerých ľudí. Toto je zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť a funkcia, ktorej by mali slúžiť.

To je asi všetko k téme odbočovania pri duchovnom spoločenstve o pravde. Teraz si zhrnieme, ako veľmi musí človek odbočiť od témy v duchovnom spoločenstve o pravde a o akých témach musí v duchovnom spoločenstve hovoriť, aby sa takéto konanie svojou povahou už považovalo za narušenie a vyrušenie. Niektoré druhy odbočovania od témy sú zjavné: keď je niekto úplne mimo témy, keď sa začne venovať prázdny rečiam alebo diskutovať o domácich záležitostiach, to sa dá ľahko rozpoznať. Napríklad, keď všetci v duchovnom spoločenstve hovoria o tom, ako si plniť svoju povinnosť, niekto môže hovoriť o svojej „slávnej“ minulosti, o dobrých veciach, ktoré vykonal, alebo o tom, ako pomohol bratom a sestrám, a podobne. Nikto to nechce počúvať, a čím viac to počúvajú, tým väčší odpor k tomu majú, až kým tú osobu neignorujú. Potom jej to bude trápne. Pokiaľ väčšina dokáže túto osobu rozlíšiť, nebude môcť pokračovať. Na rozpoznanie tohto druhu odbočenia od témy nie je potrebné veľké pochopenie pravdy. Prázdne reči, táranie o domácich záležitostiach, vyvyšovanie sa, predvádzanie sa a využívanie témy duchovného spoločenstva na rozprávanie o vlastnej „slávnej“ minulosti – tento druh odbočenia od témy sa dá ľahko rozpoznať. V podstate to nepredstavuje veľké vyrušenie, pretože väčšina ľudí má k takýmto veciam odpor a nechce ich počúvať, a vedia, že sa predvádzajú a nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, že odbočili od témy. Skupina sa možno snaží ich neuviesť do rozpakov hneď, ako začnú hovoriť, ale ako hovoria dlhšie, ľudia začnú mať odpor a nechcú ďalej počúvať, a cítia, že by bolo lepšie si namiesto toho čítať Božie slová sami. Ak by tá osoba pokračovala, postavili by sa a odišli. Keď tá osoba vidí, že sa veci zvrtnú a že sa strápnuje, nebude ďalej hovoriť. Aký druh odbočenia od témy už mal na ľudí nepriaznivý vplyv, ale ľudia to stále nedokážu prekuknúť ako niečo negatívne, a namiesto toho berú obsah mimo témy ako pravdu a pozorne ho počúvajú? Tento druh odbočenia od témy môže pre ľudí predstavovať vyrušenie a človek by mal byť v takýchto prípadoch schopný rozlišovať. Uveďte príklad tohto druhu odbočenia od témy. (Keď niekto po orezaní nad sebou neuvažuje, ale zameriava svoju reč len na správnosť a nesprávnosť problému, mátie to myseľ všetkých. Nielenže to ľuďom neumožňuje rozvinúť schopnosť rozlišovať; namiesto toho ľudia cítia, že to, čo táto osoba hovorí, je v súlade s pravdou a že má pravdu. To vedie k tomu, že sa všetci postavia na jej stranu.) Pod zámienkou duchovného

spoločenstva o tom, ako prijať orezanie, sa obhajujú a vykresľujú sa ako nevinní, čím v ľuďoch vyvolávajú dojem, že boli neprávom orezaní, získavajú si ich na svoju stranu, aby s nimi súcitili, a navyše ich vedú k tomu, aby obdivovali ich schopnosť podriaďiť sa a prijať orezanie za takýchto okolností. To ľudí zavádza; je to úmyselný, zámerný prípad odbočenia od témy, ktorý nielenže znemožňuje poslucháčom podriaďiť sa, keď čelia orezaniu, a znemožňuje im prijať orezanie a zamyslieť sa nad sebou a spoznať sa, ale namiesto toho ich zanecháva v ostražitosti a odolávaní voči orezaniu. Takéto duchovné spoločenstvo nepomáha ľuďom pochopiť význam orezania, ako by mali ľudia zaujať správny postoj, keď čelia orezaniu, ako ho prijať a ako praktizovať. Namiesto toho vedie ľudí k tomu, aby si zvolili iný spôsob, ako sa vysporiadať s orezaním, spôsob, ktorý nie je praktizovaním pravdy a nie je konaním v súlade s pravdami-princípami, ale spôsob, ktorý robí ľudí prefikanejšími. Takéto duchovné spoločenstvo slúži na zavádzanie ľudí. Odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde je jedným z typov problémov, ktoré sa vyskytujú v živote cirkvi. Ak tento typ problému dosiahne úroveň narušenia a vyrušenia, vodcovia a pracovníci by mali zasiahnuť, aby ho zastavili a obmedzili, hovorili o ňom v duchovnom spoločenstve a rozoberali ho, aby väčšina rástla v schopnosti rozlišovať, učila sa zo skúseností a zobrala si ponaučenie.

II. Hovorenie slov a učení s cieľom zavádzať ľudí a získať si ich úctu

Druhým prejavom osôb, udalostí a vecí, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote, je, keď ľudia hovoria slová a učenia, aby zavádzali ľudí a získali si ich úctu. Zvyčajne väčšina ľudí hovorí nejaké slová a učenia. Väčšina ľudí to už robila. Typický výskyt toho, keď niekto hovorí slová a učenia, by sme mali považovať za dôsledok jeho malého duchovného vzrastu a nepochopenia pravdy. Pokiaľ nezaberá príliš veľa času, nerobí to úmyselne, pustí k slovu aj iných, nežiada od všetkých zhovievavosť, aby mohol hovoriť, ako sa mu zachce, nevyžaduje, aby ho všetci počúvali, a nezavádza ostatných a nesnaží sa získať si ich úctu, potom to nepredstavuje narušenie ani vyrušenie. Keďže väčšina ľudí nemá pravdu-reality, hovorenie slov a učení je častým javom. Povedané trochu nevhodne, je to ospravedlniteľné; dá sa to odpustiť a netreba to brať príliš vážne. Existuje

však jedna výnimka, a to, keď človek, ktorý hovorí slová a učenia, koná úmyselne. Čo robí úmyselne? Nie je to úmyselné hovorenie slov a učení, pretože jemu chýba aj pravda-realita. Jeho konanie, ako je hovorenie slov a učení, vykrikovanie hesiel a rozprávanie o teóriách, je rovnaké ako u všetkých ostatných. Je tu však jeden rozdiel: keď hovorí slová a učenia, vždy chce, aby si ho ostatní vážili a aby sa porovnával s vodcami a pracovníkmi a s tými, ktorí sa usilujú o pravdu. Ešte nerozumnejšie je, že bez ohľadu na to, čo a ako hovorí, jeho cieľom je pritiahnuť si ľudí na svoju stranu, zavádzať ich srdcia, a to všetko v záujme toho, aby si ho vážili. Aký je účel hľadania úcty? Túži mať v srdciach ľudí postavenie a prestíž, stať sa výnimočným jednotlivcom alebo vodcom v dave, stať sa niekým mimoriadnym alebo neobyčajným, stať sa osobitou postavou, niekým, koho slová majú autoritu. Táto situácia sa líši od bežných prípadov, keď ľudia hovoria slová a učenia, a predstavuje narušenie a vyrušenie. Čím sa títo ľudia líšia od tých, ktorí hovoria slová a učenia bežnejším spôsobom? Je to ich neustála túžba hovoriť; pri akejkoľvek príležitosti budú hovoriť. Pokiaľ sa zhromaždia ľudia alebo skupina ľudí – pokiaľ majú publikum –, budú hovoriť, pretože majú mimoriadne silnú túžbu to robiť. Ich cieľom pri hovorení nie je podeliť sa s bratmi a sestrami o svoje vnútorné myšlienky, o to, čo získali, o skúsenosti, poznania alebo postrehy, aby podporili pochopenie pravdy alebo cestu k jej praktizovaniu. Namiesto toho je ich cieľom využiť príležitosť hovoriť o učeniach, aby sa predviedli, aby ostatní vedeli, akí sú sčítaní, aby ukázali, že majú rozum, vedomosti a vzdelanie a stoja nad priemerným človekom. Chcú byť známi ako schopní jednotlivci, nielen ako obyčajní ľudia. Chcú, aby sa v akejkoľvek záležitosti všetci obracali na nich a radili sa s nimi. Pri akomkoľvek probléme v cirkvi alebo akejkoľvek ťažkosti, ktorej čelia bratia a sestry, chcú byť prvou osobou, na ktorú si ostatní spomenú; chcú, aby bez nich ostatní nemohli nič urobiť, aby sa bez nich neodvážili riešiť žiadnu záležitosť a aby všetci čakali na ich príkaz. To je účinok, po ktorom túžia. Ich cieľom pri hovorení slov a učení je dostať ľudí do osídel a ovládať ich. Hovorenie slov a učení je pre nich len metódou, prístupom; nie je to preto, lebo nerozumejú pravde, že hovoria slová a učenia, ale skôr sa týmto spôsobom snažia dosiahnuť, aby ich ľudia zo srdca obdivovali, vzhliadali k nim a dokonca sa ich báli, a tak boli nimi obmedzovaní a ovládaní. Tento typ

hovorenia slov a učení teda predstavuje narušenie a vyrušenie. V cirkevnom živote by takíto jednotlivci mali byť obmedzení a toto správanie, teda hovorenie slov a učení, by sa malo tiež zastaviť a nemalo by sa im dovoliť nekontrolované pokračovať. Niektorí by mohli povedať: „Takíto ľudia by mali byť obmedzení; mali by teda naďalej dostávať príležitosť hovoriť?“ Pokiaľ ide o spravodlivosť, môžu dostať príležitosť hovoriť, ale len čo sa vrátia k svojim starým spôsobom predvádzania sa a ich ambícia bude opäť na pokraji výbuchu, mali by byť okamžite prerušení, aby sa spamätali a upokojili. Čo robiť, ak sa často takto predvádzajú, ich ambícia sa stále často prejavuje a ich túžby je ťažké obmedziť? Mali by byť úplne obmedzení a nemalo by sa im dovoliť hovoriť. Ak ich nikto nechce počúvať, keď hovoria, a ich tón a správanie, pohľad v očiach a gestá sú pre všetkých odpudzujúce na počúvanie aj na pohľad, potom je to vážny problém. Dostáva sa to do bodu, keď k nim majú všetci odpor. Nemali by takíto ľudia, ktorí v cirkvi zohrávajú úlohu protipólu, potom odísť zo scény? Je čas, aby ich úloha skončila. Neznamená to, že skončili s poskytovaním svojej služby? Čo treba urobiť, keď poskytnú poslednú zo svojich služieb? Mali by byť odstránení. Len čo začnú hovoriť, je to stále tá istá stará pesnička, ktorú nedokáže zastaviť ani obmedzenie. Všetci sú už z toho unavení. Ich ohavná tvár, tá tvár satana, zlého diabla, sa stáva zjavnou. Akí sú to ľudia? Sú to antikristi. Ak sú vyčistení príliš skoro, väčšina ľudí bude mať predstavy a v srdci nebudú presvedčení a povedia: „Božiemu domu chýba láska, vyčistí niekoho bez toho, aby ho vôbec podrobil obdobiu pozorovania, a nenecháva mu žiadnu šancu na pokánie. Povedal len pár slov ako laik, prejavil trochu skazenej povahy a bol trochu arogantný, ale jeho úmysly neboli zlé. Je nespravodlivé takto s ním zaobchádzať.“ Avšak, keď väčšina dokáže rozlíšiť a vidieť podstatu zlých ľudí, je potom vhodné dovoliť takýmto zlým ľuďom pokračovať v ich bezohľadnom zlom konaní, narušeniach a vyrušeníach v cirkvi? (Nie.) Je to nespravodlivé voči všetkým bratom a sestrám. V takýchto prípadoch ich vyčistenie problém vyrieši. Keď poskytnú poslednú zo svojich služieb a väčšina ich dokáže rozlíšiť, väčšina ľudí nebude mať námietky, keď ich potom vyčistíš – nebudú sa sťažovať ani nesprávne chápať Boha. Ak sa ešte nájdú ľudia, ktorí ich obhajujú, môžeš povedať: „Ten človek spáchal v cirkvi mnoho zla. Bol charakterizovaný ako antikrist a vyčistený. A ty s ním stále tak veľmi súcítiš; stále myslíš

na láskavosť, ktorú ti preukázal, a obhajuješ ho. Si príliš sentimentálny a úplne ti chýbajú princípy. Aké to má dôsledky? Trochu ti pomohol a ty na to nedokážeš zabudnúť; čokoľvek povie, ty ho úprimne poslúchaš a vždy sa mu chceš odvd'ačiť. Teraz bol vyčistený. Chceš ho sprevádzať? Ak si želaš byť tiež vyčistený, tak nech sa tak stane.“ Je to vhodný spôsob, ako situáciu riešiť? V tomto bode áno. Ak takíto ľudia neustále hovoria slová a učenia, aby zavádzali ostatných, a vyrušujú ľudí tak neznesiteľne, že už viac nechcú chodiť na zhromaždenia, nie je to preto, lebo vodcovia a pracovníci sú otupení a nechápaví, chýba im schopnosť rozlišovať a nedokážu s týmito ľuďmi včas zaobchádzať? Je to neschopnosť vykonávať svoju prácu, zlyhanie pri plnení si svojich zodpovedností.

Dnes už má väčšina ľudí určitú schopnosť rozlíšiť tých antikristov, ktorí hovoria slová a učenia. Pokiaľ sa držia v úzadí, je to jedna vec, ale len čo sa prejavia, ich konanie je v rôznych ohľadoch dostatočne konkrétne a ich rôzne prejavy stačia na to, aby ich ľudia identifikovali ako antikristov, potom by sa už nemalo ďalej otáľať ani váhať. Mali by byť pohotovo obmedzení a izolovaní. Ak ich služba už nemá žiadnu hodnotu, potom by mali byť okamžite vyčistení. Je ľahké rozlíšiť takýchto pokryteckých antikristov, ktorí hovoria slová a učenia, pretože takíto ľudia sú zjavne antikristi. Ide len o to, že tento typ antikrista chce vždy využiť príležitosť hovoriť slová a učenia, aby zavádzal ľudí a dosiahol svoj cieľ ujať sa moci. Je to jeden zo spôsobov, akým sa antikristi prejavujú, a je ľahké ho rozlíšiť. O tejto téme sa už predtým hovorilo dosť, takže ju nebudeme rozvádzať. Stručne povedané, vodcovia a pracovníci by mali takýmto ľuďom venovať veľkú pozornosť, pohotovo a presne chápať a získavať prehľad o ich ťahoch, myšlienkach a názoroch, ako aj o ich plánoch a činoch a o mylných výrokoch, ktoré šíria, a pohotovo ich primerane vyriešiť. To je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Takže vodcovia a pracovníci by pri tejto úlohe mali mať prinajmenšom bystrého ducha a precíznu myseľ a nemali by byť otupení a nechápaví. Ak antikrist počas zhromaždení zavádza mnoho ľudí hovorením slov a učením a cirkevní vodcovia ho stále nerozpoznávajú ako antikrista a nedokážu ho odhaliť a pohotovo sa ním zaoberať, je to zlyhanie pri plnení si svojich zodpovedností. Ak už bolo antikristami zavedených mnoho ľudí a tí považujú zhromaždenia za nezmyselné, keď tam nepočujú antikristov hovoriť slová a učenia, a

preto nie sú ochotní zúčastňovať sa na zhromaždeniach, alebo dokonca nie sú ochotní jesť a piť Božie slová a počúvať kázne, a radšej počúvajú kázať antikristov – ak si cirkevní vodcovia uvedomia vážnosť situácie a začnú konať a zvrátia situáciu až vtedy, keď sú ľudia zavedení a ovládaní antikristami do takejto miery – to by spôsobilo značné zdržania! Život-vstup mnohých z Božieho vyvoleného ľudu by utrpel v dôsledku otupenosti a tuposti takýchto falošných vodcov. Keď sú antikristi rozobratí, rozlíšení a vyčistení, niektorí ľudia môžu byť zavedení a nasledovať ich. Niektorí môžu dokonca povedať: „Ak ich vyčistíš, už nebudeme veriť v Boha. Ak ich prinútiš odísť, všetci odídeme!“ V tomto bode sa stáva úplne zjavným, že cirkevní vodcovia nevykonávajú absolútne žiadnu praktickú prácu, čo je závažné zlyhanie pri plnení si svojich zodpovedností.

V cirkevnom živote musia vodcovia a pracovníci ako prvé pochopiť stav rôznych jednotlivcov. Prostredníctvom vzájomného kontaktu musia pozorne sledovať a chápať, akou cestou sa vydal každý člen cirkvi a aká je jeho povaha-podstata, a pohotovo a presne objaviť a identifikovať, kto kráča cestou antikrista a kto má podstatu antikrista. Potom by sa mali zamerať na týchto jednotlivcov, venovať im veľkú pozornosť a pohotovo pochopiť a mať prehľad o názoroch a tvrdeniach, ktoré šíria, a o tom, aké kroky sa práve chystajú podniknúť. Keď chcú zavádzať ľudí, dostať ich do osídel a ovládať ich, vodcovia a pracovníci by sa mali rýchlo postaviť a zastaviť ich, a nie pasívne čakať. Ak budete čakať, kým ich Boh odhalí, alebo kým budú bratia a sestry zavedení, alebo kým im bratia a sestry porozumejú a budú ich vedieť rozlíšiť, a až potom odhalíte antikristov, to už bude znamenať zdržanie. Preto by pri ochrane pred antikristami mali vodcovia a pracovníci prevziať iniciatívu udrieť ako prví a vopred sa pripraviť. Prvým krokom je povýšiť a rozvíjať tých, ktorí sú pomerne čestní a dokážu sa usilovať o pravdu; to znamená správne polievať a zaopatrovať tých, ktorí zohrávajú vedúcu úlohu v rôznych pracovných činnostiach, a rozvíjať ich, aby sa stali piliermi v cirkvi. Len tak môžu rôzne oblasti cirkevnej práce prebiehať hladko a bez prekážok a práca na evanjeliu sa môže ďalej šíriť. Bez ohľadu na to, o čo ide, ak akejkolvek práci chýba dobrý vodca, potom je veľmi ťažké ju vykonať. Hlavným prejavom vzdoru antikristov voči Bohu je zavádzanie Božieho vyvoleného ľudu, aby ich nasledoval, s cieľom narušiť a vyrušiť každú oblasť

práce v Božom dome. V cirkvi sa antikristi najprv snažia ublížiť tým, ktorí majú zmysel pre spravodlivosť, a tým, ktorí zohrávajú vedúcu úlohu v rôznych pracovných činnostiach. Tých, ktorých dokážu zaviesť a ovládať, si pritiahnu na svoju stranu, a tých, ktorých nedokážu zaviesť ani ovládať, falošne obvinia, chytia do pasce a zvrhnú a nakoniec vyčistia. To dláždí cestu antikristom k ovládnutiu cirkvi. Najprv zvrhnú niekoľko kľúčových jednotlivcov, ktorí sa dokážu usilovať o pravdu; väčšina ostatných sú tí, ktorí idú tam, kam vietor fúka. Potom je pre nich oveľa ľahšie porátať sa konkrétne s vodcami a pracovníkmi. Bez spolupráce a pomoci tých, ktorí sa usilujú o pravdu, vodcovia a pracovníci v podstate bojujú sami bez pomoci. Ty si na svetle, zatiaľ čo antikristi číhajú v tme, kedykoľvek pripravení zákerne zaútočiť, nastražiť ti pascu, falošne ťa obviniť a ohovárať a zraziť ťa na zem, aby si nemohol vstať. Potom antikristi nájdu ľudí, aby do teba kopali, kým si na dne, a zanechajú ťa úplne sklúčeného a zúfaleho. Preto je veľmi ťažké dôkladne vyriešiť problém antikristov, ak tí, ktorí sa usilujú o pravdu, nespoja proti nim sily. V cirkevnom živote je prvá vec, ktorú musia vodcovia a pracovníci urobiť, udržiavať normálny poriadok v cirkvi. Za prítomnosti týchto zlých ľudí, ktorí kráčajú cestou antikristov, neprinesie cirkevný život žiadne dobré výsledky, nedostane sa ľahko na správnu cestu a väčšina ľudí bude často vyrušovaná a ovplyvňovaná. Preto je objavovanie, chápanie, uchopenie a presné určenie zlých ľudí, antikristov a tých, ktorí kráčajú cestou antikristov, prvou a najdôležitejšou úlohou, ktorú musia vodcovia a pracovníci v cirkevnom živote vykonať. Len obmedzením alebo vyčistením týchto ľudí sa dá udržať normálny poriadok v cirkevnom živote. Ak nebudú obmedzení a bude im dovolené konať s úmyselnou bezohľadnosťou a spôsobovať vyrušenia, rôzne oblasti cirkevnej práce sa zastavia. Keďže väčšina ľudí voči nim nemá schopnosť rozlišovať a nedokáže vidieť ich podstatu, a dokonca sú vyrušovaní a zavádzaní ich rôznymi mylnými myšlienkami a názormi, pre Boží vyvolený ľud je ťažké dostať sa v cirkevnom živote na správnu cestu a vstúpiť do pravdy-reality. Ak je počas tohto obdobia cirkevný život úplne normálny, Boží vyvolený ľud niečo získava a dosahuje pokrok v jedení a pití Božích slov a v duchovnom spoločenstve o pravde a konečne má nejaký život-vstup a trochu pravdy-reality, ale potom je zavedený a vyrušený antikristmi, ktorí hovoria slová a učenia, potom nielenže stratí to málo čistého pochopenia a skutočného

poznania, ktoré práve získal, ale prijme aj mnoho zdanlivo pravdivých heréz a bludov – rýchlo sa opäť popletie, ako veslári, ktorých prúd ťahá späť v momente, keď prestanú veslovať, čo je veľmi problematické. Pre ľudí nie je ľahké dosiahnuť rast v živote; môže trvať roky, kým uvidia malý pokrok, ktorý je mimoriadne pomalý. Pre ľudí je ťažké získať to málo duchovného vzrastu, ktoré majú – nezískava sa ľahko. Prostredníctvom zavádzania a vyrušovania antikristov sa stráca aj to málo čistého pochopenia, ktoré ľudia majú. Ešte vážnejšie je, že po vyrušení satanom a antikristami sú ľudia naplnení množstvom satanovej filozofie, satanových intríg a úskokov a jedu, ktorý do nich satan zasial. Tieto veci nielenže neumožňujú ľuďom poznať Boha a podriaďiť sa Mu, ale naopak, spôsobujú, že si ľudia vytvárajú predstavy a nesprávne porozumenia o Bohu a vzdávajú sa od Neho, čo robí skazenú povahu ľudí ešte závažnejšou a ďalej im umožňuje zradiť Boha. Dôsledky toho sú veľmi vážne. Povedzte Mi, je vzhľadom na takéto vážne dôsledky potrebné zastaviť a obmedziť tých, ktorí zavádzajú ľudí slovami a učeníami? Nie je to dôležitá úloha, ktorú by mali vykonávať cirkevní vodcovia? (Áno.) Preto je obmedzovanie zlých ľudí a pochybovačov dôležitou úlohou pre cirkev. Niektorí ľudia hovoria: „Nemám schopnosť rozlišovať. Neviem, ako to urobiť.“ V skutočnosti, pokiaľ máš vôľu, pozorne sleduješ a vždy skúmaš úmysly a pohnútky ľudí, postupne si rozvinieš schopnosť rozlišovať. Len čo sa títo pochybovači a zlí ľudia prejavia, majú svoje vlastné úmysly a pohnútky, všetky zamerané na to, aby si ich ľudia ctili a zbožňovali ich a aby počúvali, čo hovoria. Ak dokážeš vnímať ich úmysly a pohnútky, to už znamená, že máš určitú schopnosť rozlišovať. Ak si nie si istý, môžeš o tejto záležitosti hovoriť v duchovnom spoločenstve s určitými ľuďmi, ktorí relatívne rozumejú pravde. Počas duchovného spoločenstva môžeš okrem iného dospieť k záveru prostredníctvom pravdy, ktorej všetci rozumejú, a rôznych faktických dôkazov, ktoré máš v hrsti. Na druhej strane môžeš – prostredníctvom Božieho osvetenia a vedenia a svetla, ktoré Boh dáva počas duchovného spoločenstva – získať potvrdenie o tejto záležitosti, potvrdenie, či dotyčná osoba je skutočne antikrist a či je skutočne niekto, kto by mal byť obmedzený. Ak prostredníctvom duchovného spoločenstva všetci získajú potvrdenie a jednomyselne sa zhodnú, že táto osoba je skutočne antikrist, ktorý by mal byť obmedzený – po dosiahnutí vzájomnej zhody s bratmi a sestrami a po tom, čo

všetci dospejú k spoločnému názoru –, je ďalším krokom pre vodcov a pracovníkov rýchlo sa s touto osobou porátať a vyčistiť ju podľa právdy princípov. To je princíp. Keď ľudia pochopia tento princíp, mali by vykonávať skutočnú prácu, čo znamená plniť si svoju zodpovednosť a byť verní. Pochopenie princípov nie je na to, aby si o nich kázal alebo si nimi plnil hlavu, ale aby si ich uplatňoval v skutočnej práci svojej povinnosti. V skutočnej práci ti pochopenie princípov umožňuje lepšie a dôkladnejšie plniť si svoje zodpovednosti a záväzky. Preto je to tiež súčasťou práce vodcov a pracovníkov. Aby sa udržal normálny poriadok v cirkevnom živote a aby bratia a sestry mohli normálne žiť cirkevný život a vstupovať do všetkých právd, ktoré Boh vyžaduje, keď sa objavia antikristi, ktorí hovoria slová a učenia, vodcovia a pracovníci by mali byť prví, ktorí sa postaví, aby ich zastavili a obmedzili. Pokiaľ ide o tých antikristov, ktorí hovoria slová a učenia, nejde o to, aby boli obmedzení len preto, že povedali pár nesprávnych vecí. Ak dlhodobé pozorovanie alebo spätná väzba väčšiny a ich konkrétne prejavy stačia na to, aby sa určilo, že sú skutočne typom antikrista, potom by mali vodcovia a pracovníci vystúpiť, aby ich zastavili a obmedzili, a nemali by im dovoliť pokračovať bez kontroly. Byť k nim zhovievavý sa rovná tomu, že sa v cirkvi nechajú vyčínať diabli, satani, nečistí duchovia a zlí duchovia, čo znamená, že takíto vodcovia a pracovníci zanedbávajú svoje zodpovednosti a v podstate pracujú pre satana. Duchovné spoločenstvo o druhom type problému týkajúceho sa narušení a vyrušení v cirkevnom živote je teraz ukončené.

III. Táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí

Ďalej si v duchovnom spoločenstve pohovorme o treťom bode: táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí. Tieto problémy, ktoré zahŕňa tretí bod a ktorým sa budeme venovať v našom duchovnom spoločenstve, by sa v cirkevnom živote očividne nemali vyskytovať. Keď ľudia žijú cirkevným životom, prichádzajú, aby jedli a pili Božie slová, zdieľali ich, hovorili v duchovnom spoločenstve o pravde a o svojich osobných skúsenostných svedectvách a zároveň hľadali Božie úmysly a porozumenie pravde. Mali by sa teda problémy ako táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných

záležitostí v cirkevnom živote zastaviť a obmedziť? (Áno.) Niektorí ľudia hovoria: „Nie je v poriadku ani to, keď sa navzájom pozdravíme? Ak majú dvaja ľudia k sebe pomerne blízko, už sa poznajú a stretnú sa počas cirkevného života a chvíľu sa porozprávajú, je aj to táranie o domácich záležitostiach? Malo by sa aj toto obmedziť?“ Týka sa tretí bod týchto problémov? (Nie.) Samozrejme, že nie. Ak by sa mali obmedziť čo i len jednoduché, zdvorilé pozdravy, potom by sa ľudia v budúcnosti pri stretnutí báli prehovoriť. Tretí bod – táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí – pozostáva síce len z týchto troch výrazov, ale problémy, ktoré tieto výrazy označujú, nie sú jednoduché, zdvorilé pozdravy či rozhovory. Sú to zlé skutky, ktoré môžu narušiť, vyrušiť a poškodiť cirkevný život. Keďže predstavujú narušenia a vyrušenia, stojí za to o nich hovoriť v duchovnom spoločenstve. O čom by sa malo hovoriť v duchovnom spoločenstve? Presne o tom, ktoré problémy, ktoré slová ľudia hovoria, ktoré veci robia a ktoré prejavy, správanie a vystupovanie ľudí môžu dosiahnuť úroveň narušenia a vyrušenia práce cirkvi. Preberme si niekoľko konkrétnych príkladov, aby sme videli, či sú tieto problémy vážne, či predstavujú narušenia a vyrušenia a či by sa mali zastaviť a obmedziť.

V cirkevnom živote niektorí ľudia často hovoria o malicherných rodinných záležitostiach a svojich vlastných predstavách a nápadoch, akoby to boli hlavné témy na diskusiu. Hovorí: „Spoločnosť je teraz taká temná; je také únavné stykať sa s nevercami a žiť medzi nimi. Neverci sú schopní všetkého; je to naozaj neznesiteľné!“ Potom niektorí bratia a sestry hovoria: „Veríme v Boha; bez ohľadu na to, akým situáciám čelíme, musíme byť schopní rozlišovať, hľadať pravdu a cesty praktizovania. Ak takto žiješ, nebudeš sa cítiť vyčerpaná.“ Ona však hovorí: „Božie slovo je pravda, ale nie je to všeliek. Obávala som sa, že môj manžel má pomer, a ukázalo sa, že je to pravda – našiel si niekoho mladšieho a krajšieho ako ja. Ako mám teraz žiť?“ Ako takto tára, začne smutne plakať. Tým, ako hovorí, vzbudzuje smútok u niektorých ostatných. Niektorí, ktorí sú v podobne ťažkej situácii, si s ňou okamžite porozumejú a hneď sa tam pustia do debaty. Počas dvojhodinového zhromaždenia podrobne rozoberá, ako sa s manželom hádali po jeho nevere, ako sa snažila vymyslieť spôsoby, ako previesť ich spoločný majetok, ako sa radila s právníkom, aby po rozvoде neutrpela straty, a tak ďalej, a tak ďalej.

Je toto téma, o ktorej by sa malo diskutovať v cirkevnom živote? (Nie.) Ak tvoje rodinné záležitosti nie sú vyriešené a na zhromaždeniach sa nedokážeš sústrediť, je lepšie, aby si nechodil. Miesto cirkevného zhromaždenia nie je miestom, kde si môžeš ventilovať svoje osobné krivdy, ani miestom na táranie o domácich záležitostiach. Ak čelíš ťažkostiam doma a nechceš byť týmito problémami zapletený, zväzovaný alebo obmedzený, a chceš hľadať pravdu, aby si pochopil Boží úmysel, a chceš sa toho všetkého zbaviť, potom môžeš počas zhromaždenia stručne hovoriť v duchovnom spoločenstve o svojich problémoch, aby s tebou bratia a sestry mohli hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a tak ti pomôcť. To ti môže pomôcť pochopiť Boží úmysel a stať sa silným, nebyť obmedzený týmito problémami, vystúpiť z negativity a slabosti a zvoliť si cestu, ktorá je pre teba správna a najvhodnejšia. O tomto by si mal hovoriť v duchovnom spoločenstve. Ak však prinášaš tieto otravné banality z domu do cirkevného života, aby si ich zo seba dostal von a kázal o nich, a väčšina ľudí ťa z rozpakov nezastaví ani nepreruší, ale len pozbiera trpezlivosť a prinúti sa počúvať, ako hovoríš o týchto otravných banalitách, je to vhodné? Je to prejav lásky? Je to prejav tolerancie a trpezlivosti? Toto tvoje správanie už spôsobilo vyrušenia v cirkevnom živote. Kto tým trpí? Boží vyvolený ľud. Najmä v prostredí pevninskej Číny, kde zhromažďovanie nie je ľahké a veriaci sa musia všade skrývať, dokonca si musia veci vopred dohodnúť – ak niekto na mieste zhromaždenia vybalí všetky tieto otravné rodinné záležitosti, aby si ich všetci vypočuli a vyjadrili sa k nim, je to vhodné? Väčšina ľudí prichádza na zhromaždenia, aby pochopili pravdu a Božie úmysly, nie aby počúvali tieto otravné banality, nie aby počúvali, ako táraš o domácich záležitostiach. Niektorí ľudia hovoria: „Nemám nikoho iného blízkeho, tak čo je zlé na tom, keď sa o tom porozprávam s bratmi a sestrami?“ Môžeš o nich hovoriť, ale dôležité je načasovanie. Mimo času zhromaždení, pokiaľ je druhá strana ochotná počúvať, môžeš o nich hovoriť; to je tvoja sloboda a Boží dom ťa nebude obmedzovať. Avšak miesto a čas, ktoré si teraz vyberáš na rozhovor o takýchto záležitostiach, nie sú správne. Toto je v cirkevnom živote, počas zhromaždenia, a tvoje nekonečné táranie o rodinných záležitostiach neustále vyrušuje bratov a sestry a malo by byť obmedzené. Nie je to pravidlo? Je to naozaj pravidlo. Nepochopenie pravidiel je neprijateľné, pretože môže viesť k nerozumnému konaniu a k vyrušovaniu ostatných.

Správanie, reč a vystupovanie, ktoré spôsobujú vyrušenia, by mali byť obmedzené; je to zodpovednosť vodcov a pracovníkov, ako aj zodpovednosť všetkých bratov a sestier. Niektorí ľudia zvyčajne nemajú na zhromaždeniach veľmi o čom hovoriť v duchovnom spoločenstve, ale kedykoľvek sa v ich rodinnom živote objavia problémy, vychrlia tieto otravné banality na ostatných, aby ich počúvali. Sú ostatní povinní počúvať? Sú povinní za teba posudzovať, čo je správne a čo nesprávne? Nemajú také povinnosti. Sú to tvoje osobné záležitosti a mala by si si ich vybaviť sama; nemala by si hovoriť o svojich osobných záležitostiach počas zhromaždenia. Je to proti pravidlám a nerozumné a takéto správanie by sa malo obmedziť.

Deti niektorých ľudí idú na univerzitu a oni si začnú robiť starosti o vyhliadky svojich detí, hľadajú pre ne známosti a neustále premýšľajú: „V našej rodine nie sú žiadni vládni úradníci; akú prácu si môj syn nájde po skončení univerzity? Aká bude jeho budúcnosť? Bude sa o mňa vedieť v starobe postarať? Musím nájsť spôsob, ako mu po skončení štúdia zabezpečiť dobrú prácu.“ Keď sa zúčastňujú na zhromaždeniach, hovoria: „Môj syn je veľmi poslušný. Nielenže podporuje moju vieru v Boha, ale po skončení univerzity chce aj on veriť. Avšak jedna vec je, že aj keď veríme v Boha, stále musíme z niečoho žiť, však? Neviem, akú prácu si bude môcť nájsť po skončení školy. Aké práce sú teraz dobre platené? Sestra tá a tá, počula som, že tvoj manžel je manažér. Nevedel by nejako pomôcť? Môj syn je vzdelaný, má rozhľad, má lepšiu kvalitu ako ja a vyzná sa v počítačoch; v budúcnosti môže konať povinnosti v Božom dome. Ale teraz treba najprv vyriešiť otázku získania práce; mal by to ťažké, ak by si prácu nenašiel.“ Vždy, keď prídu na zhromaždenie, nadnesú tieto záležitosti a reč nemá konca. Rozhliadnu sa, kto by s nimi mohol súcitiť, a potom sa s týmito ľuďmi snažia budovať osobné vzťahy. Počas zhromaždení sa k nim snažia priblížiť, snažia sa im zapáčiť a dokonca im dávajú darčeky, niekedy im prinesú chutné jedlo alebo im kúpia nejaké drobnosti. Nie je to budovanie osobných vzťahov a príprava pôdy? Aký je účel prípravy pôdy? Je to využívanie iných na vybavovanie si osobných záležitostí, na dosiahnutie vlastných cieľov. Počas zhromaždení nie sú ochotní počúvať, ako sa bratia a sestry delia o svoje skúsenostné svedectvá, ignorujú akúkoľvek prácu, ktorú im Boží dom zariaďuje, a nie sú ochotní počúvať bratov a sestry, ktorí sa im snažia pomôcť a poradiť

im ohľadom ich stavu. Sú len mimoriadne nadšení z toho, že ich syn si hľadá prácu, a donekonečna o tom hovoria. Nielenže sa rozprávajú s každým, koho vidia, ale aj počas zhromaždení. Skrátka, tejto záležitosti venujú mimoriadnu pozornosť a vynakladajú na ňu veľa úsilia. Na každom zhromaždení musia bratom a sestrám uberať určitý čas, aby o tejto záležitosti hovorili. Dokonca aj keď hovoria v duchovnom spoločenstve o svojich vlastných skúsenostiach, nezabudnú to spomenúť, hovoria, až kým nie sú všetci netrpezliví a znechutení, pričom väčšina ľudí sa cíti príliš v rozpakoch, aby ich zastavila. V tomto bode by vodcovia a pracovníci mali splniť svoju zodpovednosť a obmedziť ich slovami: „Všetci si uvedomujú tvoju situáciu. Ak sú niektorí bratia a sestry ochotní pomôcť, je to váš osobný vzťah. Ak ostatní nie sú ochotní pomôcť, nemala by si ich nútiť. Pomáhať tvojmu synovi nájsť si prácu nie je povinnosťou ani zodpovednosťou bratov a sestier; je to tvoja osobná záležitosť a nemala by uberať bratom a sestrám drahocenný čas, ktorý je určený na jedenie a pitie Božích slov a na duchovné spoločenstvo o pravde. Nevyrušuj ostatných pri ich jedení a pití Božích slov tým, že hovoríš v duchovnom spoločenstve o svojich osobných záležitostiach. Po zhromaždení sa môžeš rozprávať s kýmkoľvek chceš, hľadať pomoc u kohokoľvek chceš, ale nevyužívaj na to čas zhromaždenia. Využívanie času zhromaždenia na vybavovanie osobných záležitostí je bez rozumu a hanebné; je to prejav vyrušovania cirkevného života. Táto záležitosť by sa tu mala skončiť.“ Toto by mali robiť vodcovia a pracovníci.

Počas zhromaždení si niektoré staršie ženy všimnú, že mladé sestry v hostiteľských rodinách dobre vyzerajú, sú čestné a úprimne veria v Boha a usilujú sa o pravdu, tak sa im zapáčia a chcú, aby sa tieto mladé sestry stali ich nevestami. Nielenže to neustále spomínajú počas zhromaždení, ale zakaždým, keď prídu na zhromaždenie, robia mladým sestrám aj drobné láskavosti a venujú im mimoriadnu starostlivosť. Aj keď mladé sestry nesúhlasia, sú neodbytné a nenechajú ich na pokoji. Čo sú to za ľudia? Nemajú nízky charakter? Keďže sú všetky sestry vo viere, väčšina môže na riešenie týchto problémov len hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích úmysloch a Jeho slovách. Avšak niektorým ľuďom chýba svedomie, rozum a sebauvedomenie, majú obrovské osobné túžby a bez akéhokoľvek pocitu hanby chcú uskutočniť akékoľvek svoje sebecké túžby. Tak sa niektorí ľudia

stávajú obeťami a počas zhromaždení sa cítia nepríjemne. Nespôsobuje to ostatným vyrušenia? Čo by sa malo v takýchto situáciách robiť? Cirkevní vodcovia musia zakročiť, aby takéto záležitosti v cirkevnom živote a medzi bratmi a sestrami obmedzili a odstránili. Okrem toho niektorí ľudia prichádzajú na zhromaždenia so všelijakými náladami – ich syn si ich nectí, ich nevesta neustále nosí veci do domu svojich rodičov, konflikty medzi svokrou a nevestou... Na každom zhromaždení hovoria o týchto otravných banalitách a svoje sťažnosti začínajú slovami: „Všetko, čo Boh hovorí, je pravda; ľudstvo je teraz také skazené! Len sa pozrite na môjho syna a nevestu, chýba im svedomie, chýba im rozum – to je ten nedostatok ľudskej prirodzenosti, o ktorom hovorí Boh, sú ešte horší ako zvieratá. Aj jahňatá vedia pri cicaní kľáčať, ale môj syn, len čo si našiel ženu, zabudol na matku!“ Takto sa sťažujú vždy, keď sa zúčastnia na zhromaždeniach. Sú aj ľudia, ktorí po príchode na zhromaždenia hovoria o záležitostiach vo svojich firmách – kto má v práci vysoký výkon a dostáva vyššie prémie; kto bude budúci mesiac povýšený, zatiaľ čo oni nemajú nádej; kto sa najlepšie oblieka a kupuje najviac značkového tovaru; kto sa vydal za bohatého manžela... Tí, ktorí veria v Boha dlhšie a majú nejaký základ, nechcú takéto reči počúvať a sú nimi znechutení. Avšak niektorí noví veriaci, ktorí si ešte nevybudovali základ alebo sa ešte nezaujímajú o Božie slová, považujú takéto témy za pútavé a veria, že si našli miesto na rozhovor a budovanie osobných vzťahov. Počas zhromaždení sa medzi sebou rozprávajú a postupne si tí dvaja ľudia sadnú, nadviažu spojenie a vznikne tak medzi nimi súkromný vzťah. Miesto zhromaždenia sa stalo trhoviskom, miestom na prázdne reči, budovanie osobných vzťahov, vybavovanie obchodov a podnikanie. Tieto problémy by mali vodcovia a pracovníci pohotovo identifikovať a zastaviť.

Yopu Niektorí ľudia sa zúčastňujú na zhromaždeniach s cieľom nájsť si dobrú prácu, niektorí, aby pomohli svojim manželom získať povýšenie, iní, aby našli dobrú prácu pre svoje deti, a ďalší, aby si kúpili zľavnený tovar. Iní prichádzajú, aby našli dobrého primára pre chorých v rodine bez toho, aby museli dávať toľko darov. Skrátka, títo pochybovači, ktorí sa neusilujú o pravdu a majú postranné úmysly, považujú čas cirkevných zhromaždení za najlepší čas na budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí. Často pod zámienkou duchovného spoločenstva o Božích slovách

alebo poznania tohto podlého sveta a podstaty tohto skazeného ľudstva nadnesú svoje vlastné ťažkosti a záležitosti, o ktorých chcú diskutovať, a nakoniec postupne odhalia svoje skryté sebecké pohnútky a osobné záležitosti, ktoré si chcú vybaviť. Odhalia svoje vlastné úmysly a dosiahnu, že ostatní si mylne myslia, že čelia ťažkostiam, a naznačujú, že by všetci mali prejavíť lásku a pomôcť im bezpodmienečne a bez toho, aby za to niečo očakávali. Vystupujú pod zástavou viery v Boha, aby využili rôzne medzery, a na miestach zhromaždení hľadajú priateľov, ktorých chcú získať, a tých, ktorí im vedľa veci vybaviť. Niektorí, ktorí si chcú kúpiť auto za výhodnejšiu cenu, pátrajú medzi bratmi a sestrami po niekom, kto pracuje v predajni áut alebo má známosti s majiteľom predajne áut. Keď si určia svoj cieľ, pustia sa do toho, zblížia sa s nimi a budujú si vzťahy. Ak ten človek rád číta Božie slová, často navštevujú jeho dom, aby spolu čítali Božie slová, a na zhromaždeniach sedia vedľa neho a vymieňajú si kontaktné informácie. Potom začnú svoju ofenzívu, odhodlaní nevzdať sa, kým nedosiahnu svoj cieľ. Všetky tieto problémy sa v cirkvi a medzi ľuďmi vyskytujú často. Ak sa tieto problémy vyskytujú na miestach zhromaždení a počas zhromaždení, v podstate spôsobujú narušenia a vyrušenia cirkevného života a ovplyvňujú ho. Ak v cirkvi dlhodobo neexistuje cirkevný život, potom sa táto cirkev stáva spoločenskou skupinou, miestom na uskutočňovanie transakcií, miestom na budovanie osobných vzťahov, hľadanie láskavostí cez zadné dvierka, a vybavovanie osobných záležitostí. Povaha tohto miesta sa mení a aké sú dôsledky? Prínajmenšom to vedie k strate cirkevného života, čo znamená stratu drahocenného času stráveného čítaním a modlením sa Božích slov s bratmi a sestrami a chápaním pravdy. Okrem toho, a to je najdôležitejšie, vedie to k strate drahocennej príležitosti, aby Duch Svätý pôsobil a osvecoval ľudí, aby pochopili pravdu. To všetko poškodzuje život-vstup ľudí. Preto je pre dobro a život-vstup Božieho vyvoleného ľudu a pre zodpovednosť za život každého človeka nevyhnutné takýchto jednotlivcov zastaviť a obmedziť; to je práca, ktorú by mali robiť vodcovia a pracovníci. Samozrejme, ak obyčajní bratia a sestry dokážu prekuknúť týchto ľudí a ich konanie, mali by sa tiež postaviť, odmietnuť ich a povedať im „nie“. Najmä počas prežívania cirkevného života, ktorý je pre ľudí najdôležitejším časom, ak niekto zaberá čas zhromaždení na rozprávanie a vybavovanie si týchto záležitostí, bratia a sestry majú právo ich ignorovať a

ešte viac právo takéto veci zastaviť a odmietnuť. Je správne takto konať? (Áno.) Niektorí ľudia si myslia, že keď Boží dom takto koná, prejavuje nedostatok ľudského tepla. Je ľudské teplo normálnou ľudskou prirodzenosťou? Je ľudské teplo v súlade s pravdou? Ak prejavuješ ľudské teplo a zaberáš čas zhromaždenia na svoje osobné záležitosti, dokonca docieliš, že väčšina ľudí ťa sprevádza a podporuje, dosahuješ svoj cieľ vybavovania si osobných záležitostí a vyrušuješ normálny poriadok Božieho vyvoleného ľudu pri čítaní Božích slov a duchovnom spoločenstve o pravde a spôsobuješ, že strácajú tento drahocenný čas, je to voči nim spravodlivé? Je to v súlade s prejavovaním ľudského tepla? Je to najneľudskejší a najnemorálnejší prístup a ľudia by sa mali postaviť a odsúdiť ho. Ak sú vodcovia a pracovníci neschopné padavky, sú zbytoční a nedokážu pohotovo zastaviť a obmedziť takéto správanie a nevykonávajú skutočnú prácu, potom by sa bratia a sestry so zmyslom pre spravodlivosť mali zjednotiť, aby zabránili šíreniu takého správania a tejto atmosféry v cirkvi. Ak nechceš stratiť drahocenný čas na čítanie Božích slov a duchovné spoločenstvo o pravde, nechceš, aby bol tvoj život-vstup vyrušovaný a aby si utrpel straty, a zničil si tak šancu na spasu, potom sa postav, odmietni, zastav a obmedz takéto konanie. Takéto konanie je vhodné a je v súlade s Božími úmyslami. Niektorí z vás sa hanbia takto konať; ty sa možno hanbíš, ale podlí ľudia nie. Majú tú drzosť zberať tvoj drahocenný čas zhromaždenia: čas, kedy má pôsobiť Duch Svätý a kedy ťa má Boh osvecovať. Ak sa hanbíš ich odmietnuť, potom si stratu vo svojom živote zaslúžiš! Ak chceš prejavovať lásku satanom, diablom a pochybovačom, ponúkať im pomoc, obetovať sa pre druhých a ignorovať princípy, koho môžeš viniť za stratu vo svojom živote? Preto musia byť všetky prípady budovania osobných vzťahov a vybavovania osobných záležitostí z cirkevného života úplne odstránené. Ak niekto trvá na svojom a počas zhromaždení trvá na táraní o svojich domácich záležitostiach, zapájajú sa do prázdnych rečí, vybavovaní osobných záležitostí alebo hľadani práce a ľúbostných partnerov pre iných, a tak si nachádza rôzne výhovorky, ako stráviť tento čas, ako by sa s takým človekom malo zaobchádzať? Najprv by sa mal zastaviť; ak stále nepočúva, potom by sa mala uplatniť izolácia a obmedzenia. Ak naďalej spôsobuje vyrušenia v zákulisí, zbližuje sa s kýmkoľvek môže a všade obťažuje normálny život bratov a sester, potom by mal byť vyčistený a nemal by byť považovaný

za brata alebo sestru. Nie je spôsobilý žiť cirkevným životom a nie je hoden zúčastňovať sa na zhromaždeniach. Takíto ľudia by mali byť obmedzení a odmietnutí. Táto práca je, samozrejme, tiež dôležitou úlohou, ktorú by mali robiť vodcovia a pracovníci na všetkých úrovniach. Keď sa takéto záležitosti a situácie vyskytnú, vodcovia a pracovníci by mali byť prví, ktorí sa postaví a zastavia ich. Ako by ste ich mali zastaviť? Mali by ste im povedať: „Vieš, že toto tvoje správanie už spôsobilo narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote? Je to niečo, čo všetci bratia a sestry považujú za odpudzujúce a odporne a Boh to tiež odsudzuje. Mal by si prestať s týmto správaním. Ak neposlúchneš presvedčanie a budeš trvať na svojom, potom sa tvoj cirkevný život zastaví, odoberú ti tvoje knihy Božích slov a cirkev ťa už viac neuzná!“ Samozrejme, sú niektorí ľudia, ktorí pre svoj malý duchovný vzrast a nedostatok porozumenia pravdy môžu občas tárať o domácich záležitostiach, nadviazať s niekým vzťah alebo vybaviť nejakú drobnú záležitosť a situácia nie je príliš vážna. Je to v poriadku? (Áno.) Za okolností, ktoré nespôsobujú nikomu žiadne vyrušenie, je prijateľné, aby si bratia a sestry navzájom pomáhali a prejavovali si trochu lásky. Ale o čom teraz v duchovnom spoločenstve hovoríme? Ide o také situácie, keď takéto správanie a konanie už spôsobilo narušenia a vyrušenia v normálnom cirkevnom živote; v takýchto prípadoch by sa mali dotknutí zastaviť a obmedziť. Nemali by sme im dovoliť, aby naďalej narúšali a vyrušovali cirkevný život. Ak takto zakročíme, je to prospešné pre život-vstup bratov a sestier. Niektorí ľudia prejavujú podobné správanie, ale situácia nie je vážna a nepredstavuje narušenia a vyrušenia; je to len normálna interakcia medzi bratmi a sestrami, ktorí si navzájom pomáhajú a normálne sa radia o informáciách alebo sa pýtajú na bežné veci, ktorým nerozumejú. Pokiaľ to nezaberá čas zhromaždení a pokiaľ obe strany súhlasia a sú ochotné bez toho, aby na seba navzájom tlačili, a je to interakcia, ktorá spadá do rámca normálnej ľudskej prirodzenosti, potom je to prípustné a cirkev to nebude obmedzovať. Je tu však jedna vec: ak niekoho nerozvážna reč a konanie v cirkevnom živote spôsobujú obťažovanie alebo vyrušovanie bratov a sestier a niektorých ľudí to odpudzuje a vyjadria svoje námietky, potom by mali vodcovia a pracovníci zakročiť, aby tento problém vyriešili. Alebo ak už iní niekoho nahlásili s tým, že táto osoba počas zhromaždení nehovorí v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, ale namiesto toho tára o svojich

domácich záležitostiach a buduje si osobné vzťahy, pričom miesto zhromaždenia považuje za miesto na budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí, žiada od ostatných láskavosti a využíva kohokoľvek môže; a s tým, že táto osoba má nízky charakter, je sebecká, opovrhnutiahodná a odporná a neusiluje sa o pravdu, ale všade hľadá výhody a vyhľadáva rôzne príležitosti pre svoj vlastný prospech, potom by takáto osoba mala byť izolovaná.

Niektorí jednotlivci využívajú niektorých bohatých a vplyvných bratov a sestry, aby im vybavili veci, a ak im nevyhovujú, často ich za chrptom súdia a tvrdia, že títo ľudia nemajú lásku a nie sú praví veriaci, a dokonca ich chcú nahlásiť. Stretli ste sa s takými jednotlivcami? Nemali by sa takíto ľudia riešiť? Čo by sa malo robiť, keď čelíme takýmto situáciám? Vodcovia a pracovníci by mali zasiahnuť, aby problém vyriešili a konali podľa princípov, aby zabezpečili, že bratia a sestry nebudú vyrušovaní. Je nesprávne, ak im niekto odmietne niečo urobiť? Znamená odmietnutie pomoci, že nepraktizujú pravdu alebo nemajú lásku k Bohu? (Nie.) Či niekomu pomôcť, je ich vlastná sloboda; majú právo si vybrať. Boží dom nestanovuje, že bratia a sestry si musia navzájom pomáhať riešiť rodinné ťažkosti v rámci cirkevného života. Cirkevný život nie je miestom na riešenie rodinných problémov, ale miestom zhromaždenia na jedenie a pitie Božích slov a na rast v živote. Niektorí ľudia využívajú cirkevný život na riešenie svojich vlastných problémov – aké dôsledky to môže priniesť? Nemá to vplyv na to, ako Boží vyvolený ľud je a pije Božie slová a vyzbrojuje sa pravdou? Osobné životné problémy sa dajú riešiť súkromne s bratmi a sestrami; nie je potrebné ich vnášať do cirkevného života. Každý by mal vedieť, aké dôsledky vznikajú, keď vybavovanie osobných záležitostí zasahuje do toho, ako Boží vyvolený ľud žije cirkevným životom. Len čo vodcovia a pracovníci takéto záležitosti odhalia, mali by zasiahnuť a vyriešiť ich. Mali by chrániť tých v cirkvi, ktorí dokážu konať svoje povinnosti normálne, chrániť tých, ktorí sa skutočne usilujú o pravdu, obmedziť zlých ľudí a zabrániť im v dosiahnutí ich cieľov. To je zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Malo by sa jasne rozlišovať, ako sa zaobchádza s bežnými prípadmi tretieho bodu, ktoré prejavy sú svojou povahou alebo okolnosťami vážne a ktoré typy a prejavy predstavujú narušenia a vyrušenia. Keď je závažnosť okolností jasne rozlíšená, malo by

sa to riešiť podľa povahy daného prípadu. To je niečo, čomu musia vodcovia a pracovníci porozumieť, a je to tiež niečo, čo by mal chápať každý.

IV. Vytváranie klík

Štvrtým prejavom narušania a vyrušovania cirkevného života je vytváranie klík, čo má veľmi vážnu povahu. Aké správanie predstavuje vytváranie klík? Ak dvaja ľudia, ktorí veria v Boha, sú veriaci podobne dlho, majú podobný vek, rodinnú situáciu, záujmy, osobnosť a tak ďalej a dobre si spolu rozumejú, často sedia spolu počas zhromaždení a sú si dôverne blízki, počíta sa to za vytváranie klík? (Nie.) Toto je bežný jav normálnych medziľudských vzťahov, ktorý pre ostatných nepredstavuje žiadne vyrušenie; preto sa to nepovažuje za vytváranie klík. Na čo sa teda vzťahuje tu spomínané vytváranie klík? Napríklad, z piatich bratov a sestier, ktorí sa spolu zhromažďujú, sú traja mestskí robotníci a dvaja sú vidiecki roľníci. Títo traja mestskí robotníci sa často držia spolu a hovoria o tom, ako je život v meste lepší a na vidieku horší, kde ľudom chýba vzdelanie, široký rozhľad a dobré mravy. Na ľudí z vidieka sa pozerajú zhora, s tými dvomi vidiečanmi vždy hovoria povýšenecky, a oni sa potom cítia ukrivdení a chcú sa im postaviť na odpor, hovoria, že ľudia z mesta sú malicherní a všetko prepočítavajú, zatiaľ čo vidiečania sú veľkorysí. Počas zhromaždení sa zdá, že sa nikdy nezhodnú, čo často vedie k zbytočným sporom a hádkam. Vychádzajú títo piati spolu harmonicky? Sú zjednotení v Božom slove? Sú vo vzájomnom súlade? (Nie.) Keď ľudia z mesta stále hovoria „my mešťania“ a ľudia z vidieka „my vidiečania“, čo tým vlastne robia? (Vytvárajú kliky.) Toto je štvrtá záležitosť, o ktorej budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve: vytváranie klík. Toto klikárske správanie znamená vytváranie skupiniek a frakcií. Vytváranie rôznych skupiniek, frakcií a iných uzavretých skupín na základe regiónu, ekonomických podmienok a spoločenskej triedy, ako aj odlišných názorov, predstavuje vytváranie klík. Bez ohľadu na to, kto tieto kliky vedie, v rámci cirkvi je vytváranie rôznych skupiniek a frakcií a vytváranie nezlučiteľných skupiniek – všetko toto sú javy vytvárania klík. Na niektorých miestach verí v Boha celá rozšírená rodina a na mieste zhromaždenia, okrem dvoch ľudí s inými priezviskami, patria ostatní do ich vlastnej rodiny. Táto rodina potom vytvorí frakciu alebo skupinku, čím sa tí dvaja ľudia s inými priezviskami stávajú vyčlenení. Bez

ohľadu na to, kto v tejto rodine čelí nejakému problému alebo je orezávaný, ak jedna osoba vyjadrí sťažnosť, ostatní sa pridajú a vyjadria rovnaké pocity. Ak niekto koná proti princípom, ostatní ho kryjú a zatajujú jeho činy, zakazujú, aby ich ktokoľvek odhalil; nepripúšťa sa ani najmenšia zmienka o tomto probléme, nieto ešte orezávanie. V čom je tu problém? Dokážete to rozlíšiť? Keď sa títo členovia rodiny zhromaždia, všetci sú jedna ruka, správajú sa podľa toho, odkiaľ vietor fúka, a prehovoria až po preskúmaní situácie. Ak ich šéf zaujme určitý postoj, všetci ostatní ho nasledujú a ostatní sa neodvážia ich provokovať ani vznášať námietky. Nepredstavuje výskyt tohto javu v cirkevnom živote narušenie a vyrušenie normálneho poriadku cirkvi? Ľudia z tejto skupinky diktujú, ktoré úryvky Božích slov sa majú počas zhromaždení ješť a piť, a všetci musia počúvať; dokonca aj cirkevní vodcovia im musia vyhovieť a nemôžu namietať. Vyhlasujú, kto by mal byť zvolený za vodcov a pracovníkov, a cirkevní vodcovia musia ich názor považovať za najdôležitejší a nebrať ho na ľahkú váhu. Zároveň neustále verbujú „talenty“, priťahujú do svojej skupiny tých, ktorí ich budú počúvať, ktorým môžu dôverovať a ktorí sú pre nich užitoční, aby ich využili na ciele skupiny, a neustále rozširujú svoj vplyv. Táto klika sa snaží ovládať cirkevný život; ich šéf chce ovládať cirkev. Táto skupina má značnú moc; spoliehajú sa, aby konali v rámci cirkvi. Čokoľvek sa v cirkvi stane, chcú sa na tom podieľať. Ostatní musia sledovať ich výrazy, skôr než niečo povedia alebo zariadia, a to až do tej miery, že obsah každého zhromaždenia na jedenie a pitie musí zodpovedať ich predstavám a želaniam. Dokonca aj keď chcú cirkevní vodcovia niečo urobiť, musia sa najprv poradiť s nimi a vypočuť si ich nápady. Väčšina bratov a sestier je nimi ovládaná a mnohé záležitosti cirkevnej práce sú tiež pod ich kontrolou. Títo ľudia, ktorí vytvárajú kliky, vážne narúšajú a vyrušujú cirkevný život a prácu cirkvi. Je tento problém vážny? Mali by sa tieto činy obmedziť? Malo by sa to riešiť? Šéfovia týchto klík by mali byť obmedzení a vyčistení alebo vypudení, zatiaľ čo tým popleteným jedincom, ktorí ich slepo nasledujú, by sa malo najprv poskytnúť duchovné spoločenstvo a pomoc. Ak nebudú činiť pokánie ani sa nenapravia, musia byť obmedzení. Nebuďte k nim vôbec zhovievaví!

Čo predstavuje vytváranie klík, je to ľahké pochopiť? Ak jeden človek prednesie nejaký problém a niekoľkí ďalší sa pridajú k jeho názoru, počíta sa

to za vytváranie klík? (Nie.) Ak niektorí bratia a sestry, ktorí majú pomerne väčšie bremeno a zmysel pre spravodlivosť, vyzývajú ostatných, aby sa k nim pridali pri dokončovaní dôležitej úlohy, alebo ak s cieľom dosiahnuť na zhromaždení výsledky a dokázať pochopiť pravdu a Božie úmysly v dôležitej téme vedú všetkých v duchovnom spoločenstve a všetci v duchovnom spoločenstve nasledujú ich myšlienkový pochod a čítajú a modlia sa Božie slová, počíta sa to za vytváranie klík? (Nie.) Ktorí ľudia v cirkvi majú sklon k vytváraniu klík? Aké správanie predstavuje vytváranie klík? (Niekoľko ľudí, ktorí sa navzájom kryjú a sú k sebe zhovievaví, alebo sa zapájajú do žiarlivosti a sporov, čo všetko narúša a vyrušuje prácu cirkvi – to je vytváranie klík.) To je jeden aspekt. Čo je tu kľúčové? Vzájomné krytie a zhovievavosť vedú k narušeniam a vyrušeniam; vedia, že robiť niečo je zlé a nie je to v súlade s pravdami-princípami, a napriek tomu to úmyselne zatajujú, používajú rafinované argumenty a nehovoria pravdu, radšej poškodia prácu cirkvi a záujmy Božieho domu, len aby ochránili niečiu povesť a postavenie, a kryjú tých, ktorí páchajú zlo a spôsobujú narušenia a vyrušenia, za cenu zrady záujmov Božieho domu – to je vytváranie klík. Ďalším prípadom je podnecovanie a lákanie ľudí, aby sa spoločne postavili proti opatreniam Božieho domu. To je vážnej povahy, je to tiež forma narúšania a vyrušovania Božieho diela a normálneho poriadku cirkvi. Aký je hlavný účel vytvárania klík? Účelom je ovládať cirkev a Boží vyvolený ľud.

Existuje aj druh vytvárania klík, ktorý zahŕňa lichotivé rozhovory s ľuďmi za účelom získania rôznych typov jednotlivcov. Na prvý pohľad sa zdá, že každý v takýchto skupinkách môže slobodne hovoriť a vyjadrovať svoje vlastné názory. Avšak pri pohľade na konečné výsledky môžete vidieť, že v skutočnosti nasledujú smer, ktorý udáva jedna osoba – táto osoba je ich veternou ružicou. Ako si teda tento človek priťahuje ostatných na svoju stranu? Vidí, koho môže získať a koho je ľahké získať, a robí im malé láskavosti, ponúka im trochu láskyplnej pomoci. Potom o nich zisťuje informácie, zisťuje, čo majú radi, ako radi hovoria, aké sú ich osobnosti a záľuby. Zároveň s nimi často v rozhovore súhlasí, aby si získal ich srdcia, a nakoniec ich postupne, kúsok po kúsok „spracuje“, čím dosiahne, že nevedomky vstúpia do jeho kličky a pridajú sa k jeho radom. Všeobecne platí, že lichotivé reči na získanie ľudí sú veľmi jemnou metódou, plnou „ľudského tepla“ a je to veľmi účinné. Napríklad,

ak niekto pravidelne prejavuje inej osobe lásku, súhlasí s ňou v rozhovore a prejavuje jej pochopenie a toleranciu, táto osoba si o ňom nevedomky vytvorí priaznivý dojem a priblíži sa k nemu, a potom bude začlenená do jeho skupiny. V akých situáciách sa takéto skupinky a frakcie prejavujú? Hneď ako je jeden z ich skalných prívržencov odhalený, cíti sa ukrivdený alebo sú jeho záujmy, postavenie či povest' narušené alebo poškodené niečím alebo niekým mimo ich frakcie, tento typ človeka sa postaví, aby za nich hovoril a bojoval za ich záujmy a práva – potom ide o vytvorenie kliky. Dva zjavné druhy vytvárania klik sú vzájomné krytie a tolerovanie si chýb a spoločný odpor. Avšak vytváranie klik prostredníctvom lichotivých rečí sa nezdá byť také násilné ako dva práve spomenuté druhy a členovia takýchto klik zvyčajne zostávajú v cirkvi nepovšimnutí. Ale keď príde čas, aby sa ľudia rozhodli a zaujali jasný postoj, takéto frakcie sa stanú zreteľne viditeľnými. Napríklad, ak šéf frakcie povie, že určitý cirkevný vodca má kvalitu, jeho nasledovníci okamžite uvedú množstvo príkladov, ako tento vodca prejavuje túto kvalitu. Ak šéf frakcie povie, že cirkevný vodca nemá pracovnú schopnosť, má slabú kvalitu a zlú ľudskú prirodzenosť, ostatní členovia ho budú nasledovať a hovoriť o tom, aký je tento cirkevný vodca neschopný, ako nedokáže hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, ako hovorí len slová a učenia, a povedia, že každý by si mal namiesto neho zvoliť správnu osobu. Toto je typ neviditeľnej kliky. Hoci sa v cirkvi verejne neprejavujú, aby sa zmocnili moci a ovládali ľudí, v takýchto frakciách a skupinkách existuje neviditeľná sila, ktorá ovláda cirkevný život a poriadok cirkvi. Toto je desivejšia, skrytá forma vytvárania klik. Okrem dvoch ľahko rozpoznateľných situácií vytvárania klik, ktoré boli spomenuté predtým a ktoré sú problémami, ktoré by mali cirkevní vodcovia riešiť, je tento skrytý druh vytvárania klik problémom, ktorý by mali cirkevní vodcovia riešiť a postarať sa oň ešte viac. Ako by to mali urobiť? Musia sa priamo obrátiť na šéfa tohto druhu skupinky prostredníctvom duchovného spoločenstva. Prečo sa najprv zamerať na duchovné spoločenstvo s týmto šéfom? Na prvý pohľad sa zdá, že členovia takejto kliky nie sú nikým ovládaní, ale v skutočnosti všetci v hĺbke duše vedia, koho poslúchajú a chcú túto osobu poslúchať. Preto by sa malo zaobchádzať s tým, koho zbožňujú a kto ich ovláda, a s tým človekom by sa malo hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby

pochopil povahu svojich činov. Hoci šéf možno otvorene nevystupuje proti Božiemu domu ani proti vodcom nekričí, ovláda právo týchto ľudí hovoriť, ich myšlienky, názory a cestu, ktorou sa uberajú. Je to skrytý antikrist. Takíto jednotlivci musia byť identifikovaní, potom rozlíšení a rozobratí. Ak nebudú činiť pokánie, mali by byť obmedzení a izolovaní. Potom by sa malo vykonať vyšetrovanie každého z ich členov, aby sa zistilo, kto z nich je rovnakého druhu. Najprv treba týchto jednotlivcov oddeliť a potom hovoriť v duchovnom spoločenstve s tými popletenými, ktorí sú bojazliví, zbabelí a boli zavádzaní. Ak dokážu činiť pokánie a prestať nasledovať antikrista, môžu zostať v cirkvi; ak nie, mali by byť izolovaní. Je to vhodný prístup? (Áno.) Existuje tento jav v cirkvi? Mal by sa tento druh problému riešiť? (Mal by sa riešiť.) Prečo by sa mal riešiť? Odkedy Boží dom začal šíriť evanjelium, sily antikristov sú v cirkevnom živote všadeprítomné a mnohí z Božieho vyvoleného ľudu boli týmito silami v rôznej miere ovplyvnení, obmedzení alebo ovládaní. Kedykoľvek títo ľudia hovoria alebo konajú, nie sú v stave slobody a oslobodenia, ale sú manipulovaní, ovplyvňovaní, ovládaní a väznení myšlienkami a názormi niektorých jednotlivcov. Títo ľudia sa cítia nútení hovoriť a konať určitým spôsobom; ak tak neurobia, majú obavy a boja sa niest' následky. Neovplyvnilo a nevyrušilo to cirkevný život? Je to prejav normálneho cirkevného života? (Nie.) Tento druh cirkevného života nie je v normálnom poriadku, ale je ovládaný zlými ľuďmi. Pokiaľ v cirkvi vládnu zlí ľudia, nevládne tam Božie slovo ani pravda. Vodcovia, pracovníci a bratia a sestry, ktorí rozumejú pravde, budú utláčaní. Takáto cirkev je ovládaná silami antikristov. Toto je tiež problém a jav narušania a vyrušovania Božieho diela a normálneho poriadku cirkvi, ktorý by mali vodcovia a pracovníci riešiť a vyriešiť. Niektorí ľudia, ktorí sú v skupinke antikrista, sa boja straty dôvery svojej skupiny, straty svojich podporovateľov, straty priateľov, že v čase núdze nebudú mať žiadnu podporu a tak ďalej. Preto sa zo všetkých síl snažia v skupinke vytrvať. Nie je táto situácia vážna? Nemala by sa riešiť? (Áno.) Keď sa takáto situácia v cirkvi vyskytne, vníma to väčšina ľudí? Rozlíši to väčšina ľudí? Niektorí ľudia sú niekým ovládaní bez toho, aby si to uvedomovali, vždy musia nasledovať myšlienky a názory tejto osoby, jej vyhlásenia a činy, jej učenie a boja sa povedať „nie“, boja sa ísť proti tejto osobe a dokonca musia neúprimne prikyvovať a usmievat' sa, keď táto osoba

hovorí, zo strachu, aby ju neurazili. Existujú takéto situácie? Aký je problém, ktorý by sa tu mal riešiť? Cirkevní vodcovia by sa mali zaoberať tým šéfom antikristov, ktorý je schopný zavádzať a ovládať ostatných, a riešiť ho. Najprv by mali hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby umožnili väčšine ľudí tohto antikrista rozlíšiť, a potom samotného antikrista obmedziť. Ak antikrist nebude činiť pokánie, mal by byť okamžite vyčistený, aby sa mu zabránilo v ďalšom vyrušovaní normálneho poriadku cirkvi.

Stručne povedané, v normálnom cirkevnom živote by bratia a sestry mali byť schopní slobodne a bez obmedzení hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, ako aj o svojich osobných postrechoch, porozumeniach, skúsenostiach a ťažkostiach. Samozrejme, mali by mať tiež právo podávať návrhy, kritizovať a odhaľovať akékoľvek konanie vodcov a pracovníkov, ktoré porušuje princípy, a zároveň mať právo poskytovať pomoc a rady. Toto všetko by malo byť slobodné a všetky tieto aspekty by mali byť normálne; nemali by byť ovládané žiadnym jednotlivcom, čo by viedlo k obmedzovaniu Božieho vyvoleného ľudu – to by nebol normálny cirkevný život. Boží dom má požiadavky, pravidlá a princípy, ako by bratia a sestry mali v cirkevnom živote hovoriť, konať a počínať si a ako by mali nadväzovať normálne medziľudské vzťahy a podobne, a tieto veci neurčuje žiadny jednotlivec. Keď bratia a sestry niečo robia, nemusia sledovať výraz žiadneho jednotlivca, nemusia sa riadiť príkazmi žiadneho jednotlivca ani byť nikým obmedzovaní. Nikto by nemal slúžiť ako kompas alebo kormidelník; jediné, čo môže poskytnúť smer, je Božie slovo, pravda. Preto to, čoho sa musí Boží vyvolený ľud držať, je Božie slovo, pravda a princípy, ako na zhromaždeniach hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde. Ak ťa neustále obmedzuje iná osoba, vždy sa riadiš jej pokynmi a už sa neodvážiš pokračovať v reči, keď vidíš jej nespokojný pohľad alebo zamračenú tvár, ak ťa táto osoba neustále obmedzuje, keď hovoríš v duchovnom spoločenstve o Božích slovách a o svojom skúsenostnom porozumení, vždy sa cítiš obmedzovaný, neschopný konať podľa právd-princípov, a ak sa cítiš neustále zviazaný tým, čo tá osoba hovorí, ako sa tvári, aký má tón hlasu a skrytými hrozbami v jej reči, potom si ovládaný v klike, ktorú vedie. To je problematické; to nie je cirkevný život, ale život frakcie ovládanej antikristom. Pokiaľ ide o tento druh problému, vodcovia a pracovníci by mali zasiahnuť, aby ho vyriešili,

a bratia a sestry majú tiež povinnosť a právo brániť normálny poriadok cirkvi. Tí, ktorí narúšajú a vyrušujú cirkevný život, najmä tí, ktorí vytvárajú klíky a chcú ovládať cirkev, by mali byť zastavení, odhalení a rozobratí, aby všetci získali schopnosť rozlišovať a videli podstatu problému, ktorou je snaha o vytvorenie nezávislého kráľovstva. Cirkev nepovoľuje vytváranie klík a rozdeľovanie cirkvi z akéhokoľvek dôvodu. Napríklad, rozdeľovanie do skupiniek na základe spoločenskej identity a postavenia, susedstva, regiónov alebo náboženskej denominácie, alebo rozdeľovanie do skupiniek na základe úrovne vzdelania, bohatstva, rasy a farby pleti a podobne – to všetko je v rozpore s pravdami-princípami a nemalo by sa v cirkvi vyskytovať. Bez ohľadu na to, aká zámienka sa použije na rozdelenie ľudí do týchto hierarchií, hodností, frakcií a klík, naruší a vyruší to prácu cirkvi a normálny poriadok cirkevného života a je to problém, ktorý by mali vodcovia a pracovníci včas riešiť. Stručne povedané, bez ohľadu na dôvody, prečo sa ľudia delia do klík, frakcií alebo skupiniek, ak nahromadili určitú silu a predstavujú vyrušenie pre prácu cirkvi a poriadok cirkevného života, mali by byť zastavení a obmedzení. Ak sa členovia takýchto klík nedajú presvedčiť, títo zlosynovia môžu byť izolovaní a vyčistení. Riešenie týchto problémov je tiež súčasťou práce a zodpovednosti, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonávať. Čo tu teda treba pochopiť? Ide o to, že keď niektorí ľudia v cirkvi sformujú sily, ktoré dokážu bojovať s cirkevnými vodcami, cirkevnou prácou a Božími slovami a odporovať im, a keď dokážu vyrušovať a poškodzovať normálny poriadok cirkevného života, takéto správanie, prejavy a situácie treba včas obmedziť a riešiť. Pri vytváraní klík sa nerozlišuje podľa počtu zúčastnených osôb. Ak si dvaja ľudia dobre rozumejú a nespôsobujú cirkvi žiadne vyrušenia, nie je potrebné zasahovať. Avšak, len čo začnú spôsobiť vyrušenia a vytvoria silu s cieľom ovládať cirkev, títo jednotlivci by mali byť zastavení a obmedzení. Ak nebudú činiť pokánie, mali by byť okamžite vyčistení alebo vypudení. Toto je princíp.

22. mája 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (14)

Ako dlho už hovoríme v duchovnom spoločenstve o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov? (Štyri a pol mesiaca.) Po takom dlhom duchovnom spoločenstve na túto tému, máte teraz o niečo jasnejšiu predstavu o konkrétnej práci, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonávať? (Áno, je to o niečo jasnejšie.) Malo by to byť jasnejšie ako predtým. Moje duchovné spoločenstvo je také konkrétne a jasné, že ak by to niekto stále nechápal, znamenalo by to, že je mentálne zaostalý, však? (Áno.) Keď sa na to teraz pozriete, myslíte si, že je ľahké byť dobrým vodcom alebo pracovníkom? (Nie je to ľahké.) Aké vlastnosti sú potrebné? (Človek musí mať kvalitu a ľudskú prirodzenosť potrebnú pre vodcov a pracovníkov, ako aj pravdu-reality a zmysel pre zodpovednosť.) Prinajmenšom treba mať svedomie, rozum a vernosť a následne na to kvalitu a pracovnú schopnosť. Keď má človek všetky tieto vlastnosti, môže byť dobrým vodcom alebo pracovníkom a plniť si svoje zodpovednosti.

Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (druhá časť)

Na poslednom stretnutí sme hovorili v duchovnom spoločenstve o dvanástom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ V rámci tohto bodu sme v duchovnom spoločenstve predovšetkým hovorili najskôr o tom, aké osoby, udalosti a veci narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi. Ak chcú vodcovia a

pracovníci zastaviť a obmedziť rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia v cirkvi, a chcú túto prácu vykonávať dobre, musia najprv poznať a zistiť, ktoré osoby, udalosti a veci narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi. Potom ich musia priradiť k osobám, udalostiam a veciam v skutočnej cirkevnej práci a cirkevnom živote a následne vykonávať rôzne úlohy, ako je ich zastavenie a obmedzenie. Toto je požiadavka na vodcov a pracovníkov. Na našom poslednom zhromaždení sme hovorili v duchovnom spoločenstve o niektorých rôznych osobách, udalostiach a veciach, ktoré narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi a cirkevný život, pričom sme začali tými, ktoré sa týkajú života cirkvi. Tiež sme kategorizovali osoby, udalosti a veci v cirkevnom živote, ktoré majú povahu spôsobovať narušenia a vyrušenia. Koľko bodov tam bolo celkovo? (Jedenásť. Po prvé, časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde; po druhé, hovorenie slov a učení s cieľom zavádzať ľudí a získať si ich úctu; po tretie, táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí; po štvrté, vytváranie klík; po piate, súperenie o postavenie; po šieste, rozsievanie nezhôd; po siedme, napádanie a trýznenie ľudí; po ôsme, šírenie predstáv; po deviate, ventilovanie negativít; po desiate, šírenie nepodložených fám; a po jedenáste, porušovanie volebných princípov.) Šiesty bod je rozsievanie nezhôd, ktoré svojou povahou spôsobuje narušenia a vyrušenia, ale v porovnaní s ostatnými zlými skutkami je to menej závažný problém. Keď sa to zmení na „zapájanie sa do nevhodných vzťahov“, bude to vážnejšie ako povaha rozsievania nezhôd. Siedmy bod je napádanie a trýznenie ľudí. Ak sa to zmení na „zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok“ – nie je to svojou povahou vážnejšie a konkrétnejšie a vhodnejšie? (Áno.) Vzájomné útoky a slovné potýčky sú bežne sa vyskytujúcim druhom problému v cirkevnom živote, ktorý súvisí s narušeniami a vyrušeniami. Takáto úprava týchto dvoch bodov ich robí vhodnejšími a bližšími k problémom, ktoré vznikajú v cirkevnom živote. Jedenásty bod je porušovanie volebných princípov. Zmeňte to na „manipulovanie a narušovanie volieb“. Pôjde len o zmenu v znení; povaha zostáva rovnaká, len stupeň je zintenzívnený – viac sa to teraz týka povahy spôsobovania narušení a vyrušení.

Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život

V. Súperenie o postavenie

Naposledy sme v duchovnom spoločenstve hovorili až po štvrtý bod – vytváranie klík. Tentoraz prejdeme k duchovnému spoločenstvu o piatom bode – súperení o postavenie. Súperenie o postavenie je problém, ktorý sa v cirkevnom živote často vyskytuje, a je to bežný jav. Aké stavy, správanie a prejavy patria k súpereniu o postavenie? Ktoré prejavy súperenia o postavenie patria k problému narušenia a vyrušenia Božieho diela a normálneho poriadku cirkvi? Nech už v duchovnom spoločenstve hovoríme o ktoromkoľvek bode alebo kategórii, musí sa to týkať toho, o čom sa hovorí v dvanástom bode, o „rôznych osobách, udalostiach a veciach, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi“. Musí to dosiahnuť úroveň narušenia a vyrušenia a musí sa to týkať tejto povahy – len vtedy to stojí za duchovné spoločenstvo a dôkladný rozbor. Aké prejavy súperenia o postavenie sú spojené s touto povahou narušania a vyrušovania diela Božieho domu? Najčastejšie sa stáva, že ľudia súperia s cirkevnými vodcami o postavenie, čo sa prejavuje hlavne tým, že sa chytajú určitých vecí týkajúcich sa vodcov a ich chýb, aby ich mohli znevažovať a odsudzovať, a zámerne odhaľujú ich prejavy skazenosti a nedostatky a slabiny v ich ľudskej prirodzenosti a kvalite, najmä pokiaľ ide o odchýlky a chyby, ktoré urobili vo svojej práci alebo pri zaobchádzaní s ľuďmi. To je najčastejšie pozorovaný a najzjavnejší prejav súperenia s vodcami cirkvi o postavenie. Navyše, týmto ľudom nezáleží na tom, ako dobre vodcovia cirkvi robia svoju prácu, či konajú podľa princípov alebo nie a či majú alebo nemajú problémy so svojou ľudskou prirodzenosťou, a sú voči týmto vodcom jednoducho vzdorovití. Prečo sú vzdorovití? Pretože aj oni chcú byť vodcami cirkvi – to je ich ambícia a túžba, a tak sú vzdorovití. Bez ohľadu na to, ako vodcovia cirkvi pracujú alebo riešia problémy, títo ľudia sa vždy chytajú vecí, ktoré sa ich týkajú, súdia a odsudzujú ich, a dokonca zachádzajú tak ďaleko, že robia z komára somára, prekrúcajú fakty a prehánajú veci do najväčšej možnej miery. Nepoužívajú štandardy, ktoré Boží dom vyžaduje od vodcov a pracovníkov na zhodnotenie, či títo vodcovia konajú podľa princípov, či sú správni ľudia, či sú to ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu, a

či majú svedomie a rozum. Nehodnotia vodcov podľa týchto princípov. Namiesto toho na základe svojich vlastných úmyslov a cieľov neustále hľadajú chyby a vymýšľajú sťažnosti, nachádzajú veci, ktoré môžu vodcom alebo pracovníkom vyčítať, za ich chrbtom o nich šíria fámy o tom, že robia veci, ktoré nie sú v zhode s pravdou, alebo odhaľujú ich nedostatky. Môžu napríklad povedať: „Ten a ten vodca raz urobil chybu a bol orezaný Zhora a nikto z vás o tom nevedel. Pozrite sa, ako dobre sa vie pretvarovať!“ Neberú do úvahy a nestarajú sa o to, či je tento vodca alebo pracovník predmetom rozvíjania v Božom dome, alebo či je ako vodca alebo pracovník na požadovanej úrovni, len ho neustále posudzujú, prekrúcajú fakty a za jeho chrbtom robia proti nemu drobné intrigy. A za akým účelom to robia? Je to preto, aby súperili o postavenie, však? Všetko, čo hovoria a robia, má svoj cieľ. Neberú ohľad na prácu cirkvi a ich hodnotenie vodcov a pracovníkov nie je založené na Božích slovách alebo pravde, a už vôbec nie na pracovných opatreniach Božieho domu alebo princípoch, ktoré Boh od človeka vyžaduje, ale na ich vlastných úmysloch a cieľoch. Protirečia všetkému, čo vodcovia alebo pracovníci povedia, a potom ponúkajú svoje vlastné „postrehy“. Bez ohľadu na to, do akej miery sú vyjadrenia vodcov a pracovníkov v súlade s pravdou, ani v najmenšom to neprijímajú. Odmietajú všetko, čo vodcovia a pracovníci povedia, a predkladajú svoje vlastné odlišné názory. Najmä keď sa vodca alebo pracovník otvorí a odhalí a hovorí o svojom sebapoznání, cítia sa ešte spokojnejší a myslia si, že našli svoju príležitosť. Akú príležitosť? Príležitosť očierniť tohto vodcu alebo pracovníka, dať všetkým vedieť, že tento vodca alebo pracovník má slabú kvalitu, že môže byť slabý, že je tiež skazený človek, pri svojej práci tiež často robí chyby a že nie je o nič lepší než ktokoľvek iný. Toto je ich šanca nájsť niečo, čo by mohli použiť proti tomuto vodcovi alebo pracovníkovi, ich príležitosť podnietiť všetkých, aby tohto vodcu alebo pracovníka odsúdili, zvrhli a zosadili. A motiváciou pre všetko toto správanie a konanie nie je nič iné ako súperenie o postavenie. Ak sa dodržiavajú princípy volieb a princípy rozvíjania a používania ľudí v Božom dome, za normálnych okolností takíto jednotlivci nikdy nebudú zvolení za vodcov alebo pracovníkov. Toto je niečo, čo prezreli a jasne pochopili, a tak sa uchylujú k akýmkoľvek prostriedkom, aby útočili na vodcov a pracovníkov a odsudzovali ich. Bez ohľadu na to, kto sa stane vodcom alebo pracovníkom, sú voči nim

jednoducho vzdorovití a vždy do nich vrtajú a vznášajú voči nim nezodpovedné, kritické pripomienky. Aj keď na konaní alebo slovách týchto vodcov a pracovníkov nie je nič zlé, vždy sa im podarí nájsť nejakú chybu – v skutočnosti problémy, ktoré si vyberajú, nie sú otázkou princípu, ale sú to čisto triviálne záležitosti. Prečo sa teda zaoberajú týmito triviálnymi záležitosťami? Prečo sú schopní tak otvorene súdiť a odsudzovať vodcov a pracovníkov za takéto veci? Majú len jeden cieľ, a to súperiť o moc a postavenie. Bez ohľadu na to, ako Boží dom hovorí v duchovnom spoločenstve o rôznych prejavoch falošných vodcov a antikristov, nikdy tieto prejavy nespájajú so sebou, ale výlučne ich spájajú s vodcami a pracovníkmi na všetkých úrovniach. Keď nájdú zhodu, myslia si: „Teraz mám dôkaz; konečne som našiel niečo, čo môžem použiť ako páku proti nim, a dostal som dobrú príležitosť.“ Potom sa stávajú ešte neviazanejšími v odhaľovaní, súdení, kritickom hodnotení a odsudzovaní všetkého, čo títo vodcovia a pracovníci robia. Niektoré z otázok, ktoré vznášajú, sa na povrchu môžu zdať trochu problematické, ale keď sa posudzujú podľa princípov, nie sú významné. Prečo ich teda vyťahujú? Nie je to zo žiadneho iného dôvodu, než aby odhalili vodcov a pracovníkov s cieľom odsúdiť ich a poraziť. Ak sú vodcovia a pracovníci zrazení do negativity, prosia o milosť a sklonia sa pred nimi, ak bratia a sestry vidia, že títo vodcovia sú vždy negatívni a slabí a že pri svojom konaní často robia chyby, a už ich nevolia za vodcov, ak bratia a sestry už nepočúvajú tak pozorne, keď títo vodcovia hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, a ak ľudia už nespolupracujú tak aktívne a svedomito, keď títo vodcovia vykonávajú prácu, potom tí, ktorí súperia o postavenie, budú spokojní a budú mať príležitosť, ktorú môžu zneužiť. Toto je scenár, ktorý si najviac želajú vidieť, a to, v čo najviac dúfajú, že sa stane. Aký majú pri tom všetkom cieľ? Nejde im o to, aby pomohli ľuďom pochopiť pravdu a rozlíšiť falošných vodcov a antikristov ani aby priviedli ľudí pred Boha. Namiesto toho je ich cieľom poraziť a zvrhnúť vodcov a pracovníkov, aby všetci videli ako najvhodnejšieho kandidáta na službu vodcu práve ich. V tomto bode bude dosiahnutý ich cieľ a budú musieť len čakať, kým ich bratia a sestry nominujú za vodcu. Sú v cirkvi takíto ľudia? Aké majú povahy? Títo jednotlivci majú surovú povahu, vôbec nemilujú pravdu ani ju nepraktizujú; túžia len po moci. A čo tí, ktorí chápú nejakú pravdu a majú určitú schopnosť rozlišovať – boli by ochotní nechať takýchto ľudí pri moci? Boli by ochotní

dostať sa pod ich nadvládu? (Nie.) Prečo nie? Ak by väčšina ľudí jasne videla prirodzenosť-podstatu takýchto jednotlivcov, stále by ich zvolili za vodcov? (Nie.) Nezvolili by ich, pokiaľ sa všetci práve nestretli a veľmi sa nepoznajú. Ale hneď ako sa spoznajú a jasne uvidia, ktorí jednotlivci majú slabú kvalitu a sú popletení, ktorí sú zlí ľudia so surovými a ľstivými povahami, ktorí dychtia po súperení o postavenie a kráčajú cestou antikristov, ktorí sa dokážu usilovať o pravdu a verne si konať svoje povinnosti, a tak ďalej, len čo pochopia prirodzenosť-podstatu a kategórie rôznych ľudí, potom budú voľby vodcov relatívne presné a v súlade s princípmi.

Uprednostnila by väčšina ľudí zvoliť za vodcu niekoho, kto neustále súperí o postavenie, alebo by si vybrali niekoho, koho kvalita a pracovná schopnosť sú relatívne priemerné, ale kto je usilovný a spoľahlivý? Keď nie je jasné, aký je charakter týchto dvoch jednotlivcov, aká je ich prirodzenosť-podstata alebo na akej ceste sú, koho by si väčšina ľudí radšej zvolila za vodcu? (Toho druhého, toho, kto je spoľahlivý.) Väčšina ľudí by si vybrala toho druhého. Prejavy tých, ktorí neustále súperia o postavenie, sú dôkazom ich ľudskej prirodzenosti a podstaty. Nedokáže väčšina ľudí prezrieť a rozlíšiť ich prejavy? Ľudia povedia: „Tento človek dáva neustále cirkevnej vodkyňi zabrat; jeho ambície sú zamerané na dosiahnutie postavenia cirkevného vodcu, chce ju nahradiť ako vodca. Odkedy bola tá osoba zvolená za cirkevného vodcu, neustále na ňu útočí a je mu proti srsti. Vždy jej odvráva a na všetkom, čo robí, hľadá chyby, chytá sa všetkého, čoho môže, a tiež ju za jej chrbtom súdi a odhaľuje jej nedostatky. Najmä počas zhromaždení alebo pri duchovnom spoločenstve o práci, ak sa na chvíľu nevyjadrí jasne, preruší ju a dá najavo veľkú netrepezlivosť. Dokonca ňou pohŕda, robí si z nej posmech a vysmieva sa jej; na každom kroku jej robí problémy a dostáva ju do trápnych situácií.“ Keď je toto správanie odhalené pred všetkými, nebude väčšina ľudí schopná tohto jednotlivca rozlíšiť? (Áno.) Nahráva to teda jeho uchopeniu pozície vodcu? Určite nie. Sú títo ľudia, ktorí súperia o postavenie, múdri alebo hlúpi? Je zrejmé, že sú to idioti, hlupáci. Je tu ďalší vážny problém: Títo jednotlivci sú diabli a ich prirodzenosť je nezmeniteľná! Ich túžba po moci a postavení je nekontrolovateľná, dokonca až do tej miery, že strácajú rozum, čo nie je niečo, čo je dané normálnej ľudskej prirodzenosti. Táto túžba presahuje hranice rozumnosti a svedomia normálnej ľudskej prirodzenosti a dosahuje

úroveň bezohľadnosti. Títo ľudia sa takto budú správať bez ohľadu na čas, miesto alebo kontext, bez toho, aby zvažovali dôsledky, nehovoriac o vplyve svojho konania. Toto sú najtypickejšie prejavy a prístupy tých, ktorí súperia o postavenie. Pri každom zhromaždení alebo duchovnom spoločenstve o práci, len čo sa všetci zídu, títo jednotlivci vyrušujú ako otravné muchy, kazia cirkevný život a normálny poriadok duchovného spoločenstva o pravde. Takéto správanie a prístupy majú povahu spôsobovať narušenia a vyrušenia. Nemali by byť takíto jednotlivci obmedzení? V závažných prípadoch by nemali byť vyčistení alebo vypudení? (Áno.) Niekedy môže byť spoliehanie sa výlučne na silu cirkevných vodcov pri obmedzovaní zlých ľudí trochu slabým, osamoteným úsilím – ak sa bratia a sestry po jasnom uzretí závažnosti narušení a vyrušení spôsobených zlými ľuďmi a dôkladnom rozlíšení ich podstaty dokážu zjednotiť s cirkevnými vodcami a spolu zastaviť a obmedziť takýchto zlých jednotlivcov, nebude to účinnejšie? (Áno.) Ak niekto povie: „Obmedzovanie zlých ľudí je zodpovednosťou vodcov a pracovníkov, s nami, obyčajnými veriacimi, to nemá nič spoločné. Nebudeme sa tým zaoberať! Zlí ľudia súperia o postavenie s cirkevnými vodcami; súperia o postavenie s tými, ktorí ho majú. My postavenie nemáme; nesnažia sa nám nič vziať. V každom prípade nás to neovplyvňuje. Nech si súperia, ako chcú. Ak majú cirkevní vodcovia takú schopnosť, mali by ich obmedziť; ak nie, mali by ich nechať tak. Čo to má spoločné s nami?“ Je tento názor dobrý? (Nie.) Prečo nie je dobrý? (Nezachovávajú normálny poriadok cirkvi.) Presnejšie povedané, na čo sa vzťahuje normálny poriadok cirkvi? Nevzťahuje sa na normálny cirkevný život? (Áno.) Týka sa to normálneho a usporiadaného cirkevného života – týka sa to usporiadaného jedenia a pitia Božích slov, čo znamená, že ľudia môžu v cirkevnom živote, kde Duch Svätý koná dielo, je prítomný Boh a Boh vedie, čítať a modliť sa Božie slovo, hovoriť o ňom v duchovnom spoločenstve a zdieľať osobné skúsenosti, a zároveň prijímať osvietenie a vedenie od Ducha Svätého a získavať svetlo. Toto je to, čo by si mal Boží vyvolený ľud v cirkevnom živote užívať. Ak niektorí ľudia ničia tento normálny poriadok, potom by mali byť zastavení a obmedzení podľa princípov a nemali by byť tolerovaní. To nie je len zodpovednosť a povinnosť vodcov a pracovníkov, ale aj zodpovednosť a povinnosť všetkých, ktorí chápu pravdu a majú schopnosť rozlišovať.

Samozrejme, najlepšie by bolo, keby cirkevní vodcovia mohli viesť túto prácu, hovoriť v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami o povahe konania týchto jednotlivcov, o tom, akým typom ľudí sú na základe svojich prejavov a ako by bratia a sestry mali takýchto jednotlivcov rozlíšiť a prezrieť. Ak títo zlí ľudia nie sú obmedzení a vyrušujú, zavádzajú a klamú všetkých bratov a sestry, a namiesto týchto zlých ľudí sa do izolácie dostanú vodcovia cirkvi, potom bude táto cirkev paralyzovaná a nevyhnutne upadne do chaosu. Môže za takýchto okolností pokračovať normálny cirkevný život? Ak nemôže pokračovať, budú zhromaždenia cirkvi stále plodné? Získa Boží vyvolený národ z takýchto zhromaždení ešte niečo? Ak z nich Boží vyvolený ľud nič nezískal, sú potom takéto zhromaždenia Bohom požehnané alebo ich Boh nenávidí? Samozrejme, že ich Boh nenávidí. Zhromaždenia bez diela Ducha Svätého a bez Božieho požehnania sa už nemôžu považovať za cirkevný život, ale stávajú sa skôr stretnutiami spoločenskej skupiny. Má niekto rád neusporiadaný cirkevný život? Je to pre niekoho poučné alebo prospešné? (Nie.) Ak si počas tohto obdobia na žiadnom zhromaždení nič nezískal, pokiaľ ide o tvoj život-vstup, potom tento čas pre teba nemal žiadnu hodnotu ani význam; premárnil si tento čas. Neznamená to, že tvoj život-vstup utrpel stratu? (Áno.) Ak počas zhromaždenia súperia zlí ľudia o postavenie a hádajú sa a dohadujú s cirkevným vodcom a ľudia sa následne cítia úzkostlivo, celé zhromaždenie je presiaknuté odpornou atmosférou a naplnené satanskou podlou energiou, a ak okrem debát o témach, ako kto má pravdu a kto sa mýli, nikto neprichádza pred Boha, aby sa modlil a hľadal pravdu, a nikto nekoná podľa princípov, potom sa po takomto zhromaždení tvoja viera v Boha zväčšila alebo zmenšila? Pochopil si a získal viac, pokiaľ ide o pravdu, alebo bola tvoja myseľ rozrušená spormi bez toho, aby si vôbec niečo získal? Niekedy si môžeš myslieť: „Nechápem, prečo ľudia veria v Boha. Aký je zmysel viery v Boha? Ako sa títo ľudia môžu takto správať? Sú to ešte veriaci v Boha?“ Pre jediné vyrušenie satanmi, zlými diabľami, sa srdcia ľudí rozrušia a zakalia; cítia, že viera v Boha je zbytočná, a nepoznajú hodnotu viery v Boha a ich mysle sa rozptýlia. Ak môžu byť všetci ostražití a obzvlášť citliví a bystrí, pokiaľ ide o takéto záležitosti, namiesto toho, aby boli otupení a pomalí, potom keď zlí ľudia v cirkevnom živote často hovoria alebo robia veci v záujme súperenia o postavenie, väčšina ľudí si rýchlo

uvedomí, že je tu problém, ktorý treba vyriešiť. Budú schopní rýchlo rozlíšiť, kto manipuluje tieto situácie a aká je ich povaha-podstata, rýchlo si uvedomia vážnosť problému a budú schopní v krátkom čase zastaviť a obmedziť zlých, odstrániť ich z cirkvi a zabrániť im, aby naďalej vyrušovali a obmedzovali ľudí v cirkvi. Nebolo by to pre väčšinu ľudí prospešné a budujúce? (Áno.)

Ak sa stretnete so situáciami, kde zlí ľudia súperia o postavenie, ako ich budete riešiť? Aký je názor väčšiny? (Zastavíme toto správanie.) Stačí ho len zastaviť? Ako ho zastavíte? Zakážete im hovoriť, alebo poviete: „Nepáči sa nám, čo hovoríš, tak na budúcich zhromaždeniach hovor menej!“? Bude to fungovať? Budú ťa počúvať? (Nie.) Čo by si teda mal robiť? Musíš dôkladne odhaliť a rozobrať ich úmysly, motivácie a prirodzenosť-podstatu podľa Božieho slova, aby bratia a sestry mohli takýchto ľudí rozlíšiť a byť voči nim ostrážití, ako aj voči povahe ich konania, namiesto toho, aby si bol pritakávačom a len čakal, kým vodcovia a pracovníci cirkvi odhalia zlých ľudí, skôr než zaujmeš postoj a povieš: „Už by nemali mať povolený vstup na zhromaždenia.“ Je dobré byť pritakávačom? (Nie, nie je.) V takýchto situáciách, neuprednostňuje väčšina ľudí držať sa bokom od týchto záležitostí, namiesto toho, aby sa dostali do konfliktu s tými zlými ľuďmi, aby ich neurazili a aby neskoršie stretnutia s nimi neboli trápne? Nedrží sa väčšina ľudí princípu pre svetské záležitosti, ktorým je byť pritakávačom? (Áno.) Potom je to problém. Predpokladajme, že osemdesiat percent ľudí v cirkvi sú pritakávači, a keď vidia takýchto zlých jednotlivcov v cirkevnom živote súperiť o postavenie, nadradenosť a pozície vodcov, nikto sa nepostaví, aby ich zastavil alebo obmedzil, a väčšina zastáva nasledujúci názor: „Čím menej problémov, tým lepšie. Nemôžem si dovoliť ich provokovať, nemôžem sa im teda jednoducho vyhnúť? Budem sa im len vyhýbať a tým sa to skončí. Nech si súperia; keď príde čas, Boh ich potrestá. Čo to má spoločné so mnou!“ Môže byť za týchto okolností cirkevný život stále plodný? Väčšina ľudí je lenivá a závislá; len čo sú zvolení vodcovia cirkvi, považujú svoju prácu za skončenú a len čakajú, kým cirkevní vodcovia urobia všetko. Ak sa ich opýtaš, či boli v ich cirkvi distribuované knihy Božích slov, či došlo k nejakým narušeniam alebo vyrušeniam v cirkevnom živote, alebo či niekto neustále hlása slová a učenia alebo súperí s vodcami o postavenie, povedia: „Vodcovia cirkvi o všetkých týchto veciach vedia. Ja o nich neviem

a nemusím sa nimi zaoberať. Vodcovia sa o ne postarajú, keď príde čas.“ Nezaujímajú sa o nič ani sa na nič nepýtajú, o ničom nie sú informovaní a nevedia ani sa nestarajú o žiadne osoby, udalosti alebo veci, ktoré sú súčasťou života cirkvi a o ktorých by mali vedieť. Pokiaľ ide o to, čo títo zlí ľudia, ktorí sa objavujú v cirkvi, hovoria a robia, keď súperia o postavenie, ako aj o vyrušenia a vplyvy, ktoré spôsobujú v cirkevnom živote, sú voči tomu úplne ľahostajní a nepýtajú sa na tieto veci ani ich neskúmajú. Keď je po všetkom, ak sa ich opýtaš, či získali nejakú schopnosť rozlišovať, či dokážu rozlíšiť zlých ľudí a aké sú prejavy zlých ľudí, nedokážu povedať nič iné, len: „Opýtajte sa vodcov cirkvi; oni vedia všetko.“ Nie je taký človek otrokom? Je to otrok, je zbabelý a naničhodný a žije odporným životom. Situácie, v ktorých zlí ľudia súperia o postavenie, si vyžadujú rozlíšenie, riešenie a vyriešenie. Toto nie je výlučne zodpovednosťou cirkevných vodcov; Boží vyvolený ľud má túto zodpovednosť spoločne. Väčšina vodcov chápe o niečo viac práv ako priemerný človek, je ostražitá voči týmto problémom a dokáže vidieť ciele a podstatu konania týchto ľudí. Zároveň by sa väčšina ľudí mala tiež prakticky poučiť a rásť v schopnosti rozlišovať a zjednotiť sa v zhode s tými v cirkvi, ktorí majú zmysel pre spravodlivosť, chápu pravdu a usilujú sa o ňu, aby prijali primerané opatrenia proti týmto zlým jednotlivcom, ktorí vyrušujú a narúšajú cirkevný život. Mali by ich izolovať alebo vyčistiť, a nie nečinne stáť bokom a len si vypočúť trochu duchovného spoločenstva, trochu si rozšíriť obzory a vnútorne si tú vec uvedomovať, a potom považovať svoju prácu za skončenú. Je to preto, lebo cirkevný život nie je niečo, čo sa týka len cirkevných vodcov, a žiť dobrý cirkevný život a udržiavať normálny poriadok života cirkvi nie je len zodpovednosťou cirkevných vodcov – vyžaduje si to spoločné úsilie všetkých, ktorí sa postaví na jeho udržanie.

Ľudia, ktorí súperia o postavenie – typ spomínaný v piatom bode – sa často objavujú v cirkevnom živote. Ich najzjavnejším prejavom je súperenie o postavenie s cirkevnými vodcami a potom súperenie o postavenie s tými bratmi a sestrami, ktorí majú dobrú kvalitu a chápu pravdu s relatívnou čistotou, s tými, ktorí majú duchovné porozumenie, a s tými, ktorí chápu pravdy-princípy; často týmto jednotlivcom oponujú. Títo ľudia často hovoria v duchovnom spoločenstve o určitom čistom chápaní a svetle v cirkevnom živote, zdieľajú určité cenné osobné skúsenosti, ktoré prinášajú praktické poznanie; to bratom

a sestrám veľmi pomáha a povznáša ich to. Po vypočutí ich duchovného spoločenstva majú bratia a sestry cestu, vedia, ako praktizovať a zažívať Božie slovo a ako riešiť svoje vlastné problémy. Cítia veľkú vďačnosť za Božie vedenie a zároveň obdivujú a vážia si tých, ktorí majú čisté chápanie pravdy a praktické skúsenosti. Preto majú tendenciu si týchto jednotlivcov vysoko vážiť a približovať sa k nim. Vznik týchto pozitívnych vecí v cirkevnom živote, ktoré tešia Boha, je to, čo tí, ktorí súperia o postavenie, chcú vidieť najmenej. Kedykoľvek vidia niekoho hovoriť v duchovnom spoločenstve o praktických skúsenostiach, cítia sa nepokojne a žiarlia a sú obzvlášť rozpačití. Vo svojej rozpačitosti prejavujú postoj vzdoru, pohrdania a nespokojnosti a v srdci často kalkulujú, ako by mohli zosmiešniť tých, ktorí majú praktické skúsenosti a chápu pravdu, a ako by mohli dosiahnuť, aby bratia a sestry videli ich chyby a nedostatky, a tak si ich prestali vysoko vážiť a približovať sa k nim. Preto tí, ktorí súperia o postavenie, nevyhnutne povedia nejaké veci a vykonajú nejaké činy. Napádajú a vylučujú tých, ktorí zdieľajú skúsenostné svedectvá, a tých, ktorých časté duchovné spoločenstvo o pravde zaopatruje život-vstup bratov a sestier a pomáha pri ňom. Často hľadajú páky na pozitívnych jednotlivcov a odhaľujú ich nedostatky s cieľom vzdialiť Boží vyvolený ľud od všetkých, ktorí často hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde a zdieľajú skúsenostné svedectvá. Stručne povedané, tí, ktorí súperia o postavenie, sú negatívni jednotlivci, ktorí sa infiltrujú do cirkvi a hrajú úlohu služobníkov satana.

Jedna sestra, ktorá skôr než uverila v Boha urobila chyby v intímnych vzťahoch, po tom, čo sa stala veriacou, činila pokánie a už nikdy sa takých chýb nedopustila. Cítila mimoriadnu ľútosť nad svojimi minulými priestupkami, a tak sa otvorila a hovorila o tom v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami. Aký je účel a princíp otvorenia sa a duchovného spoločenstva? Je to na podporu vzájomného porozumenia a odstránenie vnútorných bariér medzi bratmi a sestrami. Väčšina bratov a sestier sa po pochopení pravdy dokáže otvoriť a hovoriť v duchovnom spoločenstve o svojich vlastných odhaleniach skazenosti a minulých priestupkoch, a zároveň vyjadriť vďačnosť a chválu za Božiu spásu. Je takéto otvorenie sa a duchovné spoločenstvo vhodné? (Áno.) Po pochopení pravdy je väčšina bratov a sestier schopná sa takto otvoriť a hovoriť v duchovnom spoločenstve; predstavuje to problém? (Nie.) Je veľmi normálne, že sa ľudia pred vierou v Boha dopustili nejakých chýb v intímnych

vzťahoch alebo v iných ohľadoch. Niektorí ľudia o týchto chybách dokážu hovoriť, zatiaľ čo iní sa skrývajú a pretvarujú, a bez ohľadu na to, ako sa ostatní otvárajú a odhaľujú, sami nepovedia nič. Veria, že tieto chyby sú ich temným tajomstvom, o ktorom nemôžu nikomu povedať, aby nestratili svoju povesť, tvár a postavenie. Avšak niektorí ľudia chápu veci inak; veria, že keďže uverili v Boha a prijali Božiu spásu, mali by sa teraz otvoriť a hovoriť v duchovnom spoločenstve o svojich minulých zlých skutkoch a chybných cestách, ktorými kráčali, a vyniesť ich na svetlo na rozbor, a že sú to len veci, ktorými prešli ako satanom skazení ľudia. Teraz sú schopní sa otvoriť, obnažiť a hovoriť v duchovnom spoločenstve. Či už ide o vyhodnotenie minulosti alebo skoncovanie s ňou, skutočnosť, že títo ľudia to dokážu, dokazuje, aký je ich postoj k praktizovaniu pravdy: sú ochotní praktizovať pravdu a majú na to odhodlanie. Ako presne človek praktizuje, závisí od jeho chápania a odhodlania. Avšak otvorenie sa a obnaženie určite nie je chybou, a už vôbec nie hriechom. Nemalo by sa to používať ako páka proti niekomu, a už vôbec by sa to nemalo stať dôkazom, ktorý iná osoba použije na útok proti nemu. Väčšina ľudí dokáže k tejto záležitosti správne pristupovať, to znamená, že ich chápanie je čisté a v súlade s pravdami-princípami. Zlí jednotlivci majú však nesprávne úmysly; trvajú na tom, aby sa chytali vecí týkajúcich sa ľudí, aby sa im vysmievali, zahrávali sa s nimi a súdili ich. Takéto zlé skutky sú celkom zjavné. Tí, ktorí sú schopní sa obnažiť, otvoriť a hovoriť v duchovnom spoločenstve o svojej skazenosti a nesprávnych cestách, ktorými kráčali, majú srdcia, ktoré hladujú a bažia po spravodlivosti vo svojom prístupe k pravde a k Božím slovám. V dôsledku toho, keď čítajú Božie slová, nevedomky získavajú určité praktické poznanie a náhľady. Tieto praktické poznania a náhľady im pomáhajú nájsť cestu k praktizovaniu tvárou v tvár ťažkostiam a nespočetným situáciám, ktoré sa vyskytujú v ich životoch, čo vedie k určitému skutočnému skúsenostnému poznaniu pravdy. Hovorenie v duchovnom spoločenstve o týchto skutočných skúsenostných poznaniach je pre ostatných budujúce a nápomocné; bratia a sestry budú na týchto jednotlivcov pozeráť s obdivom a úctou a povedia: „Tvoje praktické skúsenosti sú skutočne úžasné. Po tom, čo som o nich počul, dokážem sa do nich hlboko vcítiť. Vidím, že tvoj spôsob praktizovania je správny a Bohom požehnaný. Aj ja som ochotný vzdať sa svojich vlastných predstáv

a predsudkov a zhodiť svoje ťažoby; chcem praktizovať pravdu jednoduchým spôsobom a prijímať Božie osvietenie a vedenie ako ty. Táto cesta je správna.“ Nie sú tieto prejavy celkom normálne? Nie je veľmi správne, aby takýto vzťah vznikol medzi bratmi a sestrami? Je to typ medziľudského vzťahu, ktorý sa líši od typu, ktorý sa nachádza medzi tými, ktorí neveria v Boha; je to vzťah, ktorý Boh uznáva a ktorý si želá vidieť. Len keď takýto normálny vzťah existuje medzi bratmi a sestrami, môže byť cirkevný život normálny. Vždy sa však nájdú nejakí zlí ľudia alebo ľudia so zlomyseľnými úmyslami, ktorí sa postavlia, aby napadli, očiernili a vylúčili tých, čo majú praktické skúsenosti, tých, čo bažia a hladujú po pravde a tých, čo obdivujú a vážia si ľudí so skúsenosťami. Prečo útočia na týchto jednotlivcov? Ich účelom nie je nič iné, ako súperiť o určité postavenie v cirkvi. Keďže nemilujú pravdu ani sa o ňu neusilujú, predstierajú, že sú tí, ktorí sa usilujú o pravdu tým, že si vymýšľajú falošné skúsenosti, aby zavádzali všetkých a získali si ich vysokú mienku. Toto je používanie satanových metód zavádzania a ovládania ľudí na dosiahnutie želaného postavenia a moci. Takéto incidenty sa často vyskytujú všade v cirkvách a všetci ich vidia. Ak zistíte, že niektorí bratia a sestry majú nejakú pravdu-realitu, dokážu na zhromaždeniach hovoriť v duchovnom spoločenstve o skutočnom skúsenostnom poznaní Božích slov a od mnohých si získali chválu, no z nejakého dôvodu ich iní napádajú, mstia sa im a vrhajú ich do utrpenia, potom by ste mali byť ostrážiti a rozlíšiť, akí ľudia sa takto správajú. Prečo sú tí, ktorí sa usilujú o pravdu, často napádaní a vylučovaní? Čo sa tu vlastne deje? Toto určite naznačuje problém.

V cirkevnom živote by sa mala venovať veľká pozornosť tým, ktorí často hľadajú chyby na vodcoch a pracovníkoch. Okrem toho sa niektorí ľudia často vysmieávajú, zosmiešňujú alebo útočia na tých, ktorí sa pomerne dosť usilujú o pravdu a túžia po Božích slovách. Títo negatívni jedinci by sa tiež mali pozorne sledovať, aby sa zistilo, aké budú ich ďalšie kroky. Ak niekto v cirkevnom živote dokáže bez akejkoľvek oprávnenej príčiny odhaľovať nedostatky cirkevných vodcov alebo útočiť na jednotlivcov, ktorí majú pravdu-realitu, určite je za tým nejaký problém a dôvod; rozhodne to nie je bez príčiny. Bratia a sestry by mali takýmto jednotlivcom venovať vážnu pozornosť, pretože to nie je žiadna maličkosť. Niekedy môže byť človek hneď po vypočutí svedectva o praktickej skúsenosti a zacítení plného potešenia v srdci alebo získaní

trochy svetla a porozumenia napriek tomu uvrhnutý do zmätku niekoľkými zavádzajúcimi slovami, ktoré vyslovia zlí ľudia, a tak stratí všetko, čo práve získal. Len čo si človek začne budovať trochu viery, vyrušia ho zlí ľudia a vráti sa do pôvodného stavu; len čo začne pociťovať trochu smädu po pravde a Božom slove, spolu s trochu odhodlania praktizovať pravdu, je vyrušený zlými ľuďmi, stratí srdce a motiváciu a potom chce rýchlo opustiť toto miesto konfliktu. Sú tieto následky vážne? Sú veľmi vážne. Preto ak v cirkvi existuje niekto, kto vždy vyvoláva spory o niečo, čo nie je v súlade s jeho želaniami, háda sa o to, kto má pravdu, diskutuje o tom, čo je správne a čo nesprávne, a dokonca súperí o to, kto je nadradený alebo podradený, potom by takíto jednotlivci mali byť varovným signálom. Sledujte, akú úlohu hrajú v cirkvi, aké následky prinášajú, a prostredníctvom toho môžete prekuknúť, aká je ich prirodzenosť-podstata.

V cirkevnom živote existuje aj ďalší prejav súperenia o postavenie, ktorý spočíva v narúšaní a vyrušovaní cirkevného života a práce cirkvi. Napríklad niekedy, keď bratia a sestry spoločne hovoria v duchovnom spoločenstve o nejakom probléme, v spoločenstve každého je nejaké svetlo; čím viac v duchovnom spoločenstve hovoria, tým jasnejšie a zreteľnejšie sa stávajú pravdy-princípy a rýchlo pochopia aj cestu k praktizovaniu. Avšak niekto môže zrazu prísť s „brilantným nápadom“, svojím návrhom, čím naruší priebeh duchovného spoločenstva a presunie tému inam, takže duchovné spoločenstvo o hlavnej téme zostane nedokončené. Navonok sa nezdá, že by spôsobil vyrušenie, a už vôbec nie, že by obmedzoval ostatných v duchovnom spoločenstve o pravde, ale na predstavenie tejto témy si nevybral vhodný čas. Vložením novej témy do duchovného spoločenstva a diskusie v kritickom momente, keď sa v duchovnom spoločenstve hovorí o pravde s cieľom vyriešiť problém, sa predchádzajúca téma preruší skôr, ako sa úplne vyrieši. Nie je to opustenie problému na polceste? Neoddiaľuje to riešenie problému? Nielenže sa problém nevyriešil, ale oddialilo sa aj pochopenie pravdy u ľudí. Urobil by človek s rozumom niečo také? Je prehnané povedať, že takéto veci narúšajú a vyrušujú cirkevný život? Myslím si, že vôbec nie. Takto vyrušovať zhromaždenie, keď ľudia hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde s cieľom vyriešiť problém – nie je to úmyselné narúšanie a vyrušovanie cirkevného života? Ak sa niekto vždy vmieša v kritických

momentoch, keď sa v duchovnom spoločenstve hovorí o pravde s cieľom vyriešiť problém, ak sa vždy snaží veci prerušiť, potom to nie je problém nedostatku rozumu; je to úmyselné vyrušovanie zhromaždenia pri riešení problému v duchovnom spoločenstve o pravde, je to čisto a skrátka zlý skutok narušania a vyrušovania cirkevného života – robia to len antikristi a zlí ľudia, robia to len tí, ktorí nenávidia pravdu. Bez ohľadu na kontext alebo okolnosti, ľudia ako títo musia vždy prísť so svojimi „brilantnými nápadmi“, vždy chcú, aby sa na nich pozeralo, aby boli stredobodom pozornosti. Bez ohľadu na to, o akej kľúčovej a dôležitej téme ľudia hovoria v duchovnom spoločenstve, vždy sa musia vmiešať, aby odvrátili pozornosť ľudí a hlásali vznešené myšlienky, lebo chcú vyzerat' jedinečne. Čo sa týmto kúskom snažia dosiahnuť? Nesúperia o postavenie? Chcú ovládať situáciu. Nechcú, aby ľudia lepšie a jasnejšie chápali pravdu; najviac im záleží na tom, aby im všetci venovali pozornosť, počúvali ich, poslúchali ich a robili všetko tak, ako povedia. Toto je jasné súperenie o postavenie. Keď niektorých ľudí požiadaš, aby hovorili v duchovnom spoločenstve o konkrétnych nápadoch a plánoch na realizáciu niečoho a o podrobných krokoch na ich vykonanie, nedokážu nič vymyslieť, bez ohľadu na to, akú prácu robia. Napriek tomu radi hlásajú vznešené myšlienky, pôsobia nekonvenčne a robia niečo nové a oslnivé. Bez ohľadu na danú situáciu, len čo im napadne nejaký nový nápad, prezentujú ho, akoby boli inšpirovaní, a bez uváženia ho unáhle navrhujú, aby ho ostatní prijali a súhlasili s ním. Keď ich však nakoniec požiadajú, aby prediskutovali konkrétne cesty k praktizovaniu, onemejú. Chýba im spôsobilosť, ale napriek tomu sa chcú predvádzať, vždy sa snažia byť na očiach. Nechcú hrať druhé husle; nechcú byť len obyčajným nasledovníkom. Vždy sa boja, že sa na nich ostatní budú pozerat' zvrchu, a vždy chcú presadiť svoju prítomnosť. Preto vždy hlásajú vznešené myšlienky, aby boli na očiach. O čo ide, že to stále robia? Keď im napadne nejaký nápad, tak ho slepo považujú za dobrý a hodný praktizovania bez toho, aby o ňom pouvažovali alebo ho nechali dozrieť. Keď tento nápad unáhle predstavia, ostatní ľudia mu nerozumejú a prirodzene vzniesú nejaké otázky. Hoci nedokážu odpovedať, stále trvajú na tom, že ich názor je správny a že by ho mal každý prijať. Aká je to povaha? Aké následky prinesie ich bezdôvodné trvanie na vlastných názoroch? Je to pre prácu cirkvi prospešné alebo ju to vyrušuje?

Je to pre Boží vyvolený ľud prospešné alebo škodlivé? Sú schopní povedať to bez akéhokoľvek zmyslu pre zodpovednosť – aký je ich cieľ? Je to len presadenie svojej prítomnosti. Boja sa, že ostatní nebudú vedieť, že majú také „brilantné nápady“, nebudú vedieť, že majú kvalitu, inteligenciu a schopnosti; usilujú sa o toto uznanie, aby ich väčšina ľudí mala vo veľkej úcte. Čo sa stane nakoniec? Unáhlene dávajú návrhy a ostatní si spočiatku myslia, že majú naozaj nejaké schopnosti, niečo skutočné. Ale časom sa ukáže, že sú to len hlupáci, ktorým chýbajú skutočné vedomosti alebo zručnosti, no napriek tomu chcú mať vždy posledné slovo. Toto je súperenie o postavenie. Bez skutočných schopností chcú stále rozhodovať; vždy hlásajú vznešené myšlienky bez toho, aby predložili akékoľvek konkrétne plány, chýba im konkrétna cesta praktizovania. Aké dôsledky by nastali, keby boli takýmto ľudom naozaj zverené úlohy? Určite by to viedlo k zdržaniam. Prečo sa vždy snažia súperiť o postavenie, držať moc, keď nedokážu nič dosiahnuť? Sú to len hlupáci, ktorí nemajú všetkých päť pohromade; vznešenejšie povedané, úplne im chýba rozum. Medzi nevercami je príliš veľa takýchto ľudí, ktorí len rozprávajú a nič nerobia. Väčšina ľudí dokáže takýto typ človeka trochu rozlíšiť. Ak niekto neustále hlása vznešené myšlienky a chce pôsobiť inovatívne, treba byť opatrný, aby sa ním človek nenechal oklamať. Ak sa naozaj nájde niekto s bystrými nápadmi, kto dokáže predložiť aj konkrétny plán, je to prijateľné len vtedy, ak je to uskutočniteľné; ak len hlása vznešené myšlienky bez predloženia konkrétnych plánov, potom by sa k nemu malo pristupovať s opatrnosťou. Malo by sa uskutočniť duchovné spoločenstvo, aby sa zistilo, či pre jeho nápady existuje životaschopná cesta alebo nie. Ak väčšina cíti, že jeho nápad je uskutočniteľný a má cestu praktizovania, potom by sa ten nápad mal pred prijatím rozhodnutia na istý čas vyskúšať, aby sa videlo, aké prinesie výsledky.

Bez ohľadu na to, o akom aspekte pravdy cirkev hovorí v duchovnom spoločenstve alebo aký problém rieši, prejavajú sa rôzne typy ľudí. Po dlhšom vzájomnom kontakte človek zistí, kto skutočne miluje pravdu a dokáže ju prijať a kto sú tí, ktorí narúšajú, vyrušujú a nevenujú sa poriadnej práci. Myslíte si, že tí, ktorí radi hlásajú vznešené myšlienky a predkladajú nové nápady, dokážu prijať pravdu a vydať sa na správnu cestu viery v Boha? Myslím si, že to pre nich nie je ľahké. Akú úlohu hrajú títo ľudia v cirkevnom živote? Aké sú dôsledky toho, že často hlásajú vznešené myšlienky a nevenujú sa poriadnej

práci? Narúša a vyrušuje to cirkevný život, ako vidí väčšina ľudí, a ak to bude pokračovať, oddiali to úsilie Božieho vyvoleného ľudu o pravdu a vstup do reality. Hoci tí, ktorí radi hlásajú vznešené myšlienky, nie sú nevyhnutne zlí ľudia, dôsledky ich konania sú veľmi škodlivé pre život-vstup Božieho vyvoleného ľudu a zároveň ich konanie oddaľuje a ovplyvňuje prácu cirkvi. Ako by sa teda mal tento problém vyriešiť? Ako by sa malo primerane zaobchádzať s ľuďmi, ktorí radi hlásajú vznešené myšlienky a predkladajú nové nápady? Prvá metóda je táto: ak radi hlásajú vznešené myšlienky a vždy majú názory, nechajte ich najprv hovoriť a potom rozlišujte. Bez ohľadu na to o koho ide, každý môže slobodne hovoriť a vyjadrovať názory; nikto by to nemal obmedzovať. Každý, kto má skutočne nápady a múdre postrehy, by mal dostať možnosť prehovoriť a objasniť ich, aby ich všetci videli, a potom by sa malo hovoriť v duchovnom spoločenstve a diskutovať, či je to správne, či je to v súlade s pravdami-princípami a či je tam nejaká časť, ktorú možno prijať. Ak sa z toho oplatí poučiť a dá sa z toho získať nejaký úžitok, je to dobré; ak sa po duchovnom spoločenstve a diskusii zistí, že to, čo hovoria, nemá žiadnu hodnotu a nie je to vhodné, potom by sa to malo opustiť. Takýmto praktizovaním si každý zlepši schopnosť rozlišovať; vždy, keď sa niečo vyskytne, budú všetci vedieť, ako o tejto záležitosti uvažovať, a lepšie porozumejú rôznym ľuďom. Takéto praktizovanie je pre Boží vyvolený ľud prospešné a neprinesie vyrušenie práce cirkvi; tento spôsob praktizovania je správny. Druhá metóda je táto: keď to, čo sa povie, nemá žiadnu hodnotu a neprinesie to žiadny úžitok, aj keby sa o tom hovorilo v duchovnom spoločenstve a diskutovalo, takéto návrhy by sa mali priamo odmietnuť a nie je potrebné žiadne duchovné spoločenstvo ani diskusia. Ak nejaká osoba neustále predkladá takéto bezcenné témy a „brilantné nápady“, čím spôsobuje, že Boží vyvolený ľud je znechutený a nechce ju počúvať, nemala by sa takáto osoba obmedziť? Najlepšie by bolo poradiť jej, aby prejavila viac rozumu a zdržala sa slov, ktoré sa nemajú hovoriť, aby neovplyvňovala ostatných. Ak tejto osobe chýba rozum a trvá na tom, že bude takto pokračovať, čím spôsobuje vyrušenie v cirkevnom živote a všetkých obzvlášť obťažuje, až do bodu hnevu, potom je to zlý človek, ktorý vyrušuje cirkevný život. Musí sa s ním zaobchádzať podľa princípov Božieho domu na odstránenie z cirkvi – vyčistiť ho z cirkvi; to je primerané.

Povedzte Mi, akí ľudia sú väčšinou tí, ktorí radi hlásajú vznešené myšlienky? Sú to tí, ktorí sa usilujú o pravdu? Vydávajú sa úprimne Bohu? Určite nie. Aký je teda ich cieľ a úmysel, keď spôsobujú takéto vyrušenia v cirkevnom živote? To si vyžaduje rozlišovanie. Ak už každý má o takýchto ľuďoch dostatočné poznanie a vie, že im chýba intelekt, kvalita a rozum – že sú to jednoducho hlupáci – najvhodnejší spôsob, ako s nimi zaobchádzať, keď vyjadrujú svoje „brilantné nápady“, je zastaviť ich a obmedziť, prinútiť ich mlčať. Ak trvajú na tom, že budú hovoriť a vyrušovať cirkevný život, mali by byť z cirkvi vyčistení, aby sa predišlo ďalším problémom. Niektorí povie: „Nezničí to ich príležitosť na spásu?“ Takto hovoriť je nesprávne. Mohol by Boh spasit' takých ľudí? Dokážu ľudia s takou povahou prijať pravdu? Môžu dosiahnuť spásu bez toho, aby vôbec prijali pravdu? Nie je mimoriadne hlúpe a nevedomé nerozoznať ani takéto záležitosti? V každom prípade sú tí, ktorí často spôsobujú vyrušenia v cirkevnom živote, zlí ľudia a Boh ich nespasí. Ak nechajú v cirkvi niekoho, koho Boh nespasí, nejde o úmyselné ubližovanie Božiemu vyvolenému ľudu? Môže niekto, kto ľutuje takýchto zlých ľudí, skutočne milovať? Myslím si, že nie; je to falošná láska. V skutočnosti majú v úmysle ublížiť Božiemu vyvolenému ľudu. Preto sa Boží vyvolení musia mať na pozore pred každým, kto obhajuje zlých ľudí, aby sa nenechali oklamať ich diabolskými rečami. Niektorí, ktorí radi hlásajú vznešené myšlienky, hoci nevyzerajú ako zlí ľudia a zjavne nepáchajú zlé skutky, môžu spôsobovať vyrušenia v cirkevnom živote tým, že neustále hlásajú svoje vznešené myšlienky; prinajmenšom sú títo ľudia popletení. Čo si myslíte, môžu byť popletení ľudia spasení? Určite nie. Ak popletení ľudia neustále vyrušujú cirkevný život, mali by byť tiež z cirkvi vyčistení. Popletení ľudia neprijímajú pravdu, sú nenapraviteľne nekajúcní a skončia rovnako ako zlí ľudia. Či už sú zlí alebo popletení, ak často narúšajú a vyrušujú cirkevný život, nedbajú na rady a hovoria nekontrolovateľne ako auto s pokazenými brzdami, nie je to znak nenormálneho rozumu? Aké by boli následky, keby takíto popletení ľudia dlhodobo takto vyrušovali cirkev? Okrem toho, môžu sa skutočne kajať? Spasí Boh takýchto popletených ľudí s nenormálnym rozumom? Keď sa tieto otázky dôkladne pochopia, bude jasné, ako s takýmito jednotlivcami správne zaobchádzať. Popletení ľudia určite nemilujú pravdu a pravda je mimo ich dosahu. Popletení ľudia nerozumejú

ľudskej reči; dá sa povedať, že popleteným ľuďom chýba normálna ľudská prirodzenosť a sú napoly šialení – v skutočnosti sú jednoducho bezcenní. Môžu popletení ľudia dobre vykonávať službu? Dá sa s istotou povedať, že nie sú schopní ani len vykonávať službu na požadovanej úrovni, pretože ich rozum nie je zdravý; sú to ľudia, ktorí ničomu nerozumejú. Ak chce niekto preukázať lásku popleteným ľuďom, nech ich podporuje. Postoj Božieho domu k popleteným ľuďom je taký, že musia byť vyčistení. Každý, kto vôbec neprijíma pravdu, každý, kto nekoná svoju povinnosť úprimne a vždy ju koná povrčne, by mal byť obmedzený, ak často spôsobuje vyrušenia v cirkevnom živote. Ak niektorí z nich cítia výčitky svedomia a sú ochotní činiť pokánie, mali by dostať príležitosť. Tí, ktorých podstatu nemožno prezrieť, by mali byť dočasne ponechaní v cirkvi, aby na nich mohol Boží vyvolený ľud dohliadať, pozorovať ich a rásť v rozlišovaní. Ak sú takí, ktorí neustále narúšajú a vyrušujú a napriek orezaniu zostávajú nenapraviteľne nekajúcní, naďalej súperia o slávu a zisk, útočia na pozitívnych jedincov a vylučujú ich – najmä útočia na tých, ktorí sa usilujú o pravdu a dokážu sa podeliť o skúsenostné svedectvá, a na tých, ktorí sa úprimne vydávajú Bohu a konajú svoje povinnosti – potom sú títo jednotlivci zlí ľudia a antikristi, sú to pochybovači. Pre takýchto ľudí to nie je len o ich zastavení a obmedzení; mali by byť okamžite vyčistení z cirkvi, aby sa predišlo budúcim problémom. Tento spôsob praktizovania je úplne v súlade s Božími úmyslami.

Toto sú viac-menej rôzne prejavy súperenia o postavenie, od menších až po vážne. Menšie prejavy sa týkajú hlavne zosmiešňovania vodcov a pracovníkov uštipačnými slovami, hľadania malicherností a útočenia na iniciatívu vodcov a pracovníkov s cieľom zničiť ich a zdiskreditovať. Najvážnejšie prejavy sú priame a otvorené vystupovanie proti vodcom a pracovníkom, hľadanie niečoho, čo by sa dalo proti nim použiť, súdenie, odsudzovanie, napádanie a vylučovanie a následná izolácia a nútenie, aby priznali chybu a odstúpili, aby sa oni zmocnili ich postavenia. Toto sú najvážnejšie problémy narúšania a vyrušovania, ktoré sa vyskytujú v cirkevnom živote. Tí, ktorí sa otvorene búria proti vodcom alebo pracovníkom a súperia s nimi o postavenie, sú tí, ktorí vyrušujú prácu cirkvi a odporujú Bohu, sú to zlí ľudia a antikristi a musia byť nielen zastavení a obmedzení – ak je situácia vážna a je potrebné ich vyčistiť alebo vypudiť, potom by sa s nimi malo zaobchádzať podľa princípov.

Existuje aj ďalší prejav súperenia o postavenie: vylučovanie a napádanie ľudí, ktorí sa v cirkvi viac usilujú o pravdu. Keďže ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu, majú čisté chápanie, majú skúsenosti a pravé poznanie Božích slov a často hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, aby riešili problémy medzi bratmi a sestrami, a tak budujú Boží vyvolený ľud a postupne získavajú v cirkvi prestíž, títo zlí ľudia a antikristi sú voči nim závistliví a vzdorovití a vylučujú ich a napádajú. Akékoľvek správanie, ktoré spočíva v napádaní alebo vylučovaní ľudí, ktorí sa usilujú o pravdu, priamo predstavuje narušenie a vyrušenie cirkevného života. Niektorí ľudia sa možno nezameriavajú priamo na cirkevných vodcov, ale majú osobitnú antipatiu a pohrdanie voči ľuďom v cirkvi, ktorí rozumejú pravde a majú praktické skúsenosti. Takýchto ľudí tiež vylučujú a utláčajú, často ich zosmiešňujú a vysmieávajú sa im, dokonca im kladú pasce a intrigujú proti nim a podobne. Hoci sú problémy ako tieto menej vážne ako súperenie s cirkevnými vodcami o postavenie, pokiaľ ide o ich povahu a okolnosti, tiež predstavujú narušenia a vyrušenia cirkevného života a mali by byť zastavené a obmedzené. Ak je postihnutá väčšina bratov a sestier v cirkvi a často upadajú do negativity a slabosti – ak problémy vedú k takýmto následkom, potom ide o narušenia a vyrušenia. Taký zlý človek, ktorý vytvára narušenia a vyrušenia, by nemal byť len obmedzený, mal by byť poslaný do skupiny B na izoláciu a uvažovanie, alebo inak vyčistený. Tí, ktorí sa dopúšťajú činov, ktoré majú povahu spôsobovať narušenia a vyrušenia, sú ľudia, ktorí páchajú zlo zo zvyku. Mal by sa robiť rozdiel medzi zlými ľuďmi, ktorí často páchajú zlo, a tými, ktorí páchajú zlo občas, pokiaľ ide o to, ako sa s nimi zaobchádza. Tí, ktorí páchajú rozmanité zlo, sú antikristi; tí, ktorí páchajú zlo občas, majú slabú ľudskú prirodzenosť. Ak sa dvaja ľudia občas hádajú alebo sa dostávajú do sporov kvôli svojim nekompatibilným osobnostiam, alebo preto, lebo majú odlišné názory pri robení vecí, alebo preto, lebo majú odlišné spôsoby reči, ale cirkevný život nie je ovplyvnený, potom to nemá povahu spôsobovania narušení a vyrušení; je to odlišné od zlých ľudí, ktorí narušajú a vyrušujú cirkevný život. Všetky veci, ktoré majú povahu spôsobovať narušenia a vyrušenia cirkevného života, o ktorých sme hovorili, sú prejavmi páchania zla zlými ľuďmi. Keď zlí ľudia páchajú zlo, je to pre nich bežné. To, čo zlí ľudia najviac nenávidia, sú ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu. Keď vidia, že niekto, kto sa usiluje o pravdu, je schopný podeliť

sa o svoje vlastné skúsenostné svedectvo, a tak si získa osobitný obdiv ostatných, stávajú sa závistlivými, nenávisťnými a ich oči horia hnevom. Ktokoľvek uvažuje o sebe a pozná sa, ktokoľvek sa delí o svoje praktické skúsenosti a ktokoľvek svedčí o Bohu, stretáva sa so zosmiešňovaním, očierňovaním, utláčaním, vylučovaním, súdením a dokonca prenasledovaním zo strany týchto zlých ľudí. Bežne konajú týmto spôsobom. Nedovolia nikomu, aby bol lepší ako oni, neznesú pohľad na ľudí, ktorí sú lepší ako oni. Keď vidia niekoho, kto je lepší než oni, žiarlia, hnevajú sa, zúria a premýšľajú o tom, ako im ublížiť a trýzniť ich. Takíto ľudia už spôsobili vážne narušenie a vyrušenie cirkevného života a poriadku cirkvi a vodcovia a pracovníci by sa mali spojiť s bratmi a sestrami pri odhaľovaní, zastavovaní a obmedzovaní takýchto jednotlivcov. Ak ich nie je možné obmedziť a nečinia pokánie ani sa nenapravia po tom, čo sa im v duchovnom spoločenstve hovorilo o pravde, potom je to niekto zlý a zlých ľudí treba posudzovať a zaobchádzať s nimi podľa princípov Božieho domu na odstránenie z cirkvi. Ak prostredníctvom duchovného spoločenstva dosiahnu vodcovia a pracovníci konsenzus a zistia, že ide o zlého človeka, ktorý vyrušuje cirkev, potom by sa mala záležitosť riešiť podľa právd-princípov: osoba by mala byť z cirkvi vyčistená. Nemala by existovať žiadna ďalšia tolerancia voči takýmto zlým ľuďom, ktorí vyrušujú cirkevný život. Ak je vodcom a pracovníkom jasné, že ide o zlého človeka, ktorý spôsobuje vyrušenie, a napriek tomu sa stále tvária, že o ničom nevedia, a tolerujú, že zlý človek pácha zlo a spôsobuje vyrušenie, potom si neplnia svoje zodpovednosti voči bratom a sestrám a sú neverní Bohu a Božiemu povereniu.

Niektorí ľudia môžu na pohľad vyzerat' dobre, ale v skutočnosti majú IQ hlupáka. Hovoria a konajú bez toho, aby chápali, čo je správne, chýba im rozumnosť normálnej ľudskej prirodzenosti. Takíto ľudia tiež radi súperia o postavenie a povest', bojujú o to, aby mali posledné slovo, a súťažia o vysokú mienku ostatných. V cirkevnom živote často predkladajú zdanlivo platné, ale v skutočnosti mylné názory a argumenty, aby si získali pozornosť a vysokú mienku väčšiny ostatných ľudí, čím vyrušujú myšlienky ľudí, vyrušujú ich správne chápanie a poznanie Božích slov a vyrušujú ich pozitívne chápanie všetkého. Keď ostatní hovoria v duchovnom spoločenstve o Božích slovách a o svojich čistých porozumeniach, títo ľudia často vyskočia ako šašovia, aby

presadili svoju vlastnú prítomnosť a upútali pozornosť všetkých, vždy chcú ukázať bratom a sestrám, že nie sú len tak hocikto, že sú sčítaní a majú veľké vedomosti a vzdelanie a podobne. Hoci ešte nemajú jasné ciele, pokiaľ ide o to, na ktorého vodcu sa zamerať alebo o pozíciu ktorého vodcu súperiť, ich túžby a ambície sú také veľké, že ich slová a činy spôsobujú vyrušenia v cirkevnom živote, takže by mali byť tiež obmedzení podľa závažnosti situácie a jej povahy. Najlepšie by bolo najprv s nimi hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby ich správne naviedli a ukázať im smerovanie, ako si počínať, čo im umožní zmeniť sa a pochopiť, ako normálne žiť cirkevný život, ako sa správať k ostatným, ako zostať na svojom mieste a ako byť rozumný. Ak je to kvôli ich mladému veku, nedostatku rozhľadu a mladíckej pýche a ak sa po opakovanom duchovnom spoločenstve kajali, uvedomili si, že ich predchádzajúce konanie bolo nesprávne, hanebné, všetkých odpudilo a všetkým spôsobilo problémy, a vyjadrili za to svoje ospravedlnenie a ľútosť, potom nie je potrebné im to vyčítať – stačí im pomôcť s láskou. Avšak ak ich nesprávne konanie, ktoré všetkých vyrušilo, nebolo spôsobené mladíckou pýchou alebo nedostatkom porozumenia pravde, ale skôr bolo motivované postrannými úmyslami a pokračujú vo svojom správaní napriek opakovanému odrádzaniu; a ak navyše boli orezaní a bratia a sestry s nimi hovorili v duchovnom spoločenstve o závažnosti tohto problému – bolo im ponúknuté duchovné spoločenstvo a pomoc z negatívnych aj pozitívnych aspektov – napriek tomu stále nedokážu rozpoznať svoju vlastnú prirodzenosť-podstatu, nedokážu vidieť vyrušenie, ktoré tieto činy spôsobujú ostatným, a ich vážne následky a naďalej vytvárajú vyrušenia a narušenia tým, že vykonávajú tie isté činy, kedykoľvek dostanú príležitosť, potom sú v tomto prípade opodstatnené prísnejšie opatrenia. Ak napriek dostatočným príležitostiam na pokánie vôbec neuvažujú o sebe ani sa nesnažia spoznať samých seba a bez ohľadu na to, ako sa s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, nerozumejú, ani nevedia, ako konať rozumne a v súlade s princípmi, ale namiesto toho sa tvrdohlavo držia svojho vlastného spôsobu konania, potom je s týmito ľuďmi problém. Prinajmenšom im z racionálneho hľadiska chýba rozum normálneho človeka. To je pohľad zvonku. Ak sa na to pozrieme z hľadiska podstaty, bez ohľadu na to, ako sa s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve, nedokážu rozpoznať závažnosť problému, ani si nedokážu nájsť svoje správne miesto, ani nedokážu prijať

duchovné spoločenstvo a pomoc, ani sa nesnažia praktizovať podľa cesty, o ktorej hovorili v duchovnom spoločenstve bratia a sestry – ak nedokážu dosiahnuť ani tieto veci, potom ich problém nespočíva len v nedostatku rozumu, ale majú problém s ľudskou prirodzenosťou. Hoci sa zdá, že spôsobujú narušenia a vyrušenia neúmyselne, tieto skutky rozhodne nie sú bez úmyslu, ale skôr sú vykonávané s cieľom a motívmi. Odhliadnuc od toho, aké sú motívy alebo cieľ týchto jednotlivcov, ak to, čo hovoria a robia, vážne narúša a vyrušuje život-vstup bratov a sestier a cirkevný život, čo vedie k tomu, že mnohí ľudia nič nezískavajú zo života v cirkvi, až do bodu, keď ostatní nie sú ochotní zhromažďovať sa len preto, lebo sú tam prítomní oni, alebo kedykoľvek hovoria, ľudia sú znechutení a chcú odísť, potom sa povaha tohto problému stáva vážnou. Ako by sa malo s takýmito ľuďmi zaobchádzať? Ak stále trvajú na tom, že budú robiť tieto veci napriek tomu, že im bolo pri mnohých príležitostiach ponúknuté duchovné spoločenstvo a pomoc a boli im dané príležitosti na pokánie, potom je problémom ich prirodzenosť-podstata. Nie sú to ľudia, ktorí úprimne veria v Boha a dokážu prijať pravdu, ale namiesto toho majú nejaký iný zámer. Pri pohľade na ich prirodzenosť-podstatu, narušenia a vyrušenia, ktoré spôsobujú v cirkevnom živote, rozhodne nie sú neúmyselné, ale títo ľudia majú cieľ a motívy. Ak takíto ľudia dostanú ďalšie príležitosti, je to spravodlivé voči Božiemu vyvolenému ľudu, ktorý normálne žije cirkevný život? (Nie.) Problém s takýmito jednotlivcami sa už v takejto miere zjavil; ak sa im stále dávajú šance v očakávaní ich pokánia s výsledkom, že nakoniec spáchajú ešte viac zla, čo vedie k tomu, že viac ľudí upadne do negativity, slabosti a nenájde východisko, kto potom nahradí túto stratu? Preto ak týmto jednotlivcom bolo ponúknuté duchovné spoločenstvo a láskavá pomoc, alebo sa podnikli kroky na ich zastavenie a obmedzenie, no napriek tomu stále nemenia svoje staré zvyky a zotrvávajú vo svojom pôvodnom správaní, potom by sa s nimi malo zaobchádzať podľa princípov: v miernych prípadoch by mali byť izolovaní; v závažných prípadoch by mali byť z cirkvi vyčistení. Ako znie tento princíp? Ide o nemilosrdné zničenie niekoho bez toho, aby mu bola daná šanca na pokánie? Alebo o svojvoľné rozhodnutie bez akéhokoľvek rozlišovania a bez jasného pochopenia, aká je v skutočnosti ich prirodzenosť-podstata? (Nie.) Ak sa spôsoby a povaha týchto ľudí vôbec nezmenili napriek tomu, že im bolo ponúknuté duchovné spoločenstvo

a pomoc a dostali príležitosti na pokánie, a ani sa nekajajú, zostávajú takí, akí boli predtým – s jediným rozdielom, že to, čo predtým robili otvorene a viditeľne, teraz robia tajne a skryto, ale vyrušenie a narušenie zostávajú rovnaké – potom ich cirkev už nemôže ďalej držať. Takíto ľudia nie sú členmi Božieho domu; nie sú Božími ovcami. Ich prítomnosť v Božom dome spôsobuje jedine vyrušenia a narušenia a sú to satanovi služobníci, nie bratia a sestry. Ak ich stále považuješ za bratov a sestry, neustále ich podporuješ a pomáhaš im a hovoríš s nimi v duchovnom spoločenstve o pravde a nakoniec to vedie k premárneniu veľkého úsilia bez akéhokoľvek prínosu, nie je to hlúpe? Je to viac ako hlúpe; je to sprosté, úplne sprosté!

Ak sa pozrieme na povahu problémov, rôzne prejavy a typy osôb, udalostí a vecí, ktoré súvisia so súperením o postavenie, možno v podstate zaradiť do týchto troch typov. Súperenie o postavenie je bežný problém v cirkevnom živote, ktorý sa objavuje v rôznych skupinách ľudí a v rôznych aspektoch cirkevného života. Čo sa týka tých, ktorí súperia o postavenie, v miernych prípadoch by sa im malo poskytnúť hojné duchovné spoločenstvo o pravde na podporu a pomoc, aby mohli pochopiť pravdu a dostali príležitosť na pokánie. Ak je prípad vážny, mali by byť pozorne sledovaní, a len čo sa zistí, že hovoria alebo konajú s cieľom dosiahnuť určitý úmysel alebo cieľ, mali by byť okamžite zastavení a obmedzení. Ak je prípad ešte vážnejší, malo by sa s nimi zaobchádzať podľa cirkevných princípov na vyčistenie a vypudenie ľudí. Toto je zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci plniť, keď sa tieto osoby, udalosti a veci súvisiace so súperením o postavenie objavia v cirkevnom živote. Samozrejme si to tiež vyžaduje, aby sa všetci bratia a sestry zapojili a spolupracovali s vodcami a pracovníkmi na tejto práci, spoločne obmedzovali rôzne správanie a konanie zlých ľudí, ktoré spôsobuje narušenie a vyrušenie, a zabezpečili, aby v cirkevnom živote už nedochádzalo k narúšaniu alebo vyrušovaniu zo strany zlých ľudí, a usilovali sa zabezpečiť, aby bol cirkevný život pri každej príležitosti osvietený Duchom Svätým, naplnený pokojom, radosťou a Božou prítomnosťou a mal Božie požehnanie a vedenie, a aby každé zhromaždenie bolo časom potešenia a obohatenia. Toto je najlepší druh cirkevného života, a taký si Boh praje vidieť. Vykonávanie tejto práce je pre vodcov a pracovníkov pomerne zložité, pretože zahŕňa medziľudské vzťahy, dôstojnosť a záujmy ľudí a zahŕňa aj úroveň chápania pravdy u ľudí, čo ju

robí o niečo náročnejšou. Avšak keď sa objavia problémy, nevyhýbajte sa im a nezľahčujte vážne problémy, aby nakoniec nezostali nevyriešené; ani by sa s nimi nemalo zaobchádzať podľa filozofií pre svetské záležitosti tak, že sa nad nimi prižmúri oko. A už vôbec nebuďte pritakávačmi, ale radšej zaobchádzajte s rôznymi typmi ľudí, ktorí súperia o postavenie, podľa právdy-princípov. Je toto duchovné spoločenstvo jasné? (Áno.) Týmto sa končí naše duchovné spoločenstvo o piatom bode.

VI. Zapájanie sa do nevhodných vzťahov

Šiesty problém, ktorý narúša a vyrušuje Božie dielo a normálny poriadok cirkvi, je zapájanie sa do nevhodných vzťahov. Pokiaľ ľudia prichádzajú do kontaktu a môžu sa zhromažďovať, bude existovať komunitný život a z toho vyplynú rôzne vzťahy. Ktoré z týchto vzťahov sú teda vhodné a ktoré nevhodné? Najprv si povedzme, čo sú to vhodné vzťahy, a potom si o tých nevhodných pohovoríme v duchovnom spoločenstve. Keď sa bratia a sestry stretnú a pozdravia, môžu povedať napríklad: „Ako sa máš? Si zdravý? Nastupuje tvoje dieťa na budúci rok na strednú školu? Ako sa darí tvojej polovičke v podnikaní?“ Ráta sa takýto vzájomný pozdrav ako vhodný vzťah? (Áno.) Prečo to hovoríte? Pretože keď sa dvaja ľudia, ktorí sa dlho nevideli, náhodou stretnú, povedať pár slov na pozdrav je najzákladnejšia etiketa, ako aj najzákladnejší prejav záujmu a pozdravu. Všetko sú to slová, činy a relevantné témy, ktoré ľudia otvárajú v medziach normálnej ľudskej prirodzenosti. Súdiac podľa ich doterajšej konverzácie je zrejmé, že majú celkom vhodný vzťah. Ich dialóg je založený na etikete aj na normálnej ľudskej prirodzenosti, a z týchto dvoch bodov možno určiť, že vzťah medzi dvoma konverzujúcimi osobami je vhodný a predstavuje normálny medziľudský vzťah. Ak sa dvaja ľudia veľmi dobre poznajú, no keď sa stretnú, obaja sa mračia a nehovoria spolu, a keď sa na seba pozerú, ich oči horia nepriateľstvom, je tento vzťah normálny? (Nie, nie je.) Prečo nie je normálny? Ako presne by sa mal definovať? Keď sa dvaja ľudia stretnú, ale ani jeden nepozdraví toho druhého, ani nepovie „ahoj“, a už vôbec sa nezapojí do normálnej konverzácie a dialógu, je zrejmé, že ich prejavy neodzrkadľujú to, čo sa od normálnej ľudskej prirodzenosti očakáva. Ich vzťah nie je normálny medziľudský vzťah; je trochu pokrivený, no stále nepredstavuje nevhodný vzťah, od toho má ešte

d'aleko. Ak je vo všeobecnosti vzťah medzi ľuďmi založený na normálnej ľudskej prirodzenosti, kde jednotlivci môžu normálne a podľa princípov komunikovať a stykať sa a navzájom si pomáhať, podporovať sa a starať sa o toho druhého, to všetko naznačuje vhodné vzťahy medzi ľuďmi. Znamená to riešiť záležitosti profesionálne, nezapájať sa do transakcií, byť bez spleťitých záujmov a ešte viac bez nenávisti a nezakladať činy na telesných túžbach. Všetko toto spadá do rozsahu vhodných vzťahov. Nie je tento rozsah dosť široký? Normálne medziľudské vzťahy zahŕňajú dialóg a komunikáciu v rámci normálnej ľudskej prirodzenosti, interakciu a styk s ostatnými a spoluprácu na základe svedomia a rozumu normálnej ľudskej prirodzenosti. Na vyššej úrovni to zahŕňa interakciu a styk podľa právd-princípov. Toto je všeobecná definícia vhodných medziľudských vzťahov. Vzájomný pozdrav pri stretnutí je najnormálnejšou formou interakcie. Byť schopný normálne sa pozdraviť a rozprávať bez afektovanosti, nepredstierať náklonnosť, ktorá neexistuje, nevystupovať nadradene, hovoriť bez utlačania druhých alebo vyvyšovania seba samého, rozprávať a komunikovať normálne – takto by mali hovoriť a komunikovať tí, ktorí majú normálnu ľudskú prirodzenosť, a je to základný spôsob interakcie v rámci normálnych medziľudských vzťahov. Boží vyvolený ľud by mal mať prinajmenšom svedomie a rozum a mal by komunikovať, združovať sa a spolupracovať s ostatnými podľa princípov a noriem, ktoré Boh od ľudí vyžaduje. To je najlepší prístup. To dokáže uspokojiť Boha. Aké sú teda pravdy-princípy, ktoré požaduje Boh? Aby mali ľudia pochopenie pre iných ľudí, keď sú slabí a negatívni, aby boli ohľaduplní k ich bolesti a ťažkostiam a potom sa o tieto veci zaujímali, ponúkali ľuďom pomoc a podporu a čítali im Božie slová, ktoré im pomôžu vyriešiť ich problémy, čím im umožnia, aby pochopili Božie úmysly a už viac neboli slabí, a privedú ich pred Boha. Nie je tento spôsob praktizovania v súlade s princípmi? Praktizovanie týmto spôsobom je v súlade s pravdami-princípmi. Prirodzene, vzťahy tohto druhu sú ešte viac v súlade s pravdami-princípmi. Keď ľudia úmyselne spôsobujú vyrušenia a narušenia, alebo sú pri vykonávaní svojej povinnosti úmyselne povreční, ak to vidíš a dokážeš ich na tieto veci upozorniť, pokarhať ich a pomôcť im v súlade s princípmi, potom je to v súlade s pravdami-princípmi. Ak zatváraš oči alebo schvaľuješ ich správanie a kryješ ich, a dokonca zachádzaš tak d'aleko, že hovoríš pekné

veci, aby si ich pochválil a zatlieskal im, takéto spôsoby kontaktu s ľuďmi, zaoberania sa záležitosťami a riešenia problémov sú jednoznačne v rozpore s pravdami-princípami a nemajú žiaden základ v Božích slovách. Takéto spôsoby kontaktu s ľuďmi a zaoberania sa záležitosťami sú teda jednoznačne nevhodné a skutočne sa ťažko odhaľujú, ak sa nerozoberú a nerozlíšia podľa Božích slov. Ľudia, ktorí nerozumejú pravde, nerozpoznávajú tieto problémy ľahko a aj keď uznávajú, že sú to problémy, nie je pre nich ľahké ich vyriešiť. Často sme hovorili, že celé skazené ľudstvo žije podľa satanovej povahy, a tieto prejavy sú toho dôkazom. Teraz to vidíte jasne?

Dnes sa v našom duchovnom spoločenstve zameriame hlavne na odhalenie prejavov štyroch typov nevhodných vzťahov, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote. Kto sú tí, ktorí sa v cirkvi zapájajú do nevhodných vzťahov? Čo presne predstavuje nevhodný vzťah? Ktoré problémy sú spojené so zapájaním sa do nevhodných vzťahov? Keďže hlavná téma nášho duchovného spoločenstva zahŕňa rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi, táto diskusia o nevhodných vzťahoch je obmedzená na tie, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote. Nehádzeme všetky typy nevhodných vzťahov do jedného vreca a záležitosti mimo cirkevného života sa nás netýkajú. Túto záležitosť musíte pochopiť čisto, bez odchýlok. Pokiaľ teda ide o zapájanie sa do nevhodných vzťahov, ktoré problémy a ktoré vzťahy medzi ľuďmi sú nevhodné? Ktoré nevhodné vzťahy spôsobujú narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote a pre väčšinu ľudí? Oplatí sa o týchto problémoch hovoriť v duchovnom spoločenstve? (Áno.) Sú to záležitosti, ktoré musíme v našom duchovnom spoločenstve jasne prebrať.

A. Nevhodné vzťahy medzi pohlaviami

Aký je najbežnejší, najľahšie pochopiteľný a najľahšie charakterizovateľný typ nevhodného vzťahu v cirkevnom živote? (Vzťahy medzi pohlaviami.) Toto je prvý aspekt, ktorý ľuďom napadne, keď myslia na nevhodné vzťahy. Keď sú niektorí ľudia v skupine, neustále flirtujú s opačným pohlavím; robia sugestívne gestá a výrazy, hovoria obzvlášť expresívne a radi sa predvádzajú. Ak použijeme nevhodný výraz, ide tu o predvádzanie vlastnej sexuality. Radi sa pred opačným pohlavím javia okrem iného ako vtipní, humorní,

romantickí, galantní, hrdinskí, charismatickí a vzdelaní; obzvlášť radi sa predvádzajú. Prečo sa predvádzajú? Nie je to kvôli súpereniu o postavenie, ale aby prilákali opačné pohlavie. Čím viac príslušníkov opačného pohlavia im venuje pozornosť a hádže po nich obdivné, úctivé a zbožňujúce pohľady, tým sú vzrušenejší a nabití energiou. Keďže trávajú viac času účasťou na cirkevnom živote a prichádzajú do kontaktu s viacerými ľuďmi, zamerajú sa na niekoľko jednotlivcov, flirtujú a vymieňajú si pohľady s niektorými osobami opačného pohlavia, často hovoria provokatívnym spôsobom, dokonca s nádychom sexuálneho obťažovania. Je takýto vzťah medzi ľuďmi vhodný? (Nie.) Toto predstavuje zapájanie sa do nevhodných vzťahov. Takíto jednotlivci využívajú na predvádzanie sa dokonca aj čas zhromaždení, hovoria tak, aby sa pred osobou, ktorá sa im páči alebo o ktorú majú záujem, javili ako obzvlášť vtípni a očarujúci, robia sugestívne gestá a hádžu pohľady, tvária sa víťazoslávne a vzrušene, dokonca poskakujú, a to všetko s akým cieľom? Je to preto, aby zvedli opačné pohlavie do nevhodného vzťahu. Napriek tomu, že to mnohých bratov a sestry odpudzuje, a napriek početným varovaniam od ľudí okolo nich, stále neprestávajú a vytrvalo pokračujú vo svojom bezohľadnom zvädzaní. Ak takéto nevhodné vzťahy zahŕňajú len dvoch ľudí, ktorí spolu flirtujú mimo cirkevného života a neovplyvňujú cirkevný život ani prácu cirkvi, potom sa táto záležitosť môže nateraz odložiť. Ak sa však tí, ktorí sa zapájajú do nevhodných vzťahov, zvyčajne správajú takto v rámci cirkevného života a spôsobujú vyrušenia ostatným, mali by byť varovaní a obmedzení. Ak sa ani po opakovaných napomenutiach nepolepšia a už vážne vyrušili cirkevný život, mali by byť z cirkvi vyčistení hlasovaním Božieho vyvoleného ľudu. Je tento prístup primeraný? (Áno.) Ak ide len o mladých ľudí, ktorí spolu normálne chodia, mali by byť počas zhromaždení tiež diskretní, aby neovplyvňovali ostatných. Cirkev je miestom na uctievanie Boha, na čítanie a modlenie sa Božích slov a na prežívanie cirkevného života; osobná náklonnosť by sa nemala vnášať do cirkevného života, aby nevyrušovala ostatných. Ak to spôsobuje vyrušenia ostatným, ovplyvňuje náladu ostatných počas zhromaždení, vplyva na čítanie Božích slov ostatnými a na ich porozumenie a poznanie Božích slov, čím sa viac ľudí rozptyľuje a je vyrušovaných, potom sa takýto vzťah charakterizuje ako nevhodný vzťah. Dokonca aj legitímne randenie, ak spôsobuje vyrušenie ostatným, bude charakterizované ako nevhodný vzťah,

nehovoriac o zvädzaní opačného pohlavia mimo randenia. Ak sa preto niekto v cirkevnom živote zapája do nevhodných vzťahov, nemalo by sa mu to ticho dovoľovať ani tolerovať, ale mal by sa stretnúť s varovaniami, obmedzeniami a dokonca s vyčistením podľa princípov. Toto je práca, ktorú by mali vykonávať vodcovia a pracovníci. Ak sa zistí, že sa niekto zapája do nevhodných vzťahov a spôsobil vyrušenia väčšine ľudí v cirkvi, pričom jeho prítomnosť vedie k tomu, že ostatní sú rozptýlení a spútani žiadostivými myšlienkami, dokonca to vedie k rozpadu rodín a spôsobuje, že niektorí noví veriaci strácajú záujem o zhromaždenia, čítanie Božích slov alebo dokonca o samotnú vieru, a namiesto toho sa viac zamilujú do osoby, ktorú zbožňujú, chcú s ňou utiecť a prežiť svoje dni a zanechať svoju vieru – ak sa vážnosť situácie vystupňovala do takej miery, no vodcovia a pracovníci to neberú vážne, myslia si, že je to len ľudská žiadostivosť, že to nie je nič vážne a je to niečo, čo robia všetci bežní ľudia, neuvedomujú si vážnosť problému a už vôbec nie, ako ďaleko môže problém zájsť, ale namiesto toho to ignorujú, sú obzvlášť otupení a pomalí vo svojej reakcii na takéto záležitosti, čo nakoniec spôsobí nepriaznivé účinky väčšine v cirkvi – potom povaha týchto incidentov predstavuje vážne narušenia a vyrušenia. Prečo hovorím, že to predstavuje vážne narušenia a vyrušenia? Pretože tieto incidenty narušajú a poškodzujú normálny poriadok cirkevného života. Preto, len čo sa v cirkvi objavia takíto jednotlivci, mali by byť obmedzení, bez ohľadu na to, či ich je málo alebo veľa, pričom treba zabezpečiť, aby sa riešil každý prípad, a ak je situácia vážna, musia byť izolovaní. Ak izolácia neprinesie výsledky a oni naďalej zvädzajú opačné pohlavie, vyrušujú cirkevný život a poškodzujú normálny poriadok cirkvi, potom by mali byť z cirkvi vyčistení podľa princípov. Je tento prístup primeraný? (Áno.) Vplyv takýchto záležitostí na cirkevný život a na prácu cirkvi je mimoriadne škodlivý; sú ako mor a musia byť vykorenené.

Každý so sklonom zvädzať opačné pohlavie to robí všade, kamkoľvek ide, a neúnavne sa oddáva takému správaniu. Terčmi ich zvädzania a obťažovania sú často mladí a atraktívni jednotlivci, ale niekedy sa to týka aj ľudí v strednom veku – aktívne vyhľadávajú situácie, aby zvedli každého, kto sa im páči. Ak majú v úmysle zvädzať ostatných, niektorí ľudia nedokážu odolať lákaniu a nechajú sa oklamať, čo ľahko vedie k nevhodným vzťahom. Keďže duchovný vzrast ľudí je príliš malý a chýba im skutočná viera v Boha, ako

aj porozumenie pravde, ako by mohli prekonať tieto pokušenia a odolať takýmto lákadlám? Duchovný vzrast ľudí je príliš malý; sú obzvlášť slabí a bezmocní, keď čelia týmto pokušeniam a lákadlám. Je pre nich ťažké zostať neovplyvnení. Bol jeden vodca, muž, ktorý sa pokúšal zviest' každú krásnu ženu, ktorú videl; niekedy mu nestačilo zviest' len jednu – dokázal zviest' tri alebo štyri ženy a všetky ich tak pobláznil, že stratili chuť do jedla, nemohli spať a dokonca stratili túžbu konať svoje povinnosti. Taký bol „pôvab“ tohto muža. Ak by sa s ľuďmi stýkal normálne, bez toho, aby sa ich úmyselne snažil zviest', jeho vplyv by nebol taký rozsiahly. Iba vtedy, keď sa úmyselne predvádzal a zvádzať ostatných, mu podľahlo čoraz viac ľudí, čím sa zvyšoval počet tých, ktorí boli zvedení, aby s ním mali nevhodné vzťahy. Ľudia nedokázali odolať a upadli do týchto pokušení. To bol „pôvab“ žiadostivosti; to, čo robil, vytváralo pokušenia, lákadlá a vyrušenia pre obe strany. Jeden muž zvádzať niekoľko žien naraz – vari ho to netrápilo? Ktojej žene sa venovať ako prvej, ktorú uspokojíť ako prvú – nebol z toho duševne vyčerpaný? (Áno.) Ak to bolo také vyčerpávajúce, prečo sa takto správal aj naďalej? Toto je podlosť; taká bytosť to bola, taká bola jeho prirodzenosť. Keď sú obeť zvedené a upadnú do pokušenia, je pre ne ľahké uniknúť z pokušenia? Keď sa raz ocitnú v pokušení, bude ťažké uniknúť. Jedenie, spanie, chôdza, konanie povinností – bez ohľadu na to, čo robia, ich myseľ je plná myšlienok na túto osobu, ich srdce je pohltené touto osobou. Takéto vyrušenia sú mimoriadne vážne! Nasleduje neustále premýšľanie o tom, ako túto osobu potešiť, ako sa jej vrhnúť do náručia, ako si ju získať, ako ju mať len pre seba, ako súťažiť a bojovať s ostatnými súpermi. Nie sú to dôsledky vyrušenia? Je ľahké uniknúť z takého stavu? (Nie je to ľahké.) Dôsledky sa stávajú vážnymi. Môže byť v tomto momente srdce človeka naďalej pokojné pred Bohom? Keď čítajú Božie slová, môžu ich ešte vstrebať? Môžu mať ešte svetlo? Budú mať ešte počas zhromaždení náladu uvažovať o Božích slovách, hovoriť o nich v duchovnom spoločenstve a počúvať ostatných, ako sa delia o Božie slová? Nebudú; ich srdcia budú naplnené žiadostivosťou, predmetom ich zbožňovania, bez akýchkoľvek vážnych záležitostí – dokonca aj Boh zmizne z ich srdiec. Nasleduje uvažovanie o tom, ako zažiť lásku, ako byť romantický a tak ďalej, a túžba veriť v Boha sa úplne stratí. Sú tieto dôsledky dobré? Je to to, čo si ľudia želajú vidieť? (Nie.) Sú dôsledky zvedenia a

upadnutia do pokušenia niečím, čomu môžu ľudia zabrániť? Môžu ľudia ovládať tieto dôsledky? Môže byť na nich, aby sa rozhodli? Môžu dosiahnuť úroveň, že budú schopní prestať, keď si to vo svojom srdci zaželajú? Nikto to nedokáže dosiahnuť. Toto je dôsledok vyrušení spôsobených ľudom takýmito nevhodnými vzťahmi. Keď Boh chýba v srdci človeka a človek si už neželá čítať Božie slová, aké sú dôsledky? Existuje ešte nádej na spásu? Nádej na spásu sa rovná nule. Všetko je stratené; tie chabé učenia, ktorým predtým porozumeli, odhodlanie a rozhodnutie vydať sa Bohu a túžba získať Božiu spásu sú zavrhnuté – to sú dôsledky. Ľudia sa vo svojich srdciach vzdávajú od Boha a odmietajú Ho a sú tiež odmietnutí Bohom. Tento dôsledok nie je niečo, čo si želá vidieť ktokoľvek, kto verí v Boha a nasleduje Ho, ani to nie je skutočnosť, ktorú môže prijať ktorýkoľvek nasledovník Boha. Len čo však ľudia upadnú do takýchto pokušení a ocitnú sa vo víre nevhodných vzťahov, je pre nich ťažké vymaniť sa a o to viac sa nedokážu ovládať. Preto by takéto nevhodné vzťahy mali byť obmedzené. V závažných prípadoch by mali byť tí, ktorí neustále vyrušujú a obťažujú opačné pohlavie, pohotovo a rýchlo odstránení z cirkvi, aby nevyrušovali cirkevný život a, o to viac, aby sa zabránilo tomu, že do pasce pokušenia sa chytí viac ľudí. Je tento prístup rozumný? (Áno.)

V dvanástom bode zodpovedností vodcov a pracovníkov musia vodcovia a pracovníci pri každej úlohe vynaložiť maximálne úsilie, aby zabezpečili, že Boží vyvolený ľud môže viesť normálny cirkevný život, a tak ochránili bratov a sestry pred akýmikoľvek narušeniami či vyrušeniami v cirkevnom živote. To znamená chrániť všetkých bratov a sestry, ktorí môžu viesť normálny cirkevný život. Čo presne by sa malo chrániť? Bratia a sestry by mali byť chránení, aby mohli počas zhromaždení v tichosti prichádzať pred Boha a pokojne čítať, modliť sa a zdieľať Božie slová; zároveň by bratia a sestry mali byť schopní modliť sa k Bohu v jednote srdca a mysle, hľadať Božie úmysly, hľadať u Boha osvietenie a osvetlenie, získať Božiu prítomnosť a prijať Božie požehnania a vedenie. Toto je najväčší a najdôležitejší záujem všetkých bratov a sestier a je to pre každého zásadné; týka sa to toho, či môžu byť spasení a či môžu mať dobrý konečný osud. Preto je nevyhnutné prísne obmedziť, izolovať alebo vyčistiť tých, ktorí sa v cirkvi zapájajú do nevhodných vzťahov; najmä na tých, ktorí sa zapájajú do vzťahov medzi pohlaviami, sa musí prísne dohliadať. Čo znamená dohľad? Ak ide len o

menší prípad, mali by byť odhalení a orezaní, a treba ich pohotovo zastaviť a obmedziť, aby neovplyvňovali ostatných. Ak ide o vážny prípad, je nevyhnutné konať rozhodne a bez váhania; mali by byť z cirkvi čo najskôr vyčistení, aby sa zabránilo tomu, že budú vyrušovať viac ľudí. Ak chcú spôsobovať vyrušenia, nech to robia vonku vo svete a vyrušujú, koho chcú; stačí povedať, že žiadni bratia a sestry v cirkevnom živote, ktorí sa usilujú o pravdu, by nimi nemali byť vyrušovaní. Toto je hlavný princíp a cieľ pre prácu vodcov a pracovníkov v súvislosti s touto dvanástou zodpovednosťou.

B. Homosexuálne vzťahy

Pokiaľ ide o problém nevhodných vzťahov, práve sme mali duchovné spoločenstvo hlavne o zapájajú sa do nevhodných vzťahov medzi pohlaviami. V prípadoch ako zvádzanie, lákanie, predvádzanie sa a dráždenie opačného pohlavia; aktívne približovanie sa a snahu zbližiť sa s nimi; a časté úmyselné či neúmyselné vyhľadávanie sedenia v ich blízkosti na zhromaždeniach; a navyše, nielen zvádzanie jednej osoby, ale prechod k ďalšej, ak prvý pokus zlyhá, takže mnohí členovia opačného pohlavia v cirkvi sú obťažovaní, a potom sa tento problém stáva vážnym. Toto sa týka nevhodných vzťahov medzi pohlaviami. Okrem vzťahov s opačným pohlavím existujú aj niektoré nevhodné vzťahy medzi osobami rovnakého pohlavia. Ak je medzi dvomi ľuďmi rovnakého pohlavia obzvlášť priateľský vzťah, dlho sa poznajú a sú si dosť blízki, je správne, že sú často v styku. Len čo sa to však vystupňuje do zapájania sa do žiadostivých telesných vzťahov, takéto vzťahy by sa tiež mali zaradiť medzi nevhodné. Ak je medzi dvoma osobami rovnakého pohlavia častý telesný kontakt, dokonca až do tej miery, že bežne používajú jazyk provokatívnej povahy, a často ich možno vidieť v objatí alebo s prejavmi ešte zjavnejšieho správania, potom si to časom každý všimne: „Nie je to tak, že si títo dvaja pomáhajú alebo sa k sebe hodia osobnosťou; ich správanie nie je v medziach normálnej ľudskej prirodzenosti. Toto je homosexualita!“ V súčasnosti väčšina ľudí chápe, že homosexualita je nevhodný vzťah, ktorý je svojou povahou ešte vážnejší a nevhodnejší ako vzťah medzi opačnými pohlaviami. Ak takéto vzťahy existujú v cirkvi, mohli by sa šíriť ako mor a zväzdať niektorých do tohto druhu pokušenia a lákania. Niektorí ľudia hovoria, že sa v minulosti zaplietli do homosexuality, ale nerobili to dobrovoľne. Ak

odhliadneme od toho, či sú skutočne homosexuáli alebo aká je ich sexuálna orientácia, ak môžu podľahnúť takémuto pokušeniu pod vplyvom zvádzania – a zatiaľ nechajme bokom, či to urobili dobrovoľne alebo pasívne –, potom tým boli v prvom rade vyrušení. Súdci podľa ich tvrdenia, že to neurobili dobrovoľne, boli obeťami. Ak teda homosexuáli zvádzajú a lákajú iných ľudí rovnakého pohlavia, môžu sa tí zvedení, hoci sami nemusia byť homosexuálmi, stať homosexuálmi. Nie je to nebezpečná situácia? Prečo tvrdiť, že takíto ľudia sú homosexuáli? Keď heterosexuálni jedinci zvádzajú mnoho ľudí, spadá to do kategórie promiskuity, čo predstavuje nevhodný vzťah. Takže keď sa dvaja ľudia rovnakého pohlavia, ktorí majú blízky vzťah a dobre si rozumejú, držia za ruky a objímajú sa, čo je všetko normálne, ako sa to môže vystupňovať do bodu, že sú definovaní ako homosexuáli? Ide o sexuálny vzťah medzi nimi – len čo sa tento vzťah dostane na túto úroveň, ide o homosexualitu. Keď sa navzájom objímajú okolo ramien, privinú sa k šiji alebo sa držia za pás, nie je to normálny telesný kontakt medzi jedincami rovnakého pohlavia; je to skôr telesný kontakt poháňaný žiadostivosťou, ktorý sa líši svojou povahou, a preto spadá do kategórie nevhodných vzťahov. Je pre väčšinu ľudí v cirkvi pohľad na takýchto homosexuálov budujúci alebo nie? (Nie, nie je to budujúce.) Cíti sa väčšina ľudí po tom, čo to vidí, vyrušená? Ak by si nebol informovaný o situácii a oni by ti položili ruku okolo krku alebo pásu, alebo ťa dokonca pobožkali na tvár, cítil by si sa vyrušovaný? (Áno.) Cítil by si sa po tomto vyrušení dobre, alebo by ti to bolo nepríjemné? (Cítil by som sa znechutene.) A mal by si potom pocit, že si zhrešil? Ak presne nerozumieš, čo je podstatou tohto typu problému, a len sa ťa niekto rovnakého pohlavia dotkne alebo s tebou nadviaže fyzický kontakt bez toho, aby si o tom neskôr príliš premýšľal, potom to nie je veľký problém. Avšak, ak o tom premýšľaš, a stále premýšľaš, a potom sa nemôžeš od tejto osoby odpútať, podobne ako by niekto mohol túžiť po opačnom pohlaví, bez ohľadu na to, či tomu vo svojom subjektívnom vedomí odolávaš alebo nie, potom vznik takýchto myšlienok v tebe naznačuje, že si už bol vyrušený, však? Preto je povaha homosexuálnych vzťahov, tohto typu nevhodných vzťahov, oveľa vážnejšia. Niektorí ľudia nevidia rozdiel medzi promiskuitou medzi heterosexuálmi a homosexualitou a zaobchádzajú s týmito dvoma problémami ako s rovnocennými. V skutočnosti je problém homosexuality oveľa vážnejší ako problém promiskuity medzi heterosexuálmi.

Ak sa v cirkvi objavia ľudia, ktorí sa zapájajú do homosexuálnych vzťahov, a nebudú obmedzení, predstavujú pre všetkých hrozbu a spôsobujú vyrušenia. Aké vyrušenia? Navonok väčšina ľudí nedokáže pri kontakte s nimi odhaliť žiadne problémy s ich ľudskou prirodzenosťou, ale dlhodobý kontakt im zakalí myšlienky a zatemní srdcia. Stratia nadšenie pre vieru v Boha a bez toho, aby narazili na nejaké konkrétne problémy, prestanú byť ochotní veriť v Boha, stratia záujem o čítanie Božích slov, v srdci sa budú cítiť čoraz vzdialenejší od Boha a budú v sebe živiť zlé myšlienky o tom, že sa vzdajú viery. Preto by sa takéto nevhodné homosexuálne vzťahy v cirkvi nemali len zastavovať a obmedzovať; tí, ktorí sa do nich zapájajú, by mali byť z cirkvi aj bezodkladne odstránení. Toto platí bez výnimky. Hneď po odhalení takýchto jedincov, bez ohľadu na povinnosti, ktoré konajú, alebo na ich postavenie, musia byť z cirkvi bezodkladne odstránení, bez akejkoľvek tolerancie! Toto je cirkevný predpis. Prečo tento predpis existuje? Je založený na pevných základoch. Boh stvoril ľudí ako muža a ženu; po stvorení Adama bola jeho partnerkou Eva, nie ďalší Adam. Takýto postup voči tým, ktorí sa zapájajú do homosexuálnych vzťahov, je založený na Božích slovách a je absolútne presný. Nieкто by mohol povedať: „Prečo nedat týmto ľudom šancu činiť pokánie? Sú mladí; nemalo by im byť dovolené dopustiť sa nejakých nerozumných činov?“ Nie! S inými nerozumnými činmi sa dá zaobchádzať rôzne v závislosti od okolností a povahy, ale tento konkrétny nerozumný čin rozhodne nie je len tak hocijaký nerozumný čin; absolútne sa nedá tolerovať a každý, kto sa takéhoto činu v cirkvi dopustí, musí byť okamžite odstránený! Ak by celá cirkev pozostávala z homosexuálov, potom by boli všetci odstránení. Takú cirkev nechceme, ani jedinu! Toto je princíp. Niektorí hovoria: „Niektorí ľudia sú v homosexuálnom vzťahu len s jednou osobou, ale nezviedli iných ani nezačali vyrušovať nikoho iného. Mali by byť takíto jedinci riešení a vyčistení?“ Ak sú skutočne homosexuáli, nechať ich v cirkvi je ako umiestniť tikajúcu časovanú bombu medzi Boží vyvolení ľud – skôr či neskôr určite vybuchne. Aj keď doteraz nikoho rovnakého pohlavia nevyrušovali, nezvádzali ani neobťažovali, neznamená to, že to neurobia v budúcnosti. Možno ešte nenašli nikoho, kto by sa im páčil, koho by mali radi, alebo načasovanie nie je správne a všetci sa ešte navzájom nepoznajú a nerozumejú si. Len čo však nastane správny a vhodný čas, títo ľudia urobia svoj krok. Preto sa takíto

jedinci nesmú absolútne nikdy tolerovať ani im nesmie byť dovolené zostať v cirkvi, pretože sú neprirodzení a neľudskí. Cirkev takýchto ľudí nechce. Zaobchádzať s tými, ktorí sa zapájajú do takýchto nevhodných vzťahov, týmto spôsobom nie je nesprávne ani prehnané. Avšak niektorí hovoria: „Niektorí homosexuáli vyzerajú byť celkom dobrí; neurobili nič zlé, dodržiavajú zákony a predpisy, prejavujú úctu starším a lásku mladým, vždy robia dobré veci, niektorí majú dokonca dary a schopnosti a niektorí sú v cirkvi obzvlášť dobročinní a nápomocní. Mali by sme ich nechať v cirkvi.“ Je táto myšlienka správna? (Nie.) Bez ohľadu na to, či sú tvoje myšlienky správne alebo nesprávne, musíš byť schopný prezrieť prirodzenosť homosexuálov. Cirkevný princíp praktizovania pre jedincov zapojených do homosexuálnych vzťahov je ich vyčistenie. Toto je správne ustanovenie, ktoré nikto nesmie porušiť; každý musí praktizovať podľa tohto princípu.

Ľudia najľahšie rozlíšia, prekuknú a charakterizujú prejavy týchto dvoch typov nevhodných vzťahov, o ktorých sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve. Pokiaľ ide o tých, ktorí sa zapájajú do takýchto nevhodných vzťahov, na jednej strane si vodcovia a pracovníci musia plniť svoje zodpovednosti tak, že ich zastavia, obmedzia, izolujú a vyčistia. Na druhej strane by aj bratia a sestry mali takýchto ľudí rozlišovať a vyhýbať sa tým, ktorí sa zapájajú do týchto dvoch typov nevhodných vzťahov, aby sa vyhli zlákaníu a pádu do pokušenia, čo by mohlo ovplyvniť ich vieru v Boha a ich úsilie o pravdu a o dosiahnutie spásy. Len čo človek upadne do pokušenia, je ťažké sa z neho vymaniť. Väčšina ľudí by mala byť schopná rozlíšiť tieto dva typy ľudí. Nesprávajte sa ako ľudia v spoločnosti, ktorí sa tvária, že nevidia, kto s kým flirtuje, a nemajú správny názor či postoj k tým, ktorí žijú promiskuitne; sú schopní sa s takými jedincami normálne stykať, pokiaľ sa to netýka ich vlastných záujmov, rozprávajú sa s nimi ako zvyčajne, akoby sa nič nedialo. Majú takíto ľudia princípy v tom, ako zaobchádzajú s ostatnými? Vôbec žiadne. Všetci neverci žijú podľa filozofií pre svetské záležitosti, snažia sa nikoho neuraziť, aby sa ochránili, ale Boží dom je absolútne odlišný od neveriacej spoločnosti. V Božom dome vládne pravda. Boh vyžaduje, aby ľudia zaobchádzali s ostatnými na základe právd-princípov. Celý Boží vyvolený ľud prijíma pravdu, vybavuje sa ňou a používa ju na rozlišovanie a zaobchádzanie s ostatnými, nielen na udržanie cirkevného života a ochranu

bratov a sestier, ale, čo je dôležitejšie, na ochranu seba samých pred utrpením, ktoré prináša pokušenie, a na to, aby sa vyhli zlákaní do pokušenia. Čím skôr dokážeš rozlíšiť takýchto jedincov a dištancovať sa od nich, tým viac sa budeš môcť dištancovať od pokušenia a budeš chránený. Takto by si mal zaobchádzať s jedincami, ktorí sa zapájajú do nevhodných vzťahov; je to v súlade s pravdami-princípmi a v súlade s Božími úmyslami.

C. Nevhodné vzťahy založené na osobných záujmoch

Ďalším typom nevhodného vzťahu sú vzťahy založené na osobných záujmoch. Ľudia si navzájom lichotia, vyvyšujú sa, chvália sa a podlizujú sa v záujme vlastného prospechu. Vnášanie takéhoto nečestného správania a podľa atmosféry do cirkevného života vážne ovplyvňuje ostatných, ktorí v tichosti čítajú Božie slová alebo počúvajú zdieľané skúsenosti. Keď sa medzi ľuďmi vytvorí vzťah založený na osobných záujmoch, často hovoria alebo robia veci, ktoré sú v rozpore s ich túžbami, len pre vlastný prospech. Napríklad ak niekto vidí, že iná osoba by mohla byť určitým spôsobom prospešná pre jeho podnikanie alebo záujmy, môže túto osobu zvoliť za vodcu, navrhnúť ju na konkrétnu povinnosť alebo súhlasiť so všetkým, čo táto osoba povie, a tvrdiť, že je to správne bez ohľadu na to, či je to v súlade s pravdou, len aby si ju naklonil. Aby si ju naklonil, robí mnoho vecí, ktoré nie sú v súlade s princípmi a sú proti pravde, čo vyrušuje Boží vyvolený ľud pri rozlišovaní osôb, udalostí a vecí a pri vstupe do pravdy. Opisuje to, čo je nesprávne a skreslené, ako správne, opisuje ľudské predstavy a domnienky ako niečo, čo je v súlade s Božími úmyslami, a tak ďalej, čím vyrušuje myšlienky ľudí a správny smer a cieľ ich úsilia. Všetky tieto správanie pramena z udržiavania vzťahu založeného na osobných záujmoch. Na ochranu a udržanie vlastných záujmov dokáže hovoriť proti svojmu svedomiu a konať proti princípom. To, čo hovorí a robí, spôsobuje v cirkevnom živote vyrušenia a ničenie, čo nakoniec vedie k tomu, že viac ľudí nedokáže normálnym a usporiadaným spôsobom hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, čítať a modliť sa Božie slová alebo zdieľať osobné skúsenosti, čo vedie k stratám pri živote-vstupe ľudí. Keď ľudia v duchovnom spoločenstve hovoria o svojich skúsenostných porozumeniach, často sa stretávajú so zasahovaním zo strany vzťahov založených na osobných záujmoch; niektoré sú slovné, niektoré sa týkajú správania a iné

cieľov a smerovania. Ľudia sú často prerušovaní pri duchovnom spoločenstve o pravde a pri čítaní a modlení sa Božích slov, často sú odvedení od témy a často sú v rôznej miere ovplyvnení. Preto by mali byť obmedzení tí, ktorí sa zapájajú do nevhodných vzťahov založených na osobných záujmoch a súvisiaceho správania. Cirkevní vodcovia, ktorí čelia týmto problémom, by nemali zatvárať oči a už vôbec by nemali byť zhovievaní k takému zlu a prehliadať výskyt takýchto záležitostí v cirkevnom živote. Namiesto toho by mali byť ostražití a vnímaví a pohotovo ich zastaviť a obmedziť.

Zapájanie sa do nevhodných vzťahov založených na osobných záujmoch je v cirkvi bežným javom. Ak napríklad niekto plánuje kandidovať vo voľbách za ďalšieho cirkevného vodcu, môže pritiahnuť skupinu ľudí a prezradiť im svoje nápady. Títo ľudia nie sú hlúpi; naznačia mu: „Ak ťa zvolíme, aké výhody nám poskytneš?“ Takto sa medzi nimi vytvorí vzťah založený na osobných záujmoch. Aby si udržali svoje osobné záujmy, často na zhromaždeniach zastávajú rovnaký postoj. Bez toho, aby si ostatní boli vedomí alebo poznali pozadie, neustále hovoria o tom, aký je ten jeden človek dobrý, ako to, čo robí iný, je Bohom dovolené a požehnané, kto a koľko obetoval a aké príspevky kto priniesol Božiemu domu, často si navzájom spievajú chvály a navzájom sa vychvaľujú. V cirkevnom živote často šíria tieto reči, aby poslúžili konsenzu, ktorý dosiahli vopred, a na udržanie svojich vzájomných záujmov. Niekto môže napríklad povedať: „Ak ma zvolíš za vodcu, keď sa ujmem svojej pozície, urobím z teba vedúceho skupiny.“ Neusilujú sa všetci o osobný zisk? Aby si dosiahli svoje záujmy, nemusia hovoriť určité veci alebo robiť určité kroky? Preto počas zhromaždení majú rôzne prejavy, všetky zamerané na udržanie konsenzu, ktorý dosiahli už skôr, a príslušných záujmov. Pred dosiahnutím svojho cieľa väčšinu ich činností poháňajú záujmy. Takže, nie sú úmysly a ciele za tým, čo hovoria a robia, dosť nevhodné? Nie je vzťah, ktorý sa medzi nimi vytvoril, nevhodný? Nemali by byť takéto nevhodné vzťahy v cirkvi obmedzené? Niektorí hovoria: „Ako to môžeme obmedziť, ak sa to neodhalí?“ Takéto záležitosti, pokiaľ sa vôbec neurobia, sa po ich uskutočnení môžu odкрыť a budú zverejnené. Ak ľudia správne hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde a o svojich osobných poznaniach a skúsenostiach, bez toho, aby do toho miešali čokoľvek, čo nesúvisí s pravdou, každý to dokáže vnímať. Ak je v tom niečo primiešané, ľudia to tiež dokážu rozlíšiť. Preto

by v cirkvi mali byť obmedzené aj rôzne transakčné vzťahy, ktoré vznikajú na udržanie vzájomných záujmov; prinajmenšom by mali byť zúčastnení varovaní a malo by sa s nimi viesť duchovné spoločenstvo, aby si uvedomili svoje vlastné problémy a pochopili vážne dôsledky zapájania sa do takýchto aktivít, a zároveň aby bratia a sestry mohli rozlíšiť povahu týchto záležitostí. Aký vplyv má tento druh činnosti na väčšinu ľudí? Vedie to ľudí k tomu, aby si mysleli, že medzi cirkvou a spoločnosťou nie je veľký rozdiel, že obe sú miesta, kde sa všetci navzájom využívajú a ľudia sa zapájajú do transakcií pre vlastný prospech. Toto správanie nie je mierne vyrušenie, ale predstavuje vážne vyrušenie cirkevného života. Povedzte Mi, je niekto, kto neustále láka ľudí, aby získal ich hlasy vo voľbách, a používa nezvyčajné prostriedky na manipuláciu volieb a získanie pozície vodcu, dobrý človek? Je zrejmé, že takto zvolení vodcovia nie sú dobrými ľuďmi. Môžu bratia a sestry, ktorí padli do ich rúk, očakávať niečo dobré? Ak sa niekto stane vodcom nezvyčajnými prostriedkami, a nie je zvolený na základe princípov, takýto vodca rozhodne nie je dobrý človek. Ak majú dovolené viesť, je to rovnaké ako keby boli bratia a sestry otvorene odovzdaní zlému človeku, antikristovi, pričom väčšina ľudí je v podstate odovzdaná do rúk satana; v takomto scenári bude ovocie ich cirkevného života samozrejme. Toto je typ nevhodného vzťahu spojeného so záujmami. Či už medzi skupinami alebo jednotlivcami, keď vzťahy medzi ľuďmi zahŕňajú záujmy, budú sa vo svojich činoch viac prikláňať k osobným výhodám, než aby konali podľa princípov na ochranu záujmov Božieho domu. Takéto vzťahy nie sú založené na svedomí a rozume normálnej ľudskej prirodzenosti, ale sú v rozpore so svedomím aj rozumom, a ešte viac s pravdami-princípami. To, čo hovoria, robia a prejavujú, spolu s ich úmyslami, cieľmi, motiváciami, pôvodom a tak ďalej, je všetko motivované záujmami; preto môžu byť tieto vzťahy definované ako nevhodné. Keďže vznik takýchto vzťahov vyrušuje Boží vyvolený ľud pri prežívaní cirkevného života, čo sťažuje väčšine ľudí čítať Božie slová a hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde v tichosti pred Bohom, takéto nevhodné vzťahy by mali byť v cirkvi obmedzené. V prípadoch, ktoré sú vážne a predstavujú správanie zlých ľudí, by mali byť vydané varovania, a ak sa zúčastnení za žiadnych okolností nebudú kajať, mali by byť z cirkvi vyčistení.

D. Nenávisť medzi jednotlivcami

Nevhodné medziľudské vzťahy majú rôzne prejavy. Ďalším z nich je osobná nenávisť. Napríklad môžu v rodinách vznikať trenice alebo spory medzi svokrami a nevestami, medzi švagrinami alebo medzi bratmi, alebo aj medzi susedmi. Niekedy sa to dokonca rozvinie do nenávisti, a títo ľudia potom, ako protivníci, nedokážu spolupracovať ani pracovať spoločne až do takej miery, že sa jeden na druhého nedokážu ani pozrieť a vždy, keď tak spravia, sa pohádajú a pobijú. Keď sa vidia na zhromaždeniach, ich srdcia sú tiež naplnené nenávisťou a nedokážu sa utíšiť pred Bohom, aby si vychutnali Božie slovo a uvažovali o sebe a spoznali samých seba, a určite sa nedokážu zbaviť svojich predsudkov a nenávisti, aby mali normálne zhromaždenie. Namiesto toho sa pri každom stretnutí púšťajú do hádok a potýčok, odhaľujú si navzájom nedostatky a útočia na seba, a dokonca si nadávajú, čo má na Boží vyvolený ľud hlboko negatívny dopad. Takíto ľudia sú pochybovači, sú to neverci. Tí, ktorí úprimne veria v Boha a milujú pravdu, bez ohľadu na to, čo sa stane, alebo s kým majú spory alebo voči komu prechovávajú predsudky, dokážu hľadať pravdu, uvažovať o sebe a spoznať samých seba a riešiť problémy podľa právd-princípov. Ak urobili niečo zlé alebo niekomu niečo dlžia, dokážu sa sami od seba ospravedlniť a priznať si chyby; rozhodne sa neuchýlia k vyvolávaniu hádok alebo problémov na zhromaždeniach. Zapájať sa do sporov a vyvolávať v cirkvi rozruch je úplne pod úroveň svätých; takéto správanie vážne znevažuje Boha. Ľuďom, ktorí sa takto správajú, do veľkej miery chýba ľudská prirodzenosť, svedomie a rozum; rozhodne to nie sú praví veriaci v Boha. Tento problém je relatívne častejší medzi novými veriacimi. Keďže noví veriaci nerozumejú pravde a ich skazené povahy neboli očistené, je pre nich ľahké zapájať sa do sporov o mnohých veciach a dokonca nechávajú prepuknúť svoju horkokrvnosť a dostávajú sa do sporov. Ak sa tieto skazené povahy nevyriešia, ľudia budú v srdciach prechovávať nenávisť, a aj keď žijú životom cirkvi, budú sa s touto horkokrvnosťou a nenávisťou stále zapájať do nekonečných sporov. To ovplyvňuje cirkevný život, čo má vplyv na to, ako Boží vyvolený ľud je a pije Božie slovo, chváli Boha a delí sa o svoje skúsenostné porozumenie Božích slov. Priamo to ovplyvňuje aj život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Niektorí noví veriaci sa ľahko dostanú do sporov pre nezhody v drobných záležitostiach. Napríklad pred začiatkom

zhromaždenia chcú niektorí spievať jeden chválospev, zatiaľ čo iní uprednostňujú druhý – aj takáto triviálna záležitosť môže ľahko viesť k sporom. Podobne sa odlišné názory na nejakú vec môžu niekedy rýchlo zmeniť na debaty a hádky môže vyvolať dokonca aj to, že niekto niekoho urazí, lebo nehovorí ohľaduplne. Takéto druhy incidentov sú medzi novými veriacimi bežné. Keď počas zhromaždení vzniknú spory, prirodzene vyrušujú cirkevný život. Nevyrušuje to aj Boží vyvolený ľud? Tí, ktorí sú náchylní na hádky a debaty o tom, čo je správne a čo nie, sú tí, ktorí najľahšie vyrušujú život cirkvi. Záleží im len na uspokojení vlastnej márnivosti a povesti bez ohľadu na záujmy Božieho vyvoleného ľudu. Nespôsobujú takýmto konaním vyrušenia v cirkevnom živote? (Áno.) Cirkev je miesto, kde sa bratia a sestry zhromažďujú, aby jedli, pili a tešili sa z Božích slov; je to miesto na podriadenie sa Bohu a uctievanie Boha. Rozhodne to nie je miesto na ventilovanie osobných krívd a už vôbec nie na hádky alebo spory o tom, čo je správne a čo nie. Keď takíto ľudia takto spôsobujú vyrušenia, aké to má dôsledky? Priamo to vedie k nedostatku pôžitku počas zhromaždení; vedie to k tomu, že Boží vyvolený ľud nedokáže získať budovanie do života, a dokonca väčšina ľudí nedokáže nájsť pokoj a nevýslovne trpí. Postupom času sa niektorí stávajú negatívnymi a slabými, ba dokonca sa zdráhajú zúčastňovať sa na zhromaždeniach. Táto situácia je bežná vo väčšine cirkví a je to niečo, čo zažili všetci z Božieho vyvoleného ľudu. Ako by sa teda mal riešiť problém častých sporov a hádok na zhromaždeniach? Malo by sa vybrať niekoľko úryvkov Božích slov, ktoré sú relevantné pre daný problém, a počas zhromaždení by sa mali spoločne viackrát prečítať; potom by mal každý hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a podeliť sa o svoje porozumenie. Tento prístup môže priniesť nejaké výsledky. Nielenže tí, ktorí sú náchylní na hádky, môžu spoznať svoje priestupky a pocítiť výčitky svedomia, ale aj okolostojaci môžu uvažovať o tom, či v podobných situáciách odhalili svoje skazené povahy a či sú schopní hádať sa s ostatnými – takto môžu aj okolostojaci spoznať samých seba. Bez ohľadu na to, či sa niekto zapája do sporov alebo nie, po niekoľkonásobnom prečítaní niekoľkých úryvkov Božích slov dokáže spoznať svoje vlastné skazené povahy a vidieť, že žiť podľa skazených pováh skutočne znamená nemať svedomie a rozum a nemať ani trochu ľudskej prirodzenosti. Účinky takto prežívaného cirkevného života nie

sú zlé, však? Hoci na začiatku zhromaždenia môže dochádzať k sporom, ak si potom každý dokáže prečítať Božie slová, utíšiť sa pred Bohom, aby o sebe uvažoval, riešiť problémy pomocou pravdy a skutočne činiť pokánie – ak sa dajú dosiahnuť tieto výsledky – potom ide o normálny život cirkvi. Nech sa teda počas zhromaždení stane čokoľvek, nie je to nevyhnutne zlé; pokiaľ sa všetci spoja v srdci a myslí, aby hľadali pravdu, a zopárkrát si spolu prečítajú niekoľko relevantných úryvkov Božích slov, aj keď sa problémy nedajú úplne vyriešiť, ľudia ich budú môcť do istej miery prekuknúť a mať nejakú rozlišovaciu schopnosť – všetci z toho budú mať úžitok. Povedali by ste, že je ťažké dosiahnuť takýto cirkevný život? Je to premena zlej veci na dobrú, je to tak trochu šťastie v nešťastí. To by však nemalo viesť ľudí k presadzovaniu myšlienky, že spory a debaty sú v živote cirkvi žiaduce; toto sa absolútne nesmie presadzovať. Spory a debaty môžu ľahko viesť k návalom horkokrvnosti a konfliktom, čo je zlé pre všetkých a účastníkom to spôsobuje osobné utrpenie. Preto je najlepším prístupom hľadanie pravdy na riešenie problémov a porozumenie pravdy môže účinne zabrániť podobným incidentom v budúcnosti. Múdri jednotlivci by mali zaujať trpezlivý a tolerantný postoj, keď vzniknú trenice a strety. Keďže aj oni majú skazené povahy a môžu ľahko ublížiť druhým, keď odhalia svoje skazené povahy, mali by sa pohotovo modliť k Bohu a hľadať pravdu na vyriešenie problémov. Takto sa do času zhromaždenia všetka osobná zášť a nenávisť rozplynú, v ich srdciach zavládne pocit oslobodenia, a bude jednoduchšie priateľsky vychádzať s bratmi a sestrami, čím sa podporí harmonická spolupráca. Kedykoľvek niekto vidí, ako brat alebo sestra odhaľujú svoju skazenú povahu, mal by im s láskou pomôcť, nie ich súdiť, odsudzovať alebo zavrhnúť. Môže sa stať, že problémy sa nevyriešia po jednom alebo dvoch pokusoch o pomoc, ale stále sa vyžaduje trpezlivosť a tolerancia. Pokiaľ nevyrušujú život cirkvi alebo úmyselne nepáchajú zlo, malo by sa s nimi až do konca zaobchádzať s trpezlivosťou a toleranciou – nadíde deň, keď prídu k rozumu. Ak má niekto zlú ľudskú prirodzenosť a odmieta akúkoľvek pomoc, neprijíma pravdu bez ohľadu na to, ako sa o nej hovorí v duchovnom spoločenstve, potom neverí v Boha úprimne a je potrebné si od takýchto jednotlivcov držať odstup. Ak opakovane vyrušujú život cirkvi, malo by sa s nimi zaobchádzať a nakladať podľa princípov. Ak to nie sú zlí ľudia, ale len často odhaľujú svoju skazenú povahu, nenávidia sa,

ale v danej chvíli sú bezmocní a nedokážu konať inak, potom by sa takýmto jednotlivcom malo pomáhať s láskou; pomôžte im porozumieť pravde a rozlíšiť a spoznať svoje odhalenia skazenosti – takto ich odhalenia skazenosti budú postupne ubúdať. Ak títo ľudia ovplyvňujú bratov a sestry len občas, dá sa im to prepáčiť; pokiaľ nie sú s ich ľudskou prirodzenosťou žiadne väčšie problémy a nie sú to ľstiví alebo zlí ľudia, potom by sa im malo pomáhať a mali by dostať podporu prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde. Ak dokážu prijať pravdu, malo by sa s nimi zaobchádzať s láskou. Ak však odmietajú činiť pokánie a dlhodobo negatívne ovplyvňujú cirkevný život, cirkevní vodcovia by mali vydať varovania a zaviesť obmedzenia. Ak vytrvalo odmietajú prijať pravdu, takíto jednotlivci sú zlí ľudia. Zlí ľudia s nikým nedokážu vyjsť, sú to hnilé jablká a démoni. Ponechať ich v cirkvi spôsobí len narušenia a vyrušenia. Preto by sa s tými, ktorí sa odmietajú zmeniť napriek opakovaným napomenutiam, malo zaobchádzať ako so zlými ľuďmi a mali by byť z cirkvi vyčistení. Každý, kto často vyrušuje cirkevný život a život-vstup Božieho vyvoleného ľudu, je pochybovač a zlý človek a musí byť z cirkvi vyčistený. Bez ohľadu na to, o koho ide alebo ako sa v minulosti správal, ak často vyrušuje prácu cirkvi a cirkevný život, odmieta orezávanie a vždy sa bráni chybným zdôvodňovaním, musí byť z cirkvi vyčistený. Tento prístup je výlučne v záujme zachovania normálneho napredovania práce cirkvi a ochrany záujmov Božieho vyvoleného ľudu a je plne v súlade s pravdami-princípami a Božími úmyslami. Život-vstup Božieho vyvoleného ľudu a práca cirkvi by nemali byť ovplyvnené spormi a neoprávneným vyvolávaním problémov niekoľkých zlých jednotlivcov – nestojí to za to a je to aj nespravodlivé voči Božiemu vyvolenému ľudu.

Ak zlí ľudia často spôsobujú v cirkvi vyrušenia, čo vedie k tomu, že život cirkvi neprináša ovocie, najlepším riešením je roztriediť ľudí a rozdeliť zhromaždenia do rôznych skupín: tí, ktorí milujú pravdu a úprimne konajú svoje povinnosti, sa zhromažďujú spolu; tí, ktorí sa chcú usilovať o pravdu, ale nekonajú svoje povinnosti, sa zhromažďujú spolu; a tí, ktorí radi spôsobujú narušenia a vyrušenia, ohovárajú, súdia a odsudzujú ostatných, sa zhromažďujú spolu. Takto je možné cirkev rozdeliť primárne do troch skupín – dalo by sa povedať, že sa každý roztriedi podľa svojho druhu – a tak sa zabezpečí, že sa tieto skupiny počas zhromaždení nebudú navzájom rušiť. Ľudia so

zlou ľudskou prirodzenosťou, bez ohľadu na to, ako bezohľadne páchajú zlé skutky, neovplyvnia ostatných, ale ublížia len sami sebe. Niektorí ľudia majú surovú povahu. Ak niekto povie niečo, čo ich zraní alebo urazí, budú toho človeka nenávidieť a budú hľadať spôsoby, ako na neho zaútočiť a pomstiť sa mu. Neprijímajú to bez ohľadu na to, ako sa s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde alebo ako sú orezávaní. Radšej zomrú, ako by činili pokánie, a naďalej vyrušujú život cirkvi. To dokazuje, že sú to zlí ľudia. Takýchto zlých ľudí už nemôžeme ďalej tolerovať. Mali by byť podľa právd-princípov vyčistení z cirkvi. Toto je jediný spôsob, ako tento problém dôkladne vyriešiť. Bez ohľadu na to, aké chyby alebo zlé veci títo ľudia so surovými povahami urobili, nedovolia, aby ich niekto odhalil alebo ich orezával. Ak ich niekto odhalí a urazí, rozzúria sa, pomstia a takú záležitosť nikdy nenechajú len tak. Nemajú trpezlivosť ani toleranciu voči iným ľuďom a nie sú voči nim zhovievaví. Na akom princípe je založené ich počinanie? „Radšej zradím, než by som mal byť zradený.“ Inými slovami, nestrpia, keď ich niekto uráža. Nie je to vari logika zlých ľudí? Logika zlých ľudí je presne taká. Nikto ich nesmie uraziť. Je pre nich neprijateľné, aby ich niekto čo i len v najmenšej miere provokoval, a nenávidia každého, kto to robí. Zamerajú sa na takého človeka a nikdy to nenechajú len tak – takí sú zlí ľudia. Zlých ľudí by ste mali izolovať alebo vyčistiť hneď, ako zistíte, že majú podstatu zlých ľudí, skôr než stihnú spáchať nejaké veľké zlo. Tým sa škody znížia na minimum; je to múdre rozhodnutie. Ak vodcovia a pracovníci čakajú, kým zlý človek spôsobí nejakú pohromu, aby sa s ním vysporiadali, konajú pasívne. To by dokazovalo, že vodcovia a pracovníci sú veľmi hlúpi a pri svojom konaní nemajú žiadne princípy. Niektorí vodcovia a pracovníci sú presne takíto hlúpi a nevedomí. Trvajú na tom, že počkajú, kým budú mať jednoznačný dôkaz, a až potom sa budú zaoberať zlými ľuďmi, pretože si myslia, že len tak budú mať čisté svedomie. V skutočnosti však nepotrebuje jednoznačný dôkaz na to, aby ste si boli istí, že je niekto zlý. Dá sa to poznať z jeho každodenných slov a skutkov. Keď ste si istí, že sú zlí, môžete začať tým, že ich obmedzíte alebo izolujete. Tým sa zabezpečí, že nebude poškodená ani práca cirkvi, ani život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Niektorí vodcovia a pracovníci nedokážu rozlíšiť, kto je zlý, ani sa nedokážu včas vysporiadať so zlými ľuďmi. V dôsledku toho sú ovplyvnené práca cirkvi a cirkevný život a zabraňuje

sa životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu. Je to veľmi hlúpe. Takto vykonávajú prácu falošní vodcovia. Na jednej strane im chýba schopnosť rozlišovať a na druhej strane sú to pritakávači, ktorí sa boja uraziť ostatných. Keď takíto ľudia slúžia ako vodcovia, po prvé, nedokážu konať skutočnú prácu; a po druhé, škodia Božiemu vyvolenému ľudu. Nedokážu ani včas vyriešiť problém vyrušení spôsobených zlými ľuďmi, ani nedokážu ochrániť bratov a sestry; takíto ľudia nie sú spôsobilí byť vodcami a pracovníkmi. Povedzte Mi, ak je niekto charakterizovaný ako zlý človek, je ešte potrebné hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby sa mu pomohlo? (Nie.) Nie je potrebné dávať mu šancu. Niektorí ľudia majú príliš veľa „lásky“, vždy dávajú zlým ľuďom šancu činiť pokánia, ale môže to dosiahnuť nejaký účinok? Je to v súlade s princípmi Božích slov? Videl si nejakého zlého človeka, ktorý by dokázal skutočne činiť pokánia? Nikto to nikdy nevidel. Dúfať, že zlí ľudia budú činiť pokánia, je ako ľutovať jedovaté hady; je to ako ľutovať divé šelmy. Je to preto, lebo na základe podstaty zlých ľudí sa dá určiť, že zlí ľudia nikdy nebudú milovať pozitívne veci, nikdy neprijmú pravdu a nikdy nebudú činiť pokánia. V ich slovníku nenájdeš slovo „pokánia“. Bez ohľadu na to, ako s nimi hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, nevzdajú sa svojich vlastných pohnútok a záujmov a nájdu si rôzne dôvody a výhovorky, aby sa ospravedlnili, a nikto ich nedokáže presvedčiť. Ak utrpia stratu, je to pre nich neznesiteľné a budú s tým ostatných donekonečna otravovať. Ako môžu takíto ľudia, ktorí nie sú ochotní utpieť žiadnu stratu, skutočne činiť pokánia? Extrémne sebeckí ľudia sú tí, ktorí uprednostňujú svoje vlastné záujmy nad všetkým ostatným; sú to zlí ľudia a nikdy nebudú činiť pokánia. Ak si už dôkladne pochopil, že takýto človek je zlý, a stále mu dávaš šancu na pokánia, nie je to hlúpe? Je to to isté, ako hriať si na prsiach zamrznutého hada, len aby ťa potom uhryzol. Len blázon by urobil takú hlúposť. V cirkvi je normálnym javom, že Boží vyvolení nenávidia zlých ľudí, pretože zlí ľudia nemajú ľudskú prirodzenosť a vždy robia nemorálne veci. Nenávidieť zlých ľudí je správny postoj. Je to súčasť toho, čo by ľudia mali mať v rámci svojej normálnej ľudskej prirodzenosti.

Povedzte Mi, čo je to za človeka, ktorý nemá vôbec žiadnu lásku k bratom a sestrám? Prečo nemá s bratmi a sestrami ani kúsok normálneho medziľudského vzťahu? Tento druh človeka, bez ohľadu na to, s kým komunikuje, spája tieto interakcie len so záujmami a transakciami; ak v tom nie sú žiadne záujmy alebo

transakcie, nebude sa s ľuďmi obťažovať. Nie je takýto človek zlý? Niektorí ľudia sa neusilujú o pravdu a žijú len na základe pocitov; kto sa k nim správa dobre, s tým sa zblížia, a kto im pomôže, toho považujú za dobrého. Takíto ľudia tiež nemajú normálne medziľudské vzťahy. Žijú výlučne na základe pocitov, môžu sa teda k bratom a sestrám správať férovo a spravodlivo? To je absolútne nedosiahnuteľné. Preto každý, kto nemá normálny medziľudský vzťah s bratmi a sestrami alebo s tými, ktorí úprimne veria v Boha, je človek bez svedomia a rozumu, bez normálnej ľudskej prirodzenosti a rozhodne to nie je niekto, kto miluje pravdu. Títo jednotlivci sa nelíšia od bezvýznamných darebákov medzi nevercami; sú v kontakte s každým, kto je pre nich prospešný, a z koho nič nemajú, toho ignorujú. Okrem toho, keď vidia niekoho, kto sa usiluje o pravdu, alebo niekoho, kto sa môže podeliť o skúsenostné svedectvá – niekoho, koho všetci obdivujú a majú radi – začnú byť žiarliví a nenávisní a snažia sa všetkými prostriedkami zbierať materiál, aby mohli súdiť a odsudzovať týchto ľudí, ktorí sa usilujú o pravdu. Nerobia toto zlí ľudia? Takíto ľudia nemajú svedomie a rozum – sú horší ako zvieratá. Nedokážu sa k ľuďom správať správne, nedokážu s ostatnými normálne vychádzať, nedokážu si vybudovať normálne medziľudské vzťahy s Božím vyvoleným ľudom a dokonca dokážu nenávidieť tých, ktorí sa usilujú o pravdu. Takíto ľudia sa musia vo svojich srdciach cítiť veľmi osamelí, vždy sa sťažujú na nebesá a iných ľudí. Akú radosť alebo zmysel majú v živote? Títo ľudia majú surovú povahu a bez ohľadu na to, s kým sú v kontakte, dokážu si vypestovať nenávisť pre triviálne záležitosti, odsudzovať a mstiť sa im, a tak im prinášať pohromy. Takíto zlí jednotlivci sú skutoční diabli, ktorí prinášajú cirkvi pohromu každým dňom, čo v nej strávia. Ak zostanú dlho, pohromy budú nekonečné. Len ak ich z cirkvi vyčistia, je možné pohromám predísť. Okrem toho sú tu tí, ktorí navonok vyzerajú civilizovane, ale majú mimoriadnu záľubu vo výhodách. Preto je ich viera v Boha tiež len prostriedkom na dosiahnutie výhod. Ak už nejaký čas nezískali nejakú neoprávnenú výhodu, ich tváre sa zamračia, akoby im niekto dlhoval veľa peňazí. Každého, kto vidí ich zahorknuté a skormútené tváre, to okamžite emocionálne ovplyvní. Aký účinok by podľa vás priniesla takáto tvár, keby sa objavila v cirkevnom živote? Väčšina Božieho vyvoleného ľudu by sa pri pohľade na ňu určite cítila neprijemne a ich čítanie Božích slov a duchovné

spoločenstvo o pravde by boli v rôznej miere vyrušené a ovplyvnené. Najmä pre tých, ktorí sa nezakorenili v pravej ceste, by bolo príliš ľahké nechať sa ovplyvniť častým videním tejto večne zamračenej tváre v živote cirkvi! Cirkev by mala mať viac ľudí s veselou povahou, ktorí hovoria jednoducho a otvorene, a viac ľudí so srdcom plným pokoja a radosti, so slobodným a oslobodeným duchom. Cirkevný život by sa tak stal radostným. Tí mrzúti, ktorí sú večne zamračení, by sa mali doma modliť k Bohu a zmeniť svoj postoj skôr, než prídu na zhromaždenia. Takto budú mať dobrú náladu a zo zhromaždenia si niečo odnesú. Okrem toho to prospeje aj ostatným; prinajmenšom nebudú vyrušovaní. Aby sa zabezpečilo, že Boží vyvolený ľud môže žiť normálny cirkevný život, vodcovia a pracovníci by sa mali naučiť hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby riešili problémy. Ak niekto príde na zhromaždenie so zamračenou tvárou, vodcovia a pracovníci by mali pristúpiť a opýtať sa: „Potrebuješ pomoc?“ Tomu sa hovorí proaktívne pomáhať druhým z lásky. Ak vodcovia a pracovníci vidia niekoho s problémom a ignorujú ho, vyhýbajú sa tým „mrzútom“ a obchádzajú ich bez toho, aby s nimi hovorili v duchovnom spoločenstve o pravde, aby im zlepšili náladu, potom nevykonávajú skutočnú prácu. Aby vodcovia a pracovníci mohli efektívne vykonávať cirkevnú prácu, musia sa predovšetkým naučiť byť dôverníkmi Božieho vyvoleného ľudu, podobne ako to, čo neverci nazývajú starostlivým vládnyim úradníkom. Niektorí ľudia nie sú ochotní hrať takúto úlohu, vždy uprednostňujú byť pozorovateľom – ako môžu takto viesť Boží vyvolený ľud k dobrému cirkevnému životu? V skutočnosti sa dá do istej miery vidieť z výrazu tváre, či má niekto problémy v srdci. Ak má niekto vždy zamračenú tvár, určite to znamená, že jeho srdce je temné bez štipky svetla. Ak sú celý deň ponorení do sporov o tom, čo je správne a čo nie, mohol by sa na ich tvári ešte objaviť úsmev? Tváre týchto ľudí sú vždy zahalené tmavými mrakmi, bez chvíle slnečného svitu, a to ovplyvňuje aj ich vykonávanie povinnosti. Ak vodcovia a pracovníci tento problém dlho neriešia, čo spôsobuje, že bratia a sestry trpia neustálym vyrušovaním a nevýslovným trápením, dokazuje to, že vodcovia a pracovníci sú neschopní vykonávať skutočnú prácu, nedokážu riešiť problémy s pravdou a sú úplne bezcenní. Ak vodcovia a pracovníci rozumejú pravde a dokážu identifikovať problémy bratov a sestier a dokážu poskytnúť včasnú podporu a pomoc, nielenže dokážu pomôcť riešiť problémy ľudí, ale

dokázu tiež pomôcť ľuďom porozumieť pravdám-princípom a plniť si svoje povinnosti, potom bude ich vykonávanie povinnosti a riešenie záležitostí efektívne a neovplyvní to cirkevnú prácu. Ak vodcovia a pracovníci nedokázu pohotovo identifikovať a riešiť problémy, to prácu cirkvi ovplyvní. Ak vodcovia a pracovníci nedokázu identifikovať a riešiť problémy, čo spôsobí poškodenie práce cirkvi a zdrží sa aj život-vstup Božieho vyvoleného ľudu, nesklamali vari Boha a Jeho vyvolený ľud? Nechýbajú im pri riešení záležitostí nejaké princípy? Riešiť problémy pohotovo a bez váhania po tom, čo človek prekukol ich podstatu – tomu sa hovorí plnenie si zodpovednosti a vernosť, a to znamená konať si svoju povinnosť spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni.

Témou dnešného duchovného spoločenstva je šiesty problém – zapájanie sa do nevhodných vzťahov. Problémy tohto typu, ktoré sa objavujú v cirkevnom živote, sú v podstate tieto: nevhodné vzťahy medzi pohlaviami, vzťahy osôb rovnakého pohlavia, vzťahy založené na osobných záujmoch a nenávisť medzi jednotlivcami. Či už sú to vzťahy založené na telesnej žiadostivosti, telesných záujmoch alebo citových zapleteniach tela, všetky patria do kategórie nevhodných vzťahov, pretože prekračujú rámec svedomia a rozumu normálnej ľudskej prirodzenosti. Existencia týchto nevhodných vzťahov môže ľudí do istej miery znepokojovať. Vážnejšie je, že môžu vyrušiť život-vstup ľudí, ich úsilie o pravdu a ich úsilie o poznanie Boha. Tieto rôzne druhy nevhodných vzťahov nepochádzajú zo svedomia ani rozumu a sú v rozpore s normálnou ľudskou prirodzenosťou. Pre ľudí je ťažké prijať a praktizovať pravdu, keď žijú v týchto nenormálnych vzťahoch, a tiež to vyrušuje ich prežívanie cirkevného života, ich úsilie o rast v živote, ako aj poriadok cirkevného života. To je na škodu života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu a môže to tiež poškodiť prácu cirkvi. Preto je nevyhnutné, aby vodcovia a pracovníci včas identifikovali a riešili tieto problémy.

Pokiaľ ide o nevhodné vzťahy, už sme vymenovali rôzne situácie a roztriedili ich. Môžete uviesť nejaké príklady, aby sme si precvičili rozlišovanie? Aký je účel toho, aby ste sa naučili rozlišovať? Je to preto, aby ste dokázali rozlíšiť a definovať podstatu osôb, udalostí a vecí, a tak mohli robiť presné úsudky a potom s nimi zaobchádzali podľa princípov. Toto je konečný výsledok. Povedal niekto: „Hovoríš celý deň o týchto sporoch,

o týchto každodenných záležitostiach – už to viac nechceme počúvať; už ani na zhromaždenia nechceme chodiť. Nemal by si hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde? Prečo stále hovoríš o týchto situáciách?“ Všimli ste si takýchto ľudí? Akí sú to ľudia? (Ľudia, ktorí nemajú duchovné porozumenie.) Takto hovoríme v duchovnom spoločenstve, a oni stále nedokážu pochopiť pravdu – nedosahujú inteligenciu normálneho človeka; takíto ľudia sú úplne zbytoční. Mal by niekto s inteligenciou pod úrovňou normálneho človeka ešte vôbec počúvať kázne? Možno by navrhli: „Zhromaždenia sú vždy o duchovnom spoločenstve o pravde, vždy sa hovorí o veciach ako praktizovanie pravdy – už ma to unavuje počúvať. Už nechcem chodiť na zhromaždenia.“ Ak skutočne zastávajú takýto názor, potom sú niekým, kto má odpor k pravde. Pri takýchto ľuďoch Boží dom netrvá na ich účasti; rýchlo ich pošlite preč. Ak oni sami nechcú chodiť na zhromaždenia a nie sú prístupní tomu, o čom sa na nich diskutuje, netrváme na tom – nechceme im robiť problémy. Aj keby takíto ľudia verili v Boha celý život, nepochopia pravdu a nevstúpia do reality; je to zbytočná námaha. Ak radi počúvajú teologické náuky, nech idú študovať teológiu; jedného dňa, keď nezískajú pravdu ako život, budú toho ľutovať.

29. mája 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (15)

Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (tretia časť)

Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život

Na poslednom zhromaždení sme hovorili v duchovnom spoločenstve o dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ Pokiaľ ide o túto zodpovednosť, hovorili sme v duchovnom spoločenstve hlavne o rôznych problémoch súvisiacich s cirkevným životom, ktoré sme rozdelili do jedenástich bodov. Prečítajte ich. (Po prvé, časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde; po druhé, hovorenie slov a učení s cieľom zavádzať ľudí a získať si ich úctu; po tretie, táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí; po štvrté, vytváranie klík; po piate, súperenie o postavenie; po šieste, zapájanie sa do nevhodných vzťahov; po siedme, zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok; po ôsme, šírenie predstáv; po deviate, ventilovanie negativity; po desiate, šírenie nepodložených fám; a po jedenáste, manipulovanie a narušovanie volieb.) Naposledy sme hovorili v duchovnom spoločenstve o piatom bode, ktorým je súperenie o postavenie, a o šiestom bode, ktorý sa zaoberá zapájaním sa do nevhodných vzťahov. Tieto dva typy problémov, podobne ako predchádzajúce štyri body, tiež spôsobujú vyrušenia a narušenia pre cirkevný život a normálny poriadok cirkvi. Ak sa pozrieme na povahu týchto dvoch typov problémov, na škodu, ktorú

spôsobujú cirkevnému životu, a na ich vplyv na život-vstup ľudí, oba môžu predstavovať osoby, udalosti a veci, ktoré narušujú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi.

VII. Zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok

Dnes budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o siedmom bode – zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok. Takéto problémy sú v cirkevnom živote bežné a každý ich vidí. Keď sa ľudia zhromaždia, aby jedli a pili Božie slovo, hovorili v duchovnom spoločenstve o svojich osobných skúsenostiach alebo diskutovali o nejakých skutočných problémoch, rozdielne názory alebo debaty o tom, čo je správne a čo nie často vedú k hádkam a sporom medzi ľuďmi. Ak ľudia nesúhlasia a majú rôzne názory, ale nevyrušuje to cirkevný život, dá sa to považovať za zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok? Nie, nedá; patrí to k normálnemu duchovnému spoločenstvu. Preto sa na povrchu môže zdať, že mnohé problémy súvisia so siedmym bodom, ale v skutočnosti pod tento bod patria len tie, ktoré sú závažnejšie z hľadiska okolností a povahy, a teda predstavujú narušenia a vyrušenia. Hovorme teda teraz v duchovnom spoločenstve o tom, ktoré problémy svojou povahou spadajú pod tento bod.

Po prvé, ak sa pozrieme na prejavy zapájania sa do vzájomných útokov, určite nejde o normálne duchovné spoločenstvo o pravde alebo hľadanie pravdy, ani o rôzne chápania či osvietenie na základe duchovného spoločenstva o pravde, ani o hľadanie, duchovné spoločenstvo, diskusiu o pravde-princípoch a hľadanie cesty praktizovania v súvislosti s určitou pravdou, ale skôr o hádanie sa a spory o to, čo je správne a čo nie. V podstate sa to prejavuje takto. Vyskytuje sa tento druh problému niekedy v cirkevnom živote? (Áno.) Už len na základe vonkajšieho vzhľadu je zrejmé, že čin ako zapájanie sa do vzájomných útokov určite nie je o hľadaní pravdy, ani o duchovnom spoločenstve o pravde pod vedením Ducha Svätého, ani o harmonickej spolupráci, ale skôr vychádza z horkokrvnosti a jazyk, ktorý sa v ňom používa, obsahuje súd a odsúdenie, ba dokonca aj kľatby – tento druh prejavu je skutočným odhalením satanskej skazenej povahy. Keď na seba ľudia navzájom útočia, bez ohľadu na to, či je ich jazyk ostrý alebo taktný, nesie v sebe horkokrvnosť, zlomyseľnosť a nenávisť a je bez lásky,

tolerancie a zhovievavosti, a prirodzene je v ňom ešte menej harmonickej spolupráce. Metódy, ktoré ľudia používajú, aby na seba navzájom útočili, sú rôzne. Keď sa napríklad dvaja ľudia rozprávajú o nejakej záležitosti, osoba A povie osobe B: „Niektorí ľudia majú zlú ľudskú prirodzenosť a arogantnú povahu; predvádzajú sa, kedykoľvek niečo urobia, a nikoho nepočúvajú. Sú presne takí, ako sa hovorí v Božích slovách o tých, ktorí sú barbarskí a bez ľudskej prirodzenosti ako zvieratá.“ Keď to osoba B počuje, pomyslí si: „Nebolo to, čo si práve povedal, namierené proti mne? Dokonca si použil Božie slová, aby si ma odhalil! Keďže si o mne hovoril, ani ja sa nebudem držať späť. Bol si ku mne zlý, tak aj ja ti ublížim!“ A tak osoba B povie: „Niektorí ľudia sa navonok môžu zdať veľmi zbožní, ale v skutočnosti sú v hĺbke duše zákernejší ako ktokoľvek iný. Dokonca sa zapájajú do nevhodných vzťahov s opačným pohlavím, presne ako smilnice a prostitútky, o ktorých sa hovorí v Božích slovách – Boh je takými ľuďmi úplne znechutený, cíti voči nim odpor. Načo je dobré vyzerat' zbožne? To všetko je len pretvárka. Boh najviac nemá rád pretvarujúcich sa ľudí; všetci pretvarovači sú farizeji!“ Keď to počuje osoba A, pomyslí si: „Toto je protiútok na mňa! Dobre, bol si ku mne neláskavý, tak mi nevyčítaj, že sa nezdržím!“ A tak sa tí dvaja začnú hádať. Je toto duchovné spoločenstvo o Božích slovách? (Nie.) Čo robia? (Útočia na seba navzájom a bojujú.) Dokonca si nájdu nejakú páku a „podklad“ pre svoje útoky, pričom ako podklad používajú Božie slová – to je zapájanie sa do vzájomných útokov a zároveň do slovných potýčok. Je táto forma duchovného spoločenstva niekedy viditeľná v cirkevnom živote? Je to normálne duchovné spoločenstvo? Je to duchovné spoločenstvo v rámci normálnej ľudskej prirodzenosti? (Nie.) Spôsobuje teda táto forma duchovného spoločenstva narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote? Aký druh narušení a vyrušení spôsobuje? (Normálny cirkevný život je vyrušený, ľudia sa dostávajú do sporov o tom, čo je správne a čo nesprávne, a následne nie sú schopní v tichosti premýšľať a hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách.) Keď sa ľudia takto zapájajú do hádok a vedú spory o tom, čo je správne a čo nesprávne, a počas cirkevného života osobne na seba útočia, koná ešte Duch Svätý dielo? Duch Svätý nekoná dielo; tento druh duchovného spoločenstva vrhá srdcia ľudí do zmätku. V Biblii sú niektoré slová, pamätáte si ich? („Opäť vám hovorím, že ak sa dvaja z vás na zemi

zhodnú na akejkol'vek veci, o ktorú budú prosiť, urobí to pre nich Môj Otec, ktorý je v nebesiach. Lebo tam, kde sa dvaja alebo traja schádzajú v Mojom mene, som Ja medzi nimi.“ (Mt 18, 19-20)) Čo tieto slová znamenajú? Keď sa ľudia zhromaždia pred Bohom, musia byť jedného srdca a jednej mysle a zjednotení pred Bohom; Boh im udelí požehnanie a Duch Svätý bude konať dielo len vtedy, keď budú ľudia jedného srdca a jednej mysle. Ale boli tí dvaja hádajúci sa ľudia, ktorých som práve spomenul, jedného srdca a jednej mysle? (Nie.) Do čoho sa zapájali? Vzájomné útoky, boj, a dokonca súd a odsúdenie. Hoci navonok nepoužívali vulgárne nadávky ani nemenovali mená, ich slová neboli motivované duchovným spoločenstvom o pravde alebo hľadaním pravdy a nehovorili so svedomím a rozumom normálnej ľudskej prirodzenosti. Každé slovo, ktoré povedali, bolo nezodpovedné a nieslo v sebe agresivitu a zlomyseľnosť; každé slovo nezodpovedalo skutočnosti, ani nemalo žiadny základ. Žiadne slovo nebolo o posudzovaní záležitosti podľa Božích slov a Božích požiadaviek, ale o osobných útokoch, súdoch a odsúdeniach na základe vlastných preferencií a vôle voči osobe, ktorú nenávidia a ktorou pohrdajú. Nič z toho nie sú prejavy bytia jedného srdca a jednej mysle; skôr sú to slová a prejavy, ktoré pochádzajú z horkokrvnosti a satanskej skazenej povahy a nepáčia sa Bohu; preto tam nie je žiadne pôsobenie Ducha Svätého. Toto je prejav zapájania sa do vzájomných útokov.

V cirkevnom živote často vznikajú medzi ľuďmi spory a konflikty pre malichernosti alebo protichodné názory a záujmy. Spory často vznikajú aj z dôvodu nezlučiteľných osobností, ambícií a preferencií. Rôzne druhy nezhôd a nesúladu vznikajú medzi jednotlivcami aj pre rozdiely v spoločenskom postavení a úrovni vzdelania, alebo rozdiely v ich ľudskej prirodzenosti a prirodzenosti, a dokonca aj pre rozdiely v spôsobe reči a riešenia záležitostí, a z ďalších dôvodov. Ak ľudia nehľadajú riešenie týchto problémov pomocou Božieho slova, ak si navzájom nerozumejú, nie sú tolerantní, nepodporujú sa a nepomáhajú si, a ak namiesto toho vo svojich srdciach prechovávajú predsudky a nenávisť a vo svojej skazenej povahe sa k sebe správajú horkokrvne, potom to pravdepodobne povedie k vzájomným útokom a súdom. Niektorí ľudia majú trochu svedomia a rozumu, a keď vzniknú spory, dokážu byť trpezliví, konať rozumne a pomôcť druhej strane s láskou. Niektorí ľudia to však nedokážu, chýba im aj tá najzákladnejšia tolerancia, trpezlivosť, ľudská

prirodzenosť a rozum. Často si voči ostatným vytvárajú rôzne predsudky, podozrenia a nedorozumenia pre malichernosti, jediné slovo alebo výraz tváre, čo vedie k tomu, že vo svojich srdciach voči nim prechovávajú rôzne myšlienky, pochybnosti, súdy a odsúdenia. Tieto javy sa v cirkvi často vyskytujú a často ovplyvňujú normálne vzťahy medzi jednotlivcami, harmonické spolunažívanie medzi bratmi a sestrami a dokonca aj ich duchovné spoločenstvo o Božích slovách. Je bežné, že pri vzájomnom kontakte medzi ľuďmi vznikajú spory, ale ak sa takéto problémy v cirkevnom živote vyskytujú často, môžu ovplyvniť, vyrušiť a dokonca zničiť normálny cirkevný život. Napríklad, ak niekto na zhromaždení vyvolá hádku, to zhromaždenie bude vyrušené, cirkevný život neprinesie ovocie a účastníci nič nezískajú. V podstate sa len zídu nadarmo a premrhajú čas. V dôsledku toho už tieto problémy ovplyvnili normálny poriadok cirkevného života.

A. Niekoľko druhov prejavov zapájania sa do vzájomných útokov a slovných potýčok

1. Vzájomné odhaľovanie nedostatkov

Niektorí ľudia na zhromaždeniach vždy radi tárajú o domácich záležitostiach a vedú bezvýznamné reči. Kedykoľvek sa stretnú s bratmi a sestrami, rozprávajú o triviálnych domácich záležitostiach a len tak vedú prázdne reči, z čoho sú bratia a sestry dosť bezradní. Niekto sa môže postaviť a prerušiť ich, ale čo sa stane potom? Ak ich neustále niekto prerušuje, znepáči sa im to, a keď sa im to znepáči, je zle. Pomyslia si: „Stále ma prerušuješ a nenecháš ma hovoriť. Dobré teda. Aj ja budem prerušovať teba, keď budeš hovoriť! Keď budeš hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, ja do toho vstúpim s iným úryvkom Božích slov. Keď budeš hovoriť v duchovnom spoločenstve o poznaní seba samého, ja budem hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, ktoré súdia ľudí. Keď budeš hovoriť v duchovnom spoločenstve o porozumení svojej arogantnej povahe, ja budem hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, ktoré určujú výsledky a konečné osudy ľudí. Čokoľvek povieš, ja poviem niečo iné!“ A nielen to, ak sa k prerušovaniu pridajú aj ostatní, tento jednotlivec sa postaví a zaútočí na nich. Keďže vo svojom srdci prechováva nevraživosť a nenávisť, tak zároveň počas zhromaždení často odhaľuje nedostatky osoby, ktorá ho

prerušila, hovorí o tom, ako táto osoba pred uverením v Boha podvádzala ostatných v podnikaní, aká bezohľadná bola v jednaní s ostatnými a tak ďalej – o týchto veciach hovorí vždy, keď táto osoba prehovorí. Spočiatku tá osoba dokáže byť trpezlivá, ale časom si začne myslieť: „Stále ti pomáham, stále ti prejavujem toleranciu a trpezlivosť, ale ty voči mne nie si vôbec tolerantný. Ak sa ku mne takto správaš, neobviňuj ma, že sa nezdržím! Tak dlho žijeme v tej istej dedine – dobre sa poznáme. Zaútočil si na mňa, tak aj ja zaútočím na teba; odhalil si moje nedostatky, ale aj ty ich máš dosť.“ A tak povie: „Keď si bol mladý, dokonca si kradol; tie drobné krádeže, ktoré si robil, sú ešte hanebnejšie! Ja som aspoň robil obchody, všetko to bolo kvôli živobytiu. Kto na tomto svete neurobí pár chýb? A čo ty? Ty sa správaš ako zlodej, ako lupič!“ Nie je toto zapájanie sa do vzájomných útokov? Aká je metóda týchto útokov? Je to vzájomné odhaľovanie nedostatkov, však? (Áno.) Dokonca si v duchu pomyslia: „Stále odhaľuješ moje nedostatky, dávaš o nich a o mojej nečestnej minulosti vedieť všetkým, takže si ma ostatní už nebudú vážiť – no dobre, ani ja sa nezdržím. Viem všetko o tom, koľko partnerov si mal, s koľkými osobami opačného pohlavia si bol; mám v rukách všetky tieto páky. Ak znova odhalíš moje nedostatky a vyprovokuješ ma, vynesiem na svetlo všetky tvoje prehrešky!“ Vzájomné odhaľovanie nedostatkov je bežným problémom medzi tými, ktorí sa vzájomne dobre poznajú a vedia o sebe. Možno pre nehody alebo konflikty či nevraživosti, ktoré medzi nimi vznikli, dvaja ľudia na zhromaždeniach vyťahujú staré a bezvýznamné záležitosti, aby ich použili ako zbrane na vzájomný útok. Títo dvaja ľudia si navzájom odhaľujú nedostatky, útočia na seba navzájom a odsudzujú sa, čím oberajú všetkých o čas na jedenie a pitie Božieho slova a ovplyvňujú normálny cirkevný život. Môžu takéto zhromaždenia priniesť ovocie? Majú ľudia okolo nich ešte chuť sa stretávať? Niektorí bratia a sestry si začnú myslieť: „Títo dvaja sú naozaj problémoví, načo vyťahovať tie minulé záležitosti! Obaja teraz veria v Boha, mali by tie veci nechať tak. Kto nemá problémy? Či teraz obaja neprišli pred Boha? Všetky tieto problémy sa dajú vyriešiť Božím slovom. Odhaľovanie nedostatkov nie je praktizovanie pravdy, ani učenie sa zo silných stránok jedného na nápravu slabostí druhého; sú to vzájomné útoky, je to satanské správanie.“ Ich vzájomné útoky vyrušujú a ničia normálny cirkevný život. Nikto ich nedokáže zastaviť a nepočúvajú nikoho,

kto s nimi hovorí o pravde v duchovnom spoločenstve. Niektorí ľudia im radia: „Prestaňte navzájom odhaľovať svoje nedostatky. V skutočnosti to nie je až taká veľká vec; nie je to len krátka slovná nezhoda? Medzi vami dvoma nie je žiadna hlboká nenávisť. Ak by ste sa obaja dokázali otvoriť, odhaliť sa, zbaviť sa svojich predsudkov, zášti a nenávisti, aby ste sa modlili a hľadali pravdu pred Bohom, všetky tieto problémy by sa dali vyriešiť.“ Ale tí dvaja sú stále na mŕtvom bode. Jeden z nich hovorí: „Ak by sa mi on prvý ospravedlnil a ak by sa prvý otvoril a odhalil, potom by som urobil to isté. Ale ak rovnako ako predtým túto vec nenechá tak, ani ja sa voči nemu nezdržím! Žiadaš ma, aby som praktizoval pravdu – prečo ju nepraktizuje on? Žiadaš ma, aby som to nechal tak – prečo to on neurobí ako prvý?“ Nie je to nerozumné? (Áno.) Začínajú sa správať nerozumné. Nikto ich nedokáže ovplyvniť radami a nepočúvajú ani duchovné spoločenstvo o pravde. Len čo sa uvidia, hádajú sa, navzájom si odhaľujú svoje nedostatky a útočia na seba. Okrem toho, že sa nepobili, vo všetkom, čo si navzájom robia, je nenávisť a každé slovo, ktoré povedia, obsahuje náznaky útoku a nadávok. Ak sú v cirkevnom živote dvaja takíto ľudia, ktorí na seba útočia a zapájajú sa do slovných potýčok, len čo sa uvidia, môže takýto cirkevný život prinášať ovocie? Môžu z neho ľudia získať niečo pozitívne? (Nie.) Keď nastanú takéto situácie, väčšina ľudí si začne robiť starosti a hovorí: „Vždy, keď sa zídeme, tí dvaja sa stále hádajú a nepočúvajú rady od nikoho. Čo máme robiť?“ Pokiaľ sú tam oni, zhromaždenia nie sú pokojné a všetkých vyrušujú. V takýchto prípadoch by mali cirkevní vodcovia zasiahnuť a problém vyriešiť; nesmú dovoliť takýmto jednotlivcom, aby naďalej vyrušovali cirkevný život. Ak po opakovaných radách, duchovnom spoločenstve a pozitívnom vedení nedôjde k žiadnym výsledkom a obe strany sa naďalej držia svojich predsudkov, odmietajú si navzájom odpustiť a naďalej na seba navzájom útočia a vyrušujú cirkevný život, potom je potrebné záležitosť riešiť podľa princípov. Malo by sa im povedať: „Vy dvaja ste v tomto stave už dlho a spôsobilo to vážne vyrušenia cirkevného života a všetkých bratov a sestier. Väčšina ľudí sa hnevá na toto vaše správanie, ale bojí sa o tom niečo povedať. Vzhľadom na váš súčasný postoj a prejavy musí cirkev v súlade s princípmi pozastaviť vašu účasť na cirkevnom živote a poslať vás do izolácie, aby ste nad sebou uvažovali. Keď budete schopní harmonicky vychádzať, hovoriť normálne v duchovnom

spoločenstve a mať normálne medziľudské vzťahy, potom sa môžete vrátiť do cirkevného života.“ Bez ohľadu na to, či s tým súhlasia alebo nie, cirkev by mala urobiť toto rozhodnutie; to je riešenie záležitosti na základe princípov. Tieto záležitosti by sa mali riešiť takýmto spôsobom. Na jednej strane je to prospešné pre týchto dvoch jednotlivcov; môže ich to podnietiť k zamysleniu sa a poznaniu seba samých. Na druhej strane to predovšetkým chráni viac bratov a sestier pred vyrušovaním zlými ľuďmi. Niektorí ľudia hovoria: „Neurobili nič zlé; z pohľadu svojej podstaty tiež nie sú zlými ľuďmi. Majú len menšie chyby vo svojej ľudskej prirodzenosti, sú len svojvoľní, náchylní k nerozumnosti a náchylní k žiarlivosti a sporom. Prečo ich izolovať len pre toto?“ Bez ohľadu na to, aká je ich ľudská prirodzenosť, pokiaľ spôsobujú vyrušenie cirkevného života, cirkevní vodcovia by mali zasiahnuť, aby problém riešili a vyriešili. Ak sú títo dvaja jednotlivci zlí, potom by hneď po tomto rozlíšení nemalo dôjsť k takej jednoduchej reakcii ako je ich izolácia; musí sa okamžite rozhodnúť o ich priamom vyčistení. Ak nerobia nič iné, len na seba navzájom útočia a hádajú sa o tom, čo je správne a čo nie, bez toho, aby spôsobovali ujmu ostatným alebo páchali iné zlé skutky, ktoré by spôsobili straty na záujmoch Božieho domu, a nie sú zlí, potom ich netreba vyčistiť. Namiesto toho by sa mal pozastaviť ich cirkevný život a mali by byť izolovaní, aby nad sebou uvažovali. Tento prístup je najvhodnejší. Účelom takého riešenia záležitosti je zabezpečiť normálny poriadok cirkevného života a zaručiť, aby mohla cirkevná práca normálne napredovať.

2. Vzájomné odhaľovanie a útoky

Niektorí ľudia pri jedení a pití Božieho slova nemajú schopnosť chápania a nedokážu v duchovnom spoločenstve hovoriť o svojom skúsenostnom porozumení Božieho slova. Vedia len na druhých vzťahovať Božie slová, ktoré odhaľujú ľudí. Takže, kedykoľvek hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde v Božích slovách, vždy majú osobné pohnútky; vždy chcú využiť príležitosť na odhalenie a napadnutie druhých, čo spôsobuje v cirkvi nepokoj. Ak dokážu tí, ktorí sú odhalení, pristupovať k týmto situáciám správne, prijať ich tak, že pochádzajú od Boha, a učiť sa podriadenosti a trpezlivosti, nevzniknú žiadne spory. Nedá sa však vyhnúť tomu, že niekto môže pociťovať vzdor, keď počuje, ako ostatní v duchovnom spoločenstve hovoria o jeho problémoch a odhaľujú ich. V duchu si myslí: „Prečo po prečítaní Božích slov nezdíeľáš

svoje skúsenostné porozumenie ani nehovoríš o poznaní seba samého, ale namiesto toho výlučne útočíš a zameriavaš sa na mňa? Som ti nesympatický? Božie slová už jasne povedali, že mám skazenú povahu – naozaj to musíš opakovať? Možno mám skazenú povahu, ale nemáš ju snáď aj ty? Vždy sa zameriavaš na mňa, nazývaš ma ľstivým, ale ani tebe nechýba prefikanosť!“ Plný nevôle a vzdoru môže raz alebo dvakrát prejavit’ trpezlivosť, ale časom, keď sa jeho krivdy nahromadia, vybuchne. A len čo vybuchne, je to katastrofa. Povie: „Keď niektorí ľudia konajú a hovoria, navonok sa tvária veľmi čestne a otvorene, ale v skutočnosti sú plní všelijakých intríg a vždy proti druhým niečo kujú. Nikto nedokáže pri rozhovore s nimi pochopiť ich myšlienky alebo úmysly; sú to ľstiví ľudia. Keď sa stretne s takýmto jednotlivcami, nemôžeme s nimi hovoriť ani sa s nimi stykať; sú príliš desiví. Ak si nedáš pozor, padneš do ich pasce, oklamú ťa a využijú. Takíto ľudia sú najhorší, takých sa Boh najviac štíti a sú Mu odporní. Mali by byť uvrhnutí do bezodnej jamy, do jazera ohňa a síry!“ Keď to druhá osoba počuje, pomyslí si: „Máš skazenú povahu, ale nedovolíš iným, aby ťa odhalili? Si taký arogantný a samospravodlivý, tak nájdem v Božích slovách iný úryvok, aby som ťa odhalil, a uvidím, čo potom povieš!“ Druhá osoba sa po odhalení ešte viac nahnevá a pomyslí si: „Takže to nenecháš na pokoji, však? Stále to nenecháš tak, čo? Jednoducho ma nemáš rád a myslíš si, že mám skazenú povahu, však? Dobre, tak aj ja odhalím teba!“ A tak povie: „Niektorí ľudia sú jednoducho antikristi; milujú postavenie a chválu od druhých, milujú poučovanie druhých, používajú Božie slová na odhaľovanie a odsudzovanie druhých, aby si ostatní mysleli, že oni sami nemajú skazenú povahu. Povyšujú sa a myslia si, že sa stali posvätenými. Nie sú to však len nečistí duchovia? Nie sú to len satani a zlí duchovia? Čo sú antikristi? Antikristi sú satani!“ Koľko kôl bojovali? Je tu víťaz? (Nie.) Povedali niečo, čo by mohlo druhých budovať? (Nie.) Čo sú to teda za slová? (Súdy, odsúdenia.) Sú to súdy. Hovoria bezhlavo, bez ohľadu na skutočnú situáciu alebo fakty, svojvoľne súdia a odsudzujú druhých, dokonca ich preklínajú. Majú nejaký vecný základ na to, aby druhú osobu nazvali antikristom? Aké zlé skutky a prejavy antikrista tá osoba prejavila? Dosahuje jej skazená povaha úroveň podstaty antikrista? Keď Boží vyvolený ľud počuje, ako odhaľujú druhú osobu, bude si myslieť, že je to objektívne a pravdivé? Je v slovách, ktoré títo dvaja ľudia

povedali, nejaká láskavosť alebo dobré úmysly? (Nie.) Je ich cieľom pomôcť si navzájom spoznať samých seba, umožniť im čo najrýchlejšie odvrhnúť svoju skazenú povahu a vstúpiť do pravdy-reality? (Nie.) Načo to teda robia? Chcú si len ventilovať svoju osobnú zášť, napádať druhú stranu a pomstiť sa jej. Preto ju svojvoľne obviňujú z niečoho, čo vôbec nezodpovedá faktom. Nehodnotia a necharakterizujú sa navzájom presne na základe Božích slov, odhalení a podstaty toho druhého. Namiesto toho používajú Božie slová na vzájomné napádanie, pomstu a ventilovanie svojej osobnej zášti. Vôbec v duchovnom spoločenstve nehovoria o pravde. Ide o vážny problém. Vždy sa na tej druhej osobe chytia niečoho, aby ju mohli napadnúť a odsúdiť za jej arogantnú povahu. Tento postoj je zlovestný a zlomyseľný a rozhodne nejde o odhalenie s dobrým úmyslom. Vedie to len k vzájomnému nepriateľstvu a nenávisti. Ak sa odhalenie vykonáva s postojom pomoci druhým z lásky, ľudia to dokážu vycítiť a dokážu k tomu správne pristupovať. Ale ak sa niekto chytí arogantnej povahy druhej osoby, aby ju odsúdil a napadol, je to len preto, aby ju napadol a trýznil. Každý má arogantnú povahu, tak prečo sa stále zameriavať len na jedného? Prečo sa vždy sústreďiť na jednu osobu a nenechať ju na pokoji? Ak niekto neustále odhaľuje arogantnú povahu tej istej osoby – je cieľom naozaj pomôcť jej túto povahu odvrhnúť? (Nie.) Aký je teda dôvod? Je to kvôli osobnej nesympatii, preto hľadá príležitosti, ako ju napadnúť, vyrovnať si s ňou účty, a stále ju trýzniť. Takže keď hovorí, že druhý je antikrist, satan, diabol, ľstivá a zlovestná osoba, je to fakt? Možno sa to trochu dotýka faktov, ale cieľom týchto slov nie je pomôcť tomu druhému alebo hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, ale ventilovať si svoju osobnú zášť a pomstiť sa. Je trýznený, tak sa chce pomstiť. Ako sa mstí? Tým, že odhalí druhú osobu, odsúdi ju, nazve ju diablom, satanom, zlým duchom, antikristom – dá jej všetky najhoršie nálepky a prisúdi najzávažnejšie obvinenia. Nejde o svojvoľné súdenie a odsudzovanie? Pri týchto slovách nie je úmyslom, cieľom a pohnútkou oboch strán pomôcť druhej osobe spoznať samú seba a zbaviť sa svojej skazenej povahy, a už vôbec nie pomôcť jej vstúpiť do reality Božieho slova alebo pochopiť pravdy-princípy. Namiesto toho sa snažia zaútočiť na druhú osobu a napadnúť ju, odhaliť ju, aby dosiahol svoj cieľ ventilovať si osobnú zášť a pomstiť sa. Ide o vzájomné útočenie a zapájanie sa do slovných potýčok. Môže sa zdať, že táto metóda útoku

má stabilnejší základ ako vzájomné odhaľovanie nedostatkov. Vzťahuje totiž Božie slová na druhú osobu, hovorí, že má skazenú povahu, že je diabol a satan, a povrchné to vyzerá celkom duchovne, ale prirodzenosť týchto dvoch metód je rovnaká. Ani v jednom prípade nejde o duchovné spoločenstvo o Božom slove a pravde v rámci normálnej ľudskej prirodzenosti. Ide o nezodpovedné a svojvoľné súdenie, odsudzovanie a preklínanie druhej osoby na základe osobných preferencií a o osobné útoky. Rozhovory takejto povahy tiež spôsobujú narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote a zasahujú do života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu a poškodzujú ho.

Čo by ste mali robiť, keď sa stretnete s dvoma ľuďmi, ktorí sa zapájajú do vzájomných útokov odhaľovaním svojich skazených pováh? Treba buchnúť po stole a poučovať ich? Treba na nich vyliat vedro studenej vody, aby vychladli, prinútiť ich, aby si uvedomili, že sa mýlia, a ospravedlnili sa jeden druhému? Dokážu tieto metódy vyriešiť problém? (Nie.) Títo dvaja jednotlivci sa na každom zhromaždení pohádajú a po skončení každého zhromaždenia sa pripravujú na ďalší boj. Doma hľadajú Božie slová a podklady, ktoré by mohli použiť vo svojich útokoch. Dokonca si píšú koncepty a premýšľajú, ako na druhú stranu zaútočiť, na ktoré jej aspekty zaútočiť, ako ju súdiť a odsudzovať, aký tón a ktoré Božie slová použiť, aby zasadili ten najpresvedčivejší útok a odsúdenie. Hľadajú aj rôzne duchovné termíny a používajú rôzne spôsoby vyjadrovania, aby druhú stranu odsúdili a napadli, zabránili jej zvrátiť situáciu a snažia sa ju v ďalšom boji poraziť a znemožniť jej, aby sa ešte niekedy pozbierala. Tieto prejavy patria do zapájania sa do vzájomných útokov a slovných potýčok. Dajú sa takéto problémy ľahko vyriešiť? Ak ani po prijatí rád, pomoci a duchovného spoločenstva o pravde od väčšiny ľudí stále nečinia pokánia ani nezvrátia svoje smerovanie – to znamená, že sa pri stretnutí hádajú a nadávajú si, nepočúvajú od nikoho rady a neprijímajú, keď s nimi niekto hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde alebo ich orezáva – čo treba urobiť? Riešenie je jednoduché: Treba ich odstrániť. Nevyriešilo by to problém? Nie je to jednoduché? Je potrebné s nimi naďalej v duchovnom spoločenstve hovoriť? Je potrebné im ešte s láskou pomáhať? Povedzte Mi, je vhodné takýmto ľuďom prejavovať s láskou toleranciu a trpezlivosť? (Nie je to vhodné.) Prečo to nie je vhodné? (Neprijímajú pravdu – nemá zmysel s nimi v duchovnom spoločenstve hovoriť.) Správne, neprijímajú pravdu.

Na zhromaždeniach sa zúčastňujú len preto, aby sa zapájali do slovných potýčok. Neveria v Boha, aby sa usilovali o pravdu, jediné, čo ich baví, je zapájanie sa do slovných potýčok. Je toto odhalenie a prejav normálnej ľudskej prirodzenosti? Majú rozumnosť, aká by mala byť súčasťou normálnej ľudskej prirodzenosti? (Nie.) Rozumnosť normálnej ľudskej prirodzenosti im chýba. Počas zhromaždení takíto ľudia nečítajú Božie slová sústredene a náležite, aby mohli pochopiť a získať pravdu z Božích slov, a tak sa zbaviť svojich skazených pováh a vyriešiť svoje problémy. Namiesto toho chcú stále riešiť problémy iných ľudí. Ich pozornosť je neustále zameraná na druhých. Hľadajú na nich chyby; vždy sa snažia v Božích slovách nájsť problémy iných ľudí. Príležitosť čítania a duchovného spoločenstva o Božích slovách využívajú na odhaľovanie a napádanie druhých. Božie slová používajú na súdenie, znevažovanie a odsudzovanie druhých. A predsa sami seba stavajú mimo Božích slov. Akí sú to ľudia? Sú to ľudia, ktorí prijímajú pravdu? (Nie.) Sú obzvlášť dobrí a horliví v jedinej veci: po prečítaní Božích slov často identifikujú u druhých rôzne problémy, stavy a prejavy, ktoré Jeho slová odhaľujú. Čím viac týchto problémov identifikujú, tým viac cítia, že nesú významnú zodpovednosť a veria, že dokážu veľa urobiť. Myslia si, že by mali tieto problémy odhaliť. Nenechajú na pokoji jediného človeka s takýmito problémami. Akí sú to ľudia? Majú takíto ľudia rozum? Majú schopnosť chápať pravdu? (Nie.) Ak takíto ľudia v cirkvi nehovoria alebo nevyrušujú, netreba sa nimi zaoberať. Ak však konajú týmto spôsobom neustále, vždy útočia, súdia a odsudzujú druhých, cirkev by mala prijať zodpovedajúce opatrenia a odstrániť ich. Pokiaľ ide o tých, ktorých odhalili ľudia a ktorí následne útočia, súdia a odsudzujú ich rovnakými metódami a prostriedkami, ak sú okolnosti vážne a narušili a vyrušili cirkevný život, treba ich takisto odstrániť a izolovať od Božieho vyvoleného ľudu – nemožno im prejaviť žiadnu zhovievavosť.

Aké ďalšie prejavy zapájania sa do vzájomných útokov a slovných potýčok sa považujú za narušovanie a vyrušovanie cirkevného života? Vzájomné odhaľovanie nedostatkov a skazených pováh s cieľom ventilovať si osobnú zášť a pomstiť sa jeden druhému sú zjavnými prejavmi narušovania a vyrušovania cirkevného života. Okrem týchto dvoch prejavov je tu aj predstieranie, že sa človek otvára, obnažuje a rozoberá samého seba s cieľom úmyselne odhaliť a rozobrať druhých – tento druh útoku je tiež prejavom

narušovania a vyrušovania cirkevného života. Je teda niečo, čo človek povie, útokom, pokiaľ to nie je o jeho vlastných problémoch, ale o problémoch iných, bez ohľadu na to, či je to povedané s narážkami, nepriamo alebo taktne? (Nie.) Ktoré situácie teda predstavujú útoky? Závisí to od úmyslu a cieľa, ktoré stoja za tým, čo je povedané. Ak je niečo povedané s cieľom napadnúť ľudí, pomstiť sa im alebo si ventilovať osobnú zášť, ide o útok. To je jedna situácia. Okrem toho, nafukovanie povrchných aspektov problému s cieľom súdiť a odsudzovať ľudí v rozpore s faktami a pravdou, nezodpovedné robenie unáhlených záverov bez toho, aby sa vôbec pozrelo na podstatu problému – aj to je ventilovanie si osobnej zášti a pomsta, je to súdenie a odsudzovanie a tento druh situácie tiež predstavuje útok. Čo ešte? (Vytváranie nepodložených fám o ľuďoch, je to ono?) Vytváranie nepodložených fám sa samozrejme počíta tiež, a to ešte viac. Koľko situácií predstavuje útoky? (Tri.) Zhrňte tieto situácie. (Prvou je napádanie druhých s konkrétnym cieľom. Druhou je súdenie a odsudzovanie druhých spôsobom, ktorý je v rozpore s faktami a pravdou, čo je svojvoľné a nezodpovedné charakterizovanie iných ľudí. Treťou je vytváranie nepodložených fám o ľuďoch.) Každá z týchto troch situácií sa svojou povahou dá označiť za osobný útok. Ako rozlíšime, ktoré situácie sa kvalifikujú ako osobné útoky a ktoré nie? Pokiaľ ide o tých, ktorí útočia, aké činy alebo slová predstavujú útok? Predpokladajme, že slová nejakej osoby majú trochu navádzajúci charakter a sú schopné zviest' ostatných, a majú tiež charakter vymýšľania fám. Táto osoba si vymýšľa niečo z ničoho a vytvára fámy a lži, aby ľudí zavádzala a zvádzala. Jej úmyslom a cieľom je dosiahnuť, aby viac ľudí uznalo a verilo, že to, čo hovorí, je správne, a súhlasilo, že to, čo hovorí, je v súlade s pravdou. Zároveň sa chce pomstiť niekomu inému, urobiť ho negatívnym a slabým. Myslí si: „Máš taký odporný charakter – musím odhaliť, čo si v skutočnosti zač, a pošliapať tvoju aroganciu, a potom uvidíme, čím sa budeš predvádzať a chváliť! Ako môžem ja vyniknúť popri tebe? Moja nenávisť sa nezmierni, kým ťa nedostanem do negativity a nezrazím ťa na kolená. Všetkým ukážem, že aj ty môžeš byť negatívny a že aj ty máš slabosti!“ Ak je toto jej cieľ, potom jej slová predstavujú útok. Ale predpokladajme, že jej úmyslom je jednoducho objasniť fakty a pravdu o nejakej záležitosti – po tom, čo o nej získa presný náhľad a po období skúseností objaví podstatu problému, cíti,

že by sa o tom malo hovoriť v duchovnom spoločenstve, aby to väčšina pochopila a vedela, aký druh chápania tejto záležitosti je čistý, to znamená, že jej cieľom je napraviť skreslené alebo jednostranné názory viacerých ľudí na túto záležitosť – je toto útok? (Nie.) Nenúti nikoho, aby prijal jej osobný názor, a už vôbec neprechováva žiadny úmysel osobnej pomsty. Namiesto toho si želá len objasniť pravdu faktov; s láskou pomáha druhej strane pochopiť a zabrániť jej, aby zišla z cesty prostredníctvom tohto porozumenia. Bez ohľadu na to, či to druhá strana prijme, je táto osoba schopná splniť si svoju zodpovednosť. A tak toto správanie, tento prístup, nie je útokom. Prostredníctvom jazyka, voľby slov a spôsobu, tónu a postoja pri hovorení v týchto dvoch rôznych prejavoch možno vidieť, aký je úmysel a cieľ danej osoby. Ak má osoba v úmysle zaútočiť na druhú stranu, jej jazyk bude určite ostrý a jej úmysel a cieľ budú zjavné v jej tóne reči, intonácii, voľbe slov a postoji. Ak nenúti druhú stranu, aby prijala to, čo hovorí, a určite na ňu neútočí, potom jej reč bude určite v súlade s prejavmi svedomia a rozumu normálnej ľudskej prirodzenosti. Okrem toho, jej postoj pri hovorení, tón a voľba slov budú určite rozumné a v rámci normálnej ľudskej prirodzenosti.

Po duchovnom spoločenstve o princípoch rozlišovania, čo je osobný útok a čo nie, dokážete to teraz rozlíšiť? Ak to stále nedokážete rozlíšiť, potom nebudete schopní preniknúť do podstaty problému. Nezáleží na tom, ako príjemne znie niečie duchovné spoločenstvo, ak nepraktizuje podľa princípov, ak nie je jeho cieľom pomôcť ľuďom pochopiť pravdu a správne konať svoje povinnosti, ale namiesto toho hľadá veci, ktoré by mohol použiť proti ľuďom, aby ich neustále obťažoval, robí všetko pre to, aby ich súdil a odsudzoval, a hoci navonok vyzerá, akoby rozlišoval ľudí, v skutočnosti je jeho úmyslom a cieľom odsudzovať a napádať druhých, potom ide o osobný útok. Drobné veci, ktoré sa dejú medzi ľuďmi, sú veľmi jednoduché a zjavné; ak by sa o týchto záležitostiach hovorilo v duchovnom spoločenstve o pravde, trvalo by to menej ako jedno zhromaždenie. Je potom potrebné zaberat' čas bratov a sestier tým, že sa o nich hovorí veľa na každom zhromaždení? Nie je to potrebné. Ak ľudia stále niekoho obťažujú, je to útok a vyrušovanie. Aký je dôvod, prečo sa ľudia držia jednej veci a nekonečne o nej hovoria? Je to preto, lebo nikto nie je ochotný vzdať sa svojich vlastných úmyslov a cieľov, nikto sa nesnaží spoznať samého seba a nikto neprijíma pravdu ani fakty a to, čo je

pravdivé, a tak neustále obťažujú druhých. Aká je povaha toho, keď niekoho neustále obťažujú? Je to útok. Je to hľadanie páky na druhých, chytanie za slovíčka a využívanie nedostatkov druhých, nekonečné omieľanie jednej veci a hádanie sa, až kým ten druhý nesčervená v tvári. Ak ľudia hovoria v duchovnom spoločenstve v rámci normálnej ľudskej prirodzenosti, navzájom sa podporujú a pomáhajú si – teda plnia si svoju zodpovednosť – potom bude vzťah medzi nimi stále lepší a lepší. Ale ak sa zapájajú do vzájomných útokov a hádok, zapletajú sa jeden s druhým, aby si objasnili svoje vlastné zdôvodnenia, vždy chcú mať navrch, nechcú priznať porážku, nechcú ustúpiť a nevzdávajú sa osobných krívd, potom sa vzťah medzi nimi nakoniec stane čoraz napätejším a bude sa zhoršovať; nebude to normálny medziľudský vzťah a môže to dospieť až do bodu, že im pri stretnutí vzplanú oči hnevom. Zamyslite sa nad tým, že keď sa psy bijú, oči toho zúrivejšieho sčervenejú. Čo je s tými červenými očami? Nie sú plné nenávisti? Nie je to rovnaké, keď ľudia na seba navzájom útočia? Ak ľudia pri duchovnom spoločenstve o pravde vzájomne neútočia, ale dokážu sa navzájom dopĺňať a učiť sa jeden od druhého a podporovať sa, mohol by byť vzťah medzi nimi zlý? Ich vzťah by sa určite stával čoraz normálnejším. Keď dvaja ľudia hovoria, rozprávajú sa, sú v duchovnom spoločenstve alebo dokonca diskutujú v rámci svedomia a rozumu normálnej ľudskej prirodzenosti, ich vzťah bude normálny a nebudú sa hnevať ani sa nebudú hádať, len čo sa stretnú. Ak v ľudoch vznikne nenávisť a nával nevysvetliteľného hnevu, keď si ani nie sú tvárou v tvár, len preto, že sa spomenie druhá strana, potom to nie je prejavom rozumu a svedomia normálnej ľudskej prirodzenosti. Ľudia na seba navzájom útočia, pretože majú skazené povahy; s ich prostredím to vôbec nesúvisí. Je to všetko preto, lebo ľudia nemilujú pravdu, nedokážu prijať pravdu a nepraktizujú pravdu ani neriešia záležitosti na základe princípov v prípade sporov, a tak je bežné, že sa v cirkevnom živote vyskytujú prípady vzájomného odhaľovania nedostatkov, súdov a dokonca vzájomných útokov a odsudzovania. Keďže ľudia majú skazené povahy, sú často v stave, že im chýba rozum a žijú podľa svojich skazených pováh, a aj keď pochopia nejakú pravdu, je pre nich ťažké ju praktizovať, medzi nimi ľahko vznikajú spory a rôzne druhy útokov. Ak sa tieto útoky vyskytujú príležitostne, majú na cirkevný život len dočasný vplyv, ale tí, ktorí majú neustály sklon k vzájomným útokom, spôsobujú vážne

narušenia a vyrušenia v cirkevnom živote a tiež vážne ovplyvňujú a zasahujú do života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu.

3. Slovné potýčky

V cirkvi existuje aj iný druh ľudí – títo ľudia sa obzvlášť radi ospravedlňujú. Ak napríklad urobili alebo povedali niečo zlé, boja sa, že by o nich ostatní mohli mať zlú mienku a že to ovplyvní ich obraz v očiach väčšiny, a tak sa na zhromaždeniach ospravedlňujú a vysvetľujú danú záležitosť. Ich cieľom pri vysvetľovaní je zabrániť tomu, aby si o nich ľudia vytvorili zlú mienku, a tak do toho vkladajú veľa úsilia a premýšľania a celý deň uvažujú: „Ako môžem túto záležitosť objasniť? Ako to môžem tomu človeku jasne vysvetliť? Ako môžem vyvrátiť zlé názory, ktoré si o mne vytvorili? Dnešné zhromaždenie je dobrou príležitosťou o tom hovoriť.“ Na zhromaždení potom povedia: „To, čo som minule urobil, nemalo nikomu ublížiť ani nikoho odhaliť; môj úmysel bol dobrý, chcel som ľuďom pomôcť. Niektorí ľudia ma však stále chápu nesprávne, stále na mňa chcú útočiť a stále si myslia, že som chamtivý a ambiciózny a že mám zlú ľudskú prirodzenosť. Ale v skutočnosti taký vôbec nie som, však? Také veci som neurobil ani som takto nehovoril. Keď som o niekom hovoril v jeho neprítomnosti, nebolo to tak, že by som mu úmyselne robil problémy. Keď ľudia urobia zlé veci, ako môžu nedovoliť iným, aby o tom hovorili?“ Povedia toho veľa, ospravedlňujú sa a zároveň sa bránia, pričom odhalia aj dosť problémov druhej strany, a to všetko preto, aby sa od záležitosti dištancovali, aby všetci uverili, že to, čo odhalili, nebola skazená povaha a že nemajú zlú ľudskú prirodzenosť ani odpor k pravde, a už vôbec nie zlomyseľný úmysel, a aby si mysleli, že to naopak myslia dobre, že ich dobré úmysly často pochopia nesprávne a že ich často odsudzujú pre nedorozumenia iných. Ich slová, priamo aj nepriamo, dávajú poslucháčom pocit, že sú nevinní a že to tí ľudia, ktorí si mysleli, že sa mýlia a sú zlí, sú zlí a nemilujú pravdu. Keď to druhá strana počuje, pochopí: „Nie je zmyslom tvojich slov povedať, že nemáš skazenú povahu? Nie je to len preto, aby si vyzeral dobre? Nie je to len nepoznanie seba samého, neprijímanie pravdy, neprijímanie faktov? Ak tieto veci neprijímaš, dobre, ale prečo na mňa útočíš? Nemal som v úmysle na teba zaútočiť ani na teba vyskočiť. Môžeš si myslieť, čo chceš; čo to má spoločné so mnou?“ A tak sa nedokážu ovládnuť a povedia: „Keď sa niektorí ľudia stretnú s menším problémom, utrpia trochu

nespravodlivého zaobchádzania alebo bolesti, nie sú ochotní to prijať a chcú sa ospravedlňovať a vysvetľovať; vždy sa snažia od problému dištancovať, vždy chcú vyzerat' dobre, prikrášliť si svoj obraz. Nie sú takým druhom človeka, tak prečo sa snažia vyzerat' dobre, robiť zo seba dokonalých? Okrem toho, ja v duchovnom spoločenstve hovorím o pravde, na nikoho sa nezameriavam, ani nemyslím na to, že by som na niekoho útočil alebo sa mu mstil. Nech si ľudia myslia, čo chcú!“ Hovorí títo dvaja ľudia v duchovnom spoločenstve o pravde? (Nie.) Čo teda robia? Jedna strana hovorí: „Urobil som to pre prácu cirkvi. Je mi jedno, čo si myslíš.“ Druhá odpovie: „Keď človek koná, Nebo sa díva. Boh pozná ľudské myšlienky. Nemysli si, že len preto, že máš dobrú vôľu, schopnosti a výrečnosť a nerobíš zlé veci, Boh ťa nebude podrobne skúmať; nemysli si, že ak svoje myšlienky hlboko skryješ, Boh ich neuvidí. Všetci bratia a sestry ich vidia – nieto ešte Boh! Nevieš, že Boh podrobne skúma hlbiny ľudských srdiec?“ O čom sa tí dvaja hádajú? Jedna strana sa veľmi snaží ospravedlniť, očistiť sa, nechce, aby si o nej ostatní urobili zlý dojem, zatiaľ čo druhá strana trvá na tom, že to nenechá tak, nedovolí tomu človeku, aby sa prikrášľoval, a zároveň sa ho snaží odhaliť a odsúdiť prostredníctvom pokarhaní. Navonok si títo dvaja priamo nenadávaajú ani sa priamo neodhaľujú, ale ich prejav je účelový: jedna strana sa snaží zabrániť druhej, aby ju nesprávne pochopila, a žiada, aby očistila jej meno, zatiaľ čo druhá strana to odmieta urobiť a namiesto toho trvá na onálepkovaní a odsúdení a žiada, aby to uznal. Je tento rozhovor normálnym duchovným spoločenstvom o pravde? (Nie.) Je to rozhovor založený na svedomí a rozume? (Nie.) Aká je teda povaha tohto druhu rozhovoru? Je tento druh rozhovoru zapájaním sa do vzájomných útokov? (Áno.) Hovorí v duchovnom spoločenstve ten, kto sa ospravedlňuje, o tom, ako dokáže prijímať veci od Boha, poznať sám seba a nájsť princípy, ktoré by sa mali praktizovať? Nie, ospravedlňuje sa iným ľudom. Chce ostatným objasniť svoje myšlienky, názory, úmysly a cieľ, poskytnúť druhej strane vysvetlenie a dosiahnuť, aby druhá strana očistila jeho meno. Okrem toho chce poprieť odhalenie a odsúdenie druhej strany, a bez ohľadu na to, či sú tvrdenia druhej strany v súlade s faktami alebo pravdou, pokiaľ to on neuznáva alebo to nie je ochotný prijať, potom považuje tvrdenia druhej strany za nesprávne a chce to napraviť. Zatiaľ čo druhá strana nechce očistiť jeho meno, ale namiesto

toho ho odhaľuje a núti ho prijať jej odsúdenie. Jeden nie je ochotný prijať a druhý trvá na tom, aby to prijal, čo vedie k útokom medzi nimi. Povahou tohto druhu dialógu je zapájanie sa do vzájomných útokov. Aká je teda povaha tohto druhu útoku? Je tento rozhovor charakterizovaný vzájomným popieraním, vzájomnými sťažnosťami a vzájomným odsudzovaním? (Áno.) Vyskytuje sa táto forma dialógu aj v cirkevnom živote? (Áno.) Všetky tieto druhy rozhovorov sú slovné potýčky.

Prečo sa tieto druhy dialógov nazývajú slovnými potýčkami? (Je to preto, lebo zúčastnení sa hádajú o tom, čo je správne a čo nesprávne, nikto sa nesnaží spoznať sám seba a nikto nič nezíska; len sa tou záležitosťou vytrvalo zaoberajú a vedú bezvýznamné dialógy.) Len veľa rozprávajú a mrhajú časom pri hádkach o tom, kto má pravdu a kto nie, kto je lepší a kto horší. Hádajú sa nepretržite a nikdy nevyhrajú, a potom sa hádajú ďalej. Čo z toho nakoniec získajú? Je to pochopenie pravdy, pochopenie Božích úmyslov? Je to schopnosť činiť pokánie a prijať Božie podrobné skúmanie? Je to schopnosť prijímať veci od Boha a viac spoznať samých seba? Nezískajú nič z toho. Tieto bezvýznamné spory a dialógy o tom, čo je správne a čo nesprávne, sú slovné potýčky. Jednoducho povedané, slovné potýčky sú úplne bezvýznamné rozhovory, kde všetko povedané sú nezmysly, ani jedno slovo nie je pre ostatných budujúce či prospešné, ale naopak, všetky vyslovené slová sú zraňujúce a pochádzajú z ľudskej vôle, horkokrvnosti, ľudského myslenia a, samozrejme, ešte viac z ľudských skazených pováh. Každé vyslovené slovo je zamerané na vlastné záujmy, vlastný obraz a povest', nie na budovanie alebo pomoc druhým, nie na vlastné porozumenie nejakého aspektu pravdy alebo porozumenie Božích úmyslov, a samozrejme nie na diskusiu o tom, ktoré z vlastných skazených pováh sú odhalené v Božích slovách, či sa ich skazené povahy zhodujú s Božími slovami, alebo či je ich porozumenie správne. Bez ohľadu na to, ako príjemne, úprimne alebo zbožne znejú tieto bezvýznamné sebaospravedlňovania a vysvetlenia, sú to všetko slovné potýčky a vzájomné útoky a posudzovania, ktoré neprospievajú ani druhým, ani sebe. Nielenže ubližujú druhým a ovplyvňujú normálne medziľudské vzťahy, ale bránia aj vlastnému životnému rastu. Stručne povedané, bez ohľadu na použité výhovorky, úmysly, postoje, tóny reči alebo prostriedky a techniky, pokiaľ ide o svojvoľné posudzovanie a odsudzovanie

druhých, potom tieto slová, metódy a tak ďalej spadajú do kategórie útokov na druhých, sú to všetko slovné potýčky. Je to široký záber? (Je dosť široký.) Keď sa teda stretnete s útokmi, posudzovaním a odsudzovaním zo strany ľudí, dokážete sa zdržať útočného správania a odsudzovania druhých? Ako by ste mali praktizovať, keď sa stretnete s takýmito situáciami? (Musíme sa utíšiť pred Bohom prostredníctvom modlitby; potom už v našich srdciach nebude nenávisť.) Pokiaľ je človek chápatý a rozumný, pokiaľ sa dokáže utíšiť pred Bohom, modliť sa k Nemu a prijať pravdu, dokáže ovládať svoje úmysly a túžby a potom môže dospieť do bodu, kedy neposudzuje ani neútočí na druhých. Pokiaľ úmyslom a cieľom niekoho nie je ventilovať si osobnú zášť alebo sa mstiť, a už vôbec nie útočiť na druhú stranu, a namiesto toho, druhej strane sa ublíži neúmyselne, pretože nerozumie pravde alebo jej rozumie príliš povrchné a pretože je trochu hlúpy a nevedomý či svojvoľný, potom sa prostredníctvom pomoci, podpory a duchovného spoločenstva od ostatných, keď porozumie pravde, stane jeho reč presnejšou, rovnako ako jeho hodnotenia a názory na druhých, a bude schopný správne zaobchádzať so skazenými povahami, ktoré ostatní ľudia odhaľujú, a s ich nesprávnym konaním, čím postupne zníži svoje útoky a posudzovanie druhých. Ak však niekto stále žije vo svojich skazených povahách, hľadá príležitosti na pomstu voči komukoľvek, kto sa mu nepáči alebo kto ho predtým urazil alebo mu ublížil, stále prechováva takéto úmysly a vôbec nehľadá pravdu ani sa nemodlí k Bohu a nespolieha sa na Neho, potom je schopný útočiť na druhých kedykoľvek a kdekoľvek, a to je ťažké vyriešiť. Neúmyselné útočenie na druhých sa dá ľahko vyriešiť, ale vedomé a úmyselné útočenie nie. Ak človek občas a neúmyselne zaútočí na druhých a posudzuje ich, cez duchovné spoločenstvo o pravde s ostatnými, ktorí ho podporia a pomôžu mu, bude schopný zmeniť svoj kurz, len čo porozumie pravde. Ak sa však niekto neustále snaží mstiť a vybiť si osobnú zášť, vždy chce druhých trýzniť alebo zničiť a s takýmito úmyslami na nich útočí, čo všetci ľudia cítia a vidia, potom sa takéto správanie stáva narušením a vyrušením cirkevného života; ide o úplne úmyselné narušenie a vyrušenie. Preto je ťažké zmeniť túto povahu útočenia na druhých.

Rozumiete teraz, ako by sa mal riešiť problém útočenia na druhých a ich odsudzovania? Existuje len jeden spôsob – človek sa musí modliť k Bohu

a spoliehať sa na Neho a potom jeho nenávisť postupne zmizne. Existujú hlavne dva typy ľudí, ktorí dokážu útočiť na druhých. Jedným typom sú tí, ktorí hovoria bez rozmýšľania, sú otvorení a priami a môžu povedať nejaké zraňujúce veci, kedykoľvek sa im niekto nepáči. Väčšinou však neútočia na ľudí úmyselne alebo zámerne – len sa nedokážu ovládať, je to jednoducho ich povaha a neúmyselne útočia na iných ľudí. Ak sú orezaní, dokážu to prijať, a tak to nie sú zlí ľudia a nepatria k tým, ktorých treba odstrániť. Ale zlí ľudia neprijímajú orezávanie a často spôsobujú narušenia a vyrušenia cirkevného života, často útočia, súdia, napádajú a mstia sa druhým a ani v najmenšom neprijímajú pravdu. Sú to zlí ľudia a sú to tí, ktorých cirkev potrebuje riešiť a odstrániť. Prečo ich treba riešiť a odstrániť? Súdiac podľa ich prirodzenosti-podstaty, ich útočné správanie nie je neúmyselné, ale zámerné. Je to preto, lebo títo ľudia majú zlomyseľnú ľudskú prirodzenosť – nikto ich nemôže uraziť ani kritizovať, a ak niekto povie niečo, čo ich náhodou trochu zraní, budú premýšľať o tom, ako nájsť príležitosť na pomstu – a tak sú takíto ľudia schopní útočiť na druhých. Toto je jeden typ človeka, ktorého cirkev potrebuje riešiť a odstrániť. Každý, kto sa zapája do vzájomných útokov a slovných potýčok – bez ohľadu na to, o ktorú stranu ide, či útočí aktívne alebo pasívne – pokiaľ sa zúčastňuje na takýchto útokoch, je to zlý človek so zákernými úmyslami, ktorý bude trýzniť druhých pri najmenšej nespokojnosti. Takíto ľudia spôsobujú vážne narušenia a vyrušenia cirkevného života. Sú typom zlého človeka v cirkvi. Menej závažné prípady sa dajú riešiť izolovaním dotýčnej osoby za účelom uvažovania; v závažnejších prípadoch musí byť dotýčná osoba vyčistená alebo vypudená. Toto je princíp, ktorý vodcovia a pracovníci potrebujú pochopiť, pokiaľ ide o riešenie tejto záležitosti.

Vďaka tomuto duchovnému spoločenstvu teraz chápete, čo znamená útočiť na druhých? Dokážete to rozlíšiť? Po zadefinovaní, čo je útok, niektorí ľudia si myslia: „Kto by sa s takou širokou definíciou útokov na druhých odvážil v budúcnosti prehovoriť? Nikto z nás ľudí nerozumie pravde, takže len čo otvoríme ústa, začneme útočiť na druhých, čo je hrozné! V budúcnosti by sme mali len jesť jedlo a piť vodu a mlčať, držať jazyk za zubami a nehovoriť neuvážene hneď od prebudení, aby sme neútočili na druhých. To by bolo skvelé a naše dni by boli oveľa pokojnejšie.“ Je tento spôsob myslenia správny? Držať jazyk za zubami nerieši problém; podstatou

problému útočenia na druhých je problém srdca, je spôsobený skazenými povahami človeka a nie je to problém úst. To, čo ľudia hovoria ústami, je ovládané ich skazenými povahami a ich myšlienkami. Ak sa skazené povahy človeka vyriešia a naozaj pochopí nejaké pravdy, bude hovoriť podľa princípov a umiernenejšie, potom sa problém útočenia na druhých čiastočne vyrieši. Aby ľudia mali v cirkevnom živote normálne medziľudské vzťahy a nezapájali sa do vzájomných útokov alebo slovných potýčok, je samozrejme potrebné, aby často predstupovali pred Boha v modlitbe, prosili o Božie vedenie a aby sa utíšili pred Bohom so zbožnými srdcami, ktoré sú hladné a smädné po spravodlivosti. Keď ti takto niekto neúmyselne povie niečo, čo ťa zraní, tvoje srdce môže byť pred Bohom stíšené, nebudeš mu to mať za zlé a nebudeš sa chcieť s druhou osobou hádať, a už vôbec sa nebudeš chcieť brániť a ospravedlňovať. Namiesto toho to prijmeš od Boha, poďakuješ sa Bohu za to, že ti dal dobrú príležitosť spoznať samého seba, a poďakuješ Mu za to, že ti prostredníctvom slov iných umožnil uviesť si, že máš stále taký a taký problém. Toto je dobrá príležitosť, aby si spoznal sám seba, je to Božia milosť a mal by si ju od Boha prijať. Nemal by si prechovávať zášť voči osobe, ktorá ťa zranila, ani cítiť odpor a nenávisť voči osobe, ktorá neúmyselne spomenula tvoje chyby alebo odhalila tvoje nedostatky, a úmyselne alebo neúmyselne sa jej vyhýbať alebo používať všelijaké spôsoby, ako sa jej pomstiť. Žiadny z týchto prístupov sa Bohu nepáči. Často predstupuj pred Boha v modlitbe a keď sa tvoje srdce upokojí, budeš schopný s tým správne zaobchádzať, keď ti iní ľudia neúmyselne ublížia, budeš im schopný prejaviť toleranciu a tpežlivosť. Ak ti niekto ublíži úmyselne, čo by si mal urobiť? Ako by si k tomu pristúpil – hádal by si sa s ním z horkokrvnosti, alebo by si sa utíšil pred Bohom a hľadal pravdu? Samozrejme, bez toho, aby som to musel povedať Ja, vy všetci jasne viete, ktorá cesta vstupu je správna voľba.

Je veľmi ťažké vyhnúť sa vzájomným útokom a slovným potýčkam v cirkevnom živote spoliehaním sa na ľudskú silu, ľudské sebaovládanie a ľudskú tpežlivosť. Bez ohľadu na to, aká dobrá je tvoja ľudská prirodzenosť, aký si jemný a láskavý alebo aký si veľkorysý, je nevyhnutné, že sa stretnieš s ľuďmi alebo vecami, ktoré zrania tvoju dôstojnosť, integritu a tak ďalej. Mal by si mať v mysli princíp, ako zvládať a riešiť takéto problémy. Ak k týmto problémom pristupuješ horkokrvne, je to veľmi jednoduché: oni ťa preklínajú

a ty preklínaš ich, oni útočia na teba a ty na nich, zub za zub, oko za oko, čo na teba hádžu im vraciaš rovnakými metódami a chrániš si svoju dôstojnosť, integritu a tvár. To sa dá veľmi ľahko dosiahnuť. Mal by si si však v srdci zväžiť, či je táto metóda vhodná, či je prospešná pre teba aj pre ostatných a či sa páči Bohu. Keď ľudia nepochopia podstatu tohto problému, ich okamžité myšlienky sú často: „On mi neprejavuje milosrdenstvo, tak prečo by som mu ho mal prejavovať ja? On mi neprejavuje lásku, tak prečo by som sa k nemu mal správať s láskou? On nemá so mnou trpezlivosť a nepomáha mi, tak prečo by som mal ja byť s ním trpezlivý alebo mu pomáhať? On je ku mne neláskavý, tak mu urobím zle. Prečo nemôžem vrátiť zub za zub, oko za oko?“ Toto sú prvé myšlienky, ktoré ľudom napadnú. Ale keď naozaj konáš takýmto spôsobom, cítiš vnútorný pokoj alebo nepokoj a bolesť? Keď si naozaj vyberieš toto, čo získaš? Čo dosiahneš? Mnoho ľudí zažilo, že keď naozaj konajú takto, cítia vnútorný nepokoj. Pre väčšinu ľudí to samozrejme nie je otázka zlého svedomia, a už vôbec nie nepokoj spôsobený pocitom, že sú Bohu dlžní; ľudia nemajú taký duchovný vzrast. Čo spôsobuje tento nepokoj v nich? Pochádza z ľudskej nenávisti, z útoku na ich dôstojnosť a integritu, keď sú urazení, ako aj z bolesti, ktorú cítia, a z výbuchov zúrivosti, nenávisti, vzdoru a rozhorčenia, ktoré vznikajú v ich srdciach po slovnom provokovaní, čo všetko spôsobuje, že ľudia cítia nepokoj. Aké sú dôsledky tohto nepokoja? Hneď ako ho pocítiš, začneš uvažovať o tom, ako použiť jazyk na zvládnutie tej osoby, ako použiť legálne a rozumné prostriedky na jej uzemnenie, aby si jej ukázal, že máš dôstojnosť a integritu a že sa nedáš ľahko šikanovať. Keď sa cítiš nepokojne, keď v tebe vzniká nenávisť, to, o čom premýšľaš, nie je prejavovanie trpezlivosti a tolerance voči tej osobe, alebo správne zaobchádzanie s ňou, alebo iné pozitívne veci, ale skôr všetky negatívne veci, ako žiarlivosť, odpor, nechúť, nevraživosť, nenávisť a odsudzovanie, až do takej miery, že ju v srdci nespočetnekrát preklínaš, a bez ohľadu na čas – dokonca aj keď ješ alebo spíš – premýšľaš o tom, ako sa jej pomstiť, a predstavuješ si, ako s ňou budeš zaobchádzať a ako zvládneš také situácie, ak na teba zaútočí alebo ťa odsúdi, a tak ďalej. Celý deň premýšľaš o tom, ako zničiť druhú osobu, ako si ventilovať svoju zášť a nenávisť a prinútiť druhú osobu, aby sa ti podvolila a bála sa ťa a neodvážila sa ťa znova provokovať. Často tiež premýšľaš o tom, ako dať druhej osobe lekciu, aby

vedela, aký si silný. Keď sa takéto myšlienky objavia a keď sa v tvojej mysli opakovane objavujú vymyslené scenáre, vyrušenie a dôsledky, ktoré ti spôsobujú, sú nadozerné. Keď raz upadneš do stavu zapájania sa do slovných potýčok a vzájomných útokov, aké sú dôsledky? Je potom ľahké byť ticho pred Bohom? Neoddávať to tvoj život-vstup? (Áno.) Taký je dopad na človeka, keď si vyberie nesprávny spôsob riešenia záležitostí. Ak si vyberieš správnu cestu, tak keď niekto hovorí spôsobom, ktorý poškodzuje tvoj obraz alebo hrdosť, alebo uráža tvoju integritu a dôstojnosť, môžeš sa rozhodnúť, že budeš tolerantný. Nebudeš sa s ním púšťať do žiadnych slovných hádok, úmyselne sa zdôvodňovať, dokazovať omyl druhej strany ani na ňu útočiť, v dôsledku čoho v tebe vznikne nenávisť. V čom spočíva podstata a význam tolerancie? Hovoríš: „Niektoré veci, ktoré povedal, nie sú v súlade so skutočnosťou, ale taký je každý, pokým nepochopí pravdu a nedosiahne spásu. Aj ja som bol kedysi taký. Teraz, keď chápem pravdu, nekráčam cestou nevercov, ktorí sa hádajú, čo je správne a čo nie, alebo sa zapájajú do filozofie boja – vyberám si toleranciu a zaobchádzanie s druhými s láskou. Niektoré veci, ktoré povedal, nie sú v súlade so skutočnosťou, nevenujem im však pozornosť. Prijímam to, čo dokážem rozpoznať a pochopiť. Prijímam to od Boha, prinášam to pred Neho v modlitbe a žiadam Ho, aby mi pripravil okolnosti, ktoré zjavia moje skazené povahy, umožnia mi spoznať ich podstatu a dajú mi príležitosť začať tieto problémy riešiť, postupne ich prekonávať a vstúpiť do pravdy-reality. Pokiaľ ide o to, kto mi ubližuje svojimi slovami a či sú veci, ktoré hovorí, správne alebo nie, prípadne aké sú jeho úmysly, v jednom ohľade praktizujem rozlišovanie týchto vecí a v druhom ich tolerujem.“ Ak je tento človek niekým, kto prijíma pravdu, môžeš si s ním pokojne sadnúť a hovoriť v duchovnom spoločenstve. Ak ním nie je, ak je to zlý človek, potom mu nevenuj pozornosť. Počkaj, kým toho dostatočne veľa vykoná, všetci bratia a sestry ho spolu s tebou dôkladne rozlíšia a vodcovia a pracovníci sa ho budú chystať vyčistiť a zaoberať sa ním – vtedy nastane čas, aby ho riešil Boh, a samozrejme, aj ty sa budeš cítiť potešený. Cesta, ktorú by si si mal vybrať, však vôbec nie je účasť na slovných potýčkach alebo hádkach so zlými ľuďmi a snaha obhajovať sa. Namiesto toho je to praktizovanie podľa právd-princípov, kedykoľvek sa niečo stane. Bez ohľadu na to, či ide o zaobchádzanie s ľuďmi, ktorí ti ublížili, alebo s tými, ktorí ti neublížili a sú pre teba prospešní,

princípy praktizovania by mali byť rovnaké. Keď si vyberieš túto cestu, bude v tvojom srdci nejaká nenávisť? Môže tam byť trochu nepohodlia. Kto by sa necítil nepríjemne, keď sa zraní jeho dôstojnosť? Ak by niekto tvrdil, že sa necíti nepríjemne, bolo by to klamstvo, bolo by to ľstivé, ale ty dokážeš zničiť a pretrpieť túto ťažkosť, aby si praktizoval pravdu. Keď si vyberieš túto cestu, budeš mať čisté svedomie, keď znova predstúpiš pred Boha. Prečo bude tvoje svedomie čisté? Pretože budeš jasne vedieť, že tvoje slová nepochádzajú z horkokrvnosti, že sa nehádaš s ostatnými až kým nesčervenáš v tvári pre vlastné sebecké túžby, a že na základe pochopenia pravdy namiesto toho nasleduješ Božiu cestu a kráčaš po vlastnej ceste. Budeš mať v srdci úplne jasno, že cestu, ktorú si si vybral, usmerňuje Boh a Boh ju aj vyžaduje, a tak budeš vnútri cítiť mimoriadny pokoj. Keď budeš mať takýto pokoj, vyruší ťa nenávisť a osobné zášti medzi tebou a ostatnými? (Nie.) Keď sa toho naozaj vzdáš a ochotne si vyberieš pozitívnu cestu, tvoje srdce bude tiché a pokojné. Už ťa nebude vyrušovať zášť, nenávisť a pomstychtivé myslenie a intrigy, ktoré z tej nenávisti vznikajú, okrem iných vecí, ktoré pochádzajú z horkokrvnosti. Cesta, ktorú si si vybral, ti prinesie pokoj a tiché srdce a tie veci, ktoré sú z horkokrvnosti, ťa už nebudú môcť vyrušovať. Keď ťa už viac nebudú môcť vyrušovať, budeš stále premýšľať o spôsoboch, ako útočiť na tých, ktorí ťa zranili svojimi slovami, alebo sa s nimi púšťať do slovných potýčok? Nebudeš. Samozrejme, občas sa tvoja horkokrvnosť, impulzívnosť a zášť prebudia pre tvoj nízky duchovný vzrast alebo pre nejaké špeciálne okolnosti. Avšak tvoje odhodlanie, rozhodnosť a vôľa praktizovať pravdu zabránia týmto veciam, aby znepokojovali tvoje srdce. To znamená, že tieto veci ťa nemôžu vyrušiť. Stále môžeš mať výbuchy horkokrvnosti, ako napríklad myšlienky: „Neustále mi robí problémy. Jedného dňa by som mu mal dohovoriť a opýtať sa ho, prečo sa na mňa stále zameriava a stále mi robí problémy. Mal by som sa ho opýtať, prečo sa na mňa stále pozerá zvrchu a uráža ma.“ Niekedy môžeš mať takéto myšlienky. Avšak po ďalšom premýšľaní si uvedomíš, že sú nesprávne a že takéto konanie by sa Bohu nepáčilo. Keď sa takéto myšlienky objavujú, rýchlo sa vrátiš pred Boha, aby si tento stav zvrátil, takže tieto chybné myšlienky ťa neovládnu. V dôsledku toho sa v tebe začnú objavovať nejaké pozitívne veci – ako sebazpoznanie, ako aj nejaké osvetlenie a osvetlenie, ktoré ti Boh dáva, čo ti umožní

rozlišovať ľudí a prekuknúť veci – a bez toho, aby si si to uvedomil, tieto pozitívne veci ti umožnia pochopiť viac pravdy-reality a vstúpiť do nej. V tomto bode sa tvoja odolnosť, to znamená „protilátky“, ktoré odrážajú nenávisť, sebecké túžby a horkokrvnosť, stane silnejšou a silnejšou a tvoj duchovný vzrast bude stále narastať. Tie veci, ktoré sú z horkokrvnosti, ťa už nebudú môcť ovládať. Hoci občas môžeš mať nejaké nesprávne myšlienky, nápady a impulzy, tieto veci rýchlo zmiznú, budú eliminované a odstránené tvojou odolnosťou a duchovným vzrastom. V tom čase budú v tebe dominovať pozitívne veci, realita pravdy a Božie slová. Keď budú tieto pozitívne veci dominovať, už ťa nebudú ovplyvňovať vonkajší osoby, udalosti a veci. Tvoje duchovné postavenie porastie, tvoj stav bude čoraz normálnejší a už nebudeš žiť podľa skazených pováh a nevyberieš sa smerom do začarovaného kruhu, a takto bude tvoj duchovný vzrast neustále rásť.

Keď si v cirkvi alebo v skupine ľudí, je prospešné, ak si dokážeš zvoliť byť tolerantný a trpezlivý a vybrať si správnu cestu praktizovania, keď naraziš na osobné útoky, ktoré poškodzujú tvoju dôstojnosť a integritu. Tento prínos možno nevidíš, ale keď zažiješ takúto udalosť, nevedomky zistíš, že Božie požiadavky na ľudí a cesta, ktorú im Boh poskytuje, sú svetlou cestou, pravou a živou cestou, že umožňujú ľuďom získať pravdu a prosperujú im a že sú tou najzmysluplnejšou cestou. Keď si v skupine ľudí, najmä keď si v cirkevnom živote, dokážeš prekonať rôzne pokušenia a lákadlá. Keď na teba niekto zlomyseľne útočí a zraňuje ťa alebo sa ti úmyselne snaží pomstiť a ventilovať si na tebe svoju nenávisť, je kľúčové, aby si k tomu dokázal pristupovať a praktizovať podľa právd-princípov. Pretože Boh nenávidí skazené povahy ľudí, hovorí ľuďom, aby k veciam, s ktorými sa stretávajú, nepristupovali s horkokrvnosťou, ale aby sa utíšili pred Bohom a hľadali pravdu a Božie úmysly a potom pochopili, aké sú skutočné Božie požiadavky na ľudí. Ľudská trpezlivosť je obmedzená, ale keď človek pochopí pravdu, jeho trpezlivosť bude mať princípy a môže sa zmeniť na hnaciu silu a pomoc pre toho človeka, aby praktizoval pravdu. Ak však človek nemiluje pravdu, rád sa háda o tom, čo je správne a čo nesprávne, útočí na druhých a má sklon žiť vo svojej horkokrvnosti, potom bude mať po napadnutí sklon zapájať sa do slovných potýčok a vzájomných útokov. To prináša škodu všetkým zúčastneným a nikomu neposkytuje žiadne budovanie ani pomoc.

Kedykoľvek sa niekto zapojí do vzájomných útokov a slovných potýčok, zostane vyčerpaný, extrémne unavený a obe strany sú zranené; nedokážu získať žiadne pravdy a nakoniec nič nezískajú. Zostáva len nenávisť a úmysel pomstiť sa, keď sa naskytne príležitosť. Toto je zlý výsledok, ktorý nakoniec ľuďom prinášajú vzájomné útoky a slovné potýčky.

Čo sa týka témy vzájomných útokov a slovných potýčok, o ktorej sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve, rozumiete teraz princípom rozlišovania? Dokážete rozlíšiť, aké situácie predstavujú vzájomné útoky a slovné potýčky? Vzájomné útoky a slovné potýčky sa často vyskytujú v skupinách ľudí a často ich možno pozorovať. Vzájomné útoky zahŕňajú predovšetkým úmyselné zameranie sa na problémy niekoho s cieľom osobne na neho útočiť, súdiť ho, odsudzovať a dokonca ho preklínať, s cieľom pomstiť sa, vrátiť úder, ventilovať si osobnú zášť a tak ďalej. V každom prípade, vzájomné útoky a slovné potýčky nie sú hovorením v duchovnom spoločenstve o pravde, ani o praktizovaní pravdy, a už vôbec nie sú prejavom harmonickej spolupráce. Namiesto toho sú prejavom odplaty a útočenia na ľudí z dôvodu horkokrvnosti a satanovej skazenej povahy. Účelom vzájomných útokov a slovných potýčok absolútne nie je jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, a už vôbec nie hádať sa s cieľom pochopiť pravdu. Účelom je skôr uspokojiť vlastné skazené povahy, ambície, sebecké túžby a telesné preferencie. Je zrejmé, že vzájomné útoky nie sú hovorením v duchovnom spoločenstve o pravde a už vôbec nepredstavujú pomoc a zaobchádzanie s ľuďmi s láskou; namiesto toho sú jednou zo satanských stratégií a metód na trýznenie, zahrávanie s ľuďmi a ich klamanie. Ľudia žijú v skazených povahách a nerozumejú pravde. Ak si nevyberú praktizovať pravdu, veľmi ľahko sa chytia do takýchto osídíel a pokušení a v rámci bojov vzájomných útokov a slovných potýčok. Hádajú sa, až kým nesčerveniajú v tvári, a dokonca pokračujú až donekonečna, a to všetko pre jediné slovo, frázu alebo pohľad, bojujú roky, aby sa navzájom prekonali, až do bodu, kde niet víťaza, a to len pre jedinú vec. Len čo sa stretnú, hádajú sa donekonečna a niektorí na seba dokonca útočia, preklínajú sa a odsudzujú v onlinových četrových skupinách. Ako vážna sa stala táto nenávisť! Na zhromaždeniach si dostatočne nenadávali, ešte si neuľavili od nenávisti, nedosiahli svoje ciele, a keď sa vrátia domov, čím viac o tom premýšľajú, tým sú nahnevanejší a tam si naďalej nadávajú.

Aký je to duch? Stojí za to ho podporovať, stojí za to ho obhajovať? (Nie.) Aký je to „nebojácny duch“? Toto je duch, ktorý sa ničoho nebojí, je to duch nezákonnosti, je to dôsledok toho, že satan skazil človeka. Samozrejme, takéto správanie a konanie prináša značné vyrušenia a straty do života-vstupu týchto jednotlivcov a tiež spôsobuje vyrušenia a narušenia cirkevného života. Keď sa preto vodcovia a pracovníci stretávajú s týmito situáciami, ak zistia, že dvaja ľudia na seba navzájom útočia a zapájajú sa do slovných potýčok a prisahajú, že budú bojovať až do konca, musia ich rýchlo odstrániť a nesmú ich tolerovať a už vôbec sa k nim nesmú správať zhovievavo. Musia chrániť ostatných bratov a sestry a udržiavať normálny cirkevný život, zabezpečiť, aby každé zhromaždenie dosiahlo výsledky, a nedovoliť takýmto jednotlivcom, aby zaberali čas bratov a sestier na čítanie Božích slov a duchovné spoločenstvo o pravde a vyrušovali normálny cirkevný život. Ak sa počas zhromaždení zistí, že na seba navzájom útočia a zapájajú sa do slovných potýčok, musí sa to okamžite zastaviť a vyriešiť. Ak sa to nedá obmedziť, títo ľudia musia byť okamžite odhalení a rozobratí prostredníctvom zhromaždenia a mali by byť odstránení. Cirkev je miesto, kde sa jedia a pijú Božie slová, kde sa uctieva Boh; nie je to miesto na to, aby na seba navzájom útočili alebo sa zapájali do slovných potýčok na ventilovanie osobnej zášti. Každý, kto často vyrušuje cirkevný život a ovplyvňuje život-vstup Božieho vyvoleného ľudu, musí byť odstránený. Cirkev takýchto ľudí nevíta, nedovoľuje vyrušenia od diablov ani prítomnosť zlých ľudí – odstráňte týchto ľudí a problém bude vyriešený.

Ak sa v cirkvi zistí, že sa niektorí ľudia zapájajú do vzájomných útokov a slovných potýčok, potom bez ohľadu na výhovorky a dôvody, a bez ohľadu na to, čo je predmetom ich diskusie – či je to niečo, čo každého zaujíma alebo nie – pokiaľ to spôsobuje narušenia a vyrušenia cirkevného života, tento problém sa musí vyriešiť okamžite a bez váhania. Ak nie je možné zúčastnených zastaviť alebo obmedziť, mali by byť odstránení. Toto je práca, ktorú by mali robiť vodcovia a pracovníci, keď sa ocitnú v takýchto situáciách. Hlavným princípom nie je, aby si toleroval zlé správanie týchto ľudí alebo sa k nim správal zhovievavo, ani aby si sa hral na bezúhonného úradníka, ktorý pre týchto ľudí rozhoduje o tom, čo je správne a čo nesprávne, zisťuje, kto má pravdu a kto nie, kto je v práve a kto nie, jasne rozlišuje, kto má pravdu a kto sa mylí, a potom oboj stranám udelíš rovnaký trest, alebo

potrestáš tú, ktorú považuješ za vinnú, a odmeniš druhú – toto nie je spôsob, ako vyriešiť problém. Pri riešení tejto záležitosti by si ju nemal merať podľa zákona, a už vôbec by si ju nemal merať a posudzovať podľa morálnych štandardov, ale skôr by si ju mal merať a riešiť podľa princípov práce cirkvi. Pokiaľ ide o obe strany zapojené do vzájomných útokov, pokiaľ spôsobujú narušenia a vyrušenia cirkevného života, vodcovia a pracovníci cirkvi by to mali považovať za svoju povinnosť zastaviť ich a obmedziť, alebo ich izolovať alebo vyčistiť, namiesto toho, aby pozorne počúvali obe strany, ako rozprávajú, čo sa stalo, a hovoria o svojich dôvodoch a výhovorkách a o úmysle, cieľi a koreni toho, prečo útočili na druhú osobu a dostali sa do slovnej potýčky – nemajú pochopiť celý príbeh, namiesto toho majú vyriešiť problém, odstrániť tieto narušenia a vyrušenia cirkevného života a zaoberať sa tými, ktorí ich spôsobili. Predpokladajme, že vodcovia a pracovníci sa snažia problém obísť a zaujmú kompromisný postoj, prijímajú zmierlivú politiku voči obom ľuďom, ktorí sa zapojili do vzájomných útokov, a dovoľujú im svojvoľne spôsobovať narušenia a vyrušenia cirkevného života bez toho, aby zasiahli alebo to riešili – stále sa k týmto ľuďom správajú zhovievavo. Zakaždým ich len nabádajú a radia im a nedokážu problém dôkladne vyriešiť. Takíto vodcovia a pracovníci si zanedbávajú svoje zodpovednosti. Ak sa v cirkvi objaví problém, že sa ľudia zapájajú do vzájomných útokov a slovnych potýčok, čo spôsobuje vážne vyrušenia a škody v cirkevnom živote, a vyvoláva to vo väčšine ľudí zášť a odpor, vodcovia a pracovníci musia konať rýchlo, izolovať alebo vyčistiť obe strany podľa pracovných opatrení Božieho domu a princípov odstránenia v cirkvi. Nemali by sa hrať na bezúhonných úradníkov, ktorí rozhodujú o prípade pre zúčastnených a vynášajú rozsudky týkajúce sa týchto osobných sporov, nemali by pozorne počúvať týchto ľudí, ako chrlia hnilé, zdlhavé nezmysly, aby zistili, kto má pravdu a kto sa mylí, kto je v práve a kto nie, a po posúdení týchto vecí zapojiť viac ľudí do diskusií a duchovného spoločenstva o týchto veciach, čo povedie k tomu, že viac ľudí bude v srdci prechovávať odpor a nechť. Tým sa premárni čas, ktorý by ľudia mali využívať na jedenie, pitie a hovorenie v duchovnom spoločenstve o Božích slovách. Toto je ešte väčšie zanedbanie zodpovednosti zo strany vodcov a pracovníkov a tento princíp praktizovania je nesprávny. Ak sa strany, ktoré boli obmedzené, v určitom bode kajajú a už

nezaberajú čas na zhromaždeniach svojimi vzájomnými útokmi a slovnými potýčkami, potom je možné odvolať izoláciu, ktorá im bola uložená. Ak boli vyčistení ako zlí ľudia a niekto tvrdí, že sa zmenili k lepšiemu, je potrebné zistiť, či majú skutočné prejavy pokánia, a tiež si vypočúť názor väčšiny na túto záležitosť. Aj keď ich prijmú späť, musia byť pozorne sledovaní a ich čas na hovorenie musí byť prísne obmedzený a neskôr by sa s nimi malo zaobchádzať podľa ich prejavov. Toto sú princípy, ktoré by mali vodcovia a pracovníci cirkvi pochopiť a venovať im pozornosť. Samozrejme, riešenie tejto záležitosti nemôže byť založené na subjektívnych predpokladoch; vzájomné útoky oboch strán musia mať povahu spôsobovania narušení a vyrušení. Ľuďom by sa nemalo zakazovať hovoriť a izolovať ich len preto, že jeden z nich zrazu povedal niečo, čo zranilo druhého, a ten potom odpovedal vlastným komentárom. Takéto zaobchádzanie s ľuďmi naozaj nie je v súlade s princípmi! Vodcovia a pracovníci musia správne pochopiť princípy a zabezpečiť, aby väčšina súhlasila s tým, že ich konanie je v súlade s princípmi, namiesto toho, aby vyčínali a robili zlé veci alebo čo najviac zveličovali závažnosť problému. Pokiaľ ide o tento aspekt práce, na jednej strane sa väčšina musí naučiť rozlišovať, čo predstavuje útok, a na druhej strane vodcovia a pracovníci cirkvi tiež potrebujú poznať princípy, ktoré by sa mali pochopiť, a zodpovednosti, ktoré by sa mali pri vykonávaní tejto práce plniť.

4. Svojvoľné odsudzovanie ľudí

Vzájomné útoky majú aj ďalší prejav. Niektorí ľudia poznajú nejaké duchovné termíny a vo svojej reči ich vždy používajú, napríklad „diabol“, „satan“, „nepraktizovať pravdu“, „nemilovať pravdu“, „farizej“ a tak ďalej – tieto termíny používajú na svojvoľné odsudzovanie určitých ľudí. Nemá to tak trochu povahu útoku? Kedysi tu bol človek, ktorý chcel nadávať každému, kto pri kontakte s bratmi a sestrami nekonal podľa jeho želaní. Ale pomyslel si: „Teraz, keď verím v boha, nadávanie ľuďom pôsobí neslušne. Kvôli tomu vyzerám, že nedodržiavam sväté dekorum. Nemôžem nadávať ani používať vulgárne slová, ale ak nebudem nadávať, budem sa cítiť nesvoj, nebudem si môcť uľaviť od nenávisti – stále budem chcieť ľuďom nadávať. Ako im mám teda nadávať?“ Vymyslel si teda nový pojem. Každému, kto ho urazil, ublížil mu svojím konaním alebo ho nepočúval, nadával takto: „Zlý diabol!“ „Ty si zlý diabol!“ „Ten a ten je zlý diabol!“ Pred slovo „diabol“

pridal slovo „zlý“ – naozaj som nikdy predtým nepočul nikoho použiť túto frázu. Nie je to celkom nové? Bratom a sestrám len tak mimochodom nadával do „zlých diablov“ – kto by sa pri tom cítil príjemne? Napríklad, ak požiadal nejakého brata alebo sestru, aby mu naliali pohár vody, a ten človek bol príliš zaneprázdnený a povedal mu, aby si ho nalial sám, nadával by mu: „Ty zlý diabol!“ Keď sa vrátil zo zhromaždenia a videl, že jedlo ešte nie je pripravené, nahneval sa: „Vy zlí diabli, všetci ste takí leniví. Ja chodím von konať svoju povinnosť a keď sa vrátim, nemám ani pripravené jedlo!“ Každý, kto s ním prišiel do styku, mohol od neho dostať nadávku „zlý diabol“. Čo je to za človeka? (Zlý človek.) V čom je zlý? V jeho očiach je každý, kto ho urazí alebo mu nie je po vôli, zlý diabol – on sám to nie je, ale všetci ostatní áno. Má na to nejaké opodstatnenie? Vôbec žiadne; len si svojvoľne vybral nadávku, ktorá by mu umožnila uľaviť si od nenávisti a ventilovať svoje emócie. Verí, že ak niekomu naozaj nadáva, ostatní povedia, že nevyzerá ako veriaci v Boha, ale myslí si, že ak niekoho nazve diablom, nie je to nadávanie a ostatným by sa to malo zdať rozumné, čím uspokojí svoje vlastné túžby a zároveň nenechá ostatným priestor na to, aby mu niečo vytkli. Tento chlapík je dosť prefikáný a dosť zlý, používa najzlomyseľnejší jazyk, druh jazyka, ktorý ľuďom nedáva žiadnu možnosť odporu, aby sa im pomstil a odsúdil ich, a predsa ho ľudia nemôžu obviniť z nadávania alebo z nerozumného rozprávania. Keď sa s takýmto človekom stretnú, väčšina ľudí sa mu vyhne alebo sa k nemu priblíži? (Vyhli by sa mu.) Prečo? Nemôžu si dovoliť ho provokovať, takže sa mu môžu len vyhýbať; to by urobili múdri ľudia.

Jav svojvoľného odsudzovania, nálepkovania a trýznenia ľudí sa často vyskytuje v každej cirkvi. Napríklad, niektorí ľudia prechovávajú predsudky voči určitému vodcovi alebo pracovníkovi a aby sa pomstili, hovoria o ňom za jeho chrbtom, odhaľujú a rozoberajú ho pod zámkou, že hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde. Úmysel a ciele, ktoré stoja za takýmto konaním, sú nesprávne. Ak niekto naozaj hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, aby svedčil o Bohu a bol na úžitok druhým, mal by hovoriť v duchovnom spoločenstve o svojich vlastných pravých skúsenostiach a priniesť úžitok druhým tým, že rozoberá a spoznáva samého seba. Takáto prax prináša lepšie výsledky a Boží vyvolený ľud to schváli. Ak niekto v duchovnom spoločenstve odhaľuje a znevažuje inú osobu a útočí na ňu v

snahe sa jej pomstiť, potom je úmysel duchovného spoločenstva nesprávny, je neoprávnený, Boh ho nenávidí a pre bratov a sestry nie je budúci. Ak má niekto v úmysle odsudzovať alebo trýzniť druhých, potom je to zlý človek a koná zlo. Všetci z Božieho vyvoleného ľudu by mali vedieť rozlišovať, pokiaľ ide o zlých ľudí. Ak niekto svojvoľne útočí na ľudí, odhaľuje ich alebo znevažuje, potom by sa mu malo s láskou pomôcť, hovoriť s ním v duchovnom spoločenstve a rozoberať ho alebo ho orezať. Ak nie je schopný prijať pravdu a zatvrdilo sa odmieta napraviť, potom je to úplne iná vec. Pokiaľ ide o zlých ľudí, ktorí často svojvoľne odsudzujú, nálepkujú a trýznia druhých, mali by byť dôkladne odhalení, aby sa ich všetci naučili rozlišovať, a potom by mali byť obmedzení alebo vypudení z cirkvi. Je to nevyhnutné, pretože takíto ľudia vyrušujú cirkevný život a prácu cirkvi a je pravdepodobné, že budú zavádzať ľudí a vnesú do cirkvi chaos. Najmä niektorí zlí ľudia často útočia na druhých a odsudzujú ich, a to výlučne preto, aby dosiahli svoj cieľ predviesť sa a dosiahnuť, aby si ich ostatní vážili. Títo zlí ľudia často využívajú príležitosť hovoriť na zhromaždeniach v duchovnom spoločenstve o pravde, aby nepriamo odhaľovali, rozoberali a potláčali ostatných. Dokonca to ospravedlňujú tým, že to robia, aby pomohli ľuďom a vyriešili problémy prítomné v cirkvi, a tieto zámienky používajú ako krytie, ktorým dosahujú svoje ciele. Sú to ľudia, ktorí útočia na druhých a trýznia ich, a všetci sú to jednoznačne zlí ľudia. Všetci tí, ktorí útočia na ľudí, ktorí sa usilujú o pravdu, a odsudzujú ich, sú mimoriadne suroví a len tí, ktorí odhaľujú a rozoberajú zlých ľudí, aby ochránili dielo Božieho domu, majú zmysel pre spravodlivosť a Boh ich schvaľuje. Zlí ľudia sú pri páchaní zla často veľmi prefikaní; všetci sú zruční v používaní učenia, aby si vymysleli ospravedlnenia a dosiahli svoj cieľ zavádzať ostatných. Ak Boží vyvolený ľud nedokáže rozlišovať a nedokáže týchto zlých ľudí obmedziť, cirkevný život a práca cirkvi sa dostanú do úplného neporiadku, ba až chaosu. Keď zlí ľudia hovoria v duchovnom spoločenstve o problémoch a rozoberajú ich, vždy majú nejaký úmysel a cieľ a vždy je to na niekoho zamerané. Nerozoberajú ani nepoznajú sami seba, ani sa neotvárajú a neobnažujú, aby vyriešili svoje vlastné problémy – skôr využívajú príležitosť na odhaľovanie, rozoberanie a napádanie druhých. Často využívajú duchovné spoločenstvo o svojom sebazpoznaní, aby rozoberali a odsudzovali druhých, a prostredníctvom duchovného spoločenstva o Božích slovách a

pravde odhaľujú, znevažujú a očierňujú ľuďí. Cítia najmä odpor a nenávisť voči tým, ktorí sa usilujú o pravdu, tým, ktorí nesú bremeno za prácu cirkvi, a tým, ktorí často konajú svoje povinnosti. Zlí ľudia použijú všelijaké ospravedlnenia a výhovorky, aby podkopali motiváciu týchto ľudí a zabránili im vo vykonávaní cirkevnej práce. Z časti k nim cítia žiarlivosť a nenávisť; z časti sa boja, že ak sa títo ľudia presadia v práci, budú predstavovať hrozbu pre ich slávu, zisk a postavenie. Preto sa ich dychtivo snažia všetkými možnými spôsobmi varovať, potláčať a obmedzovať, dokonca zájdu tak ďaleko, že zbierajú kompromitujúce materiály, aby ich falošne obvinili, a prekrúcajú fakty, aby ich odsúdili. To úplne odhaľuje, že povaha týchto zlých ľudí nenávidí pravdu a pozitívne veci. Zvlášť nenávidia tých, ktorí sa usilujú o pravdu a milujú pozitívne veci, a tých, ktorí sú skôr prostoduchí, slušní a čestní. Možno to tak nepovedia, ale presne takto sú nastavení. Prečo sa teda zameriavajú práve na tých, ktorí sa usilujú o pravdu, a na slušných a čestných ľudí, aby ich odhaľovali, znevažovali, potláčali a vylučovali? Je to z ich strany jasný pokus zvrhnúť a zraziť k zemi dobrých ľudí a tých, ktorí sa usilujú o pravdu, zašliapať ich do zeme, aby mohli ovládať cirkev. Niektorí ľudia neveria, že je to tak. Tým kladím jednu otázku: Prečo počas duchovného spoločenstva o pravde títo zlí ľudia neodhaľujú a nerozoberajú sami seba a namiesto toho sa vždy zameriavajú na iných a odhaľujú ich? Naozaj by to mohlo byť tak, že neodhaľujú skazenosť alebo že nemajú skazené povahy? Určite nie. Prečo teda trvajú na zameriávaní sa na iných, aby ich odhalili a rozobrali? Čo presne sa snažia dosiahnuť? Táto otázka si vyžaduje hlboké zamyslenie. Človek robí to, čo by mal, ak odhaľuje zlé skutky zlých ľudí, ktorí vyrušujú cirkev. Namiesto toho však títo ľudia odhaľujú a trýznia dobrých ľudí pod zámienkou duchovného spoločenstva o pravde. Aký je ich úmysel a cieľ? Zúria preto, lebo vidia, že Boh spasí dobrých ľudí? Tak to v skutočnosti je. Boh nespasí zlých ľudí, preto zlí ľudia nenávidia Boha a dobrých ľudí – to všetko je celkom prirodzené. Zlí ľudia neprijímajú pravdu a neusilujú sa o ňu; sami nemôžu byť spasení, no trýznia tých dobrých ľudí, ktorí sa usilujú o pravdu a môžu byť spasení. V čom je tu problém? Keby títo ľudia poznali samých seba a pravdu, mohli by sa otvoriť a hovoriť v duchovnom spoločenstve, no oni sa vždy zameriavajú na iných a provokujú ich – vždy majú tendenciu útočiť na iných – a vždy stavajú tých, ktorí sa usilujú o pravdu,

do pozície svojich pomyselných nepriateľov. To sú charakteristické znaky zlých ľudí. Tí, ktorí sú schopní takéhoto zla, sú ozajstní diabli a satani, stelesnení antikristi, ktorých treba obmedziť, a ak páchajú veľké zlo, treba sa s nimi rýchlo vysporiadať – vypuďiť ich z cirkvi. Všetci, ktorí napádajú a vylučujú dobrých ľudí, sú zhnité jablká. Prečo ich nazývam zhnitými jablkami? Pretože je pravdepodobné, že v cirkvi vyvolajú zbytočné spory a konflikty a spôsobia, že stav vecí v nej bude čoraz vážnejší. Jeden deň sa zameriavajú na jedného človeka a na druhý deň na iného a vždy si berú na mušku iných, tých, ktorí milujú pravdu a usilujú sa o ňu. To môže vyrušiť cirkevný život a mať dosah na normálne jedenie a pitie Božích slov Božím vyvoleným ľuďom, ako aj na jeho normálne duchovné spoločenstvo o pravde. Títo zlí ľudia často využívajú príležitosti cirkevného života, aby útočili na druhých v mene duchovného spoločenstva o pravde. Vo všetkom, čo hovoria, je nepriateľstvo; robia provokatívne poznámky, aby útočili na tých, ktorí sa usilujú o pravdu a ktorí sa vydávajú Bohu, a odsudzovali ich. Aké to bude mať následky? Naruší a vyruší to život cirkvi a spôsobí, že ľudia budú v srdci nepokojní a nebudú schopní stíšiť sa pred Bohom. Najmä tie bezohľadné veci, ktoré títo zlí ľudia hovoria, aby odsudzovali, napádali a zraňovali druhých, môžu vyvolať odpor. To nevedie k riešeniu problémov; naopak, vyvoláva to v cirkvi strach a úzkosť a vnáša napätie do vzťahov medzi ľuďmi, čo vedie k tomu, že medzi nimi vzniká napätie a dostávajú sa do sporov. Správanie týchto ľudí nielenže ovplyvňuje život cirkvi, ale vedie aj k vzniku konfliktov. Môže dokonca ovplyvniť prácu cirkvi ako celku a šírenie evanjelia. Preto musia vodcovia a pracovníci tento druh ľudí varovať a tiež ich musia obmedziť a zaoberať sa nimi. Na jednej strane musia bratia a sestry prísne obmedziť týchto zlých ľudí, ktorí často útočia na druhých a odsudzujú ich. Na druhej strane by cirkevní vodcovia mali pohotovo odhaliť a zastaviť tých, ktorí svojvoľne napádajú a odsudzujú druhých, a ak sa odmietajú napraviť, treba ich z cirkvi vyčistiť. Zlým ľuďom sa musí zabrániť, aby na zhromaždeniach vyrušovali život cirkvi, a zároveň treba zmätených ľudí obmedziť v tom, aby rozprávali spôsobom, ktorý ovplyvňuje cirkevný život. Ak sa zistí, že nejaký zlý človek koná zlo, musí byť odhalený. V žiadnom prípade sa mu nesmie dovoliť, aby konal svojvoľne a páchal zlo, ako sa mu zachce. Je to nevyhnutné na udržanie normálneho cirkevného života a na

zabezpečenie, aby sa Boží vyvolený ľud mohol normálne zhromažďovať, jest' a piť Božie slová a hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a normálne si plniť svoje povinnosti. Len vtedy sa môže v cirkvi vykonať Božia vôľa a len tak môže Jeho vyvolený ľud pochopiť pravdu, vstúpiť do reality a získať Božie požehnania. Objavili ste v cirkvi tento druh zlých ľudí? Vždy prechovávajú závistlivú nenávisť voči dobrým ľuďom a vždy sa na nich zameriavajú. Dnes sa im nepáči jeden dobrý človek, zajtra druhý; sú schopní kritizovať kohokoľvek a nájsť na ňom množstvo chýb, a navyše to, čo hovoria, znie veľmi podložene a rozumne, a nakoniec vyvolajú všeobecné pobúrenie a stanú sa pohromou pre skupinu. Vyrušujú cirkev do tej miery, že srdcia ľudí sú v chaose, mnohí ľudia sa stávajú negatívnymi a slabnú, zhromaždenia neprinášajú žiadny úžitok ani budovanie a niektorí dokonca strácajú túžbu zúčastňovať sa na nich. Nie sú takíto zlí ľudia zhnitými jablkami? Ak ešte nedosiahli úroveň, kedy by mali byť vyčistení, mali by byť izolovaní alebo obmedzení. Napríklad, počas zhromaždení im priradíte odľahlé miesto na sedenie, aby neovplyvňovali ostatných. Ak trvajú na hľadaní príležitostí hovoriť a útočiť na ľudí, mali by byť obmedzení – malo by im byť zakázané hovoriť zbytočné veci. Ak ich už nie je možné obmedziť a sú na pokraji výbuchu alebo odporovania, mali by byť pohotovo vyčistení. To znamená, keď už nie sú ochotní byť obmedzovaní a hovoria: „Na akom základe obmedzujete moju reč? Prečo všetci ostatní môžu hovoriť päť minút a ja len jednu minútu?“ –, keď neustále kladú tieto otázky, znamená to, že sa chystajú odporovať. Keď sa chystajú odporovať, nie sú vzdorovití? Nesnažia sa vyvolať problémy, rozvrieť nepokoj? Nechystajú sa vyrušiť cirkevný život? Chystajú sa odhaliť, kým v skutočnosti sú; nastal čas zaoberať sa nimi – musia byť rýchlo odstránení. Je to rozumné? Áno, je. Naozaj nie je ľahké zabezpečiť, aby mohla väčšina ľudí žiť normálny cirkevný život, keď sa všelijakí zlí ľudia, zlí duchovia, nečistí duchovia a „špeciálne talenty“ snažia všetko kaziť. Môžeme si dovoliť ich neobmedziť? Niektoré „špeciálne talenty“ začnú znevažovať a útočiť na druhých, len čo otvoria ústa – ak nosíš okuliare alebo ak nemáš veľa vlasov, útočia na teba; ak na zhromaždeniach zdieľaš svoje skúsenostné svedectvo alebo ak si proaktívny a zodpovedný pri konaní svojich povinností, útočia na teba a odsudzujú ťa; ak máš vieru v Boha počas skúšok, ak si slabý, alebo ak prekonávaš rodinné ťažkosti pomocou svojej viery bez sťažovania sa

na Boha, útočia na teba. Čo v tomto prípade znamená útok? Znamená to, že bez ohľadu na to, čo robia ostatní, týmto ľudom sa to nikdy nepáči; vždy sa im to nepáči, vždy hľadajú chyby, ktoré neexistujú, vždy sa snažia obviňovať ostatných z niečoho a v ich očiach nie je nikdy nič správne, čo urobí ostatní. Aj keď hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde a riešiš problémy podľa pracovných opatrení Božieho domu, budú sa vrtáť v detailoch a kritizovať, nájdu chybu vo všetkom, čo robíš. Úmyselne spôsobujú problémy a každý je vystavený ich útokom. Vždy, keď sa v cirkvi objaví takýto človek, musíte sa ním zaoberať; ak sa objavia dvaja, mali by ste sa zaoberať oboma. Je to preto, lebo cirkevnému životu spôsobujú značnú škodu, spôsobujú narušenia a vyrušenia v práci cirkvi a vedie to k hrozivým následkom.

B. Charakteristiky ľudskej prirodzenosti tých, ktorí často útočia na druhých

Dnes sme v duchovnom spoločenstve hovorili o niekoľkých aspektoch týkajúcich sa problému vzájomných útokov a slovných potýčok. Pochopili ste podstatu prejavov, ktoré vykazujú rôzne typy jednotlivcov v rámci každého z týchto aspektov? Začnime tými, ktorí majú sklon útočiť na druhých – majú rozum normálnej ľudskej prirodzenosti? (Nie.) Ako sa prejavuje ich nedostatok rozumu? Aké sú ich postoje a princípy voči osobám, udalostiam a veciam? Aké metódy a postoje si volia pri zaobchádzaní s rôznymi osobami, udalosťami a vecami? Napríklad, záľuba v hádaní sa o tom, čo je správne a čo nie, nie je to jeden z postojov, ktoré prechovávajú voči osobám, udalostiam a veciam? (Je.) Záľuba v hádaní sa o tom, čo je správne a čo nie, znamená snažiť sa objasniť, čo je správne a čo nie v každej jednej záležitosti, neprestať, kým sa záležitosť nevyjasní a nepochopí sa, kto mal pravdu a kto sa mýlil, a tvrdohlavo sa upínať na zbytočné veci. Aký má vlastne zmysel takto konať? Je nakoniec správne hádať sa o tom, čo je správne a čo nie? (Nie.) V čom je chyba? Existuje nejaká súvislosť medzi týmto a praktizovaním pravdy? (Neexistuje žiadna súvislosť.) Prečo hovoríte, že neexistuje žiadna súvislosť? Hádať sa o tom, čo je správne a čo nie, neznamená dodržiavať pravdy-princípy, nie je to diskutovanie alebo duchovné spoločenstvo o pravdách-princípoch; namiesto toho ľudia vždy hovoria o tom, kto má pravdu a kto sa mýli, kto konal správne a kto nie, kto je v práve a kto nie, kto má dobrý

dôvod a kto nie, kto vyjadruje vyššie učenie; to je to, čo skúmajú. Keď Boh podrobuje ľudí skúškam, vždy sa snažia s Bohom hádať, vždy prídu s nejakým dôvodom. Diskutuje Boh s tebou o takýchto veciach? Pýta sa Boh, aký je kontext? Pýta sa Boh na tvoje dôvody a príčiny? Nepýta. Boh sa pýta, či máš postoj podriadenosti alebo odporovania, keď ťa skúša. Boh sa pýta, či rozumieš pravde, či si podriadený. To je všetko, čo sa Boh pýta, nič iné. Boh sa ťa nepýta, aký máš dôvod, že sa nepodriaďuješ, nepozerala sa na to, či máš dobrý dôvod – absolútne neberie do úvahy takéto veci. Boh sa pozerá len na to, či si podriadený. Bez ohľadu na tvoje životné prostredie a na to, aký je kontext, Boh len podrobne skúma, či je v tvojom srdci podriadenosť, či máš postoj podriadenosti. Boh s tebou nedebatuje o tom, čo je správne a čo nie; Boh sa nezaujíma o tvoje dôvody. Boh sa stará len o to, či si skutočne podriadený – to je všetko, čo sa ťa Boh pýta. Nie je to pravda-princíp? Druh ľudí, ktorí sa radi hádajú o tom, čo je správne a čo nie, ktorí sa radi zapájajú do slovných potýčok – sú v ich srdciach pravdy-princípy? (Nie.) Prečo nie? Venovali niekedy pozornosť pravdám-princípom? Usilovali sa o ne niekedy? Hľadali ich niekedy? Nikdy im nevenovali pozornosť, ani sa o ne neusilovali, ani ich nehľadali, a v ich srdciach úplne chýbajú. V dôsledku toho môžu žiť len v ľudských predstavách, v ich srdciach je jedine to, čo je správne a čo nie, kto má pravdu a kto nie, zámienky, dôvody, sofistika a hádky, po ktorých čoskoro na seba útočia, súdia sa a odsudzujú. Takíto ľudia sa vo svojej povahe radi hádajú o tom, čo je správne a čo nie, súdia a odsudzujú ľudí. Takíto ľudia nemajú žiadnu lásku k pravde ani ju neprijímajú, sú náchylní snažiť sa hádať s Bohom, dokonca vynášať súd nad Bohom a vzdorovať Mu. Nakoniec skončia potrestaní.

Hľadajú pravdu tí, ktorí sa radi hádajú o tom, čo je správne a čo nie? Hľadajú Božie úmysly, Božie požiadavky alebo pravdy-princípy, ktoré by sa mali v týchto situáciách praktizovať prostredníctvom osôb, udalostí a vecí, s ktorými sa v nich stretávajú? Nehľadajú. Keď narazia na určité situácie, majú tendenciu skúmať, „aká bola tá udalosť“ alebo „aký je ten človek“. Aké je to správanie? Neoznačujú ľudia také niečo ako ustavičné upínanie sa na ľudí a veci? Hádajú sa o zdôvodneniach ľudí a o priebehu udalostí, trvajú na objasnení týchto vecí, ale nespomínajú, v ktorej časti procesu týchto zložitých situácií hľadali pravdu, pochopili pravdu alebo boli osvietení.

Chýbajú im tieto skúsenosti a metódy praktizovania. Stále len hovoria: „V tej veci si sa na mňa jasne zameral, urážal si ma. Myslíš si, že som taký hlúpy, že si to nevšimnem? Prečo by si ma urážal? Neurazil som ťa; prečo by si sa na mňa zameral? Keďže sa na mňa zameriavaš, nezdržím sa! Bol som k tebe dlho trpezlivý, ale moja trpezlivosť má svoje hranice. Nemysli si, že sa nechám len tak utláčať; nebojím sa ťa!“ Držia sa týchto problémov, neustále predkladajú svoje zdôvodnenia, zaoberajú sa tým, kto má v danej veci pravdu a kto nie, čo je správne a čo nie, ale ich takzvané zdôvodnenia sa vôbec nezhodujú s pravdou a ani jedno ich slovo nie je v súlade s Božími požiadavkami. Zaoberajú sa osobami, udalosťami a vecami do tej miery, že ostatní sú z toho úplne otrávení a nikto ich nechce počúvať, no oni sami sa nikdy neunavia hovoriť o týchto veciach, hovoria o nich, kamkoľvek idú, akoby boli posadnutí. Toto sa nazýva ustavičným lipnutím na osobách a veciach a jednoducho odmietaním hľadať pravdu. Druhou charakteristikou ľudí, ktorí sa zapájajú do vzájomných útokov a slovných potýčok, je ich osobitná záľuba v neustálom lipnutí na ľuďoch a veciach. Milujú pravdu tí, ktorí ustavične lipnú na ľuďoch a veciach? (Nie.) Nemilujú pravdu, to je zrejmé. Rozumejú teda títo jednotlivci pravde? Vedia, čo je v skutočnosti pravda, o ktorej hovorí Boh? Súdiac podľa ich vonkajšieho správania, keď ustavične lipnú na ľuďoch a veciach, vedia, čo je v skutočnosti pravda? Je jasné, že nevedia. Aká je myšlienka, ktorú uctievať? Je to myšlienka, že ten, koho slová sú najviac opodstatnené, je v práve, ten, koho činy sú čestné a môžu byť predložené všetkým na oči, je v práve, a ten, kto koná v súlade s morálkou, etikou a tradičnou kultúrou a získava súhlas väčšiny, je v práve. Podľa ich názoru toto „právo“ predstavuje pravdu, takže môžu s veľkou drzosťou ustavične lipnúť na ľuďoch a veciach a nikdy sa neprestanú zaoberať týmito záležitosťami. Veria, že byť oprávnený sa rovná vlastniť pravdu – nie je to veľmi problematické? Niektorí ľudia hovoria: „Nenarušil som ani nevyrušil prácu cirkvi, nevyužívam druhých, nerád okrádam druhých a nie som tyran; nie som zlý človek.“ Znamená to, že si človek, ktorý praktizuje pravdu, niekto, kto vlastní pravdu? Veľká časť tých, ktorí sa ustavične upínajú na ľudí a veci, verí, že sú čestní ľudia, ktorí sa preto nemusia obávať klebiet, a považujú sa za čestných, úctyhodných ľudí, ktorí by nikdy nikomu nelichotili. Keď sú preto konfrontovaní so situáciami, majú sklon sa hádať a debatovať a trvajú na tom,

aby týmito prostriedkami dokázali, že ich zdôvodnenie je správne. Veria, že ak je ich zdôvodnenie pevné a môže byť predložené otvorene a väčšina s ním súhlasí, potom sú osobou, ktorá vlastní pravdu. Čo je ich „pravda“? Akým štandardom sa meria? Myslíte si, že takíto ľudia môžu pochopiť pravdu? (Nie.) Preto vždy ustavične lipnú na ľuďoch a veciach a tvrdohlavo sa nimi zaoberajú. Títo ľudia nerozumejú pravde, preto vždy hovoria: „Neurazil som ťa. Prečo sa na mňa vždy zameriavaš? Je od teba nesprávne, že sa na mňa zameriavaš!“ Veria: „Ak som ťa neurazil, nemal by si sa ku mne takto správať. Keďže sa ku mne takto správaš, pomstím sa ti, oplatím ti to a moja odvetu je legitímna sebaobrana, je zákonná. Toto je pravda-princíp. Čo robíš, preto nie je v súlade s pravdami-princípami, ale to, čo robím ja, je. Takže na tejto záležitosti budem lipnúť, vždy tento problém vytiahnem a vždy ťa spomeniem!“ Veria, že ustavičné lipnutie na ľuďoch a veciach je v súlade s pravdami-princípami, ale nie je to obrovská chyba? Je to naozaj obrovská chyba a sú na zlej ceste. Ustavičné lipnutie na ľuďoch a veciach je úplne iná záležitosť ako praktizovanie pravdy. Toto je druhý problém s ľudskou prirodzenosťou týchto ľudí – ustavične lipnú na ľuďoch a veciach. S čím súvisia problémy ľudskej prirodzenosti? Nesúvisia s prirodzenosťou človeka? Títo ľudia veria v Boha mnoho rokov, ale nerozumejú pravde a myslia si, že pojmy, ktoré poznajú, ako byť otvorený a priamy, čestný a poctivý, úprimný a rovný, spravodlivý a charakterný a tak ďalej, sú základmi toho, ako si počínajú, a považujú tieto veci za pravdy-princípy. Toto je hlboko nesprávny názor.

Ľudia, ktorí sa zapájajú do vzájomných útokov a majú sklon zúčastňovať sa na slovných potýčkach, majú abnormálnu ľudskú prirodzenosť. Prvým aspektom je záľuba v hádaní sa o tom, čo je správne a čo nie; druhým je ustavičné lipnutie na ľuďoch a veciach. Aký je tretí aspekt? Nie je to ich úplné odmietanie prijať pravdu? Nedokážu prijať ani jedno správne tvrdenie. Myslia si: „Aj keď je to, čo hovoríš, správne, stále mi musíš pomôcť zachovať si tvár, musíš hovoriť taktne a nezraníť ma. Ak sú tvoje slová ostré a mohli by ma pripraviť o tvár, musíš mi ich povedať v súkromí. Nesmieš ma zraniť pred mnohými ľuďmi, musíš brať ohľad na moju hrdosť a dať mi východisko z tejto trápnej situácie. Okrem toho, to, čo hovoríš, je nesprávne, takže musím vrátiť úder!“ V závažnejších prípadoch títo ľudia odporujú: „Nezáleží na tom, aké správne sú tvoje slová, neprijmem ich! Je v poriadku, ak hovoríš o niekom

inom, ale zameriavať sa na mňa v poriadku nie je, aj keď máš pravdu!“ Dokonca aj pri čítaní Božích slov, ak majú pocit, že Božie slová sú zamerané na nich alebo ich odhaľujú, cítia k týmto slovám odpor a nie sú ochotní ich počúvať – ide len o to, že keďže čelia Božím slovám, nemôžu sa s Ním hádať. Ak niekto poukáže na ich problémy alebo stavy tvárou v tvár, alebo ich neúmyselne spomenie bez toho, aby sa na nich chcel zamerať, sú schopní vrátiť úder a začať slovné potýčky. Neznamená to, že takíto jednotlivci úplne odmietajú prijať pravdu? (Áno.) Toto je ich ľudská prirodzenosť – podstata – absolútne odmietanie prijať pravdu. Preto, bez ohľadu na obsah ich slovných potýčok alebo na to, kde sa tieto potýčky odohrávajú, ľudská prirodzenosť takýchto ľudí je jasná. Nerozumejú pravde, a aj keď rozumejú tomu, čo sa hovorí počas kázní, neprijímajú pravdu; stále sa zapájajú do vzájomných útokov a neustále sa zúčastňujú na slovných potýčkach, alebo majú často sklon útočiť na druhých. Súdiac podľa týchto ich prejavov, akí sú to ľudia? Po prvé, sú milovníkmi pravdy? Sú to jednotlivci, ktorí dokážu praktizovať pravdu, keď jej rozumejú? (Nie.) Keď objavia problémy, dokážu hľadať pravdu, aby ich vyriešili? (Nie.) Keď majú predstavy a predsudky alebo osobné názory na iných ľudí, dokážu ich z vlastnej iniciatívy odložiť bokom, aby hľadali pravdu? (Nie.) Nič z toho nedokážu. Pri pohľade na všetky tieto veci, ktorých nie sú schopní, je zrejmé, že všetci, ktorí sú náchylní útočiť na druhých a zapájať sa do slovných potýčok, za nič nestoja. Súdiac podľa ich rôznych prejavov, nemilujú pravdu a nie sú ochotní ju hľadať. V záležitostiach týkajúcich sa pravdy zostávajú samospravidliví a vôbec nehľadajú pravdu, bez ohľadu na to, aké predsudky alebo chybné názory si vytvorili, a aj keď im jasne hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, odmietajú ju prijať a už vôbec ju nechcú praktizovať. Zároveň títo jednotlivci vykazujú ešte ohavnejší prejav: keď pochopia niektoré slová a učenia, používajú tieto vznešené učenia, ktorým rozumejú, aby svojvoľne útočili, súdili a odsudzovali druhých, a dokonca ich obmedzovali a ovládali. Ak sa im nepodari podriaadiť si ťa svojimi súdmi a odsúdeniami, vymyslia si všelijaké spôsoby, ako ťa obmedziť prázdnyimi teóriami. Ak sa stále nepodvolíš, uchýlia sa k ešte opovrhnutiahodnejším a hroznejším metódam, aby na teba zaútočili, až kým sa im nepodvolíš, nezoslabneš a nebudeš negatívny, alebo ich nezačneš obdivovať a nenecháš sa nimi manipulovať – potom sa budú cítiť spokojní. Takže na

základe správania, prejavov a postoja týchto jednotlivcov k pravde, akí sú to ľudia? Úplne odmietajú prijať pravdu – to je ich postoj k pravde. A čo ich ľudská prirodzenosť? Väčšina týchto jednotlivcov sú zlí ľudia; konzervatívne povedané, viac ako 90 % z nich. Zlí ľudia v každej záležitosti radi objasňujú, čo je správne a čo nie, inak to nenechajú tak, a vždy majú takýto sklon. Keď navyše čelia nejakým situáciám, zlí jednotlivci sa zaoberajú ľuďmi a vecami a neustále na nich lipnú, vždy predkladajú svoje vlastné ospravedlnenia, vždy sa snažia, aby všetci s nimi súhlasili a podporovali ich, a hovorili, že majú pravdu, a nedovolia nikomu, aby o nich povedal niečo zlé. Okrem toho, keď zlí ľudia čelia situáciám, vždy hľadajú príležitosti, ako ľudí spútať a ovládať. Akú metódu používajú na ovládanie ľudí? Všetkých odsudzujú, každého nútia uveriť, že je nedostatočný, že má problémy a chyby a že je horší ako títo zlí ľudia. Potom sa títo zlí ľudia cítia potešení a šťastní. Keď už všetkých ostatných zrazili na kolená a zostali stáť len oni sami, nedostali všetkých pod svoju kontrolu? Cieľ, ktorý dosahujú ovládaním ľudí, je všetkých odsúdiť a zraziť, aby všetci uverili, že sú neschopní, aby sa stali negatívnymi a slabými, stratili vieru v Božie slová a v pravdu a stratili vieru v Boha a nemali cestu, ktorou by mohli nasledovať – potom sa títo zlí ľudia cítia šťastní a spokojní. Pri pohľade na tieto aspekty nie je jasné, že zlí ľudia tvoria väčšinu týchto druhov jednotlivcov? Pozrite sa, ktoré typy ľudí majú vždy sklon útočiť na druhých, keď sú v nejakej skupine, či už tvárou v tvár alebo za chrbtom, používajúc rôzne metódy na útočenie na druhých – takíto ľudia sú zlí. Títo jednotlivci vôbec neprijímajú pravdu, ani v duchovnom spoločenstve nehovoria o pravde, a často využívajú situáciu, aby sa chválili, akí sú dobrí ľudia, že všetko, čo robia, je ospravedlnené a podložené a že sa správajú čestne a otvorene – vždy sa chvália, že sú slušní a úctyhodní ľudia a priami a spravodliví jednotlivci. Títo ľudia nikdy nesvedčia o pravde ani o Božích slovách, len sa radi ustavične upínajú na ľudí a veci a predkladajú svoje vlastné zdôvodnenia. Ich úmyslom a cieľom je, aby ľudia uverili, že sú dobrí a že všetkému rozumejú. Pokiaľ ide o tých v cirkvi, ktorí sa často zapájajú do vzájomných útokov a slovných potýčok, či už sú to tí, ktorí útoky iniciujú, alebo tí, ktorí sú napadnutí, ak je život cirkvi narušený a vyrušený, potom by sa väčšina ľudí mala postaviť, aby ich varovala a obmedzila. Týmto ľuďom by sa nemal dávať čas na to, aby sa správali ako utrhnutí z reťaze a robili

zlé veci, ani by sa im nemalo dovoliť, aby ovplyvňovali ostatných tým, že si ventilujú svoju osobnú zlosť a hľadajú pomstu pre svoje osobné spory a chvíľkový hnev. Aj cirkevní vodcovia by si mali samozrejme svedomito plniť svoje zodpovednosti, účinne obmedzovať týchto ľudí v narúšaní a vyrušovaní cirkevného života a chrániť väčšinu ľudí pred vyrušovaním. Keď sa ľudia zapájajú do vzájomných útokov a slovných potýčok, cirkevní vodcovia by ich mali byť schopní včas zastaviť a obmedziť. Ak pokus o ich zastavenie a obmedzenie problém nevyrieši a oni naďalej na seba navzájom útočia a dostávajú sa do slovných potýčok, vyrušujú ostatných a naďalej poškodzujú cirkevný život, potom by takíto jednotlivci mali byť vyčistení alebo vypudení. To je zodpovednosť cirkevných vodcov.

Pomerne dosť sme hovorili v duchovnom spoločenstve o správaní a prejavoch tých, ktorí sa zapájajú do vzájomných útokov a slovných potýčok. Práve sme tiež stručne rozobrali ich ľudskú prirodzenosť a hovorili o nej v duchovnom spoločenstve, čo vám umožní získať o nich väčšiu schopnosť rozlišovať a zistiť, o čo ide, aby ste ich vedeli včas rozlíšiť, keď hovoria a konajú. Čím dôkladnejšie pochopíte a spoznáte podstatu týchto ľudí, tým rýchlejšie ich dokážete rozlíšiť a následne nimi budete čoraz menej vyrušovaní. Väčšine z vás by malo byť jasné, akú škodu spôsobujú cirkevnému životu a Božiemu vyvolenému ľudu tí, ktorí sa zapájajú do vzájomných útokov a slovných potýčok. Takíto ľudia určite nebudú nad sebou uvažovať a neprestanú bojovať. Ak sa s nimi nebude pohotovo zaoberať a nebudú vyčistení, budú spôsobovať neustále narušenia a vyrušenia v živote cirkvi. Preto je riešenie takýchto ľudí a ich vyčistenie veľmi dôležitou úlohou pre cirkevných vodcov a nemalo by sa to prehliadať.

5. júna 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (16)

Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (štvrtá časť)

Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život

VIII. Šírenie predstáv

A. Prejavy šírenia predstáv

Dnes budeme ďalej hovoriť v duchovnom spoločenstve o dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ Pokiaľ ide o rôzne problémy s narušeniami a vyrušeniami, ktoré vznikajú v cirkevnom živote, uviedli sme ich jedenásť. Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili o siedmom bode: zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok. A dnes budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o ôsmom bode: šírenie predstáv. Aj šírenie predstáv sa v cirkevnom živote vyskytuje často. Niektorí ľudia, ktorí vôbec neprijímajú pravdu, veria v Boha na základe svojich predstáv a domnienok a často šíria nejaké predstavy, aby vyrušovali cirkevný život. Cirkev musí toto správanie obmedziť a vyriešiť prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde v cirkevnom živote. Z doslovného hľadiska každý vidí, že šírenie predstáv nie je správne správanie a že to nie je pozitívna vec, ale negatívna. Preto by sa v cirkevnom živote malo zastaviť a obmedziť. Bez ohľadu na to, akí ľudia šíria predstavy, bez ohľadu na ich pohnútky, a bez ohľadu na to, či tieto predstavy šíria úmyselne

alebo neúmyselne, pokiaľ ich šíria, bude to narúšať a vyrušovať cirkevný život a mať škodlivý vplyv. Preto sa táto záležitosť musí na sto percent obmedziť. Šírenie predstáv nemôže zo žiadneho hľadiska zohrávať pozitívnu úlohu v ľudskom úsilí o pravdu a úsilí o poznanie Boha ani v ich vstupovaní do pravdy-reality; môže mať na tieto veci len vyrušujúci a škodlivý účinok. Takže keď niekto v cirkevnom živote šíri predstavy, všetci – cirkevní vodcovia, ako aj bratia a sestry – by mali túto záležitosť rozlíšiť a pohotovo zakročiť, aby ho zastavili a obmedzili, a nie len slepo tolerovať jeho šírenie predstáv s cieľom zavádzať a vyrušovať ostatných. Najprv si v duchovnom spoločenstve budeme hovoriť o tom, aké slová predstavujú šírenie predstáv. S týmto rozlíšením budú ľudia schopní presne definovať, čo je šírenie predstáv, a tiež ho presne zastaviť a obmedziť namiesto toho, aby ho ignorovali a správali sa k nemu ľahostajne.

1. Šírenie predstáv o Bohu

Predstavy, ktoré sa šíria, sú cielené. Najprv musíme zistiť, na koho sú zamerané a aké predstavy sa šíria. Porozumenie týmto veciam vám pomôže zistiť, ktoré výroky ľudí a názory, ktoré šíria, predstavujú predstavy. Vedomosť o tom, ktoré slová sú predstavami ľudí a ktoré činy predstavujú šírenie predstáv, umožní ľuďom toto šírenie predstáv presnejšie a cielenejšie obmedziť. Najzávažnejšie šírenie predstáv v prvom rade zahŕňa myšlienky a nedorozumenia ľudí o Bohu. To je hlavná kategória. Všetko šírenie fakticky nepodložených názorov a vyhlásení o Božej identite, Božej podstate, Božej povahe, Božích slovách, Božom diele a Božej existencii predstavuje šírenie predstáv. To je všeobecné tvrdenie, no aké konkrétne druhy vyhlásení predstavujú šírenie predstáv? Šírenie nedorozumení a súdov o Bohu, šírenie odsudzovania Boha a dokonca aj šírenie rúhania sa Mu je všetko šírenie predstáv. Jednoducho povedané, všetko šírenie porozumenia Bohu, ktoré nezodpovedá realite, a šírenie vyhlásení a nesprávnych výkladov, ktoré nezodpovedajú Božej identite a podstate, predstavuje šírenie predstáv. Niektorí ľudia napríklad v cirkevnom živote často hovoria o Božej identite a podstate. Nemajú pravé porozumenie Božej identity a podstaty. Často v srdci pochybujú o Bohu, mylne Mu rozumejú a nedokážu sa podriadiť prostrediu na život ani prostrediu na konanie ich povinnosti, ktoré im Boh usporadúva, a ďalším veciam. Potom šíria svoje nedorozumenia o Bohu a svoje myšlienky o

tom, že Mu nerozumejú. Stručne povedané, tieto myšlienky nie sú o prijímaní a podriaďovaní sa Božej zvrchovanosti a usporiadaniam z pohľadu stvorenej bytosti, ale sú namiesto toho plné osobných predsudkov, nedorozumení a dokonca aj súdov a odsúdenia. Keď si to ostatní vypočujú, vytvoria si o Bohu nedorozumenia a začnú sa pred Ním mať na pozore, čím stratia svoju pravú vieru v Boha, nehovoriac o skutočnej podriadenosti.

Niektorí ľudia si myslia, že viera v Boha by im mala priniesť pokoj a radosť, a že ak sa ocitnú v nejakej situácii, stačí, aby sa modlili k Bohu, a Boh ich vypočuje, udelí im milosť a požehnania a zabezpečí, aby im všetko išlo pokojne a hladko. Cieľom ich viery v Boha je hľadať milosť, získať požehnania a tešiť sa z pokoja a šťastia. Práve pre tieto názory zanechávajú svoju rodinu alebo odchádzajú zo zamestnania, aby sa vydávali Bohu, a dokážu znášať ťažkosti a platiť cenu. Veria, že pokiaľ zanechávajú veci, vydávajú sa Bohu, znášajú ťažkosti a usilovne pracujú, prejavujúc výnimočné správanie, získajú Božie požehnania a priazeň, a že bez ohľadu na to, s akými ťažkosťami sa stretnú, pokiaľ sa budú modliť k Bohu, On ich vyrieši a vo všetkom im otvorí cestu. Takýto názor zastáva väčšina ľudí, ktorí veria v Boha. Ľudia majú pocit, že tento názor je legitímny a správny. Schopnosť mnohých ľudí udržať si vieru v Boha celé roky bez toho, aby sa vzdali svojej viery, priamo súvisí s týmto názorom. Myslia si: „Tak veľmi som sa vydal Bohu, moje správanie bolo také dobré a nespáchal som žiadne zlé skutky, Boh ma určite pozhne. Keďže som veľa trpel, zaplatil veľkú cenu za každú úlohu a robil som všetko podľa Božích slov a požiadaviek bez toho, aby som urobil nejakú chybu, Boh by ma mal pozhneť; mal by zabezpečiť, aby mi všetko išlo hladko a aby som mal často pokoj a radosť v srdci a tešil sa z Božej prítomnosti.“ Nie je to ľudská predstava a výmysel? Z ľudského pohľadu sa ľudia tešia z Božej milosti a dostávajú výhody, takže má zmysel, že pre to musia trochu trpieť, a oplatí sa vymeniť toto utrpenie za Božie požehnania. To je mentalita uzatvárania obchodov s Bohom. Z pohľadu pravdy a z Božej perspektívy to však zásadne nie je v súlade s princípmi Božieho diela ani štandardmi, ktoré Boh od ľudí vyžaduje. Je to celkom zbožné želanie, čisto ľudská predstava a výmysel o viere v Boha. Či už to zahŕňa uzatváranie obchodov s Bohom alebo požadovanie vecí od Boha, alebo to obsahuje ľudské predstavy a výmysly, v každom prípade nič z toho nie je v súlade s Božími požiadavkami

ani to nezodpovedá Božím princípom a štandardom pre požehnávanie ľudí. Toto transakčné myslenie a pohľad na vec predovšetkým uráža Božiu povahu, ale ľudia si to neuvedomujú. Keď to, čo Boh robí, nie je v súlade s predstavami ľudí, rýchlo sa v ich srdci objaví sťažnosť a nedorozumenia voči Nemu. Dokonca sa cítia ukrivdení a potom sa začnú s Bohom hádať a môžu Ho dokonca súdiť a odsudzovať. Bez ohľadu na to, aké predstavy a nedorozumenia si ľudia vytvoria, Boh zo svojej perspektívy nikdy nekoná a s nikým nezaobchádza podľa ľudských predstáv a želaní. Boh vždy robí to, čo chce, Svojím vlastným spôsobom a na základe Svojej povahy-podstaty. Boh má princípy v tom, ako zaobchádza s každým človekom; nič, čo robí každému človeku, nie je založené na ľudských predstavách, výmysloch alebo preferenciách – to je aspekt Božieho diela, ktorý je najviac v rozpore s ľudskými predstavami. Keď Boh pre ľudí pripraví prostredie, ktoré je v úplnom rozpore s ich predstavami a výmyslami, vytvoria si v srdci predstavy, súdy a odsúdenia voči Bohu a môžu Ho dokonca zaprieť. Môže potom Boh uspokojiť ich potreby? Rozhodne nie. Boh nikdy nezmení spôsob, akým koná dielo, a Svoje túžby podľa ľudských predstáv. Kto sa teda musí zmeniť? Sú to ľudia. Ľudia musia upustiť od svojich predstáv, prijať a zažiť prostredie, ktoré pripravil Boh, a podriaďiť sa mu a hľadať pravdu, aby vyriešili svoje vlastné predstavy, namiesto toho, aby merali to, čo Boh robí, na základe svojich predstáv, aby videli, či je to správne. Keď ľudia trvajú na tom, že sa budú držať svojich predstáv, vyvinie sa u nich odolávanie voči Bohu – deje sa to prirodzene. V čom spočíva koreň odolávania? Spočíva v skutočnosti, že to, čo ľudia zvyčajne majú v srdci, sú bezpochyby ich predstavy a výmysly, a nie pravda. Preto keď sa stretnú s tým, že Božie dielo nie je v súlade s ľudskými predstavami, ľudia sa môžu vzoprieť Bohu a vynášať proti Nemu súdy. To dokazuje, že ľudom v zásade chýba srdce podriadené Bohu, ich skazené povahy nie sú ani zďaleka očistené a v podstate žijú podľa svojich skazených pováh. K dosiahnutiu spásy majú ešte stále neuveriteľne ďaleko.

Keď si ľudia v srdci vytvoria predstavy o Bohu a začnú Mu odolávať, tí, ktorí majú nejaké svedomie, neochotne prijmú to, čo Boh robí, a pokúsia sa začleniť do prostredia, ktoré Boh pripravil, a prijať Jeho zvrchovanosť nad ľuďmi. To, koľkých predstáv sa ľudia dokážu vzdať a do akej miery, čiastočne závisí od ich kvality a štasti od toho, či prijímajú pravdu a sú ľuďmi, ktorí

milujú pravdu. Niektorí ľudia aktívne čelia prostrediam, ktoré Boh pripravuje, prostredníctvom čítania Božích slov, hľadania, duchovného spoločenstva a uvažovania. Postupne získavajú určité porozumenie Božej zvrchovanosti nad všetkým a tým sa zväčšuje ich podriadenosť a viera. Niektorí ľudia však bez ohľadu na prostredie, s ktorým sa stretávajú, nehľadajú pravdu. Namiesto toho hodnotia všetky prostredia, ktoré Boh ovláda, na základe svojich predstáv, výmyslov a toho, či im to prináša alebo neprináša úžitok. Ich úvahy sa vždy točia okolo ich vlastných záujmov; vždy im záleží na tom, aký veľký úžitok môžu získať, ako veľmi môžu byť uspokojené ich záujmy, pokiaľ ide o materiálne veci, peniaze a telesné pôžitky; a vždy sa rozhodujú a zaobchádzajú so všetkým, čo Boh usporadúva, na základe týchto faktorov. A nakoniec sa po lámaní si hlavy rozhodnú nepodriaďiť sa prostrediu, ktoré Boh pripravil, ale uniknúť a vyhnúť sa mu. Pre svoje odolávanie, odmietanie a vyhýbanie sa sa vzdávajú od Božích slov, prichádzajú o životné skúsenosti a trpia stratami, čo im vnáša do srdca bolesť a trápenie. Čím viac sa takémuto prostrediu bránia, tým väčšie a silnejšie utrpenie znášajú. Keď nastane takáto situácia, tá trocha viery, ktorú majú v Boha, je nakoniec rozdrvená. V tejto chvíli všetky predstavy, ktoré dominujú ich srdcu, naraz vzbĺknu: „Tak dlho som sa vydával bohu, a predsa som nečakal, že so mnou bude boh takto zaobchádzať. Boh je nespravodlivý, nemiluje ľudí! Boh povedal, že tí, ktorí sa Mu úprimne vydávajú, budú určite veľmi požehnaní. Úprimne som sa vydal bohu, zanechal som svoju rodinu a kariéru, znášal som ťažkosti a tvrdo som pracoval – prečo ma boh veľmi nepožehnal? Kde sú božie požehnania? Prečo ich nemôžem cítiť ani vidieť? Prečo boh zaobchádza s ľuďmi nespravodlivo? Prečo boh nedrží svoje slovo? Ľudia hovoria, že boh je verný, ale prečo to nemôžem cítiť? Ak odhliadneme od všetkého ostatného, len v tomto prostredí som vôbec nepocítil, že boh je verný!“ Keďže ľudia majú predstavy, ľahko sa nimi dajú oklamať a zvestiť. Aj keď Boh pripravuje prostredia pre zmenu povahy ľudí a pre ich životný rast, ľudia to ťažko prijímajú a zle Ho chápu. Myslia si, že to nie je Božie požehnanie a že Boh ich nemá rád. Domnievajú sa, že sa úprimne vydali Bohu, ale Boh nesplnil Svoje sľuby. Títo ľudia, ktorí sa neusilujú o pravdu, sú tak ľahko zjavení prostredníctvom jedinej skúšky nejakého drobného prostredia. Keď sú zjavení, konečne povedia to, čo si najviac želali povedať: „Boh nie je spravodlivý, nie je to verný boh. Božie

slová sa naplňajú zriedka. Boh povedal: „Boh Svoje slová myslí vážne, to, čo povie, sa stane, a to, čo urobí, bude trvať naveky.“ Kde je naplnenie týchto slov? Prečo to nevidím ani necítim? Pozrite sa na tú a tú: odkedy verí v boha, nezanechala ani sa nevydala bohu tak veľmi ako ja, ani neobetovala toľko ako ja. Ale jej deti sa dostali na prestížne univerzity, jej manžela povýšili, ich podnikanie prekvitá a dokonca majú aj väčšiu úrodu než ostatní. A čo som získal ja? Už nikdy nebudem veriť v boha!“ Tieto slová sú pravými myšlienkami týchto ľudí a ich mottom. Sú plní týchto predstáv, plní týchto absurdných myšlienok a názorov a plní úvah o výhodách a transakciách. Takto rozumejú Božiemu dielu a Jeho úporným úmyslom, takto ich vnímajú a takto k týmto veciam pristupujú. Preto v prostrediach, ktoré Boh znovu a znovu úporne pripravuje, opakovane merajú Boha svojimi predstavami, mylne Mu rozumejú a neustále zlyhávajú a potkávajú sa. Okrem toho sa neustále snažia overiť si, či sú ich predstavy správne. Keď veria, že sa tieto predstavy potvrdili a sú dostatočným dôkazom na to, aby mohli Boha svojvoľne hodnotiť, súdiť a odsudzovať, začnú ich šíriť, pretože ich srdcia sú plné predstáv o Bohu. Čo je do týchto predstáv primiešané? Sú to sťažnosti, nespokojnosť a krivdy. Keď sú týchto vecí plní, hľadajú príležitosti na ventilovanie. Dúfajú, že nájdu dav, ktorý si vypočuje „nespravodlivosti“, s ktorými sa stretli; chcú si u týchto ľudí tieto veci ventilovať a vyrozprávať im takzvané nespravodlivé zaobchádzanie, ktorým si „prešli“. Takto sa v cirkevnom živote objavujú predstavy, ktoré títo ľudia šíria. Takto takéto predstavy vznikajú. Srdcia týchto ľudí sú plné krívd, vzdoru a nespokojnosti, ako aj nedorozumení a sťažností na Boha a dokonca aj súdov o Ňom a Jeho odsúdenia, čo nakoniec vedie k tomu, že ich srdcia sú plné rúhaní. Boja sa, že nezískajú požehnania, takže nie sú ochotní odísť, a tak medzi ľuďmi šíria svoje nedorozumenia o Bohu, svoju nespokojnosť s Ním a predovšetkým svoje odsúdenie Boha, svoje súdy o Ňom a svoje rúhanie sa Mu. Čomu sa rúhajú? Rúhajú sa Bohu a hovoria, že je k nim nespravodlivý a nedáva im primeranú a zodpovedajúcu odmenu za to, čo urobili. Súdia Boha za to, že im po ich daroch a obetách neudelil milosť a veľké požehnania. Nedostali od Boha tie telesné potreby – materiálne veci, peniaze a podobne –, v ktoré dúfali, a tak sú ich srdcia plné sťažností a krívd. Ich cieľom pri šírení predstáv je na jednej strane ventilovať a hľadať pomstu, čím dosiahnu pocit

psychickej rovnováhy; a na druhej strane podnietiť viac ľudí, aby si o Bohu vytvorili nedorozumenia a predstavy a aby sa tak pred Ním mali na pozore rovnako ako oni. Ak viac ľudí povie: „Už nikdy nebudeme veriť v boha,“ budú vnútorne spokojní. Toto je cieľ a skrytý dôvod ich šírenia predstáv.

Aké je motto ľudí, ktorí šíria predstavy? Aký je výrok, ktorý často opakujú? Po tom, čo zažili určité veci a nezískali výhody, po ktorých túžili, si neustále hovoria: „Už nikdy nebudem veriť v boha.“ Ani po vyslovení týchto slov nemajú pocit, že by sa zbavili svojej nenávisti alebo dosiahli svoj cieľ. Keď sa zúčastňujú na zhromaždeniach, bez ohľadu na to, o čom ostatní hovoria v duchovnom spoločenstve, to nedokážu prijať. Musia túto vetu zopakovať niekoľkokrát, dokonca aj viac ako desaťkrát. „Už nikdy nebudem veriť v boha“ – nie je táto veta plná významu? Je za ňou príbeh. Čo je ich „viera“? Verili predtým v Boha? Bola ich predchádzajúca viera skutočnou vierou? Zahŕňala podriadenosť, ktorú by mala mať stvorená bytosť? (Nie.) Vôbec nie. Sú plní predstáv a domnienok o Bohu. A čo je dôležitejšie, bez akejkoľvek podriadenosti sú voči Nemu plní požiadaviek a nárokov. Čo znamená ich „viera“? „Verím, že boh je ten, kto je zvrchovaný nad nebom, zemou a všetkým. Verím, že boh ma môže ochrániť pred šikanovaním zo strany ostatných. Verím, že boh mi môže dopriať telesné pohodlie, umožniť žiť dobrý, prosperujúci život a zariadiť, aby všetko prebiehalo pokojne a príjemne. Verím, že boh ma môže nechať vstúpiť do nebeského kráľovstva, získať veľké požehnania a získať stonásobok v tomto živote a večný život vo svete, ktorý príde!“ Je toto viera? V týchto „vierach“ nie je ani stopa po podriadenosti a ani jedna z nich nezodpovedá Božím požiadavkám na ľudí. Tieto viery vychádzajú čisto z perspektívy osobného zisku. Boh vyjadruje pravdu a koná na ľudoch dielo. Kedy Boh vôbec povedal, že umožní ľuďom žiť šťastný život, byť nad ostatnými alebo prosperovať a mať úspech a neobmedzené vyhliadky? (Nikdy.) Prečo teda považujú svoju vlastnú „vieru“ za takú cennú? Dokonca hovoria, že už nikdy nebudú veriť v Boha. Má ich viera nejakú hodnotu? Prijíma ju Boh? Nemajú ani stopu po pravde-realite či po podriadenosti Bohu, chcú od Neho len získať požehnania, výhody a úžitok a nazývajú to vierou v Boha. Nie je to rúhaním sa Bohu? Ľudia tohto druhu sú plní predstáv a posadnutí úmyslom získať požehnania. Vôbec nezažívajú Božie dielo a nepraktizujú Božie slová. Úplným cieľom a pohnútkou

všetkého, čo robia, je prospech ich vlastného tela. Cítia sa dobre a považujú svoju takzvanú vieru v Boha za obzvlášť cennú. Ak je tvoja viera v Boha taká cenná a vznešená, prečo keď ti Boh pripraví nejaké menšie prostredie, nedokážeš z neho porozumieť pravde alebo pevne vytrvať vo svojom svedectve? Čo sa tu deje? Keď Boh skúša tvoju vieru, čo Bohu vraciaš? Je možné, že nedorozumenia, sťažnosti a odolávanie, ktoré Mu vraciaš, sú tým, čo chce? Sú v zhode s pravdou? Je zrejmé, že nie sú. Skutočnosť, že títo ľudia môžu v cirkvi otvorene šíriť predstavy, teda dokazuje jednu vec: nepoznajú Boha, a už vôbec neveria, že Boh je zvrchovaný nad všetkým – boh, v ktorého veria, jednoducho neexistuje. Keď títo ľudia otvorene šíria predstavy, aby zavádzali a priťahovali viac ľudí k účasti na ich odporovaní, odsudzovaní a rúhaní sa Bohu, nevedomky verejne oznamujú, že už nie sú nasledovníkmi Boha ani veriacimi a už nie sú stvorenými bytosťami pod nadvládou Stvoriteľa. Predstavy, ktoré šíria, nie sú jednoduché myšlienky alebo vyhlásenia; skôr si už vo svojich srdciach vybudovali neprekonateľnú bariéru voči Bohu a rozhodli sa, že používanie ľudských predstáv a domnienok na zaobchádzanie s Bohom, riešenie svojho vzťahu s Ním a na zaobchádzanie s Božími slovami a Božím dielom je správne a je to spôsob, akým by mali praktizovať. Keď takíto ľudia v cirkevnom živote otvorene šíria predstavy, mali by byť obmedzení, alebo by im vzhľadom na ich malý duchovný vzrast a plytký základ mala byť daná sloboda vyjadrovať svoje názory a dostatok času a priestoru na pokánie? Aký je vhodný postup? (Je vhodné ich zastaviť a obmedziť ich.) Prečo je zastavenie a obmedzenie vhodné? Niektorí ľudia hovoria: „Ak ich obmedziš, nedovolíš im slobodne hovoriť a oni prestanú veriť aj chodiť na zhromaždenia, neublížiš im tým? To by bola taká škoda! Nechcel by Boh radšej spasit' všetkých ľudí, než aby sa jediný človek dostal do záhuby? Aj jediná stratená ovečka sa musí nájsť – mohol by po všetkom tom úsilí nájsť ju dovoliť, aby sa znova stratila?“ Sú tieto slová správne? (Nie.) Prečo nie sú správne? (Pretože takíto ľudia neveria v Boha úprimne; veria v Boha len v nádeji, že získajú požehnania, a ich viera je zmiešaná s nečistotami.) Kto nemá vo viere v Boha primiešané žiadne nečistoty? Nemáš ich aj ty? Je to platný dôvod? Zvážte výrok takýchto ľudí: „Už nikdy nebudem veriť v boha.“ Aké sú to slová? Je nejaký rozdiel medzi týmto a rúhaním sa nevercov, diablov a satana? (Nie.) Aký je podtext tohto

vyhlásenia? „Už nemám vieru v boha. V minulosti som z celého srdca veril v boha a nasledoval ho, ale on ma nepožehnal. Namiesto toho mi pripravil také prostredia, aby mi sťažil život a spôsobil, že som sa potkol. To, čo boh hovorí, sa vôbec nezhoduje s tým, čo robí, takže sa už neodvažujem veriť v boha! Predtým som bol taký hlúpy. Všeličo som zanechal, vydával som sa a pretrpel som pre boha toľko ťažkostí, ale nevidel som od neho žiadnu ochranu, keď ma zatkol a prenasledoval veľký červený drak. Ani podnikanie mojej rodiny nešlo tak dobre ako u ostatných, nezarobil som toľko peňazí ako ostatní a moji rodičia zostali chorí. Z viery v boha som za toľko rokov nič nezískal. Nepovedal boh, že veľmi požehná ľudí? Aké požehnania som od boha dostal? Božie slová sa vôbec nenaplnili, takže už nikdy nebudem veriť v boha!“ Vyhlásenie „Už nikdy nebudem veriť v boha!“ obsahuje tak veľa. Je plné sťažností, nespokojnosti a nedorozumení vo vzťahu k Bohu. Stručne povedané, po tom, čo pretrpeli ťažkosti a vydali sa s myšlienkou zbožného želania, im Boh neudelil požehnania podľa ich požiadaviek ani sa im neodplatil ani ich neodmenil podľa ich predstáv a domnienok, a tak sa stali nespokojnými a plnými nevôle voči Bohu. Práve za takýchto okolností vyslovili túto vetu. Táto veta nevznikla z ničoho nič; v čase, keď ju vyslovili, už prejavili mnoho foriem správania a prejavov a boli zjavení. Aký je problém so vzťahom takýchto ľudí k Bohu? Čo je najväčším problémom v ich vzťahu s Bohom? Je to to, že sa vôbec nikdy nepovažovali za stvorenú bytosť a Boha ani v najmenšom nepovažovali za Stvoriteľa, ktorého by mali uctievať. Od začiatku svojej viery v Boha sa k Nemu správali ako k dojenej krave, k truhlici s pokladom; považovali Ho za bódhisattvu, ktorý ich má vyslobodiť z utrpenia a nešťastia, a sami seba považovali za nasledovníkov tohto bódhisattvu, tejto modly. Mysleli si, že veriť v Boha je ako veriť v Budhu, kde stačí jesť vegetariánsku stravu, recitovať sväté písmo, často páliť kadidlo a klaňať sa, aby dostali, čo chcú. A tak sa všetky príbehy, ktoré sa vytvorili po tom, čo uverili v Boha, odohrali vo sfére ich predstáv a výmyslov. Nevykazovali žiadny z prejavov stvorenej bytosti, ktorá prijíma pravdu od Stvoriteľa, ani žiadnu podriadenosť, ktorú by stvorená bytosť mala mať voči Stvoriteľovi; bolo tam iba neustále vyžadovanie, neustále kalkulovanie a ustavičné žiadanie. To všetko nakoniec viedlo k rozpadu ich vzťahu s Bohom. Takýto vzťah je transakčný a nikdy nemôže obstať; je len otázkou času, kedy budú takíto

Ľudia zjavení. Aj keď sa zúčastňujú na cirkevnom živote, nešíria predstavy a občas hovoria v duchovnom spoločenstve o tom, ako ich Boh viedol, ako ich Boh požehnal, z čoho sa tešili a podobne, väčšina toho, o čom hovoria, sa týka milosti, pôžitku a telesných výhod, ktoré od Boha dostali. Tieto rozhovory nemajú absolútne nič spoločné s pravdou a s podriadením sa Bohu a úplne im chýba akákoľvek pravda-realita. Keď sú okolnosti priaznivé, prejavujú vieru v Boha, lásku voči Nemu a zhovievavosť a trpezlivosť voči ostatným ľuďom, a to všetko s cieľom dosiahnuť jeden zámer: získať všetky Božie požehnania. Keď im Boh vezme milosť, výhody a materiálne statky, ktoré si užívali, ich predstavy sú zjavené. Títo ľudia, ktorí sú poháňaní sebeckvom a uprednostňujú osobný zisk, sa rozzúria, len čo nedostanú to, po čom túžia; začnú šíriť predstavy, aby si vyliali svoju nespokojnosť s Bohom, a zároveň sa snažia pritiahnuť viac ľudí, aby s nimi súcitili a prijali ich predstavy o Ňom. Mali by byť takíto ľudia zastavení a obmedzení? (Áno.) Témy, myšlienky a názory, o ktorých hovoria v duchovnom spoločenstve, neodrážajú čisté chápanie pravdy ani nepomáhajú ľuďom podriaďiť sa Bohu a mať v Neho pravú vieru. Namiesto toho odvádzajú ľudí od Boha, vyvolávajú nedorozumenia, ostrážitosť a dokonca odmietnutie Boha a spôsobujú, že tí, ktorí počúvajú predstavy, ktoré títo ľudia šíria, sami seba v tichosti varujú a hovoria si: „Už nikdy nebudem veriť v boha,“ rovnako ako oni. Toto je vyrušenie, ktoré predstavy šírené takýmito ľuďmi spôsobujú ostatným.

2. Šírenie predstáv o Božích slovách a Božom diele

Ľudia, ktorí šíria predstavy, používajú svoje vlastné predstavy na meranie Božích slov, meranie Božieho diela aj meranie Božej podstaty a povahy. Veria v Boha v rámci svojich predstáv, vnímajú Ho v rámci svojich predstáv a v rámci svojich predstáv aj pozorujú a podrobne skúmajú každé slovo, ktoré Boh povie, každú časť diela, ktorú vykoná, a každé prostredie, ktoré pripraví. Keď je to, čo Boh robí, zosúladené s ich predstavami, nahlas Ho chvália a hovoria, že je spravodlivý, verný a svätý. Keď však to, čo Boh robí, nie je zosúladené s ich predstavami, ich záujmy utrpia vážne straty a oni znášajú veľkú bolesť, vystúpia, aby popreli slová, ktoré Boh hovorí, a dielo, ktoré koná. Dokonca šíria predstavy, aby podnietili viac ľudí k nepochopeniu Boha a ostrážitosti pred Ním, pričom hovoria: „Neverte tak ľahko božím slovám ani ich ľahko nepraktizujte; inak za to v prípade, že vás zneužijú a utrpíte

straty, nikto neprevezme zodpovednosť,“ a tak ďalej. Boh napríklad hovorí: „Tých z vás, ktorí sa Mi úprimne vydajú, určite veľmi požehnám.“ Nie sú tieto slová pravdivé? Tieto slová sú stopercentná pravda. Nie je v nich žiadna impulzivnosť ani klamstvo. Nie sú to lži ani veľkolepo znejúce myšlienky, a už vôbec nie nejaký druh duchovnej teórie – sú pravda. Čo je podstatou týchto slov pravdy? Ide o to, že musíš byť úprimný, keď sa vydávaš Bohu. Čo znamená „úprimný“? Ochotný a bez nečistôt; nie motivovaný peniazmi alebo slávou a určite nie pre svoje vlastné úmysly, túžby a ciele. Vydávaš sa Bohu nie preto, lebo si k tomu nútený, alebo preto, lebo si podnecovaný, nahováraný či zatiahnutý, ale skôr to vychádza z tvojho vnútra, dobrovoľne; rodí sa to zo svedomia a z rozumu. To je to, čo znamená byť úprimný. Z hľadiska ochoty vydávať sa Bohu je to to, čo znamená byť úprimný. Ako sa potom úprimnosť prejavuje v praxi, keď sa vydávaš Bohu? Nedopúšťaš sa klamstva ani podvádzania, nechýľuješ sa k úskokom, aby si sa vyhol práci, a nerobíš veci povrchné; venuješ celé svoje srdce a myseľ, robíš všetko, čo môžeš, a tak ďalej – je príliš veľa podrobností, aby sa tu dali spomenúť! Stručne povedané, byť úprimným zahŕňa pravdu-princípy. Božie požiadavky na človeka majú istý štandard a princíp. Niektorí ľudia hovoria: „Ak pri viere v boha obetujem svoju úprimnosť a všetky svoje skromné úspory, získam viac? Ak môžem získať viac, obetovať všetko sa oplatí!“ Keď po obetovaní vidia, že ich Boh nepožehnal, premýšľajú o tom a myslia si: „Možno som neobetoval dost, tak obetujem viac. Pôjdem von kázať evanjelium.“ Keď sa pri kázaní evanjelia stretnú s ťažkosťami, modlia sa. A keď občas nemajú čo jesť a dobre nespia, stále sa modlia. Myslia si: „Boh povedal, že tí, ktorí sa Mu úprimne vydávajú, budú určite veľmi požehnaní. Možno ešte moja úprimnosť nestačí, takže sa budem viac modliť.“ Prostredníctvom modlitby získajú vieru a nevádi im znášať trochu ťažkostí. Naozaj začnú vidieť nejaké výsledky z kázania evanjelia a myslia si: „Už mám nejakú úprimnosť. Poponáhľam sa domov, aby som videl, či sa mojej rodine zlepšil život, či môjmu dieťaťu ustupuje choroba a či rodinný podnik beží hladko – teda či tu sú alebo nie sú požehnania od boha.“ Je toto úprimné vydávanie sa Bohu? (Nie.) Čo je to? (Transakcia.) Je to uzatváranie obchodu s Bohom. Používajú svoje vlastné metódy a to, čo na základe svojich predstáv považujú za „úprimnosť“, aby si robili, čo chcú, a aby vďaka tomu získali, po čom túžia. Neustále používajú

„úprimnosť“, ako ju chápú, na overovanie slov, ktoré Boh povedal, neustále sledia, čo presne Boh zamýšľal urobiť, čo urobil a čo neurobil, a neustále špekulujú o tom, či ich Boh požehná alebo nie a či ich zamýšľal značne požehnať. Neustále kalkulujú, čo obetovali a koľko by mali získať, či im to Boh dal a či sa Jeho slová naplnili. Neustále hľadajú fakty, ktorými môžu otestovať Boží výrok. Kým sa vydávajú Bohu, vždy si chcú overiť, či sú Božie slová pravdivé. Ich cieľom je zistiť, či si vydávaním sa Bohu môžu zaslúžiť Božie požehnania. Neustále Boha skúšajú a vždy chcú na sebe vidieť Božie požehnania, aby si potvrdili Jeho slová. Keď zistia, že sa Božie slová nenapĺňajú tak ľahko, ako si predstavovali, a že je ťažké potvrdiť ich pravdivosť, ich predstavy o Bohu sa stávajú ešte závažnejšími a oni zároveň začnú pevne veriť, že nie každé slovo, ktoré Boh povie, je nevyhnutne pravda. S týmito skrytými vecami v srdci začnú pochybovať o Bohu a spochybňovať Ho a často si o Ňom vytvárajú predstavy. Z času na čas títo ľudia, ktorých srdcia sú plné predstáv, odhalia niektoré zo svojich predstáv o Bohu, kým žijú cirkevný život a stretávajú sa s bratmi a sestrami. Vytvárajú si predstavy o Božích slovách a používajú ich aj na meranie Božieho diela. Keď Božie dielo neustále nie je zosúladené s ich predstavami a je úplne v rozpore s ich očakávaniami, šíria svoje predstavy, aby si ventilovali svoju nespokojnosť s Bohom. Boh napríklad hovorí, že Jeho dielo sa blíži ku koncu a ľudia by mali všetko zanechať, aby Ho nasledovali, vydávali sa Mu, spolupracovali s Božím dielom a už sa ďalej neusilovali o svetské vyhliadky, harmonickú domácnosť a podobné veci. Po tom, čo Boh povie tieto slová, ďalej veľa koná dielo. Uplynú tri, päť, sedem alebo osem rokov a niektorí ľudia vidia, že Božie dielo stále stabilne pokračuje a nejaví známky toho, že by sa končilo alebo že by bezprostredne hrozili veľké kataklizmy a všetci veriaci sa uchýlili do bezpečia. Tí, ktorí používajú svoje predstavy na meranie Božieho diela, sa nevedia dočkať, až sa Božie dielo rýchlo skončí, aby sa veriaci mohli podieľať na úžasných Božích požehnaniach. Boh však takto nekoná; neuskutočňuje túto záležitosť podľa ľudských predstáv a domnienok. Tí, ktorí sa nevedia dočkať, sa stanú netrpezlivými, začnú mať pochybnosti a hovoria: „Nie je už božie dielo blízko konca? Nemá sa čoskoro skončiť? Nepovedal boh, že bezprostredne hrozia veľké kataklizmy? Prečo boží dom stále robí toľko práce? Kedy presne sa božie dielo skončí? Kedy

sa to skončí?“ Títo ľudia sa ani najmenej nezaujímajú o pravdu ani o Božie požiadavky. Nemajú záujem praktizovať pravdu, podriaďovať sa Bohu ani uniknúť vplyvu satana, aby dosiahli spásu. Zaujímajú sa len a obzvlášť o také veci, ako kedy sa Božie dielo skončí, či bude ich výsledkom život alebo smrť, kedy môžu vstúpiť do kráľovstva, aby si užívali požehnanie, a aké nádherné budú scenérie v ňom. To sú ich najväčšie starosti. Preto po tom, čo nejaký čas vydržia a vidia, že nebesá a zem zostávajú nezmenené a krajiny sveta pokračujú normálne, hovoria: „Kedy sa tieto božie slová naplnia? Čakám už niekoľko rokov – prečo sa ešte nenaplnili? Môžu sa božie slová naozaj naplniť? Dodržiava boh svoje slovo alebo nie?“ A tak títo ľudia strácajú trpezlivosť, stávajú sa nepokojnými a začínajú chcieť hľadať príležitosti vrátiť sa do sveta, aby žili svoje vlastné životy.

Božie dielo a pravdy, ktoré Boh vyjadruje, vždy prevyšujú ľudské domnienky a vždy presahujú ľudské predstavy. Nech sa ľudia snažia akokoľvek, nedokážu ich pochopiť ani zmerať. Nevedia presne, aké sú metódy, ktoré Božie dielo používa, alebo aké ciele zamýšľa dosiahnuť, a tak nakoniec niektorí začnú pochybovať: „Existuje boh naozaj? Kde presne je? Boh stále vyjadruje pravdy, ale nevyjadruje ich príliš veľa? Nepovedal boh, že nás privedie do svojho kráľovstva? Kedy môžeme vstúpiť do nebeského kráľovstva? Ako to, že sa tieto veci ešte nenaplnili alebo neuskutočnili? Koľko presne rokov to ešte potrvá? Stále sa hovorí, že boží deň je na dosah, ale toto „na dosah“ sa spomína už roky – prečo je to tak ďaleko a zdanlivo nekonečné?“ Nielenže takto premýšľajú, ale tieto pochybnosti aj všade šíria. Aký problém to naznačuje? Prečo ani po vypočutí toľkých kázni stále vôbec nerozumejú pravde? Prečo vždy používajú ľudské predstavy a domnienky na vymedzenie Božieho diela? Prečo sa na tieto veci nepozerajú podľa Božích slov? Môžu potvrdiť Božiu existenciu a stanoviť cestu k spásu prostredníctvom Jeho slov? Rozumejú, že cieľom všetkých týchto slov, ktoré Boh hovorí, a všetkého, čo robí, je spasť ľudí? Rozumejú, že len získaním pravdy a dosiahnutím spásy môžu ľudia získať všetky požehnanie, ktoré Boh sľúbil ľudstvu? Z toho, čo hovoria, a z predstáv, ktoré šíria, je zrejmé, že vôbec nerozumejú, čo presne Boh robí ani aký je účel toho, že koná všetko toto dielo a hovorí všetky tieto slová. Sú to jednoducho pochybovači! Čo po toľkých rokoch počúvania kázni a pretĺkania sa v Božom dome získali? Ani si nepotvrdili, či Boh existuje, a nemajú na

to jednoznačnú odpoveď. Akú úlohu zohrávajú v cirkvi? Po tom, čo chvíľu pracujú bez toho, aby získali požehnanie, bezohľadne šíria predstavy, aby zavádzali a vyrušovali ostatných. Veci, ktoré len tak mimochodom povedia, sú súdením Boha a Jeho diela. Niektorí z nich hovoria: „Kedysi som si myslel, že božie dielo bude hotové za tri až päť rokov; nečakal som, že ani po desiatich rokoch ešte nebude hotové. Kedy sa toto dielo skončí? Neustále sa píšú články so skúsenostnými svedectvami, neustále sa vyrábajú videá s chválospevmi a filmy a neustále sa káže evanjelium – kedy sa to skončí?“ Dokonca sa pýtajú ostatných: „Nemyslíte si to isté? Ja si to však myslím bez ohľadu na to, čo si myslíte vy. Som čestný človek; poviem, čo mám na mysli, na rozdiel od niektorých ľudí, ktorí to nepovedia a všetko si nechávajú pre seba.“ Akí sú „čestní“. Odvážia sa povedať čokoľvek! A čo je ešte horšie, hovoria: „Ak sa božie dielo čoskoro neskončí, pôjdem si nájsť prácu, zarobím nejaké peniaze a budem si žiť svoj život. Za všetky tie roky viery v boha som prišiel o toľko dobrých jedál, príjemných miest a materiálneho pôžitku! Ak by som neveril v boha, už by som býval vo vile, vlastnil auto a možno by som za posledné roky niekoľkokrát obišiel svet. Keď sa tak zamyslím, život bez viery v boha bol celkom dobrý a ja som bol celkom šťastný. Hoci bol trochu prázdny, mohol som si užívať telesné pôžitky, dobre jesť a piť a robiť si, čo som chcel, bez akýchkoľvek obmedzení. Počas týchto rokov viery v boha som toľko trpel a bol som na seba príliš tvrdý! Hoci som získal trochu pravdy a cítim sa v srdci trochu istejšie, tieto pravdy nemôžu nahradiť telesné pôžitky! Okrem toho sa božie dielo nikdy nekončí a boh sa ľudom nikdy nezjavuje, takže sa nikdy necítim skutočne bezpečne. Hovorí sa, že porozumenie pravde a jej získanie prináša pokoj a radosť, ale na čo je dobré mať pokoj a radosť? Stále nemám telesný pôžitok!“ Tieto myšlienky im prebehli myslou nespočetnekrát a mnohokrát si ich opakovali. Keď veria, že ich predstavy majú dostatočné opodstatnenie, aby obstáli, a cítia, že nastal ten správny čas a oni sú dostatočne spôsobilí na to, aby kritizovali Božie dielo, nemôžu si pomôcť a šíria vyššie uvedené poznámky a predstavy. Šíria svoju nespokojnosť s Bohom a svoje predstavy a nedorozumenia o Božom diele a snažia sa zaviesť viac ľudí, aby nerozumeli Bohu a Jeho dielu. Samozrejme, sú aj takí, ktorí majú postranné úmysly a chcú zabrániť viacerým ľuďom, aby sa vydávali Bohu. Chcú, aby opustili svoje súčasné povinnosti a odmietli

Boha; a ak by sa cirkev rozpadla, bolo by to pre nich to najlepšie. Aký je ich cieľ? „Ak nemôžem získať požehnania, nemal by v ich získanie dúfať ani nikto z vás. Všetko vám skazím, aby nikto z vás nemohol dúfať, že získa pravdu alebo požehnania, ktoré boh sľúbil!“ Keďže nevidia nádej na získanie požehnaní, strácajú trpezlivosť ďalej čakať. Sami požehnania nezískavajú a nechcú, aby ich získali ostatní. Preto si pri šírení predstáv v istom zmysle ventilujú svoju nespokojnosť a sťažujú sa, že nič na Božom diele nie je zosúladené s ľudskými predstavami a domnienkami a že spôsob Božieho konania nie je ohľaduplný voči pocitom ľudí. Zároveň chcú zaviesť a prilákať viac ľudí, aby nerozumeli Bohu, sťažovali sa na Neho, vytvárali si o Ňom predstavy a strácali vieru. Chcú, aby viac ľudí rovnako ako oni opustilo Boha pre svoje nedorozumenia a predstavy, ktoré o Ňom majú.

B. Ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí šíria predstavy

Aké následky vzniknú, keď niekto v cirkvi šíri predstavy a nespokojnosť s Bohom? Má to priamy vplyv na výsledky cirkevného života? Vyrušuje to normálny cirkevný život a prácu cirkvi? (Áno.) Má to vplyv na vieru ľudí v Boha a ovplyvňuje to aj ich schopnosť normálne konať svoje povinnosti. Preto treba obmedziť tých, ktorí šíria predstavy. Aj keď takéto veci spomínajú len príležitostne, treba ich obmedziť a rozlíšiť; pozrieť sa, akú majú ľudskú prirodzenosť a či je ich šírenie predstáv spôsobené dočasnou negativitou a slabosťou alebo problémom s ich prirodzenosťou-podstatou – či sa dôsledne neusilujú o pravdu a úmyselne šíria predstavy, aby zvedli viac ľudí a vyrušovali a poškodzovali cirkevný život. Ak je za tým len príležitostná negativita a slabosť, stačí ich podporiť a pomôcť im prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde. Ak ale neposlúchnu radu a pokračujú v šírení predstáv a vyrušovaní cirkevného života a dokonca spôsobujú, že ostatní sa stávajú negatívnymi a slabými, čo ovplyvňuje ich schopnosť normálne konať svoje povinnosti, znamená to, že sú služobníkmi satana a mali by byť vyčistení podľa princípov. Prečo im nedať ďalšiu šancu? Myslíte si, že takíto ľudia sú pochybovačmi? (Áno.) Bez ohľadu na to, aká je ich ľudská prirodzenosť, sú takíto ľudia pochybovačmi. Pochybovači sú ako kúkoľ medzi pšenitou – mali by byť vytrhnutí. Ak dávajú najavo len niektoré prejavy pochybovačov, nespôsobili v cirkevnom živote vyrušenia a stále môžu byť priateľmi

cirkvi a poskytovať službu, možno ich ponechať na pokoji. Tí, ktorí však neustále šíria predstavy, vždy vyjadrujú názory a poznámky pochybovačov. Nehovoria to len tak náhodou; ich cieľom je podnecovať, zavádzať a pritiahnuť viac ľudí, aby sa vzdialili od Boha. Ich úmyslom je: „Ak nemôžem získať požehnanie, nebudem viac veriť. Nikto z vás by nemal dúfať, že získa požehnanie, a nemali by ste ani veriť! Ak budete ďalej veriť, čo ak vytrváte a jedného dňa nakoniec požehnanie získate – nedostane ma to do neprijemnej situácie? Ako by som sa potom mohol cítiť vnútorne vyrovnaný? To nepôjde. Aby som sa v budúcnosti vyhol ľútosti, budem vás vyrušovať a narúšať vašu vieru, prinútim vás, aby ste sa vzdialili od boha, zradili ho a opustili cirkev so mnou – to by bolo najlepšie.“ Toto je ich cieľ. Netreba takýchto pochybovačov vyčistiť? (Áno.) Treba ich vyčistiť. Ak niektorí pochybovači prestanú veriť, cirkev im jednoducho vezme knihy Božích slov a vyčiarkne ich. Sú však aj iní pochybovači, ktorí voči viere v Boha a voči veriacim prechovávajú nejaké pozitívne pocity. V cirkvi nehrajú pozitívnu úlohu; len občas pomôžu ako priatelia cirkvi. A hoci sa takíto ľudia neusilujú o pravdu ani nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, nešíria predstavy ani nevyrušujú cirkevný život. Pokiaľ môžu trochu poslúžiť, mali by mať dovolené zostať v cirkvi a netreba ich vyčistiť. Lenže pochybovačom, ktorí neustále šíria predstavy, by sa nemalo prejavovať žiadne milosrdenstvo. Šíria svoje predstavy a nepochopenia o Bohu, vyrušujú cirkevný život a spôsobujú narušenia a vyrušenia v práci cirkvi. Títo pochybovači sú služobníkmi satana. Majú predstavy, no nielenže nehľadajú pravdu, aby ich vyriešili, ale dokonca svoje predstavy šíria, aby zavádzali Boží vyvolený ľud. Zrádzajú Boha a chcú so sebou strhnúť do záhuby aj niekoľkých ďalších. S týmito úmyslami vyrušujú prácu cirkvi. Môže im Boh odpustiť? Nie, nesmú byť ušetrení. Toto nie je otázka ich obmedzenia alebo izolácie; musia byť odstránení a bez akejkolvek zhovievavosti navždy vyčiarknutí!

Niektorí ľudia v cirkvi sa nikdy neusilujú o pravdu a nikdy nerozumejú, ako Boh koná, aby spasil ľudí. Po prežití určitých vecí si voči Bohu vytvoria nedorozumenia a sťažnosti, začnú odolávať a niektoré veci, ktoré hovoria a robia, slúžia na šírenie predstáv. Predstavy, ktoré šíria, nie sú len odchýlkami v chápaní Božích slov a Jeho diela alebo nepochopeniami o Bohu. Niektoré sú vážnejšie a priamo popierajú, že Božie slová sú pravda, čím úplne súdia

a odsudzujú Boha. A iné predstavy, ktoré šíria, dokonca otvorene útočia na Boha a rúhajú sa Mu. Nerozoberajú svoju vlastnú skazenosť a vzburu, nesnažia sa ju spoznať so srdcom podriadenosti a z pohľadu stvorenej bytosti alebo nasledovníka Boha ani neprijímajú pravdu a nehovoria v duchovnom spoločenstve o svojom chápaní Božieho diela a pochopení Jeho úmyslov. Predstavy, ktoré vyjadrujú, sú presným opakom týchto pozitívnych chápaní. Keď si iní vypočujú ich predstavy, nezískajú poznanie Boha ani si nevypestujú skutočnú vieru a ich viera v Boha, samozrejme, tiež nerastie. Namiesto toho sa ich viera v Boha stáva hmlistou, slabne alebo sa dokonca úplne stráca. Vízia Božieho diela sa im zároveň stáva nejasnou. Čím viac ľudia počúvajú predstavy, ktoré šíria, tým viac sú ich srdcia zmätené, a to až do bodu, že si nie sú istí, prečo by mali veriť v Boha, a začnú pochybovať, či Boh existuje. Či sú Božie slová pravdou, či môžu Božie slová a dielo očistiť a spasť ľudí a iné takéto záležitosti – to všetko sa pre nich stáva nejasným a pochybným. Keď ľudia počujú predstavy a nepochopenia, ktoré šíria takíto jednotlivci, začnú pochybovať o Bohu a mať sa pred Ním na pozore; začnú Ho vo svojich srdciach vymedzovať, vytvoria si voči Nemu nedorozumenia a sťažnosti a dokonca sa od Neho vnútorne vzdialia. To je veľmi problematické. Keď majú tieto negatívne myšlienky, názory, plány a zámery, je zrejmé, že informácie a poznámky, ktoré prijali, nie sú v súlade s potrebami normálnej ľudskej prirodzenosti, nehovoriac už o pravde – je stopercentne isté, že pochádzajú od satana. Nech už majú šíritelia predstáv akékoľvek úmysly alebo pohnútky a či už svoje bludy a nepodložené fámy šíria úmyselne alebo neúmyselne, pokiaľ majú na cirkev škodlivý vplyv, mali by byť obmedzení. Samozrejme, ak sú takíto ľudia objavení a rozlíšení mimo cirkevného života, tiež by mali byť okamžite zastavení a obmedzení. Ak môže niekto, kto rozumie pravde, použiť Božie slová alebo svoje vlastné porozumenie na vyvrátenie a odhalenie tých, ktorí šíria takéto veci, a pomôcť tak bratom a sestrám, aby ich rozlíšili, je to ešte lepšie. Toto je boj proti satanovi. Ak nemáš duchovný vzrast, mal by si sa ich naučiť rozlišovať a držať sa od nich ďalej. A ak duchovný vzrast máš, mal by si ich odhaliť. Trúfate si to urobiť? Viete, ako to urobiť? Práve toto najviac zjavuje, či niekto má pravdu-reality. Keď niektorí noví veriaci počujú predstavy a nepochopenia, ktoré takíto ľudia šíria o Bohu, sú šokovaní a hovoria: „Ako môže niekto, kto verí v Boha, takto hovoriť?“ Ak si

Ľudia bez základu vypočujú tieto predstavy a bludy, stanú sa negatívnymi a slabými? Prijmú tieto bludy? Nechajú sa zaviesť a opustia cirkev? To všetko je možné. Keď niekto, kto šíri predstavy, povie: „Už nikdy nebudem veriť v boha,“ bez ohľadu na to, v akom stave sa vtedy nachádza, naznačuje to, že úplne stratil vieru v Boha a je pochybovačom. Nech už je jeho zámer pri šírení takýchto slov akýkoľvek, ich vypočutie ťa môže duchovne budovať? (Nie.) Keď si slabý a počuješ tieto slová, môžeš mať pocit: „Tento človek zdieľa moju bolesť; keď hovorí o svojich predstavách, je to, akoby dával hlas mojim najvnútornejším myšlienkam.“ Ak by si však tieto slová vypočul niekto s vierou, pomyslel by si: „Toto je nehorázne vzdorovité! Ako možno vysloviť takéto slová? Nie je to rúhanie sa Bohu? Ja by som sa neodvážil povedať také veci, pretože to uráža Božiu povahu!“ Skutočnosť, že môžu šíriť tieto predstavy, naznačuje, že sa v nich tieto myšlienky vyvinuli už dávno a že sa už zakorenili v ich srdci. Ak sa takéto myšlienky ešte len začali formovať, sú stále v štádiu klíčenia a ešte sa úplne nevyvinuli do predstáv a pokiaľ ich človek nevysloví a nezavedie alebo nevyruší iných, ukazuje to, že má trochu rozumu; dokáže si strážiť jazyk, a tak sa vyhne následku vyčistenia. Ale ak prehovorí a vyruší cirkevný život, potom sa mu už nemôže prejavovať ďalšia zdvorilosť; mal by byť odhalený a vyčistený. Ľudia, ktorí nemilujú pravdu a ktorým chýba schopnosť chápať ju, sú náchylní na časté vytváranie predstáv. No tí, ktorí často čítajú Božie slová a majú schopnosť chápania, budú hľadať pravdu, aby svoje predstavy vyriešili, aj keby vznikli. Tí, ktorí často šíria predstavy, sú zjavení a vyradení Božím dielom; sú to ľudia, ktorí vôbec nemilujú pravdu a nedokážu ju prijať, majú k nej všetci odpor a nenávidia ju. O tom niet najmenších pochybností.

Problém šírenia predstáv v cirkevnom živote v rôznych krajinách a na rôznych miestach určite existuje, pretože ľudia, ktorí nemilujú pravdu, sú všadeprítomní. Tí, ktorí sa neusilujú o pravdu, tí, ktorí k nej majú odpor, tí, ktorí hľadajú telesné potešenie, ako aj pochybovači, zlí ľudia a iní vždy prechovávajú predstavy o Božích slovách a o vtelenom Bohu, pretože sa neusilujú o pravdu. Ich srdcia sú plné predstáv, výmyslov o Bohu a požiadaviek, ktoré voči Nemu majú, a nedokážu čisto pochopiť všetky slová, ktoré Boh hovorí, ani im porozumieť; rozumejú im len na základe vlastných predstáv, preferencií a dokonca aj svojich osobných ziskov a strát. Ich srdcia

sú plné rôznych predstáv, výmyslov a nerozumných požiadaviek voči Bohu spolu s rôznymi nedorozumeniami, súdmi o Bohu a tak ďalej. Preto je pre týchto ľudí prirodzené šíriť predstavy – nie je to nič nové. Pokiaľ takíto ľudia existujú, šírenie predstáv sa z času na čas vyskytne a môže sa stať kedykoľvek. Keď niečo, čo Boh povie alebo urobí, nie je zosúladené s ich predstavami a želaniami a keď to poškodzuje ich záujmy, rozzúria sa, začnú sa vyjadrovať v záujme vlastných záujmov a začnú sa sporiť s Bohom a Jeho dielom. Títo ľudia vždy stoja v opozícii voči pravde a Bohu a analyzujú a podrobne skúmajú Božie slová, Božiu povahu a Božie dielo. Neustále podrobne skúmajú a preverujú správnosť Božích slov a Jeho diela a chcú si tiež overiť, či je Božie vtelené telo zosúladené s Jeho identitou a postavením. Počas ich procesu overovania je pre nich veľmi ťažké získať presné odpovede a v ich očiach je dokonca veľmi ťažké, aby sa Božie slová naplnili a stali skutočnosťou. Preto majú veľa čo povedať, keď šíria predstavy. Šíria svoje predstavy bez ohľadu na čas, miesto alebo kontext. Kedykoľvek sa cítia akýmkoľvek spôsobom nespokojní s Bohom, merajú veci pomocou svojich predstáv. Ak Božie slová a dielo nie sú zosúladené s ich predstavami, rýchlo tieto predstavy vyjadria. Tento druh vyjadrovania charakterizujeme ako šírenie. Prečo sa to nazýva „šírením“? Pretože veci, ktoré vyjadrujú, nemajú pozitívny vplyv na Boží vyvolený ľud, cirkevný život ani na prácu Božieho domu. Namiesto toho spôsobujú len vyrušenia, narušenia a škody. Preto je presné označovať vyslovovanie takýchto poznámok ako „šírenie“.

Keď sa do istej základnej miery naučíš rozlišovať problém šírenia predstáv, mal by si na základe pravdy rozobrať a rozlíšiť rôzne chybné predstavy a poznámky ľudí a potom ich riešiť a vyriešiť podľa predpisov Božieho domu. Samozrejme, neodškriepiteľnú zodpovednosť za riešenie takýchto problémov majú vodcovia a pracovníci. No aj všetci Boží vyvolení majú po vypočutí tohto duchovného spoločenstva povinnosť a zodpovednosť odhaliť a rozobrať ľudí, ktorí šíria predstavy, a ich slová a správanie. Ak nemáš odvahu, aby si ich zastavil alebo obmedzil, môžeš s nimi hovoriť v duchovnom spoločenstve a diskutovať na základe Božích slov a pravdy, ktorú chápeš. Aký je účel takejto diskusie? Jej účelom je umožniť tým, ktorí majú malý duchovný vzrast a nerozumejú pravde, aby po vypočutí diskusie pochopili, koho slová sú v súlade s pravdou, a neboli zmätene zavedení predstavami a mylnými názormi, ktoré

šíria niektorí ľudia. To je prospešné pre Boží vyvolený ľud a pre cirkevný život. Keď sa zistí, že niekto hovorí slová, ktoré nie sú v súlade s pravdou, a to či už ľudské predstavy, alebo bludy, mala by sa uskutočniť diskusia. Takéto diskusie ľudí budujú. Prinajmenšom môžu prihliadajúci po vypočutí týchto diskusií jasne vidieť, že slová tých, ktorí šíria predstavy, sú skutočne predstavami, a môžu pochopiť, ktoré aspekty týchto predstáv nie sú zosúladené s pravdou, aká je podstata predstáv, prečo nie sú v súlade s pravdou, prečo sú charakterizované ako predstavy, prečo by ľudia, ktorí ich šíria, mali byť obmedzení a tak ďalej – sú schopní presne preniknúť do týchto záležitostí namiesto toho, aby boli zmätene zavádzaní a aby sa s nimi zahrávalo. Hoci predstavy, ktoré ľudia šíria, môžu spôsobiť nejaké vyrušenie a uškodiť životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu aj cirkevnému životu, zažívanie týchto vecí v skutočnosti pre ľudí nie je zlá vec. Prinajmenšom im to umožňuje rásť v schopnosti rozlišovať, vidieť, aká je pravá tvár tých, ktorí šíria predstavy, vidieť, aké povahy pri tom odhaľujú, a vidieť rozdiel medzi predstavami, ktoré šíria, a pravdou. Na jednej strane budú ľudia schopní rozlíšiť tieto poznámky a budú voči nim imúnni. A na druhej strane budú mať aj istú schopnosť rozlíšiť takýchto ľudí. Budú vedieť, aké druhy slov hovoria pochybovači a tí, ktorí nemajú žiadnu pravdu a často o Bohu prechovávajú predstavy, a budú vedieť, že ich viera nie je skutočná – prinajmenšom takto sa ľudia môžu naučiť rozlišovať. Samozrejme, ak si sa s týmito problémami ešte nestretol, nemodli sa bezhlavo s tým, že povieš: „Ó, Bože, prosím, usporiadaj pre mňa isté prostredie, aby som mohol vidieť, čo sa myslí pod ‚predstavami, ktoré ľudia šíria‘.“ Byť svedkom šírenia predstáv nie je hra a môže ťa to ľahko zaviesť. A keď sa tieto veci stanú, mal by si s nimi zaobchádzať správne. Nedovoľ, aby ti unikli, ani sa im nevyhýbaj; postav sa im správne a pristupuj ku každému prostrediu, ktoré pre teba Boh pripravil, s vážnym a dôsledným postojom. Toto je postoj, ktorý by mal mať človek, ktorý sa usiluje o pravdu, na to, aby ju získal. Keď sa streneš s niekým, kto šíri predstavy, mal by si sa naučiť modliť k Bohu: „Ó, Bože, prosím, buď so mnou, osviet ma a veď ma, aby som mohol rozlíšiť tieto slová a tento typ človeka, a tiež mi umožni rozpoznať, či v sebe mám nejaké predstavy týchto ľudí.“ Potom, po modlitbe, choď a zaži túto záležitosť. Samozrejme, bude to tiež čas, keď budeš skúšaný, pokiaľ ide o to, koľko pravdy skutočne chápeš a

aké veľký je tvoj duchovný vzrast. Keď niekto šíri predstavy, nie je veľmi problematické, ak ich počuješ, no nemáš v sebe žiadnu vnútornú reakciu ani myšlienky a namiesto toho si len ako rádio, čo prijíma akékoľvek predstavy, ktoré tento človek vyjadruje a šíri, bez akéhokoľvek odolávania, bez schopnosti odmietnuť ich a ešte viac bez akejkol'vek schopnosti rozlíšiť ich? Keď niektorí ľudia počujú, ako niekto vyjadruje predstavy, cítia vo svojich srdciach, že to, čo sa hovorí, je nesprávne, a chcú s touto osobou hovoriť v duchovnom spoločenstve a diskutovať, no nevedia, ako sa vhodne vyjadriť alebo ako by tú osobu mali odhaliť a rozobrať. Tiež sa boja, že ak sa im nepodarí účinne argumentovať, celí sčervenajú a potom stratia tvár a ocitnú sa v trápnej situácii, keď budú nakoniec porazení. No cítia sa aj neochotní nechať to tak bez diskusie a myslia si: „Počúval som veľa kázni a dosť som pochopil, tak prečo mi chýbajú slová na to, aby som im to vyvrátil? Nemám žiadne predstavy o Bohu a mám v Neho skutočnú vieru, tak prečo teraz nedokážem jasne vysvetliť veci, keď je čas vyvrátiť ich bludy?“ Sledujú, ako osoba šíriaca predstavy hovorí stále viac a ako sa jej slová stávajú čoraz poburujúcejšími a odpornejšími, ale jednoducho ich nedokážu vyvrátiť ani rozobrať, nie sú schopní vstať a odhaliť ich, a už vôbec ich nedokážu zastaviť, čo ich vnútorne veľmi znepokojuje a trápi. Až v tomto momente si uvedomia, že ich duchovný vzrast je príliš malý, a vidia, že ich chápanie pravdy sa ešte nesformovalo do úplného a správneho názoru, no sú to len nejaké útržkovité frázy, roztrúsené kúsky svetla a myšlienok a vôbec žiadne skutočné poznanie pravdy. Veľmi dobre vedia, že táto osoba šíri predstavy, zavádza ľudí a je pochybovačom, a chcú ju odhaliť a vyvrátiť jej názory. Akurát im chýba vhodný a silný jazyk na to, aby to urobili. Dokážu len povedať: „Všetko, čo Boh robí, je dobré; musíš to prijať. Boh je svätý a dokonalý; vôbec nie je taký, ako hovoríš. Boh je nad všetkým zvrchovaný a ľudia sú stvorené bytosti. Mali by sa podriaďovať Bohu. Ľudia podriadením sa Bohu nič nestratia.“ Dokážu vysloviť len tieto povrchné teórie, ktoré vôbec netrafia do čierneho. Po zažití tejto zvláštnej udalosti si uvedomia, že ich duchovný vzrast je príliš malý, a myslia si: „Prečo som taký neschopný? Zvyčajne dokážem donekonečna hovoriť o vznešených učeniach a hovorím celkom výrečne. Na zhromaždení dokážem bez problémov hovoriť hodinu a bez mihnutia oka napísať tri až päť strán poznámok ku kázni. Cítim sa v tom veľmi sebaisto.

Ale prečo nie som ostrážitý a nijak nereagujem, keď čelím niekomu, kto takto šíri predstavy, súdi Boha a rúha sa Mu? Prečo nedokážem podať silné odhalenie a protiargumenty?“ Čo z toho zistia? Nejde tu o to, že si uvedomia, že nerozumejú pravde? Je toto uvedomenie dobrá alebo zlá vec? (Dobrá vec.) Konečne objavia svoj skutočný duchovný vzrast. Keby sa nestretli s niekým, kto šíri predstavy, možno by si stále mysleli, že majú duchovný vzrast, rozumejú pravde, majú schopnosť rozlišovať, vidia všetko jasne, dokážu kázať rôzne duchovné učenia a dokážu s veľkou znalosťou hovoriť v duchovnom spoločenstve o každej pravde. Lenže keď čelia niekomu, kto šíri predstavy, napriek vedomiu, že je to nesprávne, sa ocitnú bezmocní, neschopní čokoľvek urobiť a nakoniec porazení. Je to trápne? Je to veľkolepá záležitosť? (Nie.) Ako by sa to teda malo vyriešiť? Ak nemáš správne slová na to, aby si sa s nimi hádal, a tiež sa chceš vyhnúť trápnosti a pevne vytrvať vo svojom svedectve, aby si úplne zahanbil a porazil satana, čo by si mal urobiť? Povieť vám účinnú metódu: Ak vidíš, že donekonečna šíria predstavy a väčšina ľudí nemá schopnosť rozlišovať a je nimi ovplyvnená, ale nedokážeš ich premôcť argumentmi, potom je čas zložiť rukavičky; buchni do stola a povedz: „Buď ticho! O čom to hovoríš? Možno ťa nedokážem premôcť argumentmi, ale viem, že si pochybovač! Pozri sa, čo hovoríš; obsahuje to jediné slovo, ktoré je zosúladené s pravdou? Toľko rokov si si užíval Božiu milosť – povedal si niekedy slovo chvály pre Boha alebo svedectva o Ňom? Máš voči Bohu sťažnosti, tak ak na to máš, choď priamo do tretieho neba a povedz Mu to priamo. Prestaň tu spôsobovať vyrušenia. Teraz ti formálne nariadujem: „Prac sa!“ Trúfli by ste si to povedať? Ide tu o impulzívnosť? (Nie, nejde.) Toto je vyhlásenie satanovi. Len to urobte. Povedzte im: „Prac sa, ty pochybovač! Toľko Božej milosti si si užíval nadarmo, ty nesvedomitý darebák; nie si hodný byť človekom!“ Len dve slová: „Prac sa!“ Ako to znie? Je to silné, ale nemôže sa to používať bezhlavo. Nemali by ste to hovoriť novým bratom a sestrám vo viere, ktorí ešte nerozumejú pravde, ale pochybovačom a satanovým služobníkom môžete bez milosti dávať takéto príkazy: „Toto je Boží dom, domov pravých bratov a sestier a domov tých, ktorí nasledujú Boha. Nie je to domov diablov a satanov. Diabli a satani tu nie sú potrební. Si diabol a satan, tak sa prac!“ Je to vhodné? (Áno.) Nie je to tá najlepšia metóda; túto metódu vás učím len preto, lebo máte malý duchovný vzrast a nemáte ho dosť na

boj so satanom. V skutočnosti to nie je ideálne. Ideálna metóda, ak rozumiete mnohým pravdám a máte skutočnú vieru v Boha aj skutočné poznanie Boha, je, že im to dokážete vyvrátiť a vyvrátite im to tak dôkladne, že sú úplne zahanbení, takže nakoniec všetkým povedia: „Nemôžem si udržať vieru; príliš sa hanbím, aby som sa vám všetkým pozrel do očí. Som diabol a satan; sám opustím cirkev.“ Keďže teraz túto schopnosť nemáte, mali by ste sa k tým, ktorí často šíria predstavy, správať podľa metódy, ktorú som vás naučil.

Viete teraz, ako zaobchádzať s tými, ktorí v cirkvi často šíria predstavy? Dokážete teraz rozlíšiť tých, ktorí šíria predstavy, aby zavádzali ľudí? (Áno.) Aké sú hlavné typy rečí, ktoré šíria predstavy? Jeden typ sa zameriava na Božie slová, ďalší na Božie dielo a ešte ďalší na Božiu povahu a podstatu. Tieto typy rečí siahajú od miernych, ako sú predstavy a nesprávne interpretácie Boha, až po vážne, ako je súdenie, odsudzovanie a rúhanie sa Bohu. Okrem toho existujú aj negatívne a vzdorovité poznámky ľudí, vyjadrujúce veci ako ich sťažnosti, vzdor a nespokojnosť voči Bohu. Stručne povedané, slová, ktorými sa šíria predstavy, majú všetky povahu vzdorovania, súdenia, odsudzovania a rúhania sa Bohu a následkom, ktorý spôsobujú, je, že ľudia sa stávajú voči Bohu podozrievaví a ostražití, zle Ho chápú, vzdávajú sa od Neho a dokonca Ho odmietajú. Tieto by sa mali dať ľahko rozlíšiť.

C. Princípy a cesty na vyriešenie predstáv

Pokiaľ ide o šírenie predstáv, je tu ešte niekoľko vecí, o ktorých treba hovoriť v duchovnom spoločenstve. Niektorí ľudia hovoria: „Pokiaľ ide o šírenie predstáv, v cirkevnom živote musíme praktizovať odhaľovanie a rozbor a obmedziť to. Lenže v priebehu viery v Boha mávame sklon vytvárať si rôzne predstavy, čo je niečo, čo nemôžeme ovplyvniť. Akú cestu praktizovania by sme teda mali nasledovať, pokiaľ ide o predstavy, aby sme mohli praktizovať presne, nespôsobovali v cirkevnom živote vyrušenia a narušenia, nemali negatívny vplyv na ostatných ani nespôsobovali straty v životoch druhých? Ako by sa malo správne konať?“ Nie je fakt, že ľudia majú predstavy? Nie je to nevyhnutné? (Áno.) Niektorí ľudia hovoria: „Len tí, ktorí sa neusilujú o pravdu, si vytvárajú predstavy.“ Je toto tvrdenie správne? Je správne len čiastočne. Aj tí, ktorí sa usilujú o pravdu, si občas môžu vytvoriť predstavy o Bohu, keď sa stretnú s mimoriadnymi situáciami, pretože si vytvoria nejaké predstavy

o Božích slovách a Jeho diele ešte predtým, ako pochopia pravdu a Božie úmysly, a predtým, ako spoznajú Boha. Tieto predstavy sú nejaké mylné ľudské myšlienky, ktoré nie sú v súlade s pravdou. Niektoré predstavy môžu byť v súlade s morálkou, filozofiou, tradičnou kultúrou, etickými teóriami a podobne a na povrchu sa tieto myšlienky môžu zdať správne. Lenže jednoducho nie sú v súlade s pravdou a sú s ňou v rozpore. To je fakt. Ako by mali ľudia čeliť týmto predstavám? Predtým, ako sa ľudia začnú usilovať o pravdu, už so sebou nesú mnoho predstáv, čo sú vrodené predstavy. A v priebehu toho, ako sa usilujú o pravdu, v nich vznikne pomerne veľa nových predstáv v dôsledku meniacich sa prostredí a rôznych kontextov, čo sú získané predstavy. Oba typy predstáv sú veci, ktorým ľudia musia čeliť na svojej ceste viery v Boha. Existuje teda riešenie na vyriešenie predstáv? Existuje cesta praktizovania? Niektorí hovoria: „To sa dá zvládnuť ľahko. Môžeme našim vrodeným predstavám vzdorovať a nemusíme im venovať žiadnu pozornosť. Sme si istí, že keď v procese usilovania sa o pravdu pochopíme pravdu, tieto predstavy budú postupne vyriešené a odstránené. A pokiaľ ide o získané predstavy, spoliehame sa na Boha, že ich vyrieši, a ani nimi nie sme obmedzovaní. Preto sme si dodnes v srdci nevypestovali predstavy, ktoré by mohli viesť k veciam ako odolávanie, rúhanie sa Bohu alebo Jeho odsúdenie.“ Aká je táto metóda praktizovania – tento spôsob čelenia predstavám a zaobchádzania s nimi? Dokáže ich vyriešiť? Má nejaké nevýhody? Je tento postoj k predstavám proaktívny a pozitívny? (Nie.) Má vôbec tento postoj na ľudí nejaký pozitívny vplyv? Ak používaš pasívnu metódu, pri ktorej tieto predstavy ignoruješ, ukladáš ich do najskrytejších častí svojho srdca, potláčaš ich a modlíš sa, kedykoľvek sa objavia, a potom ich považuješ za vyriešené, riešiš ich rovnako vždy, keď sa znova vynoria, a potom na ne nemyslíš a tváriš sa, že nie sú problém, v presvedčení: „Boh, v ktorého verím, je každopádne stále môj Boh, ja som stále Božia stvorená bytosť a Boh je stále môj Stvoriteľ; to sa nezmenilo“ – je to ten najefektívnejší spôsob, ako vyriešiť predstavy? Dosahuje sa tým pozitívny výsledok? Rieši tento druh praktizovania predstavy dôkladne od koreňa? Zjavne nie. Bez ohľadu na to, aké veľké či malé tieto predstavy sú, alebo koľko veľa či málo ich je, pokiaľ existujú v srdciach ľudí, budú mať nejaký negatívny vplyv na ich život-vstup a na ich vzťah s Bohom a budú spôsobovať vyrušenia. Najmä

keď sú ľudia slabí; keď sa stretnú s prostredím, ktoré nedokážu prekonať; keď nerozumejú Božím úmyslom, nemajú cestu praktizovania a nevedia, ako Boha uspokojiť; a keď majú pocit, že nemajú nádej na spásu, tieto predstavy sa v nich rýchlo objavajú, ovládnu ich myšlienky, obsadia ich srdcia a môžu dokonca ovplyvniť ich zotrvanie alebo odchod a cestu, ktorú si zvolia. Môže sa stať, že existuje predstava, o ktorú si sa nikdy nestaral a ktorá ťa nikdy neovplyvnila ani nezlomila – vždy si veril, že si jej pánom a že ju dokážeš ovládať –, ale keď zažiješ určité zlyhanie, prepustenie, vyradenie či prísne Božie disciplinovanie a karhanie alebo máš dokonca pocit, akoby si padol do bezodnej jamy, tá predstava už pre teba nie je len obyčajným doplnkom. Aj keď ju ignoruješ, môže stále vyrušovať a zavádzať tvoje myšlienky a môže dokonca ovládať tvoje myšlienky a názory, tvoj postoj k Bohu a tvoju vieru v Boha. Ak nemáš vhodnú metódu alebo princíp praktizovania, aby si tieto predstavy vyriešil, alebo ak im jasne nerozumieš, tieto predstavy budú miestami ovplyvňovať tvoj život-vstup alebo tvoje okamžité voľby. Môžu dokonca ovplyvniť tvoj vzťah s Bohom a tvoj postoj k Nemu. Aký postoj a metódu by teda mali ľudia prijať, keď čelia rôznym predstavám vznikajúcim v akomkoľvek kontexte, aby sa vyhli ujme a dosiahli pozitívny výsledok? Toto je otázka, o ktorej by sa malo jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve.

Ľudia, ktorí žijú v tele, majú slobodnú vôľu a slobodné myšlienky. A pokiaľ majú ľudia myšlienky, bez ohľadu na to, či sú vzdelaní, akú majú kvalitu alebo akého sú pohlavia, si vytvárajú predstavy. Ak nejaká predstava ovládne tvoju skazenú povahu, budeš sa v dôsledku nej vzpierať Bohu. Preto sa tento problém, že ľudia majú predstavy, musí vyriešiť. Nie sú to len tí, ktorí šíria predstavy, čo si nejaké vytvárajú; ide len o to, že oni svoje predstavy šíria, bezohľadne stoja v odpore voči Bohu a šíria o Ňom rôzne názory a sudy. Ale je pravda, že tí, ktorí nešíria predstavy, žiadne nemajú? Každý má predstavy; to je fakt. Rozdiel je v tom, že tí, ktorí úmyselne šíria predstavy, majú prirodzenosť-podstatu s vrodenným odporom k pravde. Keďže neprijímajú pravdu a dokonca veria, že ich predstavy sú správne a úplne jej zodpovedajú, ak sú ich predstavy v rozpore s pravdou, rozhodnú sa radšej prijať svoje predstavy než pravdu. V tomto zlyhávajú a preto sú obmedzovaní a odsúdení. Prečo teda nie sú odsúdení obyčajní, normálni ľudia, keď si vytvárajú predstavy? Je to preto, lebo väčšina z nich hovorí a koná rozumne a v srdci vedia, že ľudské predstavy nie sú v

súlade s pravdou a sú nesprávne. Hoci svoje predstavy nedokážu okamžite vyriešiť, sú ochotní ich zanechať. Keď sa rozhodnú prijať pravdu, ich vnútorné predstavy sa ňou nahradia a vyriešia; vzdajú sa svojich predstáv a už nimi nie sú ovplyvňovaní, obmedzovaní ani ovládaní. Hoci teda títo ľudia majú predstavy, nešíria ich. Stále môžu normálne konať svoje povinnosti, normálne nasledovať Boha, prijímať Božie slová a Jeho dielo, podriaďovať sa Božej zvrchovanosti a Jeho usporiadaniam a podriaďovať sa Božej spásy. Vždy uznávajú, že sú stvorené bytosti a Boh je Stvoriteľ. Bez ohľadu na to, aké predstavy prechovávajú vo svojich srdciach, si dokážu udržať normálny vzťah s Bohom aj vzťah medzi stvorenou bytosťou a Stvoriteľom, dokážu sa nevzdávať svojich povinností a neopúšťať Božie meno a ich viera v Boha zostáva nezmenená. Hoci je to tak, ak sa predstavy nikdy nevyriešia, stále môžu ľudí zničiť a priviesť ich do záhuby. Preto stále potrebujeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, ako najlepšie čeliť predstavám a riešiť ich.

Čo myslíte, čo sa rieši ľahšie: vrozené predstavy, ktoré majú ľudia predtým, ako uveria v Boha, alebo predstavy, ktoré si ľudia vytvárajú v osobitných prostrediach a kontextoch po tom, čo v Neho uveria? (Vrozené predstavy sa riešia ľahšie.) Predstavy a fantázie, ktoré majú ľudia o Bohu, keď v Neho začnú veriť, sa riešia ľahšie, zatiaľ čo predstavy, ktoré si vytvárajú, keď zažívajú Božie dielo po tom, čo v Neho uverili, sa už neriešia tak ľahko – je to teoretické tvrdenie, ale nakoniec sa nezhoduje so skutočnosťou. Čo znamená „teoretické“? Znamená to, že ľudia odvodzujú tieto druhy záverov na základe filozofie a logiky. Po tom, čo ľudia začnú veriť v Boha a pochopia pravdu o víziách, sa vzdajú niektorých zo svojich predstáv a vyriešia ich. V skutočnosti sa toto vyriešenie dosahuje len na úrovni učenia; zdá sa, akoby tieto predstavy boli vyriešené, ale mnohé predstavy, ktoré si ľudia vytvárajú pri nasledovaní Boha, súvisia s ich vrozenými predstavami. Vrozené predstavy sa spomedzi týchto dvoch typov predstáv teoreticky riešia ľahšie, ale pokiaľ ľudia dokážu prijať pravdu a milovať pozitívne veci a pokiaľ dosiahnu pochopenie pravdy, v skutočnosti sa dajú ľahko vyriešiť oba typy predstáv. Napríklad niektorí z vás hovoria, že vrozené predstavy sa riešia ľahšie, ale môžete sa stretnúť s určitými ľuďmi so skresleným chápaním, ktorí sú veľmi tvrdohlaví, lipnú na nepodstatných detailoch a vrtajú sa v Biblii, duchovných klasikách a výkladoch vykladačov Biblie; títo ľudia ti opakujú veci, ktoré nájdú, a bez

ohľadu na to, ako s nimi hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, ju neprijímajú. Nedokážu prijať čisté kázne, pravdu ani tie správne slová; neprijímajú tieto veci, keď ich počúvajú. Na jednej strane je problém s ich schopnosťou chápania a na druhej strane nemilujú pozitívne veci ani pravdu a namiesto toho milujú byť tvrdohlaví, lipnúť na nepodstatných detailoch a hrať sa s jazykom. Majú radi teórie a teológiu. Môžu takíto ľudia zanechať svoje predstavy? (Nie.) Súdiac podľa faktov a povahy a preferencií takýchto ľudí, nedokážu prijať pravdu. Počiatočné predstavy ľudí sú v skutočnosti veľmi plytké a povrchné a dajú sa veľmi ľahko vyriešiť. Ak má človek normálne myslenie a normálnu schopnosť chápania, môže byť pre neho ľahké zanechať svoje predstavy, keď s ním hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde týkajúcej sa vízií, pokiaľ to pochopí. Ale existuje jeden typ ľudí, ktorí nemajú normálne myslenie, nedokážu pochopiť pravdu a neprijímajú ju. Môžu takíto ľudia zanechať svoje predstavy? (Nie.) Preto sa predstavy takýchto ľudí riešia ťažko. Ak má človek normálny rozum a dokáže prijať pravdu, bez ohľadu na to, aké predstavy o Bohu si vytvorí po tom, čo v Nehu uverí, a v akom prostredí alebo kontexte tieto predstavy vzniknú, sa s Bohom neháda. Hovorí: „Som človek, mám skazené povahy a moje myslenie a konanie môžu byť nesprávne. Boh je pravda a nikdy sa nemýli. Bez ohľadu na to, aké rozumné sú moje myšlienky, sú to stále ľudské myšlienky, pochádzajú od človeka a nie sú pravdou. Ak sú tieto myšlienky v rozpore s Božími slovami alebo pravdou, nezáleží na tom, aké sú rozumné – sú nesprávne.“ Možno práve teraz nevedia, v čom presne sú tieto predstavy nesprávne, tak ako teda praktizujú? Praktizujú podriadenosť, nie sú tvrdohlaví, nelipnú na určitých detailoch a nechajú túto záležitosť tak v presvedčení, že jedného dňa ju Boh zjaví. Niektorí sa ich opýta: „Čo ak ju Boh nezjaví?“ Odpovedia: „Tak sa budem podriaďovať navždy. Boh sa nikdy nemýli a to, čo robí, nikdy nie je nesprávne. Ak to, čo Boh robí, nie je v súlade s ľudskými predstavami, neznamená to, že sa mýli, ale že to ľudia nedokážu pochopiť ani tomu porozumieť. To, čo by teda ľudia mali robiť najviac, nie je podrobne skúmať svoje predstavy, stále sa k nim vracieť, používať ich na hľadanie chýb u Boha a používať ich ako dôvod a výhovorku, aby sa nepodriadili Bohu a vzpierali sa Mu.“ Takto pristupujú k svojim predstavám. Je tento druh praktizovania praktizovaním pravdy? Toto je skutočne praktizovanie pravdy.

Keď si vytvárajú predstavy, neporovnávajú s nimi Boha ani ich nepoužívajú na to, aby Ho podrobne skúmali a overili si, či je Boh pravdivý alebo existuje. Namiesto toho zanechajú svoje predstavy a usilujú sa prijať pravdu a spoznať Boha. No aj keď sa zo všetkých síl snažia spoznať Boha, stále Ho spoznať nedokážu. Čo robia potom? Stále sa podriaďujú a hovoria: „Boh sa nikdy nemýli. Boh je vždy Boh. Boh je Ten, kto vyjadruje pravdu. Boh je zdrojom pravdy.“ Pri riešení týchto predstáv najprv postavia Boha na miesto Boha a seba na miesto stvorených bytostí. Hoci teda svoje predstavy nezanechali alebo ich nevyriešili, ich postoj podriadenosti voči Bohu sa nemení. Tento postoj ich chráni a umožňuje im, aby pred Bohom zostali Bohom uznanými stvorenými bytosťami. Dajú sa teda predstavy takýchto ľudí ľahko vyriešiť? (Áno.) Ako sa to dosiahne? Predpokladajme, že by po stretnutí s nejakou situáciou hovorili takto: „Povedať, že všetko, čo boh robí, je pravda, že je to správne a že boh je všemohúci a nemôže robiť chyby – nie je to nesprávne? Hoci sa hovorí, že boh nemôže robiť chyby, je to len teoretické tvrdenie. V skutočnosti boh robí niektoré veci, ktoré sú neohľaduplné a nie sú v súlade s ľudskými pocitmi. Myslím si, že táto záležitosť nie je celkom v poriadku. A veciam, ktoré nie sú celkom v poriadku, sa nemusím podriaďovať ani ich prijímať, však? Aj keď nepopieram božie meno ani jeho identitu, predstavy, ktoré som si teraz vypestoval, mi teraz umožnili viac a lepšie porozumieť bohu a pochopiť ho – aj boh robí niektoré veci nesprávne a má chvíle, keď robí chyby. Takže odteraz nebudem veriť, keď budú ľudia hovoriť, že boh je spravodlivý, dokonalý a svätý. K týmto tvrdeniam pripojím malý otáznik. Hoci je boh stvoriteľ a ja môžem prijať jeho zvrchovanosť, v budúcnosti musím prijímať selektívne a nemôžem sa zmätene a slepo podriaďovať. Čo ak sa podriadim nesprávne? Neutrpel by som stratu? Nemôžem byť človekom, ktorý sa nerozumne podriaďuje.“ Ak zaobchádzajú s predstavami a s Bohom s týmto postojom, môžu ľahko zanechať svoje predstavy? Je tento druh praktizovania praktizovaním pravdy? (Nie.) Nestal sa vzťah medzi nimi a Bohom problematickým? Nesnažia sa Ho neustále podrobne skúmať? Boh sa stal predmetom ich podrobného skúmania, a nie Zvrchovaným, ktorý vládne nad ich osudom. Hoci uznávajú, že sú stvorenou bytosťou pod nadvládou Stvoriteľa, to, čo robia, nie je plnením si povinností a záväzkov stvorenej bytosti. Nepristupujú ku Stvoriteľovi zo svojej pôvodnej pozície

stvorenej bytosti, ale namiesto toho sa Stvoriteľovi stavajú na odpor, podrobne Stvoriteľa skúmajú a analyzujú Jeho činy a správanie, pričom si podľa vlastného uváženia vyberajú, či sa podriadia a prijímú. Patrí tento postoj a spôsob praktizovania medzi prejavy, ktoré by mal mať niekto, kto prijíma pravdu? Dajú sa ich predstavy vyriešiť? (Nie, nedajú sa vyriešiť.) Nikdy sa nedajú vyriešiť. Je to preto, lebo ich vzťah s Bohom je prekrútený; nie je to normálny vzťah a nie je to vzťah medzi stvorenou bytosťou a Stvoriteľom. Pristupujú k Bohu ako k predmetu podrobného skúmania a neustále Ho podrobne skúmajú. Prijímajú to, čo považujú za správne a dobré, ale vnútorne Bohu odolávajú, bojujú s Ním proti tomu, čo nie je v súlade s ľudskými predstavami, fantáziami alebo preferenciami, a odcudzujú sa Mu. Je takýto človek niekým, kto prijíma pravdu? Na povrchu, v neprítomnosti akýchkoľvek incidentov a bez akýchkoľvek predstáv o Bohu, sa dokážu podriať slovám, ktoré Boh hovorí. No len čo si vypestujú predstavy, ich podriadenosť zmizne; nie je ju nikde vidieť a nedá sa uviesť do praxe. Čo sa tu deje? Je zrejmé, že to nie sú ľudia, ktorí praktizujú pravdu. Neprijímajú Boha ako zdroj pravdy ani ako pravdu samotnú. Pre ľudí, ktorí neprijímajú pravdu, je ťažké zanechať alebo vyriešiť svoje predstavy, a to bez ohľadu na to, kedy vzniknú.

Súdiate podľa obsahu vyššie uvedeného duchovného spoločenstva, ktorý typ predstavy sa podľa vás rieši ľahšie? Závisí to od situácie. U tých, ktorí dokážu prijať pravdu, majú rozum a sú správnymi ľuďmi, sa predstavy dajú vyriešiť ľahko bez ohľadu na to, kedy vzniknú. A predstavy tých, ktorí nedokážu prijať pravdu, sa riešia ťažko bez ohľadu na to, kedy vzniknú. Niektorí ľudia veria v Boha dvadsať alebo tridsať rokov a ani teraz nič, čo povedia, nie je v súlade s pravdou; sú to všetko len slová, učenia a ľudské predstavy. Vôbec nerozumejú žiadnej pravde – môžu zanechať svoje predstavy, keď vzniknú? Ťažko povedať. Ak neprijímajú pravdu, nebudú schopní zanechať svoje predstavy. Ľudia sa nemôžu vyhnúť predstavám. Mysel každého človeka si kedykoľvek môže vytvárať rôzne predstavy, a to či už sú vrodené alebo získané. V srdci každého človeka sú predstavy bez ohľadu na to, koľko rokov verí v Boha. Čo by sa teda malo robiť? Je tento problém jednoducho neriešiteľný? Dá sa vyriešiť a existuje niekoľko princípov, ktoré si treba zapamätať. Tieto princípy sú veľmi dôležité. Keď sa stretnete s takýmito situáciami, praktizujte podľa týchto princípov. Po chvíli praktizovania uvidíš výsledky a vstúpiš do

pravdy-reality. Keď sa objavia predstavy, bez ohľadu na to, o akú predstavu ide, najprv vo svojom srdci pouvažuj a zanalyzuj, či je toto myslenie správne. Ak jasne cítiš, že je toto myslenie nesprávne a skreslené a že sa rúha Bohu, okamžite sa modli, pros Boha, aby ťa osvietil a viedol k poznaniu podstaty tohto problému, a potom na zhromaždení diskutuj o svojom pochopení. Pri získavaní pochopenia a zažívaní vecí sa zameraj na riešenie svojich predstáv. Ak tento spôsob praktizovania neprináša zjavné výsledky, mal by si o tomto aspekte pravdy hovoriť v duchovnom spoločenstve s niekým, kto chápe pravdu, a snažiť sa získať pomoc od iných a riešenia z Božích slov. Prostredníctvom Božích slov a svojich skúseností si postupne overíš, že Božie slová sú správne, a dosiaheš veľké výsledky v otázke riešenia svojich vlastných predstáv. Prijatím a zažívaním takýchto Božích slov a Jeho diela konečne pochopíš Božie úmysly a získaš nejaké poznanie o Jeho povahe, čo ti umožní vzdať sa svojich predstáv a vyriešiť ich. Už Boha nebudeš nesprávne chápať, mať sa pred Ním na pozore ani mať nerozumné požiadavky. Toto platí pre ľahko riešiteľné predstavy. Ale existuje aj iný typ predstáv, ktoré ľudia len ťažko chápu a riešia. Pri predstavách, ktoré sa riešia ťažko, existuje jeden princíp, ktorého sa musíš držať: Nevjadruj ich ani ich nešír, pretože vyjadrovanie takýchto predstáv neprináša ostatným nič dobré a je to vlastne vzpieranie sa Bohu. Ak rozumieš povahe a dôsledkom šírenia predstáv, mal by si to sám dobre zvážiť a nehovoriť nerozvážne. Ak povieš: „Je hrozné držať v sebe slová v cirkvi; mám pocit, že by som mohol prasknúť,“ mal by si stále zvážiť, či je šírenie týchto predstáv skutočne prospešné pre Boží vyvolený ľud. Ak to nie je prospešné a môže to viesť ostatných k tomu, aby mali predstavy o Bohu alebo sa Mu dokonca vzpierali a súdili Ho, neškodíš tým Božiemu vyvolenému ľudu? Škodíš ľuďom; nie je to nijak odlišné od šírenia moru. Ak by si mal skutočne rozum, radšej by si znášal bolesť sám, ako by si šíril predstavy a škodil ostatným. Ak ti je však mučivé držať svoje slová v sebe, mal by si sa modliť k Bohu. Ak sa problém vyrieši, nie je to dobrá vec? Ak so svojimi predstavami súdiš a nesprávne chápeš Boha, aj keď sa k Nemu modlíš, len si tým privolávaš problémy. Mal by si sa modliť k Bohu takto: „Bože, mám tieto myšlienky a chcem sa ich vzdať, ale nedokážem to. Prosím, disciplinuj ma, zjav ma prostredníctvom rôznych situácií a dovoľ mi spoznať, že moje predstavy sú nesprávne. Bez ohľadu na to, ako ma disciplinuješ, som

ochotný to prijať.“ Tento postoj je správny. Keď sa pomodlíš k Bohu s týmto postojom, nebudeš sa cítiť menej stiesnene? Ak sa budeš naďalej modliť, hľadať a prijímať od Boha osvietenie a osvetlenie, pochopíš Božie úmysly, tvoje srdce sa rozjasní a už sa nebudeš cítiť stiesnene. Nebude potom problém vyriešený? Tvoje predstavy, odolávanie a vzdorovitosť voči Bohu väčšinou zmiznú a prinajmenšom nebudeš cítiť potrebu ich vyjadrovať. A ak to stále nefunguje a problém nie je úplne vyriešený, nájdi si niekoho so skúsenosťami, aby ti tvoje predstavy pomohol vyriešiť. Nechaj ho nájsť niekoľko úryvkov Božích slov, ktoré súvisia s riešením tvojich predstáv, a prečítaj si ich desiatky alebo stovky ráz. Možno sa tvoje predstavy úplne vyriešia. Niektori by mohli povedať: „Ak vyjadrím predstavy počas zhromaždenia s bratmi a sestrami, pôjde o šírenie predstáv, takže to nemôžem urobiť. Ale je hrozné držať ich v sebe. Môžem o nich hovoriť so svojou rodinou?“ Ak sú členovia tvojej rodiny aj bratmi a sestrami vo viere, vyjadrenie týchto predstáv v ich prítomnosti by vyrušilo aj ich. Je to vhodné? (Nie.) Ak by to, čo povieš, malo negatívny vplyv na ostatných, škodilo im to a zavádzalo ich to, rozhodne to nesmieš povedať. Namiesto toho sa modli k Bohu, aby problém vyriešil. Pokiaľ sa modlíš a ješ a piješ Božie slová so zbožným srdcom, ktoré hľadá a smáďi po spravodlivosti, tvoje predstavy sa dajú vyriešiť. Božie slová obsahujú úplnú pravdu a dokážu vyriešiť akýkoľvek problém. Záleží len na tom, či dokážeš prijať pravdu, si ochotný praktizovať Božie slová a dokážeš sa vzdať svojich vlastných predstáv. Ak veríš, že Božie slová obsahujú úplnú pravdu, mal by si sa modliť k Bohu a hľadať pravdu na vyriešenie problémov, keď vzniknú. Ak ani po istom čase modlenia sa stále necítiš Božie osvietenie a nedostal si od Neho jasné slová k tomu, čo robiť, ale tvoje predstavy už na teba nevedomky vnútorne nepôsobia, nevyrušujú tvoj život, postupne slabnú, neovplyvňujú tvoj normálny vzťah s Bohom a neovplyvňujú, samozrejme, ani tvoje plnenie povinnosti, nebola potom táto predstava v podstate vyriešená? (Áno.) Toto je cesta praktizovania.

Tí, ktorí nerozumejú pravde, si najprv musia zapamätať, že keď majú predstavy, mali by hľadať pravdu, aby ich vyriešili. Nikdy ich nesmú šíriť ani nedbanlivo hovoriť: „Mám slobodu prejavu. Koniec koncov, sú to moje vlastné ústa; môžem hovoriť, čo chcem, komu chcem a v akomkoľvek prostredí chcem.“ Hovoriť takýmto spôsobom je nesprávne. Niektoré dobré

alebo správne slová nemusia nutne po vyslovení priniesť úžitok druhým, ale slová, ktoré sú predstavami alebo pokúšeniami satana, po vyslovení môžu mať nesmierne následky. Ak máš predstavu, na ktorej vyjadrení trváš, a cítiš, že ti to robí dobre a si vďaka tomu šťastný, tvoje činy budú na základe týchto následkov musieť byť charakterizované ako zlé skutky a Boh ti ich pripíše na ťarchu. Prečo by ti ich pripísal na ťarchu? Bolo ti povedaných mnoho pozitívnych metód, ciest a princípov praktizovania, ale ty si si ich nevybral a namiesto toho si si zvolil cestu, ktorá škodí ľuďom – bolo to úmyselné, však? Je teda prehnané nazývať tvoje konanie zlými skutkami? (Nie.) Môžeš sa plne rozhodnúť, že tento problém vyriešiš sám prostredníctvom skúseností, modlitby k Bohu a hľadania a nebudeš vyťahovať svoje predstavy, aby si vyrušoval a zavádzal ostatných. To je spôsob, ktorý by si mal zvoliť človek so svedomím a rozumom. Prečo si teda nevolíš tento spôsob? Prečo si volíš spôsob, ktorý ubližuje a škodí ostatným? Nie je to to, čo by robil satan? Zlí ľudia robia veci, ktoré škodia ostatným aj im samým. Nenávidí Boh, ak aj ty robíš takéto veci? (Áno.) Aj keď Boh tvoje predstavy neodsúdi, sám musíš hľadať pravdu, aby si svoje predstavy vyriešil, a musíš mať cestu, ako ju praktizovať. Ak je tvojím spôsobom riešenia predstáv ich šírenie, aby si úmyselne zavádzal a zraňoval ostatných a vyrušoval cirkevný život, životvstup aj normálne stavy bratov a sestier, tak je tvoje konanie zlým skutkom. Aké rozhodnutie by mal človek urobiť, keď sa stretne s takouto situáciou? Človek s ľudskou prirodzenosťou, ktorý sa usiluje o pravdu, si nezvolí spôsob, ktorý zavádza ostatných a ubližuje im; zvolí si praktizovanie a dodržiavanie proaktívnych pozitívnych princípov, príde pred Boha, aby sa modlil a hľadal pravdu, a požiada Ho, aby mu problém pomohol vyriešiť. Niektorí hovoria: „Keď prosím Boha, aby mi pomohol, vždy mám pocit, že je Jeho pomoc nehmateľná a neviditeľná. Môžem si namiesto toho zvoliť hľadanie pomoci u ľudí?“ Áno, môžeš si vybrať niekoho, kto viac rozumie pravde a má väčší duchovný vzrast ako ty; niekoho, koho považuješ za schopného vyriešiť tvoj problém bez toho, aby ho tvoje predstavy natoľko vyrušili a ovplyvnili, že by zoslabol; a niekoho, kto zažil podobné problémy a vie ti povedať, ako ich vyriešiť – aj táto cesta je vhodná. Ak si vyberieš niekoho, kto je zvyčajne dosť popletený a ničomu nerozumie, a on ihneď po začutí o tejto záležitosti spôsobí rozruch a bude chcieť predstavy všade rozširovať,

spôsobovať vyrušenia a prestať veriť, tak tvoje konanie neúmyselne vyruší cirkevný život. Nebude potom tvoje konanie charakterizované ako zlý skutok? (Áno.) Pokiaľ teda ide o to, ako by si mal zaobchádzať s predstavami, musíš byť opatrný a obozretný, nesmieš konať zmätene ani impulzívne a rozhodne nesmieš predstavy považovať za pravdu – bez ohľadu na to, aké správne sú ľudské myšlienky, nie sú pravdou. Takto budeš oveľa pokojnejší a tvoje predstavy nebudú môcť spôsobiť žiadne problémy. Mať predstavy nie je nič, čoho by si sa mal báť – pokiaľ hľadáš pravdu, nakoniec sa vyriešia. Niektorí ľudia hovoria: „Ale predstavy sa neriešia ľahko.“ Niektoré predstavy sa naozaj riešia ťažko. Čo teda robiť? Je to jednoduché. Niektoré predstavy sa v myšlienkach a mysliach niektorých ľudí nikdy nevyriešia. To je už fakt, ale bez ohľadu na to, ako ťažko sa predstava rieši, stále nie je pravdou. Pokiaľ tento bod chápeš, problém možno ľahko zvládnuť. Je tu jeden fakt, ktorý vám musím povedať: Boh nevyžaduje, aby každý plne chápal alebo jasne rozumel všetkému, čo robí; nevyžaduje, aby každý poznal pravdu, ktorá je v tom obsiahnutá, alebo to, prečo koná určitým spôsobom. Toto nie je to, čo si Boh želá; nevyžaduje od ľudí tieto štandardy. Ak je tvoja kvalita dostatočne dobrá, je dobrá aj akákoľvek úroveň porozumenia, ktorú dosiahneš – len rob, čo je v tvojich silách. Ak nedokážeš porozumieť, s vekom sa tvoje skúsenosti budú neustále prehlbovať, a ako ich postupne nahromadiš viac, bude sa postupne prehlbovať aj tvoje chápanie pravdy a tvojich predstáv bude ubúdať. Väčšina ľudí však nie je schopná pochopiť niektoré mimoriadne záležitosti a nikdy im neporozumie. Núti ich Boh, aby týmto záležitostiam porozumeli? Nenúti; Boh im porozumenie násilne nevnučuje. Napríklad všetko, čo Boh stvoril, obsahuje mnoho tajomstiev, ktoré ľudia chcú poznať, ale nemôžu. On sa však v Božích slovách a vo svojom diele zameriava len na vyjadrovanie pravdy, aby očistil a spasil ľudí. Ostatné záležitosti spomína zriedka, a aj keď tak občas urobí, je to len stručne; Boh tieto záležitosti ľuďom nikdy podrobne nevysvetľuje. Prečo nie? Pretože im ľudia nepotrebujú rozumieť. Na jednej strane Boh v diele, ktoré koná na ľuďoch, zjavuje svoju povahu-podstatu. A na druhej strane má svoje myšlienky, plány, zdroje a ciele pre veci, ktoré robí, spôsoby a metódy, ktoré používa pri práci na rôznych ľuďoch, spôsoby a metódy, ktorými má zvrchovanosť nad všetkým, a tak ďalej. Boh nikdy nepovedal, že ľudia musia pochopiť všetky pravdy a vstúpiť do nich, aby

mohli byť považovaní za spasených. Je to preto, lebo Boh je príliš všemohúci! Jeho spôsoby konania, hovorenia, práce a zvrchovanosti nad všetkým prirodzene odhaľujú Jeho povahu, podstatu, identitu a tak ďalej. Aj keď Boh prirodzene zjavuje to, čo má a čím je, nevyžaduje, aby ich ľudia všetky pochopili alebo im porozumeli. Je to preto, lebo Boh bude vždy Bohom a je všemohúci, zatiaľ čo stvorené ľudstvo je nepatrné a úplne bezmocné; medzi človekom a Bohom je priepastný rozdiel! Preto je úplne normálne, že si ľudia o Bohu vytvárajú nejaké predstavy a výmysly. Boh si to neberie k srdcu, ale ty si to vždy berieš tak vážne a tvrdohlavo sa na to upínaš. Tento prístup nebude fungovať. Ak si niekým, kto sa usiluje o pravdu a má vysokú kvalitu, a pokiaľ chápeš pravdu a máš skutočné poznanie o Bohu, tieto predstavy a výmysly sa prirodzene vyriešia. Ak sa neusiluješ o pravdu a bez ohľadu na to, kto o nej s tebou hovorí v duchovnom spoločenstve, ju neprijímaš a vždy sa držíš svojich predstáv, aký to bude mať následok? Následkom bude, že aj keď dosiahneš koniec svojho života alebo bod, keď sa Božie dielo úplne skončí, nezískaš pravdu, no tvoje predstavy a výmysly ťa privedú k smrti. Aj keby si videl zjavenie Božieho duchovného tela, stále by si nedokázal vyriešiť svoje predstavy a výmysly o Bohu. Povedal by ti Boh všetky fakty a to, čo je pravdivé, len preto, že nedokážeš vyriešiť tieto predstavy? Na jednej strane to nemusí robiť a na druhej strane je tu fakt, že ľudský mozog a myseľ nemajú obrovskú kapacitu potrebnú na prijatie týchto vecí. Dielo, ktoré Boh koná, presahuje ľudské predstavy aj všetky veci. V porovnaní s tým všetkým sú ľudia ako zrnko piesku na pláži. Tento opis sa približuje faktom a možno ho považovať za primeraný. Aj keby ti Boh chcel povedať všetko, máš kapacitu to všetko prijať? Niektorí ľudia hovoria: „Prečo by som to všetko nemohol prijať? Keby Boh povedal viac, mohol by som viac pochopiť a získať a bol by som v tom prípade uprednostnený!“ To je nespĺniteľný sen; preceňuješ svoju vlastnú kapacitu. Takto to v skutočnosti nie je. V Božích očiach sú veci, ktoré ti hovorí, veľmi jednoduché a zrejme a sú to veci, ktoré ľudia dokážu pochopiť. V skutočnosti je mnoho vecí, o ktorých Boh nehovoril, pretože im ľudia nedokážu porozumieť. Je teda úplne normálne, že sa niektoré tvoje predstavy nakoniec nedajú vyriešiť. Veci, ktoré Boh potrebuje, aby si pochopil, ktoré ti chce povedať alebo ktoré dokážeš uniesť a pochopiť, pochopíš. A pokiaľ ide o veci, ktoré nedokážeš uniesť alebo pochopiť a do ktorých tvoje fyzické oči nevidia,

bolo by to zbytočné a mrhanie úsilia, aj keby ti ich Boh povedal. Preto ti Boh tieto veci nehovorí. Čo sa týka takýchto predstáv, aj keď do času, kým zomrieš alebo kým sa Božie dielo neskončí, stále nerozumieš, čo to ovplyvňuje? Ovplyvňuje to tvoju podriadenosť Bohu? Ovplyvňuje to tvoje zaujatie úlohy stvorenej bytosti? Ovplyvňuje to tvoje poznanie Božej identity a podstaty? Ak ťa to nijako neovplyvní, budeš spasený. Treba teda tento druh predstavy ešte riešiť? Netreba. Toto je posledný druh predstavy, a to ten, ktorý sa nedá vyriešiť ani v okamihu smrti. Niektorí ľudia hovoria: „Ó, Bože, stále nerozumiem tomuto dielu, ktoré si vykonal, týmto slovám, ktoré si povedal, a tomuto prostrediu, ktoré si pripravil. Môžeš mi to povedať predtým, ako zomriem, aby som mohol zomrieť v pokoji?“ Boh takéto žiadosti ignoruje. Môžeš ísť v pokoji; v duchovnej sfére všetko pochopíš.

Boh má svoj vlastný štandard na spásu ľudí; nie je založený na tom, ako dobre si vyriešil svoje predstavy alebo koľkých si sa vzdal. Namiesto toho je založený na tom, akú bázeň pred Ním máš, aký si Mu podriadený a či sa Ho skutočne bojíš a podriaďuješ sa Mu, alebo nie. Všetko, čo Boh robí, má zmysel, a či sa ti to prijíma ľahko, alebo ťa ťažko a pravdepodobne to v tebe vyvolá predstavy, Božia identita sa v dôsledku toho v žiadnom prípade nemení; On bude vždy Stvoriteľom a ty budeš vždy stvorenou bytosťou. Ak ťa nedokáže obmedzovať žiadna predstava a stále si s Bohom udržiavať vzťah stvorenej bytosti a Stvoriteľa, si pravá Božia stvorená bytosť. A ak dokážeš nebyť ovplyvnený ani vyrušený žiadnou predstavou, ak si schopný skutočnej podriadenosti Bohu z hĺbky svojho srdca a ak bez ohľadu na to, či je tvoje chápanie pravdy hlboké alebo plytké, dokážeš odložiť predstavy bokom a nenechať sa nimi obmedzovať v čírom presvedčení, že Boh je pravda, cesta a život, že bude naveky Bohom a že to, čo robí, nikdy nie je nesprávne, môžeš byť spasený. V skutočnosti je duchovný vzrast každého človeka obmedzený. Koľko vecí sa zmestí do mozgu ľudí? Dokážu pochopiť Boha? To je zbožné pranie! Nezabudni: ľudia budú pred Bohom vždy batolatami. Ak si myslíš, že si múdry, a ak sa vždy snažíš hrať na múdreho, prísť všetkému na koreň a myslíš si: „Ak tomu nedokážem porozumieť, nemôžem uznať, že si môj boh, nemôžem prijať, že si môj boh, a nemôžem uznať, že si stvoriteľ. Ak nevyriešiš moje predstavy, si na omyle, ak si myslíš, že ťa uznám za boha, prijmem tvoju zvrchovanosť a podriadim sa ti,“ je to problematické. Prečo?

Boh sa s tebou pre takéto veci neháda. Voči človeku vždy bude konať takto: Ak neprijmeš, že Boh je tvoj Boh, On zas neprijme, že si jedna z Jeho stvorených bytostí. Keď Boh neprijme, že si jedna z Jeho stvorených bytostí, v dôsledku tvojho postoja k Nemu nastane zmena vo vašom vzťahu. Ak sa nedokážeš podriaďovať Bohu, prijať Jeho identitu a podstatu a prijať všetko, čo robí, nastane zmena v tvojej identite. Si ešte stvorená bytosť? Boh ťa neuznáva; nemá zmysel sa hádať. A ak nie si stvorená bytosť a Boh ťa nechce, máš ešte nádej na spásu? (Nie.) Prečo ťa Boh nepovažuje za stvorenú bytosť? Nedokážeš si plniť zodpovednosti a povinnosti, ktoré by stvorená bytosť mala, a nepristupuješ k Stvoriteľovi z pozície stvorenej bytosti. Ako s tebou teda Boh bude zaobchádzať? Ako sa na teba bude pozeráť? Boh sa na teba nebude pozeráť ako na stvorenú bytosť, ktorá je na požadovanej úrovni, ale ako na zvrhlika, diabla a satana. Nemyslel si si, že si múdry? Ako to, že si si zo seba urobil diabla a satana? To nie je múdrosť, ale hlúposť. Čo tieto slová pomáhajú ľuďom pochopiť? Že ľudia musia pred Bohom poznať svoje miesto. Aj keď máš na svoje predstavy dôvod, nemysli si, že vlastniš pravdu a že máš kapitál na to, aby si Bohu niečo hlasno vykrikoval a vymedzoval Ho. Nech robíš čokoľvek, nebuď taký. Keď raz stratiš svoju identitu stvorenej bytosti, budeš zničený – nie je to žart. Práve preto, že si ľudia pri predstavách volia rôzne prístupy a prijímajú rôzne riešenia, sú výsledky úplne odlišné.

Máte princípy, ako v súvislosti s predstavami praktizovať? Chránia vás tieto princípy, aby ste si mohli správne počínať ako stvorené bytosti? Je táto cesta dobrá? (Áno.) Tak to zhrňte. (Ak ide o relatívne ľahko riešiteľnú predstavu, musíme sa modliť, hľadať a nájsť v Božích slovách pravdu, ktorá tento typ predstavy rozoberá, a môžeme tiež hovoriť v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami, ktorí rozumejú pravde. Takto budeme schopní prezrieť mylné aspekty predstavy a tým ju vyriešiť. Sú aj niektoré predstavy, ktoré sa neriešia ľahko, ale nesmieme sa ich držať. Musíme mať postoj prijímania pravdy a podriadenia sa Bohu a vedieť, že sme stvorené bytosti a že to, čo Boh robí, je určite správne a len sme si to neuvedomili. Či už rozumieme, alebo nie, nemôžeme šíriť predstavy. Mali by sme sa naučiť často sa modliť k Bohu a hľadať, a postupne sa aj tieto predstavy budú dať vyriešiť. V tretej situácii sa môže stať, že niektoré predstavy nakoniec zostanú nevyriešené. Pokiaľ nás v takýchto prípadoch tieto predstavy neobmedzujú a

nešírime ich, je to v poriadku. A aj keď sa tieto predstavy nakoniec nevyriešia, pokiaľ sa ich nedržíme a nepáchame následkom nich zlo, Boh nás neodsúdi a neovplyvní to našu spásu.) Koľko princípov je celkovo? (Tri.) Celkovo sú tri princípy. Všetky ste si ich zapísali, áno? Keď porozumiete pravde a pochopíte princípy, vaše predstavy sa prirodzene vyriešia. Nesmiete dovoliť, aby vám predstavy prekážali alebo vás potkýnali; riešte tie, ktoré sa dajú vyriešiť, najlepšie ako viete a pri tých dočasne neriešiteľných sa nimi aspoň nenechajte ovplyvniť. Nemali by brániť tvojmu vykonávaniu povinnosti ani ovplyvňovať tvoj vzťah s Bohom. Tvojím minimálnym štandardom je, že nesmieš šíriť predstavy, páchať zlo, spôsobovať narušenia alebo vyrušenia alebo konať ako satanov služobník alebo nástroj. Ak sa niektoré predstavy bez ohľadu na to, koľko úsilia vynaložíš, dajú vyriešiť len povrchné a nie úplne, tak ich jednoducho ignoruj. Nedovoľ, aby predstavy ovplyvnili tvoje úsilie o pravdu alebo tvoj život-vstup. Osvoj si tieto princípy a za normálnych okolností budeš chránený. Ak si niekto, kto prijíma pravdu, miluje pozitívne veci, nie je zlý človek, nechce spôsobovať narušenia alebo vyrušenia ani ich úmyselne nespôsobuje, pri zvyčajnom stretnutí sa s problémom vzniku predstáv budeš vo všeobecnosti chránený. Najzákladnejším princípom praktizovania je toto: Ak vznikne predstava, ktorá sa rieši ťažko, neponáhľaj sa na základe nej konať. Najprv počkaj a hľadaj pravdu, aby si ju vyriešil, a ver, že to, čo Boh robí, nemôže byť nesprávne. Pamätaj si tento princíp. Okrem toho neodkladaj svoju povinnosť ani nedovoľ, aby predstava ovplyvnila tvoje vykonávanie povinnosti. Ak máš predstavy a myslíš si: „Touto povinnosťou sa len tak prebijem; mám zlú náladu, takže pre teba neurobím dobrú prácu!“, nie je to dobré. Len čo sa tvoj postoj zmení na negatívny a povrchný, stáva sa to problematickým; sú za tým predstavy, ktoré v tebe pôsobia. A keď v tebe pôsobia predstavy a ovplyvňujú tvoje vykonávanie povinnosti, znamená to, že už sa vlastne v tomto bode tvoj vzťah s Bohom zmenil. Niektoré predstavy môžu ovplyvniť tvoje vykonávanie povinnosti, čo je vážny problém, a musia sa okamžite vyriešiť. Iné predstavy neovplyvňujú tvoje vykonávanie povinnosti ani tvoj vzťah s Bohom, takže to nie sú veľké problémy. Ak môžu predstavy, ktoré si vytvoríš, ovplyvniť tvoje vykonávanie povinnosti a spôsobiť, že pochybuješ o Bohu, nekonáš svoju povinnosť usilovne – dokonca cítiš, že za nekonanie povinnosti neponesieš žiadne následky –, a nemáš

žiadnu bázeň ani bohabojné srdce, je to nebezpečné. Znamená to, že upadneš do pokušenia a satan ťa oklame a zajme. Tvoj postoj k tvojim predstavám a rozhodnutia, ktoré urobíš, sú kľúčové; bez ohľadu na to, či sa predstavy dajú vyriešiť a do akej miery sa dajú vyriešiť, to nesmie zmeniť normálny vzťah medzi tebou a Bohom. Na jednej strane by si mal byť schopný podriaďiť sa všetkým prostrediam, ktoré Boh ovláda, a potvrdiť, že všetko, čo Boh robí, je správne a zmysluplné – toto poznanie a tento aspekt pravdy by sa pre teba nikdy nemali zmeniť. A na druhej strane nesmieš odložiť povinnosť, ktorú ti Boh zveril, a nesmieš sa jej zbaviť. Ak vnútri ani navonok neodolávaš, neodporuješ ani nevzdoruješ Bohu, Boh uvidí len tvoju podriadenosť a to, že čakáš. Môžeš mať stále predstavy, no Boh nevidí tvoju vzdorovitosť. A keďže v tebe nie je žiadna vzdorovitosť ani odolávanie, Boh ťa stále považuje za jednu zo Svojich stvorených bytostí. No ak je tvoje srdce naopak plné sťažností a vzdoru, hľadáš príležitosť na odplatu, nechceš konať svoju povinnosť a chceš sa jej radšej zbaviť – dokonca až do tej miery, že v tvojom srdci sú všelijaké sťažnosti na Boha a v priebehu konania tvojej povinnosti sa odhaľujú určité prejavy vzdoru a nevôle – potom sa v tomto čase tvoj vzťah s Bohom už veľmi zmenil. Už si opustil svoju pozíciu stvorenej bytosti; nie si viac stvorená bytosť, no stal si sa prostredníkom diablov a satana – a tak ti Boh nepreukáže žiadnu láskavosť. Keď sa niekto dostane do tohto bodu, blíži sa k nebezpečnému územi. Aj keď Boh nič neurobí, ten človek nebude schopný obstať v cirkvi. Ľudia si teda vo všetkom, čo robia – najmä keď ide o problémy, ako je riešenie predstáv –, musia dávať pozor, aby nerobili veci, ktoré urážajú Boha, ktoré Boh odsudzuje alebo ktoré ubližujú či škodia ostatným. To je princíp.

Problém s tým, že ľudia majú predstavy o Bohu, nie je malá záležitosť! Je kľúčové, aby si ľudia udržiavali normálny vzťah s Bohom, ale tento vzťah najviac ovplyvňujú práve ich predstavy. Normálny vzťah s Bohom sa dá udržať len vtedy, keď sa vyriešia predstavy ľudí o Bohu. V súčasnosti má mnoho ľudí vážny problém. Bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, a hoci pri vykonávaní povinností dokážu znášať utrpenie a platiť cenu, ich predstavy sa po celý čas nedajú úplne vyriešiť. To vážne ovplyvňuje ich vzťah s Bohom a priamo vplýva na ich lásku k Nemu a podriadenosť, ktorú k Nemu majú. Bez ohľadu na to, aké predstavy si ľudia o Bohu vytvorili, je

to teda vážna záležitosť, ktorá sa nesmie prehliadať. Predstavy sú ako múr; oddeľujú ľudí od Boha, čím spôsobujú, že nemajú súvis s Jeho dielom spásy. A tak je to, že ľudia majú predstavy o Bohu, veľmi vážny problém, ktorý sa nedá ignorovať! Ak majú ľudia predstavy a nedokážu pohotovo hľadať pravdu a vyriešiť ich, môže to ľahko viesť k negativite, odolávaniu a dokonca nepriateľstvu voči Bohu. Môžu potom ešte prijať pravdu? Ich život-vstup sa zastaví. Cesta zažívania Božieho diela je nerovná a hrbolatá. A keďže ľudia majú skazené povahy, môžu zísť na mnohé vedľajšie cesty a v akejkolvek situácii si nakoniec môžu vytvoriť predstavy. Ak sa tieto predstavy nevyriešia hľadaním pravdy, ľudia sa môžu vzpierať Bohu, vzdorovať Mu a kráčať cestou nepriateľstva voči Nemu. Keď už sa ľudia vydajú na cestu antikristov, myslíte si, že im zostáva nejaká šanca na spásu? V tom bode sa to už nedá ľahko zvládnuť a nezostane im žiadna šanca. Predtým ako ťa Boh odmietne ako Svoju stvorenú bytosť, by si sa teda mal naučiť, ako byť Jeho stvorenou bytosťou. Nepokúšaj sa podrobne skúmať Stvoriteľa ani zistiť, ako dokázať a overiť si, že Boh, v ktorého veríš, je Stvoriteľ. Toto nie je tvoja povinnosť ani tvoja zodpovednosť. To, o čom by si mal každý deň v srdci premýšľať a uvažovať, je, ako si plniť svoje povinnosti a stať sa stvorenou bytosťou, ktorá je na požadovanej úrovni, a nie, ako dokázať, či je Boh Stvoriteľ a skutočne Boh. Nemal by si podrobne skúmať, čo Boh urobil a či sú Jeho činy správne alebo nie. Toto nie sú veci, ktoré by si mal podrobne skúmať.

19. júna 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (17)

Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (piata časť)

Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život

IX. Ventilovanie negativity

Dnes pokračujeme v našom duchovnom spoločenstve o dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ Pokiaľ ide o rôzne narušenia a vyrušenia, ktoré vznikajú v cirkevnom živote, minule sme si v duchovnom spoločenstve povedali o ôsmom probléme, teda o šírení predstáv, a dnes v ňom budeme hovoriť o deviatom, ktorým je ventilovanie negativity. Ventilovanie negativity je tiež niečo, čo často počuť v každodennom živote. A podobne by sa mali obmedziť a zastaviť aj skutky alebo výroky ventilujúce negativitu, ktoré sa objavia v cirkevnom živote, pretože ventilovanie negativity nikoho nebuduje a skôr ľudí ovplyvňuje, vyrušuje a spôsobuje im stratu. Preto je ventilovanie negativity negatívna vec, ktorá sa svojou povahou podobá iným spôsobom správania, činom a výrokom, čo vyrušujú cirkevný život; môže tiež vyrušovať ľudí a mať nepriaznivé dopady. Nikto nemôže budovať ostatných ani im prinášať úžitok ventilovaním negativity; to prináša len škodlivé účinky a môže tiež u ľudí ovplyvniť ich normálne vykonávanie povinností. Keď sa teda v cirkvi vyskytne ventilovanie negativity, malo by sa podobne zastaviť a obmedziť a nemalo by sa to tolerovať ani podporovať.

A. Čo je ventilovanie negativity

Najprv sa pozrime, ako treba ventilovanie negativity chápať a rozlišovať. Ako sa dá rozlíšiť ventilovanie negativity? Ktoré z výrokov a prejavov ľudí sú ventilovaním negativity? Negativita, ktorú ľudia ventilujú, v prvom rade nie je pozitívna; je to negatívna vec, ktorá je v rozpore s pravdou, a je to niečo, čo vychádza z ich skazenej povahy. Skazená povaha vedie k ťažkostiam pri praktizovaní pravdy a podriaďovaní sa Bohu – a práve v dôsledku týchto ťažkostí sa v ľuďoch prejavujú negatívne myšlienky a iné negatívne veci. Tieto veci vznikajú v kontexte snahy ľudí praktizovať pravdu a sú to myšlienky a názory, ktoré ich ovplyvňujú, prekážajú im v praktizovaní pravdy a sú úplne negatívne. Bez ohľadu na to, ako veľmi sú tieto negatívne myšlienky a názory v súlade s ľudskými predstavami a ako rozumne znejú, nevychádzajú z chápania Božích slov, a už vôbec nie sú skúsenostným poznaním Jeho slov. Namiesto toho ich vytvára ľudská myseľ a vôbec nie sú v súlade s pravdou. Preto sú aspektmi negativity a negatívnymi vecami. Úmyslom ľudí, ktorí ventilujú negativitu, je nájsť mnoho objektívnych dôvodov pre svoje zlyhanie pri praktizovaní pravdy, aby si získali súcit a pochopenie ostatných. Tieto negatívne výroky v rôznej miere ovplyvňujú a podkopávajú iniciatívu ľudí pri praktizovaní pravdy a mnohým v tom dokonca môžu zabrániť. Tieto dôsledky a negatívne účinky nám ešte viac umožňujú charakterizovať tieto veci ako niečo negatívne, čo odporuje Bohu a je úplne nepriateľské voči pravde. Niektorí ľudia nedokážu preniknúť k podstate negativity a myslia si, že i častá negativita je normálna a nemá veľký vplyv na úsilie ľudí o pravdu. Tento spôsob myslenia je nesprávny; negativita má v skutočnosti veľmi veľký vplyv, a ak sa pre niekoho stane priveľkou záťažou na to, aby ju niesol sám, môže to ľahko viesť k zrade. Tento hrozný dôsledok nie je spôsobený ničím iným ako negativitou. Ako by sa teda malo ventilovanie negativity rozlišovať a chápať? Jednoducho povedané, ventilovať negativitu znamená zavádzať ľudí a brániť im v praktizovaní pravdy; ide o použitie jemných taktík a zdanlivo normálnych metód na zavádzanie ľudí a na to, aby sa potkli. Je to pre nich škodlivé? V skutočnosti im to nesmierne škodí. A tak je ventilovanie negativity niečo negatívne, čo Boh odsudzuje – to je to najjednoduchšie vysvetlenie ventilovania negativity. Čo je teda negatívnou zložkou ventilovania negativity? Ktoré veci sú negatívne a môžu

mať nepriaznivý dosah na ľudí aj spôsobiť vyrušenie a škodu v cirkevnom živote? Čo zahŕňa negativita? Ak ľudia čisto chápu Božie slová, budú slová, ktoré hovoria v duchovnom spoločenstve, obsahovať nejakú negativitu? Ak majú ľudia postoj skutočnej podriadenosti voči okolnostiam, ktoré im Boh pripravil, bude ich poznanie o týchto okolnostiach obsahovať nejakú negativitu? Keď sa so všetkými podelia o svoje skúsenostné poznanie, bude toto poznanie obsahovať nejakú negativitu? Určite nie. A ak od Boha dokážu prijať čokoľvek, čo sa deje v cirkvi alebo okolo nich, a mať správny prístup a postoj hľadania a podriadenosti, bude ich poznanie, chápanie a skúsenosť s tým, čo sa deje, obsahovať nejakú negativitu? (Nie.) Rozhodne nebude. Keď sa na to pozrieme z týchto hľadísk, čo presne je negativita? Ako ju možno chápať? Neobsahuje negativita veci takej povahy, ako je neposlušnosť, nespokojnosť, sťažnosti a zatrpknutosť ľudí? Závažnejšie prípady negativity zahŕňajú aj odolávanie, vzdor a dokonca hlasné búrenie sa. Vyjadrovanie poznámok, ktoré obsahujú tieto prvky, možno charakterizovať ako ventilovanie negativity. Súdiac podľa týchto prejavov, je v srdci človeka pri ventilovaní negativity nejaká podriadenosť Bohu? Určite nie. Je tam nejaká ochota vzdorovať telu a vyriešiť svoju negativitu? Nie – nie je tam nič iné ako odolávanie, vzdorovitosť a odpor. Ak sú srdcia ľudí naplnené týmito vecami – ak ich tieto negatívne veci ovládli –, vyvolá to odolávanie, vzdorovitosť a vzdor voči Bohu. A ak je to tak, budú ešte schopní praktizovať pravdu a podriať sa Mu? Nebudú; stane sa len to, že sa od Boha vzdialia a stanú sa negatívnejšími, a môžu o ňom dokonca pochybovať, popierať Ho a zraďiť Ho. Nie je to nebezpečné? Každý, kto je často negatívny, je schopný ventilovať negativitu a ventilovať negativitu znamená protiviť sa Bohu a popierať Ho; ľudia, ktorí často ventilujú negativitu, teda môžu kedykoľvek a kdekoľvek zraďiť Boha a opustiť Ho.

Súdiac podľa významu slova „negativita“, keď sa človek stane negatívnym, jeho nálada upadne do veľmi sklúčeného stavu a on sa dostane do zlého duševného rozpoloženia. Jeho nálada je plná negatívnych prvkov, chýba mu postoj, s ktorým by aktívne napredoval a snažil sa ísť vpred, chýba mu pozitívna aktívna spolupráca a hľadanie, a už vôbec neprejavuje žiadnu ochotnú podriadenosť, no skôr neuveriteľne skormútenú náladu. Čo predstavuje skormútená nálada? Predstavuje pozitívne aspekty ľudskej prirodzenosti? Predstavuje svedomie a rozum? Predstavuje život s dôstojnosťou – život v

rámci dôstojnosti ľudskej prirodzenosti? (Nie.) A ak nepredstavuje tieto pozitívne veci, čo teda predstavuje? Môže predstavovať nedostatok pravej viery v Boha, ako aj nedostatok odhodlania a rozhodnosti usilovať sa o pravdu a aktívne napredovať? Môže predstavovať silnú nespokojnosť so súčasnou situáciou, ťažkosti s jej pochopením a neochotu prijať prítomnú situáciu? Môže predstavovať situáciu, v ktorej je srdce človeka naplnené neposlušnosťou, túžbou vzdorovať a túžbou uniknúť súčasnej situácii a zmeniť ju? (Áno.) Toto sú stavy, ktoré ľudia prejavujú, keď čelia súčasnej situácii s negativitou. Skrátka, nech je to akokoľvek, platí, že keď sú ľudia negatívni, ich nespokojnosť so súčasnou situáciou a s tým, čo Boh usporiadal, nie je to isté ako čosi také jednoduché ako len nedorozumenia, neporozumenie, nepochopenie alebo neschopnosť zažiť. Nepochopenie môže byť otázkou kvality alebo času, čo je normálny prejav ľudskej prirodzenosti. Aj neschopnosť zažiť môžu spôsobiť niektoré objektívne dôvody, ktoré sa však nepovažujú za negatívne veci. Niektorí ľudia navyše nie sú schopní zažiť, ale keď čelia veciam, ktorým nerozumejú, do ktorých nevidia alebo ktoré nedokážu pochopiť či zažiť, budú sa modliť k Bohu a hľadať Jeho túžby, čakať na Božie osvetlenie a osvetlenie, aktívne hľadať u iných a byť s nimi v duchovnom spoločenstve. Niektorí ľudia sú však iní; nemajú tieto cesty praktizovania ani takýto postoj. Namiesto toho, aby čakali, hľadali alebo nachádzali niekoho, s kým by boli v duchovnom spoločenstve, si v srdciach pestujú nedorozumenia a pociť, že udalosti a okolnosti, s ktorými sa stretávajú, nie sú v súlade s ich túžbami, preferenciami alebo predstavami, čo vedie k neposlušnosti, nespokojnosti, odolávaniu, sťažnostiam, vzdoru, búreniu sa a iným takýmto negatívnym veciam. Keď si v sebe vypestujú tieto negatívne veci, neprikladajú im veľkú váhu ani nepredstupujú pred Boha, aby sa modlili a uvažovali s cieľom získať poznanie o svojom vlastnom stave a skazenosti. Nečítajú Božie slová, aby hľadali Jeho túžby, ani tieto slová nepoužívajú na riešenie problémov, a už vôbec nehľadajú u iných a nie sú s nimi v duchovnom spoločenstve. Namiesto toho trvajú na tom, že to, čomu veria, je správne a presné, prechovávajúc v srdci neposlušnosť a nespokojnosť a nedokážu sa vymaniť zo zajatia negatívnych emócií. Keď sú v zajatí týchto emócií, možno ich v sebe dokážu dusiť a vydržať deň alebo dva, ale po dlhšom čase v ich mysliach vznikne mnoho vecí vrátane ľudských predstáv

a domnienok, ľudskej etiky a morálky, ľudskej kultúry, tradícií a poznatkov a tak ďalej. Používajú tieto veci na posudzovanie, kalkulovalenie a chápanie problémov, ktorým čelia, a sú úplne chytení v satanovej sieti, čo vedie k vzniku rôznych stavov nespokojnosti a neposlušnosti. Z týchto skazených stavov potom vznikajú rôzne mylné myšlienky a názory a v ich srdciach sa už tieto negatívne veci nedajú ovládať. Vtedy hľadajú príležitosti, ako si tieto veci vyliat' a ventilovať, a keď sú ich srdcia plné negativity, povedia si: „Som vnútri plný negatívnych vecí; nemal by som hovoriť nerozvážne, aby som neublížil iným; ak budem mať chuť hovoriť a nebudem to v sebe vedieť udržať, budem hovoriť k stene alebo sa rozprávať s niečím, čo nerozumie ľudskej reči“? Sú natoľko dobrosrdeční, aby to urobili? (Nie.) Čo teda urobia? Hľadajú príležitosti mať publikum, ktoré prijme ich negatívne názory, poznámky a emócie, a využívajú ho na vyliatie rôznych negatívnych pocitov, ako sú nespokojnosť, neposlušnosť a rozhorčenie, zo svojich srdiec. Veria, že počas cirkevného života nastáva ten najlepší čas na ventilovanie a že je to dobrá príležitosť na vyliatie si negativity, nespokojnosti a neposlušnosti, pretože je tam veľa poslucháčov a ich slová môžu doviesť ostatných k tomu, aby sa stali negatívnymi, a priniesť nepriaznivé dôsledky pre prácu cirkvi. Samozrejme, tí, ktorí ventilujú negatívu, sa nedokážu zdržať ani v zákulisí; vždy si vylejú svoje negatívne reči. Keď ich ventilovanie nepočuje veľa ľudí, zdá sa im to nezaujímavé, no keď sa všetci zhromaždia, sú plní energie. Súdiac podľa emócií, stavov a iných aspektov tých, ktorí ventilujú negatívu, si nedávajú za cieľ pomôcť ľuďom porozumieť pravde, do hĺbky pochopiť, čo je pravdivé, vyjasniť si nedorozumenia alebo pochybnosti o Bohu, spoznať seba samých a svoju vlastnú skazenú podstatu alebo vyriešiť svoje problémy so vzdorovitosťou a skazenosťou, aby Bohu nevzdorovali ani sa Mu neprotivili, ale aby sa Mu podriadili. Ich ciele sú v podstate dvojaké: na jednej strane ventilujú negatívu, aby si vyliali vlastné emócie, a na druhej strane sa snažia vtiahnuť viac ľudí do negativity a do osídiení odolávania a búrenia sa proti Bohu spolu s nimi. Preto by sa čin ventilovania negativity mal v cirkevnom živote absolútne zastaviť.

B. Rôzne stavy a prejavy ľudí, ktorí ventilujú negativitu

1. Ventilovanie negativity pri pocite nespokojnosti s prepustením

Emócie a prejavy negativity sú v podstate tieto. Po tom, čo som o nich hovoril v duchovnom spoločenstve, by sa s nimi ľudia mali porovnať a vidieť, ktoré z ich spôsobov správania, poznámok a metód v reálnom živote sú ventilovaním negativity a aké situácie spôsobujú, že upadajú do negativity, čo vedie k jej ventilovaniu. Povedzte Mi, za akých typických okolností bývajú ľudia negatívni? Aké sú bežné formy negativity? (Keď je niekto prepustený alebo orezaný, v jeho srdci môže vzniknúť určitá negativita.) Prepustenie je jeden scenár a orezanie je ďalší. Prečo vedie prepustenie k negativite? (Niektorí ľudia po prepustení nemajú žiadne sebaopoznanie a myslia si, že ich postavenie viedlo k ich pádu. Hovoria vtedy: „Kto vysoko lieta, nízko padá,“ a vyjadrujú niektoré negatívne názory. Nemajú čisté chápanie toho, že ich prepustili, a v srdci sú neposlušní.) V ich vnútri je neposlušnosť a nespokojnosť, čo sú negatívne emócie. Sťažujú sa? (Áno. Cítia, že znášali ťažkosti, zaplatili cenu, vždy namáhavo pracovali bez toho, aby za to dostali niečo dobré, a napriek tomu boli prepustení. Hovoria preto: „Je ťažké byť vodcom; ktokoľvek sa stane vodcom, má smolu. Nakoniec sú všetci prepustení.“) Šírenie týchto poznámok je ventilovaním negativity. Ak sú len neposlušní a nespokojní, ale nešíria to, ešte to ventilovanie negativity nepredstavuje. No ak sa z neposlušnosti a nespokojnosti postupne vyvinie nálada, pri ktorej sa sťažujú a neuznávajú skutočnosť, že majú slabú kvalitu a neboli schopní vykonávať prácu, a oni potom začnú argumentovať svojou pokrútenou logikou, pričom pri argumentácii vymýšľajú všelijaké tvrdenia, názory, výhovorky, dôvody, vysvetlenia, odôvodnenia a tak ďalej, tak sa vyjadrovanie týchto typov poznámok v podstate rovná ventilovaniu negativity. Niektorí falošní vodcovia, ktorí sú prepustení za to, že nevykonávali skutočnú prácu, prechovávali v srdci neposlušnosť a nespokojnosť, nemajúc vôbec žiadnu podriadenosť a vždy si myslia: „Uvidíme, kto môže zaujať moje miesto vodcu. Ostatní nie sú o nič lepší ako ja; a ak tú prácu nemôžem robiť ja, nemôžu ani oni!“ Čo ich robí neposlušnými? Myslia si, že ich kvalita nie je slabá a urobili veľa práce, tak prečo boli prepustení? Toto sú vnútorné myšlienky falošných vodcov. Neuvažujú o sebe, aby sa spoznali a zistili,

či naozaj vykonali nejakú skutočnú prácu, koľko skutočných problémov vyriešili, alebo či je fakt, že paralyzovali prácu cirkvi. Zriedka zvažujú tieto veci. Nemyslia si, že je problém v tom, že im chýba pravda-realita a že veci nedokážu prekuknúť; veria skôr tomu, že keďže urobili veľa práce, nemali by byť charakterizovaní ako falošní vodcovia. To je hlavný dôvod ich neposlušnosti a nespokojnosti. Vždy si myslia: „Pre koho som mnoho rokov konal svoje povinnosti, každý deň skoro vstával a zostával hore do noci? Po tom, čo som uveril v Boha, som opustil svoju rodinu, zanechal svoju kariéru a dokonca riskoval zatknutie a uväznenie, aby som konal svoje povinnosti. Koľko ťažkostí som zniesol! A teraz hovoria, že som nevykonával skutočnú prácu, a jednoducho ma prepustia – je to tak nespravodlivé! Aj keď som nič nedosiahol, znášal som útrapy; ak nie útrapy, tak únavu! Ak ani mňa s mojou kvalitou a schopnosťou platiť cenu vo svojej práci stále nepovažujú za niekoho na požadovanej úrovni a prepustia ma, myslím si, že sotva existujú nejakí vodcovia, ktorí na tejto úrovni sú!“ Ventilujú negatívitu tým, že hovoria tieto slová? Je medzi ich výroky jediná veta, ktorá vyjadruje podriadenosť? Je tam čo i len náznak túžby hľadať pravdu? Je v tom nejaké uvažovanie nad sebou samým, ako napríklad: „Hovoria, že moja práca nie je na požadovanej úrovni, tak čo presne mi chýba? Akú skutočnú prácu som nevykonával? Aké prejavy falošného vodcu vykazujem?“ Uvažovali o sebe takýmto spôsobom? (Nie.) Aká je teda povaha slov, ktoré hovoria? Sťažujú sa? Odôvodňujú svoje konanie? Aký je ich zámer pri odôvodňovaní svojho konania? Nie je ním získať súcit a pochopenie ľudí? Nechcú, aby sa ich viac ľudí zastalo a nariekalo nad nespravodlivosťou, ktorú utrpeli? (Áno.) Voči komu sa teda búria? Nehádajú sa a nebúria sa proti Bohu? (Áno.) Ich reč je sťažovaním sa na Boha a protivením sa Mu a ich srdcia sú plné sťažností, odolávania a vzdorovitosti. No nielen to. Ventilovaním negativity sa snažia prinútiť viac ľudí, aby im rozumeli a súcili s nimi, aby si vypestovali negatívitu rovnako ako oni a aby si rovnako ako oni vypestovali sťažnosti, odolávanie a vzdor voči Bohu alebo sa proti Nemu búrili. Neventilujú negatívitu, aby dosiahli tento cieľ? Ich cieľom je jednoducho dať viac ľuďom vedieť o takzvanej pravde a doviesť ostatných k tomu, aby verili, že im je krivdené, že to, čo urobili, bolo správne, že nemali byť prepustení a že ich prepustenie bolo chybou. Chcú, aby sa ich viac ľudí zastalo, a dúfajú, že tým obnovia svoj obraz, svoje postavenie

a svoju povest'. Všetci falošní vodcovia a antikristi po prepustení ventilujú negativitu takto, aby si získali súcit ľudí. Ani jeden z nich o sebe nedokáže uvažovať a spoznať sa, priznať si svoje chyby alebo prejavit' skutočnú ľútosť a pokánie. Táto skutočnosť dokazuje, že všetci falošní vodcovia a antikristi sú ľudia, ktorí nemilujú pravdu a vôbec ju neprijímajú. Takže keď sú zjavení a vyradení, nedokážu sa spoznať prostredníctvom pravdy a Božích slov. Nikto nevidel, že by prejavili ľútosť alebo že by o sebe mali skutočné poznanie, ani nikto nevidel, že by prejavili pravé pokánie. Zdá sa, že o sebe nikdy nezískajú poznanie ani si nepriznajú chyby. Súdiac podľa tejto skutočnosti je prepustenie falošných vodcov a antikristov úplne primerané a vôbec nie nespravodlivé. Na základe ich úplného nedostatku uvažovania a poznania o sebe samých, ako aj toho, že sú zbavení akejkoľvek ľútosti, je zrejmé, že ich povaha antikrista je vážna a oni vôbec nemilujú pravdu.

Niektorí falošní vodcovia si po prepustení vôbec nepriznávajú svoje chyby ani nehľadajú pravdu, neuvažujú o sebe a nespoznávajú sa. Vôbec nemajú srdce ani postoj podriadenosti. Namiesto toho mylne rozumejú Bohu, sťažujú sa, že sa k nim správa nespravodlivo, a lámu si hlavy, aby našli rôzne výhovorky a dôvody na svoje ospravedlnenie a obhajobu. Niektorí dokonca hovoria: „Predtým som nikdy nechcel byť vodcom, pretože som vedel, že je to ťažká práca. Ak to robíte dobre, nedostanete odmenu, a ak to nerobíte dobre, ste prepustení a stanete sa niekým neslávne známym, koho bratia a sestry odmietajú. Človek tak úplne stratí tvár. Ako by sa potom človek mohol ukázať pred ľuďmi? Teraz, keď som bol prepustený, som ešte viac presvedčený, že byť vodcom alebo pracovníkom nie je ľahké; je to namáhavá a nevďačná práca!“ Čo znamená výrok „byť vodcom alebo pracovníkom je namáhavá a nevďačná práca“? Je v tom nejaký úmysel hľadať pravdu? Nie je to tak, že začali nenávidieť skutočnosť, že im Boží dom opatril miesto vodcu alebo pracovníka, a teraz tento druh výroku používajú na zavádzanie ostatných? (Áno.) Aké dôsledky môže tento výrok priniesť? Mysle, myslenie, porozumenie a chápanie tejto záležitosti u väčšiny ľudí budú týmito slovami ovplyvnené a vyrušené. To je dôsledok, ktorý ventilovanie negativity prináša ľuďom. Napríklad ak nie si vodcom a počuješ to, zľakneš sa a pomyslíš si: „To je pravda! Nesmiem byť zvolený za vodcu. Ak budem, budem musieť rýchlo nájsť všelijaké dôvody a výhovorky, aby som to odmietol. Poviem,

že mi chýba kvalita a že tú prácu robiť nemôžem.“ Aj niektorí, ktorí sú vodcami, sú ovplyvnení týmto výrokom a myslia si: „Aké desivé! Tiež budem v budúcnosti čeliť rovnakému osudu ako oni? Ak to takto dopadne, absolútne odmietam byť vodcom.“ Vyrušujú tieto negatívne emócie a tento negatívny výrok ľudí? Zjavne spôsobujú vyrušenie. Keď nejaká osoba počuje tieto slová, bez ohľadu na to, či má dobrú alebo slabú kvalitu, ich najprv mimovoľne prijme a tieto slová v jej mysli zaujmú dominantné postavenie a v rôznej miere ju ovplyvnia. Aké sú dôsledky toho, že je človek ovplyvnený? Väčšina ľudí nebude schopná správne pristupovať k záležitosti vodcovstva a prepustenia z vedenia a nebude mať postoj podriadenosti. Namiesto toho budú mať srdce, ktoré nesprávne chápe Boha a má sa pred Ním na pozore, vypestujú si v tejto otázke negatívne emócie a budú obzvlášť citliví a bojazliví, keď sa tá otázka spomenie. Keď ľudia prejavujú toto správanie, nepodľahli satanovmu pokušeniu a zavádzaniu? Je zrejme, že boli zavedení a vyrušení ľuďmi, ktorí ventilujú negativitu. Keďže veci ventilované ľuďmi, ktorí ventilujú negativitu, pramenia z ľudských skazených pováh a zo satana, a keďže nie sú chápaním pravdy ani skúsenostným pochopením získaným podriadením sa prostrediam, ktoré Boh pripravuje, tí, ktorí ich počujú, sú v rôznej miere vyrušení. Negativita, ktorú ľudia ventilujú, má na každého nejaké nepriaznivé rušivé účinky. Niektorým, ktorí aktívne hľadajú pravdu, bude menej ublížené. No ostatní, ktorí vôbec nie sú odolní, sa nemôžu ubrániť tomu, aby ich to hlboko vyrušilo a ublížilo im to, ani keď vedia, že sú tieto slová nesprávne. Bez ohľadu na to, čo Boh hovorí, ako o tom hovorí v duchovnom spoločenstve alebo aké požiadavky má, to všetko ignorujú a namiesto toho si pamätajú slová tých, ktorí ventilujú negativitu, a vždy sa upozorňujú, aby nepoľavili vo svojej ostražitosti, akoby tieto negatívne výroky boli ich ochranným dáždnikom či štítom. Bez ohľadu na to, čo Boh hovorí, sa nedokážu vzdať svojej ostražitosti a nedorozumení. Títo ľudia, ktorí nemajú žiadny vstup do pravdy alebo Božích slov a ktorí nerozumejú pravde-realite, nemajú žiadnu schopnosť rozlišovať tieto negatívne výroky alebo im nejak odolávať. Nakoniec týmito negatívnymi výroky skončia obmedzení a zviazaní a už nedokážu prijať Božie slová. Nebolo im tým ublížené? Do akej miery? Nedokážu prijať ani pochopiť Božie slová a namiesto toho považujú negatívne slová a slová nespokojnosti, neposlušnosti a

sťažností, ktoré vyjadrili ľudia, za pozitívne veci. Považujú ich za svoje osobné mottá, ktoré si držia blízko pri srdci, a používajú ich na usmerňovanie svojich životov, odporovanie Bohu a vzdorovanie Jeho slovám. Neupadli do satanovej siete? (Áno.) Títo ľudia sa nedobrovoľne chytia do satanovej siete a sú ním zajatí. No negatívne výroky, ktoré títo ľudia vyjadrujú o takej jednoduchej veci, ako je prepustenie z pozície, majú napriek tomu obrovský vplyv na ostatných. Má to hlbokú príčinu: Tí, ktorí prijímajú tieto negatívne výroky, už boli plní predstáv a domnienok a dokonca aj nejakých nedorozumení a ostražitosti v súvislosti s vodcovstvom. Hoci tieto nedorozumenia a ostražitosť neboli v ich myšliach plne sformované, po vypočutí týchto negatívnych výrokov sú ešte presvedčenejší, že ich ostražitosť a nedorozumenia sú správne; cítia, že majú ešte viac dôvodov veriť, že byť vodcom so sebou prináša veľa nešťastia a málo dobrých vecí a že by sa rozhodne nemali stať vodcom ani pracovníkom, aby sa vyhli prepusteniu a odmietnutiu za robenie chýb. Neboli úplne zavedení a ovplyvnení tými, ktorí ventilujú negativitu? Už len negatívne výroky vyjadrené osobou, ktorá bola prepustená, ako aj jej pocity neposlušnosti a nespokojnosti, môžu mať taký značný vplyv a spôsobiť také škody ľuďom. Čo myslíte – je to vážny problém, že sú negatívne emócie, ktoré ľudia ventilujú, plné atmosféry smrti? (Áno, je to vážne.) Prečo je to také vážne? Ide o to, že to dokonale vyhovuje hlboko zakorenenej ostražitosti a nedorozumeniam ľudí voči Bohu a zároveň odráža ich stavy nepochopenia a pochybovania o Bohu, ako aj ich vnútorný postoj k Nemu. Preto výroky šírené tými, ktorí ventilujú negativitu, zasahujú priamo do najcitlivejších miest ľudí a ľudia ich plne prijímajú a upadajú do satanovej siete až natoľko, že sa nedokážu oslobodiť. Je to dobrá alebo zlá vec? (Zlá vec.) Aké to má dôsledky? (Spôsobuje to, že ľudia zrádzajú Boha.) (Spôsobuje to, že ľudia sa pred Ním majú na pozore a mylne Mu rozumejú, v srdci sa od Neho vzdáľujú, pristupujú k svojim povinnostiam negatívne a boja sa prijať dôležité poverenia. Uspokoja sa s konaním bežných povinností a tak premeškajú mnoho príležitostí byť zdokonalení.) Môžu byť takíto ľudia spasení? (Nie.)

Pavol pred dvetisíc rokmi predložil mnoho názorov a napísal mnoho listov, v ktorých povedal veľa bludov. Keďže ľuďom chýba schopnosť rozlišovať, tí, ktorí za posledných dvetisíc rokov čítali Bibliu, prijímali prevažne Pavlove myšlienky a názory, zatiaľ čo slová Pána Ježiša dali bokom a neprijímali

pravdy od Boha. Môžu tí, ktorí prijímajú Pavlove myšlienky a názory, predstúpiť pred Boha? Môžu prijať Jeho slová? (Nie.) A ak nemôžu prijať Božie slová, môžu k Bohu pristupovať ako k Bohu? (Nie.) Keď Boh príde a postaví sa pred nich, môžu Ho spoznať? Môžu Ho prijať za svojho Boha a Pána? (Nie.) Prečo nemôžu? Pavlove mylné myšlienky a názory naplnili srdcia ľudí a vznikli z nich všelijaké teórie a výroky. Keď ľudia používajú tieto veci, aby merali Boha, Jeho dielo, Jeho slová, Jeho povahu a Jeho postoj k ľuďom, už nie sú obyčajnými a jednoduchými skazenými ľuďmi, no stavajú sa proti Bohu, podrobne Ho skúmajú a analyzujú a stávajú sa voči Nemu nepriateľskými. Môže Boh spasit' takýchto ľudí? (Nie.) A ak ich Boh nespasí, budú mať ešte príležitosť prijať spásu? Božie predurčenie a vyvolenie dalo ľuďom príležitosť, ale ak si po Božom predurčení a vyvolení zvolia cestu nasledovania Pavla, existuje táto príležitosť na spásu aj naďalej? Niektorí ľudia hovoria: „Bol som predurčený a vyvolený Bohom, takže už som v bezpečnej zóne. Určite budem spasený.“ Obstojí tento výrok? Čo znamená byť predurčený a vyvolený Bohom? Znamená to, že si sa stal kandidátom na spásu, no to, či budeš spasený, závisí od toho, ako dobre sa usiluješ a či si si vybral správnu cestu. Znamená to, že nakoniec budú vybraní a spasení všetci kandidáti? Nie. A podobne ani to, že ľudia prijímú pocity, ako sú neposlušnosť, nespokojnosť a sťažnosti, alebo poznámky, myšlienky a názory vyjadrené tými, ktorí ventilujú negatívitu, a ich srdcia sú naplnené a ovládané týmito negatívnymi vecami, neznemá, že len trochu súhlasia – znamená to, že ich plne prijímajú a chcú podľa týchto vecí žiť. Keď ľudia žijú podľa týchto negatívnych vecí, akým sa stane ich vzťah s Bohom? Zmení sa na nepriateľský vzťah. Nie je to vzťah medzi Stvoriteľom a stvorenými bytosťami ani vzťah medzi Bohom a skazeným ľudstvom, a určite to nie je vzťah medzi Bohom a tými, ktorí prijímajú spásu. Namiesto toho sa zmení na vzťah medzi Bohom a satanom a vzťah medzi Bohom a Jeho nepriateľmi. To, či ľudia môžu prijať spásu, sa teda stáva otáznikom, neznámou. Negatívne výroky tých, ktorí boli prepustení, sú plné sťažností, nedorozumení, ospravedlňovania a obhajovania sa; dokonca hovoria niektoré veci, ktoré zavádzajú a priťahujú ľudí k nim. Ľudia si po vypočutí týchto výrokov vypestujú nedorozumenia a ostražitosť voči Bohu a dokonca sa od Neho v srdci vzdialia a odmietnu Ho. Preto keď takíto ľudia ventilujú negatívitu, mali by byť pohotovo obmedzení a zastavení.

Ich neschopnosť prijať od Boha situácie, ktoré zažívajú, a hľadať pravdu a podriať sa Mu je ich vlastný problém a nemalo by sa im dovoliť ovplyvňovať ostatných. Ak to nedokážu prijať, nech si to postupne strávia a vyriešia. Ale ak ventilujú negatívitu a ovplyvňujú a vyrušujú normálny vstup ostatných ľudí, musia byť včas zastavení a obmedzení. A ak ich nemožno obmedziť a pokračujú vo ventilovaní negativity, aby ľudí zavádzali a priťahovali na svoju stranu, mali by byť pohotovo vyčistení. Nemalo by sa im dovoliť, aby naďalej vyrušovali cirkevný život.

2. Ventilovanie negativity pri odmietaní prijať orezávanie

Existuje aj ďalšia situácia, v ktorej ľudia pravdepodobne ventilujú negatívitu: Keď čelia orezávaniu a nedokážu prijať niektoré slová orezávania, budú vo svojich srdciach prechovávať neposlušnosť, nespokojnosť a sťažnosti a niekedy sa dokonca budú cítiť ukrivdení. Veria, že nastala nespravodlivosť: „Prečo mi nie je dovolené vysvetliť alebo objasniť svoje stanovisko? Prečo som neustále orezávaný?“ Aké druhy negativity títo ľudia zvyčajne ventilujú? Navyše hľadajú dôvody, aby sa ospravedlnili a obhájili. Namiesto toho, aby rozoberali, naprávali alebo odčinovali svoje chyby, sa obhajujú a hovoria veci ako: prečo niečo neurobili dobre, aké to malo príčiny, aké boli objektívne faktory a podmienky a že to neurobili úmyselne; tieto výhovorky používajú na to, aby sa ospravedlnili a obhájili a aby tak dosiahli svoj cieľ odmietnuť orezávanie. Títo ľudia neuznávajú, že orezávanie je správne, a analyzujú prípady orezávania s mnohými ďalšími ľuďmi, pričom sa snažia záležitosť pred všetkými jasne vysvetliť. Dokonca šíria myšlienky ako: „Tento druh orezávania odradí ľudí od konania ich povinností. Nikto už nebude ochotný konať svoje povinnosti. Ľudia nebudú vedieť, ako postupovať, a poznať cestu, ako praktizovať.“ Sú dokonca aj takí, ktorí na povrchu hovoria v duchovnom spoločenstve o tom, ako orezávanie prijímajú, ale v skutočnosti toto duchovné spoločenstvo používajú na to, aby sa ospravedlnili a obhájili. Dovádzajú tak viac ľudí k viere, že Boží dom pri svojom zaobchádzaní s ľuďmi vôbec neberie ohľad na ich pocity a že aj malá chyba môže viesť k orezávaniu. Tí, ktorí majú sklon ventilovať negatívitu, o sebe nikdy neuvažujú. Dokonca ani tvárou v tvár orezávaniu neuvažujú o povahe svojich chýb alebo o tom, čo ich spôsobilo. Tieto problémy nerozoberajú, no namiesto toho sa neustále hádajú, ospravedľujú a obhajujú. Niektorí ľudia dokonca hovoria: „Predtým,

ako som bol orezaný, som cítil, že existuje cesta, ktorou sa dá ísť. Ale keď ma orezali, bol som zmätený. Už neviem, ako praktizovať alebo veriť v Boha, a nevidím cestu vpred.“ Iným tiež hovoria: „Musíte si dávať veľký pozor, aby vás nikto neorezal; je to také bolestivé, ako keby vás sťahovali z kože. Nenasledujte moju starú cestu. Pozrite sa, čo sa so mnou po orezaní stalo. Som zaseknutý, neschopný pohnúť sa dopredu ani dozadu, a nič, čo urobím, nie je správne!“ Sú tieto slová správne? Je s nimi nejaký problém? (Áno. Odôvodňujú svoje konanie, argumentujú a hovoria, že neurobili nič zlé.) Aký je odkaz tohto ospravedlnenia a tejto argumentácie? (Hovoria, že Boží dom sa pri orezávaní ľudí mylí.) Niektorí ľudia vravia: „Pred orezaním som mal pocit, že mám cestu, ktorú mám nasledovať, ale po orezaní neviem, čo mám robiť.“ Čím to je, že po orezaní nevedia, čo majú robiť? Aký to má dôvod? (Keď čelia orezávaniu, neprijímajú pravdu ani sa nepokúšajú spoznať samých seba. Prechováajú nejaké predstavy a nehľadajú pravdu, aby ich vyriešili. Zostávajú preto bez cesty. Namiesto toho, aby našli príčinu v sebe, tvrdia opak – že práve orezávanie spôsobilo, že stratili cestu.) Nie je to prenášanie viny? Je to ako povedať: „To, čo som urobil, bolo v súlade s princípmi, ale to, že si ma orezal, mi dáva jasne najavo, že mi nedovoľuješ riešiť veci v súlade s princípmi. Tak ako mám v budúcnosti praktizovať?“ Takto to myslia ľudia, ktorí hovoria takéto veci. Prijímajú orezávanie? Prijímajú skutočnosť, že urobili chyby? (Nie.) Neznamená vlastne toto tvrdenie, že vedia bezohľadne páchať prehrešky, ale keď sú orezaní a požiadaní, aby konali podľa princípov, nevedia, čo majú robiť, a zostanú zmätení? (Áno.) Ako teda robili veci predtým? Keď niekto čelí orezávaniu, nie je to preto, lebo nekonal podľa princípov? (Áno.) Ľahkovážne páchajú zlé skutky, nehľadajú pravdu a nerobia veci podľa princípov alebo pravidiel Božieho domu, takže sa im dostane orezania. Účelom orezávania je umožniť ľuďom, aby hľadali pravdu a konali podľa princípov, a zabrániť im, aby sa opäť ľahkomyselne dopúšťali zlých skutkov. Keď však títo ľudia čelia orezávaniu, hovoria, že už nevedia, ako majú konať alebo ako majú praktizovať – obsahujú tieto slová nejaký prvok sebapoznania? (Nie.) Nemajú v úmysle poznať samých seba ani hľadať pravdu. Namiesto toho naznačujú: „Kedysi som konal svoje povinnosti veľmi dobre, ale odkedy si ma orezal, uvrhol si moje myšlienky do zmätku a zmiatol si môj prístup k povinnostiam. Teraz moje myslenie nie

je normálne a nie som taký rozhodný a odvážny ako predtým, nie som taký smelý, a to všetko preto, lebo som bol orezaný. Odkedy som bol orezaný, moje srdce je hlboko zranené. Preto musím ostatným povedať, aby boli pri konaní svojich povinností veľmi opatrní. Nesmú odhaliť svoje nedostatky ani sa pošmyknúť; ak sa pošmyknú, budú orezaní a potom sa stanú bojazlivými a stratia tú dravosť, ktorú kedysi mali. Ich odvážny duch sa výrazne otupí a ich mladícka odvaha a túžba dať do toho všetko sa vytratí, takže zostanú odovzdané slabošskí, budú sa báť vlastného tieňa a budú mať pocit, že nič, čo robia, nie je správne. Už nebudú cítiť Božiu prítomnosť vo svojom srdci a budú sa cítiť od Neho čoraz vzdialenejší. Dokonca aj modlitby a volania k Bohu sa im budú zdať nezodpovedané. Budú mať pocit, že nemajú tú istú vitalitu, bujarosť a roztomilosť, a dokonca začnú pohrdať sami sebou.“ Sú toto otvorené slová, ktoré hovorí v duchovnom spoločenstve niekto so skúsenosťami? Sú úprimné? Budujú ľuďi alebo im prinášajú úžitok? Nie je to len prekrúcanie faktov? (Áno, tieto slová sú celkom nezmyselné.) Hovoria: „Nechodte v mojich stopách ani neopakujte moju starú cestu! Teraz ma vidíte ako celkom krotkého, ale v skutočnosti som sa len zľakol po tom orezaní a nebol som taký slobodný a uvoľnený ako predtým.“ Aký vplyv majú tieto slová na poslucháčov? (Spôsobujú, že ľudia sú ostražitejší voči Bohu a konajú opatrne zo strachu, že budú orezaní.) Takýto negatívny vplyv majú. Keď to ľudia počujú, pomyslia si: „To mi hovor! Jedno malé nedopatrenie a skončíte orezaní – nedá sa tomu zabrániť! Prečo musí byť konanie povinností v Božom dome také ťažké? Stále len omieľajú niečo o pravdách-princípoch – je to naozaj náročné! Nestačí len žiť jednoduchý stabilný život? To nie je veľká požiadavka ani prehnaná nádej, ale prečo je to také ťažké dosiahnuť? Naozaj dúfam, že ja orezaný nebudem. Som veľmi bojazlivý človek, a keď na mňa ľudia zazerajú a hovoria nahlas, zvyčajne mi začne búšiť srdce. Ak by som naozaj čelil orezávaniu a tie slová by boli takéto prísne a takto rozoberali fakty, ako by som to zvládol? Nemal by som z toho nočné mory? Všetci hovoria, že orezávanie je dobré, ale ja nevidím, v čom. Nebol z toho ten človek vystrašený? Keby orezali mňa, tiež by som sa bál.“ Nejde o vplyv spôsobený slovami tých, ktorí ventilujú negatívu? Je tento vplyv pozitívny alebo negatívny? (Negatívny.) Tieto negatívne vyjadrenia môžu spôsobiť obrovskú škodu tým, ktorí sú ochotní usilovať sa o

pravdu! Takže Mi povedzte, sú tí, ktorí často ventilujú negatívitu a šíria smrť, služobníkmi satana? Sú to ľudia, ktorí narúšajú prácu cirkvi? (Áno.)

Niektorí ľudia konajú podľa vlastných predstáv a idú proti princípom. Keď sú orezaní, majú pocit, že ich orezali napriek tomu, že tak tvrdo pracovali a zaplatili cenu, a ich srdcia sa preto naplnia neposlušnosťou. Neprijímajú odhalenie ani rozbor a veria, že Boh je nespravodlivý a Boží dom k nim nie je férový, lebo taký užitočný a talentovaný človek ako oni, ktorý znáša toľko utrpenia a platí takú vysokú cenu, nedostáva pochvaly od Božieho domu a dokonca je orezaný. Z ich neposlušnosti pramenia sťažnosti a oni potom ventilujú svoju negatívitu: „Podľa mňa nie je nič ťažšie ako veriť v boha; je naozaj ťažké dostať nejaké požehnanie a tešiť sa z trochy milosti. Zaplatil som takú vysokú cenu, ale za jednu zle urobenú vec ma orezali. Ak na túto úlohu nestačí niekto ako ja, kto by mohol? Vari boh nie je spravodlivý? Prečo nedokážem rozpoznať jeho spravodlivosť? Ako to, že je božia spravodlivosť v takom rozpore s predstavami ľudí?“ Nerozoberajú, v čom ich činy idú proti princípom ani aké skazené povahy odhalili. Nielenže im chýba čo i len náznak výčitiek svedomia alebo podriadenosti – dokonca otvorene súdia a odolávajú. Keď väčšina ľudí počuje takéto ich reči, začne s nimi trochu súcitiť a nechá sa nimi ovplyvniť: „Je to pravda, však? Verili v Boha dvadsať rokov a predsa čelili takémuto orezávaniu. Ak človek, ktorý veril dvadsať rokov, nemusí byť nevyhnutne spasený, ľudia ako my majú ešte menšiu nádej.“ Neboli otrávení? Len čo sa negativita vyventiluje, jed už je v srdciach ľudí zasiaty ako semienko, ktoré sa v ich mysliach zakorení, vyklíči, rozkvitne a prinesie ovocie. Skôr ako si to ľudia uvedomia, sú otrávení, začínajú odolávať a objavujú sa u nich sťažnosti na Boha. Keď sú títo ľudia orezaní, stávajú sa neposlušnými voči Bohu a nespokojnými s tým, ako s nimi Boží dom zaobchádzal. No namiesto toho, aby zaujali postoj pokánia a vyznania, sa hádajú, ospravedlňujú a obhajujú. Všade rozširujú, koľko útrap si vytrpeli, akú prácu vykonali, aké povinnosti konali počas svojich mnohých rokov viery a že namiesto toho, aby teraz dostali odmenu, čelia orezávaniu. Nielenže pri orezávaní nedokážu spoznať svoju vlastnú skazenosť a chyby, ktoré urobili, ale ešte aj šíria myšlienku, že s nimi Boží dom zaobchádzal nespravodlivo a nerozumne, že by sa s nimi takto nemalo zaobchádzať, a že ak sa tak deje, tak Boh nie je spravodlivý. Dôvodom, prečo ventilujú

túto negatívu, je, že nedokážu prijať orezávanie ani skutočnosť, že urobili chyby, a už vôbec neprijímajú ani neuznávajú fakt, že uškodili životu-vstupu bratov a sestier či práci cirkvi. Veria, že konali správne a Boží dom sa pri ich orezaní mýlil. Ventilovaním negativity chcú ľuďom povedať, že Boží dom nespravodlivo zaobchádza s ľuďmi: „Len čo niekto urobí chybu, Boží dom to proti nemu použije ako zbraň, chytí sa tohto problému a nemilosrdne ho orezáva. Robí to až do bodu, v ktorom sa tento človek stane poslušným a pomyslí si, že nemá žiadne zásluhy, v ktorom ho všetci prestanú zbožňovať a v ktorom sa sám prestane oceňovať a neodváža sa od Boha žiadať odmenu. Až vtedy Boží dom dosiahne svoj cieľ.“ Ich cieľom pri ventilovaní tejto negativity je doviest viac ľudí k tomu, aby sa ich zastali, aby pochopili „aká je pravda“ a aby videli, koľko utrpenia zažili počas ich mnohých rokov viery v Boha, ako významne prispeli, akí sú spôsobilí a akými skúsenými veriacimi sú. Chcú tým dosiahnuť, aby sa ostatní postavili na ich stranu v spoločnom odpore proti predpisom Božieho domu a orezávaniu, ktorému ich Boží dom podrobil. Nie je to v podstate pritáhovanie ľudí na svoju stranu? (Áno.) Ich cieľom pri takomto ventilovaní negativity je pritiahnuť ľudí na svoju stranu a zavádzať ich, pričom vyrušujú prácu cirkvi, aby si vyliali svoje roztrpčenie. Bez ohľadu na to, ako to nakoniec na ľudí zapôsobí, keď vyventilujú svoju negatívu, je účinok a dôsledok ten, že to ľudí zavádza, vyrušuje a škodí im. Nebuduje ich to. Je to negatívny účinok.

Keď ľudia čelia orezávaniu, v podstate ventilujú tieto druhy negativity. Nedokážu prijať orezávanie, sú vo svojich srdciach nespokojní a neposlušní a nie sú to od Boha schopní prijať. Ich prvou reakciou nie je hľadať pravdu ohľadom orezávania, uvažovať o sebe a spoznávať a rozoberať sa, aby zistili, čo presne urobili zle, či ich konanie bolo v súlade s princípmi, prečo ich Boží dom orezal a či bolo toto zaobchádzanie s nimi spôsobené osobným roztrpčením, alebo bolo spravodlivé a rozumné. Ich prvou reakciou nie je hľadať tieto veci a radšej sa spoliehajú na svoje zásluhy, prežité útrapy a vynaložené úsilie, aby sa proti orezávaniu postavili. Týmto spôsobom musí byť všetko, čo vzniká v ich srdciach, negatívne a bez štipky positivity. Takže keď hovoria v duchovnom spoločenstve o svojich pocitoch a pochopení po orezaní, určite ventilujú negatívu a šíria predstavy. Ventilovanie negativity a šírenie predstáv by sa malo okamžite zastaviť a obmedziť, nie tolerovať a

ignorovať. Tieto negatívne veci budú u každého človeka brzdiť, vyrušovať a poškodzovať jeho život-vstup. Nemôžu zohrávať pozitívnu úlohu, a už vôbec nemôžu inšpirovať ľudí k vernosti Bohu alebo k vernému konaniu ich povinností. Keď teda takíto ľudia ventilujú negatívu, vyrušujú cirkevný život a malo by sa im v tom zamedziť.

3. Ventilovanie negativity, keď sú poškodené povest', postavenie a záujmy človeka

Mimo ventilovania negativity po prepustení alebo orezaní, v akých ďalších situáciách ľudia ventilujú negatívu? (Keď sú poškodené ich záujmy a majú pocit, že utrpeli stratu.) (Niektorí ľudia konali svoje povinnosti mnoho rokov, ale keď ochorejú alebo keď ich rodiny postihne nešťastie, hovoria: „Čo som získal z toľkých rokov viery v Boha?“) Bežná „fráza“ negatívnych ľudí je: „Čo som získal?“ Aké sú ďalšie situácie? (Niektorí ľudia nielenže nedosahujú výsledky vo svojich povinnostiach, ale aj často robia chyby, a tak hovoria: „Prečo Boh osvecuje iných, ale mňa nie? Prečo im Boh dal takú dobrú kvalitu, keď moja je taká slabá?“) Namiesto toho, aby uvažovali o svojich vlastných problémoch, zvaľujú zodpovednosť na Boha, hovoria, že ich neosvietil ani nevedol, a potom sa na Neho neustále sťažujú.) Tvrdia, že Boh je nespravodlivý, pýtajú sa, prečo osvecuje iných a udeľuje milosť iným, ale nie im, a hromžia, prečo nedosahujú výsledky vo svojich povinnostiach – sťažujú sa. Príklady, ktoré ste uviedli, sú dobré. Máte ešte nejaké? (Niektorých ľudí naplní zlosť, keď im niekto upraví pridelenie povinnosti, pýtajú sa, prečo sa to stalo, a majú podozrenie, že sa na nich vodcovia a pracovníci zamerali a robia im ťažkosti.) Majú pocit, že Boží dom sa na nich pozerá zvrchu? (Áno.) Niektorí ľudia, ktorí nevykonávajú skutočnú prácu, sú prepustení a vyradení a majú pocit, že im to poškodilo povest' a postavenie. Aby si vyliali svoju nespokojnosť, vždy v súkromí šomrú: „Verím v boha krátko, nemám dobrú schopnosť chápania a mám slabú kvalitu. Nevyrovnám sa ostatným. Ak hovoria, že nie som schopný, tak asi nie som!“ Navonok síce uznávajú svoje nedostatky, ale v skutočnosti sa snažia znovu získať výhody, o ktoré prišli, neustále šomrú a hovoria veci, aby si získali súcit ľudí a vyvolali v nich pocit, že Boží dom je nespravodlivý. Len čo sú ich záujmy poškodené, stávajú sa neochotnými a stále dúfajú, že svoje straty nahradia a dostanú odškodnenie. A ak sa tak nestane, strácajú vieru v Boha, nevedia, ako v Neho

d'alej veriť, a hovoria veci ako: „Kedysi som si myslel, že veriť v boha je skvelé a pôsobenie v úlohe vodcu či pracovníka v cirkvi mi určite prinesie veľké požehnania. Nikdy som nečakal, že budem prepustený a vyradený a že ma ostatní odmietnu. Kto by si len pomyslel, že by sa niečo také mohlo stať v božom dome! Nie každý, kto verí v boha, je nevyhnutne dobrý človek a nie všetko, čo boží dom robí, predstavuje boha alebo spravodlivosť.“ Akej povahy sú takéto vyhlásenia? Ich slová v sebe priamo aj nepriamo nesú útok. Nesú v sebe súd a odolávanie. Navonok sa zdá, že sa zameriavajú na určitého vodcu alebo cirkev, ale v skutočnosti vo svojich srdciach mieria tieto slová proti Bohu, Jeho slovám a správnym ustanoveniam a pravidlám Jeho domu. Je to čisté ventilovanie osobnej zlosti. Prečo si ventilujú zlosť? Cítia, že utrpeli stratu; cítia v srdciach nespravodlivosť a nespokojnosť a chcú si niečo vyžiadať a dostať odškodnenie. Hoci negativita, ktorú takíto ľudia ventilujú, pre väčšinu nepredstavuje významnú hrozbu, tieto odporné slová sú ako otravné muchy alebo ploštice, ktoré mierne vyrušujú mysle ľudí. Väčšina ľudí cíti odpor a averziu, keď tieto slová počuje, ale nevyhnutne sa nájdu aj ľudia rovnakého druhu s rovnakými povahami, podstatami a sklonmi, ktorí sú z toho istého skazeného cesta a ktorí nimi budú ovplyvnení a vyrušení. Je to nevyhnutné. Ba čo viac, niektorých ľudí malého duchovného vzrastu, ktorým chýba schopnosť rozlišovať, môžu tieto negatívne poznámky vyrušiť a môže to ovplyvniť ich vieru v Boha. Títo ľudia už aj tak nevedia, na čo presne je viera v Boha, nemajú jasno v pravdách o víziách a aj ich schopnosť chápať pravdu je slabá. Keď začujú tieto negatívne vyhlásenia, je veľmi pravdepodobné, že ich mimovoľne prijmú a doplatia tým na ich vplyv. Tieto slová sú jed. Ľahko ich možno zasadiť do srdca ľudí. Len čo ľudia prijmú tieto negatívne poznámky, reagujú ľahostajne, keď od nich Boží dom žiada, aby konali povinnosť. Keď Boží dom žiada o ich spoluprácu na nejakej úlohe, sú vlažní. Prijmú ju, len ak sa im chce; inak nie, a vždy na to majú všelijaké dôvody a výhovorky. Predtým, ako počuli tieto negatívne poznámky, bolo v ich viere v Boha trocha úprimnosti a pri konaní svojich povinností mali istý pozitívny, aktívny postoj. No po vypočutí týchto negatívnych poznámok sa stávajú ľahostajnými a sú chladní aj voči svojim bratom a sestrám. Sú voči nim ostražití. Keď cirkev zariadi, aby konali istú povinnosť, stále sa jej vyhýbajú, opakovane ju odkladajú a prejavujú veľkú pasivitu. Predtým sa

zhromaždení zúčastňovali načas, ale po vypočutí týchto poznámok sa ich účasť stáva sporadickou – prídu, keď majú dobrú náladu, a neprídu, keď ju nemajú. Ak sa doma stane niečo nepríjemné, obávajú sa, že by sa mohlo prihodiť nejaké nešťastie, takže sa zúčastňujú viacerých zhromaždení a čítajú viac Božích slov. A ak sú po čítaní Božích slov nadšení, šťastní a dojatí, dokonca obetujú nejaké peniaze. Ale len čo je doma pokoj, opäť prestanú chodiť na zhromaždenia. Keď sa s nimi bratia a sestry pokúsia hovoriť v duchovnom spoločenstve v nádeji, že ich podporia, nájdu si výhovorky, aby odmietli; a keď ich bratia a sestry idú navštíviť, neotvorí dvere, aj keď sú zjavne doma. Čo sa tu deje? Boli ovplyvnení tými negatívnymi poznámkami – boli otrávení a veria, že veriaci v Boha sú nespoľahliví. Spočiatku týmto ľuďom dosť dôverovali a pri čítaní Božích slov si mysleli: „Toto sú Božie slová, títo ľudia sú moji bratia a sestry a toto je Boží dom – aké úžasné!“ Keď však počuli negatívne poznámky šírené určitými ľuďmi, zmenili sa. Neboli ovplyvnení? Nebol poškodený ich život-vstup? (Áno.) Kto ich ovplyvnil? Boli to ľudia, ktorí ventilujú negatívu a ktorí vyslovili tieto poznámky. Ak si ešte niekto nevytvoril pevný základ na pravej ceste alebo nejedol a nepil Božie slová do tej miery, že by rozumel pravde, môžu ho ľahko ovplyvniť negatívne veci. A obzvlášť tí, ktorí nemajú schopnosť chápať pravdu, ale len sledujú trendy, pozorujú situáciu a pozerajú sa na povrchné javy, sú ešte ľahšie ovplyvnení negatívnymi slovami. Zvlášť keď ľudia počujú hovoriť bludy ako: „Boží dom nie je nevyhnutne spravodlivý a nie všetko, čo boží dom robí, je pozitívne,“ ich ostražitosť ešte vzrastie. Vyjadrenie, ktoré je v súlade s pravdou, sa nie vždy prijíma ľahko, ale negatívne vyjadrenie, absurdné vyjadrenie a vyjadrenie, ktoré je v rozpore s pravdou, sa môže príliš ľahko zakoreniť v srdciach ľudí a nedá sa ľahko odstrániť. Pre ľudí je tak ťažké prijať pravdu a také ľahké prijať bludy!

Niektorí ľudia so zlou ľudskou prirodzenosťou prikladajú veľkú dôležitosť vlastnej prestíži, sláve, telesnému pôžitku a osobným majetkom a záujmom. Keď ich poveseť, postavenie a priame záujmy utrpia straty, neprijímajú to od Boha, neprijímajú ani prostredie, ktoré pre nich Boh pripravil, a nedokážu sa týchto vecí vzdať a nedbať na svoj osobný zisk a stratu. Namiesto toho využívajú rôzne príležitosti na ventilovanie svojej nespokojnosti a neposlušnosti a ventilujú svoje negatívne emócie, v dôsledku čoho niektorí

Ľudia veľmi trpia. Preto keď takíto ľudia ventilujú negatívu, cirkevní vodcovia musia najprv pohotovo dostať situáciu pod kontrolu a včas ich zastaviť a obmedziť. Samozrejme, cirkevní vodcovia by týchto ľudí mali aj iniciatívne odhaliť a hovoriť s bratmi a sestrami v duchovnom spoločenstve o tom, ako ich rozlíšiť, prečo hovoria tieto negatívne a absurdné veci a tiež to, ako k týmto slovám pristupovať a rozlíšiť ich, aby sa predišlo tomu, že nimi budú zavedení a že im tie slová vážne ublížia. Je nevyhnutné vedieť takýchto ľudí rozlíšiť, rozobrať, a tým sa im vyhnúť, odmietnuť ich a už sa nimi nenechať zavádzať. Toto je práca, ktorú by mali cirkevní vodcovia robiť. Samozrejme, ak bežní bratia a sestry objavujú takýchto ľudí a rozlíšia ich ľudskú prirodzenosť-podstatu, tiež by sa od nich mali držať ďalej. Ak nemáš dostatočnú schopnosť odolávať alebo dostatočný duchovný vzrast na to, aby si ich podporil, pomohol im a zmenil ich, a cítiš, že nedokážeš zničiť ich negatívne poznámky a slová nespokojnosti a neposlušnosti, najlepším prístupom je držať sa ďalej. A ak cítiš, že si veľmi silný, máš nejaký duchovný vzrast a dokážeš rozlišovať a zostať neovplyvnený bez ohľadu na to, čo kto povie; že to bez ohľadu na závažnosť negativity, ktorú ventilujú, nezmení tvoju vieru v Boha, že takýchto ľudí dokážeš rozlíšiť a že ich pri ich ventilovaní negativity dokážeš aj odhaliť a zastaviť – potom sa takýmto ľudom nemusíš vyhýbať ani sa pred nimi mať na pozore. Ale ak cítiš, že takýto duchovný vzrast nemáš, spôsob a princíp, ako sa s takýmto ľudmi vysporiadať, je držať sa od nich ďalej. Dá sa to dosiahnuť ľahko? (Áno.) Niektorí ľudia hovoria: „Môžem ich tolerovať, znášať a odpustiť im?“ Aj to je v poriadku a nie je to zlé, ale nie je to tá najdôležitejšia ani najlepšia prax. Povedzme, že ich znášaš, toleruješ a si voči nim zhovievavý, no nakoniec ťa zavedú a pritiahnu na svoju stranu. A predpokladajme, že bez ohľadu na to, ako ťa Boží dom zaopatruje a podporuje, to necítiš alebo že pri čítaní Božích slov bývaš často ovplyvnený ich myšlienkami a poznámkami, a len čo si spomenieš na niečo, čo povedali, ovplyvní to tvoju myseľ a nedokážeš pokračovať v čítaní. A keď bratia a sestry hovoria v duchovnom spoločenstve o svojom chápaní pravdy – najmä keď hovoria v duchovnom spoločenstve o rozlišovaní poznámok takýchto ľudí –, si opäť ovplyvnený ich slovami, čo spôsobuje, že je v tvojej mysli chaos. Ak je to tak, mal by si sa od takýchto ľudí držať ďalej. Tvoja tolerancia a trezivosť budú neúčinné a nie sú

najlepším spôsobom, ako sa brániť proti takýmto ľuďom. Povedzme, že tvoja tolerancia a trpezlivosť nie sú predstieraným vonkajším správaním, ale že máš naozaj dostatočný duchovný vzrast na to, aby si takýmto ľuďom čelil. Nezáleží na tom, čo hovoria – a aj keď nič nepovieš, v srdci ich stále dokážeš rozlíšiť; dokážeš im preukázať zhovievavosť a ignorovať ich, ale akékoľvek negatívne slová alebo slová nepochopenia a sťažností na Boha, ktoré povedia, ani v najmenšom neovplyvnia tvoju vieru v Boha a neovplyvnia tvoju vernosť pri konaní tvojej povinnosti ani tvoju podriadenosť Bohu. V takom prípade ich môžeš tolerovať a znášať. Aký je princíp praktizovania tolerancie a trpezlivosti? Vyhnúť sa ujme. Ignoruj ich, nech si hovoria, čo chcú – napokon, takíto ľudia sú len nerozumní ľudia, čo robia problémy, a sú nehanebne tvrdohlaví. Bez ohľadu na to, ako s nimi hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, ju neprijmú; sú z diablov a zo satana a hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve je zbytočné. Ak ti teda nechýba duchovný vzrast na to, aby si ich toleroval a znášal bez vlastnej ujmy, bude najlepšie, ak tak budeš robiť, dokým ich Boží dom nevyčistí a neporadí si s nimi. Zvyknete prijímať tento princíp tolerancie a trpezlivosti? Znášaš všelijakých ľudí, ale niekedy nie si opatrný a trochu sa necháš zaviesť, no potom si to uvedomíš, cítiš, že máš voči Bohu dlh, pár dní sa modlíš, tvoj stav sa napraví a ty si bližšie k Bohu. Väčšinou jasne vidíš, že takíto ľudia nie sú dobrí a že sú z diablov. Hoci s nimi dokážeš normálne komunikovať, vnútorne si od nich vzdialený a odpudzujú ťa. Bez ohľadu na to, čo hovoria alebo aké negatívne poznámky a názory vyjadrujú, to prepočúješ, ignoruješ a myslíš si: „Hovor si, čo chceš. Dokážem ťa rozlíšiť. Jednoducho sa s ľuďmi ako ty nestýkam.“ Je toto princíp, ktorým sa väčšinou riadite pri riešení takýchto záležitostí? Dosiahnuť to tiež nie je zlé; nie je to ľahké a vyžaduje si to pochopenie niektorých právd a určitý duchovný vzrast. Ak nemáš ani takúto úroveň duchovného vzrastu, nedokážeš pevne stáť a nebudeš dobre konať svoju povinnosť.

4. Ventilovanie negativity, keď je zničená túžba človeka získať požehnania

Ventilovanie negativity má aj ďalší prejav. Niektorí ľudia hovoria: „Verím v Boha toľko rokov, a čo som tým získal?“ Keď takíto ľudia ventilujú negativity, hovoria hlavne: „Čo som získal?“, čo znamená, že nezískali nič. Veria, že je obzvlášť ťažké získať nejaké výhody alebo požehnania od Boha

či Božieho domu, keď v Neho veria, a že ľudia musia preukazovať obrovskú lásku, mať neuveriteľnú vytrvalosť a nebyť dychtiví po rýchlych výsledkoch. A čo sa týka Božích slov, ktoré ľudí odhaľujú, orezávajú, zušľachtujú a očisťujú od skazenosti, veria, že je to len povrchná a vznešene znejúca rétorika, ktorej sa nedá úplne veriť. Myslia si, že ak budú praktizovať podľa Božích slov, utrpia naozaj veľkú stratu. A domnievajú sa, že získavanie výhod a napĺňanie ich túžob a aspirácií je vždy to najzásadnejšie, zatiaľ čo to, či praktizujú pravdu alebo nie, nie je zásadné vôbec – veria, že pokiaľ nepáchajú zlo, stačí to a cirkev ich nevyradí. Ako sa cíti väčšina ľudí, keď počuje tieto negatívne slová? Súhlasia s nimi vo vnútri a schvaľujú ich, alebo voči nim cítia isté pohrdanie, považujú týchto ľudí za sebeckých, opovrhnutiahodných, podlých a špinavých a dokážu ich rozlíšiť, odhaliť a obmedziť, čím im zabránia v ďalšom šírení negativity a smrti? Cíti väčšina ľudí voči takýmto negatívnym slovám odpor a odsudzuje ich, alebo sa nimi dá zaviesť a stane sa negatívnou? Keď niektorí ľudia počujú tieto slová a vidia, že majú prázdne ruky, myslia si: „Je to pravda! Ani ja som nič nezískal. V Božom dome dostávam len tri jedlá denne, som stále zaneprázdnený a naozaj som nič iné nezískal.“ Mávate takéto myšlienky? Cítite to rovnako? Tí, ktorí rozumejú pravde, povedia: „Ako to myslíte, že ste nič nezískali? Získali sme od Boha tak veľa! Pochopili sme toľko právd!“ Niektorí ľudia však s nimi možno nebudú súhlasiť a povedia: „Povedať, že sme získali ‚tak veľa‘, sa nezdá veľmi realistické. Dostali sme len trochu milosti a nejaké príležitosti konať svoje povinnosti, pochopili sme nejaké učenia o tom, ako si počínať, stretli a spoznali sme veľa bratov a sestier z rôznych miest a veľmi sme si rozšírili obzory. To sa dá považovať len za získanie mála.“ Do ktorej z týchto kategórií patríte? Sú tu ľudia zo všetkých týchto kategórií, však? (Áno.) Budeme o tom diskutovať z dvoch uhlov pohľadu. Najprv si pohovoríme o tom, čo sa deje s tými, ktorí vždy veria v Boha preto, aby získali milosť – veria v Boha, aby sa usilovali získať pravdu a mohli dosiahnuť spásu? (Nie, veria preto, aby získali požehnanie.) A dal im Boh málo milosti, ochrany, láskavosti, osvietenia a osvetlenia? (Boh im dal veľa z týchto vecí.) Dá sa povedať, že každý človek, ktorý verí v Boha, prijal Božiu ochranu. Je Božia ochrana konkrétna? Existujú nejaké príklady z reálneho života? Aké druhy ochrany ľudia dostali? (Pomerne zjavným druhom je, že po tom, čo uveríme v Boha, už nie sme ovplyvňovaní podľými

svetovými trendmi. Neupadáme do dekadencie ani sa neusilujeme o podlé veci, ako je chodenie do nočných klubov, fajčenie, pitie a podobne. Prinajmenšom sa do týchto vecí nezapájame a verím, že sme v tomto ohľade dosť chránení.) Toto je veľmi hmatateľný aspekt, ktorý ľudia môžu vidieť a osobne zažiť. Nebyť ovplyvňovaný a zavádzaný podlými trendmi sveta, žiť ako človek a žiť v normálnej ľudskej prirodzenosti s podobou ľudskej bytosti – to je praktický príklad a dôkaz Božej ochrany. Sú aj ďalšie? (To, že nie sme vyrušovaní zlými duchmi a môžeme žiť pod Božou ochranou.) Aj toto je praktický príklad. Zažila to väčšina ľudí? Dokážete pochopiť význam, ktorý sa v tom skrýva? Niektorí ľudia hovoria: „Ani neverci nie sú vyrušovaní zlými duchmi. Koľkí neverci sú nimi vyrušovaní?“ Je toto tvrdenie správne? Máte pocit, že je toto tvrdenie v súlade s faktami? (Pomerne dosť mojich spolužiakov už vyrušili zlí duchovia. Niektorí zažívajú spánkovú paralýzu a iní počujú hlasy. Neveria v Boha a nevedia, čo sa deje. Všade hľadajú liečbu, ale nedokážu sa z toho vyliečiť a žijú v strachu a hrôze; je to mučivé. Pretože však verím v Boha od detstva, nikdy som vyrušovaná nebola ani som týmto spôsobom netrpela. Poväčšinou sa moje srdce cíti relatívne vyrovnané a pokojne.) Praví veriaci v Boha nemajú túto starosť. Nemáme obavy z toho, že by sme trpeli konverznou poruchou alebo že by nás vyrušovali či posadli zlí duchovia; nebojíme sa, pretože máme Boha. Okrem toho, v reálnom živote neverci neustále hovoria o čítaní z tváre, feng šuej a veštení – na Západe dokonca existuje astrológia. Niektorí ľudia uctievať slávne sochy Budhu, zlých duchov a modly a niektorí nie, ale či už to robia, alebo nie, všetci sú týmito vecami do istej miery ovplyvňovaní a obmedzovaní. Napríklad si predtým, ako odídu z domu, musia dať vyveštiť, aby zistili, ktorý smer je priaznivý a ktorý nepriaznivý. Keď si otvárajú obchod, určujú, ktorá poloha pultu prinesie peniaze a ktorá nie, aké veci doň umiestniť a ktoré modly uctievať, aby prilákali bohatstvo, a kam umiestniť určité veci, aby nenarušili feng šuej. Pri sťahovaní musia zistiť priaznivý čas na sťahovanie, aby zabezpečili budúcu prosperitu rodiny a vyhli sa nešťastiam, a určiť, ktoré časy sú nepriaznivé. Dokonca aj študenti sú ovplyvnení týmito presvedčeniami, keď robia prijímacie skúšky. V deň skúšky sa vyhýbajú slovám, ktoré naznačujú neúspech, a musia hovoriť slová ako „vyniknúť“ a „úspech“. Každý jeden aspekt života – od chodenia detí do školy cez každodenný život rodičov až po

zarábanie peňazí, sťahovanie, hľadanie zamestnania, manželstvá detí a tak ďalej – je ovplyvnený takzvaným feng šuej, šťastím a ďalšími myšlienkami. Keď sú teda ľudia ovplyvnení týmito vecami, čo ich obmedzuje? Obmedzujú ich zlí duchovia; všetky tieto veci ovládajú zlí duchovia. Prečo potom ľudia uctievať týchto zlých duchov? Prečo ich tieto veci ovplyvňujú? Prečo musia ľudia pri takej jednoduchej záležitosti, ako je sťahovanie, vždy premýšľať o tom, ktorý čas je na to priaznivý a ktorý nie a čo je priaznivé presťahovať ako prvé a čo je priaznivé nestťahovať? Prečo vždy musia brať do úvahy tieto veci? Musia ich brať do úvahy, pretože ak to neurobia, zlí duchovia budú konať, trápiť ich a mučiť. Čo vidíte z týchto záležitostí? Celé ľudstvo žije pod kontrolou zlých. Kto sú tí zlí? Tými mocnejšími sú satan a diabli a tými menej významnými sú zlí duchovia na rôznych miestach a tí, ktorí ovládajú rôzne ľudské rasy. Každý aspekt ľudského života je obmedzovaný a ovládaný týmito zlými duchmi. Dokonca aj pri stavbe domu naň ľudia počas osádzania hlavného trámu vešajú červenú látku a odpaľujú petardy pre trochu šťastia, pričom všetci stavební robotníci nosia červené oblečenie, aby si zabezpečili finančnú prosperitu a vyhli sa nehodám. Pri všetkých týchto veciach existujú určité osobitné požiadavky a povery, ako aj tabu, a ľudia sa tým tabu musia vyhýbať a dodržiavať tieto porekadlá. Napríklad niektorí ľudia často čelia ťažkostiam a nič im nevychádza – stratia prácu, opustia ich manželky a doma im nič nezostane. Nemôžu ani splatiť hypotéku na dom a zdá sa, že nič sa im nedarí. Neurobili nič zlé, tak prečo sa im dejú tieto veci? Keďže im neostáva iná možnosť, uchylujú sa k uctievaniu falošných bohov a zlých duchov alebo naliehavo hľadajú niekoho, kto by im skontroloval feng šuej, aby sa im obrátila karta, a potom sa im veci postupne začnú dariť. Predtým v tieto veci neverili, ale teraz, keď nastali problémy, úprimne uctievať falošných bohov a zlých duchov a pred každým počinom si musia dať vyveštiť alebo sa poradiť s veštbou. Je takýto život vyčerpávajúci? (Áno.) Je to priam únavné! Hoci chcú, nemôžu žiť slobodne ani v pokoji uniknúť obmedzeniam týchto povier a pravidiel. Ak tieto pravidlá porušia, zlí duchovia začnú konať a vyrušujú ich a oni sú nimi násilne podmanení a musia ich denne uctievať, aby ich život prebiehal hladko. Tých, ktorí veria v Boha, však neobmedzujú tieto feudálne povery ani pôsobenie zlých duchov. Môžu sa sťahovať alebo ísť, kam sa im zachce, a nemusia sa pri

tom vyhybať nejakým tabu. Komunistická strana v pevninskej Číne stále utláča a prenasleduje náboženskú vieru. Ak už istý veriaci nemôže žiť na nejakom mieste, musí sa rýchlo presťahovať – potrebuje si na to vybrať priaznivý deň alebo hodinu alebo niečo uctievať? Nie. Modlí sa k Bohu a Boh ho chráni. Všetko je v Božích rukách – nie je viazaný týmito vecami. Potrebuje sa pozrieť do kalendára alebo zistiť, či neporušuje nejaké tabu, kedykoľvek chce niečo zjesť alebo odísť z domu? Nie, modlí sa k Bohu a všetko je v Božích rukách. Keď ľudia žijú pod Božou nadvládou a zvrchovanosťou a s Božou ochranou a Jeho vedením, veľkí aj malí zlí duchovia a nečistí duchovia sa držia bokom; neodvážia sa konať proti tým, ktorí veria v Boha. Nie sú títo ľudia chránení? Nemajú ľahký a slobodný život? (Áno.) Je táto milosť veľká? (Áno.) Nezáleží na tom, či už si získal pravdu, alebo nie, pokiaľ si človekom, ktorý úprimne verí v Boha, si niekým, koho Boh predurčil a vyvolil, a keď pred Neho predstupuješ, On ťa takto chráni a dovoľuje ti tešiť sa z takejto milosti. Aká nesmierna milosť to je! Tvoja osobná bezpečnosť a všetky tvoje kroky sú chránené a zabezpečené. Boh za tieto veci preberá zodpovednosť a chráni ich, takže sa nemusíš báť. Väčšinu času sa ľudia ani nemodlia, ani si vedome nemyslia: „Pomodlím sa k Bohu a požiadam Ho, aby ma ochránil. Dúfam, že všetko bude v poriadku a nič zlé sa nestane.“ Ani sa nemusíš modliť. Pokiaľ máš vo svojom srdci jednoduché presvedčenie, ako „Verím v Boha a všetko je v Božích rukách“, Boh bude konať. Ľudia sa tešia takej nesmiernej milosti od Boha – je to snáď málo? (Je to dosť veľa.) Boh je ten jediný Zvrchovaný na svete. Tvoj život a všetko, čo vlastníš, je v Božích rukách, v rukách tohto Zvrchovaného, cíti tvoje srdce pokoj, istotu a vyrovnanosť a ty sa nemusíš ničím trápiť. Nezáleží na tom, koľko poznania máš o Bohu alebo koľkým pravdám rozumieš, týmto si môžeš byť v srdci absolútne istý. Všetko je v Božích rukách. Ak majú veriaci v Boha miesto pre Boha vo svojich srdciach a rozumejú pravde, zlí duchovia sa ich neodvážia vyrušovať, škodiť im alebo sa k nim priblížiť. V dôsledku toho sa veriaci nemusia zaoberať týmito zbytočnými procesmi. Je to taká nesmierna milosť – ako ešte môžeš hovoriť, že si vierou v Boha nič nezískal? Nechýba ti svedomie? Bez ohľadu na čokoľvek iné, už len tvrdenie, že človek nič nezískal, dokazuje jeho úplný nedostatok svedomia a to, že jeho svedomie je úplne skazené; o ostatnom netreba viac hovoriť.

Boh ľudľom zadarmo udeľuje pravdu a ľivot a poskytuje im Svoje slová bez toho, aby za to niečo Źiadal. Hoci ľudia mľžu mať pocit, Źe ich duchovný vzrast ešće stále nedozrel, Źe nepochopili veľa pravdy a Źe to málo, čo chápu, nedokážu jasne vyjadriť, uŹ len tieto veci, ktoré im Boh dal, tto náklonnosť a láska, sú tak nesmierna milosť! Boh dal ľudľom to najdrahocenejšie; ľudia od Boha dostali tie najcennejšie veci na svete. Ći uŹ si to pocítil, alebo nie, Boh to uŹ ľudľom dal. Na čo sa ľudia ešće majú sťžovať? Sú hodn toho, aby to dostali? T, ktorých si Boh vyvolil, sú najšťastnejšími ľudľmi na svete. Boh si Źa vyvolil a vybral; si jeden z najšťastnejších a najšťastlivejších ľudľ na svete. Ako mľžeš povedať, Źe si niĉ nezískal? Stal si sa jedným z najšťastnejších a najšťastlivejších ľudľ, pretože si Źa Boh vyvolil a vybral, a preto sa k tebe zl duchovia a neĉist duchovia neodvážia priblíŹiť. Niektor ľudia sa ptj: „Znamená to, Źe sa moje postavenie a identita stali ctyhodnými?“ Dá sa to tak povedať? Nedá, pretože to všetko je vďaka BoŹej láske a Jeho skutkom. Ľudia zísкали tak veľa! Len v tomto Źivote zísкали tak veľa; ako sú vľbec ľudia spľsobil toto všetko prijať? Niektor, ktorí veria v Boha, sa vľbec neusilujú o pravdu a stále hovoria: „Ćo som za tie roky viery v Boha zísкал?“ Nevieš si to spoĉítať sm? Vo svojom srdci vieš, ĉi rozumieš pravde, o koľko menej zla si spľchal, a predovšetkým, koľkej milosti sa ti dostalo. Ak by si v týchto veciach mal vo svojom srdci jasno, nehovoril by si také nesvedomit veci. Niektor tieŹ hovoria: „BoŹ dom mi poskytuje aj jedlo, odev a prstiešie.“ Nie je to v porovnaní s BoŹou milosťou a ochranou veľmi nepodstatné? Stojí to vľbec za zmienku? T, čo majú svedomie, však cítia, Źe hoci to nestojí za zmienku, stále je to súčasťou BoŹej milosti. BoŹia milosť je nesmierna; Boh dal ľudľom tak veľa! A čo sa týka tých materiálnych vecí, Boh ich zo Svojho pohľadu ani nepoĉta.

Jedným aspektom BoŹieho konania je chrániť ľudľ a druhým je viesť ich na cestu spásy, aby mohli byť spasení. Ľudia sa tešili z tohto BoŹieho úmyslu a Jeho lásky k nim a Boh ich obdaroval hojnou milosťou! Okrem toho je tu niečo, čo je najdľeŹitejšie: pravda, ktorou Boh obdaroval ľudľ, a to slová, ktoré v Źiadnej dobe v ľudských dejinách nikto nikdy nepoĉul ani neprijal. Bez ohľadu na to, koľkokrát Boh stvoril ľudstvo, nikdy nekonal toto dielo ani nehovoril tieto slová. Všetky tie tajomstvá týkajúce sa ľudstva, ktoré ľudia dokážu uniesť a pochopiť a ktorým dokážu porozumieť – to všetko vám Boh

povedal. Dajú sa tieto tajomstvá, tieto pravdy, zmerať nejakou hodnotou? Nedajú sa zmerať a pôžitok, ktorý z nich ľudia majú, sa nedá vyčerpať ani za mnoho životov. Prečo to hovorím? Pretože tieto Božie slová sú základom ľudskej existencie a môžu vytrvať naveky. Ak budeš mať to šťastie prežiť a žiť naveky, tieto Božie slová a pravdy ťa budú môcť zaopatrovať naveky. Čo znamená večnosť? Znamená to nebyť obmedzený časom a nemať hranice. Ak to interpretujeme doslovne, znamená to nemať koniec – žiť večne, presne ako sám Boh. Tieto Božie slová a pravdy môžu existovať až do toho času. „Do toho času“ je predstava a definícia času vyjadrená ľudským jazykom, ale v skutočnosti to znamená naveky. Povedzte Mi, je hodnota týchto Božích slov veľká? Je neuveriteľne veľká! Ak sa o ne neusiluješ, je to tvoja strata a hlúposť. Ale ak sa o ne usiluješ, tieto slová pre teba majú hodnotu, ktorá ďaleko presahuje len tento život; siaha až do večnosti. Vždy pre teba budú účinné a užitočné, navždy budú mať hodnotu a význam a naveky ťa budú zaopatrovať. Ak týmto slovám porozumieš, získaš ich a budeš podľa nich žiť, budeš môcť žiť večne. Jednoducho budeš žiť naveky a neokúsiš smrť. Nie je to niečo, o čom ľudia snívajú? Prejdú nespočetné veky, zomrie nespočetné množstvo ľudí, ale ty zostaneš nažive. Vďaka čomu zostaneš nažive? Vďaka Božím slovám, vďaka pravde, budeš mať predpoklady, aby si takto žil ďalej. Čo budeš robiť s týmto večným životom? Máš Božie poverenie, máš Božie vedenie a máš aj poslanie. Aké je tvoje poslanie? Boh chce, aby si Ho prostredníctvom žitia Jeho slov oslávil a bol Jeho svedectvom. Toto je hodnota Božích slov. Hodnota a význam pravdy a slov, ktoré ľudia v tejto dobe počujú, s ktorými prichádzajú do kontaktu a ktoré zažívajú, budú existovať naveky. Prečo budú existovať naveky? Tieto Božie slová nie sú teológiou, teóriou, heslom ani druhom poznania, ale slovami života. Pokiaľ tieto slová získaš a budeš podľa nich žiť a prežívať, Boh ti dovolí žiť ďalej a nenechá ťa zomrieť. Znamená to, že ťa nezničí ani ti nevezme život – nechá ťa žiť ďalej. Nie je to veľké požehnanie? (Áno, je to veľké požehnanie.) Boh chce, aby si prostredníctvom týchto slov vopred okúsil toto požehnanie v tomto živote a získal ho vo svete, ktorý príde. Toto je Boží sľub. Dostali ľudia vzhľadom na nesmierny sľub, ktorý Boh dal ľudstvu, veľa? (Áno.) Boh dal ľudstvu taký veľký sľub a všetkým ho oznámil. Povedal ti o ňom a dovolil ti prísť a vziať si ho zadarmo. Nemusíš obetovať svoj život ani odovzdať

všetok svoj majetok; stačí, ak budeš počúvať Božie slová a konať podľa Jeho požiadaviek a túžob, a môžeš tento Boží sľub prijať. Nedal Boh ľudstvu veľa? Momentálne si na ceste k tomu, aby si tento sľub získal: Hoci si ho ešte úplne neprijal, dostal si málo? Pri pohľade na sľub, ktorý Boh udelil ľudstvu, ľudia dostali dosť veľa. Získali veľkú výhodu a vôbec na tom neprerobili ani neutrpeľi žiadne straty. Investovali len trochu času a ich telo možno znieslo nejakú námahu. Možno obetovali nejaké osobné domáce blaho a osobné telesné záľuby a túžby, vzdali sa niektorých vlastných aspirácií, záujmov a prianí a tak ďalej. V porovnaní s porozumením pravde, dosiahnutím spásy a prijatím Božieho sľubu však všetky tieto osobné vyhlídky, ciele a aspirácie nestoja za zmienku, pretože ťa môžu len priviesť do pekla a Boh ti za tieto veci Svoj sľub nedá. Naopak, keď ľudia vynaložia obmedzené množstvo času a zaplatia cenu, ktorú sú ochotní a schopní zaplatiť, nakoniec porozumejú pravde a pochopia niektoré tajomstvá, princípy počínania si, určité podstaty a základné príčiny všetkých udalostí a vecí a tak ďalej, ktorým ľudstvo od stvorenia Bohom nerozumelo. A ešte dôležitejšie je, že získajú nejaké poznanie o Bohu a dokážu mať pred Ním bázeň. Keďže toto všetko získali, nestojí za to zaplatiť takú cenu? Na čo sa ľudia sťažujú? Prečo hovoria, že vierou v Boha nič nezískali? Nie je ich svedomie úplne skazené? Získal si tak veľa a stále nie si spokojný. Čo viac chceš? Bol by si spokojný, keby sa z teba stal prezident alebo miliardár? Ak by ti Boh dal tieto veci, nebol by si Ním vyvolený. Boh nechce získať takýchto ľudí.

Ľudia stále hovoria, že vierou v Boha nič nezískali, čo ukazuje, že im chýba svedomie, nemajú žiadnu schopnosť chápať pravdu ani sa o ňu neusilujú a majú výnimočne prízemný charakter. Takíto ľudia nemajú jasné pochopenie toho, čo Boh koná, čo od ľudí vyžaduje, čo im dal, a ďalších vecí. Keď sa nakoniec stane niečo, čo ich trochu znepokojí, nahromadený hnev, ktorý v sebe dusili, okamžite vybuchne: „Čo som získal vierou v Boha? Moje telo tak veľmi trpelo. Robil som akékoľvek povinnosti, ktoré mi cirkev pridělila. Bez ohľadu na to, aké to bolo ťažké alebo únavné, som sa nikdy nestážoval a bez ohľadu na to, aké veľké boli ťažkosti, som nikdy nič nepovedal. Nikdy som na Boží dom nekládol žiadne požiadavky. Čo som so svojou veľkou láskou a veľkou vernosťou získal? Ak ani ja nič nezískam, ostatní na to majú ešte menšiu nádej!“ Z toho vyplýva: „Neobetovali ste toľko ako ja a nezaplatili ste takú

cenu ako ja. Ak som nič nezískal ani ja, čo môžete získať vy? Všetci musíte byť opatrní; nebud'te hlúpi!“ Nechýba takýmto ľuďom svedomie? Človek bez svedomia vždy hovorí hlúpo a tvrdohlavo. Nedokáže pochopiť ani jednu z mnohých právd, ktoré Boh vyslovil, alebo z mnohých čistých a pozitívnych vecí a výrokov a namiesto toho sa tvrdohlavo drží svojich vlastných názorov: „Znášam ťažkosti a platím pre Boha cenu, takže ma musí požeňať a musí mi dovoliť získať viac ako ostatným. Ak nie, budem ventilovať, vybuchnem a budem nadávať! Boh mi musí dať, čokoľvek chcem, a ak to nedostanem, tak Boh nie je spravodlivý a poviem, že som nič nezískal – to je holá pravda!“ Nechýba im ľudská prirodzenosť? Slová niekoho, komu chýba ľudská prirodzenosť, určite nemôžu obstáť, nehovoriac o ich súlade s pravdou – žiadať od neho to druhé je už trochu priveľa. Slová, ktoré človek hovorí, musia byť oprávnenými požiadavkami a rozumnými vyhláseniami, nie prekrútenými argumentmi; musia obstáť bez ohľadu na to, kto ich počúva alebo posudzuje. Slová a činy ľudí so zlou ľudskou prirodzenosťou však nemôžu obstáť. Keď ich pochytya záchvaty hnevu a ventilujú svoje sťažnosti, niektorí ľudia si myslia: „Prečo hovoria, že nič nezískali? Žeby im Boží dom nejako ukrivdil? Ide o to, že niektoré činy Božieho domu nie sú v súlade s princípmi a nemôžu vyjsť na svetlo? Ten človek sa zvyčajne zdá dosť schopný znášať ťažkosti a platiť cenu, ale dnes tak prudko vybuchol a hovorí, že nič nezískal. Zdá sa, že naozaj nič nezískal. Nevzbudzuje to v slušnom človeku hnev? Radšej budem opatrný; nemal by som znášať také ťažkosti ani platiť takú cenu, ako som predtým robil pri konaní svojich povinností!“ Takto sa nechajú ovplyvniť niektorí popletení ľudia, ktorým chýba schopnosť rozlišovať.

Ak majú ľudia, ktorí často ventilujú negatívu, naozaj nejaké názory alebo myšlienky, ktoré chcú vyjadriť, najprv ich nechajte hovoriť a odhaliť svoje názory. Keď to urobia, všetci pochopia: „Majú pocit, že cena, ktorú zaplatili, nezodpovedá tomu, čo získali. Cítia, že nezískali žiadne výhody a utrpeli straty, takže sa stali neochotnými. Sťažujú sa na Boha, dúfajú, že s Ním budú vyjednávať, a žiadajú milosť a výhody!“ Dokáže priemerný človek rozlíšiť takúto osobu, keď ju počuje hovoriť? Keď už ho všetci dokážu rozlíšiť, povedzte mu: „Už si dohodovil? Ak už nemáš čo povedať, tak zmĺkni, lebo sa strápníš. Ak ihneď neskrotíš svoju podľú prirodzenosť, keď sa pred všetkými odhalí, vyvolá to verejné pobúrenie. Keď ťa všetci odhalia a odmietnu, bude už

neskoro na ľútosť.“ Takto ho varujte a týmto spôsobom ho obmedzíte. Alebo im môžeš povedať aj toto: „Ak máš pocit, že si utrpel stratu, nemusíš veriť v Boha. Cítiš, že si nič nezískal, tak čo presne chceš získať? Ak chceš zbohatnúť a stať sa boháčom alebo zastávať vysoký úrad, tak prepáč, ale to nie sú veci, ktoré človek môže získať len preto, že chce; tieto veci ustanovuje Boh. Božie zjavenie a Jeho dielo spásy človeka nie sú o tom, že by ľuďom dával tieto veci. Chodť tam, kde ich môžeš dostať; Boží dom nie je svet a nemôže uspokojiť diablov a satanov. Radšej takéto veci od Božieho domu ani od bratov a sestier nežiadaj. Ak sa ich od Boha odvážiš žiadať, uraziš Jeho povahu a vyprovokuješ Jeho hnev. Je to preto, že Boh dal ľuďom hojnosť milosti a ešte viac právd, aby boli ich životmi. To, že toto získanie pravdy nepovažuješ za vzácne, je tvoja hlúposť a nevedomosť.“ Všetci ho takto karhajú a orezávajú. Čo si o tomto postupe myslíte? Alebo môžete povedať: „Boží dom ti nič nedlhuje. To, čo si vynaložil pre Boha, a to, že si si plnil svoje povinnosti, bolo dobrovoľné. Vieš, koľko milosti si od Boha okúsil, odkedy si v Neho začal veriť a konať povinnosti? Ak máš aspoň trochu svedomia, nemal by si Bohu hovoriť, že si nič nezískal; mal by si pred Nehom predstúpiť a uznať svoje vlastné problémy. A ak naozaj veríš, že Boh je pravda, všetko, čo Boh robí, je pravda a Jeho slová sú pravda, nemal by si to hovoriť a nemal by si sa sťažovať. Tvoj súčasný postoj nie je taký, aký by mal mať niekto, kto verí v Boha, ani aký by mal mať niekto, kto hľadá pravdu. Snažíš sa búriť a chceš s Bohom znovu otvárať staré problémy! Snažíš sa s Ním rozísť a vyrovnáť si s Ním účty! Ale Boh ani Boží dom ti nič nedlhujú. Ak sa chystáš vyrovnávať si účty s Božím domom, tak sa poponáhľaj a opusti ho. Neobťažuj Boží dom, lebo vyprovokuješ Boží hnev a Boh ťa skolí. To by nebol dobrý následok. Ak máš aspoň trochu svedomia alebo rozumu, mal by si sa upokojiť, modliť a hľadať, aby si zistil, či na tvojej perspektíve za úsilím vo viere v Boha nie je niečo zlé a či kráčaš po ceste, ktorú od teba vyžaduje. Máš voči Bohu toľko nerozumných požiadaviek a také veľké roztrpčenie; naznačuje to, že s tvojím úsilím niečo nie je v poriadku. Také hlboké roztrpčenie si si nevybudoval za deň alebo dva; budovalo sa dlho. Alebo si možno od začiatku svojej viery predstupoval pred Boha s nesprávnym názorom a bol si necitlivý ku všetkému, čo povedal, v dôsledku čoho necítiš žiadnu ľútosť ani zadlženosť. Možno práve to viedlo k dnešnej situácii. Radšej sa rýchlo vyznaj a kajaj; ešte je čas na pokánie. Ak to neurobiš

a budeš ďalej páchať zlo a ventilovať negatívu, staneš sa diablom a antikristom. A keď ťa Boží dom vyčistí, nebudeš mať už žiadnu šancu na spásu – čo je odsúdené Božím domom, je odsúdené aj Bohom. Dávame ti toto varovanie s ohľadom na tvoju schopnosť znášať ťažkosti a platiť cenu počas mnohých rokov, čo veríš v Boha. Dávame ti šancu. Ak budeš trvať na svojom, odmietneš počúvať radu a Boží dom sa ťa rozhodne vyčistiť, nebudeš už bratom ani sestrou. Budeš mať nulovú nádej na spásu. Keď príde ten čas, naozaj nič nezískaš. Neľutuj potom. Najdôležitejšie je, aby si teraz zmenil svoje myšlienky, názory a smerovanie svojho úsilia. Už sa nesnaž stále niečo získať. Počúvaj Božie slová a pozri sa, o koľkých z vecí, čo Boh odhaľuje o skazených povahách ľudí, dokážeš uvažovať a koľko z nich na sebe dokážeš spoznať. Vyriešil si problémy, ktoré na sebe dokážeš rozoznať a ktoré vidíš jasne? Rozpoznal si svoju vzburu proti Bohu? Vyriešil si ju? Najväčší problém, ktorému teraz čelíš, je, že si s Bohom stále chceš vyrovnávať účty – čo je to za problém? Nie je to problém, ktorý treba vyriešiť? Vždy veríš v Boha s nejakým postranným úmyslom a myslíš na nejakú transakciu; vždy túžiš po požehnaniach a dúfaš, že vymeniš úsilie, vydávanie sa a telesné utrpenie za požehnania nebeského kráľovstva – nie je to logika banditu? Prečo sa nepozrieš na to, akým ľudom Boh udeľuje požehnania, aké sú Božie požiadavky na ľudí, čo im Boh povedal a čo musia ľudia dosiahnuť, aby prijali Božie sľuby? Ak naozaj veríš v Boha a naozaj chceš byť spasený, nesnaž sa od Neho stále niečo získať. Musíš sa pozrieť na to, koľko z Božích slov si uviedol do praxe a či si človek, ktorý ich nasleduje. Nasledovať Božie slová znamená praktizovať a žiť podľa Božích požiadaviek a pravdy-princípov, nielen trochu fyzicky trpieť a zaplatiť malú cenu. Tvoja skazená povaha je nevyriešená a za všetkými cenami, ktoré platiš, aj za všetkými ťažkosťami, ktorými si prechádzaš, je nejaký úmysel. Boh to neschvaľuje; On takúto cenu nechce. Ak trváš na tom, aby si si s Bohom vyrovnával účty a aby si sa s Ním hádal a súperil, urážaš Jeho povahu a On ťa nechá ísť tvojou cestou až do pekla, aby si bol potrestaný. Toto je odplata za páchanie zla. Okúsil si od Boha mnoho požehnaní a milostí a dal ti aj nejaké špeciálne materiálne zaobchádzanie. Už si dostal, čo si mal dostať – čo viac od Boha chceš?“ Ak mu v duchovnom spoločenstve povieš toto, neprešla by človeka s trochou svedomia a rozumu do istej miery chuť sťažovať sa? Sú to

slová čistého pochopenia, ktoré sú v súlade s pravdou? (Áno.) Ak má istý človek ľudskú prirodzenosť a rozum, dokáže ich pochopiť a prijať. Len tí bez ľudskej prirodzenosti, svedomia a rozumu by si mysleli, že sa ich tieto slová snažia oklamať, že sú to vznešene znejúce reči, ktoré nie sú hodné viery, a že nie sú také hmatateľne prospešné ako viditeľná milosť alebo materiálne požehnania. Takže kým neuvidia tie hmatateľné výhody, čokoľvek, čo povieš, je zbytočné; neprijmú to. Možno ti nebudú odporovať do očí, ale za tvojím chrbtom budú v srdciach stále odolávať a z času na čas budú ventilovať negativitu, predvádzať svoje vlastné zásluhy, počítat ťažkosti, ktoré prekonal, ako aj to, ako sa k nim Boží dom správa a ako ho znášajú – tieto veci si vždy uchovávajú vo svojich srdciach. Čokoľvek sa im stane, pokiaľ nedostanú to, po čom túžia, prebudí sa ich zvieracia povaha, vybuchnú hnevom, odhalia svoje hanebné správanie a budú ventilovať negativitu. Mali by ste sa ešte snažiť takéhoto človeka presvedčiť? Čo treba urobiť, ak aj po jednoduchom naliehaní stále prejavuje rovnaký charakter, vracajú sa jeho staré problémy a opäť vzplanie jeho diabolskosť? Vtedy je čas ho obmedziť. Nenechajte mu šancu na pokánie. Je ako zhnité drevo a je to hlúpy a tvrdohlavý úbožiak. V akom zmysle je to „hlúpy a tvrdohlavý úbožiak“? V tom zmysle, že neprijíma čistú cestu ani pozitívne veci. Namiesto toho prijímajú prekrútené argumenty, herézy a bludy a držia sa svojich vlastných názorov, aby získali hmatateľné výhody, využívali ich a neutrpeli straty. Bez ohľadu na to, ako Boží dom hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, vždy hovoria: „Všetko sú to pekne znejúce slová. Kto by nevedel povedať pár pekných vecí? Keby si utrpel stratu ty, nehovoril by si to.“ Tvrdohlavo sa držia takýchto názorov, a keď sa stane niečo nepríjemné alebo utrpia stratu, majú pocit, že vierou v Boha nič nezískali, a opäť budú ventilovať negativitu. Mali by ešte dostať šancu? Už žiadne šance. Ak si dobre nekonajú svoje povinnosti a namiesto toho vyrušujú ostatných, okamžite ich zastavte a obmedzte. Nedovoľte im slobodne hovoriť. Ak budú naďalej šíriť negativitu a vyrušovať ostatných, neprejavujte im už žiadnu zdvorilosť. Rýchlo ich odstráňte. To nie je nedostatok lásky, však? (Nie.) Pravda im bola v duchovnom spoločenstve predkladaná ako na tácke, ale bez ohľadu na to, ako sa o nej hovorí, ju nedokážu prijať – čo to naznačuje? Na povrchu sa tento človek javí ako pochybovač, ale v podstate je to diabol. Prišiel do Božieho domu žiadať od Neho milosť a požehnania a získať výhody a

neodpočinie si, kým ich nezíska. Ak po nejakej dobe viery nezíska žiadne výhody, jeho satanské povahy vybuchnú na povrch a on si vyleje svoju nespokojnosť s Bohom, spácha zlo a spôsobí vyrušenia. Toto je diabol. To málo utrpenia a vydávania sa, ktoré podstúpil, v podstate nie je praktizovaním Božích slov. Je to čisto o uzatváraní obchodu, získavaní výhod a požehnaní pre samého seba. Keď sa niečo stane tým, ktorí svojou vierou v Boha vždy chcú niečo získať, a sú negatívni a slabí, vždy hovoria: „Nič som vierou v Boha nezískal.“ Potom sa vzdajú a začnú konať bezohľadne, snažia sa o odvetu a často ventilujú negatívu, aby si vyliali svoje pocity nespokojnosti. Už sme v duchovnom spoločenstve hovorili o tom, ako zaobchádzať s takýmito ľuďmi: Mali by sme si s nimi poradiť podľa princípov. Ak dokážu prijať pravdu a zaručia, že už v budúcnosti nebudú spôsobovať ďalšie vyrušenia, môžu dostať ďalšiu šancu zostať v cirkvi. No ak sa neustále snažia vyrušovať a poškodzovať prácu a život cirkvi, odstráňte ich. Je to na ochranu práce cirkvi a na zabezpečenie toho, aby Boží vyvolený ľud mohol žiť cirkevný život nerušené. Rozhodli sme sa tak a postupujeme tak na základe tohto princípu. A je to tak správne.

Kto ďalší je v cirkevnom živote náchylný na ventilovanie negativity? Niektorí ľudia konajú svoju povinnosť bez výsledkov a stále robia chyby; neuvažujú nad sebou, no vždy majú pocit, že Boh nie je spravodlivý ani férový, že s ostatnými vždy zaobchádza milostivo, no s nimi nie, že sa na nich pozerá zvysoka a že ich nikdy neosvecuje, takže z ich konania povinnosti nikdy nevzídu žiadne výsledky a nikdy nedokážu dosiahnuť svoj cieľ vyniknúť a byť vážení. V srdci začnú prechovávať sťažnosti na Boha a zároveň začnú závidieť tým, ktorí verne konajú svoje povinnosti, pociťovať k nim odpor a nenávidieť ich. Akú ľudskú prirodzenosť majú takíto ľudia? Nie sú malicherní? A okrem toho, či to nie je tak, že nerozumejú tomu, ako sa vo svojej viere v Boha usilovať o pravdu? Nechápu, čo je viera v Boha. Myslia si, že veriť v Boha a konať povinnosť je ako robiť prijímacie skúšky na univerzitu, kde si treba neustále porovnávať body a poradie. Preto týmto veciam pripisujú veľkú dôležitosť. Nie je to stav, v ktorom sú? Po prvé, majú takíto ľudia z hľadiska chápania pravdy nejaké duchovné porozumenie? Nemajú a nechápu, čo znamená veriť v Boha a usilovať sa o pravdu. Na jednej strane pripisujú veľkú dôležitosť svojmu poradiu medzi ostatnými a na druhej strane vždy

používajú bodovací systém na hodnotenie toho, ako dobre si ostatní konajú svoje povinnosti a ako dobre ich konajú oni sami, akoby hodnotili študentov v škole, čím merajú vieru ľudí v Boha a ich konanie povinností. Nie je na tom niečo zlé? A nie je navyše spôsob, akým sa pri konaní svojich povinností namáhajú, nesprávny? Nekonajú svoje povinnosti s námahou ako pri štúdiu a skúškach? (Áno.) Prečo to hovoríme? Chápu takíto ľudia, ako vo viere v Boha a pri konaní svojich povinností hľadať princípy? Dokážu hľadať princípy? Z jedného hľadiska nevedia, ako hľadať princípy. Nerozumejú záležitostiam ako: ako by mali ľudia čítať Božie slová, ako hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a ako správne konať svoje povinnosti – ani sa o ne nezaujímajú. Vedia len to, že musia nájsť princípy a konať podľa nich, ale nerozumejú tomu, čo tieto princípy stanovujú, čo Boh vyžaduje alebo ako ostatní konajú podľa princípov. Jednoducho to nechápu. A sú na druhej strane schopní hodnotiť vykonávanie povinnosti na základe Božích štandardov merania toho, či si ľudia konajú svoje povinnosti spôsobom, ktorý je na požadovanej úrovni, a hodnotiť ho aj na základe princípov, ktoré Boh od ľudí pri konaní ich povinnosti vyžaduje? Dokážu tieto záležitosti vyrozumiť z Božích slov a z duchovného spoločenstva bratov a sestier? Po prvé nerozumejú Božím slovám ani záležitostiam konania povinnosti. Keď začnú veriť v Boha a konať povinnosti, premýšľajú: „Keď som chodil do školy, objavil som jedno pravidlo: Pokiaľ je človek ochotný tvrdo pracovať a viac sa učiť, môže dosiahnuť vysoké skóre. Takže to isté urobím aj vo svojej viere v boha. Budem viac čítať jeho slová a viac sa modliť. A kým sa ostatní budú rozprávať alebo jesť, ja sa budem učiť chválospevy a učiť naspamäť božie slová. S takýmto úsilím ma boh vzhľadom na moju tvrdú prácu, usilovnosť a pracovitosť určite požehná a moje konanie povinnosti bude určite plodné. Určite medzi ostatnými získam vysoké skóre a budem cenený a povýšený.“ Napriek tomu, že tak robia, však stále nedokážu dosiahnuť svoje želania: „Prečo som pri konaní svojej povinnosti ešte stále menej efektívny ako ostatní? Ako budem niekedy povýšený alebo poverený dôležitými úlohami? Neznamená to, že niet nádeje? Som od prírody súťaživý a nechcem zaostávať za ostatnými. Bol som taký v škole a som taký stále aj vo svojej viere v boha. Každého, kto ma predbehne, som odhodlaný prekonať, a nedám si pokoj, kým sa mi to nepodari!“ Verí, že so správnou metódou a prístupom – s tým, že

na čítanie ďalších božích slov a učenie sa ďalších chválospevov iba vynaloží rovnaké úsilie ako na usilovné štúdium; nebude sa zapájať do planých rečí ani sústreďovať na parádanie sa; bude menej spať a menej si užívať; podrobí si svoje telo a nebude sa oddávať telesným pohodlnostiam –, bude schopný získať božie požehnania a pri konaní svojej povinnosti určite dosiahne výsledky. Veci sa však vždy vyvinú inak, ako očakával: „Prečo pri konaní svojej povinnosti stále robím chyby a stále ju nedokážem konať tak dobre ako ostatní? Ostatní robia veci rýchlo a dobre a vodca ich vždy chváli a vysoko si ich cení. Zniesol som toľko utrpenia a ťažkostí. Prečo stále nedosahujem výsledky?“ Ako o tom premýšľa, konečne urobí významný objav: „Ukázalo sa, že boh je nespravodlivý. Tak dlho som v neho veril a až teraz to vidím! Boh je milostivý, ku komu chce. Tak prečo nechce byť milostivý ku mne? Je to preto, lebo som hlúpy, neviem lichotiť a nie som výrečný ani pohotový? Alebo je to preto, lebo vyzerám príliš obyčajne a nemám vysoké vzdelanie? Boh ma týmto zjavuje, však? Prečítal som toľko božích slov – prečo ku mne boh nie je milostivý, ale namiesto toho ma zjavuje?“ Ako o tom premýšľa, stáva sa negatívnym: „Už nechcem konať svoju povinnosť. Boh ma pri jej konaní nepožehnal, a hoci som prečítal viac božích slov, stále ma neosvietil. V božích slovách sa hovorí, že boh je milostivý, ku komu chce, a zmilúva sa, nad kým chce. Nie som niekým, nad kým sa boh zmilúva alebo ku komu je milostivý. Prečo by som mal znášať toto trápenie?“ Čím viac premýšľa, tým je negatívnejší a tým menej cíti, že pozná cestu vpred. Cíti sa pridusený svojimi krivdami, nechce ďalej konať svoju povinnosť, a keď ju aj koná, robí to len mechanicky. Akokoľvek ostatní hovoria v duchovnom spoločenstve o princípoch, k nemu to neprenikne. Vnútri na to nijak nereaguje. Má v takejto situácii nejaký život-vstup? Má nejakú vernosť pri konaní svojej povinnosti? Teraz už nie, a aj to málo úsilia a usilovnosti, ktoré kedysi mal, je preč. Čo mu teda zostalo v srdci? „Budem si robiť plány za pochodu a brať veci tak, ako prídu. Boh ma môže každým dňom zjaviť, vyradiť a vzdať sa ma. Keď príde deň, keď mi nebude dovolené konať moju povinnosť, nebudem ju konať. Viem, že nie som dosť dobrý. Boh ma možno ešte nevyradil, ale viem, že ma nemá rád. Je len otázkou času, kedy ma vyradí.“ V srdci mu vznikajú takéto myšlienky a názory, a keď komunikuje s ostatnými, občas mu vyklznu takéto poznámky: „Len všetci usilovne verte. Boh vašu vieru

a vaše konanie povinností určite požehná. No ja som beznádejný. Som na konci svojej cesty. Bez ohľadu na to, aký som usilovný alebo pracovitý, je to zbytočné. Ak boh niekoho nemá rád, akékoľvek množstvo úsilia, ktoré niekto vynaloží, bude nanič. Svoju povinnosť konám tak, že sa snažím, ako viem, no ak moje úsilie nemá kam smerovať, nedá sa s tým nič robiť. Môže boh nútiť ľudí robiť to, čo je nad ich sily? Nemôže nútiť rybu žiť na súši!“ Čo sa tu hovorí? Vyplýva z toho: „Takýto jednoducho som. Bez ohľadu na to, ako so mnou boh zaobchádza, sa k tomu budem stavať takto.“ Povedzte Mi teda, prečo by mal niekto s takýmto postojom a úmyslom stále chcieť získať Božie požehnania? Môžu tento stav a tento postoj, ktoré si vypestoval, ovplyvniť ostatných? Môžu mať ľahko negatívny a nepriaznivý vplyv a viesť ostatných k negativite a slabosti. Nie je to zavádzanie a ubližovanie ostatným? Ľudia s takou mierou negativity sú diabli, však? Diabli nikdy nemilujú pravdu.

Niektorí svoju negativitu neventilujú v dlhých prejavoch; jednoducho vyslovia zopár fráz: „Všetci ste lepší ako ja. Všetci ste veľmi požehnaní, a ja som beznádejný. Bez ohľadu na to, ako veľmi sa snažím, je to zbytočné. Nemám nádej, že dostanem Božie požehnania.“ Hoci sú tieto slová jednoduché, zdajú sa bezproblémové a znejú, akoby sa skúmali, rozoberali a prijímali fakty ako vlastnú slabú kvalitu a nedostatky, v skutočnosti ventilujú istý druh neviditeľnej negativity. Tieto slová v sebe nesú sarkazmus a výsmech, ako aj odolávanie a ešte viac v sebe, samozrejme, nesú nespokojnosť s Bohom a negatívnu a sklúčenú náladu. Možno je týchto negatívnych slov málo, ale táto nálada môže ako nákazlivá choroba ovplyvniť ostatných. Hoci výslovne nehovoria: „Už si nechcem konať svoje povinnosti, nemám nádej na spásu a vy všetci ste takisto v nebezpečenstve,“ vysielajú signál, ktorý v ľuďoch vyvoláva pocit, že ak tento jednotlivец napriek svojmu úsiliu nemá nádej na spásu, tí, ktorí sa nesnažia, majú túto nádej ešte menšiu. Vysielaním tohto signálu všetkým hovoria: „Nádej je dôležitá. Ak ti Boh nedá nádej a nepožehná ťa, bez ohľadu na to, koľko úsilia vynaložíš, je to všetko márne.“ Keď väčšina ľudí prijme tento signál, viera v Boha v hĺbke ich duše môže akurát slabnúť, a vernosť a úprimnosť, ktorú by mali prejavovať pri konaní svojich povinností, sa výrazne zmenší. Hoci túto negativitu ventilujú bez jasného úmyslu zavádzať alebo priťahovať ľudí na svoju stranu, táto negatívna nálada rýchlo ovplyvní ostatných a vyvolá v nich pocit krízy a dojem, že ich úsilie

je ľahko premárnené. Núti ľudí žiť vo svojich pocitoch, špekulovať na ich základe o Bohu a analyzovať a podrobne skúmať Jeho postoj a úprimnosť k ľuďom na základe povrchných javov. Keď sa táto negatívna nálada prenesie na ostatných, nemôžu sa ubrániť vzdáľovaniu sa od Boha, nesprávne chápu to, čo Boh povedal, a pochybujú o tom a už neveria v Jeho slová. Zároveň už nie sú úprimní voči svojim povinnostiam; nie sú ochotní zaplatiť cenu ani prejavíť žiadnu vernosť. To je vplyv týchto negatívnych poznámok na ľudí. Aký je dôsledok tohto vplyvu? Keď si ľudia vypočujú tieto slová, nebudú budovaní, a už vôbec nedosiahnu sebazpoznanie, neobjavia svoje nedostatky ani sa nestanú schopnými praktizovať pravdu a konať svoje povinnosti podľa princípov – nezískajú žiadne z týchto pozitívnych výsledkov. Namiesto toho ich tento vplyv robí negatívnejšími, uvažujú o tom, že sa vzdajú úsilia o pravdu, a už nemajú odhodlanie vo svojich povinnostiach. Prečo stratili vieru? (Cítia, že nemajú žiadnu nádej na spásu.) Správne, prijal si túto správu a cítiš, že nemáš žiadnu nádej na spásu, takže už nie si ochotný snažiť sa pri konaní svojej povinnosti. Toto správanie ukazuje, že sa úprimne neusiluješ o pravdu, no na základe pocitov, nálad a dohadov vždy posudzujúš, či je Boh s tebou spokojný, či máš nádej na spásu a či Boh schvaľuje tvoje konanie povinnosti. Ľudia, ktorí tieto veci posudzujú na základe dohadov, nemajú veľkú motiváciu praktizovať pravdu. Prečo je to tak? Môžu ľudia presne posúdiť Boha, keď Ho posudzujú na základe dohadov? Môžu robiť presné dohady o každej myšlienke a nápade, ktoré Boh má? (Nie.) Ľudské mysle sú plné klamlivosti, transakcií, filozofií pre svetské záležitosti, satanovej logiky a tak ďalej. Aké sú dôsledky toho, keď ľudia robia dohady o Bohu na základe týchto vecí? Vedie to k tomu, že o Ňom pochybujú a vzdáľujú sa od Neho, a dokonca aj k úplnej strate viery v Boha. Keď človek úplne stratí vieru v Boha, v jeho srdci sa nevyhnutne objaví veľký otáznik o tom, či Boh existuje, a vtedy sa jeho obdobie ako veriaceho v Boha skončí – je úplne zničený. Je navyše správne, aby ľudia robili dohady o Bohu? Je to postoj, ktorý by mala mať stvorená bytosť voči Stvoriteľovi? Zjavne nie. Ľudia by nemali robiť dohady o Bohu a nemali by ani špekulovať o Jeho zmýšľaní alebo Jeho myšlienkach o ľuďoch. Už len to samo osebe je nesprávne; ľudia zaujali nesprávnu perspektívu a pozíciu.

Ľudia by k Bohu nemali pristupovať s dohadmi, špekuláciami, pochybnosťami alebo podozrením a nemali by Ho ani posudzovať na základe

ľudských myšlienok, názorov, filozofií pre svetské záležitosti alebo akademických vedomostí. Ako by teda mali ľudia pristupovať k Bohu? Po prvé by ľudia mali veriť, že Boh je pravda. Božie požiadavky na ľudí, Jeho úmysly s nimi, láska a nenávisť, ktorú k nim má, Jeho usporiadania, myšlienky a plány pre rôzne druhy ľudí a tak ďalej si nevyžadujú tvoje špekulácie; tieto záležitosti majú v Božích slovách jasné vysvetlenia a jasný význam. Stačí len veriť, hľadať a potom konať podľa Božích slov – je to také jednoduché. Boh od teba nežiada, aby si na základe pocitov posudzoval, aké sú Jeho úmysly s tebou alebo ako sa na teba pozerá. Myslíš si, že nemáš nádej na spásu – je to pocit alebo fakt? Povedali to Božie slová? (Nie.) Čo teda hovoria Božie slová? Boh ľuďom hovorí, ako hľadaním pravdy nachádzať riešenia a ako nájsť cestu k praktizovaniu pravdy, kedykoľvek čelia nejakému problému alebo odhalia skazené povahy. Potvrdzuje to jednu vec: Je pravda, že Boh chce spasť ľudí a premeniť ich skazené povahy; Boh ťa neklame a nie sú to prázdne reči. Myslíš si, že nemáš nádej na spásu, ale to je len dočasná nálada – pocit, ktorý vznikol v určitom prostredí. Tvoje pocity nevyjadrujú Božie túžby ani úmysly, a už vôbec nevyjadrujú Jeho myšlienky ani pravdu. Ak teda žiješ podľa tohto pocitu, robíš si na jeho základe dohady o Bohu a používaš svoj pocit na nahradenie Božích túžob, veľmi sa mylíš a padol si do satanovej pasce. Čo by mal človek v tejto situácii robiť? Nespoliehať sa na pocity. Niektorí ľudia hovoria: „Ak sa nemáme spoliehať na pocity, na čo sa máme spoliehať?“ Spoliehať sa na čokoľvek tvoje je zbytočné; ľudské pocity nevyjadrujú pravdu. Ktovie, ako tvoj pocit vznikol a odkiaľ skutočne pochádza – ak vznikol tým, že ťa satan zaviedol, tak je to problematické. V každom prípade ten pocit nevyjadruje pravdu, nech už vznikol akokoľvek. Čím intenzívnejšie sú ľudské pocity a intuície, tým viac človek potrebuje hľadať pravdu, prísť pred Boha a uvažovať nad sebou. Ľudské pocity a fakty a pravda sú dve odlišné veci. Môžu ti pocity poskytnúť pravdu? Môžu ti priniesť cestu praktizovania? Nemôžu. Iba Božie slová, a teda pravda, ti môžu priniesť cestu praktizovania a obrat k lepšiemu a otvoriť východisko. Preto by si nemal praktizovať hľadanie vlastných pocitov – tvoje pocity nie sú dôležité. To, čo by si mal urobiť, je prísť pred Boha hľadať pravdu a porozumieť Božím úmyslom prostredníctvom Jeho slov. Čím viac sa spoliehaš na pocity, tým viac sa ocitáš bez cesty vpred, tým hlbšie upadáš do negativity a tým viac veríš, že Boh je nespravodlivý

a nepožehnal ťa. No ak naopak odložíš tieto pocity a budeš hľadať pravdy-princípy, aby si zistil, ktorými činmi si pri konaní svojej povinnosti porušil pravdy-princípy a ktoré boli vykonané z tvojej vlastnej vôle a vôbec s pravdami-princípami nesúvisia, v procese hľadania zistíš, že máš až priveľa vlastnej vôle a priveľa predstáv. Len s trochou tejto svedomitosti odhalíš mnoho problémov: „Som príliš vzdorovitý, svojvoľný a arogantný! Nie je to tak, že nemám nádej na spásu; moje pocity sú nepresné. Je to tak, že som nebral vážne Božie slová a nekonal som podľa pravdy-princípov. Neustále sa sťažujem, že ma Boh nepožehnáva, nevedie a je zaujatý, ale v skutočnosti som si neuvedomil, že svoju povinnosť vykonávam povrchno, svojvoľne a nerozvážne – to je moja chyba. Teraz som si uvedomil, že Boh nie je zaujatý. Keď ľudia nehľadajú pravdu ani neprichádzajú pred Boha, Boh je k nim už aj tak dobrý, že im neodoberie oprávnenie vykonávať povinnosť; Boh je v tomto ohľade až veľmi zhovievavý. A ja som bol stále plný pocitu krivdy a dokonca som sa s Bohom hádal a dohadoval. Predtým som si myslel, že som celkom dobrý, ale teraz vidím, že to vôbec nie je pravda. Nič z toho, čo som robil, sa nezakladalo na princípoch a to, že ma Boh nedisciplinoval, bola Jeho milosť – videl môj malý duchovný vzrast!“ Prostredníctvom takéhoto hľadania porozumieš niektorým pravdám a budeš schopný prevziať iniciatívu a aktívne konať podľa pravdy-princípov. Kúsok po kúsku budeš cítiť, že v tom, ako si počínaš a konáš svoju povinnosť, máš nejaké princípy. Nebudeš mať vtedy oveľa pokojnejšie svedomie? „Predtým som cítil, že nemám nádej na spásu, ale prečo teraz tento pocit a toto vedomie čoraz viac slabnú? Ako to, že sa tento stav zmenil? Predtým som si myslel, že nemám nádej, no nebola to len negativita, odolávanie a boj proti Bohu? Bol som až príliš vzdorovitý!“ Keď sa podriadiš, v procese konania svojej povinnosti nevedomky začneš rozumieť niektorým princípom a už sa ďalej nebudeš porovnávať s ostatnými; budeš sa sústreďovať len na to, ako sa vyhnúť povrchnosti a ako svoje povinnosti konať podľa princípov. Nevedomky už prestaneš cítiť, že nemôžeš byť spasený, a nebudeš už uväznený v tom negatívnom stave. Budeš svoje povinnosti konať podľa princípov, budeš cítiť, že sa tvoj vzťah s Bohom stal normálnym, a keď to budeš cítiť, pomyslíš si: „Boh ma neopustil; cítim Jeho prítomnosť a cítim Jeho vedenie a požehnania, keď Ho pri konaní povinností hľadám. Konečne cítim, že Boh žehná ostatným a žehná aj mne a že nie je

zaujatý; zdá sa, že mám stále nádej na spásu. Ukázalo sa, že cesta, po ktorej som predtým kráčal, bola nesprávna; vždy som svoju povinnosť konal len mechanicky a páchal nerozvážne zlé skutky a dokonca som si myslel, že som v poriadku, žil som vo svojom malom svete a obdivoval som sa. Teraz vidím, že robiť to bola veľká chyba! Žiť v totálnom stave búrenia sa proti Bohu a odolávania Mu – niet divu, že som nedostal Božie osvietenie. Ako by som mohol dostať Božie osvietenie, ak nekonám podľa princípov?“ Vidiš, dva úplne odlišné spôsoby praktizovania a úplne odlišné spôsoby zaobchádzania s vlastnými myšlienkami nakoniec vedú k odlišným výsledkom.

Ľudia vo svojej viere v Boha nemôžu žiť podľa pocitov. Pocity ľudí sú len prechodné nálady – majú niečo spoločné s ich výsledkami alebo faktami? (Nie.) Keď sa ľudia vzdialia od Boha a žijú v stave, v ktorom Boha nesprávne chápu alebo Mu odolávajú, bojujú proti Nemu a búria sa proti Nemu, úplne opustili Božiu starostlivosť a ochranu a v srdciach už pre Neho nemajú miesto. Keď ľudia žijú v takomto stave, nemôžu si pomôcť a žijú podľa vlastných pocitov. Nejaká drobná myšlienka ich môže tak veľmi rozrušiť, že nemôžu byť ani spať, niekoho neopatrná poznámka ich môže uvrhnúť do dohadov a zmätku a dokonca aj jediná nočná mora v nich môže vyvolať negativitu a spôsobiť, že nesprávne pochopia Boha. Keď sa ľudia ocitnú v tomto začarovanom kruhu, dospejú k záveru, že je to ich koniec, že stratili všetku nádej na spásu a že Boh ich opustil a nespasí ich. Čím viac takto rozmýšľajú a čím viac podobných pocitov majú, tým viac prepadajú negativite. Skutočným dôvodom, prečo ľudia majú tieto pocity, je, že nehládajú pravdu ani nepraktizujú podľa pravdy-princípov. Keď sa ľudom niečo prihodí, namiesto hľadania a praktizovania pravdy zakaždým idú vlastnou cestou a žijú vo vlastnej malichernej prešibanosti. Trávia každý deň porovnávaním sa a súťažiením s ostatnými, nenávidia a žiarlia na každého, koho považujú za lepšieho ako oni, znevažujú a zosmiešňujú každého, kto je podľa nich pod ich úroveň, žijú v povahe satana, nerobia veci podľa pravdy-princípov a odmietajú prijať rady, nech už sú od hocikoho. To ich nakoniec vedie k tomu, že si v mysli vytvárajú všelijaké bludy, špekulácie a úsudky a neustále sa znepokojujú. No nezaslúžia si to? Takéto trpké ovocie môžu byť len oni sami – a naozaj si ho zaslúžia. Čo je príčinou toho všetkého? Je to spôsobené tým, že ľudia nehládajú pravdu, sú príliš arogantní a samospravodliví, neustále

konajú v súlade s vlastnými názormi, neustále sa predvádzajú a porovnávajú s ostatnými, vždy sa snažia odlíšiť, vždy kladú na Boha neprimerané nároky a tak ďalej – všetky tieto veci spôsobujú, že ľudia sa postupne vzdávajú od Boha, odolávajú Mu a dokola porušujú pravdu. Napokon upadnú do temnoty a negativity. V takých chvíľach ľudia nemajú skutočné porozumenie svojej vzbury a svojho odporu, a už vôbec k týmto veciam nedokážu pristupovať so správnym postojom. Namiesto toho sa sťažujú na Boha, mylne Mu rozumejú a špekulujú o Ňom. Vtedy však ľudia konečne rozoznajú, ako hlboko skazení sú a koľko problémov spôsobujú. Určia, že patria k typu ľudí, ktorí odolávajú Bohu, čo ich nevyhnutne vedie do negativity, z ktorej sa nevedia vyhrabať. Veria tomuto: „Boh ma zavrhuje, Boh ma nechce. Som príliš vzdorovitý, zaslúžim si to, Boh ma už iste nespasí.“ Veria, že to všetko sú fakty. Usúdia, že dohady v ich srdciach sú fakty. Bez ohľadu na to, kto s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, je to márne a neprijímajú ju. Navrávajú si: „Boh ma nepožehná a nespasí, tak aký zmysel má viera v Boha?“ Keď sa cesta ich viery v Boha dostane do tohto bodu, sú ľudia ešte schopní veriť? Nie. Prečo už nemôžu pokračovať? Faktom je, že keď negativita ľudí dosiahne určitý bod, srdce im prekypuje odolávaním a sťažnosťami a chcú prerušiť svoj vzťah s Bohom raz a navždy, tak to nie je niečo také jednoduché, ako keď sa neboja Boha, nepodriaďujú sa Mu alebo nemilujú a neprijímajú pravdu. Čo to namiesto toho je? V srdci sa aktívne rozhodujú vzdať sa viery v Boha. Nazdávajú sa, že pasívne čakať na vyradenie je hanebné a dôstojnejšie je, ak sa rozhodnú vzdať, a tak sa chopia iniciatívy, vzdajú sa svojej šance a ukončia veci sami od seba. Odsudzujú vieru v Boha ako zlú, odsudzujú pravdu ako neschopnú zmeniť ľudí, odsudzujú Boha ako nespravodlivého a sťažujú sa, že ich nespasí: „Som taký usilovný, trpím oveľa viac ako ostatní, platím oveľa vyššiu cenu ako všetci ostatní a konám svoju povinnosť úprimne, no Boh ma aj tak nepožehnal. Teraz jasne vidím, že Boh ma nemá rád a zaobchádza s ľuďmi neférov.“ Sú natoľko trúfalí, že premieňajú svoje pochybnosti o Bohu na odsudzovanie a rúhanie sa Mu. Keď sa táto skutočnosť stane realitou, môžu pokračovať v ceste viery v Boha? Keďže vzdorujú Bohu, stavajú sa proti Nemu, neprijímajú pravdu a vôbec nie sú schopní sebareflexie, sú zničení. Nie je nerozumné, keď niekto z vlastnej iniciatívy opustí Boha a potom sa sťažuje, že mu Boh nežehná ani nepreukazuje milosť? Každý si vyberá svoju

vlastnú cestu a kráča po nej sám; nikto to za neho nemôže urobiť. To ty si si vybral slepú uličku a ty si opustil Boha a odmietol si Ho. Od začiatku až do konca Boh nikdy nepovedal, že ťa nechce, že sa ťa vzdal alebo že ťa odmieta spasiť; to ty si si Ho vymedzil na základe svojich dohadov. Ak by si skutočne veril v Boha, veril by si v Neho, aj keby ťa nechcel, a stále by si v Neho veril, naďalej čítal Jeho slová a ďalej prijímal pravdu a normálne konal svoje povinnosti, aj keby ťa nenávidel, kto by ťa mohol obmedziť alebo zastaviť? Nie je to všetko o tvojich vlastných voľbách a úsilí? Sám nemáš vieru, a predsa sa obrátiš a sťažuješ na Boha; to je nerozumné. Neudržiavaš si vzťah s Bohom a trváš na jeho zničení; keď už raz vznikne trhlinka, dá sa obnoviť? Rozbité zrkadlo sa ťažko skladá naspäť, a aj keď sa zloží, prasklina na ňom stále bude. Keď už sa vzťah narušil, nikdy sa nemôže obnoviť do pôvodného stavu. Ľudia by sa teda bez ohľadu na to, s akým prostredím sa vo viere v Boha stretnú, mali naučiť podriaďovať sa a hľadať pravdu – len tak môžu pevne stáť. Ak chceš nasledovať Boha až na koniec cesty, kľúčové je usilovať sa o pravdu. Či už pri konaní svojich povinností, alebo pri čomkoľvek inom, treba hlavne rozumieť pravdám-princípom a treba ich praktizovať a uplatňovať, pretože práve prostredníctvom procesu chápania pravdy a praktizovania v súlade s pravdami-princípami spoznáš Boha, pochopíš Ho, porozumieš Mu a pochopíš Jeho úmysly. Umožňuje ti to byť s Ním v súlade, porozumieť Jeho podstate a prijať ju. Ak neuvádzaš pravdy-princípy do praxe a jednoducho konáš alebo si svoje povinnosti plníš podľa vlastnej vôle, nikdy neprídeš do kontaktu s pravdou. Čo znamená nikdy neprísť do kontaktu s pravdou? Znamená to, že sa nikdy nestretnieš s Božím postojom ku všetkým veciam ani s Jeho požiadavkami alebo s Jeho myšlienkami; a je ešte menej pravdepodobné, že sa stretnieš s Božou povahou a podstatou, ako sa zjavujú v Jeho diele. Ak sa ti nepodari stretnúť s týmito skutočnosťami Božieho diela, tvoje chápanie Boha bude navždy obmedzené na ľudské domnienky a predstavy. Zostane v sfére domnienok a predstáv a nikdy sa nezhodne s podstatou a pravou povahou Boha. Týmto spôsobom nebudeš môcť dosiahnuť skutočné porozumenie Boha.

Ľudia počas konania svojich povinností často zažívajú negatívne a vzdorovité stavy. Ak dokážu hľadať pravdu a používať pravdy-princípy, aby tieto problémy vyriešili, ich negatívne emócie sa nezmenia na sťažnosti, odolávanie, vzdor, búrenie sa alebo dokonca rúhanie. Ak sa však ľudia pri

riešení týchto vecí spoliehajú len na svoju vlastnú malichernú chytrosť, ľudské sebaovládanie a úsilie, usilovnosť, disciplinovanie svojho tela a iné podobné prístupy, tieto ľudské predstavy, úsudky a dohady sa skôr či neskôr zmenia na sťažnosti, vzdor, odolávanie, búrenie sa a dokonca rúhanie sa Bohu. Keď sú ľudia chytaní v pasci takýchto negatívnych emócií, majú sklon k neposlušnosti, nespokojnosti, sťažnostiam voči Bohu a iným podobným pocitom alebo myšlienkam. A keď sa v nich tieto myšlienky časom nahromadia a oni stále nehľadajú pravdu alebo ju nepoužívajú, aby svoje myšlienky vyriešili, ich neposlušnosť, nespokojnosť a sťažnosti sa zmenia na vzdor a začne sa u nich objavovať vzdorovité správanie, ako je povrchné konanie svojich povinností, úmyselné vyrušovanie a sabotovanie práce cirkvi a iné negatívne správanie, aby vyjadrili svoju neposlušnosť a nespokojnosť a dosiahli tak svoj cieľ vzdorovať Bohu. Niektorí ľudia ostatným maria ich vykonávanie povinností a vyrušujú ho. Zmysel ich konania je: „Ak si nemôžem konať svoju povinnosť alebo ak ma v nej boh nepožehná, postarám sa o to, aby sa nikomu z vás v konaní vašich povinností nedarilo!“ a potom začnú spôsobovať vyrušenia. Niektorí ľudia to robia slovami, zatiaľ čo iní používajú isté činy. Čo môžu urobiť tí, ktorí ostatných vyrušujú svojimi činmi? Napríklad môžu úmyselne vymazať súbory z počítača niekoho iného, aby ovplyvnili výsledky jeho povinností, alebo môžu úmyselne vyrušovať online zhromaždenia. Sú to diabli a satani, ktorí vyrušujú ľudí, a ľudia nechápu: „Ako môže niekto v takom veku robiť také ohavné veci? Ved’ to nie je tínedžer; ako môže ešte stále robiť také zlomyseľné kúsky?“ V skutočnosti môžu tieto veci robiť aj ľudia po tridsiatke, štyridsiatke, päťdesiatke či šesťdesiatke. Tieto rôzne spôsoby správania sú nepochopiteľné; nie sú to činy človeka so svedomím a rozumom, ale činy diablov a satanov. Keď takýto človek vidí, že neovplyvnil ostatných a nedosiahol svoje ciele, ventiluje negatívu a spôsobuje vyrušenia v čase, keď je v prítomnosti viacerých ľudí, alebo počas zhromaždení. Keď si svoju nespokojnosť začne vylievat’ činmi, situáciu možno ovládať už len ťažko; je veľmi ťažké udržať ho na uzde, a ak sa situácia bude vyvíjať ďalej, môže sa len stupňovať a stávať čoraz vážnejšou. Tento človek nielenže spôsobuje vyrušenia svojimi činmi, ale aj používa rôzne prostriedky a metódy a využíva agresívne a odsudzujúce reči, aby ostatných vyrušil pri ich konaní povinností. Bez ohľadu na to, či

dosiahne svoje ciele, potom v srdci odoláva Bohu; nečíta Božie slová ani sa neučí chválospevy a odmieta čítať akékoľvek knihy súvisiace s Božími slovami alebo pravdou. A čo robí doma? Číta romány, pozerá televízne seriály, učí sa kuchárske postupy, študuje líčenie a úpravu vlasov a tak ďalej. Počas zhromaždení nemá duchovné spoločenstvo o svojom chápaní Božích slov ani o tom, ako riešiť skazené povahy a odhalenia skazenosti, a pri duchovnom spoločenstve ostatných úmyselne strháva konverzáciu na seba, prerušuje toho, kto hovorí, zámerne mení tému a tak ďalej. Vždy hovorí veci, ktoré podkopávajú a vyrušujú. Prečo sa takto správa? Dôvod spočíva v jeho presvedčení, že nemá nádej na spásu, čo ho vedie k tomu, že sa vzdá a začne konať bezohľadne; hľadá si niekoľko spoločníkov, než bude z cirkvi vyčistený alebo vypudený, lebo ak nemôže byť požehnaný, postará sa o to, aby nemohli byť ani ostatní. Prečo takto zmýšľa? Verí, že Boh, v ktorého verí, nie je taký ako boh, ktorého si pôvodne predstavoval; nemiluje ľudí tak veľmi, ako si predstavoval, nie je ani taký spravodlivý a určite k ľuďom nie je taký úprimne láskavý, ako si predstavoval. Boh miluje ostatných, no nie jeho, a spasí ostatných, no nie jeho. Keď pre seba teraz nevidí žiadnu nádej a cíti, že nemôže byť spasený, vzdá sa a začne konať bezohľadne. Ale to nie je všetko; chce tiež, aby ostatní videli, že keďže pre neho neexistuje nádej, neexistuje ani pre ostatných, a uspokojí sa až vtedy, keď všetkých privedie k tomu, že sa vzdajú viery v Boha a odstúpia od nej. Cieľom jeho konania je: „Ak nemôžem získať požehnanie nebeského kráľovstva, vy o tom ani nesnívajte!“ Čo je to za úbožiaka? Nie je to diabol? Je to diabol, ktorý mieri do pekla a ešte aj bráni ostatným veriť v Boha a vstúpiť do nebeského kráľovstva; kráča priamo do slepej uličky! Ktokoľvek, kto má aspoň trochu svedomia a bázne pred Bohom, by takto nekonal; ak naozaj cíti, že už nemá nádej, lebo spáchal veľké zlo a bol zjavený, stále sa bude usilovať o to, aby sa ostatným darilo, a nechá ich úprimne veriť v Boha a nenasledovať jeho príklad. Mohol by povedať: „Som príliš slabý, mám silné telesné túžby a príliš milujem svet. Je to moja vlastná chyba a zaslúžim si to! No vy len úprimne verte ďalej; nenechajte sa mnou ovplyvniť. Počas zhromaždení budem dávať pozor, a ak do dediny vstúpi polícia veľkého červeného draka, upozorním vás.“ Ktokoľvek, kto má čo i len kúsok ľudskej prirodzenosti, by mal urobiť aspoň toto a nemal by vyrušovať ostatných v ich úsilí o pravdu.

Ked' sa však ľudom, ktorí nemajú ľudskú prirodzenosť, nedarí alebo vidia, že sa na nich bratia a sestry pozerajú zvrchu a dištancujú sa od nich, cítia, že ich Boh zjavil a vyradil a nemajú nádej na spásu. A keď v sebe prechovávajú takéto myšlienky, vzdajú sa, začnú konať bezohľadne a bez zábran ventilujú negativitu a vyrušujú cirkevný život. Čo sú to za ľudia? Nie sú to diabli? (Áno.) Mal by sa človek k ľuďom, ktorí sú diabli, správať zdvorilo? (Nie.) Ako by sa to teda malo riešiť? Povieš: „Prichádzaš na zhromaždenia, no nečítaš Božie slová ani neprijímaš pravdu. Načo si tu teda? Na to, aby si vyrušoval, však? Myslíš si, že nemáš nádej na spásu; v skutočnosti ani my nemáme pocit, že by sme mali veľkú nádej, ale usilujeme sa. Veríme, že Boh nie je zaujatý, že je dôveryhodný a že Jeho srdce je pri spáse ľudí úprimné a nemení sa. Pokiaľ existuje čo i len iskierka nádeje, nevzdáme sa. Nebudeme neustále negatívni ani mylne chápať Boha ako ty. Ani nesnívaj o tom, že nás môžeš vyrušovať alebo brzdiť! Ak budeš tvrdohlavo zotrvať, naďalej takto veriť a zlomyseľne nás chcieť vyrušovať, nechď sa, ak už k tebe nebudeme zdvorilí. Od dnešného dňa si vyčistený a v cirkvi už pre teba nemáme miesto. A teraz vypadni!“ Nie je tým problém vyriešený? Je to jednoduché. Stačí len pár slov a ten človek je odstránený. Je to taká ľahká vec! Prečo to riešiť takto? Pretože prirodzenosť-podstata takýchto ľudí sa nemôže zmeniť; neprijmú pravdu. Myslia si, že nemajú nádej na spásu, a hoci to Boh ani bratia a sestry nepovedali, oni takto páchajú zlo a spôsobujú vyrušenia. Čo urobia, ak jedného dňa budú naozaj vypudení za páchanie zla a vyrušovanie práce cirkvi alebo ak ich Boh bude disciplinovať, pretože sa neusilujú o pravdu? Mohli by sa stať Božími nepriateľmi a chcieť sa pomstiť? Je to veľmi pravdepodobné! Je dobré, že takíto ľudia bývajú odhalení ešte predtým, ako stihnú vykonať nejaké zlé skutky alebo spáchať nejaké veľké zlo. Spravil to Boh; to Boh ich zjavil. Najlepší čas na ich odstránenie je práve teraz, keď ešte ostatní ľudia neutrpeli žiadnu stratu. Riešiť to takto je včasné a vhodné; každý získa schopnosť rozlišovať a so zlými ľuďmi je naložené. Ich úloha protipólu sa primerane naplnila.

Toto sú v podstate rôzne stavy a prejavy ľudí, ktorí ventilujú negativitu. Ked' sa nenaplní ich túžba usilovať sa o postavenie, slávu a zisk, keď Boh robí veci, ktoré sú v rozpore s ich predstavami a domnienkami, veci, ktoré sa týkajú ich záujmov, dostávajú sa do pasce pocitov neposlušnosti a nespokojnosti. A

keď majú tieto pocity, ich myseľ začne vymýšľať výhovorky, zámienky, ospravedlnenia, obhajoby a iné myšlienky na sťažnosti. Vtedy nechvália Boha ani sa Mu nepodriaďujú, a už vôbec nehľadajú pravdu, aby poznali samých seba; namiesto toho bojujú proti Bohu pomocou svojich predstáv, domnienok, myšlienok a pohľadov alebo impulzívnosti. A ako bojujú proti Bohu? Širia svoje pocity neposlušnosti a nespokojnosti a využívajú ich na to, aby dali Bohu najavo svoje myšlienky a pohľady, snažia sa prinútiť Ho, aby konal podľa ich vôle a požiadaviek, aby uspokojil ich želania; až potom sa ich pocity upokoja. Boh vyjadruje mnohé pravdy najmä preto, aby ľudí súdil a napomínal, aby očistil ich skazené povahy, aby ich spasil spod vplyvu satana, a ktovie, koľkým ľuďom tieto pravdy zničili ich sny o požehnaní a zmarili ich fantáziu o pozdvihnutí do nebeského kráľovstva, v čo dúfali dňom i nocou. Chcú urobiť všetko, čo je v ich silách, aby veci zvrátili, no sú bezmocní a vo svojej negativite a roztrpčení môžu byť len uvrhnutí do pohromy. Sú neposlušní voči všetkému, čo Boh zariadil, pretože to, čo Boh robí, je v rozpore s ich predstavami, záujmami a myslením. Najmä keď cirkev pracuje na odstraňovaní a vyradovaní mnohých ľudí, títo ľudia si myslia, že Boh ich nespasí, že ich zavrhol, že sa s nimi zaobchádza nespravodlivo, a tak sa zjednotia, aby sa Bohu postavili; poprú, že Boh je pravda, poprú Božiu identitu a podstatu a spravodlivú Božiu povahu. Samozrejme, poprú aj skutočnosť Božej zvrchovanosti nad všetkými vecami. A akým spôsobom to všetko popierajú? Prostredníctvom vzdoru a odolávania. Z toho vyplýva: „To, čo boh robí, je v rozpore s mojimi predstavami, a preto sa nepodriaďujem a neverím, že ty si pravda. Budem sa proti tebe búriť a budem tieto veci šíriť v cirkvi a medzi ľuďmi! Budem hovoriť, čo chcem, a je mi jedno, aké to bude mať následky. Mám slobodu slova, nemôžeš ma umlčať – poviem, čo chcem. Čo môžeš urobiť?“ Keď títo ľudia trvajú na vyjadrovaní svojich nesprávnych myšlienok a pohľadov, hovoria o svojom vlastnom porozumení? Hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde? Rozhodne nie. Širia negativitu a dávajú hlas kacírskym myšlienkam a bludom. Nesnažia sa spoznať ani odhaliť svoju vlastnú skazenosť; neodhaľujú veci, ktoré urobili a sú v rozpore s pravdou, ani chyby, ktorých sa dopustili. Namiesto toho robia všetko pre to, aby svoje chyby odôvodňovali a obhajovali, aby dokázali, že majú pravdu, a zároveň tiež robia absurdné závery a vyjadrujú negatívne a skreslené názory, ako aj

prekrútené argumenty a kacírské myšlienky. Na Boží vyvolený ľud v cirkvi to pôsobí zavádzajúco a rušivo; niektorých ľudí to dokonca môže uvrhnúť do stavu negativity a zmätku. Toto všetko sú nepriaznivé účinky a vyrušenia, ktoré spôsobujú ľudia, čo ventilujú negatívitu. Tí, ktorí ventilujú negatívitu, by teda mali byť obmedzení – a to aj v reči a správaní. Nemalo by sa im ustupovať a povoľovať im to. Cirkev by mala mať vhodné metódy a princípy, ako si s týmito ľuďmi poradiť. Na jednej strane by bratia a sestry mali týchto ľudí aj ich negatívne poznámky rozlišovať. A na druhej strane platí, že keď bude mať Boží vyvolený ľud schopnosť rozlišovať, cirkev by týchto jednotlivcov mala pohotovo odstrániť alebo vypudiť podľa právd-princípov, aby neovplyvnili a nevyrušili ďalších ľudí. Týmto sa končí naše duchovné spoločenstvo o rôznych aspektoch ventilovania negativity.

C. Princípy a cesty na vyriešenie negativity

Ľudia majú satanskú prirodzenosť; keď žijú podľa satanských pováh, je ťažké sa vyhnúť negatívnym stavom. Negativita sa stáva bežnou záležitosťou, najmä keď človek nerozumie pravde. Každý má chvíle negativity; niektorí ich mávajú častejšie, iní menej často, a kým u niekoho trvajú dlhšie, u iného bývajú kratšie. Duchovný vzrast ľudí sa líši a líšia sa aj ich negatívne stavy. Tí s väčším duchovným vzrastom začnú byť trochu negatívni len vtedy, keď čelia skúškam, zatiaľ čo tí s menším duchovným vzrastom, ktorí ešte nerozumejú pravde, nedokážu rozlíšiť, keď ostatní šíria isté predstavy alebo hovoria nezmysly, takže môžu byť vyrušení, ovplyvnení a upadnúť do negativity. Môže ich do nej priviesť akýkoľvek problém, ktorý sa vyskytne, a dokonca aj triviálne záležitosti, ktoré nestoja za reč. Ako by sa mal tento problém častej negativity riešiť? Ak niekto nevie, ako hľadať pravdu ani ako jesť a piť Božie slová alebo sa modliť k Bohu, tak je to veľký problém; môže sa spoliehať len na podporu a pomoc bratov a sestier. Ak mu nikto nedokáže pomôcť alebo ak neprijíma pomoc, môže zostať taký negatívny, že sa nedokáže zotaviť, a dokonca môže aj prestať veriť. Pozrite, je veľmi nebezpečné, keď má niekto stále isté predstavy a ľahko upadne do negativity. Akokoľvek niekto takýmto ľuďom hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, neprijímajú ju a neustále trvajú na tom, že ich vlastné predstavy a výmysly sú správne; sú to nesmierne problematickí ľudia. Nech už si akokoľvek negatívny, mal by

si v srdci chápať, že mať predstavy neznamená, že sú v súlade s pravdou; znamená to, že máš problém s chápaním. Ak máš nejaký rozum, nemal by si tieto predstavy šíriť; to je to najmenej, čoho by sa mal človek držať. Ak máš aspoň trochu bohabojné srdce a dokážeš priznať, že si nasledovníkom Boha, mal by si hľadať pravdu, aby si svoje predstavy vyriešil a aby si sa podriadil pravde a nespôsoboval narušenia a vyrušenia. A ak to nedokážeš a trváš na šírení predstáv, stratil si rozum a nie si mentálne normálny. Si posadnutý démonmi a neovládaš sa. A takto ovládaný démonmi za každú cenu hovoríš a šíriš tieto predstavy – nedá sa tomu pomôcť, je to dielo zlých duchov. Ak máš nejaké svedomie a rozum, mal by si byť schopný urobiť toto: nešíriť predstavy a nevyrušovať bratov a sestry. Ani po upadnutí do negativity by si nemal robiť veci, ktoré ubližujú bratom a sestrám; mal by si jednoducho dobre konať svoju povinnosť, robiť poriadne to, čo máš, a zabezpečiť, že si nebudeš mať čo vyčítať – to je minimálny štandard slušného počínania si. Aj keď si niekedy negatívny, ale neurobil si nič, čím by si prekročil hranice, Boh ti tvoju negativotu nebude vyčítať. Pokiaľ máš svedomie a rozum a dokážeš sa modliť k Bohu, spoliehať sa na Neho a hľadať pravdu, nakoniec porozumieš pravde a napraviš sa. Ak čelíš významným udalostiam – napríklad ak ťa prepustia a vyradia, pretože si ako vodca nekonal skutočnú prácu –, a ty cítiš, že nemáš nádej na spásu, upadneš do takej negativity, že sa nedokážeš zotaviť, cítiš sa, akoby si bol odsúdený a prekliaty, a vypestuješ si nedorozumenia a sťažnosti voči Bohu, čo by si mal urobiť? Toto sa dá zvládnuť veľmi ľahko: Nájdi si ľudí, ktorí rozumejú pravde, aby si s nimi bol v duchovnom spoločenstve a hľadal, a povedz im, čo máš na srdci. No hlavne príď pred Boha a pravdivo sa postupne modli o svojej negativite a slabosti, ako aj o niektorých veciach, ktorým nerozumieš a nedokážeš ich prekonať – buď v duchovnom spoločenstve s Bohom a nič neskrývaj. Ak existujú nevysloviteľné veci, ktoré nemôžeš povedať ostatným, je ešte nevyhnutnejšie, aby si prišiel pred Boha a modlil sa. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Neviedie rozhovor s Bohom o týchto veciach k odsúdeniu?“ Neurobil si už veľa vecí, ktoré sa protivia Bohu a zaslúžia si Jeho odsúdenie? Prečo sa trápiť nad touto jednou ďalšou vecou? Myslíš si, že ak o tom nebudeš hovoriť, Boh to nebude vedieť? Boh pozná všetko, čo si myslíš. Mal by si s Ním otvorene hovoriť v duchovnom spoločenstve, hovoriť Mu, čo máš na srdci, a pravdivo

Mu predkladať svoje problémy a stavy. Môžeš Mu povedať o svojej slabosti, vzdorovitosti a dokonca aj svojich sťažnostiach; a aj keď sa potrebuješ vyventilovať, je to v poriadku – Boh to neodsúdi. Prečo to neodsúdi? Boh pozná duchovný vzrast človeka; aj keď s Ním nehovoriš, On tvoj duchovný vzrast pozná. Tým, že s Ním hovoriš, je to na jednej strane tvoja príležitosť odhaliť sa a byť k Nemu otvorený. A na druhej strane to tiež ukazuje tvoj postoj podriadenosti Bohu. Prinajmenšom Ho nechávaš vidieť, že voči Nemu nemáš uzavreté srdce a že si len slabý a nemáš dostatočný duchovný vzrast na to, aby si túto záležitosť prekonal – to je všetko. Nemáš v úmysle vzdorovať; máš postoj podriadenosti a ide len o to, že máš príliš malý duchovný vzrast a nedokážeš to uniesť. Keď sa v srdci úplne otvoríš Bohu a dokážeš sa s Ním podeliť o svoje najhlbšie myšlienky, hoci tvoje slová môžu obsahovať slabosť, sťažnosti a najmä veľa negatívnych vecí, je v tom jedna vec, ktorá je správna: Uznávaš, že máš skazené povahy, uznávaš, že si stvorená bytosť, nepopieraš identitu Boha ako Stvoriteľa a nepopieraš ani to, že vzťah medzi tebou a Bohom je vzťahom stvorenej bytosti a Stvoriteľa. Zveríš Bohu veci, ktoré sa ti prekonávajú najťažšie a ktoré ťa robia najslabším, a povieš Mu všetky svoje najvnútornejšie pocity – to ukazuje tvoj postoj. Niektorí ľudia hovoria: „Raz som sa modlil k Bohu a moju negativitu to nevyriešilo. Stále to nedokážem prekonať.“ To nevádi; stačí, ak budeš úprimne hľadať pravdu. Bez ohľadu na to, ako veľmi rozumieš, ťa Boh postupne posilní a ty už nebudeš taký slabý ako na začiatku. Bez ohľadu na to, koľko máš slabosti a negativity alebo koľko sťažností a negatívnych emócií, hovor s Bohom; nesprávaj sa k Nemu ako k cudzincovi. Veci môžeš skrývať pred kýmkoľvek, no pred Bohom nič neskrývaj, pretože je tvojou jedinou oporou a tiež tvojou jedinou spásou. Len príchodom pred Boha možno tieto problémy vyriešiť; spoliehať sa na ľudí je zbytočné. Preto tí, ktorí zoči-voči negativite a slabosti prichádzajú pred Boha a spoliehajú sa na Neho, sú najmúdrejší. Len hlúpi a tvrdohlaví ľudia sa ešte viac vzdávajú od Boha, vyhýbajú sa Mu a spriadajú v mysli plány, keď si pred Ním zoči-voči významným a kritickým udalostiam potrebujú vyliat srdce. A aký je výsledok všetkého tohto plánovania? Ich negativita a sťažnosti sa zmenia na vzdor a vzdor sa zas zmení na odolávanie a búrenie sa proti Bohu; títo ľudia sa vo vzťahu k Bohu stanú úplne nezmieriteľnými a vzťah, ktorý s Bohom majú, sa úplne rozbije. Keď si však

tvárou v tvár takejto negativite a slabosti a ak si vtedy dokážeš zvoliť, že stále prídeš pred Boha hľadať pravdu, dokážeš si zvoliť podriaďiť sa Jeho ovládaniu a usporiadaniam a zaujmeš skutočne podriadený postoj, Boh bude vidieť, že sa Mu napriek negativite a slabosti stále chceš úprimne podriaďiť, a bude tak vedieť, ako ťa viesť a vyvieť z tvojej negativity a slabosti. Po týchto skúsenostiach získaš pravú vieru v Boha. Budeš cítiť, že pokiaľ stále hľadáš Boha a čakáš na Neho, nech už čelíš akýmkoľvek ťažkostiam, On ti bez toho, aby si o tom vedel, zariadi východisko. Umožní ti vidieť, že ani si si to nevšimol, a situácia sa zmenila, vďaka čomu už nie si slabý, ale silný, a tvoja viera v Boha sa posilní. Keď o týchto udalostiach budeš uvažovať, budeš cítiť, aká detinská bola vtedy tvoja slabosť. V skutočnosti sú ľudia presne takíto detinskí a bez Božej podpory by zo svojej detinskosti a nevedomosti nikdy nedospeli. Len postupným prijímaním a podriaďovaním sa Božej zvrchovanosti pri zažívaní týchto vecí, pozitívnym a aktívnym stávaním sa týmito skutočnosťami, hľadaním princípov a Božích úmyslov a tým, že sa už človek nevyhýba Bohu, nevzdáva sa od Neho a nie je voči Nemu vzdorovitý, no stáva sa čoraz podriadenejším, čoraz menej vzdorovitým, čoraz bližším k Bohu a čoraz schopnejším podriaďiť sa Mu – len takýmto zažívaním život človeka postupne rastie a dospieva, až kým nedosiahne plný duchovný vzrast.

Ako by mal človek zaobchádzať s negatívnymi stavmi a riešiť ich? Negativity sa netreba báť; kľúčové je mať rozum. Vari nie je ľahké konať hlúpo, keď je človek neustále negatívny? Keď je človek negatívny, buď sa len sťažuje, alebo nad sebou láme palicu, a hovorí a koná bez akéhokoľvek rozumu – neovplyvňuje to jeho plnenie povinnosti? Ak sa človek dokáže poddať zúfalstvu a v negativite sa flákať, nie je to zrada Boha? Vážna negativita je ako duševná choroba. Je trochu podobná posadnutosti démonmi a poukazuje na nedostatok rozumu. Nehľadať pravdu, aby sa našli riešenia, je naozaj nebezpečné. Keď sú ľudia negatívni a celkom im chýba bohabojné srdce, ľahko stratia rozum a budú všade šíriť svoju negativitu, nespokojnosť a predstavy. Ide o úmyselné odporovanie Bohu a môže to príliš ľahko narušiť a vyrušiť prácu cirkvi a mať nepredstaviteľné následky. Je veľmi pravdepodobné, že ich Boh zavrhne. Ak je však človek vo svojej negativite schopný hľadať pravdu, zachováva si bohabojné srdce, nehovorí negatívne ani svoju negativitu a predstavy nešíri,

zachováva si vieru v Boha a prechováva k Nemu podriadený postoj, môže sa z negativity ľahko dostať. Každý má chvíle negativity; líšia sa len intenzitou, trvaním a dôvodmi. Niektorí ľudia vo všeobecnosti nie sú negatívni, ale stanú sa takými, keď čelia zlyhaniu alebo pádu; iní môžu upadnúť do negativity pre triviálne záležitosti, hoci je to len niečo, čo niekto povie a čo im zraní hrdosť; a ďalší do nej upadnú pre mierne nepriaznivé okolnosti. Rozumejú takíto ľudia, ako žiť život? Majú o tom prehľad? Majú veľkorysosť a nadhľad normálneho človeka? Nie. Pokiaľ človek žije vo svojej skazenej povahe, bude bez ohľadu na okolnosti často upadať do istých negatívnych stavov. Samozrejme, ak človek rozumie pravde a dokáže vidieť do vecí, jeho negatívne stavy budú čoraz zriedkavejšie a jeho negativita bude zároveň s rastom jeho duchovného vzrastu postupne miznúť, až nakoniec zmizne úplne. Tí, ktorí nemilujú pravdu a ktorí ju vôbec neprijímajú, budú mať čoraz viac negatívnych emócií, negatívnych stavov a negatívnych myšlienok a postojov. Čím viac sa tieto veci budú hromadiť, tým budú vážnejšie, a keď už ich raz premôžu, nebudú sa môcť zotaviť, čo je veľmi nebezpečné. Preto je kľúčové riešiť negativotu pohotovo. Na vyriešenie negativity musí človek proaktívne hľadať pravdu; stíšenie sa a čítanie a premýšľanie o Božích slovách v Jeho prítomnosti povedie k získaniu osvetlenia a osvetlenia, čo človeku umožní porozumieť pravde, prekuknúť podstatu negativity a vyriešiť tak problém, ktorý predstavuje. Ak sa stále držíš svojich vlastných predstáv a dôvodov, si mimoriadne hlúpy a na svoju hlúposť a nevedomosť aj zomrieš. V každom prípade by riešenie negativity malo byť aktívne, a nie pasívne. Niektorí ľudia si myslia, že keď sa u nich objaví negativita, mali by ju jednoducho ignorovať, a keď sa opäť budú cítiť šťastní, ich negativita sa prirodzene zmení na radosť. To je fantázia; bez hľadania alebo prijímania pravdy sa negativita sama od seba neodstráni. Aj keď na ňu zabudneš a v srdci nič necítiš, neznamená to, že príčina tvojej negativity sa už vyriešila. Keď nastanú správne okolnosti, negativita znovu prepukne, čo je bežná záležitosť. Ak je človek múdry a má rozum, mal by hľadať pravdu, len čo sa negativita objaví, použiť metódu prijatia pravdy na jej vyriešenie a vyriešiť tak problém negativity od koreňa. Všetci, ktorí sú často negatívni, sú takí, pretože nedokážu prijať pravdu. Ak neprijmeš pravdu, negativita sa ťa bude držať ako diabol, spraví ťa trvale negatívnym a spôsobí, že voči Bohu budeš pociťovať neposlušnosť,

nespokojnosť a krivdu, až kým sa nepristihneš pri tom, že Mu odolávaš, bojuješ s Ním a búriš sa proti Nemu – vtedy už budeš na konci a odhalí sa tvoja škaredá tvár. Ľudia ťa začnú odhaľovať, rozoberať a charakterizovať a až vtedy, tvárou v tvár tvrdej realite, ti začnú tiecť slzy, zrútiš sa a začneš sa biť do prs v zúfalstve – len počkaj na Boží trest! Negativita ľudí nielenže oslabuje, ale aj spôsobuje, že sa sťažujú na Boha, súdia Ho, popierajú Ho a dokonca proti Nemu priamo bojujú a búria sa. Ak teda niekto odkladá riešenie svojej negativity, stihnú ho veľmi závažné následky, len čo odhalí rúhavé slová a urazí Božiu povahu. Ak upadneš do negativity a prechovávaš sťažnosti pre jedinú udalosť, frázu alebo myšlienku či názor, ukazuje to, že tej veci rozumieš skreslene a máš o nej predstavy a domnienky; tvoje názory na túto vec určite nie sú v súlade s pravdou. V tomto bode musíš hľadať pravdu a postaviť sa k tej situácii správne, usilovať sa čo najskôr napraviť tieto mylné predstavy a myšlienky a nedovoliť, aby ťa tvoje predstavy zviazali a zviedli do stavu neposlušnosti, nespokojnosti a pocitu krivdy voči Bohu. Pohotovité riešenie negativity je kľúčové a aj jej úplné vyriešenie je veľmi dôležité. Samozrejme, najlepší spôsob, ako vyriešiť negativitu, je hľadať pravdu, viac čítať Božie slová a prichádzať pred Boha hľadať Jeho osvietenie. Niekedy možno dočasne nedokážeš zvrátiť svoje myšlienky a názory, no mal by si aspoň vedieť, že sa mylíš a tieto tvoje myšlienky sú skreslené. Výsledok bude prinajmenšom ten, že tieto mylné myšlienky a názory neovplyvnia tvoju oddanosť pri konaní povinnosti, tvoj vzťah s Bohom ani to, že pred Neho prichádzaš, aby si Mu otvoril srdce a modlil sa. Prinajmenšom toto je výsledok, ktorý sa musí dosiahnuť. Keď si pohltený negativitou, si neposlušný a nespokojný a prechovávaš voči Bohu sťažnosti, ale nechceš hľadať pravdu, aby si to vyriešil, a pokladáš svoj vzťah s Bohom za normálny, hoci je tvoje srdce vlastne ďaleko od Boha a ty už nechceš čítať Jeho slová ani sa modliť, nestal sa problém vážnym? Povieš: „Bez ohľadu na to, aký som negatívny, nezanedbal som svoju povinnosť a nezanechal svoju prácu. Som oddaný!“ Obstojí to? Ak si často negatívny, nejde len o skazenú povahu; sú tu aj vážnejšie problémy: Máš predstavy o Bohu, mylne Ho chápeš a vytvoril si medzi sebou a Ním bariéry. Ak to nebudeš riešiť hľadaním pravdy, je to veľmi nebezpečné. Ako môže niekto zaručiť, že svoju povinnosť až do konca bude konať oddane a bez povrchnosti, ak je

často negatívny? Môže negativita jednoducho ustúpiť alebo zmiznúť sama od seba, ak sa nerieši? Ak človek včas nehľadá pravdu, aby ju vyriešil, negativita sa bude ďalej vyvíjať, bude sa len zhoršovať a následky, ktoré spôsobí, sa stanú iba škodlivejšími. Rozhodne sa nebudú vyvíjať pozitívnym smerom, ale len nepriaznivým smerom. Keď sa teda objaví negativita, musíš rýchlo hľadať pravdu, aby si ju vyriešil; len to zaručí, že budeš schopný dobre konať svoje povinnosti. Riešenie negativity je kľúčové a nedá sa odkladať!

26. júna 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (18)

Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (šiesta časť)

Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život

X. Šírenie nepodložených fám

Na poslednom stretnutí sme v duchovnom spoločenstve hovorili o dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ Pokiaľ ide o rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi a ktoré sa objavujú v cirkevnom živote, rozdelili sme ich do jedenástich bodov. Prečítajte si ich znova. (Po prvé, časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde; po druhé, hovorenie slov a učení s cieľom zavádzať ľudí a získať si ich úctu; po tretie, táranie o domácich záležitostiach, budovanie osobných vzťahov a vybavovanie osobných záležitostí; po štvrté, vytváranie klík; po piate, súperenie o postavenie; po šieste, zapájanie sa do nevhodných vzťahov; po siedme, zapájanie sa do vzájomných útokov a slovných potýčok; po ôsme, šírenie predstáv; po deviate, ventilovanie negativity; po desiate, šírenie nepodložených fám; a po jedenáste, manipulovanie a narušovanie volieb.) Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili o deviatom bode. Dnes budeme hovoriť o desiatom – o šírení nepodložených fám.

A. Prejavy šírenia nepodložených fám

Prípady šírenia nepodložených fám sa v cirkvi vyskytli. Niektorí ľudia nemilujú pravdu a nevenujú pri konaní svojej povinnosti pozornosť praktizovaniu pravdy. Či už ide o záležitosti týkajúce sa pravdy-princípov, alebo o ich osobné úsilie, nezameriavajú sa na hľadanie pravdy – tieto veci nemajú v ich srdciach miesto. Vo svojej viere v Boha sa len radi vypytujú na klebety a osobné informácie, zbierajú zvláštne a nezvyčajné príbehy. Sú oveľa viac nadšení, keď môžu vyzvedať o záležitostiach týkajúcich sa Boha a Božieho diela, ako aj o záležitostiach týkajúcich sa Božieho domu a vodcov a pracovníkov cirkvi. Zároveň radi nepodložené šíria klebety, rozširujú veci, ktoré počuli alebo si predstavili a ktoré vôbec nie sú pravdivé. Takíto ľudia neradi čítajú Božie slová, zriedka sa modlia a počas stretnutí málokedy hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde. Zriedka hovoria o svojom vlastnom stave, osobnom úsilí a vstupe, alebo o svojom chápaní Božieho diela a tak ďalej. Samozrejme, nezaujímajú ich ani tí, ktorí v duchovnom spoločenstve hovoria o pravde alebo o svojom skúsenostnom svedectve, ani takéto záležitosti. Avšak len čo počujú niekoho hovoriť o tom, do akého bodu dospelo Božie dielo, alebo vidia v Božích slovách obsah o pohromách, konečných osudoch ľudí, o Božom premenení a tak ďalej, oči sa im zrazu rozžiaria a mimoriadne sa sústredia. Len čo si prečítajú alebo vypočujú tieto slová, ich záujem sa okamžite prebudí. Súdiac podľa prejavov týchto ľudí je jasné, že neveria v Boha, aby sa usilovali o pravdu, alebo aby konali svoju povinnosť a nasledovali Boha. Už vôbec neveria preto, aby sa podriadili Bohu a uctievali Ho. Prichádzajú do Božieho domu a vôbec nemyslia na konanie žiadnej povinnosti. Chcú len vyzvedať a zbierať klebety alebo šíriť fámy. V týchto činnostiach nachádzajú potešenie a vôbec sa nezaujímajú o skúsenostné svedectvá, chválospevy alebo filmy Božieho domu. Radi chodia na internet, aby zbierali vyhlásenia a hodnotenia, ktoré v náboženskom svete robia sily antikrista o Božom dome, práci cirkvi a vtelenom Bohu. Aj keď si občas pozrú videá z Božieho domu, nie je to z vnútornej túžby hľadať pravdu na vyriešenie svojich vlastných problémov. Na čo sa teda pozerajú? Pozerajú sa na komentáre pod videami a vyberajú si, čo čítajú. Preskakujú komentáre od bratov a sestier z cirkvi, ale obzvlášť ich zaujímajú komentáre z náboženského sveta a od nevercov. Dokonca špeciálne sledujú

komentáre a vyhlásenia od veľkého červeného draka a snažia sa v nich niečo objaviť. Keď vidia túto negatívnu propagandu, vyhlásenia a vymyslené fámy, nehľadajú pravdu a nerozlišujú ich. Namiesto toho dokážu dokonca niektoré z týchto negatívnych poznámok a vyhlásení prijať a považovať ich za fakty. Bez ohľadu na to, koľko je pozitívnych komentárov, nie sú ochotní ich čítať a neveria, že sú pravdivé. Ich pozornosť priťahujú len negatívne komentáre alebo fámy a povzbudzujú ich chuť. Vždy, keď vidia negatívne komentáre, vnútorne ich to veľmi teší a upokojuje. Obzvlášť sa zaujímajú o úplne nepravdivé fámy a sudy, dokonca aj o útoky a očierňovanie Boha, ktoré kolujú vo svete, v náboženskom svete alebo na internete. Práve tie usilovne študujú a zbierajú. Naopak, vôbec sa nezaujímajú o Božie slová, kázne a duchovné spoločenstvá, skúsenostné svedectvá bratov a sestier a podobné veci. Takže keď ostatní počas stretnutí čítajú Božie slová, hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde a zdieľajú skúsenostné svedectvá, cítia odpor a považujú tieto veci za obťažujúce a nadbytočné. V srdci majú obzvlášť odpor k duchovnému spoločenstvu o pravde a k slovám o poznaní samého seba. Čo teda chcú počuť? Chcú počuť len zvláštne a bizarné veci, či už ide o tajomstvá z duchovnej sféry alebo fámy a klebety šírené náboženským svetom – len to sú ochotní počúvať. Ich srdcia sú naplnené a zaujaté týmito negatívnymi vecami a nikto im ich nemôže vziať ani ich o ne pripraviť. Preto je to tak? Pretože sa o ne príliš zaujímajú a majú ich prehnane v láske! Preto keď sú medzi bratmi a sestrami, najmä počas stretnutí, radi hovoria o nepodložených klebetách. Dokonca šíria o Božom dome a cirkvi negatívne komentáre, ktoré nájdu na internete. Títo ľudia sa o tieto fámy mimoriadne zaujímajú. Aj keď jasne vedia, že ich šírenie nie je pre ostatných prospešné, nedokážu sa ovládať a trvajú na ich šírení. Sú neúnavne nadšení, hoci potrebujú na šírenie týchto fám a negatívnej propagandy hľadať príležitosti, alebo potrebujú zbieraním takýchto vecí tráviť čas, či používať na vymýšľanie takýchto vecí svoju myseľ. Ak majú v cirkvi cirkevní vodcovia slabú kvalitu a nedokážu konať skutočnú prácu alebo rozlišovať ľudí, len čo sa objavia ľudia šíriaci fámy a bludy, cirkevný život bude vyrušený a ovplyvnený. Niektorých ľudí dokonca títo jednotlivci zavedú a ovládnu. Preto sa mnohí ľudia často nechajú vyrušovať a zavádzať inými? Jedným z dôvodov je, že nerozumejú pravde a nemajú schopnosť rozlíšiť fámy, ktoré očierňujú Boží dom. Ďalším dôvodom

je, že niektorí bratia a sestry, ktorí veria len krátko, majú nezrelý duchovný vzrast, nerozumejú pravde o víziách a majú hmlistú predstavu o Božom vtelení, Božom diele súdu v posledných dňoch a Božom úmysle spasit' ľudí. Nedokážu tieto veci jasne vidieť a nemajú istotu, či je táto etapa diela Božím zjavením a dielom. V dôsledku toho nemajú pravú vieru a ani nevedia, ako dlho budú schopní nasledovať Boha. Prirodzene sa tiež veľmi ľahko nechajú zavádzať, ovplyvňovať a ovládať tými, ktorí šíria fámy.

B. Podstatou šírenia nepodložených fám je konanie ako služobník satana

Títo ľudia, ktorí šíria nepodložené fámy, nielenže neveria v pravdu a Božie slová, ale nedokážu ani rozlíšiť dobré od zlého. Vždy pochybujú o pozitívnych veciach a ľahko uveria fámam a diabolským slovám. Títo ľudia tvrdia, že veria v Boha a nasledujú Ho, ale napriek tomu šíria fámy, ktoré očierňujú Boha a cirkev. Rôzne fámy, ktoré zozbierali, šíria medzi bratmi a sestrami, dokonca ich svojvoľne a opakovane šíria a všade zverejňujú. Z toho je zrejmé, že títo ľudia nemilujú pravdu a veria len diabolským slovám nevercov. Prísne povedané, vôbec nepatria k Božiemu vyvolenému ľudu a nie sú členmi Božieho domu. Čo sú teda? Presnejšie povedané, títo ľudia sú pochybovači, sú služobníkmi satana. Niektorí ľudia hovoria: „Sú služobníci satana špióni, ktorých posielala Komunistická strana Číny? Sú to agenti, ktorí sa infiltrovali do Božieho domu?“ Nemusí to tak byť. Agentov a špiónov je ľahké rozlíšiť, ale ľudia, ktorí šíria fámy, sa navonok javia ako praví veriaci. Neusilujú sa však o pravdu a často konajú ako satanov hovorca. V jeho mene šíria slová, ktoré očierňujú Boha a útočia na Neho. Šíria fámy, ktoré si vymýšľajú o cirkvi a Božom dome. Súdiac na základe toho, bez ohľadu na to, kto ich poslal, nie sú snáď títo ľudia služobníkmi satana? (Áno.) Či už tieto fámy aktívne zbierali, alebo si ich pasívne vypočuli, nerozmyšľajú o hľadaní pravdy a ich rozlišovaní. Namiesto toho im veria ako faktom. Dokonca ich môžu bezohľadne a bez zábran šíriť medzi ľuďmi, a to nielen na jednom mieste alebo pri jednej príležitosti. Ich cieľom pri rozširovaní týchto fám je, aby sa o nich dozvedelo viac ľudí, aby slabí boli ešte slabší a aby tí, ktorí sú silní a majú vieru v Boha, o Ňom a Jeho diele kvôli fámam začali pochybovať. Cieľom je, aby sa všetci prestali zaujímať o pravdu, o Božie slová, o Božie dielo a o spasu, a

namiesto toho sa zaujímali o rôzne fámy a negatívnu propagandu, presne ako oni sami, aby hovorili o týchto negatívnych veciach zakaždým, keď sa ľudia zídu. Robili by takéto veci normálni ľudia, ľudia s ľudskou prirodzenosťou a rozumom? Keď väčšina ľudí počuje fámy alebo rôznu negatívnu propagandu, hoci nevedia, či sú pravdivé alebo nie, kvôli svojej viere v Boha a kúsku bohabojného srdca, prídu pred Boha, aby sa modlili a hľadali pravdu. Aj keby ich ovplyvnili fámy a cítili sa trochu slabí a pochybovali, neovplyvní to konanie ich povinnosti ani nasledovanie Boha. Dokonca budú sami seba varovať, aby si strážili jazyk a vyhýbali sa veciam, ktoré sa Bohu protivia alebo Ho urážajú. Takýto prístup dokáže prijať väčšina bratov a sestier. Pokiaľ majú ľudia určitú ľudskú prirodzenosť, trochu skutočnej viery a kúsok bohabojného srdca, dokážu to dosiahnuť. Keďže ľudia veria, že Boh existuje, mali by veriť, že všetko, čo Boh robí, je správne. Keďže to robí Boh, ľudia by to nemali nijako hodnotiť. Mali by si byť istí: „Bez ohľadu na to, čo hovoria fámy mimo cirkvi, nemôžem im veriť a rozhodne ich nemôžem šíriť. Aj keď sa v srdci cítim trochu slabý a otrasený, nesmiem poprieť existenciu Boha!“ Ak človek verí v existenciu Boha, mal by veriť, že všetko, čo Boh robí, je správne; ak verí v existenciu Boha, mal by mať srdce, ktoré sa Boha bojí a má pred Ním bázeň – to je úplne správne. Pretože majú bohabojné srdce, budú si strážiť jazyk, bez ohľadu na to, aké fámy počujú. Nestanú sa šíriteľmi fám, nenechajú sa oklamať satanovými úskokmi a nepadnú do satanových nástrah. Nedokáže to snáď ľahko dosiahnuť väčšina ľudí? (Áno.) Máš normálne myslenie a rozum, takže keď počuješ fámy, je úplne na tebe, či ich začneš šíriť alebo nie. Ovláda ťa niekto iný? (Nie.) Takže po vypočutí týchto fám, nemali by mať ľudia jasno v tom, ako s nimi zaobchádzať a ako sa k nim správať a praktizovať tak, aby to bolo v súlade s princípmi, s ľudskou prirodzenosťou a rozumom? Každý by mal mať túto štipku úsudku a mal by rozumieť tejto metóde a ceste praktizovania bez toho, aby ho to museli učiť iní. Dokonca aj deti vedia, že nemajú šíriť klebety, že je to neúctivé, nemorálne, zasieva to nezhody a že by nemali byť takýmto človekom. Také myšlienky a správanie by mali mať ľudia s normálnym rozumom. Existuje však typ človeka, ktorému chýba takýto rozum a v ešte väčšej miere mu chýba takáto ľudská prirodzenosť. V dôsledku toho chce šíriť fámy a negatívnu propagandu svojim blízkym hneď, ako ich začuje, aby ich všetci mohli spoločne analyzovať, posudzovať a prikrášľovať,

a potom ich ďalej šíriť širšiemu publiku. Myslí si: „Nie je to skvelé? Nie je to plné života? Aký bohatý by bol cirkevný život, keby bol naplnený týmto obsahom! Ľudia by získali toľko vedomostí!“ Aké sú to myšlienky a názory? Nie sú to myšlienky a názory zlého človeka? Aká je v tom logika? Nie je to niekto, kto zúfalo túži po chaos? Nie je to človek, ktorý neznesie, keď sa iným darí? V srdci sa dokonca bratom a sestrám vysmieva: „Vy hlupáci, famy lietajú všade mimo cirkvi; negatívne hodnotenia, útoky a očierňovanie božieho domu, najmä krista a božieho diela, sú všade. V kostoloch náboženského sveta visia všelijaké negatívne propagačné materiály. Len čo tam ľudia začujú slová ‚Východný blesk‘, začnú odsudzovať a dištancovať sa. Všetci vás kritizujú a odsudzujú, a vy hlupáci tu stále veríte v boha a usilujete sa o pravdu!“ Keď vidí týchto ľudí nasledovať Boha s takou pevnou vierou, znepokojuje ho to a tiež veľmi odpudzuje. Najmä keď vidí, že niečie duchovné spoločenstvo o pravde preukazuje skutočné porozumenie a zmenu v povahe a že ho všetci obdivujú. Takú osobu nenávidí. Ak vidí niekoho, kto sa drží princípov, dosahuje výsledky a preukazuje vernosť pri konaní svojej povinnosti v Božom dome, nahnevá sa a povie: „Prečo nepočúvaš famy alebo propagandu mimo cirkvi? Prečo si taký hlúpy a úprimný? Pozri, aký som ja prefikáný – sedím na dvoch stoličkách. Zúčastňujem sa cirkevného života božieho domu a nehovorím, že neverím v boha. Keby mi nedovolili konať povinnosť, nesúhlasil by som s tým, ale zároveň sledím po správach mimo cirkvi. Naďalej venujem pozornosť negatívnej propagande a komentárom z náboženského sveta, neveriaceho sveta aj internetu.“ Vždy má nesprávny názor. Keď vidí bratov a sestry usilovať sa o pravdu a konať svoje povinnosti, cíti sa vnútorne nespokojný. Vždy chce jedného či dvoch z týchto ľudí zaviesť a odtiahnuť. Dokonca neustále chce niektorých z nich vyrušovať a ovplyvňovať. Tiež si neustále želá „prebudit“ niektorých ľudí šírením fám, aby im uverili a nechali sa zaviesť. Povedzte Mi, čo je to za človeka? Je vhodné považovať takýchto ľudí za súčasť Božieho domu a za bratov a sestry? (Nie.) Za čo je najvhodnejšie ich považovať? Najvhodnejšie je považovať ich za pochybovačov, za služobníkov satana. Toto nie je nepodložené odsúdenie ani krivda voči nim; je to skutočnosť.

V čom sú odporní ľudia, ktorí šíria nepodložené famy? Bez ohľadu na to, z akého kanála počujú negatívnu propagandu, aj keď jasne vedia, že ide o famy a diabolské slová bez akéhokoľvek skutočného základu, stále ich s

neúnavným nadšením šíria medzi ostatných. Aká je povaha tohto konania? Keď začuje fámy niekto s bohabojným srdcom, pocíti odpor. Najmä pokiaľ ide o slová, ktoré útočia na Boha a urážajú Ho, vôbec ich nespomenie, aby si nepoškvrnil ústa, čo dokazuje, že má bohabojné srdce. Povie: „To, že iní súdia a očierňujú Boha, útočia na cirkev a hanobia ju, je ich vec. Nemal by som sa podieľať na ich hriechoch. Už len očierňovanie Boha je nehoráznou vzbурou a ohavným hriechom – tieto slová nemôžem vysloviť vlastnými ústami. Nesmiem hovoriť to isté ako oni. Toto absolútne neurobím!“ Avšak satanovi služobníci dokážu prerozprávať negatívnu propagandu a fámy, ktoré počujú, slovo za slovom, a robia to opakovane a bez akýchkoľvek zábran. Dokonca ich šíria všade. Majú títo ľudia čo i len najmenší kúsok bohabojného srdca? Boja sa Boha? Nie, neboja. Navonok tiež veria v existenciu Boha, ale veriť ešte neznamená uznať, že Boh je Stvoriteľ, ktorý má zvrchovanosť nad všetkým. Aj satan verí, že existuje Boh vo svete a vo vesmíre a medzi všetkým, ale ako sa správa k Bohu, keď s ním hovorí? Ako sa rozpráva s Bohom? Má bohabojné srdce? Zaobchádza s Bohom ako s Bohom? Nie. Akú metódu používa na rozhovor s Bohom? Skúša Ho, klame Ho a vysmieva sa Mu, akoby žartoval. Keď sa Boh spýtal: „Odkiaľ prichádzaš?“, ako odpovedal satan? („Chodím sem a tam po zemi, kráčam po nej krížom-krážom.“ (Jób 1, 7)) Sú to ľudské slová? (Nie.) Čo teda tieto slová znamenajú? Prečo satan hovoril takto? Z akého postoja vychádzajú takéto slová? Nie je to postoj výsmechu? (Áno.) Čo znamená výsmech? Je to zahrávanie sa s niekým, však? „Nepoviem ti, odkiaľ som prišiel. Čo s tým môžeš urobiť?“ Hovorí ti síce slová, ale nie sú určené na to, aby si vedel, čo sa skutočne deje – hovoriaci ti to odmieta povedať a namiesto toho sa s tebou len zahráva. To je výsmech. Ukazuje tento postoj nejaký zmysel pre zaobchádzanie s Bohom ako s Bohom? Je v ňom nejaký zmysel pre rešpekt alebo bázeň pred Bohom? Vôbec nie – to je tvár satana. Tí, ktorí šíria fámy, ich dokážu bezstarostne rozširovať medzi bratmi a sestrami. Dobre vedia, že tieto fámy nie sú skutočné, a predsa sa ich zo všetkých síl snažia šíriť, hľadajú každú možnosť a príležitosť, aby tak urobili. Nie je to správanie a prístup satana? Takto koná satan. Uznáva existenciu Boha a vie, že Boh má zvrchovanosť nad všetkým, ale nemá pred Ním ani najmenšiu bázeň. To je tvár satana, to je satanova prirodzenosť-podstata. Niektorí bratia alebo sestry môžu povedať: „Hoci sa tento človek neusiluje o

pravdu, jeho viera v Boha je úprimná. Keď počul, že ho cirkev chce izolovať alebo vyčistiť, bol taký úzkostlivý, že plakal a veľmi sa trápil; dokonca sa mu urobili afty v ústach! Nechce opustiť Boží dom; verí v existenciu Boha. Takže bez ohľadu na to, čo robí, mali by sme s ním zaobchádzať ako s bratom a dať mu lásku a toleranciu. Aj keď šíri fámy, mali by sme s ním stále zaobchádzať s láskou, aby sme mu pomohli a podporili ho.“ Sú tieto slová správne? Sú pravdou? (Nie.) Boh vyslovil toľko slov, ale títo ľudia im stále neveria. A predsa, bez ohľadu na to, koľko fám diabli a satani vyslovia, oni im všetkým veria a dokonca ich bezohľadne šíria, aby útočili na Boha a očierňovali Ho. Už len na základe toho si nezaslúžia byť nazývaní bratmi alebo sestrami. Je to správne? (Áno.) Pretože dokážu bezohľadne šíriť fámy, očierňovať Boha, útočiť na Boha a očierňovať Boží dom a cirkev, máme dobrý dôvod považovať ich za služobníkov satana, za samotných satanov. Sú nepriateľmi Boha a nepriateľmi celého Božieho vyvoleného ľudu. Ako by sme teda mali zaobchádzať s našimi nepriateľmi? (Zavrhnúť ich.) Správne, mali by sme ich zavrhnúť.

Niektorí ľudia nemilujú pravdu. Keď počujú fámy, hoci ich otvorene nešíria v cirkvi, šíria ich v zákulisí medzi svojich blízkych. Niektorí ľudia bez schopnosti rozlišovať sa po vypočutí týchto fám stanú negatívni a slabí. Niektorí prestanú chodiť na zhromaždenia a iní odídu z cirkvi – a predsa ten, čo šíri fámy, neprizná, že to spôsobilo jeho šírenie fám. Napriek opakovaným napomenutiam a duchovnému spoločenstvu v tom pokračujú vždy, keď sa s takýmito záležitosťami stretnú. Jediné, čoho sa zdržiavajú, je otvorené a drzé šírenie fám počas zhromaždení alebo na verejnosti. Boja sa totiž, že sa odhalia, že ich bratia a sestry zavrhnú alebo že ich cirkev vyčistí. Namiesto toho sa rozhodnú tajne šíriť fámy posielaním správ iným alebo v kontakte s ľuďmi. Znamená to snád', že takíto ľudia nie sú zlí? V skutočnosti sú ešte zákernejší. Bez ohľadu na to, ako tajne konajú, majú rovnaké pohnútky a povahu konania ako služobníci satana. Ich cieľom pri šírení fám je vyrušovať ľudí pri konaní povinnosti, dosiahnuť u ľudí negativitu a slabosť, prinútiť ľudí poprieť Boha, vzdialiť sa od Neho a opustiť svoje povinnosti. Povedal niekto niekedy: „Keď šírim fámy, nie je mojím cieľom vyrušovať ľudí pri konaní povinnosti ani podkopávať ich iniciatívu, ale pomôcť im rozvinúť schopnosť rozlišovať a zvýšiť ich imunitu, aby boli imúnni, keď počujú fámy, aby im neverili, mohli

sa riadne usilovať o pravdu a mohli v pokoji konať svoje povinnosti“? Šíril niekto niekedy fámy s takýmto úmyslom? (Nie.) Obstojí toto tvrdenie? V skutočnosti neobstojí. Pokiaľ dokážu šíriť fámy, najmä tie, ktoré útočia na Boha, očierňujú Ho a rúhajú sa Mu – ľahkovážne ich vyslovujú vždy, keď otvorí ústa, a šíria ich všade bez akýchkoľvek zábran – bez ohľadu na to, koľko fám šíria, či ich šíria otvorene alebo v zákulisí, a bez ohľadu na dopad na ľudí, ich cieľom pri šírení fám skratka nie je pomôcť ľuďom pochopiť pravdu a rozvinúť schopnosť rozlišovať. Ich cieľom je vyrušovať a zavádzať ľudí, prinútiť ich pochybovať o Bohu a vzdialiť sa od Neho. To, čo robia, je vyrušovanie a rozvracanie diela cirkvi. Z tohto pohľadu, bez ohľadu na dôvod alebo kontext, v ktorom sa fámy šíria, podstata ľudí, ktorí šíria fámy, je nepochybne podstatou služobníkov satana. Každý, kto šíri fámy, ktoré očierňujú Boha, útočia na Neho a rúhajú sa Mu, odporuje Bohu a je Jeho nepriateľom. Je to správne? (Áno.) Aj keď nie si pôvodcom fám, skutočnosť, že ich dokážeš šíriť, dokazuje, že veríš ich pravdivosti, alebo že si ochotný im vnútorne veriť. „Keby tak fámy boli pravdivé, potom by som nemusel veriť v boha, boh by nebol bohom a skutočnosť božieho vtelenia by neexistovala. Bol by len človekom a ja by som si o ňom mohol slobodne vymýšľať fámy, hanobiť ho, útočiť na neho a očierňovať ho.“ Nie je to cieľ? Ak veríš v Boha, ale vždy chceš hovoriť a konať svojvoľne, neznamená to, že sa chceš postaviť proti Bohu? (Áno.) Niektorí ľudia hovoria: „Ide o vzdorovanie Bohu? Ide o nedostatok viery v Boha?“ Povaha tohto je oveľa vážnejšia. Ide o odporovanie Bohu a stávanie sa proti Nemu. Len Boží nepriatelia odporujú Bohu a stavajú sa proti Nemu takýmto spôsobom. Bohu dokáže vzdorovať skazené ľudstvo, pretože má satanskú skazenú povahu a chýba mu pochopenie pravdy a poznanie Boha. Satan však robí ešte viac než len to, že vzdoruje Bohu; zrádza Boha, odporuje Mu a stavia sa proti Nemu. Preto je nepriateľom Boha. Vzťah medzi Božími nepriateľmi a Bohom je vzťahom odporovania. Čo znamená odporovanie? Znamená to nezmieriteľnosť. Bez ohľadu na situáciu alebo prostredie sa satanovo odporovanie voči Bohu nemení s časom alebo miestom. Satanova podstata je odporovať Bohu, a to je nemenné; satan je jednoducho Boží nepriateľ. Satanov odpor voči Bohu a jeho nezmieriteľnosť s Ním netrvali jeden deň ani niekoľko rokov či desaťročí; začal sa stavať proti Bohu odvtedy, čo Ho zradil. Kedy teda toto odporovanie skončí? Pohne

niekedy Boh satanom a napravi ho? Bude sa jeho odporovanie voči Bohu postupne časom zmenšovať? Nie. Naďalej sa bude stavať proti Bohu. Kedy toto odporovanie prestane existovať? Keď sa Božie dielo skončí, satan dokončí svoju službu a už nebude mať žiadne využitie. Boh ho zničí – vtedy odporovanie zanikne. A čo satanovi služobníci? Pokiaľ budú v cirkvi, budú sa naďalej stavať proti cirkvi, Božiemu domu a Bohu. Niektorí ľudia hovoria: „Veria v Boha, niekedy prinášajú obety, dávajú almužnu a dokonca hostia bratov a sestry. Ako sa stavajú proti Bohu? Nestavajú sa proti Nemu; dokonca občas robia dobré skutky.“ Sú tieto slová správne? Môže hostenie bratov a sestier či darovanie trochu peňazí chudobným bratom a sestrám vyvážiť ich odporovanie voči Bohu? Môže to dokázať, že sú v súlade s Bohom? (Nie.) Ako teda toto odporovanie vzniká? (Je určená ich prirodzenosťou-podstatou.) Správne, ich prirodzenosť-podstata je odporovať Bohu a prejavovať Mu nepriateľstvo. Pri takýchto ľuďoch ich musíte rozlišovať na základe Božích slov: Pozrite sa, kto z rôznych kanálov rád zbiera negatívnu propagandu alebo fámy útočiace na Boží dom a cirkev a očierajúce ich. Kto sa zaujíma o tieto negatívne veci a je ochotný veriť týmto fámam a diabolským slovám. Podľa toho uvidíte pravé tváre týchto pochybovačov. Títo ľudia zvyčajne nečítajú Božie slová, necítia nadšenie, keď počúvajú duchovné spoločenstvo bratov a sestier o pravde, a sú vlažní pri konaní svojich povinností. Vždy majú pocit, že viera v Boha je nezaujímavá. Na čo sa zameriavajú, keď pozerajú videá a programy Božieho domu? Keď vidia pozitívne komentáre od nábožných ľudí, cítia sa nepríjemne a preskakujú ich. Ale keď vidia nábožných ľudí a nevercov, ktorí stoja na strane veľkého červeného draka a urážajú cirkev, urážajú Boží dom a urážajú bratov a sestry svojimi diabolskými slovami, cítia sa obzvlášť šťastní a nadšení. Kedykoľvek počujú negatívnu propagandu a fámy, sú takí nadšení, akoby im pichli adrenalín. Kráčajú svižným krokom a dokonca sa budia zo spánku s radosťou. Nie je to podlé? Pozorujte ľudí okolo seba, aby ste zistili, kto patrí k tomuto typu človeka. Zistíte, či majú povahu, ktorá nenávidí pravdu a nenávidí Boha. Ak naozaj nájdete takúto osobu, mali by ste byť obzvlášť ostrážiti a rozlišovať ju; pozorujte jej slová, činy a správanie. Keď potvrdíte, že ide o zlého človeka, služobníka satana, mali by ste ho zavrhnúť a nezaobchádzať s ním ako s bratom alebo sestrou. Takýchto ľudí treba z cirkvi čo najskôr vyčistiť. Niektorí ľudia hovoria: „Prečo by sme mali týchto ľudí

vyčistiť? Mat' v Božom dome o jedného človeka viac znamená mat' viac o jeden zdroj sily na konanie práce. Ak máme o jedného človeka viac, prináša to aj trochu viac života. Veria v Boha už mnoho rokov, a hoci nemilujú ani nepraktizujú pravdu, od detstva veria v existenciu Boha, veria v Starca na nebi. Tiež veria, že božie oko všetko vidí, a ešte viac veria, že dobro a zlo majú svoju odplatu. Vo všeobecnosti sa neodvážia páchať zjavne zlé skutky a sú ochotní pomáhať iným. Len majú tento malý koníček; radi šíria fámy a klebety. Šíria najmä fámy od veľkého červeného draka, ktoré očiernujú Boha, a opakujú tieto veci bez toho, aby o nich veľa premýšľali, možno preto, že sú nevedomí a neznalí.“ Navonok sa nezdá, žeby boli zlými ľuďmi. Nenarušili ani nevyrušili prácu cirkvi, ale sú obzvlášť aktívni v šírení fám a vždy chcú byť prví, ktorí ich šíria. Nemali by byť ľudia voči takýmto jednotlivcom ostrážití? Nie sú to služobníci satana? Podstata takýchto ľudí je až príliš zjavná! Nikdy sa nezaujímajú o Božie slová ani o pravdu a pri konaní svojej povinnosti nikdy nehľadajú pravdy-princípy. V ničom, čo robia, neprejavujú svedomitosť, nevkladajú do toho srdce a nie sú ochotní znášať ťažkosti. Konajú len povrchrne a robia to len naoko, neustále žartujú. Vo svojej reči a konaní nikoho neurážajú a dokážu s každým vychádzať, javia sa priateľsky k ostatným – len radi zbierajú a šíria fámy. Môžeme na základe týchto činov charakterizovať týchto ľudí ako služobníkov satana? (Áno.) Prečo môžeme? Nie je to zveličovanie? (Nie.) Nemajú vôbec žiadny záujem usilovať sa o pravdu. Len čo počúvajú kázeň, zaspávajú. Len čo sa hovorí v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, cítia odpor a nepokoj. Neustále vstávajú, aby sa napili vody alebo išli na toaletu, vždy sa vnútri cítia nepokojne – počúvanie duchovného spoločenstva sa im zdá byť neuveriteľne ťažké, akoby podstupovali mučenie. Avšak, len čo počujú satanove fámy alebo diabolské slová nevercov, ich záujem sa prebudí, ožijú a začnú šíriť tieto fámy a diabolské slová s veľkou iniciatívou. Sú takíto ľudia bratia a sestry? Nie. Až do špiku kostí majú odpor k pravde a pohrdajú ňou. Pokiaľ ide o záležitosti týkajúce sa Boha a Jeho diela, či už ide o Božiu identitu a podstatu, Božie postavenie, Božiu dôstojnosť alebo telo, v ktorom je Boh vtelený, vo svojich srdciach tým pohrdajú. Úplne im chýba bohabojné srdce. Takže vždy prechovávali predstavy o Bohu a Jeho diele. Ľahko dokážu opakovať rozmanité satanove fámy a diabolské slová, a tak dosiahnuť ich šírenie, bez akýchkoľvek výčitiek svedomia. Čo je to za

úbožiaka? Je to človek veriaci v Boha? (Nie.) Toto sú činy ľudí, ktorí slovné uznávajú Boha a tvrdia, že Ho nasledujú, ktorí veria, že existuje Starec na nebi, veria, že božie oko všetko vidí, a veria, že dobro a zlo majú svoju odplatu. Taký je ich postoj k Bohu. Keby niekto urazil ich rodičov alebo si o nich za chrbtom vymýšľal fámy, nepochybne by bojovali na život a na smrť. Avšak, keď niekto uráža Boha, útočí na Neho alebo Ho očierňuje, nielenže ich to nerozruší, ale dokážu to opakovať ako vtip a dokonca to všade šíriť. Mal by také niečo robiť nasledovník Boha? (Nie.) Je teda vhodné, aby mnohí ľudia zaobchádzali s týmito pochybovačmi ako s bratmi a sestrami? (Nie.) Takže keď sú takíto ľudia podozriví z toho, že sú služobníkmi satana, ostatní by mali byť ostrážiti. Vodcovia a pracovníci musia okamžite informovať bratov a sestry, aby si na týchto ľudí dávali pozor, aby ich všetci mohli rozlíšiť. Keď sa potvrdí, že ide o služobníkov satana, diablov, všetci by ich mali spoločne zavrhnúť a odstrániť z cirkvi. Je to v súlade s princípmi? (Áno.) Potom by sa to tak malo urobiť.

C. Ako zaobchádzať s nepodloženými fámami vlády Čínskej komunistickej strany a náboženského sveta, ktoré očierňujú Boha a útočia na Neho

Čínska komunistická vláda a náboženský svet si vymysleli o Božom dome mnoho nepodložených fám, v ktorých falošne tvrdia, že bratia a sestry nútia ľudí prijať evanjelium a tak ďalej. Ako sa cítite, keď počujete tieto fámy? (Nahnevaní, rozhorčení.) Sú to fámy o vás a vy sa cítite rozhorčení. Do akej miery ste rozhorčení? Chcete si nájsť ľudí, ktorí si fámy vymýšľajú, hádať sa s nimi a dokonca im dať príučku? (Áno.) Tieto fámy sa navonok zameriavajú na cirkev, ale v skutočnosti sa týkajú každého člena cirkvi, povesti a integrity každého z členov. Keď ich počujete, cítite sa rozhorčení a hovoríte: „My sme to neurobili! Kážeme evanjelium podľa právd-princípov. Tých, ktorí nechcú veriť v Boha, nikdy nenútime. Viera je dobrovoľná. Nikdy na nikoho nevyvíjame nátlak, a už vôbec neubližujeme ľuďom ani sa im nemstíme. Naopak, tých z nás, ktorí kážu evanjelium, brutálne zbili nábožní ľudia a tí ich aj nahlásili na políciu a odovzdali veľkému červenému drakovi, aby ich trýznili. Mnohí z nás boli uväznení a dosť veľa z nás dokonca držali v súkromných väzeniach, ktoré zriadili nábožní ľudia. My sme tí ukrivdení!“ Po vypočutí týchto fám sa cítite rozhorčení a vždy sa s nimi chcete hádať.

Reagujete takto, pretože tieto fámy priamo útočia na cirkev a Boží vyvolený ľud, aby ho očiernovali. Ako sa cítite, keď počujete fámy, ktoré očiernujú a súdia Boha? Tie sa netýkajú vašich osobných záujmov ani vašej integrity a dôstojnosti; ide o fámy týkajúce sa Boha. Napríklad, keď si predtým veril v Ježiša, niektorí ľudia tvrdili, že Ježiš sa narodil z panny a nemal otca. Ako si sa cítil, keď si to počul? Chcel si sa s nimi hádať? „My veríme v Boha!“ Potom si o tom premýšľal: „Mária bola panna a Ježiš sa narodil z panny, počatý z Ducha Svätého. To je fakt, ale neverci o tom hovoria hrubo a ja to nerád počúvam!“ Mohol si mať prinajlepšom takéto pocity, ale v srdci si stále cítil, že počatie z Ducha Svätého silne protirečí ľudským predstavám. Nemohol si uveriť v túto záležitosť, pretože veríš vo vedu; neveríš zo srdca v Božiu všemohúcnosť ani neveríš, že všetko, čo Boh hovorí a robí, je pravda. Preto nepôjdeš vyvracať diabolské slová pochybovačov. Pretože nevlastníš pravdu a nerozumieš pravde, prinajlepšom sa ti fámy, o ktorých ľudia hovoria, nepríjemne počúvajú a myslíš si, že by nemali takto hovoriť, pretože tieto fámy sa týkajú tvojej povesti. Myslíš si: „Neverci sú takí nechutní a odporní! Majú tú drzosť použiť akékoľvek špinavé slová; sú to skutočne pochybovači! Sú to skutočne diabli!“ To je všetko, a je to maximum, čoho si schopný. Prečo sa cítiš dotknutý a považuješ nevercov za odporných a nechutných, keď od nich počuješ takéto fámy? Pretože sa týkajú tvojej povesti; tieto fámy provokujú tvoje srdce, zahanbujú ťa, a tak podnecujú tvoj hnev. Ty sa potom postavíš, aby si to vyvrátil nejakými pozitívnymi slovami. Znamená takéto vyvrátenie, že sa úplne postavíš na Božiu stranu? Brániš tak Božie svedectvo? Nie, je to čisto na obranu tvojej vlastnej tváre a dôstojnosti. Prečo to hovorím? Pretože si neprenikol k podstate problému; a čo viac, nerozumieš Božím úmyslom ani tomu, čo od teba Boh vyžaduje. To, čo chápeš a cítiš, nie je v súlade s Božími úmyslami; je to len ľudská impulzívnosť a dobré ľudské správanie. Dobré ľudské správanie nepredstavuje svedectvo, ktoré podávaš pre Boha. Nevytrval si pevne vo svojom svedectve; iba si brániš svoju tvár a dôstojnosť, vyvraciaš fámy, aby si si trochu uľavil na svedomí – nestojíš na Božej strane, aby si sa Ho zastal, ani nepoužívaš pravdu alebo fakty, aby si vyvrátil fámy a svedčil pre Boha. Nezastávaš sa Boha. To, čo hovoríš, určite nie je v súlade s pravdou; je to len v súlade s tvojimi telesnými záujmami – je to len preto, aby sa tvoje srdce cítilo menej rozrušené a aby si nemal pocit,

že viera v Pána Ježiša je trápna. To je všetko. Preto, keď počujete niekoho útočiť na Boha a odsudzovať Ho, očierňovať a súdiť Božiu cirkev alebo dokonca odsudzovať vás, cítite sa obzvlášť rozhorčení a chcete sa s nimi hádať a debatovať. Chcete si tak napraviť povesť a objasniť tieto záležitosti. Znamená to však, že ste pevne vytrvali vo svojom svedectve? To nestačí; bez pochopenia pravdy niet svedectva!

Ako sa cítite, keď počujete fámy, ktoré sa šíria vo vonkajšom svete, očierňujú a útočia na Boha, či už na Boha v nebi alebo na vteleného Boha na zemi? Ste ľahostajní alebo pociťujete miernu bolesť? Nedokázate to zniesť a zmieriť sa s tým alebo ste bezmocní? Niektorí ľudia si po vypočutí týchto fám myslia: „Boh je nevinný. Boh tieto veci neurobil. Prečo na Neho útočí svet aj náboženský svet a očierňujú Ho? Musíme sa usilovne vydať a konať svoje povinnosti, obhájiť Božie meno. Keď sa veľké Božie dielo zavŕši, pravda o všetkom vyjde najavo a všetky národy sveta uvidia, že vtelený Boh, v ktorého veríme, je jediný pravý Boh, Boh v nebi, a že to vôbec nie je nesprávne!“ Iní si pomyslia: „Boh vyjadril toľko právd a títo neveriaci zlí ľudia a diabli veľmi dobre vedia, že Božie slová sú pravda. Napriek tomu Boha očierňujú a útočia na Neho. Ako dlho musí Boh trpieť?“ A ďalší hovoria: „Ľudia si môžu hovoriť, čo chcú; my si ich nevšímame. Boh nikdy nevyvrátil fámy, ktoré Ho očierňujú; On na ne nereaguje. Čo potom môžeme urobiť my, nepatrné ľudské bytosti? Nebol Boh vždy takto nepochopený, napádaný, znevažovaný a odmietaný ľudstvom? Boh sa vôbec nestázuje a napriek tomu dáva ľuďom spásu. Nech všetko odhalí čas. Boh vydá Svoje vlastné svedectvo!“ Aký je váš názor? Práve teraz som spomenul neochotu podvoliť sa a zmieriť sa, rozhorčenie a bezmocnosť – čo z toho cítite? Ktorý pocit je najsprávnejší? Ako by sa malo k týmto záležitostiam pristupovať v súlade s pravdami-princípami? Ako sa cítite, keď počujete tieto fámy? (Rozhorčene.) Rozhorčene, a potom chcete napísať odsúdenie, aby ste sa ostro ohradili proti týmto tvorcom fám, týmto náboženským podvodníkom a zlým ľuďom z náboženstva. Máte také myšlienky? Nestačí vám len zaťat' päste v hneve, však? Cítite nutkanie niečo s tým urobiť? Alebo je to len prázdne rozhorčenie? (Je tam aj nenávisť a odmietnutie.) Rozhorčenie, nenávisť, odmietnutie – to sú emócie, ktoré vznikajú z duševnej činnosti, bez konkrétnych slov, správania alebo činov; sú to len emócie a, samozrejme,

predstavujú aj určité postoje. (Okrem rozhorčenia niekedy píšeme články alebo tvoríme programy, aby sme objasnili fakty a odhalili, že podstatou ich konania je nenávisť voči pravde a Bohu, aby ľudia mohli vidieť skutočné fakty.) Keď títo ľudia uvidia skutočné fakty, prijmú to? Aj keby prijali, že to, čo hovoríte, je správne, a potom by spravodlivo poznamenali: „Vaša viera je správna; verte ďalej, podporujeme vás!“ a náboženský podvodníci by sa zahanbili a povedali: „Prepáčte, mýlili sme sa, to, čo sme tvrdili, nebolo založené na faktoch; odteraz si verte po svojom a my si budeme veriť po našom,“ uľavilo by sa vám? Je toto jediný cieľ, o ktorý sa usilujete? (Chceme tiež svedčiť o Bohu, aby tí, ktorí skúmajú pravú cestu a smädia po pravde, mohli jasne rozlíšiť dobro od zla a prijať pravú cestu.) To je jedna možná cesta; je to pozitívna cesta praktizovania. Je užitočné len sa hnevať a nenávidieť? Aký je dôvod vášho hnevu a nenávisti? Prečo byť nahnevaný a nenávisťný? (Boh sa stal telom, aby spasil ľudí, čo je nanajvýš spravodlivé, ale oni šíria fámy, aby Boha súdili a očierňovali. Cítíme sa veľmi rozhorčení, myslíme si, že naozaj prevracajú, čo je správne a čo nesprávne, a hovoria nezmysly.) Myslíte si, že ľudstvo a svet odmieta Boha a má k Nemu takýto postoj len počas tohto obdobia vtelenia Boha? Postoj ľudstva a sveta k Bohu bol od začiatku do konca vždy rovnaký: vždy Ho odsudzovali, očierňovali, napádali a rúhali sa Mu. Odkedy Boh začal Svoje dielo až doteraz, postoj ľudstva ku všetkému, čo Boh urobil, ani k vtelenému Bohu sa nezmenil. Ľudstvo nezačalo útočiť na Boha a rúhať sa Mu a vymýšľať rôzne fámy o vtelenom Bohu až po prvom Božom vtelení – toto všetko sa deje, odkedy Boh začal Svoje dielo, odkedy ľudstvo prvýkrát prišlo do kontaktu s Bohom a Jeho dielom, a pokračuje až dodnes. A tí, ktorí nasledujú Boha, museli vždy znášať očierňovanie, útoky, súdy, rúhanie, rôzne fámy a podobne od satanských režimov a náboženských síl antikrista proti Bohu a cirkvi. Je snád' možné, že nasledovníci Boha musia tieto veci znášať? Niektorí hovoria: „Tieto fámy sa nám tak hnusia, pretože úplne prekrúcajú fakty a prevracajú, čo je správne a čo nesprávne. Keď ich počujeme, zúrime a v hĺbke srdca nenávidíme tých, ktorí si fámy vymýšľajú a šíria ich. Bez ohľadu na to, či tieto fámy pochádzajú z náboženského sveta alebo od diabolskej vlády ČKS, zastávame jediný postoj, a to nenávisť a hnev. Následne ich chceme vyvrátiť a všetko objasniť.“ Niektorí dokonca hovoria: „Chceme viesť s týmito zlými

diablami, antikristami debatujú, aby sme mohli zahanbiť satana a ponížiť ho!“ Je to názor väčšiny ľudí? Je tento názor správny? Ak sa na to pozrieme z pohľadu normálnej ľudskej prirodzenosti, je to rozumné. Ľudia by mali byť do určitej miery charaktérni a pociťovať normálnu škálu emócií. Mali by jasne milovať a nenávidieť, milovať to, čo treba milovať, a nenávidieť to, čo treba nenávidieť. Ľudia s normálnou ľudskou prirodzenosťou by mali mať tieto vlastnosti. Stačí však vychádzať len z pohľadu normálnej ľudskej prirodzenosti, aby to bolo v súlade s pravdami-princípami? Aby som to povedal jasnejšie, je tento prístup v súlade s Božími úmyslami? Alebo inak povedané, je to postoj a prístup, ktorý sa Bohu páči? Keď to hovorím, väčšina ľudí si možno niečo uvedomí a pomyslí si: „Povedal si, že toto je pohľad na veci len z perspektívy normálnej ľudskej prirodzenosti. Súdiac podľa toho, čo si naznačil, je zrejmé, že tento prístup je impulzívny, nie je v súlade s pravdami-princípami a nie je v súlade s Božími úmyslami.“ Čo to znamená, nebyť v súlade s Božími úmyslami? Znamená to, že Boh si neželá, aby ľudia takto konali. Božie prania a Jeho požadované štandardy pre ľudí nie sú takéto. Ak konáš takto, Boh to síce neodsudzuje, ale z Jeho pohľadu to neznamená, že nasleduješ Jeho vôľu a On to neuznáva. Na povrchu sa zdá, že pri týchto veciach konáš s rozumom, máš v sebe nenávisť aj lásku, chceš pre Boha objasniť tieto fakty, aby celý svet vedel, že Boh je Boh, že Boh je Bohom celého ľudstva a že každý by mal uctievať Boha a prijať Božiu spásu. Na povrchu sa zdá, že konáš bezchybne, rozumne, v súlade so zákonom, s ľudskou prirodzenosťou, s morálkou a ešte viac v súlade s tým, čo sa páči všetkým ľuďom. Ale pýtal si sa na to Boha? Hľadal si Boha? Našiel si v Jeho slovách princípy konania, ktoré Boh od ľudí vyžaduje? Aké sú presne Božie úmysly? Niektorí ľudia hovoria: „Božích slov je tak veľa. Nie je ľahké nájsť v každej záležitosti konkrétne Božie požiadavky na ľudí.“ Keďže si nenašiel presné Božie slová, môžeš hľadať v Božom postoji indicie k takýmto fámam. Nemôžeš potom na základe Božieho postoja k tejto záležitosti určiť, aký by mal byť postoj ľudí k tejto veci a podľa akých princípov by mali praktizovať? (Áno.) Tak sa pozrime, aký je presne Boží postoj k tejto záležitosti.

Odkedy ľudstvo prvýkrát prišlo do kontaktu s Božím dielom, ľudia sa na Boha sťažovali a boli s Ním nespokojní. Dokonca voči Bohu tajne vyslovovali mnohé odporné slová podozrievania, pochybností, odmietnutia a iné. Sú tu aj

rôzne fámy od vládnucej strany a náboženského sveta, ktoré sa absolútne nezhodujú s faktami ani nie sú v súlade s pravdou. Čím sú tieto slová pre Boha? Či už ide o podozrenia, nepochopenia alebo sťažnosti, sú plné útokov, očierňovania a rúhania sa Bohu a neodrážajú ani najmenšiu stopu bohabojného srdca. Tak to bolo od samého počiatku. V cirkvi sa vždy nájdu takí, ktorí nemilujú pravdu. Sú to pochybovači, ktorí pochybujú o Božích slovách a pravde, a prejavujú k Bohu takéto postoj. O to viac to platí pre nevercov a ateistické vládnuce strany, pre ľudí, ktorí majú odpor k pravde – ich postoj k Bohu netreba vysvetľovať. Bezohľadne útočia a súdia, hovoria si, čo chcú. Najmä farizeji v náboženskom svete využívajú príležitosť aby svojvoľne súdili a odsudzovali. Žiadne z týchto komentárov nie sú pozitívne a určite nie sú objektívne ani presné. Aká je teda podstata týchto komentárov? Pre Boha tieto slová nie sú len vyhláseniami alebo názormi. Ide skôr o znevažovanie, útoky, očierňovanie a rúhanie sa Mu. Prečo hovorím „pre Boha“? Pretože Boh toto všetko posudzuje najpresnejšie, my môžeme pridať len predponu. V priebehu dejín bol postoj ľudstva k Bohu takýto; ľudia hovorili príliš veľa slov, ktoré útočia na Boha a urážajú Ho, a ani jedno nebolo mienené v dobrom. Aj dnes je to, čo vaše uši počujú a vaše oči vidia, rovnaké. Od začiatku sa postoj celého ľudstva k Bohu nezmenil. Ako Boh rieši tieto záležitosti? Má Boh podmienky alebo schopnosť zvolať celosvetový náboženský kongres, aby sa obhájil, objasnil skutočné fakty Svojho diela a obhájil sa pred ľudstvom? Urobil to Boh? Nie, Boh mlčí, neobjasňuje celú situáciu, ani sa nikdy nebráni a neobhajuje. Avšak tým, ktorí na Boha útočia obzvlášť odporným spôsobom, Boh udelil trest a dopustil, aby ich postihli určité skutočné dôsledky. Aký je Boží postoj k útokom, očierňovaniu a rúhaniu sa zo strany verejnosti? Ako to Boh rieši? Ignoruje to. Robí, čo treba, robí to tak, ako sa to má robiť, vyberá si, koho si má vybrať, vedie, koho má viesť. V Božích rukách je celý svet usporiadaný. On nikdy nenarušil ani nezmenil Svoje plány kvôli ľudským útokom, očierňovaniu či rúhaniu. Keď zlé satanove sily potláčajú a zatýkajú Boží vyvolený ľud, bez ohľadu na to, aké sú zúrivé, Boh nikdy Svoje plány ani Svoj názor nemenil. Jeho myšlienky a úmysly zostávajú úplne nezmenené. Ako vždy, len pokračuje vo vykonávaní diela, ktoré zamýšľal vykonať, a v riadení Svojho ľudstva. Pre Boha tieto útoky, očierňovanie a rúhanie sa nikdy nepredstavovali žiadne vyrušenie.

Boh si ich nevšíma. Prečo sa Boh neobhajuje ani nebráni? Pre Boha sú tieto veci úplne normálne. Ľudstvo je ľudstvo a satan je satan. Je úplne normálne, že ľudia, ktorí nerozumejú pravde ani skutočným faktom, robia takéto veci. Ovplyvňuje to kroky Božieho diela? Neovplyvňuje. Boh má veľkú moc; má zvrchovanosť nad všetkým. Všetky veci a všetko funguje metodicky v rámci Božích slov, v rámci Božích myšlienok a pod Božou zvrchovanosťou. Bez ohľadu na to, čo ľudstvo hovorí alebo robí, nemôže to nijako ovplyvniť Božie dielo – toho je schopný Boh, ktorý má Božskú podstatu. Boh koná, keď príde čas, plní Svoje plány bez najmenej odchýlky a nikto na tom nemôže nič zmeniť. Ľudské poznámky a akékoľvek ľudské útoky na Boha alebo Jeho očierňovanie, či už ide o úmyselné pokusy prekaziť a zničiť Božie dielo, alebo neúmyselné vyrušovanie a rozvracanie Božieho diela, nikdy nedosiahli zamýšľané ciele. Prečo? Je to Božia autorita; potvrdzuje to, že Božia autorita je jedinečná, nenahraditeľná a neprekonateľná žiadnou silou. To je fakt. Boh má túto autoritu a túto moc, Boh má Svoju pravú identitu a žiadna sila nemôže nič zmeniť. Prečo by sa Boh mal zaoberať malichernými útokmi a očierňovaním ľudí? Pre Boha, bez ohľadu na to, koľko dôležitých osobností alebo aké mocné sily sa medzi ľudstvom snažia zasahovať, ohovárať, útočiť alebo sa Mu rúhať, to nemôže ani v najmenšom vyrušiť Božie dielo. Tieto činy skôr slúžia na zdôraznenie Božej spravodlivej povahy a všemohúcnosti. Vyrušovanie satanovými zlými silami je len drobnou epizódou v priebehu ľudských dejín. Len Božie dielo, Boží plán a Božia veľká moc a autorita môžu mať zvrchovanosť nad celým ľudstvom, ovplyvňovať celé ľudstvo a premieňať celé ľudstvo. Taká je skutočnosť. Naopak, potrebuje sa Boh zaoberať tým, že Ho ľudia znevažujú, útočia na Neho, očierňujú Ho a rúhajú sa Mu? Nie. Pretože Boh má autoritu, pre Boha sa vždy naplní Jeho výrok: „Myslím vážne to, čo hovorím, čo hovorím sa stane a to, čo vykonám, bude trvať večne.“ Naplnia sa a uskutočňuje každý deň. Taká je Božia autorita. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Je to Božia sebaistota, Jeho viera?“ Mýliš sa! Ľudia majú sebaistotu, ľudia potrebujú vieru, ale Boh nie. Prečo? Pretože Boh má autoritu a moc. Bez ohľadu na to, ako Ho ľudstvo očierňuje alebo odsudzuje, bez ohľadu na to, ako satanove nepriateľské sily vyrušujú a sabotujú, nič sa nezmení. Preto Boh nepotrebuje pred vykonaním Svojho diela vyradiť spomedzi skazeného ľudstva nepriateľské sily, ktoré na Neho útočia, očierňujú Ho a rúhajú sa Mu.

Za akých okolností Boh koná? Za akých okolností dosahuje víťazstvo? Za akých okolností završuje Svoje dielo? Deje sa to uprostred kakofónie útokov, očierňovania a rúhania sa celého ľudstva, ako aj všetkých nepriateľských síl. V takomto prostredí a kontexte završuje Svoje dielo. Nie je to prejav Božej veľkej moci? Nie je to Božia autorita? (Je.) Kto môže tento fakt poprieť? Trúfaš si poprieť, že je to skutočnosť?

V priebehu dejín ľudstvo neustále očierňovalo Boha a rúhalo sa Mu, a v posledných dňoch sily v celom ľudstve, ktoré Bohu odporujú, ešte viac zosilneli a pribúda hlasov, ktoré Boha očierňujú a odsudzujú. Ľudstvo využíva rôzne metódy, prostredníctvom novín, televízie, internetu a iných médií, na očierňovanie a útočenie na Boha. Ale rozoberali sme niekedy tieto fámy na všetkých našich zhromaždeniach? (Nie.) Prečo nie? Niektorí ľudia hovoria: „Je to preto, lebo nevinný zostane nevinným a fámy umierajú, keď sa dostanú k múdrom?“ Je to preto? (Tieto fámy v zásade nemôžu ovplyvniť Božie dielo. Nech satan vyrušuje akokoľvek, nemôže sabotovať ani brániť pokroku Božieho diela a plánu.) Satan je už raz taký; pokiaľ Boh koná, pokiaľ Boh pracuje, prichádza, aby vyrušoval. Presne to je úloha, ktorú hrá. Môžeš mu snáď zabrániť v jeho predstavení? Musíš mu dať dostatok priestoru, dostatočne veľké pódium, dostatok príležitostí na vystúpenie. Keď už sa navystupoval dosť, je unavený zo svojho vyčíňania a napáchal dostatok zla, jeho dni sú zrátané. Nemusíme strácať drahocenný čas rozoberaním a analyzovaním rôznych fám a zlých skutkov, aby sme tieto fámy vyvrátili. Je to zbytočné a bezcenné. Načo je dobré to rozoberať? Znamená to snáď, že ľudia chápu pravdu? Je príliš veľa právd, ktoré by ľudia mali pochopiť. Nedokážu si všetky tieto pravdy ani vypočuť, nieto ešte vyvracať fámy. Majú na to snáď ľudia čas? Aby som bol úprimný, naozaj Ma tieto veci nezaujímajú, ani ich nechcem spomínať, ani si ich všímať. Niektorí ľudia hovoria: „Je pravda, že sa v týchto rokoch neodvážiš nikam ísť? Je to preto, že koluje toľko fám, že máš stále strach a obavy, kamkoľvek ideš?“ Hovorím, že necítim vôbec nič. Niektorí ľudia hovoria: „Nechceš sa brániť proti veciam, ktoré si neurobil?“ Čo mám brániť? Nestíham ani Svoju riadnu prácu! Rozprávam sa s ľuďmi, so stvorenými bytosťami, nie s diablami. Niektorí sa pýtajú: „Nenahnevá Ťa, keď počuješ tieto fámy?“ Hovorím, že to so Mnou nič nerobí, nič vo Mne nevyvolávajú. Jednoducho sa tým nezaoberám. Niektorí sa pýtajú: „Necítiš sa

ukrivdený?“ Hovorím, že sa necítim ukrivdený, prečo by som sa mal cítiť ukrivdený? Robiť, čo môžem, robiť, čo mám, robiť dobre to, čo môžem a mám robiť, plniť si Svoje zodpovednosti – to je to najlepšie, to má zmysel. Nenechám sa rozptyľovať nezmyselnými, bezcennými vecami ani na ne nebudem mrhať časom. Nemám čas sa takými vecami zaoberať. Niektorí ľudia hovoria: „A čo keď budeš mať voľný čas, budeš sa nimi potom zaoberať?“ Nie, ani keď budem mať voľný čas. Radšej sa porozprávam so Svojím psom, ako by som sa mal rozprávať s diablami. Ak jasne vieš, že ide o diabla, ktorý chrlí svoje diabolské slová, načo sa ním zaoberať? Vôbec by si sa ním nemal zaoberať. Správne je nechať diabla, aby sa úplne zahanbil. Stručne povedané, Boží postoj k týmto fámam je nasledovný: Pri všetkom, čo Boh robí, a v každej vete, ktorú povie, sa neobhahuje, nedokazuje ľudstvu kým je a už vôbec sa neobhahuje pred satanom, Svojím nepriateľom tvrdením, že je čistý, nevinný a bez viny. Všetko, čo Boh robí, robí pre Svoje riadenie, aby spasil ľudí, ktorých zamýšľá spasiť. Krok za krokom nasleduje Svoj plán riadenia; nerobí to preto, aby niekomu niečo dokazoval, ani aby potvrdil Svoju identitu. Povedané ľudskými slovami, všetko, čo Boh robí, robí inštinktívne, bez akejkoľvek neúprimnosti či pasivity. To, že Boh inštinktívne vykonáva všetky tieto úlohy, potvrdzuje Jeho identitu a Jeho podstatu. Ľudstvo nemôže zmeniť Boží plán, ani nemôže prekonať Božiu autoritu a moc. To je fakt. Preto si Boh nevšíma fámy a diabolské slová, ktoré na Neho útočia a očierňujú Ho z ktorejkoľvek strany v rámci ľudstva. Povedzte Mi, nebolo by pre Boha príliš ľahké vysloviť celú kapitolu slov alebo napísať odsúdenie, aby sa ostro ohradil proti útokom a odporu ateistických vládncích strán vo svete a náboženského sveta voči Bohu? Lenže Boh takto voči satanovi konať nebude. Boh koná na základe princípov. Pokiaľ ide o zničenie satanových zlých síl, Boh má Svoj vlastný čas. Pre Boha je konanie príliš jednoduché. Boh by mohol vykonať určité zázračné skutky na nebesiach a zrazu by sa nebesá roztrhli a ozval by sa hlas: „Ja som jediný pravý Boh, ktorého očierňujete, napádajte a ktorému sa rúhate. Ja som Všemohúci, ktorého práve očierňujete a ktorému sa rúhate!“ Po týchto slovách by ľudstvo okamžite zostalo ohrozené a bezradné, schopné len padnúť na zem, plakať a škripať zubami. Táto jedna veta by všetko vyriešila, všetko dokázala. Odvážil by sa snáď potom niekto urážať Boha? Nezmizli by tí diabli v náboženskom svete od strachu bez stopy? Satan si vymýšľa fámy o Bohu,

očierňuje Ho a útočí na Neho. Kvôli tomu sú tí, ktorí veria v Boha, nahnevaní a nenávistní, nemôžu byť ani spať, chcú písať články a tvoriť programy, aby to vyvrátili, zatiaľ čo Boh koná jednoducho – mohol by len povedať pár viet a celé ľudstvo by sa úplne poddalo. Už by sa viac neodvážilo na Neho útočiť ani sa Mu rúhať. Ako sa Pavol stal poslušným? (Boh sa mu zjavil na ceste do Damasku.) Boh sa mu zjavil. V skutočnosti nevidel nič; bolo to len svetlo, ktoré Pavla tak vystrašilo, že padol na zem a už sa neodvážil prenasledovať Ježiša. Je také jednoduché vyrovnať sa so satanom. V skutočnosti je to pre Boha až príliš ľahké. Boh by to mohol vyriešiť jediným slovom. Bolo by oveľa jednoduchšie to urobiť ako stráviť desaťročia prihovaraním sa vám a vynakladaním na vás všetko toto úsilie. Lenže Boh takto nekoná. Prečo? Je tu tajomstvo, ktoré vám musím povedať: Boh dáva ľuďom spásu, teda tým, ktorých si Boh vyvolil. Ostatní, ktorých si Boh nevyvolil, nie sú považovaní za ľudí. Sú to zvieratá, diabli, nehodní počuť Boží hlas, vidieť Božiu tvár, a už vôbec nie sa dozvedieť akékoľvek informácie o Bohu. Preto Boh takto nekoná. Božia identita je úctyhodná; nemôže Ho vidieť len tak hocikto, kto si to želá. Nezjaví sa nikomu len preto, že sa vždy sústredene, dychtivo a z celého srdca pozerá na nejaké miesto na oblohe. Myslíš si, že Boha môže vidieť každý, kto chce? Boh má dôstojnosť; Boh sa zjavuje tým, ktorí sa Ho boja a vyhýbajú sa zlu, zjavuje sa na svätých miestach a skrýva sa tým nečistým. O tom, či je celé ľudstvo nečisté alebo sväté, netreba diskutovať. Toto ľudstvo si nezaslúži vidieť Boha; neuznáva, že Boh existuje, tak prečo by sa mu mal Boh zjavovať? Nie je toho hodné! Boh je schopný robiť veci, ale nerobí ich. To potvrdzuje Božiu pokoru, skrytosť a úctyhodnosť Jeho identity. Povedzte Mi, keby satan mohol robiť tieto veci, koľkokrát denne by ich robil, ako veľmi by sa predvádzal? Keď ľudia skazení satanom zastávajú nejaký menší úrad a majú trochu moci, ktovie, do akej miery sa touto mocou budú predvádzať – nehovoriac o satanovi, ktorý bude zneužívať a predvádzať akúkoľvek svoju moc nepredstaviteľnými spôsobmi. Boh takto nekoná. Nemerajte Boha satanovou logikou, to by bola hrubá chyba. Pokiaľ ide o to, čo Boh môže urobiť, je na Bohu, či si to urobiť želá. Ak si to Boh želá, mohlo by sa to stať v okamihu, ale ak si to neželá, nikto Ho nemôže prinútiť. Presne taký je Boží postoj k fámam – ignoruje ich. Boh stále robí to, čo má robiť, čo zamýšľa robiť; žiadny človek, žiadna sila nemôže narušiť alebo zmeniť Jeho

plán. Tieto fámy, ktoré útočia na Boha, očierňujú a znevažujú Ho, nič nemenia. Fámy sú napokon len fámy a nikdy sa nemôžu stať faktami. Aj keby boli v súlade s ľudskou filozofiou, vedou, morálkou, teóriou a podobne, aj keby sa celé ľudstvo postavilo k útoku proti Bohu, pravda nebude stáť na strane ľudstva. Ľudstvo sa nestane vlastníkom pravdy. Boh je naveky Boh. Jeho identita a postavenie sa nikdy nemenia. Takže bez ohľadu na to, ako satan vyrušuje, Božie dielo stále prebieha usporiadane, pretože je to Božie dielo. Keby to bolo dielo ľudské, satanov režim, ktorý ho vyrušuje a rôzne spoločenské sily, ktoré takto útočia a očierňujú, by už dávno spôsobili jeho pád a prestalo by existovať. Len keď Boh hovorí a koná, len keď koná Duch Svätý, cirkev stále viac a viac prosperuje. Nie je to fakt? Videli ste tento fakt? (Áno, videli sme.) Čo ste videli? (Evanjelium o kráľovstve sa už rozšírilo do desiatok krajín a tie fámy, ktoré si vymyslel a rozšíril satan, vôbec nezabránili tým, ktorí milujú pravdu, aby sa obrátili k Bohu.) Toto je Božie dielo. Božie dielo môže dosiahnuť tento účinok, Božie slová môžu dosiahnuť tento účinok – to satan vôbec neočakáva. Božie slová majú takú obrovskú moc. Evanjelium sa šíri dobrým smerom a všetko prebieha usporiadane podľa Božieho plánu, bez akejkoľvek odchýlky. Božie dielo a Božie slová sa šíria medzi Božím vyvoleným ľudom, ako to bolo dávno predurčené. Počet ľudí získaných kázaním evanjelia a počet ľudí, ktorí skúmajú pravú cestu sa mesiac čo mesiac zvyšuje. Nie je to dôkaz toho, ako sa práca na evanjeliu rozšírila? Keby nešlo o Božie dielo, bez ohľadu na to, akú vysokú cenu by ľudia zaplatili, nemohli by dosiahnuť tento účinok. Taká je Božia moc, účinok dosiahnutý mocou Božích slov.

Vráťme sa k tomu, ako ľudia zaobchádzajú s rôznymi fámami. Ľudia nedokážu k rôznym fámam zaujať rovnaký postoj ako Boh. Nechápu Božie úmysly a keď počujú fámy, vždy majú pocit: „Ak niečo neurobím, budem mať výčitky svedomia. Ak zvíťazia ľudia, ktorí si vymýšľajú fámy, budem pociťovať nepokoj, nespokojnosť a rozhorčenie, budem to vnímať ako nevyrovnanosť, preto ich musím vyvrátiť. Musím urobiť video alebo napísať článok, aby som fámy objasnil.“ Stojí za úvahu, či je konanie s takýmto zmýšľaním v súlade s Božimi úmyslami a či zodpovedá pravdám-princípom. Možno je vašim zámerom a motiváciou pri vykonávaní cirkevnej práce a povinností len objasnenie fám a jasné vysvetlenie, že veríte v pravého Boha.

Chcete povedať, že ste na správnej ceste životom a všetko, čo ste urobili pre kázanie evanjelia a svedectvo o Bohu, bolo spravodlivé. Obvinili vás z mnohých nepodložených zločinov len preto, lebo svet nepozná alebo nechápe pravdu o všetkých týchto skutočnostiach. A preto dúfate, že keď sa všetko objasní, svet vás uzná za nevinných a všetky strany na svete všeobecne uznajú, že „veríte v pravého Boha, ste na správnej ceste životom, všetko, čo od vás Boh žiadal, je správne a ide o spravodlivú vec“. Ale čo potom? Budete sa potom cítiť vo svojej viere pokojne a oprávnené? Vydali ste sa na správnu cestu viery v Boha? Vydali ste sa na cestu spásy bez akéhokoľvek vonkajšieho zasahovania? Vytvorili by ste si bohabojné srdce? Môžete potom dosiahnuť podriadenosť Bohu? Môžete potom získať Božie schválenie? (Nie.) Je možné, aby ľudia ohľadom teba nemali žiadne nedorozumenia a len ťa chválili a uctievali, a potom budeš môcť veriť v Boha s čistým svedomím? Absolútne nie! Samozrejme, ľudia nedokážu zaujať rovnaký postoj k fámam ako Boh, ale človek by mal mať správny pohľad, presný postoj a stanovisko, a povedať: „Tieto fámy sú skutočne nenávideniahodné a nechutné. Z týchto fám je zrejmé, že toto skazené ľudstvo je skutočne nepriateľom Boha; presne tak to je! Nesmiem posudzovať, či je Božie dielo pravdivé alebo falošné, na základe satanových fám. Čítaním Božích slov a skúsenosťami pri konaní svojej povinnosti potvrdzujem, že všetky Božie slová sú pravda a všetko, čo On koná, umožňuje ľuďom dosiahnuť spásu. Keďže som dnes prišiel pred Boha, aby som prijal Jeho spásu, mal by som konať svoju povinnosť a plniť si svoje záväzky a zodpovednosti, aby som hlásal Božie slová, ohlasoval Jeho meno a svedčil o Božom diele a Jeho úmysloch. Je to preto, aby sa mohli tí, ktorých si Boh vyberie, čo najrýchlejšie a čo najskôr vrátiť do Božieho domu, počuť Jeho hlas a prijať od Neho zásobu slov a života. To je môj záväzok, moja zodpovednosť. Spolupracujem s Božím dielom, ale nie preto, aby som obhájal, že kráčam tou správnou cestou, alebo že sa venujem spravodlivej veci – nie preto. Nekonám svoju povinnosť, aby som sa odplácal za satanove útoky a očierňovania Boha. Namiesto toho si plním svoje vlastné záväzky a zodpovednosti a, samozrejme, prejavujem svoju vlastnú vernosť, aby som odplatil Božiu lásku, prijal Božie poverenie a spolupracoval s Božím dielom.“ Je toto správny pohľad? Mali by mať ľudia takýto pohľad? (Áno.) Z tohto uhla pohľadu, pri tvorbe rôznych programov, či už ide o spev chválospevov,

tanec, natáčanie filmov alebo produkciu divadelných hier o skúsenostných svedectvách, nemali by sa postojie ľudí, uhol, z ktorého vychádzajú, a ich konkrétne vyhlásenia trochu zmeniť? (Áno.) Väčšina ľudí však pri výkone všetkých týchto úloh zvykne konať s horkokrvnosťou a nenávisťou, a mieša do toho ľudské pocity. Preto príliš odhaľujú činy a správanie nevercov, vládnucej strany a náboženského sveta a ich slová sú príliš tvrdé. Keď tieto programy vidia ostatní, zanechá to v nich mierne negatívny dojem. Dôvod je jednoduchý: ľudia vykonávajú všetky tieto činnosti s určitým citovým pohnutím, z nie celkom správneho uhla pohľadu. Ľudia si stále myslia, že je to celkom spravodlivé, a hovoria: „Oni na nás útočia, hanobia nás a vymýšľajú si o nás fámy; čo je zlé na tom, že ich odhalíme? Ide o legitímnu sebaobranu! Legitímna sebaobrana nie je nezákonná, nič si nevymýšľame. Všetko rozoberáme na základe faktov. Oni si o nás vymýšľajú fámy z ničoho; je nesprávne, že ich odhaľujeme a rozoberáme? Nemôžeme im to vrátiť?“ Aký úžitok má odвета? Diabli sú plní lži a nikdy nepovedia jediné pravdivé slovo. Má nejaký zmysel neustále rozoberať ich lži, aby si uvedomili, že to, čo hovoria, sú lži, aby po priznaní klamstva už nikdy neklamali? Sú toho schopní? (Nie.) Nie je takýto prístup hlúpy a ignorantský? Už dávno som povedal, že našou hlavnou úlohou je svedčiť o Božom diele, o účinkoch dosiahnutých Jeho dielom, o Jeho slovách a o účinkoch Jeho slov na ľudí. Pokiaľ ide o útlak a prenasledovanie od vládnucej strany a o odpor a odsúdenie zo strany náboženského sveta, stačí len stručne spomenúť určité pozadie. Ale ľudia to nedokážu pochopiť, bez ohľadu na to, ako to počujú. Vždy k týmto otázkam pristupujú s horkokrvnosťou a chcú sa hádať. A aký je výsledok? Neprináša to vôbec žiadny účinok, pretože so zlými silami satana sa nedá rozumne diskutovať. Nie je to dôkaz hlúposti a nevedomosti ľudí?

Niektorí ľudia kážu evanjelium, vyučia sa nejakú odbornú profesiu alebo konajú určitý druh povinnosti s jediným motívom: objasniť fámy a vysvetliť ľuďom, čo je pravda. Vyhlasujú vojnu temnému svetu a zlým ľuďom, ktorí sa Bohu vzpierajú. Je to spravodlivý čin? Či už konáš správne alebo nesprávne, musíš pochopiť: môže Boh spasť podlých ľudí, ktorí sú voči Nemu nepriateľskí? Má nejaký zmysel, keď budeš toto robiť? Ak nerozumieš, aký druh ľudí Boh spasí, a stále vyjadruješ názory, ktoré sa zdajú správne, hoci sú v skutočnosti nesprávne, nebráni to tvojej vlastnej spáse? Niektorí ľudia konajú

svoju povinnosť len preto, aby bojovali proti zlým silám, ktoré sa vzpierajú Bohu, a aby sa postavili proti svetským trendom. „Hovorí, že zanedbávame svoje rodiny a nežijeme normálny život, tak sa chcem preukázať tým, že budem dobre konať svoje povinnosti. V budúcnosti, keď pôjdem do neba a vstúpim do kráľovstva a oni budú súdení, uvidia, že mám pravdu!“ Aký úžitok má takéto dokazovanie? Aj keby si sa preukázal, čo dobré to prinesie? Čo to predstavuje? Akú to má hodnotu? Ak by ti to skutočne umožnilo vstúpiť do kráľovstva a získať Božie schválenie, potom by to stálo za to a tvoja cesta by bola správna. Lenže táto cesta žiaľ nikam nevedie. Toto nie je cesta, ktorú Boh ľuďom predurčil, a Boh od ľudí nevyžaduje, aby takto konali. Ľudia sú vždy nerozumní, myslia si, že keď stoja na strane pravdy a majú pravdu, musia sa venovať spravodlivým veciam a vyhlásiť vojnu tomuto zlému svetu a všetkým, ktorí si vymýšľajú fámy: „Veríme v Boha a nasledujeme Boha, konáme svoju povinnosť – ukážeme vám, kto je na správnej ceste!“ Nie je to horkokrvnosť? Má nejaký zmysel hádať sa o tieto veci? Nemá to vôbec žiadnu hodnotu. Ak skutočne máš čas a energiu, bolo by lepšie naučiť sa viac o nejakej profesii, študovať viac vedomostí a všeobecných poznatkov súvisiacich s profesiou. To je prospešné a podporuje to konanie povinnosti. Prečo stále bojuješ so zlými silami sveta? Prečo stále bojuješ s fámami? Nie je to plytvanie silami? Bez ohľadu na to, ako na teba útočia, netreba si ich všímať. Majú diaboliskú prirodzenosť, sú to beštie, sú proste takí; Boh ich nespasí, nezmení ich a nehovorí s nimi. Boh si ich nevšíma, tak prečo by si si ich mal všímať ty? Ak ľudia trvajú na tom, že budú tvrdohlavo robiť to, čo Boh nerobí, nie je to trochu hlúpe a nerozumné? Prinajmenšom, si človek, ktorý nemá srdce podriadené Bohu. Nemiluješ to, čo miluje Boh, a necítiš nenávisť k tomu, čo nenávidí Boh. Nevidíš, aký je Boží postoj k týmto veciam – Boh si ich nevšíma. Ani si neuvedomuješ, prečo je to tak. V každej z troch etáp Božieho diela Boh povedal mnoho slov. Medzi Bohom a ľudstvom je mnoho dialógov a z týchto dialógov možno vidieť Božie úmysly, Božiu povahu a podstatu. Boh však nikdy nehovorí o tom, ako v určitých konkrétnych záležitostiach vedie dialóg so satanom, aby ho tak odhalil, aby ľudstvo jasne videlo pravú tvár satana, aby jasne videlo, ako satan zaobchádza s Bohom. Takýchto záležitostí je veľa, ale Boh ich nespomína. Prečo ich Boh nespomína? Pretože hovoriť o týchto veciach

pre teba nemá žiadny prínos. Pre teba sú najprospernejšie slová Božieho života. Najprospernejšie sú pre teba slová, ktoré ti umožnia prísť pred Boha a stať sa človekom, ktorý sa podriaďuje Bohu, ktorý sa bojí Boha a vyhýba sa zlu. Boh ti hovorí, ako žiť a ako hovoriť, a tiež ako rozlišovať ľudí a záležitosti, naučiť sa praktizovať pravdu a byť múdry v rôznych prostrediach a situáciách – to všetko je pre teba prospešné. Boh hovorí a robí všetko, čo je pre teba prospešné. Boh nepovie jediné slovo, ktoré by pre teba nemalo žiadny prínos. Nebolo by pre Boha príliš ľahké povedať tie slová? Tak prečo ich nehovorí? Pretože skazené ľudstvo tieto slová nepotrebuje. Tieto fámy sú rovnocenné so slovami diablov a satana a Boh si ich nevšíma. Preto by si sa ani ty nemal s nimi hádať. Rozumieš? (Rozumiem.) Keď už rozumieš, vieš, ako praktizovať, však? Nevynakladaj úsilie na rozoberanie a vyvracanie fám, hľadanie ich zdrojov a podobne. Ak máš naozaj úprimnú túžbu svedčiť o Bohu a chceš pevne vytrvať vo svojom svedectve a získať Božie schválenie, je tak veľa slov, ktoré môžeš povedať, a tak veľa vecí, ktoré môžeš urobiť. Slová a pravdy, ktoré Boh ľuďom poskytuje, vyžadujú, aby si o nich uvažoval a zažíval ich, aby sa stali tvojimi vlastnými princípmi a cestami praktizovania a nakoniec tvojím vlastným životom. Je nevyhnutné, aby si venoval čas a energiu ich realizácii. Ak si hlúpy a nerozumný, stále vynakladáš úsilie na fámy, vždy si chceš očistiť svoje meno a obhájiť sa pred svetom, znamená to problémy. Nezískaš pravdu a budeš úplne zapletený do svetských fám a vyčerpaný z nich. Nakoniec nebudeš schopný veci jasne vysvetliť. Prečo ich nebudeš schopný jasne vysvetliť? Pretože čelíš diablu a ten klame priamo do očí. Čo teraz hovorí diabol? Veľký červený drak hovorí: „Čína je obrancom svetového poriadku, obrancom svetového mieru a jej úloha pri udržiavaní svetového mieru a poriadku je kľúčová.“ Ktoré z tých slov sú fakty? Sú tieto slová fakty? Keď počuješ tieto slová, necítiš hnev? Keď to počuješ, pomyslíš si, satan je taký nehanebný, že vôbec dokáže povedať také veci. Prečo by si sa s ním hádal? Nebola by to hlúposť? Satan je jednoducho taký – Boh ho len používa na poskytovanie služby, absolútne ho nemá v úmysle spasiť ani zmeniť. Nie je hlúpe hádať sa s ním? Nerob také hlúpe veci. Múdri ľudia nepočúvajú tieto fámy, ani sa nimi nenechajú obmedzovať. Niektorí ľudia hovoria: „Keď počujem fámy, vyrušuje ma to!“ V takom prípade by si sa mal modliť vo svojom srdci, použiť pravdu na rozlišovanie, prekliat diablov a

satana, a tieto fámy už nebudú mať na tvoje srdce žiadny dopad. Je tu ešte jeden spôsob: musíš preniknúť k podstate. Povieš: „Aj keby Božie činy nezodpovedali mojim predstavám a skazené ľudstvo ich odsúdilo a odmietlo, vidím, že On je pravda a diabli a satan nemajú žiadnu pravdu. Som odhodlaný veriť v Boha! Len Boh ma môže spasit'. On má Božiu podstatu, On je Boh a Jeho podstata sa nikdy nemení. Bez ohľadu na to, ako veľmi sa diabli a satan Bohu vzpierajú, nemajú žiadnu pravdu a ja neverím slovám diablov a satana!“ Máš túto vieru? (Áno.) Ak máš túto vieru, nemal by si sa nechať znepokojiť žiadnymi ľuďmi, udalosťami ani vecami a ešte menej by si sa mal nechať zaviesť alebo napadnúť satanom. Čo by si teda mal robiť? Nevšímaj si to; sústreď sa len na usilovanie sa o pravdu, pevne vytrvaj vo svojom svedectve a satan bude zahanbený.

Práve sme v duchovnom spoločenstve hovorili o niektorých problémoch súvisiacich so šírením fám v cirkvi. Väčšina ľudí počula určité fámy od čínskej komunistckej vlády a z náboženského sveta. Okrem toho sme v duchovnom spoločenstve hovorili o tom, ako zaobchádzať s týmito fámami a ako ich riešiť. Keď ľudia pochopia pravdy-princípy, fámy ich prestanú zavádzať a vyrušovať. Ako by sme k tomu mali pristupovať, keď sa v cirkvi objaví niekto, kto šíri fámy, bez ohľadu na spôsob alebo tón, akým ich šíri? Mali by sme to nechať tak bez zásahu, alebo toho človeka odhaliť, rozobrať a vysporiadať sa s ním? Ktorý spôsob je v súlade s princípmi? Niektorí hovoria: „Nemáme slobodu prejavu? Prečo toho človeka nenechať hovoriť? Len ho nechajte hovoriť. Keď si všetci vypočujú fámy a dokážu ich rozlíšiť, už nebudú diabolským slovám veriť a fámy sa prirodzene zrútia.“ Iní hovoria: „Je neprijateľné, aby širili fámy a očierňovali Boha. Nemôžeme im dovoliť robiť veci, ktoré očierňujú Boha. Mali by sme im dať lekciu, aby sa prebrali. Boh už zniesol toľko utrpenia, aby hovoril a konal dielo na našu spásu, a oni ešte šíria fámy. Nemajú svedomie! Našu nenávisť môžeme zmierniť len prekliatím. Ak sa s nimi nevysporiadame, sklameme Boha.“ Ktorý spôsob je dobrý? Všetky tieto prístupy sú nanič. Ako sme už predtým v duchovnom spoločenstve hovorili, tí, ktorí šíria fámy, rozhodne nie sú nič dobré a takýchto jedincov treba rozlíšiť. Ak šíria fámy len príležitostne, treba ich varovať. Ak šíria fámy sústavne, treba ich odhaliť, rozobrať a potom vyčistiť z cirkvi, aby už nemohli zavádzať alebo škodiť ľuďom. Je ľahké sa s touto záležitosťou vysporiadať?

Riešili by ste to takto, alebo by ste čakali na príkazy od cirkevných vodcov? Akonáhle sa zistí, že niekto sústavne šíri fámy a hovorí o nich zakaždým, keď príde na zhromaždenie, nikdy nečíta Božie slová, nikdy sa nemodlí, neučí sa chválospevy a navyše sa vôbec nedelí o svoje skúsenostné porozumenie Božím slovám, a kedykoľvek niekto hovorí v duchovnom spoločenstve o Božích slovách a zdieľa skúsenostné svedectvo, cíti k tomu odpor a je z toho znechutený, ale na druhej strane, k fámam nevercov necíti žiadny odpor a je z nich nadšený – keď sa toto všetko zistí, prečo byť k takému človeku zdvorilý? Je jasné, že ide o služobníka satana, ktorý sa infiltroval do cirkvi, aby vyrušoval Boží vyvolený ľud v nasledovaní Boha. Toleruješ jeho vyrušovanie? (Nie.) Ak to netoleruješ, tak sa postav a povedz: „Ten a ten prichádza do cirkvi a stále šíri fámy, nečíta Božie slová a nedelí sa o svoje skúsenostné porozumenie Božím slovám. Je to pochybovač a treba ho z cirkvi vyčistiť. Má niekto nejaké námietky?“ Ak všetci povedia, že nemajú námietky, a na znak súhlasu zdvihnú ruky, potom treba takého človeka odstrániť. Nie je uspokojujúce vysporiadať sa so šíriteľom fám takto? (Áno.) Presne tak by sa malo s takýmito ľuďmi zaobchádzať.

D. Rozlišovanie niekoľkých druhov nepodložených fám, ktoré nesprávne interpretujú Božie slová a súdia Božie dielo

Odkiaľ pochádzajú typy fám, o ktorých sme práve hovorili? Pochádzajú od veľkého červeného draka, z náboženského sveta a od nevercov. Okrem fám z vonkajšieho sveta existujú aj isté reči a klebety o tom, čo sa deje vnútri cirkvi. Existujú dokonca úplne nepravdivé tvrdenia o Bohu, Božom diele, Božom dni a niektorých Božích slovách, ako aj o niektorých tajomstvách týkajúcich sa Boha a Jeho diela. Ľudia si ich vytvárajú na základe svojich výmyslov a predstáv alebo na základe neustáleho podávania mylných informácií a nepodložených špekulácií. A pretože ľudia takéto reči, klebety a tvrdenia prikrášľujú, vznikajú fámy. Keď fámy vzniknú, niektorí ľudia so záľubou vo fámach, sa nadšene venujú ich šíreniu, považujú fámy za skutočné a šíria ich všade. Opisujú ich tak živo a dôkladne, že niektorí ľudia, ktorí nepoznajú skutočný stav vecí, nerozumejú pravde a sú hlúpi a nevedomí, sa týmito fámami nechajú skutočne zavádzať. Keď je niekto zavedený, je zároveň aj ovplyvnený a vyrušený? (Áno.) Tieto problémy sa v cirkvi bežne

vyskytujú. Hoci tieto fámy nie sú také závažné v porovnaní s tými, v ktorých je očierňovaný Boh a napadnutý Boží dom – nie je v nich očierňovanie ani rúhanie sa Bohu – a hoci nespôsobujú žiadne vyrušenia ani škody na Božom diele, napriek tomu ovplyvňujú život-vstup niektorých a treba ich zastaviť. Keď napríklad niektorí ľudia počujú určité zdanlivo pravdivé poznámky, v srdci im uveria a rýchlo ich rozšíria medzi svojich blízkych. Ako sa fámy šíria, details sú čoraz početnejšie a úplnejšie. Nakoniec fámy začnú pôsobiť ako skutočné udalosti. Prvky ako čas, miesto a postavy sú všetky na svojom mieste – takéto fámy splňajú podmienky na to, aby sa mohli verejne šíriť, však? Aké informácie sa šíria? Šíriteľ fám hovorí: „Dnes vám musím povedať niečo dôležité. Ak to neurobím, budem sa vo vnútri cítiť neprijemne. Nebudem sa môcť sústrediť na čítanie Božích slov. Som z tejto záležitosti taký nadšený. Konečne máme my, ktorí veríme v Boha, nádej!“ Keď všetci počujú o nádeji, začnú sa zaujímať a sú nadšení; táto téma je veľmi pútavá. Hovorí: „Božie dielo sa čoskoro završí. Už sa objavilo niekoľko znamení, ktoré Boh predtým prorokoval o konci Svojho diela. Napríklad stav mesiaca a slnka, situácia na Východe a Západe, počet členov Božieho vyvoleného ľudu v každej krajine, koľko ľudí dokáže konať svoje povinnosti a tak ďalej – tieto znamenia konca Božieho diela máme pred sebou. Musíme sa rýchlo pripraviť!“ Nieкто sa pýta: „Čo by sme si mali pripraviť?“ Šíriteľ fám hovorí: „Mali by sme si pripraviť dobré skutky, pripraviť jedlo a rýchlo dať všetky naše úspory Bohu ako obety. Tak si môžeme zabezpečiť dobrý konečný osud.“ Hovorí tiež: „V tom a tom roku a mesiaci, v ten a ten deň a v tú a tú hodinu sa musíme zhromaždiť na určitom mieste, kde na nás bude čakať Boh, aby nás vzal preč. Boh povedal: ‚Ak nezanecháš všetko, nie si hodný byť Mojim učeníkom a nie si hodný byť Mojim nasledovníkom.‘ Teraz deň Boží konečne prišiel a Božie slová sa naplnili. Musíme sa vzdať všetkých svetských vecí, nielen svojich vyhliadok a kariéry, ale aj svojich rodín, príbuzných a telesných vzťahov. Musíme zanechať všetky svetské putá; stretneme sa s Bohom!“ Väčšina ľudí sa pýta: „Je to pravda?“ Šíriteľ fám hovorí: „Áno, predal som svoj dom a auto, vybral som si úspory. Ak mi neveríš, pozri sa na Božie slová. V jednej kapitole rozlúštenie určitej vety odhalí adresu a v inej kapitole rozlúštenie určitého úryvku odhalí rok a mesiac...“ Je tu nieкто, kým by takáto správa nepohla? Je tu nieкто, kto dokáže rozlíšiť tieto slová?

Nie sú to veci, o ktoré sa ľudia veľmi zaujímajú? Nie sú to veci, v ktoré ľudia dlho dúfali? Keď to niektorí ľudia počujú a potom sa pozrú na Božie slová, pomyslia si, že sa to naozaj zhoduje, a začnú zvažovať záložný plán. Niektorí ľudia, hoci sú vnútorne skeptickí, stále dúfajú, že je to pravda, a myslia si: „Hoci je stanovený rok a deň trochu ďaleko, aspoň je tu presný dátum a čas, takže máme nádej.“ Aj keď tomu naozaj neveria, stále tomu venujú určitú pozornosť. Čo táto pozornosť naznačuje? Ukazuje, že ľudia tieto veci ľahko ovplyvnia a znepokoja. Keď sa tento typ fám začne v cirkvi šíriť, 80 až 90 percent ľudí bude mimoriadne nadšených a zaplaví ich vlna emócií. Budú si myslieť: „Konečne prichádza ten deň, v ktorý sme dúfali! Boh vypočul naše modlitby! Boh nás miluje a neopustil nás!“ Aké by boli následky šírenia takýchto tém počas zhromaždení? Ovplyvnilo by to emócie všetkých? Ľudia by to nedokázali odmietnuť, aj keby chceli. Každá veta tejto fámy by im zasiahla srdce, takže by bolo nemožné neveriť. Ľudia sú najviac náchylní uveriť takýmto slovám. Aj keď si nie sú stopercentne istí, stále si želajú, aby to bola pravda, a myslia si: „Keď sa zamyslíme nad tým, koľko útrap sme prežili pri nasledovaní Boha – odmietnutí svetom, štvaní vládou, prenasledovaní náboženským svetom, sotva sme mohli dýchať, žili sme v neustálom strachu – kedy sa tieto dni skončia? Teraz konečne prišiel deň Boží!“ Tieto myšlienky ti rozbúria srdce: „Toľko sme sa vydali Bohu, naša viera v nasledovanie Boha je taká pevná; to, čo počujeme, musí byť pravda. Už by sme nemali blúdiť a trpieť v tomto svete – zaslúžime si už netrpieť!“ Keď máš túto myšlienku a si tak presvedčený a nadšený touto fámou, chceš ešte čítať Božie slová? Nezdá sa v tomto bode čítanie akéhokoľvek úryvku Božích slov zbytočné? Máš pocit: „Prečo sa zdá zdieľanie skúsenostného porozumenia Božích slov teraz také zbytočné? Už sa netreba modliť k Bohu, však? Prišiel deň Boží a čoskoro sa stretneme s Bohom tvárou v tvár. Ak by sme sa teraz modlili k Bohu, neznamenalo by to, že si Boha nevážime? Keď sme žili v tele, ďaleko od Boha, potrebovali sme čítať Božie slová, aby sme zmiernili svoju túžbu. Teraz sa chystáme prekročiť tento svet a čoskoro sa stretneme s Bohom osobne, takže nie je potrebné čítať Božie slová. Nič, čo teraz robíme, nie je také podstatné ako stretnutie s Bohom v ten konkrétny rok, mesiac, deň a čas. Aké to bude úžasné! V porovnaní so stretnutím s Bohom v ten deň a na tom mieste sa čítanie Božích slov zdá také bezvýznamné.“ Už sa

nedokážeš sústrediť na čítanie Božích slov. Tvoje srdce je nepokojné a túži po tom, aby ten deň prišiel hneď! Nie je ťažké vyjadriť túto náladu? Takéto fámy sú pre masu veľmi lákavé a môžu sa v cirkvi veľmi ľahko šíriť. Jeden človek ich rozšíri dvom, dvaja desiatim a fámy sa šíria čoraz viac, z jednej cirkvi do dvoch, z dvoch do piatich, šíria sa čoraz ďalej. Aké sú následky? Kvôli týmto fámam ľudia pochybujú o Bohu, vzdávajú sa od Boha, zabúdajú na pravú Božiu lásku pri spásе ľudstva, zabúdajú na povinnosť, ktorú by mali konať, a zabúdajú na cestu, ktorou by mali ísť. Namiesto toho sa usilujú len o to, aby videli príchod Božieho dňa a či môžu získať požehnania. Keď ten deň skutočne príde a nič sa nestane, až vtedy si uvedomia, že viera vo fámy ich život poškodila. Môžeš sa potom vrátiť k tomu, aký si bol predtým, počínať si slušne, držať sa svojej povinnosti, usilovať sa o pravdu s oboma nohami na zemi, hľadať vo všetkom pravdy-princípy, počínať si a konať svoju povinnosť podľa Božích slov? Čas už uplynul a nedá sa vrátiť späť. Kto za to nesie vinu? Obviňuj seba, že si nikdy nebol človekom, ktorý sa usiluje o pravdu. Ty si mal hlavu v oblakoch a v dôsledku toho si naletel fámam.

Pre tých, ktorí veria v Boha, ale nerozumejú pravde, stačí jediná fáma, aby ich doviedla do bezodnej priepasti a zničila. Čo znamená bezodná priepasť? Pôvodne si mal normálnu vieru v Boha a mal si nádej na spásu, ale jediná fáma ťa zvedla na scestie. Bez toho, aby si si to uvedomil, bol si zavedený satanom, uveril si jeho diabolským slovám a nasledoval si ho. Kráčaš a usiluješ sa podľa cesty, ktorú ti satan určil, a čím ďalej ideš, tým temnejšie sa stáva tvoje srdce a tým viac sa vzdáľuješ od Boha. Keď úplne opustíš a odmietneš Boha, nielenže máš v srdci o Bohu pochybnosti, ale čo je ešte vážnejšie, začneš sa na Boha sťažovať a popierať Ho. Keď dosiahneš tento bod, nie je to pre teba koniec cesty? Nie je to bezodná priepasť? Chceš takto dopadnúť? Keď sa dostaneš do tohto bodu, môžeš ešte dosiahnuť spásu? Nie, a je veľmi ťažké vrátiť sa späť. Prečo? Pretože Boh prestal konať dielo, Duch Svätý prestal konať dielo a ty si naplnený temnotou. Medzi tebou a Bohom vyrástol vysoký múr. Čo je tento múr? Sú to predstavy, výmysly a fámy, ktoré ti satan vštepil, ako aj osobné túžby. Tvoje poznanie o pozitívnych veciach, ako je Božia identita, podstata, postavenie a tak ďalej, sa zrazu stane nejasným a dokonca postupne zmizne. To je veľmi desivé. Nie je to pád do bezodnej priepasti? (Áno.) Keď upadneš do tejto situácie, môžeš ešte znášať útrapy a platiť cenu za konanie svojej

povinnosti? Môžeš ešte kráčať cestou usilovania sa o pravdu, aby si dosiahol spásu? Hovorím ti, je veľmi ťažké vrátiť sa späť. Schádzaš totiž na scestie! Ak si na chvíľu nedáš pozor a necháš sa zaviesť, už jediná fáma môže mať nepredstaviteľné následky. Preto, keď sa v cirkvi objavia takéto fámy o Božom diele, mali by sa okamžite zastaviť a obmedziť. Človek si nesmie vymýšľať veci z ničoho nič a nesmie si vymýšľať žiadne lži, ktoré ľudia radi počúvajú, aby ich zaviedol a zvedol z pravej cesty. Aj keď sa ľuďom tieto témy páčia, aký úžitok prinesie sústreďenie sa na ne v srdci a ich šírenie? Aký úžitok sa dá získať? Niektorí ľudia hovoria: „Ten človek má svoje ústa, tak nech si hovorí, čo chce. Nechajme ho hovoriť, ako si želá.“ To závisí od toho, čo hovorí. Ak ide o slová, ktoré ľudia povznášajú, môžu sa hovoriť a šíriť – môžu sa šíriť akýmkoľvek spôsobom. Ale tieto fámy ľudí ani najmenej nepovznášajú. Len ich zavádzajú a odvádzajú ich pozornosť. Vyrušujú ich úsilie a nútia ich zísť z pravej cesty. Ovpľyňujú ich vzťah s Bohom, ovpľyňujú normálne konanie ich povinnosti a ovpľyňujú normálny poriadok práce cirkvi. Keď ľudia prijmú tieto fámy, je to ako uviaznuť v bludisku, z ktorého sa nedá uniknúť. Takže, keď počuješ tieto fámy, ak ti ich niekto povie osamote, mal by si ich odmietnuť. Ak ich hovorí medzi ostatnými, mal by si ich nielen odmietnuť, ale aj odhaliť a rozobrať – nedovoľ, aby bolo zavedených viac ľudí. Najmä v prípade tých, ktorí sú veriaci len jeden alebo dva roky, alebo dva či tri roky. Tí ešte nedokážu jasne vidieť záležitosti konečného osudu, stretnutia s Bohom a pozdvihnutia, ešte si nevytvorili záujem o pravdu a nemajú žiadnu cestu, ako sa usilovať o pravdu vo viere a o zmenu v povahe. V takýchto situáciách sa najľahšie nechajú zavádzať a ovplyvniť týmito fámami. Keď sú raz zavedení, následky sú nepredstaviteľné. Je to ako požiť jed. Aj keby existoval protijed, nebola škoda na tvojom tele aj tak spôsobená? Aj keď prežiješ, dá sa utrpenie a poškodenie tvojho tela ignorovať? Takže, keď sa streneš s fámami, musíš ich rozlíšiť a odmietnuť. Nezaobchádzaj s nimi ani ako s príbehmi, ani ako so skutočnými udalosťami. Niektorí ľudia sa o tieto fámy obzvlášť zaujímajú a všade ich rozširujú, zdieľajú ich s ostatnými, akoby boli pravdou. Aká je povaha tohto konania? Nekonajú takto služobníci satana? Takýchto ľudí treba orezať a varovať. Ak nečinia pokánie, treba ich vyčistiť. Ak si v určitom bode uvedomia a povedia: „Bolo nesprávne šíriť fámy; konal som ako služobník satana a už ich nikdy šíriť nebudem,“ potom môžu byť podrobení

pozorovaniu: ak činia pokánie a prejavujú dobré správanie, môžu byť dočasne prijatí späť do cirkvi. Ak do toho spadnú znovu, treba ich potom odstrániť.

Fámy o Božom diele sa neobmedzujú len na toto. Ľudia používajú svoje výmysly a predstavy, ako aj svoju myseľ, na to, aby analyzovali a podrobne skúmali. Podrobne skúmajú Božie slová a rôzne prorocktva, ako aj rôzne pohromy, znamenia a udalosti v spoločnosti či vo svete. Dokonca sa spoliehajú na svoje sny, podľa ktorých chcú slobodne posudzovať Božie dielo – a tak si vymýšľajú mnoho fám. Mnoho ľudí pravidelne nečíta Božie slová, ani sa neusiluje o pravdu, a už vôbec sa pravidelne nevenuje pri konaní svojich povinností hľadaniu princípov. Namiesto toho uvažujú o takýchto otázkach: „Ako sa začalo Božie zjavenie a dielo? Kto to všetko začal? Akú úlohu zohrali ľudia? Aké udalosti sa stali?“ Podrobne skúmajú tieto vonkajšie javy a administratívnu štruktúru cirkvi, ľudí a tak ďalej. Po všetkom tom podrobnom skúmaní si to zhrnú a vytvoria určité takzvané pravidlá alebo javy, ktoré potom šíria v cirkvi, akoby boli pravdou. Keď ich šíria, opisujú ich živo a dôkladne a ľudia bez schopnosti rozlišovať si môžu dokonca myslieť, že diskutujú o Božom diele. Ľudia schopní rozlišovať si však pomyslia: „Netáraš nezmysly a nešíriš kacírstva a bludy? Nesúdiš Božie dielo? Toto nie je zdieľanie porozumenia a skúseností – nesúvisí to s pravdou. Toto je vymýšľanie fám a musí sa to okamžite zastaviť; inak to niektorých ľudí zavedie!“ Tieto bludy a kacírstva, ktoré sú vlastne fámami, nie sú v súlade s pravdou a vyrušujú chápanie pravdy u ľudí. Keď sa v cirkvi objaví šírenie fám, malo by sa to okamžite zastaviť.

Existujú aj fámy, ktoré sú diabolskými slovami súdiacimi Božie dielo. Napríklad, pokiaľ ide o to, koho Boh miluje, koho spasí a koho zdokonalí, niektorí ľudia, na základe svojej vlastnej malichernej prefikanosti, pozorujú a vyvodzujú závery, hovoriac: „Vo svete platí, že keď prídu do božieho domu schopní ľudia, alebo takí, ktorí slúžili ako úradníci alebo boli vedúcimi oddelení či generálnymi riaditeľmi podnikov, stanú sa priamo vodcami alebo okamžite prevezmú zodpovednosť za všeobecné záležitosti a financie. Týchto ľudí boh zdokonalí.“ Nie je to vymýšľanie fám? Skutočne ide o vymýšľanie fám. Čo je fáma? Je to nezodpovedné rozprávanie, slepé posudzovanie a vyvodzovanie nepodložených záverov, ktoré sú v rozpore s faktami. To všetko sú fámy. Iní ľudia hovoria: „Ten a ten obetoval desiatky tisíc juanov.

Jeho viera je veľká, môže vstúpiť do kráľovstva.“ Kvôli tomu začnú byť ľudia bez peňazí negatívni a cítia sa sklúčené. Hovoria: „Tiež som obetoval dosť, ale nedosahuje to ani zďaleka toľko, koľko on daroval naraz. Znamená to, že nemôžem byť spasený a zdokonalený? Nechce Boh človeka ako ja?“ Ďalší, ktorí si vymýšľajú fámy, potom tvrdia: „Bohatí nemôžu vstúpiť do kráľovstva; boh chce chudobných.“ Chudobní sa potom potešia: „Hoci som neobetoval veľa peňazí, stále môžem vstúpiť do kráľovstva, zatiaľ čo bohatí sú vynechaní.“ Čokoľvek povedia tí, ktorí si vymýšľajú fámy, ovplyvňuje to chudobných tak či onak. Nedokážu prezrieť skutočnosť, že sú to všetko len fámy a diabolské slová. Prečo je to tak? Pretože nerozumejú pravde a chýba im schopnosť rozlišovať, takže sa neustále nechávajú zavádzať. Pôvodcovia fám, aj tí, ktorí ich šíria, sú všetci diabli. Bez ohľadu na to, koľko toho povedia, ty nevieš, ktoré slová sú pravdivé a ktoré falošné, odkiaľ presne pochádzajú, aké majú pri šírení týchto slov presne motívy a aké ciele dúfajú, že dosiahnu. Nie je snáď hlupákom ten, kto nedokáže tieto veci prezrieť a slepo prijíma a šíri fámy? A nenazýva sa hlupák aj darebák? Hoci toto slovo nie je elegantné, považujem ho za celkom priliehavé. Prečo je priliehavé? Pretože takíto ľudia sa vyjadrujú nezodpovedne. Ľahkovážne šíria fámy, bezohľadne vyvodzujú závery a vymýšľajú si fámy na základe určitých javov. Potom tieto fámy ľahkovážne šíria a opisujú ich presvedčivo, akoby išlo o skutočné udalosti – následne to niektorých ľudí ovplyvňuje a vyrušuje. Nečítajú Božie slová ani nerozumejú pravde; celé dni trávajú šírením fám a táraním nezmyslov v cirkvi. Dnes vidia niekoho, kto veľa obetuje, a povedia, že môže byť spasený. Zajtra uvidia niekoho, kto bol uväznený a nestal sa judášom, a povedia: „Ten človek je jedného srdca s bohom. Môže vstúpiť do kráľovstva a mať dobrý konečný osud. V budúcnosti bude v božom dome vládnuť nad dvadsiatimi mestami; my, obyčajní pešiaci, sa s ním nemôžeme porovnávať.“ Nie je to diabolská reč? Nie sú to fámy? (Áno.) Bez ohľadu na motívy a ciele tých, ktorí tieto slová hovoria, neovplyvnia a nevyrušia tieto slová niektorých ľudí? Niektorí majú málo viery, a keď počujú tieto fámy a diabolské slová, začnú uvažovať: „Môžem byť spasený? Má vo mne Boh zaľúbenie?“ V srdci o týchto veciach premýšľajú celý deň, váhajú a trápia sa nimi. Kvôli nepodloženým nezmyslom tých, ktorí si vymýšľajú fámy, majú pocit, že nemajú nádej na spásu, tak predstupujú pred Boha a modlia sa: „Nemiluješ ma, Bože? Toľko som pre

Teba zanechal. Kedy Ťa budem môcť uspokojiť?“ Majú v sebe plno krívd. Nič sa nestalo, tak odkiaľ tieto krivdy pochádzajú? Spôsobujú ich práve fámy – tie otrávilí týchto jednotlivcov a spôsobili ich pád. Necítia žiadnu ľútosť ani vinu za akékoľvek skazené povahy, ktoré odhalia, alebo za akékoľvek priestupky, ktoré spáchali, nikdy kvôli tomu neplačú – ani jedinú slzu. Keď však počujú tých, ktorí si vymýšľajú fámy, tvrdiť, že ľudia ako oni nemajú nádej na spásu, okamžite sa cítia sklúčene. Neboli snád' ovplyvnení? Boli ovplyvnení a vyrušení. Títo ľudia majú nezrelý duchovný vzrast, nerozumejú pravde a sú veľmi hlúpi. Tí, ktorí si vymýšľajú fámy, vidia, že s takýmito ľuďmi sa dá ľahko zahrávať, a tak si vymýšľajú fámy, aby ich oklamali. Dnes povedia, že ty máš nádej na spásu, a ty si šťastný; zajtra povedia, že nádej na spásu nemáš. Ty potom plačeš a cítiš sa sklúčene. Prečo ich počúvaš? Prečo sa nimi necháš vždy obmedzovať? Majú snád' oni posledné slovo? Prinajlepšom sú to len šašovia. Dokonca aj ich osud je v Božích rukách, tak aké majú oprávnenie hodnotiť ostatných? Aké majú oprávnenie hovoriť, kto môže a nemôže byť spasený, alebo aký druh ľudí môže a nemôže byť zdokonalený? Rozumejú pravde? Ktoré z ich slov je v súlade s Božími úmyslami a Božími slovami? Ani jedno z ich slov nie je v súlade s Božími slovami, tak prečo im veríš? Prečo sa nimi necháš vyrušovať? Nie je to kvôli hlúposti? (Áno.) Či už je to kvôli hlúposti a nevedomosti, alebo preto, že máš príliš nízky duchovný vzrast a nerozumieš pravde, v každom prípade ľudia, ktorí šíria fámy v cirkvi, sú najodpornejší. Treba ich rozlíšiť, odhaliť, a potom obmedziť alebo vyčistiť.

Niektorí ľudia hovoria: „Pozrite sa na toho a toho, aké má pekné črty; bol vybraný za cirkevného vodcu. Tej a tej sa v spoločnosti darí, každý ju má rád; odkedy verí v boha, aj bratia a sestry ju majú radi, aj boh ju má rád.“ Je v týchto slovách jediné správne tvrdenie? (Nie.) Prečo? (Nezodpovedajú pravde.) Správne, tieto slová nezodpovedajú pravde, sú to všetko diabolské reči. Niektorí hovoria: „Rodina toho a toho je bohatá, má dobré životné podmienky a sú vzdelaní. Preto sa v božom dome starajú o financie a všeobecné záležitosti. Sú užitoční a môžu sa ujať tejto povinnosti. Také je božie ustanovenie.“ Je toto tvrdenie v súlade s pravdou len preto, že k nemu boli pridané slová „božie ustanovenie“? Nie je to diabolská reč? Takéto diabolské reči sa súhrnne nazývajú fámy. Akékoľvek nezodpovedné tvrdenia, ktoré protirečia faktom, sú v rozpore s faktami ustanovenými Bohom, predstavujú

nerozvážne slová a svojvoľné závery. Všetky takéto tvrdenia sú fámy. Prečo ich charakterizovať ako fámy? Pretože keď sú raz tieto tvrdenia vypustené, vyrušia a poškodia normálne zmýšľanie a ciele úsilia niektorých ľudí. Preto sú charakterizované ako fámy. Podľa Božích slov Boh hovorí len to, že miesto narodenia ľudí, rodinné zázemie, vzhľad, úroveň vzdelania a tak ďalej sú ustanovené Bohom. Nikdy ľudom nepovedal, že vzhľad, sociálne zázemie alebo vrodené podmienky akejkoľvek kategórie ľudí sú podmienkami pre požehnanie. Jediným štandardom, ktorý Boh od ľudí vyžaduje, je, aby boli schopní usilovať sa o pravdu a dosiahnuť podriadenosť Bohu. To je najdôležitejšie. Ak Božie slová niečo výslovne neuvádzajú a je to len produkt subjektívnych ľudských výmyslov alebo špekulácií, takéto tvrdenia sa tiež považujú za fámy. Ľudia chcú vždy posudzovať, či niekto môže byť požehnaný, prostredníctvom svojich pozorovaní a chápania, a navyše na základe svojich vlastných predstáv a výmyslov. Potom vypúšťajú tieto bludy, aby ovplyvnili úsilie ostatných o pravdu. Svojvoľne rozhodujú, kto môže byť spasený a kto nie, kto je ľud Boží a kto sú robotníci. Toto všetko sú fámy. Pokiaľ ide o fámy, môžeme ich nazvať aj diabolskými slovami. Bez ohľadu na to, aký druh fám alebo diabolských slov sa objaví, cirkevní vodcovia by mali okamžite zasiahnuť, aby ich zastavili a obmedzili. Samozrejme, ak niektorí bratia a sestry majú schopnosť rozlišovať, mali by sa tiež ozvať, aby rozobrali a rozlíšili, odkiaľ fámy pochádzajú a akej sú povahy. Keď bratia a sestry pochopia tieto veci, môžu sa ozvať, aby tieto fámy vyvrátili a spochybnili, obmedzili šíriteľov fám, a spoločne proti nim vystúpili. Ako by to mali urobiť? Tým, že verejne týchto ľudí pred všetkými odsúdia: „To, čo hovoríš, sú všetko fámy a diabolské reči, nezodpovedá to Božím slovám, ani našim potrebám. Ak budeš napriek napomenutiam naďalej šíriť fámy, vyčistíme ťa, aby si už nemal príležitosť vymýšľať si fámy a vyrušovať cirkev!“ Aká je táto prax? (Dobrá.) Takéto konanie je v súlade s pravdami-princípami. Ak hovoríš v duchovnom spoločenstve o svojich osobných skúsenostných porozumeniach a hovoríš veci, ktoré pozdvihujú ľudí, je to v poriadku, nech hovoríš akokoľvek. Môžeš použiť akékoľvek slová, ktoré chceš, či už formálny alebo hovorový jazyk; všetko je prípustné. Jediná vec, ktorú nesmieš robiť, je šíriť fámy.

E. Škoda, ktorú spôsobujú nepodložené fámy

Fámy, ktoré sa šíria v cirkvi, sa netýkajú len popierania Boha alebo súdenia Božieho diela; existujú aj iné typy fám. Tieto fámy treba rozlíšiť a rozobrať, a tak isto ich treba zastaviť a obmedziť. Skrátka, na fámach rozhodne nie je nič dobré; neprinášajú ľuďom žiadny úžitok. Niektorí ľudia hovoria: „Chcem si vypočuť fámy, aby som videl, čo presne hovoria, a získal z nich schopnosť rozlišovať a múdrosť.“ Ak máš skutočne určitú schopnosť rozlišovať a nebojíš sa, že ťa fámy vyrušia, môžeš si ich vypočuť, ale s akými následkami? Ak budeš zmätený a začneš pochybovať o Bohu a Božom diele, potom je to nebezpečné. Znamená to, že si bol zavedený. Nie je problematické, ak nedokážeš rozlišovať a namiesto toho sa necháš zavádzať? Máš taký duchovný vzrast? Myslíš si, že máš vieru, ale rozumieš pravde? Ak nerozumieš pravde, tvoja viera nie je pravá a stále budeš zavedený. Ak do určitej miery rozumieš pravde, máš určité skutočné poznanie Boha a dokážeš tieto fámy rozlíšiť a odolať im, potom môžeš z ich počúvania získať múdrosť. Ak si myslíš, že máš len vieru, ale v skutočnosti táto viera ešte nie je skutočným duchovným vzrastom a zatiaľ pravde nerozumieš, potom hovorím, že bude pre teba veľmi ťažké skutočne získať z fám schopnosť rozlišovať a múdrosť. Odkiaľ pochádzajú fámy? Pochádzajú od satana. Satan využíva každú medzeru a chopí sa každej príležitosti, aby sa chytal slovíčok v Božích slovách a našiel v nich niečo, čo môže zneužiť. Vytrháva Božie slová z kontextu. Zdá sa, že to má pevný základ, ale v skutočnosti ide o frázy vytrhnuté z kontextu, určené na zavádzanie ľudí. Tí, ktorí nerozumejú pravde, si po vypočutí týchto fám pomyslia: „To, čo hovorí, má základ v Božích slovách. Malo by to byť správne. Nemôže to byť fáma, však?“ V dôsledku toho sú zavedení. Niektoré fámy sú zjavné a ľahko sa dajú rozlíšiť. Iné fámy sa však rozlišujú ťažko. Na povrchu sa zdá, že sú v súlade s faktami, ale ich podstata taká nie je. Nemyslíte si, že len preto, že fámy povrchné zodpovedajú doslovnému významu Božích slov, sú správne. V skutočnosti sú mnohé z týchto výrokov prázdnyimi teóriami, sú to pasce a neprinášajú ľuďom žiadne poučenie ani úžitok. Všetky tieto výroky treba odmietnuť. Keďže miera, do akej ľudia rozumejú Božím slovám, sa líši a kontexty, v ktorých Boh hovorí, sú tiež rôzne, slepé uplatňovanie a interpretovanie Božích slov s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobuje chyby. Satan často zavádza

Ľuďi tým, že vytrháva Božie slová z kontextu a nesprávne ich interpretuje. Akékoľvek odsudzovanie Božieho diela na základe Biblie alebo Božích slov je satanovým úskokom, jeho prostriedkom na zavádzanie Ľuďi. Ide o pasce a takéto výroky by sa mali všetky odmietnuť. Na prvý pohľad fámy tvorí len jedna či dve poznámky, alebo niekoľko poznámok. Nie sú dostatočné na to, aby sa ich človek bál, a nie je sa čoho báť. Obávať sa treba fám, ktoré vyvodzujú závery na základe Biblie alebo pravdy vytrhnutej z kontextu. Práve to dokáže najviac zavádzať Ľuďi. To najviac vyrušuje ľudskú myseľ. Kvôli tomu Ľudia bez schopnosti rozlišovať zakopnú. Takéto zavádzajúce diabolské slová dokážu rozlíšiť len tí, ktorí rozumejú pravde. Niektorí Ľudia napríklad nájdu určité Božie slová, aby ich použili ako základ tvrdenia, že Boh miluje tento typ Ľuďi a nemiluje tamten typ, že Boh spasí tento typ Ľuďi a nespasí tamten typ, že tento typ Ľuďi Boh vyradil a tamten typ pre Boha nič neznamená a tak ďalej, a tak podobne. Nie sú tieto výroky závermi? Tieto závery v skutočnosti nie sú v súlade s Božími slovami. Základy, ktoré nachádzajú, sú v skutočnosti vytrhnuté z kontextu, patria do rôznych kontextov a ide o rôzne výroky. Je to absolútne nesprávny výklad. Nevidia do podstaty a svojvoľne uplatňujú predpisy. Ale tí, ktorí nemajú schopnosť rozlišovať, sú po vypočutí týchto bludov otrávení a zavedení, v srdci majú negativitu a myslia si, že keďže povedané vychádza z Božích slov, musí to byť presné. Potom si pozorne neprečítajú Božie slová, aby v týchto bludoch našli nedostatky, a namiesto toho plne veria, že sú pravdivé. Nie sú snád zavádzaní? Ak s nimi nebude v duchovnom spoločenstve hovoriť niekto, kto rozumie pravde, je to veľmi nebezpečné. Títo Ľudia by mohli prinajmenšom na šesť mesiacov až rok upadnúť do negativity. Nielenže to oddiali ich život-vstup, ale ak sa stiahnu a prestanú veriť, budú úplne zničení a úplne stratia Božiu spásu. Preto sú Ľudia s nízkym duchovným vzrastom, ktorí nerozumejú pravde, vo veľkom nebezpečenstve, že ich satan zavedie! Len tí, ktorí rozumejú pravde, sú v bezpečí a stabilní. Ak jedného dňa naozaj stretnete niekoho, kto šíri fámy, aby zavádzal Ľuďi, najúčinnjším spôsobom je rýchlo nájsť niekoho, kto rozumie pravde, a hovoriť s ním v duchovnom spoločenstve. Len tak sa môžete z tejto situácie zachrániť. Hľadanie pomoci u tých, ktorí nemajú duchovné porozumenie a slepo uplatňujú predpisy, nielenže problém nevyrieši, ale ešte viac vás zavedie. Takže nechať sa zavádzať nie je

niečo, čo sa deje len v náboženstve – aj keď veríš v Boha a žiješ cirkevným životom, ak sa neusiluješ o pravdu, stále sa môžeš ľahko nechať zavádzať. Aj keď veríš tri až päť rokov alebo sedem až osem rokov, ak si nezískal pravdu, stále ti hrozí, že budeš zavedený. Najmä ľudia, ktorí majú často predstavy a sú často negatívni, sú najnáchylnejší na zavádzanie, a môžu kedykoľvek zraďovať Boha. Lebo satan chodí okolo ako revúci lev a hľadá, koho by zožral; to je fakt. Kto je tento satan? Sú to všetci tí, ktorí majú odpor k pravde a nenávidia pravdu, vrátane antikristov, falošných vodcov, pomýlených ľudí a tých, ktorí zavádzajú ostatných – všetci sú satani. Títo ľudia sa potulujú všade, zavádzajú a vyrušujú Boží vyvolený ľud, kamkoľvek idú, všetci sú teda diabli, ktorí sa stavajú proti Bohu. Boží vyvolený ľud by mal byť obzvlášť ostražitý, aby sa uistil, že sa nenechá zavádzať a dokáže stáť pevne.

Nedá sa poprieť, že v cirkvi niektorých nových veriacich alebo tých s extrémne slabou kvalitou, bez schopnosti chápať Božie slová, často zavedú, ovplyvnia a vyrušujú rôzne fámy. Tí, ktorí si vymýšľajú fámy, dokážu jedným neuváženým záverom ľahko zraziť na kolena skupinu ľudí. Slová a výroky, ktoré bezohľadne vyhlásia, môžu spôsobiť, že niektorí ľudia budú negatívni, slabí a nechotní konať svoju povinnosť. Keď Boží dom volá, títo ľudia sú plní strachu a hľadajú rôzne dôvody a výhovorky, aby odmietli povinnosti a vyhli sa im. Nie je jasné, akú úlohu zohrávajú v cirkvi tí, ktorí si vymýšľajú fámy? Bezpochyby konajú ako služobníci satana. Niektorí ľudia napríklad hovoria: „Pri konaní svojej povinnosti musíš mať záložný plán. Boží dom ťa povolá konať povinnosť, a ak ju nebudeš konať dobre, boží dom ťa môže kedykoľvek prestať využívať. V takom prípade, ak pôjdeš domov, budeš mať problém vyžiť. Nikto ťa vtedy nebude živiť!“ Nezná to „srdčne“? Zodpovedá to ľudským pocitom a znie to celkom láskyplne a ohľaduplne, ale postrehol si v týchto slovách nejaký ohľad na Božie srdce? Ponúkajú ľudom nejakú podporu, zaopatrenie, pomoc alebo povzbudenie? (Nie.) Nebrzdí snáď ľudí, keď im niekto povie, aby si pripravili záložný plán? Čo tým chce povedať? „Musíš byť opatrný; boh sa môže obrátiť proti tebe!“ Toto je jed, ktorý vstúpajú ľuďom. Keď to ľudia počujú, pomyslia si: „To je pravda, ako som mohol byť taký hlúpy? Skoro som predal dom – keby som nekonal svoju povinnosť dobre a prepustili by ma, nemal by som sa ani kam vrátiť. Našťastie mi to pripomenuli, inak by som urobil nejakú hlúposť.“ Aká

„láskavá“ pripomienka, ale je v nej veľa jedu a je zakorenený hlboko! Počuli ste takéto fámy? Znie to, akoby boli k ľuďom dobrí, ohľaduplní, prejavili im veľkú „lásku“. Títo ľudia nie sú príbuzní ani priatelia tých, s ktorými sa rozprávajú. Nie je medzi nimi žiadny pokrvný vzťah – len preto, že všetci veria v Boha, môžu prejsť títo ľudia veľkú „lásku“ k tým, s ktorými sa rozprávajú. Ľudia si pomyslia: „Toto je naozaj Božia ochrana! Radšej si to teda najprv premyslím. Ak budem pri konaní svojej povinnosti vždy povrchný, čo urobím, ak ma pošlú preč? Takže keď konám svoju povinnosť, musím byť opatrný. Mal by som robiť viac práce, vďaka ktorej budem vyzeráť dobre, vyháňať sa chybám, a aj keď chyby urobím, nesmiem dovoliť, aby na to ostatní prišli. Vtedy ma nepošlú preč, však? Aj keď ma pošlú preč, je to v poriadku; mám záložný plán, mám úspory a môj dom stále stojí. Nie je to len tým, že Boh neberie ohľad na pocity ľudí a neriadi sa telesnými pocitmi? Nech je to akokoľvek, čoho sa mám báť? Ľudia sa riadia svojimi pocitmi, v ľudskom svete je láska všade!“ Takýto „srdečný“ výrok vytvára medzi ľuďmi „priateľstvo“, ale kam stavia Boha? Robí z Boha tretiu alebo štvrtú prioritu, robí z Neho cudzinca, akoby Boh nebol dôveryhodný a dôveru si zaslúžili len ľudia, iba ľudia sú voči ostatným ohľaduplní. Jediný výrok má taký významný účinok, prichádza presne „v pravý čas“! Páčia sa vám takéto slová? Hoci viete, že je v nich skrytá zlomyseľnosť, stále dúfate, že vám niekto dá nejaký tip, pomôže vám, dá vám varovanie od niekoho, kto si tým prešiel; povie vám úprimné slovo, keď nevíete, čo vás čaká. Tento výrok je taký „zásadný“, taký „dôležitý“! Nepodliehate úplne ich slovám? „Bezmyšlienkovité“ slová tohto šíriteľa fám si kúpili ľudia a zapredali Boha. O aký čin ide? Je slušný? (Nie.) O akého človeka podľa vás ide? V očiach ľudí je to dobrý, láskavý človek, ale v očiach tých, ktorí rozumejú pravde, je to popletený človek. Súdiac podľa jeho činov a správania, koná úplne ako služobník satana, je to pravý diabol! Je toto tvrdenie presné? (Áno.) Je veľmi presné! Nie je v ňom ani len štipka nepresnosti. Nabáda všetkých, aby sa chránili pred Bohom, stavali sa proti Bohu, a nepovie ani jediné slovo, ktoré by mohlo ľudí pozdvihnúť. Prečo nie? Pretože jeho srdce je plné nepriateľstva a nenávisti voči Bohu, jeho prirodzenosť-podstata je satanská, prirodzene sa stavia proti Bohu a je voči Nemu v opozícii. Niektorí ľudia hovoria: „Keď prirodzene stojí v opozícii voči Bohu, prečo Ho potom stále nasleduje?“ Aby získal požehnania!

Chce si v Božom dome podvodom získať výsledok, no nechce za to zaplatiť žiadnu cenu ani sa usilovať o pravdu. Chce tiež podkopávať Boha, vyrušovať Boží vyvolený ľud a prinútiť ho, aby sa od Boha vzdialil a zradil Ho. Takýto človek je nepochybne pravý diabol. Niektorí hlúpi ľudia však nedokážu nikdy prezrieť a rozpoznať diabolské tváre takýchto ľudí. Prijmú všetky diabolské slová, ktoré sú v súlade s ľudskými predstavami a potrebami telesných pocitov, ktoré títo ľudia hovoria. Pod vplyvom zavádzania týchto ľudí by mohli kedykoľvek zraďiť a odmietnuť Boha – aj keby Ho nechceli odmietnuť, je to mimo ich kontroly. Satan, diabli a satanovi služobníci sú takí zákerní a lstiví! Oni sami sa stavajú proti Bohu a sú v opozícii voči Nemu, nenávidia pravdu a neprijímajú ju. Dokonca chcú zabrániť ďalším ľuďom, aby Boha nasledovali a usilovali sa o pravdu. V Božom dome títo ľudia zohrávajú úlohu satanovho nástroja, hovoria a konajú za satana. Slúžia ako protipóly, špeciálne používané na to, aby si ľudia rozvíjali schopnosť rozlišovať. Takže mnohé z vecí, ktoré hovoria, sa navonok nemusia zdať príliš problematické. Dokonca často citujú Božie slová, nachádzajú v Božích slovách isté dôkazy a výroky, a potom pridávajú nejaké to prikrášlenie, takže sa zdá, že to, čo hovoria, je vo veľkej miere v súlade s Božími slovami. Ale jedna vec je istá: to, čo hovoria, je v rozpore s pravdou. Keď počuješ, čo hovoria, môže sa to zdať správne, ale ak to pozorne porovnáš s Božími slovami, dokážeš rozlíšiť, že to v zásade v súlade s pravdou nie je. Všetky tie zdanlivo pravdivé slová, ktoré hovoria, pochádzajú od satana. Skúšajú Boha, pokúšajú sa nájsť v Božích slovách niečo, čo by mohli zneužiť, nesprávne interpretujú Božie slová, aby odsúdili Boha a zavádzali Boží vyvolený ľud. Ten v dôsledku toho začne špekulovať o Bohu, nesprávne Mu rozumieť, zrádzať Ho, odmietat Ho a tak ďalej. Preto okrem antikristov a zlých ľudí sú tí, ktorí si vymýšľajú fámy na zavádzanie ostatných, tiež kategóriou ľudí v cirkvi, ktorých treba rozlíšiť, pred ktorými sa treba mať na pozore a ktorých treba vyčistiť.

F. Rozlišovanie ľudí, ktorí šíria nepodložené fámy, a princípy zaobchádzania s nimi

Ako by sme mali rozlíšiť ľudí v cirkvi, ktorí si vymýšľajú fámy, aby zavádzali ostatných? Po prvé, tí, ktorí si vymýšľajú fámy, sa absolútne neusilujú o pravdu; majú k nej odpor. Okrem toho si často vymýšľajú rozmanité diabolské slová a

nezmyselné výroky a používajú ich na zavádzanie a lákanie niektorých bratov a sestier, ktorí majú nízky duchovný vzrast, plytké základy a nerozumejú pravde. Dosahujú tým vyrušovanie a poškodzovanie normálneho poriadku cirkevného života, vyrušovanie normálneho úsilia ľudí a ich odvádzanie zo správnej cesty. Ľudia tak ostanú negatívni a slabí, a dokonca ich to vedie k tomu, aby opustili svoje povinnosti a prestali veriť v Boha. V tom nachádzajú ešte viac šťastia. Preto je úplne výstižné nazývať tých, ktorí si vymýšľajú fámy, služobníkmi satana. Taká je pravá tvár a substancia takýchto ľudí a je ľahké ju rozlíšiť. Niektorí ľudia majú trochu rozumu; hoci sami nemilujú pravdu, nevyjadrujú sa k tomu, ako sa o pravdu usilujú ostatní, ani do toho nezasahujú. Týchto ľudí si netreba všímať. Ale niektorí ľudia závidia tým, ktorí sa usilujú o pravdu, a nenávidia ich. Vždy ich s určitými úmyslami súdia, útočia na nich a dokonca si nájdu páku, aby ich odsúdili. Pred takými ľuďmi by sme sa mali mať na pozore. Hoci reči týchto ľudí môžu znieť celkom správne, logicky a v súlade s doslovným významom Božích slov, po dôkladnom rozlíšení sú to väčšinou lži a fámy, čisté nezmysly. Tieto zdanlivo pravdivé fámy a lži treba rozlíšiť. Niektorí ľudia hovoria: „Verím v Boha len krátko, málo som čítal z Božích slov a nerozumiem pravde. Ako môžem rozlíšiť fámy a lži?“ Jediný spôsob je od dnešného dňa sa viac zamerať na čítanie Božích slov a viac v nich hľadať pravdu. Nechaj Božie slová zakoreniť sa v tvojom srdci. S vedením Božích slov a posudzovaním vecí podľa pravdy získaš schopnosť rozlišovať. Fámy, ktoré títo ľudia šíria, nebudú mať na teba žiadny vplyv a nevyrušia tvoje normálne úsilie. Bez ohľadu na to, o akých fámach diskutujú alebo aké nezmysly hovoria, po ich vypočutí to tebou neotrasie. Nestaneš sa negatívnym a slabým, a už vôbec nebudeš mať žiadne nedorozumenia o Bohu. Jednoducho sa sústreďíš na úsilie správnym smerom. To znamená, že máš imunitu – služobníci satana už v cirkvi nebudú mať žiadny účinok. Neexistuje žiadna skratka, ako sa naučiť rozlišovať fámy. Jediný spôsob je viac počúvať kázne, viac čítať Božie slová a viac hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde. Keď porozumieš pravde, prirodzene získaš schopnosť rozlišovať. Aký je účel čítania Božích slov a duchovného spoločenstva o pravde? Je to porozumieť pravde a rozlíšiť fámy a bludy prostredníctvom čítania Božích slov. Ak uvidíš, že tie fámy sú v rozpore s Božími slovami, idú proti nim a sú úplne v rozpore s pravdou,

zrútiť sa samy od seba. Samozrejme, niektorí ľudia hovoria: „Nevynaložil som úsilie na čítanie Božích slov a nerozumiem, čo presne je pravda v Božích slovách. Pamätám si len jednu vec: pokiaľ ide o moje počínanie si, musím ísť s davom. Čokoľvek väčšina ľudí odmieta, odmietam aj ja; čokoľvek väčšina ľudí prijíma, prijímam aj ja. Idem jednoducho s davom.“ Je to správne? (Nie.) Aj dav sa môže niekedy myliť a ísť s davom znamená robiť chyby spolu s ním. Musíš sa naučiť nasledovať tých, ktorí rozumejú pravde; to je jediný dobrý spôsob.

Šírenie nepodložených fám sa v cirkvi deje často. Hoci tento problém nie je zásadný, jeho vyrušovanie a škoda pre Boží vyvolený ľud nie sú zanedbateľné. Prinajmenšom môže spôsobiť, že ľudia budú negatívni a slabí; v najhoršom prípade môže spôsobiť, že sa ľudia vzdialia od Boha a dokonca Ho zradia. Preto sa šírenie fám nemôže ignorovať. Keď sa to v cirkvi stane, malo by sa to pohotovo zastaviť a obmedziť. Ak sú cirkevní vodcovia otupení a nechápaví, neschopní konať skutočnú prácu a nedokážu tento problém odhaliť, ale odhalia ho niektorí ľudia s dobrou kvalitou, ktorí sa usilujú o pravdu a rozumejú jej, mala by táto druhá skupina zakročiť a problém vyriešiť. Prostredníctvom hľadania a duchovného spoločenstva s mnohými ľuďmi, aby sa dosiahla zhoda a získalo potvrdenie, akonáhle sa zistí šírenie fám, ľudia by mali hľadať pravdu na riešenie problému. Ak nie je jasné, či je určitý výrok blud, netreba ho charakterizovať naslepo. Pokiaľ ide o výroky, ktoré sú zjavné a nepochybné, a dajú sa ľahko rozlíšiť ako fámy a bludy, mali by sa pohotovo odhaliť a rozobrať, aby ich každý dokázal rozlíšiť. Ak po vypočutí jednej či dvoch viet nedokážeš rozlíšiť, či je to, čo niekto hovorí, fáma alebo blud, mal by si k tomu pristupovať opatrne a nerobiť unáhlené závery. Počkaj, kým dohovoria, aby si to mohol rozlíšiť jasne. Keď sa potvrdí, že ide o famu alebo blud, túto osobu treba pohotovo zastaviť a obmedziť. Ak danú osobu nedokážu obmedziť opakované napomenutia a obmedzenia, a naďalej vytrvalo šíri fámy, treba ju z cirkvi vyčistiť. Je jasný princíp a spôsob, čo robiť a ako praktizovať, keď v cirkvi objavíte niekoho, kto šíri fámy? (Áno.)

Obsah fám sa netýka len hlavných problémov, ktoré som spomenul; existujú aj fámy, ktoré sú len drobnosťami, ako napríklad poznámky o orezávaní alebo o tom, koho Boží dom používa a koho vyraduje, a ďalšie nepravdivé výroky. Skôr, ako je cirkev dôkladne očistená, nachádzajú sa v nej falošní vodcovia,

antikristi, rôzni zlí ľudia, popletení ľudia, zadubenci bez duchovného porozumenia – sú v nej všelijakí ľudia. Klamári a tí, čo si vymýšľajú fámy, sú bežným javom. Medzi ľuďmi kolujú všelijaké fámy a diabolské slová. Pokiaľ ide o tieto fámy, na jednej strane ľudia potrebujú mať normálny rozum, aby ich posúdili; na druhej strane, pri vážnejších fámach týkajúcich sa Božieho diela, Božieho plánu riadenia, samotného Boha a dokonca aj správnych ustanovení Božieho domu a ďalších záležitostí, ľudia potrebujú mať pravdu, aby ich rozlíšili. Pri vonkajších záležitostiach potrebujú mať ľudia rozum normálnej ľudskej prirodzenosti, aby ich posúdili. Pri záležitostiach týkajúcich sa Božieho diela a pravdy potrebujú mať ľudia pravdu-realitu a duchovný vzrast, aby ich rozlíšili. Skrátka, bez ohľadu na typ fám, ľudia by ich mali rozlíšiť a odmietnuť, nie prijať. Samozrejme, niektorí ľudia sa neusilujú o pravdu a žijú len podľa týchto fám. Dnes niekto rozšíri nejaký výrok a strhne to vlnu jedným smerom, a títo ľudia ju nasledujú. Zajtra iný výrok strhne vlnu iným smerom a oni začnú nasledovať tú. Napríklad nejaký vodca alebo pracovník povie, že tí, ktorí dokážu písať svedecké články, môžu byť zdokonalení, tak precvičujú písanie článkov, študujú písanie a hľadajú zdroje. Na druhý deň iný vodca alebo pracovník povie, že tí, ktorí konajú svoju povinnosť, môžu byť spasení, tak začnú horlivo konať svoju povinnosť. Ale bez ohľadu na to, ako sú zaneprázdnení, nikdy nie sú znepokojení ani sa nezaujímajú o najdôležitejšiu záležitosť: usilovanie sa o pravdu a život-vstup. Rôzne podľa trendy, ktoré vznikajú medzi rôznymi skupinami v cirkvi, vždy niektorých ľudí strhnú. Rôzne fámy, ktoré vznikajú medzi členmi cirkvi, vždy niektorých ľudí zavedú a ovplyvnia. Sú však aj ľudia, ktorí zostávajú ľahostajní a nevyšímajú si fámy, ktoré počujú. Nevšímajú si, akúkoľvek prácu Boží dom koná; nezaujímajú sa o vieru v Boha a nie sú pravými veriacimi. Títo ľudia sú len formálni veriaci. Potom je tu ďalšia skupina ľudí, ktorí sú o niečo lepší; dokážu hľadať pravdu a prijať ju, takže ich neovplyvnia negatívne veci ani negatívni ľudia. Len tých s nízkym duchovným vzrastom, bez základov, ktorí sa vôbec neusilujú o pravdu, vždy ovplyvnia rôzne výroky a poznámky. Pretože títo ľudia vždy nasledujú, vždy sa nájdu takí, ktorí si vymýšľajú rôzne fámy, aby rozvírili vody. Cítia, že len tak je viera v Boha živá a vzrušujúca, a nie je nudná. Je to jediný spôsob, ako sa môžu cítiť dôležití. Toto sa často stáva medzi novými veriacimi. Ak je nejaká cirkev zaplavená

šírením fám a zavádzaním ľudí, znamená to, že je v nej určite príliš málo ľudí, ktorí rozumejú pravde. V cirkvi spomínaní ľudia nasledujú akékoľvek fámy a akékoľvek podnecovanie, ktoré si vymyslia tí so skrytými úmyslami, čo je veľmi problematické. Čiastočne to spôsobuje slabá kvalita a tak isto ide o skutočný prejav nepochopenia pravdy. Väčšina toho, čo hovorí ktokoľvek, kto nerozumie pravde, nie je praktická a mieša sa s nečistotami. Prísne povedané, všetko sú to lži. Ak to má navyše motívy a ciele, potom nejde len o lož, ale je to navyše satanov úskok a sprisahanie zlých ľudí. Preto väčšina toho, čo hovoria ľudia bez pravdy, sú diabolské slová a nedá sa im veriť.

Tým sa končí duchovné spoločenstvo na tému šírenia nepodložených fám. Táto záležitosť šírenia fám najviac odhaľuje ľudí a umožňuje jasne vidieť správanie rôznych typov. Teraz už by ste mali rozumieť, aký postoj mať k fámam a tým, ktorí ich šíria, a aké metódy použiť na ich riešenie, však? (Áno.) Keď tomu porozumiete a znova sa stretnete s takýmito záležitosťami, mali by ste ich porovnať s naším duchovným spoločenstvom a použiť na riešenie týchto problémov najsprávnejšie metódy. To je v súlade s princípmi.

17. júla 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (19)

Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (siedma časť)

Rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú cirkevný život

Princípy zaobchádzania s tými, ktorí sa zapájajú do nevhodných vzťahov

Pokiaľ ide o rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi, rozdelili sme ich celkovo do jedenástich problémov. Predtým sme v duchovnom spoločenstve hovorili o šiestom probléme – zapájaní sa do nevhodných vzťahov. Čoho sa to najmä týka? Bezohľadného zvädzania druhých a zapájania sa do vzťahov telesnej žiadostivosti. O čom sa v duchovnom spoločenstve hovorilo v súvislosti s týmto aspektom? Ako by sa malo zaobchádzať s takýmito ľuďmi, keď sa objavia v cirkvi? Aké sú riešenia? Mali by sme nad tým privrieť oči a nechať tomu voľný priebeh, alebo by sme mali problém vyriešiť podľa právd-princípov? Mali by sme sa tomu vyhýbať alebo na zúčastnených z lásky vplývať? Mali by sme s nimi hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, alebo ich varovať a vyčistiť? Aký je najvhodnejší spôsob riešenia? (Varovať a obmedziť zúčastnených. Ak ich nemožno obmedziť, vyčistiť ich.) Ako ich treba obmedziť? Je to ľahké? Keď sa takéto záležitosti vyskytnú, vo všeobecnosti nie je také ľahké zúčastnených obmedziť. Niektorí ľudia si takúto situáciu všimnú a cítia, že je nevhodná, ale hanbia sa ozvať. Niektorí to môžu nepriamo naznačiť, ale zúčastnení nemusia nevyhnutne počúvať. Aká je ľudská prirodzenosť všetkých tých, ktorí dokážu bezohľadne zvädzať druhých? Ide o dôstojných a čestných ľudí? Sú to ľudia so slušnosťou

svätých? Sú to ľudia s dôstojnosťou a zmyslom pre hanbu? (Nie.) Ak im to niekto len pripomenie slovami alebo s nimi normálne hovorí o pravde v duchovnom spoločenstve, môže to problém vyriešiť? Nemôže. Keď sa takáto záležitosť stane, znamená to, že sa v ich srdciach v skutočnosti rodila už dlho. Dá sa to v tom momente ľahko ovládať? Môže problém vyriešiť pomoc a snaha láskyplne ich ovplyvniť? (Nie.) Aké je teda najlepšie riešenie? Takýchto ľudí treba vyčistiť, izolovať ich od tých, ktorí úprimne veria v Boha a konajú svoje povinnosti, a nedovoliť im, aby naďalej vyrušovali ostatných a škodili im.

V niektorých cirkvách sa v súčasnosti neustále vyskytujú prípady vzájomného zvädzania medzi mužmi a ženami. Títo ľudia sa zvädzajú navzájom, len čo majú príležitosť. Správajú sa obzvlášť zhýralo a bez akéhokoľvek zmyslu pre hanbu. Počul som o mužovi, ktorý zviadol viacero žien. Nešlo mu o vážne dvorenie, len bezohľadne zvädzal každú ženu, ktorú stretol, a lepil sa na ňu. Niektorí ľudia hovoria: „On sa len normálne stýka s ostatnými; to je len jeho spôsob interakcie.“ Väčšina ľudí nepovažuje takýto spôsob interakcie za budujúci, je pre nich odporný a nechutný. Nie je to problém? Môže to dokázať nevhodnosť takýchto vzťahov? Ak vzťah dvoch ľudí ovplyvňuje nielen vykonávanie ich vlastných povinností, ale aj povinností ostatných, mali by byť obmedzení. Nesmú spolu udržiavať vzťah v rámci cirkevného života, obzvlášť nie v cirkvi s povinnosťami na plný úväzok, pretože to ovplyvňuje vykonávanie povinností ostatných a je to na škodu práce cirkvi. Keď sa dokážu sústrediť na svoje povinnosti, môžu sa vrátiť do cirkvi s povinnosťami na plný úväzok a konať svoje povinnosti. Niektorí ľudia neuzatvárajú vážne vzťahy, ale skôr bezohľadne zvädzajú ostatných a lepia sa na nich, pohrávajú sa so žiadostivými túžbami, vyrušujú cirkevný život, ovplyvňujú nálady a vyrušujú ostatných. Táto situácia predstavuje vyrušovanie práce cirkvi a mala by sa riešiť podľa princípov. Títo ľudia by mali byť včas izolovaní a vyčistení. Je ľahké tento problém riešiť? Nikomu by sa nemalo dovoliť vyrušovať a narúšať cirkevný život a prácu cirkvi. Takéto problémy by sa mali riešiť podľa princípov. Niektorí ľudia hovoria: „Ak by sa stalo, že sa takíto ľudia budú riešiť, a potom nebude mať kto prevziať ich povinnosti, nemožno ich riešiť; malo by sa im dovoliť, aby proste pokračovali a zvädzali ostatných podľa svojho želania. Malo by sa im povoliť akokoľvek zvädzať

ostatných.“ Má Boží dom takéto pravidlo? Spomínal sa takýto princíp na poslednom zhromaždení v duchovnom spoločenstve o tom, ako zaobchádzať s takýmito ľuďmi? (Nie.) Keď sa cirkevní vodcovia a nadriadení stretnú s takýmito situáciami, sú zmätení a nevedia, ako s nimi zaobchádzať. Dovoľujú týmto ľuďom bezohľadne zvädzať ostatných v cirkvi, v dôsledku čoho sa väčšina cíti neprijemne a bez povznesenia. V srdciach sú znechutení, ale neodvážia sa ozvať a musia to znášať. Vodcovia a nadriadení veria, že práca cirkvi a Boží dom sa bez týchto ľudí nezaobídu, že ak týchto bezohľadných zvodcov pošlú preč, bude menej rúk na prácu. Je táto logika správna? (Nie.) V čom je nesprávna? (Títo ľudia nemôžu robiť prácu; nemajú o ňu záujem.) To je zásah do čierneho. Akí ľudia sú podľa vás schopní bezohľadne zvädzať ostatných? Nemajú žiadne zábrany; sú to pochybovači, neverci. Nie je to len tým, že by nemilovali pravdu, mali k nej odpor, mali malú vieru, boli mladí a mali plytký základ – to ešte nie je všetko. Sú všetci neverci, ktorí neveria v Boha, schopní bezohľadne zvädzať ostatných? Sú všetci schopní zapájať sa do nemravných aktivít? Len časť z nich. Menšina si stále cení integritu a dôstojnosť, záleží im na povesti a majú minimálny štandard pre svoje počínanie. Títo takzvaní veriaci v Boha nie sú o nič lepší ako neverci, je teda prehnané nazývať ich nevercami a pochybovačmi? (Nie.) Hoci títo ľudia môžu v Božom dome vykonať nejakú prácu, pokiaľ ide o ich prirodzenosť, sú to pochybovači a neverci. Nemajú žiadne princípy v ničom, čo robia, a počínajú si bez akéhokoľvek minimálneho štandardu, bez dôstojnosti a bez zmyslu pre hanbu. Dokonca aj neverci sa hlásia k myšlienke, že „ľudia potrebujú hrdosť tak, ako strom potrebuje kôru“. Títo ľudia si však nechcú zachovať ani svoju hrdosť, tak ako môžu chcieť pravdu? Dokážu sa úprimne vydať Bohu? Môžu vo svojej povinnosti konať podľa princípov? Absolútne nie! Oni čisto len pracujú. Ľudia, ktorí len pre niekoho pracujú, nemajú vôbec žiadnu pravdu; ich práca naruša a vyrušuje a nedosahuje úroveň konania povinnosti. Hoci sa navonok zdá, že konajú svoju povinnosť, bez ohľadu na to, ako s nimi hovoríš v duchovnom spoločenstve o princípoch, jednoducho nepočúvajú. Robia si, čo chcú, nekonajú podľa princípov. Keď títo ľudia počúvajú kázne, ich správanie a výrazy odhaľujú ich podstatu pochybovačov. Ostatní sedia vzpriamene, počúvajú vážne a pozorne, ale ako počúvajú títo ľudia? Niektorí sa opierajú o stôl, často sa naťahujú a zívajú, nesedia správne,

nevyzerajú vôbec ako ľudia. Akí ľudia sú tí, ktorí nevyzerajú ako ľudia? Vôbec to nie sú ľudia; nosia len ľudskú schránku. Ako sa cítite, keď vidíte, ako skupina týchto „plazov“ prichádza počúvať kázne? Nie je vám z toho nepríjemne? (Áno.) Táto skupina vyzerá nechutne a keď ich vidím, nechcem hovoriť. Ja sa prihovám ľuďom, nie „plazom“. Môže sa stav ľudí, ktorí takto počúvajú kázne, zlepšovať pri konaní ich povinnosti? Môže ich viera v Boha rásť a môžu jasnejšie rozumieť pravde, čím viac konajú svoju povinnosť? Absolútne nie! Bez ohľadu na to, ako konajú svoju povinnosť, ich duchovný vzrast a viera nerastú. Všetko robia zhýralo a bez zábran, žijú v telesnej žiadostivosti a skazených povahách bez akéhokoľvek uvedomenia, sebaobviňovania alebo disciplinovania – sú to neľudia! U takýchto ľudí, aj keby sme vôbec nebrali ohľad na ostatné zlé veci, ktoré urobili, alebo činy, ktorými porušili princípy a poškodili záujmy Božieho domu, stačí už samotné zapájanie sa do nevhodných vzťahov na to, aby boli vyčistení. Je to veľmi jednoduchá záležitosť, no cirkevní vodcovia a nadriadení si len lámu hlavu a nevedia, ako to riešiť. Táto záležitosť sa dá riešiť veľmi ľahko; už sa o nej predtým v duchovnom spoločenstve hovorilo. Mala by sa riešiť podľa princípov a tí, ktorí majú byť vyčistení, by mali byť vyčistení. Príliš nad tým nepremýšľajte; práca Božieho domu bude bez nich pokračovať úplne v poriadku. Povedzte Mi, čo by mal človek urobiť, ak niekde nájde psí exkrement alebo výkaly? Mal by to okamžite upratať. Ak sa to neupracie včas, hneď priletia muchy a komáre, ľudia na takom mieste nemôžu mať pokoj. Čo tým všetkým myslím? (Aby sa vyriešil problém zapájania sa do nevhodných vzťahov v cirkvi, je prvým krokom odstrániť tých odporných pochybovačov.) Áno, presne to mám na mysli. Ak sú v cirkvi ľudia typu „smradľavý psí exkrement“, určite prilákajú nejaké „smradľavé muchy“. Odstránením smradľavého psieho exkrementu tieto muchy prirodzene zmiznú. Nerieši to situáciu? Je toto riešenie rozumné? (Áno.) Pri riešení takýchto problémov majú niektorí cirkevní vodcovia vždy obavy a hovoria: „Ak odstránime tých, ktorí bezohľadne zvädzajú ostatných, nezostane potom menej ľudí na prácu?“ Je to problém? (Nie.) Prečo nie? Ako by sa mala táto obava vyriešiť? Aj keby ich obava dávala zmysel a mysleli by si, že ak budú požiadavky príliš prísne a ľudia schopní pracovať budú odstránení, neostane nikto, kto by vykonával túto časť práce – nebolo by ľahké nájsť za nich náhradu v podobe iných

schopných ľudí? (Áno.) A aj keby sa náhrada nenašla okamžite, práca by sa mohla urobiť neskôr, keď sa nájdú vhodní ľudia, bez toho, aby to ovplyvnilo prácu Božieho domu. Boží dom nepodporuje ľudí, ktorí nevykonávajú riadnu prácu. Ak dokážu činiť pokánie a venovať sa riadnym úlohám, môžu pokračovať v práci. Ale ak pokánie nečinia, mali by byť zbavení spôsobilosti konať svoju povinnosť. Nie je to opodstatnené a rozumné? Boží dom by radšej podporoval robotníkov ako pochybovačov a nevercov. Je tento princíp správny? (Áno.) V čom je správny? Aj keď sa robotník neusiluje o pravdu, je stále ochotný pracovať a v Božom dome môže vynakladať úsilie slušne a poslušne. Aj keď len drie, je verný a prinajmenšom nejde o zlého človeka. Ide o ľudí, ktorých si Boží dom ponecháva. Ak je človek zlý a podlý, vždy sa zapája do nečestných a podlých praktík, a ak nedokáže ani dobre pracovať a ako robotník nie je na požadovanej úrovni, potom ide o neverca a Boží dom si ho nenecháva. Takže Boží dom si ich nenecháva nie preto, že ide o robotníkov, ale preto, že ich práca nie je ani na požadovanej úrovni, aj ich práca má transakčný charakter. Chcú totiž vždy konať zlo a spôsobovať vyrušenia, vždy sa snažia zapájať do nečestných a podlých praktík v cirkvi, narušajú poriadok práce cirkvi a ovplyvňujú plnenie povinností väčšiny ľudí. Kazia atmosféru cirkvi a hanobia Božie meno – nič nemôže byť vhodnejšie ako ich odstrániť. Kdekoľvek sú ľudia typu „smradľavý psí exkrement“, mali by byť okamžite odstránení. Rozumiete? (Áno.)

XI. Manipulovanie a narušovanie volieb

Dnes budeme pokračovať v duchovnom spoločenstve o dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narušujú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ Čo je jedenásty problém tejto dvanástej zodpovednosti? (Manipulovanie a narušovanie volieb.) O manipulovaní a narušovaní volieb sme už hovorili v duchovnom spoločenstve predtým, keď sme v duchovnom spoločenstve odhaľovali rôzne prejavy antikristov, však? (Áno.) Pracovné opatrenia Božieho domu zahŕňajú pravidlá pre cirkevné voľby. Voľby sa môžu konať raz ročne a môžu sa konať

aj za určitých osobitných okolností. Všetky cirkvi by mali voliť vodcov a pracovníkov na každej úrovni podľa princípov stanovených Božím domom. Pravidlá pre voľby zahŕňajú princípy volieb, kritériá pre výber ľudí, metódy a postupy volieb a rôzne záležitosti, na ktoré by bratia a sestry mali počas volieb dbať. Samozrejme, pred každými voľbami by mali vodcovia a pracovníci na všetkých úrovniach hovoriť v duchovnom spoločenstve o všetkých aspektoch princípov volieb, aby sa zabezpečilo, že im Boží vyvolený ľud bude jasne rozumieť. Týmto spôsobom budú výsledky volieb lepšie. Dnes nebudeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o podrobnostiach volieb; hlavnou témou dnešného duchovného spoločenstva sú niektoré prejavy manipulovania a narušovania volieb.

A. Prejavy manipulovania a narušovania volieb

Cirkevné voľby musia prísne dodržiavať princípy volieb stanovené Božím domom, aby sa vybrali najvhodnejší kandidáti na vodcov a pracovníkov. Ak sa porušia princípy volieb a použijú sa iné volebné metódy, ide o dielo falošných vodcov a antikristov. Boží dom musí takéto porušenia postaviť mimo zákona, vyšetriť hlavných jednotlivcov, ktorí voľby manipulovali, a vysporiadať sa s nimi. Počas cirkevných volieb sa odhalia rôzni ľudia, ako aj rôzne mentality ľudí. Niektorí ľudia sa v zákulisí uchylujú k mnohým nekalým praktikám, aby boli zvolení za vodcov, alebo aby boli zvolení ľudia, ktorí sú pre nich prospešní. Napríklad, niektorí ľudia sa obávajú, že ak budú za vodcov zvolení tí, ktorí sa usilujú o pravdu, ohrozia ich postavenie. Preto sa v zákulisí zo všetkých síl snažia týchto ľudí posudzovať za slabosti, ktoré prejavili, a za chyby, ktoré urobili. Odsudzujú ich ako arogantných a samospravodlivých, s povahou antikristov a podobne, len aby vo voľbách neuspeli. Iní, aby boli zvolení za vodcov, počas volebného obdobia kupujú pekné veci, aby ľudí podplatili, alebo dávajú príjemne znejúce sľuby, a tiež používajú rôzne prostriedky na podnecovanie a navádzanie ostatných, za koho alebo proti komu hlasovať. Bez ohľadu na to, aké prostriedky a metódy používajú, všetko je to v záujme manipulácie volieb a ovplyvňovania ich výsledkov. Napriek tomu, že cirkev v duchovnom spoločenstve opakovane hovorí o princípoch volieb – ako je výber tých s dobrou ľudskou prirodzenosťou, ktorí sa usilujú o pravdu a dokážu viesť bratov a sestry k normálnemu konaniu svojich povinností, normálnemu

čítaniu Božích slov, vstupu do pravdy-reality a ďalším takýmto princípom – títo ľudia jednoducho nepočúvajú a chcú sa uchýľovať k nekalým praktikám. Čo znamená uchýľovať sa k nekalým praktikám? Znamená to, že vždy chcú podvádzať. Nikdy otvorene nehodnotia, kto je dobrý a kto nie, vždy sa chcú v zákulisí uchýľovať k nekalým praktikám a zapájať sa do prefikovaných plánov a machinácií. Dokonca v zákulisí plánujú, koho zvoliť a koho nie, a snažia sa dosiahnuť, aby sa všetci zhodli. Nejde snáď o nekalé praktiky? Nejde o podvádžanie? (Áno.) Je toto ochrana volieb otvorene a čestne podľa pravdy-princípov? Nie, nie je – v drzom pokuse manipulovať voľby využívajú ľudské plány a metódy. Aký je ich účel pri manipulácii volieb? Chcú ovládať výsledky volieb, chcú byť sami zvolení, a ak nemôžu byť zvolení, potom chcú rozhodnúť, kto zvolený bude, takže sa v zákulisí uchýľujú k nekalým praktikám. Neberú ohľad na prácu cirkvi ani na život-vstup bratov a sestier. Nemyslia na záujmy Božieho domu ani na záujmy bratov a sestier; zvažujú len svoje osobné záujmy. Keď sa konajú voľby, ich vlastné úmysly a túžby sú ich najvyššou prioritou. Prečo vlastne chcú manipulovať voľby? Ak by niekto skutočne chcel priviesť bratov a sestry pred Boha a do pravdy-reality, konal by takto? Mal by takéto ambície? Prejavoval by takéto správanie? Vôbec nie. Takto by konali len tí, ktorí majú postranné úmysly, ambície a túžby, a ktorí chcú cirkevné voľby manipulovať. V cirkvi k sebe priťahujú niektorých ľudí, ktorí s nimi celkom dobre vychádzajú, zdieľajú ich názory a majú rovnaké pohnútky a ciele. Tak isto lákajú do osídel ľudí, ktorí sú zvyčajne slabí, veľmi sa neusilujú o pravdu a sú popletení, neznalí, ľahko ovplyvniteľní a zmanipulovateľní. Vytvárajú tak silu, ktorá vyrušuje priebeh cirkevných volieb. Stavajú sa proti cirkvi preto, aby boli zvolení oni, aby mali vo výsledkoch volieb posledné slovo. Chcú zvoliť svojich vopred určených ľudí, ktorí sú pre nich prospešní. Ak budú títo ľudia zvolení, ich komplot uspel. Bol by výsledok takýchto volieb správny alebo nesprávny? (Nesprávny.) Určite by bol nesprávny. Ľudia zvolení vo voľbách, ktoré zmanipulovali zlí ľudia, by určite boli na prospech zlým ľudom. Prečo by boli na prospech týmto zlým ľudom? Pretože zlí ľudia by potom mohli konať svojvoľne a bezohľadne, besnieť v cirkvi bez toho, aby sa ich niekto odvážil odhaliť alebo obmedziť. Neboli by vyčistení, zatiaľ čo by vylúčili a potláčali tých, ktorí sa usilujú o pravdu. Cirkev by sa stala doménou zlých. Je zrejmé, že konečný výsledok

volieb zmanipulovaných zlými ľuďmi je určite nesprávny; určite je proti všeobecnej mienke a porušuje princípy. Cirkevní vodcovia, bratia a sestry by mali byť počas volieb ostrážití a vnímaví voči všetkému správaniu a konaniu týchto ľudí. Nemali by byť v tejto veci popletení. Len čo sa objavia znaky manipulácie a narušovania volieb, mali by sa okamžite prijať opatrenia na obmedzenie zúčastnených, a ak týchto ľudí nemožno obmedziť, mali by byť izolovaní. Títo ľudia sú obzvlášť drzí, nespútaní a ťažko ovládateľní. Aby narušili voľby a zmanipulovali výsledky, určite sa v zákulisí uchýlia k nekalým praktikám, povedia aj urobia veľa vecí. Čo by sa s tým malo robiť? Táto záležitosť sa dá ľahko riešiť. Ak cirkevní vodcovia objavia problém, mali by ho odhaliť a zverejniť, nechať bratov a sestry hovoriť v duchovnom spoločenstve o závažnosti a dôsledkoch tejto situácie a o tom, aká je vlastne podstata týchto činov. Nakoniec by mali prijať určité opatrenia. Aké opatrenia by sa mali prijať? S kýmkoľvek, kto sa v zákulisí vždy uchýľuje k nekalým praktikám a pokúša sa manipulovať a narušovať voľby, by sa malo zaobchádzať bez okolkov a mal by byť z účasti na voľbách vylúčený. Čo to znamená? Znamená to, že sa jeho hlas nepočíta. Bez ohľadu na to, koľko ľudí je zapojených do manipulácie a narušovania volieb, ich hlasy by sa mali všetky vyhlásiť za neplatné a nemali by mať dovolené zúčastniť sa na voľbách. Bez ohľadu na to, kto je zavedený a vyrušený, pokiaľ nasledoval spôsoby tých, ktorí manipulujú voľby, a spolčil sa so zlými ľuďmi, aby úmyselne poškodil voľby, Boží vyvolený ľud by sa mal proti tomu postaviť, aby ho odhalil a odobral mu právo účasti na voľbách. Je to dobrý prístup? (Áno.) Robí sa to výlučne na ochranu práce cirkvi. Neodmietaš prijať obmedzenia? Neodmietaš prijať princípy volieb Božieho domu? Nechceš mať posledné slovo? Ak máš posledné slovo ty, má posledné slovo satan. Boží dom a cirkev sú miesta, kde vládne pravda; nemožno dovoliť satanovi, aby rozhodoval. Keďže sa chceš uchýľovať k nekalým praktikám a úmyselne manipulovať a narušovať tieto voľby, je to jednoduché – tvoj hlas je neplatný. Bez ohľadu na to, za koho hlasuješ, je to zbytočné; žiadne z tvojich názorov nie sú platné, a aj keď trváš na kandidovaní vo voľbách, nepomôže to. Boží dom má správne ustanovenia a predpisy, tvoje právo zúčastniť sa na týchto voľbách bolo odobraté a zrušené. Ak budeš aj naďalej vyrušovať ďalšie voľby, potom ti bude právo zúčastniť sa na voľbách odobraté úplne a absolútne už nebudeš mať dovolené

zúčastniť sa. Takto by sa malo zaobchádzať s tými, ktorí sa vždy uchylujú k nekalým praktikám, aby manipulovali a narušali voľby.

Vždy, keď sú v cirkvi voľby, nájdú sa niekedy zlí ľudia, ktorí začnú byť nepokojní: Niektorí sa v zákulisí uchylujú k nekalým praktikám v snahe zmanipulovať a narušiť voľby, zatiaľ čo iní dychtivo a otvorene súperia s ostatnými o pozíciu vodcu. Hádajú sa, až sčervenajú v tvári, dokonca sú na pokraji toho, aby konali impulzívne, uchýlili sa k násiliu či pobili sa. Bratia a sestry tak nevedia, koho počúvať alebo voliť. Počas volieb nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, ani nehovoria o tom, ako by vykonávali prácu cirkvi, aké by bolo smerovanie práce, alebo aké pracovné nápady a plány by navrhli, keby boli za vodcu zvolení. Namiesto toho dbajú na to, aby odhaľovali nedostatky ostatných kandidátov a útočili na nich, zatiaľ čo lákajú jednu skupinu ľudí k vytvoreniu protistrany voči druhej skupine a vytvárajú tak v cirkvi rozkol. Čím sa stávajú takéto voľby? Stávajú sa niečím, čo rozdeľuje cirkev. Cirkev je rozdelená ešte predtým, ako sú známe výsledky. Mal by sa takýto jav objavovať počas cirkevných volieb? Je to normálny jav? Nie, nie je. Ak chceš byť vodcom a veríš, že máš nejaké schopnosti, zmysel pre bremeno a si na túto prácu spôsobilý, môžeš sa zúčastniť na voľbách podľa princípov Božieho domu. Samozrejme, môžeš tiež uviesť svoje silné stránky a prednosti, aj hovoriť v duchovnom spoločenstve o svojom pochopení a skúsenostiach, aby sa bratia a sestry mohli presvedčiť a dôverovať ti, že prevezmeš prácu cirkevného vedenia. Nemal by si však dosiahnuť svoj cieľ zvíťaziť vo voľbách útokmi na ostatných, pretože to môže ľahko zavádzať ľudí a priniesť negatívne dôsledky. Bratov a sestry s malým duchovným vzrastom a bez schopnosti rozlišovať môžeš ľahko zavádzať, nebudú vedieť, koho si vybrať, a cirkev môže byť tiež uvrhnutá do chaosu a trápená rozkolom. Nedalo by to satanovi príležitosť, aby ju využil? Stručne povedané, účasť na voľbách bez dodržiavania princípov, neustále prechovávanie ambícií a túžob, či používanie opovrhnutiahodných prostriedkov na dosiahnutie cieľa byť zvolený, to všetko má povahu manipulácie a narušovania volieb a ide o nevhodné volebné správanie. Samozrejme, niektorí ľudia prejavujú správne správanie, ktoré by sa od tohto malo odlišovať. Napríklad, ak kandidát hovorí v duchovnom spoločenstve o tom, ako dobre vykonávať rôzne oblasti cirkevnej práce, ako je práca na evanjeliu, práca s textom a práca na všeobecných záležitostiach,

prípadne ako zlepšiť cirkevný život, riešiť ťažkosti Božieho vyvoleného ľudu pri živote-vstupe a podobne, to všetko je správne. Správne vyjadrovanie svojich názorov a pochopení, zdieľanie svojich myšlienok a plánov týkajúcich sa práce cirkvi a podobne – to všetko je súčasťou normálnej reči a správania, a je to v súlade s princípmi volieb stanovenými cirkvou. Okrem toho, akékoľvek nevhodné správanie, ktoré sa prejaví počas volebného obdobia a je obzvlášť zjavné, by malo upútať pozornosť ľudí. Ľudia musia byť voči nemu ostražití a rozlišovať ho – nebyť nedbalí.

Niektorí ľudia sa často vyhovávajú na zaneprázdnenosť v práci, množstvo rodinných problémov či nevhodné prostredie ako výhovorky pre nekonanie povinností a neúčast' na cirkevnom živote. Keď však nastane čas voľby cirkevných vodcov, tieto ťažkosti zrazu prestanú existovať, oni sa na túto príležitosť dôkladne vyobliekajú a prídu sa zúčastniť volieb. Už dlho sa neukázali, no keď počujú skvelú správu o cirkevných voľbách, dychtivo sa priženú. Za čím prichádzajú? Prichádzajú pre voľby, pre pozíciu cirkevného vodcu, pre túto „oficiálnu pozíciu“. Takíto ľudia sú vo svojom konaní obzvlášť prefikani. V obave, že ich ostatní budú podozrievať z túžby stať sa cirkevným vodcom, sa vyhýbajú zmienke o voľbách a sústredia sa len na hovorenie o svojom porozumení a skúsenostiach v duchovnom spoločenstve, aby si získali obdiv ľudí. Tiež verejne jedia a pijú Božie slová, vedú všetkých k tomu, aby v duchovnom spoločenstve hovorili o Božích slovách, a delia sa o svoje vlastné skúsenostné svedectvo. V skutočnosti sa vo všeobecnosti na cirkevnom živote zúčastňujú zriedka, málokedy v duchovnom spoločenstve hovoria o pravde a nedokážu hovoriť ani o žiadnom skúsenostnom porozumení. Keď sa však blížia voľby, sú ako vymenení. Aktívne sa zúčastňujú na cirkevnom živote a dychtivo sa modlia, spievajú chválospevy a hovoria v duchovnom spoločenstve, pričom pôsobia obzvlášť motivovane a iniciatívne a výrazne vynikajú. Po zhromaždeniach hľadajú príležitosti porozprávať sa s bratmi a sestrami o rodinných záležitostiach a budovať vzťahy. Keď vidia cirkevného vodcu, povedia: „V poslednom čase nevyzeráš veľmi dobre. Mám doma nejaké datle, donesiem ti z nich.“ Keď uvidia istú sestru, povedia: „Počul som, že tvoja rodina má finančné ťažkosti. Nepotrebuješ pomoc? Môžem ti dať nejaké oblečenie.“ Na každom zhromaždení sú obzvlášť aktívni, veľmi odlišní než predtým. V minulosti sa občas ukázali, len aby sa nepovedalo, a bez ohľadu

na to, kto ich na zhromaždenie zavolať, vyhovárali sa, že sú zaneprázdnení. Počas volebného obdobia sa však zrazu objavia a zúčastňujú sa na každom zhromaždení bez jediného vynechania. Na každom zhromaždení bratia a sestry hovoria v duchovnom spoločenstve o záležitostiach a princípoch súvisiacich s voľbami a oni sa, samozrejme, tiež zapájajú. Počas tohto obdobia vynakladajú všetko úsilie na budovanie dobrých vzťahov s bratmi a sestrami a snažia sa získať si časť z nich. Dokonca pred bratmi a sestrami viackrát vykonajú obety, čo väčšinu ľudí udiví a pomyslia si: „Veria v Boha tak dlho, ale nikdy predtým sme ich nevideli priniesť obety. Prečo sú tentoraz takí štedrý? Naozaj sa zmenili k lepšiemu a obrátili sa?“ Niektorí hlúpi a nevedomí ľudia, ktorí nedokážu posúdiť veci, si myslia, že tento človek sa skutočne zmenil k lepšiemu, že ho predtým nesprávne odhadli, nevedomky si z neho v srdci vytvorili priaznivý dojem a myslia si: „Rodina tohto človeka je dobre situovaná; má známosti a prístup k spôsobom, ako veci vybaviť. Ak sa stane cirkevným vodcom, môže pre cirkev urobiť veľa. Nepomohlo by to našej cirkvi pri kázaní evanjelia a pri hostení bratov a sestier, po ktorých prebieha pátranie a ktorí majú ťažkosti? Ak by dokázal zostať takýto aktívny, bolo by to skvelé, ale nie som si istý, či to dokáže, alebo či by bol ochotný byť naším cirkevným vodcom.“ Neboli azda niektorí ľudia zavedení a oklamaní? Všetko, čo tento človek urobil, začína prinášať ovocie, však? Všetko do seba zapadá a výsledky sa čoskoro dostavia. Nechce práve toto? (Áno.) Okrem toho venuje niekomu dva kusy oblečenia, ďalšiemu košík zeleniny a tretiemu nejaké výživové doplnky, uistí sa, že o každého je postarané. To vedie ľudí k myšlienke: „Keby sa tento človek stal cirkevným vodcom, nebol by z neho skvelý pastier? Nie je to človek, na akého by sa väčšina ľudí chcela spoľahnúť?“ Nenastal už ten správny čas? Nezvolia si bratia a sestry ľahko niekoho takého? Tento človek je vzdelaný, výrečný a má v spoločnosti určité postavenie. Ak cirkev čelí zatýkaniu, môže bratov a sestry ochrániť. Ak má niektorá z rodín bratov a sestier ťažkosti, môže podať pomocnú ruku a tiež môže pomôcť s cirkevnou prácou, keď je potrebných viac rúk. Je tu však jedna vec, ktorou si väčšina ľudí nie je istá: „V minulosti sa neusiloval o pravdu a dlhý čas sa zúčastňoval na zhromaždeniach len zriedka. No teraz, v čase volieb, sa narýchlo zúčastňuje na niekoľkých zhromaždeniach. Ak ho zvolia za vodcu, bude rozumieť pravde? Ak nerozumie pravde a dokáže

len ochrániť týchto ľudí alebo im poskytnúť nejaké výhody, môže pomôcť ľuďom pochopiť pravdu? Dokáže priviesť ľudí pred Boha? To je otázne.“ Niektorí majú v srdci pochybnosti, zatiaľ čo iní už boli ovplyvnení a kúpení výhodami tohto človeka. Nie je táto situácia veľmi nebezpečná? O jeho zvolení môže rozhodnúť jediný hlas. Bez ohľadu na konečný výsledok volieb, sú činy a správanie takýchto ľudí náležité? (Nie.) V najvhodnejších chvíľach dávajú almužnu, prinášajú obety a pomáhajú bratom a sestrám riešiť niektoré skutočné ťažkosti. Keď sa niektorí bratia a sestry sťahujú, poskytnú im odvoz, a keď rodinám niektorých bratov a sestier chýbajú peniaze, nejaké im požičajú. Keď niekomu chýba telefón, kúpia im ho, a keď niekto nemá počítač, dajú im svoj vlastný. ... Robia tieto veci v najvhodnejších chvíľach, v najkritickejších okamihoch. Aký druh správania to je? Nepredstavuje takéto konanie s úmyslom súťažiť o vodcovstvo, s nevysloviteľnými tajomstvami a cieľmi, manipuláciu a narušanie volieb? (Áno.) Neprídu skôr ani neskôr, ale objavajú sa presne v čase volieb vedenia. Neskrývajú nevysloviteľné tajomstvá? Je to úplne zjavné; musia skrývať nevysloviteľné tajomstvá. Nejde o to, že by mali náhle výčitky svedomia a chceli konať trochu dobra; ich cieľom je kandidovať na cirkevného vodcu, stať sa vedúcim cirkvi, manipulovať cirkev a Boží vyvolený ľud. Chcú manipulovať týchto ľudí, aby pre nich mohli skutočne niečo urobiť? (Nie.) Čo teda chcú urobiť? Chcú ovládať Boží vyvolený ľud, ovládať cirkev a vydobýť si v cirkvi pozíciu, v ktorej môžu konať ako funkcionári a mať hlavné slovo. Nepredstavujú tieto nezvyčajné metódy a praktiky manipulovanie a narušanie volieb? (Áno.)

Niektorí ľudia, ktorí sa boja, že počas cirkevných volieb nedostanú dost hlasov, zahlasujú sami za seba. Nezní to smiešne a zvláštne? Aká je povaha toho, keď niekto hlasuje sám za seba? Je to prejav nedostatku sebavedomia, nehanebnosti alebo prehnannej ambície? Všetko dohromady. Boja sa, že ich nezvolia, takže im nezostáva nič iné, ako hlasovať za seba – je to nedostatok sebavedomia. Nemajú na to, a predsa chcú byť vodcami; keďže sa boja, že ich ostatní nezvolia, hlasujú sami za seba. Nie je to nehanebnosť? Ich prehnaná ambícia im navyše tak zatemní úsudok, že zahodia všetku hrdosť, integritu aj dôstojnosť: „Ak za mňa nebudeš hlasovať, nezmierim sa s tým; musím byť cirkevným vodcom. Ak sa nemôžem stať vodcom, nebudem už veriť v boha!“ Trvajú na tom, že budú vodcami, že budú konať ako funkcionári. V živote sa

cítia dobre a spokojne, len keď majú postavenie – aké obrovské ambície a túžby majú! Príliš si cenia postavenie a v Boha veria len preto, aby sa stali vodcami. Čo je také skvelé na tom byť vodcom? Túžil by si ešte po tejto pozícii, ak by si si necenil výhody postavenia a neužíval si všetko prednostné zaobchádzanie, ktoré prináša? Hlasoval by si ešte sám za seba? Boli by tvoje ambície a túžby stále také veľké? Cenil by si si stále tak veľmi postavenie? Nie, necenil. Takíto ľudia chcú vždy manipulovať voľby a vynakladať na ne úsilie, pričom sa uchylujú k akýmkoľvek podlým skutkom. Aj keď sami cítia, že takéto konanie je hanebné, nie je otvorené ani čestné a je trochu ponižujúce, po zvážení si pomyslia: „To je jedno, dôležité je, aby ma zvolili za vodcu!“ To je nehanebnosť. Dokonca chcú napodobňovať diskusné metódy používané pri voľbách v demokratických krajinách, kde kandidáti navzájom odhaľujú svoje nedostatky, vynášajú súdy, útočia na seba a zapájajú sa do slovných potýčok, pričom tieto taktiky uplatňujú v cirkevných voľbách – nie je to hrubá chyba? Nie je to nesprávne miesto pre takéto taktiky? Ak prichádzaš do cirkvi, aby si sa zapájal do týchto nečestných a mrzkých činov a pokúšal sa manipulovať a narúšať voľby, hovorím ti, vybral si si na to zlé miesto! Toto je Boží dom, nie spoločnosť. Každý, kto manipuluje a narúša voľby, bude odsúdený, do jedného. V cirkvi, bez ohľadu na to, aké dôvody, výhovorky alebo metódy sa použijú pri pokuse manipulovať a narúšať voľby, sú všetky neudržateľné a to predstavuje zlý skutok – navždy to bude zlý skutok! Všetci, ktorí sa pokúšajú manipulovať a narúšať voľby, sú odsúdení. Takíto ľudia nie sú uznaní za členov Božieho domu ani za bratov a sestry a namiesto toho sú charakterizovaní ako služobníci satana. Aké veci robia služobníci satana? Špecializujú sa na robenie všemožných vecí, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi. Tí, ktorí manipulujú a narúšajú voľby, zohrávajú tieto negatívne úlohy a robia veci, ktoré robia služobníci satana. Nech cirkev podnikne akúkoľvek prácu, títo ľudia povstanú, aby ju narušili a zničili, pričom nerešpektujú pracovné opatrenia a predpisy Božieho domu, nerešpektujú Božie správne ustanovenia a ešte viac nerešpektujú Boha. Pokúšajú sa robiť si v Božom dome, čo chcú, pričom manipulujú rôzne cirkevné záležitosti a ešte viac manipulujú členov cirkvi a zachádzajú až tak ďaleko, že manipulujú a narúšajú cirkevné voľby. Akými prostriedkami sa snažia manipulovať cirkevný personál? Hľadajú príležitosti na manipulovanie a narúšanie cirkevných volieb. Keď služobníci

satana zmanipulujú a narušia voľby, voľby zlyhali. Ak sa títo služobníci satana presadia a stanú sa cirkevnými vodcami, je výsledok volieb správny alebo nesprávny? Samozrejme, že nesprávny. Po duchovnom spoločenstve o pravde a vyvodení ponaučení by sa mali uskutočniť opakované voľby.

B. Princípy zaobchádzania so zlými ľuďmi, ktorí manipulujú cirkevné voľby

Keď nastane prípad, že zlí ľudia zmanipulujú voľby, je nevyhnutné voľby zopakovať. Ako by sa to malo praktizovať? (Výsledky volieb by sa mali zrušiť a mali by sa konať ďalšie voľby.) Toto je jeden spôsob. Zákulisné informácie o tom, ako zlí ľudia zmanipulovali tieto voľby, by sa mali sprístupniť a zverejniť, aby každý vedel, aký bol volebný proces a ako vznikli výsledky. Keď sa tieto zákulisné informácie zverejnia, výsledky volieb by sa mali zrušiť a mali by sa konať opakované voľby. Takéto voľby nesmie väčšina Božieho vyvoleného ľudu schváliť; a nezáleží na tom, kto bol zvolený – výsledky nie je možné prijať. Za normálnych okolností, prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde a odhalenia zákulisia, sa môžu výsledky volieb zrušiť a môžu sa konať opakované voľby. No niekedy, za určitých osobitných okolností, aj keď malá časť ľudí zistí, že výsledky volieb zmanipulovali služobníci satana a že zvolená osoba v žiadnom prípade nemôže vykonávať danú prácu a je len bábkou, pretože väčšina v cirkvi je zavádzaná zlými ľuďmi a stále stojí na strane služobníkov satana, kým iba menšina má určitú schopnosť rozlišovať a pozná zákulisné informácie – a tejto menšine nikto neverí a nepočúva ju, keď sa ozve –, sú izolovaní, bezmocní a v podstate im chýba sila na to, aby situáciu zvrátili. Za takýchto okolností možno budete chcieť odhaliť zákulisné informácie o manipulácii volieb, ale situáciu nie je ľahké jasne pochopiť. V takom prípade, čo ešte môžete urobiť okrem toho, že to nahlásite vyššie postaveným vodcom a pracovníkom? Ak budete naďalej žiť cirkevným životom, budete vyčlenení. Nezdá sa vhodné zúčastňovať sa na zhromaždeniach v inej cirkvi, pretože tamojší ľudia nemôžu len tak náhodne hostiť cudzinca. Stojíte teda pred skutočnou dilemou! Vidíš, že zvolený cirkevný vodca má zlú ľudskú prirodzenosť, je to diabol a nemal byť zvolený, takže už len pri pohľade na neho sa hneváš. Účasť na zhromaždeniach ti spôsobuje nepríjemné pocity, ale nechodiť tam neprichádza do úvahy. Ak nepôjdeš a prerušíš svoj vzťah s

cirkvou, stratíš svoj cirkevný život a to nemôžeš urobiť. Má teda tento problém dobré riešenie? Vyžaduje si to múdrosť. Aký by bol následok, ak by si ich unáhle odhalil? Tí ľudia by sa mohli spojiť, aby ťa potlačili, vyhнали, alebo ak by sa veci naozaj nevyvíjali dobre, mohli by ťa dokonca vyčistiť, takže by si sa stal obeťou nespravodlivosti. To je najpravdepodobnejší následok. Aké je teda najlepšie riešenie? (Spojiť sily s niektorými bratmi a sestrami schopnými rozlišovať a zozbierať všetky dôkazy o zlých skutkoch týchto ľudí, ktorí tajne manipulujú voľby. Nahlásiť to vyššie postaveným vodcom a pracovníkom, a tiež urýchlene hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde so zavedenými bratmi a sestrami, aby sme ich priviedli späť.) Považuje sa to za dobré riešenie? Je v poriadku robiť takéto veci unáhle? Aký je následok unáhlenosti? (Je tak ľahké neúmyselne upozorniť nepriateľa.) Keď sa stretnete s takýmito záležitosťami, bojíte sa alebo ste nervózni? Mali by ste sa báť alebo byť nervózni? (Nie.) Teoreticky by ste sa nemali báť – to ti hovorí rozumnosť. Ale ako to majú ľudia v skutočnosti? Najdôležitejšie je, či ľudia rozumejú pravde. Ak ľudia nerozumejú pravde a majú len svoje odhodlanie, vnútorne sa budú stále báť. Keď sa bojíš, je ľahké dosiahnuť výsledky bez ohľadu na to, čo robíš alebo ako to robíš? (Nie.) V akom stave sa nachádzaš, keď sa bojíš? Bojíš sa moci týchto ľudí, bojíš sa, že zistia, že si ich rozlíšil a si voči nim ostrážitý. Bojíš sa, že ťa potlačia a vylúčia, keď uvidia, že nie si na ich strane, a nakoniec ťa vyčistia z cirkvi. V srdci budeš mať tieto obavy. Keď máš takéto obavy, môžeš mať múdrosť, odvahu a prostriedky na interakciu s týmito ľuďmi, riešiť problémy, ktoré spôsobili, alebo odhaľovať ich zlé skutky, aby ich bratia a sestry dokázali rozlíšiť a neboli zavádzaní? Aký je najvhodnejší spôsob konania? Keď sa bojíš, nie si azda slabý? V prvom rade si slabý a pasívny. Na jednej strane ti chýba silná viera v Boha a na druhej strane si myslíš, „Takže títo zlí ľudia uspeli. Ako je možné, že som teraz jediný, kto túto záležitosť rozlišuje? Majú ostatní vôbec nejakú schopnosť rozlišovať? Ak poviem ostatným o skutočnej situácii, uveria mi? Ak mi neuveria, odhalia ma? Ak sa všetci spoja, aby sa so mnou vysporiadali, a ja budem sám a bezmocný, nájdu si zlí ľudia všemožné výhovorky, aby ma vyčistili?“ Nebudeš mať azda takéto obavy? Keď máš tieto obavy, ako sa môžeš s tými ľuďmi vysporiadať? Ako s nimi môžeš interagovať najvhodnejším a najmúdrejším spôsobom? Nemáš v tomto čase žiadny smer ani cestu, ktorou by si sa mal

uberať? Presne povedané, keď si najvystrašenejší a najslabší, jednoducho na nich nestačíš a nedokážeš s nimi interagovať ani riešiť problémy, ktoré spôsobili. Aký je teda pre teba v tom čase najlepší prístup? Mal by si prevziať iniciatívu a udrieť ako prvý, konfrontovať ich a odhaliť ich zlé skutky, aby si sa ochránil? Je táto metóda vhodná? (Nie.) Prečo nie je vhodná? Pretože si si nepremyslel, ako konať, nedokážeš prezrieť ich podstatu a nevieš, ako ich odhaliť, a už vôbec netušíš, či tí, ktorí sú zavedení, dokážu prijať pravdu a zmeniť smer. Nevieš z toho nič a nemáš jasno v tom, aké riešenie je pre teba najprospešnejšie a najúčinnnejšie. Aj keď si ešte nedosiahol určitú úroveň negativity, tvoj súčasný stav je prinajmenšom stavom slabosti a strachu a vo svojom vnútri máš mnoho obáv. Či už sú tieto obavy oprávnené, alebo ich spôsobuje tvoja slabosť a strach, tak to skrátka je. Keď tieto skutočnosti nastanú, najlepším riešením je naučiť sa čakať a nerobiť nič. Čo znamená nič nerobiť? Znamená to neponáhľať sa s odhalením skutočnej situácie o voľbách tým, ktorí boli oklamaní, a neponáhľať sa oponovať novozvoleným cirkevným vodcom alebo skupine ľudí, ktorí voľby zmanipulovali a narušili. Neodhaľuj ich; v tomto čase sa musíš naučiť čakať. Niektorí ľudia hovoria: „Čakanie je také pasívne; ako dlho musím čakať?“ Netreba čakať príliš dlho. Kým čakáš, predstupuj pred Boha, aby si sa modlil, čítal Božie slová a hľadal pravdu. Za takýchto okolností, keď si najvystrašenejší a najslabší, sú tvoje modlitby najúprimnejšie a najvrúcnejšie. Potrebuješ, aby ťa Boh viedol a chránil; potrebuješ sa spoliehať na Boha. Keď sa budeš modliť, tvoj strach sa bude postupne znižovať, až kým nezmizne. Keď tvoj strach zmizne, nebude menšia aj tvoja slabosť? (Áno.) Tiež budeš mať čoraz menej obáv. Tieto strachy, slabosti a obavy nezmiznú len tak z ničoho nič; počas tohto procesu zmeny skôr postupne pochopíš určité veci. Aké veci pochopíš? Na jednej strane budeš vedieť, ako sa s týmito ľuďmi vysporiadať, koho odhaliť ako prvého a ako hovoriť a konať spôsobom, ktorý prospieva dielu Božieho domu. Okrem toho spoznáš povahu správania týchto ľudí. Ako tieto veci pochopíš? Pochopíš ich postupne tak, že počas procesu čakania budeš hľadať pravdu. Keď to jasne uvidíš, prirodzene budeš uvažovať, ako použiť múdrosť, s kým je vhodné hovoriť a ako hovoriť, aby to naňho zapôsobilo, aby poznal fakty o zlých ľuďoch manipulujúcich voľby a mohol sa obrátiť, rozlíšiť pravú tvár tých, ktorí voľby zmanipulovali a narušili, a rozlíšiť, akí ľudia sú v

skutočnosti takzvaní zvolení vodcovia. Budeš mať takúto múdrosť a tvoje činy budú tiež systematické. Ako teda vznikajú tieto pozitívne prínosy? Všetky ti ich udeľuje Boh, kým čakáš. Niektoré z nich vznikajú vďaka dielu a osvieteniu Ducha Svätého a iné sú to, čo ťa Boh necháva vidieť a pochopiť vo Svojich slovách. Božie slová hovoria, aby sa nebojovalo bez prípravy. Čo to znamená? Znamená to, že či už bojuješ proti satanovi, alebo odhaľuješ zlé skutky satanových služobníkov, akokoľvek bojuješ so satanom, musíš byť sám silný a rozumieť pravdám-princípom a byť schopný prezrieť podstatu a zlé skutky satana a zlých ľudí a potom ich odhaliť. Len tak nakoniec dosiahneš dobré výsledky. Nebudú tvoje strachy, slabosti a obavy menej silné a menej zjavné, keď tieto veci pochopíš? Už sa nebudeš tak báť. Tieto veci, ktoré pociťuješ, sa postupne zmenia. Zistíš, že nie si taký slabý, ako keď situácia prvýkrát nastala. Namiesto toho sa budeš cítiť o niečo silnejší a sebavedomejší ako predtým, a budeš vedieť, čo robiť. V tomto bode sa znova modli k Bohu, požiadaj Ho, aby pripravil správnu príležitosť, a potom začni konať. Nahlás situáciu vyššie postaveným vodcom a pracovníkom a zároveň v duchovnom spoločenstve hovor s tými, ktorí majú dobrú ľudskú prirodzenosť a úprimne veria v Boha, ale boli oklamaní a zavedení, pretože nerozumeli pravde, a odhaľ im zákulisné informácie o tom, ako zlí ľudia manipulujú voľby. Keď si získaš jedného alebo dvoch z nich, tvoj strach v podstate zmizne. Uvedomíš si, že toto všetko sa nedá urobiť spoliehaním sa na ľudskú silu, a už vôbec nie spoliehaním sa na impulzivnosť. Nemôžeš sa spoliehať na chvíľkový impulz alebo hnev, ani na dočasný, takzvaný zmysel pre spravodlivosť – to všetko je zbytočné. Boh ti pripraví správny čas a osvieti ťa, čo máš povedať. Povedie ťa krok za krokom na základe toho, čo chápeš, a ukáže ti cestu, ktorou máš ísť. Od počiatočnej slabosti a strachu až po hľadanie a pochopenie princípov a cesty – v tomto období môžeš so zlými ľuďmi stále normálne interagovať. Počas normálnej interakcie ľudia nemajú prázdnu myseľ; majú svoje vlastné myšlienky. Kým hľadáš a modlíš sa, pozoruješ týchto ľudí. Čo pozoruješ? Pozeráš sa, akou cestou sa uberajú a aká je v skutočnosti ich podstata. Ak je to, čo hovoria, správne a v súlade s princípmi práce cirkvi, môžeš ich počúvať. Ak ich reči narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, môžeš si nájsť výhovorku, aby si nepočúval, alebo zdržiavať čas a múdрым spôsobom s nimi „priateľsky“ vychádzať bez toho, aby si vzbudzoval ich pozornosť. Kým s nimi „priateľsky“

vychádzaš, zbieraš dôkazy o ich zlých skutkoch, rozlišuješ ich na základe ich rôznych činov a mylných tvrdení, ktoré porušujú pravdy-princípy, a ďalej sa utvrďuješ v tom, že títo ľudia sú služobníci satana. Takéto praktizovanie ti umožňuje nenechať sa nimi obmedzovať a zároveň si plniť svoju zodpovednosť a povinnosť – takto koná múdry človek. Len tí, ktorí majú ľudskú prirodzenosť, múdrosť a lásku k pravde, môžu kráčať správnou cestou. Ľudia bez múdrosti, ktorí konajú nerozvážne a hrubo a vždy sa spoliehajú na impulzívnosť a unáhlenosť bez ohľadu na to, čo robia alebo v akej situácii sa nachádzajú, často dosahujú slabé výsledky. Takíto ľudia nielenže narušujú a vyrušujú prácu cirkvi, ale prinášajú aj veľa zbytočných problémov a trápení sami sebe. Múdri ľudia sú však iní. Nech robia čokoľvek, čakajú, pozorujú a hľadajú, čakajú na správny čas, na Božie usporiadania a ovládanie. Kým čakajú, dokážu hľadať Božie úmysly, cieľavedome jest' a piť Božie slová, presnejšie chápať princípy pravdy a konať podľa Božích úmyslov. Používajú Božie slová a pravdu, aby bojovali dobrý boj a svedčili pre Boha, namiesto toho, aby bojovali s ľuďmi alebo sa z impulzívnosti zapájali do slovných potýčok.

Pokiaľ ide o zlých ľudí, ktorí manipulujú a narušujú voľby, najdôležitejšie nie je to, či ich dokážeš prezrieť alebo ako ich plánuješ odhaliť. Najdôležitejšie je včas nahlásiť situáciu na vyššie miesta. Mal by si použiť múdrosť na vysporiadanie sa s nimi, počkať na Božie načasovanie, hľadať Božie úmysly, hľadať pravdu-princípy, a zároveň nezanedbávať svoju povinnosť. Aký je konečný výsledok tohto konania? Splníš si svoju zodpovednosť a povinnosť. Nahlásením situácie na vyššie miesta a hľadaním riešenia sa problém nielen vyrieši, ale zároveň získaš prehľad, zlepšíš si schopnosť rozlišovať a múdrosť, vyrastieš v duchovnom vzraste a posilníš svoju vieru v Boha. Ľudia získajú zo zažitia konfrontácie so satanom veľa a je to pre nich veľmi prospešné. Naopak, predpokladajme, že konáš unáhlene a impulzívne, pustiš sa do intenzívneho boja s týmito ľuďmi a hádaš sa s nimi tvárou v tvár, hovoriac: „Vy manipulujete a narušate voľby. Hoci máte veľkú moc, nepodvolím sa vám a nebojím sa vás!“ Výsledkom tohto prístupu je, že ťa vyhodí z cirkvi a ty budeš mesiace plakať a trpieť doma. Stále však nerozumieš Božím úmyslom: „Prečo som sa ocitol v tejto šlamastike? Nechceš ma, Bože? Nezáleží Ti na mne?“ Celé mesiace chýbaš na nových kázňach a chválospevoch, nevieš, akú prácu cirkev vykonáva, nemôžeš konať svoje povinnosti a dostaneš sa do úplnej izolácie,

upadajúc do najhlbšej temnoty. Každý deň, okrem plaču, sa len trápiš. V tomto prostredí sa nenaučíš modliť k Bohu ani jesť a piť Jeho príslušné slová, a už vôbec sa nenaučíš hľadať pravdu-princípy v zložitých situáciách. Vôbec nerastieš v múdrosti. Po niekoľkých mesiacoch plaču ťa konečne jedného dňa niekto privedie späť do cirkvi a požiada ťa, aby si sa podelil o svoju skúsenosť z tohto obdobia. Ty sa však len sťažuješ so slzami v očiach: „Tak veľmi mi ukrivdili! Ja som cirkev nevyrušoval. Nie som zlý človek; zlí ľudia ma falošne obvinili.“ Keď sa ťa opýtajú: „Aké ponaučenia si si z tohto obdobia odniesol? Získal si niečo?“ odpovieš: „Čo som mohol získať? Izolovali ma, vzali mi knihy Božích slov a spevníky, nemohol som počúvať kázne. Mohol som len hovoriť o viere a občas si zaspievať pár chválospevov, ktoré som si pamätal. Nič som nezískal. Našťastie, Boh pripravil čas, kedy ma privedol späť. Inak som plánoval ísť podnikat' a zarábať peniaze, keďže už aj tak nebola žiadna nádej na spásu. Boh ma už nechcel a ja som nemohol ďalej veriť. Moje srdce bolo úplne zatemnené.“ Nakoniec dodáš: „Božie ovce Boh nikdy neopustí,“ a dospeješ k tomuto záveru. Zažiť takú významnú a zvláštnu udalosť a získať tak málo – nie je to trochu úbohé? Nie je to nevhodné? Tvárou v tvár takejto vážnej situácii si sa nepoučil a nerozvinul si svoju múdrosť ani vieru. Hoci v srdci stále veríš v Boha, trýznili ťa satani, diabli a antikristi až do bodu, že si takmer prestal veriť. Môžeš ešte svedčiť o Bohu? Nie si naničhodný zbabelec? Načo je dobré plakať doma? Aj keby si plakal, až kým neoslepneš, pomôže to? Vyrieši to problém s antikristami? Zlí ľudia uspeli a nakoniec ti zostalo len porekadlo: „Božie ovce Boh nikdy neopustí,“ bez toho, aby si získal čokoľvek iné. Nemáš múdrosť, nemáš plán, ako konať, a nevieš hľadať Boha podľa cesty, ktorú Boh dal, predstúpiť pred Boha, aby si sa chopil Božích slov a pravdy a bojoval proti satanovi. To málo učenia, ktoré zvyčajne omieľaš, ti je nanič. Keď stojíš tvárou v tvár takýmto záležitostiam, okrem plaču sa len cítiš ukrivdený a sťažuješ sa – je z teba naničhodný zbabelec. Naničhodní zbabeleci majú často niekoľko prejavov, ktoré sú zároveň ich hlavnými charakteristikami. Po prvé, plačú. Po druhé, cítia sa ukrivdení. Po tretie, v srdci sa sťažujú. V srdci si tiež hovoria: „Kde si, Bože? Prečo sa o mňa nestaráš? Satan mi strašne ublížil, nemôžem ďalej žiť. Prosím, rýchlo ma zachráň!“ Boh hovorí: „Si naničhodný zbabelec, darmo nosíš ľudskú kožu. Ak veríš v Boha, čoho sa bojíš? Čoho sa treba báť na

satanovi?“ Bez ohľadu na to, aké sprisahania a úklady satan používa, my sa jeho konania nebojíme. Máme Boha, máme pravdu. Boh nám dá múdrosť. Boh je zvrchovaný nad všetkým; všetko je pod Božím ovládaním. Čoho sa bojíš? Plač len ukazuje, že si zbabelý a neschopný; si odpad, darmožráč! Plač znamená, že robíš kompromisy so satanom a prosíš ho o milosť. Má Boh rád takých naničhodných zbabelcov? (Nie.) Boh ťa vidí ako naničhodného zbabelca, hlupáka, odpad, bez akéhokoľvek svedectva a múdrosti. Čo sa stalo s pravdou, ktorej si rozumel? Či si nepočul dost' o prejavoch antikristov a satana, ktoré Boh odhaľuje? Nerozumieš týmto veciam alebo do nich nevidíš? Nevieš, že sú to satani? Ak vieš, že sú to satani, čoho sa bojíš? Prečo sa nebojíš Boha a nedesiš sa Ho? Nebojíš sa uraziť Boha tým, že sa bojíš satana? Nie je to prejav podlosti? Keď nastanú takéto situácie, bojíš sa a nemáš žiadne riešenie, žiadnu múdrosť ani protiopatrenia. Čo si získal z počúvania kázní za celé tie roky? Bolo to všetko márne? Môžu takí naničhodní zbabelci pevne vytrvať vo svojom svedectve? (Nie.) Pokiaľ ide o situácie, keď satani a zlí ľudia manipulujú a narúšajú voľby, či už si sám a bezmocný, alebo máš skutočne niekoľko bratov a sestier, ktorí sú s tebou jednej mysle, neponáhľaj sa konať. Po prvé, nauč sa čakať. Po druhé, nauč sa hľadať. V období čakania a hľadania neopúšťaj svoju povinnosť. Čo znamená čakať? Znamená to čakať, kým Boh pripraví správny čas a príležitosť. A čo by si mal hľadať? Hľadaj princípy a cestu, ktoré by si mal praktizovať vo viere v Boha a v nasledovaní Boha. Hľadaj, ako konať v súlade s Božimi úmyslami, a tak, aby si bojoval proti satanovi a silám antikristov, aby si nakoniec prekonal satanove sily a stal sa víťazom. Ak si sám, musíš sa viac modliť k Bohu, čakať a hľadať. Ak sú s tebou dvaja alebo traja ďalší ľudia jednej mysle, môžete spoločne hovoriť v duchovnom spoločenstve, modliť sa, čakať a hľadať. Keď Boh pripraví vhodný čas, pros Boha o silu a múdrosť, aby bolo vhodné všetko, čo urobíš, a každé slovo, ktoré povieš. Týmto spôsobom si na jednej strane splníš svoju povinnosť ako stvorená bytosť a na druhej strane môžeš tiež rázne a účinne odhaliť satana, dôkladne odhaliť a zmariť sprisahania satanových služobníkov a antikristov. Je to vhodné? Tieto metódy, spôsoby, cesty a princípy vám boli povedané, takže je len na vás, ako ich uplatníte. Je táto cesta dostatočne jasná? (Áno.) Keď sa potom stretnete s takýmito záležitosťami, praktizujte podľa tohto princípu. Dá sa to dosiahnuť ľahko.

Počas každých cirkevných volieb majú vodcovia a pracovníci, ako aj Boží vyvolený ľud, zodpovednosť a povinnosť zabezpečiť prácu na voľbách. Vodcovia a pracovníci sa musia ujať práce na duchovnom spoločenstve o pravde a princípoch volieb. Boží vyvolený ľud by mal predniesť akékoľvek svoje problémy, ktoré by sa potom mali vyriešiť prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde. Len tak sa dá zabezpečiť, aby voľby prebehli bez problémov. Na jednej strane by sa vodcovia a pracovníci mali prísne držať volebných princípov Božieho domu a prácu na každých voľbách v Božom dome vykonávať na základe týchto princípov. Na druhej strane sa musia tiež chrániť pred zlými ľuďmi a antikristami, ktorí manipulujú a narúšajú voľby. Títo jedinci sú služobníci satana, sú satanovou družinou. Vodcovia a pracovníci sa pred nimi musia mať prísne na pozore a byť opatrní. Musia zostať ostražití voči ich pokusom počas volieb manipulovať v zákulisí a zapájať sa do nekalých, tajných praktík s cieľom zmanipulovať proces. Predpokladajme, že sa ukáže, že voľby skutočne zmanipulovali zlí ľudia, čo viedlo k vylúčeniu právoplatného víťaza a k tomu, že väčšina ľudí bola zavedená, takže za vodcu bol zvolený niekto, kto nie je správnou osobou, kto sa na túto pozíciu nehodí. Ak takáto situácia nastane, stále existuje riešenie. Skutočná situácia zvolenej osoby by sa mala odhaliť. Ak väčšina ľudí súhlasí, môžu sa konať opakované voľby. Voľby zmanipulované satanom a zlými ľuďmi nepredstavujú výsledok volieb, aké cirkev normálne vykonáva na základe právd-princípov. Nejde o pozitívnu vec a skôr či neskôr bude odhalená, odkrytá a zrušená. Ak tomuto veríš, ako by si mal konať, keď sa streneš s takýmito situáciami? Mal by si byť pripravený kedykoľvek a kdekoľvek bojovať proti satanovi, a nie nečinne sa prizerať. Ak si slaboch, popletený človek alebo naničhodný zbabelec, možno s nimi urobíš kompromis a spolčíš sa s nimi. Prípadne ťa tak zrazia na kolená, že podľahneš negativite a nedokážeš sa z toho dostať. Niektorí ľudia sa jednoducho nečinne prizerajú a hovoria: „Aj tak sa nemôžem stať cirkevným vodcom. Je jedno, kto bude slúžiť. Nech slúži ten, kto má schopnosti! Ak chce slúžiť antikrist, nemá to so mnou nič spoločné, a pokiaľ ma nevyčistia, je to v poriadku.“ Ani tí, ktorí takto hovoria, nemajú v sebe nič dobré. Nedokážu si predstaviť, aké následky by malo, keby ako vodca slúžil antikrist, ani aký vplyv by to malo na ich vieru v Boha a spásu. Dokážu do toho vidieť len ľudí, ktorí rozumejú pravde. Povedia: „Ak sa antikrist stane

cirkevným vodcom, utrpí tým Boží vyvolený ľud. Najmä tí, ktorí sa usilujú o pravdu, ktorí majú zmysel pre spravodlivosť, a tí, ktorí ochotne konajú svoju povinnosť, budú všetci potláčaní a vylučovaní. V priazni budú len popletení ľudia a pritakávači, ktorí budú spútaní a ovládaní mocou antikrista.“ Ale ľudia, ktorí sa neusilujú o pravdu, o týchto veciach nikdy neuvažujú. Myslia si: „Človek verí v Boha, aby bol spasený. Každý kráča svojou vlastnou cestou. Aj keď sa antikrist stane vodcom, na mňa to nebude mať vplyv. Pokiaľ nebudem robiť zlé veci, nemôžu ma potláčať ani vylučovať, ani ma vyčistiť z cirkvi.“ Je tento názor správny? (Nie.) Ak sa nikto z Božieho vyvoleného ľudu nezaujíma o cirkevné voľby, aké budú následky, keď antikristovi dovoľia prevziať moc? Bude to naozaj také jednoduché, ako si ľudia predstavujú? Akými zmenami prejde cirkevný život? To priamo súvisí so životom-vstupom Božieho vyvoleného ľudu. Čo sa stane, ak v cirkvi vládne antikrist? V takej cirkvi už nebude vládnuť pravda ani Božie slová, budú tam vládnuť pochybovači a satan. Hoci sa na zhromaždeniach ešte môžu čítať Božie slová, antikrist ovláda právo hovoriť. Môže antikrist jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde? Môže antikrist dovoliť Božiemu vyvolenému ľudu slobodne a bez obmedzení hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde? To je nemožné. Keď raz antikrist prevezme moc, narušení a vyrušení bude stále viac, výsledky cirkevného života sa budú stále zmenšovať a Boží vyvolený ľud pri zhromaždeniach veľa nezíska. To spôsobí pri živote-vstupe Božieho vyvoleného ľudu ťažkosti. Problémy Božieho vyvoleného ľudu sa tiež znásobia a nebudú sa riešiť. Ľudia, ktorí dokážu praktizovať pravdu, budú tiež vyrušovaní; atmosféra cirkevného života sa úplne zmení, akoby prišli tmavé mraky a zakryli slnko. Bude potom v cirkevnom živote ešte nejaké potešenie? Rozhodne to bude do veľkej miery ohrozené. Tí, ktorí sa usilujú o pravdu, sú v cirkvi menšinou. Ak je táto menšina potláčaná a vylučovaná, dá sa povedať, že už nebude žiadny cirkevný život. Ak ľudia neprežrú tento následok, nebudú venovať pozornosť voľbám ani sa o ne zaujímať. Ak väčšina ľudí neberie voľby vážne, nedrží sa princípov, pristupuje k voľbám negatívne a riadi sa podľa falošných vodcov a antikristov, keď raz na pozíciu cirkevných vodcov nastúpia zlí ľudia alebo tí, ktorí nemilujú pravdu, väčšina Božieho vyvoleného ľudu utrpí na svojom živote-vstupe škodu. Preto výsledky cirkevných volieb priamo ovplyvňujú

životný rast Božieho vyvoleného ľudu a budúcnosť cirkvi. Boží vyvolený ľud by to mal jasne vnímať a absolútne nesmie zaujať negatívny postoj. Niektorí popletení ľudia nedokážu do tejto záležitosti vidieť; vždy sa spoliehajú na svoje vlastné predstavy a myslia si: „Všetci v cirkvi sú úprimní veriaci, takže môže byť zvolený ktokoľvek. Pokiaľ je to brat alebo sestra, ktokoľvek môže byť vodcom.“ Cirkevné voľby vnímajú príliš zjednodušene, čo vedie k mnohým negatívnym, mylným predstavám a názorom. Ak budú za vodcov a pracovníkov skutočne zvolení falošní vodcovia a antikristi, práca cirkvi bude nevyhnutne poškodená, ako aj život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Vtedy si ľudia uvedomia, aké dôležité je konať voľby podľa princípov.

V každej cirkvi sa nájdu pritakávači. Títo pritakávači nemajú žiadnu schopnosť rozlišovať, keď zlí ľudia manipulujú a narúšajú voľby. Aj keby trochu rozlišovať dokázali, ignorujú to. Ich postoj k akýmkoľvek problémom, ktoré vzniknú pri cirkevných voľbách, je „nehas, čo ťa nepáli“. Myslia si, že je jedno, kto sa stane vodcom, že to s nimi nemá nič spoločné. Pokiaľ môžu šťastne prežívať svoj každodenný život, sú spokojní. Čo si myslíte o takýchto ľuďoch? Sú to ľudia, ktorí milujú pravdu? (Nie.) Akí sú to ľudia? Sú to pritakávači a možno ich nazvať aj pochybovačmi. Títo ľudia sa neusilujú o pravdu; snažia sa len žiť ľahký život a túžia po telesnom pohodlí. Sú príliš sebeckí a príliš úlisní. Je v spoločnosti veľa takýchto ľudí? Bez ohľadu na to, ktorá politická strana je pri moci, bez ohľadu na to, kto je v úrade, sú obľúbení, vedia si veľmi úspešne poradiť so spoločenskými vzťahmi a žijú si pohodlne. Bez ohľadu na to, aké politické hnutie vznikne, nikdy sa doň nezapletú. Akí sú to ľudia? Sú to tí najľstivejší, najúlisnejší ľudia, známi ako „slizkí hadi“ a „starí hadi“. Žijú podľa satanových filozofií, bez štipky zásad. Ktokoľvek je pri moci, tomu sa prispôsobujú, lichotia mu, spievajú mu chválospevy. Nerobia nič iné, len bránia svojich nadriadených a nikdy ich neurazia. Nech ich nadriadení spáchajú akékoľvek zlo, oni sa proti nemu nepostavia ani ho nepodporia. Svoje myšlienky nechávajú hlboko ukryté. Sú obľúbení bez ohľadu na to, kto je pri moci. Satan a diabolskí králi majú radi tento druh ľudí. Prečo majú diabolskí králi radi tento druh ľudí? Pretože im nepokazia plány a nepredstavujú pre nich žiadnu hrozbu. Tento druh človeka nemá pre svoje počínanie žiadne princípy ani minimálne štandardy a chýba mu integrita a dôstojnosť. Pláva na trendoch spoločnosti a klania sa pred diabolskými kráľmi, prispôsobujúc sa ich vkusu.

Nie sú takíto ľudia aj v cirkvi? Môžu sa takíto ľudia stať víťazmi? Sú to dobrí vojaci Krista? Sú to svedkovia Boha? Keď zlí ľudia a antikristi dvíhajú hlavy a vyrušujú prácu cirkvi, dokážu takíto ľudia povstať a viesť proti nim vojnu, odhaľovať ich, rozlišovať a zriekať sa ich, skoncovať s ich zlými skutkami a svedčiť o Bohu? Určite nie. Týchto slizkých hadov Boh nezdokonalí ani nespasí. Nikdy nesvedčia o Bohu ani nechránia záujmy Jeho domu. V očiach Boha títo ľudia nie sú tí, ktorí Ho nasledujú alebo sa Mu podriaďujú, ale naopak slepo nasledujú dav a vyvolávajú problémy. Sú to členovia satanovej bandy – práve ich On vyradí, keď sa Jeho dielo dokoná. Boh si neváži takých úbožiacov. Nemajú ani pravdu, ani život; sú to zvieratá a diabli. Nie sú hodní Božej spásy a užívania si Jeho lásky. Takže Boh takýchto ľudí s ľahkosťou odvrhne a vyradí, preto by ich cirkev mala pohotovo vyčistiť ako pochybovačov. Keďže nemajú pravé srdce pre Boha, poskytne im Boh skutočnú výživu? Osvieti ich a pomôže im? Nie. Keď počas cirkevných volieb dôjde k zasahovaniu a vyrušovaniu, a výsledky volieb ovládajú a ovplyvňujú zlí ľudia, títo ľudia sa absolútne nepostavia na Božiu stranu, aby chránili záujmy Božieho domu. Absolútne sa nebudú držať právd-princípov, aby bojovali proti zlým ľuďom a antikristom a aby bojovali proti satanovým silám až do konca. Absolútne to neurobia, chýba im odvaha. Preto by tí, ktorí môžu podávať svedectvo o Bohu, mali týchto ľudí rozlišovať a nemali by s nimi hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách, ktorým rozumejú, ani o svojom rozlišovaní satana. Aj keby si s nimi v duchovnom spoločenstve o týchto veciach hovoril, bolo by to zbytočné; nepostavia sa na stranu pravdy. Pri výbere spolupracovníkov a partnerov by si mal takýchto ľudí vylúčiť a nevyberať si ich. Prečo by si si ich nemal vyberať? Pretože sú to slizkí hadi; nepostavia sa na Božiu stranu, nepostavia sa na stranu pravdy a nespoja sa s tebou v srdci a myslí v boji proti satanovi. Ak im zveríš svoje úprimné slová, si hlúpy a budeš satanovi na posmech. S takýmito ľuďmi nehovor v duchovnom spoločenstve o pravde ani ich nenabádaš a nevkladaš do nich žiadnu nádej, pretože Boh týchto ľudí vôbec nespasí. Nie sú to ľudia, ktorí sú jedného srdca a jednej mysle s Bohom; sú to diváci, ktorí z diaľky sledujú zúriacu bitku; sú to slizkí hadi. Tieto typy ľudí sa infiltrujú do Božieho domu len preto, aby sledovali ten rozruch a slepo nasledovali dav a vyvolávali problémy. Nemajú žiadny zmysel pre spravodlivosť a žiadny zmysel pre

zodpovednosť; nemajú ani súcit s dobrými ľuďmi, ktorým zlí ľudia ublížili. Najvhodnejšie pomenovanie týchto ľudí je diabli a satani. Ak niekto so zmyslom pre spravodlivosť odhalí zlých ľudí, oni mu ani nefandia, ani ho nepodporia. Preto týmto ľuďom nikdy neverte; sú to slizkí hadi, chameleóni, starí hadi. Neveria úprimne v Boha, sú to služobníci satana. Títo ľudia nikdy nemôžu byť spasení a Boh ich nechce; to je jasná Božia túžba. Takíto ľudia sa pravdepodobne nájdu vo väčšine cirkví. Pozri sa vo svojej cirkvi, o koho ide. Keď sa niečo stane, nikdy s nimi nehovor v duchovnom spoločenstve o pravde a nedovoľ im, aby zistili, čo si naozaj myslíš. Dávaj si na takýchto ľudí pozor a nestýkaj sa s nimi. Hľadaj tých, ktorí skutočne veria v Boha a majú zmysel pre spravodlivosť – keď vidia, že sú poškodzované záujmy Božieho domu, že je vyrušovaná alebo manipulovaná práca cirkvi a poriadok cirkevného života, sú znepokojení a hnevajú sa. Hlboko nenávidia zlých ľudí, ktorí vyrušujú cirkev. Chcú sa ozvať a odhaliť zlých ľudí, túžia nájsť takých, ktorí rozumejú pravde, aby sa spojili a bojovali proti zlým démonom. S takýmto ľuďmi hovor v duchovnom spoločenstve a spoj s nimi ruky v boji proti satanovi. Títo ľudia sú víťazi, dobrí vojaci Krista; len títo ľudia majú podiel v Kristovom kráľovstve. Tí pritakávači, starí hadi, chameleóni a tí, ktorí sú otupení a nechápaví, boli všetci odhalení; ide o objekty na vyradenie. Nie sú to bratia a sestry, nie sú to ľudia z Božieho domu, ale pochybovači a oportunisti nehodní dôvery. Takto s nimi treba zaobchádzať: ak dokážu konať zlo, odstráňte ich; ak to nie sú zlí ľudia a nenásledujú zlých ľudí, aby vyrušovali cirkev, môžu dočasne v cirkvi zostať, kým budete čakať na ich pokánie. Na jednej strane pozorujte a pochopte povahy, ľudskú prirodzenosť, názory a postoje týchto ľudí k rôznym záležitostiam a rozlišujte, aby ste zistili ich podstatu. Zároveň, keď zlí ľudia manipulujú a narúšajú voľby, buďte ostražití voči týmto pritakávačom stojacim na strane zlých ľudí, ktorí konajú ako ich poskokovia a spolupáchatelia. Skrátka, pri všetkých nesprávnych prejavoch zlých ľudí, ktorí manipulujú a narúšajú voľby, je potrebné rozlišovať podľa Božích slov. Keď jasne uvidíte ich podstatu, budete vedieť, ako s nimi náležite zaobchádzať podľa princípov.

Práve teraz sme v duchovnom spoločenstve hovorili o niektorých javoch manipulovania a narúšania volieb a o konaní niektorých ľudí. Hoci sme neprebrali každý aspekt, v podstate sme v duchovnom spoločenstve prebrali princípy na riešenie týchto problémov. Akonáhle v cirkvi objavíte ľudí, ktorí

manipulujú a narúšajú voľby, mali by ste povstať a obmedziť ich. Nebuďte poddajní ani nekonajte ako pritakávači. Ak sa niekto stále snaží manipulovať a narúšať voľby, akonáhle sa táto tendencia objaví, bratia a sestry by mali spoločne povstať, aby ho zastavili a odhalili. Ak to robí preto, že je zmätený, nevediac, že sa to považuje za manipulovanie a narúšanie volieb, môžete mu to vysvetliť: „To, čo robíš, je manipulovanie a narúšanie volieb. Nehraj úlohu satanovho služobníka. Toto sú voľby cirkevných vodcov, nie voľby starostov alebo predsedov obcí. Boží dom má svoje vlastné predpisy a má na vykonávanie tejto práce svoje princípy. Ľudské úmysly by sa do toho nemali miešať; pri tejto práci by sme sa mali prísne držať pravdy-princípov. Ak je tvoja kvalita slabá a nedokážeš rozumieť pravdám-princípom, alebo ak si starý a popletený, a chýba ti inteligencia potrebná na účasť vo voľbách, potom sa môžeš zdržať hlasovania a jednoducho čakať na výsledok. V žiadnom prípade by si však nemal manipulovať alebo narúšať voľby, ani zasahovať a spôsobovať vyrušenia. Ide o zlé skutky a Bohu sa hnusia. Takéto zlé skutky sú naveky odsúdené; nikdy nebuď takým človekom ani nenasleduj túto cestu. Ak si naozaj človek, nezapájaj sa do manipulovania a narúšania volieb, pretože akonáhle sa to stane skutočnosťou, budeš charakterizovaný ako služobník satana a vyčistený z cirkvi.“ Ak sa objavia ľudia, ktorí manipulujú a narúšajú voľby, s tými z nich so slabou kvalitou, ktorí nerozumejú, čo sa v skutočnosti stalo, možno v duchovnom spoločenstve hovoriť s láskou, podporiť ich, postarať sa o nich a pomôcť im. Ale čo s tými, ktorí napriek plnému vedomiu právd-princípov stále vedome manipulovali a narúšali voľby, dokonca ignorovali napomenutia? Aj pre nich existuje riešenie: už sa nesmú zúčastňovať volieb. Zbavte ich volebného práva. Skrátka, všetky činy manipulovania a narúšania volieb musia byť jednotne rozlíšené, zastavené a obmedzené, aby sa situácia zvrátila. Takéto správanie a konanie sa v cirkvi nesmie tolerovať, aby sa predišlo nesprávnym výsledkom volieb, a tým aj vyrušeniu a poškodeniu práce cirkvi.

Zhrnutie rôznych osôb, udalostí a vecí, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia

Dvanásť zodpovednosť vodcov a pracovníkov sa týka rôznych osôb, udalostí a vecí, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok

cirkvi. Rozdelili sme si ich pre duchovné spoločenstvo na jedenásť bodov. Problémy alebo incidenty narušení a vyrušení uvedené v každom bode sa týkajú toho, ako si ľudia konajú povinnosti a ich skutočnej viery v Boha. Prečo sú rozdelené tak podrobne? Prečo každý bod predkladám na duchovné spoločenstvo a rozbor? Súdiate podľa názvu každého bodu, ľudská prirodzenosť ľudí, ktorí robia tieto veci, nie je dobrá. Okrem prvého bodu – časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde, čo sa nepovažuje za závažné – všetky ostatné sú svojou povahou dosť závažné. Všetky tieto prejavy majú povahu, ktorá spôsobuje narušenia a vyrušenia. Všetky predstavujú narušenia a vyrušenia práce cirkvi, preto ich predkladáme na duchovné spoločenstvo a rozbor jeden po druhom. Keď sa tieto problémy objavujú v cirkevnom živote alebo v procese konania povinnosti, ľudia by mali byť obzvlášť ostražití, rozlišovať ich a vidieť do nich. Keď ľudia vidia, že sa dejú udalosti, ktoré spôsobujú narušenie a vyrušenie, mali by povstať, aby ich zastavili a obmedzili. Pokiaľ ide o prvý bod, „časté odbočovanie od témy pri duchovnom spoločenstve o pravde“, ľudia to niekedy robia neúmyselne. Hoci okolnosti a povaha nie sú príliš vážne, ak často odbočujú od témy a hovoria nesúvisle, čo poslucháčov obťažuje, v cirkevnom živote sa nedosahujú dobré výsledky. Vedie to k následkom narušenia a vyrušenia práce cirkvi. Ostatné body ani netreba spomínať; každý z nich osamote stačí na to, aby predstavoval narušenie a vyrušenie práce cirkvi a poriadku cirkevného života. Preto je potrebné hovoriť o každom z týchto problémov v duchovnom spoločenstve podrobne, analyzovať a rozobrať ich. Keď dôjde k zlomyseľným incidentom, ak máš schopnosť rozlišovať a poznáš zlé skutky, ktoré vyrušujú cirkev, mal by si povstať, aby si ich zastavil a obmedzil. V širšom zmysle ide o konanie povinnosti stvorenej bytosti; v užšom zmysle je to prinajmenšom plnenie si povinnosti a zodpovednosti člena cirkvi. Nie je to presne to, čo by si mal dokázať urobiť? (Áno.) Ak to nedokážeš urobiť, aké sú následky? Ako by sme mali charakterizovať, ak to nedokážeš urobiť? Prinajmenšom to znamená, že si popletený; ďalej, si naničhodný zbabelec, bojíš sa satana. Okrem toho, keď sa objavia satani a diabli, aby vyrušovali Božie dielo a normálny poriadok cirkvi, zostávaš ľahostajný a bezmocný, bez akejkoľvek reakcie a chýba ti viera a odvaha postaviť sa do boja proti satanovi a pevne

vytrvať vo svojom svedectve o Bohu. V takom prípade si zbytočný človek, nehodný byť nasledovníkom Boha.

Dvanásta zodpovednosť vodcov a pracovníkov uvádza rôzne druhy incidentov v cirkvi, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo. Každý incident sa týka postojov vodcov a pracovníkov, ako aj obyčajných bratov a sestier, voči Bohu. Týka sa tiež postoja každého človeka k jeho povinnosti a zodpovednosti, ako aj jeho postoja a názoru na negatívne udalosti a veci, ktoré vyrušujú prácu Božieho domu. Samozrejme, týka sa aj toho, či človek, ktorý verí v Boha mnoho rokov a počúva kázne, má dostatočný duchovný vzrast a vieru na boj proti satanovi a svedectvo o Bohu, keď sa negatívne udalosti a veci objavajú. Ide tu o kľúčové otázky? Ide tu o postoj človeka a cestu, ktorou kráča, ako aj o jeho postoj k Bohu, k pravde a k svojej povinnosti. Preto by ste po vypočutí týchto slov mali pochopiť, že takéto sú Božie požiadavky na ľudí. Nezaobchádzajte s nimi ako s učeniami, pravidlami alebo predpismi, ktoré treba vykonávať a uplatňovať. Radšej o nich viac uvažujte, aby ste pochopili pravdu, a potom ich praktizujte a vstupujte do nich. Tak budete splňať Božie požiadavky. Keď zlí ľudia narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, nestoj nečinne bokom, nevyhýbaj sa svojim zodpovednostiam s rôznymi výhovorkami, hovoriac, že veríš v Boha len krátko, máš nízky duchovný vzrast alebo si ešte mladý atď. Keď Boh skúma dielo, keď pripravuje prostredia, aby videl tvoj postoj, nepozera sa na tvoj vek, koľko rokov v Neho veríš, ani na to, akú cenu si kedysi zaplatil a aké zásluhy si dosiahol. Boh chce tvoj postoj v danom okamihu. Ak si o týchto záležitostiach bežne nikdy neuvažoval ani si ich nehľadal a každou z nich prechádzaš zmätený bez toho, aby si si niečo ponechal, nehľadáš pravdu, nepoučíš sa, alebo neberieš vážne rôzne prostredia, ktoré Boh pripravil, a utekáš, keď vidíš zlých ľudí vyrušovať a narušovať, a nikdy to neoznámíš Božiemu domu ani neukážeš svoj postoj, potom, aj keď si sa na zlom skutku nezúčastnil, svojím správaním v tejto záležitosti si už odhalil svoj postoj a názor – si pozorovateľ, ktorý stojí na strane satana. Boh podrobne skúma všetko a nemôžeš Ho oklamať. Takže keď sa tieto negatívne záležitosti dejú, keď objavíš rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi a normálny poriadok cirkevného života, jasne to zjaví tvoj postoj k Bohu. Možno veríš v Boha len krátko, si dosť mladý a tvoj duchovný vzrast je nízky. Ak však máš takéto srdce, a

keď sa tieto veci stanú, konáš podľa princípov a snažíš sa zastaviť, obmedziť alebo dokonca odhaliť zlých ľudí, riskuješ a nedbáš na vlastnú bezpečnosť, aby si sa postavil na ochranu záujmov Božieho domu, tvoj postoj k Bohu, ako aj tvoje odhodlanie svedčiť o Bohu a bojovať proti satanovi, sa stane svedectvom, ktoré vidia ľudia aj Boh. Zlé skutky ľudí, ich klamstvá a zatajovanie pred Bohom, vyhýbanie sa zodpovednosti, podvolenie sa satanovi a kompromis s ním, keď koná zlo – Boh to všetko uvidí a jedného dňa tieto zlé skutky zúčtuje a vynesie nad nimi rozsudok. Ale to isté platí, ak v čase, keď satan narušuje a vyrušuje, niekto sa dokáže postaviť, aby hovoril za Boží dom a za bratov a sestry, a bojovať proti satanovi, aby chránil záujmy Božieho domu, hľadajúc pravdu s odhodlaním podať svedectvo pre Boha – aj keď niekedy môže mať pocit, že je bezmocný a osamelý, že mu chýba múdrosť, že má len plytké porozumenie pravdy, a napriek tomu, že chce v duchovnom spoločenstve hovoriť o pravde, nedokáže sa jasne vyjadriť, takže sa mu niektorí vysmievajú a pozerajú sa na neho zvrchu – v Božích očiach On vidí jeho úprimnosť a považuje tieto činy a správanie za dobré skutky. Zlé skutky jedného dňa dostanú pred Bohom rozsudok a konečný výsledok, a takisto aj dobré skutky – ale konečný výsledok každého z týchto dvoch druhov správania bude úplne odlišný. Zlé skutky dostanú zaslúženú odplatu a dobré skutky budú odmenené dobrom. Boh to už dávno pre každého človeka určil, len čaká, kým sa rôzne prejavy ľudí počas obdobia Božieho diela stanú hotovými skutočnosťami. Potom odmení dobro a potrestá zlo.

Dvanásta zodpovednosť vodcov a pracovníkov uvádza jedenásť bodov týkajúcich sa osôb, udalostí a vecí, ktoré narušajú a vyrušujú prácu cirkvi. Je týchto jedenásť bodov dôležitých? Odhaľujú ľudí jasne? Keď budete v duchovnom spoločenstve hovoriť o jednotlivých bodoch, mali by ste vynaložiť viac úsilia, aby ste pravdu jasne pochopili. Ide o to, ako sa ľudia zastávajú spravodlivosti a pozitívnych vecí a ako podporujú Božie svedectvo. Ďalej ide o to, ako sa ľudia postavia do boja proti satanovi, ako odhalia a odkryjú jeho tvár, zastavia a obmedzia jeho zlé skutky – to sú dva aspekty, o ktoré ide. Keď satan naruša a vyrušuje prácu cirkvi, zohrávaš nejakú úlohu? Akú úlohu zohrávaš? Urobil si, čo od teba Boh vyžaduje? Splnil si povinnosti a zodpovednosti, ktoré by mal nasledovník Boha plniť? Keď sa tieto problémy objavia, robíš kompromisy, uhládzaš veci a volíš strednú cestu ako pritakávač?

Alebo povstaneš, aby si satanove zlé skutky zastavil a obmedzil, a pracuješ v zhode s viacerými skutočnými bratmi a sestrami na ochranu záujmov Božieho domu? Čo chrániš? Chrániš záujmy zlých ľudí, záujmy satana, alebo chrániš záujmy Božieho domu? Ak sa stane čokoľvek, čo narúša alebo vyrušuje prácu cirkvi, a ty nič nerobíš, konáš ako pritakávač a chrániš sám seba, aby si si zachoval so všetkými dobré vzťahy a zostal bez ujmy, nikdy sa netrápiš ani neznepekčuješ vyrušením práce cirkvi, bez akejkol'vek nenávisti alebo hnevu voči zlým skutkom zlých ľudí, bez akéhokoľvek bremena za záujmy Božieho domu a všetkých bratov a sestier, bez pocitu dlhu voči Bohu a bez akýchkoľvek výčitiek svedomia, potom si v nebezpečenstve. Ak si v Božích očiach skrz-naskrz pritakávač, všetko okolo seba pozoruješ pasívne, so založenými rukami, vyhýbaš sa tomu a vôbec si neplníš svoje zodpovednosti ani povinnosti, potom si skutočne v nebezpečenstve a hrozí ti, že ťa Boh vyradí. Ak Boh usúdi, že už nemá v úmysle nechať ťa ani len pre Neho pracovať a je tebou znechutený, vtedy si predurčený na vyradenie, čo je neuveriteľne nebezpečné! Keď Boh povie, že už nechce vidieť ľudí ako ty a neváži si, keď ľudia ako ty konajú akúkoľvek povinnosť alebo prácu v Božom dome, potom ťa môže cirkev jedného dňa, v istej chvíli v blízkej budúcnosti vyradiť, a to ti zmení osud. Je to preto, lebo tvoj vzťah s Bohom už nie je normálny, alebo si sa od Boha vzdialil a zradil si Ho, čo vyústilo do tohto výsledku. Vidíš túto skutočnosť? Keď si ju uvedomíš, bez ohľadu na to, či ju dokážeš prijať, všetky krásne nádeje v tvojom srdci v okamihu zmiznú.

V začiatkoch svojej viery v Boha majú všetci ľudia horlivé srdce. Hoci nevidia svoj budúci konečný osud ani vyhliadky, stále sa určitým spôsobom na Boha spoliehajú. Stále túžia po krásnych a pozitívnych veciach. Odkiaľ pochádza táto sila? Ľudia to nevedia, nedokážu na to prísť: „Ľudia sú všetci rovnakí, všetci dýchajú rovnaký vzduch a žijú pod rovnakým slnkom. Prečo teda nevercom chýbajú v srdci tieto veci, zatiaľ čo my ich máme?“ Nie je to tajomstvo? Táto sila pochádza od Boha. Je to nesmierne vzácna vec; ľudia sa s tým nerodia. Keby ju mal každý od narodenia, boli by všetci rovnakí. Neboli by rozdiely medzi ľuďmi s vysokým a nízkym postavením, medzi vznešenými a podlými ľuďmi a nebol by rozdiel medzi tými, ktorí v Boha veria, a tými, ktorí v Neho neveria. Ty môžeš vlastniť to, čo oni nemajú; môžeš mať tú najvzácnejšiu vec, aká medzi ľuďmi existuje. Prečo

sa to nazýva najvzácnejšou vecou? Práve vďaka tejto nádeji a očakávaniu sa môžeš sústrediť na konanie povinností v Božom dome. V tom spočíva najzákladnejšia podmienka, aby človek mohol dosiahnuť spásu. Práve vďaka tomuto očakávaniu máš príležitosť a trochu odhodlania vydať sa Bohu, konať svoju povinnosť stvorenej bytosti a byť dobrým človekom – spaseným človekom. Výhody, ktoré to prináša, sú jednoducho obrovské. Odkiaľ to teda pochádza? Pochádza to od Boha; je to dané Bohom. Keď však Boh už niekoho nechce, odoberie mu to. Už netuží po krásnych veciach ani ich neočakáva; už do nich nevkladá svoje nádeje. Jeho srdce potemnie a začne klesať. Stratí nadšenie usilovať sa o čokoľvek krásne alebo pozitívne, ako aj o Božie prisľuby. Stane sa presne takým ako neverec. Keď sa to stratí, môže zostať v Božom dome, naďalej veriť v Boha a nasledovať Ho? Neskončila sa jeho cesta viery v Boha? Keď stratíš predpoklad odhodlania usilovať sa, zmeníš sa na chodiacu mŕtvolu. Čo znamená byť „chodiacou mŕtvolou“? Znamená to, že už nedokážeš rozumieť Božím slovám. Keď splníš tento predpoklad, dokážeš rozumieť Božím slovám, máš nádej a môže to v tebe prebudiť vieru. Tento predpoklad ti zároveň môže dať motiváciu k usilovaniu sa o pravdu. Keď však tento základný predpoklad stratíš, motivácia zmizne. Chýba ti nadšenie aj záujem počúvať Božie slová. Už ťa nezaujímajú ani nemotivujú prisľuby a očakávania. Božie slová sa pre teba stali teóriou na vysokej úrovni. Neusiluješ sa o ne a Boh ťa už neosvecuje. Z Božích slov nemôžeš získať žiadnu pravdu. Neskončila sa vari pre teba táto cesta viery v Boha? Keď to dospeje do tohto bodu, Boh ťa už zavrhol. Dokážeš Ho ešte pohnúť k tomu, aby zmenil Svoj názor? Nebude to ľahké. Keď Boh rozhodne, že už určitého človeka nechce, cíti sa vo svojom vnútri presne takto. Keď ti je toto odobraté, tvoj postoj k rôznym záležitostiam, ako je viera v Boha, konanie povinností a dosiahnutie spásy, sa úplne zmení. Keď sa nad svojím kedysi vášnivým úsilím zamyslíš, bude sa ti zdať nevysvetliteľné, nepochopiteľné a neuveriteľné. Keď sa ti to bude zdať neuveriteľné a porovnáš aký si teraz s tým, aký si bol predtým, tvoj vnútorný stav už bude mať za sebou kvalitatívnu zmenu; budeš úplne iným človekom. Nebudeš viac tým istým človekom, akým si bol predtým. Prečo sa to stane? Nebude to zmenou prostredia; nebude to preto, že si starší a stal si sa vypočítavejším; nebude to preto, že si získal viac skúseností a životných poznatkov, ktoré ti zmenili myšlienky a názory. Bude to práve preto, že Boh

zmenil Svoj názor, zmenili sa Jeho myšlienky, ako aj Jeho postoj a očakávania voči tebe. Takže si sa stal iným človekom napriek sebe samému. Keď sa na to pozrieme teraz, ak človek stratí to, čo mu Boh dáva – hoci to sám považuje za tú najmenšiu, najbezvýznamnejšiu vec – v tej chvíli upadne do utrpenia bez akéhokoľvek šťastia. Takže sa snaž, aby si sa do tohto bodu nikdy nedostal. Ak sa tam dostaneš, možno budeš mať pocit, akoby ti z plic spadla ťarcha, budeš sa cítiť oslobodený, uvoľnený. Budeš mať pocit, že už nemusíš veriť v Boha ani konať svoje povinnosti, môžeš žiť slobodne a bezuzdne ako neverci, ako vták vypustený z klietky. Ale to je len dočasná útecha, radosť a pôžitkárstvo. Keď budeš pokračovať vpred, pozri sa na cestu pred sebou – budeš stále taký šťastný? Nebudeš. Čakajú ťa ťažké časy! Keď žiješ pod nadvládou Stvoriteľa, bez ohľadu na to, ako pre teba Stvoriteľ veci ovláda, čo ti robí a ako to robí, koľko skúšok a súžení prináša, koľko utrpenia znášaš, alebo aj v prípade nepochopenia, nedorozumenia a podobne, prinajmenšom cítiš, že si v Božích rukách. Boh je tvoja opora a máš pokoj v srdci. Ale keď ťa Boh už nechce, nedokáže už vnímať, ako s tebou Boh zaobchádza, a stratíš túto oporu, akoby sa okolo teba zrútil celý svet. Je to ako keď si bol dieťa a myslel si si: „Mama je najmilšia, mama sa o mňa stará a ľúbi ma najviac, mama nemôže zomrieť.“ Nevedel si zniest, keď si sa dozvedel, že mama je chorá. Myslel si si, že keby tvoja mama naozaj zomrela, zrútil by sa ti celý svet, už by si viac nemohol ďalej žiť. Rovnaká úvaha platí aj pre vieru v Boha. Najväčší pokoj a radosť vo viere človeka v Boha pochádzajú zo spoliehania sa na Boha, z viery, že osud človeka je v rukách Stvoriteľa. Z tejto skutočnej dôvery a spoliehania sa pochádza pocit stability človeka. Keď cítiš, že táto dôvera a spoliehanie sa sú preč a tvoje srdce je prázdne ako čerstvo vykopaná jama, nezrúti sa ti celý svet? Máš silu žiť ďalej, keď stratíš svoju oporu? Takíto ľudia sú ako chodiace mŕtvolky, len sa napchávajú, kým čakajú na svoj koniec.

Niektorí ľudia sa neustále správajú zle, pri konaní svojich povinností nepretržite konajú zlo, narúšajú, vyrušujú a poškodzujú prácu cirkvi, a dokonca spôsobujú veľké straty záujmom Božieho domu. Nikdy nepreukázali Bohu úprimnosť ani vernosť, nieto ešte nejakú podriadenosť. Preto ich Boh nikdy neuznal. Sú to zlí ľudia, ktorí sa infiltrovali do Božieho domu s úmyslom získať požehnanie. Boh im dovoľuje vstúpiť, aby sa Boží vyvolený ľud mohol poučiť a rozvíjať schopnosť rozlišovať. Hoci patria k povolánym,

neboli vyvolení kvôli správaniu, ktoré neustále vykazujú. V akej situácii sú? Môžete sa opýtať; nikomu z nich sa nedarí dobre. Kvalita života tých, ktorí sa spoliehajú na Boha a prijímajú Jeho zaopatrenie kedykoľvek a kdekoľvek, sa radikálne líši od tých, ktorí Božie zaopatrenie a pomoc nedostávajú a keď čelia akýmkoľvek situáciám, vždy padajú do bezodnej jamy. Tí, ktorí neprijímajú Božie zaopatrenie, nemajú žiadny pokoj ani radosť. Celý deň prežívajú strach, nepokoj, úzkosť a starosti. Ako vyzerajú ich dni? Je ľahké tráviť dni v bezodnej jame? Nie, nie je to ľahké. Aj keby nešlo o bezodnú jamu, už ak stráviš čo len niekoľko dní negativity za sebou, budeš nesmierne trpieť. Preto si váž prítomnosť a nepremeškaj túto skvelú príležitosť. Konanie tvojej povinnosti v Božom šesťtisícročnom diele riadenia je čťou. Je to česť pre každého človeka. Nejde o poníženie; kľúčové je, ako sa k tejto pocte, ktorú si dostal od Boha, staviaš a ako ju splácaš. Boh ťa povýšil; neber Jeho láskavosti ako samozrejmosť. Mal by si vedieť oplácať Božiu milosť. Ako by si ju mal oplácať? Boh nechce tvoje peniaze ani tvoj život a netúži po žiadnych zdedených pokladoch, ktoré sa odovzdávajú v tvojej rodine. Čo chce Boh? Boh túži po tvojej úprimnosti a vernosti. Ako sa táto úprimnosť a vernosť prejavuje? Prejavuje sa tak, že bez ohľadu na to, čo Boh hovorí, mal by si urobiť všetko, čo je v твоjich silách, aby si prejavil úprimné srdce a konal podľa Božích slov. Čo sú Božie slová? Sú pravdou. Keď uznáš a prijmeš pravdu, ako by si ju mal uplatniť? Mal by si praktizovať podľa právď-princípov. Rob presne tak, ako hovorí Boh. Nemôžeš hovoriť len prázdne slová o praktizovaní pravdy, a potom, tvárou v tvár situáciám, konať podľa vlastnej vôle a neskôr sa vyhovárať a hovoriť falošné a klamlivé slová – to je nedostatok úprimnosti a vernosti a Boh to nechce vidieť. Najvzácnejšia vec na človeku je úprimnosť. Ako by sa mal správať úprimný človek? Mal by si robiť presne tak, ako Boh vyžaduje, a vytrvalo nasledovať Božie slová. Aj keď to preženieš a konáš ako keby si dodržiaval predpisy – a ostatní ťa považujú za trochu bláznivého – nezáleží ti na tom a naďalej konáš podľa Božích slov. Takú úprimnosť Boh od ľudí chce. Ak stále intriguješ, si úlisný a nikdy nechceš byť v očiach ostatných za blázna, nechceš utrpieť ani len najmenšiu stratu svojich vlastných záujmov, potom nie si schopný praktizovať pravdu, pretože ti chýba úprimnosť. Ľudia, ktorým chýba úprimnosť a stále sa snažia používať klamlivé triky, sú príliš prefikani a Boh

ich nemá rád. Keď praktizujú Božie slová, vyberajú si. Praktizujú len to, čo im prospieva, a vyhýbajú sa tomu, čo nie. Zvyčajne hovoria príjemne a chrlia len veľkolepo znejúce myšlienky, ale keď sa objavia problémy, skryjú sa, zmiznú bez stopy a objavia sa až potom, čo ostatní problémy vyriešia. Čo je to za ničomníka? Keď je pre nich niečo výhodné, prevezmú iniciatívu a prihlásia sa, sú proaktívnejší ako ktokoľvek iný. Keď sú však v stávke ich osobné záujmy, ustúpia a začnú byť negatívni. Stratia všetky príjemne znejúce slová, svoj postoj a názory. Boh nemá rád tento typ ľudí. Má radšej niekoho, kto sa v očiach ostatných javí ako hlúpy, než niekoho, kto je takýto ľstivý.

XII. Diskutovanie o politike

Skončili sme duchovné spoločenstvo o jedenástich bodoch, ktoré obsahuje dvanásť zodpovednosť vodcov a pracovníkov. K týmto jedenástim bodom pridáme ešte jeden. Hoci sa v cirkevnom živote bežne nevyskytuje, je potrebné ho tu spomenúť, a stane sa tak dvanástym bodom – diskutovanie o politike. Je v cirkevnom živote diskutovanie o politických témach vhodné? (Nie.) Cirkevný život je určený na čítanie Božieho slova, uctievanie Boha, zdieľanie svojho chápania Boha a skúsenostného poznania Božích slov. V takom čase však niektorí ľudia obsérne hovoria o politike, napríklad o politickej situácii, politických osobnostiach, politickej scéne, politických názoroch a politických postojoch. Je to vhodné? Pri diskusii na tému, že Boh má zvrchovanosť nad všetkým a nad ľudstvom, niektorí ľudia mechanicky uplatňujú myšlienku, že aj politické osobnosti sú v Božích rukách. Hovoria, že niektoré politické osobnosti tiež veria v Boha a nasledujú Ho, dokonca si píšú duchovné poznámky a podobne. Nemáte to ostatných? Sú dokonca aj takí, ktorí hovoria: „My kresťania by sme mali podporovať tohto politika, pretože je nielen veriaci, ale zároveň chráni záujmy nás veriacich. Je s nami zajedno a mali by sme ho podporovať a voliť.“ V cirkevnom živote dokonca vo veľkej miere túto politickú osobnosť propagujú. Je to vhodné? Zúčastňujú sa kresťania na politike? (Nie.) Čo môžeš urobiť, aby si sa tomu vyhol? Po prvé, bez ohľadu na to, ktorú stranu podporuješ alebo aké máš politické názory, nevášaj ich do cirkevného života na diskusiu. Samozrejme, ešte dôležitejšie je, aby sa v cirkevnom živote neobjavovali debaty medzi ľuďmi s odlišnými politickými názormi. Napríklad, ak máte ty a niekto iný odlišné názory a podporujete

rôzne politické osobnosti, možno si o tom budete chcieť pohovoriť, keď sa stretnete. To je prípustné, ale absolútne to nesmiete robiť na zhromaždeniach. Vy dvaja si môžete posilať súkromné správy, môžete sa stretnúť a porozprávať, alebo sa dokonca hádať, až očerveniete v tvári. Nikto vám do toho nebude zasahovať. Je to právo občana v demokratickom systéme. Ale počas cirkevného života nie si len občanom krajiny; dôležitejšie je, že si členom Cirkvi Všemohúceho Boha. To je tvoja identita v tomto prostredí. Nevnášaj do cirkvi politické témy ani témy týkajúce sa politických osobností. To, o čom diskutuješ, predstavuje len tvoj osobný postoj a názory, nie postoj cirkvi. Cirkev sa nezaujíma o politiku ani o žiadne politické systémy, osobnosti, vodcov či skupiny, pretože tieto záležitosti sa netýkajú pravdy a nesúvisia s vierou v Boha. Žiadne témy týkajúce sa politiky by sa nemali vnášať do cirkevného života. Niektorí hovoria: „Je teda v poriadku, aby sa všetci stretli a diskutovali o tom mimo cirkevného života?“ Radšej nie. Ak sa chceš zapojiť do diskusie medzi nevercami s odlišnými politickými názormi, je to na tebe; je to tvoja sloboda a Boží dom do toho nebude zasahovať. Ale keď sa stretnú členovia cirkvi, alebo počas formálnych zhromaždení, nepredkladaj tieto politické názory alebo argumenty ako hlavné témy a nepredstieraj, že tvoje politické názory majú niečo spoločné s Božími slovami, pravdou alebo Božou zvrchovanosťou. Tvoje politické názory s pravdou vôbec nesúvisia, nie je medzi nimi ani najmenšie spojenie, tak sa netvár, že je to inak!

Niektorí ľudia chcú hovoriť o politike, ale doma nemajú s kým, takže sa k tomu nedostanú. Keď vidia, že bratia a sestry sú všetci dospelí, veria, že našli priestor na diskusiu o politike a ventilovanie svojich politických názorov. Sú nadšení, že našli dobrú príležitosť, a chcú hovoriť o politických názoroch, aktuálnych udalostiach a medzinárodnej situácii. Diskusiu začínajú slovami: „Toto všetko je pod Božou zvrchovanosťou. Aj politika ľudstva a títo politici sú pod Božou zvrchovanosťou. Sú ustanovení Bohom.“ Po tomto úvode začnú obširne diskutovať o politike a aktuálnych udalostiach a na záver dodajú: „Politika sa nemôže vyhnúť Božej zvrchovanosti; vo všetkom sú Božie dobré úmysly.“ Ak ľudia týmto záležitostiam nerozumejú, nemali by o nich nedbalo hovoriť. Hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde znamená hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde. Nediskutujte o politike ani o politických osobnostiach. Diskutovanie o politike nie je duchovným spoločenstvom

o pravde, je to zavádzanie ľudí. Ak chceš hovoriť o politike, nájdi si skupinu ľudí, ktorí majú radi politiku, a choď sa s nimi porozprávať. Tam sa môžeš vyrozprávať do sýtosti. Čo sleduješ tým, že v cirkvi neustále otváraš tieto témy? Snažíš sa úmyselne priviesť ľudí k tomu, aby ťa obdivovali a zvolili si ťa za vodcu? To sú postranné úmysly! Ľudia, ktorí radi hovoria o politike, sa nevenujú svojim riadnym úlohám a určite sa neusilujú o pravdu. Na cirkevných zhromaždeniach nikdy nediskutujte o politických témach. Niektorí ľudia hovoria: „Ak nemôžeme hovoriť o demokratických voľbách, politických systémoch a politických opatreniach slobodných krajín, čo potom politika a škandály vysokých predstaviteľov v krajine veľkého červeného draka, napríklad koľko zlata si vzal skorumpovaný úradník a koľko mileniiek si vydržiava? Môžeme diskutovať o týchto veciach?“ Nehnusia sa ti tieto témy? Prečo sa tak veľmi zaujímaš o tieto nechutnosti? Prečo mám pocit, že zaujímať sa o tieto veci a čítať o nich je nechutné? Niektorí ľudia sa o tieto veci mimoriadne zaujímajú a vôbec sa im nehusia. Sú ochotní čítať o týchto veciach na internete a robia to v každej voľnej chvíli. Ich srdce je vtedy spokojné, cíti istotu a naplnenie. Prečo sa necítia takto naplnení pri čítaní Božieho slova? Nie je to trochu podlé? Nie je to zanedbávanie riadnych úloh? V takýchto skvelých časoch by ti zlepšila náladu aj prechádzka po dvore, nadýchnutie sa čerstvého vzduchu či krásny výhľad. Ale niektorí to odmietajú robiť; namiesto toho, vždy, keď majú voľnú chvíľku, zízajú do počítača, hľadajú správy, zbierajú klebety – ktorý skorumpovaný úradník si vydržiaval koľko mileniiek a prišlo sa na to, koľko majetku zhabali ktorému skorumpovanému úradníkovi z domu, ktorý vysokopostavený predstaviteľ veľkého červeného draka koho zosadil alebo kto koho zavraždil. Takýmito vecami sa zvyčajne zaoberajú. Keď si zhromaždia tieto informácie, majú pocit, že sú plní vedomostí, ktoré potom na zhromaždeniach na každého chrlia. Nie je to šírenie jedu? Nie je úplne normálne, že zlí diabli páchajú zlé skutky? Niektorí ľudia hovoria: „Je normálne, že páchajú zlé skutky, ale niektoré hrozné veci si ani nedokážeš predstaviť.“ Načo si ich predstavovať? Dostal si mozog na to, aby si si predstavoval, aké podlé veci robia? Nie je to zanedbávanie tvojich riadnych úloh? Myslíš si, že keď vieš o nejakej nepredstaviteľnej podlosti, si niečo viac? Čo tým môžeš získať? Nezvýši ti to len pocit znechutenia? Ľudia, ktorí zanedbávajú svoje riadne úlohy, sa vždy

zaujímajú o oplzlé, podlé záležitosti politickej scény. Nie sú snád' obmedzení? Prečo sa stále starať o ich záležitosti namiesto toho, aby si žil svoj vlastný život? Nie je to hlúposť? Nemáš nič lepšie na práci? Niektorí ľudia hovoria: „Veriacich prenasleduje veľký červený drak. Musia veľkého červeného draka nenávidieť. Veriaci sa určite zaujímajú o škandály, korupciu, zneužívanie a promiskuitu vysokých predstaviteľov veľkého červeného draka, ako aj o ich pochybné skutky. Nemali by veriaci tliekať od radosti, keď sa tieto škandály odhalia?“ Veríš v Boha a nasleduješ Ho, aby si získal tieto veci? Hovoriť o politických záležitostiach v cirkvi, najmä o odhalených škandáloch vysokých predstaviteľov veľkého červeného draka, je najnechutnejšie. Absolútne o tom nesmieš diskutovať! A nehovor o tom ani Mne; Mne sa to hnusí! Hovorím ti, nehovor o tom, ani o tom nečítaj, inak skôr či neskôr príde deň, keď oľutuješ, že si to čítal. Keď to budeš ľutovať, budeš vedieť, aký je to pocit; nechutnosť týchto vecí nemá konca. Príliš veľa počúvania a čítania o týchto veciach neprináša žiadny úžitok. Prečo hovorím, že to neprináša žiadny úžitok? Pretože keď si zaplavíš myseľ týmito nechutnými záležitosťami, nezostane ti žiadna túžba počúvať Božie slová. Hoci sa tieto témy týkajú politiky, tieto záležitosti sú ešte nechutnejšie. Ak chceš o týchto veciach hovoriť, choď sa porozprávať do sýtosti s nejakými nevercami, povedz im, čo len chceš, ale za žiadnych okolností o tom nehovor v cirkevnom živote alebo medzi bratmi a sestrami. Niektorí ľudia hovoria: „Rozprávanie o špinavých a podlých skutkoch vysokých predstaviteľov veľkého červeného draka pomáha bratom a sestrám rásť v schopnosti rozlišovať a umožňuje im ventilovať si hnev.“ Načo je dobré ventilovanie? Je ventilovanie svedectvom? Je to tvoj záväzok alebo povinnosť? Hovoriť o týchto veciach je zbytočné, nemá to vôbec žiadnu hodnotu. Bez ohľadu na to, koľko podlých skutkov veľkého červeného draka odhalíš, Boh si to nebude pamätať. Naopak, ak hovoríš o tom, ako si v krajine veľkého červeného draka zažil jeho prenasledovanie a oslobodil si sa od jeho zastrašovania a hrozieb a prekonal ich, ako si sa v takomto prostredí spoliehal na Boha a pevne si vytrval vo svojom svedectve, Boh to prijíma. Ale rozprávanie o politike nemá so životom-vstupom nič spoločné a Boh to neprijíma. Niektorí ľudia hovoria: „Odhaľujem korupciu úradníkov veľkého červeného draka, ako mŕňajú desiatky tisíc jüanov na jedno jedlo alebo koľko mŕňajú na luxusné hotely; je to v poriadku?“ Čo to má s tebou

spoločné? Nie sú tento svet a spoločnosť jednoducho také? Koho sa zastávaš? Toto nie je svedectvo o Bohu, ani odhaľovanie substancie veľkého červeného draka, ani prejav vzdorovania veľkému červenému drakovi. Nemýľ ľudí a nebuď pokrytecký; nič z toho nie je praktizovanie pravdy. Podvody skorumpovaných úradníkov a politikov sa nás netýkajú, ani ich nemusíme odhaľovať. Nezaoberaj sa týmito záležitosťami. Tieto veci v satanovom režime existovali po celé dejiny a ich konanie nemá absolútne nič spoločné s našim zažívaním Božieho diela alebo podávaním svedectva o Bohu. Takže za žiadnych okolností nemiešaj tieto otázky do témy „vzdorovania veľkému červenému drakovi a jeho odhaľovania za účelom podávania svedectva o Bohu“. Nevnášaj tieto podivné, nechutné a podlé záležitosti do cirkevného života alebo medzi bratov a sestry na diskusiu. Ak chceš naozaj diskutovať o politike, rob tak s nevercami. Akokoľvek o tom diskutuješ súkromne s tými, ktorí majú takéto záľuby a záujmy, je to v poriadku. Je to tvoja osobná záľuba a záujem; je to tvoja sloboda a právo, a nikto do toho nezasahuje. Ale počas zhromaždení a pred bratmi a sestrami o týchto záležitostiach nediskutuj. Aj keď je niekto ochotný počúvať, nehovor o nich, pretože to ovplyvňuje cirkevný život a chápanie pravdy Božieho vyvoleného ľudu.

Bez ohľadu na to, či ide o politiku alebo škandály zo súkromného života politikov, nevnašaj tieto témy na diskusiu do cirkevného života. Čo by mali bratia a sestry urobiť, ak sa niekto nezaujíma o obsah zhromaždení v cirkevnom živote, ale vždy rád diskutuje o týchto záležitostiach a na každom zhromaždení o nich hovorí? Mali by takých ľudí obmedziť a povedať im: „Toto je čas zhromaždenia, nerozprávaj tu o tomto odpade. Ak o tom chceš hovoriť, choď domov a hovor si tam!“ Čo ak sa nedajú obmedziť a stále o nich hovoria? Vyhod'ť ich a povedzte im, aby sa vrátili, keď prestanú. Existuje aj ďalší, ešte účinnejší spôsob: Hneď ako otvoria ústa, aby hovorili o politike, bratia a sestry vstanú a odídu do inej miestnosti a nechajú ich hovoriť samých. Skrátka, ľudia, ktorí radi hovoria o politike, určite existujú. Takíto ľudia zanedbávajú riadne úlohy, neusilujú sa o pravdu, neuvažujú o tom, ako dobre konať svoje povinnosti, neuvažujú o ťažkostiach v práci cirkvi alebo tých, ktorým čelia bratia a sestry. Neuvažujú o tom, aké vlastné skutočné problémy potrebujú vyriešiť – o týchto riadnych záležitostiach neuvažujú. Namiesto toho uvažujú len o podlých, nečestných záležitostiach a sú nimi obzvlášť fascinovaní.

Najmä teraz, keď sú informácie rozšírené a dostupné zo všetkých možných kanálov – umožňuje to týmto ľuďom uspokojiť ich záľuby a záujmy. Nezasahujeme síce do ich záľub a záujmov, ale podľa predpisov Božieho domu sa diskutovanie o politických témach na zhromaždeniach zaraďuje pod problém narušania a vyrušovania práce cirkvi. Preto sú tieto témy počas cirkevného života a na stretnutiach bratov a sestier prísne zakázané. Niektorí ľudia hovoria: „Tieto témy sú zakázané, ale čo naše rôzne politické názory, ktorú stranu podporujeme alebo nepodporujeme, koho volíme alebo nevolíme – zasahuje do toho cirkev?“ Povedzme si to jasne: voľ, koho chceš, podporuj, koho chceš – cirkev do týchto záležitostí nezasahuje, je to tvoja sloboda. Nie je už toto nezasahovanie dosť zhovievavé? Plne si užívaš svoje povinnosti a ľudské práva ako občan; nie je to dostatočný rešpekt? Je to dostatočne dobré; a ty ešte chceš rozprávať slobodne a do sýtosti v cirkvi? To je proti pravidlám. Ak stretnete takýchto ľudí, nájdite spôsob, ako ich obmedziť. Najprv s nimi jasne hovorte v duchovnom spoločenstve a povedzte: „Si vo viere nový? Je to tvoje prvé zhromaždenie a nepoznáš pravidlá Božieho domu? Potom ti musím povedať: Toto je miesto na zhromaždenie a tento čas je venovaný zhromaždeniu. Nech máš akékoľvek politické názory alebo myšlienky, absolútne ich nesmieš šíriť v cirkvi a nediskutuj o nich na zhromaždeniach. Nechceme to počuť, ani nie sme povinní počúvať ťa, keď o týchto veciach hovoríš. Zvolil si si zlé miesto. Po zhromaždení, keď toto miesto opustíš, môžeš hovoriť, čo len chceš; nikto do toho nezasahuje. Je to tvoja sloboda.“ Ak to pochopia a zapamätajú si, čo ste povedali, a nabudúce o tom nebudú hovoriť, je to v poriadku a ukázali, že majú nejaký rozum. Ale ak po duchovnom spoločenstve budú takto hovoriť naďalej a na každom zhromaždení budú vždy zdieľať politické názory, treba ich v hovorení obmedziť? (Áno.) Či už sú do politiky zapojení alebo nie, pokiaľ niekto hovorí o politických témach, treba to zaradiť spolu s vytváraním skupiniek, súperením o postavenie, ventilovaním negativity a podobným správaním medzi osoby, udalosti a veci, ktoré narušajú a vyrušujú prácu Božieho domu. K takýmto ľuďom nemožno prejavovať žiadnu zdvorilosť; treba ich zastaviť a obmedziť. Samozrejme, ľudia, ktorí hovoria o politike, nie sú nevyhnutne zlí ani dobrí; možno ich tieto záležitosti a témy jednoducho bavia. Ale môžeme si byť istí, že sa naozaj neusilujú o pravdu. Skrátka, o princípe zaobchádzania

s týmito ľuďmi sa už v duchovnom spoločenstve jasne hovorilo: povedzte im predpisy Božieho domu. Ak po jasnom vysvetlení naďalej o politických témach hovoria a nedbajú na varovania, potom ich izolujte. Môžu pokračovať v cirkevnom živote až keď budú činiť pokánie. Ak nikdy nečinia pokánie, nenechajte ich chodiť na zhromaždenia. Riešenie tejto záležitosti by malo byť takéto jednoduché. Nerobte z jednoduchej veci zložitú, nikomu to neprospeje.

24. júla 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (20)

Dvanásty bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich (ôsma časť)

Na poslednom stretnutí sme ukončili duchovné spoločenstvo o dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Zamysleli ste sa nad sebou v porovnaní s obsahom tohto duchovného spoločenstva? Uvažovali ste o ňom? Po vypočutí Môjho duchovného spoločenstva dokážu tí, ktorí milujú pravdu, a tí, ktorí majú zmysel pre spravodlivosť a určitú ľudskosť, praktizovať niektoré pravdy, keď im porozumejú. Po prvé, dokážu pravdy, ktorým rozumejú, vzťahovať na svoju situáciu, skúmať sami seba na základe pravdy, identifikovať svoje problémy, a potom využiť niektoré záležitosti a prostredia v reálnom živote aj pri konaní povinností na vyriešenie týchto problémov. Postupne, pokiaľ ide o pravdy, ktorým rozumejú, pochopia princípy, ktoré by ľudia mali praktizovať a ktorých by sa mali držať. Na jednej strane získavajú hlbšie pochopenie a poznanie seba samých a na druhej strane praktickejšie a presnejšie chápu, čo pravda skutočne hovorí a obsahuje. Avšak tí, ktorí pravdu nemilujú, ale nenávidia, nedosiahnu žiadne uvedomenie a nenastala v nich žiadna zmena, bez ohľadu na to, koľko pravdy počujú. Nijako sa nemení ich stav, postoj pri konaní povinností, ciele, o ktoré sa usilujú, životný štýl a princípy počínania si. Naďalej konajú, ako chcú, a žijú, ako sa im páči. Tieto pravdy na nich nemajú žiadny účinok, ani ich nedokážu prinútiť, aby uvažovali o sebe a spoznali sa až do bodu, keď sa znenávidia. Ak nedokážu dospieť do bodu, keď sa znenávidia, rozhodne nemôžu dosiahnuť skutočné pokánie. Bez skutočného pokánia niet skutočného vstupu; bez skutočného vstupu rozhodne niet zmeny povahy. Preto mnohí ľudia, ktorí veria v Boha dlhé roky, nedosiahnu o sebe žiadne porozumenie, neprejavujú žiadnu zmenu a ich viera v Boha sa nijako nezvyšuje, hoci chodia na zhromaždenia,

konajú povinnosti, dlhé roky počúvajú kázne a často sa stýkajú s bratmi a sestrami. Nasledujú Boha so svojimi počiatocnými predstavami a fantáziami, s úmyslom a túžbou získať požehnanie. Bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, ich názory na vieru v Boha, pohľad na veci, metódy úsilia a ciele, o ktoré sa usilujú, ani postoje pri konaní povinností sa vôbec nezmenili. Ich aktuálne odhalenia a prejavy, ktoré žijú, sú výsledkom toho, že sa neusilujú o pravdu. V duchovnom spoločenstve sme hovorili o dvanástich zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, no správanie niektorých vodcov a pracovníkov sa vôbec nezmenilo. Ani ich postoje pri konaní povinností a voči Božím požiadavkám sa vôbec nezmenili. Obsah duchovného spoločenstva mal slúžiť ako pripomenutie, dohľad a povzbudenie pre tých, ktorí sa relatívne usilujú o pravdu, a tých, ktorí majú nejakú ľudskú prirodzenosť a ktorých svedomie umožňuje trochu uvedomenia. Nemal však žiadny účinok na tých, ktorí sú neoblomnejší, prefikanejší a vôbec neprijímajú pravdu. Prečo je to tak? Pretože postoj týchto ľudí k pravde je postojom odolávania a zhnusenía. Bez ohľadu na to, koľko sa v duchovnom spoločenstve hovorí o pravde, ich postoj zostáva rovnaký: „V každom prípade konám svoju povinnosť a nasledujem Boha; úprimne sa vydávam Bohu. Bez ohľadu na to, ako sa správam, pokiaľ vytrvám až do konca, môžem získať požehnanie!“ Obsahuje takýto spôsob myslenia nejaký rozum? Sú úplne nenapraviteľní a bez štipky hanby, však? Nejde snáď o tvrdohlavosť a odmietanie činiť pokánie za žiadnych okolností? (Áno.)

Dvanásta zodpovednosť vodcov a pracovníkov je: „Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.“ Predtým sme naše duchovné spoločenstvo o tejto zodpovednosti rozdelili na dvanásť bodov. Obsah týchto dvanástich bodov sa zaoberá hlavne tým, ako by vodcovia a pracovníci mali k týmto problémom pristupovať a riešiť ich, keď sa v cirkvi objaví rôzne typy osôb, udalostí a vecí, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia, aby sa dosiahol účinok ochrany diela Božieho domu a normálneho poriadku cirkvi. Takýmto postupom plnia úlohy, ktoré by mali vodcovia a pracovníci zohrávať, a zodpovednosti, ktoré by mali vykonávať.

O každom z bodov v rámci tejto zodpovednosti vodcov a pracovníkov sme podrobne hovorili v duchovnom spoločenstve, v ktorom sme prebrali niektoré konkrétne prejavy a uviedli konkrétne príklady. Čo sa týka princípov, obsah, o ktorom sa v duchovnom spoločenstve hovorilo, je dosť praktický. Hoci uvedené príklady nemusia pokrývať všetko, o podstatných problémoch rôznych osôb, udalostí a vecí sa v duchovnom spoločenstve jasne hovorilo. Najmä vy, ako vodcovia a pracovníci, by ste mali rozumieť tomuto aspektu pravdy, aby ste mohli riešiť rôzne problémy, ktoré v cirkvi vznikajú. Po prvé, musíte nájsť v obsahu duchovného spoločenstva slová, ktoré rozoberajú podstatu problémov, a priradiť ich k problémom. Pochopenie podstaty problémov uľahčuje nájsť zodpovedajúce riešenia a vyriešiť problémy podľa právd-princípov. Je kľúčové pochopiť podstatu problému predtým, ako ho začneme riešiť. Keď pochopíš podstatu problému, mal by si tiež pochopiť a osvojiť si princípy na jeho riešenie. Oba aspekty sú nevyhnutné: jedným je podstata problému a druhým sú princípy na riešenie takýchto problémov. V tomto by mali mať vodcovia a pracovníci jasno. Len pochopením týchto dvoch princípov môžeš presne vyriešiť všetky problémy a správne zaobchádzať s osobami, udalosťami a vecami v rámci rôznych záležitostí, namiesto uplatňovania predpisov a zveličovania problémov. V súčasnosti, keď niektorí vodcovia a pracovníci riešia určité problémy, čiastočne len dodržujú predpisy a čiastočne nedokážu pochopiť podstatu problémov. Ľahko tak krivdia ľudom a dopúšťajú sa odchýlok. Vyžaduje si to jasné pochopenie detailov, špecifik a kontextu problémov. Okrem toho je dôležité posúdiť konzistentné správanie človeka, aby sa zistilo, do akej kategórie patrí. Len zvládnutím týchto aspektov možno problémy riešiť v súlade s princípmi. Niektorí vodcovia a pracovníci pri svojej práci len uplatňujú predpisy na problémy a zveličujú ich. Nedokážu pritom preniknúť do skutočnej podstaty zúčastnených ľudí. Nevedia, či ide o dobrých alebo zlých ľudí, či ide u nich o zvyk, alebo len o občasný priestupok. Nedokážu tieto aspekty rozlíšiť, a tak sa veľmi ľahko môžu dopustiť chýb. V takýchto prípadoch sa môže cirkev účinne vyhnúť niektorým chybám, ak môže hlasovať. Podľa odchýlok a chýb v práci vodcov a pracovníkov je možné najjasnejšie odhaliť, či majú schopnosť rozlišovať a či riešia záležitosti podľa princípov. Odhaľuje to tiež, či vodcovia a pracovníci vlastnia pravdu-realitu. Ak vodca alebo pracovník, ktorý verí v Boha mnoho rokov, nedokáže tieto

reálne problémy riešiť, ide o dostatočný dôkaz, že nie je človekom, ktorý sa usiluje o pravdu.

Po pochopení zodpovedností, ktoré by mali vodcovia a pracovníci vykonávať, princípov, ktoré by mali dodržiavať, a rozsahu ich práce, by sme sa mali vrátiť k téme aktuálnej etapy duchovného spoločenstva: odhaľovanie falošných vodcov. To je hlavná téma. Pokiaľ ide o dvanásť zodpovednosť vodcov a pracovníkov, budeme dnes v duchovnom spoločenstve hovoriť na tému oblastí, v ktorých falošní vodcovia zanedbávajú svoju zodpovednosť a prejavov toho, že nevykonávajú skutočnú prácu. Najprv si prečítajme obsah dvanásť zodpovedností. (Dvanásť bod: Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narušajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.) Dvanásť zodpovednosť jasne spomína tri aspekty práce, ktorým by mali vodcovia a pracovníci rozumieť. Ako to súvisí s odhaľovaním falošných vodcov? (Najprv musíme pochopiť týchto niekoľko zodpovedností vodcov a pracovníkov v rámci tejto práce. Potom budeme porovnávať, aby sme videli, či falošní vodcovia splnili tieto zodpovednosti a aké sú ich prejavy. Hodnotenie podľa tohto štandardu je relatívne presné.) Presne tak. Rozlišovanie, či je niekto falošný vodca alebo nie, sa nerobí tak, že sa mu na vlastné oči pozeráte do tváre, aby ste videli, či má dobré alebo zlé črty. Nepozeráte sa na to, koľko navonok zdanlivo trpel alebo koľko sa nabeľhal. Skôr sa musíte pozrieť na to, či plní zodpovednosti vodcov a pracovníkov a či dokáže riešiť reálne problémy pomocou pravdy. Toto je jediný presný štandard, podľa ktorého treba hodnotiť. V tom spočíva princíp rozoberania, rozlišovania a určovania, či je niekto falošný vodca. Len takýmto spôsobom môže byť hodnotenie spravodlivé, v súlade s princípmi, v súlade s pravdou a férové voči každému. Ak niekoho charakterizujeme ako falošného vodcu alebo falošného pracovníka, musí to vychádzať z dostatočných faktov. Nesmie to vychádzať z jedného či dvoch incidentov alebo priestupkov a už vôbec sa ako základ nemôže použiť dočasné odhalenie skazenosti. Jediné presné štandardy na charakterizovanie človeka sú, či dokáže konať skutočnú prácu a riešiť problémy prostredníctvom pravdy, či je správnu osobou, či miluje pravdu a dokáže sa podriaďovať Bohu a či je v ňom

dielo a osvietenie Ducha Svätého. Len na základe týchto faktorov môže byť niekto správne charakterizovaný ako falošný vodca alebo falošný pracovník. Tieto faktory sú štandardmi a princípmi na hodnotenie a určovanie toho, či je niekto falošný vodca alebo falošný pracovník.

Tri úlohy, ktoré by mali vodcovia a pracovníci vykonávať v rámci dvanástej zodpovednosti

I. Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia

Dvanásta zodpovednosť vodcov a pracovníkov zahŕňa tri úlohy, alebo tri kroky. Dodržiavaním týchto troch krokov na dokončenie práce sa dodržiavajú jej princípy a plnia sa zodpovednosti. O aké tri úlohy ide? (Po prvé, pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi. Po druhé, zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu. Po tretie, hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.) To sú tri úlohy, ktoré sa v rámci dvanástej zodpovednosti vyžadujú od vodcov a pracovníkov. Na začiatok je prvou požiadavkou na vodcov a pracovníkov pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a cirkevný život. Ide o pohotovú a presnú identifikáciu, nie ľahostajnú a necitlivú reakciu, ani slepé a nerozvážne charakterizovanie – neopatrné charakterizovanie je neprijateľné. Niektorí vodcovia a pracovníci kvôli svojej slabej kvalite a popletenosti nerozvážne orezávajú a poučujú ľudí kvôli triviálnostiam, charakterizujú svojvoľne a slepo definujú veci bez dodržiavania princípov. Pracovanie takýmto spôsobom porušuje pravdy-princípy. Preto vodcovia a pracovníci v Božom dome musia prinajmenšom dokázať rozlišovať rôzne osoby, udalosti a veci. Len so schopnosťou rozlišovať dokážu pohotovo a presne identifikovať rôzne problémy, ktoré v cirkvi vznikajú. Aká je prvá požiadavka na dosiahnutie schopnosti rozlišovať rôzne osoby, udalosti a veci? Po prvé, je nevyhnutné rozumieť Božím požiadavkám na rôzne typy ľudí a spôsobu, akým Boh definuje rôzne osoby a rozličné stavy, ktoré sa u nich vyvíjajú. Okrem toho je dôležité rozobrať, ako rôzne negatívne stavy vznikajú a aké majú korene. Ďalej je potrebné rozumieť vplyvu rôznych osôb,

udalostí a vecí na Božie dielo a normálny poriadok cirkvi. Čo je základom pre splnenie týchto podmienok? Akú prácu by mali vodcovia a pracovníci vykonávať predovšetkým? Je prijateľné, ak sú vodcovia a pracovníci vždy povýšeneckí, správajú sa ako byrokrati a nestretávajú sa s bratmi a sestrami, nemajú prehľad o ich rôznych stavoch, nemajú blízky kontakt s rôznymi typmi ľudí a chýba im podrobné pozorovanie a hĺbkové porozumenie? Rozhodne to nie je prijateľné. Niektorí vodcovia a pracovníci sa často skrývajú vo svojich izbách a vyhovárajú sa na duchovnú pobožnosť a písanie článkov so skúsenostným svedectvom, aby mohli ignorovať prácu cirkvi a nemať o nej prehľad. Navonok sa zdá, že sa skrývajú vo svojich izbách a pracujú na cirkevných záležitostiach, ale v skutočnosti sa izolujú od práce cirkvi a od Božieho vyvoleného ľudu. Môže tento spôsob práce vyriešiť problémy, ktoré existujú v rôznych oblastiach cirkevnej práce? Môže pomôcť Božiemu vyvolenému ľudu dobre konať ich povinnosti? Zažívajú Božie dielo, keď sa skrývajú vo svojich izbách, aby písali články so svedectvom? Preto je tento prístup nevhodný. Podľa dvanástej zodpovednosti je prvou úlohou vodcov a pracovníkov pohotovo identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narušujú a vyrušujú prácu cirkvi, na základe Božích slov a právd-princípov. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Majú sa vodcovia a pracovníci hlboko zapájať do cirkevného života len preto, aby mohli pohotovo a presne identifikovať osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú vyrušenia a narušenia?“ Je toto chápanie správne? (Nie.) Takéto chápanie je skreslené. Vodcovia a pracovníci musia mať správny postoj a prístup k svojej práci a musia tiež ísť hlboko až do základných štruktúr. Len tak môžu pohotovo a presne problémy identifikovať a riešiť. Ak nejdú až k základným štruktúram a nežijú s Božím vyvoleným ľudom, bude veľmi ťažké identifikovať všetky problémy v práci cirkvi. Ak dokážu vyriešiť len niekoľko problémov po tom, ako ľudia podajú hlásenia a hľadajú riešenia, účinok tejto práce bude veľmi obmedzený. Najchýbnejší spôsob práce vodcov a pracovníkov je zatvárať sa a pracovať za zatvorenými dverami, ako starovekí učenci, ktorí sa venujú výlučne štúdiu kníh mudrcov a nevšímajú si vonkajšie záležitosti. Takýto postoj a životný štýl sú pre vodcov a pracovníkov neprijateľné. Zostávaš sám vo svojej izbe, počúvaš kázne, čítaš Božie slová, píšeš si poznámky z duchovnej pobožnosti a píšeš kázne, ale ak získaš nejaké učenia a slová, znamená to, že rozumieš

pravde? Znamená to, že rozumieš skutočným situáciám a pravým stavom ľudí, ktoré odhaľuje pravda? (Nie.) Takže, hoci je život duchovnej pobožnosti v práci vodcov a pracovníkov nevyhnutný, najdôležitejšie je mať správne pracovné metódy a životný štýl.

II. Pohotovo zastaviť a obmedziť zlých ľudí

Druhou požiadavkou na vodcov a pracovníkov, ktorá je načrtnutá v dvanástej zodpovednosti, je, že pri identifikovaní rôznych osôb, udalostí a vecí, ktoré narušujú a vyrušujú prácu cirkvi, musia dokázať pohotovo a presne urobiť úsudky. Musia jasne rozlíšiť povahu rôznych osôb a udalostí, rozumieť, ako ovplyvňujú cirkevný život, či ohrozujú, vyrušujú alebo sabotujú stavy, život-vstup a konanie povinnosti Božieho vyvoleného ľudu a či ovplyvňujú výsledky konania povinnosti ľudí. Vodcovia a pracovníci musia tieto záležitosti pohotovo a presne posúdiť a zhodnotiť. V tom spočíva zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Ak im na to chýba rozum a nemajú správnu kvalitu, nebudú schopní vykonávať prácu cirkvi. Okrem toho musia mať vodcovia a pracovníci bystrú reakciu a schopnosť rozlišovať rôzne osoby, udalosti a veci. Napríklad, keď v cirkvi vzniknú spory a dôjde k rôznym narušeniam a vyrušeniam, nedokážeš identifikovať problém a myslíš si, že je bezvýznamný, čo vedie k tomu, že to ovplyvní mnoho ľudí a nekonajú dobre svoje povinnosti. Nie je taký vodca alebo pracovník otupený a slepý? (Áno.) Toto je u vodcov a pracovníkov problém. Čo by si mal robiť, keď zistíš, že niekto narušuje a vyrušuje prácu cirkvi? Po prvé, musíš určiť vážnosť problému, zhodnotiť a posúdiť podstatu takýchto ľudí, ako aj vplyv a dôsledky takýchto vecí na prácu cirkvi a cirkevný život. Na čom by mal byť založený takýto úsudok? Mal by sa zakladať na Božích slovách a pravde. Niektorí ľudia hovoria: „Ako to môže byť založené na Božích slovách? Podľa mňa sú to len prázdne reči.“ V skutočnosti to nie sú prázdne reči. Prečo to hovorím? Keď sa s takýmito vecami stretneš alebo ich uvidíš či budeš o nich počuť, jednoducho ich musíš porovnať s problémami, ktoré odhaľujú Božie slová. Pozri sa, ako Božie slová odhaľujú a rozoberajú takýchto ľudí a záležitosti, ako charakterizuje tieto problémy On. Napríklad ako odhaľuje falošných vodcov a antikristov alebo skazené povahy rôznych ľudí a tak ďalej. Potom si porovnáš a rozoberieš tieto záležitosti podľa týchto slov a prostredníctvom duchovného spoločenstva s bratmi a sestrami, ako

aj vlastných pozorovaní môžeš nakoniec presne posúdiť a charakterizovať osoby, udalosti a veci, ktoré vidíš, a formulovať zodpovedajúce riešenia. Ako by sa malo zaobchádzať s osobami zaradenými medzi rôznych ľudí, ktorí narúšajú a vyrušujú? Nielenže by mali byť odhalení a rozobratí, aby ich ľudia mohli rozpoznať, ale treba ich aj zastaviť a obmedziť. Tých, ktorí zostávajú nenapraviteľní napriek opakovaným napomenutiam, treba vyčistiť. Aké sú metódy a konkrétne prístupy na ich zastavenie a obmedzenie? (Orezať a varovať ich.) Je orezávanie dobrá metóda? (Áno.) Odhaliť ich konanie, poukázať na najzávažnejšie problémy, rozobrať ich podstatu a varovať – nie sú tieto metódy uskutočniteľné? Samozrejme, najdôležitejšie je čítať im Božie slová a tie používať ako základ na presvedčanie a rozoberanie. Ak neprijímajú pravdu a tvrdohlavo odmietajú priznať svoje chyby, potom sú potrebné prísnejšie opatrenia. Najprv ich varuj, a potom použi správne ustanovenia cirkvi na ich obmedzenie. Nedovoľ im bezohľadne páchať zlé skutky a vyrušovať bratov a sestry. Okrem toho by mali byť orezaní a následne pod dohľadom. Tieto metódy sú nevyhnutné, aby sa zabezpečilo dobré vykonávanie práce cirkvi, a aby sa ľudia spasili a viedli na správnu cestu. Týmito metódami sa určite dosiahnu dobré výsledky. Na jednej strane treba použiť pravdu, ktorej ľudia rozumejú. Pomocou nej ich treba presvedčať a odhaľovať, rozoberať ich povahu a podstatu, odhaľovať povahu ich konania a vážne dôsledky, ktoré spôsobili – to je minimum, čo ľudia môžu urobiť. Ďalším krokom je rozobrať a rozpoznať ich na základe Božích slov a podľa toho ich charakterizovať. Samozrejme, bolo by najlepšie, keby si dali poradiť, prijali to a činili pokánie. Čo však urobiť v prípade, ak to neprijmú a naďalej budú vyrušovať prácu cirkvi? Vtedy netreba byť zdvorilý. Boží dom má správne ustanovenia a v tomto bode treba človeka zastaviť a obmedziť podľa správnych ustanovení Božieho domu. Ak ide o nového veriaceho s nízkym duchovným postavením, ktorý nerozumie pravde, možno mu pomôcť s láskou. Môžete v duchovnom spoločenstve hovoriť o pravde, aby ste mu pomohli spoznať samého seba. Tých, ktorí dokážu prijať pravdu a činiť pokánie, nie je potrebné zastavovať, obmedzovať ani orezávať. Ak pravdu neprijímajú, nejde o otázku plytkého základu či nízkeho duchovného postavenia a nepochopenia pravdy; ide o problém s ich ľudskou prirodzenosťou. U takýchto ľudí by sa malo použiť správne riadenie a správny trest na ich zastavenie a obmedzenie.

Tým sa dosiahne konečný účinok udržania práce cirkvi a normálneho poriadku cirkevného života. To umožní, aby cirkevný život prebiehal usporiadaným spôsobom. Nazýva sa to zvrátenie situácie a je to účinok, ktorý by mali vodcovia a pracovníci vo svojej práci dosiahnuť. Len dosiahnutím tohto účinku plnia svoju zodpovednosť. Môže problém vyriešiť, ak vodcovia a pracovníci ignorujú akékoľvek vzniknuté problémy, len povrchne reagujú nejakými slovami a učeniami, prípadne jednoducho pár slovami pokarhajú a orežú tých, ktorí narušujú a vyrušujú prácu cirkvi? Nielenže to problém nevyrieši, ale vedie to aj k väčšiemu chaosu v cirkvi – väčšina ľudí stratí vôľu konať svoje povinnosti a je v rôznej miere vystavená vyrušovaniu, čo ovplyvňuje konanie povinnosti. Splnili takíto vodcovia a pracovníci svoju zodpovednosť? (Nie.) Preukazuje to, že títo vodcovia a pracovníci nie sú na svoju prácu spôsobilí.

III. Odhaľovať zlé skutky zlých ľudí, aby si Boží vyvolený ľud rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa

Tretia požiadavka v dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov spočíva v tom, že keď sa vodcovia a pracovníci zaoberajú narušeniami a vyrušeniami spôsobenými zlými ľuďmi, mali by jesť a piť Božie slovo spolu s Božím vyvoleným ľudom, aby o sebe uvažovali a spoznali sa a naozaj sa obrátili. Mali by byť schopní viesť Boží vyvolený ľud k tomu, aby vstúpil do pravdy-reality, odvrhol svoje skazené povahy a dosiahol, že bude Boha nasledovať, podriadi sa Bohu a bude o Bohu svedčiť. Len takýto druh práce je v súlade s Božími úmyslami. V prvom rade, vodcovia a pracovníci, ktorí pracujú týmto spôsobom, sú schopní riešiť problémy a vybaviť sa pravdou počas práce. Popri tom prostredníctvom duchovného spoločenstva o pravde pri riešení problémov pomáhajú bratom a sestrám pochopiť pravdu, vedieť o sebe uvažovať a spoznať sa, odvrhnúť svoje skazené povahy, dobre konať svoje povinnosti, vedieť ľudí rozlišovať a správať sa k nim, dosiahnuť, že budú nasledovať Boha a podriadia sa Mu, nenechajú sa obmedzovať inými a budú schopní stáť si pevne za svojím svedectvom. To je plnenie si povinností vodcov a pracovníkov; je to princíp, ktorý by mali vodcovia a pracovníci praktizovať pri riešení problémov, keď vykonávajú cirkevnú prácu. Bez ohľadu na to, aké problémy sa v cirkvi vyskytnú, vodcovia a pracovníci by mali v prvom rade

hľadať pravdu, pochopiť Božie úmysly a spoločne hľadať Božie vedenie. Potom by mali hľadať príslušné Božie slová na vyriešenie rôznych existujúcich problémov. V procese riešenia problémov by vodcovia a pracovníci mali viac hovoriť v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami o príslušných Božích slovách a na základe Božích slov pochopiť podstatu týchto problémov. Mali by zaistiť, aby aj Boží vyvolený ľud hovoril v duchovnom spoločenstve o svojom pochopení, ako rozlišovať tieto otázky. Keď je väčšina schopná mať rovnaké porozumenie a dospieť ku konsenzu, problémy sa riešia ľahšie. Pri riešení problémov nerozoberajte stále dookola udalosti, nezaoberajte sa nepodstatnými detailmi a ani neobviňujte osoby, ktoré sa na problémoch podieľali. V prvom rade sa nezameriavajte na nepodstatné problémy; namiesto toho jasne hovorte v duchovnom spoločenstve o pravde, pretože to zjaví povahu problémov. Jedine tento prístup pomáha Božiemu vyvolenému ľudu naučiť sa rozlišovať problémy na základe Božích slov, získať rozlišovanie z osôb, udalostí a vecí, ktoré sa objavujú, a prakticky sa z nich poučiť. Tiež im umožňuje porovnávať slová a učenia, ktorým zvyčajne rozumejú, s reálnym životom, čo im umožňuje skutočne pochopiť pravdu. Nie je to presne to, čo by vodcovia a pracovníci mali robiť? Vedenie Božieho vyvoleného ľudu, aby vstúpil do pravdy-reality spočíva predovšetkým v riešení predstáv a fantázií Božieho vyvoleného ľudu a skazených pováh prostredníctvom pravdy. Tento prístup prináša najlepšie výsledky. Čím viac dokážu vodcovia a pracovníci riešiť problémy s využitím pravdy, tým ľahšie môže Boží vyvolený ľud pravdu pochopiť. Bude tak vedieť, ako praktizovať a uplatňovať Božie slovo v reálnom živote. Ak vodcovia a pracovníci často vedú Boží vyvolený ľud k riešeniu skutočných problémov, dokážu ho priviesť do pravdy-reality a tiež začleniť Božie slovo do jeho každodenného života. Niektorí ľudia hovoria: „Nie je táto požiadavka na vodcov a pracovníkov príliš náročná? Ako môžeme mať toľko porozumenia?“ Možno si ho predtým nemal, ale nemôžeš sa učiť a praktizovať, aby si tento výsledok dosiahol? Presne takým spôsobom Božie dielo cvičí vodcov a pracovníkov a Boží vyvolený ľud, aby vstúpili do pravdy-reality. Ak nevieš ako, môžeš sa učiť a praktizovať. Nech už nastanú akékoľvek problémy, musíš sa naučiť uvažovať o sebe a spoznávať sa na základe Božích slov; tak prebieha proces praktizovania. Keď si to niekoľkokrát precvičíš a dosiahneš výsledky, nájdeš cestu a budeš vedieť, ako praktizovať pravdu. Keď Boh prichádza

konať svoje dielo, takýmto spôsobom vedie ľudí, aby sa naučili vstupovať do pravdy-reality. Vodcovia a pracovníci by sa mali s bratmi a sestrami často rozprávať, spoločne čeliť problémom, spoločne ich riešiť a dobre vykonávať prácu cirkvi. Ako majú cirkevní vodcovia viesť Boží vyvolený ľud? Hlavnou cestou je viesť Boží vyvolený ľud k tomu, aby identifikoval a riešil problémy v reálnom živote, praktizoval a prežíval Božie slovo v reálnom živote, aby bol Boží vyvolený ľud schopný nielen praktizovať pravdu, ale aj rozlišovať negatívne veci a negatívnych ľudí – falošných vodcov, falošných pracovníkov, zlých ľudí, pochybovačov a antikristov. Cieľom rozlišovania rôznych ľudí je riešenie problémov. Iba pri dôkladnom riešení vyrušení spôsobených zlými ľuďmi a antikristmi môže práca cirkvi napredovať hladko a v cirkvi sa môže vykonávať Božia vôľa. Riešenie zlých ľudí zároveň slúži ako varovanie, aby sa človek vyhol chybám alebo konaniu zla, čo mu umožní dosiahnuť, že sa bude báť Boha a vyhýbať sa zlu. Takýmto spôsobom nielen dobre plníš svoju povinnosť a získavaš život-vstup, ale zároveň pochopíš pravdu a vstúpiš do pravdy-reality. Nie je to ako zabiť dve muchy jednou ranou? Keď pochopíš pravdu a dokážeš riešiť problémy, dokazuje to, že máš kvalitu na úlohu vodcu alebo pracovníka, a spĺňaš požiadavky na rozvíjanie v Božom dome. Preto by si mal ísť príkladom a viesť bratov a sestry, aby sa naučili rozlišovať rôzne osoby, udalosti a veci v reálnom živote, aby pochopili pravdu; aby vedeli zaobchádzať so všetkými druhmi ľudí, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi; aby vedeli, ako praktizovať pravdu, zaobchádzať s rôznymi ľuďmi podľa princípov a vedeli v duchovnom spoločenstve hovoriť pri riešení problémov o pravde. V tom spočíva tvoja zodpovednosť. Keď budeš takto praktizovať, vstúpiš do reality Božích slov. Z každej záležitosti, s ktorou sa v reálnom živote stretneš, sa poučíš a získaš schopnosť rozlišovať. Pochopíš Božie úmysly a získaš princípy praktizovania v tom, ako riešiš záležitosti, zaobchádzaš s ľuďmi a konáš svoje povinnosti. Takto budeš schopný praktizovať pravdu. Boh od ľudí vyžaduje dosahovanie takýchto výsledkov. Preto, bez ohľadu na vzniknuté záležitosti, vždy sa musíš poučiť a osvojiť si rozlišovanie; nemôžeš ich nechať vyklíznúť len tak, ani nemôžeš premeškať žiadnu príležitosť poučiť sa a osvojiť si rozlišovanie. Keďže sa niečo skutočne stalo, nesmieme k tomu pristupovať s negatívnym postojom, nesmieme sa sťažovať; naopak, mali by sme tomu čeliť pozitívne. Ako na to? Problém vyriešime hľadaním pravdy.

Všetci ľudia majú skazené povahy a ich ľudská prirodzenosť môže byť buď dobrá alebo zlá, takže vari by sa dalo vyhnúť problémom, keď sa ľudia zhromaždia? Aký by mal byť tvoj postoj vzhľadom na to, že Boh pre teba pripravil toto prostredie a ukázal ti tieto osoby, udalosti a veci, ktoré sa dejú okolo teba? Poďakuj Bohu za to, že ti predkladá tieto rôzne problémy. Dáva ti možnosť praktizovať, učiť sa a vstúpiť do pravdy-reality. Ako vodca alebo pracovník by si mal tiež ďakovať Bohu za to, že ti dal takúto príležitosť. Nech už narazíš na akékoľvek problémy, musíš viesť bratov a sestry, aby sa spolu s tebou učili rozlišovať, brali si ponaučenia a získavali hlbšie pochopenie. Okrem toho ich musíš viesť k tomu, aby spolu s tebou uvažovali a pochopili, aké predstavy a fantázie majú ľudia v súvislosti s daným problémom, aké skreslené názory existujú, aké ponaučenia si z tejto záležitosti vzali, aké mylné predstavy a názory boli vyriešené a aké pravdy nakoniec pochopili. Takto by mal človek zažívať Božie dielo a nevynechať ani jednu záležitosť. Ak už zažívaš Božie dielo niekoľko rokov a vyriešil si mnoho problémov, uvidíš, že všetky Božie slová sú pravda, dokážu úplne očistiť ľudí a spasit' ich od satanovho vplyvu. Keď ľudia pochopia a získajú pravdu, uvidia, že Božie slová sa v plnej miere naplnia a uskutočnia. Keď Boží vyvolený ľud dokáže praktizovať a zažívať Božie slová, potom ich bude schopný začleniť do svojho reálneho života. Bude Božie slovo správne používať na vnímanie ľudí a záležitostí, a merať ľudí a všetko ich konanie Božím slovom. Nebude sa spoliehať na to, čo vidí, alebo na svoje pocity, a už vôbec nie na predstavy a fantázie. Keď si ľudia osvoja tieto ponaučenia, bude pre nich ľahšie žiť podľa Božích slov a budú môcť často žiť v Božej prítomnosti. Takýmto spôsobom sú vodcovia a pracovníci plne na požadovanej úrovni pre svoju prácu a ich zodpovednosti sú splnené. Boží vyvolený ľud môže dosiahnuť tieto prínosy iba vtedy, keď vodcovia a pracovníci dôkladne konajú svoju prácu. Ak v mnohých situáciách, s ktorými sa streneš, nevieš, ako viesť bratov a sestry, aby sa poučili, a nedokážeš rozlišovať rôzne osoby, udalosti a veci, potom si slepý, otupený a hlúpy, popletený človek. V takýchto situáciách budeš nielen zmätený, bezradný, ako ich zvládnuť, a nespôsobilý na túto prácu, ale ovplyvní to aj skúsenosť bratov a sester s týmito osobami, udalosťami a vecami. Ak s vecami zaobchádzaš nesprávne, nevykonáš žiadnu prácu, nepovieš v duchovnom spoločenstve ani slovo o pravde, ako by si mal, a nedokážeš ostatným povedať nič prospešné ani

budujúce, keď sa mnohí ľudia stretnú s týmito narúšajúcimi a vyrušujúcimi osobami, udalosťami a vecami, nielenže neprijmú tieto záležitosti od Boha, nebudú k nim pristupovať pozitívne, aktívne a nepoučia sa z nich, ale zároveň budú rásť ich predstavy a ostražitosť voči Bohu, rovnako ako ich nedôvera a podozrievavosť voči Nemu. Nie je to snáď dôsledok toho, že vodcom a pracovníkom chýba pravda-realita a nedokážu pravdu využívať na riešenie problémov? Nie je to znak toho, že vodcovia a pracovníci nedokážu konať skutočnú prácu? Neurobil si poriadne prácu cirkvi, nedokončil si poverenie, ktoré ti Boh dal, nesplnil si zodpovednosti vodcov a pracovníkov, a nevyviedol si bratov a sestry spod satanovej moci. Stále žijú v skazenej povahe a v satanových pokušeniach. Nezdržiavaš život-vstup Božieho vyvoleného ľudu? Hlboko škodíš ľudom! Ako vodca alebo pracovník by si mal prijať Božie poverenie, viesť bratov a sestry pred Boha, umožniť Božiemu vyvolenému ľudu jesť a piť Božie slová, aby pochopil pravdu a konal svoje povinnosti s princípmi, a tak posilniť jeho vieru v Boha. Nielenže si takto nepraktizoval, ale ani si neobmedzil a nevyriešil vyrušenia spôsobené zlými ľuďmi, čím si poškodil život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Po mnohých rokoch viery v Boha nielenže nedosiahli pokrok a nepochopili pravdu ani nezískali poznanie Boha, ale dokonca si voči Bohu vytvorili mnoho predstáv a nedorozumení, bez akejkolvek skutočnej podriadenosti. Nenarúša a nevyrušuje snáď všetko, čo si urobil, v skutočnosti Božie dielo? Nielenže si nepriviedol Boží vyvolený ľud do pravdy-reality ani si ho neochránil, ale namiesto toho si dovolil, aby ho vyrušovali zlí ľudia a aby ho zavádzali a ovládali antikristi. Neurobil si snáď veci, ktoré ublížili tvojim vlastným a potešili tvojich nepriateľov? Nepomáhaš zlu a nepodporuješ ho? Pracoval si tak dlho, no nielenže si nedosiahol pozitívne výsledky, ale dokonca si zväčšil vzdialenosť medzi bratmi a sestrami a Bohom. Spôsobil si, že Boží vyvolený ľud veril v Boha roky bez toho, aby pochopil pravdu alebo vedel, ako rozlíšiť narušenia a vyrušenia zlých ľudí. Vážne si tak ovplyvnil ich život-vstup. O aký problém tu ide? Nie je to páchanie veľkého zla? Nech už vodcovia a pracovníci konajú akúkoľvek prácu, pokiaľ nedokážu konať podľa Božích požiadaviek, zaobchádzať s vecami a riešiť problémy podľa právd-princípov, ich vplyv sa rozšíri mimo nich samých či niekoľkých ľudí v okolí. Ovplyvní to prácu cirkvi, život-vstup celého Božieho vyvoleného ľudu v cirkvi, výsledky konania povinností Božieho

vyvoleného ľudu, výsledky šírenia evanjelia o kráľovstve a dokonca aj to, či Boží vyvolený ľud môže byť spasený a privedený do Božieho kráľovstva – toto všetko by to mohlo ovplyvniť. Niektorí ľudia veria v Boha, ale nasledujú falošných vodcov a antikristov, čo vedie k ich záhube. Je to presne ako s ľuďmi v náboženských kruhoch, ktorých zavádzajú a ovládajú pastori a starší, v dôsledku čoho nedokážu privítať Boha pri Jeho návrate a namiesto toho upadnú do pohromy. To všetko je preukázateľná pravda. Preto je pre život-vstup Božieho vyvoleného ľudu schopnosť rozlišovať falošných vodcov a antikristov mimoriadne prospešná!

Dvanásť zodpovednosť vyžaduje od vodcov a pracovníkov, aby vykonávali tri najdôležitejšie úlohy: Po prvé, musia identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Po druhé, musia rozlíšiť a charakterizovať zlých ľudí, a potom ich pohotovo zastaviť a obmedziť; to je druhý krok. Po tretie, zatiaľ čo zastavujú a obmedzujú zlých ľudí a snažia sa situáciu napraviť, musia s bratmi a sestrami často hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, aby odhalili zlé skutky zlých ľudí, pozorne sledovať reakcie a pochopenie bratov a sestier v tejto veci a pohotovo naprávať akékoľvek ich nesprávne názory. Samozrejme, ak majú niektorí bratia a sestry, ktorí sa usilujú o pravdu, nejaké pochopenie, treba ich povzbudiť, aby o tom v duchovnom spoločenstve viac hovorili. Okrem toho by vodcovia a pracovníci mali pomáhať aj tým, ktorí sú slabí alebo nízkeho duchovného postavenia, a povzbudzovať ich, aby hovorili viac. Zamýšľaným výsledkom je pomôcť bratom a sestrám získať schopnosť rozlišovať a poučiť sa z udalostí, ktoré sa dejú, ako aj naučiť sa rozlišovať ľudí a záležitosti. Účelom rozlišovania ľudí a záležitostí je umožniť im presne pochopiť rôzne typy ľudí, zaobchádzať s nimi správnymi metódami podľa právd-princípov a zároveň sa sami poučiť. Aké ponaučenia by si mali vziať? Mali by si všímať, aký je Boží postoj k týmto ľuďom, keď On rozoberá a odhaľuje ich stavy – pri poznaní Božieho postoja k týmto ľuďom je jasnejšie, aký by človek mal byť a akou cestou by sa mal uberať, však? (Áno.) Stručne povedané, konečný požadovaný výsledok je, aby Boží vyvolený ľud pochopil pravdu a vstúpil do reality v prostredí reálneho života, aby bol schopný normálne konať svoje povinnosti a podriaďiť sa Božiemu ovládaniu a opatreniam. Vtedy budú vodcovia a pracovníci konať prácu cirkvi v súlade s Božími úmyslami. Súdiac podľa troch krokov

vykonávania tejto práce, je pre vodcov a pracovníkov ťažké robiť túto prácu dobre? (Nie.) Ak sa spoliehaš na ľudskú dobrotu a kvalitu, môže byť trochu namáhavé robiť túto prácu dobre, pretože nedosiahneš výsledok, aký Boh vyžaduje, a nesplníš skutočné zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Môžeš túto prácu robiť dobre, ak sa spoliehaš na skazené ľudské povahy? (Nie.) Presne povedané, spoliehať sa na skazené povahy pri tejto práci znamená konať podľa vlastných predstáv. K čomu to povedie? (Spôsobí to v cirkvi chaos.) To je jeden z dôsledkov: Čím viac pracuješ, tým je všetko chaotickejšie. Čo je chaos? Aké sú konkrétne stavy chaosu? Je to vtedy, keď počas zhromaždení ľudia nemôžu normálne jesť a piť Božie slová ani hovoriť o pravde v duchovnom spoločenstve. Vždy sa nájdu zlí ľudia a pochybovači, ktorí spôsobujú vyrušenia, alebo sa neustále vyskytujú spory, pričom každý sa drží svojich názorov a vytvára frakcie a skupinky. Bratom a sestrám chýba schopnosť rozlišovať a sú bezradní. Tí, ktorí majú duchovné porozumenie a milujú pravdu, sú tiež vyrušovaní a ich život nerastie. V takejto cirkvi majú úplnú moc zlí ľudia a pochybovači a Duch Svätý nepôsobí. V takejto cirkvi, nech sa stane čokoľvek, ľudia hovoria jeden cez druhého, vyjadrujú všetky možné názory a nevyslovujú sa takmer žiadne správne stanoviská. Cirkev sa rýchlo rozdelí na niekoľko frakcií, medzi ľuďmi nie je jednota a niet ani stopy po pôsobení alebo vedení Ducha Svätého. Ľudia sa navzájom strážia a podozrievajú. Dve alebo tri skupiny súperia o moc a zisk; každý si hľadá vlastných podporovateľov, útočí na odporcov a vylučuje ich. Môžu sa tu páchať rozmanité zlé skutky. Takto vyzerá chaos. Čo spôsobuje túto situáciu? Nie je to preto, že vodcovia a pracovníci nedokážu konať svoju prácu? (Áno.) Takéto dôsledky vznikajú vtedy, ak vodcovia a pracovníci pracujú podľa vlastných predstáv. Čo znamená pracovať podľa vlastných predstáv? Znamená to nerozumieť pravde, nemať princípy a konať naslepo na základe skazených pováh a ľudských predstáv a fantázií, čo vedie k ešte chaotickejšiemu stavu v cirkvi. Niektorí by mohli povedať: „Ako to, že v cirkvi sú zlí ľudia, ktorí spôsobujú vyrušenia? Netuším, kto má pravdu a kto sa mýli, ani na ktorú stranu sa mám postaviť.“ Iní by mohli povedať: „Cirkev je rozdelená na niekoľko frakcií. Ako máme žiť cirkevný život? Každé zhromaždenie je bezvýsledné a je to strata času. Ak budeme takto veriť ďalej, nedospejeme k žiadnym výsledkom.“ Keď začne byť cirkev taká chaotická, že Boží vyvolení

Ľud nedokáže žiť cirkevný život, Boh ju úplne zavrhnne. To jasne ukazuje, že pokiaľ majú moc zlí ľudia a pochybovači, zničia cirkev. Cirkev nemôže fungovať, ak nemá za vodcov a pracovníkov dobrých ľudí a tých, ktorí praktizujú pravdu – bez nich nebude možné udržať situáciu pod kontrolou! Ak zlí ľudia a pochybovači nebudú obmedzení, nebude existovať cirkevný život, normálny poriadok cirkvi sa úplne naruší a premení sa na chaos. Taký je výsledok, keď vodcovia a pracovníci nerobia svoju prácu dobre. Ak vodcovia a pracovníci nedokážu prijať pravdu, brať ohľad na Božie úmysly alebo spoliehať sa na Boha, potom nebudú schopní dobre konať cirkevnú prácu. Nebudú schopní vyriešiť žiadne problémy, ktoré v cirkvi vzniknú, ani ťažkosti, ktorým čelí Boží vyvolený ľud. Môžu takíto vodcovia a pracovníci priniesť dobré výsledky, ak majú moc? Môžu cirkvi priniesť len chaos – presne takáto situácia nakoniec vznikne. Táto cirkev sa potom stane pustou, miestom, kde vládne satan; úplne sa zvrhne a zmení svoju podstatu. Boh túto cirkev neuzná a Duch Svätý v nej nebude pôsobiť. Ostáva cirkvou už len podľa mena a mala by byť zrušená.

Rozoberanie prejavov falošných vodcov vo vzťahu k dvanástej zodpovednosti

I. Falošní vodcovia sú slabej kvality a nedokážu identifikovať problémy narušení a vyrušení

Takéto úlohy musia vodcovia a pracovníci vykonávať v rámci dvanástej zodpovednosti. Teraz nebudeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o žiadnych ďalších konkrétnych príkladoch. Témou dnešného duchovného spoločenstva je odhaliť konkrétne prejavy falošných vodcov pri výkone týchto úloh a identifikovať, ktoré správanie odráža podstatu falošných vodcov a osoba sa môže podľa neho charakterizovať ako falošný vodca. To je hlavnou témou dnešného duchovného spoločenstva. Po prvé, požiadavkou na vodcov a pracovníkov v tejto práci je pohotovo identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia v Božom diele a normálnom poriadku cirkvi. Pohotová identifikácia je pre vodcov a pracovníkov požadovaným štandardom. Kedykoľvek sa niečo objaví, akonáhle je tam najmenší náznak niečoho nesprávneho, napríklad znaky, že zlí ľudia začínajú intrigovať, prípadne niekto vykazuje známky, že by mohol spôsobovať problémy,

vodcovia a pracovníci by to mali vycítiť a byť ostražití. Ak sú otupení a hlúpi, bude to problematické, najmä v situáciách, keď sa v cirkvi vyskytnú zlí ľudia, ktorí spôsobujú vyrušenia. Hneď ako sa problém začne objavovať a nie je jasné, čo presne títo ľudia zamýšľajú alebo ako sa situácia vyvinie – teda, keď vodcovia a pracovníci túto záležitosť ešte nedokážu prezrieť – nemali by konať naslepo ani týchto ľudí predčasne vyplašiť, aby predišli nesprávnemu úsudku. To však neznamená, že si situáciu nemajú všímať a uvedomiť si ju. Znamená to čakať a pozorovať, ako sa veci vyvinú, aké sú úmysly, ciele a motívy týchto ľudí. Takúto prácu musia robiť vodcovia a pracovníci. Keď sa situácia do určitej miery vyvinie a títo ľudia začnú ventilovať negativitu a šíriť bludy, čím spôsobujú vyrušenia Božiemu vyvolenému ľudu, vodcovia a pracovníci by mali pohotovo konať. Mali by sa bez váhania ozvať, aby odhalili, rozobrali a obmedzili zlé skutky týchto jednotlivcov, pomohli ostatným vziať si ponaučenie a rozlíšiť a prezrieť zlých ľudí. Tak prebieha pohotovú a presnú identifikáciu rôznych osôb, udalostí a vecí, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia. Znamená to, že vodcovia a pracovníci konajú túto prácu. Hlavným cieľom tejto práce je identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narušajú a vyrušujú prácu cirkvi, a potom ich pohotovo vyriešiť. To môžu vodcovia a pracovníci dosiahnuť. Aké sú teda prejavy falošných vodcov pri tejto práci? Ako môžeme rozobrať a rozlíšiť falošných vodcov? Je zrejmé, že falošní vodcovia nedokážu pohotovo a presne identifikovať vyrušenia práce cirkvi spôsobené zlými ľuďmi. V tom spočíva najočividnejší problém, keď prácu cirkvi vykonávajú falošní vodcovia – nemajú žiadnu schopnosť rozlišovať, pokiaľ ide o vyrušenia práce cirkvi spôsobené zlými ľuďmi. Prečo sa hovorí, že falošní vodcovia nedokážu identifikovať problémy alebo vidieť do ich podstaty? Činy niektorých ľudí predstavujú jasné narušenie a vyrušenie práce cirkvi, ale falošní vodcovia problémy nedokážu rozlíšiť ani vnímať; sú slepí. Niektorí ľudia v cirkvi ventilujú negativitu, zavádzajú a vyrušujú ostatných. Iní vytvárajú skupinky, tajne sa zapájajú do nekalých intríg a často za chrbtom súdia určitých jednotlivcov. Ďalší sa bezohľadne navzájom zvädzajú a flirtujú. Falošní vodcovia sa tvária, že tieto veci nevidia. Vôbec si neuvedomujú vážnosť týchto problémov a koľko ľudí ovplyvnia v úsilí o pravdu a konaní povinností, ak sa tieto problémy nevyriešia a aké dôsledky to prinesie, takže ich ignorujú. Keď si niektorí ľudia všimnú problémy a

nahlásia ich falošnému vodcovi, ten môže povedať: „Všetci sú bratia a sestry – kto neodhalí určitú skazenosť? Kto nemá emócie a túžby? Nesúďte ani neodsudzujte ostatných ľahkovážne!“ Bez ohľadu na to, aké absurdné, podlé alebo v rozpore s pravdou niečo v cirkvi je, falošní vodcovia to jednoducho nevidia. Niektorí ľudia sa počas zhromaždení vždy vyjadrujú negatívne, napríklad: „Stále hovoria, že Boží deň je blízko – ale kedy vlastne príde?“ Niektorých bratov a sestry to nevedomky ovplyvní, a ako reaguje falošný vodca? Považuje to za normálnu slabosť a nedokáže vidieť, že ide o ventilovanie negativity, zavádzanie a vyrušovanie ostatných. Niektorých bratov a sestry to jasne ovplyvňuje pri konaní ich povinností. Nechcú už kázať evanjelium a už sa nezúčastňujú zhromaždení pozitívne alebo proaktívne. Pri každom zhromaždení ich treba vyzývať, aby sa zúčastnili. Napriek tomu v tom falošný vodca nevidí problém. Nevšima si, aké zmeny nastanú medzi všetkými v cirkvi, keď tento problém vznikne. Jednoducho mechanicky organizuje zhromaždenia podľa zaužívaných zvyklostí, nevedomý si toho, čo sa deje v zákulisí, aké zmeny sa dejú v stavoch ľudí, aké problémy majú ľudia, kto ich spôsobil, kto sú hlavní vinníci, od koho problémy pochádzajú a aké problémy presne treba vyriešiť – nič z toho nedokáže vnímať. Nedokáže tieto veci vnímať, pretože mu chýba zrak? (Nie.) Keďže mu nechýba zrak, prečo nedokáže vidieť alebo identifikovať, keď sa v cirkvi objaví vážne narušenie, vyrušenie a zjavné bludy? Je zrejmé, že tento vodca je slepý a nemá duchovné porozumenie. Niektorí ľudia hovoria: „Hoci nedokáže identifikovať tieto problémy, počas zhromaždení môže ľudom čítať Božie slová. Vytrvalo číta Božie slová bez ohľadu na to, ako ľudia jeho čítanie chápu alebo či to prináša nejaké výsledky. Už len z tohto dôvodu ho možno považovať za dobrého vodcu.“ Sústreďuje sa len na čítanie Božích slov – ak to nevedie k žiadnym výsledkom, nie je to len formalita? Ak nedokáže riešiť problémy, aký úžitok môžu mať ľudia zo zhromaždení? Je teda tento vodca falošným vodcom? (Áno.) Jedným z prejavov falošného vodcu pri vykonávaní tejto práce je slepota. Je slepý – bez ohľadu na to, aký zjavný problém má priamo pred sebou alebo čo sa deje okolo neho, nedokáže to vidieť ani identifikovať. Navonok sa môže zdať, že si cení Božie slová viac ako priemerný človek. Nerozumie však, o čom Božie slová sú, na ktorých ľudí sa vzťahujú alebo ktoré situácie riešia – nedokáže si spojiť Božie slová s reálnym životom. O

akom porozumení teda hovorí v duchovnom spoločenstve? Je v súlade s pravdou? Dokáže riešiť reálne problémy? (Nie.) Keď káže, chrlí prázdne reči, akoby pravdu dobre chápal, ale nedokáže identifikovať zjavné vyrušenia spôsobené zlými ľuďmi v cirkvi. Namiesto toho sa správa, akoby sa nič nestalo. Je to snád' prejav porozumenia pravde a schopnosti rozlišovať? Chápe skutočne Božie slová? (Nie.) Ak dokáže normálne čítať Božie slová, prečo ich nedokáže použiť na to, aby posudzoval problémy a riešil ich? Prečo sa jeho myseľ pri čítaní Božích slov nikdy neotvorí? Prečo nemá pri čítaní Božích slov vnímavé srdce? V čom spočíva koreň tohto problému? Prečo je slepý? Čo je príčinou jeho slepoty? (Pretože mu chýba schopnosť chápať Božie slovo a má extrémne slabú kvalitu.) Správne. V skutočnosti nemá slepé oči, ale slepé srdce. Čo znamená mať slepé srdce? Znamená to mať extrémne slabú kvalitu a nedokázať chápať Božie slová. Bez ohľadu na to, koľko Božích slov si prečíta, chápe ich len na povrchovej úrovni. Nedokáže ich prepojiť s rôznymi osobami, udalosťami, vecami a situáciami, ktoré sa objavujú v cirkvi. Nedokáže ani pristupovať k rôznym problémom, riešiť ich a zvládať podľa pravdy-princípov. V tom je koreň jeho slepoty – má slabú kvalitu a nie je schopný tejto práce. Preto, bez ohľadu na to, ako usilovne študuje a prísne trénuje, a bez ohľadu na to, ako tvrdo pracuje, aby vynahradil nedostatok svojich schopností, môže splniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Nemôže. Títo ľudia sú poľutovaniahodní. Bez ohľadu na to, ako veľmi sa vyzbroja slovami a učeniami, nemôžu splniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov ani vykonávať túto prácu.

Práve sme v duchovnom spoločenstve hovorili o prejave týchto falošných vodcov, ktorým je, že nedokážu vidieť, ako činy zlých ľudí a antikristov spôsobujú v cirkvi vyrušenia, ani nedokážu prezrieť podstatu zlých ľudí a antikristov. Keď sa stretnú so záležitosťami, ktorými zlí ľudia spôsobujú narušenia a vyrušenia, niekedy si možno všimnú určitú stopu, prípadne prostredníctvom svojej skúsenosti, pocitu či intuície len vycítia, že niečo nie je celkom v poriadku, že výraz tejto osoby, jej pohľad a slová sú určitým spôsobom nenormálne. Môžu mať akýsi pocit, ale mnohé veci nedokážu prezrieť a väčšinu problémov sa im nedarí identifikovať. Prečo nedokážu prezrieť podstatu problémov? To sa týka ďalšej záležitosti. Sú takí usilovní, celý deň sedia v izbe a píšú kázne, robia si poznámky o svojich duchovných

pobožnostiach, zapisujú si svoje chápanie a skúsenosti s Božími slovami, učia sa chválospevy, stanovujú si ciele, koľkokrát sa denne modliť, koľko Božích slov prečítať a koľko kázní si vypočuť a za aký čas napísať článok so skúsenostným svedectvom – všetky tieto úlohy splnia, tak prečo stále nedokážu veci prezrieť, keď sa stanú? Nerozumejú pravde. Dokážu len chrliť slová a učenia a nedokážu riešiť skutočné problémy. Niektorí ľudia stále rozprávajú slová a učenia, aby zavádzali ostatných, a falošní vodcovia to nedokážu prezrieť. Hoci niekedy cítia, že niečo nie je v poriadku, že by mohol byť nejaký problém, keď vidia, že tí ľudia nepôsobia ako zlí, nechajú to prejsť popleteným spôsobom. Nedokážu hľadať pravdy-princípy, aby rozlíšili takéto problémy, a hoci čítali Božie slová odhaľujúce stavy a podstatu takýchto ľudí, nevedia si ich prepojiť s týmito situáciami. Ich myseľ je zahmlená a nedokážu tieto veci prezrieť. Keď chcú hľadať, nevedia, ako to formulovať. Dlhو rozprávajú bez toho, aby vysvetlili podstatu problému a bez toho, aby jasne opísali, aké sú celkové prejavy takýchto ľudí, aká je ich ľudská prirodzenosť, úsilie, ako vykonávajú povinnosti a ako sú odhodlaní vydať sa Bohu, alebo aký majú postoj k pravde alebo či ide o ľudí, ktorí prijímajú pravdu. Títo falošní vodcovia nedokážu tieto záležitosti prezrieť ani jasne vysvetliť. Aj keď cítia, že nastal nejaký problém, tárajú a veľa rozprávajú bez toho, aby jasne vyjadrili, o čo im ide. Ich poslucháči musia vedieť rozlišovať, vyberať kľúčové body a analyzovať ich slová, aby vedeli, aké otázky kladú, aký je celkový stav osoby, ktorú opisujú, a nakoniec charakterizovať podstatu tejto osoby – či je zlá alebo dobrá, či sa usiluje o pravdu, alebo je to len robotník. Keď požiadáš falošného vodcu, aby opísal problém či položil otázku, nikdy nedokáže jasne opísať koreň a podstatu problému, ani jeho jadro. Skrátka, falošní vodcovia nemajú žiadny konkrétny postoj k problémom, ktoré nedokážu prezrieť. Ani pri záležitostiach, kde si dokážu všimnúť určité stopy, stále nedokážu prezrieť podstatu problémov. Ani keď niektorí ľudia ventilujú negatívu a šíria predstavy, čím negatívne vplyvajú na cirkevný život, nedokážu to prezrieť. Nedokážu prezrieť ani charakterizovať podstatu problému na základe jeho povrchu alebo pri počiatočnom štádiu. Samozrejme, prezrieť podstatu problému nie je jednoduché. Na cirkevnej práci je najdôležitejšie prezrieť podstatu rôznych ľudí na základe Božích slov. Tí, ktorí rozumejú pravde, to dokážu, ale

falošní vodcovia a falošní pracovníci nie. Keď vidia antikristov vyrušovať prácu cirkvi, nedokážu prezrieť podstatu problému a dokonca antikristov obhajujú slovami: „Len odhaľujú svoje skazené povahy a sú trochu arogantní, svojvoľní a bezohľadní. Napriek tomu dokážu znášať útrapy pri konaní svojich povinností. Takže by sme ich nemali súdiť a odsudzovať; nemali by sme z toho robiť veľkú vec.“ Iní sa pýtajú: „Ak dokážu znášať útrapy pri konaní svojich povinností, sú to ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu? Podnietili, zaviedli alebo pritiahli ostatných v zákulisí? Vvyvyšovali sa a svedčili sami o sebe?“ Falošní vodcovia nedokážu tieto záležitosti prezrieť. Nájdu sa dokonca aj ľudia, ktorí pod zámienkou svedectva o Bohu úmyselne Boha očierňujú a rúhajú sa Mu, zámerne šíria nepodložené fámy, zatiaľ čo rozoberajú a hovoria o poznaní svojich vlastných predstáv o Ňom. Keď ich falošní vodcovia počujú, môžu mať pocit, že ich reči znejú trochu zvláštne, ale nedokážu prezrieť vážnosť problému, a už vôbec nedokážu vnímať negatívny vplyv a vážne následky, ktoré tieto slová prinášajú. Preto rôzne narušenia a vyrušenia, ktoré sa dejú priamo pod nosom falošných vodcov, buď zostanú úplne nepovšimnuté, alebo ak si ich aj všimnú, nevedia ich charakterizovať alebo spojiť s Božimi slovami. Veľmi jasné záležitosti sú pre nich zmätkom. Falošní vodcovia sú tupci. V cirkvi nedokážu rozlíšiť, ktorí ľudia sa usilujú o pravdu a ktorí sú praví veriaci schopní pravdu prijať. Nedokážu rozlíšiť ani tých, ktorí sa o pravdu neusilujú, no napriek tomu dokážu pracovať, väčšinou sú ochotní priniesť obeť a konať podľa princípov, a sú relatívne poslušní a podriadení, hoci občas sa vyjadria negatívne. Taktiež nedokážu rozlíšiť, ktorí ľudia zohrávajú výlučne negatívne úlohy, ventilujú negatívu, súdia ostatných a vždy majú vlastné predstavy o všetkých pracovných opatreniach Božieho domu, ako aj o pravidlách a požiadavkách týkajúcich sa všetkých pracovných položiek v Božom dome. Ich postoj je skôr odporom ako prijatím, a sú voči týmto veciam obzvlášť neúctiví, dokonca až do bodu odsudzovania. Skrátka, falošní vodcovia nedokážu prezrieť žiadny typ ľudí. A čo je horšie, v cirkvi sa vyskytnú aj ľudia, ktorí často šíria predstavy, ventilujú negatívu a na zhromaždeniach ani nečítajú Božie slová. Vždy tvoria skupinky, žiarlia a zapájajú sa do sporov. Niektorí ľudia chcú byť vždy vodcami, chcú stále žiť z cirkvi a chcú sa zmocniť majetku Božieho domu. Nájdu sa aj ľudia, ktorí majú navonok určité dobré prejavy správania, ale

vo svojich povinnostiach nehrajú žiadnu pozitívnu úlohu. Falošní vodcovia nedokážu tieto negatívne postavy prezrieť a nedokážu ich zaradiť. Nedokážu prezrieť, akou cestou títo ľudia idú, aká je ich podstata a či ide o ľudí, ktorí prijímajú pravdu. Nie je to problém kvality falošných vodcov? Títo falošní vodcovia majú extrémne slabú kvalitu. Čokoľvek robia, je v tom úplný chaos a akákoľvek práca, ktorej sa ujmú, končí v totálnom neporiadku.

Pri nákupe predmetov pre Boží dom niektorí ľudia mínajú obety bez princípov, nakupujú svojvoľne bez povolenia. Keď to vidia falošní vodcovia, povedia dokonca: „Minuli síce trochu viac peňazí, ale s dobrými úmyslami. Keď sa kupujú veci pre Boží dom, mali by sme kupovať to najlepšie; nejde o plytvanie peniazmi. Nemajú sa obety používať takto?“ Obsahujú ich slová nejaké princípy? (Nie.) O aké slová teda ide? Nie sú popletené? Slová bez zásad sú popletené slová, rovnako ako neopodstatnené slová. Niektorí ľudia v cirkevnom živote často kážu slová a učenia; sú obzvlášť výreční a hovoria štruktúrovaným spôsobom, znie to usporiadane, a majú vynikajúce rečnícke schopnosti. Čo hovoria falošní vodcovia o takýchto ľuďoch? „Náš cirkevný život sa na dotyčného úplne spolieha. Je najvýrečnejší a najlepšie rozumie Božím slovám. Bez neho by bol náš cirkevný život neveriteľne suchý a nezaujímavý.“ Netušia, že táto osoba len hovorí slová a učenia. Bez ohľadu na to, koľko ju človek počúva, nezíska žiadne povznesenie, nepochopí pravdu ani nebude vedieť, ako spojiť pravdu so sebou samým, aby pochopil svoj vlastný stav a vyriešil svoje problémy. Lichotením a podnecovaním od falošných vodcov dostávajú priestor na vystupovanie ľudia, ktorí hovoria slová a učenia, radi sa predvádzajú, a dokonca aj ľudia, ktorí vo svojich prejavoch často odbočujú od témy a na každom zhromaždení tárajú o všetkom možnom od výmyslu sveta. Falošní vodcovia ich nedokážu rozlíšiť, dokonca ich považujú za talentovaných ľudí a lichotia im: „Hovoríte tak dobre; prečo nepíšete články so skúsenostným svedectvom? Aká škoda!“ Falošní vodcovia v cirkvi považujú vysokoškolských študentov, profesorov a intelektuálov za poklady. Hovoria: „Títo intelektuáli a profesori sú talentovaní jednotlivci. Majú rozsiahle skúsenosti a v spoločnosti sú známi. Ak sa stanú vodcami a pracovníkmi v cirkvi, môže sa urobiť viac práce a Boží vyvolený ľud môže mať väčší úžitok a viac získať. V budúcnosti sa práca cirkvi bude úplne spoliehať na nich. Keď nás budú viesť títo intelektuáli, naša viera v

Boha určite prinesie požehnanie.“ Preto v cirkvách s falošnými vodcami zastávajú dominantné postavenie ľudia so statusom v spoločnosti, vzdelaní ľudia, výreční aj takí, ktorí prázdne hovoria o slovách a učeniach, ľudia s určitou prestížou a tak ďalej – všetci takí ľudia, ktorí nemajú vôbec žiadnu pravdu-realitu. Falošní vodcovia s nimi zaobchádzajú ako s hlavnými silami a dokonca takzvanými piliermi cirkvi. Keď sa v cirkvi niečo stane, falošní vodcovia hovoria: „Choďte sa opýtať toho a toho – bol generálnym riaditeľom spoločnosti,“ alebo „Choďte sa opýtať tej a tej – bola profesorkou na tej a tej univerzite,“ alebo „Choďte sa opýtať toho a toho – bol hlavným právnikom v advokátskej kancelárii.“ Falošní vodcovia zaobchádzajú s týmito ľuďmi ako s piliermi a hlavnými silami cirkvi. Môže byť za takýchto okolností cirkevný život dobrý? (Nie.) K akým výsledkom to vedie? Tieto takzvané hlavné sily a piliere tajne alebo dokonca otvorene súperia o postavenie a tvoria skupinky, často šíria predstavy a nepodložené fámy. Často vylučujú a utláčajú bratov a sestry v cirkvi, ktorí sú praví veriaci, milujú pravdu, dokážu prijať pravdu a chápu ju čistým spôsobom. Tieto takzvané významné spoločenské osobnosti, či už pri konaní svojich povinností alebo pri akejkoľvek práci, nie sú verné a nikdy nekonajú podľa právd-princípov – riadia sa úplne spôsobmi neveriacej spoločnosti. Preto v takejto cirkvi nemajú priestor na vyjadrenie, nemajú právo hovoriť a určite nemajú právo rozhodovať ľudia, ktorí sa skutočne usilujú o pravdu, majú čisté chápanie, ani tí, ktorí majú nejakú ľudskú prirodzenosť a zmysel pre spravodlivosť. Bez ohľadu na to, čo sa v cirkvi stane, v konečnom dôsledku rozhoduje vždy táto skupina takzvaných kľúčových členov. Falošní vodcovia ich zbožňujú a slepo im veria, takže sa na nich nakoniec spoliehajú pri riešení každej situácie. Bolo by to dobré, ak by sa títo ľudia usilovali o pravdu a konali podľa právd-princípov. Väčšina z nich sa však o pravdu neusiluje. Majú určité vedomosti a vzdelanie, majú spoločenský status a navyše majú ľstivú a zákernú ľudskú prirodzenosť. Sú výreční a šikovne zavádzajú ostatných. To je presne prirodzenosť-podstata antikristov. Aký výsledok prinesie, keď sa falošní vodcovia spoliehajú na týchto ľudí? Úplne rozvrátia prácu cirkvi a poriadok cirkevného života a zničia život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Cirkev v dôsledku toho úplne stratí svoje svedectvo. Niektorí falošní vodcovia dúfajú, že v cirkvi budú mať veľké zviera, ktoré rozumie politike a súčasným udalostiam, a myslia si: „Keby sme tu mali človeka, ktorý by rozšíril rozsah

cirkvi, posilnil jej vplyv a zlepšil jej povest', práca na šírení evanjelia by mala nádej. To by bol naozaj dôvod na oslavu!“ V cirkvách ovládaných falošnými vodcami niektorí ľudia počas cirkevného života vo veľkom hovoria o politike, súčasných udalostiach, medzinárodnej situácii a domácich záležitostiach. Diskutujú o súkromnom živote vysokopostavených politických osobností, a dokonca jasne a logicky analyzujú ich sprisahania a neskrývané intrigy. Falošní vodcovia slintajú od závesti a hovoria: „Konečne má naša cirkev veľké zviera, ktoré nám pomôže udržať si tvár! Vždy som sa cítil sklýčený a frustrovaný, že nemôžem kráčať so vztýčenou hlavou, pretože naša cirkev takéto veľké zviera nemala. Ale teraz takého človeka v cirkvi máme. Takže by sme ho mali nechať robiť, čo chce, a hovoriť, čo chce, a dať mu slobodu. Nepraktizuje vari Boží dom slobodu a ľudské práva? Nezdôrazňuje vari Vek kráľovstva ľudské práva?“ Falošní vodcovia zaobchádzajú s ľuďmi, ktorí radi hovoria o politike a komentujú slávnych, často tárajú medzi ľuďmi o vznešených, prázdnych myšlienkach, ako so vzácnymi pokladmi a chcú ich rozvíjať na piliere a opory cirkvi. Preto ich často povzbudzujú a chvália, lebo sa boja, že ak by sa stali negatívnymi, ovplyvnilo by to prácu cirkvi. Skrátka, títo falošní vodcovia sú otupení a slepí. Nedokážu pohotovo identifikovať rôznych ľudí, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Aj keď ich identifikujú, nedokážu podstatu zlých ľudí prezrieť. Nedokážu prezrieť ani zjavne zlých ľudí, ktorí patria do kategórie antikristov, napríklad tých, ktorí tvoria skupinky a zakladajú nezávislé kráľovstvá. Ako to hodnotia falošní vodcovia, keď vidia antikristov tvoriť skupinky, predvádzať sa a robiť si, čo chcú, s obrovskou mocou? „Tento človek je mimoriadny, je naozaj pozoruhodný! Predtým som si tento talent nevšimol; je oveľa lepší ako ja, úplne ma zahanbuje. Pozrite sa na jeho schopnosti – dokáže sa veci chopiť ale aj nechať ísť, hovorí s noblesou a dodrží slovo. Ja, na druhej strane, nie som dobrý; som ako nesmelé malé dievčatko.“ Antikristov veľmi obdivujú, klaňajú sa im a ochotne sa stávajú ich nasledovníkmi. Jednou z charakteristík tohto prejavu falošných vodcov je slepota a druhou otupenosť. Celkovo je podstatou tohto problému falošných vodcov slabá kvalita.

Ľudia majú oči, aby videli. Keď človek niečo vidí, jeho myseľ zareaguje a urobí si úsudok, na základe úsudku si vyvinie názor a prijme cestu praktizovania. To dokazuje, že nie je slepý – bez ohľadu na to, čo vidí, dokáže normálne

reagovať a vie, ako sa k tomu postaviť a ako to zvládnuť. To je človek s normálnym myslením. Ľudia reagujú na to, čo vidia, v určitom procese; začnú o tom viac či menej premýšľať a uvažovať. Ako sa ich myšlienky rozvíjajú, v ich mysli sa postupne formuje obraz danej veci a vytvárajú si vlastné názory, postoje a prístupy. Aký je teda predpoklad na tvorbu týchto vecí? Oči človeka musia byť schopné vidieť, a potom preniesť zozbierané informácie do mozgu a mysle na uvažovanie. Ak človek dokáže vidieť veci očami, potom nie je slepý a môže premýšľať a uvažovať, mať povedomie, postoje a názory, a nakoniec vyvodiť správne závery. Samozrejme, dospieť k týmto záverom si vyžaduje určitý čas. Čo znamená mať povedomie, názory a postoje predtým, ako sa dospeje k týmto záverom? Znamená to, že myseľ človeka je aktívna, nie otupená, čo dokazuje, že tento človek je živý, nie mŕtvy. Falošní vodcovia majú slabú kvalitu. V čom je slabá? Falošní vodcovia nemajú ani jednu z týchto vlastností. Oči majú síce otvorené, ale nevidia, ako sa veci dejú alebo rozvíjajú, ide teda o slepotu. Okrem toho, keď niečo vidia, ich myseľ nereaguje, nevytvárajú si žiadne názory ani myšlienky a nemajú prostriedky ani správne spôsoby, ako posudzovať a tým dospieť k záverom. To je otupenosť ducha. Ľudia s otupením ducha nedokážu nič rozlíšiť, nemajú žiadne správne hodnotenia ani presné úsudky a nakoniec nedokážu dospieť k správnym záverom. Nevedia, ako k daným záležitostiam pristupovať, ako ich zvládnuť alebo vyriešiť. To je otupenosť a tuposť. Keď je človek vo svojom duchu otupený a tupý do tej miery, že vôbec nereaguje, keď sa niečo stane, je mŕtvy – to je opis veci presne do bodky. Nechajme teraz bokom, či sú falošní vodcovia naozaj mŕtvi, a povedzme len, že majú slabú kvalitu. Aká slabá je? Bez ohľadu na to, aká významná udalosť sa stane, nedokážu ju vidieť, a aj keď ju vidia, nedokážu ju prezrieť. Napríklad, bez ohľadu na to, ako dlho falošní vodcovia pracujú, nedokážu dospieť k záverom o podstate veci, nevedia ju zaradiť, charakterizovať ani nepoznajú základ pre charakterizáciu. Nevedia, ako tieto veci hodnotiť a nemajú na ich hodnotenie žiadne štandardy ani princípy. Sú to popletení ľudia, ktorí nemajú duchovné porozumenie. V tom spočíva hlavný prejav falošných vodcov pri prvej úlohe. Sú slepí, hlúpi, pochabí a otupení, a napriek tomu chcú byť vodcami. Nezdržiava to? Nie je to veľmi problematické? Ak niekto nikdy predtým nepôsobil ako vodca a s niečím sa stretáva po prvýkrát, pričom táto záležitosť

nie je spomenutá v Božích slovách a ľudia o nej nepočuli – nemá teda o záležitosti žiadne skúsenosti ani vedomosti – za takýchto okolností bude trvať nejaký čas, kým si vytvorí správne názory, postoje a uhly pohľadu. Ale prečo sa o falošných vodcoch hovorí, že sú otupení a slepí? Je to preto, že som povedal množstvo slov, ale bez ohľadu na to, koľko vecí odhalím a rozoberiem, koľko príkladov uvediem, keď si falošní vodcovia vypočujú Moje slová, vedia len o samotných záležitostiach, ale nerozumejú z nich pravdám-princípom. Navyše, čím viac hovorím, tým sú zmätenejší. Hovoria: „Toľko záležitostí, toľko slov, toľko príbehov, kto si to všetko môže pamätať a spojiť si to so skutočným životom? Nehovor toľko, mám trochu problém to všetko prijať a pochopiť. Len mi povedz, ako s touto osobou zaobchádzať: Mám ju vypudiť alebo ponechať?“ Nie je to otupenosť? Je to extrémna otupenosť! V skutočnosti, ak povieme, že sú otupení, sme k nim vlastne zhovievaví, pretože môžu byť mladí, možno nevzdelaní, alebo možno sú veľmi starí a trochu popletení – vlastne to zachraňuje ich hrdosť. Ale v skutočnosti ide o slabú kvalitu a nedostatok schopnosti chápať pravdu. S týmto vysvetlením je to jasné.

Ak v cirkvi dôjde k vážnym narušeniam a vyrušeniam a falošní vodcovia nedokážu prezrieť podstatu týchto problémov, sú spôsobilí na vodcovskú prácu? Môžu byť bratia a sestry pod ich vedením chránení? Môže byť chránená a udržiavaná práca cirkvi, prostredie, v ktorom bratia a sestry konajú svoje povinnosti, a normálny poriadok cirkevného života? Tieto najzákladnejšie veci by mali vodcovia a pracovníci dosiahnuť. Dokážu falošní vodcovia dosiahnuť tieto veci? Nie, nedokážu. Nedokážu ani identifikovať alebo prezrieť osoby, udalosti a veci, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia, ako by teda mohli pokračovať v ďalších krokoch svojej práce? Nedokážu rozlíšiť ani najzákladnejšie veci, ako napríklad, kto je dobrý človek, kto je zlý človek, kto je nečestný človek alebo kto je pokrytec – ako môžu zvládnuť prácu cirkvi? Nie sú toho schopní. Niežeby úmyselne nevykonávali skutočnú prácu, alebo že by boli leniví a oddávali sa výhodám postavenia; je to len tým, že majú slabú kvalitu a nie sú schopní svoju prácu vykonávať. V tom spočíva podstata problému. Ľudia s veľmi slabou kvalitou dokážu len chrliť slová a učenia, a dodržiavať predpisy. Počas zhromaždení dokážu len prehovárať a nabádať ostatných slovami ako: „Verte v Boha poriadne! Ako sa môžete v takejto dobe oddávať telesnému pohodliu? Ako

môžete stále túžiť po peniazoch a svetských veciach? Bohu to musí lámať srdce!“ Dokážu prednášať len kázne takéhoto druhu. Keď sa vyskytnú rôzne zlé skutky ako narušenia, vyrušenia či ventilovanie negativity, nedokážu ich vidieť ani identifikovať. Bratia a sestry chcú žiť normálny cirkevný život, ale nemôžu. Chcú mať vhodné prostredie na konanie svojich povinností, ale nemajú ho. Falošní vodcovia nedokážu tieto problémy vyriešiť, tak na čo sú dobrí? Bratia a sestry chcú žiť cirkevný život, chápať pravdu a riešiť svoje ťažkosti a negatívne stavy. Dychtivo dúfajú, že vodcovia a pracovníci dokážu jasne a dôkladne hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby tieto reálne problémy vyriešili. Môžu sa tieto reálne problémy vyriešiť, ak majú v cirkvi moc falošní vodcovia? Falošní vodcovia nerozumejú srdciam Božieho vyvoleného ľudu, ani nevidia ich ťažkosti. Namiesto toho naďalej opakujú slová a učenia a tárajú o vznešených, prázdnych myšlienkach, čo spôsobuje Božiemu vyvolenému ľudu veľké sklamanie. Kto by chcel za takých podmienok pravidelne chodiť na zhromaždenia? Dokážu falošní vodcovia brať ohľad na Božie úmysly a podľa Božích slov a požiadaviek odstrániť z cirkvi zlých ľudí, pochybovačov, oportunistov a promiskuitných ľudí, ktorí sú podlí a milujú svetské veci? Dokážu im zabrániť v tom, aby zasahovali do života Božieho vyvoleného ľudu a vyrušovali ho, a umožniť Božiemu vyvolenému ľudu žiť normálny cirkevný život? Dokážu to falošní vodcovia dosiahnuť? Nedokážu. Čo povedia falošní vodcovia, keď niekto vznesie takúto požiadavku? „Ty si taký priberčivý! Myslíš si, že si jediný, kto miluje Boha a chce verne konať svoje povinnosti? Kto by to nechcel? Aj oni veria v Boha a sú Bohom vyvolení. Hoci majú určité problémy, mali by sme s nimi zaobchádzať korektne. Nehľadáaj stále chyby na druhých. Využi príležitosť viac uvažovať o sebe a spoznať sa; musíš sa naučiť byť tolerantný a trpezlivý.“ Falošní vodcovia sú popletení a slepí, nemajú žiadne princípy v zaobchádzaní s rôznymi typmi ľudí. Nedokážu prezrieť tých, ktorých by mali obmedziť alebo vyčistiť, namiesto toho im tolerujú, aby si v cirkvi robili, čo chcú, správali sa ako tyrani, dávajú im úplne voľnú ruku. V cirkvi to spôsobuje taký chaos, že úroveň rozmanitosti v niektorých cirkvách sa dá opísať jedinou frázou: Stávajú sa skutočnou zmesou všetkého možného. Zlí ľudia, pochybovači, promiskuitní, miestni tyrani a dokonca aj takí, ktorí by pri najmenšom nebezpečenstve zapredali cirkev a bratov aj sestry, sú všetci

zmiešaní v týchto cirkvách. Falošní vodcovia nedokážu týchto ľudí prezrieť a nezaoberajú sa nimi ani ich neriešia. Preto pod vedením takýchto slepých a otupených falošných vodcov nemôže byť Boží vyvolený ľud chránený a práca cirkvi a normálny poriadok cirkevného života sa rozhodne nedajú udržiavať. Ako môžu ľudia, ktorí milujú pravdu a sú ochotní ju prijať, pochopiť a získať pravdu v takomto pomiešanom cirkevnom živote? Nebudú snád cítiť bolesť v srdci? Ak cirkevný vodca nedokáže riadne udržiavať prácu cirkvi, normálny poriadok cirkevného života alebo prostredie, v ktorom môžu bratia a sestry konať svoje povinnosti, ani zaistiť bezpečnosť týchto vecí, potom ide nepochybne o falošného vodcu. Prečo dostávajú titul falošného vodcu? Pretože sú slepí a otupení, čo vedie k opakovaným prípadom narušenia a vyrušenia práce cirkvi zo strany zlých ľudí. Navyše, aj keď to prinesie následky, stále nedokážu pohotovo a presne riešiť a vyriešiť problémy, ani nedokážu riadne udržiavať prácu cirkvi a cirkevný život bratov a sestier. Povedané jemne, takíto vodcovia nie sú spôsobilí na svoju prácu; povedané presne, vážne zlyhávajú vo svojich zodpovednostiach. Hoci slúžia ako vodcovia, chránia záujmy zlých ľudí a záujmy služobníkov satana, zatiaľ čo ignorujú prácu cirkvi a život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Obhajujú a tolerujú zlých ľudí, ktorí narúšajú a vyrušujú cirkevný život za cenu ubližovania bratom a sestrám. Hoci, súdiac podľa ich kvality a prejavov, majú len slabú kvalitu, sú nespôsobilí na svoju prácu a nemožno ich charakterizovať ako antikristov, následky ich konania pre prácu cirkvi sú vážne. Podstata ich konania je rovnaká ako podstata konania antikristov, ktorí zakladajú nezávislé kráľovstvá a utláčajú bratov a sestry. Aj jedni aj druhí chránia a tolerujú zlých ľudí a tolerujú služobníkov satana, aby si v cirkvi robili, čo chcú. Rozdiel je len v tom, že falošní vodcovia nekonajú zlo a nevyrušujú prácu cirkvi otvorene a drzo ako antikristi. Úmyselne si k sebe nepritahujú ľudí a neprivádzajú ich k poslušnosti, ale konečný výsledok je rovnaký ako u antikristov, ktorí zakladajú nezávislé kráľovstvá. Oba vedú k tomu, že bratia a sestry, ktorí milujú pravdu a úprimne konajú svoje povinnosti, ostávajú poškodení a zničení, bez možnosti žiť. V takomto prostredí a cirkevnom živote je pre bratov a sestry, ktorí úprimne konajú svoje povinnosti, veľmi ťažké v živote napredovať a normálne konať svoje povinnosti. Prirodzene, práca na šírení evanjelia a rôzne zložky cirkevnej

práce sú tiež značne zabrzdzené a nemôžu normálne napredovať. V tom spočíva prvý prejav falošných vodcov, ktorý rozoberáme v súvislosti s dvanástou zodpovednosťou – nevšímanie si a neschopnosť prezrieť osoby, udalosti a veci, ktoré sa okolo nich vyskytujú. Tento prejav stačí na to, aby sme ich charakterizovali ako falošných vodcov.

II. Falošní vodcovia nezaobchádzajú s ľuďmi, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, podľa princípov

Pokiaľ ide o druhú úlohu uvedenú v dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, odhalíme a rozoberieme prejavy falošných vodcov. Druhá úloha spočíva v tom, že vodcovia a pracovníci by mali pohotovo uplatniť pravdy-princípy na riešenie problémov, len čo ich identifikujú. Aj v tejto úlohe sú však falošní vodcovia nespôsobilí. Druhým prejavom falošných vodcov, ktorý rozoberieme, teda je, že nepoznajú princípy zaobchádzania s rôznymi osobami, udalosťami a vecami, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkevného života. Keď sa falošní vodcovia zúčastňujú na cirkevnom živote, jedia a pijú Božie slová, čítajú a modlia sa Božie slová, no nikdy nerozumejú, čo Božie slová znamenajú. Nikdy nepochopia princípy všetkého, čo Boh hovorí, a nepoznajú princípy a štandardy, ktoré Boh pre rôzne záležitosti vyžaduje. To ďalej dokazuje, že falošným vodcom chýba schopnosť chápať pravdu a majú extrémne slabú kvalitu. Niektorí ľudia hovoria: „Ako môžeš povedať, že ich kvalita je slabá? Veľmi dobre varia, štýlovo sa obliekajú a pri kontakte s ostatnými príjemne rozprávajú; každý ich rád počúva.“ Môže vzhľad človeka predstavovať jeho podstatu? Ak niekto dokáže dobre robiť určité vonkajšie veci, znamená to, že má dobrú kvalitu? Na hodnotenie, meranie a charakterizovanie čohokoľvek musí vždy existovať presný štandard. Na meranie kvality človeka je štandardom to, či čisto chápe Božie slová. Tvrdenie, že títo ľudia majú slabú kvalitu, sa vzťahuje najmä na nedostatok schopnosti chápať pravdu. Kvalitu človeka meriame na základe jeho schopnosti chápať Božie slová. Nie je to snáď objektívne a spravodlivé? (Áno.) Ak nerozumieš slovám Stvoriteľa ako stvorená bytosť, akú máš kvalitu? Máš vôbec rozum? Takémuto človeku chýba ľudská kvalita. Jeho kvalita je taká slabá, že nedokáže ani pochopiť Božie slová – môže takýto človek ako veriaci v Boha získať pravdu?

Teraz si v duchovnom spoločenstve rozoberieme druhý prejav falošných vodcov. Falošní vodcovia nevedia, ako sa zaoberať ľuďmi, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Nedokážu rozlíšiť rôzne osoby, udalosti a veci. To dostatočne preukazuje, že falošní vodcovia majú slabú kvalitu, chýba im schopnosť chápať pravdu a nemajú kvalitu na pochopenie Božích slov. Napríklad, niekto neustále vzdoruje voči každému v pozícii vodcu. Aj falošní vodcovia si môžu všimnúť, že má problémy, a vycítia, že by to mohol byť zlý človek a antikrist. Dokážu odhaliť určité náznaky, čo nie je až také zlé. Ale ak sa ich opýtaš: „Na základe čoho hovoríš, že pôsobí ako antikrist a zlý človek? Existujú konkrétne prejavy ako dôkazy? Môžeš určiť, že je antikrist a zlý človek len preto, že je vždy vzdorovitý voči každému v pozícii vodcu? To samo osebe nestačí na to, aby si ho takto charakterizoval; je to len otázka povahy, problém arogancie a samospravodlivosti. Má prirodzenosť antikrista? Je to človek, ktorý má odpor k pravde a nenávidí ju? Vyrušoval prácu cirkvi? Odsúdil všetkých vodcov a pracovníkov ako falošných vodcov a antikristov? Urobil niečo z toho?“ odpovedia: „Zdá sa, že áno.“ Ak sa potom opýtaš: „Ako by sme ho teda mali charakterizovať a zaoberať sa ním?“ povedia, že nevedia. Ak sa opýtaš: „Mali by sme tento typ človeka varovať a odhaliť ho, aby sme pomohli bratom a sestrám získať schopnosť rozlišovať?“ stále nevedia. Ide o prípad, keď sú úplne bezradní a nedokážu nič prezrieť. Dokážu si všimnúť určité náznaky, ale nevedia, ako takýchto ľudí charakterizovať alebo s nimi zaobchádzať podľa princípov. Dokážu riešiť skutočné problémy? Dokážu pomôcť Božiemu vyvolenému ľudu poučiť sa? Keďže spomenutí jednotlivci sú zlí ľudia a antikristi, skôr či neskôr budú vypudení. Ak ich však vyčistíš alebo izoluješ skôr, než skutočne spáchajú nejaké zlé skutky, budú vzdorovať a bratia a sestry nebudú schopní pochopiť, prečo si to urobil. Preto je nevyhnutné nechať ich nejaký čas sa prejavovať. Keď začnú byť ich zlé skutky čoraz zjavnejšie, začnú šíriť bludy a nepodložené fámy, zavádzať a snažiť sa získať si bratov a sestry, súperiť o moc a vplyv, zakladať nezávislé kráľovstvo a pokúšať sa rozložiť prácu cirkvi, väčšina ľudí dokáže ich prirodzenosť-podstatu jasne identifikovať. Vtedy sa budú môcť prirodzene ozvať, aby ho odhalili, rozlíšili a odmietli. Potom ho môžeš vyčistiť a zaoberať sa ním podľa právd-princípov. Len takáto práca pomôže bratom a sestrám rozvinúť si schopnosť rozlišovať. Dokážu

falošní vodcovia zvládať a riešiť problémy takýmto spôsobom? Falošným vodcom táto kvalita a múdrosť chýbajú. Vidiš nejakého falošného vodcu, ktorý sa dokáže pohotovo zaoberať zlými ľuďmi a antikristami? Ani jedného. Preto falošní vodcovia vôbec neochránia bratov a sestry pred vyrušovaním zlých ľudí a zavádzaním antikristov. Väčšina falošných vodcov nielenže po prepustení nedokáže spoznať samých seba, ale sa aj veľmi sťažuje a hundre, že Boží dom je voči nim nespravodlivý. Pritom hovoria, že je to ako „zabiť osla po zložení mlynského kameňa“. Tvrdia, že vynaložili úsilie, ale nikto ich neoceníl a všetci im krivdia. Ak niekoho odhalíš ako falošného vodcu, zostáva vzdorovitý a myslí si: „Slúžil som ako vodca niekoľko rokov; aj keď som nič nedosiahol, aspoň som znášal ťažkosti. Prečo ma prepustili? Je to ako zabiť osla po zložení mlynského kameňa!“ Bez ohľadu na to, ako ho odhaľuješ, zostáva vzdorovitý. Dokonca hovorí: „Keď som objavil antikrista, trápili ma také úzkosti, že som mal často afy v ústach a nemohol som dobre spať. Ako by som mohol znášať také bremeno, keby som bol falošným vodcom?“ Pritom neurobil žiadnu z potrebných prác, nedokázal urobiť nič a ani nevedel, čo má robiť, no napriek tomu dokáže sám seba obdivovať. Nie je to problematické? Aké je to nechutné!

Pokiaľ ide o rôzne problémy, ktoré sa v cirkvi vyskytnú, falošní vodcovia jasne vedia, že svojou povahou narušajú a vyrušujú prácu cirkvi, no napriek tomu ich ignorujú. Keď vidia zjavné problémy, reagujú len povrchne a neodvážia sa odhaliť kľúčové, podstatné problémy. Len niečo naznačujú a nabádajú prostredníctvom toho, že kážu učenie, bez toho, aby sa venovali podstate problémov. Tým sa to pre nich končí. Keď sa stretnú so zlými ľuďmi a antikristami, sú bezradní a zaujmú ľahostajný postoj, akoby sa ich to netýkalo. Nevedia, akým najvhodnejším spôsobom k týmto problémom pristupovať. Nevedia, čo povedať, aby problémy vyriešili, nevedia, ako ochrániť bratov a sestry, a nenesú žiadne bremeno. Majú len trochu dobrej vôle: „Viem, že si zlý človek. Nedovolím ti vyrušovať bratov a sestry a škodiť im. Kým som na tejto pozícii, musím chrániť bratov a sestry a plniť si svoju zodpovednosť až do konca.“ Ako to pomôže? Vyriešil si problém? Kým sa ty trápiš úzkosťou, budú antikristi nečinní? Prestanú vyrušovať prácu cirkvi? Keď vidia, že si neschopný a zbabelý vodca, zbytočný človek bez akejkoľvek múdrosti a rozhodne bez pracovnej schopnosti, vôbec ťa nebudú brať vážne. Väčšina antikristov a

zlých ľudí je obzvlášť prefikaná a zákerná. Zavádzajú a vyrušujú bratov a sestry a ty ich nemáš ako zastaviť alebo obmedziť. Ani nevieš, u koho hľadať pomoc pri riešení problémov. Si len úzkostlivý a rozrušený, pri modlitbe plačeš. Vyzeráš tak úboho. Zdá sa, že si ohľaduplný k Božím úmyslom a tak veľmi sa o bratov a sestry staráš. Ale nevieš si poradiť ani s takými zjavne zlými ľuďmi ako sú antikristi. Nedokážeš rozobrať skutky a správanie antikristov podľa pravdy, ani nedokážeš verejne odhaliť úmysly, motívy a správanie antikristov, aby si pomohol bratom a sestrám rozvinúť si schopnosť rozlišovať. Nič z toho nedokážeš urobiť. Niektorí falošní vodcovia dokonca hovoria: „Nikto by nemal odhaľovať antikristov. Ak bratia a sestry vedia, že ide o antikristov a vyhýbajú sa im, antikristi sa pomstia.“ Nie je to snád' prejav neschopného zbabelca? Môžu takíto ľudia zvládať prácu v cirkvi? Dokážu ochrániť bratov a sestry, aby mohli žiť normálny cirkevný život? Čo je to za spôsob riešenia problémov? Keď sa nič nedeje, dokážu donekonečna kázať učenia, ale keď sa niečo stane, sú zmätení a popletení, vedia len plakať. Nie sú to neschopní zbabelci? Sledujú, ako bratov a sestry zavádzajú antikristi a vyrušujú zlí ľudia, a sú bezradní, nevedia vôbec reagovať. Nedokážu urobiť ani tú najzákladnejšiu vec, a to spojiť sa v cirkvi s bratmi a sestrami, ktorí relatívne majú zmysel pre spravodlivosť, majú ľudskú prirodzenosť a dokážu prijať pravdu, aby spoločne hovorili v duchovnom spoločenstve, použili na riešenie týchto problémov Božie slová a odhalili a rozlíšili antikristov. Nie je taký človek nanič? (Áno.) Niektorí falošní vodcovia sú prehnane opatrní, zbabelí a neschopní. Do akej miery sú zbabelí a neschopní? Keď sa objavia zlí ľudia, aby narušili a vyrušili prácu cirkvi, a hovoria obzvlášť drsne a drzo, sú takí vystrašení, že sa trasú a myslia si: „Neodvážim sa nimi zaoberať. Sú nebezpeční; sú to zlí ľudia tohto sveta. Ak ich odhalím, aby som ochránil bratov a sestry, určite si na mňa niečo nájdu a pomstia sa mi. Ako potom budem môcť byť ďalej vodcom? Vedia, kde bývam. Ublížia mojej rodine? Nahlásia ma za to, že verím v Boha?“ Takíto falošní vodcovia nedokážu vykonávať prácu cirkvi. Ich nadmerný strach ich drží v nečinnosti. Prirodzene, nedokážu rozumieť princípom zaobchádzania s takýmito problémami a takýmito ľuďmi. Každý, kto je charakterizovaný ako narušiteľ a vyrušovateľ práce cirkvi, nie je človek, ktorý len občas urobí chybu. Jeho ľudská prirodzenosť je taká zlá, že sa vždy dopúšťa bezohľadných prečinov a

pácha početné zlé skutky. Takíto jednotlivci majú nepochybne podstatu zlých ľudí. Zaobchádzanie so zlými ľuďmi si tiež vyžaduje určité múdre metódy. Treba zvážiť pozadie a prostredie, ale aj prípadné kroky, ktoré by mohli zlí ľudia podniknúť po ich riešení, a či by to mohlo cirkvi priniesť problémy. Iba po dôkladnom zvážení týchto aspektov sa môže záležitosť riešiť primerane, spôsobom, ktorý je v súlade s pravdami-princípami a podľa múdrosti. Tí, ktorí rozumejú pravde, pri riešení takýchto problémov pochopia princípy nevedomky. Pri výkone tejto práce postupne pochopia, ako zaobchádzať s rôznymi ľuďmi, rozvinú si spôsoby a metódy, a budú mať múdrosť v srdci. Falošným vodcom však tieto spôsoby, metódy a múdrosť úplne chýbajú. Nie sú totiž ohľaduplní k Božím úmyslom. Nezvažujú, či to ovplyvní prácu Božieho domu, alebo či budú vodcovia a pracovníci čeliť nebezpečenstvu. Keďže tieto veci nezvažujú, konajú bez princípov a o to viac bez múdrosti. Falošní vodcovia nedokážu riešiť tieto problémy a nepoučia sa z nich. To dokazuje, že sa nechcu učiť, sú neschopní, zanedbávajú riadne úlohy a nedokážu vykonať žiadnu prácu. Keď vidia zlých ľudí a antikristov páchať zlo a spôsobovať vyrušenia, neodhalia týchto ľudí ani neriešia problémy. Zvažujú len ochranu vlastných záujmov, bez akéhokoľvek ohľadu na prácu cirkvi alebo život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Niektorí falošní vodcovia šikanujú slabých a boja sa silnejších. Neúnavne šikanujú a predvádzajú svoju moc voči tým, ktorí sú relatívne mierni. Keď sa však stretnú so zlými ľuďmi a antikristami, sú samý úsmev a lichôtky. Môže sa Bohu páčiť takýto falošný vodca a falošný pracovník, ktorý nemá žiadne princípy? Absolútne nie. Môže Boží dom rozvíjať ľudí, ktorí šikanujú slabých, boja sa silných a nemajú zmysel pre spravodlivosť, aby sa stali vodcami a pracovníkmi? Absolútne nie! Títo ľudia sú všetci pochybovači a neverci, ktorí nemajú svedomie ani rozum a vôbec neprijímajú pravdu. Boží dom ich nechce.

Keď sa v práci falošného vodcu vyskytnú problémy, reaguje vždy vyhýbaním sa zodpovednosti. Jeho najčastejší výrok znie: „Hovoril som s nimi v duchovnom spoločenstve.“ A podtext: „Povedal som všetko, čo som mal, takže keď sa niečo pokazí, je to ich zodpovednosť. Ja s tým nemám nič spoločné.“ Preto je veta „hovoril som s nimi v duchovnom spoločenstve“ pre falošných vodcov talizmanom a mottom. Ak falošný vodca vidí, že antikrist si robí, čo chce, koná svojvoľne a spôsobuje v cirkvi vyrušenie, tak

isto použije metódu duchovného spoločenstva a pomoci. Po niekoľkých slovách nabádania a varovania predpokladá, že antikrist začne byť poslušný a podriadený, a prestane zavádzať ľudí aj vyrušovať cirkevný život. Nie je to hlúpy predpoklad? Obmedzovať vyrušovanie antikristov takýmto hlúpym spôsobom – presne takto pracuje falošný vodca. Je to naozaj úplne hlúpe! Falošný vodca nerobí nič iné, len sa slepo zaoberá zbytočnosťami. Zaoberá sa len všeobecnými záležitosťami, zatiaľ čo nedokáže vykonávať základnú prácu. Nepolieva tých, ktorí sú schopní prijať pravdu, neobmedzuje tých, ktorí narúšajú a vyrušujú, a nevyčisťuje tých, ktorí bezohľadne páchajú prečiny a odmietajú sa zmeniť napriek opakovaným napomenutiam. Najmä nevenuje pozornosť tomu, ako antikristi páchajú zlo a spôsobujú vyrušenia. Neodhaľuje ich ani nerozlišuje, nevyčisťuje ich ani nevypudzuje, a dovoľuje antikristom páchať zlo a vyrušovať prácu cirkvi. Je mu to úplne jedno a myslí si, že zlé skutky antikristov s ním nemajú nič spoločné. Falošní vodcovia vo svojej práci dokážu konať len povrchne. Splnia trochu všeobecnej práce a potom si myslia, že vykonali skutočnú prácu, že sú ako vodcovia a pracovníci na požadovanej úrovni. Bez ohľadu na to, kto narúša a vyrušuje prácu cirkvi, len im odrapkajú nejaké učenia, trochu ich nabádajú a povedia pár pripomienok a myslia si, že problém je vyriešený. Celý deň sa udržiavajú zaneprázdnení, venujú sa veľkým aj malým záležitostiam a považujú sa za tých, ktorí robia dobrú prácu. Dokonca sa chvália a hovoria: „Pozrite sa na našu cirkev. Každý má svoju úlohu: tí, ktorí môžu kázať evanjelium, kážu evanjelium, tí, ktorí môžu robiť videá, robia videá, tí, ktorí vedú spievať, nahrávajú chválospevy – náš cirkevný život prekvitá!“ Vôbec však nevidia mnohé skryté problémy v cirkvi. Neodvážia sa zaoberať sa zlými ľuďmi a pochybovačmi, ktorí neustále narúšajú a vyrušujú cirkevný život, a tak ich ignorujú. Zatvárajú oči pred antikristami, ktorí konajú podľa svojho, každý sa snaží prilákať ľudí a vytvoriť si vlastné malé skupinky. Nedokážu riešiť mnohé otázky nových veriacich, ktorí hladujú a smädia po spravodlivosti. Namiesto toho, aby hľadali spôsoby, ako tieto skutočné problémy vyriešiť, falošní vodcovia sa im vždy snažia vyhnúť, zatiaľ čo stále tvrdia, že „cirkevný život prekvitá“. Nie je to pretváрка a podvod? Falošní vodcovia nechávajú týchto pochybovačov, zlých ľudí a antikristov v cirkvi bez toho, aby ich vyčistili alebo sa nimi zaoberali. Dovoľujú im bezohľadne páchať prečiny a meniť cirkevný život

na úplný chaos, zatiaľ čo sa tvária, že to nevidia. Takíto falošní vodcovia sú extrémne slepí! Konajú ako ochranný štít pre pochybovačov, zlých ľudí a antikristov a dokonca z toho čerpajú pocit hrdosti. Myslia si, že ak nevyčistia týchto zvrhlíkov, je to prejav lásky a ochrany Božieho vyvoleného ľudu. Nenarúša a nevyrušuje to prácu cirkvi? Neodporuje to úmyselne Bohu a nejde to proti Nemu? Falošní vodcovia si to však vôbec neuvedomujú. Ak sa niektorého opýtaš, či sa tieto skutočné problémy podarilo vyriešiť, odpovie: „Orezal som ich; hovoril som s nimi v duchovnom spoločenstve,“ čo naznačuje, že problémy sú vyriešené a už s ním nemajú nič spoločné. Nie je to vyhýbanie sa zodpovednosti? V mysli falošného vodcu, kedykoľvek niekto spácha akýkoľvek prečin, pokiaľ páchatel'a povrchne oreže, ponúkne mu nejaké pripomienky a nabáda ho, jeho práca je hotová. Má pocit, že problém vyriešil. Nie je to podvod? Falošní vodcovia zjavne nedokážu pohotovo vyčistiť pochybovačov, zlých ľudí a antikristov, a potom sa vyhovárajú a tvrdia: „Hovoril som s nimi v duchovnom spoločenstve o Božom slove, všetci si uvedomili, čo urobili, a cítili výčitky svedomia. Všetci plakali a povedali, že sa určite budú kajať a už sa nebudú pokúšať založiť si vlastné nezávislé kráľovstvo.“ Neklamú títo falošní vodcovia len sami seba, ako deti, ktoré sa hrajú na dospelých? Títo pochybovači, zlí ľudia a antikristi sú všetko ľudia, ktorí majú odpor k pravde. Nikto z nich vôbec neprijíma pravdu a nie sú cieľom Božej spásy; sú skôr cieľom Božieho zhnusení a nenávisťi. Falošní vodcovia však zaobchádzajú s týmito pochybovačmi, zlými ľuďmi a antikristami ako s bratmi a sestrami, a s láskou im pomáhajú. Aká je povaha tohto problému? Je to hlúposť a nevedomosť, ktorá im bráni vidieť týchto ľudí jasne, alebo sa im snažia zapáčiť zo strachu, že ich urazia? Bez ohľadu na dôvod, najdôležitejšie je, že falošní vodcovia nerobia skutočnú prácu a neprijímajú pravdu, ani pri orezávaní nepriznávajú svoje chyby. To dostatočne preukazuje, že falošní vodcovia vôbec nevlastnia žiadnu pravdu-realitu. Nepracujú podľa pracovných opatrení Božieho domu, a najmä pokiaľ ide o prácu na odstraňovaní v cirkvi, konajú povrchne. Formálne odstránia len niekoľko zjavne zlých ľudí. Keď ich odhaľujú a orezávajú, dokonca si nájdu rôzne dôvody a výhovorky, aby sa vyhli zodpovednosti a obhájlili sa. Preto je falošný vodca, ktorý nerobí skutočnú prácu, kameňom úrazu, ktorý bráni vo vykonávaní Božej vôle. Falošní vodcovia sa len trochu zaoberajú povrchnou,

všeobecnou prácou, ktorá nemá žiadnu hodnotu. Nikdy neriešia rôzne problémy, ktoré sa v cirkvi vyskytnú; jednoducho sa im vyhýbajú. To nielenže zdržiava normálny priebeh práce cirkvi, ale zároveň to ovplyvňuje život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Niet pochybností, že falošní vodcovia narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi a konajú ako ochranné štíty pre pochybovačov, zlých ľudí a antikristov. V kritickom momente duchovného boja stoja na strane zlých ľudí a antikristov, aby odporovali Bohu a podvádzali Ho. Nie je to prejav zrady Boha? Súdiac podľa názorov a správania falošných vodcov je jasné, že to jednoducho nie sú ľudia, ktorí sa usilujú o pravdu, že vôbec nerozumejú pravde a sú úplne neschopní vykonávať vodcovskú prácu.

Falošní vodcovia nezaobchádzajú s ľuďmi na základe Božích slov, ale podľa vlastnej ľubovôle. Konajú bez akýchkoľvek princípov, robia si, čo chcú. Keď vidia, ako antikristi vyrušujú cirkev, falošní vodcovia k nim necítia nenávisť. Veria, že keď antikristom prečítajú zopár Božích slov, obmedzia tým ich narúšanie a vyrušovanie. Akí ľudia sú antikristi? Sú to diabli, sú to satani! Bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, antikristi vôbec neprijímajú pravdu a dokážu narúšať a vyrušovať prácu cirkvi a narúšať život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Sú to skutoční diabli a satani. Falošní vodcovia dúfajú, že keď antikristom prečítajú pár úryvkov z Božích slov, donútia ich oľutovať svoje činy a zmeniť zmýšľanie. Nie je to mimoriadne hlúpe? Ľudia ako antikristi vôbec neprijímajú pravdu. Bez ohľadu na to, koľko zlých skutkov spáchajú, nebudú o sebe uvažovať ani sa nespoznávajú. Bez ohľadu na to, koľko chýb urobia, nepriznajú si svoje omyly. Sú to úbožiaci predurčení do pekla, a ty si myslíš, že ich zmeníš, keď im prečítaš pár úryvkov z Božích slov a povieš im pár slov nabádania – nie je to len naivné pranie? Ak by skazené ľudstvo mohlo tak ľahko prijať pravdu, Boh by nemusel konať dielo súdu a napomínania. Prečo Boh vo Svojom diele hovorí toľko slov a vyjadruje toľko právd? Pretože spasit' ľudí nie je ľahké, ľudia majú príliš veľa ťažkostí a sú príliš vzdorovití! Spasení môžu byť len tí, ktorí dokážu prijať pravdu. Tí, ktorí majú k pravde odpor a nenávidia ju, nemôžu byť spasení. Falošní vodcovia však veria, že ak povedia niekoľko tvrdých slov pochybovačom, zlým ľuďom a antikristom, títo jednotlivci pocítia výčitky svedomia a spoznajú samých seba. Veria, že ak im potom povedia niekoľko slov nabádania a útechy, budú sa kajať. To im umožní sústrediť sa na konanie

povinností, stanú sa vernými, prejdú zmenou povahy a z antikristov sa stanú poslušné ovečky. Nie je to hlúpy nápad? Tento nápad je mimoriadne hlúpy! Je to ako blúznenie šialenca – ako by to mohlo byť také jednoduché! Boh koná dielo súdu už viac ako tridsať rokov, a koľko sebapoznania a premeny ľudia dosiahli? Určité výsledky dosiahla len menšina ľudí. Tí, ktorí nemilujú pravdu, prinajlepšom pochopia určité učenia, bez ohľadu na to, koľko kázni si vypočujú. Ich život-povaha sa vôbec nemení, ani dobré správanie a dobré skutky sa u nich často nevidia. Akí ľudia sú to? Sú to ľudia, ktorí sa sýtia chlebom – vôbec neprijímajú pravdu. Zameriavajú sa len na užívanie Božej milosti a usilujú sa len o požehnania. Nie sú nič iné ako beštie v ľudskej koži! Ľudia sú hlboko skazení satanom; sú plní skazených pováh a ich kosti a krv sú naplnené satanovými jedmi. Ak nedokážu prijať pravdu alebo Boží súd a napomínanie, ako sa môžu skutočne podriať Bohu? Ako môžu verne konať svoje povinnosti? Ako sa môžu báť Boha a vyhýbať sa zlu? Môže byť dosiahnutie spásy také jednoduché, ako si to ľudia predstavujú? Satan kazil ľudí niekoľko tisíc rokov až do tej miery, že sa z nich stali diabli. Teraz prišiel Boh, aby ich spasil, a bez ohľadu na to, koľko slov povie, premeniť ľudí, ktorí sa stali diabli, na skutočné ľudské bytosti je neuveriteľne ťažká úloha. Nielenže Boh musí vyjadriť mnoho právd, ale aj ľudia musia vynaložiť maximálne úsilie na spoluprácu tým, že sa budú usilovať o pravdu, prijímať ju a praktizovať – len vtedy sa môžu oslobodiť od vplyvu satana a dosiahnuť Božiu spásu. Boh raz povedal: „Veľa je povolaných, ale málo vyvolených.“ Hoci v Boha verí veľa ľudí, len tí, ktorí skutočne zažijú Boží súd a napomínanie a plne sa podriadia Jeho dielu, môžu byť očistení a zdokonalení. Tí pochybovači, zlí ľudia a antikristi, ktorí neprijímajú ani kúsok pravdy, majú v srdci odpor k pravde; nikdy nedosiahnu Božiu spásu a môžu byť len zjavení a vyradení Božím dielom. Falošní vodcovia nerozumejú Božiemu dielu. Božie dielo ľudskej spásy si predstavujú tak jednoducho a veria, že keď zlým ľudom a antikristom prečítajú nejaké Božie slová a povedia im nejaké tvrdé slová orezávania, budú sa kajať, zmenia sa a budú verne konať svoje povinnosti. V čom je tu problém? Okrem toho, že sa neusilujú o pravdu a nerozumejú jej, je problém aj v tom, že falošní vodcovia majú extrémne slabú kvalitu. Preto vôbec nerozumejú Božiemu dielu a tomu, ako Boh ľudí spasí. Aby bolo vidieť podstatu človeka, či má

pravdu-realitu a ako by sa s ním malo zaobchádzať, je potrebné zvážiť jeho kvalitu a postoj k pravde – musíte pozorovať, ako chápe pravdu a či dokáže pravdu prijať. Čo je teda základom na meranie toho, či človek dokáže chápať pravdu? Závisí to predovšetkým od úrovne jeho kvality a od toho, či chápe Božie slová čisto. Niektorí ľudia sa dožijú päťdesiatky alebo šesťdesiatky a stále nedokážu prezrieť podstatu a skutočnosť skazenosti ľudstva. Stále si predstavujú ľudskú spoločnosť ako krásnu a chcú žiť v mieri a harmónii s ostatnými. Nie je to mimoriadne hlúpe a naivné? Ak by viera v Boha mohla z každého urobiť dobrého človeka, bolo by na spásu ľudí potrebné Božie dielo súdu a napomínania? Falošní vodcovia necharakterizujú rôznych ľudí na základe Božích slov, ale skôr iba na základe ich vonkajšieho správania a osobných dojmov. Práca, ktorú robia, je tiež veľmi povrchná, ako keď sa deti hrajú na dospelých. Myslia si, že niekedy dokážu nájsť správne Božie slová, ktoré sa hodia na určitú situáciu, a ľudí zmení, keď im len prečítajú nejaké Božie slová: „Pozrite, pod mojím vedením a nabádaním, s mojou láskavou pomocou, Božie slová na ľudí zapôsobili. Už nechcú byť antikristami a sú ochotní zmeniť svoje názory na vieru v Boha. Už nebudú súperiť o moc a zisk, ani nebudú zakladať nezávislé kráľovstvá. Už nebudú narúšať a vyrušovať prácu cirkvi a nebudú viac zavádzať ani priťahovať bratov a sestry!“ Dokážeš ich obmedziť? Nikdy nedokážeš obmedziť skutočne zlých ľudí, ktorí spôsobujú narušenie a vyrušovanie. Majú totiž podstatu zlých ľudí, páchajú zlé skutky kedykoľvek vo dne v noci. Páchajú zlo vždy, keď dostanú príležitosť. Je v poriadku, ak ich nevyčistíš z cirkvi? Prestanú svoje zlé skutky páchať dobrovoľne? Nie sú to ľudia; sú to diabli a satani! Koľko rokov už diabli a satan odporujú Bohu? Odporujú Bohu dodnes. Antikristi a rôzni zlí ľudia, ktorí narušajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi, sú diabli a satani v skutočnom svete. Ide o nepriateľov v skutočnom živote. Môžu zmeniť svoju podstatu kvôli tvojim niekoľkým slovám alebo tvojmu milujúcemu srdcu? Si taký hlúpy! Myslíš si, že dokážeš spasiť ľudí od hriechu len preto, že trochu rozumieš učeniu? Dokážeš ich spasiť? Sú predurčení do pekla a ty si myslíš, že pár pekných slov ich dokáže zmeniť. Je to také ľahké? Ak by sa ľudia dali tak ľahko spasiť, Boh by nemusel povedať toľko slov ani konať dielo súdu a napomínania. Musel by ľudskou spásou stráviť toľko času a vynaložiť toľko krvi Svojho srdca?

V cirkvi už boli rôzni ľudia odhalení a zatriedení podľa svojho druhu. Každý by mal byť zatriedený podľa svojho druhu a v Božom dome existujú princípy a správne ustanovenia, ktoré upravujú, ako zaobchádzať s rôznymi typmi ľudí. Boh má trpezlivosť a toleranciu, milosrdenstvo a láskavosť, aj spravodlivú povahu – ale nezabudni, že Boh má aj hnev a majestát. Niektorí ľudia hovoria: „Boh chce, aby bol každý človek spasený, a nechce, aby sa niekto dostal do záhuby.“ To je pravda, ale Boh si želá, aby bol spasený „každý človek“, nie každá vec alebo každý diabol. Keď sa ľudia dostanú do záhuby, Boh cíti smútok a žiaľ. Keď sa dostanú do záhuby diabli, je to ich právoplatný koniec a zaslúžený trest; Boh za nimi nesmúti. Taká je Božia povaha a Jeho princíp pri zaobchádzaní s ľuďmi. Ľudia chcú vždy protirečiť Bohu a myslia si, že tí pochybovači, zlí ľudia a antikristi sú tiež ľudia. Veria, že ľudia sú aj tí, ktorí neustále narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, aj tí, ktorí súperia o postavenie a zakladajú nezávislé kráľovstvá, ako aj tí, ktorí neustále vedú promiskuitný život. Všetkých týchto jednotlivcov, ktorí sú z rodu diablov, zaraďujú medzi Boží vyvolení ľud. Nie je to absurdné? Nejde to proti túžbe Boha? Keďže ich pohľad na veci je v úplnom rozpore s Božími slovami a pravdou, ich názory na rôzne negatívne postavy, diablov a satanov sú úplne v rozpore s Božími slovami a výrazne sa od nich líšia. S diablami, ktorí nasledujú satana, Boh nikdy nezaobchádzal ako s ľuďmi. Ako Boh takýchto ľudí charakterizuje? Sú to služobníci satana diabla; sú to beštie. Falošní vodcovia, v dobrom úmysle a pomýlenej láske, vedení vlastným naivným prianím, zaobchádzajú s týmito pochybovačmi, diablami a služobníkmi satana ako s bratmi a sestrami. Preto im prejavujú veľkú lásku a láskavosť, neustále im pomáhajú a podporujú ich. V dôsledku podpory, pomoci a vedenia pre týchto ľudí od falošných vodcov sú vážne vyrušovaní skutoční bratia a sestry, ktorých chce Boh spasiť. Cirkevný život sa nikdy nemôže dostať na správnu cestu, bratia a sestry nikdy nemôžu normálne jesť a piť Božie slová a hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde bez vyrušovania zlých ľudí. Nie je to „úspech“ falošných vodcov? Ich „úspech“ je dosť zásadný: Nielenže nedokážu ochrániť bratov a sestry, ale zároveň poskytujú zlým ľuďom a antikristom neoprávnený rešpekt a ochranu. Nenarúša to prácu cirkvi? Povahou toho, čo robia falošní vodcovia, je narúšanie. Oni si však myslia, že udržiavajú prácu cirkvi a pomáhajú Božiemu vyvolenému ľudu a

podporujú ho. Ako sa Boh pozerá na tieto činy falošných vodcov? Bohu sa hnusia, mimoriadne sa Mu hnusia! Falošní vodcovia nevykonávajú skutočnú prácu, ale zameriavajú sa na ochranu zlých ľudí, konajúc ako služobníci satana. V dôsledku toho Boží vyvolený ľud – všetci tí, ktorí milujú pravdu – nemôžu prijímať podporu a zaopatrenie cirkvi napriek tomu, že žijú cirkevný život. Hoci chcú konať svoje povinnosti, nemajú zaručenú bezpečnosť. Falošní vodcovia sú voči týmto záležitostiam úplne nevšímaví a myslia si: „Zaobchádzam so všetkými rovnako, tak prečo sa sťažujete? Čo mám urobiť, aby som vás uspokojil? Takto sa s ľuďmi zaobchádza spravodlivo. Vy ste len vyberaví a je ťažké sa vám zavďačiť! V každom prípade, som zodpovedný voči Bohu; robím všetko pred Bohom!“ Nie sú snád' absolútne neprístupní rozumu, keď dokážu chrliť takúto rétoriku? Nie sú mimoriadne hlúpi? Sú skutočne absolútne neprístupní rozumu a mimoriadne hlúpi. Boží dom každý deň hovorí o tom, ako Boh spasí ľudstvo, ale falošní vodcovia nikdy nerozumejú Božím slovám. Myslia si, že bez ohľadu na to, kto je ten človek, bez ohľadu na to, aká je jeho podstata, bez ohľadu na to, aké zlé veci urobil a bez ohľadu na to, aká zlomyseľná je jeho ľudská prirodzenosť, pod vedením Božích slov a s pomocou láskavej podpory ľudí sa nakoniec bude kajať a obráti sa. Nie je tento názor úplne nesprávny? (Áno.) Okrem toho, že falošní vodcovia chápú Božie slová veľmi mylne, tvária sa tiež, že rozumejú Božím úmyslom. Uvažujú a konajú jednostranne, na základe svojich vlastných sebeckých túžob, pričom prejavujú láskavosť a lásku zlým ľuďom a antikristom. A aký je výsledok? Nakoniec chránia zlých ľudí a antikristov, stávajú sa ich spolupáchateľmi, poskytujú im príležitosti a živnú pôdu na narúšanie a vyrušovanie práce cirkvi a cirkevného života. Medzitým falošní vodcovia ignorujú bratov a sestry, ktorí skutočne potrebujú ochranu. Nikdy sa ich nespýtajú: „Ako sa cítite, keď máte v cirkvi týchto zlých ľudí a antikristov a tých, ktorí ventilujú negatívitu a šíria predstavy? Súhlasíte, aby boli ponechaní v cirkvi? Ste ochotní konať svoje povinnosti a žiť s nimi cirkevný život?“ Nikdy sa nespýtajú, ako sa bratia a sestry cítia ohľadom týchto vecí. Čo myslíte – nie sú takíto vodcovia a pracovníci celkom nechutní? Konajú pod vlajkou vodcov a pracovníkov, nosia takéto tituly, ale v skutočnosti vykonávajú prácu ochrany satana a satanových služobníkov. Je to skutočne smutné! Ak poviete, že takíto vodcovia a pracovníci majú slabú

kvalitu a nevykonávajú skutočnú prácu, možno o tom nebudú presvedčení. Budú sa cítiť ukrivdení, myslia si, že sú každý deň zaneprázdnení, nezaháľajú, tak ako to, že nevykonávajú skutočnú prácu? Lenže na základe ich prejavov – majú pocit, že obidve skupiny ľudí sú dôležité, myslia si, že s oboma sa musí zaobchádzať rovnako, používajú spravodlivé zaobchádzanie ako výhovorku, aby dovolili zlým ľuďom a tým, ktorí narúšajú a vyrušujú, panovať v cirkvi a umožňujú pretrvávajúce rôznych zlých skutkov v cirkvi – čo sú títo vodcovia a pracovníci? Na základe ich prejavov, ich spôsobu a princípov práce a ich motívov pre prácu ide nepochybne o falošných vodcov a popletených hlupákov. Je toto vyjadrenie presné? (Áno.)

V spoločnosti, bez ohľadu na to, o akú skupinu alebo triedu ľudí ide, nerozlišujú medzi zlými a dobrými ľuďmi, o to menej diskutujú o tom, ako satan kazí ľudí alebo aká je podstata skazeného ľudstva. Nerozlišujú dokonca ani medzi dobrom a zlom. Lenže v Božom dome je všetko založené na Božích slovách. Pravda sa nikdy nemení a Božie slová všetko naplňujú. V cirkvi Božie slová zjavujú všetky druhy ľudí a prirodzene ich zatriedujú podľa svojho druhu. Všetky druhy ľudí by sa mali využiť čo najlepšie na základe ich ľudskej prirodzenosti, snaženia a podstaty. Ide o triedenie ľudí podľa hodnosti? Nie, nejde o triedenie ľudí podľa hodnosti, ale o kategorizáciu. Každý človek by mal byť zatriedený podľa svojho druhu – mal by byť umiestnený tam, kam patrí. Miešanie nie je prijateľné; miešanie je dočasné na vymedzené obdobie. Vezmime si napríklad, že je zmiešaný kúkoľ a pšenica. Ak by vytrhnutie kúkoľa poškodilo pšenicu a mohlo spôsobiť jej odumretie, kúkoľ sa dočasne nevytrháva. Ale to, že sa nevytrháva, neznamená, že nie je zaradený do kategórie – kedy by sa teda mal vytrhnúť? V správnom čase. Tento čas pripraví Boh. Teraz je čas, aby bol každý zatriedený podľa svojho druhu. Všetky druhy ľudí musia byť kategorizované. Je to nevyhnutné. Prečo sa táto práca musí urobiť? Z teoretického hľadiska existuje základ v Božích slovách; z hľadiska skutočnej situácie je nevyhnutné to urobiť – má to praktickú hodnotu a je zásadné tak urobiť. Keď už vytrhnutie kúkoľa pšenicu neovplyvní, kúkoľ sa musí vytrhnúť a oddeliť od pšenice. Ak sa s pochybovačmi a zlými ľuďmi – ktorí sú kúkoľ – zaobchádza ako s bratmi a sestrami, je to príliš nespravodlivé voči všetkým bratom a sestrám, ktorí sa úprimne vydávajú Bohu. Po prvé, týchto ľudí budú často vyrušovať,

ovplyvňovať a poškodzovať zlí ľudia, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Po druhé, niektorí ľudia s nízkym duchovným vzrastom nerozumejú pravde a budú obmedzovaní, stanú sa negatívnymi a slabými, alebo sa dokonca potknú pri kontakte so zlými ľuďmi, ktorí narúšajú a vyrušujú. Okrem toho, všetko, čo robia tí, ktorí narúšajú a vyrušujú, každé ich slovo, prináša chaos, neporiadok a neusporiadané situácie. Najreálnejšou situáciou je, že keď konajú povinnosť alebo nejakú prácu, svojvoľne páchajú zlé skutky a nenasledujú princípy. To vedie k obrovskému plytvaniu pracovnou silou, materiálnymi a finančnými prostriedkami bez dosiahnutia akýchkoľvek výsledkov. Čo sa stane nakoniec? Keď sú prepustení, za ich zlé skutky musia platiť všetci. Prácu treba urobiť znova a pracovná sila, materiálne prostriedky, čas a najcennejšia energia všetkých, vynaložené pred prepustením týchto jednotlivcov, sú premrhané kvôli ich svojvoľným zlým skutkom a nemožno ich nahradiť. Mali na prácu príliš veľký negatívny vplyv! Nikto nemôže niť túto zodpovednosť. Aj keď sa práca neskôr urobí dobre, predchádzajúce straty nedokáže nikto nahradiť. Niektorí ľudia hovoria, že by mali zaplatiť peniaze. Aj by sa to malo urobiť, ale dá sa za peniaze kúpiť čas? Dá sa za peniaze kúpiť čas a energia bratov a sestier alebo úprimná cena, ktorú zaplatili? Nie, nedá – tie sú neoceniteľné! Bez ohľadu na to, koľko ľudí spôsobuje v cirkvi narušenia a vyrušenia, následky sú nevyčísliteľné. Ovplyvní to život-vstup mnohých bratov a sestier. Strata je značná a nemožno ju nahradiť. Dá sa nahradiť strata v živote bratov a sestier? Kto zaplatí za túto stratu? Títo zlí ľudia sa teda musia odstrániť. Nie sú rovnakého druhu ako bratia a sestry, ktorí sa usilujú o pravdu. Patria do skupiny diablov a satana. Prichádzajú do Božieho domu, aby vyrušovali a ničili. Ak títo zlí ľudia nebudú z cirkvi vyčistení, nedá sa nikdy zaručiť práca cirkvi a poriadok cirkevného života. Bez ohľadu na to, koľko ľudí tvorí určitú skupinu, pokiaľ sa medzi nimi nájde jediná osoba, ktorá narúša a vyrušuje – svojvoľne pácha zlé skutky, nikdy nerieši záležitosti podľa princípov, nikdy neprijíma pozitívne veci ani pravdu, nikoho nepočúva, koná svojvoľne bez ohľadu na to, či má nejaké postavenie alebo moc, a je v podstate živým satanom – pokiaľ takáto osoba zostane v cirkvi, skôr či neskôr prinesie veľké vyrušenie a zničenie práce cirkvi. Keď príde deň, aby bol takýto človek vyčistený a vysporiadaný, koľko ľudí bude musieť upratovať nepriaznivé následky a chaotické situácie, ktoré

spôsobil! Preto je vyčistenie alebo vypudenie týchto zlých ľudí a antikristov dôležitou úlohou, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonávať a nesmú byť nedbanliví. Falošní vodcovia však prejavujú láskavosť a lásku tým, ktorí by mali byť vyčistení alebo vypudení. Zatvárajú oči pred ich zlými skutkami, tolerujú ich a prijímajú ako bratov a sestry. Tých, ktorí sú pre nich užitoční, dokonca považujú za talentovaných ľudí, rozvíjajú a využívajú ich. Bez ohľadu na to, aké zlé veci robia, falošní vodcovia nachádzajú výhovorky, aby ich ospravedlnili, a dokonca im poskytujú láskyplnú pomoc a podporu. Nie je to na určitej úrovni úmyselné narušenie? (Áno.) Falošní vodcovia konajú podľa svojich vlastných predstáv, vlastnej láskavosti a nadšenia, čím nakoniec spôsobujú veľké problémy cirkvi a Božiemu vyvolenému ľudu! Ak títo zlí ľudia držia moc, pohromy a následky, ktoré prinesú cirkvi, sú nevyčísliteľné.

V Božom dome v súčasnosti platí predpis, že ktokoľvek spácha zlé skutky, pokiaľ spôsobí Božiemu domu stratu, musí ju nahradiť. Ak je strata príliš veľká a následky sú vážne, dá sa problém vyriešiť výlučne peňažnou náhradou? Niektoré straty nenahradí žiadna suma peňazí; sú nenapraviteľné a nenávratné. Každý deň je teraz veľmi vzácny a rozhodujúci. Keď deň uplynie, dá sa ten čas získať späť? Aj ten je nenávratne stratený. Prečo sa hovorí, že ak zmeškáme určité veci, ľutujeme to celý život? Práve preto, že čas sa nedá vrátiť. Čo tým chcem povedať? Najlepšie je predchádzať problémom skôr, ako nastanú, a nie míňať peniaze na ich riešenie potom, keď sa stali. To je najlepší spôsob riešenia problémov. „Zatvárať stajňu, keď už kôň utiekol,“ je posledná možnosť. Najlepšie je urobiť preventívnu prácu skôr, ako sa niečo stane. To znamená, že predtým, ako dôjde k akýmkoľvek narušeniam alebo vyrušeniam, musia vodcovia a pracovníci jasne rozlišovať rôzne typy ľudí v cirkvi a dôkladne im rozumieť, a musia pozorne sledovať a pohotovo chápať stavy, povahy a snaženia rôznych druhov ľudí, ako aj ich postoje a názory pri konaní povinnosti. Len tak je možné zabezpečiť, aby mali všetci bratia a sestry normálny cirkevný život a prostredie na konanie svojich povinností. Týmto spôsobom môže práca cirkvi napredovať usporiadaným spôsobom. Také sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Samozrejme, falošní vodcovia na túto prácu nestačia; ide o popletených hlupákov a naničhodných ľudí. Teraz prišli na šikovný nápad: „Každý, kto nedodržiava princípy a pokazí prácu, dostane pokutu! Ak antikrist urobí niečo zlé, dostane pokutu!“ Myslia

si, že udeľovanie pokút je najlepšie riešenie a najlepší princíp praktizovania. Ak by sa všetky problémy dali vyriešiť pokutovaním, načo by bolo treba usilovať sa o pravdu? Prečo sa falošný vodca nazýva falošným? Pretože nerozumie pravde, za praktizovanie pravdy považuje dodržiavanie predpisov, za pravdu považuje slová a učenia, ktorým rozumie, a keď sa niečo stane, absolútne nedokáže nájsť správne princípy alebo smer a nedokáže riešiť problémy od koreňa. Vôbec nerozumie Božím slovám a nechápe, čo Boh zamýšľa. Napriek tomu chce pracovať a byť vodcom alebo pracovníkom – aké hlúpe! Čo je v tomto ohľade hlavným prejavom falošného vodcu? Nedokáže prezrieť podstatu rôznych druhov ľudí, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, nedokáže ich kategorizovať a rozhodne s nimi nedokáže zaobchádzať a riešiť ich podľa princípov. V mysli falošného vodcu je toto všetko jeden zmätený chaos. Špekuluje o Božích slovách a o tom, čo si On myslí, na základe svojho nadšenia, vlastných predstáv a fantázií. Zároveň vnucuje Bohu svoju láskavosť, nadšenie, osobné výmysly a predstavy, veriac, že sú v súlade s pravdou, v súlade s Božími úmyslami a môžu predstavovať to, po čom Boh túži. Preto sa pri práci a vedení Božieho vyvoleného ľudu spolieha na tieto veci. V tom spočíva hlavný prejav falošného vodcu. Týmto ukončíme naše duchovné spoločenstvo o druhom prejave falošných vodcov.

III. Falošní vodcovia neodhaľujú a nezastavujú zlých ľudí

Ďalej budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o treťom prejave falošných vodcov, ktorým je ignorovanie a nezájem o ľudí, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Hoci zistia, že zlí ľudia a antikristi vyrušujú prácu cirkvi, nevenujú tomu pozornosť. Vo svojej povahe je to vážnejšie ako prvé dva prejavy. Prečo hovoríme, že je to vážnejšie? Prvé dva prejavy sa týkajú kvality falošných vodcov, ale tento prejav sa týka ich ľudskej prirodzenosti. Niektorí falošní vodcovia majú takú slabú kvalitu, že nedokážu preniknúť k povahe narúšania a vyrušovania práce cirkvi. Niektorí falošní vodcovia, hoci dokážu odhaliť problémy narúšania a vyrušovania práce cirkvi, žiaľ, nerozumejú pravde a nedokážu tieto problémy zvládať a vyriešiť. Vždy konajú podľa svojich vlastných predstáv a nadšenia, robia to, čo sa im páči, a v srdci si myslia: „Pokiaľ robím prácu cirkvi, je to v poriadku; keď niekto narúša a vyrušuje, je to jeho osobná záležitosť a nemá to so mnou nič spoločné.“ Sú aj

takí falošní vodcovia, ktorí majú určitú kvalitu, dokážu urobiť trochu práce a vedia niečo o princípoch zaobchádzania s každým druhom človeka. Boja sa však uraziť ľudí, takže keď zistia, že zlí ľudia a antikristi spôsobujú narušenia a vyrušenia, neodvážia sa ich odhaliť, zastaviť alebo obmedziť. Žijú podľa satanských filozofií a zatvárajú oči pred záležitosťami, o ktorých si myslia, že s nimi nemajú nič spoločné. Vôbec sa nestarajú o výsledky práce cirkvi, ani o to, ako veľmi je ovplyvnený život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Myslia si, že to s nimi nemá nič spoločné. Takže počas funkčného obdobia takého falošného vodcu sa neudržiava normálny poriadok cirkevného života, pričom nie je chránený život-vstup a povinnosti Božieho vyvoleného ľudu. Aká je povaha tohto problému? Nejde o to, že by títo falošní vodcovia nedokázali pracovať kvôli slabej kvalite. Ide o to, že majú slabú ľudskú prirodzenosť a chýba im svedomie a rozum. Preto nevykonávajú skutočnú prácu. V čom sú falošní vodcovia falošní? Chýba im svedomie a rozum ľudskej prirodzenosti. Preto sa počas ich pôsobenia vo funkcii vodcov vôbec nerieši problém zlých ľudí a antikristov, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Niektorí bratia a sestry sú veľmi poškodení a tak isto práca cirkvi utrpí obrovské straty. Keď si tento druh falošného vodcu všimne problém a vidí zlého človeka alebo antikrista spôsobovať narušenie alebo vyrušenie, pozná svoju zodpovednosť, vie, čo by mal robiť a ako by to mal robiť, no neurobí vôbec nič. Dokonca sa tvári hlúpo, úplne to ignoruje a nehlási záležitosť svojim nadriadeným. Predstiera, že nič nevie a nič nevidí, a dovoľuje zlým ľuďom a antikristom narúšať a vyrušovať prácu cirkvi. Nie je tu problém s ich ľudskou prirodzenosťou? Nie sú z rovnakého tábora ako zlí ľudia a antikristi? Aký princíp prijímajú v roli vodcov? „Nespôsobujem žiadne narušenia ani vyrušenia, ale neurobím nič, čo by urazilo alebo poškodilo dôstojnosť ostatných. Charakterizujte ma ako falošného vodcu, a ja stále neurobím nič, čo by mohlo uraziť. Musím si nechať zadné dvierka.“ Aká je to logika? Je to logika satana. A aká je to povaha? Nie je veľmi prefikaná a klamlivá? Takýto človek nie je vo svojom zaobchádzaní s Božím poverením ani trošku úprimný; pri výkone svojej povinnosti je vždy prefikáný a úlisný, zlomyseľne kalkuluje, a vo všetkom myslí na seba. Ani najmenej nemyslí na prácu cirkvi a nemá vôbec žiadne svedomie ani rozum. Vôbec nie je hodný slúžiť ako cirkevný vodca. Takíto ľudia nenesú ani najmenšie bremeno za prácu cirkvi alebo za život-vstup Božieho vyvoleného

ľudu. Starajú sa len o svoje vlastné záujmy a potešenie. Sústredia sa výlučne na oddávanie sa výhodám postavenia, bez akéhokoľvek záujmu o situáciu Božieho vyvoleného ľudu. Nie sú to tí najsebeckejší a najodpornejší ľudia? Aj keď zistia, že zlí ľudia a antikristi vyrušujú prácu cirkvi, nevenujú tomu pozornosť, akoby sa ich tieto záležitosti netýkali. Je to ako pastier, ktorý vidí vlka žrať ovce, ale nič neurobí. Stará sa len o záchranu vlastného života. Takýto človek nie je spôsobilý byť pastierom. Všetko, čo tento typ falošného vodcu robí, slúži na to, aby v maximálnej miere ochránil svoju vlastnú povesť, postavenie, moc a rôzne výhody, ktoré si aktuálne užíva. V srdci nemá žiadne bremeno za Božie poverenie, prácu cirkvi alebo život-vstup Božieho vyvoleného ľudu, či jeho povinnosti a zodpovednosti. Nikdy o tom neuvažuje. Myslí si: „Prečo musí vodca robiť tieto úlohy? Prečo je za nerobenie týchto úloh orezávaný, odsudzovaný a bratia a sestry ho odmietajú?“ Nerozumie tomu a je mu to úplne jedno. V Mojom srdci, bez ohľadu na to, ako dobre vychovaný sa tento druh človeka javí, ako dodržiava pravidlá, či je mlčanlivý alebo pracovitý a schopný, skutočnosť, že koná bez princípov a nepreberá žiadnu zodpovednosť za prácu cirkvi, Ma privádza k tomu, že ho vidím v novom svetle. Nakoniec som tento druh človeka definoval takto: Možno nerobí žiadne veľké chyby, ale je veľmi prefikáný a ľstivý; vôbec nepreberá žiadnu zodpovednosť, ani neháji prácu cirkvi – nemá žiadnu ľudskú prirodzenosť. Cítim, že je ako nejaký druh zvierat'a – svojou prefikanosťou sa trochu podobá líške. Ľudia hovoria, že líšky sú prefikane, ale v skutočnosti sú títo ľudia ešte prefikanejší ako líšky. Na povrchu sa zdá, že neurobili nič zlé, ale v skutočnosti hovoria a robia všetko len pre svoju vlastnú slávu, zisk a postavenie. Všetko, čo robia, má za cieľ oddávať sa výhodám ich postavenia a vôbec neberú do úvahy Božie úmysly. Ani trochu neriešia problémy, ktoré vznikajú v práci cirkvi, ani skutočné problémy týkajúce sa života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu. Títo falošní vodcovia nevykonávajú žiadnu prácu, aby viedli Boží vyvolený ľud do pravdy-reality. Aký je teda účel všetkého, čo robia? Nie je to len preto, aby sa zavraždili ľudom a aby si ich ostatní vysoko vážili? Snažia sa, aby o nich všetci rozmýšľali v dobrom bez toho, aby niekoho urazili, a tak si užívajú svoju povesť a výhody postavenia. Najviac nenávistné na nich je to, že ich činy neprinášajú žiadny úžitok pre život-vstup Božieho vyvoleného ľudu; namiesto toho zavádzajú ľudí, privádzajú ostatných k tomu, aby ich obdivovali a

zbožňovali. Nie sú títo ľudia ešte prefikanejší a ľstivejší ako líšky? Sú to učebnicoví, skutoční falošní vodcovia. Majú postavenie vodcu a držia si tento titul, ale nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu, starajú sa len o nejaké viditeľné, povrchné všeobecné záležitosti, alebo neochotne urobia trochu práce, ktorú dostanú špeciálne pridelenú Zhora. Ak nemajú nič špeciálne pridelené Zhora, nevykonávajú žiadnu podstatnú cirkevnú prácu. Pokiaľ ide o záležitosti, ktoré zahŕňajú udržiavanie práce cirkvi a poriadku cirkevného života, boja sa uraziť ľudí a neodvážia sa zastávať princípy. Neriešia žiadne z nahromadených problémov v cirkevnej práci, a hoci vidia, ako antikristi a zlí ľudia mrhajú majetkom Božieho domu, neurobia nič, aby to zastavili alebo obmedzili. V srdci jasne vedia, že títo ľudia páchajú zlo a poškodzujú záujmy Božieho domu, no tvária sa nechápavo a nepovedia ani slovo. Ide o prefikanych a ľstivých ľudí. Nie sú snáď ešte prefikanejší ako líšky? Navonok sú ku každému priateľskí a nerobia nič, čo by niekoho poškodilo, ale zdržiavajú hlavnú záležitosť života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu, prácu cirkvi a prácu šírenia evanjelia. Sú takíto ľudia hodní byť vodcami a pracovníkmi? Nie sú to služobníci satana? Nie sú to práve tí, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi? Hoci na povrchu nepáchajú žiadne zjavné zlo, následky takejto ich práce sú ešte vážnejšie ako páchanie zla. Bránia vykonávaniu Božej vôle, odporujú Bohu, narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Poškodzujú Boží vyvolený ľud a môžu dokonca zničiť jeho nádej na spásu. Povedzte Mi, nie je to snáď páchanie zla? Presne toto robí pritakávač, ktorý sa vôbec nedrží princípov. Ľudia, ktorí nerozumejú pravde, nedokážu dôkladne vnímať hrozné následky takéhoto spôsobu práce falošných vodcov, ani nedokážu pochopiť, aké sú ich úmysly, motívy a ciele. Nikdy nepochopíš, čo chcú v skutočnosti vo svojom srdci urobiť – sú príliš prefikani! Obrazne povedané, sú to prefikane líšky; presne povedané, sú to živí diabli, diabli žijúci medzi ľuďmi!

Pokiaľ ide o to, ako by sa mali títo falošní vodcovia charakterizovať, na základe ich povahy-podstaty ich nemožno svojvoľne zaradiť do kategórií zlých ľudí, antikristov, pokrytcov a podobne. Avšak súdiac podľa toho, čo prejavujú, aké majú prejavy ľudskej prirodzenosti a postoj k práci cirkvi, ako aj podľa faktu, že neriešia problémy, ktoré objavia, ide o najzvrhlejší druh falošných vodcov. Keď ide o rôzne ich prejavy, nevytvárajú síce proaktívne skupinky ani nezakladajú vlastné nezávislé kráľovstvá a zriedka svedčia o

sebe. Dokážu síce dobre vychádzať s bratmi a sestrami, znášať ťažkosti, platiť cenu, zdržiavať sa kradnutia obiet a dokonca sa prísne obmedzujú v hľadaní špeciálnych privilégií. Lenže keď čelia rôznym osobám, udalostiam a veciam, ktoré narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, alebo rôznym ľuďom, ktorí mrhajú obetami a poškodzujú majetok Božieho domu, nezastavia ich. Neriešia to, nepovedia nič ani nevykonajú žiadnu prácu. Takíto ľudia sú desiví! Sú tým najopovrhnutiahodnejším typom falošných vodcov. Sú nenapraviteľní! Prečo hovorím, že sú nenapraviteľní? Niežeby mali slabú kvalitu alebo nedokázali pochopiť Božie slová – majú určitú schopnosť chápania aj pracovnú schopnosť. Ale keď zistia, že niekto narúša a vyrušuje prácu cirkvi, nezaoberajú sa tým a neriešia to. Iba neochotne urobia trochu práce, keď sa stretnú s prísnyim dohľadom a častými otázkami svojich nadriadených vodcov, alebo keď boli orezaní. Bez ohľadu na to, či túto prácu robia alebo nie, alebo ako ju robia, ich najvyššou prioritou je ochrana seba samých. Vôbec neplnia zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Okrem ochrany seba samých a udržiavania vlastných záujmov nevykonávajú žiadnu podstatnú prácu a robia len trochu povrchnej práce, keď nemajú na výber a musia ju urobiť. Okrem ochrany seba samých sa nestarajú o nič iné. Nie sú prefikanejší a ľstivejší ako líška? Niektorí ľudia hovoria: „Líške inštinkt káže jesť drobné zvieratá, nie je teda aj inštinktom falošných vodcov chrániť sa?“ Je to inštinkt? Je to ich prirodzenosť! Títo falošní vodcovia chránia svoje vlastné postavenie, povest' a tvár, udržiavajú vzťahy s ľuďmi a snažia sa nikoho neuraziť, a to za cenu poškodenia záujmov Božieho domu aj poškodenia práce cirkvi. Dokonca ani osobne neriešia prepúšťanie alebo úpravu personálu, namiesto toho poverujú iných, aby to urobili za nich. Myslia si: „Ak sa tá osoba bude chcieť pomstiť, nepôjde po mne. V každej situácii, s ktorou sa stretnem, sa musím najprv chrániť.“ Títo ľudia sú príliš prefikaní! Ak nedokážeš ako vodca prevziať ani túto zodpovednosť, si hodný byť vodcom? Si len naničhodný zbabelec! Si vôbec veriaci v Boha, ak nemáš túto štipku odvahy? Sú nasledovníkmi Boha ľudia, ktorí sa pri konaní svojich povinností uchylujú k trikom, aby sa vyhli zodpovednosti? Boh takýchto ľudí nechce. Títo falošní vodcovia sú prefikaní a ľstiví ako líšky. Keď vidia, že niekto narúša alebo vyrušuje, nezaoberajú sa tým a neriešia to – jednoducho nevykonávajú skutočnú prácu. Bez ohľadu na to, ako sú odhalení a orezaní, nekonajú. Keď neplníš zodpovednosti

vodcov a pracovníkov, prečo vôbec zastávaš túto pozíciu? Je to preto, aby si bol súčasťou výzdoby? Je to preto, aby si sa oddával výhodám postavenia? Nie si na to spôsobilý! Nevykonávať skutočnú prácu a pritom chcieť, aby ťa bratia a sestry uctievali a zbožňovali – nie je to mentalita diabla? Je to taká nehanebnosť! Niektorí ľudia hovoria, že vôbec nechcú byť vodcami. Prečo si teda udržiavaš svoju povest' a postavenie? Za akým účelom zavádzaš ľudí? Ak nechceš byť vodcom, môžeš proaktívne odstúpiť. Prečo neodstúpiš? Prečo zastávaš túto pozíciu a neodstúpiš? Ak nechceš odstúpiť, potom musíš svedomite vykonávať nejakú skutočnú prácu. Iná možnosť nie je – taká je tvoja zodpovednosť. Ak nedokážeš vykonávať skutočnú prácu, bolo by najlepšie, aby si prevzal zodpovednosť a odstúpil. Nemal by si zdržiavať prácu cirkvi ani poškodzovať Boží vyvolený ľud. Ak ti chýba aj táto trocha svedomia a rozumu, máš ešte nejakú ľudskú prirodzenosť? Nie si hodný nazývať sa človekom! Ľudia, ktorí veria v Boha, bez ohľadu na to, či môžu byť vodcami alebo pracovníkmi, si zaslúžia byť nazývaní ľuďmi, len ak majú aspoň trochu svedomia a rozumu.

Byť vodcom alebo pracovníkom si vyžaduje určitú úroveň kvality. Kvalita človeka určuje jeho pracovnú schopnosť a mieru, do akej chápe pravdy-princípy. Ak je tvoja kvalita mierne nedostatočná a nechápeš pravdu dost' hlboko, ale dokážeš praktizovať toľko, koľko chápeš, a dokážeš uviesť do praxe to, čomu rozumieš, v srdci si čistý a úprimný, a neplánuješ nič vo svojej vlastný prospech ani sa neusiluješ o slávu, zisk a postavenie, a dokážeš prijať Božie podrobné skúmanie, potom si správna osoba. Falošní vodcovia však tieto vlastnosti nemajú. Nezaujímajú sa o rôzne problémy narušení a vyrušení v cirkvi. Aj keď si tieto problémy všimnú, nevenujú im žiadnu pozornosť. Ak sa ich opýtajú, či sú si vedomí situácie, povedia: „Myslím, že o tom trochu viem, ale nie všetko.“ Stalo sa to priamo pod tvojím nosom – prečo hovoríš, že o tom nevieš? Nesnažíš sa klamať ľudí? Keďže o tom vieš, rozmýšľal si, ako to riešiť? Urobil si nejakú prácu? Snažil si sa prísť s nejakými riešeniami? Odpovedia: „Ten človek má lepšiu kvalitu ako ja, je výrečný a dobre hovorí; neodvážim sa doňho miešať. Čo ak riešim niečo, čo v skutočnosti nie je problém, a urazím ho? To by mi potom sťažilo prácu!“ Keďže sa neodvážiš, si naničhodný zbabelec, zanedbávaš svoje povinnosti a nie si hodný byť vodcom! Keď sa stretneš s takouto situáciou, vieš, ako ju riešiť? Hovoria: „Aj keď viem, ako to

riešiť, neodvážim sa. Nie sú na to určení tí Zhora? A ešte tu máme rozhodovaciu skupinu. Ako by mohla táto úloha pripadnúť mne?“ Keďže si to videl a vieš o tom, mal by si situáciu riešiť. Ak je tvoj duchovný vzrast príliš nízky a nedokážeš tento problém vyriešiť, povedal si o probléme svojim nadriadeným? Nahlásil si to? Urobil si to, čo spadá do rozsahu tvojich zodpovedností a práce, ktorá ti pripadá? Splnil si vôbec nejaké zo svojich zodpovedností? Vôbec žiadne! V srdci to vedia veľmi dobre: „Vedel som o tomto probléme, ale nekonal som. Cítim sa vinný! Mal som tú záležitosť nahlásiť, ale neurobil som to. Ale ani ostatní ľudia to neurobili – čo to má so mnou spoločné?“ Sú ostatní ľudia tiež vodcovia? Či to ostatní ľudia urobia alebo nie, je ich vec – prečo si to neurobil ty? Ak to neurobia ostatní ľudia, znamená to snáď, že nemusíš ani ty? Je to pravda? Aj keby to ostatní ľudia urobili, mohlo by to nahradiť to, že to urobíš ty? Tvoja vec je to, čo robíš ty. Splnil si svoje zodpovednosti a povinnosti? Ak nie, potom zanedbávaš svoje zodpovednosti, nie si spôsobilý byť vodcom a mal by si prevziať zodpovednosť a odstúpiť. Nevážiš si svoje povýšenie, nie si hodný dôvery bratov a sestier, nie si hodný dôvery Božieho domu a ešte menej si hodný Božieho pozdvihnutia. Si bezcitný darebák. Tretí typ falošného vodcu má problém s charakterom. Bez ohľadu na jeho osobné snaženia a život-vstup, súdiac už len podľa faktu, že počas svojho funkčného obdobia nevykonáva žiadnu skutočnú prácu, nenahradí cirkvi žiadne straty a rozhodne nedokáže pohotovo zastaviť alebo riešiť zlé skutky zlých ľudí, tento typ človeka nemá problém len so slabou kvalitou a s nevykonávaním skutočnej práce. Najdôležitejšie je, že nemá žiadnu ľudskú prirodzenosť. Svedomie týchto ľudí je úplne prehnité a nemajú vôbec žiadny rozum. Bežnými slovami, sú morálne skrachovaní; sebeckí a opovrhnutiahodní až do krajnosti. Nie sú dôveryhodní. Medzi tromi typmi ľudí, ktorých sme rozobrali, je ľudská prirodzenosť tohto typu najhoršia. Prvé dva typy ľudí majú slabú kvalitu, nedokážu pracovať a nespĺňajú princípy a štandardy Božieho domu na rozvíjanie a povyšovanie ľudí, takže nie je možné ich rozvíjať ani využívať. Ich kvalita je extrémne slabá, sú slepí a otupení, sú to prakticky mŕtvi ľudia – nestoja za to, aby boli odhalení a rozobratí. Tretí typ človeka je najpodlejší. Sú extrémne opovrhnutiahodní z hľadiska ich ľudskej prirodzenosti. Tento typ charakterizujeme ako prefikany a ľstivý. Títo ľudia sú ešte prefikanejší ako líšky. Nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu, a predsa

majú mnoho výhovoriek. Cítia sa úplne pokojne. Bez ohľadu na to, ako zlí ľudia a antikristi vyrušujú prácu cirkvi, neznepokojuje ich to a naďalej chcú byť vodcami. Prečo sú takí závislí od moci? Títo vodcovia tvrdia: „Človek sa derie hore, voda tečie dole. Každý miluje moc!“ Nechcú vykonávať žiadnu skutočnú prácu, ale napriek tomu sa chcú držať svojho postavenia a užívať si jeho výhody. Čo sú to za darebákov? Sú čisto z pokolenia satana, absolútne nič dobré.

Dnes sme v duchovnom spoločenstve hovorili o troch bodoch dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Falošní vodcovia, ktorých sme rozobrali v dvanástej zodpovednosti, sú v podstate rovnakí ako falošní vodcovia, ktorých sme odhalili predtým. Hoci sme rozobrali tri body, týkajú sa hlavne dvoch problémov: prvým je, že majú slabú kvalitu a nedokážu vykonávať skutočnú prácu; druhým je, že ich ľudská prirodzenosť je odporná, opovrhnutiahodná, prefikaná a ľstivá, a nevykonávajú skutočnú prácu. Toto sú základné, podstatné problémy falošných vodcov. Pokiaľ má niekto jeden z týchto dvoch problémov, je falošným vodcom. Niet o tom žiadnych pochybností.

4. septembra 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (21)

Ako rozlišovať medzi antikristami a ľuďmi, ktorí majú povahu antikristov

Rozlišovanie takýchto ľudí na základe ich postojov k pravde

Dnes budeme v duchovnom spoločenstve ďalej hovoriť o zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Skôr než duchovné spoločenstvo formálne otvoríme, zopakujme si jednu z tém o antikristoch, o ktorej sme už v duchovnom spoločenstve hovorili: ako rozlíšiť ľudí s povahou antikristov od tých s podstatou antikristov a aké sú medzi týmito dvomi typmi ľudí rozdiely. Najprv si v duchovnom spoločenstve povieme o tom, ako antikristov rozoznať; nie je to nič ťažké. V prvom rade by si mal jasne vidieť, aké majú ľudia, ktorí sú antikristami, zjavné charakteristické prejavy. Tak dokážeš v krátkom čase identifikovať pravého antikrista a určiť, že to rozhodne nie je niekto, kto má len povahu antikristov alebo kto kráča po ceste antikristov. Takto budeš mať o antikristoch jasno a už ťa nebudú zavádzať, chytať do osídel ani ovládať. Teraz je najdôležitejšie vedieť rozlíšiť zjavné rozdiely medzi ľuďmi s prirodzenosťou-podstatou antikristov a tými s povahou antikristov. Ak chceš tieto dva typy ľudí rozoznať, musíš najprv pochopiť ich hlavné charakteristiky. Niektorí ľudia chápu len odhalenia skazenosti antikristov v každodennom živote, napríklad ich sklony presadzovať svoje postavenie a poučovať ostatných, ale prirodzenosť-podstatu antikristov rozoznať nedokážu. Je to v poriadku? (Nie.) Sú aj takí, ktorí hovoria, že najvýraznejšími prejavmi antikristov sú ich arogancia a namyslenosť, a charakterizujú ako antikristov všetkých arogantných a namyslených ľudí. Je to správne? (Nie.) Prečo to nie je správne? Pretože arogancia a namyslenosť nie sú najvýraznejšími prejavmi antikristov; ide o skazené povahy, ktoré majú spoločné všetci skazení ľudia. Každý z nich má arogantnú a namyslenú povahu, takže charakterizovať všetkých arogantných a namyslených ľudí ako antikristov je závažná chyba. Aké prejavy sú teda u antikristov podstatnými prejavmi, ktoré dokážu na prvý pohľad objasniť podstatné rozdiely medzi antikristami a ľuďmi s povahou antikristov? Čo nám umožní rozoznať, že podstaty týchto dvoch typov ľudí sú odlišné a že

s takými ľuďmi by sa malo odlišne zaobchádzať? Majú tieto dva typy ľudí v určitých aspektoch, ako sú skutky, správanie a povahy, nejaké podobnosti? (Áno.) Ak nepozoruješ dôsledne, nerozlišuješ s vážnosťou alebo nemáš v srdci presné pochopenie a rozlíšenie povahy a podstaty týchto dvoch typov ľudí, je veľmi ľahké zaobchádzať s nimi, akoby boli rovnakého typu. Môžeš si dokonca pomýliť antikrista s človekom s povahou antikristov a naopak. To znamená, že ľahko dospeješ k mylnému úsudku. Aké sú teda hlavné charakteristiky a rozdiely medzi týmito dvomi typmi ľudí, podľa ktorých môžeme na základe pevných dôkazov rozlíšiť, kto je antikrist a kto je človek s povahou antikristov? Táto téma by vám nemala byť neznáma, takže si vypočujme vaše názory. (Jeden zo spôsobov, ako rozlíšiť medzi antikristami a ľuďmi s povahou antikristov, je podľa ich postoja k pravde; ďalší je podľa ich ľudskej prirodzenosti. Pokiaľ ide o ich postoj k pravde, antikristi nenávidia pravdu a vôbec ju neprijímajú. Bez ohľadu na to, koľko spáchajú zlých skutkov, ktoré spôsobujú narušenia a vyrušenia, a bez ohľadu na to, ako s nimi ste v duchovnom spoločenstve alebo ich orezávate, nepriznávajú si to a zaryto sa odmietajú kajať. Ľudia s povahou antikristov môžu tiež robiť zlé veci, pokiaľ pravde nerozumejú alebo nechápu princípy, ale keď sú orezávaní, dokážu pravdu prijať, uvažovať o sebe a spoznať samých seba. Sú schopní cítiť výčitky svedomia a kajať sa. Podstatou antikristov je z hľadiska ich postoja k pravde fakt, že nenávidia pravdu, zatiaľ čo ľudia s povahou antikristov dokážu pravdu prijať. Z hľadiska ľudskej prirodzenosti sú antikristi zlí ľudia bez svedomia alebo pocitu hanby, zatiaľ čo ľudia s povahou antikristov svedomie a pocit hanby majú.) Spomenuli ste dve charakteristiky; hovorilo sa o nich v duchovnom spoločenstve už predtým? Považujú sa za zjavné charakteristiky? (Áno.) Postoje antikristov a ľudí s povahou antikristov k pravde sú úplne odlišné. Je to veľmi dôležitý bod a ide o prejav so zjavnými charakteristikami. Antikristi majú odpor k pravde a vôbec ju neprijímajú. Radšej by zomreli, ako by mali uznať Božie slová za pravdu. Bez ohľadu na to, ako v duchovnom spoločenstve hovoríš o pravde, vnútorne jej odolávajú a majú k nej odpor. Môžu ťa dokonca vnútorne preklínať, vysmievať sa ti a opovrhovať tebou, správať sa k tebe pohrdavo. Antikristi sú voči pravde nepriateľskí; to je zjavná charakteristika. A aké sú charakteristiky ľudí s povahou antikristov? Aby sme boli presní a objektívni, ľudia s povahou antikristov, ktorí však majú určité

svedomie a rozum, môžu svoje predstavy zmeniť a prijať pravdu tým, že s nimi iní o pravde hovoria v duchovnom spoločenstve. Ak sú orezávaní, tiež sa dokážu podriadiť. To znamená, že pokiaľ ľudia s povahou antikristov úprimne veria v Boha, väčšina z nich dokáže v rôznej miere prijať pravdu. Stručne povedané, ľudia s povahou antikristov dokážu prijať pravdu a podriadiť sa prostredníctvom prostriedkov, ako je vlastné čítanie Božích slov, prijímanie Božieho disciplinovania a osvietenia, prípadne orezávanie, pomoc a podpora bratov a sestier. To je zjavná charakteristika. Antikristi sú však iní. Bez ohľadu na to, kto hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, ani nepočujú, ani sa nepodriaďujú. Majú len jediný postoj: radšej zomrú, ako by mali prijať pravdu. Bez ohľadu na to, ako ich orezávaš, je to zbytočné. Aj keď hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde čo najjasnejšie, neprijmú ju; dokonca jej vnútorne odolávajú a cítia k nej odpor. Môže sa podriadiť Bohu niekto s povahou, ktorá nenávidí pravdu? Rozhodne nie. Preto sú antikristi Božími nepriateľmi, pre ktorých niet vykúpenia.

Rozlišovanie takýchto ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti

Práve ste spomenuli aj ďalšiu charakteristiku na rozlíšenie antikristov od ľudí s povahou antikristov, a to z hľadiska ľudskej prirodzenosti. Kto by chcel o tejto charakteristike hovoriť v duchovnom spoločenstve viac? (Antikristi majú obzvlášť zlomyseľnú ľudskú prirodzenosť; dokážu utláčať a trýzniť ľudí a bez ohľadu na to, koľko zla spáchajú, nevedia sa kajať.) Presne tak, hlavnou charakteristikou antikristov je ich zlomyseľná ľudská prirodzenosť, ich nehanebnosť a nedostatok svedomia a rozumu. Bez ohľadu na to, koľko zlých skutkov v cirkvi spáchajú alebo akú škodu spôsobia práci cirkvi, nepovažujú to za hanebné, ani sa nepovažujú za hriešnikov. Či už ich Boží dom odhalí, alebo ich bratia a sestry orezávajú, nepohne to nimi a necítia žiadne výčitky ani znepokojenie. To je prejav antikristov z hľadiska ľudskej prirodzenosti. Ich hlavnými charakteristikami sú nedostatok svedomia a rozumu, nedostatok hanby a mimoriadne surová povaha. Každého, kto sa dotkne ich záujmov, súdia a trýznia. Majú obzvlášť silnú túžbu po pomste, pričom nešetia nikoho, dokonca ani vlastných príbuzných. Takí suroví sú antikristi. Na druhej strane, ľudia s povahou antikristov, bez ohľadu na to, koľko skazenosti sa u nich odhalí, nie sú nevyhnutne zlí ľudia. Bez ohľadu

na to, aké nedostatky alebo chyby majú vo svojej ľudskej prirodzenosti, akých chýb sa dopustia alebo v čom môžu zlyhať a potknúť sa, dokážu o sebe neskôr uvažovať a poučiť sa. Keď čelia orezávaniu, dokážu si priznať svoje chyby a cítiť výčitky svedomia. Keď ich bratia a sestry kritizujú alebo odhaľujú – hoci sa v tej chvíli môžu trochu brániť a nechcú si to priznať – v skutočnosti si už v srdci svoju chybu priznali a podriadili sa. To dokazuje, že ešte stále dokážu prijať pravdu a môžu byť napravení. Keď robia chyby alebo narážajú na akékoľvek problémy, ich svedomie a rozum môžu stále fungovať. Sú si vedomí, nie sú otupení a bezcitní ani neoblomní a neodmietajú si veci priznať. Okrem toho, hoci tento typ ľudí má povahu antikristov, sú relatívne empatické a o niečo láskavejšie. Pri stretnutí s rôznymi záležitosťami by sa dali ich charakteristiky z hľadiska ľudskej prirodzenosti opísať – najvýstižnejšie a najjednoduchšie – ako relatívne rozumné. Pri prísnom orezávaní sa nanajvýš môžu v srdci cítiť trochu znechutene. Z pohľadu prejavu ich ľudskej prirodzenosti je však vidieť, že ešte stále poznajú hanbu, že svedomie ich dokáže obviňovať a ich rozum môže mať určitý obmedzujúci účinok. Ak poškodia záujmy Božieho domu alebo ublížia ktorémukoľvek bratovi a sestre, vždy sa vo vnútri cítia nesvoji a majú pocit, že zlyhali pred Bohom. Tieto prejavy sa u ľudí s povahou antikristov odhaľujú v rôznej miere. Aj keď sa nesnažia chybu okamžite napraviť alebo neurobia správne rozhodnutia a správne nepraktizujú, vo svojom srdci si to stále uvedomujú. Ich svedomie ich obviňuje; vedia, že urobili zle a nemali by tak konať znova. Tak isto cítia, že nie sú dobrí ľudia – môžu pociťovať jemný náznak týchto pocitov. Navyše, časom sa ich stav zmení a začnú sa skutočne kajať. Budú cítiť hlboké výčitky a ľutovať, že sa na začiatku nerozhodli správne alebo správne nepraktizovali. Presne tieto prejavy sú tými najbežnejšími a najobyčajnejšími prejavmi skazených ľudí. Tí, ktorí sú antikristami, sú však špeciálni; nie sú to ľudia, ale diabli. Bez ohľadu na to, koľko času uplynie odkedy spáchajú zlo alebo zhrešia, nemajú vôbec žiadne výčitky svedomia; zostávajú tvrdohlaví a vytrvalí až do konca. Ľudia s povahou antikristov sa dokážu podriaďiť pri stretnutí s bežným orezávaním. Keď čelia prísnomu orezávaniu, môžu sa v tej chvíli hádať, popierať veci a odmietať to prijať, ale neskôr sú schopní o sebe uvažovať a spoznať sa, cítiť výčitky svedomia a kajať sa. Aj keď sa im niekto vysmieva a súdi ich, že nemajú žiadnu ľudskú prirodzenosť, môžu v srdci cítiť bolesť, ale nebudú sa brániť ani sa

k tej osobe správať ako k nepriateľovi. Dokážu tiež pochopiť druhú osobu a pomyslia si: „Za tú chybu si môžem len sám; ostatní sa ku mne správajú len tak, ako si zaslúžim.“ Tieto prejavy sa u rôznych ľudí odhaľujú v rôznej miere. Stručne povedané, tieto odhalenia sú normálnymi a prirodzenými prejavmi ľudí s povahou antikristov, ľudí so skazenými povahami. V tom sa jasne líšia od antikristov. Prostredníctvom rôznych prejavov týchto dvoch stavov sa okamžite ukáže, ktorí jednotlivci sú zlí ľudia a antikristi a ktorí sú len ľudia s povahou antikristov, ale nie sú zlými ľuďmi.

Rozlišovanie takýchto ľudí na základe toho, či skutočne činia pokánie alebo nie

Práve boli spomenuté dva aspekty rozdielov medzi antikristami a ľuďmi s povahou antikristov: prvým aspektom je ich postoj k pravde; postoj ľudí k pravde predstavuje ich postoj k Bohu. V tomto aspekte sa tieto dva typy ľudí jasne líšia. Po druhé, tieto dva typy ľudí sa jednoznačne podstatne líšia aj z hľadiska ľudskej prirodzenosti. Tieto dve charakteristiky sú veľmi zjavné; ide o úplne odlišné typy ľudí. Okrem týchto dvoch rozdielov je ďalším aspektom to, či sa po spáchaní zla prejaví nejaké pokánie. V prípade antikristov, bez ohľadu na to, aké zlé skutky spáchajú – či už trýznia ľudí, zakladajú nezávislé kráľovstvá, súperia s Bohom o postavenie, kradnú obetné dary alebo čokoľvek iné – nepriznajú sa k svojim skutkom ani pri priamom odhalení. Ak sa k nim nepriznajú, môžu sa kajať? Radšej by zomreli, ako by sa mali kajať. Fakty o svojich zlých skutkoch neprijímajú. Aj keď si uvedomia, že odhalenie je úplne presné, odolávajú a stavajú sa proti nemu. V žiadnom prípade nebudú uvažovať o tom, či sú na zlej ceste, ani si nepovedia: „Som charakterizovaný ako antikrist. Je to veľmi nebezpečné a musím sa kajať.“ Takéto myšlienky sa im v mysli absolútne neobjavia. Ich ľudská prirodzenosť nemá tieto vlastnosti. Preto majú antikristi jednu zjavnú charakteristiku: Bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, vôbec neprijímajú pravdu a neprejavujú žiadnu skutočnú zmenu. Keď začnú veriť v Boha, radi v dave vynikajú, súperia o moc a zisk, trýznia ľudí a vytvárajú skupinky a rozdeľujú cirkev. Ich cieľom v snahe udržať si moc je žiť z cirkvi a založiť si nezávislé kráľovstvo. Keď ich znova uvidíš, po troch až piatich rokoch viery, stále vykazujú tie isté prejavy a charakteristiky bez akejkol'vek zmeny. Aj po ôsmich či desiatich rokoch

zostávajú rovnakí. Niektorí ľudia hovoria: „Možno sa zmenia po 20 rokoch viery!“ Môžu sa zmeniť? (Nie.) Nezmenia sa. Tieto isté prejavy vykazujú, či už sú v kontakte s niekoľkými jednotlivcami alebo s väčšinou, či konajú bežné povinnosti alebo pôsobia ako vodcovia a pracovníci. Nikdy sa nekajajú ani sa neobrátia, vytrvajú na tej istej ceste až do konca. V žiadnom prípade sa nebudú kajateľ. Takí sú antikristi. Pokiaľ ide o ľudí s povahou antikristov, niektorí síce nie sú zlí ľudia, ale majú tiež skazené povahy. Odhaľujú aroganciu, ľstivosť, sebeckosť, podlosť a iné druhy skazenosti. Prejavujú tiež slabú ľudskú prirodzenosť. Keď začnú veriť v Boha, tak isto chcú súperiť o slávu a zisk, vyniknúť, aby si získali obdiv ľudí. Majú ambície a túžby byť vodcami a držať v rukách moc. Tieto prejavy sú v rôznej miere prítomné u skazených ľudí a veľmi sa nelíšia od prejavov antikristov. V procese viery v Boha však pochopia niektoré pravdy cez prežívanie súdu a odhalenie Božích slov a svoje skazené povahy odhaľujú čoraz menej. Prečo sa tieto skazené povahy odhaľujú čoraz menej? Pretože po pochopení pravdy si uvedomia, že toto správanie a prejavy sú odhalením skazených pováh. Až vtedy si to ich svedomie uvedomí, uvidia, že sú hlboko skazení a skutočne im chýba ľudská podoba. Potom začnú byť ochotní usilovať sa o pravdu a premýšľať o tom, ako odvrhnúť svoje skazené povahy, ako sa môžu oslobodiť z ich pút a stať sa niekým, kto sa usiluje o pravdu a praktizuje ju. Čo je to za prejav? Nie je to postupné pokánie? (Áno.) V procese prežívania Božieho diela objavujú svoje vlastné problémy, spoznávajú svoje skazené povahy a chápu rôzne svoje stavy. Zároveň spoznávajú svoju ľudskú prirodzenosť-podstatu a ich svedomie je čoraz uvedomelejšie. Čoraz viac cítia, že sú hlboko skazení a nevhodní, aby ich Boh použil, vyslúžili si Božie zhnusenie a majú k sebe vnútorný odpor. Nevedome sa postupne kajajú hlboko vo svojich srdciach a s týmto pokáním prichádzajú drobné zmeny. Tieto drobné zmeny možno vidieť v ich správaní. Napríklad, keď niekto predtým odhalil ich problémy, cítili sa znechutene, od hanby sa rozzúrili a snažili sa vysvetľovať a ospravedlňovať, pričom sa všemožne snažili nájsť rôzne výhovorky a dôvody na svoju obranu. Postupom času si však na základe skúseností uvedomia, že toto správanie je nesprávne, a začnú svoj stav a správanie naprávať, usilovne sa snažia prijímať správne názory a usilujú sa o harmonickú spoluprácu s ostatnými. Keď sa im niečo prihodí, naučia sa vyhľadávať ostatných a byť s nimi v duchovnom

spoločenstve. Naučia sa komunikovať od srdca a vychádzať s ostatnými v mieri. Sú to prejavy pokánia? (Áno.) Keď uveria v Boha, postupne získavajú pravé pochopenie niektorých pováh, správaní a prejavov antikristov, ktoré v sebe odhaľujú. Potom postupne odvrhujú svoje skazené povahy, dokážu opustiť svoje predchádzajúce nesprávne spôsoby života, vzdávajú sa úsilia o slávu a postavenie a dokážu konať, počiť si a konať svoju povinnosť podľa právd-princípov. Ako je možné dosiahnuť takúto zmenu? Je to možné prijatím pravdy, nepretržitým obracaním sa a pokáním? (Áno.) Všetky tieto veci je možné dosiahnuť v procese neustáleho pokánia. Následne sa ich stav určite zlepši, rastie aj ich duchovný vzrast s prehľbovaním skúseností, a keď sa im niečo prihodí, dokážu o sebe uvažovať. Či už sa stretnú s neúspechmi alebo zlyhaniami, alebo sú orezávaní, predkladajú tieto záležitosti pred Boha a modlia sa k Nemu. Pri čítaní Božích slov ich dokážu dávať do súvislosti so svojím skazeným stavom, rozoberať ho a spoznávať. Hoci keď sa im niečo prihodí, môžu stále odhaľovať skazenosť a mať chybné myšlienky, dokážu o sebe uvažovať a vzdorovať si. Pokiaľ si tieto problémy uvedomujú, môžu neustále hľadať pravdu, aby ich vyriešili, a praktizovať pokánie. Hoci tento pokrok je veľmi pomalý a výsledky sú nepatrné, v najhlbšom vnútri svojich srdc sa neustále menia. Ľudia tohto typu si vždy zachovávajú aktívny, pozitívny a iniciatívny postoj, stav obrátenia sa a pokánia. Hoci niekedy súperia s ostatnými o slávu a postavenie, pričom v rôznej miere odhaľujú niektoré prejavy a konania antikristov, po zažití určitých orezávaní, súdov a napomínaní alebo Božieho disciplinovania tieto skazené povahy v rôznej miere odvrhnú a zmenia. Hlavným dôvodom dosiahnutia týchto výsledkov je, že tento typ ľudí dokáže v hĺbke svojho srdca uvažovať o svojich skazených povahách a nesprávnych cestách, ktorými sa vydali, pochopiť ich a dokáže sa obrátiť. Hoci zmeny, rast a zisky z obrátenia sú veľmi malé a pokrok veľmi pomalý, dokonca si sami ani nemusia všimnúť, po troch až piatich rokoch skúseností môžu v sebe pocítiť určité zmeny a vidí to aj ich okolie. V každom prípade je rozdiel medzi ľuďmi, ktorí majú povahu antikristov, a tými, ktorí antikristami sú. Aká je v tomto ohľade hlavná charakteristika? (Ľudia s povahou antikristov sa dokážu kajať.) Keď urobia niečo zlé, spáchajú priestupok alebo sa stretnú s orezávaním, súdom a napomínaním, karhaním alebo disciplinovaním, dokážu sa kajať. Dokonca aj keď si uvedomia, že

urobili zle alebo sa dopustili chyby, dokážu o sebe uvažovať a vo svojich srdciach majú postoj obrátenia sa a pokánia. V tom je charakteristický rozdiel, ktorý úplne odlišuje ľudí s povahou antikristov od antikristov.

Zhrnutie rozdielov medzi antikristami a ľuďmi, ktorí majú povahu antikristov

Ľudia, ktorí sú antikristami, sú živí satani. Dá sa povedať, že žijú ako satani; sú to diabli a satani, ktorých ľudia môžu vidieť. Zhrňme si teda podstatné rozdiely medzi antikristami a ľuďmi s povahou antikristov. Jedným z aspektov je ich postoj k pravde. Antikristi pravdu absolútne neprijímajú. Hoci dokážu slovne uznať, že Božie slová sú pravda, že sú to pozitívne veci, prospešné pre ľudí, sú kritériom všetkých pozitívnych vecí, ľudia by ich mali prijať, podriaďiť sa im a praktizovať ich – hoci toto všetko dokážu povedať – absolútne nedokážu Božie slová uviesť do praxe. Prečo ich nepraktizujú? Pretože vo svojich srdciach pravdu neprijímajú. Ústami síce hovoria, že Božie slová sú pravda, ale z úplne iného motívu: hovoria to, aby zakryli skutočnosť, že neprijímajú pravdu, a aby zavádzali ľudí. Fakt, že antikristi dokážu hovoriť slová a učenia, neznamená, že vo svojich srdciach uznávajú Božie slová ako pravdu. Nedokážu uviesť pravdu do praxe, pretože vo svojich srdciach v podstate pravdu Božích slov neprijímajú; nie sú ochotní pravdu prijať a praktizovať ju, aby vstúpili do pravdy-reality. Na druhej strane, ľudia s povahou antikristov nie sú nevyhnutne antikristi. Niektorí z nich dokážu v rôznej miere prijať pravdu, pozitívne veci, správne slová a podriaďiť sa im – to je jeden z rozdielov. Ľudia s podstatou antikristov sú voči pravde nepriateľskí a obracajú sa jej chrbtom, ale niektorí ľudia s povahou antikristov dokážu pravdu prijať a praktizovať. Prostredníctvom čítania Božích slov a niekoľkoročného zažívania Božieho diela sa ich postoj k pravde môže trochu zmeniť. Hlboko vo svojom srdci cítia, že hoci ju nedokážu uviesť do praxe, pravda je dobrá a správna. Ide len o to, že nemilujú pravdu alebo sa o ňu až tak nezaujímajú, takže jej praktizovanie si vyžaduje určité úsilie a zápas. Ľudia s povahou antikristov, ktorí však majú určité svedomie a rozum, teda dokážu v rôznej miere pravdu prijať. Prinajmenšom hlboko vo svojom srdci pravde neodolávajú, nie je im proti srsti a nemajú k nej odpor. V takomto stave je väčšina ľudí a takto

sa prejavuje vo vzťahu k pravde. Tento opis týchto ľudí ani neprikrášľuje ani nehaní. Je to celkom objektívne, však? (Áno.) Ďalším aspektom je rozlišovanie z hľadiska ľudskej prirodzenosti, teda rozlišovanie na základe svedomia, rozumu a dobra či zla v ľudskej prirodzenosti. Ak má niekto zlú ľudskú prirodzenosť, neprijíma pravdu a má k nej obzvlášť veľký odpor, je to určite pochybovač alebo antikrist. Niektorí ľudia pravdu obzvlášť nemilujú a nezaujímajú sa o ňu. Keď iní v duchovnom spoločenstve hovoria o pravde, začnú byť ospanliví a malátni. Avšak ľudia tohto typu nemajú zlú ľudskú prirodzenosť a netrýznia ostatných. Ak hovoríš v duchovnom spoločenstve o Božích úmysloch, pravdách-princípoch alebo pravidlách Božieho domu, dokážu počúvať, sú ochotní prijať pravdu a usilovať sa o ňu. Nemusia však byť nevyhnutne schopní uviesť ju do praxe. Ak sa stanú vodcom, možno ťa nebudú vedieť priviesť k pochopeniu pravdy alebo pred Boha, ale rozhodne ťa nebudú trýzniť. Taká je ľudská prirodzenosť ľudí s povahou antikristov. V každom prípade, ľudská prirodzenosť ľudí s povahou antikristov nie je až taká zlá; dokážu v rôznej miere prijať pravdu. Naproti tomu antikristom nielenže chýba svedomie a rozum, ale majú aj mimoriadne surovú ľudskú prirodzenosť. Ľudia s povahou antikristov majú svedomie, určitý rozum a dokážu niektoré záležitosti riešiť rozumne. Napríklad, pokiaľ si majú vybrať a postaviť sa na niektorú stranu vo vzťahu k požiadavkám Božieho domu, vo vzťahu k rôznym ľuďom v cirkvi a vo vzťahu k pozitívnym a negatívnym veciam, dokážu tieto a podobné záležitosti rozlíšiť a nakoniec sú schopní urobiť na základe svojho svedomia správne rozhodnutia. Ľudia tohto typu nemajú až takú zlú ľudskú prirodzenosť a sú relatívne dobrosrdeční. Existuje ešte jeden rozdiel, o ktorom sme v duchovnom spoločenstve práve hovorili, a to, že niektorí ľudia s povahou antikristov dokážu prijať pravdu. Keď urobia niečo zlé, dokážu o tom uvažovať a majú kajúce srdce. Naproti tomu antikristi tieto dva prejavy absolútne nevykazujú. Sú tvrdohlaví a nemenní, pretože majú odpor k pravde, neprijímajú ju a majú mimoriadne surovú ľudskú prirodzenosť. Pre ľudí tohto typu je nemožné obrátiť sa a činiť pokánie. To, či niekto dokáže skutočne činiť pokánie, závisí hlavne od toho, či má svedomie a rozum, a od jeho postoja k pravde. Keďže ľudia s povahou antikristov nemajú zlú ľudskú prirodzenosť, majú určité svedomie a rozum, a dokážu v rôznej miere prijať niektoré pravdy, majú potenciál

sa obrátiť. Keď robia chyby alebo sa dopúšťajú priestupkov, dokážu sa po orezaní kajať. To určuje, že ľudia s povahou antikristov majú nádej na spásu, zatiaľ čo antikristi sú nenapraviteľní; sú z rovnakého cesta ako diabli a satan. V týchto niekoľkých charakteristikách spočívajú podstatné rozdiely medzi antikristami a ľuďmi s povahou antikristov. Je toto zhrnutie dosť objektívne? (Áno.) Pokiaľ ide o týchto niekoľko charakteristík antikristov, podrobné prejavy, o ktorých sme hovorili v duchovnom spoločenstve, sú objektívne a v súlade s faktami, bez akéhokoľvek hanobenia. Všetci Boží vyvolení sa s tým stretávajú a sú toho svedkami; presne takí sú antikristi. Čo sa týka ľudí s povahou antikristov, tak isto sme odhalili rôzne prejavy, ktoré sú pre ľudí viditeľné a zodpovedajú faktom, bez akéhokoľvek prikrášľovania.

Ľudia s povahou antikristov majú vo svojej ľudskej prirodzenosti mnoho chýb a nedostatkov. Tiež v rôznej miere odhaľujú rôzne skazené povahy. Tieto skazené povahy majú v každom človeku niekoľko zjavných charakteristických prejavov. Napríklad niektorí ľudia sú obzvlášť arogantní, iní sú obzvlášť vypočítaví a ľstiví, ďalší mimoriadne neoblomní, či veľmi leniví a tak ďalej. Tieto prejavy sú prejavmi ľudí s povahou antikristov a sú to charakteristiky ich ľudskej prirodzenosti. Títo ľudia majú síce v srdci určitú dobrotu – jednoducho povedané, sú do istej miery dobrosrdeční – keď sa stretnú s istou záležitosťou, jasne vidia, že sú poškodzované záujmy Božieho domu. Boja sa však uraziť ostatných, preto sa stiahnu ako korytnačka do panciera, žijú podľa satanovej filozofie a nie sú ochotní zastávať sa právd-princípov. Hoci hlboko vnútri cítia, že by takto konať nemali a že takýmto konaním krivdia Bohu, stále si nemôžu pomôcť a rozhodnú sa byť pritakávačmi. Prečo je to tak? Pretože veria, že ak chcú žiť a prežiť, musia sa spoliehať na satanovu filozofiu a len tak sa môžu ochrániť. Preto sa rozhodnú byť pritakávačmi a nepraktizujú pravdu. V srdci cítia, že pri takomto konaní im chýba svedomie a ľudská prirodzenosť; nie sú ľuďmi a sú horší ako strážny pes. Keď si to však vyčítajú, ani pri ďalšej situácii nečinia pokánie a konajú rovnako. Sú neustále slabí a vždy majú pocit viny. Čo to dokazuje? Dokazuje to, že hoci ľudia s povahou antikristov nie sú sami antikristami, ich ľudská prirodzenosť má problémy a nedostatky, takže rozhodne odhaľujú veľa skazenosti. Pri pohľade na celkové prejavy takejto osoby, ide v plnej miere o niekoho, kto zostáva vo svojej hlboknej skazenosti satanom nezmenený; je presne tým, čo Boh

nazýva satanovým potomstvom. V čom sú ľudia s povahou antikristov lepší ako antikristi? Presnejšie, hoci ľudia s povahou, ale nie podstatou antikristov odhaľujú rôzne skazené satanove povahy, rozhodne nie sú zlými ľuďmi. Ich situácia je podobná tomu, čo sa zvyčajne hovorí, ak niekto nie je ani zákerný a zlý, ani dobrý človek. Oni úprimne veria v Boha, sú ochotní činiť pokánie a po orezaní dokážu prijať pravdu aj s určitou podriadenosťou. Hoci nie sú zlými ľuďmi a stále majú nádej na spásu od Boha, sú ďaleko od štandardu, o ktorom Boh hovorí, teda báť sa Boha a vyhýbať sa zlu! Niektorí ľudia veria v Boha tri až päť rokov a dosiahnu určité zmeny a pokrok. Ďalší veria v Boha osem až desať rokov a nedosiahnu vôbec žiadny pokrok. Iní dokonca veria v Boha 20 rokov bez akýchkoľvek významných zmien; sú stále rovnakí ako predtým. Tvrdohlavo sa držia svojich predstáv. Lenže vďaka tomu, že počuli Božie slová a obmedzujú ich rôzne pravidlá a nariadenia Božieho domu, neurobili veľké chyby, nespáchali zlé skutky, ktoré by Božiemu domu spôsobili vážne straty a nespôsobili veľké pohromy. Ľudia s povahou antikristov určite nemôžu byť nakoniec všetci spasení Bohom. Väčšina z nich sú zrejme robotníci a niektorí z nich budú určite vyradení. V každom prípade, hoci nie sú zlými ľuďmi, sú to ľudia so slabou ľudskou prirodzenosťou. Ich výsledky a konečné osudy určite nebudú rovnaké. Všetko závisí od toho, či dokážu prijať pravdu a ako si zvolia svoju cestu. Niektorí hovoria: „Tvoje slová si protirečia. Nepovedal si, že títo ľudia sa dokážu obrátiť a činiť pokánie?“ Myslím to tak, že títo ľudia v určitých kontextoch a v rôznych prostrediach dokážu prijať pravdu v rôznej miere. Čo znamená „v rôznej miere“? Znamená to, že niektorí ľudia sa po troch až piatich rokoch viery v Boha trochu zmenia a po 10 až 20 rokoch sa zmenia výrazne. Niektorí ľudia veria v Boha 10 až 20 rokov a sú stále rovnakí, ako keď začali veriť, stále kričia: „Musím činiť pokánie, musím splatiť Božiu lásku!“, ale v skutočnosti sa nemenia. Túto túžbu v srdci a ochotu obrátiť sa a činiť pokánie cítia len preto, lebo majú svedomie. Ochota však neznamená schopnosť praktizovať pravdu, ani vstup do reality. Ochota znamená len neodolávať pravde, nemať k nej odpor, otvorene ju neohovárať, otvorene nesúdiť, neodsudzovať ani sa nerúhať Bohu – ide len o tieto prejavy. Neznamená to však schopnosť skutočne sa podriaďiť, prijať a praktizovať pravdu, ani to neznamená schopnosť vzdorovať telu a vlastným túžbam. Je to objektívny fakt? (Áno.) Presne tak to je. Mať vo svojej ľudskej prirodzenosti

určité svedomie, rozum a trochu kajúceho srdca ešte neznamená, že človek nemá skazenú povahu. Ľudia s povahou antikristov sa vo svojej podstate líšia od antikristov, ale neznamená to, že dokážu prijať pravdu a podriaďiť sa jej. Ani to neznamená, že ide o ľudí s pravdou-realitou, alebo o ľudí, ktorých Boh miluje. Medzi týmito dvomi aspektmi sú podstatné rozdiely; sú totálne odlišné. Ľudia s povahou antikristov sú v porovnaní s antikristami určite oveľa lepší, pokiaľ ide o ľudskú prirodzenosť, postoj k pravde a mieru pokánia. Avšak štandard, podľa ktorého Boh meria ľudí, nie je založený na tom, ako sa líšia od antikristov; v tom nespočíva štandard. Boh meria ľudskú prirodzenosť človeka podľa toho, či má svedomie a rozum, či miluje a prijíma pravdu, či verne koná svoje povinnosti, či sa podriaďuje Bohu a či dokáže získať pravdu a dosiahnuť spásu. Toto sú štandardy, podľa ktorých Boh meria ľudí. Boh predložil tým, ktorí majú povahu antikristov, rôzne požiadavky. Boh pomocou nich meria ľudí s povahou antikristov s cieľom spasť ich. Keď to počuješ takto vyjadrené, tak to chápeš, však? Po prvé, musíš mať jasno v tom, že bez ohľadu na to, aký podiel povahy antikristov máš, pokiaľ dokážeš prijať pravdu, nie si antikrist. Hoci nie si antikrist, neznamená to, že si človek, ktorý sa podriaďuje Bohu. To, že ti pravda nie je proti srsti alebo k nej nemá odpor, neznamená, že si človek, ktorý praktizuje pravdu a podriaďuje sa jej. Mať určité svedomie a rozum, byť relatívne dobrosrdečný a mať lepšiu ľudskú prirodzenosť ako antikristi nemusi nevyhnutne znamenať, že si dobrý človek. Štandard na meranie toho, či je človek dobrý alebo zlý, nevychádza z ľudskej prirodzenosti antikristov. Bez ohľadu na to, koľko zlých vecí antikristi urobia, nikdy si ich nepriznajú ani nečinia pokánie, naďalej konajú rovnako. Nikdy sa neobrátia a odporujú Bohu až do konca. Hoci sa niektorí ľudia s povahou antikristov úprimne chcú obrátiť a činiť pokánie, drobné obrátenie ešte neznamená pravé pokánie. Mať odhodlanie činiť pokánie neznamená byť schopný pochopiť pravdu, dosiahnuť ju a získať život.

Niektorí ľudia hovoria: „Nie som antikrist, takže som lepší ako antikristi a menej hlboko skazený ako oni.“ Sú tieto slová správne? Je takéto chápanie skreslené? (Áno, je.) Ľudia s povahou antikristov sú rovnakí ako antikristi vo svojej skazenej povahe, odlišná je však ich prirodzenosť-podstata. Zamyslite sa nad tým – je toto tvrdenie správne? (Áno.) Tak ho vysvetlite. (Ľudia s povahou antikristov majú skazené povahy rovnako ako antikristi. Oba typy

majú arogantné a podlé povahy a oba sa usilujú o postavenie. Ich ľudská prirodzenosť-podstata je však odlišná. Ľudia s povahou antikristov majú určité svedomie a dokážu v rôznej miere prijať pravdu. Nemajú k pravde odpor, ani voči nej necítia nenávisť. Na druhej strane, ľudia s podstatou antikristov majú zlomyseľnú ľudskú prirodzenosť-podstatu. Nemajú svedomie, majú odpor k pravde a nenávidia ju. Nebudú činiť pokánie.) Skazené povahy majú všetci, tak prečo Boh charakterizuje ľudí s podstatou antikristov ako antikristov a Svojich nepriateľov? (Ide najmä o ich postoj k pravde. Antikristi majú k pravde odpor a nenávidia ju. A nenávidieť pravdu v skutočnosti znamená nenávidieť Boha.) Ešte niečo? (Podstata antikristov je podstatou diablov.) Majú ľudia, ktorých podstata je podstatou diablov, nejakú nádej na spásu? (Nie.) Títo ľudia vôbec neprijímajú pravdu a nemôžu byť spasení. Keďže oba typy ľudí majú skazené povahy, aký je rozdiel medzi tými, ktorí môžu byť spasení, a tými, ktorí spasení byť nemôžu? Čisto z hľadiska ich skazených pováh sú tieto dva druhy ľudí rovnaké, tak prečo antikristi nemôžu byť spasení, zatiaľ čo ľudia s povahou antikristov, ale bez podstaty antikristov, majú drobnú nádej na spásu? (Ľudia s povahou antikristov nie sú ako antikristi, ktorí sú takí nepriateľskí voči pravde a pozitívnym veciam. Hoci pravdu obzvlášť nemilujú, nie je im proti srsti a dokážu ju v rôznej miere prijať a postupne sa meniť. Navyše, ich ľudská prirodzenosť má určité svedomie, na rozdiel od antikristov, ktorí nemajú žiadny pocit hanby.) Práve v tom spočíva nádej na spásu; v tom je ten podstatný rozdiel. Súdiac podľa podstaty antikristov, tento typ človeka je nenapraviteľný a nemá žiadnu nádej na spásu. Aj keby si ich chcel spasiť, nemôžeš; nedokážu sa zmeniť. Nie sú obvyčajným typom človeka so skazenou satanovou povahou, ale typom človeka so životom-podstatou diablov a satana. Tento typ človeka absolútne nemôže byť spasený. Aká je v porovnaní s tým podstata obvyčajných ľudí so skazenými povahami? Majú len skazené povahy; avšak určitú mieru svedomia a rozumu a dokážu prijať niektoré pravdy. To znamená, že na nich pravda môže mať určitý účinok, čo im dáva nádej na spásu. Práve tento typ človeka Boh spasí. Antikristi absolútne nemôžu byť spasení, ale môžu byť spasení ľudia s povahou antikristov? (Áno.) Ak povieme, že môžu byť spasení, nie je to objektívne tvrdenie. Môžeme len povedať, že majú nádej na spásu – to je relatívne objektívne. Či človek môže byť spasený totiž závisí od jednotlivca. Závisí to od toho, či dokáže

skutočne prijať pravdu, praktizovať ju a podriaďiť sa jej. Preto sa dá povedať jedine, že tento typ človeka má nádej na spásu. Prečo teda nemajú žiadnu nádej na spásu antikristi? Práve preto, že sú antikristi; ich prirodzenosť je prirodzenosťou satana. Sú nepriateľskí voči pravde, nenávidia Boha a vôbec neprijímajú pravdu. Môže ich Boh ešte spasit'? (Nie.) Boh spasí skazených ľudí, nie satana a diablov. Boh spasí tých, ktorí prijímajú pravdu, nie spodinu, ktorá pravdu nenávidí. Je to takto jasné? (Áno.) V duchovnom spoločenstve o tom hovoríme takto, aby sme sa vyhli skreslenému chápaniu u niektorých ľudí. Po uvedení rozdielov medzi antikristami a ľuďmi s povahou antikristov si niektorí myslia, že keďže nie sú antikristi, sú v bezpečnej zóne, že si skutočne zaistili útočisko a v budúcnosti určite nebudú vyčistení, vypudení ani vyradení. Ide o skreslené chápanie? Mať nádej na spásu neznamená, že človek bude spasený. Túto nádej ešte ľudia musia uchopiť. Tvoj postoj k pravde je odlišný od postoja antikristov. Nemáš odpor k pravde alebo je tvoja ľudská prirodzenosť o niečo lepšia ako ľudská prirodzenosť antikristov; máš určité svedomie, si relatívne dobrosrdečný, neubližuješ druhým, keď urobíš niečo zlé, vieš činiť pokánia a dokážeš sa obrátiť. Len týchto pár vlastností znamená, že máš základné podmienky na to, aby si mohol prijať pravdu, praktizovať ju a byť spasený. Ale to, že nie si antikrist, neznamená, že budeš spasený. Nie si antikrist, ale stále si skazená ľudská bytosť. Môžu byť všetci skazení ľudia spasení? Nie nevyhnutne. Aj keď niekto nie je antikrist alebo zlý človek, pokiaľ sa neusiluje o pravdu, stále nemôže byť spasený. Božia spása u ľudí sa dosahuje prostredníctvom prijatia a snahy o pravdu. Skazené povahy ľudí sú v protiklade s Bohom. Pokiaľ má niekto skazenú povahu, stále môže vzdorovať Bohu, vzoprieť sa Mu, zraďiť Ho a tak ďalej. Preto potrebuje prijať súd, napomínanie, skúšky a zušľachtenia Božích slov; potrebuje zaopatrenie a vedenie Božích slov, Božie orezávanie, disciplinovanie, trest a tak ďalej – nič z tohto diela, ktoré Boh koná, nemôže chýbať. Preto, na dosiahnutie spásy je na jednej strane potrebné Božie dielo a navyše človek musí mať odhodlanie spolupracovať. Musí byť schopný znášať útrapy a zaplatiť cenu, vstúpiť do pravdy-reality po pochopení pravdy a tak ďalej. To je jediný spôsob, ako na základe pochopenia pravdy dosiahnuť Božiu spásu posledných dní a prijať neuveriteľne vzácne požehnanie byť zdokonalený vteleným Bohom. Je to také jednoduché. Dobré, tu ukončíme duchovné spoločenstvo na túto tému.

Trinásty bod: Chrániť Boží vyvolený ľud pred tým, aby bol vyrušovaný, zavádzaný, ovládaný a vážne poškodzovaný antikristami, a umožniť mu rozlíšiť antikristov a zo srdca ich zanechať

Niekoľko úloh, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonať, keď zistia, že antikristi vyrušujú cirkev

Ďalej budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o hlavnej téme. Naše duchovné spoločenstvo o dvanástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov sme ukončili. V tomto duchovnom spoločenstve budeme diskutovať o trinástej zodpovednosti: „Chrániť Boží vyvolený ľud pred tým, aby bol vyrušovaný, zavádzaný, ovládaný a vážne poškodzovaný antikristami, a umožniť mu rozlíšiť antikristov a zo srdca ich zanechať.“ Trinásta zodpovednosť sa týka témy, ako by sa vodcovia a pracovníci mali k antikristom správať. Akú prácu by mali vodcovia a pracovníci vykonávať, keď sa v cirkvi objavia antikristi? Po prvé, obsahom tejto zodpovednosti je, že pri riešení takýchto problémov musia vodcovia a pracovníci vystúpiť na ochranu bratov a sestier pred vyrušovaním, zavádzaním, ovládaním a vážnym poškodzovaním zo strany antikristov. To je ich prvá úloha. Pokiaľ ide o to, ako antikristi vyrušujú, zavádzajú, ovládajú a vážne poškodzujú Boží vyvolený ľud, o tom sa už v minulosti v duchovnom spoločenstve veľa hovorilo, takže tento obsah nebude hlavnou témou dnešného duchovného spoločenstva. Dnes sa zameriame na to, aké zodpovednosti musia vodcovia a pracovníci plniť a akú prácu musia vykonávať, keď čelia týmto prejavom správania a činom antikristov, aby ochránili Boží vyvolený ľud pred poškodením. Po prvé, vodcovia a pracovníci musia chrániť Boží vyvolený ľud pred vyrušovaním, zavádzaním, ovládaním a vážnym poškodzovaním zo strany antikristov – to je jedna zo zodpovedností vodcov a pracovníkov. Čo znamená „jedna zo zodpovedností“? Znamená to, že spomedzi mnohých úloh, ktoré vodcovia a pracovníci vykonávajú, je dôležitou úlohou ochrana Božieho vyvoleného ľudu, aby mohol viesť normálny cirkevný život bez vyrušovania a vážneho poškodzovania antikristami. Ide zároveň o neodvratnú úlohu, v ktorej sa nemôžu svojej zodpovednosti zbaviť. Vodcovia a pracovníci by tomu mali prikladať význam a nemali by to zanedbávať. Udržiavanie normálneho fungovania cirkevného života je veľmi dôležitou úlohou a ide spomedzi

všetkých cirkevných prác o prvoradú úlohu. Pre vodcov a pracovníkov je to zároveň zodpovednosť. Základnou prácou vodcov a pracovníkov je viesť Boží vyvolený ľud do pravdy-reality. Keď satani, antikristi, prichádzajú vyrušovať, zavádzať ľudí a súperiť s Bohom o Jeho vyvolený národ, vodcovia a pracovníci by sa mali postaviť, aby antikristov odhalili. Boží vyvolený ľud ich tak bude môcť rozlíšiť, antikristi budú nútení odhaliť svoju pravú tvár, a budú z cirkvi vyčistení. Cieľom je predísť tomu, aby antikristi Boží vyvolený ľud ovládali a vážne poškodzovali. Túto zodpovednosť by mali vodcovia a pracovníci plniť pri vykonávaní cirkevnej práce. Čo teda znamená predísť týmto veciam? Ako by sa im malo predísť? Pojem „predísť“ doslova znamená v čo najväčšej miere zastaviť, aby sa niečo stalo. V čom spočíva kľúčový bod? Zastavenie udalostí vedie k prevencii. Pri riešení incidentov s antikristami je prvoradou prácou vodcov a pracovníkov v čo najväčšej miere zabrániť antikristom vo vyrušovaní, zavádzaní, ovládaní a vážnom poškodzovaní Božieho vyvoleného ľudu. Musia čo najviac chrániť Boží vyvolený národ pred poškodením antikristami. To je kľúčová práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať. O tomto musíme jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve v súvislosti s trinástou zodpovednosťou. Ako teda možno ochrániť Boží vyvolený ľud? Predchádzaním výskytu týchto zlých skutkov, ktoré páchajú antikristi. Existuje mnoho spôsobov a metód, ako im zabrániť, napríklad odhaľovanie, orezávanie, rozoberanie a obmedzovanie. Čo ešte? (Vypudenie.) To je posledný krok. Keď bratom a sestrám ešte chýba rozlišovacia schopnosť a nevedia, že niekto je antikrist, vodcovia a pracovníci ho už však identifikovali, pokiaľ ho priamo vypudia, tí bez rozlišovacej schopnosti si môžu vytvoriť predstavy a sudy, niektorí sa môžu dokonca potknúť. Akú prácu by v takýchto prípadoch mali vodcovia a pracovníci vykonať? Čo som práve spomenul? (Odhaľovanie, orezávanie, rozoberanie a obmedzovanie.) Máte nejaké dobré metódy, ako zabrániť antikristom v páchaní zla? Je dobrou metódou dohliadať na nich? Považuje sa to za účinný spôsob a metódu, ktorá je v súlade s princípmi? (Áno.) Aký je vhodný spôsob zaobchádzania s antikristami? Môže na antikristov fungovať súd, napomínanie, skúšky a zušľachtenie? (Nie.) Prečo nie? (Antikristi neprijímajú pravdu; majú k nej odpor.) Antikristi majú odpor k pravde a neprijímajú ju, takže používanie skúšok, zušľachtení, súdu a napomínania pri prístupe k nim

nie je vhodné. Navyše, Boh na nich túto prácu nevykonáva. Táto myšlienka nie je vhodná, takže táto metóda určite nebude fungovať. Aká metóda je teda vhodná? Mnohí ľudia, ktorým antikristi veľmi ublížili, ich hlboko nenávidia a veria, že antikristi by mali byť súdení, odsúdení a verejne odhalení. Myslia si, že antikristov treba prinútiť priznať si svoje chyby, otvorene sa v cirkvi vyznať zo svojich hriechov a do hĺbky ich ponížiť. Myslíte si, že by bolo vhodné prijať tieto metódy? (Nie.) Ak zvážime podstatu antikristov, takéto konanie by v skutočnosti nebolo prehnané – s diablami je možné zaobchádzať akokoľvek; dá sa to urobiť tak bezstarostne, ako keď rozpučíte plošticu. Takže účel, pre ktorý to vodcovia a pracovníci robia, sa zdá byť úplne legitímny a správny, ale sú tieto metódy nejakým spôsobom problematické? Patrí táto práca do rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov? Je takéto konanie v súlade s princípmi alebo nie? (Nie je.) Je zrejmé, že to nie je v súlade s princípmi. Odkiaľ pochádzajú princípy? (Z Božích slov.) Správne. Aj keď sú cieľom takýchto krokov antikristi – diabli – metódy by mali byť stále v súlade s princípmi a Božími požiadavkami. Pri vykonávaní tejto práce si totiž vodcovia a pracovníci plnia svoje zodpovednosti, neriešia rodinné ani osobné záležitosti.

I. Odhaľovanie

Zodpovednosťou vodcov a pracovníkov je zaoberať sa antikristami, zabrániť im v páchaní zla a v zavádzaní a ubližovaní Božiemu vyvolenému ľudu. Účelom je ochrániť Boží vyvolený ľud pred ujmom, nie niekoho trýzniť ani využiť príležitosť na odvetu voči niekomu, a už vôbec nie viesť proti niekomu kampane. Aké sú teda úlohy, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonať, aby v čo najväčšej možnej miere zabránili antikristom páchať zlo? Prvou je ich odhalenie. Aký je účel odhaľovania? (Pomôcť ľuďom rozvinúť rozlišovaciu schopnosť.) Správne. Je to preto, aby sme pomohli Božiemu vyvolenému ľudu rozlíšiť podstatu antikristov, aby sa od nich mohli vnútorne distancovať a nenechať sa nimi zavádzať, a aby ich dokázali aktívne odmietnuť – keď sa ich antikristi pokúsia zavádzať a ovládať – namiesto toho, aby sa nechali manipulovať a dovolili im zahrávať sa s nimi. Je teda dôležité ich odhaľovať? (Áno.) Odhaľovať ich je veľmi dôležité, ale musíš ich odhaliť presne. Ako ich teda máš odhaliť? Čo by malo byť základom

tvojho odhalenia? Je v poriadku ich svojvoľne nálepkovat'? Je v poriadku ich ľahkovážne a bezdôvodne odsudzovať? (Nie.) Ako ich teda máš presne odhaliť, aby si dosiahol cieľ ochrany Božieho vyvoleného ľudu? (Na jednej strane ich musíme objektívne a pravdivo odhaliť podľa reálnych zlých skutkov. Ďalej ich musíme rozlíšiť a rozobrať podľa Božích slov.) Tieto dve vyhlásenia sú presné; oba aspekty sú nevyhnutné. Na jednej strane musia existovať faktické dôkazy. Musíš posúdiť a charakterizovať ich podstatu na základe mylných slov, činov, absurdných myšlienok a názorov, ktoré antikristi zjavili. Najdôležitejšie však je rozlíšiť a rozobrať ich podľa Božích slov. Na ktoré Božie slová sa treba odvolávať? Ktoré slová sú najpriamejšie a najprenikavejšie? (Slová, ktoré odhaľujú antikristov.) Správne; musíš nájsť nejaké slová, ktoré demaskujú antikristov, aby si ich odhalil a primerane a nestranne porovnal, čím dosiahneš absolútnu presnosť. Bratia a sestry to po vypočutí pochopia; okamžite budú schopní dotyčnú osobu rozlíšiť a budú sa pred ňou mať na pozore. Keďže majú v srdci rozlišovaciu schopnosť, budú voči nej cítiť odpor: „Takže on je predsa len antikrist! Predtým mi pomohol a dokonca mi niekoľkokrát preukázal láskavosť. Myslel som si, že je to dobrý človek. Týmto rozobratím a duchovným spoločenstvom bolo odhalené jeho pokrytectvo a podstatné prejavy antikrista, čo všetkým pomohlo vidieť, že táto osoba je nebezpečná. Božie slová ho odhalili tak presne! Nie je to dobrý človek. Hovorí pekné veci a v jeho konaní zdanlivo nie sú žiadne problémy, ale odhalením jeho podstaty je teraz zrejmé, že je skutočne antikristom.“ Podľa toho, ako sa menia myšlienky ľudí, keď vodcovia a pracovníci odhaľujú antikristov, v najväčšej možnej miere zabraňujú antikristom v zavádzaní a vyrušovaní Božieho vyvoleného ľudu. Samozrejme, zároveň si plnia zodpovednosť chrániť Boží vyvolený ľud pred ovládaním a vážnym poškodzovaním zo strany antikristov. Praktickým spôsobom vykonávajú jednu zo svojich úloh. O ktorú úlohu ide? Odhaľovanie antikristov. Práca na odhaľovaní antikristov je jednou z úloh, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonávať, aby ochránili Boží vyvolený ľud. Pokiaľ ide o rôzne úlohy, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonávať, nebudeme ich radiť podľa rozsahu alebo dosiahnutých výsledkov; najprv si v duchovnom spoločenstve pohovorme o práci na „odhaľovaní“. Odhaľovanie prirodzenosti-podstaty antikristov zahŕňa odhaľovanie úmyslov, účelov a dôsledkov ich neustálych

zlých skutkov, ktoré narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi; odhaľovanie toho, ako antikristi, v roli vodcov a pracovníkov, vôbec nevykonávajú žiadnu skutočnú cirkevnú prácu a ignorujú život-vstup Božieho vyvoleného ľudu; odhaľovanie odpornej tváre antikristov ako ľudí, ktorí sami seba vôbec nepoznajú, nikdy nepraktizujú pravdu a len hovoria slová a učenia, aby zavádzali ľudí; a odhaľovanie ich rôznych výrokov a činov pred ľuďmi aj za ich chrbtom. Dôkladné odhalenie týchto aspektov ukazuje pravú podobu antikristov ako satanov a zlých diablov. V tom spočíva dôležitá úloha, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať. Čo teda potrebujú vodcovia a pracovníci, aby ju mohli vykonávať? V prvom rade potrebujú mať istý pocit bremena, však? (Áno.) Keď vodcovia a pracovníci nesú túto zodpovednosť, často si myslia: „Ten človek je antikrist. Niektorí bratia a sestry za ním často chodia s otázkami, neustále sa k nemu približujú a majú s ním dobrý vzťah. Keďže ich tento človek zaviedol, mnohí ľudia ho obzvlášť zbožňujú. Čo s tým treba robiť?“ Predstupujú pred Boha, aby sa modlili, často vedome vyhľadávajú Božie slová, ktoré odhaľujú antikristov, a vybavujú sa v tomto ohľade pravdou. Potom prosia Boha, aby pripravil správny čas, alebo si sami hľadajú vhodný čas a príležitosť, aby o tejto záležitosti hovorili s bratmi a sestrami v duchovnom spoločenstve. Považujú to za svoje bremeno a za dôležitú úlohu, ktorá pred nimi stojí. Neustále sa pripravujú, hľadajú a modlia sa k Bohu o vedenie; neustále sú v takomto stave mysle a situácii. Presne to sa myslí tým, že majú bremeno. Po nejakej dobe prípravy s takýmto bremenom musia počkať, kým podmienky dozrejú. Musia počkať prinajmenšom, kým dvaja alebo traja ľudia nezískajú voči antikristovi skutočnú rozlišovaciu schopnosť, až potom ho môžu začať odhaľovať. Ak len na základe svojich pocitov určia, že sa niekto zdá byť antikristom, ale nedokážu prezrieť, či táto osoba skutočne je alebo nie je antikristom, nesmú konať unáhle. Skrátka, pri vykonávaní tejto práce budú mať určite Božie osvietenie a vedenie. V tom spočíva vykonávanie skutočnej práce a plnenie zodpovedností vodcov a pracovníkov.

II. Orezávanie

Po vykonaní práce na odhaľovaní antikristov, hoci bratia a sestry získajú určitú rozlišovaciu schopnosť, skôr než budú antikristi úplne odhalení, budú nevyhnutne ešte viac zavádzať a vyrušovať bratov a sestry, v

dôsledku čoho ich bude viac ľudí zbožňovať, obdivovať a nasledovať. To výrazne oneskoruje vstup Božieho vyvoleného ľudu na správnu cestu viery v Boha, bráni ich životu-vstupu a spôsobuje im značnú ujmu. Druhou úlohou vodcov a pracovníkov teda je, že keď antikristi zavádzajú a vyrušujú bratov a sestry, alebo keď ich slová a činy jasne porušujú pravdy-princípy, musia sa vodcovia a pracovníci chopiť dôkazov a pohotovo vystúpiť a začať ich orezávať, a odhaliť ich zlé skutky podľa Božích slov, aby bratia a sestry mohli rozlíšiť a prezrieť pravú tvár antikristov. Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť: chrániť Boží vyvolený ľud a chrániť prácu Božieho domu. Vodcovia a pracovníci by nemali sedieť so založenými rukami a nič nerobiť alebo privierať oči; mali by pohotovo využiť príležitosti, presne určiť incidenty, vystúpiť a začať orezávať antikristov, presne odhaliť ich činy, ambície, túžby a podstatu. Samozrejme, je tiež potrebné presnejšie charakterizovať, akým druhom človeka sú antikristi, aby to bratia a sestry jasne videli, aby to vedeli samotní antikristi a aby si antikristi uvedomili, že nie každému chýba voči nim rozlišovacia schopnosť a dá sa nimi oklamať – že prinajmenšom niektorí ľudia dokážu prezrieť ich činy a správanie, prezrieť ich skryté ambície a túžby, ako aj ich podstatu. Samozrejme, účelom orezávania antikristov, nie je len odhaliť ich podstatu slovami. Čo je dôležitejšie? (Na jednej strane je to pomôcť bratom a sestrám rozvinúť rozlišovaciu schopnosť a tiež obmedziť zlé skutky antikristov.) Správne. Je to preto, aby sme ich obmedzili, aby mali nejaké zábrany a cítili nejakú obavu, keď robia veci, ktoré zavádzajú a vyrušujú ľudí; aby podliehali obmedzeniam, mali nejaké zábrany a neodvážili sa konať bezohľadne; aby vedeli, že Boží dom má nielen pravdu, pričom pravda má moc, ale má aj správne ustanovenia, a že v Božom dome nie je možné konať tyransky a svojvoľne bezohľadne, poškodzovať záujmy Božieho domu a ubližovať Božiemu vyvolenému ľudu; a tiež im dať vedieť, že budú niest' zodpovednosť za páchanie bezohľadných zlých skutkov, ktoré vyrušujú prácu cirkvi a škodia životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu. Vodcovia a pracovníci, zatiaľ čo pohotovo orezávajú antikristov, musia ich tiež odhaliť, pomôcť ľuďom rozvinúť rozlišovaciu schopnosť a prezrieť ambície, túžby, úmysly a ciele antikristov. Aj v tom, samozrejme, spočíva ochrana Božieho vyvoleného ľudu a ochrana záujmov Božieho domu. Všetky tieto okolnosti musia vodcovia a pracovníci vziať do úvahy, a nesú zodpovednosť za

vykonávanie tejto práce; nemôžu ju zanedbávať ani robiť nedbanlivo. Ak vodcovia a pracovníci objavia v cirkvi antikristov, mali by byť vždy ostrážití voči ich slovám, činom a bludom, ktoré šíria v zákulisí, musia ich orezávať a odhaľovať. To je jedna z úloh vodcov a pracovníkov na ochranu Božieho vyvoleného ľudu pred vyrušovaním a ubližovaním zo strany antikristov.

III. Rozoberanie

Aká je ďalšia úloha pre vodcov a pracovníkov? Rozoberať. Rozoberanie je takmer to isté ako odhaľovanie, ale líši sa v miere. Keď hovoríme o rozoberaní, nejde len o odhalenie nejakého faktu, skutočnej situácie alebo pozadia; týka sa to otázky charakterizácie, to znamená, že sa to týka povahy antikristov, tejto podstatnej, základnej otázky. Treba rozobrať ich postoj k Bohu, k pravde, k ich povinnosti a k dielu Božieho domu, ako aj pohnútky, úmysly a účel, ktoré stoja za šírením ich bludov – dôvody, prečo to robia – a rozlíšiť, aká presne je ich podstata, prostredníctvom ich myšlienok, názorov, reči, činov, pováh a prejavov, ktoré zjavujú. Tieto by sa mali porovnať s Božími slovami a vysvetliť, aby bratia a sestry mohli antikristov hlbšie pochopiť a z praktického hľadiska jasne vidieť, prečo presne antikristi pred nimi hovoria a robia tieto veci, aký je Boží pohľad na takýchto ľudí a ako ich On charakterizuje. Samozrejme, vodcovia a pracovníci by tiež mali povedať bratom a sestrám, aby sa od antikristov dištancovali a odmietli ich, a tiež aby boli ostrážití, aby sa nenechali zavádzať činmi, správaním, rečou a názormi antikristov, aby sa vyhli nesprávnemu porozumeniu Boha, stráženiu sa pred Bohom, dištancovaniu sa od Boha, odmietaniu Boha a dokonca vnútornému súdeniu a odsudzovaniu Boha, ako to robia antikristi. Účelom rozoberania, podobne ako iných úloh, ako je odhaľovanie a orezávanie, je zabrániť antikristom v zavádzaní, vyrušovaní a vážnom poškodzovaní Božieho vyvoleného ľudu. Ide o ochranu Božieho vyvoleného ľudu pred vážnou ujmu zo strany antikristov a pred odchýlením sa od správnej cesty viery v Boha. Keď Boží vyvolený ľud jasne uvidí fakty a skutočnú situáciu, ako antikristi vyrušujú cirkev, a jasne uvidí podstatu antikristov, už sa nimi nenechá zavádzať a ovládať. Aj keď ich niektorí zmätení a hlúpi ľudia vo vnútri stále obdivujú a zbožňujú, stýkajú sa s nimi a približujú sa k nim, antikristi už nemôžu spôsobiť veľké problémy. Vykonávajú len určité veci hlúpym ľuďom bez toho, aby to vôbec ovplyvnilo život-vstup tých,

ktorí úprimne veria v Boha. Nebudú tak schopní vyrušovať a narúšať dielo cirkvi. Túto úroveň by mali dosiahnuť vodcovia a pracovníci. To znamená, že musia zabezpečiť, aby tí, ktorí úprimne veria v Boha a ochotne konajú svoje povinnosti, a tí, ktorí milujú pravdu, mohli žiť normálny cirkevný život a plniť si svoje povinnosti. Zároveň musia vedieť zabezpečiť, aby sa títo ľudia mohli chrániť pred zavádzaním a vyrušovaním antikristov a odmietnuť antikristov. V tom spočíva zabránenie zlým skutkom a vyrušovaniu antikristov v najväčšej miere, čím sa plne dosiahne účinok ochrany Božieho vyvoleného ľudu. Samozrejme, bez ohľadu na to, ako efektívne robíš svoju prácu a ako dôkladne vysvetľuješ, nevyhnutne sa nájdu nejakí hlúpi ľudia, ľudia slabej kvality a zmätení ľudia, ktorí nedokážu antikristov odmietnuť a budú ich v srdci stále obdivovať a vzhliadať k nim. Väčšina ľudí však dosiahne bod, kedy antikristov odmietnuť dokážu. Ak to vodcovia a pracovníci dosiahnu, ochránili Boží vyvolený ľud v najväčšej miere a plne dosiahli požadovaný výsledok. Pokiaľ ide o tých hlupákov, ktorí nedokážu pochopiť pravdu bez ohľadu na to, ako sa o nej hovorí v duchovnom spoločenstve, pokiaľ ešte dokážu trochu pracovať, mali by dostať určitú starostlivosť a pomoc, trochu viac lásky, trpezlivosti a tolerancie. To znamená urobiť všetko, čo sa má, pričom takáto práca je v súlade s princípmi. Je veľa vodcov a pracovníkov, ktorí dokážu splniť túto normu? (Nie.) Preto treba vynaložiť maximálne úsilie; musíš chrániť Boží vyvolený ľud neúnavne a v čo najväčšej miere. Čo znamená „v čo najväčšej miere“? Znamená to urobiť všetko, čo je možné: hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktorým rozumieš, predložiť získané dôkazy – rôzne prejavy zlých skutkov antikristov – dať ich do súvislosti s Božími slovami, ktoré odhaľujú antikristov, hovoriť o nich v duchovnom spoločenstve a rozoberať ich. Je to preto, aby bratia a sestry jasne videli faktickú, skutočnú situáciu, rozlíšili a prezreli podstatu antikristov a poznali Boží postoj k antikristom. To je dôležitá úloha, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať.

IV. Obmedzovanie

Aká je ďalšia úloha, ktorú musia vykonávať vodcovia a pracovníci? Ide o obmedzovanie. Práca „obmedzovania“ sa vykonáva ľahko; zahŕňa prijatie niektorých špeciálnych opatrení na dosiahnutie výsledku obmedzenia.

Napríklad, antikristi vždy vyslovujú slová a učenia, vždy sa vyvyšujú, niekedy ponížujú ostatných, často na zhromaždeniach svedčia o tom, koľko utrpenia zniesli a aké príspevky urobili v Božom dome, nehanebne svedčia o sebe, hovoria o tom, ako ich ostatní obdivujú, ako sú lepší oproti ostatným, ako sú jedineční a tak ďalej. Vodcovia a pracovníci by mali urobiť všetko pre to, aby obmedzili rôzne zlé skutky antikristov, ktoré zavádzajú a ovládajú Boží vyvolený ľud, namiesto toho, aby k nim boli neustále zhovievaví. Mali by im obmedziť čas na rozprávanie a témy, o ktorých diskutujú. Okrem toho, pokiaľ ide o činy antikristov pred ľuďmi aj za ich chrbtom, napríklad drobné láskavosti na získanie ľudí na svoju stranu, rozsievanie nezhôd, šírenie predstáv a negatívnych poznámok a tak ďalej, vodcovia a pracovníci by sa nemali tváriť, že sú hluchí alebo slepí. Mali by konanie antikristov urýchlene sledovať. Keď objavia správanie, ktoré zavádza a vyrušuje ostatných, mali by ho pohotovo odhaliť, rozobrať a uvaliť na antikristov obmedzenia, nedovoliť im, aby chodili a zavádzali ľudí a vyrušovali prácu cirkvi. Ide o jednu z dôležitých úloh, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonať? (Áno.) Môžeš obmedziť zlé skutky antikristov len tým, že ich budeš orezávať, odhaľovať a rozoberať? (Nie.) Takto ich obmedziť nemôžeš, pretože sú to satani a zlí diabli. Pokiaľ ich ruky a nohy nie sú zviazané a ústa zapečatené, budú šíriť bludy a hovoriť diabolské slová, ktoré vyrušujú ľudí. Vodcovia a pracovníci musia pohotovo konať, aby ich obmedzili; najmä keď šíria bludy, aby zavádzali a vyrušovali ľudí, musia ich vodcovia a pracovníci včas prerušiť a zastaviť. Musia tiež umožniť Božiemu vyvolenému ľudu, aby mal rozlišovaciu schopnosť a jasne videl pravú tvár antikristov. V tom spočíva skutočná práca, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonávať.

V. Dohliadanie

Po obmedzení antikristov nasleduje dohliadanie na nich. Sledujte, koho antikristi zaviedli a aké bludy a diabolské slová šíрили v zákulisí. Kontrolujte, či sa stavajú na stranu veľkého červeného draka a konajú v súlade s ním, či sa spojili s náboženským svetom, či tajne nevykonávajú pochybné manévry s členmi svojich gangov, či by mohli zradiť nejaké dôležité informácie o Božom dome a tak ďalej. Aj túto zodpovednosť by mali plniť vodcovia a pracovníci. Skôr ako vyjdú najavo činy antikristov, vodcovia a pracovníci

by sa nemali „venovať výlučne štúdiu kníh mudrcov a nevšímať si vonkajšie záležitosti“, ale mali by byť dôvtipní ako hady. Keď vodcovia a pracovníci odhalia, že niekto je antikrist, ale zatiaľ nenastal čas na vyčistenie alebo vypudenie tejto osoby, musia na ňu pozorne dohliadať, aby jej zabránili v ďalšom páchaní zla, a zabezpečiť, aby Boží vyvolený ľud ich slová a činy dohliadal. Antikristi milujú moc a nadväzovanie kontaktov s mocnými ľuďmi. Preto by mali vodcovia a pracovníci pozorne dohliadať, s kým sa antikristi v zákulisí vždy stýkajú a či sú v kontakte s náboženskými ľuďmi. Niektorí antikristi sa často stýkajú s náboženskými pastormi a staršími, a niektorí sa dokonca stýkajú s ľuďmi z Oddelenia práce jednotného frontu. Keď sa vyskytnú takéto incidenty, vodcovia a pracovníci by pred tým nemali zatvárať oči. Mali by byť voči antikristom ostražití a mať sa na pozore. Ak antikrist vidí, že jeho metódy zavádzania a získavania ľudí na svoju stranu v Božom dome nefungujú a jeho zlé skutky boli odhalené, a zároveň vie, že neskončí dobre, nedokážeš predpovedať, čo by mohol urobiť alebo kam až jeho zlo môže zájsť. Takže ak si si vo svojom srdci istý, že niekto je antikrist, musíš naňho pozorne dohliadať a pozorovať ho bez poľavenia. Je to tvoja zodpovednosť. Aký je zmysel tohto konania? Ide o ochranu Božieho vyvoleného ľudu a aby sa v čo najväčšej miere zabránilo antikristom v páchaní škodlivých činov, ktoré by poškodili cirkev, bratov a sestry. Niektorí antikristi sa vždy pýtajú na obety: „Kto spravuje peniaze Božieho domu? Kto vedie účtovníctvo? Vedie sa účtovníctvo presne? Je možné, že dochádza k sprenevere? Kde sú uložené peniaze cirkvi? Nemali by sa tieto veci zverejniť, aby mal každý právo o nich vedieť? Koľko majetku má Boží dom? Kto dal najviac obiet? Prečo o týchto veciach neviem?“ Ich slová znejú, akoby sa zaujímal o finančné záležitosti Božieho domu, ale v skutočnosti majú iný motív. Neexistuje jediný antikrist, ktorý by netúžil po peniazoch. Čo by teda mali vodcovia a pracovníci v takýchto prípadoch robiť? Po prvé musíš riadne spravovať obety, zveriť ich spoľahlivým ľuďom do úschovy a absolútne nemôžeš dovoliť antikristom uspieť v dosahovaní ich cieľov – v tomto bode nesmieš byť zmätený. Hneď ako nastane takáto situácia, treba si uvedomiť: „Niečo nie je v poriadku. Antikrist sa chystá niečo urobiť. Jeho cieľom sú peniaze cirkvi. Možno plánuje spojiť sa s veľkým červeným drakom, aby kul plány a zmocnil sa peňazí cirkvi. Musíme ich hneď presunúť!“ Na jednej

strane nemôžeš dovoliť antikristom, aby vedeli, kto spravuje financie Božieho domu. Okrem toho, ak ľudia spravujúci peniaze cítia, že existuje bezpečnostné riziko, musia sa rýchlo presunúť peniaze aj ľudia, ktorí ich spravujú. Mali by sa týmto zaoberať vodcovia a pracovníci, je to práca, ktorú by mali vykonávať? (Áno.) Naopak, hlúpi vodcovia počujú, ako antikristi hovoria tieto veci a napriek tomu si myslia: „Tento človek nesie bremeno a vie, že sa má zaujímať o peniaze Božieho domu, tak mu dajme nejakú zodpovednosť a nechajme ho pomáhať s účtovníctvom.“ Nestali sa týmto judášmi? (Áno.) Nielenže neochránili obety, ale dokonca ich zapredali antikristom a v podstate sa stali judášmi. Čo si myslíš o týchto vodcoch a pracovníkoch? Nie sú to zlí ľudia? Nie sú to diabli? Nielenže si neplnia svoje zodpovednosti, ale dokonca odovzdali Božie obety a bratov a sestry antikristom. Preto na miestach, kde sa vyskytnú antikristi, keď vodcovia a pracovníci odhalia akékoľvek stopy, musia začať vyšetrovanie a vykonať nejakú konkrétnu prácu, v rámci ktorej je „dohliadanie“ nevyhnutné.

Dohliadanie, ktoré vykonávajú vodcovia a pracovníci, nie je o vedení špionáže ani žiadnych špionážnych aktivít; je to jednoducho o plnení tvojej zodpovednosti, o tom, že si všimavejší, pozornejší sleduješ a vnímaš, čo antikristi robia a čo zamýšľajú urobiť. Ak zistíš akékoľvek známky toho, že páchajú zlo a vyrušujú cirkev, musíš čo najskôr prijať protopatrenia; absolútne nesmieš dovoliť, aby uspeli. Tým sa v čo najväčšej miere zabráni incidentom, ktorými antikristi vyrušujú prácu cirkvi. Prirodzene, zároveň to najlepšie chráni prácu cirkvi a Boží vyvolený ľud. Ide o prejav toho, že si vodcovia a pracovníci plnia svoje zodpovednosti. Dohliadanie neznamena poveriť niekoľko ľudí, aby konali ako tajní agenti a sledovali, stopovali a dozerali na ľudí ako špióni, alebo im prehľadávali domy a používali tvrdé metódy vypočúvania. Boží dom sa takýmto aktivitám nevenuje. Musíš však pohotovo porozumieť situácii antikristov. Môžeš sa informovať o ich nedávnej situácii rozhovorom s rodinnými príslušníkmi alebo bratmi a sestrami, ktorí ich dokážu rozlíšiť alebo ich poznajú. Nie sú to všetko metódy a spôsoby, ako vykonávať túto prácu? Ak vodcovia a pracovníci vykonávajú úlohy, ktoré spadajú do rozsahu ich zodpovedností a sú v súlade s princípmi, ktoré vyžaduje Boh, plnia si svoje zodpovednosti. Aký to má účel, že si vodcovia a pracovníci plnia svoje zodpovednosti? Ide o to, aby si urobil všetko, čo je v tvojich silách, aby si v

čo najväčšej miere zabránil antikristom spôsobovať narušenia a vyrušenia, čím sa zabráni tomu, aby antikristi ubližovali Božiemu vyvolenému ľudu a zapredávali záujmy Božieho domu. V tom spočíva zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Nezabráni sa práve týmto výskytu incidentov s antikristami v čo najväčšej miere? Nerobia vodcovia a pracovníci, ktorí vykonávajú tieto činy, všetko, čo je v ľudských silách? (Áno.) Je ťažké tak konať? (Nie.) Nie je to ťažké; môžu to dosiahnuť tí, ktorí rozumejú pravde. Ľudia by mali urobiť všetko pre to, aby dosiahli všetko, čo môžu; na Bohu je urobiť ostatné, uplatniť Svoju zvrchovanosť, ovládať a viesť. O to máme najmenej obavy. Stojí za nami Boh. Nemáme len Boha vo svojom srdci, ale máme aj skutočnú vieru. Nejde o duchovnú podporu; v skutočnosti je Boh skrytý a stojí po boku ľudí, je vždy v ich prítomnosti. Vždy, keď ľudia niečo robia alebo konajú nejakú povinnosť, On sa pozerá; je tam, aby ti kedykoľvek a kdekoľvek pomohol, stará sa o teba a ochraňuje ťa. Ľudia by mali urobiť všetko pre to, aby dosiahli to, čo by mali dosiahnuť. Pokiaľ si to uvedomuješ, cítiš vo svojom srdci, vidíš v Božích slovách, pripomínajú ti to ľudia okolo teba alebo ti Boh dáva akýkoľvek signál alebo znamenie, ktoré ťa informuje, že toto je niečo, čo by si mal robiť, že je to pre teba Božie poverenie, potom by si mal splniť svoju zodpovednosť a nie nečinne sedieť alebo sa postranne prizerať. Nie si robot, máš myseľ a myšlienky. Keď sa niečo stane, rozhodne vieš, čo by si mal urobiť, a určite máš pocity a vedomie. Aplikuj teda tieto pocity a vedomie na aktuálne situácie, ži ich a premieňaj ich na svoje skutky, a takým spôsobom budeš mať svoju zodpovednosť splnenú. Čo sa týka vecí, ktoré si môžeš uvedomovať, mal by si ich praktizovať podľa právd-princípov, ktorým rozumieš. Týmto spôsobom robíš maximum a vynakladáš všetko úsilie, aby si konal svoju povinnosť. Keď vynaložíš svoje najlepšie úsilie ako vodca alebo pracovník, to znamená, keď v čo najväčšej miere zabrániš zlým skutkom antikristov, Boh bude spokojný, že takto dokážeš praktizovať. Prečo bude Boh spokojný? Boh si o takýchto vodcoch a pracovníkoch urobí úsudok: Plnia si svoje zodpovednosti a vynakladajú najlepšie úsilie na vykonávanie práce, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou ich úlohy. Ide o Božie schválenie? (Áno.)

VI. Vypudzovanie

Trinásta zodpovednosť vodcov a pracovníkov zahŕňa konkrétne úlohy, ktoré musia vykonávať. Niekoľko z nich sme už vymenovali: musia praktizovať odhaľovanie, orezávanie, rozoberanie, obmedzovanie antikristov a dohliadanie na nich. Duchovné spoločenstvo o týchto základných princípoch sa skončilo. Bez ohľadu na konkrétne kroky, ktoré vodcovia a pracovníci podniknú v špeciálnych situáciách, zostávajú princípy pre zaobchádzanie s antikristami nezmenené. Okrem toho je hlavným účelom týchto úloh chrániť Boží vyvolený ľud. Predpokladajme, že Boží vyvolený ľud už niekoho jednomyselne rozpoznal ako antikrista a rozpoznal a dôkladne pochopil, že antikrist sa vždy snaží ľudí zavádzať a ovládať; vedia, že s prítomnosťou antikrista nie sú možné dobré dni ani dobrý cirkevný život, a všetci jednomyselne žiadajú, aby bol antikrist z cirkvi vyčistený. Za týchto okolností niektorí vodcovia a pracovníci stále presadzujú, aby antikrist zostal a slúžil na výcvik odhaľovania, orezávania, rozoberania, obmedzovania a dohliadania na antikristov – je ešte stále potrebné prechádzať týmito procesmi? Niektorí vodcovia a pracovníci môžu hovoriť: „Ak nebudeme prechádzať týmito procesmi, nezanedbával by som svoje zodpovednosti? Iba prechádzanie týmito procesmi zvýrazní moju úlohu vodcu. Musím túto prácu vykonávať. Či už bratia a sestry súhlasia alebo nie, musím najprv nechať antikrista zostať. Najprv ho odhalím, potom ho orežem a rozoberiem a nechám bratov a sestry, aby ďalej potvrdili, že je to antikrist. Po jednomyselnom súhlase ho potom vyčistíme alebo vypudíme. Nebolo by to efektívnejšie?“ V dôsledku toho v tomto období antikrist opäť začne šíriť predstavy, aby zavádzal ľudí a vyrušoval prácu cirkvi, čo medzi ľuďmi spôsobí paniku, pričom niektorí dokonca odmietnu chodiť na zhromaždenia. Aby títo vodcovia a pracovníci ukázali svoje odhodlanie a dokázali, že nezanedbávajú svoje zodpovednosti, budú robiť len naoko a prácu naťahovať. Spôsobí to, že budú robiť mnoho zbytočných obchádzok, narúšať poriadok cirkevného života a mrhať cenným časom Božieho vyvoleného ľudu v úsilí o pravdu, a až potom antikrista vyčistia. Je tento prístup prijateľný? (Nie.) V čom je chyba? (Je to len dodržiavanie predpisov a konanie naoko.) Aký účel plnia vodcovia a pracovníci vykonávaním týchto úloh? (Chrániť Boží vyvolený ľud.) Môže sa stať, že niektorí ľudia ešte antikrista nerozlišili a sú na

neho stále dosť naviazaní. Keď sa vodcovia a pracovníci rozhodnú vypudiť antikrista z cirkvi, niektorí ľudia sa rozhorčia a hovoria, že Boží dom nie je k ľuďom láskavý ani spravodlivý, nekoná na základe princípov a tak ďalej. Niektorých popletených ľudí dokonca antikrist zaviedol a ovplyvnil a chce ho nasledovať von z cirkvi. Čo by sa malo robiť v tejto situácii? Vtedy musia vodcovia a pracovníci urobiť určitú podstatnú prácu, napríklad praktizovať orezávanie antikrista a používať Božie slová na jeho odhalenie a rozobratie, aby sa bratia a sestry mohli prakticky poučiť a nakoniec antikrista rozlíšiť. Jedného dňa povedia: „Tento človek je taký odporný. Je to naozaj zlý človek a antikrist. Rýchlo ho odstráňme!“ Nejde len o hlas jedného človeka, ale hlas mnohých bratov a sestier. Je v tomto prípade ešte stále potrebné konať prácu obmedzovania antikrista a dohliadania naňho? Nie, stačí ho priamo vypudiť. Vodcovia a pracovníci, ktorí vo svojej práci dosiahnu túto úroveň, dosiahli výsledok ochrany Božieho vyvoleného ľudu pred ujmom od antikristov. Čo to dokazuje? Na jednej strane to dokazuje, že bratia a sestry tejto cirkvi majú schopnosť rozlišovať, kvalitu a zmysel pre spravodlivosť. Na druhej strane to môže byť tým, že vodcovia a pracovníci dokážu konať skutočnú prácu alebo že konanie tohto antikrista je príliš očividné a jeho ľudská prirodzenosť príliš zlá a podlá, čo vyvolalo verejné rozhorčenie. Sám si tak predčasne zatarasil cestu, čím ušetril vodcom a pracovníkom veľkú časť procesu, v ktorom sa ním museli zaoberať. Neušetrí to veľa námahy? V takejto situácii je jeho vyčistenie alebo vypudenie dobré, však? Okrem toho, práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať, je rozsiahla a neobmedzuje sa len na túto jedinú úlohu. Myslíš si, že vypudením antikrista sa to všetko končí? Že si všetko doviedol do úspešného konca? Ani zďaleka! Máš aj inú prácu. Okrem zaoberania sa antikristami a ochrany Božieho vyvoleného ľudu pred ich poškodením majú vodcovia a pracovníci aj zodpovednosť viesť Boží vyvolený ľud do reality Božích slov, viesť ho k riešeniu svojich skazených pováh a riešeniu svojej povahy antikrista a mnoho ďalších dôležitých úloh. Ak sa však pri vykonávaní týchto úloh objaví antikrist, potom sa stáva najvyššou prioritou zaoberanie sa antikristom. Najprv musia odhaliť a riešiť antikrista a tiež hovoriť v duchovnom spoločenstve o iných aspektoch pravdy. Ak sa objaví vyrušovanie antikrista a začne byť veľmi ťažké pokračovať v inej práci, pričom táto práca čelí prekážkam či zasahovaniu a antikrist vážne ovplyvňuje rast života bratov a sestier, poriadok cirkevného

života aj prostredie na konanie povinností, potom je, samozrejme, nevyhnutné najprv riešiť túto najväčšiu metlu a koreň pohromy. Až po vyčistení a vyriešení antikrista môže ostatná práca pokračovať normálne a podľa poriadku. Takže ak sa v cirkvi objaví antikrist, bratia a sestry ho v krátkom čase rýchlo rozlíšia a jednomyselne povedia: „Vypadni, antikrist!“ Neušetrilo by to vodcom a pracovníkom veľa námahy? Nemal by si sa tajne tešiť? Mohol by si povedať: „Obával som sa, že nedokážem tohto antikrista, tohto diabla obmedziť. Tiež som sa obával, že zavedie a vážne poškodí niektorých bratov a sestry a že môj vlastný duchovný vzrast je príliš nepatrný na to, aby som odhalil podstatu antikrista, dôkladne rozobral tieto záležitosti a vyriešil problém.“ Teraz sa už netreba obávať. Týmto jediným vyhlásením bratov a sestier je problém vyriešený a „bremeno“ vodcov a pracovníkov je sňaté. Aké je to úžasné! Mal by si ďakovať Bohu; toto je Božia milosť! Takéto veci sa v cirkvi pravdepodobne stávajú, pretože sa o téme odhaľovania antikristov veľa diskutuje a pretože bratia a sestry nie sú o toľko horší od vodcov a pracovníkov, ako by si mohol predpokladať. Pod vedením Božích slov tiež majú určitú schopnosť samostatne chápať pravdu a riešiť problémy. Keď sa zjednotia, aby hlasovali a vypudili antikrista, je to dobrá vec, dobrý jav! Vodcovia a pracovníci sa pre to nemusia cítiť smutní, sklamaní ani negatívni. Aj po vyčistení týchto prekážok, teda antikristov, zostáva každý krok nasledujúcej práce pre vodcov a pracovníkov vážnou skúškou. Každá úloha, ktorú musia vykonať, zahŕňa ich zodpovednosti a otázky týkajúce sa ich kvality a pracovnej schopnosti.

Prejavy falošných vodcov, keď antikristi spôsobujú vyrušenia

Skončili sme duchovné spoločenstvo o trinástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Chrániť Boží vyvolený ľud pred tým, aby bol vyrušovaný, zavádzaný, ovládaný a vážne poškodzovaný antikristami, a umožniť mu rozlíšiť antikristov a zo srdca ich zanechať.“ Ďalej rozoberieme a odhalíme prejavy typu ľudí, ktorí nedokážu plniť zodpovednosti vodcov a pracovníkov – falošných vodcov – v porovnaní s prácou, ktorú majú vodcovia a pracovníci vykonávať. Pri vykonávaní tejto práce musia vodcovia a pracovníci plniť mnoho úloh. To si vyžaduje, aby mali určitú kvalitu, aby boli pozorní, dôkladní, svedomití, zodpovední, brali ohľad na Božie bremeno, aby mali láskavé srdce na ochranu Božieho vyvoleného ľudu, a tak ďalej. Iba s týmito vlastnosťami

môžu plniť svoje zodpovednosti a záväzky. Falošní vodcovia sú však presným opakom; v ich ľudskej prirodzenosti tieto vlastnosti chýbajú. Môžu mať určitú kvalitu, schopnosť chápať pravdu a rozlišovať antikristov, alebo môžu mať o niečo nižšiu kvalitu, pričom dokážu aspoň rozlíšiť niektorých zjavných antikristov, ktorí páchajú početné zlé skutky, hoci nedokážu plne rozlíšiť prirodzenosť-podstatu antikristov. Prípadne môže byť ich kvalita taká slabá, že nedokážu rozlíšiť alebo rozpoznať rozdiely medzi ľuďmi s podstatou antikristov, a tými s povahou antikristov. V každom prípade, falošní vodcovia vykazujú tieto dva prejavy: po prvé, nevykonávajú skutočnú prácu; po druhé, venujú sa len povrchnej, všeobecnej práci a vôbec nedokážu riešiť skutočné problémy ani vykonávať skutočnú prácu. V práci súvisiacej s trinástou zodpovednosťou zostávajú tieto dva charakteristické prejavy falošných vodcov výrazné. Ďalej si v duchovnom spoločenstve povieme, aké konkrétne prejavy majú.

I. Nedostatok odvahy odhaliť a riešiť antikristov zo strachu z ich urazenia

Keď antikristi vyrušujú, zavádzajú, ovládajú alebo vážne poškodzujú Boží vyvolený ľud, prvým prejavom falošných vodcov je nečinnosť. Čo znamená nečinnosť? Znamená to, že nevykonávajú skutočnú prácu. Dôvodom toho je predovšetkým strach z urazenia ľudí a nedostatok odvahy trvať na princípoch. Keď sa títo ľudia stanú vodcami, začnú sa oháňať svojou mocou a myslia si: „Teraz mám postavenie, som funkcionár cirkvi. Musím sa starať o jedlo, ošatenie, bývanie a dopravu bratov a sestier; musím rozlišovať, či je v súlade s pravdou to, čo bratia a sestry hovoria, a zodpovedá to tomu, čo sa patrí na svätých. Musím sledovať, či sú úprimní k Bohu, či je ich duchovný život normálny, či sa modlia ráno aj večer, či sú ich bežné zhromaždenia v poriadku – o toto všetko sa musím starať.“ Falošní vodcovia sa starajú len o tieto otázky. Formálne sa zdá, že plnia zodpovednosti vodcov a pracovníkov, ale keď sa objavia podstatné, principiálne otázky, alebo dokonca keď sa objavia antikristi, falošní vodcovia sa v tichosti skryjú do tieňa, mlčia a tvária sa, že o ničom nevedia a nič si nevšímajú. Bez ohľadu na to, aké bludy antikristi šíria, tvária sa, že ich nepočujú. Keď antikristi vyrušujú, zavádzajú a ovládajú Boží vyvolený ľud, tiež sa tvária, že o tom nevedia, akoby všetky

tieto informácie zmizli, keď sa k nim dostanú. Tvária sa, že nedokážu rozlíšiť ani takých antikristov, ktorých dokážu rozlíšiť aj bežní bratia a sestry, a hovoria: „Nevidím im do vnútra. Čo ak vypudím nesprávnu osobu? Čo ak sa v bratoch a sestrách zmýlim? Okrem toho, Boží dom stále potrebuje ľudí, ktorí by mu poskytovali služby!“ Používajú všemožné výhovorky, aby sa vyhli zodpovednostiam vodcov a pracovníkov, len aby sa nemuseli zaoberať antikristami a nemuseli chrániť bratov a sestry pred ich ubližovaním. Niektorí falošní vodcovia dokonca hovoria: „Ak budem neustále odhaľovať antikristov, čo ak podnietia bratov a sestry, aby na mňa útočili? Potom ma v ďalších voľbách nikto nezvolí a už nebudem môcť byť vodcom. Môj vplyv nie je taký silný ako ich!“ Falošní vodcovia si v snahe ochrániť svoje postavenie a osobnú bezpečnosť vôbec neplnia svoju zodpovednosť chrániť Boží vyvolený ľud, ani v najväčšej možnej miere nezabránia antikristom, aby škodili bratom a sestrám. Správajú sa ako pritakávači a zároveň ako korytnačky, čo si schovávajú hlavu do panciera. Sú to sebeckí a opovrhnutiahodní ľudia. Nechránia bratov a sestry, ale veľmi dôkladne premýšľajú o tom, ako ochrániť seba. Keď sa majú zaoberať antikristami alebo ich orezávaním a odhaľovaním, aby bratia a sestry získali schopnosť rozlišovať, sú na smrť vystrašení. Obávajú sa straty svojho postavenia a cítia, že by im to uškodilo. Úplne ignorujú záujmy Božieho vyvoleného ľudu a berú do úvahy len svoje vlastné záujmy, povesť, osobnú bezpečnosť a bezpečnosť svojej rodiny. Boja sa totiž, že by náhodné urazenie antikristov mohlo vyvolať ich kruté nepriateľstvo a odvetu. Tento typ falošného vodcu má v skutočnosti určitú kvalitu. Vďaka svojej kvalite a prehľadu si plne uvedomujú, kto sú antikristi, problém však spočíva v tom, že sa ich boja uraziť. Keď vidia surovú povahu antikristov, neodvážia sa ich uraziť. Aby sa však ochránili, neváhajú obetovať záujmy Božieho domu a Božieho vyvoleného ľudu. Lahostajne sa prizerajú, ako sú bratia a sestry odovzdaní do rúk antikristov. Dovoľujú antikristom, aby ich podľa ľubovôle zavádzali, ovládali a vážne poškodzovali. Falošní vodcovia len občas v zákulisí povedia určitým pomerne prostoduchým ľuďom s dobrou ľudskou prirodzenosťou, ktorí pre nich nepredstavujú žiadnu hrozbu: „Ten človek je antikrist. Zavádza ostatných. Nie je to dobrý človek.“ Pred všetkými bratmi a sestrami, ani pred antikristami sa však nikdy neodvážia povedať antikristom jediné „nie“. Nikdy nemajú odvahu odhaliť akékoľvek

zlé skutky alebo podstatu antikristov. Dokonca aj počas zhromaždení, keď si antikristi uzurpujú slovo a hovoria hodinu či dve, neodvážia sa ani pípnuť. Ak antikristi buchnú do stola a zazrú na ľudí, neodvážia sa ani hlasnejšie dýchať. V ich pracovnej pôsobnosti sa ľudia s malým duchovným vzrastom, tí so zbabelou ľudskou prirodzenosťou a tí, ktorí sa chcú usilovať o pravdu, ale ešte nezískali schopnosť rozlišovať, cítia zúfalo, pretože niet vodcov ani pracovníkov, ktorí by vystúpili, odhalili a rozlíšili zlé skutky antikristov. Bezmocne sa prizierajú, ako sa antikristi v cirkvi správajú tyransky, konajú s úmyselnou bezohľadnosťou, vyrušujú cirkevný život, a nemajú žiadne prostriedky, ako im čeliť. Falošní vodcovia medzitým nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu a neriešia skutočné problémy Božieho vyvoleného ľudu. Keď sa bratia a sestry dostanú do ťažkostí, falošní vodcovia nielenže neodhalia a neobmedzia zlé skutky antikristov, ale dokonca sa neodvážia povedať jediné spravodlivé slovo. Ich svedomie niečo cíti, trochu ich obviňuje a za zatvorenými dverami vyronia v modlitbe k Bohu niekoľko slz. Avšak na druhý deň počas zhromaždenia, keď vidia, ako antikristi nezodpovedne komentujú prácu Božieho domu a svojvoľne ju súdia, dokonca nepriamo súdia Boha a šíria o Ňom predstavy, nič s tým nerobia, hoci vedia, že je to nesprávne. Dokonca aj keď vidia, ako antikristi mrhajú darmi, tvária sa, akoby sa nič nedialo. Vôbec antikristov neodhaľujú ani neobmedzujú, a napriek tomu necítia vo svojich srdciach ani štipku výčitky – je to extrémne nezodpovedné! Každý, kto má aspoň kúsok svedomia, aj keď cíti, že jeho vlastná sila je príliš slabá, mal by sa spojiť s bratmi a sestrami, ktorí majú určitý duchovný vzrast a schopnosť rozlišovať, aby o tejto záležitosti hovorili v duchovnom spoločenstve a diskutovali o tom, ako riešiť antikristov. Falošní vodcovia však také odhodlanie a odvahu nemajú, a ešte viac im chýba dostatočný zmysel pre zodpovednosť. Dokonca hovoria bratom a sestrám: „Antikristi sú príliš suroví. Ak ich urazíme, nahlásia nás vláde, a potom nikto z nás nebude môcť veriť v Boha. Antikristi poznajú miesta cirkevných zhromaždení, takže ich nemôžeme provokovať.“ Je to úplne odporný prejav skladania zbraní a poddávaní sa antikristom. Je to kompromis so satanom a prosba o jeho milosť.

Okrem toho, že falošní vodcovia chránia seba, nevykonávajú žiadnu prácu, ktorú by mali vodcovia a pracovníci vykonávať, napríklad chrániť Boží vyvolený ľud a pomáhať mu získať schopnosť rozlišovať antikristov.

Vôbec si neplnia žiadne zodpovednosti, a napriek tomu neustále chcú, aby ich bratia a sestry volili za vodcov. Keď skončia jedno funkčné obdobie, chcú byť zvolení aj na ďalšie. Nie je to nehanebné a nenapraviteľné? Sú takíto ľudia hodní byť vodcami? (Nie.) Boží dom ti zveruje stádo, ale keď prídu divé zvery, v kritickom momente chrániš len seba a stádo im vydáš napospas. Správaš sa ako zbabelá korytnačka, nájdeš si úkryt, bezpečné miesto, kde sa schováš. A v dôsledku toho stádo utrpí škodu – niektoré ovce sú na smrť dohryzené a iné sa stratia. Predpokladajme, že vodca vidí, ako antikristi bezohľadne vyrušujú prácu cirkvi, zavádzajú a ovládajú Boží vyvolený ľud. Napriek tomu to jednoducho ignoruje, aby si ochránil vlastnú tvár, postavenie a živobytie, a zaistil si vlastnú bezpečnosť. Väčšina Božieho vyvoleného ľudu je následne zavedená, cíti sa bezmocne, ostáva negatívna a slabá. Niektorých sa dokonca antikristi zmocnia a iní nie sú ochotní konať svoje povinnosti. Napriek tomu tento vodca nič necíti, keď vidí vyrušenie spôsobené antikristami; nemá žiadne výčitky svedomia. Má takýto vodca alebo pracovník nejakú ľudskú prirodzenosť? V záujme dosiahnutia vlastného cieľa sebazáchovy neváha odovzdať Boží vyvolený ľud antikristom a dovoliť im, aby ho zavádzali, vážne poškodzovali a pustošili. Aký je to vodca? (Falošný vodca.) Nie je to satanov spolupáchateľ? Na ktorej strane v skutočnosti stojí? Hoci je charakterizovaný ako falošný vodca, podstata tohto problému môže byť ešte vážnejšia ako podstata falošného vodcu. Ide o povahu zapredania bratov a sestier jemu. Rovnako ako ľudia, ktorých zatknú a mučia, sa stanú judášmi, ktorí odovzdajú bratov a sestry veľkému červenému drakovi, aby ich vážne poškodzoval. Aká je teda povaha falošného vodcu, ktorý odovzdáva Boží vyvolený ľud antikristom? Nie sú takíto falošní vodcovia extrémne odporní? V porovnaní s antikristami sa nezdá, že by títo falošní vodcovia navonok mali úmysel odolávať pravde. Zdá sa, že v duchovnom spoločenstve dokážu hovoriť o niektorých pravdách, majú určitú schopnosť chápania a dokážu praktizovať trochu pravdy. Niektorí z nich dokonca dokážu znášať útrapy a platiť svoju cenu. Ale napriek tomu, keď im Boží dom zverí Božie stádo a objavajú sa zlí ľudia a démoni, nenasadia vlastný život, aby na ochranu Božieho vyvoleného ľudu urobili všetko, čo je v ich silách. Namiesto toho robia všetko, čo je v ich silách, aby ochránili seba, a postrkujú bratov a sestry dopredu, aby slúžili ako ochranný štít na zaistenie ich vlastnej bezpečnosti

a záujmov. Akí opovrhnutiahodní a sebeckí sú títo ľudia! Na povrchu sa zdá, že s ich ľudskou prirodzenosťou nie sú žiadne väčšie problémy. Cítia lásku k ľuďom, dokážu pomáhať druhým, sú ochotní platiť cenu a dokážu znášať pri konaní svojich povinností akékoľvek útrapy. Keď sa však objavia antikristi, urobia niečo nečakané a nepochopiteľné: bez ohľadu na to, ako antikristi zavádzajú Boží vyvolený ľud alebo vyrušujú cirkevný život, neurobia nič. Bez ohľadu na to, koľko ľudí antikristi napadnú, vylúčia alebo poškodia, ignorujú to. Týmto spôsobom takíto vodcovia úplne odovzdávajú Boží vyvolený ľud pod kontrolu antikristov a dovoľujú im, aby ho podľa ľubovôle zavádzali a vážne poškodzovali, zatiaľ čo oni sami nevykonávajú vôbec žiadnu prácu. Keď sú antikristi odstránení a problém vyriešený, títo vodcovia vystúpia, aby hovorili v duchovnom spoločenstve o svojom sebazpoznaní, o tom, akí boli slabí, zbabelí, vystrašení, sebeckí a ľstiví, že neboli verní, nechránili dobre Boží vyvolený ľud a sklamali Boha aj bratov a sestry. Zdá sa, že sú veľmi ľútostiví; zdá sa, že sa zmenili a sú schopní činiť pokánie. Keď sa však antikristi objavia znova, postrčia bratov a sestry k antikristom rovnako ako naposledy a nájdu si bezpečné miesto, kde sa schovávajú. Hoci ich samotných antikristi nezaviedli ani nepoškodili, zanedbali svoje zodpovednosti a zradili Božie poverenie. Ich postoj k povinnosti, ich postoj k Božiemu vyvolenému ľudu a ich pravé ja sú úplne odhalené. Vždy, keď sa objavia antikristi, nerozhodnú sa postaviť na Božiu stranu a bojovať s antikristami až do konca, nepovedia ani slovo, ani neurobia prácu, ktorú by mali urobiť, aby ochránili Boží vyvolený ľud a mali tak vo svojom svedomí pokoj. Vôbec si neplnia zodpovednosti vodcov, aby uspokojili Božie úmysly. Všetky rozhodnutia a činy týchto falošných vodcov sú zamerané výlučne na ochranu ich vlastného postavenia pred poškodením. Nezaujíma ich život ani smrť Božieho vyvoleného ľudu. Pokiaľ nie je poškodená ich vlastná povest', záujmy a postavenie, je pre nich všetko v poriadku. Akoby sa ich netýkalo, kto odhaľuje antikristov, kto ich vypudzuje, ako by sa s nimi malo zaobchádzať; nezaujímajú sa o tieto záležitosti ani do nich nezasahujú. Keď antikristi vyrušujú cirkevný život, poškodzujú Boží vyvolený ľud, krivo obviňujú a trýznia tých, ktorí sa usilujú o pravdu, ignorujú to. Tieto veci pre nich nič neznamenajú; pokiaľ nie je ohrozené ich postavenie, je pre nich všetko v poriadku. Čo si myslíte o takýchto ľuďoch? Zvyčajne sa ich ľudská

prírodnosť nezdá byť zlá. Zdá sa, že sú schopní vykonávať určitú prácu. Keď čelia orezávaniu, zdá sa, že dokážu spoznať samých seba a majú trochu ľútostivé srdce. Keď sa však stretnú s antikristami, ktorí vyrušujú cirkev, úplne stratia rozum, nemajú žiadny zmysel pre spravodlivosť a chýba im dokonca aj odvaha proti antikristom bojovať. Keď vidia diablov a satanov, robia kompromisy; keď vidia zlých ľudí spôsobovať vyrušenia, vyhýbajú sa im. Akou cestou vlastne kráčajú, súdiac podľa ich postoja k zlým ľuďom a antikristom? Nevypovedá to jasne o ich probléme? (Áno.) Tento druh človeka sa na povrchu nemusí javiť ako antikrist, ale postoj, ktorý prejavuje k činom a správaniu zlých ľudí a antikristov, predstavuje presne povahu antikristov a to znamená hroznú povahu. Dá sa povedať, že to predstavuje povahu vzdávania sa svojich zodpovedností a zapredania Božieho vyvoleného ľudu. Nie je táto povaha veľmi závažná? Prejavujú nejakú vernosť voči práci cirkvi a Božiemu povereniu? Majú čo i len náznak zodpovedného postoja? Bez ohľadu na to, kedy dostanú zverené poverenie alebo úlohu, ich zásadou je neurážať ľudí a chrániť samých seba. To je ich najvyšší štandard počínania si a princíp konania, a to sa nikdy nezmení. Nechajme teraz bokom otázku, či takíto ľudia môžu byť spasení – sú títo falošní vodcovia len z hľadiska práce zaoberania sa antikristami hodní prijať Božie poverenie? Sú hodní byť vodcami a pracovníkmi? (Nie.) Títo ľudia nie sú hodní byť vodcami a pracovníkmi. Chýba im totiž svedomie a rozum, a nie sú hodní prevziať prácu cirkevného vedenia; nezabránia antikristom v najväčšej možnej miere, aby neškodili Božiemu vyvolenému ľudu, ani sa nesnažia zo všetkých síl plniť túto zodpovednosť alebo dobre vykonávať svoju prácu, aby ochránili Boží vyvolený národ – niežeby mali slabú kvalitu a nedokázali to urobiť, skôr to jednoducho nerobia. Takže z tohto pohľadu sú ľudia, ktorí sa boja uraziť ostatných, absolútne nehodní byť vodcami a pracovníkmi. Nie je takýchto vodcov a pracovníkov pomerne veľa? (Áno.) Keď sa nič nedeje, pobejú s väčším nadšením ako ktokoľvek iný; sú takí zaneprázdnení, že si ani nečešú vlasy, ani neumývajú tvár. Zdá sa, že dosahujú vysokú duchovnú úroveň. Ale keď sa objavia antikristi, zmiznú. Nájdú si všemožné výhovorky, aby sa tomu vyhli, a jednoducho sa antikristami nezaoberajú. Aká je povaha tohto správania? Ide o nedostatok vernosti pri vykonávaní svojej povinnosti a nedôveryhodnosť. V kľúčových momentoch môžu dokonca zradiť Boha a

postaviť sa na stranu satana. Prižmurujú oči nad tým, ako zlí ľudia a antikristi vyrušujú a ničia prácu cirkvi. Nie sú užitoční ani ako strážny pes. Taký je typ falošného vodcu.

II. Neschopnosť rozlišovať antikristov

Existuje ďalší typ falošného vodcu: keď sa objavia antikristi, nedokáže rozlíšiť, akú majú povahu a podstatu, čo prejavujú a odhaľujú, aké vyrušenia spôsobujú bratom a sestrám, ktoré výroky, myšlienky, názory a správanie môžu bratov a sestry zavádzať a vyrušovať, akými metódami antikristi ovládajú ľudí, za akých okolností môžu antikristi bratov a sestry zavádzať, ovládať a vážne ich poškodzovať a tak ďalej. To všetko sú problémy, ktoré falošní vodcovia nedokážu rozlíšiť. Antikristi zavádzajú bratov a sestry. Spolu so zavedenými bratmi a sestrami sa oddeľujú od cirkvi, aby si usporadúvali vlastné zhromaždenia a vytvárali nezávislé kráľovstvá. Neprijímajú vedenie Božieho domu, neprijímajú pracovné usporiadania Božieho domu. Nepodriaďujú sa žiadnym usporiadaniam ani usmerneniam od Božieho domu, a už vôbec sa nepodriaďujú žiadnym Božím požiadavkám na ľudí. Žiadne činy antikristov, ktorými zavádzajú Boží vyvolený ľud, však falošní vodcovia nepovažujú za problémy. Nedokážu vidieť, čo je na týchto situáciách zlé, a už vôbec nedokážu vnímať, ako slová, činy, myšlienky a názory antikristov vyrušujú, zavádzajú a poškodzujú ľudí. Nevidia tieto negatívne vplyvy a nevedia ich rozlíšiť. Niektorí bežní bratia a sestry môžu mať určitú rozlišovaciu schopnosť, vnímavosť a povedomie, pretože toho veľa videli a počuli, ale falošní vodcovia tieto veci nedokážu prezrieť. Dokonca aj keď niekto upozorní, že ktosi robí v zákulisí určité veci, aby zavádzal ľudí a vytváral skupinky, falošní vodcovia tomu stále bránia a hovoria: „Nemôžeme šíriť tieto tvrdenia. Nespôsobujte vyrušenia. Majú dobrý vzťah – čo je zlé na tom, že sú spolu v duchovnom spoločenstve? Musíme dať ľuďom slobodu!“ Stále to nedokážu prezrieť. Ak nedokážu veci rozpoznať, mohli by pozorovať, hľadať a hovoriť v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami, ktorí pravde rozumejú a majú určitú schopnosť rozlišovať. Falošní vodcovia sú však dosť samospravodliví. Keď im bratia a sestry niečo pripomenú, neprijmú to a myslia si: „Si vodca ty, alebo ja? Keďže som bol zvolený za vodcu, musím rozumieť pravde lepšie ako priemerný človek. Prečo by inak vybrali mňa a nie niekoho iného? To dokazuje, že som lepší ako vy

všetci. Bez ohľadu na to, či som starší alebo mladší ako vy, moja kvalita je určite lepšia ako vaša. Keď sa objaví antikrist, mal by som ho ako prvý identifikovať ja. Ak ho identifikujete prví vy, nebudem s vašim hodnotením súhlasiť. Počkáme, kým ho neidentifikujem ja, a až potom budeme konať!“ Výsledkom je, že antikrist šíri medzi bratmi a sestrami mnohé kacírstva a bludy. Otvorene sa stavia proti pracovným usporiadaniam Božieho domu. Otvorene brojí a stavia sa proti cirkvi, Božiemu domu a pracovným usporiadaniam Zhora. Antikrist dokonca otvorene priťahuje bratov a sestry na svoju stranu, aby sa zúčastňovali na exkluzívnych zhromaždeniach, kde účastníci počúvajú len kázanie samotného antikrista a prijímajú jeho vedenie. Dokonca aj tí s najslabšou kvalitou v cirkvi vidia, že táto osoba je antikrist. Až v takejto situácii falošní vodcovia pripustia: „Ach jaj, on je antikrist! Ako to, že som si to uvedomil až teraz? Nie, vlastne som si to uvedomil už predtým, ale nič som nepovedal, lebo som sa bál, že bratia a sestry majú nízky duchovný vzrast a chýba im schopnosť rozlišovať.“ Dokonca si vymyslia nádhernú lož. Je zrejmé, že bratom a sestrám dovolili toľko trpieť ubližovaním od antikrista preto, lebo oni sami sú otupení, nahlúpli, slabej kvality a neschopní antikrista rozlíšiť. Lenže namiesto toho, aby sa cítili vinní, obviňujú bratov a sestry z rozprávania nezmyslov, šírenia nepodložených fám, zlého chápania ľudí a tak ďalej. Čo je to za vodcu? Nie je úplne popletený? Takýto vodca v zásade nie je schopný zhostiť sa práce cirkvi. Navonok často je a pije Božie slová, modlí sa, zúčastňuje sa na zhromaždeniach, počúva kázne, píše si duchovné poznámky a svedecké články. Zdá sa, že vynakladá veľa úsilia, ale keď nastanú problémy, nedokáže ich vyriešiť, nedokáže hľadať pravdu podľa Božích slov a rozhodne nedokáže na základe Božích slov rozlíšiť antikristov. Falošní vodcovia zvyčajne dokážu kázať hodinu či dve. Keď hovoria v duchovnom spoločenstve o Božích slovách a svojich vlastných skúsenostiach, môžu rečniť donekonečna. Keď však antikristi šíria kacírstva a bludy, zavádzajú bratov a sestry a vyrušujú prácu cirkvi, nemajú čo povedať a nevykonávajú vôbec žiadnu prácu. Nielenže nepodnikajú žiadne preventívne opatrenia, ale ani nevedú bratov a sestry k tomu, aby rozlišovali kacírstva a bludy antikristov. Dokonca ani keď vidia narušenia a vyrušenia spôsobené antikristami, neodhalia ich a nerozoberú, ani antikristov neorežú; nevykonávajú vôbec žiadnu prácu. V čom je problém takýchto ľudí? (Majú príliš slabú

kvalitu.) Napriek slabej kvalite sa stále chvália, že sú duchovnými ľuďmi, dobrými vodcami, ktorí sa usilujú o pravdu a milujú Božie slová. Nehanebne tvrdia, že sa vzdali rodinných a telesných pôžitkov, aby si plnili zodpovednosti vodcov a pracovníkov. V skutočnosti sú to naozaj falošní vodcovia, ktorí sú nezodpovední, bez svedomia a rozumu, do vysokej miery otupení a nahlúpli – sú to nefalšovaní, pokryteckí farizeji. Vedia len kázať učenia a vykrikovať heslá. Keď im ľudia kladú otázky, dokážu vychrliť prúd teórií, aby ich zaviedli, ale v skutočnosti vôbec nedokážu jasne vysvetliť pravdy-princípy. Napriek tomu si o sebe myslia, že majú schopnosť chápať a rozumejú pravde. Vo svojich srdciach jasne vedia, že keď u nich ľudia hľadajú riešenia problémov, nedokážu im poskytnúť odpovede v súlade s pravdou, no aj tak sa stále tvária, že sú dobrými vodcami a duchovnými ľuďmi. Nie je to tak trochu nehanebné? (Áno.) Väčšina falošných vodcov má spoločnú črtu a spoločný problém: nehanebnosť. Myslia si, že keď majú postavenie a titul vodcu a dokážu hovoriť o duchovných teóriách, stávajú sa duchovnými ľuďmi. Trávia oproti ostatným viac času jedením a pitím Božích slov, počúvaním kázni a pozeraním videí z Božieho domu. V duchovnom spoločenstve viac hovoria s ostatnými o Božích slovách, takže veria, že dokážu konať prácu vodcov a pracovníkov a plniť ich zodpovednosti. Faktom však je, že keď nastane závažný problém – antikristi bezohľadne zavádzajú a vyrušujú Boží vyvolený ľud – oni sa len bezmocne prizerajú, nevedia, ktoré časti Božích slov použiť na to, aby ich spojili s antikristami a rozobrali ich, aby bratia a sestry získali schopnosť rozlišovať, zo srdca odmietli antikristov a vyhli sa ich zavádzaniu a ovládaniu. Hoci občas vo svojom vnútri pociťujú istú paniku, stále si myslia, že veria v Boha už dlho, vypočuli si mnoho kázni, rozumejú pravde lepšie ako priemerný človek a vedia výrečne hovoriť. Často sa chvália: „Som duchovný. Viem kázať. Hoci nedokážem vyriešiť problém, keď antikristi zavádzajú a vyrušujú Boží vyvolený ľud, nedokážem spojiť Božie slová s antikristami a rozlíšiť ich, urobil som prácu, ktorú som mal urobiť, a povedal som, čo som mal povedať. Pokiaľ to bratia a sestry dokážu pochopiť, je to v poriadku!“ Čo sa týka konečného výsledku, či bol Boží vyvolený ľud ochránený, nemajú v tom vo svojich srdciach jasno. Myslia si tiež, akí sú múdri, tvária sa, že riešia problémy, ale nakoniec len recitujú množstvo slov a učení bez skutočného riešenia problémov. Nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde s cieľom

odhaliť a rozobrať antikristov. Namiesto toho len chrlia slová a učenia, aby sa ospravedlnili a obháji. Hovoria hodinu aj dve a zanechávajú ľudí úplne zmätených, takže nemajú jasno ani v tom, čomu pôvodne rozumeli. Nedokážu zachrániť bratov a sestry pred zavádzaním antikristov a takisto ich nedokážu priviesť k tomu, aby rozlíšili antikristov a zo srdca ich odmietli – nikdy nedosiahnu výsledok ochrany bratov a sestier. Hoci tento dôsledok vidia, stále si nárokuje identitu vodcu a nepokoria sa, aby hľadali pravdu s ostatnými, ani nenahlásia problém vyššie, aby hľadali riešenia. Nie sú takíto ľudia darebáci? Nie si ničím, a predsa sa pretvaruješ. Načo sa pretvaruješ? Keďže nedokážeš byť vodcom, mal by si odstúpiť a ísť sa pretvarovať niekam inam. Nesmieš škodiť Božiemu vyvolenému ľudu! Kým sa ty pretvaruješ, antikristi využívajú príležitosť a konajú mnoho zla, ktorým vyrušujú a ovládajú ľudí, pričom mnohých zavedú a poškodia! Kto za to prevezme zodpovednosť? Boží dom zistí, kto je za to zodpovedný!

Niektorí vodcovia a pracovníci nevykonávajú pri zaoberaní sa antikristami žiadnu skutočnú prácu, a takisto ich nedokážu rozlíšiť. V období, keď antikristi zavádzajú a ovládajú bratov a sestry, nikdy skutočne neodhalia zlé skutky a podstatu antikristov, ani ich nedokážu jasne vysvetliť. Neskôr niektorí z Božieho vyvoleného ľudu so schopnosťou rozlišovať antikristov odhalia a vypudia. Falošní vodcovia to považujú za svoj vlastný úspech. Po vypudení antikristov urobia zhrnutie a prednesú nejaké učenie: „Pozrite, keď antikristi hovoria a konajú, cirkevný život sa stáva nenormálnym, ľudia sú vyrušovaní a ich životy stráda. Aby sme sa vyhli ubližovaniu antikristov, musíme rozlíšiť činy, slová, ľudskú prirodzenosť, podstatu antikristov atď. – to všetko by sme mali pochopiť. Boh dovoľuje, aby sa v cirkvi objavili antikristi, dovoľuje im konať a odhaliť ich vlastnú škaredosť, odhaľuje antikristov, aby sme sa mohli vyzbrojiť pravdou, rásť v schopnosti rozlišovať a čo najrýchlejšie zväčšiť svoj duchovný vzrast – v tom spočívajú Božie úmysly! Teraz sme rozlíšili antikristov a už nás viac neobmedzujú; každý ich dokáže odmietnuť. Je to dôvod na oslavu!“ Nakoniec falošní vodcovia zaujmú úradný tón a prednesú svoje zhrnutie. Rozprávajú, akoby vykonali veľa skutočnej práce, zaplatili veľkú cenu a zohrali pri vypudení antikristov významnú úlohu. Nie je to tak trochu nehanebné? Je zrejme, že od začiatku do konca nedokázali antikrista rozlíšiť; nerozumejú, ako antikristi zavádzajú ľudí, čo robia Božiemu

vyvolenému ľudu, ani aká je povaha-podstata antikristov. Napriek tomu sa tvária, akoby vykonali veľa práce. Je zrejmé, že práve bratia a sestry antikristov rozlíšili a vypudili ich z cirkvi; je zrejmé, že falošní vodcovia nezohrali úlohu, ktorú by mali vodcovia a pracovníci zohrávať, ani si nesplnili svoje zodpovednosti. Napriek tomu urobia zhrnutie, pripíšu si zásluhy, akoby všetko naplánovali dávno vopred a teraz oznamujú bratom a sestrám, že ich činy priniesli výsledky a boli veľkým úspechom. Nie je to nehanebné? Prečo hovoríš takým úradným tónom? Nevykonávaš žiadnu skutočnú prácu, a predsa hovoríš ako úradník. Si úradníkom veľkého červeného draka? Nie sú takíto ľudia farizeji? (Áno.) Vedia len vykrikovať heslá a kázať učenia. Keď sa niečo stane, nielenže k tomu nedokážu správne pristupovať, ale nemajú ani žiadne cesty praktizovania. Len tárajú nezmysly a slepo uplatňujú predpisy; v zásade nedokážu vyriešiť žiadne problémy. Keď sa problémy pominú, správajú sa, akoby sa nič nestalo. Tvária sa, že sú dobrí ľudia, a s drzou nehanebnosťou si pripisujú zásluhy. Sú to učebnicoví farizeji. Dokážu len kázať učenia, vykrikovať heslá, vynaložiť určité úsilie a znieť určité ťažkosti. Nedokážu vykonať žiadnu skutočnú prácu, no aj tak sa tvária, že sú duchovnými ľuďmi. Sú to farizeji. Taká je podstata tohto typu falošných vodcov. Ak dokážu pred všetkými kázať toľko učení, prečo nedokážu odhaliť antikristov a zaoberať sa nimi? Dokážu kázať celé hodiny a sú veľmi výreční, tak prečo tvárou v tvár skutočným problémom – najmä zlým skutkom antikristov – ich nedokážu riešiť a zostanú ako obarení? Aký je na to dôvod? Je to preto, lebo majú príliš slabú kvalitu. A akú slabú? Nemajú duchovné porozumenie. Sú vzdelaní a inteligentní, dosť prefikani pri riešení vonkajších záležitostí a trochu rozumejú právu. Pokiaľ však ide o záležitosti viery v Boha, duchovné záležitosti a rôzne podstatné problémy, nedokážu rozlišovať a ničomu nerozumejú. Nedokážu nájsť žiadne pravdy-princípy. Keď sa nič nedeje, sedia pokojne ako rybár čakajúci na úlovok, ale keď nastanú problémy, správajú sa ako smiešni šašovia, ako mravce na horúcej platni, a odhaľujú svoju úbohosť. Niekedy sa správajú mimoriadne vážne a obradne. Keď nepôsobia obradne, zdajú sa normálni, ale keď sa tvária obradne, v skutočnosti vyvolávajú smiech. Je to preto, lebo keď sa správajú obradne, hovoria len mylné veci a slová, ktoré nemajú duchovné porozumenie. Ide len o laické poznámky. Napriek tomu si zachovávajú obradne vážnu tvár – nie je to na smiech? Ak im niekto položí

isté kľúčové otázky, na ktoré majú odpovedať, sú zmätení a onemejú, vyzerajú obzvlášť trápne. Takýchto falošných vodcov je veľa. Ich hlavnými prejavmi sú slabá kvalita a nedostatok duchovného porozumenia; sú to popletení ľudia. Čo znamená nemať duchovné porozumenie? Pokiaľ ide o duchovné záležitosti a veci týkajúce sa pravdy, je to pre nich ako španielska dedina – vôbec tomu nerozumejú. Napriek tomu sa stále pretvarujú a hovoria: „Som duchovný. Verím v Boha už dlho. Rozumiem mnohým pravdám. Vy ste noví veriaci, práve ste začali veriť v Boha a nerozumiete pravde. Nie ste spoľahliví.“ Vždy sa považujú za tých, ktorí veria v Boha už dlho a rozumejú pravde. Takíto ľudia sú hodní nenávisti a sú na smiech. Týmto sa končí duchovné spoločenstvo o prejavoch takýchto falošných vodcov.

III. Konanie ako ochranný dáždík antikristov

Existuje ďalší typ falošného vodcu, ktorý je ešte viac hodný nenávisti. Nielenže neodhaľuje antikristov, ale zároveň koná ako ich ochranný dáždík. Pod zámienkou láskavej pomoci zhovievavo prehliada ich zlé skutky, ktoré vyrušujú prácu cirkvi. Bez ohľadu na to, koľko bludov antikristi šíria, aby zavádzali ľudí, títo falošní vodcovia ich nielenže nevyvracajú ani neodhaľujú, ale dokonca im poskytujú príležitosti slobodne vyjadrovať ich názory a hovoriť nahlas. Bez ohľadu na to, aké vyrušenia, zavádzanie alebo škodu utrpí Boží vyvolený ľud, zostávajú ľahostajní. Dokonca aj keď na to určití ľudia poukážu: „Títo jednotlivci sú antikristi. Sú to tí, ktorých by mal Boží dom obmedzovať; nemali by byť povyšovaní ani rozvíjaní a rozhodne by nemali byť chránení. Už bratom a sestrám dosť ublížili. Je čas vyrovnať si s nimi účty, dôkladne ich odhaliť a vysporiadať sa s nimi.“ Vtedy falošní vodcovia vystúpia, aby sa antikristov zastali. S ohľadom na faktory ako vek antikristov, roky viery v Boha a predchádzajúce zásluhy, používajú rôzne výhovorky, aby sa ich zastali a obhajovali ich. Keď majú nadriadení vodcovia skontrolovať prácu alebo sa vysporiadať s antikristami, falošní vodcovia bránia bratom a sestrám, aby tieto fakty o zlých skutkoch antikristov nadriadeným nahlásili. Dokonca podniknú kroky na izolovanie cirkvi, aby sa nadriadení vodcovia nedozvedeli, že antikristi cirkev vyrušujú. Zároveň bránia v odhaľovaní antikristov bratom a sestrám so schopnosťou rozlišovať. Bez ohľadu na to, aké výhovorky falošní vodcovia používajú či aké majú ciele, keď konajú ako ochranný dáždík pre

antikristov, v konečnom dôsledku chránia záujmy antikristov, zatiaľ čo zrádzajú záujmy cirkvi a Božieho vyvoleného ľudu. Na ochranu antikristov používajú rôzne výhovorky, ako napríklad „aj antikristi veria v Boha a majú právo hovoriť v Božom dome“ či „v minulosti vykonávali nebezpečné povinnosti; Boží dom by mal brať ohľad na ich minulé zásluhy“. Bránia bratom a sestrám v rozlišovaní antikristov, nedovolia nadriadeným vodcom, aby sa dozvedeli o ich rôznych zlých skutkoch, zatiaľ čo oni sami ich neodhaľujú a už vôbec ich neorezávajú. Títo antikristi môžu byť ich rodinní príslušníci, blízki priatelia alebo, ešte pravdepodobnejšie, ľudia, ktorých zbožňujú a ktorých sa emocionálne ťažko vzdávajú. Bez ohľadu na situáciu, pokiaľ vedia, že ide o antikristov a napriek tomu obhajujú ich zlé skutky, nabádajú ostatných, aby sa k nim správali s láskou, a dokonca rôznymi spôsobmi poskytujú antikristom príležitosti šíriť rôzne bludy, aby zavádzali a vyrušovali Boží vyvolený ľud, preukazuje to, že konajú ako ochranný dáždňik pre antikristov. Niektorí falošní vodcovia možno vykonali trochu skutočnej práce v iných oblastiach, ale pokiaľ ide o zaobchádzanie s antikristami, neriešia ich podľa požiadaviek Božieho domu. O to viac si neplnia zodpovednosti vodcov a pracovníkov podľa požiadaviek Božieho domu. Nezabránia v najväčšej možnej miere antikristom, aby v cirkvi šírili predstavy, negatívne emócie, kacírstva a bludy na zavádzanie ľudí. Namiesto toho často obhajujú ako pozitívne zdanlivo pravdivé učenia, ktoré hovoria antikristi, ako aj ich výroky a poznámky založené na vedomostiach alebo na satanovej filozofii. To všetko sú prejavy konania ako ochranný dáždňik pre antikristov. Samozrejme, sú aj takí falošní vodcovia, ktorí sa antikristami nezaoberajú, pretože si cenia ich spoločenský vplyv. Hovoria: „Väčšina bratov a sestier pochádza z nižších vrstiev spoločnosti a nemá žiadny vplyv. Tento človek je síce antikrist so zlou ľudskou prirodzenosťou, ale vo svete má moc, vplyv a je schopný. Keď bratia a sestry alebo cirkev čelia nebezpečenstvu, nepotrebujeme silnú osobnosť, ktorá vystúpi a ochráni nás? Takže prižmúrimo oko nad jeho zlými skutkami a nebudme takí prísni.“ Falošní vodcovia sú ochotní konať ako ochranný dáždňik pre antikristov, aby sa ich antikristi zastali a podporili ich – pre falošných vodcov ani toto nie je pod úroveň. Existujú aj takí falošní vodcovia, ktorí majú mylný názor. Hovoria: „Niektorí antikristi majú v spoločnosti postavenie a vplyv; majú prestíž. Naša cirkev má dvoch takýchto

jednotlivcov. Hoci sú to antikristi, ak ich vyčistíme, ľudia si budú myslieť, že naša cirkev nemá schopných ľudí. Náboženské kruhy sa na nás budú pozerat' zhora. Musíme si ich naoko ponechať. Preto sú títo dvaja ľudia pokladmi našej cirkvi; nikto ich nemôže rozlišovať ani vyčistiť. Musia byť chránení.“ Aká je to logika? Považujú antikristov za talenty, a preto ich chránia. Nie sú títo falošní vodcovia darebáci? (Áno.) Bez ohľadu na okolnosti, pokiaľ vodcovia a pracovníci dovoľujú antikristom, aby si v cirkvi robili, čo sa im zachce, a vyrušovali prácu cirkvi, sú to falošní vodcovia a pracovníci. Bez ohľadu na to, ako antikristi a zlí ľudia šíria bludy, koľko ľudí je takto zavádzaných, ako útočia na pozitívnych ľudí, vylučujú ich a koľkým z Božieho vyvoleného ľudu ublížia, falošní vodcovia to ignorujú a hrajú sa na hlúpych – pokiaľ môžu zachrániť sami seba, je to pre nich v poriadku. V tom spočívajú hlavné prejavy falošných vodcov. Bez ohľadu na to, čo antikristi hovoria či robia, falošní vodcovia ich neodhalia, nerozoberú ani neobmedzia tak, aby ich bratia a sestry vedeli rozlíšiť a odmietnuť. Namiesto toho chovajú antikristov ako svojich domácich miláčikov, slúžia im a chránia ich ako hodnostárov. Dávajú im zelenú a vytvárajú rôzne príležitosti na predvádzanie sa. Čie záujmy sú obetované, zatiaľ čo nechávajú antikristov plne si užívať slobodu? (Záujmy Božieho vyvoleného ľudu.) Falošní vodcovia nielenže nedokážu ochrániť Boží vyvolený ľud, ale dokonca dovoľujú antikristom, aby v cirkvi vládli, nútia bratov a sestry slúžiť antikristom ako voly a kone, ako otroci, aby nasledovali ich príkazy, prijímali ich mylné vyjadrenia, myšlienky a názory, prijímali ich kontrolu a dokonca aj vážne poškodzovanie, ktoré im spôsobujú, a tak ďalej. Takúto prácu vykonávajú falošní vodcovia. Zabraňujú antikristom v najväčšej možnej miere vo vážnom poškodzovaní Božieho vyvoleného ľudu? Plnia si zodpovednosti vodcov a pracovníkov? Vykonávajú prácu ochrany Božieho vyvoleného ľudu? (Nie.) Stručne povedané, falošným vodcom je každý vodca, ktorý dáva antikristom zelenú, aby si robili, čo sa im zachce, a nevykonáva žiadnu prácu, bez ohľadu na dôvod. Prečo hovorím, že ide o falošných vodcov? Pretože keď antikristi zavádzajú a ovládajú Boží vyvolený ľud, nechávajú bratov a sestry trpieť rôznym ubližovaním antikristov, zlyhávajú tým v poverení, ktoré im dal Boh. Boží dom ti zveril Božie ovce, Boží vyvolený ľud, a ty si si nesplnil svoju zodpovednosť. Nie si hoden niesť Božie poverenie! Bez ohľadu na tvoj

dôvod alebo prípadné ospravedlnenie, ak si počas svojho poverenia ako vodca konal ako ochranný dáždnik pre antikristov, čím si spôsobil, že bratia a sestry hojne trpeli vyrušovaním, zavádzaním, ovládaním a vážnym poškodzovaním od antikristov, potom si hriešnik na večné veky. Nie je totiž pravdou, že by si nedokázal rozlíšiť antikristov alebo rozpoznať ich podstatu – vo svojom srdci jasne vieš, že antikristi sú satani a diabli, no nedovolíš Božiemu vyvolenému ľudu, aby ich odhalil a rozlíšil. Namiesto toho nechávaš bratov a sestry, aby ich počúvali, prijímali a poslúchali. To je úplne v rozpore s pravdou. Nerobí ťa to hriešnikom na večné veky? (Áno.) Nielenže si nedokázal ochrániť tých, ktorí úprimne konajú svoje povinnosti a usilujú sa o pravdu, ale dokonca si povýšil antikristov na pozície vodcov a pracovníkov, choval si ich ako domácich miláčikov a nútil bratov a sestry, aby poslúchali ich príkazy. Boží dom ti nezveril Boží vyvolený ľud preto, aby slúžil ako otroci antikristov alebo ako tvoji otroci. Mal si Boží vyvolený ľud viesť do boja proti satanovi a antikristom, aby ich rozlíšil a odmietol a aby si umožnil Božiemu vyvolenému ľudu žiť normálny cirkevný život, normálne konať svoje povinnosti, vstúpiť do pravdy-reality, podriaďovať sa a svedčiť o Bohu pod Božím vedením. Ak nedokážeš splniť ani túto zodpovednosť, zaslúžiš si byť nazývaný človekom? A ty ešte chceš chrániť antikristov. Sú antikristi tvoji predkovia alebo tvoje idoly? Aj keby si s nimi mal pokrvný vzťah, mal by si sa držať pravdy-princípov a povýšiť spravodlivosť nad rodinu. Mal by si sa cítiť povinný plniť si zodpovednosti vodcov a pracovníkov – odhaľovať, rozlišovať a odmietať antikristov. Robiť všetko pre to, aby si v najväčšej možnej miere ochránil bratov a sestry a zabránil tomu, aby im antikristi ubližovali. To je verné konanie povinnosti a plnenie Božieho poverenia; len tak ťa možno nazvať vodcom alebo pracovníkom, ktorý je na požadovanej úrovni. Ak si neplníš zodpovednosti vodcov a pracovníkov a ochotne konáš ako ochranný dáždnik pre antikristov, čo iné by si mohol byť ako hriešnik na večné veky? Týmto sa končí duchovné spoločenstvo o falošných vodcoch, ktorí konajú ako ochranný dáždnik pre antikristov. Je zrejmé, že vôbec nie je nespravodlivé zaradiť takýchto ľudí medzi falošných vodcov. Ide o jeden z prejavov skutočne falošných vodcov.

IV. Ľahostajnosť voči ľuďom alebo nezájem o ľudí, ktorých zaviedli antikristi

Existuje ďalší prejav falošných vodcov, ktorý je ešte poburujúcejší. Niektorí falošní vodcovia dokážu pri kontakte s antikristami do určitej miery rozlíšiť, o koho ide. Nedokážu sa však nimi pohotovo zaoberať. Taktiež nedokážu pohotovo odhaliť a rozobrať zlé skutky a podstatu antikristov na základe rôznych prejavov ich správania, aby umožnili rozlíšiť a zavrhnúť antikristov bratom a sestrám. To už znamená, že si neplnia zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Keď antikristi niektorých bratov a sestry zavedú a oni ich nasledujú, títo falošní vodcovia zostávajú ľahostajní, akoby sa ich to netýkalo. Navyše vo svojich srdciach necítia žiadne výčitky ani sebaobviňovanie. Necítia, že zlyhali pred Bohom alebo pred bratmi a sestrami. Namiesto toho často hovoria „klasickú“ vetu: „Týchto ľudí zaviedli antikristi. Zaslúžili si to! Je to ich chyba, že nedokážu rozlišovať. Aj keby antikristov nasledovali, Boží dom by ich vyčistil.“ Títo falošní vodcovia nielenže necítia žiadne výčitky ani vinu po tom, ako bratov a sestry zaviedli antikristi, navyše o tom ani neuvažujú a nečinia pokánie. Namiesto toho hovoria takéto neľudské veci a tvrdia, že títo bratia a sestry si zaslúžili, aby ich antikristi zaviedli. Čo možno vyčítať z týchto slov? Majú títo ľudia nejakú ľudskú prirodzenosť? (Nie.) Ich nedostatok ľudskej prirodzenosti je očividný. Prečo to teda hovoria? (Aby sa zbavili zodpovednosti.) Po prvé, je to preto, aby sa zbavili zodpovednosti, aby zavádzali a ochromovali ľudí. Veria: „Tých ľudí zaviedli antikristi, pretože im chýba schopnosť rozlišovať. So mnou to nemá nič spoločné. Neusilovali sa o pravdu, takže si zaslúžili byť zavedení!“ Čo znamená „zaslúžili si“? Znamená to, že týchto ľudí mali antikristi zaviesť a ovládať, antikristi ich mali vážne poškodiť – akékoľvek zaobchádzanie, ktorého sa im od antikristov dostane, si zaslúžia; zaslúžia si nasledovať antikristov. Z toho vyplýva, že títo ľudia by nemali nasledovať Boha, ale antikristov. Nasledovanie Boha bolo pre nich chybou. Bolo chybou, že si ich Boh vyvolil. Aj keď vstúpili do Božieho domu, bolo nevyhnutné, aby ich antikristi odviedli. Nenaznačujú falošní vodcovia presne toto? Nielenže ohovárajú bratov a sestry, ale zároveň sa rúhajú Bohu. Nie sú takíto ľudia nenávideniahodní? (Áno.) Sú mimoriadne nenávideniahodní! Okrem toho,

že sa zbavujú zodpovednosti a zakrývajú skutočnosť a pravdu, že nechránili bratov a sestry, dokonca na nich útočia. Tvrdia, že si zaslúžili, aby ich antikristi zaviedli a že nie sú hodní veriť v Boha a prijať Božiu spásu. Už tento jediný výrok odhaľuje podlosť ich charakteru! Hoci bratov a sestry priamo nevyrušovali, nezavádzali ani neutláčali ako antikristi, ich postoj k bratom a sestrám, k Božiemu povereniu a k stádu, ktoré im zveril Boží dom, ukazuje, akí bezcitní a chladnokrvní v skutočnosti sú! Prijatie Božieho diela nie je pre nikoho ľahké. Zahŕňa to obeť a spoluprácu tých, ktorí kážu evanjelium. Stojí to veľa ľudskej sily a prostriedkov. Navyše do toho Boh vkladá krv Svojho srdca. Práve Boh pripravuje rôzne osoby, udalosti, veci a prostredia, aby priviedol ľudí pred Seba. Falošní vodcovia tomu všetkému nevenujú žiadnu pozornosť. Bez ohľadu na to, koho antikristi zavedú, odbijú to jedinou frázou: „Zaslúžili si to!“ Týmto spôsobom nechajú všetku tvrdú prácu všetkých zúčastnených aj Božiu krv srdca vyjsť navnivoč. Čo znamená „Zaslúžili si to“? Znamená to: „Kto ti povedal, aby si im kázal evanjelium? Nie sú hodní veriť v Boha. Kázať im evanjelium bola chyba. Kto im povedal, aby nasledovali antikristov? Hoci som neurobil žiadnu skutočnú prácu, ani som ich nenútil nasledovať antikristov. Sami na tom trvali; zaslúžili si nasledovať antikristov!“ Akú ľudskú prirodzenosť má niekto taký? Majú vôbec nejaké srdce? Sú to chladnokrvné zvieratá, horšie ako strážne psy, a predsa sú vodcami? Sú nehodní! Musíte vedieť rozlišovať: keď vidíte, že takýmto ľudom chýba svedomie a rozum a sú takí chladnokrvní, nesmiete si ich zvoliť za vodcov. Nenechajte sa poplietť! Nielenže nedokážu urobiť všetko možné, aby napravili škody a získali späť tých, ktorých zaviedli antikristi, ale hovoria kruté veci – sú nesmierne zlomyseľní! Problém s týmto typom ľudí je vo svojej podstate vážnejší ako problém bežného falošného vodcu. Hoci ich nemožno považovať za antikristov, na základe prejavov je jasné, že nemajú žiadnu ľudskú prirodzenosť a nie sú hodní byť vodcom alebo pracovníkom. Sú to len ohavní, nevďační zradcovia! Nevedia, čo je Božie poverenie, ani si neuvedomujú, akú prácu by mali robiť. Nepristupujú k tomu so svedomím a rozumom; nie sú hodní byť vodcami Božieho vyvoleného ľudu a nie sú hodní prijať Božie poverenie. Falošní vodcovia predovšetkým nemajú k Božiemu vyvolenému ľudu lásku. Keď sú bratia a sestry zavedení, dokonca do nich kopú, keď sú na dne, a hovoria veci ako „zaslúžili si to“,

bez akéhokoľvek súcitu. Takýto človek, ak uvidí niekoho postihnutého nešťastím alebo ťažkosťami, nepomôže, ale ešte doňho kopne, keď bude na dne. Jeho svedomie nepocíti žiadne výčitky a bude naďalej vodcom tak, ako bol vždy. Nie je to nehanebné? (Áno.) Nehovoriac o bratoch a sestrách, aj keby diabli vážne poškodzovali dobrého neverca, ako veriaci v Boha a stvorená bytosť, každý s normálnou ľudskou prirodzenosťou by cítil súcit. O to viac by mali ich srdcia bolieť, keď ide o bratov a sestry – tých, ktorí úprimne veria v Boha – ktorých zaviedli antikristi a ublížili im. Títo falošní vodcovia nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu v čase, keď antikristi páchajú zlo a škodia Božiemu vyvolenému ľudu. Neodhaľujú ani nerozoberajú zlé skutky a podstatu antikristov, a už vôbec nenesú bremeno pomoci bratom a sestrám získať schopnosť rozlíšiť antikristov a zavrhnúť ich zo svojich srdc. Necítia za túto záležitosť žiadnu zodpovednosť. Dokonca aj keď niektorých ľudí antikristi zavedú, odvrknú len chladnú, bezcitnú poznámku: „Zaslúžili si to.“ Je to naozaj poburujúce! Hovoria takéto neľudské veci, len aby sa zbavili zodpovednosti, aby ochránili samých seba, aby zaviedli a ochromili viac ľudí a aby sa vyhli odsúdeniu Bohom. Nie je to nenávideniahodné? (Áno.) Bez ohľadu na to, čo hovoríš, nesplnil si si svoje zodpovednosti a svoju prácu si neurobil poriadne – to sú prejavy falošného vodcu; nemôžeš to poprieť, nech sa akokoľvek snažíš. Si falošný vodca.

Po tom, čo niektorých bratov a sestry zavedú antikristi, sú niektorí falošní vodcovia nielen bezcitní, nemilosrdní a nezodpovední ale hovoria, že si títo ľudia zaslúžili byť zavedení. Hoci pracovné opatrenia Božieho domu vyžadujú, aby si splnili svoju zodpovednosť a v čo najväčšej miere získali späť tých, ktorí majú relatívne dobrú ľudskú prirodzenosť a nádej na návrat, falošní vodcovia nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu. Dokonca aj keď niektorí ľudia žiadajú o návrat do cirkvi, zostávajú ľahostajní, odmietaví a nepovažujú ľudský život za to najcennejšie. Nedokážu v čo najväčšej miere získať späť zavedených bratov a sestry. Nemôžu si splniť túto zodpovednosť a ani sa o to nesnažia. Aj keď pracovné opatrenia Božieho domu opakovane vyžadujú, aby sa táto práca vykonávala dobre, falošnými vodcami to nepohne, nepodnikajú žiadne kroky a nevykonávajú žiadnu prácu. V dôsledku toho sa niektorí ľudia, ktorých zaviedli antikristi a boli izolovaní alebo vyčistení, stále nemôžu vrátiť do Božieho domu a obnoviť normálny cirkevný život. Samozrejme, niektorí ľudia v rôznych

aspektoch skutočne nespĺňajú podmienky Božieho domu na návrat, ale sú aj takí, ktorých možno získať späť. Ak prostredníctvom láskyplnej pomoci a trpezlivej podpory dokážu pochopiť pravdu, rozlíšiť a zavrhnúť antikristov, možno ich získať späť. Keďže však vodcovia a pracovníci nevykonávajú skutočnú prácu, neplnia pracovné opatrenia Božieho domu a nepovažujú život týchto ľudí za dôležitý, niektorí ľudia stále ostávajú blúdiť mimo. Títo vodcovia a pracovníci ignorujú pracovné opatrenia Božieho domu pod rôznymi zámienkami. Dokonca ignorujú aj tých bratov a sestry, ktorí sa chcú vrátiť do cirkvi a spĺňajú podmienky cirkvi na prijatie. Vymýšľajú si rôzne výhovorky a hovoria, že títo ľudia majú zlú ľudskú prirodzenosť, čelia bezpečnostným rizikám, sú márniví v obliekaní, užívajú si telesné pôžitky, majú radi postavenie a tak ďalej. Pod týmito vymyslenými zámienkami a dôvodmi im odmietajú dovoliť vrátiť sa do cirkvi. Týchto ľudí zaviedli antikristi a ovládajú ich, ale falošným vodcom je ľahostajné, že sú stratení. Nemajú žiadny zmysel pre zodpovednosť ani žiadne svedomie. Možno si myslia, že získať týchto ľudí späť je náročné alebo nebezpečné, prípadne sú v hĺbke duše neochotní a nesúhlasia. V každom prípade, z rôznych dôvodov vôbec neplnia vyššie uvedené pracovné opatrenie Božieho domu. V tom spočívajú prejavy takýchto falošných vodcov. Nielenže nedokážu aktívne spolupracovať a plniť si svoje zodpovednosti pri akejkoľvek úlohe, ktorú im zveril Boh alebo Boží dom, ale keď niekto odhalí, že zodpovednosti zanedbali, bránia sa, zbavujú sa zodpovednosti a ospravedlňujú sa, aby o svojom zanedbaní zakryli pravdu. Nie sú takíto falošní vodcovia ešte viac nenávideniahodní? (Áno.) Stručne povedané, títo falošní vodcovia zároveň nedbanlivo zaobchádzajú s antikristami, ktorí vážne poškodzujú Boží vyvolený ľud, pričom nevykonávajú vôbec žiadnu skutočnú prácu. Ignorujú všetky detaily práce, ktorú vyžaduje Boží dom. Nie sú ochotní znášať ťažkosti ani platiť cenu a radšej robia len to, čo sa im páči. Konajú, ako chcú – urobia niečo, ak sa im chce, a neurobia nič, ak sa im nechce. Úplne ignorujú pracovné opatrenia Božieho domu, ignorujú povinnosti a zodpovednosti, ktoré im zveril Boží dom, a obzvlášť ignorujú Božie úmysly a požiadavky. Títo ľudia nemajú žiadnu ľudskú prirodzenosť ani svedomie; sú to chodiace mŕtvolky. Odvážili by ste sa zveriť ľuďom bez ľudskej prirodzenosti túto dôležitú záležitosť svojho života, teda snahu o spásu vo viere v Boha? (Nie.) Aj keby ťa neodovzdali

antikristom, urobia všetko pre to, aby bojovali proti antikristom, keď zavádzajú Boží vyvolený ľud a vážne ho poškodzujú? Nie, neurobia, pretože takíto ľudia sú chladnokrvné zvieratá bez zmyslu pre zodpovednosť. Slúžia ako vodcovia len preto, aby si zabezpečili výhody pre seba.

Falošní vodcovia niekedy prejavujú o bratov a sestry záujem; pýtajú sa ich, či niečo nepotrebujú, ako sa majú, čo sa týka jedla a ubytovania, a tak ďalej. Sú celkom pozorní, pokiaľ ide o záležitosti súvisiace s každodenným životom, ale keď ide o otázky týkajúce sa Božieho poverenia, života a smrti bratov a sester, či právd-princípov, zostávajú ľahostajní a nerobia nič bez ohľadu na to, kto ich o to požiada. Zaujímajú sa len o telesné pôžitky ľudí, jedlo, oblečenie, bývanie, dopravu alebo materiálne výhody. To je všetko, čo riešia. Niektorí ľudia hovoria: „Tvoje slová si protirečia. Nehovoril si, že sú chladnokrvní? Bol by chladnokrvný človek ochotný robiť tieto veci pre ostatných?“ Bol by chladnokrvný človek taký dobrosrdečný, aby robil tieto veci pre všetkých? (Nie.) V skutočnosti by niektorí chladnokrvní ľudia tieto veci naozaj robili, a to z dvoch dôvodov. Po prvé, keď robia veci pre všetkých, robia ich aj pre seba a majú z toho prospech. Ak z niečoho nemôžu mať žiadny prospech, sledujte, či to ešte urobia – okamžite zmenia postoj a prestanú. Navyše, čie peniaze používajú na to, aby tieto veci robili a usilovali sa o prospech pre všetkých? Účet platí Boží dom. Títo ľudia sú majstri v štedrosti z prostriedkov Božieho domu. Prečo by to nerobili, keď z toho majú osobný prospech? Zatiaľ čo sa usilujú o prospech pre všetkých, v skutočnosti robia veci pre seba. Nie sú takí dobrosrdeční, aby sa usilovali o prospech pre všetkých ostatných! Ak by sa skutočne snažili o prospech pre ostatných, nemali by mať žiadne sebecké motívy a mali by postupovať podľa princípov Božieho domu. Namiesto toho sa však vždy usilujú o vlastný prospech a vôbec nemyslia na život-vstup Božieho vyvoleného ľudu. Okrem toho robia veci pre všetkých, aby si ich ľudia vážili a hovorili: „Tento človek sa usiluje o náš prospech a snaží sa chrániť naše záujmy. Ak nám niečo chýba, mali by sme ho požiadať, aby sa o to postaral. S ním nebudeme trpieť žiadne zlé zaobchádzanie.“ Robia to preto, aby im všetci ďakovali. Získavajú tak slávu aj prospech, tak prečo by to nerobili? Ak by sa usilovali o prospech pre všetkých, ale nikto by nevedel, že je to ich zásluha, všetci by ďakovali Bohu a nikto by im nikdy nebol vďačný, robili by to ešte? Určite by na to nemali náladu; odhalili by svoju pravú tvár.

Keď takíto ľudia niečo robia, ich prirodzenosť-podstata sa naplno prejaví. Preto absolútne nikdy neurobia žiadnu skutočnú prácu na ochranu Božieho vyvoleného ľudu, keď antikristi vyrušujú cirkev.

Práve sme si v duchovnom spoločenstve povedali o tom, ako si falošní vodcovia zatvárajú oči pred tým, ako Boží vyvolený ľud trpí zavádzaním, ovládaním a ubližovaním od antikristov. Nevymyslia žiadny spôsob, ako získať Boží vyvolený ľud späť, ani si neplnia svoje záväzky a zodpovednosti. Berú ohľad len na svoje vlastné pocity, nálady a záujmy. Neplnia si svoje zodpovednosti a nepovažujú sa za zodpovedných. Namiesto toho sa svojim zodpovednostiam vyhýbajú a utekajú pred nimi. Dokonca odsudzujú Boží vyvolený ľud, keď ho antikristi zavedú a ovládnu. Tvrdia, že úprimne neveria v Boha, aby sa zbavili vlastnej zodpovednosti, bez akýchkoľvek výčitiek svedomia. Títo falošní vodcovia sú najviac nenávideniahodní. Rôzne druhy prejavov falošných vodcov, o ktorých sme hovorili, sú všetky dosť odporné, ale tento posledný typ človeka jednoducho nemá vôbec žiadnu ľudskú prirodzenosť. Tento typ človeka je chladnokrvné zviera, beštia v ľudskom rúchu; nemožno ho považovať za súčasť ľudstva a mal by byť zaradený medzi zvieratá. Prečo si neplnia svoje zodpovednosti? Pretože nemajú žiadnu ľudskú prirodzenosť, žiadne svedomie ani rozum. Zodpovednosť, povinnosti, láska, trpezlivosť, súcit, ochrana bratov a sestier – nič z toho v srdci nemajú; tieto vlastnosti im chýbajú. Nemať vo svojej ľudskej prirodzenosti tieto vlastnosti je rovnaké ako nemať žiadnu ľudskú prirodzenosť. Také sú prejavy štvrtého typu falošného vodcu.

Toto sú v podstate štyri druhy prejavov falošných vodcov, ktoré treba odhaliť v rámci trinástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Samozrejme, existujú aj nejaké ďalšie podobné prejavy, ale tieto štyri typy v zásade môžu predstavovať rôzne prejavy falošných vodcov pri výkone ich práce, ako aj podstatu ich ľudskej prirodzenosti. Nezáleží na tom, do koľkých kategórií ich prejavy rozdelíme, dva hlavné prejavy falošných vodcov možno v každom prípade nájsť v týchto štyroch kategóriách: jedným z nich je, že skutočnú prácu nevykonávajú, a druhým, že skutočnú prácu nie sú schopní vykonávať. V tom spočívajú dva najvýraznejšie prejavy falošných vodcov. Bez ohľadu na to, aká je ľudská prirodzenosť a kvalita falošných vodcov, a bez ohľadu na to, ako sa správajú k pravde, tieto dva prejavy sú vždy stelesnené v týchto

štyroch kategóriách. Týmto uzatvárame obsah o odhaľovaní falošných vodcov v našom dnešnom duchovnom spoločenstve o trinástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov.

Doplnok: Odpovedanie na otázky

Máte nejaké otázky? (Bože, chcem sa niečo opýtať. Na začiatku zhromaždenia sa nás Boh opýtal, aký je rozdiel medzi ľuďmi s povahou antikristov a skutočnými antikristami a aké sú typické charakteristiky podstaty antikristov. Vtedy sme mali pocit, že máme v hlave prázdno, a po chvíli uvažovania nám napadali len určité veľmi jednoduché slová a učenia. Boh už viac ako rok hovorí v duchovnom spoločenstve o pravdách týkajúcich sa odhaľovania antikristov, ale my dokážeme pochopiť a praktizovať len veľmi malú časť z nich. Jedným z dôvodov je, že sme sa týmto pravdám nevenovali, a ďalším, že sme sa stretli s relatívne malým počtom antikristov. Ešte sme tieto pravdy nepochopili v súvislosti so skutočnými situáciami. Takže ani teraz nemáme skutočne vstup do týchto právd, nevieme veľmi rozlíšiť antikristov a sami v sebe máme mnoho prejavov povahy antikristov, ktoré sme ešte neidentifikovali. Chcem sa opýtať, ako tento problém vyriešiť.) Pre akýkoľvek aspekt pravdy musíte mať určité reálne skúsenosti a skúsenostné poznanie. Zároveň musíte dosiahnuť skutočné porozumenie, aby sa vám slová pravdy vryli do srdca. Proces získavania pravdy je vždy takýto. Pamätáš si veci, ktoré si získal prostredníctvom vlastných skúseností; to sú najhlbšie dojmy. Preto, keď sme dnes v duchovnom spoločenstve hovorili o téme antikristov, najprv som vás nechal zopakovať si tento obsah. Dokázali ste si na niečo spomenúť. Niečo z toho, na čo ste si spomenuli, je pre vás teoretické. Prirodzene však existujú určité prejavy antikristov, ktoré dokážete viac-menej priradiť k skutočnému životu – takto to musí zažívať každý. Pre ľudí je bežné, že bez ohľadu na to, ako dobre zdanlivo rozumejú, keď počúvajú kázeň, rozumejú len teoreticky a z hľadiska učenia, ale nepoznajú pravdu. Kedy môže človek pochopiť pravdu? Praktické poznanie môže získať, až keď tieto veci zažije. Bez zažitia skutočných okolností nikto nemôže získať poznanie. Takže, keď sme dnes v duchovnom spoločenstve hovorili k téme antikristov, bolo potrebné urobiť si rýchly prehľad a dať vám jednoduchú pripomienku. Potom, bez ohľadu na to, či sme

v duchovnom spoločenstve hovorili o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov alebo o rôznych prejavoch falošných vodcov, nebolo to pre vás príliš prázdne – to je všetko. Stále však musíte spoznať rôzne prejavy antikristov. Niektorí ľudia hovoria: „Ak nám Boh neprivedie do cesty skutočných osôb, udalosti a veci, kde sa s nimi môžeme oboznámiť? Nemôžeme predsa sami hľadať antikristov, však?“ Nemusíš ich hľadať. Najjednoduchšie riešenie je, že keď sa s antikristami stretnieš, snaž sa ich čo najlepšie porovnať s Božími slovami. Porovnaj ich vonkajšie odhalenia, výroky, činy a povahy, ako aj ich myšlienky a názory, dokonca aj ich spôsob správania a zaobchádzania so svetom, ich životný štýl a tak ďalej. To znamená, porovnaj ich s pätnástimi prejavmi antikristov, o ktorých sme hovorili. Porovnávaj ich toľko, koľko len dokážeš. Také je ľudské chápanie: nedokážu si spomenúť na veľa, pretože ľudská pamäť je obmedzená. Ľudia dokážu dokonale hovoriť o veciach, ktoré skutočne zažili z prvej ruky. Bez ohľadu na to, koľko toho povedia, nevychádza to z pamäti, ale zo skúseností a z toho, čo prežili. Takto získané veci sú najbližšie k pravde a k tomu, čo je skutočne pravdivé – ide o veci, ktoré ľudia získali prostredníctvom skúseností. Okrem nich, veci zodpovedajúce ľudským predstavám a domnienkam, či veci založené na vedomostiach, nezodpovedajú pravde, bez ohľadu na to, koľko rokov zaujímajú dominantné postavenie vo vašej mysli po tom, čo do nej vstúpili. Keď skutočne pochopíš pravdu, tieto veci budú vyradené a zvrhnuté. Avšak veci, ktoré sú blízke pravde a zodpovedajú pravde, získané prostredníctvom skúseností, sú skutočne cenné. Či už plne rozumiete otázkam, ktoré som dnes položil, alebo nie, istú časť témy rozlišovania antikristov určite dokážete pochopiť, pretože všetci ste zažili nejaké zavádzanie a vyrušovanie od antikristov. Tým ste získali trochu schopnosti rozlišovať. Keď sa stretnete s antikristami, ktorí páchajú zlo a vyrušujú prácu cirkvi, tieto pravdy pre vás môžu nadobudnúť účinnosť. Tieto slová začínajú byť účinné len pri stretnutí so skutočným prostredím. Ak si nezažil zavádzanie antikristov a len si ich činy predstavuješ vo svojej mysli, je to zbytočné. Nech je tvoja predstavivosť akokoľvek dobrá, neznamená to, že ich dokážeš rozlíšiť. Až keď ľudia čelia skutočnému prostrediu, reagujú inštinktívne, používajú svoje vlastné myšlienky a názory, určité teórie, s ktorými sa stretli, niektoré učenia, metódy a spôsoby, ktoré sa naučili, aby čelili týmto záležitostiam a zaoberali sa nimi, aby nakoniec prijali rôzne rozhodnutia. Ale predtým, ako sa ľudia

s týmito situáciami stretnú, postačí, ak čisto rozumejú rôznym teóriám a majú z nich určitý dojem. Niektorí ľudia hovoria: „Aký má zmysel toľko toho hovoriť, kým sme sa s antikristami nestretli?“ Má to zmysel. Nie sú snád slová odhaľujúce antikristov vytlačené v knihe? Sú to slová, ktoré môžete plne zažiť a pochopiť za jeden či dva dni? Nie. Sú v tej knihe vytlačené, aby vás spasili a umožnili vám často ich čítať. Aby ste mohli rozumieť týmto pravdám, ako aj čítať Božie slová a prijímať zaopatrenie života, keď sa v budúcnosti stretnete s rôznymi situáciami – či už ide o incident s antikristom, ťažkosti pri zmene vlastnej povahy alebo čokoľvek iné. Božie slová v tejto knihe sú zdrojom, aby si zažil tieto záležitosti, zvládol ich a vstúpil do týchto aspektov pravdy. To, koľko dokážeš pochopiť pri počúvaní kázni, neznamená, koľko reality vlastniš. Ak niečo v danom čase nedokážeš pochopiť alebo si to zapamätať, neznamená to, že to nikdy nezažiješ alebo že to v budúcnosti nikdy nepochopíš. Stručne povedané, musíte pochopiť, že s pravdou súvisia len veci, ktoré ľudia získajú prostredníctvom skúseností a spoznajú na základe Božích slov. Veci, ktoré si ľudia pamätajú, a veci, ktoré chápu vo svojej mysli, väčšinou s pravdou nesúvisia; ide len o učenia. Čo je najdôležitejšie, pokiaľ ide o pravdu? Najdôležitejšie sú skúsenosti a vstup. Keď ľudia skutočne zažijú akýkoľvek aspekt pravdy, ich konečnou úrodou je ovocie pravdy a cesta prežitia. Preto nie je problém, ak si niečo nepamätáte.

Keby som na začiatku zhromaždenia začal diskutovať priamo o hlavnej téme, nenastala by situácia, že by ste nedokázali zareagovať včas? Preto som musel použiť určité metódy a najprv sa vás opýtať: „Pamätáte si, aký je rozdiel medzi ľuďmi s podstatou antikristov a ľuďmi s povahou antikristov?“ Položením tejto otázky nebolo Mojim cieľom ohúriť vás alebo vás odhaliť, ale dať vám podnet. Potom sme si urobili prehľad a niektorí si postupne spomenuli: „Už sme predtým v duchovnom spoločenstve hovorili o tom, ako sa antikristi správajú k pravde a aká je ľudská prirodzenosť antikristov.“ Niektorý obsah o antikristoch už na teba zanechal hlboký dojem; tento obsah čaká na to, aby si ho použil, keď podobné veci zažiješ, aby ti slúžil ako vodítko a smer pre praktizovanie. Je tu však ešte viac obsahu, z ktorého si po prvom počutí nemal vôbec žiadny dojem. Aj tento obsah treba zažiť. Keď si prejdeš týmito skúsenosťami, a potom budeš jesť a piť, čítať a modliť sa tieto slová, získaš ešte viac. Či už ide o obsah, ktorý na teba urobil dojem, alebo

nie, všetko sa to spojí, keď prejdeš týmito vecami. Keď zažiješ učenia, ktoré si si zapamätal, stanú sa tvojím praktickým porozumením a tým, čo získaš. Čo sa týka obsahu, ktorý na teba neurobil žiadny dojem, keď ho raz zažiješ, možno nejaký dojem zanechá, ale bude to len trochu zmyslového poznania. Toto zmyslové poznanie môže zostať len na úrovni učenia. Potrebuješ zažiť podobné veci znova, a tým potom získaš vedenie, smer a cestu pre praktizovanie. Taký proces je zažívanie Božích slov a zažívanie pravdy. Je trápne, že ste nevedeli odpovedať na otázku, ktorú som položil? Nie je to trápne. Ak Mi z ničoho nič položíte otázku, aj Ja si ju budem musieť na mieste premyslieť a zvážiť, čo tá otázka znamená a ktorých aspektov pravdy sa týka. Tak funguje ľudský mozog a myseľ – potrebujú čas na reakciu. Aj keď ide o niečo, čo veľmi dobre poznáš, ak si sa s tým nestretol mnoho rokov, pri ďalšom stretnutí budeš potrebovať čas na reakciu. Bez ohľadu na to, ako hlboko si niečo zažil, ak sa s tým stretneš znova po mnohých dňoch alebo rokoch, stále budeš potrebovať čas na reakciu – nehovoriac o tom, že vaše chápanie témy antikristov je len na úrovni slov a učení. Ešte ho nedokážete priradiť k antikristom, s ktorými sa stretávate v reálnom živote. Dá sa povedať, že stále v podstate antikristov nedokážete rozlíšiť. Takže tieto pravdy čakajú na to, aby ste ich prakticky zažili – len vtedy si môžete overiť pravosť a presnosť Božích slov. Napríklad, predtým sme v duchovnom spoločenstve hovorili, že antikristi sú zatvrdilo nekajúcní. Predpokladajme, že si si to zapamätal a povieš: „Boh povedal, že antikristi sú zatvrdilo nekajúcní. Budú sa vzpierať Bohu a odporovať Mu až do konca. Neprijímajú pravdu a nikdy nepriznajú, že Božie slová sú pravda, nech sa deje čokoľvek. Majú k pravde odpor.“ Tomuto výroku rozumieš, prijímaš ho alebo na teba robí dojem len z hľadiska učenia; ide len o trochu zmyslového poznania. Vo svojom podvedomí cítiš, že tento výrok je správny, ale ktoré konkrétne slová z úst antikristov, ktoré odhalené skazené povahy a aká ich prirodzenosť, ktorá ich poháňa, zodpovedá a súvisí s Božími slovami na odhalenie antikristov? Ktoré z nich môžu dokázať, že Božie odhalenie je faktické? To si vyžaduje, aby si sa buď stretol s antikristom osobne, alebo aby si od pozorovateľov počul o skutkoch a slovách antikrista, až kým si nakoniec uvedomíš: „Božie slová sú také praktické, sú úplne správne. Tohto človeka niekoľkokrát charakterizovali ako antikrista a prepustili ho. Hoci ešte nebol vypudený alebo vyčistený, jeho prejavy a odhalenia ukazujú,

že vôbec neprijíma pravdu, je zatvrdilo nekajúcný a má nielen povahu, ale aj prirodzenosť-podstatu antikristov – je to skutočne antikrist skrz-naskrz.“ A jedného dňa, keď bude táto osoba vypudená, potvrdíš si vo svojom srdci: „Božie slová sú také presné! Ľudia s povahou antikristov sa môžu zmeniť, ale tí s podstatou antikristov sa nezmenia.“ Tieto slová sa zakorenia v tvojom srdci. Nie je to len spomienka alebo určitý dojem, ani len nejaké zmyslové poznanie. Namiesto toho hlboko rozumieš Božím slovám a prijímaš ich: „Antikrist sa nezmení; bude odporovať Bohu až do konca. Niet divu, že ich Boh nespasí; niet divu, že Boh na takýchto ľuďoch nepracuje. Niet divu, že nikdy nedosiahnu osvetlenie ani svetlo, keď konajú svoju povinnosť, a nevykazujú vôbec žiadny rast – sú odhodlaní ísť si vlastnou cestou. Toto je skutočne antikrist!“ Keď si overíš presnosť Božích slov, pomyslíš si: „Božie slová sú skutočne pravda. Tieto slová sú správne. Amen!“ Čo znamená, keď povieš Amen? Znamená to, že si prostredníctvom svojich skúseností pochopil, že Božie slová sú kritériom na meranie všetkých vecí, že Božie slová sú pravda a aj keď tento vek a toto ľudstvo pominú, Božie slová nepominú. Prečo nepominú? Pretože bez ohľadu na to, kedy, podstata antikristov sa nikdy nezmení a nikdy sa nezmenia ani slová Boha, ktoré odhaľujú podstatu antikristov. Aj keď tento vek pominie, aj keď toto skazené ľudstvo pominie, tieto slová Boha navždy ostanú faktickou pravdou – nikto to nemôže poprieť. Toto je slovo Boha! Keď cítiš, že Božie slová zodpovedajú a zhodujú sa s faktami, ktoré vidíš a s ktorými sa stretávaš, vo svojom srdci získaš potvrdenie. Nejde len o pocit, že Božie slová musia byť správne alebo že Božie slová nie sú nesprávne, ale naopak – ty si to videl a osobne zažil. Potom prirodzene povieš Božím slovám Amen. Vtedy, ak sa znova opýtam: „Aké sú prejavy ľudí s podstatou antikristov?“, tvoje vnútorné porozumenie sa okamžite prejaví. Nebudeš mať len dojem, zapamätanú frázu alebo nejaké vedomie či zmyslové poznanie. Okamžite povieš: „Antikristi absolútne neprijímajú pravdu a sú zatvrdilo nekajúcní!“ Hoci tento výrok možno nemá veľkú logickú štruktúru, hoci je vyslovený dosť náhle a ľudia ho najprv nepochopia, ty vieš, čo znamená, pretože si to zažil a videl na vlastné oči. Antikristi sú presne také biedne stvorenia – nikdy nebudú činiť pokánie. Tieto slová treba zažiť; kto ich nezažije, nezíska nič.

2. októbra 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (22)

Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili o trinástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Chrániť Boží vyvolený ľud pred tým, aby bol vyrušovaný, zavádzaný, ovládaný a vážne poškodzovaný antikristami, a umožniť mu rozlíšiť antikristov a zo srdca ich zanechať.“ Zopakujme si teraz: O ktorých konkrétnych bodoch týkajúcich sa konkrétneho obsahu trinástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov sme hovorili v duchovnom spoločenstve? (Hovorili sme o piatich bodoch: odhaľovanie, orezávanie, rozoberanie, obmedzovanie a dohliadanie.) Týchto päť bodov predstavuje konkrétne úlohy, ktoré táto zodpovednosť vodcov a pracovníkov zahŕňa; sú to konkrétne úlohy, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonávať vo vzťahu k antikristom. Aké prejavy teda majú falošní vodcovia v súvislosti s týmito úlohami? Hovorili sme minule v duchovnom spoločenstve aj o nejakých detailoch? (Áno.) Prejavy falošných vodcov sú nasledovné: Po prvé sa boja uraziť ľudí a neodvážia sa vyčistiť alebo vypudiť antikristov. Po druhé, týchto antikristov nie sú schopní rozlišovať. Po tretie, pre antikristov slúžia ako ochranný dáždnik. A po štvrté sú nezodpovední voči Božiemu vyvolenému ľudu. Ako vyzerá nezodpovednosť? Keď falošní vodcovia čelia vyrušovaniu a zavádzaniu zo strany antikristov, nedokážu chrániť bratov a sestry, nedokážu odhaliť zlé skutky antikristov, nedokážu odhaliť satanove úklady a nedokážu hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby pomohli bratom a sestrám rozlíšiť antikristov – takúto prácu nevykonávajú. Pre tých, ktorí sú nízkeho duchovného vzrastu, chýba im rozlišovanie a sú zavádzaní antikristami, navyše nielenže neurobia žiadnu nápravnú prácu, ale aj povedia neľudské veci ako „zaslúžili si to“. Toto je konkrétny prejav nezodpovednosti, ktorý naznačuje, že falošní vodcovia necítia bremeno za prácu cirkvi. Tieto prejavy sú konkrétne činy a prístupy falošných vodcov, keď antikristi zavádzajú a vyrušujú Boží vyvolený ľud. Ich konkrétnym postojom k tejto práci je nezodpovednosť a nevernosť. Vymýšľajú si rôzne výhovorky a používajú rôzne metódy, aby dali antikristom zelenú, a slúžia pre nich ako ochranný dáždnik, zatiaľ čo nedokážu chrániť prácu cirkvi ani práva a záujmy Božieho vyvoleného ľudu. Ak by falošní vodcovia dokázali pohotovo riešiť také problémy, ako je vyrušovanie, zavádzanie,

ovládanie a vážne poškodzovanie Božieho vyvoleného ľudu antikristami, a potom antikristov obmedziť, izolovať a vyčistiť alebo vypudiť, potom by Boží vyvolený ľud dostal najväčšiu ochranu. Lenže ako vodcovia sú na túto prácu nespôsobilí. Z určitého uhla pohľadu sa dá povedať, že skryto chránia antikristov a dláždia im cestu, čím im umožňujú naďalej zavádzať, ovládať a vážne poškodzovať Boží vyvolený ľud a vyrušovať normálny cirkevný život a konanie povinností Božieho vyvoleného ľudu. Toto sú rôzne prejavy falošných vodcov.

Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (prvá časť)

Keďže sme dohovorili v duchovnom spoločenstve o trinástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, dnes budeme hovoriť o štrnástej. Obsah štrnástej zodpovednosti je v niektorých ohľadoch podobný ako obsah tej trinástej. Konkrétna práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci konať v rámci štrnástej zodpovednosti, sa netýka len antikristov, ale aj rôznych zlých ľudí, čím je jej rozsah širší ako pri trinástej zodpovednosti. Predtým, ako budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o štrnástej zodpovednosti, si najprv prečítajme jej obsah. (Štrnástá zodpovednosť vodcov a pracovníkov: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“) Táto veta nie je dlhá, ale pokiaľ ide o konkrétnu prácu, ktorú musia vodcovia a pracovníci konať, nie je to také jednoduché, ako sa na prvý pohľad zdá. Aké presne sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov spomenuté v tejto vete? Na koho sa zameriava práca, ktorú majú vodcovia a pracovníci vykonávať? (Na rôznych zlých ľudí a antikristov.) Aká je konkrétna práca, ktorú treba urobiť? (Pohotovo ich rozlíšiť a keď sú rozlíšení, vyčistiť ich alebo vypudiť.) Pohotovité rozlíšenie, bez otáľania; len čo sa zistia príznaky, mali by sa urobiť presné úsudky a charakterizácie a následne by sa mali dotyčné osoby vyčistiť. Konkrétna práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci konať, vlastne pozostáva z dvoch úloh: rozlišovanie ľudí a riešenie problémov. Na prvý pohľad sa to zdá jednoduché: Najprv rozlíšiť a potom pohotovo vypracovať riešenia a opatrenia zamerané na rôznych zlých ľudí a antikristov, ktorých Boží dom vyžaduje vyčistiť alebo vypudiť. Z tohto pohľadu sa zdá, že pre vodcov a pracovníkov je ľahké dobre a bez väčších ťažkostí vykonávať túto prácu a plniť si túto zodpovednosť,

pretože v Božom dome sa už predtým v duchovnom spoločenstve zoširoka hovorilo o detailoch rozlišovania a vyčistenia rôznych ľudí a veľa sa o tom povedalo. Navonok sa zdá, že práca zahrnutá v štrnástej zodpovednosti je v niektorých ohľadoch podobná konkrétnemu obsahu dvanástej a trinástej zodpovednosti, o ktorých sme v duchovnom spoločenstve hovorili predtým, ale v štrnástej zodpovednosti sa práca vodcov a pracovníkov nezameriava len na antikristov, ale aj na rôznych zlých ľudí. Tým sa rozsah rozširuje o rôzne typy zlých ľudí, čo si vyžaduje systematické a konkrétne duchovné spoločenstvo. Pretože nejde o prejavy jedného typu zlého človeka, ale rôznych typov, v duchovnom spoločenstve o štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov sa zameriame na určenie cieľov tejto práce. To je jeden aspekt. Okrem toho budeme v duchovnom spoločenstve ďalej hovoriť presne o tom, ako s týmito ľuďmi zaobchádzať – či ich obmedziť, izolovať, vyčistiť alebo vypudiť.

Čo je cirkev

Predtým, ako budeme v duchovnom spoločenstve podrobne hovoriť o tejto práci, pohovoríme si najprv o jednej vedľajšej téme. Táto vedľajšia téma môže byť dobre známa, alebo to môže byť téma, ktorej konkrétne nerozumieme. Aká je to téma? Je to téma „Čo je cirkev?“ Čo na ňu poviete? Niektorí si možno povedia: „Hovoríš v duchovnom spoločenstve o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov, tak hovor v duchovnom spoločenstve konkrétne o tom. Prečo hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, čo je cirkev? Súvisí to s touto témou?“ Na prvý pohľad sa to môže zdať nesúvisiace a niektorí by dokonca mohli povedať: „Toto je úplne nesúvisiaca téma. Prečo ju vôbec načiť?“ Bez ohľadu na to, čo si myslíte, odložte tieto myšlienky bokom a najprv sa zamyslite nad tým, čo je cirkev. Len čo budeme v duchovnom spoločenstve jasne hovoriť o definícii tohto slova a označenia „cirkev“, pochopíte, prečo v duchovnom spoločenstve hovoríme o tejto téme.

I. Niekoľko chápaní cirkvi

Hovoriť v duchovnom spoločenstve o tom, čo je cirkev, znamená poskytnúť jasné a presné vysvetlenie označenia „cirkev“; znamená to sprostredkovať špecifickú a presnú definíciu pojmu „cirkev“. Najprv si môžete pohovoriť o tom, ako chápete a rozumiete pojmu „cirkev“. Čo je cirkev? Začnime teoretickým

vysvetlením a potom prejdime k špecifickejšej a relatívne praktickejšej definícii. (Chápem to tak, že cirkvou sa nazýva miesto, kde sa bratia a sestry, ktorí úprimne veria v Boha a usilujú sa o pravdu, zhromažďujú, aby uctievali Boha.) Táto definícia sa týka toho, akým miestom je cirkev; v podstate je to hmotná, fyzická vec. Toto je teoretická definícia. Je táto definícia presná? Sú v nej nejaké nepresnosti? Z teoretického hľadiska je táto definícia prijateľná. Kto ju dokáže doplniť? (Trochu ju doplním. Vďaka Božiemu zjaveniu a dielu a Jeho vyjadreniu pravdy existuje skupina ľudí, ktorí nasledujú Boha; kolektív, ktorý tvoria, sa nazýva cirkev.) Táto definícia opisuje, akým kolektívom je cirkev. Toto je tiež formálna, teoretická definícia. (Doplním, že táto skupina ľudí má dielo Ducha Svätého, a keď sa zhromaždia, aby čítali Božie slová, je tam osvietenie Ducha Svätého a títo ľudia sú schopní praktizovať pravdu a rásť v živote. Cirkev je zhromaždenie takýchto ľudí.) Tento dodatok k definícii cirkvi opisuje, o aké zhromaždenie ide – charakteristikou tohto zhromaždenia je jedenie a pitie Božích slov, prítomnosť diela Ducha Svätého a rast v živote. Toto je tiež v podstate formálna, teoretická definícia cirkvi. Ešte nejaké doplnenia? (Je to skupina ľudí, ktorá berie Božie slová ako princíp praktizovania a ktorú riadi pravda a Kristus. Táto skupina môže zažívať Božie dielo, prijímať pravdu, rásť v živote a byť spasená. Takáto skupina sa nazýva cirkev.) Táto „skupina“ je totožná s „kolektívom“, ktorý bol práve spomenutý. Ešte nejaké doplnenia? Ak nemáte ďalšie doplnenia, môžete zopakovať štyri vyššie uvedené poznatky; konkrétne, čo presne ste od začiatku svojej viery v Boha až doteraz považovali za definíciu cirkvi. Definovať ju teoreticky by malo byť ľahké, však? Napríklad, kolektív ľudí, ktorí úprimne nasledujú a uctievať Boha, sa môže nazývať cirkvou; alebo skupina, ktorá nasleduje Božiu vôľu, usiluje sa o podriadenosť Bohu a uctieva Boha, sa môže nazývať cirkvou; alebo skupina, ktorá má dielo Ducha Svätého, vedenie Ducha Svätého a Božiu prítomnosť a je schopná uctievať Boha, sa môže nazývať cirkvou. Nie sú to teoretické definície cirkvi? (Áno.) Všetci chápete a poznáte obsah týchto prívlastkov v definícii cirkvi, však? (Áno.) Tak to zopakujte. (Cirkev označuje kolektív ľudí, ktorí úprimne veria v Boha a nasledujú Krista. Pravá cirkev má dielo Ducha Svätého a Božie vedenie; riadi ju Kristus a pravda, je to miesto, kde nasledovníci Bohaedia a pijú Božie slová, zažívajú Božie dielo a majú život-vstup. Toto je pravá cirkev. Cirkev sa líši od náboženských spoločenstiev. Cirkev sa nezaobera

náboženskými rituálmi ani vonkajšími formami uctievania Boha.) Toto je v podstate teoretická definícia cirkvi. Napríklad definovanie cirkvi ako miesta, kde sa zhromažďujú ľudia povolani Bohom, alebo definovanie cirkvi ako kolektívu ľudí, ktorí úprimne veria v Boha, nasledujú Ho, podriaďujú sa Mu a uctievať Ho, alebo definovanie cirkvi ako zhromaždenia ľudí povolaných Bohom a tak ďalej – tieto označenia odrážajú niektoré základné spôsoby chápania alebo definície cirkvi rôznymi skupinami veriacich. Nehovorme teraz o tom, ako presne všetky náboženstvá a denominácie definujú cirkev – aká je definícia cirkvi pre nás, ktorí nasledujeme Boha? Nie je to nič viac ako skupina ľudí, ktorí úprimne veria v Boha, majú dielo Ducha Svätého, majú Božie vedenie a môžu jesť a piť Božie slová, usilovať sa o pravdu, usilovať sa o podriadenosť Bohu a uctievať Boha. Či už je definovaná ako miesto, kolektív, zhromaždenie, skupina, spoločenstvo alebo čokoľvek iné – bez ohľadu na použitý pojem – definíciu určujú v podstate tieto prívlastky. Súdiac podľa základného chápania cirkvi ľuďmi, podľa prívlastkov, ktoré používate na definovanie označenia „cirkev“, je zrejmé, že len čo ľudia nasledujú Boha a pochopia niektoré pravdy, ich chápanie cirkvi už nie je chápaním bežného spoločenstva alebo skupiny. Namiesto toho súvisí s úprimnou vierou v Boha, čítaním Božích slov, vlastníctvom diela Ducha Svätého a schopnosťou podriaďiť sa Bohu a uctievať Ho, alebo s aspektmi zahŕňajúcimi život-vstup, zmenu povahy, podávanie svedectva o Bohu a iné. Z tohto pohľadu po tom, čo Boh začal konať Svoje dielo, označenie „cirkev“ v srdciach väčšiny ľudí nadobudlo hlbšie, špecifickejšie chápanie a porozumenie, ktoré je v užšom súlade s Božou predstavou o cirkvi. Už to nie je niečo také jednoduché ako budova, spoločenstvo, oddelenie, inštitúcia alebo čokoľvek iné; skôr to súvisí s vecami ako viera v Boha, Božie slová, pravda a uctievanie Boha.

II. Hodnota existencie cirkvi a práca, ktorú koná

Pokiaľ ide o konkrétny koncept a definíciu cirkvi, nebudeme sa teraz ponáhľať k záverom. Keď už máte základnú predstavu o označení „cirkev“ alebo o jej definícii, je vám jasné, akú hodnotu má existencia cirkvi, akú prácu cirkev vytvára a akú úlohu zohráva medzi ľuďmi? Súvisí obsah týchto aspektov aj s definíciou cirkvi? Jednoducho povedané, hodnota existencie cirkvi spočíva v tom, čo robí. Vezmime si napríklad dom – aký je účel tohto

domu? Aká je jeho hodnota a význam pre ľudí, ktorí v ňom žijú a používajú ho? Prinajmenšom poskytuje úkryt pred vetrom a dažďom, čo je jedna z jeho hodnôt; ďalšou hodnotou je, že keď si vyčerpaný a unavený a nemáš kam ísť, domov je miesto, kde si môžeš oddýchnuť a nájsť pokoj a spokojnosť. Tento dom sa nazýva domovom, ale akú má pre teba funkciu? Poskytuje ti úkryt pred vetrom a dažďom, môžeš si v ňom oddýchnuť, uvoľniť sa a užívať si slobodu a tak ďalej; tieto funkcie sú hodnotou tohto domu pre teba. A teraz znova, aká je úloha cirkvi? Aká je hodnota a význam jej vzniku a existencie? Jednoducho povedané, čo robí cirkev, akú úlohu zohráva? Je vám to jasné? Akú konkrétnu prácu alebo typ práce by mala cirkev robiť a čo musí zahŕňať rozsah jej práce, aby sa mohla nazývať cirkvou, aby táto práca bola tým, čo by pravá cirkev mala robiť? Toto je časť konkrétneho obsahu, o ktorom by sa malo hovoriť v duchovnom spoločenstve v súvislosti s definíciou cirkvi. Najprv, akú prácu vlastne cirkev robí? (Hlavne hlása Božie slová, svedčí o Božom diele a šíri evanjelium, čím umožňuje viacerým ľuďom prísť pred Boha a prijať Jeho spásu.) Je to konkrétna úloha? (Áno.) Toto je význam existencie cirkvi a jedna z konkrétnych úloh, ktoré musí robiť, ale nie je to všetko. Hlásať Božie slová a svedčiť o Božom diele je konkrétna úloha. Kto je zodpovedný za túto úlohu? Je to súčasný tím pre evanjelium. Akú ďalšiu prácu cirkev robí? (Organizuje bratov a sestry, aby sa zhromažďovali, jedli a pili Božie slová a hovorili o nich v duchovnom spoločenstve, čo im umožňuje neustále chápať pravdu a normálne konať svoje povinnosti.) Touto konkrétnou úlohou je viesť ľudí, aby jedli a pili Božie slová, chápali pravdu a normálne konali svoje povinnosti. Hlásať Božie slová je hlavnou a dôležitou úlohou cirkvi. Viesť ľudí, aby jedli a pili Božie slová, chápali pravdu a normálne konali svoje povinnosti, je podstatná práca cirkvi; je zameraná dovnútra. Tieto dve úlohy, jedna vonkajšia a jedna vnútorná, sú prácou, ktorá vyplýva z existencie cirkvi. Možno ich tiež označiť za dve dôležité úlohy, ktoré by cirkev mala vykonávať. Sú ešte nejaké ďalšie? (Ďalšou úlohou je viesť ľudí, aby zažívali Boží súd, aby boli očistení a dosiahli zmenu povahy.) Toto je konkrétna vnútorná úloha cirkvi. Všetky úlohy, ktoré ste spomenuli, sú v podstate reprezentatívne. Zažívať Božie dielo, napríklad zažívať rôzne prostredia, zažívať súd, napomínanie, orezávanie a tak ďalej, a nakoniec dosiahnuť zmenu povahy a spásu, je konkrétna úloha. Toto je účinok a vplyv,

ktorý má formovanie a existencia cirkvi na ľuď. Prácu hlásania Božích slov a svedectva o Bohu nevykonáva len tím pre evanjelium; uskutočňuje sa aj prostredníctvom rôznych článkov so skúsenostnými svedectvami, chválospevov, rôznych videí a filmov a tak ďalej, čo sú tiež konkrétne obsahy a projekty zahrnuté v práci hlásania Božích slov. Okrem toho sú tu úlohy súvisiace s cirkevným životom: jedenie a pitie Božích slov na pochopenie pravdy, schopnosť podriaadiť sa Bohu a poznať Boha a zažívanie Božieho diela a rôznych prostredí, ktoré Boh pripravil, počas konania povinností, aby sa dosiahla zmena povahy a spása. Toto je niekoľko úloh, ktoré vznikli na základe existencie cirkvi po jej sformovaní. Existujú okrem týchto hlavných úloh aj nejaké okrajové úlohy? Čo sú okrajové úlohy? Vzťahujú sa na nedôležitú prácu alebo prácu týkajúcu sa všeobecných záležitostí, ktorá však má tiež nejaké výhody pre Boží vyvolený ľud pri usilovaní sa o pravdu a konaní svojich povinností; táto práca môže pozitívne ovplyvniť životný rast ľudí a zmenu ich názorov na veci. Počíta sa za mimoriadnych okolností práca týkajúca sa všeobecných záležitostí, ktorá vyplýva z cirkevnej práce a súvisí s fyzickým prežitím ľudí, za nevyhnutnú prácu cirkvi? Napríklad poľnohospodárstvo, chov dobytká a iné činnosti, ktoré poskytujú nevyhnutné jedlo pre tých, ktorí konajú svoje povinnosti – počítajú sa tieto činnosti ako podstatná práca cirkvi? (Nie.) A čo poskytovanie počítačov, vybavenia a iných vecí pre tých, ktorí konajú svoje povinnosti – počítajú sa tieto činnosti za podstatnú prácu cirkvi? (Nie.) Čo sa teda označuje ako podstatná práca cirkvi? Súvisí to s definíciou cirkvi. Vaše predchádzajúce definície cirkvi boli dobré; bol som s nimi celkom spokojný, pretože prívlastky vo vašich definíciách súvisia s takými vyššími pravdami, ako sú život-vstup ľudí, ich pravá viera v Boha a nasledovanie Boha, poznanie Boha a dokonca zmena povahy, podriadenosť Bohu a uctievanie Boha. Vzhľadom na tento bod cirkiev vôbec neexistuje pre veci súvisiace s telesným životom a záujmami ľudí, ako sú udržiavanie ich v teple a sýtosti, udržiavanie ich zdravia alebo staranie sa o ich vyhladky. Cirkiev neexistuje na podporu fyzického prežitia ľudí alebo na to, aby im umožnila lepšie si užívať život tela. Niektorí ľudia hovoria: „To nie je správne. Naš fyzický život a prežitie sú spomenuté v Božích slovách, ktoré nám hovoria, aby sme sa naučili nejaké moderné umenie a znalosti o udržiavaní zdravia. Nesúvisia tieto veci s našim prežitím?“ Považujú sa

tieto činnosti za podstatnú prácu cirkvi? (Nie.) Keďže cirkev je zložená z veriacich v Boha a životy ľudí prirodzene zahŕňajú jedlo, oblečenie, bývanie, dopravu a každodenné potreby, cirkev popri tom pomáha ľuďom riešiť tieto problémy. Keď sú vyriešené, ľudia si myslia: „Cirkev je tiež zodpovedná za naše každodenné potreby. Toto je bežná práca cirkvi a jej podstatná práca.“ Nie je to nedorozumenie? (Áno.) Čo spôsobuje toto nedorozumenie? (Nie je im jasné, čo je podstatná práca cirkvi.) Prečo im to ani teraz stále nie je jasné? Nemajú problém s chápaním? (Áno.) Prečo majú problém s chápaním? Je to otázka kvality. V konečnom dôsledku ide o slabú kvalitu.

Pokiaľ ide o podstatnú prácu cirkvi, práve boli spomenuté tri body: Jedným je podávanie svedectva o Božích slovách a ich hlásanie. Ďalším je viesť ľudí, aby jedli a pili Božie slová a vstúpili do reality Božích slov, a pomáhať im chápať pravdu, praktizovať Božie slová a lepšie konať svoje povinnosti. A ďalším je viesť ľudí, aby zažívali Božie dielo, zažívali Božiu zvrchovanosť a odvrhli svoju skazenú povahu, aby dosiahli zmenu povahy na základe chápania Božích slov. Cieľom všetkých týchto vecí je, aby ľudia dosiahli spásu. Odviedli ste dobrú prácu, keď ste prišli na tieto tri body; sú to práca, ktorú musí cirkev konať, a hodnota a význam existencie cirkvi pre ľudstvo, pre členov cirkvi a pre Boží vyvolený ľud. To však nie je dostatočne úplné. Znova sa zamyslite, aké ďalšie podstatné výhody okrem týchto podstatných úloh ľudia získavajú okrem zažívania tejto práce, ktorú cirkvi vykonávajú. (Ľudia sa učia rozlišovať rôzne osoby, udalosti a veci.) Rozlišovanie rôznych osôb, udalostí a vecí je do istej miery blízko; súvisí to s podstatnou prácou cirkvi. Keď hovoríme o podstatnej práci, hovoríme o reprezentatívnych úlohách. To, o čom sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve, sú pozitívne prínosy, ktoré ľudia dosahujú, alebo časť práce vykonávanej cirkvami, do ktorej sa ľudia zapájajú alebo ju zažívajú. Okrem týchto podstatných úloh je ďalšou hodnotou existencie cirkvi pomáhať ľuďom chápať ľudstvo, svet a vplyv temnoty. Je toto podstatná úloha cirkvi nad rámec troch úloh, o ktorých ste hovorili v duchovnom spoločenstve? Je to konkrétna úloha? (Áno.) V porovnaní s prvými tromi úlohami sa táto považuje za okrajovú. Prečo sa považuje za okrajovú? Pretože je to výsledok, ktorý ľudia dosiahnu tým, že zažívajú prvé tri úlohy – dosiahne sa tým, že človek zažíva Božie dielo, je a pije Božie slová, chápe pravdu, spoznáva svoju vlastnú skazenú povahu a poznáva

Boha. Výsledkom je, že ľudia spoznajú toto podlé ľudstvo, tento temný svet a vplyv temnoty. Bol tento výsledok teraz čiastočne dosiahnutý? (Áno.) Nie je toto hodnota existencie cirkvi? Nie je to funkcia a účinok, ktorý by existencia cirkvi mala mať pre tých, ktorí nasledujú Boha? (Áno.) Na jednej strane má tento objektívny účinok a cirkvi okrem toho tiež pozitívne a aktívne vykonávajú túto prácu. Aké konkrétne projekty sú zahrnuté v tejto práci? Napríklad filmy o tom, ako Boží vyvolený ľud zažíva zatýkanie a mučenie – na jednej strane sú to svedectvá, ktoré vydávajú tí, ktorí nasledujú Boha, keď trpia brutálnym prenasledovaním satana; na druhej strane odhaľujú, ako toto podlé ľudstvo, tento temný svet a temné vplyvy odporujú Bohu a pravde a odsudzujú ich, ako aj rôzne spôsoby, ktorými brutálne prenasledujú tých, ktorí nasledujú Boha. Počas toho, ako filmy tieto veci odhaľujú, filmy pomáhajú ľuďom chápať ľudstvo, svet a vplyv temnoty z tejto perspektívy. Niektorí ľudia hovoria: „Čo Vy myslíte pod ‚chápaním ľudstva a sveta‘?“ Čo si myslíte, že to znamená? (Chápanie temnoty a podlosti ľudstva a sveta, ako aj chápanie podstaty celého ľudstva ako nepriateľov Boha.) Správne. Znamená to chápanie podlosti a temnoty ľudstva, chápanie škaredých tvári a pravej tváre celého ľudstva ako nepriateľov Boha. Videá o mučení alebo osobné skúsenostné svedectvá sú konkrétnymi príkladmi tejto práce, ktorú cirkvi robia. Okrem toho, odhaľovanie tradičnej kultúry, ľudských morálnych názorov, myšlienok určitých etnických skupín alebo rás, ako aj tradičné doktríny taoizmu a konfucianizmu v Číne, niektoré pseudopravdy a rodinné pravidlá a výchovu, ktoré zväzujú ľudí a obmedzujú ich myšlienky – aký je účel odhaľovania týchto vecí? Do ktorej kategórie práce to patrí? Nie je obsah, ktorý som predtým rozobral v príbehu „Prehltnúť horkosť a vytrvať“, súčasťou chápania sveta, ľudstva a vplyvu temnoty? (Áno.) Toto je príklad konkrétneho obsahu tejto práce. Takže táto práca je tiež konkrétnou úlohou, ktorú by cirkev mala vykonávať. Stručne povedané, práca cirkvi je v jednom ohľade pozitívne viesť ľudí do pravdy-reality prostredníctvom pravdy, čo ich vedie k dosiahnutiu podriadenosti Bohu. V inom ohľade je to odhaľovanie satanského, temného sveta, odhaľovanie rôznych satanských skutkov nepriateľstva voči pravde a Bohu a odhaľovanie zlých trendov v ľudskej spoločnosti, rôznych myšlienok a predstáv skazeného ľudstva, ako aj ich heréz, mylných názorov a tak ďalej, aby ľudia mohli pochopiť pravú

prirodzenosť a podstatu tohto podlého veku. Nie je toto podstatná práca cirkvi? (Áno.) V skutočnosti ste už z práce cirkvi veľa získali a získali ste z nej podstatné výhody. Pokiaľ ide o ľudí v cirkvi, či už sú to tí, ktorí sa zaujímajú o pravdu, alebo tí, ktorí sa o pravdu nezaujímajú, po troch až piatich rokoch nasledovania Boha, prostredníctvom zhromaždení, kde sa hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, modlitebného čítania Božích slov a zažívania prenasledovania a ohovárania zo strany nevercov, vyrušovania od zlých ľudí a antikristov a všelijakých iných osôb, udalostí a vecí, nevedomky dospejú k rozlíšeniu a pochopeniu tohto temného sveta, podlého ľudstva, vládnuccich autorít a temného vplyvu celého sveta. Toto sú prínosy, ktoré dosahujú. A ako tieto prínosy vznikajú? Sú spôsobené existenciou cirkví? Sú spôsobené prácou, ktorú cirkvi robia? (Áno.) Na jednej strane ľudia do istej miery pochopili Božie slová, dielo a povahu; na druhej strane získali aj nejaké zodpovedajúce povedomie a schopnosť rozlišovať, pokiaľ ide o svet, ľudstvo a vplyv temnoty. Výsledky a pozitívne účinky týchto dvoch prínosov pre ľudí sú to, čo by mali dosiahnuť, aby dospeli ku spásu.

Prácu cirkvi možno zhrnúť ako hlásanie Božích slov a diela a podávanie svedectva o nich a ako to, že vedie ľudí, aby jedli a pili Božie slová, aby mohli chápať pravdu, praktizovať Božie slová a lepšie konať svoje povinnosti. Okrem toho môžu na základe chápania pravdy zažívať Božie dielo, odvrhnúť svoje skazené povahy a dosiahnuť zmenu povahy. Okrem týchto troch aspektov zahŕňa aj pomáhanie ľuďom chápať podlé ľudstvo, temný svet a vplyv temnoty. Hoci projektov cirkevnej práce nie je veľa, konkrétny obsah je rozsiahly. Všetok obsah súvisí s Božími slovami, s pravdou, s odvrhovaním skazených pováh a s podriadením sa Bohu; samozrejme, ešte viac súvisí so spásou. Toto je funkcia cirkvi a hodnota jej existencie. Každý aspekt práce cirkvi je úzko spojený so životom-vstupom Božieho vyvoleného ľudu, pretože zahŕňa to, ako ľudia zaobchádzajú s Božími slovami, ich postoj k Bohu, ich spásu a ich názory a postoje voči svetu, ľudstvu a vplyvu temnoty. Skrátka, existencia cirkvi je úzko spojená s každým a práca, ktorú cirkev vykonáva, spolu s hodnotou a významom jej existencie, je neoddeliteľná od každého človeka, ktorý prijíma Božiu spásu.

Po tom, čo sme hovorili v duchovnom spoločenstve o konkrétnej práci, ktorú má cirkev konať, povedzme si o nevhodných definíciách a názoroch,

ktoré majú ľudia na označenie „cirkev“ a na význam existencie cirkvi. Ľudia si v prvom rade myslia, že cirkev je pomerne utešujúce miesto plné tepla a slnečného svitu, pomerne priateľské miesto bez konfliktov, vojen, zabíjania či krviprelievania – ideálne miesto naplnené šťastím, po ktorom túžia srdcia ľudí. Tu niet žiarlivosti ani svárov, žiadnych intríg, žiadnych zlých trendov ani iných javov, ktoré sa vyskytujú v neveriacom svete. Považuje sa za ideálny prístav, kde môžu ľudia zakotviť svoje srdcia. Bez ohľadu na to, aké krásne sú domnienky ľudí o pojme „cirkev“, celkovo v nej ľudia nachádzajú určitú duchovnú posilu. Táto duchovná posila má pre ľudí hmatateľnejšiu funkciu: keď sa stretnú s ťažkosťami, môžu prísť do cirkvi, aby vyjadrili svoje problémy, a cirkev im môže pomôcť zmierniť obavy a vyriešiť ťažkosti. Ak sa napríklad stretnú s ťažkosťami v práci alebo v živote, ak sú ich deti neposlušné, ak má ich manžel alebo manželka aféru, ak sú konflikty medzi svokrami a nevestami, ak sú spory s kolegami alebo susedmi, ak sú ich deti šikanované či ich pôdu zaberie nejaký miestny despota a tak ďalej – keď sa tieto veci stanú, ľudia dúfajú, že sa ich v cirkvi niekto zastane a pomôže im tieto problémy vyriešiť a urovnať. V mysliach ľudí je cirkev takýmto miestom. Cirkev je v ich mysliach bezpochyby útočiskom, ideálnym rajom, miestom na zmiernenie obáv a riešenie ťažkostí, na odstránenie násilia a umožnenie dobrým ľuďom žiť v mieri a na presadzovanie spravodlivosti. Ak sa život stane ťažkým, cirkev by mala poskytnúť pomoc; ak nie je zelenina na jedenie a ryža na varenie, cirkev by ich mala rozdávať; ak nie je oblečenie, cirkev by ho mala kúpiť; ak niekto ochorie, cirkev by mala zaplatiť za liečbu. Keď sa niekto stretne s ťažkosťami v práci, bratia a sestry v cirkvi by mali podať pomocnú ruku, využiť známosti a kontakty alebo mu ponúknuť vedenie. Keď niečie deti robia prijímacie skúšky na vysokú školu, obracia sa na cirkev, aby našiel viac ľudí, ktorí by sa za ne modlili, a snaží sa zabezpečiť, aby sa jeho deti úspešne dostali na vysokú školu. Je jedno, s akými ťažkosťami sa človek stretne, pokiaľ príde do cirkvi, všetky tieto ťažkosti sa dajú vyriešiť a urovnať. Aj keď človek trpí zlým zaobchádzaním zo strany zlých ľudí, cirkev so svojím množstvom ľudí a veľkým vplyvom dokáže veci urovnať. Človek, ktorého povzbudzuje a podporuje veľa ľudí, už nebude bojazlivý ani sa nebude báť, že ho budú šikanovať tyrani. Dokonca aj keď je človek v spoločnosti šikanovaný, ostrakizovaný a neustále v spoločnosti zápasí

bez možnosti užiť sa, môže v cirkvi hľadať pomoc a dobrú radu a nájsť si vhodnú prácu. Všetky tieto a ďalšie veci sú úlohou, ktorú by podľa ľudí mala cirkev zohrávať, a prácou, ktorú by mala vykonávať. Súdiac podľa myšlienok a predstáv ľudí alebo podľa toho, čo od cirkvi požadujú, je jasné, že cirkev bezpochyby považujú za sociálne zariadenie, charitatívnu organizáciu, zoznamovaciu či headhunterskú agentúru alebo spoločnosť Červeného kríža. Niektorí si dokonca myslia, že bez ohľadu na to, akí sú schopní alebo aké je ich postavenie v spoločnosti a medzi ľudstvom, vždy potrebujú silnú entitu, na ktorú by sa mohli spoľahnúť. Keď sa v spoločnosti stretnú s ťažkosťami alebo čelia mocným, potrebujú silnú moc, ktorá by ich podporila, hovorila za nich, rozhodovala za nich a bojovala za ich práva a záujmy. Podľa ich názoru dokáže cirkev takúto úlohu splniť a dosiahnuť ich vytúžený cieľ, takže cirkev sa stáva ich jedinou voľbou. Je zrejmé, že cirkev vnímajú ako spoločenský zväz alebo združenie, ako napríklad učiteľské odbory, dopravné odbory, združenie poľnohospodárov, združenie žien, združenie seniorov a tak ďalej – takéto typy spoločenských skupín a organizácií. Nezáleží na tom, ako v skutočnosti ľudia cirkev definujú, súdiac podľa práce, ktorú koná, a podľa presnej definície cirkvi, je jasné, že postoje a požiadavky ľudí voči cirkvi sú nesprávne a neplatné a ľudia by ich nemali mať. Cirkev nie je miestom, kde sa „bohatým berie a chudobným dáva“, kde sa odstraňuje násilie a umožňuje dobrým ľuďom žiť v mieri, ani miestom na presadzovanie spravodlivosti, a už vôbec nie miestom na pomoc svetu a záchranu ľudí alebo na zmierňovanie ich obáv a riešenie ich ťažkostí. Cirkev nie je charitatívna organizácia, sociálne zariadenie ani sociálne spoločenstvo. Založenie a existencia cirkvi nemajú slúžiť ako spoločenská skupina alebo organizácia. Okrem niekoľkých základných úloh, ktoré by cirkev mala plniť, ako svedčiť o Božích slovách a hlásať ich a viesť ľudí k tomu, aby jedli a pili Božie slová, zažívali Božie dielo a odvrhli svoje skazené povahy s cieľom dosiahnuť spásu, nemá cirkev žiadne povinnosti poskytovať akékoľvek funkcie alebo pomoc spoločnosti alebo akejkoľvek etnickej skupine. Okrem toho cirkev nie je miestom, kde sa bojuje za práva a záujmy ľudí, a nemá povinnosť zabezpečovať telesný život ľudí, sociálne postavenie, pracovné zaradenie, platy, sociálne zabezpečenie a podobne. Ľudia si vo svojich predstavách myslia, že funkcia cirkvi spočíva v odstraňovaní násilia a umožnení dobrým ľuďom žiť v mieri,

presadzovaní spravodlivosti, zmierňovaní obáv ľudí a riešení ich ťažkostí, pomoci svetu a záchrane ľudí a v boji za práva a záujmy ľudí – v podstate v týchto funkciách. Preto veria, že cirkev je ich okamžitou pomocou a že dokáže vyriešiť a urovnať akékoľvek ťažkosti. Je zrejmé, že ľudia považujú cirkev za spoločenskú inštitúciu, organizáciu alebo skupinu. Je však cirkev takouto inštitúciou? (Nie je.) Ak funkcie a úlohy, pre ktoré podľa ľudí cirkev existuje, spočívajú v odstraňovaní násilia a umožnení dobrým ľuďom žiť v mieri, presadzovaní spravodlivosti, zmierňovaní obáv ľudí a riešení ich ťažkostí, pomoci svetu a záchrane ľudí, boji za práva a záujmy ľudí a podobne, potom sa táto cirkev nemôže nazývať cirkvou, pretože nemá žiadne spojenie s Božími slovami, dielom Ducha Svätého ani Božím dielom spásy ľudí. Takáto skupina alebo organizácia by sa mala jednoducho nazývať skupinou alebo organizáciou, ktorá nemá žiadny vzťah k cirkvi ani žiadne spojenie s prácou cirkvi. Ak sa organizácia pod záštitou viery v Boha zapája do aktivít, ako sú účasť na bohoslužbách, uctievanie Boha, čítanie Biblie, modlenie sa, spievanie chválospevov a chválenie Boha, alebo ak má dokonca formálne zhromaždenia a bohoslužby, ako aj takzvané stretnutia na štúdium Biblie, modlitebné stretnutia, stretnutia spolupracovníkov, výmenné stretnutia a podobne, bez ohľadu na typ členov a štruktúru, ktorú má, tieto činnosti nemajú žiadne spojenie so skutočnou cirkvou. Čo je teda presne skutočná cirkev? Ako vzniká? Skutočná cirkev sa formuje v dôsledku Božieho zjavenia, Jeho diela a Jeho vyjadrenia pravdy na spásu ľudstva. Vzniká, keď ľudia počujú Boží hlas, obracajú sa k Bohu a podriaďujú sa Božiemu dielu. To je pravá cirkev. Cirkev neorganizujú a nezakladajú ľudia, ale osobne ju ustanovuje Boh a Boh ju osobne vedie a pasie. Boh má preto pre Svoje cirkvi poverenia. Poslaním cirkvi je hlásať Božie slová, podávať svedectvo o Božom diele a pomáhať ľuďom počuť Boží hlas, vrátiť sa do Božej prítomnosti, prijať Božiu spásu, zažiť Božie dielo, aby získali Božiu spásu, a svedčiť Bohu – je to také jednoduché. Toto je hodnota a význam existencie cirkvi.

III. Definícia cirkvi

Po duchovnom spoločenstve na tému čo je cirkev, teraz do istej miery rozumiete jej vzniku, práci, ktorú koná, a výsledkom, ktoré dosahuje. Tiež dokážete pochopiť niečo z hodnoty a významu existencie cirkvi. Takže

môžeme teraz stanoviť presnú definíciu toho, čo presne je cirkev? Cirkev v prvom rade nie je miestom, kde sa ľuďom poskytuje duševná útecha, ani miestom, ktoré by im zaistilo jedlo, odev či útočisko. Cirkev nie je miestom na zabezpečovanie telesných práv a záujmov ľudí ani na riešenie ich životných ťažkostí. Nie je to miesto na vyplňanie duchovnej prázdnoty ľudí a poskytovanie duchovnej posily. Keďže cirkvi nie sú tým, čo si ľudia podľa svojich predstáv a domnienok myslia, aká je teda konkrétna definícia cirkvi? Čo presne je cirkev? V Biblii Pán Ježiš podal základný opis pojmu cirkev. Ako to presne povedal? („Lebo tam, kde sa dvaja alebo traja schádzajú v Mojom mene, som Ja medzi nimi.“ (Mt 18, 20)) Tieto slová znamenajú, že bez ohľadu na to, koľko ľudí sa zhromaždí, pokiaľ majú dielo Ducha Svätého a cítia, že Boh je tam s nimi, to miesto je cirkvou – presne tak. V posledných dňoch sa Boh zjavil, aby konal dielo a vyjadril pravdu. Keď sa ľudia zhromaždia, aby jedli a pili Božie slová, čítali ich, modlili sa ich a hovorili o nich v duchovnom spoločenstve, Boh je tam prítomný a takisto aj osvetlenie Ducha Svätého, čo znamená, že Boh to uznáva za cirkev. Ak sa ľudia zhromaždia, ale nejedia a nepijú Božie slová, ak len papagájujú prázdne duchovné učenia a nedokážu cítiť dielo Ducha Svätého, potom to nie je cirkev, lebo ju Boh neuznáva, a tak nemá dielo Ducha Svätého. Zhromaždenia, na ktorých je prítomný Boh, sú Ním požehnané a vedené, a keď sa ľudia na takýchto zhromaždeniach zídu, bez ohľadu na to, či jedia a pijú Božie slová, hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde alebo používajú pravdu na riešenie problémov, všetko to súvisí s Božími požiadavkami a vedením, a preto je to všetko Ním požehnané. Preto, pokiaľ má nejaké zhromaždenie Božie vedenie, vodcovstvo a prítomnosť, môže sa nazývať cirkvou. Toto je najjednoduchšia, najzákladnejšia definícia cirkvi a bola to definícia cirkvi počas Veku milosti. Vznikla v kontexte Božieho diela v tom čase, a preto je presná a platná. Ale keďže Boh počas tejto etapy diela súdu v posledných dňoch povedal viac slov a vykonal väčšie dielo, definícia cirkvi musí ísť hlbšie než základná definícia z Veku milosti. Božie dielo pokročilo ďalej. Cirkev už nie je len miestom s dielom Ducha Svätého a prítomnosťou Boha. Teraz Boh osobne koná vo Svojich cirkvách, vedie ich a pasie; Boží vyvolený ľud môže jesť a piť Jeho súčasné slová a nasledovať Krista a podávať o Ňom svedectvo. Preto je definícia cirkvi v posledných dňoch pokročilejšia ako vo Veku milosti; je to hlbší, presnejší a konkrétnější

opis ako predtým a je, samozrejme, neoddeliteľný od pravdy a Božích slov. Aký je teda najpresnejší a najvhodnejší spôsob definovania cirkvi? Po prvé, základnou definíciou by mala byť skupina ľudí, ktorí úprimne nasledujú Boha. Konkrétnejšie, cirkev je skupina ľudí, ktorí úprimne nasledujú Boha, riadia sa Jeho slovami, usilujú sa o pravdu, praktizujú a zažívajú Jeho slová a dokážu sa podriať Bohu a uctievať Ho, nasledovať Jeho vôľu a dosahovať Jeho spásu. Kľúčovou časťou tejto definície je „skupina ľudí“. Cirkev nie je miesto, kolektív ani spoločenstvo, a už vôbec nie je len zhromaždením veriacich ľudí. „Skupinu“ môže tvoriť tucet ľudí, tridsať až päťdesiat ľudí alebo, samozrejme, aj väčší počet. Môžu sa zhromažďovať spolu alebo sa na zhromaždenia môžu rozdeliť do menších skupín; je to flexibilné a premenlivé. Stručne povedané, keď Ho títo nasledovníci Boha vyvyšujú, svedčia o Ňom a uctievať Ho a nasledujú Jeho vôľu, sú cirkvou. Bez ohľadu na to, koľko sa ich zhromaždí, stále sú cirkvou. Napríklad 50 ľudí sa nazýva malou cirkvou a 100 ľudí sa nazýva veľkou cirkvou – veľkosť cirkvi sa určuje podľa počtu členov. Existujú veľké, stredné a malé cirkvi, počet ľudí v cirkvi nie je pevne stanovený. Pozrime sa ešte raz na definíciu cirkvi: skupina ľudí, ktorí úprimne nasledujú Boha, riadia sa Jeho slovami, usilujú sa o pravdu, praktizujú a zažívajú Jeho slová a dokážu sa podriať Bohu a uctievať Ho, nasledovať Jeho vôľu a dosahovať Jeho spásu. Prečo je cirkev definovaná práve takto? Pretože Boh chce pôsobiť v cirkvách a Boh chce túto skupinu ľudí spasit'. Iba takúto skupinu ľudí možno nazvať cirkvou. A len keď sa takáto skupina ľudí zide, môže normálne jesť a piť Božie slová a praktizovať ich a skutočne sa modliť k Bohu, podriať sa Mu a uctievať Ho. Táto skupina ľudí sa riadi a vedie Božími slovami; prostredníctvom takejto skupiny ľudí vzniká definícia cirkvi. Keďže ľudia v náboženstvách neprijímajú pravdu a neprijímajú Božie dielo a Boh ich nespasí, nie sú cirkvou, patria k náboženskému spoločenstvu. Toto je najzjavnejší rozdiel medzi cirkvou a náboženstvom. Len v cirkvi vládnu Božie slová a len v cirkvi, ktorú osobne pasie Kristus, vládnu Božie slová. Čo to znamená, že vládnu Božie slová? Potrebujeme tu spomenúť dielo Ducha Svätého, alebo vedenie, osvietenie a osvetlenie Ducha Svätého? (Nie.) Povedzte Mi, čo je praktickejšie: keď vládnu Božie slová, alebo keď je prítomné dielo Ducha Svätého? (Keď vládnu Božie slová.) Keď vládnu Božie slová, je to praktickejšie a konkrétnejšie. Dielo Ducha Svätého ľudom

len poskytuje nejaké osvetlenie a osvetlenie, aby im pomohlo pochopiť pravdu a viedlo ich k nájdeniu princípov praktizovania v Božích slovách. Výsledkom je, že im vládnu Božie slová. Keby Duch Svätý nekonal dielo, mohli by si ľudia stále dobre plniť svoje povinnosti tým, že by chápali Božie slová a pochopili princípy? (Áno.) Boh už povedal toľko slov; ľudia často počúvajú kázne a dokážu Božím slovám porozumieť. Aj bez diela Ducha Svätého vedia, čo majú robiť. Tí, ktorí milujú pravdu, dokážu praktizovať Božie slová a podriaďiť sa Božiemu dielu, pokiaľ rozumejú pravde. Tí, ktorí nemilujú pravdu, neporozumejú Božím slovám, aj keď ich počujú, a aj keď trochu rozumejú, nebudú ochotní praktizovať, a tak môžu byť len vyradení. V posledných dňoch Boh priamo vyjadruje pravdu, aby osobne viedol a pásol ľudí. Dielo Ducha Svätého je len pomocné. Je to ako keď sa dieťa ešte len učí chodiť; dospelý mu občas podá pomocnú ruku. Keď už dieťa dokáže chodiť stabilne a behať, nepotrebuje, aby ho niekto podopieral. Preto dielo Ducha Svätého nie je absolútne ani kľúčové. Keď ľudom vládnu Božie slová, znamená to, že im rozumejú, rozumejú pravde a vedia, čo Božie slová znamenajú a aké sú princípy a normy, ktoré Boh od ľudí vyžaduje, a dokážu tieto princípy a normy chápať a uplatňovať. To znamená, že srdciam ľudí vládnu Božie slová. Boh už tieto veci vysvetlil dostatočne jasne a zrozumiteľne, takže tu nie je potrebné spomínať dielo Ducha Svätého. V posledných dňoch Boh vyjadril toľko právd a každú pravdu ľudom objasnil a vysvetlil. Preto dielo Ducha Svätého nie je také dôležité a je len pomocné. Len vtedy, keď ľudia nerozumejú pravde alebo keď Boh nepovedal toľko slov s takou dôkladnosťou a jasnosťou, Duch Svätý koná nejakú pomocnú prácu, ktorá ľudí nabáda, poskytuje im nejaké jednoduché svetlo a slúži na to, aby na ľudí trochu naliehala, pomáha im robiť správne rozhodnutia a kráčať po správnej ceste v živote a rôznych prostrediach. Teraz je éra Božích slov, kde Boh osobne hovorí, aby viedol ľudstvo, a Božie slová dominujú všetkému. Dielo Ducha Svätého je len pomocné. Keď ľudia rozumejú pravde, dokážu praktizovať Božie slová a žiť podľa Božích slov, Božie úmysly sú uspokojené.

Podme sa pozrieť na prvú vetu v základnej definícii cirkvi: „Úprimne nasledovať Boha.“ Toto „úprimne“ má špecifický význam. Nevzťahuje sa na tých, ktorí len tak prežívajú; tých, ktorí sú tam len do počtu a len podľa mena;

tých, ktorí sa chcú len nasýtiť chlebom; tých, ktorí sa spoliehajú na milosť, aby boli spasení, alebo na tých, ktorí majú nejaké postranné úmysly a ciele. Čo teda znamená „úprimne“? Najzákladnejšie a najjednoduchšie vysvetlenie je toto: Pokiaľ niekto počuje o Bohu, pravde alebo Stvoriteľovi, pocíti vo svojom srdci túžbu, ochotne zanecháva veci, ochotne sa odovzdáva, ochotne znáša útrapy a je ochotný prísť pred Boha, aby prijal Božie volanie a opustil všetko, aby nasledoval Boha. Pokiaľ má úprimné srdce, to stačí. Niektorí ľudia hovoria: „Prečo nepovieš, že je to skupina ľudí plných viery, ktorí nasledujú Boha?“ Ľudia nedokážu dosiahnuť túto úroveň. Niektorí z tých, ktorí teraz konajú svoju povinnosť, veria asi desať rokov a niektorí dvadsať alebo tridsať rokov; mať túto úprimnosť v podstate stačí. Definovať to ako byť plný viery nie je presné. Naša definícia cirkvi je založená na základnej a špecifickej situácii, bez slovíčkarenia alebo príliš vysokého nastavenia definície a štandardu, keďže by to bolo nepraktické. Niektorí ľudia hovoria: „Povedať ‚úprimne‘ a ‚plný viery‘ nestačí. Mala by sa nazývať skupinou spravodlivých ľudí, ktorí sa boja Boha a vyhýbajú sa zlu – to by bolo skvelé!“ Ak by sme nastavili štandard takto vysoko, potom by nasledujúce frázy „usilovať sa o pravdu, praktizovať a zažívať Jeho slová“, boli všetky zbytočné. Podstatné je, že všetci členovia cirkvi sú tí, ktorých Boh chce spasiť. Táto skupina ľudí je naplnená satanovými skazenými povahami a plná predstáv a domnienok o Bohu. Realistickejšie povedané, sú plní vzdorovitosti, chýba im podriadenosť, nerozumejú pravde a nemajú o Bohu vôbec žiadne poznanie – to je najreálnejšia situácia. Preto sú v Božích očiach členovia cirkvi v takejto reálnej situácii a skutočnom stave. Boží výber ľudí je založený na tejto základnej podmienke: či dokážu úprimne nasledovať Boha a skutočne sa vydať a zanechať. Niektorí ľudia hovoria: „Ak sú úprimní, prečo potom majú stále prehnané túžby? Ak sú úprimní, prečo stále chcú získať požehnanie?“ Tieto veci sa budú postupne meniť, keď ľudia budú zažívať Božie dielo. Práve teraz definujeme základný koncept cirkvi. Tento základný koncept je minimálnou požiadavkou a najnižším štandardom pre Boží výber ľudí. Tieto štandardy nie sú vôbec prázdne ani prehnané; sú obzvlášť v zhode s vašou reálnou situáciou. Inými slovami, keď si vás Boh vyberá a rozhodne sa spasiť kohokoľvek z vás, toto sú kritériá, na ktoré sa Boh pozerá. Ak spĺňaš tieto požiadavky, Boh ťa privedie do Božieho domu a staneš sa členom cirkvi. Toto je skutočná situácia. Preto

prvá veta v definícii cirkvi je „úprimne nasledovať Boha“; toto je pomerne presné. Táto skupina ľudí sa ani zďaleka nebojí Boha a nevyhýba zlu, ani zďaleka nie je schopná vymaniť sa z temného vplyvu a ani zďaleka úplne nevzdoruje svetu a veľkému červenému drakovi. Nič z toho ani zďaleka nedosahujú. Prečo? Pretože definícia ďalej spomína schopnosť usilovať sa o praktizovanie Božích slov. Keďže ľudia majú srdce, ktoré miluje pravdu a túži po nej, môžu v procese usilovania sa zažívať a praktizovať Božie slová a nakoniec môžu uctievať Boha. Uctievanie Boha zahŕňa podriadenie sa Bohu, počúvanie Božích slov, prijímanie Božieho ovládania a prijímanie Božej zvrchovanosti a usporiadania. Nakoniec táto skupina ľudí môže dosiahnuť spásu. Toto je skutočný stav členov cirkvi v Božích očiach. Nie je to tá najzákladnejšia podmienka? (Áno.) Niektorí ľudia hovoria: „Nespomenul si odvrhnutie satanových skazených pováh a dosiahnutie očistenia. Táto definícia cirkvi to nezahŕňa.“ Sú v tejto definícii zahrnuté? (Áno.) Ktorá časť ich zahŕňa? Usilovanie sa o praktizovanie Božích slov. Ak sa dokážeš usilovať o praktizovanie Božích slov, nie sú tvoje skazené povahy postupne vyriešené? Nie si schopný odvrhnúť satanove skazené povahy a dosiahnuť zmenu v povahe? (Áno.) Počas obdobia dosahovania zmeny v povahe postupne rozumieš Božím slovám a riešiš svoje vlastné skazené povahy. Keď vyriešiš časť svojich skazených pováh, nezväčšuje sa tvoja viera v Boha a podriadenosť Bohu? Je medzi tým spojenie? (Áno.) Čím viac uctievaš Boha, tým viac podriadenosti Bohu budeš mať. Keď sa tvoja podriadenosť Bohu zväčšuje, nepribližuješ sa k dosiahnutiu spásy? (Áno.) Akí ľudia teda tvoria túto skupinu? Sú to tí, ktorí môžu dosiahnuť spásu. Toto je skutočná situácia členov cirkvi. Niektorí hovoria: „Táto definícia cirkvi nespomína prácu, ktorú cirkev vykonáva.“ Je tu nejaká časť, ktorá súvisí s podstatnou prácou, ktorú cirkev vykonáva? (Usilovanie sa o dosiahnutie spásy.) Táto časť s tým úzko súvisí. Práca, ktorú cirkev koná, či už je to hlásanie Božích slov alebo vedenie ľudí k jedeniu a pitiu Božích slov, pomáhanie ľuďom, aby spoznali sami seba a odvrhli satanove skazené povahy, má v konečnom dôsledku za cieľ pomôcť ľuďom dosiahnuť spásu. Takže, môžete teraz prijať tento najzákladnejší a najjednoduchší koncept cirkvi? (Áno.) Táto definícia nie je prehnaná ani prázdna a nepoužíva vznešene znejúce pojmy a frázy, ale zahŕňa najzákladnejšie potreby pre formovanie alebo definíciu cirkvi.

Teraz, keď som vám vysvetlil pôvod definície konceptu cirkvi, rozumiete tomu? (Áno.) Keby som to takto nevysvetlil, mysleli by ste si, že podstatná práca cirkvi a definícia cirkvi sú veľmi hlboké. Teraz, keď rozumiete definícii cirkvi, cítite, že cirkev chápete veľmi povrchné. Definícia cirkvi je teraz jasná – je presne taká praktická. Čím sú veci praktickejšie, tým častejšie majú ľudia pocit, že sú povrchné. Ak sa na to pozrieš pozorne, v skutočnosti je každé slovo tejto definície spojené a úzko súvisí s praktickými a špecifickými situáciami a vôbec nie je povrchné. Prvá veta v definícii cirkvi je „úprimne nasledovať Boha“. Toto „úprimne“ je to, čo Boh chce. Koľko ľudí má takúto úprimnosť? Je pre ľudí ľahké mať túto úprimnosť? Nie je to ľahké. A čo sa týka toho byť „riadený Jeho slovami“? Už si to dosiahol? Myslíš si, že táto fráza je povrchná a ľahko dosiahnuteľná. Ak Boh povie: „Vstaň, nasleduj Ma a konaj svoju povinnosť“, a ľudia poslúchnu, znamená to, že im vládnu Božie slová? To len znamená, že sú ochotní veriť v Boha a nasledovať Boha, ale nedostali sa do bodu, v ktorom by ich riadili Jeho slová – od toho sú ešte ďaleko! Čo musíš mať, aby ti vládli Božie slová? Minimálnou požiadavkou je, že musíš rozumieť Božím slovám; musíš vedieť, na čo sa vzťahujú požiadavky v Božích slovách, aké princípy vyžadujú Božie slová, a keď čelíš rôznym osobám, udalostiam a veciam, ako uplatniť Božie slová a ako premeniť Božie slová na svoje praktizovanie, aby si uspokojil Boha. To nie je ľahké. Vyžaduje si to dlhé obdobie jedenia a pitia, čítania a modlenia sa, zažívania a chápania Božích slov a porozumenia Božím úmyslom a Božej povahe, aby si postupne dospel do stavu, kedy ti do istej miery vládnu Božie slová. Preto sa fráza „riadení Jeho slovami“ zdá na povrchu jednoduchá, akoby väčšine ľudí vládli Božie slová, ale v skutočnosti to tak nie je. Súdiac podľa skutočnej situácie ľudí je jasné, že táto časť vety je len Božou požiadavkou na ľudí, ktorú ešte vôbec nedosiahli. Ďalšia veta, „usilovať sa o praktizovanie Jeho slov“, je Božia požiadavka na ľudí. Ešte si nedosiahol praktizovanie Božích slov; iba sa ich usiluješ praktizovať. Ako by si sa mal usilovať? Keď narazíš na nejakú situáciu, praktizuj podľa Božích požiadaviek. Neklam; buď čestným človekom. Dokážeš to? Nie je to ľahké. Keď si orezávaný, mal by si byť schopný podriaďiť sa, uvažovať o sebe a spoznať sa a praktizovať podľa pravdy. Dokážeš to dosiahnuť? Ak sa ti to zdá namáhavé alebo ak je tvoja vlastná vôľa príliš silná a vždy chceš, aby sa prejavila tvoja horkokrvnosť,

potom sa musíš usilovať, aby si konal podľa princípov a neodhaľoval svoju horkokrvnosť ani nekonal svojvoľne a ľubovoľne; musíš konať tak, ako hovoria Božie slová, prijať orezávanie, spoznať svoje priestupky a pochopiť, v čom si pochybil. Tomu sa hovorí usilovať sa o praktizovanie Božích slov. Znamená to, že keď človek začne praktizovať Božie slová, zmenil sa? Nie je to také jednoduché. Ak si vybraný za vodcu alebo pracovníka, dokážeš sa zdržať svojvoľného a ľubovoľného konania? Nie je to ľahké; vyžaduje si to, aby si rozumel pravde, bol schopný praktizovať Božie slová a nejaký čas ich zažíval; len potom to môžeš dosiahnuť. Ak povieš, že chceš praktizovať Božie slová, ale máš len túto slovnú ochotu a v srdci žiadnu motiváciu, nepôjde to. Keď je tvoje srdce ochotné a naozaj chceš praktizovať pravdu, môžeš uviesť pravdu do praxe. Keď si vo svojom srdci neochotný praktizovať pravdu, nepomôže ti, ani keby si prisahal alebo ťa ostatní podporovali. Musíš mať odhodlanie, to znamená, musíš mať srdce s obrovskou túžbou po Bohu. Musíš vedieť, ako Boh definuje danú záležitosť a čo v nej vyžaduje, musíš nájsť a zhromaždiť všetky Božie slová, ktoré sa týkajú tohto aspektu, a potom ich musíš čítať a modliť sa a rozumieť im. Zapíš si ich do zošita alebo si ich umiestni tam, kde ich ľahko uvidíš. Počas prestávok v práci si ich pozri, prečítaj si ich a časom si tieto Božie slová zapamätáš a uchováš vo svojom srdci. Každý deň uvažuj o pravom význame Božích slov a premýšľaj, aký spôsob reči a konania sa považuje za praktizovanie Božích slov. Tomu sa hovorí usilovať sa o praktizovanie Božích slov. Je to ľahké dosiahnuť? Nie je to ľahké; nie je to niečo, čo sa dá dosiahnuť za noc alebo jedinou snahou. Niektorí ľudia hovoria: „Prisahám na svoju krv,“ ale je to zbytočné. Povieš: „Budem sa postiť a modliť bez jedla a pitia,“ ale je to zbytočné. Povieš: „Budem bdieť celú noc a trpieť,“ ale aj to je zbytočné. Musíš sa usilovať o pravdu; musíš mať prejavy usilovania sa o pravdu a musíš mať cestu pre usilovanie sa o pravdu; musíš mať správne prostriedky a metódy. Bez ohľadu na to, aké prostriedky alebo metódy máš, nemôžeš sa odchýliť od Božích slov; musíš na ne vynaložiť úsilie, všetko s nimi porovnávať, používať Božie slová na riešenie problémov v každej situácii a klásť Božie slová na prvé miesto. Tomu sa hovorí usilovať sa o pravdu. Napríklad, pokiaľ ide o vzťahy s ostatnými, musíš sa pozrieť, čo o tom hovoria Božie slová, a nájsť Božie slová, ktoré sa týkajú vzťahov s ostatnými. Pre harmonickú spoluprácu tiež

nájdi Božie slová týkajúce sa tohto aspektu. Pokiaľ ide o verné konanie povinnosti, nájdi Božie slová o tom, ako konať povinnosti tak, aby to bolo na požadovanej úrovni, a zapamätaj si esenciálne Božie slová a uchovaj si ich v srdci. Pokiaľ ide o to, čo je falošný vodca, aké prejavy majú falošní vodcovia, či majú svedomie a rozum a ako ich Boh charakterizuje, nájdi tieto kľúčové Božie slová, zapíš si ich do zošita, umiestni ich tam, kde ich ľahko uvidíš, a čítaj a modli sa ich, kedykoľvek budeš mať čas. Pri každej záležitosti, ktorá sa týka tvojho života-vstupu a zmeny povahy, praktizuj a vynakladaj úsilie týmto spôsobom. Tomu sa hovorí usilovať sa o pravdu. Ak tvoje úsilie nedosiahne túto úroveň, nenazýva sa to usilovaním sa o pravdu; hovorí sa tomu robiť niečo len naoko, kľzať po povrchu a nejako sa pretĺkať dňami.

Podme sa pozrieť na „uctievať Boha“. Uctievanie Boha zahŕňa skutočný strach, bázeň, úctu a úprimnosť, ako aj považovať Boha za Boha, mať miesto pre Boha vo svojom srdci, rozumne zaobchádzať s prostrediami, ktoré Boh pripravil, a s povereniami, ktoré dal, a vážne a zodpovedne zaobchádzať s každým slovom, ktoré Boh povedal, atď. Všetky tieto prejavy sa nazývajú uctievanie. Či už sú to slová, ktoré ti Boh povedal zoči-voči, alebo všetky slová, ktoré kedy vyjadril, pokiaľ ich poznáš a pamätáš si ich a pokiaľ im vo svojom srdci rozumieš a potvrdzuješ si ich, mal by si ich považovať za kritériá pre to, ako sa správaš, počínaš si, žiješ atď. – toto je prejav uctievania Boha. Keď čelíš nejakým záležitostiam, bez ohľadu na to, či zodpovedajú tvojmu vlastnému vkusu, túžbam alebo predstavám, mal by si byť schopný upokojiť svoje srdce a zvážiť: „Urobil to Boh? Pochádza to od Boha? Prečo to Boh urobil? Čo vo mne chce Boh zúšľachtiť, čo vo mne chce premeniť? Aký je presne Boží úmysel? Ako by som sa mal podriaďiť Božím usporiadaniam? Ako by som mal uspokojiť Boží úmysel? Ako by som si mal plniť svoju zodpovednosť ako ľudská bytosť?“ Všetky tieto prejavy, okrem iných podobných, sú prejavmi uctievania Boha. Aj keď nerozumieš viacerým pravdám, toto je postoj, ktorý by si mal prinajmenšom mať voči Bohu ako normálny človek, ako niekto, kto verí v existenciu Boha, ako niekto, kto úprimne nasleduje Boha. Všetko, čo sa týka Boha, všetko, čo sa týka Božích slov, všetko o Božom poverení pre teba, tvojej povinnosti a tvojej zodpovednosti, so všetkým tým by si mal zaobchádzať opatrne a obozretné, nie nedbalo, nie lajdácky, nie pohrdavo – tomu sa hovorí uctievanie Boha. Zaoberať sa všetkým, čo súvisí s Bohom, s opatrným,

obozretným, bohabojným srdcom a so srdcom plným strachu – tomu sa hovorí uctievanie Boha. Je to ľahké dosiahnuť? Nie je to ľahké. Bez skutočnej skúsenosti je ťažké čo i len pochopiť dve slová „uctievať Boha“, nieto ešte praktizovať uctievanie Boha. Posledná veta definície cirkvi je „dosiahnuť Jeho spásu“. Ako by sa to malo chápať? Cesta k dosiahnutiu spásy je dlhá a tu sa vyžaduje ešte viac. Po prvé, cesta, po ktorej kráčaš, musí byť správna; musíš byť schopný prijať všetky pravdy v Božích slovách a byť niekým, kto sa snaží praktizovať Božie slová a podriaďuje sa Bohu. Tvojmu životu musia vládnuť Božie slová. Musíš nielen uznávať existenciu Boha, ale aj milovať pravdu a konať podľa pravdy; musíš mať skutočnú bázeň pred Bohom a podriadenosť Bohu, často sa v srdci modliť k Bohu a postupne prejsť k uctievaniu Boha. Potom si niekto, kto miluje pravdu a podriaďuje sa Bohu; si presne ten typ človeka, ktorého chce Boh spasiť. Človek, ktorý úprimne verí v Boha, musí byť správnou osobou. Akú výhodu má byť správnou osobou? Výhodou je, že dosiahnutie spásy pre teba nebude príliš ťažké; budeš mať nádej, že ju dosiahneš. Toľko k nášmu duchovnému spoločenstvu o konkrétnych detailoch definície cirkvi.

IV. Predstavy a názory, ktoré ľudia prechovávajú voči cirkvi

Práve teraz sme hovorili v duchovnom spoločenstve o tom, čo je cirkev, o esenciálnej práci, ktorú cirkev koná, a o tom, čo si ľudia vo svojich predstavách o cirkvi predstavujú a čo od nej vyžadujú. Nakoniec sme poskytli definíciu pojmu cirkev. Teraz, keď je to definované, by ste mali presne rozumieť označeniu „cirkev“; mali by ste mať základné porozumenie o práci, ktorú by cirkev mala konať, o úlohe, ktorú cirkev zohráva pri pomoci ľuďom získať pravdu a dosiahnuť spásu, a o význame cirkvi pre každého, kto nasleduje Boha. Stručne sme tiež vykonali reprezentatívny rozbor a odhalenie toho, čo ľudia vo svojich predstavách považujú za hodnotu existencie cirkvi a za prácu, ktorú by cirkev mala konať. Je niečo, čo na tých porozumeniach a výkladoch, ktoré majú ľudia o cirkvách vo svojich predstavách, nedokážete prezrieť alebo pochopiť? Niektorí ľudia si myslia, že by sa cirkev mala zapájať do nejakej práce v spoločnosti alebo mať nejakú úlohu v spoločnosti, ako je napríklad presadzovanie spravodlivosti. Cirkev má v predstavách ľudí pozitívny obraz, tak prečo nemôže presadzovať spravodlivosť? Má presadzovanie

spravodlivosti niečo spoločné s prácou cirkvi alebo s Božími požiadavkami? (Nie.) Na čo sa vzťahuje toto „presadzovanie spravodlivosti“, o ktorom ľudia hovoria? (To, čo ľudia nazývajú presadzovaním spravodlivosti, nie je pravá spravodlivosť. Je to len ochrana záujmov tela a nie je to zosúladené s pravdou.) Má táto spravodlivosť niečo spoločné s pravdou? (Nie.) Toto je to, čo ľudstvo nazýva spravodlivosťou. Napríklad potlačenie niektorých zlých síl, náprava niektorých nespravodlivostí a prípadov, keď sa ľudom krivdí a sú ponižovaní, alebo udelenie zaslúženého trestu zlým ľudom a obnovenie a ochrana záujmov zraniteľných skupín a tak ďalej – to je to, čo ľudia nazývajú presadzovaním spravodlivosti. Aký je hlavný účel tohto presadzovania spravodlivosti? Má to niečo spoločné s tým, že sa ľudia usilujú o pravdu? Má to niečo spoločné s tým, že sú ľudia spasení? (Nie.) Je to len pojem, ktorý vzniká na základe morálnej spravodlivosti a etiky; s pravdou to nemá absolútne nič spoločné. Môžeme povedať, že to nedosahuje úroveň pravdy? (Áno.) Môžeme? (Nie, tieto dve veci spolu nesúvisia.) Správne, vôbec spolu nesúvisia; sú to dve odlišné veci. Aký druh spravodlivosti presadzuje ľudstvo? Je to ten druh, kde po tom, čo je obyčajný človek s o niečo nižším spoločenským postavením utláčaný alebo zbavený akýchkoľvek práv alebo záujmov zlými ľuďmi, sú zlí ľudia náležite potrestaní a obyčajný človek už viac netrpí zlým zaobchádzaním. Ide o obnovenie a zaručenie telesných záujmov ľudí, dosiahnutie relatívnej rovnosti medzi ľuďmi, odstránenie rozdielov medzi spoločenskými vrstvami a zabezpečenie toho, aby zlí ľudia neuspeli vo svojich zlých skutkoch a aby krivdy ukrivdených boli napravené. To ľudstvo nazýva presadzovaním spravodlivosti, a s pravdou to nemá absolútne nič spoločné. Ako ešte môžete hovoriť, že to nedosahuje úroveň pravdy? Súvisí to s pravdou? Nie, nesúvisí. Povedzte Mi, sú tí obyčajní a bežní ľudia, ktorí utrpeli krivdy, nevyhnutne dobrí ľudia? (Nie nevyhnutne.) Zabrániť im v tom, aby trpeli krivdami – je to spravodlivosť? Je to v súlade s pravdou? Môžu byť potom títo ľudia spasení? Sú to zjavne dve odlišné záležitosti – ako sa môžu spájať? Tu nejde o to, že by to dosahovalo úroveň pravdy; jednoducho to nie je to isté ako pravda. Ak máte vo vzťahu k tejto otázke nejaké spory, potom možno väčšina z vás nedokáže prezrieť záležitosť presadzovania spravodlivosti, stále ste k nej trochu pripútaní a myslíte si: „Ako to môže byť nesprávne? Ako to nemôže byť práca, ktorú by mala cirkev

konat?” V skutočnosti to nemá nič spoločné s prácou cirkvi. Sú aj ľudia, ktorí si myslia, že cirkev by mala byť miestom, kde sa trestá zlo a podporuje dobro, že by mala slúžiť tejto funkcii, trestať zlé skutky a zlé, temné sily a zároveň podporovať dobré a cnostné veci. Je to tak? Môže trestanie zla a podpora dobra dosiahnuť úroveň pravdy? Pokiaľ ide o to, čo je zlé a čo dobré, ľudia nedokážu tieto veci jasne rozlíšiť. Čo ľudia myslia pod trestaním zla a podporou dobra? Súvisí to s trestaním zla, odmeňovaním dobra a triedením všetkých podľa svojho druhu, o ktorom hovorí Boh? (Nie.) Nesúvisí. Aký je štandard ľudstva na definovanie zla a dobra? Čo je zlé a čo dobré podľa definície Číňanov? Aký je základ pre ich definíciu zla a dobra? Je to budhistická kultúra. Budhizmus hovorí o pojmoch ako pomáhať svetu a zachraňovať ľudí, zdržiavať sa zabíjania a tak ďalej – to sa považuje za dobré, zatiaľ čo jedenie kurčiat, rýb, hovädzieho alebo jahňacieho mäsa sa považuje za zlé a ľudia, ktorí to robia, by mali byť potrestaní. Nemalo by sa byť žiadne mäso a nemali by sa zabíjať žiadne živé tvory. Zabíjanie sa považuje za zlé a tí, ktorí zabíjajú, by sa mali spovedať a prosiť o odpustenie pred Budhom. Toto je budhistická definícia zla; je rovnaká ako zlo, o ktorom hovorí Boh? (Nie.) Sú to dve odlišné veci, takže táto definícia zla nemá absolútne nič spoločné s pravdou a určite nemôže dosiahnuť úroveň pravdy. Čo teda budhizmus myslí pod pojmom dobro? Je to ešte absurdnejšie, povrchnejšie a pokryteckejšie. Budhisti veria, že nezabíjanie žiadnych živých tvorov je dobré a oslobodzovanie zajatých zvierat je dobré. Bez ohľadu na to, koľko ľudí zlý človek zabil alebo koľko hriechov spáchal, ak odloží mäsiarsky nôž, môže sa okamžite stať Budhom – to sa považuje za dobré. Existuje aj príslovie: „Záchrana jedného života je lepšia ako postavenie sedemposchodovej pagody,“ čo znamená, že slepé zachraňovanie ľudí bezpodmienečne a bez princípov – dokonca aj zachraňovanie diablov, zlých ľudí, zločincov, chuligánov a kohokoľvek iného – sa považuje za dobré. Aký druh dobra je to? Takí ľudia sú hlupáci, bez akéhokoľvek rozlišovania, postoja alebo princípov. Zachraňovať kohokoľvek a odpúšťať komukoľvek – môže sa to považovať za dobré? Nie je to ani hodné toho slova; je to predstieranie satana a diablov. Nezabíjajú zvieratá, ale pohltili nespočetné duše. Toto je ich takzvané dobro, ktoré je v skutočnosti len predstieraním. Obstoí teda ľudská predstava, že by cirkev mala zohrávať úlohu trestania zla a podpory dobra? (Nie.) Bez ohľadu na

kultúrne pozadie akejkol'vek rasy alebo náboženstva, trestanie zla a podpora dobra nemá nič spoločné s prácou cirkvi ani s jej svedectvom. Nemyslite si, že preto, že sa tieto pojmy zdajú spravodlivé a chvályhodné, mali by súvisieť s prácou cirkvi alebo že toto je úloha, ktorú by cirkev mala zohrávať v spoločnosti. To je ľudská predstava a domnienka. Okrem „presadzovania spravodlivosti“ a „trestania zla a podpory dobra“, ďalšie dobré pojmy podľa ľudských predstáv, ako „boj za práva a záujmy ľudí“ a „zmierňovanie obáv a riešenie ťažkostí“, tiež nemajú žiadnu súvislosť s prácou cirkvi ani s jej svedectvom. Toto by ste všetci mali byť schopní pochopiť. O definícii cirkvi, práci, ktorú by cirkev mala konať, a hodnote a význame existencie cirkvi sa viac-menej jasne hovorilo v duchovnom spoločenstve.

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí

Vráťme sa k štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ Pozrime sa, či táto práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci konať, súvisí s každým detailom o cirkvách, o ktorom som práve hovoril v duchovnom spoločenstve. Prečo potrebujeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o týchto konkrétnych detailoch? Aký je vzťah medzi týmito detailmi a touto prácou, ktorú musia vodcovia a pracovníci konať? (Títo zlí ľudia a antikristi nie sú členmi cirkvi a treba ich odstrániť. Okrem toho, ich existencia prekáža a vyrušuje prácu, ktorú cirkvi konajú.) Takže tu je spojenie; toto duchovné spoločenstvo nie je zbytočné. Po pochopení každého detailu o označení alebo definícii cirkvi preskúmajme, ako by mali vodcovia a pracovníci zaobchádzať s členmi cirkvi, ako by mali zaobchádzať s rôznymi ľuďmi, ktorých treba z cirkvi vyčistiť alebo vypudiť, ako môžu túto prácu dobre konať a ako by si mali plniť svoju zodpovednosť a udržiavať prácu cirkvi. Po prvé, vodcovia a pracovníci musia pochopiť, aká je definícia cirkvi, prečo cirkev musí existovať a akú prácu by mala cirkev konať. Po pochopení týchto vecí by sa potom mali pozrieť na to, ktorí súčasní členovia cirkvi nezohrávajú pozitívnu úlohu, pokiaľ ide o hodnotu existencie cirkvi alebo prácu, ktorú cirkev koná, alebo ktorí môžu spôsobovať narušenia, vyrušenia a negatívne vplyvy na podstatnú prácu cirkvi, alebo dokonca vážne ovplyvniť povest' cirkvi a znevážiť Božie

meno. Jasne rozlíšiť a včas vyčistiť alebo vypudiť týchto ľudí – nie je to práca, ktorú by mali vodcovia a pracovníci konať? (Áno.) Čo teda zahŕňa dobré vykonávanie tejto práce? Aby sa vyčistili alebo vypudili všetky druhy zlých ľudí a očistila sa cirkev, aby sa prejavila hodnota existencie cirkvi a aby cirkev plnila úlohu, ktorú by mala, a zároveň aby práca cirkvi mohla hladko napredovať, musia vodcovia a pracovníci najprv rozlíšiť, presne ktorí ľudia v cirkvi sú zlí ľudia a antikristi. Toto sú informácie alebo skutočná situácia, ktoré musia vodcovia a pracovníci najprv pochopiť pri vykonávaní tejto práce. Prvá záležitosť, ktorej vodcovia a pracovníci v tejto práci čelia, je rozlišovanie rôznych druhov ľudí. Aký je účel rozlišovania rôznych druhov ľudí? Je ním zatriediť ich podľa svojho druhu a chrániť tých, ktorí sú skutočnými členmi cirkvi. Avšak len ochrana týchto ľudí neznamená, že sa práca načrtnutá v štrnástej zodpovednosti úspešne vykonáva. Čo je teda najdôležitejším aspektom úspešného vykonávania tejto práce? Je to vyčistenie alebo vypudenie všetkých druhov pochybovačov a zlých ľudí, ktorí nepatria do cirkvi. Bez ohľadu na to, či sú títo ľudia charakterizovaní ako zlí ľudia alebo antikristi, ak spĺňajú podmienky na vyčistenie alebo vypudenie, potom vzniká potreba tejto práce a je čas, aby si vodcovia a pracovníci splnili svoju zodpovednosť. Najprv si pohovorme v duchovnom spoločenstve o tom, ako rozlišovať rôzne druhy ľudí.

I. Na základe účelu viery v Boha

Ako by sme mali rozlišovať rôzne druhy ľudí? Prvé kritérium je rozlíšiť ich podľa ich účelu viery v Boha. Druhé je podľa ich ľudskej prirodzenosti. A tretie je podľa ich postoja k svojej povinnosti. Ak by sme mali použiť nejaké jednoduché, krátke nadpisy, boli by to: po prvé, ich účel viery v Boha; po druhé, ich ľudská prirodzenosť; a po tretie, ich postoj k svojej povinnosti. Teraz, keď máme tieto tri nadpisy, ako chápete každý z nich? O účele, pre ktorý ľudia veria v Boha, sme predtým veľa nehovorili. Viac sme hovorili o ľudskej prirodzenosti ľudí a ich postoji k povinnosti, takže s týmito vecami ste viac oboznámení. Účel, pre ktorý ľudia veria v Boha, vám v skutočnosti tiež nie je úplne neznámy, pretože vy sami ste začali veriť v Boha s nejakým účelom. Niektorí ľudia veria v Boha, pretože nechcú ísť do pekla, niektorí, pretože chcú ísť do neba, niektorí, pretože nechcú zomrieť, niektorí, aby sa

vyhli pohromám, niektorí len preto, že chcú byť dobrými ľuďmi, niektorí, pretože sa chcú vyhnúť zlému zaobchádzaniu, a tak ďalej. Táto téma by vám nemala byť neznáma; len detaily, o ktorých budem hovoriť, vám môžu byť trochu neznáme – môžete sa cítiť neisto, nevíete, čo o nich poviem alebo kde začnem. Tak si o tom stručne pohovorme. Povedzte Mi, aké typy úmyslov a účelov vo viere v Boha prechovávajú ľudia, ktorých by bolo treba vyčistiť alebo vypuďiť? (Tí, ktorí sa usilujú len o slávu a postavenie a chcú len moc a ktorí bezohľadne vyrušujú cirkev kvôli svojmu postaveniu.) Toto je jeden typ človeka. Sú aj ďalšie? (Pochybovači, ktorí sa usilujú len o požehnania a usilujú sa nasýtiť chlebom.) Pochybovači, to je ďalší typ. Sú ešte nejakí? Možno myslíte na prejavy niektorých ľudí, ale nedokážete jasne rozlíšiť, či títo ľudia len odhaľujú skazené povahy, alebo či sú to v skutočnosti ľudia s nečistými úmyslami vo viere v Boha, ktorých by bolo treba vyčistiť alebo vypuďiť. Neviete na to prísť a zdá sa vám to trochu nejasné, takže to nedokážete vyjadriť. Téma účelu, pre ktorý ľudia veria v Boha, je dosť široká. Každý má vo viere v Boha nejaké úmysly a účely. Avšak typy ľudí s nečistými úmyslami vo viere v Boha, o ktorých tu hovoríme, nespĺňajú podmienky pre Božiu spásu. Nemôžu dosiahnuť spásu a nemôžu dosiahnuť ani minimálny štandard toho, aby boli robotníkmi. Bez ohľadu na to, aký účel majú títo ľudia vo viere v Boha, v každom prípade, keď dostanú príležitosť, títo ľudia, ktorí prichádzajú veriť v Boha s nejakým účelom, sa pokúsia dosiahnuť svoje ciele, a ak nemajú príležitosť, budú páchať zlo a spôsobovať vyrušenia. To prinesie nepredstaviteľné následky pre prácu cirkvi alebo pre život-vstup Božieho vyvoleného ľudu a títo ľudia by mali byť tí, ktorých treba vyčistiť alebo vypuďiť. Nateraz odhliadneme od ľudskej prirodzenosti týchto ľudí alebo od toho, aké postoje prechovávajú k svojim povinnostiam, a hovoríme len z hľadiska účelu ich viery v Boha, ktorým absolútne nie je prijať pravdu a dosiahnuť spásu, a už vôbec nie podriaďiť sa Bohu a uctievať Ho. Preto ich viera v Boha prirodzene nebude mať za následok spásu. Namiesto toho, aby sme týmto ľuďom dovolili zostať v cirkvi a neustále vyrušovať Boží vyvolený ľud – skutočných bratov a sestry – je lepšie ich čo najskôr presne rozlíšiť a charakterizovať a potom ich pohotovo vyčistiť z cirkvi. Nemalo by sa s nimi zaobchádzať ako s členmi cirkvi alebo ako s bratmi a sestrami. Kto sú teda tieto typy ľudí? Práve ste hovorili všeobecne o

niektorých pojmov. Uvediem niekoľko konkrétnych príkladov a keď si ich vypočujete, pochopíte.

A. Uspokojiť túžbu byť funkcionárom

Najprv si pohovorme o prvom type človeka, ktorého treba z cirkvi vyčistiť alebo vypudiť. Niektorí ľudia sa v spoločnosti vždy chcú stať funkcionármi a priniesť slávu svojim predkom, ale ich kariérne cesty sú neúspešné. Ich túžba po funkcii však vôbec neklesá. Spoločenské postavenie ich rodiny nie je vysoké, takže majú zo života beznádejný pocit, svet vidia ako príliš nespravodlivý, keďže si nedokážu splniť ani túto malú túžbu. Cítia, že majú určité vedomosti a schopnosti, ale nikto ich neoceňuje. Nemôžu si nájsť podporovateľa a vyhliadka stať sa funkcionárom sa im zdá veľmi vzdialená. V tejto zúfalej situácii našli cirkev. Majú pocit, že ak by sa stali vodcom v cirkvi, bolo by to podobné ako byť funkcionárom a uspokoilo by to ich túžbu. Preto prichádzajú do Božieho domu s túžbou dokázať veľké veci. Myslia si, že ich zručnosti a schopnosti sú ako stvorené na využitie v Božom dome. Môže sa im naplniť nádej stať sa funkcionárom a váženou osobou, čím si splnia celoživotné pranie. Ich pohľad na vieru v Boha možno zhrnúť prísloviami ako „Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva“, „Pravé zlato sa nakoniec zaleskne“ a „Múdry vták si múdro vyberá svoje bidlo“ – na základe toho si zvolili cestu viery v Boha. Súdiac podľa podstaty takýchto ľudí je jasné, že neveria v existenciu pravdy vo svete a ešte menej v existenciu Spasiteľa. Stručne povedané, neverí v jediného pravého Boha a ešte menej v existenciu Stvoriteľa. Či už to, čo sa píše v Biblii, alebo to, čo sa káže v náboženskom svete – že Boh stvoril svet a ľudstvo, že Boh je zvrchovaný nad ľudstvom a vedie ho – všetky tieto výroky sú pre nich len historické záznamy. Nikto ich neskúma a nikto ich nemôže overiť. Ide len o legendy a príbehy, druh náboženskej kultúry. Také je jeho najzákladnejšie chápanie viery. S týmto chápaním prichádza veriť v Boha. Myslí si, že kráča správnou cestou, opúšťa temnotu a vstupuje do svetla. On je tým „múdrym vtákom“, ktorý si múdro vyberá svoje bidlo. Samozrejme, nevzdal sa rozhodnutia a túžby stať sa funkcionárom a váženou osobou. Verí, že nezapadá do tohto obrovského sveta s toľkými ľuďmi a len Boží dom mu môže priniesť nádej. Len žitie v cirkvi mu môže dať príležitosť uplatniť svoj talent a realizovať svoju túžbu stať sa váženou osobou. Podľa jeho pohľadu

na súčasnú situáciu sa vonkajší svet totiž stáva čoraz podlejším a temnejším – len cirkev je v tomto svete čistou zemou; cirkev je jediným miestom na svete, ktoré môže ľuďom poskytnúť duchovnú potravu, a len cirkev stále viac a viac prekvitá. S takými želaniami a cieľmi prichádza veriť v Boha. Po prijatí viery nerozumie ničomu o viere v Boha, o usilovaní sa o pravdu ani o záležitostiach týkajúcich sa pravdy, Božej povahy a Božieho diela. Neusiluje sa o tieto záležitosti ani im nevenuje pozornosť. Vo svojom srdci sa vôbec nevzdal túžby po postavení a kariére funkcionára; namiesto toho sa naďalej drží týchto predstáv a názorov, zatiaľ čo sa potuluje v cirkvi. Cirkev vníma ako spoločenskú organizáciu, náboženskú komunitu. Božie dielo a Božie slová vidí ako ilúzie vytvorené veriacimi z dôvodu poverčivosti. Preto vždy, keď ide o usilovanie sa o pravdu, keď ide o Božie slová a Božie dielo, cíti odpor a odoláva. Ak niekto povie, že niečo je Božie konanie, Božia zvrchovanosť či Božie ovládanie, cíti odpor. Avšak bez ohľadu na to, aký odpor cíti, a bez ohľadu na to, či uznáva alebo prijíma pravdu, jeho túžba získať v cirkvi postavenie a uspokojiť tak svoju túžbu po autorite, nikdy neklesla a nevzdal sa jej. Keďže má takúto ambíciu a túžbu, prirodzene odhaľuje rôzne prejavy. Napríklad podnecuje ľudí slovami ako: „Nezakladajte všetko na božích slovách, ani to všetko nespájajte s ním a jeho slovami. V skutočnosti je mnoho ľudských myšlienok a výrokov správnych; ľudia by mali mať svoje vlastné názory a postoje.“ Šíri tieto vyhlásenia, aby zavádzal ľudí. Zároveň energicky predvádza svoje schopnosti, dary a rôzne taktiky a triky, ktoré vie vo svete použiť, v snahe upútať ľudí a získať si ich pozornosť a vysokú mienku. Aký je účel jeho energického predvádzania? Chce, aby si ho ľudia vysoko vážili a vzhliadali k nemu; chce mať medzi ľuďmi postavenie a tým uspokojiť svoju túžbu po kariére funkcionára a sláve pre svojich predkov. Je spokojný, keď ho ľudia rešpektujú, chvália, nasledujú, podporujú, zbožňujú a obdivujú, a dokonca aj vtedy, keď mu pochlebujú. Navyše, o tieto veci sa neúnavne usiluje a užíva si ich. Hoci Boží dom neustále odhaľuje antikristov, zlých ľudí a rôzne skazené povahy ľudí, vo svojom srdci tým pohŕda a cíti voči tomu mimoriadny odpor. Tvrdošijne sa usiluje o postavenie, aby ho ostatní obdivovali a vzhliadali k nemu, aby si splnil priania, ktoré nemohol dosiahnuť vo svete a v spoločnosti. Aký je teda jeho účel viery v Boha? Nejde im o to, aby prijali stonásobok v tomto živote a večný život vo svete, ktorý

príde, a určite nemajú záujem prijať pravdu a byť spasení. Účelom ich viery v Boha nie je konať ako stvorená bytosť, ale byť funkcionárom a pánom, užívať si výhody postavenia. V cirkvi sa určite nájdú takíto ľudia; sú to zlosynovia, ktorí sa infiltrujú do cirkvi. Cirkev vôbec takýmto ľuďom nedovoľuje miešať sa medzi Boží vyvolený ľud, takže týchto ľudí treba vyčistiť. Je ľahké rozlíšiť účel ich viery v Boha? (Áno.) Vzhľadom na ich úmysly a ciele vo viere v Boha, v spojení s ich prejavmi v cirkvi, aký druh ľudí to je? (Pochybovači.) Áno, sú to pochybovači. Okrem toho, že sú pochybovačmi, chcú sa v Božom dome usilovať aj o postavenie a vyhliadky, aby uspokojili svoju túžbu po autorite. Účelom ich viery v Boha je stať sa funkcionárom. Prečo teda treba týchto ľudí odstrániť? Niektorí by mohli povedať: „Ak pochybovači pracujú v Božom dome a môžu trochu pomôcť ako priatelia cirkvi, nie je v poriadku nechať si ich?“ Platí toto tvrdenie? (Nie.) Prečo neplatí? (Kvôli svojej túžbe po funkcii určite budú robiť veci, ktoré vyrušujú ostatných, neprinesú žiadny úžitok práci Božieho domu a ovplyvnia úsilie bratov a sestier o pravdu.) Bez ohľadu na to, ako sa na to pozeráte, pochybovači odolávajú pravde a popierajú Boha, takže Boží dom si ich nemôže nechať. Nebudú hrať pozitívnu úlohu. Bez ohľadu na to, či sa usilujú stať sa funkcionármi, už len ich poznámky, prejavy a činy ako pochybovačov môžu spôsobiť vyrušenia a nebudú mať pozitívny účinok. Keď niektorí bratia a sestry zažívajú určité situácie, hovoria: „Toto je Božia zvrchovanosť a musíme sa podriaďovať.“ Môžu sa pochybovači podriaďovať? Dost dobré je už to, ak sa nepostavia, aby vyrušovali a odporovali. Vo svojich srdciach si dokonca hovoria: „Nehovorte, že všetko je božia zvrchovanosť. Ľudia by mali mať nejaké vlastné názory a určitú nezávislosť; nepripisujte všetko božej zvrchovanosti!“ Nielenže tým ostatných sťahujú nadol, ale hovoria nejednoznačné, zdanlivo pravdivé, no v skutočnosti mylné tvrdenia, aby zavádzali ľudí. Nie je to nehanebné? Možno medzi nevercami dokážu použiť šikovné manévry a triky, ale Boží dom nie je správne miesto na ich testovanie! Niektorí ľudia prevádzkujú kliniky, kam všetci radi chodia, pretože tam vraj injekcie nebolia. Prečo injekcie nebolia? Lebo hrot ihly je namočený v anestetiku, takže to určite nebolí. Je to šikovník trik? (Nie, je to zhubný trik.) Napriek tomu to považujú za šikovné a chvália sa tým. Myslia si, že to poukazuje na ich schopnosti a zručnosti, a hovoria: „Stále hovoríš o podriadení sa bohu, božom ovládaní a božej zvrchovanosti. Dokážeš však to, čo ja?“ Nie

je to nehanebné? (Áno.) Dokonca sa takýmito zhubnými trikmi chvália! Ľudí, ktorí sa infiltrujú do cirkvi s motívmi pochybovačov, treba z cirkvi vyčistiť. Prečo? Títo ľudia v srdci odolávajú pravde a majú k nej odpor. Bez ohľadu na účel ich viery v Boha, či už to dokážu otvorene priznať alebo nie, cirkev by ich mala na základe ich podstaty pochybovačov vyčistiť alebo vypudiť. Títo pochybovači sa infiltrujú do cirkvi s určitým cieľom, chcú v cirkvi predviesť svoje schopnosti, realizovať svoje ambície a uspokojiť svoje želania. Vzácné miesto, akým je cirkev, chcú použiť ako prostriedok na dosiahnutie svojho cieľa mať v rukách moc, predvádzať sa, zavádzať a ovládať ľudí. Vzhľadom na účel ich viery v Boha sú schopní vyrušovať a narušovať Boží vyvolený ľud a prácu cirkvi. Preto je nutné týchto ľudí z Božieho domu vyčistiť alebo vypudiť. Vodcovia a pracovníci musia prezrieť ich podstatu pochybovačov. Či už vychádzaš z ich prejavov alebo dôsledných vyhlásení o viere v Boha, keď si už situáciu pochopil a jasne rozlišuješ, že ide o pochybovačov, mal by si ich rozhodne a bez váhania odmietnuť. Bez ohľadu na to, akú metódu alebo múdrosť použiješ, nájdi akýkoľvek spôsob, ako ich odstrániť – to je práca, ktorú by mali vodcovia a pracovníci robiť; je to práca, ktorú by mali vziať na svoje plecia. Toto je jeden z typov človeka, aký treba vyčistiť alebo vypudiť.

B. Vyhľadávať opačné pohlavie

Aké sú teda prejavy druhého typu ľudí, ktorých treba vyčistiť alebo vypudiť? Niektorí ľudia sa nikdy nezapojili do viery v Boha; majú z nej len priaznivý dojem. Nezaujúma ich, o čo by sa mal človek usilovať alebo čo by mal získať vierou v Boha. Počuli, že ľudia, ktorí veria v Boha, sú celkom svedomití a prostoduchí, preto si chcú v cirkvi nájsť romantického partnera, potom uzavrieť manželstvo a žiť stabilný život. To je ich úmysel a cieľ, preto prichádzajú do cirkvi, aby si našli svojho ideálneho partnera. Títo pochybovači nemajú absolútne žiadny záujem o vieru v Boha; vôbec sa nestarajú o Stvoriteľa, pravdu, spásu, poznanie Boha, konanie povinnosti ani o žiadne takéto záležitosti. Aj keď po vypočutí Božích slov a kázni dokážu porozumieť, nechcú si to vziať k srdcu. Chcú si len nájsť ideálneho partnera a, samozrejme, dúfajú, že stretnú viac ľudí a rozšíria si sieť kontaktov. Prichádzajú veriť v Boha s cieľom nájsť si ideálneho partnera. Niektorí ľudia by mohli povedať: „Ako vieš, že majú tento cieľ? Nič nepovedali ani Ti to nespomenuli!“ Prejavujú

to svojím správaním. Pozrite sa, ako vždy vyhľadávajú opačné pohlavie, keď konajú svoje povinnosti alebo s niekým nadväzujú kontakt. Keď sa im niekto zapáči, neustále s tou osobou hovoria v duchovnom spoločenstve a približujú sa k nej, vždy sa pýtajú na informácie o nej a spoznávajú ju. Tieto nezvyčajné činy a prejavy by mali upútať dostatočnú pozornosť vodcov a pracovníkov, ktorí by mali pozorovať, aké sú ich úmysly a aký cieľ sa snažia dosiahnuť; mali by zistiť, kto im kázal evanjelium, prečo vyhľadávajú kontakt najmä s opačným pohlavím, prečo majú vždy čo povedať opačnému pohlaviu a prečo majú zvláštnu záľubu v opačnom pohlaví, najmä prejavujú zvláštnu zvedavosť a záujem o ľudí, ktorí sa im páčia. Takíto jedinci majú priaznivý dojem z tých, ktorí veria v Boha. Aj keď ich veľmi nezaujímajú zhromaždenia, počúvanie kázni, duchovné spoločenstvo o Božích slovách, spievanie chválospevov, duchovné spoločenstvo o osobných skúsenostiach a iné podobné záležitosti, vo všeobecnosti nehovoria nič, čo by spôsobovalo vyrušenia a narušenia. Sústredujú sa výlučne na nájdenie romantického partnera, s ktorým by mohli žiť dobrý život. Ak si nájdú partnera, môžu ho nasledovať vo viere v Boha; aj keď sa sami neusilujú, môžu svojho partnera podporovať vo viere v Boha. Niektorí ľudia majú relatívne priateľnú ľudskú prirodzenosť, sú nápomocní a robia, čo môžu, aby boli priateľskí a láskaví. Napríklad dokážu tolerovať ostatných, vymyslia všetko, čo môžu, aby pomohli tým, ktorí majú ťažkosti, vyriešiť ich, alebo poskytnú nejakú radu a podobne. Sú relatívne láskaví k ostatným a neprechovávali žiadnu zlomyseľnosť, ale ich cieľ a zámer vo viere v Boha nie sú veľmi čestné. Neusilujú sa o pravdu a neprijímajú ju bez ohľadu na to, kto s nimi o nej hovorí v duchovnom spoločenstve. Po pol roku alebo jednom či dvoch rokoch nasledovania sa v nich nič nezmení. Hoci nehovoria nič o tom, že by neverili, a nespôsobujú žiadne vyrušenia ani narušenia, nevznikne v nich žiadny záujem o záležitosti viery v Boha. Je vhodné, aby takíto ľudia zostali v cirkvi? (Nie.) Mali by byť takíto ľudia odstránení? (Mali by byť tiež odstránení.) Aký je dôvod? (Pretože sa nezaujímajú o pravdu a nie sú cieľmi spásy. Ak zostanú v cirkvi a budú si stále hľadať partnera, bude to vyrušovať ostatných a privádzať ich do pokušenia; nebudú hrať pozitívnu úlohu.) Presne tak to je. Napríklad niektorí ľudia obzvlášť radi jedia mäso. Keď jedia mäso, zabúdajú na svoju prácu. Ak mäso nie je, stále sa dokážu venovať nejakým riadnym úlohám, ale keď je

mäso k dispozícii, ich práca sa zdrží. Čím je pre nich mäso? (Pokušením.) Presne tak, je to pokušenie. Takže, dajú sa tí, ktorí si stále hľadajú partnera, nazvať zdrojom pokušenia? (Áno.) Sú skutočne zdrojom pokušenia. Takýmto ľuďom treba jasne povedať: „Nemáš úprimnosť vo viere v Boha ani v konaní svojej povinnosti. Nikdy si sa nedokázal začleniť do cirkvi a nikdy si nebol považovaný za pravého veriaceho. Počas týchto dvoch rokov kontaktu sme videli tvoj cieľ: Chceš si v cirkvi len nájsť partnera. Neškodí to dobrým ľuďom? Ľudia v cirkvi nie sú pre teba vhodní. Medzi nevercami je pre teba veľa vhodných. Choď a nájdi si niekoho medzi nevercami.“ Pointou je povedať im: „Prekukli sme ťa. Nie si z Božieho vyvoleného ľudu. Nie si človek z Božieho domu. Nemôžeš byť považovaný za nášho brata alebo sestru.“ Takíto ľudia by mali byť z cirkvi vyčistení podľa princípov Božieho domu. Týmto spôsobom budú títo ľudia, ktorí si bezohľadne hľadajú partnera a zvädzajú ostatných, odstránení. Nie je ľahké takýchto ľudí rozlíšiť? (Áno.) Títo ľudia sú tiež pochybovači. Majú slabú náklonnosť k cirkvi, k náboženskej viere a k tým, ktorí veria v Boha. Chcú len využiť príležitosť viery v Boha, aby si medzi veriacimi našli partnera, s ktorým by žili a ktorý by im oddane slúžil. Povedzte Mi, je niečo také možné? Mali by sme ich uspokojiť? Mala by cirkev zariadovať takéto záležitosti? (Nie.) Cirkev nemá žiadnu povinnosť uspokojovať ich osobné preferencie. Bez ohľadu na to, ako veľmi si myslia, že veriaci sú dobrí ľudia, že by s týmito veriacimi mohli žiť svoj život správnym spôsobom alebo že veriaci môžu kráčať správnou cestou, je to zbytočné – na ich názore nezáleží. Takíto pochybovači sa nachádzajú aj vo väčšine cirkví. Spôsob, ako s týmito ľuďmi zaobchádzať, je použiť metódu, o ktorej sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve, alebo môžete použiť lepšie metódy, ak nejaké máte, pokiaľ sa s týmito ľuďmi zaobchádza podľa princípov. Títo pochybovači sú zaradení medzi rôzne typy zlých ľudí – je to prehnané? (Nie.) Presne takto zaobchádzame s pochybovačmi.

C. Vyhnúť sa pohromám

Aké ďalšie typy ľudí by mali byť z cirkvi vyčistené alebo vypudené? (Ďalším typom sú tí, ktorí veria v Boha len preto, aby sa vyhli pohromám.) Viera v Boha len preto, aby sa človek vyhol pohromám, je tiež jedným z cieľov, ktoré ľudia majú pre svoju vieru. Nemá väčšina ľudí, ktorí veria v Boha, aj

tento druh nečistoty? (Áno.) Ako teda rozlíšiť, ktorí ľudia by mali byť kvôli tomu vyčistení alebo vypudení a ktorí len prejavujú normálne odhalenie skazenosti a nemali by byť vyčistení alebo vypudení? Pre väčšinu ľudí je ich viera zmiešaná s motívom viery v Boha, aby sa vyhli pohromám – to je fakt. Medzi tými, ktorí veria v Boha, aby sa vyhli pohromám, musíte rozlíšiť pochybovačov, ktorí spĺňajú kritériá na vyčistenie alebo vypudenie. Keď napríklad takíto ľudia vidia, že pohromy sa začínajú zhoršovať, začnú častejšie navštevovať zhromaždenia a rýchlo si vezmú späť knihy Božích slov, ktoré predtým vrátili cirkvi, so slovami, že teraz chcú veriť v Boha vážne. Keď sa však pohromy pominú alebo ustúpia, vrátia sa k podnikaniu a zarábaniu peňazí, zablokujú všetky spôsoby kontaktu, takže ich bratia a sestry nemôžu nájsť ani zastihnúť kvôli zhromaždeniam. Keď udrú pohromy, aktívne vyhľadávajú bratov a sestry, ale keď pohromy skončia, je pre bratov a sestry veľmi ťažké ich nájsť a len veľmi zriedka sa s nimi niekto dokáže spojiť. Nie sú tieto prejavy celkom zrejmé? (Áno.) Keď niet pohromy, hovoria: „Ľudia potrebujú mať normálny život. Musíme žiť svoje dni. Musím každý deň doma variť a musím brať deti do školy a zo školy, takže niekedy sa na zhromaždenia nedostanem. Okrem toho, život si vyžaduje peniaze; všetky životné náklady treba zaplatiť. Bez zarábania peňazí neprežijeme. V tomto svete sa nikto nezaobíde bez peňazí. Viera v boha musí byť praktická!“ Hovoria vierohodne a poskytujú dostatočné dôvody, sú úplne sústredení na zarábanie peňazí a žitie svojich dní, len občas sa zúčastnia zhromaždenia a zriedka čítajú Božie slová. Ich postoj k viere v Boha je vlažný, ani studený, ani horúci. Keď udrie pohroma, hovoria: „Och, nemôžem byť bez boha; potrebujem boha! Musím sa každý deň modliť k bohu a vzývať ho! Nesnažím sa vyhnúť pohromám; hlavné je, že nemôžem byť bez boha vo svojom srdci. Žiť dobrý život bez boha v srdci je stále prázdne!“ Nedokážu povedať jediné slovo, ktoré by preukazovalo akékoľvek poznanie Boha; všetko, čo hovoria, sú slová na ospravedlnenie svojich činov a správania. Nevedia, koľko kníh Boží dom každému rozdáva; nevedia, k akej téme sa dostali kázne; nevedia, o ktorých pravdách sa v súčasnosti hovorí v duchovnom spoločenstve v cirkevnom živote. Zúčastňujú sa zhromaždenia raz za šesť mesiacov alebo raz za rok. Keď sa zúčastnia, hovoria: „Neverci sú jednoducho hrozní. Spoločnosť je nespravodlivá. Tento svet je zlý. Snažiť sa zarobiť peniaze je také ťažké! Božie bremeno na ľuďoch je ľahké...“ Stále

hovorí o týchto zbytočných veciach, ktoré nemajú nič spoločné s témami a obsahom duchovného spoločenstva na zhromaždení. Povedia pár prázdnych slov vo svojej modlitbe a pár povrchných slov o viere v Boha a potom sa považujú za veriacich, cítia sa v srdci pokojní a v mieri. Je toto viera v Boha? Akí úbožiaci sú takíto ľudia? Ak sa ich spýtate: „Prečo sa pravidelne nezúčastňuješ zhromaždení?“, povedia: „Moje podmienky mi to nedovoľujú. Toto je prostredie, ktoré mi boh pripravil, a musím sa podriaďovať.“ Ako pekne tieto slová znejú! Hovorí tiež: „Pozrite, boh mi pripravil toto prostredie. Celá moja rodina závisí odo mňa, pokiaľ ide o jedlo, takže musím zarábať peniaze, aby sme sa užívali! V súčasnosti je zarábanie peňazí úloha, ktorú mi dal boh.“ Vôbec nespomínajú konanie svojej povinnosti, ako aj svoje zodpovednosti a záväzky ako stvorenej bytosti, nehovoriac o tom, aby spomínali, ako praktizovať Božie slová; len občas sa zúčastnia zhromaždenia a prinesú obeť niekoľkých jüanov, myslí si, že prispeli do Božieho domu. Sú aj iní, ktorí sa modlia k Bohu, keď ich deti ochorejú, a o pár dní neskôr, keď sa ich deťom polepší, rýchlo do cirkvi prinesú obeť nejakých peňazí a potom znova zmiznú. Keď sa stretnú s bratmi a sestrami, nikdy nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, ani nečítajú Božie slová. Keď niet pohrôm ani nešťastí, nikdy sa nemodlia k Bohu. Ich každodenné rozhovory sú vždy o triviálnych domácich záležitostiach, sporoch o správne a nesprávne, telesnom živote, rôznych spoločenských javoch a rôznych veciach, ktoré vidia a počujú; zriedka hovoria v duchovnom spoločenstve o Božích slovách a nikdy nevyslovia úprimné slovo súvisiace s vierou v Boha. Len si držia svoje miesto v cirkvi, aby hľadali Božiu starostlivosť a ochranu. Toto je jednoducho ich spôsob viery v Boha; hľadajú len pokoj a požehnania bez toho, aby sa vôbec usilovali o pravdu. O pravdu nemajú absolútne žiadny záujem. Z viery v Boha chcú len získať výhody, milosť a požehnania. Nezaujíma ich budúci život, pretože ho nevidia a vôbec v neho neveria. Chcú si len užívať Božiu milosť v tomto živote a vyhnúť sa všetkým pohrómam. Keďže Boh a cirkev sú ich útočiskom, zhromaždenia sa zúčastnia vždy len vtedy, keď sa stretli s ťažkosťami alebo pohrómami. Sú takíto ľudia úprimnými veriacimi v Boha? (Nie.) Akí ľudia to sú? (Oportunisti a pochybovači.) Sú to pochybovači, ktorí chcú využiť cirkev na to, aby sa vyhnuli pohrómam. Malo by sa takýmto ľudom povoliť zostať v cirkvi? (Nie.) Keď prídu na zhromaždenia, vyrušujú ostatných a

vnútorne ich znepokojujú. Väčšina ľudí je príliš slušná a hanbila by sa ich obmedziť, takže ich nechajú tátať a vyrušovať všetkých pri jedení a pití Božích slov. Čo by mali v tejto chvíli robiť vodcovia a pracovníci? Nemali by prevziať zodpovednosť za obmedzenie takýchto ľudí, ochranu záujmov väčšiny a udržiavanie normálneho cirkevného života? (Áno.) Môžeš si vziať späť ich knihy Božích slov a poradiť im, aby opustili cirkev. Existujú rôzne spôsoby, ako niekoho presvedčiť, aby opustil cirkev – môžete si vymyslieť vlastné. Len sa postarajte o to, aby sa už nemohol spojiť s bratmi a sestrami. Predpokladajme, že niekto povie: „Tento človek je dobrý. V cirkvi len hovorí o nejakých triviálnych domácich záležitostiach, ale nevyrušuje prácu cirkvi ani neovplyvňuje naše vykonávanie povinnosti, takže by sme mali byť tolerantní! Nemali by sme vo viere v Boha tolerovať a znášať všetky druhy ľudí? Boh chce, aby bol každý človek spasený, a nechce, aby sa niekto dostal do záhuby!“ Potom musíš zvážiť, či je cieľom spásy. Ak nie je, nemali by sme ho rozlíšiť a vyčistiť? (Áno.) Niektorí ľudia hovoria: „Som príliš slušný; hanbil by som sa ich presvedčať, aby opustili cirkev.“ Tento problém sa dá ľahko vyriešiť. Ak sa s nimi jednoducho neskontaktuješ, nebudú ťa vyrušovať ani obmedzovať. Aj keď ich stretneš, nemusíš sa s nimi baviť. Nie je potrebné s nimi hovoriť o záležitostiach viery v Boha; jednoducho ich považuj za nevercov. Niektorí ľudia hovoria: „Nemôžeme im pomôcť s láskou a hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve o pravde, ktorej rozumieme?“ Ak máš naozaj lásku, môžeš to pri takýchto pochybovačoch skúsiť. Ak ich dokážeš skutočne zmeniť, potom ich netreba vyčistiť z cirkvi ani vypudiť. Niektorí ľudia hovoria: „Nebudem márneť svoje úsilie. Pomáhať im je zbytočné, ako kúpať prasa; bez ohľadu na to, ako čisto ho umyješ, stále sa pôjde váľať v blate. Presne taká je to bytosť; nezmení sa!“ Ak to dokážeš pochopiť, potom máš pravdu. Budeš s takýmito pochybovačmi ešte hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si im pomohol? Budete ešte robiť túto zbytočnú prácu? (Nie.) V tomto bode si uvedomíte, že ste boli hlúpi a neprekukli ste ľudí. Pochybovači sa nemôžu zmeniť. Títo ľudia tiež vedia, že tí, ktorí veria v Boha, konajú dobré veci a vyhýbajú sa zlým veciam, že nešíkajú ostatných ani ich nepodvádzajú. Majú dobrý dojem z tých, ktorí veria v Boha, preto sa ukrývajú pod zástavou „veriť, že existuje Boh“ a „veriť v Boha je dobré“ a votrú sa do cirkvi, aby si ľudia o nich mysleli, že sú bratia alebo sestry.

Niektorí ľudia sa tým naozaj nechajú oklamať, skutočne ich považujú za bratov alebo sestry, často ich navštevujú a pomáhajú im. Až po dlhom čase si uvedomia: „Tento človek prichádza do cirkvi len vtedy, keď čelí pohromám alebo ťažkostiam, a hovorí zbytočné, nezmyselné veci. Keď sa mu darí a všetko je v poriadku, keď je jeho život dobrý, všetkých ignoruje. Keby sme vedeli skôr, že je taký darebák, nepomohli by sme mu ani by sme nevynaložili toľko úsilia!“ Má teraz nejaký zmysel to ľutovať? Na ľútosť je už neskoro – už si toľko hovoril nadarmo! Stručne povedané, takýchto pochybovačov treba čo najskôr rozlíšiť, porátať sa s nimi a vyčistiť ich z cirkvi. Nepovažujte ich za bratov a sestry; nie sú to bratia a sestry. Len ľudia, ktorých si Boh vyvolil, sú bratia a sestry; len tí, ktorí môžu byť spasení a ktorí sa usilujú uctievať Boha, sú bratia a sestry. Tí, ktorí sa zdržiavajú v Božom dome, aby sa vyhli pohromám a chamtivo si užívali Božiu milosť bez toho, aby prijali pravdu, sú pochybovači. Nie sú to bratia a sestry a určite nie sú Boží vyvolení ľud. Rozumiete? S takýmito pochybovačmi sa musí zaobchádzať podľa princípov; mali by byť odstránení tak, ako sa patrí. Toto je zodpovednosť vodcov a pracovníkov a je to tiež princíp, ktorý by mal byť jasný každému z Božieho vyvoleného ľudu.

23. októbra 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (23)

Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (druhá časť)

Na poslednom zhromaždení sme hovorili v duchovnom spoločenstve o štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ Duchovné spoločenstvo sa zaoberalo jedným jej aspektom: čo je cirkev. Je vám po duchovnom spoločenstve o definícii cirkvi jasný vzťah medzi týmto a štrnástou zodpovednosťou vodcov a pracovníkov? (Keď Boh hovoril v duchovnom spoločenstve o definícii cirkvi, pochopili sme, prečo cirkvi existujú, akú úlohu cirkev zohráva a akú prácu koná. Na základe toho dokážeme rozlíšiť, ktorí ľudia v cirkvi spôsobujú narušenia a vyrušenia a nezohrávajú pozitívnu úlohu, a potom týchto ľudí vyčistiť alebo vypudiť.) Po pochopení toho, čo je cirkev, by vodcovia a pracovníci mali vedieť, prečo Boh zakladá cirkvi, aký účinok má formovanie cirkví na ľudí, akú prácu by mali konať, aké typy ľudí tvoria cirkev a ktorí ľudia sú praví bratia a sestry. Po pochopení a spoznaní týchto vecí máte základný pojem a definíciu, ako aj základ princípov práce načrtnutej v štrnástej zodpovednosti: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ V tomto by ste mali mať jasno a mali by ste tomu z hľadiska teórie a vízie rozumieť. Keď to vodcovia a pracovníci pochopia, prvá práca, ktorú by mali vykonať, je rozlíšiť všetky druhy zlých ľudí. Aké sú na to štandardy a princípy? Rozlišovanie všetkých druhov zlých ľudí by sa malo zakladať na definícii cirkvi, význame a hodnote jej existencie a na práci, na ktorú Boh zakladá cirkvi. Minule boli štandardy a základy rozlišovania rôznych druhov zlých ľudí rozdelené do troch hlavných kategórií. Aké sú to tri kategórie? (Účel viery človeka v Boha, jeho ľudská prirodzenosť a jeho postoj k povinnosti.) Sú tieto tri hlavné kategórie dostatočne konkrétne a komplexné? Niektorí ľudia hovoria: „Prečo sa rozlišovanie všetkých druhov ľudí nezakladá na miere, do akej milujú pravdu a do akej sa podriaďujú Bohu a boja sa Ho, ale na účele ich viery v Boha, na ich ľudskej prirodzenosti a na ich postoji k povinnosti? Nie sú tieto štandardy príliš nízke? Inými

slovami, súdiac podľa konkrétneho obsahu týchto troch kategórií, prečo sa hlbšie nehovorí o postoji ľudí k Bohu a k pravde? Prečo sa nespomína, či sú ľudia ochotní prijať orezávanie, súd a napomínanie, či majú srdce, ktoré sa podriaďuje Bohu a bojí sa Ho, a ďalší hlbší obsah súvisiaci s pravdou?“ Zamysleli ste sa niekedy nad touto otázkou? Zatiaľ sa touto otázkou nezaoberať. Pozrime sa najprv na tieto tri kritériá: účel viery ľudí v Boha, ich ľudská prirodzenosť a ich postoj k povinnosti. Súdiac podľa ich názvov, sú tieto tri kritériá povrchné alebo nie? Ak človek nie je na požadovanej úrovni v zmysle týchto troch najzákladnejších kritérií, možno ho nazvať bratom alebo sestrou? (Nie.) Možno ho považovať za člena cirkvi? Môže ho Boh uznať za súčasť cirkvi? (Nie.) Nič z toho nie je preňho možné. Takže ak človek nie je adekvátny alebo nie je na požadovanej úrovni v žiadnom z týchto troch kritérií, potom by takíto jednotlivci mali byť rozlíšení; patria medzi rôzne druhy zlých ľudí a mali by byť vyčistení alebo vypudení. To, či je človek bratom alebo sestrou, či ho Boh uznáva alebo či je členom, ktorého by cirkev mala prijať, závisí prinajmenšom od toho, či je na požadovanej úrovni a obstál v týchto troch kritériách. Ak nespĺňa ani tieto tri kritériá, potom určite nie je bratom ani sestrou. Prirodzene, Boh ho neuznáva a ani cirkev by ho nemala prijať. Ako by sa teda k nemu mala cirkev správať a ako by s ním mala zaobchádzať? (Mal by byť vyčistený alebo vypudený.) Len čo je rozlíšený, mal by byť vyčistený alebo vypudený. Presne tak to je.

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí

I. Na základe účelu viery v Boha

D. Zapájať sa do oportunizmu

Na poslednom zhromaždení sme hovorili v duchovnom spoločenstve a vymenovali sme tri účely viery v Boha. Ak ich uvádzame ako nadpisy, prvým je uspokojiť túžbu byť funkcionárom, druhým je vyhľadávať opačné pohlavie a tretím je vyhnúť sa pohromám. O týchto troch účeloch sme už v duchovnom spoločenstve hovorili. Ďalej budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o štvrtom účele: niektorí ľudia veria v Boha čisto z oportunistických dôvodov, takže nadpisom tohto účelu je „zapájať sa do oportunizmu“. Niektorí ľudia vidia, že všetky náboženstvá a denominácie v náboženskom svete

sú pusté a nemajú dielo Ducha Svätého – že viera a láska ľudí ochladli, že ľudia samotní sa stali čoraz viac skazenými a nevidia nádej na spásu, a že po mnohých rokoch viery v Pána nič nezískali. Keď vidia, že náboženský svet sa úplne zmenil na pustatinu, hľadajú si cestu vpred. Uvažujú: „Ktorá cirkev má teraz viac ľudí, prosperuje a má vyhliadky na rozvoj?“ Zistia, že Cirkev Všemohúceho Boha, ktorej náboženský svet odporuje a odsudzuje ju, prosperuje, má dielo Ducha Svätého a dobre sa rozvíja doma aj v zahraničí. Myslia si: „Počul som, že tejto cirkvi rastie počet členov, dobre sa rozvíja, má hojné ľudské, materiálne a finančné zdroje a má vyhliadky na rozvoj. Ak túto dobrú príležitosť využijem a pripojím sa k ich cirkvi, nezískam nejaké výhody? Nezabezpečím si dobré vyhliadky?“ S takýmto úmyslom a cieľom a s trochou zvedavosti sa infiltrujú do cirkvi. Keď sa títo ľudia infiltrujú do cirkvi, nezaujíma ich pravda, viera v Boha ani premena ich života-povahy. Ich cieľom pri vstupe do cirkvi je len nájsť si podporovateľa alebo miesto na pobyt a získať vyhliadky, po ktorých túžia. V skutočnosti ich v srdci nezaujíma viera v Boha, pravdy, ktoré Boh vyjadruje, ani dielo spásy, ktoré Boh koná, a nechcú o týchto veciach počuť ani ich hľadať. Najmä ich vôbec nezaujíma Božie dielo a dielo Ducha Svätého. Títo ľudia sú ako oportunisti v spoločnosti, ktorí do každého odvetvia, do ktorého vstúpia, vstupujú len preto, aby našli príležitosti na získanie slávy, zisku a postavenia, a len investujú a platia cenu za svoje vlastné vyhliadky a osud. Len čo zistia, že v oblasti alebo odvetví, na ktoré sa vrhli, momentálne nie sú žiadne zjavné vyhliadky alebo že im toto odvetvie neumožňuje prejaviť svoje silné stránky a presadiť sa vo svete, často v mysli kalkulujú, či zmeniť prácu alebo odvetvie. Nech robia čokoľvek, takíto ľudia vždy čakajú na príležitosť konať; majú úmysel a cieľ, prečo vstupujú do cirkvi. Keď cirkev prosperuje, dokáže pevne stáť a má vyhliadky na rozvoj v spoločnosti alebo v akejkoľvek krajine, aktívne a nadšene sa vrhajú do jej práce. Ale len čo je cirkev utláčaná a obmedzovaná alebo nedokáže uspokojiť ich osobné túžby a požiadavky, uvažujú, či ju opustiť a nájsť si inú cestu vpred. Je zrejmé, že skutočným účelom vstupu týchto ľudí do cirkvi nie je záujem o pravdu; nevstúpili do cirkvi na základe uznania existencie Boha a Jeho nového diela spásy ľudí. Dokonca aj keď si vyberajú cirkev, volia si známu, rozsiahlu cirkev s mnohými členmi, najmä ktorá má určitú povest' doma aj v zahraničí. Pre nich len takáto cirkev spĺňa

ich štandardy a úplne sa zhoduje s cieľmi, na ktoré ašpirujú alebo o ktoré sa usilujú. Ale bez ohľadu na to nikdy skutočne neverili v pravdu ani skutočne neuznali existenciu Boha či Božie dielo. Aj keď sa zdá, že niekedy niečo pre cirkev urobia alebo sa zapoja do nejakej časti cirkevnej práce, v hĺbke ich srdiec zostáva ich postoj k pravde a k Bohu nezmenený. Aký je ich postoj? Ich stálym postojom je zatiaľ len tak nasledovať, aby videli, čo presne môžu z tejto cirkvi získať, koľko z Božích vyslovených slov sa môže naplniť a do akej miery, kedy možno získať požehnania, ktoré Boh sľúbil človeku, a či človek môže byť svedkom ich naplnenia v krátkom čase. Ich postoj je vždy takýto. Prichádzajú do Božieho domu so zvedavosťou a túžbou vyskúšať si to a s postojom, že ak sa Božie slová naplnia a uskutočnia, dostanú požehnania a neprerobia. Takíto ľudia prichádzajú do Božieho domu, a aj keď sa zdajú priateľskí k ostatným, zdanlivo dodržiavajú pravidlá, nespôsobujú narušenia ani vyrušenia a nerobia žiadne zlomyseľnosti, na základe ich postoja k Bohu a k pravde ich možno identifikovať ako zjavných pochybovačov.

Ako teda môžeme rozlíšiť taký typ pochybovačov, ktorí veria v Boha len preto, aby oportunisticky získali požehnania, a netúžia získať pravdu? Bez ohľadu na to, koľko kázni počujú, bez ohľadu na to, ako sa s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, ich myšlienky a názory na ľudí a veci, ich pohľad na život a hodnoty sa nikdy nemenia. Prečo je to tak? Pretože nikdy vážne nepremýšľajú o Božích slovách a vôbec neprijímajú pravdy vyjadrené Bohom ani to, čo Boh hovorí o rôznych otázkach. Len sa držia svojich vlastných názorov a satanových filozofií. Vo svojich srdciach stále veria, že satanove filozofie a logika sú správne a pravdivé. Napríklad: „Každý sám za seba a ostatných nech vezme čert“, „Úradníci nesťažujú veci tým, ktorí im nosia dary“ alebo „Dobrý človek má pokojný život“. Sú dokonca aj takí, ktorí hovoria: „Keď ľudia veria v boha, musia byť dobrí, a to znamená nikdy nevziať život; vziať život je hriech a boh to neodpúšťa!“ Aký je to názor? Je to budhistický názor. Hoci budhistický názor môže zodpovedať predstavám a domnienkam ľudí, je bez akejkolvek pravdy. Viera v Boha sa musí zakladať na Božích slovách; len slová Boha sú pravdou. Niektorí ľudia vo svojej viere v Boha dokonca prijímajú absurdné názory nevercov a mylné teórie náboženského sveta ako pravdu, vážia si ich a držia sa ich. Sú to ľudia, ktorí prijímajú pravdu? Nedokážu rozlíšiť medzi slovami človeka

a slovami Boha, ani medzi diablami a satanom a jediným pravým Bohom, Stvoriteľom. Nemodlia sa k Bohu, nehľadajú pravdu, ani neprijímajú žiadne z právd vyjadrených Bohom. Ich myšlienky a názory na ľudí, vonkajší svet a všetky ostatné záležitosti sa nikdy nemenia. Držia sa len názorov, ktoré vždy mali a ktoré pochádzajú z tradičnej kultúry. Je jedno, aké sú tieto názory smiešne, nedokážu si to uvedomiť a stále sa týchto mylných názorov držia a nevzdávajú sa ich. Toto je jeden prejav pochybovača. Aký je ďalší? Je to to, že ich horlivosť, nálady a viera sa menia s rastom cirkvi a s neustálym rastom jej postavenia v spoločnosti. Napríklad, keď sa práca cirkvi rozšírila do zahraničia a zväčšila svoj rozsah, keď sa práca na evanjeliu plne rozšírila, videli to a okamžite sa cítili povzbudení. Cítili, že cirkev sa stáva čoraz vplyvnejšou a už nebude trpieť útlakom a prenasledovaním zo strany vlády, verili, že pre ich vieru v Boha existuje nádej, že môžu mať vztýčenú hlavu; a tak cítili, že vierou v Boha stavili na správnu kartu, že ich hazard sa konečne vyplatí. Cítili, že ich nádeje na získanie požehnaní sú čoraz väčšie a konečne sa začali tešiť. V predchádzajúcich rokoch sa cítili utlácaní, zarmútení a úzkostliví, pretože často videli, ako veľký červený drak zatýka a potláča kresťanov. Prečo cítili úzkosť? Pretože cirkev bola vo veľmi ťažkých podmienkach a oni sa obávali, či urobili správnu voľbu, keď uverili v Boha, a navyše ich trápilo a znepokojovalo, či majú zostať alebo z cirkvi odísť. V tých rokoch, bez ohľadu na to, akým nepriaznivým okolnostiam cirkev čelila, malo to vplyv na ich emócie; akúkoľvek prácu cirkev konala a akokoľvek kolísala jej povest' a postavenie v spoločnosti, ovplyvňovalo to ich emócie a náladu. V mysli im neustále vírila otázka, či zostať alebo odísť. Takíto ľudia sú pochybovači, však? Keď je cirkev odsudzovaná a potláčaná vládou štátu alebo keď sú veriaci zatýkaní alebo súdení, odsudzovaní, ohováraní a odmietaní náboženským svetom, cítia sa hlboko zahanbení a dokonca pociťujú veľké zahanbenie a poníženie za to, že vstúpili do cirkvi; ich srdcia váhajú a ľutujú, že uverili v Boha a vstúpili do cirkvi. Nikdy nemajú v úmysle zdieľať s cirkvou radosti aj útrapy alebo trpieť spolu s Kristom. Namiesto toho, keď cirkev prekvitá, zdajú sa byť plní viery, ale keď je cirkev prenasledovaná, odmietaná, potláčaná a odsudzovaná, chcú utiecť, odísť. Keď nevidia žiadnu nádej na prijatie požehnaní ani žiadnu nádej na šírenie evanjelia o kráľovstve, chcú odísť ešte viac. Keď nevidia naplnenie Božích slov a nevidia, kedy zostúpia veľké kataklizmy a kedy sa skončia,

alebo kedy sa uskutoční kráľovstvo Krista, neisto váhajú a nedokážu konať svoju povinnosť s pokojom v duši. Vždy, keď sa to stane, chcú opustiť Boha, opustiť cirkev a nájsť si cestu von. Takíto ľudia sú pochybovači, však? Každý ich krok je pre ich vlastné telesné záujmy. Ich myšlienky a názory sa nikdy postupne nezmenia prostredníctvom zažívania Božieho diela alebo čítania Jeho slov, duchovným spoločenstvom o pravde a tým, že žijú cirkevným životom. Keď sa im niečo stane, nikdy nehľadajú pravdu ani neskúmajú, čo o tom hovoria Božie slová, aké sú Božie úmysly, ako Boh vedie ľudí alebo čo od nich žiada. Ich jediným cieľom pri vstupe do cirkvi je čakať na deň, keď cirkev bude môcť „mať vztýčenú hlavu“, aby si mohli uchmatnúť výhody, po ktorých vždy túžili. Samozrejme, do cirkvi vstúpili aj preto, lebo videli, že Božie slová sú pravdou – pravdu však vôbec neprijímajú a neveria, že všetky slová Boha sa naplnia. Tak čo poviete, sú takíto ľudia pochybovači? (Áno.) Bez ohľadu na to, čo sa deje v cirkvi alebo vo vonkajšom svete, posudzujú, ako veľmi budú ovplyvnené ich záujmy a aký veľký vplyv to bude mať na ciele, o ktoré sa usilujú. Pri najmenšom náznaku problémov okamžite bystro rozmýšľajú o svojich vlastných vyhliadkach, záujmoch a o tom, či by mali v cirkvi zostať alebo z nej odísť. Sú dokonca ľudia, ktorí sa neustále pýtajú: „Minulý rok sa hovorilo, že božie dielo sa skončí – tak prečo stále pokračuje? V ktorom roku sa presne skončí božie dielo? Nemám právo to vedieť? Vydrl som už dosť dlho, môj čas je drahocenný, moja mladosť je drahocenná – predsa ma nemôžete nechať takto ďalej čakať, však?“ Sú obzvlášť citliví na to, či sa Božie slová naplnili, na situáciu cirkvi a na jej postavenie a povesť. Nezaujíma ich, či sú schopní získať pravdu alebo či môžu byť spasení, ale sú veľmi citliví na to, či budú schopní prežiť a či môžu získať výhody a požehnanie tým, že zostanú v Božom dome. Takíto ľudia sú oportunisti vo svojej túžbe byť požehnaní. Aj keď veria až do samého konca, stále nepochopia pravdu a nebudú mať žiadne skúsenostné svedectvo, o ktorom by mohli hovoriť. Stretli ste sa s takýmito ľuďmi? V skutočnosti takíto ľudia existujú v každej cirkvi. Musíte si dávať pozor, aby ste ich rozlíšili. Takíto jednotlivci sú všetci pochybovači, sú pohromou v dome Božom, prinesú cirkvi veľkú škodu a žiadny úžitok a musia z nej byť vyčistení.

Podme si zhrnúť charakteristiky oportunistov. Ich prvou charakteristikou je, že otázku, či Boh existuje, neberú veľmi vážne. Ak sa ich opýtaš, či Boh

existuje, povedia: „Asi áno. Ale nevadí, ak neexistuje. Som tu len preto, aby som videl, či sa proroctvá, ktoré boh vyslovil, skutočne naplnia alebo nie, a či prídu veľké kataklizmy alebo nie.“ V ich myšlienkach a názoroch je ich postoj taký, že nezáleží na tom, či Boh existuje alebo nie. Nie je potom vtip, že veria v Boha a vstupujú do cirkvi? (Áno.) Ich viera v Boha je jednoduchá viera, je to ako hra a nesúvisí s pravdou ani s ich životnou cestou. V skutočnosti im je jedno, či Boh existuje alebo nie; je v poriadku, ak existuje, a je v poriadku, ak neexistuje. Niektorí ľudia im oponujú a hovoria, že Boh neexistuje, a oni sa nerozčuľujú ani takých ľudí nenenávidia. Ak ľudia hovoria, že Boh existuje, povedia: „Ak existuje, tak existuje. Každopádne, ak veríš, tak existuje; ak neveríš, tak neexistuje.“ Toto je ich názor. Sú takíto ľudia praví veriaci? Sú to pochybovači, však? (Áno.) Či Boh existuje alebo nie, je pre nich bezvýznamné, takže je v ich viere v Boha úprimnosť? Je nemožné, aby boli úprimní. Aká je prvá charakteristika oportunistických ľudí? (Otázku, či Boh existuje, neberú veľmi vážne.) Toto je prvá charakteristika.

Aká je druhá charakteristika oportunistických ľudí? Je to to, že neberú veľmi vážne rozlišovanie medzi pozitívnymi a negatívnymi vecami. Nerozlišujú, ktoré výroky, osoby, udalosti a veci sú pozitívne a ktoré negatívne, a neberú to vážne. Pre nich sa dobré veci môžu vykresliť ako zlé a zlé veci ako dobré, presne ako hovorí výrok nevercov: „Lož vyslovená tisíckrát sa stáva pravdou“; tento výrok je pre nich platný. Ak sa ich opýtaš, čo je pravda, určite nepovedia, že Božie slová sú pravdou, pretože to neuznávajú. Čo povedia? Ich skutočný názor je, že lož vyslovená tisíc alebo desaťtisíckrát sa stane pravdou, čo znamená, že ak niečo hovorí veľa ľudí, uveria, že je to pravda. Je to ako keď neverci hovoria: „Pôvodne na svete neexistovala žiadna cesta, ale keď viac ľudí kráčalo, vytvorila sa.“ Nezaújima ich, čo je správne alebo nesprávne, spravodlivé alebo podlé; veria, že kto má veľké schopnosti, má pravdu, a kto je nanič a neschopný, je negatívny. Vôbec neuznajú, že všetko, čo Boh hovorí a robí, sú pozitívne veci, ani neuznajú, že to, čo Boh vyžaduje od ľudí, aby žili, sú reality pozitívnych vecí. Títo ľudia dokonca vyslovia také bludy ako: „Hovoriš, že boh je pravda a božie slová sú realitou všetkých pozitívnych vecí. Znamená to, že na svete nie sú žiadne pozitívne veci? Nie sú na svete aj pozitívne veci a pravdy?“ Nie je to nezmysel? Nie je to blud? (Áno.) Títo ľudia neberú Božie slová ako kritérium pre svoje slová alebo činy. Napríklad, keď

vyslovia blud a ty im oponuješ, povedia: „Ty si myslíš, že máš pravdu, a ja si myslím, že mám pravdu, tak sa navzájom nepresviedčajme. Čo si kto myslí, že je dobré, to je správne.“ Aký je to názor? Nie je to len snaha veci uhladiť? (Áno.) Je to hlúpy a zmätený názor; títo ľudia neberú vážne rozlišovanie medzi pozitívnymi a negatívnymi vecami. Čo to znamená nebrať to vážne? Znamená to, že nedokážu zo srdca uznať, že všetky pozitívne veci, o ktorých Boh hovorí, súvisia s pravdou, sú v súlade s pravdou a pochádzajú od Boha, a že negatívne veci, o ktorých Boh hovorí, sú v rozpore s pravdou a pochádzajú od satana. Neprijímajú túto skutočnosť a vždy chcú pojmy zahmlievať. Aby sa vyhli tomu, že ich ostatní rozlíšia a odsúdia, nikdy neberú vážne rozlišovanie medzi pozitívnymi a negatívnymi vecami, nikdy neodhaľujú svoje pravé názory a vždy hovoria nejednoznačne, nikdy ľuďom nepovedia, čo si naozaj myslia. Hovoria rôzne veci podľa toho, s kým sa rozprávajú, a prispôsobujú sa situácii, ako vietor fúka. Títo ľudia sa v žiadnom ohľade nezaujímajú o pravdu ani o existenciu Boha. Toto je druhý prejav oportunistických ľudí: neberú veľmi vážne rozlišovanie medzi pozitívnymi a negatívnymi vecami.

Aké ďalšie charakteristiky majú títo oportunistickí ľudia? Títo ľudia sa vždy rozhodujú, či zostanú alebo odídu, podľa toho, ako sa veci vyvíjajú, a sú obzvlášť zdatní v prispôbovaní sa okolnostiam. Keď sa pridajú k cirkvi, už majú dôkladne pripravenú únikovú stratégiu a svoje vyhliadky a naplánovaný každý krok. V duchu kalkulujú a plánujú, čo urobia, ak sa Božie slová naplnia, a čo urobia, ak sa po určitom počte rokov nenaplnia. Tento typ človeka sa po vstupe do cirkvi nikdy naplno nevenuje cirkevnej práci. Namiesto toho neustále pozoruje vývoj cirkvi, jej postoj voči nemu a spôsob, akým s ním zaobchádza, a ďalšie faktory, aby sa rozhodol o svojich ďalších krokoch. Nie sú myšlienky týchto ľudí dosť zložité? (Áno.) Hoci sa pridali k cirkvi, vždy si zachovávajú dočasný postoj, ako zmluvný pracovník, a navždy zostávajú v stave „telom tu, ale duchom inde“, pričom v mysli majú svoje intrigy a plány. Ich rozhodnutie veriť v Boha a pridať sa k cirkvi je len neochotným kompromisom, nie duchovnou potrebou ani túžbou nasledovať Boha a kráčať správnu cestou ľudského života na základe uznania existencie Boha. Na to im chýba viera. Títo ľudia veria v Boha s vyčkávacím postojom, pričom v srdci kalkulujú: „Ak mi viera v boha prinesie stonásobok v tomto živote, večný život vo svete, ktorý príde, a šancu byť spasený a vstúpiť do nebeského kráľovstva,

potom budem nasledovať a veriť. Ak toto nemôžem dostať, kedykoľvek a za akejkol'vek situácie cirkev opustím a prestanem veriť.“ Veriť v Boha začnú výlučne preto, lebo oportunisticky dúfajú, že získajú požehnania. Ak nemôžu získať požehnania, môžu kedykoľvek a za akejkol'vek situácie zanechať svoje povinnosti a napláňovať si pre seba inú cestu, pretože ich srdcia nikdy neboli zakorenené v cirkvi, ani si skutočne nevybrali cestu viery v Boha a nasledovania Boha.

Hlavné charakteristiky týchto oportunistických ľudí sú tieto tri: Neberú vážne, či Boh existuje, vážne nerozlišujú medzi pozitívnymi a negatívnymi vecami a môžu kedykoľvek a za akejkol'vek situácie opustiť cirkev. Bez ohľadu na to, ako dobre sa k nim bratia a sestry správajú, pokiaľ to nie je v súlade s ich záujmami alebo to nespĺňa ich súčasné potreby, dokážu cirkev opustiť. Ale keď nemajú kam ísť, rozhodnú sa vrátiť. Po návrate sa stále neusilujú o pravdu a môžu cirkev kedykoľvek znova opustiť. Čo sú to za úbožiaci? Ich príchod a odchod sa zdá taký nezáväzný; neveria v Boha úprimne. Toto sú charakteristiky oportunistických ľudí; čo sa týka ich podstaty, sú to pochybovači. Niektorí ľudia dokážu vytrvať vo viere tri až päť rokov, niektorí osem alebo desať rokov, ale ich cieľom je len oportunisticky hľadať požehnania. Takíto ľudia nie sú jednoduchí. Dokonca aj v drsnom prostredí pevninskej Číny plnom prenasledovania vydržali až doteraz – nie je to tak trochu ako „prehltnúť horkosť a vytrvať“? Niektorí ľudia po desiatich rokoch viery už nedokážu vytrvať, a tak sa sťažujú: „Je to už desať rokov. Svoju mladosť som premárnil v cirkvi. Keby som týchto desať rokov tvrdo pracoval vo svete, koľko peňazí by som mohol zarobiť? Možno by som sa stal manažérom a pravdepodobne by som mal veľa majetku.“ Potom sa stanú nepokojnými. Desať rokov verili v Boha len preto, aby uspokojili svoju mizivú zvedavosť a túžbu po požehnaníach, ale nikdy sa neusilovali o pravdu. V dôsledku toho nič nezískali. Ľutujú, že verili v Boha, a dokonca si nadávajú: „Ty blázon, ty idiot! Nevydal si sa širokou, ľahkou cestou, ale trval si na tom, že pôjdeš touto trnistou cestou. Nikto ťa nenútil; bola to tvoja vlastná voľba!“ Niektorí ľudia dokážu odísť aj po desiatich rokoch viery, odídu bez mihnutia oka. Keď sa potom dva alebo tri roky len tak pretĺkajú v spoločnosti, zistia, že spoločnosť nie je taká bezproblémová ani sa v nej nedá tak ľahko orientovať, ako si predstavovali, a neveriaci svet nie je taký pestrý a ideálny, ako sa zdalo; nikde vo svete sa im

nedarí ľahko. Po zvážení zistia, že v cirkvi je to stále lepšie, a tak sa drzo vrátia. Keď sa vrátia, hovoria: „Viera v boha je dobrá; neverci sú zlí, stále šikanujú ľudí. Vo svete je príliš veľa utrpenia. V tých rokoch bez čítania božích slov, bez života v cirkvi, som upadol do temnoty, každý deň som plakal a škripal zubami; zničilo ma to až do bodu, že sa už nepodobám na človeka. Je lepšie veriť v boha!“ Ohlasujú, že je lepšie veriť v Boha, ale v skutočnosti je to preto, lebo počuli, že na tomto svete je príliš veľa pohrôm a ľudstvo má čoskoro zažiť veľkú kataklizmu. Mať peniaze, pôdu, autá a domy je zbytočné; len tí, čo majú vieru, môžu byť spasení. A tak sa znova vrátia k viere v Boha. Nie je to oportunista? (Áno.) Oportunistickí ľudia môžu kedykoľvek opustiť cirkev. Ak vidia, že existuje nádej na získanie požehnaní návratom do cirkvi, môžu sa kedykoľvek aj vrátiť. Po návrate môžu povedať pár slov ľútosti a vyjadriť, že už nikdy neopustia Boha, ale keď uvidia, že vo svete je pokoj a mier a že si ešte môžu užiť pár dobrých dní, môžu cirkev kedykoľvek znova opustiť. Za čo považujú Boží dom a cirkev? Považujú ich za voľný trh, prichádzajú a odchádzajú, ako sa im zachce. Povedzte Mi, ak sú takíto ľudia vyčistení alebo odídu sami, mala by ich cirkev prijať späť, ak sa chcú vrátiť? (Nie.) Nemali by byť prijatí späť. Prijatť ich späť je chyba a porušuje to princípy. Títo ľudia nespĺňajú štandardy pre členov cirkvi. Môžu kedykoľvek opustiť cirkev a aby získali požehnanie, môžu sa do nej kedykoľvek votrieť späť, ale počas toho nikdy neprijímajú pravdu. To dokazuje, že nie sú pravými veriacimi. Takíto ľudia budú navždy cieľom vyčistenia a vypudenia. Cirkev by ich mala vyčistiť a povedať im: „Nelutuj. Keď raz odídeš, nemôžeš sa vrátiť. Cirkev ti druhýkrát dvere neotvorí. To je princíp.“ Niektorí ľudia hovoria: „Vtedy boli hlúpi, ale teraz sa správajú veľmi dobre. Sú poslušní ako jahniatko, žalostní ako tulák bez domova. Kedykoľvek vidia bratov a sestry, vyjadrujú svoju ľútosť a pocit viny, oči majú červené od plaču a kajania. Vyzerajú veľmi zúbožene a ich postoj k pokániu je veľmi dobrý. Nechajme ich vrátiť sa.“ Je tu nejaká veta, ktorá je v súlade s princípmi? (Nie.) Aj po troch alebo dokonca desiatich rokoch viery dokážu stále odhodlane a bez váhania opustiť cirkev. Čo sú to za úbožiaci? Sú to praví veriaci? (Nie.) Mali nejakú úprimnosť, keď si pôvodne vybrali nasledovať Boha? Nie. Ak by mali čo i len trochu úprimnosti, neboli by takí odhodlaní opustiť cirkev. Vo všeobecnosti môže mať človek nanajvýš takéto myšlienky, keď je slabý, skormútený alebo keď

sa mu nedarí, ale nikdy by sa odhodlane nerozhodol opustiť cirkev a hľadať si inú cestu po troch, piatich alebo dokonca desiatich rokoch viery v Boha. Ak dokáže opustiť cirkev podľa svojej vôle, ukazuje to, že nebol úprimný, keď na začiatku prijal pravú cestu a pridá sa k cirkvi; mal postranné úmysly a ciele – inak sa to povedať nedá. Takýchto ľudí treba jasne rozlíšiť. Nie sú to praví veriaci. Ich viera v Boha a nasledovanie Boha sú len oportunistickou nádejou na získanie požehnaní. Takíto ľudia sú charakterizovaní ako oportunisti a keď sú raz rozpoznaní, mali by byť z cirkvi vyčistení. Ak neopustia cirkev a pokračujú v tom, že v cirkvi zneužívajú situáciu vo svoj prospech, je to preto, lebo nikto nedokáže rozlíšiť, čo sú zač. Avšak prostredníctvom dnešného duchovného spoločenstva o rôznych prejavoch týchto oportunistov by mali vodcovia a pracovníci a Boží vyvolení ľud mať o takýchto ľuďoch jasné porozumenie a schopnosť ich rozlišovať. Len čo sa zistí, že nikdy nečítajú Božie slová ani sa nemodlia k Bohu, nezaujímajú sa o Božie dielo ani o pravdy, ktoré Boh vyjadruje, nezaujímajú sa o pozitívne veci a neberú ich vážne, potom je potrebné mať sa pred nimi na pozore. Je potrebné pozorovať ich pohnútky a účel viery v Boha a zistiť ich postoj k cirkvi, postoj k pravde a postoj k Bohu. Ak je zrejmé, že nemajú správny postoj, sú obzvlášť ľahostajní k usilovaniu sa o pravdu a konaniu povinnosti, neprejavujú absolútne žiadny záujem a k Božím slovám vždy zaujímajú skeptický postoj, potom sa dá potvrdiť, že títo ľudia sú oportunisti a pochybovači. V takom prípade by nemali byť považovaní za bratov alebo sestry; nie sú súčasťou cirkvi. Namiesto toho by mali byť z cirkvi vyčistení. Verili roky a stále neprijímajú pravdu; mohlo by byť užitočné pokračovať s nimi v duchovnom spoločenstve o pravde? Bolo by reálne ďalej čakať na ich pokánie? Na takýchto ľuďoch už nepracujte a nečakajte na ich pokánie. Ak nie sú ochotní konať svoju povinnosť a stále chcú zbytočne predlžovať svoj pobyt v cirkvi bez toho, aby odišli, potom by cirkevní vodcovia mali nájsť spôsob, ako ich múdro izolovať. Je to primerané? (Áno.) Len čo sú títo ľudia rozpoznaní ako oportunisti, sú už zaradení medzi rôznych zlých ľudí a pochybovačov. Keďže sú to zlí ľudia a pochybovači, splňajú princípy a podmienky na vyčistenie alebo vypudenie z cirkvi. Je určite lepšie ich vyčistiť skôr ako neskôr. Včasné vyčistenie predchádza mnohým problémom a oni sa už nemusia cítiť ukrivdení. Takýmto ľuďom by ste mali jasne povedať: „Nemusíš v srdci stále kalkulovať, kedy alebo ako odísť, a nemusíš stále

kalkulovať, či zostaneš alebo odídeš. Boží dom a Boh ľudí nenúti; ak chceš odísť, cirkev ťa nebude prehovárať, aby si zostal. Ale jednu vec ti treba objasniť: Ak si si istý, že nie si človekom z Božieho domu a nie si ochotný byť členom cirkvi, potom odíď čo najskôr; neodkladaj to. Je to pre dobro všetkých. Ak veríš v existenciu Boha, dokážeš prijať Božie slová ako pravdu a si úprimne ochotný pridať sa k cirkvi, potom si oprávnené členom cirkvi. Ale teraz ním nie si. Prišiel si z oportunizmu a možno to sám nevieš, ale my sme na základe Božích slov, pravdy a princípov cirkvi pri zaobchádzaní so všetkými druhmi ľudí rozlíšili, že si oportunista. Stále kalkuluješ, kedy je ten správny čas na odchod z cirkvi; to je taká oštara. Nemusíš hľadať správny čas; môžeš odísť teraz. Ak si si stále neistý ohľadom zjavenia a diela Boha, potom ti teraz jasne hovorím: Nemusíš už nad tým premýšľať ani to podrobne skúmať, nemusíš si to už sťažovať – môžeš teraz opustiť cirkev, dvere Božieho domu sú otvorené a Boží dom si ťa neponechá, nenúti ľudí.“ Je primerané takto konať? (Áno.) Dajte im „únikovú cestu“; nenechajte ich tu každý deň trpieť muky a byť nepokojnými ako na ihlách, neustále trýznenými svojimi pocitmi, svojím telom, svojimi vyhliadkami a otázkou, či zostať alebo odísť. Bez ohľadu na to, ako veľmi ich tieto veci trýznia, nikdy to k ničomu nevedie. Stále v srdci premýšľajú, kedy odísť, ako odísť, či utrpia straty a nešťastie, ak odídu skôr, a či môžu získať požehnania, ak zostanú dlhšie. Čo ak odídu a potom sa Božie slová naplnia? Čo ak neodídu a Božie slová zostanú nenaplnené? Nie je potrebné, aby sa neustále trápili a znepokojovali týmito vecami. Keďže neveria v Boha s úprimnou ochotou, mali by odísť čo najskôr. Nemali by tu zostať a snažiť sa zneužívať situáciu vo svoj prospech a tváriť sa, že sú niekým, kým nie sú. Povedzte Mi, je dobré im takto poradiť a takto to riešiť? (Áno.) Je prehnané zaradiť oportunistov medzi rôznych zlých ľudí, ktorí majú byť vyčistení alebo vypudení? (Nie.) Niektorí ľudia hovoria: „Ako môžu byť takíto ľudia považovaní za zlých?“ Koľko dobrých je medzi pochybovačmi? V Božích očiach je povaha-podstata tých, ktorí veria v Boha a uznávajú Jeho existenciu, považovaná za zlú, nieto ešte tých, ktorí v Boha vôbec neveria a neuznávajú Jeho existenciu. Je teda prehnané zaradiť ich medzi zlých ľudí? (Nie.) V každom prípade sú stále aspoň nazývaní ľuďmi – zlými ľuďmi. Už to, že nie sú zaradení medzi zlých démonov, je dobré. Zaradiť ich medzi zlých ľudí je úplne vhodné a primerané; nie je to vôbec prehnané. Takíto zlí ľudia sú tiež jedným z

rôznych typov ľudí, ktorých má Boží dom vyčistiť alebo vypudiť. Toto je štvrtý typ pochybovača, ktorého účelom viery v Boha je oportunizmus.

Aké sú hlavné charakteristiky oportunistov? Aké hlavné charakteristiky ste zistili prostredníctvom svojich kontaktov s týmito ľuďmi a pozorovaním pováh, názorov, postojov alebo ľudskej prirodzenosti, ktoré zjavujú? Zhrňte ich. (Oportunisti nezačínajú veriť v Boha, aby sa usilovali o pravdu. Počujú, že Cirkev Všemohúceho Boha prekvitá, a tak prichádzajú veriť v Boha len s nádejou, že z Božieho domu získajú nejaké výhody a požehnania, hľadajúc zisk. A ak tieto veci po nejakom čase nedostanú, chcú odísť. Títo ľudia neveria v Boha úprimne a vôbec nemajú záujem veriť v Boha.) Aký je najväčší problém s oportunistami? Hlavným problémom je, že sa nezaujímajú o pravdu, ale najviac sa zaujímajú o získanie požehnaní, a preto je pre nich najťažšie prijať pravdu. Niektorí ľudia hovoria: „Nemôžeš ich predsa vyčistiť alebo vypudiť len preto, že sa nezaujímajú o pravdu, však?“ To, že sa títo ľudia nezaujímajú o pravdu, sa prejavuje hlavne tým, že nikdy nečítajú Božie slová ani nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde. Ak počujú niekoho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a o poznaní samého seba, alebo hľadať pravdu na riešenie problémov, cítia v srdci výnimočný odpor, sú úplne bez záujmu a začnú driemať. Majú voči týmto veciam extrémny odpor a dokonca používajú plané reči, rozprávajú o pohromách a diskutujú o tom, ako Boh ukazuje znamenia a zázraky, aby vyrušovali ostatných v duchovnom spoločenstve o pravde. V dôsledku toho sa niektorí, ktorí sa neusilujú o pravdu, nadchnú, keď počujú tieto témy, a zapoja sa do diskusie. Nie je to očividné vyrušovanie cirkevného života? Vo svojom každodennom živote len zriedka čítajú Božie slová, a keď to občas urobia, je to pravdepodobne preto, že ich niečo vnútri trápi. Nezaujímajú sa o zhromaždenia, o jedenie a pitie Božích slov, ani o duchovné spoločenstvo o Božích slovách. Zaujímajú sa len o to: „Kedy príde boží deň? Kedy sa skončia veľké kataklizmy? Kedy si budeme môcť užívať požehnania nebeského kráľovstva?“ Stále premýšľajú o týchto veciach. Ak nikto nediskutuje o týchto témach, idú hľadať na internet, a po hľadaní začnú tieto veci šíriť počas zhromaždení. Ich srdcia sú zaplavené týmito vecami. Pokiaľ počujú ostatných hovoriť v duchovnom spoločenstve o témach, ktoré ich zaujímajú, môžu sa pridať a zapojiť do duchovného spoločenstva. Ale len čo počujú obsah súvisiaci s pravdou alebo Božími slovami, nechcú

počúvať. Začnú driemať a niektorí dokonca odídu, zatiaľ čo iní sa začnú vrtieť – prejavujú všelijaké nepekne formy správania. Ty povieš: „Hovorme v duchovnom spoločenstve o Božích slovách.“ Oni povedia: „Som smädný, musím sa napiť vody.“ Ty povieš: „Hovorme v duchovnom spoločenstve o poznaní samého seba“, alebo povieš: „Hovorme v duchovnom spoločenstve o detailoch konania povinností; pozrime sa, čo o tom hovoria Božie slová a aké sú pravdy-princípy.“ Oni povedia: „Mám niečo na práci. Už musím ísť. Dobre sa porozprávajte.“ Nachádzajú si všelijaké výhovorky, aby odmietli a odopreli duchovné spoločenstvo o Božích slovách a pravde. To jasne odhaľuje skutočnosť, že nielenže nemilujú pravdu, ale z hĺbky svojho srdca majú voči pravde aj odpor a odolávajú jej. Kedykoľvek sa spomenú Božie slová, pravda, otvorene sa nepostavia proti ani neargumentujú, ale nachádzajú si rôzne výhovorky, aby ich odmietli a vyhli sa im. Nemôžu tieto prejavy jasne ukázať, že sú to oportunisti? Neukazuje to jasne, že sú to pochybovači, ktorí veria v Boha s určitým účelom, z oportunizmu? (Áno.) Niektorí ľudia hovoria: „Ty hovoríš, že sú to pochybovači a nenasledujú Boha úprimne, tak prečo dokážu veriť až doteraz a stále sa namáhať a znášať útrapy pre prácu cirkvi?“ Nie sú formy správania, ktoré sme práve spomenuli, dostatočnou odpoveďou na túto otázku? Tieto formy správania stačia na to, aby dokázali, že sme ich presne rozlíšili a charakterizovali. Preto, aby ste posúdili, či je účel viery človeka v Boha oportunistický, mali by ste to posudzovať a rozlišovať na základe jeho postoja k Bohu, Božiemu dielu, pravde a k pozitívnym a negatívnym veciam. Toto je najpresnejšie. Nie je presné a objektívne posudzovať to podľa jeho vonkajšieho správania a konania. Len jeho pravé vnútorné myšlienky a jeho postoj k Bohu a pravde odkrývajú problémy; len toto sú najpresnejšie kritériá na charakterizovanie toho, akým typom človeka je. Teraz už v zásade jasne chápete podstatu tých, ktorých účelom viery v Boha je oportunizmus? Stretli ste sa všetci s takýmito ľuďmi? (Áno.) Pre takýchto ľudí je lepšie odísť čo najskôr. Ak sú úprimne ochotní poskytovať službu, potom si ich možno s nevôľou ponechať. Ak však nekonajú svoje povinnosti a nedokážu poskytnúť žiadnu službu, ale spôsobujú vyrušenia a majú negatívny vplyv na prácu cirkvi a cirkevný život, potom by mali byť prinútení odísť čo najskôr. Toto je princíp pre vyčistenie pochybovačov. Boží dom potrebuje ľudí, ktorí úprimne veria v Boha a milujú pravdu; potrebuje verných vykonávateľov služby. Absolútne

nepotrebuje pochybovačov alebo tých, ktorí váhavo pozorujú, aby len dopĺňali počty. Cirkve tiež nepotrebuje nikoho, kto by len dopĺňal počty. Týmto ukončíme naše duchovné spoločenstvo na túto tému.

E. Žit' z cirkvi

Ďalej budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o piatom ciele: veriť v Boha, s cieľom žit' z cirkvi. Téma žitia z cirkvi vám je všetkým známa, však? (Áno.) Aké sú prejavy ľudí, ktorí žijú z cirkvi? Prostredníctvom akých prejavov môžeme určiť, že ich cieľ viery v Boha je nečistý, že nenasledujú Boha úprimne ani sa nesnažia dosiahnuť spásu a že sa neprišli usilovať o pravdu, prijať ju a praktizovať Božie slová na základe viery v Božiu existenciu a ochoty prijať Božiu spásu, aby tak dosiahli cieľ získania spásy, ale namiesto toho prišli žit' z cirkvi? Čo znamená žit' z cirkvi? Vonkajší význam je veľmi jasný. Znamená to pripojiť sa k denominácii prostredníctvom náboženskej viery s cieľom vyriešiť problémy súvisiace s každodenným životom a problém zabezpečenia jedla. Toto je najstručnejšia a najvýstižnejšia definícia žitia z cirkvi a je to aj najjasnejšia definícia. Aké prejavy teda títo ľudia vykazujú, ktoré potvrdzujú, že nie sú pravými veriacimi, ale namiesto toho prišli žit' z cirkvi? Niektorí ľudia majú zručnosť v určitej oblasti a schopnosť pracovať ako normálny človek, ale vidia, že táto spoločnosť je nespravodlivá a že nie je ľahké užiť sa v nej prácou. Zarábať si prácou na živobytie, aby človek uživil všetkých členov svojej rodiny, si vyžaduje vstávať skoro a zostávať hore do neskorej noci, znášať veľa útrap a strpieť veľa krivdy – človek musí byť aj taktný a flexibilný, ale aj dostatočne bezohľadný a zlý a musí mať stratégie a schopnosti – len vtedy si môže zabezpečiť stabilné živobytie a presadiť sa v spoločnosti. Keď sa pozrieme na tých, ktorí pracujú, bez ohľadu na odvetvie a bez ohľadu na to, či patria do vyššej, strednej alebo nižšej spoločenskej triedy, užiť sa nie je ľahké. Títo úradníci si navonok zachovávajú zdanie ľudskej podoby, so svojim očarujúcim vzhľadom, vysokými titulmi, vysokým vzdelaním a skvelými platmi a výhodami, a všetci im závidia, ale každá prekážka, s ktorou sa na pracovisku stretnú, je utrpením. Pracovať v žiadnej oblasti nie je ľahké. Byť roľníkom a obrábať pôdu je ešte ťažšie. Roľníci sa veľmi namáhajú, a predsa získajú len toľko jedla, aby uživilí svoje rodiny, nemajú peniaze na nákup oblečenia a iných potrieb ani na opravu svojich domov, a keď chcú

minút' nejaké peniaze, musia sa spoliehať na predaj zeleniny alebo chov dobytky, aby to mohli urobiť – byť roľníkom je ešte mizernejšie! Ako hovoria neverci: „Peniaze sa ťažko zarábajú – narodiť sa je ľahké, ale žiť je ťažké“ – uživiť sa je veľmi ťažké. Niektorí ľudia nemajú prostriedky, ako si zarobiť na živobytie, vidia, že neverci sú veľmi zlí, a myslia si, že tí s náboženskou vierou sú prostoduchí a že uživiť sa v cirkvi by mohlo byť o niečo ľahšie, a tak využijú príležitosť, keď Boží dom káže evanjelium, aby sa infiltrovali do cirkvi. A keď počujú, že tým, ktorí konajú povinnosti, sa poskytuje jedlo, prídu konať povinnosť. Niektorí ľudia, ktorí chcú konať povinnosť, si myslia: „Som živiteľom rodiny. Pokiaľ sú doma ľudia, ktorí obrábajú pôdu, a životné náklady mojej rodiny sú zabezpečené, budem konať svoju povinnosť.“ Ich hlavným cieľom viery v Boha a konania povinnosti je získať dostatok jedla a teplého oblečenia na prežitie – mať tri jedlá denne a už sa viac nespoliehať na prácu a zarábanie peňazí, aby sa uživil; všetko je pre nich v poriadku, pokiaľ majú pomoc cirkvi a bratov a sestier. Aby dosiahli tento cieľ, robia všetko, čo im cirkev zariadi. Sú aj takí ľudia, ktorí sa po vstupe do cirkvi začnú učiť, ako byť vodcami a kázať. Veľa čítajú Božie slová, veľa si ich odpisujú a učia sa ich naspamäť a keď sa ich naučia, učia sa kázať ostatným a pomáhajú ľuďom riešiť problémy. Všetkými možnými spôsobmi sa snažia pomôcť každému a dúfajú, že ľudia im po prijatí ich pomoci podajú pomocnú ruku a že po vypočutí ich kázni a Božích slov, ktoré kážu, budú voči nim cítiť vďačnosť a tak im poskytnú milodary a pomoc. Napríklad, ak nemajú peniaze na zaplatenie účtov za vodu a elektrinu doma, bratia a sestry im ich môžu pomôcť zaplatiť, a ak nemajú peniaze na zaplatenie školného pre svoje deti alebo na pokrytie liečebných nákladov pre svojich chorých rodičov, cirkev alebo bratia a sestry im môžu tieto prostriedky poskytnúť, pretože konajú povinnosť. Takto sa cítia pri viere v Boha pohodlne a majú pocit, že ich viera v Boha stojí za to, že im nespôsobila žiadne straty a že dosiahli svoj cieľ. V srdci neustále ďakujú Bohu a hovoria: „Toto všetko je božia milosť, božia priazeň. Bohu vďaka!“ Aby „splatili“ Božiu lásku, „dodržia“ opatrenia cirkvi, a pokiaľ im je poskytnuté jedlo a životné náklady, urobia akúkoľvek úlohu – ich cieľom je jednoducho zabezpečiť si za to stabilné živobytie. Keď cirkev prehliadne ich životné potreby a nevyrieši ich ťažkosti včas, stanú sa nespokojnými. Ich postoj k práci cirkvi a k povinnostiam, ktoré im prideliť

Boží dom, sa okamžite zmení. Povedia: „Toto nepôjde, musím ísť von a zarobiť si peniaze. V minulosti som nemal príležitosť zarábať peniaze, pretože som konal prácu cirkvi. Dokonca som často riskoval zatknutie veľkým červeným drakom, pretože som tú prácu vykonával osobne, a všade ma poznajú. Teraz nie je pre mňa jednoduché zarábať peniaze. Čo mám robiť?“ V takejto situácii aktívne predstavia svoje ťažkosti a požiadavky bratom a sestrám, dokonca sa obrátia na Boží dom a budú od neho žiadať. Niektorí ľudia nemajú peniaze na svoje životné náklady alebo na starobu, ale neriešia tieto problémy sami. Namiesto toho sa chcú spoliehať na to, že sa budú namáhať v Božom dome, aby si zarobili peniaze na svoje životné náklady. Niektorí ľudia to ešte stupňujú – nielenže žiadajú Boží dom, aby im zabezpečil životné náklady a náklady na výchovu detí a podporu rodičov, ale žiadajú aj peniaze na svoje liečebné náklady. Niektorí ľudia dokonca žiadajú od Božieho domu peniaze na splácanie svojich pôžičiek – ich požiadavky sa stávajú čoraz prehnanejšími a naozaj sa nehanbia o takéto veci žiadať. Keď niektorí ľudia uveria v Boha a pripoja sa k cirkvi, peniaze, ktoré im Boží dom vypláca na pokrytie nákladov, a ďalšie prostriedky, ktoré si aktívne žiadajú, prevyšujú peniaze, ktoré si zarobia prácou. Pokiaľ sú tieto podmienky splnené, navonok sa zdá, že prácu, ktorú im prideliť Boží dom, vykonávajú s oddanosťou a veľkou vernosťou. Len čo sa však tieto výhody znížia alebo zmiznú, ich postoj sa zmení. Ich postoj k práci, ktorú im prideliť cirkev, sa mení podľa postoja bratov a sestier k nim a podľa výšky finančnej pomoci, ktorú im poskytuje Boží dom. Len čo je milosť, ktorej sa tešia, odňatá alebo sa pominie, už ich pri konaní povinností viac nevidno. Títo ľudia od chvíle, keď začnú veriť v Boha, kalkulujú, ako si podvodom získať miesto v Božom dome a po tom, čo sa tu uchytia, sa „právom“ tešiť z milodarov a pomoci bratov a sestier, ako aj z pomoci Božieho domu a jeho zaopatrenia pre ich každodenný život. Vôbec sa úprimne nevydávajú Bohu, vôbec neprichádzajú, aby sa bezpodmienečne vydali – namiesto toho sa pripájajú k cirkvi s jediným cieľom, a to žiť z nej a zabezpečiť si živobytie. Len čo sa tento cieľ nedá dosiahnuť tak, ako si to želajú, rýchlo sa stanú nepriateľskými a rýchlo odhalia svoju pravú tvár, tvár pochybovača. Od chvíle, keď začnú veriť v Boha, neprichádzajú s úprimnosťou; nenasledujú Boha úprimne, ani dobrovoľne nezanechávajú veci a nevydávajú sa Bohu bez toho, aby žiadali odmenu a bez toho, aby za to

niečo požadovali. Namiesto toho prichádzajú veriť v Boha s vlastnými požiadavkami, úmyslami a cieľom – s cieľom odhodlane žiť z cirkvi a spoliehať sa na cirkev a bratov a sestry, aby sa uživilí, keďže veria v Boha. Len čo sa tento cieľ nedá dosiahnuť alebo splniť tak, ako si želajú, nájdu si inú cestu vpred, buď pôjdu do práce, alebo budú podnikat'. Nie sú aj takíto ľudia? (Áno.) V cirkvi je niekoľko ľudí tohto typu. Na začiatku, keď im Boží dom alebo bratia a sestry dajú nejaké veci ako milodary, napríklad oblečenie, veci dennej potreby alebo peniaze, navonok sa zdajú byť v rozpakoch, ale v skutočnosti vnútri žiaria radosťou. Povedzme napríklad, že hostia jedného alebo dvoch bratov a sestry alebo konajú svoju povinnosť na plný úväzok, a tak Boží dom alebo bratia a sestry poskytnú ich rodinám nejaké milodary a finančnú pomoc. Cítia sa z toho celkom šťastní a spokojní, myslia si, že viera v Boha sa oplatí a je zisková a že nič nestratili. Postupom času sa ich srdcia stávajú čoraz chamtivejšími, ruky naťahujú stále viac a sú čoraz nehanebnejší – bez ohľadu na to, koľko dostanú, nikdy nie sú spokojní. Spočiatku sa hanbia veci prijímať, ale časom majú pocit, že je to trochu oprávnené, a potom sa začnú rozhorčovať, že to nestačí. Neskôr priamo požadujú, že im Boží dom musí dať určitú sumu; inak nebudú schopní prežiť, a tak nebudú môcť konať svoje povinnosti. Nie je ich chamtivosť čoraz väčšia? (Áno.) Napriek tomu, že sa tešia toľkej milosti, nielenže nerozmýšľajú o jej splatení, ale od Božieho domu žiadajú čoraz viac. Veria, že je to Boží dom, kto im dlhuje, že sú to bratia a sestry, kto im dlhuje, a že je len správne, aby dostávali milodary a finančnú pomoc. Ak dostanú menej alebo ak to dostanú neskôr, nie sú spokojní. Prijmú akúkoľvek sumu peňazí a akékoľvek veci, ktoré im dajú, s pocitom, že je to len správne. Keď pokračujú v konaní svojej povinnosti dlhší čas, ešte viac cítia, že na to majú nárok, a začnú požadovať, aby im Boží dom poskytol špičkové mobilné telefóny a počítače. Požadujú tiež, aby im Boží dom nainštaloval do domov klimatizáciu a poskytol spotrebiče ako mikrovlnky a umývačky riadu. Dokonca požadujú, aby im Boží dom kúpil dom a poskytol auto, a niektorí žiadajú slúžku. Ich požiadavky rastú, ich chamtivosť sa zvyšuje a nakoniec začnú mať absurdne prehnané požiadavky a odvážia sa žiadať čokoľvek. Veria: „Vo svojej viere v boha som sa vydal božiemu domu a namáhal sa pre boží dom. Som súčasťou božieho domu. Vy dávate bohu toľko obiet – čo je na tom zlé, ak mi dáte podiel? Navyše, ak mi

dáte podiel, nebude to zadarmo; aj ja sa v božom dome namáham a riskujem, aj ja znášam ťažkosti a platím cenu. Nie je len správne, že sa môžem tešiť z týchto vecí? Preto musí boží dom bezpodmienečne splniť moje požiadavky, mal by mi dať všetko, čo potrebujem, a nemal by byť skúpy.“ Povedzte Mi, nie sú toto prejavy života z cirkvi? Nie sú takíto ľudia pochybovači? (Áno.) Presnou charakterizáciou tohto správania je život z cirkvi. Čo znamená žiť z cirkvi? Znamená to vynucovať si od Božieho domu peniaze a majetok pod zámienkou viery v Boha a žiadať odmenu od Božieho domu pod zámienkou namáhania sa pre Boží dom a konania povinnosti. Toto znamená žiť z cirkvi. Môžu sa takíto ľudia usilovať o pravdu? (Nie.) Prečo zanechávajú veci, namáhajú sa a znášajú ťažkosti? Je to preto, aby konali povinnosť? Praktizujú pravdu? (Nie.) Namáhajú sa a znášajú ťažkosti vôbec nie s cieľom konať svoju povinnosť, ale výlučne preto, aby si zabezpečili živobytie, a vôbec nedovolia, aby ich niekto kritizoval – chcú len oprávnené žiť z cirkvi. Toto sú ľudia, ktorí žijú z cirkvi.

Tí, ktorí žijú z cirkvi, neveria v Boha z iného dôvodu, než aby si zabezpečili živobytie, aby si zaistili obživu. Sú okolo vás ľudia, ktorí žijú z cirkvi? Hovorte o ich prejavoch. (Stretol som sa s takým človekom. Spočiatku sa zdal trochu inteligentný a nadšený, tak ho cirkev poverila kázaním evanjelia. V tom čase sa jeho rodine žilo ťažko, tak mu cirkev poskytla nejakú pomoc. Neskôr sa však zistilo, že míňal peniaze bez princípov, míňal ich na veci, na ktoré nemal, a nešetril tam, kde mohol. Keď s ním bratia a sestry hovorili v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, bol nespokojný a vnútorne veľmi odolával. Pretože zneužíval peniaze Božieho domu, cirkev urobila rozumné úpravy podľa opatrení a ustanovení Božieho domu a znížila mu finančnú pomoc. V dôsledku toho stratil predchádzajúcu energiu, ktorú mal na konanie svojej povinnosti, a stával sa čoraz povrchnejším. Neskôr mu cirkev prestala pomáhať a do konania povinnosti už nevkladal svoje srdce. Celý čas premýšľal o tom, ako pracovať a zarábať peniaze. Dokonca si požičiaval peniaze od bratov a sestier s tvrdením, že si potrebuje kúpiť auto a investovať do založenia firmy, a hovoril, že tak bude kázanie evanjelia pohodlnejšie a získa viac ľudí. Svojimi slovami očividne ľudí klamal a zavádzal; používal zámienku kázania evanjelia na vylákание peňazí od bratov a sestier.) Ako sa s ním zaobchádzalo? (Bol priamo vypudený.) To bolo správne. Toto je život z cirkvi. Keď ľudia, ktorí žijú z cirkvi, prvýkrát uveria

v Boha, zdajú sa byť trochu nadšení a trochu sa vydávajú a v tom čase nie sú ich požiadavky vysoké – stačí im, že dostanú jedlo. Postupom času však už nie sú spokojní s tým, čo dostávajú, a začnú mať stále vyššie a vyššie požiadavky, a ak sa ich požiadavky nesplnia, začnú sa správať vyhybavo a prestanú byť ochotní poskytovať službu. Keď konajú kúsok svojej povinnosti, dokonca ich treba strážiť, inak to robia povrchné. Nakoniec, keď sa zistí, že služba, ktorú poskytujú, prináša viac škody ako úžitku, sú vyradení. Niektorí hovoria: „Prečo im Boží dom neprejavuje lásku?“ Aj prejavovanie lásky má svoje princípy. Títo ľudia sú pochybovači, nečítajú Božie slová ani neprijímajú pravdu, pri konaní svojich povinností sa neustále správajú vyhybavo a povrchné a nepočúvajú, keď sa hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, ani neprijímajú žiadne orezávanie, a dá sa povedať, že sú nenapraviteľní. V dôsledku toho sa s nimi dá zaobchádzať len tak, že budú vyčistení a vyradení. Ak vodcovia a pracovníci objavia takúto osobu, mali by ju pohotovo vyriešiť, a ak takúto osobu objavia bratia a sestry, mali by to pohotovo nahlásiť vodcom a pracovníkom. Toto je zodpovednosť každého z Božieho vyvoleného ľudu. Len čo sa potvrdí, že táto osoba žije z cirkvi, že si len hľadá živobytie a že je pochybovačom, a potvrdí sa, že odmieta pracovať, keď nedostane peniaze, stane sa neochotnou a nepriateľskou, keď má pocit, že nie je dostatočne zaplatená, a urobí trochu práce len vtedy, keď je dostatočne zaplatená, netreba jej prejavovať žiadnu zhovievavosť – musia ju vyčistiť z cirkvi! Presne povedané, takíto ľudia nie sú ani vhodní poskytovať službu v Božom dome. Ak im nezaplatíš, nebudú ochotní poskytovať službu; ale pokiaľ im zaplatíš, aj keď sú si vedomí, že len poskytujú službu, stále budú ochotní to robiť. Ale akú službu môžu títo pochybovači poskytovať? Nedokážu ani dobre poskytovať službu a ich služba nie je na požadovanej úrovni, takže by mali byť vyradení. Preto prvá vec, ktorú treba urobiť, len čo sa zistí, že sú to ľudia, ktorí žijú z cirkvi, je zaobchádzať s nimi ako so zlými ľuďmi a vypuď ich z cirkvi. Vôbec to nie je prehnané; plne to zodpovedá princípom Božieho domu pre vyčistenie a vypudenie ľudí. Treba takémuto človeku dať príležitosť na pokánie? Treba ho nechať na pozorovanie? (Nie.) Je schopný činiť pokánie? (Nie.) Presne taká je jeho prirodzenosť; nikdy nebude činiť pokánie. Je satanovho druhu. Medzi satanovým druhom je jeden typ človeka s prirodzenosťou diabolského naničhodníka, ktorý sa

chce všade, kde je, priživovať na ostatných a nikde, kam príde, sa nevenuje žiadnej poriadnej práci a snaží sa len podvádzať a klamať ľudí. Vidí, že veriaci v Boha majú ľudskú prirodzenosť a predpokladá, že týchto ľudí je ľahké oklamať, a tak prichádza do Božieho domu, aby žil z cirkvi. Netuší, že Boží dom ho už dávno rozpoznal, chráni sa pred ním a má princípy, ako s takýmito ľuďmi naložiť. Keď jeho pokusy žiť z cirkvi zlyhajú, od hanby vybuchne hnevom a odhalí svoju pravú tvár. Vtedy budeš vedieť, prečo Boží dom nedáva takýmto ľuďom príležitosť na pokánie – je to preto, lebo nemajú žiadnu ľudskú prirodzenosť a nie sú schopní zmeny. Sú to tí diabolští naničhodníci, o ktorých hovoria neverci. Preto Boží dom s takýmito ľuďmi zaobchádza tak, že ich priamo vyčistí alebo vypudí a nikdy ich neprijme späť do cirkvi. Je vhodné naložiť s nimi ako so zlými ľuďmi? (Áno.) Týmto sa končí naše duchovné spoločenstvo na túto tému.

F. Hľadať útočisko

Ďalej budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o šiestom ciele, šiestom druhu pochybovača, ktorého treba z cirkvi vyčistiť alebo vypudiť: o tých, ktorých cieľom viery v Boha je hľadať útočisko. Niektorí ľudia hovoria: „Aké sú prejavy hľadania útočiska? Sú takí, ktorí veria v Boha, aby hľadali útočisko? Naozaj takí ľudia existujú?“ Počuli ste niekedy niekoho povedať: „Cirkev je útočisko; ľudia veria v Boha, aby mohli hľadať útočisko“? V náboženstve to hovorí veľa ľudí. Pokiaľ ide o podstatu tohto výroku, je rozdiel medzi týmto výrokom a cieľom, ktorý sa chystáme rozobrať – „veriť v Boha s cieľom hľadať útočisko“? (Áno.) V čom je rozdiel? Pred čím hľadajú útočisko? (Tí, ktorí úprimne veria v Boha, majú pri usilovaní sa o pravdu tiež nejaké nečistoty; tiež dúfajú, že sa vyhnú pohromám alebo ťažkostiam a získajú nejaký pokoj. Avšak typ človeka v šiestom ciele verí v Boha čisto preto, aby hľadal útočisko, a nie je v ňom ani najmenší kúsok úprimnej viery v Boha. V tom je rozdiel.) Rozdiel je tu medzi tým, keď človek verí v Boha s nečistými pohnútkami, a tým, keď verí v Boha len preto, aby v ňom hľadal útočisko. Okrem tohto rozdielu je tu aj rozdiel v tom, pred čím hľadajú útočisko. Niektorí ľudia majú vo svojom ciele viery v Boha primiešané nečistoty; veria v Boha, aby sa vyhli pohromám, unikli pohromám alebo aby ich Boh chránil a bdel nad nimi, a potom sa môžu objektívne vyhnúť niektorým nebezpečenstvám a pohromám. Práve týmto

pohromám sa snažia vyhnúť. Typ človeka v tomto šiestom ciele, o ktorom hovoríme v duchovnom spoločenstve – ten, ktorého cieľom viery v Boha je hľadať útočisko – hľadá útočisko pred širšou škálou vecí. Pre neho to, čo je najreálnejšie, ďaleko presahuje vyhýbanie sa veľkým kataklizmám, ktoré ešte len majú nastať. Aké sú teda pre neho tie najreálnejšie problémy? Napríklad stretnutie s mocnými nepriateľmi v spoločnosti, riešenie súdnych sporov, urazenie vládnych úradníkov alebo vplyvných ľudí, porušenie zákona, vojna alebo rôzne pohromy v jeho krajine alebo stretnutie s niektorými ľuďmi alebo udalosťami, ktoré ohrozujú jeho život alebo bezpečnosť jeho rodiny, a tak ďalej. Po stretnutí s týmito situáciami si nájde cirkev, o ktorej verí, že je dôveryhodná a spoľahlivá, aby hľadal útočisko; toto je hľadanie útočiska, o ktorom sa hovorí v šiestom ciele. To znamená, že keď sa vo svojom každodennom živote stretne s nejakými ťažkosťami, ktoré ohrozujú jeho život, rodinu, prácu, kariéru a tak ďalej, prichádza do cirkvi hľadať útočisko a hľadá pomoc zo strany sily veľkej skupiny ľudí. Toto je viera v Boha s cieľom hľadať útočisko, ako sa spomína v šiestom ciele. Nie je to odlišné od nečistôt pravých veriacich? (Áno.) Cieľom tohto typu človeka pri viere v Boha je hľadať útočisko, hľadať pomoc od cirkvi. To znamená, že dúfa, že mu cirkev podá pomocnú ruku, a okrem finančnej pomoci tiež požaduje, aby mu cirkev poskytla ochranu, podporu a pomoc. Niektorí takíto ľudia chcú tiež využiť vplyv, postavenie a povest' cirkvi v spoločnosti, aby bojovali proti podlým režimom alebo podlým silám, ktoré utláčajú tých, ktorí veria v Boha, a ubližujú im, aby tak boli chránené ich životy alebo živobytie. Toto je ich cieľ viery v Boha. Sú takíto ľudia? Veria, že cirkev je dobré útočisko, ktoré sa dá oddeliť od politiky a spoločnosti, a myslia si, že keď potrebujú pomoc, cirkev im môže úprimne a láskavo podať pomocnú ruku, aby im poskytla akúkoľvek finančnú pomoc, aby sa ich zastala, obhajovala ich, zastupovala ich v súdnych sporoch a bojovala za ich práva a záujmy. Toto je cieľ týchto ľudí pri viere v Boha. Sú dodnes v cirkvi takíto ľudia? Počuli ste o takýchto ľuďoch? V zahraničných cirkvách takíto ľudia určite sú. Títo ľudia veria v Boha a pripájajú sa k cirkvi len s cieľom hľadať útočisko. Nerozumejú, čo je viera, nieto ešte, aby sa zaujímal o pravdu. Keď sa však stretnú s ťažkosťami a v spoločnosti nenájdu žiadnu pomoc, spomenú si na cirkev a veria, že cirkev je miesto, kde môžu bezpečne nájsť útočisko, najlepšiu únikovú cestu

a najbezpečnejšie miesto, a tak sa rozhodnú veriť v Boha a vstúpiť do cirkvi, aby dosiahli svoj cieľ, ktorým je vyhnúť sa pohromám.

Pohromy sú teraz čoraz väčšie a človek nemá ako žiť. Sú takí, ktorí sa rozhodujú veriť v Boha len preto, aby sa vyhli pohromám. Veria, že Boh existuje, ale nemajú ani trochu lásky k pravde. Ak takíto ľudia uveria v Boha, mala by ich cirkev prijať? Mnohí ľudia nevidia tento problém jasne a myslia si, že cirkev by mala prijať každého, kto verí, že Boh existuje. To je strašný omyl. Rozhodnutie cirkvi prijať niekoho by malo byť založené na tom, či tento človek dokáže prijať pravdu a či je predmetom Božej spásy, a nie na tom, či je ochotný veriť v Boha. Je mnoho diablov, ktorí by chceli získať požehnania a nájsť cestu vpred prostredníctvom viery v Boha – mala by cirkev prijať aj takýchto ľudí? Nie je to ako kázanie evanjelia vo Veku milosti, keď bol prijatý každý, pokiaľ veril. Vo Veku kráľovstva má cirkev princípy a obmedzenia Božích správnych ustanovení, pokiaľ ide o to, koho prijíma. Nech je to ktokoľvek, ak nemiluje alebo neprijíma pravdu, nemôže byť prijatý. Prečo takíto ľudia nie sú prijatí? Takýchto ľudí nemožno prijať predovšetkým preto, lebo nemôžeme jasne vidieť ich minulosť alebo to, akí ľudia to v skutočnosti sú. Ak by cirkev prijala diabla, zlého človeka ohavnej podlosti, každý vie, aké neblahé dôsledky by to malo pre cirkev. Okrem toho, keď veríme v Boha, mali by sme chápať Jeho úmysly, komu prináša spásu a koho vyraduje. Z akých ľudí sa skladá cirkev? Tvoria ju tí ľudia, ktorí prijímajú Božiu spásu, tí, ktorí milujú pravdu, tí, ktorých Boh prijíma. Boh nespasí tých, ktorí v Neho úprimne neveria a neprijímajú pravdu, pretože neprijatie pravdy je problémom prirodzenosti človeka a takýto človek je zo satana a nikdy sa nezmení. Preto takýmto ľudom nikdy nesmie byť umožnený vstup do cirkvi. Ak by niekto pripustil vstup do cirkvi zlému človeku, diablove, potom je tento človek služobníkom satana. Prišiel zámerne, aby rozvrátil a zničil prácu cirkvi, a je nepriateľom Boha. Prijatie takého diabla, Božieho nepriateľa do cirkvi, znamená uraziť Božiu povahu a porušiť Jeho správne ustanovenia a Boží dom to absolútne nebude tolerovať. Zlý ľudom, diablom, sa nesmie dovoliť vstup do cirkvi – to je jeden z jasných postojov a požiadaviek cirkvi k práci na kázaní evanjelia. Cirkev vôbec nemá zodpovednosť prijať tých, ktorí sa rozhodli veriť v Boha, aby unikli pohrome, a nikdy nesmie povoliť vstup tým, ktorí pravdu ani v najmenšom neprijímajú,

pretože Boh takýchto ľudí nespasí. Kto neuznáva slová Všemohúceho Boha ako pravdu, kto pravde odoláva a má k nej odpor, je zlý človek a Boh ho nespasí. Čo sa týka tých, ktorí vo svojom srdci uznávajú Boha, ale nemilujú pravdu a sú zatriedení ako pochybovači, ktorí sa nasycujú chlebom, cirkev nikdy nemá nikoho z nich prijať. Nehovoriac o tých bezohľadných ľuďoch zo spoločnosti, ktorí by v cirkvi chceli nájsť útočisko – tí by sa už vôbec nemali prijímať. Cirkev totiž nie je charitatívna organizácia, ale miesto, kde Boh koná dielo spásy človeka. Práca cirkvi nemá nič spoločné s vládou štátu. Sociálne organizácie presviedčajú ľudí, aby konali dobro a zložili zbrane – to je v prospech národa a s cirkvou to nemá vôbec nič spoločné. Ak by sa niekto odvážil vtiahnuť do cirkvi neveriaceho zlého človeka, diabla či pochybovača, taký človek by urazil Božiu povahu a porušil Jeho správne ustanovenia. Ktokoľvek pritiahne do cirkvi zlého človeka, diabla, ten musí byť Božím domom vyčistený alebo vypudený. To je jasný postoj cirkvi k práci na kázaní evanjelia. Keby títo zlí ľudia, diabli, chceli nájsť útočisko v Božom dome, treba im povedať, že prišli k nesprávnym dverám, že si vybrali nesprávne miesto. Cirkev ich určite neprijme. To je jasný postoj cirkvi k nevercom, ktorí by chceli nájsť útočisko. Bolo to povedané jasne? (Áno.) Ako by sme teda mali s takými ľuďmi zaobchádzať? Ako im to vhodne povedať? Povieš: „V každej krajine sú spoločnosti Červeného kríža, sociálne ústavy, útulky a budhistické chrámy, ako aj nejaké dobrovoľnícke skupiny v spoločnosti. Ak narazíš na ťažkosti a cítiš, že máš krivdy, ktoré treba riešiť, môžeš hľadať pomoc v týchto organizáciách. Okrem toho môžeš požiadať vládu o politický azyl alebo utečenecký azyl, a ak ti to finančné podmienky dovoľujú, môžeš si najatť právnik, aby ti pomohol s tvojím prípadom. Ale toto je cirkev; je to miesto, kde Boh koná dielo, miesto, kde Boh prináša ľuďom spásu, nie miesto, kde by si mal hľadať útočisko. Preto je tvoj vstup do cirkvi nevhodný a tvoj pobyt tu je zbytočný. Boh takýchto ľudí neprijíma a cirkev ich tiež neprijíma. Nech majú neverci akékoľvek ťažkosti, mali by hľadať pomoc v charitatívnych organizáciách, humanitárnych organizáciách alebo sociálnych úradoch v spoločnosti – tieto organizácie sa zaoberajú službou ľuďom, poskytovaním charity a pomáhaním druhým. Akékoľvek máš sťažnosti alebo požiadavky, môžeš im ich povedať alebo sa obrátiť na vládu. To sú pre teba najvhodnejšie miesta.“ Cirkev neprijíma žiadnych

pochybovačov a nevercov. Ak je niekto obzvlášť „milujúci“, nech takýchto ľudí prijme osobne a je to vybavené; môže takýchto ľudí pást sám a Boží dom do toho nebude zasahovať. Niektorí ľudia sa môžu pýtať: „Prečo potom cirkev káže evanjelium? Aký je cieľ kázania evanjelia?“ Kázanie evanjelia je Božie poverenie. Potenciálni prijímatelia evanjelia sú tí, ktorí hľadajú Boha a hľadajú pravú cestu, ktorí túžia po Božom zjavení, ktorí milujú pravdu a dokážu ju prijať a ktorí úprimne veria v Boha – len týmto ľudom sa môže kázať evanjelium. Pokiaľ ide o tých, ktorí nehľadajú Boha, ktorí neprichádzajú prijať pravdu, ale hľadať útočisko, evanjelium sa im nekáže. Niektorí popletení ľudia nedokážu túto záležitosť prezrieť a sú zmätení, keď sa im niečo stane – to sú tí popletení, ktorí nikdy nepochopia Božie úmysly.

G. Nájst' si podporovateľa

Siedmym účelom, pre ktorý ľudia veria v Boha, je nájsť si podporovateľa. Videli ste už takých ľudí? Je to dosť špeciálna situácia; hoci ich nie je veľa, určite existujú. Je to preto, lebo Božie cirkvi sa neobjavili len v Číne, ale aj v Ázii, Európe, Severnej a Južnej Amerike a rôznych krajinách Afriky, a tak sa spolu s nimi objavia aj títo oportunisti a pochybovači. Bez ohľadu na to, aká je pravdepodobnosť, že sa títo ľudia objavia, v každom prípade, keď sa tak stane, musíte sa im postaviť, rozlíšiť ich a nedovoľte, aby títo pochybovači získali v cirkvi nejaké postavenie a spôsobovali vyrušenia. Ak si myslíte, že tieto problémy neexistujú, pretože sa neobjavili alebo ste sa s nimi nestretli, je to hlúpa myšlienka. Len čo tieto problémy nastanú, ak nemáš schopnosť rozlišovať a nevieš, ako ich vyriešiť, prinesú veľké skryté nebezpečenstvá pre cirkev, pre Boží dom, pre bratov a sestry a pre prácu cirkvi. Takže predtým, ako sa niečo stane, musíš vedieť, akým problémom treba čeliť a ako ich vyriešiť. Toto je najlepší spôsob; slúži ti to ako neviditeľná ochrana. Ľudí spomínaných v siedmom účele, ktorí veria v Boha, aby si našli podporovateľa, nie je málo. Táto spoločnosť je všade plná nespravodlivosti, diskriminácie a útlaku. Ľudia žijúci vo všetkých vrstvách spoločnosti sú plní hnusu a nenávisti voči rôznym nespravodlivostiam v spoločnosti a sú tiež plní hnevu. Nie je však ľahké uniknúť nespravodlivostiam ľudského sveta, pokiaľ z neho nezmizneš. Pokiaľ človek žije na tomto svete, pokiaľ žije medzi týmito ľuďmi, bude – viac či menej a vo väčšej či menšej miere – šikanovaný a

ponižovaný a môže byť dokonca prenasledovaný a štvaný nejakými mocnými silami. Tieto rôzne nespravodlivosti a nerovnosti spôsobili veľkú záťaž na psychiku ľudí, priniesli im značný psychický tlak a, samozrejme, aj mnohé nepríjemnosti do bežného života. V dôsledku toho si niektorí ľudia nemôžu pomôcť a vytvoria si určitú predstavu: „Aby sa človek presadil v spoločnosti, musí mať za sebou silu, o ktorú sa môže oprieť. Keď sa stretne s ťažkosťami a potrebuje pomoc alebo keď je sám a bezmocný, bude tu skupina ľudí, ktorá ho podporí a bude za neho rozhodovať, vyrieši problémy a ťažkosti, ktorým čelí, alebo zabezpečí živobytie.“ Preto sa usilujú o nájdenie takejto podpory. Samozrejme, niektorí z týchto ľudí nakoniec nájdu cirkev. Veria, že ľudia v cirkvi sú zjednotení v srdci a pracujú na dosiahnutí rovnakého cieľa, každý má vieru, má dobré úmysly a správa sa k ostatným láskavo, stráni sa spoločenských konfliktov a distancuje sa od zlých trendov spoločnosti. Pre tých, ktorí veria v Boha, je cirkev v tejto spoločnosti a vo svete nepochybne symbolom veľkej spravodlivosti; ľudia v cirkvi majú navyše v mysliach ľudí pozitívny, dobrý a láskavý obraz. Niektorí sa rozhodnú veriť v Boha, pretože sú na dne spoločnosti, bez akejkoľvek moci v nej a bez dobrého rodinného zázemia. Stretávajú sa s rôznymi ťažkosťami pri získavaní vzdelania, nadväzovaní priateľstiev, hľadaní práce alebo pri rôznych činnostiach, a tak veria, že aby v tejto spoločnosti prežili a presadili sa, musia mať ľudí, ktorí im pomôžu. Ak sa napríklad pri hľadaní práce spoliehajú len na seba a bezcieľne prechádzajú ponuky, môžu minúť takmer všetky svoje úspory a aj tak nemusia nájsť vhodnú prácu. Ak im však pri hľadaní pomôžu spolaheľní ľudia, ktorí im dokážu úprimne pomôcť, starostí je oveľa menej a čas strávený hľadaním práce sa výrazne skráti. Preto veria, že ak nájdu takéhoto podporovateľa, budú mať pri všetkom, s čím sa v spoločnosti stretávajú – pri vzdelávaní, hľadaní práce, dokonca aj v každodennom živote a prežití – nejaké konexie a podporu, skupinu nadšených ľudí, ktorí im budú pomáhať v zákulisí. Keď teda nájdu cirkev, majú pocit, že našli správne miesto. Cirkev sa pre nich stáva veľmi dobrou voľbou, ako sa presadiť v spoločnosti a dosiahnuť pokojný život. Napríklad, či už ide o návštevu lekára, nakupovanie, kúpu poistenia, kúpu domu, pomoc deťom pri výbere školy alebo dokonca o vybavenie akejkoľvek záležitosti, v cirkvi vždy nájdu milujúcich ľudí, ktorí im podajú pomocnú ruku a pomôžu im tieto problémy vyriešiť. Týmto spôsobom

sa ich život stáva oveľa pohodlnejším, v spoločnosti už nie sú takí osamelí a ťažkosti pri vybavovaní záležitostí sa výrazne zmenšujú. Príchod do cirkvi a viera v Boha im preto skutočne prinášajú hmatateľné výhody. Aj keď idú k lekárovi, bratia a sestry im nájdu v nemocnici známych, ktorí im pomôžu; môžu ich využiť na získanie najlepších cien pri nákupoch a dokonca aj kúpiť dom za ceny po známosti. S pomocou bratov a sestier v cirkvi sa všetky tieto problémy vyriešia. Cítia: „Veriť v boha je skvelé! Hľadanie práce, vybavovanie záležitostí a nakupovanie, to všetko je teraz pohodlné! Kedykoľvek niečo potrebujem, stačí zavolať alebo poslať správu do skupiny a všetci spoja sily, aby podali pomocnú ruku. V cirkvi je toľko dobrých ľudí; vybavovanie záležitostí je také pohodlné! Nebolo ľahké nájsť si podporovateľa, takže cirkev za žiadnu cenu neopustím. Ale na zhromaždeniach v božom dome sa vždy čítajú božie slová a hovorí sa v duchovnom spoločenstve o pravde, čo ma privádza do rozpakov a cítim sa rozpoltený. Nie som ochotný jesť a piť božie slová a cítim odpor vždy, keď počujem duchovné spoločenstvo o pravde. Ale ak nebudem počúvať, nepôjde to – nemôžem ich opustiť. Tak veľmi mi pomáhajú. Ak odmietnem počúvať, budem sa cítiť trápne a bolo by tiež čudné povedať, že už neverím, takže sa musím len prispôbiť a hovoriť pekné veci.“ V srdci v skutočnosti nechcú veriť, ale tento pocit môžu len skrývať vo svojom vnútri. Niektorí ľudia hovoria: „Vidíš len to, že stále žiadajú bratov a sestry, aby im vybavili záležitosti, a že sú celkom šťastní, keď im bratia a sestry pomôžu – a len podľa toho dokážeš rozlíšiť, že ich účelom viery v Boha je nájsť si podporovateľa?“ Okrem týchto prejavov sa pozri, či zvyčajne čítajú Božie slová a hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, či si dokážu plniť svoju povinnosť a či majú nejaké skutočné zmeny; z toho zistíš, či úprimne veria v Boha. Tí, ktorí hľadajú podporovateľa, veria v Boha len preto, aby využili cirkev a bratov a sestry na vybavovanie svojich záležitostí a riešenie ťažkostí vo svojom živote. Nikdy však nespomínajú konanie svojej povinnosti, ani nejedia a nepijú Božie slová, ani o nich nehovoria v duchovnom spoločenstve. Hneď ako počujú o nejakom šikovnom spôsobe, ako niečo vybaviť, ožijú; začnú bez prestania tárať a nedajú sa ani prerušiť. Ale keď príde na konanie povinnosti alebo na to, aby boli čestní a neklamali a nepodvádzali, onemejú. V srdci ich tieto veci nezaujímajú – bez ohľadu na to, s akým nadšením hovoríš, nereagujú a nezapájajú sa; dokonca sa

ť a neustále snažia prerušiť a zmeniť tému na niečo, čo ich zaujíma. Vymýšľajú spôsoby, ako primäť bratov a sestry, aby pre nich niečo urobili a vynaložili úsilie, a nechcú im dať žiadnu príležitosť spomenúť konanie povinnosti alebo vydanie sa Bohu. Ak niekto navrhne, aby konali svoje povinnosti a vydali sa Bohu, rýchlo si nájdu nejakú svoju naliehavú záležitosť, ktorú ponúknu na výmenu; zatiaľ čo bratia a sestry pre nich vybavujú túto záležitosť, oni neochotne vynaložia nejaké úsilie pre Boží dom a požiadavku bratov a sestier splnia len s odretými ušami, a len čo sa ich osobná záležitosť vybaví, sú voči bratom a sestrám chladní. Aby si udržali kontakt s cirkvou, aby nestratili túto oporu, ktorou je cirkev, a týchto pomocníkov, ktorými sú bratia a sestry, udržiavajú úzky kontakt s každým, kto je pre nich užitočný, často sa ich starostlivo vypyávajú na zdravie, hovoria ohľaduplné a neúprimné slová, aby si udržali vzťahy. Hovoria o tom, ako veľmi veria v existenciu Boha, ako veľmi ich Boh žehná, koľko milosti im Boh dáva a ako často ronía slzy, cítia sa Bohu zaviazaní a ochotní odplatiť Božiu lásku – to všetko preto, aby oklamali bratov a sestry a získali ich pomoc. Len čo sa už niekoho nedá využívať, okamžite si zablokujú a vymažú jeho kontaktné údaje. Intenzívne sa líškajú, podlizujú sa a zbližujú sa s tými, ktorí sú pre nich najužitočnejší, s tými, ktorých sa najviac oplatí využiť. Čo sa týka tých, ktorých sa neoplatí využiť, tých, ktorí, podobne ako oni, nemajú v spoločnosti žiadny vplyv ani postavenie a sú tiež na najnižšom stupni spoločnosti bez nikoho, o koho by sa mohli oprieť, tým nevenujú ani pohľad. Stýkajú sa výlučne s tými, ktorých sa oplatí využiť a ktorí majú v spoločnosti konexie, s tými, ktorých považujú za schopných. Vynaložiť úsilie a znášať ťažkosti pre cirkev dokážu len vtedy, keď niečo potrebujú od cirkvi alebo od bratov a sestier. V skutočnosti sú prejavy takýchto pochybovačov veľmi zjavné. Doma nikdy nečítajú Božie slová, nikdy sa nemodlia k Bohu, keď nemajú ťažkosti, a na cirkevnom živote sa zúčastňujú s veľkou neochotou. Nežiadajú o konanie povinností a nepreberajú iniciatívu v cirkevnej práci; najmä sa nikdy aktívne nezúčastňujú na nebezpečnej práci. Aj keď súhlasia, že ju urobí, prejavujú veľkú netrpezlivosť a až keď ich niekto zavolá alebo vyzve, neochotne vynaložia trochu úsilia. Toto sú prejavy pochybovačov. Nečítajú Božie slová, nekonajú povinnosť – aj keď sa neochotne zúčastňujú na cirkevnom živote, je to preto, aby nestratili spoločenstvo bratov a sestier v cirkvi, ktoré je pre nich obrovskou

oporou. Vzťahy s týmito ľuďmi udržiavajú len preto, aby si v budúcnosti uľahčili vybavovanie záležitostí. Len čo sa takíto ľudia uchytia v spoločnosti a nájdú si miesto, kde sa môžu usadiť a začať žiť, a len čo sa presadia vo svete a získajú vplyv a vyhliadky na oslnivú budúcnosť, rýchlo a bez váhania opustia cirkev, pretrhnú väzby s bratmi a sestrami a stratia kontakt. Ak existuje potenciálny prijímateľ evanjelia, s ktorým majú dobrý vzťah, a ty ich chceš kontaktovať, aby si mu kázal evanjelium, nebudeš sa s nimi môcť spojiť. Nielenže pretrhnú väzby s cirkvou, ale ukončia aj priateľstvá s niektorými jednotlivcami. Neprezradili sa už ako pochybovači? (Áno.) Ako by teda mala cirkev s takýmito ľuďmi zaobchádzať? (Vyčistiť ich.) Mali by sme im dať šancu, prejaviť pochopenie pre ich slabosť a pre ťažkosti v ich živote a viac ich podporovať a pomáhať im, aby uverili, že Boh existuje, začali sa zaujímať o pravdu a úprimne sa vydali Bohu? Treba túto prácu vykonať? (Nie.) Prečo nie? (Pretože títo ľudia tu vôbec nie sú preto, aby verili v Boha.) Správne, neprišli veriť v Boha; ich cieľ je veľmi jasný – sú tu, aby si našli podporovateľa. Môže teda duchovné spoločenstvo o pravde s takýmito ľuďmi dosiahnuť nejaké výsledky? (Nie.) Neprijmú to; nevážia si to, nepotrebujú to a nezaujímajú ich to.

Ako by sme mali opísať tých, ktorí veria v Boha, len aby si našli podporovateľa? Celkom priliehavo sa dajú opísať ako ľudia, ktorí kladú svoje vlastné záujmy pred všetko ostatné. Pokiaľ vidia, že je im niekto užitočný a prospešný, urobia všetko, o čo ich ten človek požiada; dokonca splnia každý jeden príkaz, ktorý im dá. Svoje vlastné záujmy kladú nad všetko ostatné; pokiaľ niečo slúži ich záujmom, je to v poriadku. Ak im povieš, že viera v Boha prinesie požehnania a výhody, určite v Nehu uveria a urobia všetko, o čo ich požiadaš. Pokiaľ tvoja schopnosť vybavovať záležitosti v spoločnosti zodpovedá ich potrebám a umožňuje im profitovať, určite sa s tebou budú stykať. Ich styk s tebou však neznamená, že dokážu skutočne veriť v Boha, ani to neznamená, že sa úprimne vydajú Bohu tak ako ty. Aj keď s tebou dobre vychádzajú a máte obzvlášť dobrý vzťah, nemusí to nevyhnutne znamenať, že hovoríte rovnakým jazykom, idete rovnakou cestou alebo máte rovnaké ciele. Preto sa nesmiete nechať takýmito ľuďmi zaviest'. Títo ľudia sú prefíkaní a majú svoje taktiky, ako komunikovať s ostatnými ľuďmi. Ich účelom viery v Boha je nájsť si podporovateľa, nie usilovať sa o pravdu a

dosiahnuť spásu. To ukazuje, aký nízky a temný je ich charakter! Prichádzajú do cirkvi, aby si našli ľudí, ktorých môžu využiť, a intrigujú, aby pre seba získali rôzne výhody. Neznamená to, že takíto ľudia sú schopní konať bez akýchkoľvek škrupúl a robiť všelijaké nehanebné veci? (Áno.) Už len z toho, že ich účelom viery v Boha je nájsť si podporovateľa a zabezpečiť si živobytie, je jasné, že títo ľudia nie sú nič dobré, majú nízky charakter, sú sebeckí, opovrhnutiahodní a špinaví a žijú vo veľkej temnote. Preto princípom cirkvi pri zaobchádzaní s nimi je takisto rozlíšiť ich a potom ich vyčistiť alebo vypuďiť. Len čo rozlíšite, že nie sú pravými veriacimi, že prišli do cirkvi hľadať východisko a využívať, že chcú zneužiť bratov a sestry na vybavovanie svojich záležitostí a na to, aby im poskytovali službu, potom by v takýchto prípadoch mali vodcovia a pracovníci a bratia a sestry situáciu pohotovo a presne vyriešiť. Bez ohrozenia bezpečnosti cirkvi alebo bratov a sestier ich čo najskôr vyčistite alebo vypuďte. Nemalo by sa im dovoliť, aby sa naďalej skrývali medzi bratmi a sestrami. Nie sú predmetom Božej spásy. Keď sa takíto ľudia skrývajú medzi vami, neustále všetkých sledujú chamtivým a ostrážitým okom, aby zistili, koho sa oplatí využiť. Stále kalkulujú, či sú v cirkvi ľudia, ktorých môžu využiť – kto má príbuzných pracujúcich v nemocnici, kto vie liečiť choroby alebo má tajné lieky, kto môže získať veľkoobchodné ceny v obchodoch, rodina ktorého brata vlastní predajňu áut, kto môže získať domy za ceny po známosti – zisťujú konkrétne tieto záležitosti. Títo ľudia sú vo svojich kalkuláciách puntičkárski! Kalkulujú aj v malých veciach a chcú intrigovať aj proti bratom a sestrám a plánujú ich využiť. Skúmajú rodinné zázemie každého a každý je predmetom ich kalkulácií a sprisahaní. Môžu vaše srdcia cítiť pokoj pri styku s takýmito ľuďmi? (Nie.) Čo treba urobiť, ak niet pokoja? Mali by ste byť pred takýmito ľuďmi na pozore. Títo ľudia veria v Boha s postrannými úmyslami; nie sú tu, aby sa usilovali o pravdu alebo spásu, ale aby si pre seba našli podporovateľa, živobytie a východisko. Takíto ľudia sú obzvlášť sebeckí, opovrhnutiahodní a zákerní. Nekonajú žiadnu povinnosť ani sa nevydávajú Bohu. Keď ich cirkev na niečo potrebuje, nikde ich niet, ale keď je po všetkom, znovu sa objavia. Títo ľudia vedia len využívať situáciu a nemá zmysel nechávať ich v cirkvi; treba použiť rôzne metódy, aby boli čo najskôr odstránení. Niektorí ľudia hovoria: „Naozaj si zaobchádzanie s jedným človekom vyžaduje rôzne

metódy?“ V cirkvi sú všelijakí ľudia; mnohí z nich veria v Boha len preto, aby si našli podporovateľa a východisko, aby získali požehnania alebo aby sa vyhli pohromám. Líši sa len závažnosť týchto motívov; niektorí ľudia prejavujú jeden druh správania, zatiaľ čo iní prejavujú iný. Preto sa s rôznymi ľuďmi musí zaobchádzať rôzne; len to je v súlade s princípmi. Čo sa týka týchto pochybovačov, ktorí hľadajú podporovateľa, musia byť pohotovo odstránení. Nenechajte ich priživovať sa na cirkvi. Žiadajú bratov a sestry, aby im vybavovali záležitosti – keďže pomôcť im vybaviť záležitosti si v skutočnosti vyžaduje len trochu úsilia, prečo by sa im nemala poskytnúť ani táto malá pomoc? Po prvé, a to je kľúčové, títo ľudia nie sú pravými veriacimi; sú to skrz-naskrz pochybovači. Po druhé, títo ľudia sa nemôžu zmeniť z nevercov na pravých veriacich. Nie sú tými, ktorých Boh predurčil a vyvolil; nie sú predmetom Jeho spásy – skôr sú to zlosynovia, ktorí sa infiltrovali do cirkvi. Po tretie, títo ľudia behajú hore-dole po celej cirkvi, vždy hľadajú pomoc u bratov a sestier bez ohľadu na to, aký veľký problém majú, čo bez postrehnutia obťažuje bratov a sestry a zároveň v cirkvi vytvára výrazne negatívnu atmosféru, ktorá škodí všetkým. Preto je najlepšie čo najskôr odstrániť týchto diablov, ktorí veria v Boha len preto, aby si našli podporovateľa. Ak ste ich ešte neidentifikovali alebo neprekukli, že sú týmto typom ľudí, môžete si ich ponechať na pozorovanie. Len čo rozlíšite a prekuknete, že patria medzi rôznych zlých ľudí, ktorých Boží dom potrebuje vyčistiť, neváhajte a nebuďte k nim zhovievaví. Po diskusii so všetkými a dosiahnutí konsenzu ich môžete vyčistiť. Ak vodcovia a pracovníci v cirkvi túto záležitosť ignorujú, pokiaľ väčšina bratov a sestier potvrdí, že sú typom, ktorý verí v Boha len preto, aby si našiel podporovateľa a východisko, máte právo ich priamo vyčistiť bez toho, aby ste išli cez falošných vodcov. Takéto konanie je správne a je plne v súlade s pravdami-princípmi. Je to vaše právo, vaša povinnosť, vaša zodpovednosť; je to pre vašu vlastnú ochranu. Samozrejme, keď sa bratia a sestry, ktorí sú pravými veriacimi, stretnú s ťažkosťami, máme zodpovednosť a povinnosť urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme im pomohli, či už láskyplnou pomocou a podporou, alebo materiálnou pomocou. Toto je láska medzi bratmi a sestrami, láska tých, ktorí veria v Boha. Nemáme však žiadnu zodpovednosť ani povinnosť praktizovať pomoc pochybovačom, pretože nie sú bratmi a sestrami a nezaslúžia si túto

milosť ani takúto pomoc. Toto je zaobchádzanie s ľuďmi podľa princípov. Naše duchovné spoločenstvo o siedmom účele viery v Boha sa tu končí. Nie je potrebné uvádzať ďalšie konkrétne príklady o týchto ľuďoch. Stručne povedané, každý, koho účelom viery v Boha je nájsť si podporovateľa, je niekým, kto by mal byť z cirkvi vyčistený alebo vypudený. Len čo vodcovia a pracovníci rozlíšia, že v cirkvi sú takíto ľudia, mali by ich pohotovo vyčistiť. Vyčistite každého jedného, ktorého nájdete, a nenechajte ani jedného. Ak je väčšina bratov a sestier už obťažovaná do tej miery, že sa cítia bezmocní a už to nedokážu zniesť, a vodcovia a pracovníci ich stále obhajujú slovami: „Majú ťažkosti; mali by sme im pomôcť,“ potom by sa takýmto vodcom malo povedať: „Vôbec nie sú pravými veriacimi v Boha. Ignorujú každého, kto s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve o Božích slovách, a odmietajú konať svoju povinnosť, keď sa im to povie. Nikdy nemali v úmysle vydať sa Bohu a chcú len využiť bratov a sestry na vybavovanie svojich záležitostí. Nemáme žiadnu zodpovednosť ani povinnosť pomáhať takýmto pochybovačom!“ Aj keď to cirkevný vodca neschváli, máte právo spojiť sa s väčšinou a vyčistiť ich z cirkvi. Ak s tým cirkevný vodca stále nesúhlasí, potom záležitosť nahláste vyššie; izolujte vodcu a nechajte ho, aby nad sebou uvažoval. Jeho vedenie môžete prijať znova, keď bude súhlasiť. Ak bude naďalej nesúhlasiť, môžete ho odvolať a zvoliť nového vodcu. Toto je siedmy účel viery v Boha: nájsť si podporovateľa.

H. Usilovať sa o politické ciele

Ďalej budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o ôsmom účele: o viere v Boha s politickými zámermi a politickými cieľmi. Pravdepodobnosť, že sa takíto jedinci objavia, nie je veľmi vysoká, no bez ohľadu na to, aká je, pokiaľ existuje šanca, že sa títo ľudia objavia, mali by sme uviesť ich príklady, odhaliť ich, hovoriť o nich v duchovnom spoločenstve a charakterizovať ich. Musíme to urobiť, aby si voči nim všetci rozvinuli schopnosť rozlišovať a aby ich bolo možné čo najskôr vyčistiť, a tak zabrániť problémom a nebezpečenstvu, ktoré by priniesli cirkvi a bratom a sestrám. Robí sa to na ochranu cirkvi a bratov a sestier. Preto ľudia, ktorí veria v Boha s politickými cieľmi, sú ľudia, ktorých by sme mali rozlišovať a mať sa pred nimi na pozore, a sú to tiež zlí ľudia, ktorých by cirkev mala čo najskôr vyčistiť. Aké sú prejavy tých, ktorí majú

politické ciele? Nepovedia ti svoje skutočné myšlienky. Nepovedia jasne: „Zaujímam sa len o politiku, rád sa do nej zapájam, takže v Boha verím s politickými cieľmi a politickými zámermi a nie z nejakého iného dôvodu. Môžete so mnou naložiť, ako uznáte za vhodné.“ Povedia to? (Nie.) Aké teda majú prejavy, ktoré ti umožnia rozlíšiť, že majú politické ciele? To znamená, aké slová hovoria, aké veci robia, aké výrazy tváre, pohľady a tóny reči ti stačia na to, aby si si potvrdil, že zámer ich viery v Boha nie je čistý? Bez ohľadu na to, čo hovoria alebo robia, skrývajú veci vo svojich srdciach a nikto ich nedokáže preuknúť. Majú osobitnú identitu a pozadie; z ich reči a správania je zjavné, že majú úklady a intrigy a že ich spôsob reči a konania je strategický. Keď hovoria, priemerný človek nedokáže pochopiť ich skutočné pohnútky alebo myšlienky a nevie, prečo hovoria to, čo hovoria. Hoci navonok títo ľudia neprejavujú žiadne nepriateľstvo ani nevynášajú súd voči viere v Boha alebo duchovnému spoločenstvu o pravde a môžu dokonca prejavovať určitú náklonnosť k týmto veciam, jednoducho cítiš, že sú zvláštni – sú iní ako ostatní bratia a sestry a sú do istej miery nepochopiteľní. Čo zvyčajne robíš s ľuďmi, ktorí sú do istej miery nepochopiteľní? Dávaš si na nich len jednoducho pozor? Alebo prevezmeš iniciatívu, aby si ich preveril a zistil, o čo im v skutočnosti ide? (Mali by sme ich pozorovať.) Bez ohľadu na to, čo niekto robí, jeho cieľ a zámery sa vo všeobecnosti nedajú ľahko odhaliť v krátkom čase. No ako plynie čas – s výnimkou prípadu, keď nerobia vôbec nič –, keď začnú konať, určite sa prezradia. Pozoruj a hľadaj stopy v malých detailoch – nejaké informácie a stopy môžeš objaviť v ich reči a správaní, v zámere a smerovaní ich konania a v slovách a tóne, ktoré používajú pri rozprávaní. Schopnosť urobiť to závisí od toho, či si dôsledný a či máš určitú úroveň inteligencie a kvality. Niektorí hlupáci nedokážu rozpoznať nebezpečenstvo a surovosť, ktoré existujú v ľudskej spoločnosti; bez ohľadu na to, s kým sa stretnú, vždy k nim pristupujú rovnakým spôsobom. V dôsledku toho, keď sa stretnú s prefikánymi a ľstivými politikmi s politickými cieľmi, ľahko sa stanú judášmi a nástrojmi na zapredanie cirkvi a nevedomky urobia hlúposti, ktoré dostanú cirkev do pasce.

Aké prejavy vlastne majú títo ľudia s politickými cieľmi? Títo ľudia majú určité spoločenské pozadie; sú to jedinci, ktorí sa pohybujú v politických kruhoch. Bez ohľadu na ich postavenie v politických kruhoch, či už sú to

úradníci, vykonávajú rôzne pomocné práce, alebo sa pripravujú získať si v politických kruhoch pevné miesto, skrátka, títo ľudia majú v spoločnosti politické pozadie; je to zložitá a špeciálna situácia. Bez ohľadu na to, či títo ľudia veria v existenciu Boha, súdiac podľa toho, o čo sa usilujú, podľa ciest, ktorými idú, a ich prirodzenosti-podstaty, môžu sa títo ľudia stať ľuďmi, ktorí úprimne veria v Boha? Môžu sa zmeniť z pochybovačov, z politikov nadšených pre politiku, na ľudí, ktorí úprimne veria v Boha? (Nie.) Ste si istí? Alebo existuje nejaká možnosť? (Určite nie.) Je to rozhodne nemožné. Viera v Boha a politika sú dve odlišné cesty; tieto dve cesty sa vyvíjajú opačnými smermi, nemajú nič spoločné a absolútne sa nemôžu pretínať. Sú to úplne sa rozchádzajúce cesty. Preto tí, ktorí majú politické ciele alebo milujú politiku a sú pre ňu nadšení, aj keď veria v Boha bez akýchkoľvek výslovných politických zámerov, stále prechovávajú iné zábery; a je isté, že ich cieľom nie je získať pravdu ani byť spasení. Prinajmenšom sa dá určiť, že úprimne neveria v Boha. Uznávajú len legendu, že existuje Boh, ale neuznávajú existenciu Boha ani skutočnosť, že Boh je zvrchovaný nad všetkým. Preto sa títo ľudia nikdy nezmenia z pochybovačov nadšených pre politiku na pravých veriacich, ktorí veria v Božiu existenciu, dokážu prijať Božie dielo a prijať Boží súd a napomínanie.

Aké zábery vlastne majú títo pochybovači s politickými cieľmi, keď veria v Boha? Súvisí to s tým, o čo sa usilujú, a s povolaniami, ktorým sa venujú. Napríklad niektorí ľudia v politických kruhoch majú vždy nejaké osobné požiadavky, veľké politické ciele, aspirácie a podobne, ktoré, nech sú akékoľvek, všetky súvisia s politikou. Čo sa myslí pod pojmom „politika“? Jednoducho povedané, súvisí to s režimami, mocou a vládnutím. Preto ich viera v Boha s politickými cieľmi, samozrejme, súvisí s tým, o čo sa politicky usilujú. Aké sú teda ich zábery? Prečo si vyhliadli ľudí v cirkvi? Chcú využiť cirkev ako inštitúciu, jej veľký počet ľudí a vplyv týchto ľudí z rôznych profesií a spoločenských vrstiev v cirkvi na dosiahnutie svojich cieľov. Keď sa dozvedia o učeniach cirkvi, fungovaní rôznych oblastí cirkevnej práce, spôsobe, akým Boží vyvolený ľud žije cirkevný život, o praktizovaní povinnosti a podobne, pokúšajú sa do cirkvi začleniť. Pevne si zapamätajú duchovnú terminológiu a rôzne výrazy, ktoré Boží vyvolený ľud často používa v duchovnom spoločenstve, v nádeji, že jedného dňa budú môcť tieto veci použiť na to,

aby všetkých zmobilizovali, aby ich počúvali a aby ich mohli využiť, a tak dosiahli svoje politické ciele. Presne ako hovoria neverci: keď veci nejaký čas dozrievajú, v momente, keď môžu zdvihnúť zástavu a podnietiť ľudí k vzbure, viac ľudí odpovie na ich výzvu a bude ich nasledovať. Takto môžu získať časť ľudí v cirkvi, ktorí sa stanú ich silou v zápase s ich rivalmi. Takéto veci sa v novodobej čínskej histórii stali niekoľkokrát. Napríklad Povstanie Bieleho lotosu a Povstanie Tchaj-pching počas dynastie Čching boli prípadmi, keď ľudia s politickými cieľmi využili náboženstvo na boj proti vláde. Učenia ich náboženstiev sa odchyľili od pravej cesty a mali mnoho absurdných a nezmyselných aspektov, ktoré sa vôbec nezhodovali s pravdou. Tí s politickými cieľmi využili takéto učenia, aby zjednotili mysle ľudí, spúťali ich mysle a aby ich ovplyvnili a indoktrinovali. Nakoniec týchto indoktrinovaných ľudí zneužili na dosiahnutie svojich politických cieľov. Títo ľudia s politickými cieľmi si od začiatku, keď začali veriť v Boha, vyhliadli práve názov cirkvi. Pod názvom inštitúcie, ktorou je cirkev, teda môžu skrývať svoju identitu a svoje ciele – to je jeden aspekt. Ďalším je, že si myslia, že pokiaľ budú šíriť svoje politické názory pod zástavou viery v Boha, bude veľmi ľahké indoktrinovat ľudí v cirkvi a že títo ľudia majú sklon zbožňovať a počúvať slávnych ľudí. V dôsledku toho majú títo jedinci s politickými cieľmi tendenciu považovať ľudí v cirkvi za objekty, ktoré možno využiť. Veria, že cirkev sa veľmi ľahko môže stať miestom, kde môžu skrývať svoju identitu, a že členovia cirkvi sú objekty, ktoré môžu ľahko využiť – jednoducho povedané, takto sa na veci pozerajú. Preto je ich zámerom pri vstupe do cirkvi nádej, že jedného dňa, keď budú na vzostupe, budú môcť súperiť so svojimi politickými rivalmi a získať moc – to je ich politický cieľ. Chcú pod zámienkou viery v Boha rozšíriť počet ľudí, ktorí ich zbožňujú a nasledujú, aby sa stali súčasťou ich politickej sféry vplyvu. Niektorí ľudia hovoria: „Môžu mať tento cieľ, ale ak neurobia žiadne kroky, nanajvýš môžeme vidieť, že sú to pochybovači alebo falošní veriaci. Ako môžeme vidieť, že majú jasné politické zámery?“ To nie je ťažké. Len ich trpezlivo pozorujte. Pokiaľ majú politické ciele, určite začnú konať. Ak nechcú konať, načo by sa infiltrovali do cirkvi? Ak ešte nekonali, je to preto, lebo nenašli príležitosť. Len čo budú mať príležitosť, začnú konať. Napríklad, ak vláda prijme nesprávnu politiku alebo potláča a zatýka Boží vyvolený ľud, bratia a sestry by o tom nanajvýš diskutovali a rozlišovali by, a tým by sa

to skončilo. Nech sa deje čokoľvek, dôležité je veriť v Boha, konať svoje povinnosti a nasledovať Božiu vôľu. Nestratili by zo zreteľa celkový obraz pre malé záležitosti; naďalej by verili v Boha a konali svoje povinnosti tak, ako sa patrí, ako zvyčajne. Avšak ľudia s politickými cieľmi sú iní. Urobili by z toho veľkú vec, búrlivo by to odhaľovali a široko propagovali a zúfalo by si priali podnietiť všetkých, aby povstali proti vláde a slúžili ich vlastným politickým cieľom, a nezastavili by sa, kým by nedosiahli svoje ciele. Kvôli angažovaniu sa v politike úplne odložia bokom záležitosti viery v Boha a konanie svojich povinností a ignorujú Božie požiadavky na človeka a Božie úmysly. Sú takí šialení – to ich ľudia stále nedokážu rozlíšiť? Nasledujú takíto jedinci Boha alebo politiku? Niektorí ľudia, ktorým chýba schopnosť rozlišovať, sú ľahko zavedení. Títo ľudia, ktorí sa venujú politike, nevedia, čo je pravda, a už vôbec nerozumejú, že Božie dielo má očistiť skazené povahy ľudí a spasit' ich z vplyvu satana. Myslia si, že venovať sa ľudským právam a politike znamená mať zmysel pre spravodlivosť a podriaďovať sa Bohu. Znamená venovanie sa politike a ľudským právam, že človek má pravdu-reality? Znamená to, že sa človek podriaďuje Bohu? Bez ohľadu na to, ako dobre sa zaoberáš ľudskými právami a politikou, znamená to, že tvoja skazená povaha bola očistená? Znamená to, že tvoja ambícia a túžba po moci boli očistené? Mnohí ľudia nedokážu tieto problémy prekuknúť. Aj Sunjatsen bol vraj kresťan. Keď bol v nebezpečenstve, modlil sa k Bohu, aby ho spasil. Celý život sa venoval revolúcii – získal Božie schválenie? Bol to niekto, kto praktizoval pravdu a podriaďoval sa Bohu? Mal skúsenostné svedectvo o praktizovaní Božích slov? Nič z toho nemal. Po tom, čo bol Pavol povoláný, neustále kázal evanjelium a pretrpel mnoho ťažkostí, no pretože nečinil skutočné pokánie, nemal život-vstup, opakovane páchal tie isté staré hriechy a pri každej príležitosti sa vyvyšoval a svedčil o sebe, stal sa antikristom a bol potrestaný. V každom prípade, veriť v Boha bez prijatia pravdy, neustále sa usilovať o slávu a postavenie a vždy chcieť byť supermanom alebo veľkým človekom je veľmi nebezpečné. Všetci tí, ktorí majú politické ciele, sú antikristi. Títo ľudia sa nevzdávajú ľahko uskutočnenia svojich politických aspirácií a vždy budú hľadať príležitosti na podnecovanie a naklonenie si veriacich ako svojej politickej sily. Ak jedného dňa uvidia, že veriaci sa nedajú ľahko zneužiť, že veriaci len milujú pravdu a usilujú

sa o ňu a že nasledujú len Krista a nie ľudí, až vtedy sa týchto veriacich úplne vzdajú.

V jadre sú mysle ľudí s politickými cieľmi úplne pohltené myšlienkami súvisiacimi s politikou – s mocou a vplyvom, vládnutím, konšpiráciami, politickými prostriedkami a tak ďalej. Nerozumejú, čo znamená veriť v Boha, čo je viera, čo je pravda, a už vôbec nie, ako sa podriaadiť Bohu. Taktiež nerozumejú, čo je vôľa Nebies. Ich princípy prežitia sú „človek zvíťazí nad prírodou“ a „osud človeka je v jeho vlastných rukách“. Preto je snaha zmeniť takýchto ľudí nemožná a je to hlúpa myšlienka. Títo ľudia často šíria politické názory medzi bratmi a sestrami v cirkvi, podnecujú ich k politickým aktivitám a k účasti na politike. Je úplne jasné, že ich cieľ viery v Boha je motivovaný politickými cieľmi. Túto podstatu dokážu ostatní rýchlo a ľahko rozlíšiť. Títo ľudia vôbec nepoznajú vieru, krácanie po správnej ceste a podriadenie sa vôli Nebies – veria, že myšlienky a cesty každého človeka sa dajú zmeniť pomocou politickej taktiky, a najmä veria, že osud človeka sa dá zmeniť ľudskými prostriedkami a metódami. Preto sú úplne neznalí hlbokých, no zároveň zjavných záležitostí, ako sú zákony prírody stvorené Bohom a Božia zvrchovanosť nad osudom človeka; sú v týchto veciach laikmi a jednoducho to nedokážu pochopiť. Čo tým chcem povedať? Ak nájdeš niekoho, koho zámer viery v Boha je motivovaný politickými cieľmi, v žiadnom prípade sa ho nesnaž zmeniť ani presvedčiť a nie je potrebné s ním hovoriť v duchovnom spoločenstve o toľkých pravdách. Okrem toho, že sa pred ním budeš mať na pozore, mal by si o ňom čo najskôr informovať cirkevných vodcov na rôznych úrovniach alebo spoľahlivých bratov a sestry a potom nájsť spôsob, ako ho vypudiť z cirkvi. Nemal by si sa pred ním mať na pozore tajne a potichu a ostatných nechať v nevedomosti. Takže aký typ ľudí dokáže trochu rozlíšiť tých, ktorí radi hovoria o politike a majú politické ciele? Sú to starší alebo mladší ľudia? Sú to bratia alebo sestry? (Starší bratia.) Správne; starší bratia, teda tí, ktorí majú spoločenské skúsenosti, prišli do kontaktu s politikou alebo boli politicky prenasledovaní – ľudia, ktorí majú v týchto veciach prehľad, dokážu vnímať politické záležitosti pomerne jasne. Prirodzene, dokážu uplatniť určitú schopnosť rozlišovať voči tým, ktorí sa venujú politike, a najmä dokážu pomerne jasne vnímať ich ambície a túžby, ako aj ich myšlienky, názory, sny a ašpirácie. Preto dokážu týchto ľudí rozlíšiť

relatívne rýchlejšie ako ostatní. Len čo niekto rozlíši, že títo ľudia majú politické ciele a sú pochybovači, mal by sa pred nimi mať na pozore a týchto pochybovačov odhaliť. Zároveň musí chrániť aj tých hlúpych a nevedomých, ktorí nerozumejú pravde, a zabrániť tomu, aby boli zavedení a využití a aby neúmyselne prezradili nejaké interné informácie cirkvi. Je potrebné čo najskôr informovať cirkevných vodcov, prediskutovať s nimi túto záležitosť a informovať viac starších ľudí alebo tých, ktorí rozumejú nejakej pravde a majú určitý duchovný vzrast, aby sa mali pred týmito ľuďmi s politickými cieľmi na pozore. Je dôležité pomôcť ostatným jasne vidieť podstatu týchto ľudí ako pochybovačov, a tak ochrániť hlúpych a nevedomých bratov a sestry pred zneužitím. Ak nedokážeš tieto veci prekuknúť a nemáš žiadnu schopnosť rozlišovať, keď sa s tebou budú rozprávať nejakí zlovestní, ľstiví a prefikani ľudia, ochotne im vyzradíš podrobnosti o svojej skutočnej situácii a všetko, čo vieš, bez toho, aby sa ťa pýtali, a neúmyselne sa staneš judášom. Existujú takí ľudia? (Áno.) Keď hovoríš, nevieš, aký zámer má druhá osoba, a považuješ ju za brata alebo sestru, a bez toho, aby si si to uvedomil, povieš jej všetko, čo máš na srdci – a keď to povieš, nevieš, aké následky to bude mať. Keď vidíš, že ostatní sa pred takýmito ľuďmi majú na pozore, povieš: „Si príliš opatrný. Čo by mali bratia a sestry pred sebou skrývať?“ Neuvedomuješ si, prečo sa ostatní neozvú – tomu sa hovorí byť hlupákom.

Ľudia s politickými cieľmi sú, samozrejme, tiež pochybovači, pretože nemilujú pravdu a neprijmú ju. Aj keď veria v Boha, úplne patria k tejto kategórii zlých ľudí, ktorí sú antikristi. Mať sa na pozore pred takýmito ľuďmi je v skutočnosti najpasívnejší prístup. Aktívny prístup je včas ich objaviť a čo najrýchlejšie sa nimi zaoberať a vypudiť ich, aby sa predišlo akýmkoľvek problémom pre cirkev a pre bratov a sestry. Pretože títo ľudia môžu v cirkvi kedykoľvek a kdekoľvek ovplyvňovať ostatných a kedykoľvek a za akejkolvek situácie môžu zničiť normálny poriadok cirkvi, ďalej takýchto pochybovačov netolerujte ani s nimi nemajte trpezlivosť. Nedávajte im ďalšiu šancu na pokánie; nebuďte hlúpi. Po objavení by mali byť čo najskôr vypudení, aby sa predišlo budúcemu nešťastiu. Účelom tohto je zabrániť tomu, aby boli tí, ktorí sa neusilujú o pravdu, zavedení a využití a stali sa bábkami satana a zlých démonov. Samozrejme, to, čo by ste mali teraz predovšetkým urobiť, je zabrániť tým s politickými cieľmi, aby sa dozvedeli akékoľvek dôležité

informácie o cirkvi. Čím skôr ich rozlíšiš a vypudíš, tým menej kontaktu s nimi budú mať bratia a sestry, a tým menej budú nimi zavedení a ovplyvnení. Preto, pokiaľ ide o načasovanie, je lepšie zaoberať sa takýmito ľuďmi a vypudiť ich skôr radšej ako neskôr – čím skôr, tým lepšie. Byť aktívny je lepšie ako byť pasívny. Ľudia s politickými cieľmi majú zlé úmysly; je nemožné, aby mali akúkoľvek úprimnosť a konali niečo pre cirkev a Boží dom. Ak nemôžu zaviesť alebo zneužiť bratov a sestry, budú úplne ponížení a dobrovoľne opustia cirkev, aj bez rozlúčky. Týmto sa končí naše duchovné spoločenstvo o ôsmom účele viery v Boha: mať politické ciele.

30. októbra 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (24)

Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (tretia časť)

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí

I. Na základe účelu viery v Boha

Na poslednom stretnutí sme hovorili v duchovnom spoločenstve o štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ Na základe obsahu tejto zodpovednosti sme zhrnuli rôzne prejavy rôznych typov ľudí za rôznych okolností a potom sme na základe ich prejavov tieto rôzne osoby rozlíšili. Prostredníctvom rozlišovania týchto osôb sme sa snažili jasne identifikovať tých, ktorí sú zlými ľuďmi, ktorých musí Boží dom rozlíšiť a vyčistiť – to znamená tých, ktorým nie je dovolené zostať v Božom dome a ktorých treba vyčistiť. Posledné dva razy sme hovorili v duchovnom spoločenstve o rozlišovaní a kategorizácii rôznych druhov zlých ľudí prostredníctvom troch aspektov. Dnes budeme ďalej hovoriť v duchovnom spoločenstve o rôznych detailoch týkajúcich sa kategorizácie rôznych druhov zlých ľudí prostredníctvom týchto troch aspektov. Najprv si prečítajte štrnástu zodpovednosť a tri konkrétne kategórie, ktoré sú v nej uvedené. (Štrnástá zodpovednosť vodcov a pracovníkov: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ Po prvé, účel viery v Boha; po druhé, ľudská prirodzenosť; po tretie, postoj k svojej povinnosti.) Spomínate si po prečítaní na nejaký základný obsah z predchádzajúcich dvoch duchovných spoločenstiev? (Áno.) Najprv si zopakujme obsah nášho posledného duchovného spoločenstva. (Minule Boh hovoril v duchovnom spoločenstve o účele viery v Boha, pričom sa venoval bodom štyri až osem tejto témy: po štvrté, zapájať sa do oportunizmu; po piate, žiť z cirkvi; po šieste, hľadať útočisko; po siedme, nájsť si podporovateľa; po ôsme, usilovať sa o politické ciele.) Týchto päť bodov sme preberali v poslednom duchovnom spoločenstve. Mali by byť títo ľudia podľa duchovného spoločenstva o

základných prejavoch a odhalenej skazenej podstate týchto piatich typov ľudí a súdiac podľa ich správania, ich úmyslov a cieľov vo viere v Boha, ako aj ich neustálych požiadaviek voči Bohu, považovaní za bratov a sestry a zostať v cirkvi? (Nie, takíto ľudia by mali byť odstránení, pretože ich viera v Boha nie je zameraná na úsilie o pravdu alebo o spásu. Všetci majú osobné úmysly a plány a dúfajú, že v Božom dome získajú pre seba výhody a prospech. Nie sú to ľudia, ktorí skutočne veria v Boha; všetci sú to pochybovači.) Ak pochybovači nie sú z cirkvi vyčistení, akú škodu predstavujú pre prácu cirkvi a pre bratov a sestry? (Nejedia a nepijú Božie slovo ani nezažívajú Božie dielo; zostávajú v cirkvi bez toho, aby prijali pravdu. Okrem toho môžu ventilovať negatívitu a šíriť predstavy, čím spôsobujú narušenia a vyrušenia a zohrávajú negatívnu úlohu.) Tieto prejavy ľudia v podstate vidia.

Súdiac podľa prejavov piatich typov ľudí, o ktorých sme hovorili v poslednom duchovnom spoločenstve, majú títo ľudia spoločnú črtu? (Áno.) Aká je ich spoločná črta? (Títo ľudia sú všetci pochybovači.) (Neveria v existenciu Boha, neveria v pravdu a nezaujímajú sa o ňu.) To sa dotýka ich podstaty. Keďže neveria v pravdu, nebudú ju ani prijímať. Podstatou tých, ktorí vôbec neprijímajú pravdu, je, že sú pochybovači. Aké sú charakteristické znaky pochybovačov? Veria v Boha, aby sa zapájali do oportunizmu, žili z cirkvi, vyhli sa pohromám, našli si podporu a istý zdroj obživy. Niektorí z nich sa dokonca usilujú o politické ciele a chcú si prostredníctvom určitých záležitostí vytvoriť vzťahy s vládou, aby si získali priazeň a nejaký úradnícky post. Takíto ľudia sú všetci do jedného pochybovači. Vo svojej viere v Boha majú tieto motívy a úmysly a vo svojich srdciach neveria s úplnou istotou, že Boh existuje. Aj keď Ho uznávajú, robia tak pochybovačne, pretože názory, ktorých sa držia, sú ateistické. Veria len veciam, ktoré môžu vidieť v materiálnom svete. Prečo hovoríme, že neveria v existenciu Boha? Pretože jednotne neveria skutočnostiam, že Boh stvoril nebo, zem a všetko, ani ich neuznávajú a že po stvorení ľudstva ho vedie a má nad ním zvrchovanosť. Preto v žiadnom prípade nemôžu veriť v skutočnosť, že Boh sa môže stať telom. Ak neveria, že Boh sa môže stať telom, sú schopní veriť všetkým pravdám, ktoré Boh vyjadril, a uznať ich? (Nie sú.) Ak neveria pravdám, ktoré Boh vyjadril, veria potom, že Boh môže spasť ľudstvo, a v Jeho plán riadenia na spásu ľudstva? (Neveria.) Ničomu z toho neveria. Kde je koreň ich neviery?

V tom, že neveria v existenciu Boha. Sú to ateisti a materialisti. Veria, že skutočné sú len veci, ktoré môžu vidieť v materiálnom svete. Veria, že slávu, zisk a postavenie možno dosiahnuť len prostredníctvom intríg a nekalých prostriedkov. Veria, že jediný spôsob, ako prosperovať a žiť šťastný život, je žiť podľa satanových filozofií. Veria, že ich osud je len v ich vlastných rukách a že sa musia spoliehať sami na seba, aby si vytvorili a zabezpečili šťastný život. Neveria v Božiu zvrchovanosť ani v Jeho všemohúcnosť. Myslia si, že ak sa budú spoliehať na Boha, nebudú mať nič. V konečnom dôsledku neveria, že Božie slová môžu všetko uskutočniť, a neveria v Božiu všemohúcnosť. Preto v ich viere v Boha vznikajú úmysly a ciele, ako napríklad zapájať sa do oportunizmu, žiť z cirkvi, hľadať útočisko, nájsť si podporovateľa, nadväzovať priateľstvá s opačným pohlavím a usilovať sa o politické ciele – zabezpečiť si úradnícky post a istý zdroj obživy. Práve preto, že títo ľudia neveria, že Boh má zvrchovanosť nad všetkým, sú schopní opovážlivo a bezohľadne sa so svojimi vlastnými úmyslami a cieľmi infiltrovať do cirkvi a túžia v nej uplatniť svoje talenty alebo uskutočniť svoje prania. To znamená, že sa infiltrujú do cirkvi, aby uspokojili svoj úmysel a túžbu získať požehnanie; chcú v cirkvi získať slávu, zisk a postavenie, aby získali svoj istý zdroj obživy. Z ich správania, ako aj z ich prirodzenosti-podstaty je zrejmé, že ich ciele, motívy a úmysly pre vieru v Boha nie sú legitímne a že nikto z nich neprijíma pravdu ani úprimne neverí v Boha – aj keď sa infiltrujú do cirkvi, sú len do počtu a nezohrávajú vôbec žiadnu pozitívnu úlohu. Preto by cirkev nemala takýchto ľudí prijímať. Hoci sa títo ľudia infiltrovali do cirkvi, nie sú Božím vyvoleným ľudom, ale skôr ich priviedli iní z dobrých úmyslov. „Nie sú Božím vyvoleným ľudom“ – ako by sa to malo interpretovať? Znamená to, že Boh ich nepredurčil a nevyvolil; nepovažuje ich za predmety Svojho diela; ani ich nepredurčil ako ľudské bytosti, ktoré spasí. Keď sa títo ľudia infiltrujú do cirkvi, prirodzene ich nemôžeme považovať za bratov a sestry, pretože nie sú tými, ktorí skutočne prijímajú pravdu alebo sa podriaďujú Božiemu dielu. Niektorí sa môžu pýtať: „Keďže to nie sú bratia a sestry, ktorí skutočne veria v Boha, prečo ich cirkev nevyčistí alebo nevypudí?“ Boží úmysel je, aby sa Jeho vyvolený ľud od týchto ľudí naučil rozlišovať, a tak prezrel satanove úklady a odmietol satana. Keď Boží vyvolený ľud získa schopnosť rozlišovať, títo pochybovači by mali byť odstránení. Cieľom rozlišovania je

odhaliť týchto pochybovačov, ktorí sa s ambíciami a túžbami infiltrovali do Božieho domu, a vyčistiť ich z cirkvi, pretože títo ľudia nie sú skutoční veriaci v Boha, a už vôbec nie ľudia, ktorí prijímajú pravdu a usilujú sa o ňu. Z ich zotrvania v cirkvi nevznikne nič dobré – ale veľká škoda áno. V prvom rade, po infiltrácii do cirkvi títo pochybovači nikdy nejedia ani nepijú Božie slová a neprijímajú ani najmenšiu časť pravdy. Vždy diskutujú o iných veciach ako Božie slová a pravda, čím vyrušujú srdcia iných. Budú len narúšať a vyrušovať prácu cirkvi na úkor života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu. Po druhé, ak zostanú v cirkvi, budú sa správať ako neverci a robiť zlé skutky, narúšať a vyrušovať prácu cirkvi a vystavovať cirkev mnohým skrytým nebezpečenstvám. Po tretie, aj keď zostanú v cirkvi, nebudú dobrovoľne konať ako poskytovatelia služieb a hoci môžu poskytnúť malú službu, bude to len s cieľom získať požehnania. Ak príde deň, keď zistia, že nemôžu získať požehnania, rozhorčia sa, vyrušia a poškodia prácu cirkvi. Namiesto toho, aby sme to tolerovali, je lepšie ich čo najskôr vyčistiť z cirkvi. Po štvrté, títo pochybovači sú náchylní vytvárať frakcie, podporovať a nasledovať antikristov, čím v cirkvi vytvárajú zlú silu, ktorá predstavuje veľkú hrozbu pre jej prácu. Vzhľadom na tieto štyri úvahy je týchto pochybovačov, ktorí sa infiltrujú do Božieho domu, nevyhnutné rozlíšiť a odhaliť a potom ich vyčistiť. Toto je jediný spôsob, ako udržať normálny pokrok v práci cirkvi a účinne zabezpečiť, aby Boží vyvolený ľud mohol jesť a piť Božie slová a normálne žiť cirkevný život, a tým vstúpiť na správnu cestu viery v Boha. Je to preto, že infiltrácia týchto pochybovačov do cirkvi veľmi škodí životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu. Mnohí ľudia ich nedokážu rozlíšiť, ale namiesto toho s nimi zaobchádzajú ako s bratmi a sestrami. Keď niektorí ľudia vidia, že majú niekoľko darov alebo silných stránok, vyberú si ich za vodcov a pracovníkov. Takto v cirkvi vznikajú falošní vodcovia a antikristi. Pri pohľade na ich podstatu je zrejmé, že žiaden z nich neverí v existenciu Boha, ani v to, že Jeho slová sú pravda, ani v to, že On má zvrchovanosť nad všetkým. V očiach Boha sú to neverci. Nevšíma si ich a Duch Svätý na nich nebude pôsobiť. Preto na základe ich podstaty, nie sú predmetmi Božej spásy a určite nie sú Ním predurčení alebo vyvolení. Boh ich v žiadnom prípade nemôže spasiť. Bez ohľadu na to, ako sa na to pozrieme, žiadny z týchto pochybovačov nepatrí do Božieho vyvoleného ľudu. Mali by byť pohotovo a

presne rozlíšení a potom vyčistení. Nesmie sa im dovoliť, aby striehli v cirkvi a vyrušovali ostatných. Títo pochybovači infiltrujú cirkev s rôznymi účelmi a motívmi a ty ich nemusíš byť schopný na začiatku prezrieť alebo rozlíšiť. Avšak s postupom času, ako s nimi budeš častejšie v kontakte a budeš s nimi mať viac do činenia, budeš im čoraz viac rozumieť a budeš čoraz jasnejšie vidieť rôzne prejavy, ktoré naznačujú, že sú pochybovači. Nie je ich potom ľahšie rozlíšiť na základe Božích slov? (Áno.) Ak celý Boží vyvolený ľud dokáže rozlíšiť pochybovačov, potom je čas ich zjaviť a vyčistiť. Bez ohľadu na ich charakter, sociálne postavenie alebo služobný vek v cirkvi, ak po niekoľkých rokoch počúvania kázni stále nedokážu prijať pravdu a sú plní predstáv o Bohu, sú už zjavení ako pochybovači. Vzhľadom na ich účely a prejavy vo viere v Boha sú nepochybne tými, ktorí by mali byť vyčistení alebo vypudení. Toto je dielo odstránenia, ktoré musí cirkev vykonávať v každom období.

V rámci témy o účele viery v Boha sme prebrali osem bodov, čo znamená, že existuje osem typov ľudí, ktorých prejavy nám stačia na to, aby sme rozlíšili rôzne druhy zlých ľudí, presne ich charakterizovali a podľa toho s nimi zaobchádzali. Stručne povedané, týchto osem typov ľudí nemôže zostať v cirkvi. Niektorí sa môžu pýtať: „Prejavuje sa každý z týchto ôsmich typov ľudí len jedným druhom správania?“ Nemusí to tak byť; účel viery v Boha u niektorých ľudí zahŕňa štyri alebo päť bodov – hľadajú útočisko, žijú z cirkvi, zapájajú sa do oportunizmu, usilujú sa o politické ciele a bezhlavo vyhľadávajú opačné pohlavie, infiltrujú sa do cirkvi, aby nerozvážne zvádzali iných. Účel viery v Boha u niektorých ľudí môže zahŕňať dva body – jedným je snaha stať sa v cirkvi funkcionárom a druhým je hľadanie požehnaní prostredníctvom oportunizmu, alebo niektorí môžu vyhľadávať opačné pohlavie a zároveň žiť z cirkvi. Je zrejmé, že títo ľudia prichádzajú do Božieho domu, aby ho využili, s úmyslom použiť Boží dom alebo bratov a sestry, aby im pomohli s ich záležitosťami a vynaložili pre nich úsilie; aby dosiahli svoje ciele a uspokojili svoje priania, používajú všetky možné prostriedky, aby im bratia a sestry slúžili. Stručne povedané, zjavným účelom týchto pochybovačov a oportunistov, ktorí sa infiltrovali do cirkvi a mali by byť vyčistení alebo vypudení, pri príchode do Božieho domu je priživovať sa a využiť situáciu vo svoj osobný prospech. Či už v reči alebo v skutkoch, ich účel sa dá

vždy nejasne rozpoznať. Títo ľudia vôbec neprijímajú pravdu a nemajú o ňu záujem; niekedy dokonca prejavujú nálady a postoje znechutenia alebo odolávania. Bez ohľadu na to, akú povinnosť im cirkev určí, spolupracujú len neochotne, ak im to prináša prospech. Ak z toho nemajú žiadny prospech, vnútorne odolávajú a prejavujú negativitu a pasivitu, ba dokonca odpor alebo odmietnutie. Trochu práce urobia, len ak z toho majú prospech; bez neho sa jej buď vyhnú, alebo ju pasívne a povrchné odbijú. V kritických momentoch práce sa hrajú na schovávačku, zmiznú a zanedbávajú prácu cirkvi. Z týchto prejavov je zjavné, že ich viera v Boha je len na to, aby sa priživovali; aj ich používanie na poskytovanie služby narobí viac škody ako úžitku.

I. Monitorovať cirkev

Dnes budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o poslednom bode témy účelu viery v Boha. Okrem predtým spomenutých ôsmich bodov existuje ďalší typ človeka, ktorého účel a úmysel vo viere v Boha nie sú legitímne. Čo ho odlišuje od tých vyššie spomenutých, ktorí sú motivovaní výlučne výhodami a zo všetkých síl sa usilujú o slávu, zisk a postavenie? Tento typ človeka nevstupuje do cirkvi, aby sa stal funkcionárom, kvôli postaveniu alebo istému zdroju obživy, alebo aby si uľahčil život a tak ďalej; má účel, ktorý je pre obyčajných ľudí ťažké odhaliť. Aký je to účel? Je ním monitorovanie cirkvi a jej ovládanie. Monitorovanie cirkvi je deviaty bod v téme účelu viery v Boha. Títo ľudia vstupujú do cirkvi s úlohou monitorovať ju, s cieľom získať prehľad o smerovaní vývoja cirkvi. Tí, ktorí ich vysielajú, ich nadriadení alebo šéfovia, môžu zastupovať vládu, určitú náboženskú skupinu alebo nejakú organizáciu v spoločnosti. Pretože nie sú oboznámení s cirkvou, sú plní zvedavosti a dokonca znepokojení vznikom, formovaním a existenciou cirkvi, majú v úmysle dôkladne porozumieť cirkvi, spoznať jej štruktúru, prácu a rôzne okolnosti. Preto sú niektorí ľudia vyslaní do cirkvi, aby vykonávali prácu monitorovania. Tí, ktorí sa ujmu práce monitorovania cirkvi, či už pochádzajú z vlády, náboženských skupín alebo akejkoľvek spoločenskej organizácie, majú vo viere v Boha účel, ktorý je úplne odlišný od účelu pravých bratov a sestier. Nie sú tu, aby prijali Božiu spásu; neprišli, aby prijali Božie slová, pravdu a Božiu spásu na základe viery v Boha a Jeho uznania. Ich viera v Boha je sprevádzaná politickými cieľmi alebo úlohou, ktorú im dala nejaká organizácia. Preto je

monitorovanie cirkvi tak ich účelom infiltrácie do cirkvi a viery v Boha, ako aj úlohou zadanou ich nadriadenými; je to práca, ktorú robia, aby si zarobili na výplatu.

Čo monitorujú tí, ktorí sa infiltrujú do cirkvi, aby ju monitorovali? Monitorujú mnoho aspektov, ako sú učenia cirkvi, jej ciele, čo presadzuje, prácu, ktorú koná, a myšlienky a názory jej členov, pričom hodnotia, či predstavuje nejakú ujmu pre vládu, náboženstvá alebo spoločnosť. Pokiaľ ide o reč, kontrolujú, či sa nevyskytujú nejaké protispoločenské, protivládne alebo protištátne výroky. Pokiaľ ide o učenia, monitorujú, aké presne sú myšlienky, ktoré cirkev presadzuje. Pre teba nemusí byť ľahké odhaliť týchto jednotlivcov, keď sa infiltrujú do cirkvi, pretože počas zhromaždení môžu pozorne počúvať a robiť si podrobné poznámky bez toho, aby driemali. Môžu dokonca svedomito zhrnúť prejavy rôznych jednotlivcov na každom zhromaždení, nakoniec vyvodiť závery o rôznych myšlienkach a názoroch rôznych ľudí a kategorizovať ich, aby zistili, ktoré sú v súlade so záujmami a požiadavkami národnej vlády a ktoré sú škodlivé pre správu štátu, sú v rozpore s vládou a tak ďalej. Môžu dôkladne vyvodiť závery a kategorizovať tieto hlboko zakorenené názory členov cirkvi a viesť si o tom záznamy. Prečo to robia? Pretože je to ich práca, ich úloha; musia podávať správy svojim nadriadeným. Toto je prvá časť ich práce: pochopiť učenia cirkvi a ideologické sklony všetkých jej členov. Hneď ako sa domnievajú, že tieto sklony obsahujú prvky, ktoré sú škodlivé pre spoločnosť alebo štát, alebo ak sa domnievajú, že sa objavujú nejaké radikálne myšlienky a názory, pohotovo to nahlásia a oznámia svojim nadriadeným, aby sa mohli prijať príslušné opatrenia. To, čo sa snažia najprv pochopiť, sú učenia cirkvi – to je jedna z ich hlavných úloh pri monitorovaní cirkvi – a potom nasledujú informácie o personále cirkvi. Napríklad zhromažďujú informácie o tom, kto sú vyšší vodcovia cirkvi, vrátane ich adries bydliska, veku, vzhľadu, úrovne vzdelania, záujmov a koníčkov, zdravotného stavu, o čom hovoria v každodennom živote, kam chodia, akú prácu robia, ako aj ich denný pracovný čas a náplň práce. Sledujú, či títo vodcovia urobili nejaké vyhlásenia alebo podnikli nejaké kroky, ktoré sú proti vláde, proti náboženstvám alebo proti spoločenským trendom, okrem iného aj reakcie týchto vodcov na systém štátneho vládnutia a súčasný politický vývoj. Toto sú všetko aspekty, ktoré sa tí, ktorí monitorujú cirkev,

snažia pochopiť. Okrem toho neustále venujú pozornosť štruktúre cirkvi a administratívnym štruktúram. Napríklad sledujú, kto sú vodcovia a pracovníci v cirkvi, vodcovia z ktorej úrovne boli prepustení, aké opatrenia boli pre nich prijaté po ich prepustení, ktorí vodcovia boli zatknutí a kto po nich prevzal prácu. Zhromažďujú informácie o veku nástupcu, pohlaví, o tom, koľko rokov verí v Boha, o jeho úrovni vzdelania a – ak je to talentovaný absolvent univerzity – či má nejaký negatívny vplyv na krajinu alebo spoločnosť a či by ho bolo možné prijať na prácu vo vládných úradoch, ako aj ďalšie špecifické informácie. Dokonca chcú zistiť, ktorí konkrétni cirkevní vodcovia nastupujú do funkcie alebo sú z nej prepustení. To znamená, že stav personálu, konkrétna administratívna práca a štruktúra cirkvi sú všetko aspekty, s ktorými sa snažia oboznámiť. Okrem toho sa snažia úplne pochopiť okrem iného aj informácie o tom, koľko je v cirkvi pracovných úloh, koľko je skupín a podrobnosti o nadriadených každej skupiny. Chodia vyzvedať, pozorujú a zisťujú veci, pričom svoju prácu vykonávajú veľmi podrobne. Práca, ktorú majú urobiť, a úloha, ktorú majú splniť ľudia tohto typu, ktorí sa infiltrujú do cirkvi, je pohotovo pochopiť všetky aspekty situácie cirkvi a jej rôzny vývoj, aby dosiahli účel monitorovania cirkvi. To zahŕňa napríklad aj to, ako sa cirkev rozvíja v zahraničí, do koľkých krajín sa evanjelium rozšírilo a v ktorých krajinách boli založené cirkvi – všetky tieto podrobnosti potrebujú pochopiť. Toto sú hlavné úlohy, ktoré vykonávajú pri monitorovaní cirkvi: Po prvé, pochopiť učenia cirkvi; po druhé, pochopiť situáciu personálu cirkvi; a po tretie, pochopiť stav práce cirkvi a jej nedávne kľúčové dianie. Konajú úplne ako spolupáchatelia a prisluhovači satana, veľkého červeného draka; sú to skutoční služobníci satana.

Ľudia tohto typu, ktorí monitorujú cirkev, sa do nej infiltrujú s cieľom získať informácie týkajúce sa učení cirkvi, personálu, smerovania práce, rozsahu cirkvi a ďalších aspektov. Snažia sa pochopiť každý z týchto aspektov a potom ich nahlásiť svojim nadriadeným, ktorí môžu kedykoľvek na základe situácie vypracovať zodpovedajúce politické plány alebo opatrenia zamerané na cirkev. Stručne povedané, ich účel pri monitorovaní cirkvi rozhodne nie je dobre mienený. Prečo by inak stále monitorovali cirkev, keď im to neprináša ani bohatstvo, ani prospech? Nie je to preto, že sú znepokojení existenciou cirkvi? Neveria, že cirkev, ktorú založil a vedie Boh, tvorí skupina ľudí,

ktorí v Neho veria čisto a nemajú žiadne vzťahy so štátom, spoločnosťou alebo politickými skupinami a organizáciami. Ale bez ohľadu na to, ako cirkev skúmajú, zostávajú znepokojení. Prečo? Pretože sú ateisti, neuznávajú Boha a tiež nenávidia pravdu. Preto sú schopní páchať hlúpe a absurdné skutky, napríklad utláčať a zatýkať veriacich, ako aj monitorovať cirkev. Prečo prijímajú opatrenia na monitorovanie a odpor voči cirkvi? Pretože ich najväčšou obavou je, že prílišný rast cirkvi a priveľký počet jej členov budú mať významný vplyv na krajinu, vládu a spoločnosť, a dokonca ohrozia a ovplyvnia tradičné kultúry a tradičné náboženské skupiny. Toto je skutočný dôvod ich monitorovania a odporu voči cirkvi. Preto považujú monitorovanie a odpor voči cirkvi za politickú úlohu, ktorú treba vykonať.

Ľuďi tohto typu, ktorí monitorujú cirkev, možno nie je ľahké v cirkvi rozlíšiť, pretože majú postranné úmysly a hlboko sa skrývajú, aby ich ostatní nemohli odhaliť. Preto sa môžu v cirkvi držať väčšiny, nerobiť nič nezvyčajné, pôsobiť obzvlášť slušne a nikdy nevyjadrovať žiadne nesúhlasné názory na prácu cirkvi. Títo jednotlivci však majú jednu charakteristickú črtu: Sú vlažní voči viere v Boha, nie sú ani veľmi aktívni, ani veľmi pasívni. Dokážu urobiť niečo z povinností, ktoré im boli pridelené, ale nikdy neprezrádzajú podrobnosti o sebe, napríklad kde pracujú, aká je ich rodinná situácia alebo či už predtým verili v Boha. Ak niekto spomenie prácu vo vládnom úrade, sú veľmi vyhýbaví, vyhýbajú sa prezentovaniu akýchkoľvek názorov na vládu, politiku, politiky alebo náboženstvo. Ich správanie sa vyznačuje tým, že sa vyhýbajú akýmkoľvek citlivým témam; nekritizujú ani nechvália vládu, ani nehovoria o jej politikách alebo systéme vládnutia. Keď niekto poukáže na to, že určitý jednotlivec je špión, očividne znervóznejú a môžu sa dokonca rýchlo postaviť na svoju obhajobu. Okrem toho, že sú nervózni, si v ich pohľade môžeš všimnúť aj tendenciu vyhýbať sa takýmto citlivým témam; vyhýbajú sa každému, kto ich dokáže prezrieť. Okrem toho často prijímajú hovory z neznámych zdrojov alebo ich kontaktujú a stretávajú sa s nimi záhadní jednotlivci, ktorí nie sú spojení s cirkvou, a hneď ako jeden z týchto hovorov zdvihnú, vzdialia sa od ostatných. Ak ich niekto v týchto chvíľach náhodou uvidí, viditeľne znervóznejú, začervenujú sa a pôsobia mimoriadne nesvoji v obave, že by mohla byť odhalená ich identita. Okrem tajného zhromažďovania informácií o cirkvi sa z času na čas tiež vypytujú

na situáciu bratov a sestier a kladú otázky ako: „Koľko rokov už veríš v Boha? Veria tvoji rodičia? Sú tvoji rodinní príslušníci na pevnine? Ktorí z tvojich rodinných príslušníkov na pevnine veria v Boha a koľko rokov? Koľko majú rokov? Koľko ľudí je vo vašej miestnej cirkvi? Ako sa im teraz darí?“ Z času na čas sa snažia získať citlivé a súkromné informácie, ktoré ľudia nechcú zverejniť. Pri bežných interakciách medzi bratmi a sestrami sa nikto úmyselne ani aktívne nepýta na citlivé osobné informácie, ak sa o ne nechce podeliť. Tento jednotlivec však venuje takýmto záležitostiam osobitnú pozornosť, dokonca ide tak ďaleko, že sleduje pohyb niektorých vodcov a pracovníkov alebo ľudí zodpovedných za dôležitú prácu, snaží sa získať prístup k údajom na počítačoch a mobilných telefónoch týchto ľudí alebo k informáciám o ich adrese a trvá na dôkladnom zistení týchto podrobností. Ak si všimne, že určitý vodca neprišiel na zhromaždenie, spýta sa: „Ten a ten dnes nie je na zhromaždení. Čo robí?“ Ak niekto spomenie, že je zaneprázdnený, bude sa ďalej pýtať: „Čím je zaneprázdnený? Zase polieva tých nových veriacich? Kto sú tí noví veriaci? Kedy začali veriť? Ako to, že o tom neviem?“ Vráta stále hlbšie. Bratia a sestry hovoria: „Ak to nemáme vedieť, tak sa nepýtajme. Prečo sa stále pýtať? Toto sa netýka života-vstupu, nezahŕňa to pravdu; nie je potrebné to vedieť.“ Na čo infiltrátor odpovie: „Ale toto sú záležitosti Božieho domu, práca cirkvi; prečo by sme o tom nemohli vedieť? Všetci veríme v Boha, niečo vedieť nezaškodí. Ak to vy nechcete vedieť, znamená to, že sa nestaráte o prácu cirkvi ani o cirkevných vodcov. S kým presne sa ten vodca išiel stretnúť? Koľko je tam nových veriacich? Kde sú? Aj ja by som sa s nimi rád stretol.“ Stále sa pýta na tieto veci.

Existuje ešte jedna úloha, ktorej tí, čo monitorujú cirkev, venujú najväčšiu pozornosť, a to je mať prehľad o finančnej situácii cirkvi. Jedným aspektom je, že sa snažia pochopiť zdroje financií cirkvi. Chcú vedieť, či cirkev založila továrne alebo podniky, či vlastní vykorisťovateľské dielne, či zamestnáva na prácu deti a či rôzne pracovné činnosti cirkvi zahŕňajú ziskové aktivity. Napríklad, či produkcia videí, filmov, chválospevov a tlač kníh Božích slov prinášajú zisk alebo vytvárajú nadmerný zisk; aké sú zdroje financií cirkvi; či existujú nejakí bohatí jednotlivci, ktorí poskytujú dary na podporu cirkvi; či sú medzi týmito jednotlivcami politické elity alebo multimilionári a miliardári – toto sú podrobnosti, o ktorých chcú mať prehľad.

Okrem zisťovania administratívnych štruktúr a finančných zdrojov cirkvi sa snažia získať prehľad aj o úschove cirkevných financií, pričom ich cieľom je sledovať smerovanie týchto prostriedkov. Ako cirkev mŕňa svoje peniaze, či sa zapája do nejakých nezákonných aktivít, či organizuje spoločenské elity alebo spolupracuje s rôznymi spoločenskými organizáciami a skupinami, aby sa spoločne postavili proti diktátorským vládam a bránili ľudské práva, a tak ďalej – aj toto sú niektoré z dôležitých situácií, o ktorých sa snažia získať prehľad. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Vykonáva prácu monitorovania cirkvi len krajina veľkého červeného draka?“ Je toto tvrdenie presné? V skutočnosti celý svet a celá ľudská spoločnosť odporujú Bohu. Bohu neodporujú len krajiny pod diktátorskou vládou; aj v takzvaných kresťanských krajinách je väčšina tých, ktorí sú pri moci, ateisti a neverci, a dokonca aj medzi tými, ktorí sú pri moci a majú vieru alebo sa hlásia ku kresťanstvu, sú tí, ktorí dokážu prijať pravdu, v menšine. Väčšina ľudí pravdu neuznáva, niečo ešte aby ju prijala. Nie sú teda títo ľudia, ktorí veria v Boha, zároveň tými, ktorí Mu odporujú? Tvoria napríklad v náboženstvách ako kresťanstvo, katolicizmus a judaizmus v Izraeli, vyššie vrstvy ľudí, ktorí prijímajú pravdu? Vôbec nie. Nikto z nich neprichádza skúmať Božie dielo; ani jeden nedokáže prijať pravdu. Presnejšie povedané, všetci sú to pochybovači; všetci odporujú Bohu a sú antikristami. Vyrušujú a sabotujú Božie dielo a brutálne potláčajú a prenasledujú tých, ktorí nasledujú Boha, čo dokazuje ich zaobchádzanie s Božím dielom v posledných dňoch. Ktorá denominácia dovoľuje svojim veriacim slobodne skúmať pravú cestu, počúvať kazateľov zvonku alebo prijímať cudzincov? Ani jedna to nedokáže. Ktorá rasa alebo krajina je priateľská k cirkvi? (Ani jedna.) Chvályhodné je už to, ak ti poskytnú trochu náboženskej slobody a trochu priestoru. Očakávaš snáď ešte, že ťa budú aj podporovať? Keď sa zjaví Božia cirkev alebo keď cirkev začne kázať evanjelium, títo ľudia, ktorí vôbec neveria v existenciu Boha a ktorí cítia osobitný odpor a nenávisť voči pravdám vyjadreným Bohom, sa potom ujmú špeciálnej úlohy, ktorou je poveriť jednotlivcov, aby dôkladne monitorovali cirkev. „Monitorovať“ tu znamená sledovať, mať prehľad a kontrolovať, čiže prísne sledovať, mať prehľad a kontrolovať všetky aspekty cirkvi v každom období. Niektorí ľudia hovoria: „Oni verejne neodsúdili Božie dielo ani sa proti nemu nepostavili, ani sme v našom miestnom živote netrpeli prenasledovaním či obťažovaním.“

Cítíme, že veriť v Boha, zhromažďovať sa, konať svoju povinnosť a šíriť evanjelium v zahraničí je oveľa lepšie a bezpečnejšie ako v krajine veľkého červeného draka. Nezažili sme žiadne zasahovanie.“ Len preto, že nedošlo k žiadnemu zasahovaniu a bola ti poskytnutá určitá sloboda, nemal by si popierať ich prácu monitorovania cirkvi. Tá trocha náboženskej slobody, ktorá ti je daná, je základnou spoločenskou inštitúciou; to, čo si užívaš, sú len základné práva každého občana v krajine, v ktorej žiješ. Užívanie si týchto základných práv neznamená, že národná vláda, spoločenské skupiny alebo náboženský svet prijali a uznali Božie dielo a prácu cirkvi, že sa stali priateľskými, alebo že už neexistuje žiadne nepriateľstvo a monitorovanie. Nie je to tak? (Áno.) Táto záležitosť nie je abstraktná, však? (Nie, nie je.)

Aký by mal byť náš postoj k nepriateľstvu a monitorovaniu zo strany satanských režimov? Mali by sme ich odmietat' a vyhýbať sa im, alebo ich jednoducho ignorovať? Najprv sa zamyslite nad týmto: Bojí sa cirkev toho, že monitorujú akúkoľvek prácu, ktorú koná? (Nie.) Máme nejaké tajné aktivity? Robíme nejaké protištátne alebo protivládne politické vyhlásenia? (Nie.) To sa dá potvrdiť. Viera v Boha nikdy nezahŕňa účasť na politike. Väčšina z vás verí v Boha viac ako tri roky, niektorí dokonca dvadsať alebo tridsať rokov. Zistil niekto počas všetkých tých rokov počúvania kázni, že by cirkev robila protištátne alebo protispoločenské vyhlásenia? (Nie.) Ani v najmenšom; Boží dom nikdy nehovorí o politike. Okrem toho, Cirkev Všemohúceho Boha je založená Bohom, je to predchuť Božieho kráľovstva na zemi, nie organizácia vytvorená nejakým človekom, nie založená nejakým jednotlivcom. Akú prácu teda Boh ustanovil, aby cirkev konala? Nie je to zapájanie sa do protispoločenskej, protináboženskej alebo protipolitickej práce. Aká je teda práca cirkvi? Po prvé, jej hlavnou prácou je šíriť dobrú zvesť o tom, že Boh sa v posledných dňoch stal telom, aby spasil ľudstvo, a umožniť ľudstvu prijať všetky pravdy vyjadrené Bohom, aby sa mohlo obrátiť k Bohu a uctievať Ho. Po druhé, zahŕňa privádzanie tých, ktorí túžia po pravde, pred Boha, aby prijali súd a napomínanie Božích slov, boli očistení, a nakoniec dosiahli spásu. Toto je práca, ktorú koná cirkev, ako ju ustanovil Boh, a to je význam a hodnota jej existencie. Nesúvisí to a nie je to spojené s politikou, obchodom, priemyslom, technológiou ani žiadnym iným sektorom spoločnosti; s týmito vecami to nemá absolútne žiadny vzťah. Aká je teda podstata Božieho diela

spásy v cirkvi? Povedané najjednoduchšie a najvýstižnejšie, je to riadenie ľudstva. Konkrétny obsah riadenia ľudstva zahŕňa privedenie ľudí pred Boha, do reality Božích slov, a umožnenie im prijať Boží súd a napomínanie, aby boli očistení a dosiahli spásu. Toto je konkrétna práca riadenia ľudstva. Akákoľvek práca, do ktorej sa cirkev zapája, súvisí s Božím riadením, Božím plánom a, samozrejme, zahŕňa slová vyjadrené Bohom; nemá žiadny vzťah k rôznym prácam, ktoré vykonávajú svetskí ľudia. Preto akékoľvek informácie o cirkvi, či už sa týkajú jej učenia, personálu, administratívnych štruktúr, stavu jej práce, alebo dokonca finančnej situácie cirkvi, nemajú absolútne žiadny vzťah k žiadnej krajine, žiadnej spoločnosti, žiadnej rase, žiadnemu náboženstvu ani žiadnej ľudskej skupine – ani najmenšie spojenie. Preto, s ohľadom na tieto body, či už ide o vládnu stranu, náboženské skupiny alebo spoločenské skupiny, ich čin vysielania ľudí na monitorovanie cirkvi sa rovná čisto čomu? (Zbytočnému činu.) „Zbytočný čin“ je formálny výraz. Ako sa bežne hovorí? Nemajú nič lepšie na práci, však? Podľa Môjho názoru je to presne tak; ich dni sú naplnené prílišným pohodlím a ľahkosťou, takže vysielajú týchto pár nečinných jednotlivcov, aby monitorovali cirkev, a dokonca to považujú za politickú úlohu, za vážnu prácu – je to úplne absurdné! S takým úsilím by bolo oveľa lepšie otvárať vzdelávacie alebo charitatívne inštitúcie. Ide len o prílišné telesné pohodlie, ktoré vedie k nečinnosti, k nesústredeniu sa na riadne úlohy! Ak by celá ľudská rasa bola ako Božia cirkev, s Bohom, ktorý osobne pasie a vedie, potom by si tento svet, toto ľudstvo ušetrilo mnoho zbytočných inštitúcií, výdavkov a problémov. Prinajmenšom, agentúry ako špionážne organizácie a polícia, tieto bezpečnostné zložky, by neslúžili žiadnemu účelu a museli by byť rozpustené a preradené na inú prácu.

Jednotlivci, ktorí majú za úlohu monitorovať cirkev, majú svoje poslanie. Ich hlavnou úlohou po preniknutí do cirkvi je týchto niekoľko aspektov, o ktorých sme hovorili v duchovnom spoločenstve; keď pochopia niekoľko základných a dôležitých situácií v cirkvi, hlásia to svojim nadriadeným. Bez ohľadu na ich myšlienky, názory alebo účel ich práce, prítomnosť týchto osôb vykonávajúcich monitorovanie v cirkvi by mala podnietiť bratov a sestry, aby boli ostražití a zaobchádzali s nimi múdro. Je tento prístup správny? (Áno.) Je teda potrebný nejaký prehnaný poplach? (Nie.) Ako by sme mali pristupovať k výskytu takýchto jednotlivcov? Existujú dva princípy, je to veľmi jednoduché.

Ak sa všade vypyujú a hľadajú informácie, jasne to značí, že sú to špióni alebo zvedovia. Takíto jednotlivci majú extrémne podlú a drzú ľudskú prirodzenosť; spôsobujú vážne vyrušovanie v cirkvi. Už len ich prítomnosť spôsobuje medzi ľuďmi nepokoj a bráni im prísť pred Boha. Zhromaždenia a konanie povinností sú tiež vyrušované a ovplyvnené a bezpečnosť je ohrozená. Ako by sa s takým človekom malo zaobchádzať? (Vyčistiť ho z cirkvi.) Správne; ak spôsobujú vyrušovanie v cirkevnom živote alebo v práci cirkvi, mali by byť priamo odstránení. Je teda potrebné sa pred nimi skrývať alebo sa ich báť? (Nie.) Niektorí ľudia, keď sa v zahraničí stretnú so špiónmi, spanikária a všade sa skrývajú, akoby videli políciu ako v Číne. Keď niektorí bratia a sestry idú vybavovať veci a stretnú špiónov, ktorí im kladú otázky, a počujú, aký zstrašujúci je tón vypočúvania, podobný policajnému výsluchu, tak sa zľaknú, že utečú bez toho, aby vôbec dokončili svoje záležitosti. Hovorím: „Ako môžeš byť taký zbabelec? Prečo utekáš? Čoho sa bojíš? V krajine veľkého červeného draka bolo zajatých toľko bratov a sestier, ale nebáli sa; nestali sa z nich judaši, pevne vytrvali vo svojom svedectve. Prečo sa teda, keď si už prišiel do zahraničia, stále tak bojíš? Neporušil si žiadny zákon; čoho sa bojíš?“ Niektorí ľudia hovoria: „Vždy sa snažia dostať sa do mojej blízkosti a stále ma vypočúvajú.“ Nemôžeš im položiť protiotázku? Mohol by si povedať: „Aké právo máš vypočúvať ma? Poznám ťa? Si úradník veľkého červeného draka, ktorý kontroluje občianske preukazy? Koho zastupuješ? Pýtaj sa ma ďalej a zažalujem ťa!“ Je potrebné sa ich báť? (Nie.) Niektorí ľudia, keď sa stretnú s takýmito špiónmi, neodvážia sa prehovoriť a v strachu rýchlo utečú. Niektorí popletení ľudia vôbec nedokážu rozlišovať a dokonca sa pokúšajú týmto satanským špiónom a prisluhovačom kázať evanjelium. Po niekoľkých pokusoch si uvedomia: „Toto nie je niekto, kto verí, že Boh existuje. Prečo vyzerá ako úradník veľkého červeného draka?“ Cítia, že niečo nie je v poriadku, a vzdajú sa. Neskôr si to premyslia: „Boh ma chráni; našťastie som im neprezradil žiadne osobné informácie. Aký falošný poplach!“ Sú takí vystrašení, že sa už neodvážia náhodne kázať evanjelium komukoľvek, koho stretnú. V skutočnosti sa naozaj stali prípady, že do cirkvi boli privedení špióni prostredníctvom kázania. Sú to zvedovia nasadení do cirkvi veľkým červeným drakom, sú úmyselne umiestnení satanom. Sú ako vlci v ovčom rúchu, ktorí preniknú do cirkvi bez toho, aby jedli a pili Božie slová alebo hovorili v

duchovnom spoločenstve o pravde, a vždy sliedia po informáciách o cirkvi a zisťujú osobné podrobnosti. Len čo sa zistí, že ich správanie je podozrivé alebo že už v cirkvi spôsobili vyrušenia, mali by byť okamžite odstránení – zvedovia veľkého červeného draka, služobníci satana, by vôbec nemali mať dovolené vyrušovať cirkev. Vyčistite každého jedného, ktorého nájdete; neprejavujte im žiadne milosrdenstvo! Ak sa niekto dobre znáša so špiónom, vždy ochotný zaobchádzať so špiónom láskavo z pocitu lásky, odpovedať na akékoľvek otázky, hrať úlohu špiónovho prisluhovača, takáto spodina musí byť priamo vypudená! Podozriví jednotlivci by mali byť pozorne sledovaní a pozorovaní; nemal by im byť prezradený ani jediný detail o cirkvi, najmä nie to, kto sú vodcovia a pracovníci. Ak sa špiónovi dovolí získať akékoľvek informácie, mohlo by to kedykoľvek predstavovať skrytú hrozbu alebo katastrofu pre cirkev a bratov a sestry. Preto, keď sa zistí, že je niekto podozrivý, pokiaľ nikdy neje a nepije Božie slová ani nehovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, je to určite pochybovač a je správne ho okamžite vyčistiť. Aj keď taký človek nie je špión, nie je to dobrý človek a jeho vyčistenie nie je v žiadnom prípade nespravodlivé. Ak sa zistí, že niekto je v úzkom spojení so špiónom a je schopný zapredať cirkev, mal by byť za akýchkoľvek okolností okamžite vyčistený. Takáto spodina a darebák môže cirkvi a bratom a sestrám priniesť len pohromu. Sú ešte horší ako strážne psy; aj keď nepáchajú zlé skutky, musia byť vyčistení. Teraz je veľký červený drak na pokraji zrútenia, ale nie je ochotný prijať svoju porážku a zničenie. Pokračuje v zatýkaní a prenasledovaní Božieho vyvoleného ľudu a vykonáva špionážne operácie, aby prenikol do Božieho domu. Jeho vyrušovanie a sabotovanie práce cirkvi sa nikdy nezastavilo. Teraz boli odhalení niektorí zjavne podozriví jednotlivci. Ich pokusy získať informácie spôsobili rozruch, vďaka čomu ich ostatní ľahšie prekukli. Keď sa sami odhalili, cirkev ich vyčistila. Boli však odhalení všetci prefikani špióni? Ani náhodou. Je možné, že do cirkvi všade preniknú agenti veľkého červeného draka. Niektorí jednotlivci, po tom, čo ich veľký červený drak zajme, sú satanom prostredníctvom hrozieb, pokušení a rôznych iných prostriedkov donútení, aby konali v jeho prospech a potom preniknú do cirkvi. Toto sú skrytí špióni. Takíto zvedovia sú zradníci a prefikani, majú určitú lišiackosť a intelekt. Slovanami nevercov, majú určité schopnosti. Keď monitorujú cirkev, robia to nenápadne, konajú ticho a tajne, nikdy nezjavujú

svoje skutočné úmysly vo svojich interakciách. Väčšina ľudí pri interakcii s nimi nič necíti; neuvedomujú si, že špión zbiera informácie, ani necítia jeho odpor voči viere v Boha. Špión už možno pochopil základnú situáciu cirkvi skôr, ako si väčšina ľudí vôbec uvedomí, že je tam na monitorovanie cirkvi. Navonok takíto jednotlivci nespôsobujú žiadne vyrušovanie v cirkvi ani väčšine ľudí, ako by sa s nimi teda malo zaobchádzať? Mali by sme prijať nejaké opatrenia alebo riešenia, aby sme sa zaoberali ich monitorovaním cirkvi? Ako už bolo spomenuté, bojí sa cirkev ich monitorovania v nejakom aspekte? (Nie.) Existencia našej cirkvi a rôzne pracovné činnosti, do ktorých sa zapája, sú otvorené a čestné; tieto pracovné činnosti sú najspravodlivejším dielom medzi ľudstvom. Ak chce akákoľvek organizácia pochopiť akýkoľvek aspekt cirkvi, skúsenostné svedectvá cirkvi sú verejne vysielané online – každý si ich môže pozrieť, ako chce. Nie sú tu žiadne tajomstvá, žiadne nezákonné aktivity a určite žiadne narušenia spoločenského poriadku ani protichodné reči či činy. Ak teda tajne vyšetrojú a monitorujú situáciu cirkvi, nechajme ich tak. Prečo to hovorím? Títo jednotlivci pracujúci ako agenti majú určitý profesionálny štandard a bežní ľudia nedokážu zistiť, aké presne sú úlohy, ktoré vykonávajú v zákulisí. Takže, pokiaľ nespôsobujú vyrušenia, netreba sa nimi zaoberať; nechajte ich tak. Okrem toho, títo pochybovači, ateisti a politicky angažovaní jednotlivci nie sú zvyknutí na cirkevný život ani oň nemajú záujem. Akoby sa necítili ako na ihlách a neprežívali muky v cirkvi, kde ľudia každý deň čítajú Božie slová, prijímajú súd a napomínanie a hovoria o poznaní seba samého, poznaní Boha a premene povahy? Na každom zhromaždení sú nepokojní ako mravce na horúcej panvici; cítia neochotu nútiť sa zostať v cirkvi. V srdci chápu, že cirkev je len cirkev a absolútne nie politicky angažovaná organizácia. Monitorovaním cirkvi, učením sa o nej a uvedomovaním si, čo presne robí, sa vzdelávajú o skutočnosti, že Boh je zvrchovaný nad všetkým a nad osudom ľudstva, čo im rozširuje obzory, a tak už nežijú tak nevedome. Aj oni sú stvorené bytosti, a predsa ani nevedia, že človek je stvorený Bohom, čo ukazuje, akí sú hlúpi a bezvýznamní! Je nejaké riziko v tom, nechať ich zostať v cirkvi? Ak pre cirkev alebo pre bratov a sestry nepredstavujú žiadnu hrozbu ani vyrušovanie, nechajme ich tak. Len čo urobia niečo, čo spôsobí vyrušovanie, to je ich moment odhalenia a to je ten správny čas na to, aby sme sa nimi zaoberali. Na základe faktov a dôkazov ich

pohotovo rozlíšime a charakterizujeme – ich poslanie sa skončí a cirkev ich prirodzene vypudí. Je tento prístup dobrý? (Áno.) Niektorí ľudia sa pýtajú: „Nie je práca cirkvi otvorená a čestná? Prečo obmedzovať monitorovanie zo strany ľudí?“ Toto je zamerané hlavne na režim veľkého červeného draka, satana. Účelom jeho monitorovania cirkvi je potláčať a zatýkať Boží vyvolený ľud a ubližovať mu; preto Boží dom nedovoľuje jeho monitorovanie, aby zabránil Božiemu vyvolenému národu trpieť prenasledovaním a zabíjaním. Ak jednotlivci z demokratických krajín alebo náboženských skupín prichádzajú skúmať pravú cestu, môžu si to vyhľadať online alebo kontaktovať cirkev. Cirkev prijíma každého, kto úprimne hľadá pravdu. Ale ak má druhá strana zlé úmysly a snaží sa prekrúcať správne a nesprávne a očierňovať cirkev, ako by im Boží dom mohol dovoliť monitorovanie? Nebolo by extrémne hlúpe dovoliť im monitorovanie? Nebolo by to hlúpe a nevedomé? (Áno.) Boží dom vždy vítal tých, ktorí hľadajú pravdu, a srdečne ich prijíma, čo je úplne v súlade s Božími úmyslami. Ak to ľudia nechápu, je to pre ich hlúposť a nevedomosť. Vonkajšia politika cirkvi je otvorená a čestná, plne v súlade s pravdami-princípami a je v nej múdrosť a inteligencia. Ak niekto nedokáže pochopiť tieto pozitívne veci, potom je to absurdný človek, popletený človek. Niektorí ľudia hovoria: „Ak prídu zvedovia alebo služobníci satana, aby sa dozvedeli o cirkvi, mali by sme byť čestnými ľuďmi a pravdivo odpovedať na ich otázky?“ Hovoriť pravdu diablom a satanom je hlúpe; to z človeka nerobí čestného človeka, ale mení ho na prisluhovača satana. Keď sa ľudia satanovho druhu chcú dozvedieť o situácii v cirkvi a pochopiť ju, Boží vyvolený ľud nemá žiadnu zodpovednosť im to povedať. Nedokážu prijať pravdu a nemajú dobrú vôľu, takže im nemáme čo povedať! Toto konanie nie je impulzívne, ale múdre. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Ak sa ma opýta: ‚Kto vedie vašu cirkev? Koľko rokov verí?‘, môžem mu to povedať?“ Mal by si sa ich opýtať: „Aký je tvoj účel, že sa chceš dozvedieť o našom vodcovi? Najprv mi to povedz, ja si to premyslím a potom sa rozhodnem, či ti to poviem alebo nie.“ Je táto odpoveď múdra? (Áno.) Tomu sa hovorí konanie podľa princípov. Rozumiete? Ako sa práca na evanjeliu šíri a počet ľudí v cirkvi sa postupne zvyšuje, z času na čas sa v cirkvách v rôznych krajinách a regiónoch môžu objaviť zvedovia a agenti. V prípade takýchto jednotlivcov stačí jednoducho upovedomiť Boží vyvolený ľud, aby s nimi zaobchádzal múdro. Ak sa zistí, že spôsobujú vyrušenia alebo

narušenia, mali by byť potom okamžite vyčistení. Väčšina ľudí by mala mať určité pochopenie a rozlišovaciu schopnosť, pokiaľ ide o spôsob reči a konania týchto agentov alebo ich vystupovanie, a pri kontakte s nimi bude mať určite nejaké povedomie alebo vnímanie. Ak si len niekoľko bratov a sestier v cirkvi všimne takýchto jednotlivcov, ale nie sú si istí, či sú to špióni alebo zvedovia, mali by k nim pristupovať opatrne a múdro. Ak si to všimla väčšina ľudí, môžu sa navzájom informovať a prijať preventívne opatrenia. Ak podozriví špióni neprejavujú žiadnu priateľskosť voči cirkvi alebo bratom a sestrám, neustále sa snažia dostať bratov a sestry do pasce a vyrušovať cirkev a vždy hľadajú dôkazy, ktorými by cirkev očiernili, dokonca idú tak ďaleko, že fotografujú alebo nahrávajú bratov a sestry, alebo používajú lákanie a pokušenie, aby z nich vytiahli informácie, ktoré chcú vedieť, takýmto jednotlivcom sa po odhalení nemôže dovoliť, aby neboli kontrolovaní – musia byť okamžite vyčistení z cirkvi. Možno ste sa s týmito situáciami predtým nestretli, takže vás vopred upozorňujem. Ide o rozšírenie vášho chápania, o poznanie ľudstva, spoločnosti, politiky a sveta – je proste taký temný a taký zlý.

Pokiaľ ide o deviaty účel viery v Boha – monitorovanie cirkvi – týmto sa končí duchovné spoločenstvo o základnom obsahu. Hovorilo sa v duchovnom spoločenstve o všetkom jasne? (Áno.) Aký je obsah, ktorý sa snažia monitorovať tí, čo monitorujú cirkev? (Učenie cirkvi, personálne situácie, pracovné podmienky a finančný stav.) V podstate sú to tieto štyri oblasti, ktoré ich najviac zaujímajú. Čoho sa tieto štyri aspekty týkajú? Týkajú sa toho, čoho sa najviac obávajú: vplyvu prítomnosti cirkvi na spoločnosť, národ a náboženský svet. Obávajú sa tiež, že cirkev by mohla použiť náboženstvo ako zámienku na zapojenie sa do politiky a zvrhnutie vlády, čo považujú za najväčšie skryté nebezpečenstvo. Preto cirkev potláčajú, prenasledujú a zakazujú a zatýkajú jej členov. Krajina veľkého červeného draka zakazuje všetky náboženské viery, niektoré krajiny zakazujú určité viery a väčšina krajín sa bojí, že pravda bude mať moc, a bojí sa, že ľudia prijmú pravdu, čo ohrozuje ich vládu. Stručne povedané, čím viac má nejaké miesto Božie dielo a vyjadrovanie pravdy a čím viac má cirkev dielo Ducha Svätého, tým je pravdepodobnejšie, že budú rôznymi vládami monitorované a vnímané s nepriateľstvom. Preto vlády často posielajú agentov prezlečených za ľudí skúmajúcich pravú cestu, aby sa dozvedeli a pochopili situáciu cirkvi, s

cieľom monitorovať všetko dianie v cirkvi. Okrem toho sa snažia pochopiť trendy cirkevnej práce, aby okrem iných záležitostí zistili, či je cirkev zapojená do politiky, či sa zúčastňuje na nejakých politických aktivitách pod zámienkou vykonávania cirkevnej práce, alebo či má nejaké spojenie so zahraničnými náboženskými silami. Toto si želajú pochopiť a obávajú sa toho. Ďalej chcú pochopiť aj finančnú situáciu cirkvi. Uvažujú: „Táto cirkev narástla v počte a rýchlo sa rozvinula – odkiaľ pochádzajú jej peniaze? Ktoré organizácie alebo bohatí jednotlivci ju obdarúvajú?“ Stručne povedané, neexistuje nič, čo by už nezvážili, hoci my sme na to nepomysleli. Prečo? Pretože sú zlí; sú to zlí ľudia. Ich pokusy pochopiť situáciu cirkvi pramenia z ich obrovských obáv z existencie cirkvi, obávajú sa, že cirkev by mohla ovplyvniť viac ľudí, čo by predstavovalo hrozbu pre ich vládu; presne toto ich v súvislosti s cirkvou znepokojuje. Bez ohľadu na to, aká spravodlivá alebo legitímna je práca, ktorú cirkev vykonáva, stále neveria. Prečo? Pretože sú to pochybovači, ateisti a materialisti – to, čo môžu materialisti urobiť, je len toto. Toto sú štyri situácie, ktorých sa obávajú. Práve sme hovorili v duchovnom spoločenstve o dvoch princípoch týkajúcich sa vhodného spôsobu zaobchádzania s takýmito jednotlivcami po tom, čo sme pochopili dôvody a ciele za ich obavami z týchto štyroch situácií. Urobte jednoduché zhrnutie týchto princípov a hovorte o nich. (Ak v cirkvi spôsobujú vyrušenia, potom ich odstráňte; ak nespôsobujú vyrušenia, netreba sa nimi zaoberať.) Ak spôsobujú vyrušenia, všade sledia a spôsobujú paniku, potom ich bez milosrdenstva odstráňte; ak nespôsobujú vyrušenia a väčšina ľudí si ich nevšímne alebo ich nedokáže rozlíšiť, potom ich ignorujte. Keď jasne uvidia, že je to skutočne cirkevná práca, všetko sú to náboženské aktivity a vôbec nejde o zapojenie do politiky – keď sa to potvrdí, odídu v dôsledku toho sami. Toto je prístup, ktorý používajú demokratické krajiny na pochopenie náboženských situácií. Už bolo spomenuté, že ľudstvo je veľmi zložitý. Aký je dôvod zložitosti ľudstva? Nepramení to zo zla ľudstva? (Áno.) Ako vzniklo zlo ľudstva? Prečo sa hovorí, že ľudstvo je zlé? Je to preto, že satan skazil ľudstvo príliš hlboko. Ako sa to hovorí jednoduchým jazykom? Je to tak, že satan premenil ľudí na démonov; celé ľudstvo je pod vládou diablov, s príliš mnohými veľkými a malými diablami, takže miesta, kde sa ľudia zhromažďujú, sa stali mestami démonov. Keď sa zhromažďí veľa démonov,

stáva sa to zložitým; sú schopní páchať všetky druhy zlých skutkov a zapájať sa do všetkých druhov nekalých aktivít. Pretože všetci diabli sú zlí, vždy je medzi nimi spor a nikdy nemôžu byť navzájom v súlade, komplikuje to veci. Keď sa ľudia, ktorí úprimne veria v Boha, zídu, je to oveľa jednoduchšie; všetci sú ochotní čítať Božie slová a žiť cirkevný život a všetci radi konajú svoje povinnosti a zapájajú sa do riadnych úloh. Nezúčastňujú sa na nečestných a nekalých aktivitách – nanajvýš môžu odhaliť nejakú skazenosť. Len takíto ľudia môžu dosiahnuť spásu prostredníctvom viery v Boha. Diabli nikdy nemôžu byť spasení prostredníctvom viery v Boha, pretože leopard nedokáže zmeniť svoje škvrny. Aj keby diabli verili v Boha desaťročia alebo storočia, nezmenili by sa, čo je fakt, ktorý všetci vidia. Teraz mnohé cirkvi odstránili tých, ktorí sú diablami, čo je dobrá vec a úplne v súlade s Božími úmyslami. V niektorých cirkvách je polovica ľudí diablom, zatiaľ čo v iných je diablom menšina. Je ľahké vykonávať prácu cirkvi v takýchto cirkvách? Určite nie. Ak sú diabli odstránení a zostane len skazené ľudstvo, cirkevná práca sa stáva oveľa ľahšou. Najžalostnejšia situácia je, keď v niektorých cirkvách majú moc falošní vodcovia alebo antikristi a diabli preberajú vedúcu úlohu; potom je Boží vyvolený ľud v týchto cirkvách skutočne postihnutý. Povedzte Mi, môžu falošní vodcovia alebo antikristi, ktorí majú moc, priniesť pokoj a radosť Božiemu vyvolenému ľudu? Myšlienky a nápady falošných vodcov a antikristov sú úplne zlé a v rozpore s pravdou. Ak ich podporuje desať alebo dvadsať živých démonov, život v takejto cirkvi je ako život na mieste, kde sa zhromažďujú démoni, v brlohu démonov ovládanom kráľom diablov; je to podobné životu v mlynčeku na mäso, ktorý spôsobuje nepokoj tvojej mysli a ducha. Tvoje myšlienky každý deň zamestnávajú veci ako s kým bojovať alebo zápasiť, s kým sa spriatelieť a zbližiť, koho sa vyvarovať a pred kým sa mať na pozore, a tak ďalej; nemáš ani prostredie pokoja, žiješ v neustálom strachu a obavách, bez štipky pokoja. Nie je to ako byť v mlynčeku na mäso? (Áno.) Táto zlá spoločnosť, toto zlé ľudstvo, zaobchádza s každým a každou skupinou alebo organizáciou rovnakým spôsobom, uplatňujúc rovnaké názory a stanoviská na všetkých. Podobne sú úzkostliví aj vo vzťahu k cirkvi, inštitúcii, ktorá je relatívne pozitívna, a nešetria ju. Bez ohľadu na to, spôsob, akým s nimi zaobchádzame, je zásadový, však?

O deviatom účele viery v Boha – monitorovaní cirkvi – sa teraz plne hovorilo v duchovnom spoločenstve a v podstate sme prebrali aj všetok obsah prvej kategórie štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Ide v podstate o body, s ktorými sme prišli vo vzťahu k účelom týchto pochybovačov a ateistov v ich viere v Boha. Posledný účel, o ktorom sa hovorilo v duchovnom spoločenstve, sa obsahovo mierne líši od predchádzajúcich. Keď tí, ktorí monitorujú cirkev, preniknú do cirkvi, nehľadajú živobytie, postavenie alebo pohodlie v živote a práci, ale prichádzajú s politickými cieľmi. Bez ohľadu na ich ciele, keď ich preukneme a rozlíšime, mali by sme okamžite prijať vhodné opatrenia, vyčistiť alebo vypudiť týchto jednotlivcov a vôbec im nedovoliť, aby sa dlho skrývali v cirkvi. Toto je dôležitá úloha pre vodcov a pracovníkov. Na základe ich účelu viery v Boha rozlíšte a určte, kto sú praví bratia a sestry – Boží vyvolení ľud – a kto sú rôzne druhy zlých ľudí, ktorých by cirkev mala vyčistiť alebo vypudiť; pohotovo identifikujte týchto zlých ľudí a potom pohotovo prijmite zodpovedajúci prístup na ich vyčistenie alebo vypudenie. Toto je prvá kategória rozlišovania a kategorizácie rôznych typov zlých ľudí: účel viery v Boha. Tým sme naše duchovné spoločenstvo o tom skončili.

II. Na základe ľudskej prirodzenosti

Teraz prejdime k druhej kategórii, ktorou je ľudská prirodzenosť. Prostredníctvom prejavov ľudskej prirodzenosti človeka rozlišujeme a určujeme, či tento jednotlivec skutočne verí v Boha a či je vhodný na to, aby zostal v cirkvi. Ak na základe prejavov a odhalení jeho ľudskej prirodzenosti a podstaty jeho ľudskej prirodzenosti nie je pravým bratom a sestrou, nie je vhodný na pobyt v cirkvi, jeho prítomnosť vyrušuje bratov a sestry a – podľa jeho správania – patrí k tým, ktorých treba z cirkvi vyčistiť alebo vypudiť, potom by cirkev mala rýchlo vypracovať zodpovedajúce plány na vyčistenie alebo vypudenie týchto jednotlivcov. Duchovné spoločenstvo o štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov sa zaoberá vyčistením alebo vypudením všetkých druhov zlých ľudí. Z pohľadu ľudskej prirodzenosti je ľudská prirodzenosť týchto jednotlivcov určite zlá a podlá; jednoducho povedané, nie sú dobrí. Na základe prejavov ich ľudskej prirodzenosti by mali byť z cirkvi vyčistení alebo vypudení, aby sa im zabránilo naďalej spôsobovať

v cirkvi vyrušenia a ovplyvňovať normálny poriadok cirkevného života Božieho vyvoleného ľudu a plnenie jeho povinností. Takže prostredníctvom ktorých prejavov posudzujeme ľudskú prirodzenosť človeka ako dobrú alebo zlú, a tým rozhodujeme, či by ho cirkev mala vyčistiť alebo vypuďiť? Druhá kategória – ľudská prirodzenosť – po zhrnutí zahŕňa tiež mnoho bodov, ale najprv hovorme v duchovnom spoločenstve o prvom bode.

A. Mat' záľubu v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev

Prvý bod sa týka záľuby v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev. S takýmto typom človeka ste sa už určite často stretli. Aký je hlavný prejav záľuby v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev? Je to rozprávanie bez princípov, vždy s úmyslom a cieľom vyvolať spory, čo spôsobuje nepriaznivé vplyvy. Je zrejmé, že takíto ľudia majú vážne problémy s obsahom svojich rečí, ktoré pramenia zo zlej povahy a nedostatku ľudskej prirodzenosti, čo ich vedie k tomu, že radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá. Z pohľadu tohto pojmu znamená „prekrúcať fakty a šíriť klamstvá“ často tvrdiť, že to, čo je fakt, je lož, a naopak; ide o prevracanie čierneho na biele a dokonca o prikrášľovanie faktov nepravdivými detailmi, o nepodložené obvinenia, o bezdôvodné súdy a o rozprávanie podľa vlastnej vôle. Takíto ľudia nikdy nepodávajú veci v pozitívnom svetle; to, čo hovoria, ľuďi nebuduje a neprináša im žiadny úžitok ani pomoc. Pri kontakte, styku a komunikácii s nimi a pri počúvaní ich rečí sa srdcia ľuďi často ponárajú do temnoty a kalnosti, dokonca strácajú vieru, takže nemajú chuť veriť v Boha a nedokážu upokojiť svoju myseľ počas duchovných pobožností a zhromaždení. Často sú nepokojní v mysli i na duchu kvôli tvrdeniam o tom, čo je správne a čo nesprávne, a klebetám, ktoré takíto jednotlivci šíria, a začnú sa na každého pozerat' nepriaznivo a na ostatných vidia len chyby. Často sa stáva, že po vypočutí prekrútených faktov a klamstiev je normálne myslenie ľuďi vyrušené a dokonca aj ich správne názory na veci sú vyrušené, čo im sťažuje rozlíšiť, čo je správne a čo nie. Tí, ktorým chýba schopnosť rozlišovať, sú často zlákaní a upadajú do pokušenia kvôli niektorým veciam, ktoré radi hovoria ľudia prekrúcajúci fakty a šíriaci klamstvá, a ani si to neuvedomia. Myslia si: „Tí ľudia nikomu neublížili, normálne sa zúčastňujú na zhromaždeniach, niekedy dokonca dávajú almužnu a pomáhajú ostatným a neurobili nič zlé.“ V dôsledku svojich interakcií s takýmito jednotlivcami

sa však často zapletú do otázok správneho a nesprávneho, do pokušenia, emocionálnych pletiek medzi ľuďmi a do nevhodných medziľudských vzťahov. Títo ľudia, ktorí prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, sa špecializujú na vyrušovanie primeraných vzťahov medzi ľuďmi a na sabotovanie niektorých čistých chápaní v mysliach ľudí. V ich očiach sa tí jednotlivci, ktorí majú dobrý vzťah a dokážu sa navzájom podporovať a pomáhať si, stávajú terčom ich tajných útokov a súdov. Podobne je terčom ich útokov aj každý, kto koná svoju povinnosť s určitou vernosťou a trochu sa vydáva. Bez ohľadu na to, aké dobré alebo pozitívne niečo je, nájdu spôsoby, ako to očierniť. Na všetko majú skryté narážky, každú záležitosť komentujú a na všetky otázky majú vlastné názory. Tieto názory vôbec nie sú skutočnými názormi; skôr hovoria nezmysly, zamieňajú pravdivé fakty s klamstvami a prevracajú čierne na biele; v záujme dosiahnutia cieľa, alebo zasievania nezhôd medzi ľuďmi, alebo ohovárania určitých jednotlivcov dokonca zachádzajú tak ďaleko, že úmyselne a bezohľadne vymýšľajú veci prikrášľovaním faktov nepravdivými detailmi a nepodloženými obvineniami, čím robia niečo z ničoho. Tí, ktorí nepoznajú fakty, ich počúvajú a myslia si, že ich tvrdenia sa zdajú rozumné a nemôžu byť nepravdivé, a tak sú zavedení. Tento typ človeka, ktorý rád prekrúca fakty a šíri klamstvá, má na akúkoľvek pozitívnu záležitosť skryté narážky. Je to preto, že majú zmysel pre spravodlivosť? (Nie.) Sú vzdorovití a nevážia si tých, ktorí aktívne konajú svoju povinnosť, tých, ktorí sú verní, tých, ktorí sa s nadšením vydávajú, a tých, ktorí majú svedomie a rozum. Aký je teda dôvod pre bezohľadné reči týchto jednotlivcov? Kde je koreň? Prečo vždy radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá? (Pretože ich ľudská prirodzenosť je zlá.) Správne; je to kvôli zlej ľudskej prirodzenosti. Ak by ich ľudská prirodzenosť bola dobrá, neprekrúcali by fakty a nešírili by klamstvá. Rozprávania by malo byť založené na svedomí a rozumnosti; človek nemôže na každom kroku chrliť prekrútené teórie a bludy. Koreňom prekrúcania faktov a šírenia klamstiev je zlá ľudská prirodzenosť. Čokoľvek takíto ľudia povedia, má to trpkú príchuť; mierne povedané, súdia ostatných, ale v skutočnosti ich slová nesú určité prvky zlomyseľného úmyslu odsúdiť a prekliť a náznaky podnecovania, žiarlivosti, vzdoru, nenávisťi a dokonca aj kopancov do ľudí v ťažkej situácii. V súhrne, toto sú hlavné charakteristiky ich prekrúcania faktov a šírenia klamstiev. Okrem týchto charakteristík majú

takíto jednotlivci spoločnú ešte jednu vlastnosť: rozhorčujú sa nad ľuďmi, ktorí majú to, čo im chýba, a vysmieávajú sa tým, ktorým chýba to, čo majú oni. Je ich ľudská prirodzenosť dobrá? (Nie.) Jednotlivci tohto typu, ktorí sa rozhorčujú nad ľuďmi, ktorí majú to, čo im chýba, a vysmieávajú sa tým, ktorým chýba to, čo majú oni, žiarlia na každého, kto je lepší ako oni, a za chrbtom o ňom hovoria zle, súdia ho a odsudzujú; zatiaľ čo ak je niekto horší ako oni, pohrdavo sa mu smejú, pripravení ho zosmiešňovať, ironizovať a ponižovať. Nedokážu správne pochopiť žiadnu záležitosť ani k nej pristupovať na základe najzákladnejších ľudských morálnych zásad. Nemusia nikomu želať požehnania, ani mu priať dobro, ani aby sa mu všetko darilo, ako si želá, ani aby kráčať po správnej ceste; ale prinajmenšom by mali ostatných správne hodnotiť bez akejkoľvek zlomyseľnosti – zlyhávajú dokonca aj v tomto. Aký je skrytý dôvod ich prekrúcania faktov a šírenia klamstiev? Je zrejmé, že prostredníctvom ich reči, ich postoja k ostatným a toho, čo si myslia a ako sa v hĺbke srdca správajú k ostatným, je evidentné, že ľudská prirodzenosť ľudí tohto typu je zlomyseľná. Hoci ľudia tohto typu používajú len svoje ústa na prekrúcanie faktov a šírenie klamstiev, za týmito činmi sa skrývajú úspechy a ciele, ktoré si želajú dosiahnuť, ako aj ich skutočné názory a postoje k ľuďom a záležitostiam hlboko v ich srdciach. Ak nateraz necháme bokom, či tí, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, dobre chápu pravdu a či sú to ľudia, ktorí milujú pravdu, môžu mať na základe tejto črty svojej ľudskej prirodzenosti – záľuby v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev – nejaký dobrý alebo pozitívny vplyv na bratov a sestry v cirkvi? (Nie.) Absolútne nie!

Pozrime sa na niekoľko konkrétnych príkladov, aby sme videli, aké prejavy majú tí, ktorí prekrúcajú fakty a šíria klamstvá. Povedzme napríklad, že rodina nejakej sestry je veľmi bohatá, ale v záujme kázania evanjelia a svedectva Bohu sa vzdala telesných pôžitkov a odišla z domu konať svoju povinnosť. Povedzte Mi, ako by sa na túto situáciu pozerali normálni ľudia? Neobdivovali by ju a nezávideli by jej? Prinajmenšom by si mysleli, že táto sestra je hodná pochvaly a nasledovania za to, že dokáže obetovať telesné pôžitky, aby konala svoju povinnosť. Ako ju však komentujú tí, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá? Hovoria: „Vzdáva sa života boháčky, aby celý deň chodila kázať evanjelium; ak to takto pôjde ďalej, skôr či neskôr ju manžel vyhodí! Či viera v boha nie je len o prijímaní požehnaní a užívaní si?

Pozrite sa na ňu, má požehnania, ale nevie, ako si ich užiť, zanechala rodinu a kariéru, aby z celého srdca konala svoju povinnosť; nie je to hlúpe? Keby moja rodina bola taká bohatá, len by som si užíval doma.“ Povedzte Mi, je v tých slovách jediná veta, ktorá je v súlade s ľudskou prirodzenosťou, ktorá buduje ostatných? (Nie.) Tí, ktorí majú určitú schopnosť rozlišovať, by si po vypočutí tohto pomysleli: „Nie je to prekrúcanie faktov? Je to v podstate pozitívna vec, keď veriaci zanechá všetko, aby sa vydal Bohu a neusiluje sa o materiálne pôžitky, ale oni to odsudzujú.“ Ak to počuje niekto bez schopnosti rozlišovať, bude zavedený a vyrušený; jeho horlivosť pre vieru v Boha a horlivosť zanechať veci a vydať sa, aby konal svoju povinnosť, by okamžite výrazne ochabla. Hoci slová tých, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, sú nemnohé, negatívny vplyv, ktorý majú na ostatných, je značný, stačí na to, aby sa niekto na chvíľu cítil negatívne a nedokázal sa z toho spamätať. Nie je to tak? (Áno.) Len niekoľko zdanlivo vierohodných slov môže niektorých ľudí po ich vypočutí otráviť. Čo to hovorí o ľudskej prirodzenosti tých, ktorí dokážu hovoriť také jedovaté slová? (Je zlá.) Je medzi ich slovami nejaká veta, ktorá by mohla po vypočutí zväčšiť niečiu vieru? (Nie.) Čo sú to za slová? Všeobecne povedané, sú to všetko slová pochybovačov; ani jedna veta by nemala byť povedaná tými, ktorí nasledujú Boha. Konkrétnejšie, ani jedna veta, ktorú títo ľudia povedali, neodráža žiadnu ľudskú prirodzenosť. Čo znamená nemať ľudskú prirodzenosť? Znamená to nemať ani morálku. Čo znamená nemať morálku? Sestra má dobré životné podmienky a majetnú rodinu, a aký je postoj týchto ľudí? Je to len závisť, po ktorej nasleduje prianie všetkého dobrého, a tým sa to končí? (Nie.) Aký je teda ich postoj? Žiarlivosť, rozhorčenie, nevôľa a prechovávanie sťažností v srdci: „Zaslúži si mať toľko peňazí? Prečo ja nemám toľko peňazí? Prečo boh žehná jej a nie mne?“ Sestra je bohatá a prosperuje, takže cítia žiarlivosť a nenávisť, bez jediného slova úprimného obdivu alebo želania všetkého dobrého. To svedčí o úplnej absencii aj tej najzákladnejšej morálky. Sestra je bohatá, takže prechováajú nenávisť, takmer až do bodu, že by sa ju pokúsili okradnúť alebo podvodom pripraviť o majetok. Okrem toho, táto sestra žije v bohatej rodine, a predsa je schopná zanechať dobré životné podmienky a materiálne pohodlie, aby odišla konať svoju povinnosť; pre veriaceho v Boha je to niečo, čo stojí za oslavu a je hodné obdivu a závidi. Ľudia by jej mali priať všetko dobré, snažiť sa k nej priblížiť

a brať si z nej príklad. Povedia ale títo ľudia, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, niečo také? (Nie.) Ako rozprávajú? Každá veta sa vyznačuje drsnými slovami a nádychom nenávisť. Prečo dokážu takto hovoriť? Je to preto, lebo sú nespokojní so svojou vlastnou situáciou, prechovávali zášť, a tak si vylievajú svoj hnev na tejto bohatej sestre. Ako veriaci v Boha by mal človek obzvlášť oceňovať, obdivovať, učiť sa a brať si príklad z tých, ktorí dokážu aktívne konať svoju povinnosť a usilovať sa o pravdu. Namiesto toho, aby sa učili zo silných stránok sestry a vyvážili tak svoje vlastné nedostatky, sa jej títo ľudia vysmievajú, že je hlúpa, a dokonca dúfajú, že sa s ňou jej manžel rozvedie; škodoradosne čakajú na jej pád. Keby sa s touto sestrou manžel naozaj rozvedol, nemali by potom radosť? Nesplnilo by sa im želanie? To odráža ich skutočné pocity a tiež ich úmysel a cieľ. Neprajú druhým dobre; keď vidia niekoho, komu sa darí alebo kto je lepší ako oni, naplňa ich to žiarlivosťou a nevôľou. Bez ohľadu na to, aká silná je viera niekoho iného v Boha, ak je ten jednotlivec lepší ako oni, tak to jednoducho nestrpia. Úplne im chýba ľudská prirodzenosť a nie sú schopní vysloviť ani slovo požehnania alebo budovania. Prečo nedokážu vysloviť takéto slová? Pretože ich ľudská prirodzenosť je príliš zlá! Nie je to tak, že by nechceli hovoriť, alebo že by im chýbali správne slová; skôr je to tak, že ich srdcia sú plné žiarlivosti, nevôle a rozhorčenia, čo im znemožňuje vysloviť slová požehnania. Môže teda skutočnosť, že ich srdcia sú plné takýchto skazených vecí, naznačovať, že ich ľudská prirodzenosť je zlomyseľná? (Áno.) Môže. Pretože odhaľujú takéto skazené povahy, pre ostatných je ľahké ich rozlíšiť a môžu prezrieť ich skazenú podstatu.

Tu je ďalší príklad. Jedna sestra mala skôr, než uverila v Boha, vždy konflikty so ženou svojho švagra. Neskôr obe začali veriť v Boha a prostredníctvom jedenia a pitia Božích slov porozumeli nejakým pravdám. Uvedomili si, ako si má človek počínať a vychádzať s ostatnými, a keď sa odhalila ich skazenosť, dokázali sa jedna druhej otvoriť a snažiť sa spoznať samy seba, vďaka čomu bol ich vzťah čoraz harmonickejší. Niektorí ľudia im závideli a hovorili: „Pozrite sa na nich, celá rodina verí v Boha a švagriné sú ako skutočné sestry. Nie je to všetko vďaka ich viere v Boha? Rodiny nevercov spolu vôbec nedokážu vychádzať, stále medzi sebou zápasia a súperia, dokonca aj vlastní súrodenci. Veriaci sú oveľa lepší; aj keď švagriné nie sú skutočné sestry, pokiaľ veria v Boha, majú spoločné ciele, o ktoré sa

usilujú, kráčajú po rovnakej ceste a majú spoločný jazyk, v duchu sú v súlade, čo je úžasné!“ To ukazuje, že tí, ktorí úprimne veria v Boha, sú iní ako neverci. Ľudia z rôznych rodín sa stretávajú so spoločnými cieľmi a úsilím, v Božom dome a pred Bohom sú v súlade. Účelom týchto slov je dať ľuďom vedieť, že toto je účinok Božích slov a diela, milosť daná ľuďom od Boha. Je to niečo, čo neverci nemajú a nemôžu si to užiť. Po vypočutí týchto slov by človek prinajmenšom cítil, že je dobré veriť v Boha a mal by z viery v Boha priaznivý dojem. Ale počúvaj, čo na to povie človek, ktorý rád prekrúca fakty a šíri klamstvá: „Pch! Možno vidíš, že tie švagriné navonok spolu vychádzajú, počas zhromaždení sú samá harmónia – ale nehašteria sa občas aj ony? Nevieš, ako strašne sa predtým hádali!“ Iní hovoria: „Ich minulé spory a hádky boli preto, lebo neverili v Boha a nerozumeli pravde. Teraz spolu vychádzajú úžasne! Je to preto, lebo teraz obe veria v Boha, rozumejú niektorým pravdám a dokážu sa jedna druhej otvoriť v duchovnom spoločenstve a spoznať svoje vlastné skazenosti a často spolu konajú svoje povinnosti. Hoci medzi nimi stále dochádza k nejakým treniciam, vo všeobecnosti si dokážu navzájom priznať svoje chyby a o všetkom, čo robia, sa radia. To je niečo, čo žiadny neverec nedokáže dosiahnuť, dokonca ani so svojimi pokrvnými príbuznými.“ Avšak človek, ktorý prekrúca fakty a šíri klamstvá, hovorí: „Ktorá rodina sa neháda? Čože švagriné, veď aj vlastné sestry sa hádajú, však? Harmónia, ktorú teraz navonok prejavujú, je len divadlo pre ostatných. Neverím, že keď im zomrie svokor, nebudú sa biť o dedičstvo! Či viera v boha nie je len želaním, akousi duchovnou útechou? Dokázali by sa pre ňu naozaj vzdať toľkého bohatstva? Nemožné!“ Je v týchto slovách jediné tvrdenie, ktoré je v súlade s faktami? Je tam nejaké prianie dobra ľuďom, nejaké požehnanie? (Nie.) Je tam niečo, čo by vyjadrovalo osobný pocit, že viera v Boha je naozaj dobrá, keď takýto človek videl, ako si ostatní užívajú Božiu milosť rovnako ako on sám? (Nie.) V očiach tých, ktorí prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, sú tieto osobné premeny, ktoré sa dejú medzi bratmi a sestrami, všetky podvodom; získanie pravdy a zmeny v povahe, ktoré pochádzajú z viery v Boha, sú všetky falošné; neveria, že Boh môže ľudí očistiť, že Boh môže ľudí zmeniť. Z ich slov možno vidieť nielen ich svojvoľný súd, nenávisť a preklínanie ľudí, ale aj to, že neveria a popierajú účinok Božieho diela a slov na ľudí. Švagriné majú vďaka svojej

viere v Boha dobrý vzťah a prejavujú si navzájom toleranciu a trpezlivosť, keď sú spolu. Tento človek, ktorý rád prekrúca fakty a šíri klamstvá, sa vo svojom srdci cíti nepríjemne a nespokojne, a tak sa snaží všetkými možnými prostriedkami zasiahť nezhody medzi sestrami a teší sa, ak dokáže zariadiť, aby sa švagriné pri stretnutí hádali a bili. Aké je to správanie? Aká je to mentalita? Súdiac podľa jeho mentality, nie je to trochu zvrátené? (Áno.) Nie je to z hľadiska jeho správania ohavné? (Áno.) A predsa sa ľudia tohto typu stále zúčastňujú na cirkevnom živote a medzi tými, ktorí konajú svoje povinnosti, ich vôbec nie je málo. Títo ľudia sú bežne označovaní ako tí, čo majú „jedovatý jazyk“. V skutočnosti to nie je len ich jazyk, čo je jedovaté; ich vnútorný svet je neuveriteľne temný a jedovatý! Bez ohľadu na to, o aké dobré skúsenostné svedectvá sa môžu bratia a sestry deliť, v ich očiach sú všetky umelé a vymyslené a nie je na nich nič špeciálne. Bez ohľadu na to, v kom Boh koná dielo súdu a napomínania – čo vedie k významným ziskom, takže takíto ľudia sú schopní vstať, podeliť sa o svoju skúsenosť a svedčiť o Bohu –, títo jednotlivci tým hlboko vo vnútri pohrdajú a myslia si: „Čo je na tom také úžasné? Nemal by vari po vypočutí toľkých kázni každý nejaké porozumenie? Proste napíšeš článok so skúsenostným svedectvom a si spokojný, považuješ sa za víťaza? Rád by som videl, či sa stále budeš sťažovať na boha, keď sa ti v budúcnosti prestane dariť. Ak ti boh vezme dieťa, rád by som videl, či budeš plakať a či potom ešte dokážeš veriť v boha!“ Čo si myslíte, že napĺňa ich srdcia? Nie je to želanie, aby bol celý svet v chaose, strach z toho, že ľudia kráčajú po správnej ceste? Aby som to zhrnul, bez ohľadu na to, čo sa v ktorejkoľvek rodine stane, musia k tomu mať nejaké poznámky, ale bez ohľadu na to, čo hovoria, všetci títo ľudia majú jednu charakteristiku, a to, že dúfajú, že sa nikomu nedarí dobre – o každom hovoria, akoby bol úplne bezcenný; teší ich, keď o ostatných hovoria ako o odpade, a vždy sa tešia z nešťastia druhých. Ak má niekto bohatú rodinu, stávajú sa žiarlivými, nahnevanými a nenávisťnými, neustále sa v srdci sťažujú a želajú si, aby Boh tej osobe odňal jej bohatstvo a milosť, ktorú si užíva, a dal túto milosť im. Sťažnosti, ktoré títo jednotlivci hovoria za chrbtom ľudí, sa nedajú počúvať. Podobajú sa v niečom na veriacich v Boha? Samozrejme, ľudia tohto typu sú tiež zruční v pretvárke. Bez ohľadu na to, aké zlomyseľné alebo temné sú ich srdcia, v prítomnosti bratov a sestier počas zhromaždení budú aj oni hovoriť v duchovnom

spoločenstve o svojom porozumení a postrehoch, chrliac vznešené učenia, aby sa zamaskovali a vytvorili o sebe „veľkolepý“, dobrý obraz. V zákulisí však nehovoria ani nekonajú ako ľudia. Väčšina ľudí, ak s týmito jednotlivcami neprišla do styku a nepozná ich skutočné prejavy alebo to, čo sa skrýva v hĺbke ich srdce, a len ich počula správne hovoriť počas zhromaždení, nezistí, aká odporná alebo surová je ich ľudská prirodzenosť, ani aký nízky je ich charakter, dokonca na nich bude mať dobrý názor. Až keď s nimi ľudia strávia dlhší čas a pochopia ich skutky a správanie v živote v zákulisí, postupne začnú rozlišovať a cítiť znechutenie. Preto by sa rozlišovanie človeka nemalo zakladať len na príjemných slovách, ktoré hovorí počas zhromaždení; človek musí pozorovať aj jeho skutky a slová v živote v zákulisí, aby prezrel jeho podstatu a pravú tvár.

Okrem toho, že nehovoria ako ľudia, má typ ľudí, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, ďalšiu charakteristiku: Chcú komentovať každého a všetko, dokonca aj tých, ktorých nepoznajú alebo s ktorými nikdy neboli v kontakte, a neušetria ani tie najmenšie záležitosti v životoch iných ľudí. Výsledkom ich komentovania je, že bez ohľadu na to, aká pozitívna je nejaká vec, oni ju svojou rečou prekrútia na negatívnu; bez ohľadu na to, aká správna je nejaká vec, keď prejde ich odpornými perami, je skreslená na niečo negatívne. To ich teší, umožňuje im to dobre jesť a pokojne spať. Povedzte Mi, čo je to za stvorenie? Napríklad, ak mali niektorí bratia a sestry tento rok dobrý príjem a sú na tom finančne lepšie – obetujú trochu viac, nad rámec desiatku – títo ľudia sa stanú žiarlivými a povedia: „Prečo tento rok obetuješ tak veľa? To, ako boh určí, či je človek dobrý alebo zlý, nezávisí od toho, koľko obetuješ. Aký zmysel má tvoja dychtivosť? Boží dom nemá núdzu o peniaze.“ Opäť sa objavujú nepríjemné slová, však? Bez ohľadu na to, kto urobí niečo správne alebo niečo, čo je v súlade s pravdou, považujú to za trň v oku a v srdci pociťujú extrémny odpor. Snažia sa všetkými možnými prostriedkami nájsť na teba nejakú páku, hľadajú zámienky, aby na teba zaútočili, obvinili ťa a odsúdili, až kým ťa nezlomia a nepripravia o všetku pozitivitu a nezanechajú ťa úplne zmäteného a neschopného rozlíšiť, čo je správne a čo nie. Potom sa dobre zasmejú, vo svojom vnútri sa ti vysmievajú a hovoria si: „Na viac nemáš a ešte hovoríš o skúsenostnom svedectve!“ To je diabol, ktorý ukazuje svoju pravú tvár, však? Nie sú to slová služobníka satana, antikrista? (Áno.) Čím viac hovorím o tomto type človeka, tým sa cítim

nahnevanejší a znechutenejší. Stretli ste sa niekedy s takýmito jednotlivcami? Bez ohľadu na ich vzhľad alebo črty tváre, kedykoľvek sa chystajú prekrútiť fakty a šíriť klamstvá, ich výrazy sa stávajú bizarnými: skrivené pery, šikmý pohľad, ktorým sa už na ostatných nepozerajú rovno, a pri niektorých sa dokonca zdá, že sa im črty tváre posunuli z pôvodného miesta. To je signál, ktorý ti je vysielaný a ktorý ti hovorí, že sa nechystajú hovoriť ako ľudia. Čo potom urobíš? Prijmeš tento signál alebo ho zablokuješ? (Zablokujem.) Musíš sa dištancovať a povedať im: „Nehovor; nechcem to počuť. Príliš veľa klebetíš. Ak sa nechystáš hovoriť ako človek, tak sa odo mňa drž ďalej. Nechcem byť vystavený tvojmu vyrušovaniu; nechcem sa zaplietť do týchto nevhodných medziľudských vzťahov, nebudem venovať pozornosť niekomu ako ty.“ Pozorujte a všimajte si, kto medzi vami rád prekrúca fakty a šíri klamstvá, kto má takéto správanie, a potom sa od neho rýchlo dištancujte. Aká je charakteristika ľudskej prirodzenosti týchto jednotlivcov? Je to jedovatá reč, alebo, ľudovo povedané, „jedovatý jazyk“. Odhalením ich jedovatých slov môžete vidieť rôzne vyhlásenia, ktoré vypúšťajú; prostredníctvom ich vyhlásení môžete vidieť ich vnútorný svet a presne určiť, aká je ich ľudská prirodzenosť-podstata a či sú to zlí ľudia. Ľudia tohto typu, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, prostredníctvom rôznych signálov a vyhlásení, ktoré vypúšťajú, umožňujú ostatným jasne ich označiť za zlých ľudí. Ľudia tohto typu plne spĺňajú štandard na to, aby boli vyčistení alebo vypudení; nemožno mať voči nim žiadne milosrdenstvo. Musia byť vyčistení a nesmie im byť dovolené spôsobovať v cirkvi vyrušenia.

Práve sme hovorili v duchovnom spoločenstve o charakteristikách typu ľudí, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá, a z ich situácie vo viere v Boha a z prejavov ich ľudskej prirodzenosti by malo byť zrejmé, že sú typom ľudí, ktorí majú odpor k pravde a ktorí nemilujú pravdu. Ich ľudská prirodzenosť je slabá do takej miery, že sú neprístupní rozumu a nemajú ani najzákladnejšiu ľudskú morálku. Ide len o to, že v ich konkrétnom prípade je charakteristikou ich slabej ľudskej prirodzenosti to, že obzvlášť radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá. Zo slov, ktoré vyslovujú, možno pozorovať charakteristiku ich ľudskej prirodzenosti a ich ľudskú prirodzenosť-podstatu. Je zrejmé, že ľudia tohto typu sú jednotlivci so slabou ľudskou prirodzenosťou. Do akej miery je ich ľudská prirodzenosť slabá? Je slabá až

do takej miery, že je zlá, čím sa zaraďujú do kategórie zlých ľudí. Je to preto, že keď títo ľudia zvyčajne hovoria, nejde len o to, že sa občas posťažujú, vyjadria trochu žiarlivosti alebo z času na čas ukážu kúsok ľudskej slabosti; ich prejavy nie sú prejavmi bežnej, obvyčajnej skazenej povahy, ale stačia na to, aby dokázali, že ich možno zaradiť medzi zlých ľudí. Toto je prvý typ človeka: tí, ktorí radi prekrúcajú fakty a šíria klamstvá.

B. Mat' záľubu vo využívaní druhých

Druhým typom ľudí sú tí, ktorí radi využívajú druhých. Niektorí ľudia majú určite svoje predstavy, keď sa v duchovnom spoločenstve hovorí o záľube vo využívaní druhých, a myslia si: „Ktorý skazený človek nemá záľubu vo využívaní druhých? Je to ľudská prirodzenosť; pokiaľ nepácha zlo, čo je na tom, ak získa drobnú výhodu?“ Záľuba vo využívaní druhých, o ktorej tu hovoríme v duchovnom spoločenstve, presahuje rámec toho, ako bežní ľudia radi využívajú druhých – dosahuje až mieru zla. V cirkvi by malo byť pomerne dosť ľudí tohto typu, alebo prinajmenšom určitá časť. Pod zámienkou, že „všetci sme bratia a sestry“, využívajú druhých všade, medzi bratmi a sestrami, v Božom dome a v cirkvi. Aké výhody využívajú? Napríklad, ak ich rodina potrebuje kúpiť dom, ale nemajú dosť peňazí, neobrátia sa na príbuzných alebo priateľov, aby si požičali, ani nejdú do banky po pôžičku; požičiavajú si od bratov a sestier bez toho, aby spomenuli úrok alebo kedy pôžičku vrátiť – jednoducho si požičajú. Povedať, že si „požičiavajú“, je slušné pomenovanie; v skutočnosti si to len berú, pretože nikdy nemajú v úmysle peniaze vrátiť ani zaplatiť úrok. Prečo sa zameriavajú na bratov a sestry? Myslia si, že keďže sú všetci bratia a sestry, mali by si v ťažkostiach pomáhať, a ak niekto nepomôže, potom nie je brat alebo sestra. Preto idú za bratmi a sestrami, aby si požičali peniaze, a vymýšľajú si dôvody, aby bratia a sestry mali pocit, že je len správne a vhodné im peniaze požičať. Iní ľudia vidia, že rodina nejakého brata alebo sestry vlastní auto, a stále im to chodí po rozume a neustále si ho chodia každých pár dní požičiavať. Požičajú si ho, ale nevrátia ho, nedoplnia benzín a niekedy ho dokonca preliačia alebo nabúrajú. Túžia po nejakom dobrom jedle, užitočných veciach alebo čomkoľvek cennom, čo vidia v domoch iných, a kalkulujú, ako to získať a chamtivo si to chcú privlastniť. Do akéhokoľvek domu idú, ich oči sa lesknú zlodejskou chamtivosťou, keď všade hľadajú a

pátrajú, hľadajú akúkoľvek výhodu, ktorú by mohli získať, alebo akékoľvek veci, ktoré by si mohli vziať – neunikne im ani malá rastlina v kvetináči. Keď idú von aleboedia s ostatnými, nikdy neponúknu, že zaplatia za dopravu alebo jedlo. Kedykoľvek vidia niečo pekné, chcú si to kúpiť, ale keď príde čas platiť, nechajú za seba zaplatiť iných a potom ani nespomenú, že by im peniaze vrátili; jednoducho chcú využívať druhých, aj keby mali získať len cent alebo päť centov. Ak chceš mať pekné veci, môžeš si za ne zaplatiť sám; ak nechceš platiť vlastnými peniazmi, potom sa nesnaž využívať ani druhých a nebuď taký chamtivý; mal by si mať nejakú integritu, aby si si získal rešpekt od ostatných ľudí. Ale tomuto typu jednotlivca chýba integrita, chce len využívať druhých a čím viac ich využíva, tým má väčšiu radosť. Je výskyt takýchto ľudí v cirkvi hanbou alebo slávou? (Hanbou.) Je to hanba. Povedali by ste, že je nevyhnutné, aby takto využívali druhých? Je to preto, že si nemôžu dovoliť jedlo alebo ho nemôžu dať na stôl svojej rodine? Vôbec nie. V skutočnosti majú dosť peňazí na mýňanie a dosť jedla na jedenie; ide len o to, že ich chamtivosť je taká veľká, až ich oberá o integritu a až v ostatných vzbudzuje odpor a hnus. Je takýto človek dobrý? (Nie.) Niektorí ľudia sa pri konaní svojich povinností vždy snažia využívať druhých, cítia sa ukrivdení, ak čo i len trochu stratia, a cítia potrebu sa o tom vyjadriť. Keď dostanú nejakú úlohu, vždy nadnesú tému peňazí: „Cestovné náklady na jednu cestu budú také a také, ubytovanie bude stáť toľko a toľko, jedlo bude stáť toľko a toľko a tak ďalej.“ Povedia im: „Nerob si starosti s peniazmi, cirkev ich poskytne.“ Ale keď peniaze dostanú, premýšľajú o tom a hovoria: „To nestačí. Čo môžem vonku robiť len s 200 jüanmi? Hovorí sa: ‚Doma buď šetrný, ale na cesty si vezmi veľa peňazí.‘ Musím si vziať nejaké ďalšie záložné peniaze; ak ich všetky nepoužijem, zvyšok vrátim cirkvi.“ Keď sa vrátia, o žiadnych zvyšných peniazoch sa nezmienia ani nepredložia vyúčtovanie výdavkov. Odvážia sa využívať dokonca aj cirkev; odvážili by sa spreneveriť Božie obety? (Áno.) Čo sú to za stvorenia? Chýba im integrita, ako aj svedomie a rozum. Schválil by Boh takýchto ľudí? Niektorí ďalší dokonca chodia na zhromaždiská alebo hostiteľské miesta, aby sa kúpali, umývali si vlasy a prali, pričom používajú práčku, ohrievač vody, šampón, prací prostriedok a tak ďalej, ktoré patria cirkvi; využívajú dokonca aj tieto vymoženosti, používajú veci cirkvi, aby ušetrili na svojich. Myslia si, že pretože veria v Boha, sú

súčasťou Božieho domu, a teda akýkoľvek predmet patriaci Božiemu domu môžu slobodne používať, mysliac si, že by bola škoda to nevyužiť, nevziať si to alebo z toho nezískať nejakú výhodu; a aj keď to pokazia, nemajú v úmysle to nahradiť. Pokiaľ ide o ich vlastné veci, vedia, že ich majú používať šetrne a starostlivo sa o ne starať, ale vybavenie a predmety Božieho domu používajú, ako sa im zachce, ak ich pokazia, neposkytnú za ne náhradu. Sú to dobrí ľudia? Určite nie sú ničím dobrým. Najmä v určitých prípadoch, keď cirkev potrebuje nakúpiť nejaké veci, sa aktívne hlásia ako dobrovoľníci a sú obzvlášť ochotní vybavovať takéto úlohy. Prečo sú takí horliví? Veria, že možno dosiahnuť zisk a využiť výhody; po nákupe vecí si zvyšné peniaze strčia do vlastného vrečka. Chcú využiť čokoľvek, čo sa dá, mysliac si, že by bola škoda to neurobiť; to je logika, ktorej sa držia. Ak nemôžu nič využiť, preklínajú bratov a sestry a preklínajú Boží dom – preklínajú všetkých; sú to jednoducho zlí démoni, smradľaví žobráci, členovia pouličnej žobráckej bandy, ktorí všade natáľajú misky, aby vymámili výhody a využili druhých. Ľudia hovoria: „Ty si stále niečo pýtaš; nie si len smradľavý žobrák?“ Odpovedajú: „To je v poriadku, volajte ma akokoľvek – lakomec, držgroš, smradľavý žobrák, pouličný žobrák, chudák – pokiaľ môžem získať výhodu, je to v poriadku.“ Majú ľudia tohto typu nejakú integritu? (Nie.) Nespôsobujú takíto ľudia určitú mieru vyrušenia bratom a sestrám? Nespôsobujú najmä tým rodinám, ktoré žijú v ťažkých podmienkach a majú málo financií, určitú mieru vyrušenia a škody? (Áno.) Mohli by negatívne ovplyvniť tých, ktorí sú mladí v duchovnom vzraste a obzvlášť zraniteľní? (Áno.) Ľudia cítia znechutenie už len pri pohľade na nich; každý, kto ich vidí, je z nich otrávený, no všetkým je príliš trápne odmietnuť, a tak sa nimi nechávajú takto nehorázne vydierať. Každý vie, že majú zlú ľudskú prirodzenosť a nízky charakter, ale keďže sú všetci bratia a sestry a vidia, že niekedy dokážu konať nejaké povinnosti, majú štipku viery a občas sa trochu posnažia tým, že hostia vo svojich domovoch – pre tieto veci väčšina ľudí priviera oči nad ich správaním, keď všade využívajú druhých, a neberie to vážne. Avšak vyrušenia, ktoré v cirkvi spôsobujú, sú čoraz významnejšie, dostatočné na to, aby sa väčšina ľudí cítila nesvoja; nie je to problém? (Áno.) Títo jednotlivci, aj keď nie sú besnými psami, ktoré všade hryzú ľudí a môžu ich dohrýzť na smrť, sú ako odporné muchy, ktorých obťažovanie nedá ľuďom pokoj. Ak nebudú vyčistení, budú spôsobovať

nekonečné vyrušovanie. Ich zotrvanie v cirkvi bude neustále viesť k pohrome a oberať ľudí o pokoj. Po vyrušení sa ľudia cítia dosť podráždení, často voči takýmto jednotlivcom prechováajú odpor; no keďže nemajú riešenie, jednoducho to zas a znova znášajú. Čo sú to za jednotlivci? Medzi ľuďmi sú dokonca aj takíto opovrhnutiahodní darebáci; prečo takíto jednotlivci vôbec veria v Boha? Jednoducho si nezaslúžia žiť! Využívajú všetko, čo môžu – aká hanba! Uži si toľko hmotných vecí, koľko ti tvoje schopnosti dovoľujú; ak nemáš schopnosti, potom si neužívaj ani nespreneveruj to, čo patrí iným. Ak využiješ niečo malým a bezvýznamným spôsobom, pretože ti iní občas z dobročinnosti ponúknu niečo zadarmo, alebo pretože sa ti niečo obzvlášť páči alebo si sa do niečoho zamiloval, to dokáže každý odpustiť. Ako sa hovorí: „Chudoba obmedzuje ambície“; nie je to veľký problém. Ale ak stále hľadáš takéto výhody, až sa staneš nehanebným a bezostyšným a zmeníš sa na smradľavého žobráka alebo sa v očiach všetkých zmeníš na besného psa či muchu, potom by si mal byť okamžite vyčistený. S ľuďmi tohto typu sa treba porátať raz a navždy, aby sa skoncovalo so všetkými týmito problémami.

Do akej miery dokážete tolerovať ľudí, ktorí radi využívajú druhých? Ak ich naozaj nemôžete vystáť a po tom, čo vás využijú, sa cítite, akoby ste prehltnú mŕtvu muchu – pričom väčšina z vás nedokáže ovládnuť hnev a keď ste spolu, neustále sa na nich sťažujete – nemali by byť v tomto bode už dávno vyčistení? (Áno.) Keď sa to stane neznesiteľným, keď to dosiahne hranicu, všetci by mali spojiť sily a vyčistiť ich. To je odstránenie pliahy z Božieho domu, je to vec, ktorá ľudí veľmi poteší. Takýto človek je len darebák, ktorý spôsobuje nepokoj medzi väčšinou ľudí. Je to zlomyseľný incident, ktorý vyrušuje a narúša cirkevný život a núti ľudí, aby sa stretávali, mali duchovné spoločenstvo a riešili problém týkajúci sa tejto osoby. Táto prax je oprávnená, pretože vyrušovanie spôsobené zlým človekom už niektorým ľuďom ublížilo. Aby sa zabránilo tomu, že zlý človek bude pokračovať v páchaní zla, aby sa udržal normálny poriadok cirkevného života a aby sa zabránilo ďalšiemu ubližovaniu Božiemu vyvolenému ľudu, treba sa so zlým človekom rýchlo porátať a odstrániť ho. Ak po vyčistení môžu cirkev udať, malo by sa im múdro oznámiť: „Nie si vyčistený ani vypudený. Chod' domov do izolácie a uvažuj o sebe. Po poriadnej úvahe napíš list pokánia a potom ťa môžeme privítať späť v cirkvi. Zatiaľ by si sa mal snažiť zarobiť viac peňazí a užívať si život;

okrem toho uvažuj o veci viery v Boha. Takto nezanedbáš ani jednu stránku.“ Ako to znie? (Dobre.) Nepovieme, že sú vyčistení alebo vypudení; ide len o to, že od dnešného dňa táto osoba už nebude v cirkvi. Čo to vyriešiť takto? (Je to dobré.) Je to skvelé! Nie sú potrebné žiadne hádky ani vyrovnávanie si účtov, len jednoduché a jasné riešenie, ktoré im umožní vrátiť sa do sveta, pracovať, zarábať peniaze a žiť si svoj vlastný život. Stručne povedané, ľudská prirodzenosť tých, ktorí radi využívajú druhých, nie je ktovieaká. Hoci sa nedá povedať, že je zlá, ich charakter, ktorý sa prejavuje v tom, že radi využívajú druhých, ich robí dosť nepríjemnými a odpornými. Využijú každú možnú príležitosť! Aj keď sa takíto ľudia nedopúšťajú nezákonných alebo trestných činov, dlhodobé narušenia a vyrušenia, ktoré ich konanie a správanie prinášajú do cirkevného života – tieto dôsledky – sú vážnejšie ako akýkoľvek zlý skutok; stačí to na to, aby boli charakterizovaní ako pochybovači alebo zlí ľudia, ktorých treba z cirkvi vyčistiť. Týmto sa úplne zastaví vyrušovanie cirkvi a obťažovanie bratov a sestier zo strany pochybovačov.

Predtým sme v duchovnom spoločenstve hovorili o osobitnom spôsobe zaobchádzania s tými, ktorí radi využívajú druhých, o metóde, ktorá bola vyvinutá na základe osobitných okolností prenasledovania v pevninskej Číne. V zahraničných cirkvách je v poriadku ich priamo vyčistiť. Avšak bez ohľadu na to, na aký typ ľudí je metóda zaobchádzania zameraná, je nevyhnutné zabezpečiť, aby bola zásadová aj múdra. Cirkev má správne ustanovenia a pravidlá, všetky zamerané na ochranu normálneho cirkevného života pre bratov a sestry a normálneho poriadku konania povinností. Ak niekto vyrušuje cirkevný život bratov a sestier alebo ich vykonávanie povinností, nie je to dovolené; Boh takú osobu zavrhnú. Určite nie je povolené žiadne obťažovanie alebo zasahovanie do každodenného života bratov a sestier. Je to problém, za ktorého vyriešenie by mali byť zodpovední vodcovia a pracovníci. Môžu existovať jednotlivci, ktorí sú príbuznými, priateľmi alebo známymi bratov a sestier, ktorí sa pod zámienkou „bratov a sestier“ snažia prilákať a zaviesť bratov a sestry a brániť im v konaní ich povinností. Vodcovia a pracovníci alebo bratia a sestry majú povinnosť a zodpovednosť zaoberať sa takýmito jednotlivcami. Ich správanie a konanie bráni ostatným v konaní ich povinností a nasledovaní Boha a tiež spôsobuje vyrušovanie v práci cirkvi, takže vodcovia a pracovníci by mali zakročiť, aby situáciu vyriešili a zaviedli obmedzenia.

Určite máme vhodné metódy na zaobchádzanie s takýmito jednotlivcami a na to, ako sa s nimi porátať. Nie je potrebné sa uchýľovať k bitiu alebo nadávaniu; jednoducho im objasníme podstatu ich problému a obvinenia či výčitky väčšiny Božieho vyvoleného ľudu voči nim a nakoniec im povieme: „Tvoje vyčistenie je rozhodnutie, ktoré urobila a podpísala väčšina. Či už s tým súhlasíš alebo nie, cirkev má autoritu urobiť toto rozhodnutie a podľa toho s tebou zaobchádzať. Mal by si poslúchať.“ Tým je tento problém vyriešený a takéto zaobchádzanie je úplne zásadové. S tými, ktorí radi využívajú druhých, by sa malo zaobchádzať a malo by sa s nimi nakladať podľa princípov. Ak si od teba chcú niečo požičať, aby ťa využili, môžeš im to požičať, ak chceš, alebo odmietnuť, ak nechceš; rozhodnutie je na tebe. Požičať im je prejavom láskavosti; odmietnuť je tvoje právo. Ak povedia: „Nie sme všetci bratia a sestry? Aký lakomec, nechceš ani len nič požičať!“ ty môžeš odpovedať: „Toto je môj majetok a mám právo ho nepožičať. Je to v súlade s princípmi. Netlač na mňa tým, že „sme všetci bratia a sestry“; to, čo hovoríš, nie je pravda. Požičiam ti to, len ak Boh povie: „Ty mu to musíš požičať.““ Nikto nemá právo vydierať alebo si požičovať osobný majetok pod rúškom cirkvi alebo myšlienky, že „všetci sme veriaci a všetci sme bratia a sestry“. Je to pravda? (Áno.) Je to pravda. Iba dodržiavaním tejto pravdy sa dá zabezpečiť spravodlivosť pre každého a každý môže požívať svoje skutočné práva. Ale ak niekto používa výhovorky ako „potreby práce Božieho domu“, „potreby práce cirkvi“ alebo „potreby bratov a sestier“ na vydieranie alebo požičovanie si osobných vecí, je to v súlade s pravdou? (Nie je.) Máš právo odmietnuť požiadavky, ktoré nie sú v súlade s pravdou? (Áno.) A ak ťa niekto za odmietnutie označí za lakomca alebo držgroša, bál by si sa? (Nie.) Ak z toho niekto urobí veľkú vec, tvrdiac, že ty nepodporuješ prácu cirkvi alebo že nemáš lásku k bratom a sestrám a v dôsledku toho ťa bratia a sestry odmietnu a izolujú, bál by si sa? Ustúpil by si. V tej chvíli by si si pomyslel: „Je požičať auto také veľká vec? Je to v poriadku, či si ho požičia cirkev, Boží dom alebo bratia a sestry. Je lepšie neuraziť bratov a sestry. Uraziť jedného človeka nie je strašné, ale ak sa urazia všetci bratia a sestry a ich srdcia voči mne ochladnú a nechajú ma izolovaného, čo mám robiť?“ Keďže veríš v Boha, čoho sa máš báť? To, že ťa izolujú, neznamená, že majú pravdu alebo že ich konanie je v súlade s pravdou. Pravda je vždy pravda. Je to pravda bez ohľadu na to,

či s ňou súhlasí menšina alebo väčšina ľudí. Bez pravdy, aj keď sa menšina podriadi väčšine, to nie je pravda. To je fakt, ktorý nikto nemôže poprieť. Či niekto má pravdu-reality, nezávisí od toho, ako príjemne hovorí, ale od toho, či dokáže uviesť pravdu do praxe a konať podľa princípov. Napríklad si si kúpil nový počítač na účely konania svojej povinnosti a niekto si ho chce požičať, tvrdiac, že je to na prácu cirkvi. Ty mu ho odmietneš požičať a on povie: „Ty nemáš lásku, nemiluješ Boha, nie si sebaobetavý. Aj táto malá obeť je nad tvoje sily.“ Sú tieto slová správne? Sú v súlade s pravdou? (Nie.) Mal by si odpovedať: „Počítač je na konanie mojej povinnosti. Práve teraz konám svoju povinnosť, takže nemôžem byť bez počítača. Keby si si požičal môj počítač, neovplyvnilo by to moje vykonávanie povinnosti? Bolo by to v súlade s pravdou? Na čo presne potrebuješ počítač? Hovoríš, že je to na prácu cirkvi; ak je to tak, potom musíš nájsť niekoho, kto to dokáže. Navyše, aj keby to bolo na prácu cirkvi, nemal by si si ho požičiavať odo mňa. Čo mám používať na konanie svojej povinnosti, ak si vezmeš môj počítač? Je to od teba neuveriteľne sebecké! Nevyužívaj potreby práce cirkvi ako výhovorku na to, aby si ma využil, na to ti neskočím. Nemysli si, že som nejaký popletený človek, ktorému chýba schopnosť rozlišovať; snažíš sa ma využiť, ale to sa nestane!“ Je nevyhnutné hovoriť takto s takýmito ľuďmi, aby sme nepadli do satanovej pasce. Je tento problém ľahko riešiteľný? Keď porozumieš pravde a budeš konať podľa princípov, nebudeš sa musieť báť, čo kto povie. Nevšímaj si ich falošné nálepkovanie; tá trocha učenia, ktorú hlásajú, nikoho nepresvedčí. V duchovnom spoločenstve sme teda hovorili jednoducho o prejavoch ľudskej prirodzenosti tých, ktorí radi využívajú druhých, a o princípoch zaobchádzania s nimi.

Pokiaľ ide o tých v cirkvi, ktorí radi využívajú druhých, na jednej strane ich ľudia musia rozlišovať presnejšie a praktickejšie a na druhej strane musia rozumieť pravde; musia mať vo svojich srdciach jasno v tom, aký postoj by mali zaujať k viere v Boha, akú prácu by mali konať, akých princípov by sa mali držať a aký postoj by mali mať k osobám, udalostiam a veciam. Nechod' s davom, neboj sa uraziť ľudí a najmä sa nevzdávaj princípov a postoja, ktoré by si mal mať, aby si potešil určitých jednotlivcov, až nakoniec potešíš ľudí, ale zraníš Božie srdce, a Bohu sa budeš hnusiť. Ak ide o čin, ktorý je v súlade s princípmi, potom aj keď jeho vykonanie uráža ľudí alebo spôsobuje, že ťa za

tvojím chrbtom tvrdo kritizujú, nie je to príliš dôležité; ak však ide o čin, ktorý nie je v súlade s princípmi, potom aj keď si ním získaš schválenie a podporu všetkých a budeš s každým vychádzať, ale ide o to, že za to nedokážeš niesť zodpovednosť pred Bohom – utrpel si stratu. Ak udržuješ vzťahy s väčšinou, robíš ich šťastnými a spokojnými a získavaš si ich chválu, ale urážaš Boha, Stvoriteľa, potom si najväčší hlupák. Preto bez ohľadu na to, čo robíš, musíš jasne pochopiť, či je to v súlade s princípmi, či sa to páči Bohu, aký má Boh k tomu postoj, aký postoj by mali ľudia zaujať, aké princípy by mali dodržiavať, aké pokyny vydal Boh a ako by si to mal robiť – najprv by si v tom mal mať jasno. Sú tvoje vzťahy s ostatnými a tvoje materiálne výmeny a obchody s nimi postavené na základe súladu s princípmi? Sú postavené na základe potešenia Boha? Ak nie, potom si Boh nebude pamätať nič z toho, čo robíš, bez ohľadu na to, ako dobre to udržiavaš, ako dokonale to robíš alebo koľko chvály od ostatných dostaneš. Princípy tvojich vzťahov a interakcií s kýmkoľvek by sa teda nemali týkať toho, či ťa využívajú alebo či ty využívaš ich – nemali by byť postavené na tomto základe. Tieto princípy by sa skôr mali týkať toho, či to, čo robíte, je v súlade s pravdami-princípmi. Iba vtedy sa to dá skutočne považovať za niečo, čo je „vo svetle našej viery v Boha“; iba vtedy môžete povedať: „Všetci sme veriaci, všetci sme bratia a sestry“; iba vtedy to môžete brať ako predpoklad. Okrem záležitostí týkajúcich sa života-vstupu, povinnosti a práce cirkvi by žiadne iné interakcie nemali byť založené na predpoklade „bratov a sestier“. Ak sa to netýka povinnosti, života-vstupu alebo normálnych interakcií medzi ľuďmi, ale niekto vždy používa zámienku „bratov a sestier“ ako výhovorku na dosiahnutie určitého cieľa, nepochybne sa snaží použiť takéto vyhlásenia, metódy a výhodné podmienky ako zámienku na využívanie a intrigovanie pre svoje osobné výhody. Boží vyvolený ľud by mal byť v tomto ostrážitý a riešiť takéto problémy s múdrosťou, aby sa nenechal oklamať. Je to preto, že väčšina ľudí v cirkvi nerozumie pravde a niektorí sú dokonca pochybovači, ktorí konajú bez princípov a páchajú bezohľadné zlomyseľnosti. To, že robia veci pod zámienkou „bratov a sestier“, najľahšie ovplyvňuje a vyrušuje prácu cirkvi. Aký je účel toho, že toto všetko dnes hovoríme? Je to preto, aby bolo jasné, že či už v komunikácii alebo v interakciách s ostatnými, základ by mal byť založený na pravdách-princípoch. Tým sa predchádza nevhodným stykom medzi ľuďmi; samozrejme, zabraňuje to aj tým, ktorí

radi využívajú druhých, aby našli medzery, ktoré môžu zneužiť, a zároveň to zabráňuje tomu, aby tí, ktorí sa príliš starajú o svoju povest' alebo sú slabí v ľudskej prirodzenosti, boli vždy využívaní, vždy podvádzaní a vždy trpeli stratami. Niektorí ľudia – napriek zjavným ťažkostiam vo svojich rodinných okolnostiach – sa nakoniec „tvária statočne“ na vlastné náklady a požičajú svoje ťažko zarobené peniaze, pretože niekto, kto rád využíva druhých, si od nich pýta pôžičku, tvrdiac, že si ich vybral, pretože má o nich vysokú mienku. Čo sa stane po požičaní peňazí? Ten, kto si požičal, zmizne. Potom sa ten, ktorý mu požičal, sťažuje na Boha, že ho neochránil. Znamená toto mať rozum? Myslel si si, že viera v Boha znamená, že nemusíš premýšľať, keď niečo robíš, že Boh sa o všetko postará? Nerobí to z teba zbytočného človeka? Boh vyžaduje, aby boli ľudia čestní, múdri a konali podľa pravdy-princípov. Nedokážeš tomu porozumieť? Ak nekonáš podľa tejto pravdy-princípov, potom si zaslúžiš, aby si vždy trpel stratami a bol oklamáný. Nakoniec, keď v tvojom živote niet východiska, koho môžeš viniť? Sám si si to spôsobil. Tvoje konanie nebolo z lásky; bolo hlúpe! Požičal si peniaze podvodníkovi, aby si ho potešil, ale keď ty potrebuješ peniaze, mohol by si si ich pýtať od Božieho domu? Mal by Boží dom niesť za teba túto zodpovednosť? Tým, že očakávaš, že Boží dom pokryje tento výdavok, nie si dlžníkom Boha? Ako môžeš bez východiska v živote konať svoju povinnosť? Ak sa modlíš k Bohu, Boh ti nemusí vyhovieť; bol by to prípad, keď žneš, čo si zasial, a zaslúžene. Kto ti povedal, aby si bol taký hlúpy? Povedal ti Boh, aby si tej osobe dôveroval? Povedal ti, aby si jej požičal peniaze? Nepovedal; bolo to tvoje osobné konanie, ktoré nezastupovalo Boží úmysel. Ak sú tvoje osobné činy chybné a vedú k nepriaznivým následkom, zodpovednosť môžeš niesť len ty sám. Prečo by si mal zodpovednosť za seba prenášať na Boží dom alebo Boha? Prečo sa sťažovať na Boha, že ťa neochránil? Si dospelý; prečo ti chýba úsudok, ktorý sa od dospelého očakáva? Ty by si požičal peniaze len tak hocikomu, kto si ich v spoločnosti vypýta? Musel by si si to premyslieť, však? Prečo by si požičal peniaze niekomu len preto, že sa vo svojej žiadosti zmienil o pomenovaní „bratia a sestry“? Neukazuje to, že si nerozumný? Ty nie si len nerozumný, si hlúpy; mimoriadne hlúpy! Myslíš si, že všetci bratia a sestry skutočne veria v Boha, že všetci rozumejú pravde? Aspoň tretina z nich nemiluje pravdu a sú pochybovačmi. Nedokážeš to rozlíšiť? Myslíš si, že všetci bratia a sestry sú predmetom

Božej spásy, skutočne vyvolení Bohom? Nevieš, že „Veľa je povolaných, ale málo vyvolených“? Koho reprezentujú bratia a sestry? Reprezentujú skazené ľudstvo! Ak im dôveruješ, nie si hlúpy? Bez ohľadu na to, aké nepriaznivé následky vyplývajú z tvojich osobných činov, neobracaj sa na Boží dom ani na bratov a sestry; nikto ťa nemôže kryť, ani nikto nemá povinnosť niesť za teba zodpovednosť. Čo si si navaril, to si aj zjedz; zodpovednosť je na tebe. Taktiež neprinášaj tieto záležitosti do cirkevného života na duchovné spoločenstvo a diskusiu; nikto to nechce počuť a ostatní nie sú povinní zaoberať sa tvojimi chaotickými záležitosťami. Ak ti niekto skutočne chce pomôcť, vy dvaja to môžete vyriešiť súkromne. Rozumieš?

Duchovné spoločenstvo o týchto záležitostiach slúži ako pripomienka pre ľudí, rozširuje ich poznanie a zvoní im na poplach, aby bolo jasné, že medzi tými, ktorí veria v Boha, sú všetky druhy ľudí. Je tu jeden dôležitý bod, ktorý si musíte pamätať a ktorý som už niekoľkokrát spomenul: Tí, ktorí veria v Boha, sú vyvolení zo skazeného ľudstva. Čo to znamená? Znamená to, že každý jednotlivec bol skazený satanom, každý má skazenú povahu a je schopný páchať zlo v rôznej miere a v správnom kontexte je schopný robiť veci, ktoré odporujú Bohu. Prekrúcanie faktov, klamstvá a záľuba vo využívaní druhých, o ktorých sme práve hovorili v duchovnom spoločenstve, robia veriaci; neverci sa nás netýkajú, takže ich tu nebudeme spomínať. Tieto prejavy ľudskej prirodzenosti, o ktorých sme hovorili v duchovnom spoločenstve, sú presne prejavmi tých, ktorí veria v Boha. Takže nepovažuj označenie „bratia a sestry“ za niečo veľkolepé, vznešené alebo posvätné a neporušiteľné. Ak to robíš, je to z tvojej strany hlúposť. Boh nikdy nepovedal: „Bratia a sestry sú vzácní. Keď sa stanú bratmi a sestrami, sú posvätení, stávajú sa Božími dôverníkmi, úplne dôveryhodnými; môžeš im plne dôverovať a čokoľvek povedia alebo urobia, je pravda.“ To sa nikdy nestalo; sú to tvoje predstavy a domnienky. Ak doteraz stále nevidíš skutočný význam označenia „bratia a sestry“, potom si naozaj hlúpy; všetky tie roky si márne počúval kázne. Ani si len nezistil, aký si človek, a predsa tak dôveruješ ostatným, považuješ ich – bratov a sestry – za úplne svätých a veľkolepých, a stále melieš o tom, že „bratom a sestrám sa to nepáči“, „bratia a sestry sú nahnevaní“, „bratia a sestry trpia“, „bratia a sestry to a tamto“, a hovoríš o bratoch a sestrách s takou náklonnosťou. Videl si niekde v Božích slovách, že bratia a sestry sú veľmi vznešení a svätí, veľmi

dôveryhodní? Ani jedinú vetu, však? Prečo by si ich tak vnímal? Robí to z teba úplného hlupáka. Preto bez ohľadu na to, koľko nevýhod alebo strát ti bratia a sestry spôsobia, je to čisto tvoja vlastná chyba. Straty a nevýhody, ktoré utrpíš, považuj v konečnom dôsledku za školné. Je to pre teba lekcia. Musíte si vždy pamätať: Bratia a sestry nereprezentujú pravdu a už vôbec nie Boha; nie sú rovnocenní s Božími dôverníkmi, Božími svedkami alebo Božími milovanými deťmi. Kto sú bratia a sestry? Sú to skazení ľudia, presne ako ty; majú predstavy o Bohu, nemilujú pravdu, majú odpor k pravde, majú arogantnú povahu, majú surové a podlé povahy, sú schopní postaviť sa ako nepriatelia Boha v každom ohľade, konať svoje povinnosti povrchné a dokonca využívať ostatných bratov a sestry pod zámienkou viery v Boha. Aký je účel toho, že sa to všetko hovorí? Nie je to na to, aby som zasieval nezhody medzi tebou a bratmi a sestrami, ale aby som ti pomohol jasne vidieť pravú tvár každého, správne zaobchádzať s označením „bratia a sestry“, správne zaobchádzať s ľuďmi okolo seba a nadviazať správne medziľudské vzťahy s každým. Nesnaž sa nadviazať alebo udržiavať dobré vzťahy s ostatnými prostredníctvom osobných láskavostí, materiálnych výmen, lichotenia, podlizovania, ústupkov alebo iných podobných prostriedkov s cieľom začleniť sa medzi bratov a sestry. Je to zbytočné a všetko, čo v tomto ohľade robíš, je pre Boha ohavné a odporné. Aký je teda najlepší spôsob života, najlepší postoj a princíp pre život medzi ľuďmi? Je to Božie slovo. Čo hovoria Božie slová? Hovoria, aby sme nadväzovali správne a normálne medziľudské vzťahy. Ako sa tieto vzťahy nadväzujú? Interaguj, hovor a stýkaj sa s ostatnými na základe Božích slov. Napríklad, ak sa niekto sťahuje a pýta sa, či máš čas pomôcť, ak si ochotný, môžeš ísť; ak si neochotný, pretože sa bojíš, že by to mohlo ovplyvniť tvoju povinnosť, môžeš odmietnuť. Je to tvoje právo a, samozrejme, aj princíp, ktorým by si sa mal riadiť. Nemusíš robiť ústupky, neochotne a v rozpore so sebou súhlasiť zo strachu, že ho urazíš alebo narušíš harmóniu medzi bratmi a sestrami, a potom vo svojom srdci pociťovať neochotu a v dôsledku toho zasahovať do vykonávania svojich povinností. Veľmi dobre vieš, že takéto konanie je v rozpore s princípmi, a predsa stále dovoľuješ ostatným, aby ťa vydierali a rozkazovali ti ako otrokovi v záujme ich uspokojenia a udržania dobrých vzťahov. Uspokojovať iných ľudí nie je dobrý skutok a Boh si ho nebude pamätať. To, čo robíš, je len na udržanie medziľudských vzťahov;

nekonáš v záujme práce cirkvi alebo aby si konal svoju povinnosť, a už vôbec to nie je tvoja zodpovednosť alebo povinnosť. Boh si takéto činy nikdy nebude pamätať a aj keď ich robíš, robíš ich márne. Takže, keď sa stretnes s takýmito záležitosťami, nemal by si vážne a starostlivo zvážiť, ako si vybrať? Niektorých ľudí požiadajú o pomoc, ale ich povinnosti ich v skutočnosti veľmi zamestnávajú a práve sa im podarilo nájsť si čas na účasť na zhromaždení alebo na duchovné pobožnosti. Zjavne nechcú ísť a podľa princípov by ani nemali ísť. Ale pretože sa príliš starajú o svoju povnosť, nedokážu povedať nie. Čo sa nakoniec stane? Dovoľujú týmto nízkym, po výhodách bažiacim jednotlivcom, aby ich využili, a márnia čas, ktorý mali venovať svojmu životu-vstupu. Nie je to strata? Je to zaslúžená strata! Utrpieť takúto stratu si vôbec nezaslúži súcit alebo ľútosť ostatných. Prečo hovorím, že je to zaslúžená strata? Kto ti kázal ignorovať Božie slová? Kto ti kázal báť sa uraziť ľudí? Ak radšej neurazíš ľudí, než by si počúval Božie slová, potom si túto stratu právom zaslúžiš! Niektorí hovoria: „Ľudia nežijú vo vákuu; musí medzi nimi dochádzať k interakciám.“ Záleží na tom, ako interaguješ. Čo je viac v súlade s pravdami-princípami, v súlade s Božími úmyslami a prospešnejšie pre tvoj život-vstup: interakcie založené na princípoch alebo interakcie bez princípov, byť pritakávačom, ktorý sa snaží všetko uhladiť? Ty vieš, ktorú možnosť si vybrať, však? Ak vieš, ako si vybrať, a predsa stále uviazneš v bahne, konečný dôsledok si ponesieš len ty sám. Nie je to zrejmé? (Áno.)

Prejavov ľudskej prirodzenosti zlých ľudí je ešte viac, ale dnešné duchovné spoločenstvo bolo obmedzené a zameralo sa len na dve oblasti: záľubu v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev a záľubu vo využívaní druhých. Až po vypočutí si o týchto dvoch aspektoch väčšina ľudí začína mať nejaký pocit a schopnosť rozlišovať a hovorí: „Takže takáto je zlá ľudská prirodzenosť!“ Ale takíto ľudia v cirkvi skutočne existujú, takže čo treba robiť? Ich prítomnosť nie je veľký problém, pretože cirkev má princípy a predpisy; môže prijať vhodné opatrenia, aby sa s takýmito jednotlivcami porátala. Účelom dnešného duchovného spoločenstva o týchto záležitostiach je, aby väčšina ľudí jasne pochopila a dokázala rozlíšiť tieto dva typy zlých ľudí a potom ich spoločnými silami vyčistila.

20. novembra 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (25)

Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (štvrtá časť)

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí

Dnes pokračujeme v duchovnom spoločenstve o štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ Počas niekoľkých predchádzajúcich stretnutí sme hovorili v duchovnom spoločenstve o niekoľkých aspektoch, ktoré by mali vodcovia a pracovníci rozlíšiť, ako aj o hlavných pravdách, ktorým by mali porozumieť pri konaní tejto práce; teda hovorili sme v duchovnom spoločenstve o tom, ako rozlíšiť všetky druhy zlých ľudí. Ako sú definované všetky druhy zlých ľudí? Sú to tí, ktorí sa pod zámienkou viery v Boha infiltrujú do Božieho domu, no neprijímajú pravdu a zároveň vyrušujú prácu cirkvi; všetci takíto ľudia patria do kategórie zlých ľudí. Sú to tí, ktorých by cirkev mala vyčistiť alebo vypudiť; teda tí, ktorým nie je dovolené existovať v cirkvi. Všetky druhy zlých ľudí rozlišujeme a rozoberáme prostredníctvom troch hlavných kritérií. Aké sú tieto tri kritériá? Prvým je účel viery v Boha. Druhým je ľudská prirodzenosť – rozbor ľudskej prirodzenosti človeka s cieľom rozlíšiť a jasne vidieť, či patrí medzi tých, ktorých by cirkev mala vyčistiť. Aké je tretie kritérium? (Postoj k svojim povinnostiam.) Postoj k svojim povinnostiam je tretie kritérium. O prvom kritériu sa hovorilo v duchovnom spoločenstve už predtým. Pokiaľ ide o druhé kritérium – ľudská prirodzenosť – v duchovnom spoločenstve sa hovorilo o dvoch bodoch. Aký bol prvý bod? (Mať záľubu v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev.) A druhý? (Mať záľubu vo využívaní druhých.) Z obsahu týchto dvoch bodov sa môže zdať, že to nestačí na to, aby sme ich považovali za prejavy zlých ľudí, ale na základe podrobných prejavov, o ktorých som predtým hovoril v duchovnom spoločenstve, tieto dva typy ľudí veria v Boha už roky bez skutočného pokánia; ich rôzne prejavy už spôsobili vyrušenia a zničenie cirkevného života, života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu a vzťahov medzi Božím vyvoleným ľudom. Podľa ich prejavov a na základe ich

prirodzenosti-podstaty by tieto dva typy ľudí mali patriť do kategórie zlých ľudí. Cirkevní vodcovia a Boží vyvolení ľud by ich mali rozlíšiť, charakterizovať a včas vyčistiť. Je to vhodné? (Áno.) Je to úplne vhodné. Správanie týchto dvoch typov ľudí v cirkvi má veľmi negatívny vplyv; nemajú absolútne žiadny záujem o pravdu, ani sa vôbec nepodriaďujú Božiemu dielu. Medzi bratmi a sestrami sa zdá, že to, čo žijú, sa nelíši od nevercov; často klamú a podvádžajú ostatných, svoje povinnosti konajú povrchné a bez najmenšieho zmyslu pre zodpovednosť a napriek opakovaným napomenutiam sa nemenia. Nielenže ovplyvňujú cirkevný život, ale aj vážne vyrušujú prácu cirkvi. Nepochybne patria medzi tých, ktorých by cirkev mala vyčistiť alebo vypudiť, a je úplne vhodné charakterizovať ich ako zlých ľudí a zaradiť ich medzi nich – nie je to vôbec prehnané. Pokiaľ ide o prvý typ, tých, ktorí majú záľubu v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev, ich problém nie je taký jednoduchý, ako že hovoria veci, ktoré nie sú veľmi vhodné, alebo že majú bariéry v komunikácii s ostatnými atď., ale skôr ide o problém s ich povahou. Na hlbšej úrovni je problém ich povahy problémom ich prirodzenosti-podstaty. Na plytšej úrovni je to problém s ich ľudskou prirodzenosťou; to znamená, že ich ľudská prirodzenosť je mimoriadne odporná a opovrhnutiahodná, čo im znemožňuje normálne interakcie s ostatnými. Nielenže im chýbajú pozitívne prejavy, ako je zaopatrovanie, pomoc alebo láska k druhým, ale ich činy a správanie slúžia len na vyrušovanie, ničenie a búranie. Ak sa niektorí ľudia zvyčajne zapájajú do prekrúcania faktov a šírenia klamstiev a robia to vždy, či už otvorene alebo tajne, a spôsobujú tak vážne negatívne vplyvy na prácu cirkvi a na bratov a sestry, potom patria medzi tých, ktorých by cirkev mala vyčistiť. Druhým typom sú tí, ktorí majú záľubu vo využívaní druhých. Bez ohľadu na situáciu sa vždy snažia získať výhodu a ich oči sú vždy upreté na vlastné záujmy. Nezameriavajú sa na vstupovanie do pravdy-reality, ani na dobré konanie svojich povinností či plnenie si vlastných zodpovedností. Ešte menej sa zameriavajú na normálne interakcie s bratmi a sestrami, na čerpanie zo silných stránok druhých, aby nahradili svoje vlastné nedostatky a budovali normálne vzťahy alebo aby viedli normálny cirkevný život. Na nič z toho sa nezameriavajú – prichádzajú do cirkvi a medzi bratov a sestry len s cieľom využívať. Pokiaľ sú prítomní v cirkvi a pokiaľ sú s nimi bratia a sestry v kontakte, bratia a sestry sa budú vnútorne cítiť nepohodlne. Bratia a sestry

nielenže cítia odpor voči ich činom a správaniu, ale predovšetkým sa často cítia vo svojich srdciach vo veľkej miere vyrušovaní a obmedzovaní. Čo znamená „vo veľkej miere“? Znamená to, že v reálnych životných situáciách, keď čelia obťažovaniu zo strany pochybovačov alebo zlých ľudí, sú niektorí jednotlivci obmedzovaní svojimi pocitmi a neschopní sa oslobodiť, zatiaľ čo iní, hoci sa im to nepáči, sa neodvážia ozvať, ale vnútorne sa vždy cítia obmedzovaní a nemajú pokoj. Nie je to pre bratov a sestry vážne vyrušenie? (Áno.) Preto by mal Boží vyvolený ľud rozlíšiť tieto dva typy jednotlivcov; všetci, ktorí sú zaradení medzi zlých ľudí, patria medzi tých, ktorých by cirkev mala vyčistiť. O konkrétnych princípoch zaobchádzania s takýmito jednotlivcami sa už hovorilo v duchovnom spoločenstve na poslednom zhromaždení, takže sa o nich teraz nebude opäť podrobne hovoriť. Stručne povedané, dva typy ľudí, o ktorých sa hovorilo v duchovnom spoločenstve vyššie, spôsobili vyrušenia nielen v cirkevnom živote bratov a sestier, ale aj v riadnom vykonávaní ich povinností; správanie niektorých z nich dokonca môže priviesť k potknutiu niektorých nových veriacich, ktorým chýba základ. Preto na základe spôsobov a prostriedkov, ktorými konajú, ako aj na základe rôznych prejavov ich ľudskej prirodzenosti a nepriaznivých dôsledkov, ktoré tieto prejavy spôsobujú, patria tieto dva typy ľudí medzi tých, ktorých treba vyčistiť, a ich zaradenie medzi zlých ľudí nie je vôbec prehnané. Hoci sa správanie tých, ktorí majú záľubu v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev, a tých, ktorí majú záľubu vo využívaní druhých, nemusí zdať také nerozumne hrubé alebo surové ako správanie zlých ľudí definovaných v ľudských predstavách – hoci im chýbajú takéto zjavné prejavy – nepriaznivé dôsledky ich správania a ich ľudskej prirodzenosti si vyžadujú, aby boli z cirkvi vyčistení. Toto boli prejavy dvoch typov ľudí a princípy zaobchádzania s nimi, o ktorých sa hovorilo v duchovnom spoločenstve naposledy.

II. Na základe ľudskej prirodzenosti

C. Byť zhýralý a nespútaný

Dnes pokračujeme v duchovnom spoločenstve o prejavoch niekoľkých ďalších typov ľudí, pokiaľ ide o ich ľudskú prirodzenosť, a začneme tretím typom. Aká je hlavná črta ľudskej prirodzenosti týchto ľudí? Je to zhýralosť a nespútanosť. Porozumieť zhýralosti a nespútanosti z doslovného hľadiska

je celkom ľahké; znamená to, že správanie, vystupovanie a reč týchto jedincov sa javia ako nevhodné – nie sú to dôstojní a slušní jedinci. Toto je základné porozumenie prejavom ľudí tohto typu. V cirkvi je nevyhnutné, že názory niektorých ľudí na vieru v Boha a spôsoby, akými sa usilujú, budú obsahovať odchýlky alebo chyby. Ich reči a vystupovaniu chýba akákoľvek zbožnosť, ich prejavy v živote a kvalita ich ľudskej prirodzenosti vôbec nespĺňajú to, čo sa patrí na svätých, a úplne im chýba bohabojné srdce. Celkovo sa ich reč, správanie a vystupovanie dajú opísať len ako zhýralé a nespútané. Samozrejme, konkrétnych prejavov je mnoho, sú viditeľné pre každého a ľahko sa dajú rozlíšiť. Títo jedinci sú podobní pochybovačom a nevercom; konkrétne prejavujú mimoriadne zhýralé správanie. Pokiaľ ide o zhromaždenia, ich odev a úprava sú veľmi ležérne. Niektorí sa pred odchodom z domu neobťažujú upraviť, prichádzajú na zhromaždenia v neupravenom stave, s neučesanými vlasmi a neumytými tvármi. Niektorí sú oblečení nedbalo, nosia na zhromaždenia ošúchané papuče alebo dokonca pyžamá. Iní žijú nedbalo, nedbajú na osobnú hygienu a nevádi im nosiť na zhromaždenia špinavé oblečenie. Títo všetci ľudia pristupujú k zhromaždeniam s extrémnou ležérnosťou, akoby si len odskočili k susedovi, neberú to vážne. Počas zhromaždení sú ich reč a vystupovanie tiež nespútané, hovoria nahlas bez akýchkoľvek zábran, dokonca sa vzrušujú a divoko gestikulujú, keď sú šťastní, a prejavujú extrémnu neviazanosť. Bez ohľadu na to, koľko ľudí je prítomných, smejú sa, vtipkujú a robia dramatické gestá, sedia s prekříženými nohami a správajú sa, akoby boli nad všetkými ostatnými; sú mimoriadne okázalí a dokonca povýšeneckí, keď s niekým hovoria, nikdy sa mu nepozerajú priamo do očí, ich pohľad namiesto toho bezcieľne blúdi. Nie je to zhýralé? (Áno.) Je to mimoriadne neviazané a bez štipky zdržanlivosti. Samozrejme, neverci by mohli pripísať reč a vystupovanie takýchto jedincov nedostatku dobrej výchovy, ale my tomu rozumieme inak; nie je to len otázka nedostatku dobrej výchovy. Ako dospelý by mal človek jasne poznať správne a vhodné spôsoby, ako hovoriť, správať sa a mať interakcie s ostatnými – najmä by mal vedieť, ako to robiť spôsobom, akým sa patrí na svätých, ktorý buduje bratov a sestry a ktorý predstavuje normálnu ľudskú prirodzenosť – bez toho, aby mu to niekto musel hovoriť. Človek sa musí obmedzovať najmä počas života v cirkvi, v prítomnosti bratov a sestier, hoci nie je potrebné sa

pretvarovať. Aká je teda miera a požadovaný štandard tohto obmedzovania? Je to prispôbiť sa tomu, čo sa patrí na svätých. Oblečenie a odev by mali byť dôstojné a slušné, treba sa vyhýbať bizarnému oblečeniu. V prítomnosti Boha musí byť človek zbožný a nerobiť dramatické gestá; samozrejme, aj pred ostatnými ľuďmi by si mal zachovať zbožnosť a ľudskú podobu, aby sa prezentoval spôsobom, ktorý je vhodný a prospešný pre ostatných a aby ich budoval. Toto Boha uspokojuje. Tí, ktorí sú zhýralí a nespútaní, vôbec nedbajú na žitie najzákladnejších aspektov ľudskej prirodzenosti a jedným jednoznačným dôvodom ich ľahostajnosti je ich úplná nevedomosť o tom, ako byť zbožným človekom alebo človekom s integritou a dôstojnosťou, ktorý si zasluhuje úctu; jednoducho týmto veciam nerozumejú. Preto napriek opakovaným predpisom a požiadavkám cirkvi na úhladný, dôstojný a slušný odev na zhromaždeniach, bez nosenia bizarného oblečenia, naďalej tieto pravidlá neberú vážne a často prichádzajú v papučiach, neupravení alebo dokonca v pyžame. Toto je jeden z prejavov tých, ktorí sú zhýralí a nespútaní.

Tí, ktorí sú zhýralí a nespútaní, prejavujú aj ďalšie správanie, a to, že sa na zhromaždenia obliekajú módné a nanášajú si hrubú vrstvu zvodného mejkapu. Dva dni pred každým zhromaždením sa začnú strojiť a parádiť, uvažujú, aký mejkap si dajú, aké šperky si vezmú, aký účes si zvolia, aké oblečenie si oblečú, akú kabelku si vezmú a aké topánky si obujú. Niektoré ženy si dokonca nanášajú zvodný rúž, očné tieň a kontúrujú si nos, a v extrémnejších prípadoch sa niektoré obliekajú a stroja príliš zvodným spôsobom, odhaľujú si plecia a chrbát, nosia bizarné oblečenie. Na zhromaždeniach nepočúvajú pozorne duchovné spoločenstvo bratov a sestier, ani sa nemodlia; a už vôbec sa nezúčastňujú na duchovnom spoločenstve ani nezdieľajú svoje osobné porozumenie a skúsenostné svedectvá. Namiesto toho sa porovnávajú so všetkými ostatnými, zaoberajú sa tým, kto je lepšie alebo horšie oblečený ako oni, kto má na sebe obzvlášť módné značkové oblečenie, kto má na sebe lacné oblečenie z trhu, koľko stojí niečí náramok a podobne; zameriavajú sa len na tieto záležitosti, dokonca často otvorene robia takéto poznámky. Z odevu, ako aj z reči, správania a vystupovania týchto jedincov je zrejmé, že ich účasť na cirkevnom živote a ich interakcia s bratmi a sestrami nie sú zamerané na porozumenie pravde, a už vôbec nie na usilovanie sa o život-vstup s cieľom dosiahnuť zmenu v povahe; namiesto toho využívajú čas počas zhromaždení

na to, aby predvádzali, ako si užívajú peniaze a materiálny život. Niektorí ľudia prichádzajú na miesta zhromaždení v značkovom oblečení, aby sa predvádzali, naplno sa oddávajú svojim túžbam po móde a spoločenských trendoch medzi bratmi a sestrami, lákajú ostatných, aby sa usilovali o tieto trendy, a dosahujú, že ostatní im závidia a majú o nich vysokú mienku. Napriek tomu, že si všímajú pohľady a odpudivé postoje niektorých bratov a sestier voči nim, zostávajú ľahostajní, pokračujú po svojom, nosia vysoké podpätky a značkové kabelky. Niektorí sa dokonca snažia tváriť ako zámožní, bohatí jedinci, majú na zhromaždeniach nekvalitný parfum, takže po vstupe do miestnosti sa zmiešané vône parfumu, lícenky a oleja na vlasy zmenia na prenikavý a nepríjemný zápach. Mnohí ďalší účastníci zhromaždenia sú rozhorčení, no neodvážia sa ozvať, cítia znechutenie pri pohľade na týchto ľudí, a tí, ktorí úprimne veria v Boha, si od nich držia odstup. Či už sú ich odev a úprava pomerne luxusné alebo pomerne ležérne, charakteristickými znakmi takýchto jedincov sú ich mimoriadne slobodná a nedisciplinovaná reč, správanie, vystupovanie a životný štýl, a to nielen počas zhromaždení, ale aj v ich každodenných interakciách s bratmi a sestrami alebo v ich každodennom živote. Presnejšie povedané, sú mimoriadne neviazaní, neriadia sa ani najmenšími obmedzeniami. Ich každodenný život nemá pravidelný režim; hovoria, čo chcú, konajú nerozvážne a svojvoľne, nikdy nehovoria o osobných skúsenostiach, zriedka zdieľajú svoje porozumenie Božím slovám a takmer nikdy nehovoria o ťažkostiach, s ktorými sa stretávajú pri konaní svojich povinností. O akých témach jedine hovoria? O spoločenských trendoch, móde, gurmánskom jedle, súkromnom živote slávnych osobností v spoločnosti a dokonca hviezd, a o nezvyčajných príbehoch a anekdotách zo spoločnosti. Z týchto ich prirodzených odhalení nie je ťažké vidieť, že viera takýchto ľudí v Boha je len spôsob, ako sa bezcieľne pretĺkať životom. Ich životy sú zamerané výlučne na jedenie, pitie a zábavu, a nie na záležitosti, ako je žitie cirkevným životom, konanie povinnosti alebo usilovanie sa o pravdu. To, čo sa myslí pod pojmom „zhýralí a nespútaní“, je, že životný štýl týchto jedincov, to, čo žijú v ľudskej prirodzenosti, a tiež ich spôsoby riešenia vecí, zaobchádzania s druhými a interakcie s ostatnými je všetko zhýralé a nespútané. Často napodobňujú populárne výrazy v spoločnosti; bez ohľadu na to, či ich bratia a sestry radi počúvajú alebo či im rozumejú, títo jedinci jednoducho stále hovoria. Dokonca často napodobňujú

výroky niektorých slávnych osobností v spoločnosti a hudobných a filmových hviezd. Pokiaľ ide o pozitívnu slovnú zásobu často používanú v Božom dome a medzi bratmi a sestrami, nikdy neprejavujú žiadny záujem; vo svojom každodennom živote nikdy nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde. Ich modlami sú svetské trendy; cieľom ich zbožňovania a napodobňovania sú rôzne slávne osobnosti a hviezdy. Napríklad si rýchlo osvoja populárne pojmy a frázy na internete a používajú ich vo svojom živote a v rozhovoroch s bratmi a sestrami. Samozrejme, tieto termíny určite nie sú ničím pozitívnym alebo budujúcim; sú to všetko negatívne veci, ktoré nemajú žiadnu hodnotu a už vôbec nemajú žiadny význam pre tých, ktorí veria v Boha. Sú to populárne výrazy vytvorené skazeným a zlým ľudstvom, ktoré úplne reprezentujú myšlienky a názory zlých síl. Takéto slová si často všímajú, prijímajú ich a používajú tí pochybovači v cirkvi, ktorí majú radi zlé trendy. Sú úplne uzavretí voči duchovnej terminológii a slovnej zásobe Božieho domu, nepočúvajú ich ani sa o nich vážne neučia. Naopak, rýchlo sa učia a používajú negatívne veci neveriaceho sveta a veci, ktorým venujú pozornosť darebáci. Títo jedinci teda, či už súdení podľa ich vonkajšieho odevu, reči a vystupovania, alebo podľa rôznych myšlienok, názorov a postojov k veciam, ktoré odhaľujú, vyčnievajú medzi bratmi a sestrami ako mimoriadne odlišní. Čo znamená byť odlišný? Znamená to, že ich reč, správanie a vystupovanie sú ako u nevercov, nevykazujú absolútne žiadnu zmenu; jednoducho sú to pochybovači. Niektorí ľudia napríklad zaspievajú dva chválospevy na pódiu Božieho domu a získajú si uznanie všetkých, takže si začnú o sebe myslieť, že sú hviezdy alebo veľké mená, vždy vyžadujú na vystúpenia hrubú vrstvu mejkapu, trvajú na účese určitej celebrity a farbia si ho do zvláštnych farieb. Keď ostatní povedia: „Veriaci by sa mali obliekať dôstojne a slušne; tvoj štýl nespĺňa požiadavky Božieho domu,“ sťažujú sa a hovoria: „Pravidlá božieho domu sú príliš prísne; je to naozaj otravné! Prečo je také ťažké byť hviezdou?“ Po zaspievaní len dvoch chválospevov si namýšľajú, že sú hviezdy a myslia si, že sú úžasní, a kedykoľvek nemajú čo robiť, neustále uvažujú: „Koľkými prstami držia hviezdy neveriaceho sveta mikrofón? Koľko krokov urobia, kým sa dostanú na pódium? Prečo nedostávam kvety, keď spievam tak dobre? Hviezdy vo svete majú agentov a asistentov; nemusia sa zaoberať väčšinou záležitosťami ani ich riešiť samy, všetko za nich robia ich asistenti. Ale ako spevák v božom dome

sa musím sám starať o všedné úlohy, ako je zaobstaranie si jedla, obliekanie a nakupovanie. Boží dom je príliš konzervatívny!“ Vo svojich srdciach sa počas života v Božom dome vždy cítia nešťastní; cítia sa obzvlášť ukrivdení, vždy nespokojní a plní sťažností. Dokáže takýto človek milovať pravdu? Bude praktizovať pravdu? Prečo nad sebou neuvažuje? Jeho pohľady na veci sú tak skreslené, podobné ako u nevercov; akože si to nedokáže uvedomiť? Boží dom mu nebráni stať sa hviezdou, ale sú tieto jeho názory a prístupy – ktoré sú názormi a prístupmi pochybovačov – v Božom dome uskutočniteľné? Sú v zásade neudržateľné. Ich bežná reč a vystupovanie sú pre väčšinu ľudí opovrhnutiahodné. Pre ich „otvorenú myseľ“ a extrémnu neviazanosť je všetko, čo takíto ľudia povedia alebo urobia, zhýralé a nespútané a neodhaľuje nič iné ako povahu satana.

Boží dom opakovane zdôrazňuje, že bratia a sestry by mali udržiavať hranice medzi mužmi a ženami a nezaplietať sa s opačným pohlavím. Niektorí ľudia sú však zhýralí a nespútaní, vôbec nedbajú na túto radu a dokonca sa pokúšajú tajne zväzdať alebo chodiť s inými, čím vyrušujú cirkevný život. Radi sa kontaktujú s osobami opačného pohlavia, dokonca si hľadajú dôvody a výhovorky, aby sa s nimi skontaktovali a hravo sa s nimi bavili. Keď vidia niekoho opačného pohlavia, kto je atraktívny alebo s kým si rozumejú, začnú ich ťahať a poťahovať, flirtovať a žartovať, hravo ich ťahať za oblečenie a strapať im vlasy, a dokonca im v zime hádžu snehové gule do oblečenia; hrajú sa spolu ako zvieratá, bez hraníc alebo zmyslu pre česť, necítia žiadnu hanbu. Niektorí ľudia hovoria: „Ako by sa to mohlo považovať za hranie? Prejavujú si náklonnosť; to sa volá byť po uši zamilovaný, byť romantický.“ Ak hľadáš romantiku, vybral si si zlé miesto. Cirkev je miesto, kde bratia a sestry konajú svoje povinnosti; je to miesto na uctievanie Boha, nie na flirtovanie. Verejné prejavy takéhoto správania pred všetkými spôsobujú, že väčšina ľudí cíti odpor a znechutenie. Kľúčovým problémom je, že to nebude ostatných a ty tiež strácaš svoju integritu a dôstojnosť. Koľko máš rokov? Nevieš rozoznať pravú ruku od ľavej? Nerozumieš rozdielu medzi mužmi a ženami? A napriek tomu sa zapájaš do flirtovania! Je normálne, že sa sedem – alebo osemročné deti hrajú; takéto správanie a záujmy sú pre ich vek typické. Ak však dospelí prejavujú takéto správanie, nie je to detinské? Jednoducho povedané, presne tak to je. Čo je to z hľadiska podstaty?

(Neviazanosť, zhýralosť.) Je to príliš zhýralé! Keď veríš v Boha, musíš vedieť, že máš mať zmysel pre česť. Dokonca aj medzi nevercami sa málokto správa tak zhýralo. Akí ľahkomyselní a opovrhnutiahodní sú takíto zhýralí jedinci! Hádzať snehové gule do oblečenia príslušníka opačného pohlavia pre vzrušenie, nielen ho hravo naháňať, ale dokonca ho kopat' do zadku – keď niekto odhalí skutočnosť, že takéto správanie je príliš zhýralé a stiera hranice medzi mužmi a ženami, odvetia: „Takto sa hráme len preto, že sme si takí blízki; ľudia by tomu mali rozumieť.“ Oddávajú sa tomu do takej miery, že nielenže si dovoľujú oddávať sa tomu, ale aj lákajú ostatných, aby sa pripojili k ich neviazanosti. Čo sú to za úbožiaci? Povedzte Mi, mali by takíto ľudia zostať v cirkvi? (Nie.) Byť v blízkosti tohto typu človeka je vždy neprijemné a trápne. Keď niekoho vidia, nepozdravia ho normálne; namiesto toho mu len dajú päšťou a povedia: „Kde si, do pekla, bol všetky tie roky? Myslel som si, že si sa vyparil z povrchu zemského! Ako sa máš?“ Dokonca aj ich spôsob pozdravu je taký barbarský a povýšenecký; nielenže hovoria barbarsky, ale dokonca si na iných fyzicky dovoľujú. Nepripomína to správanie chuligánov a banditov? Máte radi takýchto ľudí? (Nie.) Je pocit, že sa vám niekto vysmieva a zahráva sa s vami, príjemný? (Nie.) Je to neprijemné a nemôžete to ani vyjadriť; musíte to len znášať a nabudúce, keď ich uvidíte, zd'aleka sa im vyhnete. Stručne povedané, čo to hovorí o kvalite ľudskej prirodzenosti takýchto ľudí? (Je slabá.) Bez ohľadu na uhol, z ktorého sa na nich pozeráme – či už je to ich reč a vystupovanie, ich osobné správanie, spôsob, akým zaobchádzajú so svetom, a ich interakcie s ostatnými, ich pohľad na trendy neveriaceho sveta, alebo ich spôsob viery v Boha a ich postoj k Bohu a Jeho slovám – nie je ťažké vidieť, že týmto jedincom chýba akákoľvek zbožnosť alebo bohabojné srdce. V ich viere v Boha tiež nemožno vidieť žiadnu úprimnosť, pokiaľ ide o hľadanie alebo prijímanie pravdy. To, čo je pozorované, je ich zhýralosť a nedostatok spútanosti, ich neustále napodobňovanie hviezd a idolov a ich nedostatok akéhokoľvek úmyslu zmeniť kurz bez ohľadu na to, ako sa o pravde hovorí v duchovnom spoločenstve. Ako sa dajú zhrnúť charakteristiky ich ľudskej prirodzenosti? Zhýralosť a nedostatok spútanosti. Preto sa dá s istotou povedať, že sú to neverci, ktorí sa infiltrovali do Božieho domu; sú to pochybovači.

Zhýralí a nespútaní ľudia používajú rovnaký výber slov ako banditi a chuligáni neveriaceho sveta; obzvlášť radi napodobňujú reč a štýl hviezd a

negatívnych postáv zo spoločnosti, pričom väčšina ich jazyka má darebácky tón, ktorý pôsobí, akoby to hovoril chuligán alebo vagabund. Napríklad, keď príde neverec a po zaklopaní na dvere povie niekoľko zvláštnych fráz, bratia a sestry si povedia: „Niečo tu nesedí; prečo sa zdá, že ten človek je vyzvedač alebo špión?“ Hoci si v tej chvíli nemôžu byť istí, väčšina ľudí sa cíti nesvoja. No človek, ktorý je zhýralý a nespútaný, hovorí pôsobivo, dokonca s istou povýšenečnosťou, a vraví: „Vyzvedač? Toho sa nebojím! Prečo sa ho báť? Ak sa bojíte, nemusíte vychádzať von. Ja pôjdem zistiť, o čo mu ide.“ Pozrite sa, aký je odvážny a smelý. Hovorili by ste takto? (Nie, takto normálni ľudia nehovoria; je to ako niečo, čo by povedal bandita.) Banditi hovoria inak ako normálni ľudia; sú obzvlášť panovační. Ľudia sa učia jazyk svojho druhu; ľudia z ulice si osvojujú najmä v spoločnosti vychytené slová, banditi a chuligáni radi používajú svoj argot a pochybovači sú rovnakí ako neverci a hovoria všetko, čo hovoria neverci. Dobrí, dôstojní a slušní ľudia cítia odpor a hnus, keď počujú reč nevercov; nikto z nich sa nepokúša napodobňovať takúto reč. Niektorí pochybovači aj po desiatich alebo dvadsiatich rokoch viery stále používajú jazyk nevercov, zámerne si vyberajú takúto reč a pri rozprávaní dokonca napodobňujú správanie, výrazy a gestá nevercov, ako aj pohľady, ktoré vrhajú očami. Môžu byť takíto jednotlivci príjemní v očiach bratov a sestier v cirkvi? (Nie.) Väčšine bratov a sestier sú nepríjemní a necítia sa dobre, keď sa na nich pozerajú. Čo myslíte, čo k nim cíti Boh? (Odpor.) Odpoveď je jasná: odpor. Z toho, čo žijú, z ich úsilia a z osôb, udalostí a vecí, ktoré vo svojom srdci uctievali, je zrejmé, že ich ľudská prirodzenosť nezahŕňa dôstojnosť ani slušnosť a ani zďaleka nedosahuje zbožnosť a súlad s dekrétom svätých. Zriedkavo z ich úst počuť slová, ktoré by mali hovoriť veriaci alebo svätí, a slová, ktoré budujú druhých a vyjadrujú integritu a dôstojnosť; pravdepodobne ich nepovedia. To, čo vo svojom srdci uctievali, po čom túžia a o čo sa usilujú, je zásadne nezlučiteľné s tým, o čo by sa mali usilovať a po čom by mali túžiť svätí, takže je ťažké, aby to, čo navonok žijú, ich reč a správanie boli zdržanlivé. Žiadať od nich, aby boli zdržanliví, nie zhýralí alebo pôžitkárski, a aby si zachovali dôstojnosť a slušnosť, je náročná úloha. Nehovoriac o tom, aby žili ako niekto s ľudskou prirodzenosťou a rozumom, kto rozumie pravde a vstupuje do pravdy-reality, nedokážu ani dosiahnuť to, aby boli normálnym človekom s integritou a

dôstojnosťou, ktorý vyhovuje dekoru svätých, dodržiava pravidlá a navonok pôsobí rozumne. Kedysi išiel jeden človek na vidiek kázať evanjelium a videl, že niektorí bratia a sestry majú chudobné rodiny a žijú v schátraných domoch. Sarkasticky a posmešne povedal: „Tento dom je taký schátraný, že nie je vhodný pre ľudí; ledva sa hodí pre ošípané. Mali by ste sa rýchlo vysťahovať!“ Bratia a sestry odpovedali: „Vysťahovať sa je dosť ľahké, ale kto nám poskytne iný dom na bývanie?“ Hovoril bezohľadne a svojvoľne, hovoril, čo mu prišlo na um, bez toho, aby zvážil, aký vplyv to môže mať na ostatných. To je darebácka prirodzenosť. Bratia a sestry sa pýtali: „Ak sa vysťahujeme, kto nám dá dom na bývanie? Máš dom?“ Nemal odpoveď. Keď videl, že ľudia čelia ťažkostiam, mal byť schopný vyriešiť ich ťažkosti, kým začal hovoriť. Aké boli dôsledky toho, že hovoril bezohľadne bez toho, aby bol schopný vyriešiť ich ťažkosti? Bol to problém prílišnej úprimnosti a otvorenosti? Rozhodne nie. Problém bol v tom, že jeho darebáctvo bolo príliš vážne; bol zhýralý a nespútany. Takýmto ľudom úplne chýba akákoľvek predstava o integrite, dôstojnosti, ohľaduplnosti, tolerancii, starostlivosti, úcte, porozumení, súcite, milosrdenstve, pozornosti, pomoci a tak ďalej. Tieto vlastnosti nevyhnutné pre normálnu ľudskú prirodzenosť sú tým, čo by ľudia mali mať. Nielenže im tieto vlastnosti chýbajú, ale keď pri kontakte s inými vidia, že niekto čelí ťažkostiam, dokážu sa mu dokonca vysmievať, zosmiešňovať ho, urážať ho a posmievať sa mu; nielenže nie sú schopní pochopiť ho alebo mu pomôcť, ale prinášajú mu aj smútok, bezmocnosť, bolesť a dokonca problémy. Čo sa týka ľudí s takým vážnym darebáctvom, väčšina ľudí ich vidí jasne a opakovane ich znáša. Myslíte si, že takíto ľudia môžu mať skutočné pokánie? Nemyslím si, že je to pravdepodobné. Vzhľadom na ich prirodzenosť-podstatu nie sú milovníkmi pravdy, tak ako by mohli prijať orezávanie a disciplinovanie? Neverci majú pri opisovaní takýchto ľudí výrazy ako „robiť si veci po svojom“ alebo „kráčať vlastnou cestou bez ohľadu na to, čo hovoria iní“ – čo je to za absurdnú logiku? Tieto takzvané slávne výroky a ustálené slovné spojenia sú v tejto spoločnosti často vnímané ako pozitívne veci, čo prekrúca fakty a zamieňa správne a nesprávne. Pokiaľ ide o prejavy ľudskej prirodzenosti tých, ktorí sú zhýralí a nespútaní, toto to v podstate pokrýva.

Bez ohľadu na to, či zhýralí a nespútaní jednotlivci ovplyvňujú cirkevný život, normálne vzťahy medzi bratmi a sestrami alebo normálne vykonávanie

povinnosti Božieho vyvoleného ľudu, pokiaľ prejavy a odhalenia ich ľudskej prirodzenosti spôsobujú nepriaznivé vplyvy a následky a vyrušujú bratov a sestry, tieto problémy by sa mali riešiť a voči takýmto jednotlivcom by sa malo príslušne zakročiť, namiesto toho, aby im len bolo dovolené konať bez obmedzení. V miernych prípadoch možno ponúknuť pomoc a podporu alebo môžu byť orezaní a varovaní. V závažných prípadoch, keď je ich správanie a vystupovanie obzvlášť zhýralé, ako u nevercov alebo pochybovačov, a chýba im čo i len štipka dekóra svätých, by cirkevní vodcovia a pracovníci mali prísť s vhodnými riešeniami, ako s týmito jednotlivcami zaobchádzať. Ak väčšina bratov a sestier súhlasí a podmienky to dovoľujú, títo jednotlivci by mali byť vyčistení; prinajmenšom by im nemalo byť dovolené konať svoje povinnosti v cirkvi s povinnosťami na plný úväzok. Čo znamená „v miernych prípadoch“? Znamená to, že niektorí ľudia sú noví veriaci, pôvodne neverci, ktorí nikdy neverili v kresťanstvo a nerozumejú, čo viera v Boha znamená. Ich reč a vystupovanie odhaľujú zvyky nevercov. Avšak čítaním Božieho slova, hovorením o pravde v duchovnom spoločenstve a žitím cirkevného života sa postupne obracajú a menia, stávajú sa podobnými veriacim a prejavujú určitú ľudskú podobu. Títo jednotlivci by nemali byť zaradovaní medzi zlých ľudí, ale ako tí, ktorým možno pomôcť. Ďalšou kategóriou sú mladí ľudia okolo dvadsať rokov, ktorí napriek tomu, že veria v Boha tri až päť rokov, sa stále oddávajú hravosti, nie sú celkom usadení, prejavujú istú detinskosť vo svojej vonkajšej reči a vystupovaní – hovoria, správajú sa a konajú ako deti – a tak podobne, a to z dôvodu svojho mladého veku. Týmto ľuďom by sa mala s láskou ponúknuť pomoc a podpora; mali by dostať dostatok času na postupnú zmenu bez toho, aby sa na nich kládli príliš prísne požiadavky. Samozrejme, u dospelých, ktorí veria v Boha mnoho rokov, ale stále prejavujú zhýralú a nespútanú reč, vystupovanie, správanie a konanie ako neverci a odmietajú sa zmeniť napriek opakovaným napomenutiam, je potrebný iný prístup; malo by sa s nimi zaobchádzať podľa predpisov Božieho domu. Ak reč, vystupovanie a odhalenia ľudskej prirodzenosti takýchto jednotlivcov vyrušujú väčšinu a vytvárajú v cirkvi nepriaznivý vplyv, takže mnohí pri pohľade na nich cítia odpor, nechcú ich počúvať, nechcú vidieť ich výrazy, keď hovoria, ani sa nechcú pozerieť na ich oblečenie, a väčšina je šťastnejšia a v lepšom stave, keď sa takíto jednotlivci nezúčastňujú na zhromaždeniach – cítia sa nesvoji

a znechutení už len účasťou týchto ľudí na cirkevnom živote a ich samotnou prítomnosťou medzi bratmi a sestrami, akoby tam bola ploštica, ktorá spôsobuje vyrušovanie – potom sú takíto jednotlivci nepochybne zlí ľudia. To znamená, že kedykoľvek žijú cirkevný život a konajú svoju povinnosť s bratmi a sestrami, väčšina ľudí sa cíti vyrušená a obzvlášť znechutená. V takýchto prípadoch by sa s týmito jednotlivcami malo zaobchádzať čo najskôr, nemali by sa nechať tak, aby si robili, čo chcú, ani by sa nemali ďalej pozorovať. Prinajmenšom by mali byť odstránení z cirkvi s povinnosťami na plný úväzok a poslaní do bežnej cirkvi, aby činili pokánie. Prečo takto postupovať? (Väčšine ľudí spôsobili vyrušenia a nepriaznivé následky, čím vyrušili cirkevný život.) Pretože následky a vplyvy ich prejavov sú tak odporné! Podľa tohto by vodcovia a pracovníci a ani Boží vyvolení ľud nemali nad nimi prižmurovať oči a slepo tolerovať ich správanie. Je nevhodné, aby vodcovia a pracovníci nič nerobili, aj keď takíto jednotlivci spôsobujú vyrušenia väčšine; takíto jednotlivci by mali byť odstránení z cirkvi podľa predpisov Božieho domu – to je najmúdrejšia voľba.

Riešila už cirkev ľudí, ktorí sú zhýralí a nespútaní? (Áno.) Keď sa takíto ľudia riešili, niektorí plakali a hovorili: „Nebolo to naschvál. Je to len moje občasné správanie; ja nie som taký človek. Prosím, dajte mi ešte jednu šancu! Ak nebudem mať dovolené konať svoju povinnosť, nebudem schopný veriť v boha, keď sa vrátim domov, kde sú všetci neverci.“ Hovorila tak pôsobivo a zdajú sa byť skutočne zúfalí, vyjadrujú neochotu opustiť Boha a prosia Boží dom o ďalšiu príležitosť na pokánie. Dať im ďalšiu šancu je možné, ale kľúčové je, či sa dokážu zmeniť alebo nie. Ak sa jasne ukáže, že tomuto človeku chýba čo i len štipka ľudskej prirodzenosti, nemá svedomie ani rozum a v podstate je to bytosť bez srdca a bez ducha, potom by nemal dostať ďalšiu šancu; bolo by to zbytočné. Ak je však substancia človeka dobrá a jeho ľudská prirodzenosť je len nezrelá kvôli mladému veku a je isté, že sa o niekoľko rokov zmení, potom musí dostať príležitosť na pokánie. Rozhodne by nemal byť vyčistený z cirkvi; žiadny dobrý človek nesmie byť nikdy zničený. Niektorí ľudia sú vrodení pochybovači; sú to od prírody zhýralé, nevedomé a hlúpe stvorenia a v ich ľudskej prirodzenosti im prirodzene chýba predstava o cti a nevedia, čo je to pocit hanby. Väčšina ľudí by po neslušnom správaní na verejnosti cítila ľútosť a hanbila by sa stretnúť s ostatnými. Navyše, keď chcú urobiť niečo

také, dokážu brať ohľad na pocity a názory bratov a sestier a dbať na vlastnú integritu a dôstojnosť, a nebudú sa tak správať; nanajvýš možno urobia scénu doma so svojimi deťmi alebo súrodencami. Keď sú vonku a stretávajú sa s cudzími ľuďmi, mali by rozumieť, čo znamená zmysel pre česť, slušnosť, pravidlá a dôstojnosť. Môže sa niekto, komu chýba porozumenie týchto pojmov, zmeniť hoci aj s tvojou pomocou? Aj keď sú teraz zdržanliví, ako dlho to vydržia? Nepotrvá dlho a vrátia sa k svojim starým zvykom. Pretože takýmto ľuďom v ich ľudskej prirodzenosti chýba dôstojnosť a zmysel pre hanbu, nevedia, čo znamenajú pravidlá, slušnosť alebo dekórum svätých, a ich ľudská prirodzenosť nemá tieto vlastnosti vrodené, nedokážeš im pomôcť. Ľudia, ktorým sa nedá pomôcť, sú ľudia, ktorí sa nedokážu zmeniť, ľudia, ktorých nemožno poučiť ani ovplyvniť. Takíto jednotlivci musia byť odstránení čo najrýchlejšie a čo najskôr, aby nespôsobovali vyrušenia medzi bratmi a sestrami a aby sem neprinášali hanbu. Boží dom nepotrebuje nikoho len do počtu. Ak Boh niekoho nespasí, potom mu žiadne dopĺňanie počtov nepomôže. Tí, ktorých Boh neuznáva, by mali byť vyčistení – odstráňte tých, ktorí by nemali zostať v Božom dome, aby prítomnosť tohto jedného človeka nepriaznivo neovplyvnila mnohých ďalších, čo je nespravodlivé voči väčšine. Ak vidíte do podstaty tých, ktorí sú zhýralí a nespútaní, mali by ste ich čo najskôr riešiť a vyčistiť, a nie ich donekonečna tolerovať. Niektorí hovoria: „Pri konaní svojej povinnosti občas dosahujú nejaké výsledky. Stále ich potrebujeme pre tento aspekt práce. Majú tiež dosť milujúce srdce a dokážu zaplatiť určitú cenu.“ Ale kto z tých, ktorí zostali v Božom dome, nedokáže zaplatiť určitú cenu? Kto nedokáže dosiahnuť nejaké výsledky pri konaní svojej povinnosti? Ak všetci dokážu dosiahnuť nejaké výsledky, prečo si na konanie povinností nevybrať dobrých ľudí, ktorí sú dôstojní a slušní? Prečo trvať na tom, aby v cirkvi s povinnosťami na plný úväzok zostávali darebáci, lotri a hlupáci a spôsobovali vyrušenia? Prečo trvať na tom, aby pochybovači, ktorí žijú ako neverci, pracovali v Božom dome? Boží dom nemá nedostatok robotníkov; Boží dom chce len čestných ľudí, ktorí milujú pravdu, poctivých ľudí a tých, ktorí sa dokážu usilovať o pravdu, aby sa vydali Bohu.

Väčšina z tých, ktorí v súčasnosti konajú povinnosti, sú ľudia, ktorí veria v Boha viac ako päť alebo šesť rokov, a v procese konania svojich povinností sa naplno zjavili všetky druhy ľudí – boli zjavení tí, ktorí sú pochybovači,

popletení ľudia, falošní vodcovia, zlí ľudia a antikristi. Mnohí z Božieho vyvoleného ľudu jasne videli, že väčšina týchto ľudí sa odmieta zmeniť napriek opakovaným napomenutiam a už spôsobili vážne vyrušenia a narušenia diela Božieho domu. Nastal čas, keď títo pochybovači, zlí ľudia a antikristi musia byť odstránení. Ich neodstránenie ovplyvní fungovanie práce cirkvi a šírenie evanjelia o Božom kráľovstve. Ich neodstránenie ovplyvní život-vstup Božieho vyvoleného ľudu; cirkevný život bude naďalej vyrušovaný a nikdy nenájde pokoj. Preto by cirkevní vodcovia a pracovníci na všetkých úrovniach mali začať s odstraňovaním ľudí z cirkvi podľa Božích úmyslov a na základe Božích slov. Vidím, že dosť veľkému počtu ľudí chýba ľudská prirodzenosť. Počas zhromaždení niektorí prejavujú všelijaké neslušné správanie a nemajú správne držanie tela, či už sedia, alebo stoja, a vedľa seba majú pripravený čaj, mobilné telefóny, krém na tvár a parfum. Niektorí, ktorí sa radi páčia, si neustále kontrolujú vzhľad v zrkadle a upravujú si mejkap, a iní neustále pijú vodu, prechádzajú si telefón, aby čítali správy alebo pozerali videá z neveriaceho sveta, hovoria a rozprávajú sa s prekríženými nohami, majú dvakrát ohnuté telo a pripomínajú tvar hada, bez toho, aby si vôbec udržali riadny postoj. Tiež som počul, že niektorí ľudia sa v noci vrátia do svojej spálne a ľahnú si na posteľ bez toho, aby si vyzuli topánky, a spia až do svitania. Ráno otvoria oči nie preto, aby sa modlili alebo venovali duchovným pobožnostiam, ale aby si najprv skontrolovali správy na mobilnom telefóne. Keď počas jedla vidia chutné jedlo alebo keď vidia mäso, hltavo sa doň pustia – nestarajú sa o to, či sa ostatným ujde, pokiaľ sú oni syti – a potom sa rovno vrátia spať. Chýba im ľudská podoba vo všetkom, čo robia, správajú sa zhýralo a nespútane ako neverci, nedodržiavajú vôbec žiadne pravidlá, bez štipky poslušnosti alebo podriadenosti, presne ako zvieratá. Povedzte Mi, môže byť typ ľudí, ktorí majú takú vážnu darebácku prirodzenosť, spasení? (Nie.) Má teda nejaký zmysel, aby verili v Boha? Dokážu s kvalitou príliš slabou na to, aby vôbec dosiahla pravdu, rozumieť Božím slovám, keď ich čítajú? Môže byť ich práca bez akýchkoľvek pravidiel, pokiaľ ide o počínanie si, na požadovanej úrovni? Dokážu bez svedomia alebo rozumu prijať, keď počúvajú kázne a rozhovory o pravde v duchovnom spoločenstve? (Nie.) Tí, ktorí prejavujú takéto správanie, v podstate nemajú žiadnu ľudskú prirodzenosť, tak ako by mohli získať pravdu? Tí bez ľudskej prirodzenosti sú zvieratá, diabli, mŕtvi ľudia

bez ducha, ktorí nedokážu porozumieť pravde, keď ju počujú, a nezaslúžia si ju počuť. Nechať ich porozumieť pravde a získať ju je ako nútiť ryby žiť na súši alebo nútiť ošípané lietieť – nemožné! Predtým, keď sa hovorilo o tom, aké typy ľudí sú zvieratá, slovo „zvieratá“ sa často uvádzalo so slovom „pes“, takže sa nazývali „psie zvieratá“. Avšak po tom, čo som choval psov a bol s nimi v úzkom kontakte, som zistil, že psy majú tie najlepšie veci, ktoré ľuďom chýbajú: Správajú sa podľa pravidiel, sú poslušné a majú zmysel pre sebaúctu. Vymedziš im hranicu na pohyb a budú sa pohybovať len v nej a bez výnimky vôbec nepôjdu na miesta, kam im zakážeš ísť. Ak náhodou prekročia hranicu, rýchlo sa stiahnu, nepretržite vrtia chvostom, prosia o odpustenie a priznávajú si chybu. Dokážu to ľudia? (Nie.) Ľudia to nedokážu. Hoci psy možno nerozumejú toľko ako ľudia, chápajú jednu vec: „Toto je územie majiteľa, domov majiteľa. Idem tam, kam mi majiteľ dovolí, a vyhýbam sa miestam, kam mám zakázané chodiť.“ Aj bez toho, aby boli bité, sa zdržia toho, aby tam išli; majú zmysel pre sebaúctu. Dokonca aj psy vedia, čo je hanba, tak prečo nie ľudia? Je prehnané klasifikovať tých, ktorí nepoznajú hanbu, ako zvieratá? (Nie.) Vôbec to nie je prehnané; väčšina ľudí nemá ani len cnosti psa. V budúcnosti, keď povieme, že niektorí ľudia sú zvieratá, už ich nemôžeme nazývať „psie zvieratá“; to by bola urážka psov, pretože títo ľudia, tieto zvieratá, sú ešte horší ako psy. Preto, len čo takíto ľudia spôsobia vyrušovanie v cirkevnom živote alebo pri vykonávaní povinností bratov a sestier, musia byť okamžite vyčistení – je to len rozumné, opodstatnené a vôbec nie prehnané. To nie je nedostatok lásky; to je konanie na základe princípu. Aj keď tí, ktorí sú zhýralí a nespútaní, vykazujú nejaké výsledky vo svojich povinnostiach, môžu byť spasení? Sú to ľudia, ktorí prijímajú pravdu? Nedokážu ani obmedziť svoje vlastné konanie, tak ako by mohli prijať pravdu? Nedokážu si udržať vlastnú integritu a dôstojnosť, tak ako by mohli vstúpiť do pravdy-reality? To je nemožné. Preto zaobchádzať s týmito jednotlivcami takýmto spôsobom nie je vôbec prehnané; je to úplne založené na princípe a úplne s cieľom ochrániť Boží vyvolený ľud pred satanovými vyrušeniami. Stručne povedané, po odhalení takýchto jednotlivcov by sa s nimi malo zaobchádzať podľa niekoľkých princípov, ktoré som práve spomenul. Je prehnané kategorizovať ľudí, ktorí sú skutočne zhýralí a nespútaní a ktorí sa skutočne oddávajú telu bez akéhokoľvek dekóra svätých, ako nevercov a pochybovačov? (Nie.) Keďže sú

kategorizovaní ako neverci a pochybovači, zahrnúť ich medzi rôzne typy zlých ľudí, ktorých by mala cirkev vyčistiť, nie je prehnané. Ľudia, ktorí nedokážu obmedziť ani svoje vlastné správanie a vystupovanie, určite nedokážu prijať pravdu. Nie sú tí, ktorí nedokážu prijať pravdu, nepriateľmi pravdy? (Áno, sú.) Je prehnané charakterizovať tých, ktorí sú nepriateľmi pravdy, ako zlých ľudí? (Nie.) Vôbec to nie je prehnané. Preto sú princípy zaobchádzania s nimi úplne primerané.

D. Mat' sklon k pomste

Naše duchovné spoločenstvo o prejavoch tretieho typu ľudí – tých, ktorí sú zhýralí a nespútaní – sa skončilo. Okrem ľudí tohto typu existuje mnoho ďalších, ktorí patria do kategórie zlých ľudí, a cirkev by mala rozlíšiť a vyčistiť všetky tieto typy zlých ľudí. Ďalej budeme hovoriť o štvrtom type. Z rôznych zlých ľudí, ktorých by cirkev mala rozlíšiť a vyčistiť, predstavuje štvrtý typ značnú výzvu a problém. Kto by to mohol byť? Sú to tí, ktorí majú sklon k pomste. Z výrazu „majú sklon k pomste“ je zrejmé, že títo ľudia nie sú ničím dobrým; hovorovo povedané, sú to prehnití ľudia. Súdiac podľa dôsledných prejavov a odhalení ich ľudskej prirodzenosti, ako aj podľa ich princípov konania, ich srdcia nie sú láskavé. Ako sa hovorí, sú to „riadne potvory“. Hovoríme, že nie sú dobrotivého druhu; konkrétnejšie, títo jedinci nie sú dobrosrdeční, ale nesú v sebe surovosť, zlomyseľnosť a krutosť. Len čo niekto povie alebo urobí niečo, čo sa dotkne záujmov, povesti alebo postavenia týchto jedincov alebo čo ich urazí, po prvé, prechovávali vo svojich srdciach nepriateľstvo. Po druhé, na základe tohto nepriateľstva konajú; konajú s cieľom a smerovaním vyventilovať si nenávisť a uľaviť si od hnevu, čo je správanie známe ako hľadanie pomsty. Medzi ľuďmi je vždy časť takýchto jedincov. Či už ide o to, čo ľudia opisujú ako malichernosť, panovačnosť alebo precitlivosť, bez ohľadu na pojmy použité na opis alebo zhrnutie ich ľudskej prirodzenosti je bežným prejavom ich interakcií s ostatnými, že každý, kto ich náhodne alebo úmyselne zraní alebo urazí, musí trpieť a čeliť zodpovedajúcim následkom. Je to ako niektorí ľudia hovoria: „Uraz ich a draho za to zaplatíš. Ak ich podráždíš alebo zraníš, nemysli si, že ľahko unikneš.“ Existujú takíto jedinci medzi ľuďmi? (Áno.) Určite áno. Bez ohľadu na to, čo sa stane, či už to stojí za hnev alebo malichernosť, tí, ktorí majú sklon

k pomste, si to zapíšu do svojho denného programu a považujú to za záležitosť najvyššej dôležitosti. Ktokoľvek ich urazí, je to neprijateľné a požadujú, aby za to zaplatil zodpovedajúcu cenu, čo je ich princíp zaobchádzania s ľuďmi, s kýmkoľvek, koho považujú za nepriateľa. Napríklad v cirkevnom živote niektorí ľudia hovoria v duchovnom spoločenstve o svojom stave alebo normálne hovoria v duchovnom spoločenstve a zdieľajú svoje skúsenosti, diskutujú o svojich stavoch a skazenosti. Pritom sa neúmyselne zmienajú o stavoch a skazenosti iných. Hovoriaci to nemusí myslieť zle, ale poslucháč si to vezme osobne. Po vypočutí to tento jedinec nedokáže správne pochopiť ani k tomu pristúpiť a je náchylný k rozvoju pomstychtivej mentality. Ak túto záležitosť nenechá tak a trvá na útoku a hľadaní pomsty, spôsobí to problémy pre prácu cirkvi, takže táto záležitosť sa musí riešiť pohotovo. Pokiaľ sú v cirkvi zlí ľudia, nevyhnutne vzniknú vyrušenia, takže incidenty, keď zlí ľudia vyrušujú cirkev, sa nesmú brať na ľahkú váhu. Či už úmyselne alebo nie, pokiaľ ich podráždiš alebo zraníš, nenechajú to len tak. Myslia si: „Hovoriš o svojej vlastnej skazenosti, prečo spomínaš mňa? Hovoriš o svojom sebaapoznaní, prečo odhaľuješ mňa? Odhaľovanie mojej skazenosti ma pripravuje o tvár a dôstojnosť, stavia ma do nepríjemnej situácie pred bratmi a sestrami, spôsobuje, že strácam prestíž a poškodzuje moju povesť. Nuž teda, pomstím sa ti; draho za to zaplatíš! Nemysli si, že som ľahká korisť, nemysli si, že ma môžeš šikanovať len preto, že moje rodinné pomery sú zlé a moje spoločenské postavenie nie je vysoké. Nepovažuj ma za nejakého slabocha; nie som niekto, s kým by si sa mal zahrávať!“ Bez ohľadu na to, ako vykonávajú svoju pomstu, zväžme len týchto ľudí samotných: Keď sa stretnú s týmito drobnými záležitosťami – záležitosťami, ktoré sú v cirkevnom živote bežné – nielenže k nim nedokážu správne pristupovať ani ich chápať, ale tiež rozvíjajú nenávisť a čakajú na príležitosti na pomstu, dokonca sa uchylujú k nevybraným prostriedkom na vykonanie svojej pomsty. Čo to hovorí o ich ľudskej prirodzenosti? (Je zlomyseľná.) Sú to láskavi ľudia? (Nie.) Najlepším typom ľudí sú tí, ktorí dokážu prijať pravdu. Keď počujú iných hovoriť v duchovnom spoločenstve a zdieľať svoje skúsenosti, uvažujú: „Aj ja mám túto skazenosť. To, čo opisujú, sa zdá byť môj stav. Či už ma úmyselne odhaľujú, alebo neúmyselne hovoria o niečom, čo sa náhodou podobá môjmu stavu, správne to pochopím – vypočujem si, ako to zažili, ako hľadajú pravdu na

vyriešenie tohto stavu a ako praktizujú a vstupujú.“ To je niekto, kto skutočne prijíma pravdu. O niečo slabší človek by si po vypočutí mohol pomyslieť: „Ako to, že skazená povaha, ktorú rozpoznávajú, je presne ako môj stav? Hovorí o mne? Nuž, nech si hovoria. Koniec koncov, neutrpel som žiadnu stratu a väčšina ľudí to pravdepodobne aj tak nevie. Možno hovoria len o sebe a náhodou sa to zhoduje s mojím stavom; všetci máme rovnaký stav.“ Neberú to vážne, neprechovávali v srdci nenávisť a nerozvíjajú pomstychtivú mentalitu. Pre nedobrotivých, zlých ľudí je to však iné. Ostatní by tú istú záležitosť vnímali ako bežnú a podľa toho by k nej pristupovali a zaobchádzali s ňou. Samozrejme, dobrí ľudia, ktorí prijímajú pravdu, by ju riešili aktívne a pozitívne. Obyčajní ľudia, hoci by ju neriešili pozitívne, neprechovávali nenávisť a už vôbec nehľadajú pomstu. Ale týmito ľuďom, ktorí nie sú dobrotivého druhu, môže taká bežná a úplne obyčajná záležitosť spôsobiť vnútorný nepokoj a nebudú sa schopní upokojiť. To, čo z nich vychádza, nie je pozitívne ani bežné, ale surové a podlé; hľadajú pomstu. Aký je dôvod ich pomsty? Veria, že ich ľudia úmyselne ohovárať zlomyseľnými poznámkami, odhaľujú ich skutočnú situáciu, ako aj ich škaredú stránku a ich skazenosť. To, čo ľudia hovoria, považujú za úmyselné, a preto ich považujú za svojich nepriateľov. Potom sa cítia oprávnení použiť pomstu na urovanie záležitosti a používajú rôzne prostriedky na dosiahnutie svojich pomstychtivých cieľov. Nie je to surová povaha? (Áno.) V cirkevnom živote, keď bratia a sestry hovoria o svojich stavoch, väčšina poslucháčov sa s tým dokáže stotožniť a prijať to od Boha. Iba u tých, ktorí majú odpor k pravde a podlú povahu, to po vypočutí vyvolá nepriateľstvo a dokonca pomstychtivosť, čo dôkladne zjaví ich prirodzenosť-podstatu. Len čo sa vytvorí pomstychtivá mentalita, nasleduje séria pomstychtivých správaní a činov. Akými sa stanú vzťahy medzi ľuďmi, keď sa začnú odvíjať činy hľadania pomsty? Už nie sú správne. A kto je v tomto prípade skutočnou obeťou? (Osoba, na ktorej sa chcú pomstiť.) Správne. Skutočnými obeťami sú tí, ktorí hovoria v duchovnom spoločenstve o svojom skúsenostnom svedectve. Tí, ktorí majú sklon k pomste, budú potom súdiť tých, o ktorých si myslia, že ich odhaľujú alebo voči nim prechovávali nepriateľstvo, budú na nich útočiť a dokonca ich falošne obviňovať alebo ohovárať, a to slovami alebo činmi v rôznych situáciách. Tí, ktorí majú sklon k pomste, neprechovávali nenávisť vo svojich

srdciach len dočasne; hľadajú a dokonca vytvárajú všemožné príležitosti na pomstu voči tým, ktorí sú cieľom ich pomsty, voči ktorým sú nepriateľskí a ktorých vnímajú ako pre nich nepriaznivých. Napríklad ak počas voľby vodcov osoba, voči ktorej sú nepriateľskí, spĺňa princípy pre používanie ľudí v Božom dome a je spôsobilá byť zvolená za vodcu, ich nepriateľstvo ich prinúti túto osobu súdiť, odsudzovať a útočiť na ňu. Môžu sa dokonca zapojiť do zákulisných akcií alebo robiť veci na škodu tejto osoby, aby sa pomstili. Stručne povedané, ich prostriedky na vykonanie pomsty sú rôzne. Napríklad môžu nájsť niečo, čo by mohli použiť ako páku proti niekomu a ohovárať ho, vymýšľať si o tejto osobe klebety prostredníctvom zveličovania a nepodložených fám alebo šíriť nehody medzi touto osobou a ostatnými. Môžu dokonca falošne obviňovať túto osobu pred vodcami a tvrdiť, že táto osoba nie je oddaná a pri vykonávaní svojich povinností je negatívna. To všetko sú v skutočnosti úmyselné výmysly, vytváranie niečoho z ničoho. Pozrite sa, ako z ich podozrení a nedorozumení voči tejto osobe vzniká toľko neopodstatneného správania a činov; všetky tieto prístupy pramenia z ich pomstychtivej prirodzenosti. V skutočnosti, keď táto osoba zdieľala svoje skúsenostné svedectvá, nebolo to vôbec namierené proti nim; nebola v tom voči nim žiadna zlomyseľnosť. Je to len preto, že majú odpor k pravde a majú surovú povahu so sklonom k pomste, že nedovolia iným, aby ich odhaľovali, ani nedovolia diskusie o poznaní seba samého, o skazených povahách alebo o svojej satanskej prirodzenosti. Keď sa o takýchto témach diskutuje, rozzúria sa a predpokladajú, že sú terčom a sú odhaľovaní, a preto si vytvárajú a formujú pomstychtivú mentalitu. Prejavy tohto typu človeka, ktorý vykonáva svoju pomstu, sa vôbec neobmedzujú len na jednu okolnosť. Prečo to hovorím? Je to preto, že takíto jedinci majú surovú prirodzenosť; nikto ich nesmie podráždiť ani provokovať. Majú vrodenu agresivitu voči komukoľvek a čomukoľvek, podobne ako škorpión alebo stonožka. Preto, či už ich niekto podráždi alebo zraní úmyselným alebo neúmyselným rozprávaním, pokiaľ majú pocit, že utrpela ich hrdosť alebo prestíž, budú vymýšľať spôsoby, ako si svoju hrdosť a prestíž zachrániť, čo vedie k sérii pomstychtivých činov.

Ďalej budem v duchovnom spoločenstve hovoriť o ďalších prejavoch tých, ktorí majú sklon k pomste. Niektorí sú orezaní vodcami, pretože si povrchno konali svoje povinnosti, čo v nich vyvoláva nespokojnosť. Povedzte

Mi, je ich orezávanie oprávnené? (Áno.) Je to úplne oprávnené a normálne. Ak si konáš svoju povinnosť povrchno, čím poškodzuješ prácu cirkvi, a nekonáš v súlade s princípmi a niekto sa postaví, aby ťa odhalil a orezal, je to oprávnené a mal by si to prijať. Avšak tí, ktorí majú sklon k pomste, to nielenže odmietajú prijať, ale prechováajú aj nespokojnosť. Len čo vodcovia odídu, začnú nadávať: „Načo sa predvádzaš? Nie je to len preto, že máš nejakú funkciu? Keby som mal takú funkciu ja, robil by som to lepšie ako ty! Orezávaš ma, kto si myslíš, že si? Nenávidím ťa za to, že ma orezávaš. Preklinám ťa, aby ťa zrazilo auto, aby si sa zadusil pri pití, aby si sa zadusil pri jedle. Preklinám ťa, aby si zomrel mizernou smrťou! Ty sa ma opovážuješ orezať? Na svete neexistuje nikto, kto by sa ma opovážil orezať!“ Keď sú títo vodcovia orezaní vyššie postavenými vodcami kvôli nejakým záležitostiam, tešia sa z ich nešťastia a sú nesmierne šťastní, pospevujú si nejakú melódiu a myslia si: „Tak čo? Predvádzal si sa a teraz dostávaš odplatu! Ktokoľvek ma oreže, tomu znepríjemním život!“ Čo si myslíte o takýchto ľuďoch? (Sú zlomyseľní.) Bez ohľadu na to, aké oprávnené je ich orezávanie, nedokážu ho prijať. Vytrvalo sa hádajú a obhajujú a potom naďalej konajú svoje povinnosti povrchno a zostávajú nenapraviteľní napriek opakovaným napomenutiam. Ak vždy konáš povrchno, v Božom dome budeš len orezaný; ak si v práci vo svetskom svete a konáš povrchno, môžeš skončiť tak, že ťa vyhodí a stratíš živobytie. Väčšinu času v Božom dome je princípom hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde a s láskou podporovať, čo väčšine ľudí umožňuje normálne sa usilovať o pravdu a konať svoje povinnosti. V skutočnosti môže medzi vodcami a pracovníkmi len menšina čeliť tvrdému orezávaniu. Väčšina ľudí koná na základe viery, uvedomenia, svedomia a rozumu, prijíma Božie podrobné skúmanie a nerobí vážne chyby, takže nečelí tvrdému orezávaniu. Avšak byť orezaný je dobrá vec; koľko ľudí má možnosť čeliť orezávaniu, najmä Zhora? Predstavuje to skvelú príležitosť na sebaopoznanie a rast v živote. Veriaci musia prinajmenšom porozumieť významu orezávania a uznávať ho ako niečo dobré. Aj keď orezávanie od niektorých jednotlivcov nie je úplne v súlade s princípmi, je zmiešané s osobnými sklonmi a horkokrvnosťou, mal by si sa aj tak skúmať, aby si videl, ktoré aspekty tvojich činov nie sú v súlade s princípmi, a pozitívne to prijať; pomôže ti to. Ale títo zlí ľudia nedokážu prijať ani oprávnené orezávanie. Aj keď nepodniknú žiadne kroky na pomstu,

ich srdcia sú plné nesmiernej nespokojnosti a preklínajú a nadávajú. Keď tí, ktorí ich orezali, čelia vlastnému orezávaniu alebo narazia na útrapy, sú šťastnejší ako dieťa na Vianoce. Toto je prejav zlých ľudí. Sú aj ľudia, ktorí sú pri konaní svojej povinnosti súťaživí; často nedodržiavajú princípy a konajú povrchné, čo vedie k neplodnému vykonávaniu ich povinností. Keď vodcovia hovoria v duchovnom spoločenstve o ich problémoch a orezávajú ich, tí, ktorí majú sklon k pomste, nedokážu k tejto záležitosti správne pristupovať. Aj keď vnútorne priznávajú svoju povrchnosť a nedostatok princípov pri konaní svojich povinností, stále si v reakcii na orezávanie vytvárajú myšlienky a činy pomsty. Následne píše listy, v ktorých falošne obviňujú vodcov, chytajú sa niektorých ich praktík a odhalených skazenosti, aby to zveličili a nahlásili vyššie postaveným v snahe dosiahnuť, aby týchto vodcov prepustili. Ak sa ich cieľ nedosiahne, za chrbtom podkopávajú a spôsobujú vyrušenia a tvrdohlavo odporujú opatreniam vodcov. Neberú do úvahy prácu cirkvi, princípy vyžadované Božím domom ani efektivitu konania svojej povinnosti; zaujíma ich len ventilovanie si hnevu. Odmietajú počúvať kohokoľvek, dokonca odmietajú napomenutia vodcov a pracovníkov. Hoci im neodvrávajú ani neodporujú do tváre, za chrbtom môžu ventilovať negatívitu, na protest zanechať svoju prácu a chytiť sa akejkolvek zámienky, ktorú by mohli použiť proti pracovným opatreniam Božieho domu alebo proti vodcom a pracovníkom. Dokonca šíria predstavy; sami sú negatívni a neochotní konať svoju povinnosť, ale snažia sa tiež strhnúť viac ľudí, aby boli negatívni, poľavili a zanedbávali svoje povinnosti. Aký je ich princíp? „Nebojím sa zomrieť; musím nájsť niekoho, koho stiahnem so sebou. Vodcovia ma orezávajú a hovoria, že moje vykonávanie povinnosti nie je na požadovanej úrovni – tak ja sa postarám, aby si nikto dobre nekonal svoju povinnosť. Ak sa mne nedarí, nebude sa dariť nikomu z vás! Vodcovia ma orezávajú a vy všetci sa mi smejete; ja vám všetkým znepríjemním život!“ Keď si konajú svoju povinnosť povrchné alebo v rozpore s princípmi a niekto to nahlási vodcom, vyšetrojú túto záležitosť: „Kto ma nahlásil? Kto na mňa žaloval vodcom? Kto je v úzkom kontakte s vodcami? Ak zistím, kto ma nahlásil vyššie postaveným vodcom, s tou osobou si to poriadne vybavím! Nikdy to nenechám tak!“ Sú schopní nielen drsných vyhlásení, ale, samozrejme, dokážu takéto hrozby aj uskutočniť. Títo jedinci majú mnoho zlomyseľných

a nevyberaných taktík na pomstu, nielenže sa chytajú zámienky, aby mohli iných súdiť a odsudzovať; niektorí úmyselne ukradnú nabíjačku na notebook osobe, ktorej sa chcú pomstiť, takže si nemôže nabiť notebook, čo jej bráni vo vykonávaní povinnosti. Iní úmyselne pridajú niekomu do jedla veľa soli, aby bolo nejedlé. Tieto primitívne spôsoby pomsty, bežné medzi nevercami, používajú aj zlí ľudia v cirkvi. Ich metódy pomsty siahajú oveľa ďalej vrátane niektorých bezohľadných taktík, ktoré sme nikdy predtým nevideli; uvádzame len niekoľko jednoduchých príkladov. Sú medzi nimi jedinci, ktorí úmyselne vytvárajú problémy, prekážky a ťažkosti pre ostatných; to je bežný jav. V každej skupine, za rôznych okolností a v rôznych prostrediach, je surová povaha tých, ktorí majú sklon k pomste, neustále odhaľovaná. Pomstychtivé prejavy zlých ľudí a antikristov sú ešte zjavnejšie. Pokiaľ sú v cirkvi zlí ľudia a antikristi, Boží vyvolený ľud, ktorý v Neho úprimne verí a usiluje sa o pravdu, bude vyrušovaný. Každý deň, keď sú prítomní zlí ľudia a antikristi, je dňom, keď cirkev nepozná pokoj – dobrí ľudia budú napádaní a vylučovaní; najmä tí, ktorí sa usilujú o pravdu, budú čeliť nepriateľstvu a pomste zlých ľudí a antikristov. Ako zlí ľudia a antikristi trýznia ostatných a vykonávajú voči nim svoju pomstu? Po prvé, zameriavajú sa na tých, ktorí sa usilujú o pravdu a dodržiavajú princípy. Títo zlí jedinci jasne vnímajú, že len tí, ktorí sa usilujú o pravdu, sú pre nich najškodlivejší. V prvom rade, ľudia, ktorí rozumejú pravde, ich dokážu rozlíšiť; len čo urobia niečo zlé, tí, ktorí rozumejú pravde, ich preuknú. Po druhé, za prítomnosti ľudí, ktorí rozumejú pravde, budú ich zlé skutky do istej miery obmedzené, čo im sťaží dosiahnutie ich cieľov. Z tohto pohľadu sú len tí, ktorí sa usilujú o pravdu, ochrancami práce cirkvi. Za prítomnosti tých, ktorí sa usilujú o pravdu, sa antikristi a zlí ľudia neodvážia konať tyransky a musia sa trochu krotiť. Preto sú tí, ktorí sa usilujú o pravdu, trňom v oku antikristov a zlých ľudí a sú im na príťaž, a preto vymýšľajú spôsoby, ako sa pomstiť.

Keď sa zlí ľudia mstia, prejavujú surovú povahu, sú nerozumní a chýba im racionalita. Tí, ktorí s nimi strávili nejaký čas a rozumejú im, sa ich do istej miery boja. Rozhovor s nimi si vyžaduje maximálnu opatrnosť a zdvorilosť a treba im prejavovať prehnanú úctu. Neustále im musia ustupovať a vychádzať v ústrety a na žiadne ich problémy či chyby sa nedá poukázať priamo. Namiesto toho sa o týchto problémoch musí hovoriť okľukami, láskavým,

prehovárajúcim tónom, a po rozhovore ich ešte musia pochváliť slovami: „Hoci máš túto chybu alebo nedostatok, učíš sa zručnosti rýchlejšie ako my, tvoje profesionálne schopnosti sú lepšie ako u ostatných a tvoja pracovná efektivita je vyššia ako naša. Tvoje chyby vnímam ako silné stránky.“ Dokonca im musia lichotiť. Prečo to robia? Je to zo strachu z ich pomsty. Takto sa títo zlí jedinci potešia a v srdci sa cítia uchlácholení. Väčšina ľudí, aby sa vyhla ich pomste, sa bojí vytknúť im nejaké problémy priamo do očí, ani sa neodvážia tieto problémy nahlásiť. Aj keď je jasné, že poškodzujú záujmy Božieho domu a že práca cirkvi sa oneskoruje pre ich tvrdohlavosť a bezohľadnú svojvôľu, alebo aj keď si niekto všimne nejaké skreslenia v ich smerovaní a princípoch, nikto sa neodvážia namietat' alebo ich nahlásiť vyššie postaveným. Pre ich surovú povahu a ľudskú prirodzenosť so sklonom k pomste sa ich ostatní do istej miery boja, sú nahnevaní, ale boja sa ozvať. Rozhovory s nimi musia byť mimoriadne zdvorilé a taktné, s výnimočne láskavým, jemným a kultivovaným postojom. Keď s nimi ľudia hovoria s úctou a zdvorilosťou a ustupujú im, cítia sa vnútorne dobre. Ak je však niekto priamy, odhaľuje ich problémy a ponúka návrhy, pociťujú odpor, vnímajú to ako neúctu, ako keby ostatní mali voči nim námietky alebo nepriateľstvo. To ich podnecuje k pomste voči danej osobe a k jej trýzneniu; musia ju zničiť a pošpiniť jej meno. Ak táto osoba padne do ich rúk, neskončí dobre. Naháňajú takíto ľudia hrôzu? (Áno.) Ak im nerozumieš a naozaj ich urazíš, budú voči tebe prechovávať zášť a premýšľať o pomste voči tebe aj pri jedle a spánku. Len čo si ťa vezmú na mušku, problémom sa nedá vyhnúť, pretože sú odhodlaní pomstiť sa. Hoci sa s tebou navonok môžu rozprávať ako predtým, v momente, keď začnú premýšľať o pomste, všetko, čo si predtým urobil alebo im povedal, sa pre nich stane muníciou. Budú s tebou zaobchádzať ako s nepriateľom a mstiť sa ti kúsok po kúsok, kým nebudú mať pocit, že sa dostatočne pomstili a nebudú úplne spokojní. Toto je dôsledok styku so zlými ľuďmi.

Ľudia so sklonom k pomste na základe svojho rôzneho správania a na základe princípov a metód, podľa ktorých konajú a počínajú si, predstavujú hrozbu takmer pre každého, s výnimkou tých, ktorí sú ku všetkým dobrosrdeční a láskaví a ktorí pri zaobchádzaní s kýmkoľvek nemajú žiadne princípy – takíto jedinci sú v blízkosti surových ľudí v bezpečí. Avšak tí, ktorí majú čo i len trošku svedomia alebo zmyslu pre spravodlivosť, sa

v prítomnosti ľudí so sklonom k pomste budú v rôznej miere, či už väčšej alebo menšej, cítiť ohrození. V závažných prípadoch môžu čeliť fyzickej ujme alebo dokonca ohrozeniu života, zatiaľ čo v miernejších prípadoch môžu byť vystavení slovným útokom, ohováraniam alebo krivým obvineniam. Toto patrí medzi celkové odhalenia a prejavy surovej povahy ľudí so sklonom k pomste. Takíto ľudia na základe svojich celkových prejavov spôsobujú vyrušenia aj medzi bratmi a sestrami a v cirkvi. Takmer každý, kto s týmito pomstychtivými ľuďmi prichádza do styku, sa stáva terčom ich pomsty a takmer bez výnimky aj obeťou. Tí, ktorí majú sklon k pomste, majú surovú povahu, sú to tikajúce časované bomby, ktoré môžu kedykoľvek vybuchnúť. Hoci dokážu nasledovať dav, konať svoje povinnosti a viesť normálny cirkevný život, súdiac podľa ich ľudskej prirodzenosti by mohli kedykoľvek hľadať pomstu, predstavovať hrozbu pre ostatných a vzbudzovať v ľuďoch strach a ostražitosť. Nepredstavuje už toto pre väčšinu vyrušenia? (Áno.) Aby ich ľudia neurazili, aby sa im zapáčili a aby sa vyhli ich zášti a pomste, musia si vždy všímať ich výrazy a počúvať skryté významy ich reči v snahe odhadnúť pri ich rozprávaní ich úmysly, ciele a smerovanie. Nie je z tohto pohľadu väčšina ľudí nimi nielen vyrušovaná, ale aj ovládaná? (Áno.) Súdiac teda z charakteru tejto záležitosti, nie sú takíto pomstychtiví jedinci zlými ľuďmi? (Áno.) Je úplne jasné, že by mali byť charakterizovaní ako zlí ľudia. Ak sa niekto pokúsi porozumieť situácii takýchto jedincov, väčšina sa bojí povedať o nich pravdu a na každú otázku o nich odpovie vyhýbavo, napríklad „Je to v poriadku“, pričom sa neodváža ani nahlásiť ich problémy, ani o nich hovoriť či ich hodnotiť. Nie je to problematická situácia? Niektorí hovoria: „Takíto zlí ľudia môžu kedykoľvek a kdekoľvek hľadať pomstu; kto by sa ich odvážil provokovať? Navyše vždy tvrdia, že majú známosti v podsvetí aj v legitímnych kruhoch, a vyhrážajú sa, že ak ich niekto urazí, nedopadne to s ním dobre, dajú mu príučku a postarajú sa, aby jeho rodina zomrela hroznou smrťou. Preto sa ich nikto neodváža provokovať. Nechajme ich tak a dúfajme v to najlepšie pre seba.“ Vidíš, v cirkvi vzniká takáto situácia, čo v podstate znamená, že týchto ľudí už ovládli. Keďže ľudia vidia ich surovú povahu pri hľadaní pomsty, neodvážia sa ich obviňovať ani orezať, ani sa neodvážia povedať o nich svoje skutočné hodnotenia. Rozhovory s nimi musia viesť opatrne zo strachu, že ich urazia, a dokonca aj hovoriť konkrétne o ich skutočných

prejavoch za ich chrbtom je desivo odstrašujúce. Čoho sa ľudia boja? Boja sa, že sa ich slová dostanú do uší pomstychtivého človeka, ktorý sa im za to pomstí. Keď dohovorí, plesnú sa po čele a povedia: „Ach nie, dnes som povedal, čo som nemal. Len vydrž, teraz si to odtrpím. Prečo len neviem držať jazyk za zubami?“ Odvtedy žijú v neustálom strachu a úzkosti, chodia po špičkách, v prítomnosti toho človeka ho neustále pozorujú a premýšľajú: „Vie, čo som povedal? Dostalo sa mu to do uší? Je jeho postoj ku mne rovnaký ako predtým?“ Čím viac o tom premýšľajú, tým sú nepokojnejší, a čím dlhšie to trvá, tým väčší je ich strach, a tak sa rozhodnú, že je lepšie sa mu úplne vyhnúť, a myslia si: „Nemôžem riskovať, že ho vyprovokujem, ale môžem sa mu aspoň vyhnúť. Či už vie, čo som povedal, alebo nie, jednoducho sa mu vyhnem.“ Tento strach sa stáva takým zdrvivým, že sa neodvážia ani zúčastňovať na zhromaždeniach, vyhýbajú sa akémukoľvek miestu, kde by tento surový človek mohol byť, aj keď je to miesto, kde musia konať svoju povinnosť, a sú na smrť vydesení.

Ako by sa malo porátať s tými zlými ľuďmi, ktorí majú sklon k pomste? (Vyčistiť ich.) Je to celkom jednoduché: stačí ich vyčistiť a je to hotové. Ak sú vyčistení a väčšina oslavuje s pocitom hlbokého zadosťučinenia, potom to bolo správne rozhodnutie ich vyčistiť. Predtým počas zhromaždení prítomnosť zlých ľudí znamenala, že väčšina ľudí bola pri duchovnom spoločenstve obmedzovaná; báli sa, že nejaké nesprávne slovo by mohlo uraziť zlých, preto si pri rozprávaní dávali pozor a vyhýbali sa im. Počas zhromaždení sa vytvorilo nepísané pravidlo: ak niekto dal znamenie očami, téma sa rýchlo zmenila. Až do takéhoto stavu to dospelo. Keď boli tí, ktorí majú sklon k pomste, vyčistení, v cirkvi zavládol pokoj, cirkevný život sa stal normálnym a vzťahy medzi ľuďmi sa tiež vrátili do normálnosti. Bratia a sestry mohli teraz slobodne zdieľať a čítať a modliť sa Božie slová a slobodne zdieľať svoje skúsenostné svedectvá bez toho, aby ich niekto ovládal, nikoho sa nebáli a nemuseli si všimnúť výrazy nikoho tváre. Bolo na základe tohto výsledku správne vyčistiť takýchto zlých ľudí? (Áno.) Jednoznačne. Mali by byť vyčistení. Bez ich vyčistenia by sa život pre všetkých stal neznesiteľným a mnohí by sa báli chodiť na zhromaždenia. Niektorí bojazliví jedinci by mohli mať dokonca nočné mory a stále by sa im snívalo o tom, ako ich škrtia zlí démoni. Počas zhromaždení by boli vždy príliš opatrní, nikdy by sa

neodvážili prehovorit' a nedokázali by sa cítiť oslobodení a slobodní. Odkedy boli zlí ľudia vyčistení, úplne sa zmenili: teraz sa odvážia hovoriť počas zhromaždení, stali sa aktívnejšími počas duchovného spoločenstva a cítia sa oslobodení a slobodní. Nie je to dobrá vec? (Áno.) Takýchto pomstychtivých jedincov so surovou povahou je ľahké rozlíšiť. Vo všeobecnosti, po viac ako šiestich mesiacoch interakcie s niekým by mal každý byť schopný vycítiť a jasne vidieť, či je to takýto typ jedinca; po nejakom čase strávenom s ním sa to stane zrejším. Vodcovia a pracovníci v cirkvi by nemali byť pasívni pri porátaní sa s takýmito zlými ľuďmi. Čo znamená nebyť pasívny? Znamená to nečakať, kým pobúria všetkých tým, že zavedú niektorých ľudí a spáchajú zlé skutky, a až potom sa s nimi porátať – to by bolo príliš pasívne. Kedy je teda najlepší čas porátať sa so zlými ľuďmi? Je to vtedy, keď už bol malý počet ľudí poškodený a cíti voči nim silný odpor a ostražitosť a keď už boli dôkladne charakterizovaní ako zlí ľudia. V tomto bode by sa s nimi malo okamžite porátať a mali by byť vyčistení, aby sa zabránilo poškodeniu ďalších ľudí a aby sa bojazliví nevydesili na smrť alebo nepotkli. Čo je tu najdôležitejšie? Ak sa zlým ľudom dovoľí príliš dlho spôsobovať vyrušenia v cirkvi, konečným výsledkom bude, že ovládnu cirkev a Boží vyvolený ľud. Ak to dosiahne tento rozsah, trpia všetci. Aby sa predišlo ujme všetkých, keď je časť ľudí poškodená alebo keď si niektorí vytvorili silný odpor voči takýmto jedincom, prezreli ich a identifikovali ich ako zlých so sklonom k pomste, cirkevní vodcovia by ich mali okamžite vyčistiť. Nesmú čakať, kým zlí ľudia spáchajú veľa zla a vyvolajú verejné pobúrenie, a až potom sa rozhodnú konať – to by bolo príliš pasívne; a neboli by takíto cirkevní vodcovia naničhodníci? (Áno.) Pri vykonávaní takejto práce by mali byť cirkevní vodcovia obzvlášť citliví na stavy, prejavy a odhalenia takýchto jedincov, rýchlo prezrieť ich povahy a potom určiť, že sú to zlí ľudia, ktorí by mali byť vyčistení, a porátať sa s nimi čo najskôr. Ak to nie je možné určiť na začiatku, potom je potrebné zamerať sa na pozorovanie, venovať veľkú pozornosť ich reči, správaniu a vystupovaniu, porozumieť ich myšlienkam a tendenciám ich konania. Len čo sa zistí, že majú v úmysle vykonať svoju pomstu, mali by sa prijať okamžité opatrenia na ich vyčistenie, aby sa zabránilo tomu, že viac ľudí bude poškodených a bude trpieť ich pomstou.

Niektorí cirkevní vodcovia hovoria: „Nebojíme sa zlých ľudí; okrem toho, že sa bojíme Boha, sa nebojíme nikoho. Čo sú pre nás zlí ľudia? Nebojíme sa

ani satana, ani zatknutia a prenasledovania veľkým červeným drakom, tak prečo by sme sa mali báť zlých ľudí? Zlý človek je len malý démon, prečo sa ho báť? Proste ho necháme v cirkvi a dovoľíme, aby väčšina bratov a sestier utrpela škodu. Keď utrpia škodu, rozvinú si schopnosť rozlišovať a s touto schopnosťou už nebudú viazaní a obmedzovaní takýmito zlými ľuďmi. To by bolo skvelé!“ Dokáže väčšina dosiahnuť tento duchovný vzrast? (Nie.) Nedokáže. Ich viera je príliš slabá, právd, ktorým rozumejú, je príliš málo a ich duchovný vzrast je príliš malý. Zlým ľuďom sa vyhýbajú, kedykoľvek ich vidia, a neodvážia sa ich uraziť. Okrem toho, že sa boja smrti a cenia si vlastný život, väčšina ľudí si chráni aj svoje rôzne telesné záujmy; nedokážu získať schopnosť rozlišovať ani sa poučiť z rôznych vecí, ktoré robia zlí ľudia. Preto je táto myšlienka v zásade nepraktická a nemôže priniesť žiadne výsledky. Ak sa v cirkvi objaví zlý človek a väčšina ho už spoznala a usúdila, že je zlý, koľko ľudí má zmysel pre spravodlivosť, aby sa postavili, rozišli sa so zlým človekom, bojovali proti nemu a chránili záujmy Božieho domu? Aké je to percento? Je to 10 %? Ak nie 10 %, tak je to 5 %? (Približne toľko.) To znamená, že v skupine dvadsiatich sa možno nájde jeden človek, ktorý sa postaví do boja proti zlému človeku, odhalí ho a vyzve ho Božími slovami, pustí sa do debaty a vyčistí ho z cirkvi. Takíto jedinci sú hrdinami v Božom vyvolenom ľude, zaslúžilými osobnosťami cirkvi. Niektorí vodcovia a pracovníci sa boja porátať sa so zlými ľuďmi. Sú takíto ľudia vhodní pre svoje úlohy? Sú spôsobilí svedčiť o Bohu? Keď počujú o zlom človeku, ktorého treba z cirkvi vyčistiť, povedia: „Je trochu problematické ho vyčistiť. Kedysi som sa s ním celkom dobre poznal. Vie, kde bývam a kto z mojej rodiny verí v Boha. Ak ho vypudím, určite sa mi pomstí.“ Čo si myslíte, zaslúžia si takíto ľudia byť vodcami a pracovníkmi? (Nie.) Keď objavia zlého človeka, ktorého treba vyčistiť, ich prvá myšlienka patrí vlastným záujmom, boja sa pomsty zlého človeka. Neuvažujú o tom, či by zlý človek, ktorý pozná niektoré miesta zhromaždení a kontaktné informácie bratov a sestier, mohol po vyčistení zapredať cirkev alebo bratov a sestry, a ako by sa tomu malo zabrániť. Ich prvoradým záujmom nie sú záujmy Božieho domu, ale strach, že zlý človek, ktorý pozná ich rodinnú situáciu, by ich mohol zapredať a negatívne ovplyvniť ich rodinu. Majú takíto vodcovia a pracovníci svedectvo? (Nie.) Niektorí vodcovia a pracovníci vidia, že zlí ľudia sa správajú tyransky a snažia sa

ovládnut' cirkev, no neodvážia sa prehovorit'. Namiesto toho robia kompromisy a vyhýbajú sa, neodvážia sa porátať sa so zlými ľuďmi. Keď vidia zlých ľudí, cítia sa takí vydesení, akoby videli zlého démona s tromi hlavami a šiestimi rukami, a nedokážu chrániť záujmy Božieho domu. Niektorí obyčajní bratia a sestry majú medzitým určitý zmysel pre spravodlivosť, majú odvahu a vieru postaviť sa a odhaliť zlých ľudí, keď ich nájdú, a neboja sa, že sa im zlí pomstia. Takýchto jedincov je však v cirkvi príliš málo. Tých 5 %, ktoré ste všetci už skôr spomenuli, je možno prehnaných, nie je to konzervatívny odhad. Aký je z tohto pohľadu postoj väčšiny k jedincom so surovou povahou, ktorí majú sklon k pomste? (Väčšina ľudí sa snaží chrániť samých seba.) Ich prvá myšlienka je chrániť samých seba, neuvažujú o tom, ako sa postaviť a bojovať proti zlým, aby ochránili záujmy Božieho domu a bratov a sestier, zameriavajú sa len na sebaochranu. Na aký problém poukazuje táto sebaochrana? (Takíto ľudia sú veľmi sebeckí.) Na jednej strane to odráža hlboko sebeckú ľudskú prirodzenosť a na druhej strane to ukazuje, že viera väčšiny ľudí v Boha je príliš slabá. Slovné tvrdia: „Boh má zvrchovanosť nad všetkým; Boh je naša opora,“ ale keď čelia realite, cítia, že sa nemôžu spoliehať na Boha a musia sa spoliehať na seba, pričom uprednostňujú vlastnú sebaochranu, čo považujú za najvyššiu múdrosť. V podstate si myslia: „Nikto ma nemôže ochrániť, ani Boh nie je spoľahlivý. Kde je Boh? Nevidíme Ho! Navyše neviem, či ma Boh ochráni alebo nie. Čo ak ma neochráni?“ Viera ľudí je taká úbohá. Neustále vyhlasujú: „Boh má zvrchovanosť nad všetkým; Boh je naša opora,“ ale keď nastanú situácie, hľadajú len sebaochranu, nedokážu sa postaviť do boja proti satanovi a pevne vytrvať vo svojom svedectve, chýba im aj táto trocha viery. Viera ľudí je taká úbohá; v tejto záležitosti sa takisto úplne odhaľuje. Ich duchovný vzrast je proste taký malý. Čo sa týka tých zlých ľudí so sklonom k pomste, ak existuje niekoľko jedincov, ktorí ich chcú odhaliť, ale cítia sa izolovaní, bezmocní a boja sa, že ich zlí potlačia, mali by sa spojiť s niekoľkými vodcami a pracovníkmi alebo bratmi a sestrami so schopnosťou rozlišovať. Keď spoja sily, budú mať absolútnu istotu víťazstva. Potom môžu odhaliť a rozobrať činy a správanie takýchto zlých ľudí, čo umožní väčšine ľudí rozlíšiť a jasne vidieť pravé tváre zlých ľudí, aby sa všetci boli schopní zjednotiť v srdci i v mysli a spoločne zlých ľudí vyčistiť. Predtým ste spomenuli, že keď sa objavia zlí jedinci, asi jeden z dvadsiatich v Božom

vyvolenom ľude môže mať zmysel pre spravodlivosť, aby hovoril spravodlivo a odvážil sa postaviť a vyčistiť takýchto zlých ľudí. Jeden z dvadsiatich je trochu málo; ak cirkev pozostáva len z desiatich ľudí, ako by odstránili zlých jedincov? Nedokázali by to; tých desať ľudí by bolo pod kontrolou zlých a znášali by od nich zlé zaobchádzanie, čo je neprijateľné. Bolo by skvelé usilovať sa o to, aby jeden z desiatich alebo dokonca jeden z piatich ľudí mal odvahu postaviť sa a bojovať proti zlým ľuďom! Neustále sa snažiť chrániť samého seba vedie nielen k strate svedectva pred satanom, ale, čo je ešte horšie, k strate príležitosti dosiahnuť pravdu pred Bohom. V cirkvi s jedným zlým jedincom bude poškodených najmenej niekoľko ľudí; ak sú tam dvaja zlí jedinci, bude poškodená väčšina; a ak má moc antikrist s niekoľkými spolupáchateľmi a prisluhovačmi pod sebou, potom bude poškodený celý Boží vyvolený ľud v cirkvi. Je to tak? (Áno.) Jeden človek, ktorý sa postaví proti zlým, predstavuje jednu jednotku sily, zatiaľ čo desať ľudí, ktorí sa postaví proti zlým, predstavuje desať jednotiek sily. Čo si teda myslíte, boja sa zlí ľudia viac jedného človeka alebo desiatich ľudí? (Desiatich ľudí.) A ak sa dvadsať, tridsať alebo päťdesiat ľudí postaví proti zlým, kto nakoniec zvíťazí? (Bratia a sestry.) Nakoniec zvíťazia bratia a sestry. Nečiní to vyčistenie zlých ľudí oveľa jednoduchším? V jednote je sila – tento jednoduchý princíp by vám všetkým mal byť jasný. Preto rozlišovanie a vyčistenie zlých ľudí nie je výlučne zodpovednosťou určitého vodcu alebo pracovníka, ale kolektívnou zodpovednosťou celého Božieho vyvoleného ľudu v cirkvi. S úsilím vodcov a pracovníkov a so spoluprácou Božieho vyvoleného ľudu pri vyčistení zlých ľudí môžu všetci zažiť dobré dni. Ak zlí ľudia nie sú vyčistení a sú ponechaní v cirkvi v nádeji na ich pokánie, ale po šiestich mesiacoch alebo roku sa neukáže žiadne zlepšenie a naďalej spôsobujú Božiemu vyvolenému ľudu neznesiteľné vyrušenie, je to výsledok preukazovania milosrdenstva zlým. Dovoľovať zlým ľuďom, aby sa správali tyransky a ovládali cirkev, je to isté, ako odovzdať seba samého do rúk zlých a tiež odovzdať bratov a sestry do ich rúk a dovoliť im slobodne ovládať a vážne poškodzovať Boží vyvolený ľud. Je ľahké porozumieť pravde a dosiahnuť ju v prostredí, v ktorom majú moc zlí ľudia a antikristi? (Nie.) Čas je vzácny. Tým, že čo najskôr vyčistíš zlých ľudí, môžeš čo najskôr obnoviť pokoj, tešiť sa z riadneho cirkevného života a viac porozumieť pravde. Ak nevyčistíš zlých ľudí, budú medzi ľuďmi spôsobovať

vyrušenie a ničenie ako besné psy a budú hovoriť a robiť, čo sa im zachce. To ťa oberá o čas na dosiahnutie pravdy, čo znamená, že tvoj čas a vykonávanie tvojej povinnosti ovládajú zlí ľudia. Je to dobrá alebo zlá vec? (Zlá vec.) Teoreticky každý vie, že je to zlá vec, ale keď čelia zlým ľuďom, ktorí vyrušujú cirkev, už takto neuvažujú a zameriavajú sa len na to, aby sa nestali obeťou intríg alebo vážnej ujmy zo strany zlých. Ak sa všetci v Božom vyvolenom ľuďe v cirkvi takto boja zlých ľudí, cirkev ľahko padne pod kontrolu zlých ľudí a antikristov a Boží vyvolený ľud bude tiež nimi ovládaný. Môžu byť potom spasení Bohom? To je ťažké povedať. Ak cirkev nemá dvoch alebo troch ľudí, ktorí rozumejú pravde a sú jedného srdca a jednej mysle pri svedčení o Bohu a službe Bohu, je to beznádejná cirkev a to je tragická situácia.

Sklon k pomste je prejavom zlého počínania a je to jedno zo správania a prejavov, ktoré vychádzajú zo surovej povahy. Keď takíto jedinci prejavujú toto špecifické správanie, mali by byť charakterizovaní ako zlí ľudia. Samozrejme, niektorí ľudia, pretože boli malicherní, nemali nadhľad alebo boli noví veriaci, ktorí nerozumeli pravde, sa vždy s ostatnými hádali o maličkosti, prechovávali nenávisť voči tým, ktorí im neboli naklonení alebo im ublížili, alebo kedysi použili nejaké prostriedky na pomstu voči určitým jedincom – ale keď počuli, že tí, čo majú sklón k pomste, sú zlí ľudia a majú byť z cirkvi vyčistení, menia svoje zmýšľanie, vnútorne sa v tichosti obracajú a vo svojom správaní prejavujú určitú umiernenosť a zdržanlivosť. Povedzte Mi, sú takíto ľudia považovaní za zlých? (Nie.) Čo to naznačuje? (Ich schopnosť obrátiť sa.) Čo preukazuje ich schopnosť obrátiť sa? Preukazuje, že dokážu prijať pravdu; je to dobrý jav. Prečo hovoríme, že dokážu prijať pravdu? Pretože keď počuli pravdu v tejto veci a uvedomili si, že pomsta je prejavom zlých ľudí, uvažujú o svojom vlastnom skazenom stave, priznávajú svoju skazenú podstatu a potom činia pokánie pred Bohom, konajú podľa Božích slov a obmedzujú svoje správanie. Toto je prejav prijatia pravdy. Zlí ľudia, o ktorých tu hovoríme, neprijímajú pravdu. Bez ohľadu na to, ako jasne im hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, neprijímajú ju; zostávajú tvrdohlaví a odmietajú kohokoľvek počúvať. Aj keď ich varuješ: „Tvoje konanie povedie k tomu, že budeš vyčistený,“ je im to jedno a pokračujú vo svojich cestách, nikto ich nezmení. Keď ich odhalíš, nepriznajú svoje chyby. Keď im povieš, že sú niekým, kto má sklón k pomste, že sú zlí a mali

by byť vyčistení, stále nezanechajú svoje zlé konanie a určite sa neobrátia. Akí sú to ľudia? Sú to tí, ktorí majú odpor k pravde. Vôbec neprijímajú pravdu – bez ohľadu na to, ako je charakterizovaná ich povaha-podstata, ako sú odhalené ich zlé skutky alebo ako sa s nimi poráta, zostávajú nepohnutí, absolútne nesklonia hlavu a nepriznajú svoje chyby a určite sa nevzdajú. Toto je neschopnosť obrátiť sa. Čo je podstatou neobráteneia sa? Je to odmietnutie prijať pravdu. Ak by dokázali prijať čo i len jedno správne tvrdenie alebo jeden aspekt pravdy, nepokračovali by po zlej ceste bez toho, aby sa obrátili. Zmenili by kurz, priznali by svoje chyby a do určitej miery by sa vzdali toho, na čom predtým trvali. Pretože sú to zlí ľudia, pretože sú to zlí jedinci so surovou povahou, po tom, ako z takejto povahy vzíde ich pomstychtivé správanie, nielenže odmietajú prijať to, čo odhaľujú Božie slová, orezávanie alebo tento druh charakterizácie, ale naopak, trvajú na svojich cestách až do konca. Neplánujú prijať, že sú takto charakterizovaní alebo odhalení, ani nemajú v úmysle priznať svoju skazenosť. Samozrejme, bez priznania svojej skazenosti tiež neplánujú zanechať svoje správanie a snažiť sa o činy pomsty, ani svoje princípy vlastného počínania. Sú úplne a skrz-naskrz zlí. Nie sú takíto zlí ľudia diabli? (Áno.) Sú to diabli, ktorí majú absolútne podstatu satana. Nedokážeš ich zmeniť. Prečo ich nemožno zmeniť? Hlavnou príčinou je ich absolútne odmietnutie prijať pravdu. Odmietajú aj tú najmenšiu pravdu, akékoľvek správne tvrdenie, pozitívne slovo alebo pozitívnu vec. Aj keď slovne uznávajú Božie slová ako pravdu a pozitívne veci, ich srdcia vôbec neprijímajú pravdu, ani neplánujú praktizovať a zažívať Božie slová, aby zmenili svoje spôsoby počínania a konania. Niekedy môžu slovne priznať, že ich konanie je úplne založené na satanovej filozofii, ale stále absolútne neprijmú pravdu. Každý, kto s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, sa stretne s ich extrémnym odporom a dokonca s ich nenávisťou a súdom a každý, kto ich odhalí a rozlíši, sa stane terčom ich nenávisti a pomsty, bez ohľadu na to, kto to je – ušetrení nie sú ani ich vlastní rodičia. Nie sú nenapraviteľní? (Áno.) Sú nenapraviteľní. Je škoda ich vyčistiť? (Nie.) Takíto jedinci musia byť vyčistení alebo vypudení. Toto sú v podstate všetky prejavy tých, ktorí majú sklon k pomste; toto sú ich charakteristiky, ich povahy, ich spôsoby a metódy konania a ich myšlienkové procesy, ako aj ich postoj k pravde – v podstate je to tak. Vplyv, ktorý majú na cirkev a na bratov a sestry, už bol

prediskutovaný, takže nie je potrebné o tom znova hovoriť v duchovnom spoločenstve. Týmto sa končí duchovné spoločenstvo o prejavoch štvrtého typu ľudí – tých, ktorí majú sklon k pomste.

E. Byť neschopný udržať jazyk za zubami

Ďalej budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o piatom type ľudí: o tých, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami. Je to vážny problém? Z doslovného hľadiska sa nezdá, že by neschopnosť udržať jazyk za zubami bola závažným problémom. Niektorí môžu mať určité výhrady voči charakterizovaniu týchto jedincov ako zlých ľudí: „Ľudia majú ústa na to, aby kedykoľvek a kdekoľvek hovorili; môžu kedykoľvek a kdekoľvek diskutovať o záležitostiach. Nie je trochu prehnané zaraďovať tých, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami, medzi zlých, ktorých treba vyčistiť?“ Čo si o tom myslíte? (Ak spôsobujú vyrušenia a narušenia cirkevného života alebo práce cirkvi, čo vedie k nepriaznivým dôsledkom, treba ich tiež vyčistiť.) Problém takýchto ľudí nie je v tom, že neudržia jazyk za zubami; je to problém s ich ľudskou prirodzenosťou. Ak vyrušujú bratov a sestry, cirkevný život a prácu cirkvi alebo sa ich slová rovnajú zrade a zapredaniu cirkvi a dokonca prinášajú hanbu Božiemu domu a Božiemu menu, potom sa to s takýmito jedincami musí riešiť. Najprv si pohovoríme o prejavoch tých, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami, a potom o tom, ako ich riešiť. Možno ľudí, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami, nazvať „tárajmi“? (Áno.) Je to tak? Je to charakteristika takýchto ľudí? Znamená byť tárajom byť hlúpy a neuvedomovať si, čo by sa malo alebo nemalo hovoriť, a hovoriť, čo človeku napadne, bez ohľadu na následky? Znamená toto nedokázať udržať jazyk za zubami? (Nie.) Niektorí ľudia sú dobrí v rozprávaní a komunikácii; sú priamočiari a pomerne jednoduchí a čestní. Často sa s ostatnými delia o svoje vnútorné myšlienky a nápady, o svoje vlastné odhalenia skazenosti, o to, čo zažili, a dokonca aj o svoje chyby. Títo jedinci však nie sú nevyhnutne hlúpi alebo neschopní udržať jazyk za zubami. Zdá sa, že hovoria o všetkom a sú dosť jednoduchí a čestní; ale pokiaľ ide o kritické záležitosti, záležitosti, ktoré by mohli priniesť hanbu Bohu alebo Božiemu domu, alebo záležitosti, ktoré by mohli zahŕňať zradu bratov a sestier alebo cirkvi, čím by sa z nich stali judaši, nepovedia ani slovo. Tomu sa hovorí udržať jazyk za zubami. Preto to

neznamená, že priamočiari ľudia, tárajú alebo tí, ktorí sú dobrí v rozprávaní, nedokážu udržať jazyk za zubami. Čo tu znamená nedokázať udržať jazyk za zubami? Nedokázať udržať jazyk za zubami znamená hovoriť bez princípov a bezohľadne tárať bez ohľadu na poslucháčov, príležitosť alebo kontext. Okrem toho to zahŕňa úplnú nevedomosť o tom, ako chrániť prácu cirkvi a záujmy Božieho domu, alebo úplnú ľahostajnosť voči tomu, či je to prospešné pre bratov a sestry alebo pre cirkevný život, a jednoducho hovoriť čokoľvek. Aký je dôsledok „jednoduchého hovorenia čohokoľvek“? Je to nezámerná zrada záujmov Božieho domu a záujmov bratov a sestier. Neúmyselne, v dôsledku svojej bezohľadnej reči a neschopnosti udržať jazyk za zubami, dávajú nevercom páku proti Božiemu domu, umožňujú nevercom vysmievať sa z niektorých bratov a sestier a dovoľujú nevercom a ľuďom, ktorí neveria v Boha, dozvedieť sa mnoho vecí, ktoré by sa nemali dozvedieť. V dôsledku toho títo ľudia voľne komentujú záležitosti Božieho domu a vnútorné záležitosti cirkvi a majú o nich neúctivé poznámky a hovoria veci, ktoré očierňujú Boha a rúhajú sa Mu. Môžu si dokonca vymýšľať fámy o bratoch a sestrách, o cirkvi a o práci Božieho domu, čo prináša nepriaznivé následky. To predstavuje vyrušovanie práce Božieho domu a rovná sa to páchaniu zla. Niektorí jedinci venujú osobitnú pozornosť zisťovaniu a vyšetrovaniu toho, kto sú vodcovia a pracovníci v cirkvi, aké sú ich domáce adresy, osobných údajov bratov a sestier, finančnej a účtovnej práce cirkvi, účtovníkov a zoznamov ľudí, ktorí boli z cirkvi vyčistení alebo vypudení. Zameriavajú sa tiež najmä na zisťovanie pracovných opatrení cirkvi. Takéto správanie je veľmi podozrivé a mohlo by naznačovať, že sú vyzvedačmi alebo špiónmi veľkého červeného draka. Ak by sa tieto podrobnosti prezradili neveriacim diablom, čo by umožnilo veľkému červenému drakovi, aby sa o nich dozvedel, následky by boli nepredstaviteľné. Niektorí z hlúposti a nevedomosti môžu tieto informácie alebo ich časť prezradiť svojim neveriacim rodinným príslušníkom, ktorí ich potom šíria ďalej alebo poskytujú agentom veľkého červeného draka. To by mohlo predstavovať potenciálne riziká a priniesť práci cirkvi mnoho ťažkostí s nepredstaviteľnými následkami. Tieto vnútorné záležitosti cirkvi niektorí ľudia často nechtiac prezradia neveriacim rodinným príslušníkom, pričom všetko prezradia bez akéhokoľvek zadržiavania. A dokonca sa o ne delia so svojimi neveriacimi

príbuznými a priateľmi. To vedie k neustálemu úniku vnútorných záležitostí cirkvi prostredníctvom ich slov do vonkajšieho sveta. Aké sú dôsledky týchto únikov? Mnohí z ich neveriacich rodinných príslušníkov, príbuzných a priateľov sa dozvedia o mnohých vnútorných záležitostiach cirkvi, o ktorých možno nevedia ani bratia a sestry, alebo o domácich adresách bratov a sestier, ich skutočných menách a súkromných manželských záležitostiach. Ako unikajú tieto cirkevné záležitosti? Ako sa o nich dozvedia neverci? V cirkvi sú „dopisovatelia“! Ako sa takíto ľudia nazývajú? (Tí, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami.) Presne tak. Všetko, čo sa deje v každodennom živote cirkvi alebo čo sa týka bratov a sestier, prezradia svojim neveriacim rodinným príslušníkom, napríklad že sa istá sestra rozviedla, manžel inej sestry prišiel o peniaze v podnikaní alebo má neposlušného syna, alebo že si istý brat či sestra kúpili dom a podobne. Hovoria aj o bratoch a sestrách, ktorých zatkol veľký červený drak a ktorí sa stali judášmi, alebo o tých, ktorí pevne vytrvali vo svojom svedectve, a dokonca spomenú, že ich cirkevní vodcovia orezali. Ich rozhovory doma sa točia výlučne okolo týchto tém. Ich rodinní príslušníci im dokonca ponúkajú rady a stratégie, aby im pomohli konať proti vodcom, bratom a sestrám alebo komukoľvek v cirkvi, kto s nimi nevychádza, je im na prekážku alebo ich odhalil. Na zhromaždeniach medzi bratmi a sestrami sa takíto jedinci javia ako mimoriadne poslušní a dobre vychovaní, málo hovoria, nie sú veľmi zhovorčiví, nikdy nehovoria o svojich vlastných skazených povahách, nikdy nehovoria v duchovnom spoločenstve o svojom skúsenostnom porozumení a dokonca sa zriedka modlia. K bratom a sestrám pristupujú s pocitom ostražitosti, zatiaľ čo so svojimi neveriacimi rodinnými príslušníkmi zaobchádzajú, akoby boli členmi Božieho domu. Všetky podrobnosti o cirkvi bez vynechania odrecitujú svojim rodinným príslušníkom, delia sa s nimi o všetko, vrátane tlačenia kníh Božieho slova v cirkvi, kto má v cirkvi aké talenty a tak ďalej – o tom všetkom diskutujú so svojimi rodinnými príslušníkmi a ľuďmi, ktorí neveria v Boha. Bez ohľadu na účel tohto ich konania je konečným dôsledkom to, že zradia prácu cirkvi a bratov a sestry. Majú prehľad o situácii každého kľúčového člena v cirkvi. Samozrejme, títo ľudia sú aj predmetom ich diskusií a súdov za chrbtom a môžu sa dokonca stať tými, ktorých tajne zradia. Ak má s nimi niekto dobrý vzťah, neustále ho pred svojou rodinou chvália. Naopak, ak má s nimi niekto zlý vzťah, neustále

na neho pred svojou rodinou nadávajú, dokonca spôsobia, že sa k slovným útokom pridá aj ich rodina, nazývajú bratov a sestry idiotmi alebo hovoria, že za nič nestoja. Títo jedinci urážajú bratov a sestry akýmikoľvek urážlivými slovami, ktoré používajú neverci. Sú ako neverci; sú to rýdži pochybovači; za nič nestoja a takýchto jedincov treba okamžite vyčistiť.

V krajine veľkého červeného draka by sa informácie o každom, kto verí v Boha, mali držať v tajnosti, a aj keď sa Boží vyvolený ľud presťahuje do zahraničia, jeho informácie musia zostať v súkromí. Je to preto, lebo špióni veľkého červeného draka sú rozšírení po každej krajine na svete a všade sa infiltrujú s konkrétnym cieľom zbierať informácie o tých, ktorí veria v Boha. V pevninskej Číne je situácia pre bratov a sestry, ktorí nasledujú Boha, veľmi ťažká a nebezpečná. Aj keď odídu do zahraničia, existuje určitá miera nebezpečenstva. Ak špióni veľkého červeného draka zozbierajú ich informácie, na jednej strane hrozí riziko vydania a na druhej strane by prinajmenšom do toho mohli byť zatiahnutí ich rodinní príslušníci a príbuzní v pevninskej Číne. Z bezpečnostných dôvodov a z úcty k jednotlivcom by mal každý držať osobné informácie bratov a sestier v tajnosti a nemal by sa o ne deliť s tými, ktorí neveria v Boha. Ani medzi tými, ktorí veria v Boha, by sa osobné informácie nemali len tak prezrádzať ostatným bez súhlasu danej osoby. Je absolútne neprípustné zaobchádzať s akýmikoľvek informáciami o bratoch a sestrách, práci cirkvi, povinnostiach, ktoré človek vykonáva, skúsenostiach zdieľaných v duchovnom spoločenstve alebo s inými podobnými podrobnosťami ako s témami na rozhovor s nevercami vo voľnom čase. Aké sú dôsledky diskutovania s nimi o týchto záležitostiach? Existuje nejaký pozitívny výsledok? (Nie.) Dôsledkom takýchto diskusií je, že títo neveriaci diabli získajú páku, vysmievajú sa a súdia, a dokonca preklínajú a hanobia. Je to dobré? (Nie.) Mali by ste preskúmať, či sú v cirkvi jedinci s postrannými motívmi, ktorí bez akéhokoľvek zadržiavania diskutujú s nevercami a neveriacimi rodinnými príslušníkmi o takých podrobnostiach, ako sú skutočné situácie v práci cirkvi a v cirkevnom živote – ako aj o tom, kto skutočne verí v Boha, kto sa usiluje o pravdu, kto koná svoje povinnosti, kto nekoná svoje povinnosti, kto je často negatívny, kto má zmätenú vieru, a dokonca aj o osobných informáciách a situáciách bratov a sestier. Hľadajte takýchto jedincov. Sú záležitosti, o ktorých nemusia vedieť ani ľudia v

cirkvi, no neveriaci rodinní príslušníci takýchto jedincov vedia o týchto veciach viac ako tí v cirkvi – a vedia o nich aj jasnejšie. Ako sa to deje? To je „príspevok“ vnútorného krtka. Tento krtko zaobchádza so svojimi rodinnými príslušníkmi, akoby boli cirkevnými vodcami, a o všetkom, čo vidí v cirkvi, podáva doma správu svojim „vodcom“ v snahe získať si priazeň a prehliť svoje citové puto s rodinou. Je zrejmé, že všetky tieto záležitosti cirkvi zradili tí vyzvedači, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami. Nerešpektujú bratov a sestry, ani nechránia prácu a záujmy Božieho domu. Zaobchádzajú s Božím domom a cirkvou ako so spoločnosťou alebo verejným miestom, bezstarostne komentujú a súdia bratov a sestry, akoby boli neverci, dokonca sa spájajú s pochybovačmi a nevercami a voľne vynášajú súdy nad bratmi a sestrami. Okrem toho niektorí jedinci po tom, čo ich vodcovia orezali, alebo po konfliktoch, sporoch a nezhodách s bratmi a sestrami, idú domov a urobia scénu, aby sa uistili, že ich rodina o všetkom vie. Dôsledkom je, že ich rodina sa chce pomstiť vodcom alebo bratom a sestrám s cieľom zapredať a zničiť cirkev. Je to dobrý jav? (Nie.) Deliť sa s rodinnými príslušníkmi, príbuznými a priateľmi bez výhrad o vnútorné záležitosti cirkvi a o veci ako to, koľko bratov a sestier žije cirkevným životom a aké povinnosti každý koná – čo sú to za úbožiaci? Sú to praví veriaci? (Nie.) Sú členmi Božieho domu? Možno ich nazvať bratmi alebo sestrami? (Nie.) Ponechanie takýchto vyzvedačov a skrytých zradcov v cirkvi, či už v minulosti, prítomnosti alebo budúcnosti, prinesie Božiemu domu a bratom a sestrám značné ťažkosti. Aj keď sa nezdá, že by v cirkevnom živote páchali veľa zlých skutkov, dôsledky a vplyv ich tajného odovzdávania rôznych podrobností o Božom dome nevercom, satanom a diablom sú mimoriadne škodlivé! Malo by sa takejto spodine dovoliť zostať v cirkvi? (Nie.) Zaslúžia si, aby sa nazývali členmi Božieho domu? Sú hodní toho, aby sa s nimi zaobchádzalo ako s bratmi a sestrami? (Nie.) Ako by sa malo s takýmito ľuďmi naložiť? (Mali by byť čo najskôr vyčistení.) Musia byť čo najskôr vyčistení! Vyhod'te ich! Toto je dôvod na ich vyčistenie: „Ty nedokážeš udržať jazyk za zubami, nevieš, čo je pre teba dobré, a hryzieš ruku, ktorá ťa kŕmi. Veríš v Boha a tešíš sa z Jeho milosti, ako aj z pomoci, lásky, trpezlivosti a starostlivosti od bratov a sestier, a predsa takto zapredávaš bratov a sestry a cirkev. Za nič nestojíš; vypadni!“ Záležitosti bratov a sestier, záležitosti cirkvi a akákoľvek práca Božieho

domu by sa nemali prezrádzať nevercom, ani by ich nemali používať ako témy na plané reči. Nezaslúžia si to! Ktokoľvek šíri takéto informácie, stáva sa prekliatou osobou, niekým, koho musí cirkev vyčistiť, a bratia a sestry by ho mali odmietnuť. Jednoducho na základe ich konania, ktorým zapredávajú bratov a sestry a cirkev a zdieľajú vnútorné cirkevné záležitosti s nevercami na nezáväzné rozhovory, sú to nepochybne zradcovia, vyzvedači a zlí ľudia, ktorých treba z cirkvi vyčistiť. Bratia a sestry môžu slobodne hovoriť v duchovnom spoločenstve a diskutovať podľa potreby o akejkolvek práci, ktorá sa v cirkvi koná – napríklad o tom, koho treba vyčistiť, alebo o výskyte určitých udalostí – ale nesmie sa to zdieľať s nevercami a nemožno o tom hovoriť s neveriacimi rodinnými príslušníkmi. Cudzím ľuďom sa nesmú prezrádzať najmä osobné a rodinné situácie nových bratov a sestier s malým duchovným vzrastom. Ak to v sebe nedokážeš udržať, mal by si sa modliť k Bohu a spoliehať sa na Neho, aby si sa naučil sebaovládaniu, a venovať sa nejakým zmysluplným činnostiam. Ak sa naozaj nedokážeš ovládať, mal by si to najprv nahlásiť cirkvi a hľadať riešenie, aby sa predišlo nepriaznivým následkom, pretože šírenie takýchto informácií je najnáchylnejšie na spôsobovanie problémov. Napríklad osobné telefónne čísla, domáce adresy, koľko rokov niekto verí v Boha, osobný rodinný a manželský stav a podobne, sú citlivé témy. Nemajú nič spoločné s pravdou ani so životom-vstupom; týkajú sa osobného súkromia. Iba agenti a vyzvedači špecificky vyšetrojú tieto záležitosti. Ak sa rád dozvedáš a šíriš takéto záležitosti, akú povahu to naznačuje? Je to trochu zvrátené! Neusilovať sa o pravdu, ale zameriavať sa na klebety, konať ako vyzvedač alebo špión a slúžiť veľkému červenému drakovi – nie je to zvrátené a hanebné? Každý, kto sa špecificky pýta na citlivé témy a súkromné záležitosti iných, vyšetroje ich a bezohľadne šíri, má postranné úmysly a je pochybovač. Boží vyvolený ľud sa musí mať pred takýmito jedincami obzvlášť na pozore. Ak takíto ľudia nečinia pokánie, ich cirkevný život by sa mal prerušiť, pretože zapredanie bratov a sestier je najnemorálnejší, najopovrhnutiahodnejší a najnehanebnejší čin. Boží vyvolený ľud by sa mal od týchto jedincov držať ďalej. V cirkevnom živote by sa malo ľuďom obmedziť pýtanie sa na tieto záležitosti a diskutovanie o nich, pretože nemajú nič spoločné s duchovným spoločenstvom o pravde a rozprávanie o nich neprináša ostatným vôbec žiadny úžitok.

Boží dom má rôzne správne ustanovenia, ktoré musí Boží vyvolený ľud dodržiavať. Záležitosti ako vnútorné veci cirkvi, personálne zmeny vodcov a pracovníkov, práca na vyčisťovaní cirkvi a opatrenia Zhora a podobne sa nesmú v cirkvi len tak šíriť, aby sa zabránilo ich prezradeniu satanovi pochybovačmi a zlými ľuďmi. Dôvodom je to, že Boží dom je iný ako spoločnosť; Boh vyžaduje, aby sa ľudia usilovali o pravdu, viac čítali Božie slovo, viac premýšľali a hovorili v duchovnom spoločenstve. Iba hlásanie Božích slov a svedčenie o Bohu môžu vytvoriť správnu atmosféru; iba zdieľanie viacerých skúsenostných svedectiev môže vytvoriť takú atmosféru. Okrem toho je v Božom dome veľa nových veriacich, ktorí veria v Boha len krátko. Je nevyhnutné, že niektorí pochybovači ešte neboli zjavení. Najmä prvých päť alebo desať rokov viery je časom odhaľovania pravého ja ľudí; počas tohto obdobia je neisté, kto dokáže stať pevne a kto nie, ani koľko zlých ľudí schopných vyrušovať cirkev ešte existuje. Neustále bezohľadné šírenie osobných informácií a takýchto vonkajších záležitostí, ako aj záležitostí nesúvisiacich s duchovným spoločenstvom o pravde, môže viesť k mnohým nepriaznivým následkom. Nieкто sa napríklad môže opýtať: „Odkiaľ je istý vodca? Kde býva?“ Tieto citlivé informácie nie sú to, čo Boží vyvolený ľud potrebuje vedieť. Nieкто iný sa môže opýtať: „Koľko stojí Boží dom vytlačiť jednu knihu Božích slov?“ Je užitočné to vedieť? (Nie.) Čo ťa je do nákladov na tlač? Účtovali ti za to niečo? Zdá sa, že sa ťa to netýka, však? Niektorí sa môžu opýtať: „Kto sú teraz vyššie postavení vodcovia v Božom dome?“ Ak ťa priamo nevedú, ovplyvní ťa, ak to nevieš? (Nie.) V pevninskej Číne by mohol byť problém vedieť tieto veci. Ak ťa chyť veľký červený drak a podrobí ťa krutému mučeniu, ak tieto veci nevieš, bez ohľadu na to, ako ťa bijú, nemôžeš nič prezradiť, a tak sa nestaneš judášom. Ale ak to vieš a nevydržíš kruté bitie, ktoré ti uštedria, môžeš nakoniec prehovoriť a stať sa judášom. V tej chvíli by si si mohol pomyslieť: „Prečo som vtedy bezohľadne kládol tie otázky? Bolo by oveľa lepšie nevedieť. Aj keby ma ubili na smrť, stále by som o tých veciach nevedel; aj keby som si chcel vymyslieť odpovede, nedokázal by som si žiadne vymyslieť. V takom prípade by som sa nestal judášom. Teraz som sa poučil; je najlepšie nevedieť príliš veľa o týchto záležitostiach nesúvisiacich s pravdou. Pýtať sa na takéto veci neprináša žiadny úžitok; nevedieť je lepšie.“ A sú aj ďalší, ktorí sa môžu

opýtať: „Koľko tímov v Božom dome vykonáva špecializovanú prácu?“ Čo ťa je do toho? Konaj len prácu, ktorá je pridelená tvojmu tímu. To, že to nevieš, neovplyvňuje tvoju schopnosť normálne konať svoju povinnosť, usilovať sa o pravdu vo svojej viere alebo žiť cirkevným životom; neovplyvňuje to nič. To, že to nevieš, ti nebráni v tom, aby si sa ako veriaci usiloval o pravdu alebo dosiahol spásu, tak prečo sa na to pýtať? „Je väčšina bratov a sestier z mestských alebo vidieckych oblastí? Sú vzdelaní alebo nevzdelaní?“ Je užitočné to vedieť? (Nie.) A čo ak sú všetci z vidieckych oblastí? A čo ak sú všetci z miest? Nemá to nič spoločné s pravdou. Niektorí sa môžu opýtať: „Ako sa teraz šíri práca na evanjeliu?“ Trochu sa na to pýtať je v poriadku, ale niektorí ľudia sa zo zvedavosti podrobne pýtajú, do koľkých presne krajín sa práca na evanjeliu rozšírila, čo je zbytočné. Aj keby to vedeli, aký vplyv by to na nich malo? Aký úžitok by im prinieslo poznanie takýchto podrobností? Ak nemáš pravdu-realitu, nebudeš ju mať, ani keby si to vedel; táto vedomosť ti vôbec nepomôže dobre konať tvoje povinnosti ani nijako nepodporí tvoj život-vstup. Je v poriadku nepýtať sa na niektoré všeobecné záležitosti; v skutočnosti je lepšie nevedieť. Vedieť príliš veľa je bremeno. Keď taká informácia unikne, stane sa problémom a priestupkom. Vedieť tieto veci nie je dobré: čím viac vieš, tým viac problémov to môže spôsobiť. Tí, ktorí rozumejú pravde, vedia, čo sa má a čo sa nemá hovoriť. Tí popletení, ktorí nemajú duchovné porozumenie, pri rozprávaní nerozlišujú medzi svojimi a cudzími a hovoria len nezmysly. Preto by sa tieto záležitosti nemali oznamovať tým v cirkvi, ktorí nerozumejú pravde. Vedieť tieto veci neprináša žiadny úžitok. Po prvé, títo ľudia nedokážu pomôcť riešiť problémy. Po druhé, nedokážu chrániť prácu cirkvi. A po tretie, nie je potrebné, aby hovorili dobre o Božom dome. Všetky Božie slová sú pravda a všetky Božie skutky sú spravodlivé – sú potrebné lichôtky a podlizovanie tých pochybovačov a nevercov, ktorí nemajú duchovné porozumenie? Nie sú. Aj keby ani jedno stvorenie na celom svete nenasledovalo Boha alebo Ho neuctievalo, Božie postavenie a podstata by zostali nezmenené. Boh je Boh, naveky nemeniteľný, nezmenený žiadnymi zmenami okolností. Božia identita a postavenie sú večne nemenné. Toto sú pravdy, ktorým by mali porozumieť tí, ktorí veria v Boha. Tí pochybovači a neverci hovoria a konajú bez toho, aby rozlišovali medzi svojimi a cudzími – je pre prácu

Božieho domu prospešné, aby vedeli príliš veľa? Je potrebné, aby vedeli o práci Božieho domu? Nie sú hodní tejto vedomosti! Niektorí sa môžu opýtať: „Sú všetky tieto záležitosti tajomstvá, a preto sa o nich nemôže vedieť?“ Veríte v Boha až do tohto bodu, myslíte si, že tieto záležitosti obsahujú tajomstvá? (Nie.) Ale Boží vyvolený ľud má integritu a dôstojnosť; nesmie byť predmetom diskusie alebo výsmechu nevercov. Boží dom, cirkev a bratia a sestry, či už ako skupina alebo jednotlivci, majú všetci dôstojnosť; všetci sú pozitívni a nikto by sa nemal pokúšať ich poškvrniť. Ktokoľvek, kto koná spôsobom, ktorý umožňuje satanom a diablom bezohľadne poškvrňovať a len tak hanobiť alebo poškodzovať povesť Božieho domu alebo povesť bratov a sester, je prekliaty! Preto cirkev absolútne nedovoľuje existenciu tých, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami. Keď sú identifikovaní, musia byť vyčistení! Je tento prístup v súlade s princípmi? (Áno.)

Niektorí ľudia sú pri rozhovoroch, komunikácii, interakcii a stretávaní s bratmi a sestrami obzvlášť opatrní a obozretní. Keď sa však vrátia domov, majú plné ústa reči a všetko vyrazia, dokonca aj osobné informácie bratov a sester. Ich rodinní príslušníci, neverci bez viery aj tí, ktorí veria len podľa mena, sa tak dozvedia veľa o záležitostiach cirkvi. Takýto človek je špeh, zradca – judáš – a presne ten typ jednotlivca, ktorého by mala cirkev vyčistiť. Čím dlhšie zostane v cirkvi, tým viac informácií bude vedieť o bratoch a sestrách, tým viac sa bude dopúšťať zrady a tým viacerých záležitostí sa môžu chytiť neverci, aby ich použili ako páku a na ohováranie. Ak sa nebojíš, že prezradí informácie nevercom, tak si ho nechaj. Ak nechceš, aby tvoje osobné informácie a vnútorné záležitosti cirkvi ústne šírili ďalej, mal by si týchto špehov čo najskôr vyčistiť. Je to vhodné? (Áno.) Voči takýmto jednotlivcom by sa nemala prejavovať žiadna zhovievavosť. Nemajú žiadne dobré úmysly a nie je na nich nič dobré. Akí sú takíto ľudia v porovnaní s dvoma typmi ľudí, ktorí sa spomínali predtým, ľuďmi so sklonom k pomste a tými, ktorí sú zhýralí a nespútaní? Sú lepší alebo horší? (Horší.) Aj títo jednotlivci môžu konať svoje povinnosti, vynaložiť určité úsilie a zniesť isté útrapy. Môžu urobiť čokoľvek, o čo ich Boží dom požiada a neodmietnu to, ale je tu jeden problém: všetko o Božom dome prezradia nevercom. Každý deň hrajú úlohu zradcu, špeha. Už len z tohto dôvodu ich cirkev nemôže tolerovať a musí ich vyčistiť. Rozumieš? (Áno.) Bez ohľadu na to, či sú v cirkvi šťastní alebo nešťastní, kto ich

provokuje, kto s nimi vychádza, či sú zvolení za cirkevných vodcov alebo prepustení – bez ohľadu na to, čo sa stane, vždy sa musia o každý detail podeliť so svojimi neveriacimi rodinnými príslušníkmi. Urobia všetko pre to, aby ich neveriaci rodinní príslušníci a neverci boli okamžite informovaní a pohotovo pochopili vnútornú situáciu cirkvi. Voči takýmto jednotlivcom nesmiete prejavit' absolútne žiadnu zhovievavosť ani milosrdenstvo; keď takého objavíte, vyčistite ho. Aký je tento prístup? (Vhodný.) Je takýto postup bezcitný? (Nie.) Nejde o bezcitnosť. Považuješ ich za bratov a sestry, ale oni vôbec nechránia záujmy Božieho domu ani záujmy bratov a sestier. Namiesto toho na každom kroku zapredávajú záujmy Božieho domu, aj bratov a sestier. Považuješ ich za rodinu, ale považujú za rodinu oni teba? (Nie.) Potom im neprejavuj zhovievavosť; ak je potrebné ich vyčistiť, tak ich vyčisti. Stretli ste sa doteraz s takýmito jednotlivcami? (Áno. Všetko o bratoch a sestrách hovorili svojim rodinným príslušníkom a niekedy ich pri prvej príležitosti informovali aj o určitých záležitostiach a konkrétnych opatreniach v cirkvi. Ich rodinní príslušníci tak získali materiál na klebetenie o cirkvi za jej chrbtom.) Boli títo jednotlivci vyčistení? (Áno.) Sťažovali sa po vyčistení? Môžu mať pocit, že je to nespravodlivé, a myslieť si: „Nič som neurobil. Týmto predsa neporušujem správne ustanovenia, ani som nenarúšal a nevyrušoval, tak prečo ma vyčistili?“ Myslíte si, že povaha ich konania je závažnejšia ako narúšanie a vyrušovanie? (Áno.) Dajú sa takíto ľudia vykúpiť? Je pre nich ľahké zmeniť sa? (Nie.) Prečo hovoríte, že to nebude ľahké? Ktorý aspekt ukazuje, že je pre nich ťažké zmeniť sa? (Nie sú súčasťou Božieho domu, nie sú to bratia ani sestry; majú podstatu pochybovačov a nevercov.) Taká je ich podstata. Podľa čoho môžete vedieť, že sú to neverci a pochybovači? (Akékoľvek emócie, ktoré majú v cirkvi, si ventilujú vo svojej rodine. To naznačuje, že nech sa stane čokoľvek, neprijímajú to od Boha, a už vôbec sa z toho nepoučia. Takíto ľudia nezažívajú Božie dielo a neprijímajú pravdu, takže majú podstatu pochybovačov.) Ich podstata je jasná. Svoje emócie si ventilujú v rodine a ku všetkému pristupujú na základe svojich emócií. Podľa čoho môžete vedieť, že nie sú súčasťou Božieho domu, ale ide o nevercov, ktorí prenikli do Božieho domu? (Pretože dokážu zapredať záujmy Božieho domu, konať ako zradcovia a špehovia, a pretože v zásade nechránia dielo a záujmy Božieho domu. Títo jednotlivci nie sú jedného srdca s Božím domom.) Toto

vysvetlenie netrafilo podstatu. Vysvetlím vám to. Hoci sa títo jednotlivci zúčastňujú na cirkevnom živote a konajú svoje povinnosti, považovali niekedy bratov a sestry za svoju rodinu? Ľudovo povedané, považovali bratov a sestry za svojich? (Nie.) Za čo teda považujú bratov a sestry? (Za cudzích ľudí.) Správne, za cudzích ľudí, za protivníkov. Za čo potom považujú Boží dom a cirkev? Nie je pre nich len pracoviskom? (Áno.) Boží dom a cirkev považujú za firmy alebo organizácie neveriaceho sveta, bratov a sestry vnímajú ako cudzích ľudí, pred ktorými sa treba mať na pozore, ako protivníkov. Preto môžu ľahko prezradiť rôzne druhy informácií a rôzne skutočnosti o bratoch a sestrách tým, ktorí v Boha v podstate neveria. Sú si vedomí, že neveriaci ľudia nepovedia nič dobré a mohli by dokonca bratov a sestry ohovárať a Boží dom hanobiť – to všetko vedia, a napriek tomu bezohľadne a bez akýchkoľvek zábran prezrádzajú nevercom situáciu bratov a sestier, ako aj cirkvi. Je zrejmé, že bratov a sestry vnímajú ako cudzích ľudí, ako protivníkov. Vždy, keď dôjde k nejakej neprijemnosti, okamžite sa spoja s nevercami, aby sa za chrbtom posmievali bratom a sestrám, ohovárali ich a konali proti nim. Tak uspokojia svoje vlastné túžby. Cítia, že súdiť ktoréhokoľvek brata alebo sestru by v cirkvi nebolo možné. Ak by totiž diskutovali o záležitostiach cirkvi alebo o bratoch a sestrách pred samotnými bratmi a sestrami, cítia, že by museli niesť následky, ktoré by pre nich neboli priaznivé. Lenže diskusia o týchto záležitostiach s rodinou úplne uspokojí ich osobnú impulzívnosť, túžby a emócie bez toho, aby museli niesť akékoľvek následky. Rodina je predsa rodina a tá by ich nezapredala. S bratmi a sestrami to však nie je rovnaké; tí by ich mohli nahlásiť, odhaliť a orezať. Dokonca by kvôli tomu mohli kedykoľvek a kdekoľvek prísť o svoje povinnosti a postavenie. Takže vôbec nie je nepravdivé tvrdiť, že bratov a sestry vnímajú ako svojich protivníkov. Protivník je niekto, pred kým by sa mal človek mať na pozore. Preto sa s bratmi a sestrami nerozprávajú, nie sú s nimi v duchovnom spoločenstve, ani im nič neodhaľujú. Namiesto toho doma so svojimi neveriacimi rodinnými príslušníkmi „žijú cirkevný život“, kde sa o všetko delia a vylievajú si srdce. Bez akýchkoľvek zábran a škrupúl vyjadrujú svoje myšlienky, názory, frustrácie, nespokojnosť a všetky svoje skreslené názory. Nachádzajú v tom uvoľnenie a potešenie. Ich rodinní príslušníci nimi nepohrdajú, ale namiesto toho im pomáhajú a spolupracujú s nimi. Keby takto hovorili v cirkvi, ich pravá prirodzenosť pochybovačov by

bola úplne odhalená a cirkev by ich musela vyčistiť. Preto nevnímajú bratov a sestry ako rodinu, ale ako protivníkov. To je jeden aspekt. Druhým aspektom je, že sa nikdy nepovažujú za súčasť cirkvi, takže čokoľvek sa cirkvi prihodí, či už je to ohováranie a rúhanie z náboženského sveta, nepodložené fámy a výsmech od nevercov, alebo krivé obvinenia a prenasledovanie zo strany vlády štátu, je pre nich osobne nepodstatné a bezvýznamné. Predpokladajme, že by sa skutočne cítili takto: „Ak je poškodený obraz cirkvi a znevážené Božie meno, je vážne ohrozená naša dôstojnosť ako veriacich. Preto by som nikdy nediskutoval o cirkevných záležitostiach alebo o záležitostiach Božieho domu s nevercami a nenechal by som ich o tom klebetiť a smiať sa na tom. Ani na ochranu seba samého by som sa o záležitostiach Božieho domu len tak nerozprával so svojimi neveriacimi rodinnými príslušníkmi.“ Keby mali takéto povedomie, nedokázali by udržať jazyk za zubami? Prečo to teda nedokážu? Je zrejmé, že sa v podstate nepovažujú za súčasť Božieho domu, ani sa nepovažujú za veriacich. Niektorí ľudia hovoria: „Tvoje slová nie sú správne. Ak sa nepovažujú za súčasť Božieho domu, prečo stále chodia na zhromaždenia?“ Medzi tými, ktorí veria v Boha, sa nájdu všelijakí ľudia. Nehovorili sme už o tom v duchovnom spoločenstve? Je mnoho ľudí, ktorí prichádzajú veriť v Boha s rôznymi nesprávnymi pohnútkami a cieľmi, a toto je jeden z takýchto prípadov. Viera v Boha pre zábavu, na zahnanie nudy alebo na získanie duchovnej opory – nie sú takíto pochybovači bežní? Neexistujú takíto ľudia v hojnom počte? (Áno.) Oni sa ani nehlásia k viere v Boha. Samozrejme, netýka sa ich žiadna práca cirkvi a fakt, že Boží vyvolený ľud koná svoje povinnosti. Nevenujú tomu pozornosť. Preto môžu s nevercami ležérne a ľahkovážne diskutovať o pracovnej situácii cirkvi, o vnútorných záležitostiach cirkvi a dokonca o akýchkoľvek problémoch, ktoré sa vyskytnú medzi bratmi a sestrami. Keď dohovorí, neverci začnú klebetiť, ohovárať a zosmiešňovať, ale ich to ani v najmenšom netrápi. Môžu sa dokonca pridať k nevercom a nadávať bratom a sestrám, súdiť Boží dom a komentovať prácu a pracovné opatrenia Božieho domu. Sú to veriaci v Boha? (Nie.) Pravý veriaci by sa nikdy takto nesprával. Aj keby to bolo v záujme ochrany vlastnej dôstojnosti a záujmov, nikdy by nehrýzol ruku, ktorá ho kŕmi, a nepridal sa na stranu tých, čo sú mimo cirkvi. Nie je to tak? (Áno.) Preto sú takíto jednotlivci zlí ľudia a pochybovači, ktorých treba vyčistiť. Čím skôr sa vyčistia, tým skôr bude v cirkvi pokoj.

Povedzme si niečo o vás. Ak napríklad tvoji rodičia neveria v Boha alebo ak tvoji súrodenci či najlepší priatelia neveria v Boha, ale nebránia ti vo viere a v skutočnosti ťa v nej celkom podporujú, hovoril by si im o všetkom, čo sa deje v cirkvi? Predpokladajme, že sa jedna z tvojich priateľiek opýta: „Sú vo vašej cirkvi nejakí muži, ktorí si hľadajú partnerku? Sú tam nejakí, ktorí sú obzvlášť prostoduchí a vysokí, bohatí a pekní?“ Niektorí slušní ľudia spomedzi nevercov si tiež želajú najst' slušného partnera, s ktorým by trávili svoje dni. Tvoja priateľka si chce najst' niekoho, kto verí v Boha, budeš jej teda ochotný o tom povedať? (Nie.) Mal by si jej povedať: „Tvoja náklonnosť k veriacim je zbytočná. Si neverec a v zásade nie si v súlade s veriacimi. Nemáte spoločný jazyk; kráčate po rôznych cestách! Pozri sa na seba, si oblečená tak okázalo – ktorému bratovi v našej cirkvi by si sa páčila?“ Nemáš o nej vysokú mienku, mohol by si sa s ňou teda rozprávať o cirkevných záležitostiach? (Nie.) Stačí pár slov a rozhovor by sa skončil s úplne odlišnými názormi. Aj keby mali niektorí neverci dobrý dojem z veriacich a aj keby s tebou udržiavali priateľstvo po tom, čo sa staneš veriacim, bol by si ochotný podeliť sa s nimi o vnútorné záležitosti cirkvi alebo o ťažkosti, s ktorými sa stretávaš pri konaní svojich povinností? (Nie.) Aj keby podporovali tvoju vieru v Boha, aký má zmysel diskutovať s nimi o cirkevných záležitostiach? Niektorí bratia a sestry napríklad znášali mučenie a vypočúvanie veľkého červeného draka bez toho, aby sa stali judášmi. Toto je svedectvo, ktoré obdivujú aj neverci – bol by si ochotný sa o to s nimi podeliť? (Nie.) Prečo by si o tom nebol ochotný diskutovať? (Takéto záležitosti sa ich netýkajú a nedokázali by porozumieť týmto skúsenostným svedectvám.) Nedokázali by tomu porozumieť. Aké negatívne účinky by mohla mať diskusia o týchto záležitostiach? (Nakoniec by namiesto toho mohli súdiť cirkev.) Vyniesli by súd: „Prečo si toto robíte? Prečo idete proti vláde štátu?“ Vidiš, jediná poznámka môže odhaliť ich prirodzenosť. Ako sa to dá považovať za konanie proti vláde štátu? Je zrejmé, že diabolskí králi, ktorí vládnu v krajine, vážne ubližujú Božiemu vyvolenému ľudu a nedávajú mu možnosť žiť. Aj keď sú toho svedkami, tvária sa, že o tom nevedia. Je zrejmé, že hovoria spôsobom, ktorý mení pravdu a prekrúca fakty. O čom inom by si s nimi mohol diskutovať? Nemôžeš sa s nimi rozprávať o ničom, čo súvisí s vierou v Boha; nemôžeš im o tom nič prezradiť. Tí, ktorí

nedokážu udržať jazyk za zubami, môžu nevercom povedať o cirkvi všetko. Sú to očividne pochybovači; sú to diabli, ktorí prichádzajú do Božieho domu, aby sa tu len tak flákali, zvieratá, ktoré hryzú do ruky, ktorá ich kŕmi, bez štipky svedomia alebo rozumu. Žiadna škoda na záujmoch alebo povesti Božieho domu alebo cirkvi ich vôbec neovplyvní, nedotýka sa žiadnych ich vlastných záujmov a nepociťujú ani najmenší smútok; preto môžu bezohľadne a bez akýchkoľvek škrupúl hovoriť o vnútorných záležitostiach cirkvi nevercom a ľuďom, ktorí neveria v Boha. Sú takíto ľudia odporní? (Áno!) Môže pochybovať, ktorý nepovažuje bratov a sestry za rodinu, ale považuje za svoju rodinu nevercov, prijať pravdu? (Nie.) Môže uznať, že Boh je pravda? (Nie.) Môže človek, ktorý sa nepovažuje za člena cirkvi, keď počuje slová o Božej spásе človeka, dať bokom svoje vlastné záujmy, aby sa usiloval o pravdu a vstúpil do pravdy-reality? (Nie.) Ich každodenné činnosti pozostávajú len zo zapredávania záujmov cirkvi, spolčovania sa s cudzími a z toho, že slúžia ako špehovia, judáši a zradcovia, akoby to bolo ich poslanie. Nekráčajú po správnej ceste, ale žijú, aby konali zlo; zaslúžia si zomrieť a byť prekliati! Títo judáši, zradcovia a služobníci satana, ktorí hryzú do ruky, ktorá ich kŕmi, sú len úbohé, negatívne stvorenia, sú škodliví pre ľudstvo a všetci nimi opovrhujú. Nie je teda absolútne správne, aby sa nimi cirkev zaoberala a vyčistila ich? (Áno.) Je to absolútne správne! Vari by sa vám páčilo, keby vás zapredali? Ak by bola zapredaná cirkev alebo Boží dom, väčšina by sa do toho možno hlboko necítila alebo by sa príliš netrápila; len by sa vo vnútri cítili trochu nepríjemne, pretože sú predsa len jej členmi. Ale čo keby ťa niekto v cirkvi zapredal nevercom a neverci by kvôli tomu prekrútili fakty, ohovárali ťa, vysmievali sa ti, súdili ťa a odsudzovali? Ako by si sa vtedy cítil? Nezažil by si potom poníženie a hanbu, ktorú utrpeli cirkev a Boží dom? (Áno.) Je z tohto hľadiska vhodné takýchto jednotlivcov vyčistiť? (Áno.) Mali by byť vyčistení; nie je im potrebné prejavovať zhovievavosť. Pokiaľ ide o tých, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami, na základe rôznych prejavov toho, ako si počínajú a čo žijú, sú to pochybovači v cirkvi, typ zlých ľudí, ktorých treba vyčistiť. Len čo sa zistí, že niekto nedokáže udržať jazyk za zubami a jeho ľudská prirodzenosť-podstata je skrz-naskrz pochybovačská, bez ohľadu na to, či koná v tajnosti alebo otvorene, okamžite ho nahláste vodcom a pracovníkom a informujte

bratov a sestry. Takíto jedinci by mali byť včas a presne rozlíšení a potom čo najskôr vyčistení z cirkvi. Nedovoľte im, aby mali akékoľvek spojenie s cirkvou, jej prácou alebo s bratmi a sestrami; ich dôkladné vyčistenie je správny postup. Týmto sa končí duchovné spoločenstvo o tomto prejave ľudskej prirodzenosti – neschopnosti udržať jazyk za zubami.

Sú tieto tri typy ľudí, o ktorých sme dnes hovorili v duchovnom spoločenstve, vážnejšími prípadmi ako tie dva typy, o ktorých sme hovorili predtým? (Áno.) Ich okolnosti sú horšie, ich ľudská prirodzenosť je odpornejšia a opovrhnutiahodnejšia a škoda, ktorú spôsobujú záujmom cirkvi a všetkým bratom a sestrám, a vplyv na nich sú väčšie. Preto neberte tieto tri typy ľudí na ľahkú váhu; mali by sme sa pred nimi mať na pozore a nebyť k nim zhovievaví. Ak je niekto identifikovaný ako jeden z týchto troch typov, mal by byť okamžite odhalený a rozlíšený a potom by sa s ním malo čo najrýchlejšie naložiť. Ak koná dôležitú povinnosť, okamžite nájdite niekoho, kto prevezme jeho povinnosť, a potom ho z tejto povinnosti odvolajte a vyčistite. Rozumeli ste? (Rozumeli.) O rôznych stavoch bratov a sestier v cirkvi, o ich rôznych prejavoch v rôznych obdobiach, o práci cirkvi a dokonca o niektorých jej vnútorných záležitostiach sa smie diskutovať a hovoriť v duchovnom spoločenstve len medzi bratmi a sestrami. Božiemu vyvolenému ľudu to má umožniť jasnejšie porozumieť princípom, ktoré vyžaduje Boží dom, a nahliadnuť do nich, a tak dosiahnuť schopnosť konať podľa právd-princípov. Jeden princíp však musí byť jasný: Či už ide o pravdy alebo princípy týkajúce sa života-vstupu Božieho vyvoleného ľudu, alebo či ide o predpisy pre všeobecné záležitosti, vôbec sa o nich nesmie hovoriť nevercom, čo by viedlo k tomu, že by ich neverci komentovali a kritizovali. Toto je úplne zakázané. Niekto by mohol povedať: „Ak je to úplne zakázané, znamená to, že je to správne ustanovenie?“ Dá sa to takto povedať; ktokoľvek prezradí informácie, ponesie zodpovedajúce následky. Prečo bude musieť niesť následky? Pretože tí, ktorí prezrádzajú vnútorné záležitosti cirkvi, nechrania cirkev ani bratov a sestry a môžu cirkev a bratov a sestry ľahko zradiť. Keďže konajú ako zradcovia a judáši, nemala by sa im už prejavovať zhovievavosť ani by nemali byť považovaní za bratov a sestry ani za rodinu. Malo by sa s nimi zaobchádzať ako so zradcami a judášmi a mali by byť priamo vyčistení z cirkvi. Niektorí ľudia hovoria: „Kedysi som

mal zlozvyk mať veľké ústa, mal som sklon hovoriť bezohľadne. Teraz, keď vidím následky takýchto činov, už sa neodvažujem hovoriť bezohľadne.“ Dobre. Keďže si to povedal, tvoje správanie sa bude pozorovať. Ak budeš skutočne činiť pokánie a obrátiš sa, už nebudeš bezohľadne šíriť informácie ani zrádzať záujmy bratov a sestier a dokážeš udržať jazyk za zubami, Boží dom ti dá jednu príležitosť. Ak sa znova zistí, že si to urobil, že si to bol ty, kto rozšíril nejaké informácie, nebude ti prejavená žiadna zhovievavosť – bratia a sestry v cirkvi sa spoja, aby ťa vyčistili. Keď sa to stane, neplač ani sa nestážuj, že si nebol vopred varovaný. Teraz, keď ti to bolo jasne vysvetlené a stane sa to znova, Boží dom nebude vôbec zhovievavý. Porozumeli ste? (Porozumeli.) Ak uvidíte niekoho, kto tomu neporozumel, vysvetlite mu to; dajte mu rady pomocou toho, o čom sme dnes hovorili v duchovnom spoločenstve. Ak si všimnete niekoho, kto prejavuje znaky tohto správania, alebo niekoho, kto sa takto správal predtým, komunikujte s ním, varujte ho a informujte ho o povahe a následkoch takýchto činov, ako aj o postoji Božieho domu k týmto záležitostiam a ľuďom. Keď veci objasníte, pozorujte ho, aby ste videli, či dokáže činiť pokánie a čo urobí v budúcnosti. Ak sa zmení a už sa takto nebude správať, môže byť prijatý späť a môže sa s ním zaobchádzať ako s bratmi a sestrami. Ale ak sa naďalej tvrdohlavo nebude kajať a bude ďalej tajne takto konať, vyčistite ho, kedykoľvek takú osobu nájdete. Ak nájdete dvojicu, vyčistite oboch; ak nájdete skupinu, vyčistite celú skupinu. Neprejavujte žiadnu zhovievavosť. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Môžem sa rozprávať s tými v mojej rodine, ktorí kedysi verili, ale neskôr boli vyčistení?“ Zdá sa, že pre tých, ktorí veľa tárajú a klebetia, nie je ľahké sa ovládať a vždy sa tvrdohlavo pýtajú, či je to prípustné. Čo si myslíte, je to prípustné? (Nie.) Nie je prípustné hovoriť s nikým, pretože to ľahko vedie k následkom. So všetkými takýmito ľuďmi sa musí naložiť ako s judášmi. S tými, ktorí sú neverci, s tými, ktorí boli vyčistení, s tými, ktorí sú vám blízki, s tými, ktorí sú dôveryhodní, s tými, ktorí podporujú vašu vieru v Boha, s tými, ktorí majú pozitívny dojem z viery v Boha, a s tými, ktorí formálne veria v Boha, ktorí len žijú cirkevný život a trochu čítajú Božie slová, ale vôbec nekonajú svoju povinnosť, sa nesmie hovoriť – ak to niekto urobí, naloží sa s ním ako s judášom. Rozumeli ste? (Rozumeli.) Kto ďalší je zahrnutý medzi tými, ktorí nekonajú svoje povinnosti? Sú zahrnutí aj bežní členovia cirkvi?

(Áno.) Nezabudnite na túto záležitosť; nebuďte hlúpi. Musíte dobre pochopiť princípy. Nepokračujte vo viere tak, že nakoniec skončíte ako judáš a zradíte Boží dom, zradíte bratov a sestry bez toho, aby ste si to uvedomili, a dokonca sa na to cítili hrdí. Neschopnosť udržať jazyk za zubami a dokonca zrada práce cirkvi a bratov a sestier je vážny priestupok. Boh vedie záznamy o každom, kto spácha takéto zlo. Ak to urobíš znova, keď ti to teraz bolo jasne vysvetlené a ty si tomu porozumel, už to nebude jednoduchý priestupok; bude to porušenie správneho ustanovenia, čo z teba urobí cieľ na vyčistenie a budeš zbavený práva na spásu. Porozumel si? (Porozumel.)

11. decembra 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (26)

Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (piata časť)

Postoj, ktorý by mali mať vodcovia a pracovníci k práci na odstraňovaní v cirkvi

Tento rok sme neustále hovorili v duchovnom spoločenstve o zodpovednostiach vodcov a pracovníkov a o prejavoch všetkých druhov ľudí, ktorých sa to týka. Témy duchovného spoločenstva sú čoraz podrobnejšie a konkrétnejšie, pričom zahŕňajú rôzne problémy všetkých druhov ľudí, a aj duchovné spoločenstvo o konkrétnych prejavoch týchto ľudí a kategóriách, do ktorých by mali byť rozdelení, je veľmi konkrétne a jasné. Čím konkrétnejšie a jasnejšie sa o týchto podrobných problémoch hovorí v duchovnom spoločenstve, tým viac pozitívnej pomoci a vedenia pri životevstupe by to malo poskytnúť Božiemu vyvolenému ľudu a tým viac vedenia a pomoci pri práci a konaní povinností by to malo ponúknuť vodcom a pracovníkom. No bez ohľadu na to, ako sa vedie duchovné spoločenstvo, a bez ohľadu na to, aké je konkrétne, niektorí vodcovia a pracovníci stále nemajú jasno v tom, ako zaobchádzať s rôznymi typmi ľudí a problémami v cirkvi a ako s nimi naložiť. O problémoch všetkých druhov ľudí sa v duchovnom spoločenstve hovorí tak jasne, no niektorí vodcovia a pracovníci stále nedokážu vnímať, ako tieto druhy ľudí rozlišovať a ako s nimi zaobchádzať. Stále nedokážu konať podľa pravd-princípov ani používať pravdu na vyriešenie rôznych typov ľudí a problémov v cirkvi. Čo je toho príčinou? Takýmto ľuďom chýba pravda-realita. Prostredníctvom duchovného spoločenstva o prejavoch všetkých druhov ľudí by mal človek získať základnú schopnosť rozlišovať tých v cirkvi, ktorí konajú svoje povinnosti, a tých, ktorí ich nekonajú, tých, ktorí sa usilujú o pravdu, a tých, ktorí sa o ňu neusilujú, tých, ktorí sú poslušní a podriadení, a tých, ktorí spôsobujú narušenia a vyrušenia, a robiť pre nich rozumné opatrenia. Pri pohľade na situáciu všetkých druhov ľudí v cirkvi však boli vyčistení len zjavne zlí ľudia a mnohí pochybovači neboli vyčistení dôkladne. Pri práci na očiste cirkvi by

vodcovia a pracovníci mali spolupracovať s Božím dielom, aby čo najskôr odstránili zlých ľudí a pochybovačov, a nemali by k tomu pristupovať pasívne, konať ako pritakávači alebo si myslieť, že len odstránenie zjavne zlých ľudí znamená, že je všetko vyriešené a v poriadku. Vodcovia a pracovníci by mali aktívne preverovať prácu každého tímu, overovať situáciu členov jednotlivých tímov, či tam nie sú nejakí pochybovači, ktorí by len dopĺňali počty, alebo pochybovači, ktorí šíria negativitu a predstavy, aby vyrušili prácu cirkvi, a keď sa to zistí, mali by sa títo ľudia dôkladne odhaliť a vyčistiť. To je práca, ktorú by mali robiť vodcovia a pracovníci; nemali by byť pasívni, nemali by čakať na príkazy a naliehanie Zhora, ani by nemali niečo malé urobiť len vtedy, keď ich k tomu vyzvú všetci bratia a sestry. Vodcovia a pracovníci by mali pri svojej práci brať ohľad na Božie úmysly a byť Bohu verní. Najlepší spôsob, ako sa majú správať, je aktívne rozpoznávať a riešiť problémy. Nesmú zostať pasívni, najmä keď majú tieto aktuálne slová a duchovné spoločenstvo ako základ. Namiesto toho by sa mali chopiť iniciatívy, aby dôkladne vyriešili skutočné problémy a ťažkosti duchovným spoločenstvom o pravde a robili svoju prácu presne tak, ako by mali. Mali by pohotovo a iniciatívne sledovať postup práce; nemôžu vždy čakať na príkazy a naliehanie Zhora, kým neochotne začnú konať. Ak sú vodcovia a pracovníci vždy negatívni a pasívni a nevykonávajú skutočnú prácu, nie sú hodní slúžiť ako vodcovia a pracovníci a mali by byť prepustení a im pridelené povinnosti by sa mali upraviť. V súčasnosti je veľa vodcov a pracovníkov, ktorí sú vo svojej práci veľmi pasívni. Trochu práce urobia vždy len po tom, čo im Zhora pošlú príkazy a postrčia ich; inak sa ulievajú a otáľajú. Práca v niektorých cirkvách je dosť chaotická a niektorí ľudia, ktorí tam konajú povinnosti, sú neuveriteľne lajdácki, povrchní a nedosahujú žiadne reálne výsledky. Tieto problémy už majú veľmi vážny a hrozný charakter, ale vodcovia a pracovníci týchto cirkví sa stále správajú ako funkcionári a páni. Nielenže nie sú schopní konať žiadnu reálnu prácu, no nedokážu ani rozpoznať alebo vyriešiť problémy. To paralyzuje prácu cirkvi a spôsobuje jej stagnáciu. Všade, kde je práca cirkvi v hroznom neporiadku a kde nie je ani náznak poriadku, určite vládne falošný vodca alebo antikrist. V každej cirkvi, kde je pri moci falošný vodca, je práca cirkvi v troskách a v úplnom neporiadku – o tom niet pochýb. Napríklad mnohé problémy v amerických cirkvách som počul na vlastné

uši alebo videl na vlastné oči. Väčšina problémov, ktoré som videl, bola vyriešená na mieste; pri niektorých iných som požiadal vodcov amerických cirkví, aby ich vyriešili oni. Väčšina práce vodcov a pracovníkov sa však koná veľmi pasívne, následná kontrola je príliš pomalá, efektivita je príliš nízka a väčšina ich každodenných úloh sa vykonáva až po príkazoch a naliehaní Zhora. Po tom, čo im Zhora zariadia prácu, budú chvíľu zaneprázdnení, ale keď je tá trocha práce hotová, nevedia, čo majú robiť ďalej, pretože nechápu, aké povinnosti by mali konať. Nikdy nemajú jasno v tom, aká práca patrí do rozsahu zodpovednosti vodcov a pracovníkov, ktorú by mali vykonávať; v ich očiach niet práce, ktorú treba urobiť. Čo sa deje, keď si ľudia myslia, že netreba urobiť žiadnu prácu? (Nenesú bremeno.) Presnejšie povedané, nenesú bremeno; sú tiež veľmi leniví a túžia po pohodlí, robia si čo najviac prestávok, kedykoľvek môžu, a snažia sa vyhýbať akýmkoľvek úlohám navyše. Títo lenivci si často myslia: „Prečo by som si mal robiť toľko starostí? Prílišné starosti spôsobia len to, že budem rýchlejšie starnúť. Ako mi prospeje, keď to budem robiť a keď budem toľko pobeťovať a vyčerpávať sa? Čo sa stane, ak vyhorím a ochorím? Nemám peniaze na liečbu. A kto sa o mňa postará, keď budem starý?“ Títo lenivci sú jednoducho takíto pasívni a zaostalí. Nemajú ani štipku pravdy a nedokážu nič vidieť jasne. Je zrejmé, že je to banda zmätených ľudí, však? Všetci sú popletení, nevnímajú pravdu a nemajú o ňu záujem, tak ako môžu byť spasení? Prečo sú ľudia vždy nedisciplinovaní a leniví, akoby boli živými mŕtvolami? Dotýka sa to otázky ich prirodzenosti. V ľudskej prirodzenosti je istý druh lenivosti. Bez ohľadu na to, akú úlohu ľudia vykonávajú, vždy potrebujú niekoho, kto na nich dohliada a nabáda ich. Niekedy ľudia berú ohľad na telo, túžia po telesnom pohodlí a vždy si niečo nechávajú pre seba – takíto ľudia sú plní diabolských úmyslov a prefikaných plánov; skutočne sú úplne nanič. Vždy urobia menej, ako by mohli, bez ohľadu na to, akú dôležitú povinnosť práve konajú. Sú nezodpovední a nemajú žiadnu vernosť. Dnes som vám povedal tieto slová, aby som vám pripomenul, že pri práci nemáte byť pasívni. Musíte sa dokázať riadiť všetkým, čo poviem. Keby som išiel do rôznych cirkví a zistil alebo videl, že ste urobili veľa práce, že ste pracovali veľmi efektívne, že práca postupuje veľmi rýchlo a dosiahla uspokojivú úroveň a že každý urobil maximum, bol by som celkom potešený. Keby som išiel do rôznych cirkví a videl, že postup práce je vo všetkých

aspektoch pomalý, čo by dokazovalo, že ste dobre nekonali svoje povinnosti a nedržali krok s normálnym tempom šírenia evanjelia, čo si myslíte, aká by vtedy bola Moja nálada? Bol by som ešte rád, že vás vidím? (Nie.) Nebol. Táto práca vám bola zverená a Ja som povedal všetko, čo bolo treba povedať; boli vám povedané aj konkrétne princípy praktizovania a cesta. Vy však nekonáte, nepracujete a len čakáte, kým na vás budem osobne dohliadať, naliehať na vás a orezávať vás alebo kým vám dokonca prikážem konať. V čom je tu problém? Nemalo by sa to rozobrať? Keď nekonáte prácu, ktorú by ste očividne mali konať, a nedokázate ju vziať na seba – môžem k vám mať dobrý postoj? (Nie.) Prečo k vám nemôžem mať dobrý postoj? (Pri konaní svojich povinností sme príliš nezodpovední.) Svoje povinnosti totiž nekonáte z celého srdca a zo všetkých síl, ale skôr len povrchné. Človek, ktorý je verný vo svojich povinnostiach, by mal prinajmenšom vynaložiť všetku svoju silu, ale vy nedokázate dosiahnuť ani to; príliš zaostávate! Nie je to tak, že by vaša kvalita bola nedostatočná; ide o to, že nesprávne zmýšľate a ste nezodpovední. V srdciach máte nejaké absurdné veci, ktoré vám bránia konať vaše povinnosti. Okrem toho vám vaša mentalita pritakávačov bráni vykonávať prácu na očiste cirkvi. Viete, aký je význam očisty cirkvi? Prečo chce Boh očistiť cirkev? Aké sú dôsledky jej neočistenia? Tieto záležitosti sú vám všetkým nejasné a nehľadáte pravdu, čo dokazuje, že neberiete ohľad na Božie úmysly. Ste ochotní robiť len trochu bežnej, pravidelnej práce, ktorá vyplýva z vašej pozície, a vyhýbate sa špeciálnym úlohám – najmä tým, ktoré by mohli uraziť ostatných. Všetci tieto úlohy radšej prenechávate niekomu inému. Nerozmýšľate takto? Nie je to problém, ktorý by sa mal riešiť? Vždy hovoríte: „Moja kvalita je slabá, moje porozumenie pravde je obmedzené a nemám dostatok pracovných skúseností. Nikdy som nebol cirkevným vodcom ani nevykonával prácu na očiste cirkvi.“ Nie je to vyhováranie sa? O práci na očiste cirkvi sa v duchovnom spoločenstve hovorilo tak jasne. Odstrániť antikristov, zlých ľudí a pochybovačov je taká jednoduchá záležitosť. Je naozaj také ťažké porozumieť týmto niekoľkým princípom? Ak sa také jednoduché problémy vysvetlia tak jasne a ľudia stále nerozumejú, čo to naznačuje? Naznačuje to buď to, že ich kvalita je príliš slabá na to, aby rozumeli ľudskej reči, alebo že sú to len darebáci, ktorí sa nezameriavajú na riadne úlohy. Medzi vodcami a pracovníkmi sú

rozhodne niektorí so slabou kvalitou, určite sú tam aj nejakí pritakávači, ktorí nevykonávajú reálnu prácu, a rozhodne sú tam aj nejakí darebáci, ktorí zanedbávajú riadne úlohy a bezohľadne páchajú zlé skutky – všetky tieto situácie existujú. Po prvé treba týchto darebákov, ktorí zanedbávajú riadne úlohy, odstrániť. Každý, kto dokáže robiť reálnu prácu, by mal byť použitý, pritakávači, ktorí konajú ako vodcovia, by určite mali byť prepustení a ľudia so slabou kvalitou, ktorí rozumejú ľudskej reči a dokážu robiť nejakú skutočnú prácu, by mali byť ponechaní. Tieto problémy by sa mali riešiť týmto spôsobom. Ak po tom, čo Boh hovoril v duchovnom spoločenstve, dokážeš jasne vidieť problémy v práci cirkvi, ktoré by mali vodcovia a pracovníci vyriešiť, mal by si ich promptne a bez ďalšieho odkladania riešiť. Mal by si byť schopný konať z vlastnej iniciatívy bez toho, aby si čakal, kým ti Zhora osobne pridelia úlohy alebo vydajú príkazy. Bez ohľadu na to, aké problémy vzniknú, mali by sa vyriešiť skôr, ako ovplyvnia prácu. Ešte predtým, ako Zhora vôbec začnú vyšetrovať problémy, si už mal nahlásiť, ako im rozumieš, ako by si ich riešil, princípy na ich riešenie a výsledky ich riešenia. Aké skvelé by to bolo! Mohli by byť potom Zhora s tebou ešte nespokojní? Ak ako vodca alebo pracovník neustále nevidíš prácu v rámci svojich vlastných zodpovedností alebo napriek tomu, že máš nejaké povedomie alebo nápady, stále otáľáš, nekonáš a vždy čakáš, kým ti Zhora pridelia úlohy, nie je to zanedbanie zodpovednosti? (Áno.) Je to vážne zanedbanie zodpovednosti! Stratil si postoj a zodpovednosť, ktoré patria k úlohe vodcu alebo pracovníka, pokiaľ ide o to, ako by sa malo zaobchádzať s povinnosťou. Pri svojej práci by vodcovia a pracovníci mali úzko nasledovať požiadavky Zhora; o čomkoľvek Zhora v duchovnom spoločenstve hovorili, to by ste mali uskutočniť a konať a uskutočňovať rýchlo, len čo tomu porozumiete. Riešenie problémov pomocou pravdy je najdôležitejšou zodpovednosťou vodcov a pracovníkov a nemali by ste pasívne čakať, kým Zhora zariadia prácu, skôr ako niečo urobíte. Ak vždy pasívne čakáš, potom nie si vhodný na to, aby si bol vodcom alebo pracovníkom a nemôžeš niesť túto prácu. Priznať si zodpovednosť a odstúpiť by bolo jediné rozumné riešenie.

Prejavy a výsledky troch druhov ľudí, ktorí veria v Boha

I. Robotníci

Celkovo existuje pätnásť zodpovedností vodcov a pracovníkov a my sme už v duchovnom spoločenstve hovorili až po štrnástu. O problémoch v cirkvi, ktoré musia vodcovia a pracovníci riešiť, ako aj o problémoch všetkých druhov ľudí, ktoré s tým súvisia, sme už v duchovnom spoločenstve hovorili na osemdesiat až deväťdesiat percent. Toto všetko sú úlohy, ktoré musia vodcovia a pracovníci prevziať, a problémy, ktoré musia riešiť. Týka sa to mnohých záležitostí. Na jednej strane sa to dotýka zodpovedností, ktoré by mali vodcovia a pracovníci plniť; na druhej sa to týka aj rôznych problémov všetkých druhov ľudí v cirkvi. Hoci témou nášho duchovného spoločenstva v tomto období sú zodpovednosti vodcov a pracovníkov a odhalenie falošných vodcov, veľa sme v duchovnom spoločenstve hovorili aj o problémoch rôznych druhov ľudí – a o stavoch a podstatách rôznych druhov ľudí –, ktorých sa táto téma dotýka. Samozrejme, tento konkrétny obsah má rôzne účinky na všetky druhy ľudí, ktorí nasledujú Boha v cirkvi. Medzi nimi je jeden typ človeka, ktorý aj po vypočutí celého tohto duchovného spoločenstva stále zastáva postoj: „Mám dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne verím v Boha, vo svojej viere v Boha som ochotný zanechať veci a som ochotný zaplatiť cenu a znášať ťažkosti, aby som konal svoju povinnosť.“ Nezaujímajú ich rôzne stavy všetkých druhov ľudí, pravda súvisiaca s rôznymi stavmi ani pravdy-princípy, ktorým by ľudia mali porozumieť a o ktorých sa v tomto období hovorilo v duchovnom spoločenstve. Nie je to jeden typ človeka? Nie je tento typ človeka veľmi reprezentatívny? (Áno.) Tento typ človeka vždy zastáva určitý názor. Z čoho sa tento názor primárne skladá? Z troch bodov, ktoré som práve spomenul: Po prvé, veria, že ich ľudská prirodzenosť nie je zlá, ba dokonca, že je dobrá. Po druhé, myslia si, že skutočne veria v Boha, čo znamená, že úprimne veria v Božiu existenciu a v Božiu zvrchovanosť nad všetkým, veria, že ľudský osud je ovládaný Bohom, že spadá pod Božiu zvrchovanosť, čo je široká interpretácia „skutočnej viery v Boha“. Po tretie, veria, že vo svojej viere v Boha dokážu zanechávať veci a znášať ťažkosti a zaplatiť cenu za konanie svojich povinností. O týchto troch bodoch sa dá povedať, že sú najzákladnejšími, primárnymi a kľúčovými prvkami, ktorých

sa títo ľudia držia vo svojej viere v Boha. Samozrejme, tieto veci možno považovať aj za ich devízu vo viere v Boha, ako aj za ciele, o ktoré sa usilujú, a za ich motiváciu a smerovanie v konaní. Veria, že ak majú tieto tri body, splňajú tri základné podmienky spasenia, a tak sú ľuďmi, ktorých Boh miluje a prijíma. Je to vážna chyba; mať tieto tri body znamená len mať trochu ľudskej prirodzenosti. Môže si človek len s trochou ľudskej prirodzenosti zaslúžiť Božie schválenie? Absolútne nie; Boh schvaľuje tých, ktorí sa Ho boja a vyhýbajú sa zlu. Tieto tri body nespĺňajú štandard pravdy-reality; sú to len tri štandardy pre robotníkov. Ďalej budem hovoriť v duchovnom spoločenstve o podrobnostiach týchto troch bodov, aby ste jasne porozumeli. Prvý bod je mať dobrú ľudskú prirodzenosť. Veria, že nekonať zlo, nespôsobovať narušenia a vyrušenia a nepoškodzovať záujmy Božieho domu stačí a že to znamená, že môžu uspokojiť Božie úmysly a konať v súlade s princípmi. Druhý bod je „skutočne veriť v Boha“. Pre nich to, čo nazývajú „skutočne veriť v Boha“, znamená nikdy nepochybovať o Božej existencii ani o skutočnosti Jeho zvrchovanosti nad všetkým a veriť, že ľudský osud je v Božích rukách, čo im podľa nich umožní nasledovať Boha až do konca. Veria, že pokiaľ skutočne veria v Boha, získajú Jeho schválenie. Preto bez ohľadu na to, ako Boh vedie alebo koná, alebo s akýmkoľvek problémami sa stretnú, hovoria: „Len miluj Boha, nasleduj Boha, podriadi sa Bohu.“ Ich metóda riešenia problémov je príliš zjednodušujúca; dokážu takéto zovšeobecnené slová vyriešiť nejaké problémy? Tretí bod je byť schopný zanechávať veci vo svojej viere v Boha a byť schopný znášať ťažkosti a zaplatiť cenu za konanie svojich povinností. Ako to uvádzajú do praxe? Pretože skutočne veria v Boha, keď je to potrebné v práci cirkvi alebo keď cítia naliehavé Božie úmysly, dokážu proaktívne zanechať svoje rodiny, manželstvá a kariéry, odložiť bokom svoje svetské vyhliadky a nasledovať Boha a konať svoje povinnosti s neochvejným odhodlaním, nikdy neľutujúc. Sú schopní znášať ťažkosti a zaplatiť cenu za akúkoľvek povinnosť, ktorú im Boží dom prideli, aj keby to znamenalo menej jesť a menej spať. Bez ohľadu na to, aké ťažké sú životné podmienky, alebo dokonca v niektorých nepriaznivých prostrediach, dokážu stále vytrvať v konaní svojich povinností. Okrem týchto troch bodov sa zdá, že praktizovanie všetkých ostatných aspektov súvisiacich s pravdou sa ich netýka. Robia to, čo sa im zdá dobré

alebo správne. Pokiaľ ide o rôzne princípy praktizovania, ktoré Boh povedal človeku, ako aj o stavy, prejavy a podstatu rôznych skazených pováh ľudí, ktoré Boh odhalil, myslia si, že je v poriadku, ak o nich vedia trochu alebo nevedia vôbec nič; necítia potrebu špecificky a dôkladne hľadať rôzne princípy, aby preskúmali svoju vlastnú skazenosť a napravili svoje nedostatky, ani potrebu často sa zúčastňovať zhromaždení, aby počuli, ako ostatní v duchovnom spoločenstve hovoria o svojich rôznych skúsenostných svedectvách, a potom dosiahli sebaapremenu a tak ďalej. Cítia, že takto veriť v Boha je príliš obťažujúce, je to zbytočné. Nasledujú Boha a konajú svoje povinnosti s povrchným porozumením viere v Boha a zmene povahy, spolu s rôznymi predstavami a domnienkami o Božom diele. Nie je tento typ človeka celkom reprezentatívny? (Áno.) Stanovujú si najzákladnejšiu požiadavku a majú najzákladnejší postoj k viere v Boha. Okrem toho zanedbávajú pravdu, Boží súd a odhalenie, orezávanie, ako aj rôzne skazené povahy ľudí a rôzne stavy, prejavy a tak ďalej. Nikdy neuvažujú ani nepremýšľajú o týchto problémoch. To znamená, že títo ľudia sa považujú za ľudí s dobrou ľudskou prirodzenosťou, za dobrých ľudí a za ľudí, ktorí skutočne veria v Boha; a hoci uznávajú, že ľudia majú skazené povahy, ignorujú konkrétne stavy a prejavy rôznych skazených pováh ľudí, ktoré Boh odhalil, a nevynakladajú žiadne úsilie na skúmanie týchto vecí. Nie je to jeden typ človeka? Nie sú názory a konkrétne prejavy tohto typu človeka vo viere v Boha celkom reprezentatívne? (Áno.) Ak vezmeme do úvahy názory týchto ľudí na vieru v Boha, ich porozumenie spaseniu a ich postoj k Božím slovám, ktoré odhaľujú rôzne skazené povahy ľudí, do akej kategórie by mali byť títo ľudia zaradení? (Tí s popletenou vierou, ktorí sa neusilujú o pravdu.) To je len vonkajší zjav; ako by mali byť títo ľudia skutočne zaradení? Je v cirkvi veľa takýchto ľudí? (Áno.) Vždy, keď sa diskutuje o konkrétnych problémoch a v duchovnom spoločenstve sa hovorí o zodpovedajúcich pravdách, začnú byť ospalí, driemu alebo sú zmätení a nejavia žiadny záujem. Ak sú im pridelené nejaké práce alebo úlohy, vyhrnú si rukávy a pustia sa do toho, neboja sa ťažkostí ani únavy. Myslia si, že by bolo skvelé, keby viera v Boha bola ako konanie tohto druhu práce – potom by boli motivovaní. Keď príde čas na znášanie ťažkostí, platenie ceny a vynakladanie úsilia pri práci, prejavujú skutočnú pracovitosť. Ale je táto skutočná horlivosť a nadšenie to isté ako byť verný?

Je to prejav, ktorý by mal mať človek po porozumení pravde-princípom? (Nie.) Vidíte prostredníctvom Môjho duchovného spoločenstva, do akej kategórie by mali byť títo ľudia zaradení? (Robotníci.) Správne. Títo ľudia sú robotníci a takto robotníci veria v Boha.

Začali sme duchovným spoločenstvom o prirodzenosti-podstate a rôznych prejavoch antikristov, ako aj o rôznych prejavoch tých, ktorí majú povahu antikristov, ale v skutočnosti nie sú antikristami. Teraz hovoríme v duchovnom spoločenstve o prejavoch rôznych druhov ľudí, ktorých sa dotýkajú zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Hoci témy, o ktorých sa hovorilo v duchovnom spoločenstve, boli o antikristoch a falošných vodcoch, konkrétne problémy a prejavy, ktorých sa dotýka každá položka, sa vzťahujú na skazené povahy skazeného ľudstva, ako aj na rôzne stavy a prejavy, ktoré vznikajú pod nadvládou skazených pováh. Hoci falošní vodcovia a antikristi tvoria len menšinu, povahy falošných vodcov a antikristov, ako aj ich rôzne stavy a prejavy, existujú v každom človeku v rôznej miere. Teraz, keď sa o týchto problémoch hovorilo v duchovnom spoločenstve tak podrobne, tí, ktorí sa usilujú o pravdu, budú mať následne viac ciest a smerovania a jasnejšie ciele pri usilovaní sa o pravdu, praktizovaní pravdy, porozumení pravdám-princípom a vstupovaní do pravdy-reality. Je to pre nich dobrá vec a dôvod na radosť. Inými slovami, vo svojej viere v Boha začínajú novú etapu. Už nežijú podľa predpisov, náboženských rituálov alebo slov, učení a hesiel. Namiesto toho majú konkrétnejšie smerovanie a ciele pre prax a, samozrejme, aj konkrétnejšie princípy, ktoré treba nasledovať. Dve hlavné témy duchovného spoločenstva, antikristi a falošní vodcovia, sa väčšinou dotýkajú toho, ako praktizovať za určitých okolností a aké sú s tým spojené pravdy-princípy, alebo aké stavy a skazenosti majú ľudia a ako by sa s nimi malo zaobchádzať, ako aj ako hľadať pravdu na ich vyriešenie. Pre tých, ktorí sa usilujú o pravdu, platí, že čím konkrétnejšie sa o pravde hovorí v duchovnom spoločenstve, tým viac majú cestu praktizovania. Čím konkrétnejšie sa o pravde hovorí v duchovnom spoločenstve, tým majú ľudia v srdciach svetlejšie a jasnejšie, tým viac sa môžu poznať a porozumieť sami sebe a tým viac si uvedomujú, do čoho by mali ďalej vstúpiť a aké problémy musia ďalej riešiť. Pokiaľ ide o typ ľudí, ktorí boli práve spomenutí ako robotníci, po tom, čo sme rozsiahlo hovorili v duchovnom spoločenstve o rôznych stavoch,

ktoré vytvárajú skazené povahy ľudstva, a o rôznych problémoch skazenosti, ktoré treba vyriešiť, stále zostávajú nepohnutí. Čo znamená zostať nepohnutý? Znamená to, že stále nemajú jasno a nedokážu pochopiť úsilie o pravdu a cestu spásy, o ktorej hovorí Boh. Vážnejšie je, že po tom, čo sa hovorilo v duchovnom spoločenstve o toľkých podstatných prejavoch a problémoch, si stále myslia: „Mám dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne verím v Boha, vo svojej viere v Boha som ochotný zanechať veci a som ochotný zaplatiť cenu a znášať ťažkosti, aby som konal svoju povinnosť; to stačí.“ Keď čelia situáciám, neskúmajú sa ani sa neporovnávajú s Božími slovami, ale namiesto toho sa snažia riešiť problémy len na základe svojej vlastnej ľudskej dobroty alebo toho mála svedomia a rozumu, ktoré majú. Samozrejme, niektorí ľudia sa spoliehajú na zdržanlivosť a trpezlivosť, znášajú to znova a znova, zatiaľ čo iní sa spoliehajú na filozofie pre svetské záležitosti, robia z veľkých problémov malé a z malých žiadne. Cieľ, o ktorý sa usilujú, je: „Ak budem v deň, keď sa Božie dielo skončí, stále v cirkvi konat svoju povinnosť a nebudem vyčistený, to stačí. Či skutočne rozumiem samému sebe, či boli moje skazené povahy vyriešené, či mám skutočnú podriadenosť Bohu, či som človek, ktorý sa bojí Boha a vyhýba sa zlu – to sú drobné problémy, ktoré nestoja za zmienku. Ty robíš zo všetkého veľkú vedu, hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde veľmi podrobne, aj tie najmenšie problémy otváraš na nekonečnom duchovnom spoločenstve, stále žiadaš, aby sme rozlišovali; jednoducho nie som ochotný počúvať tieto duchovné spoločenstvá o pravde, vôbec ma to nezaujíma. Keď príde Boží deň, aké by to bolo úžasné, keby sme mohli len tak priamo vstúpiť do kráľovstva!“ Hoci je pravda, že trpezlivosť každého má svoje hranice, trpezlivosť takýchto ľudí je neobmedzená. Prečo? Pretože veria, že majú dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne veria v Boha, majú schopnosť zanechať veci ako veriaci v Boha a ochotu zaplatiť cenu a znášať ťažkosti, aby konali svoju povinnosť; keď niečomu čelia, majú svoje vlastné riešenia a nakoniec sú stále schopní vytrvalo konať svoje povinnosti a pevne stáť. Avšak bez ohľadu na to, ako vytrvajú v konaní svojich povinností alebo akými prostriedkami vydržia až do konca, bez ohľadu na ich motiváciu, jedna vec je istá: nemajú skutočnú podriadenosť Bohu a nikdy nerozumejú svojim vlastným skazeným povahám. Presnejšie povedané, títo ľudia si nepripúšťajú, že majú skazenosť, ani neuznávajú rôzne stavy a problémy, ktoré vyplývajú

zo skazených pováh ľudí, ktoré odhalil Boh. Aj keď sa s týmito stavmi a problémami občas stotožnia, pristupujú k tomu chladne a hovoria: „Všetci sú rovnako skazení. Prirodzenosť-podstata všetkých je diabolská a satanská; všetci sme nepriatelia Boha. To je fakt, ktorý nikto nemôže zmeniť. Ale pokiaľ človek vytrvá v konaní svojej povinnosti, Boh ho určite schváli a tí, ktorí vytrvajú až do konca, budú víťazi.“ Súdiac podľa ich názorov, sú vo svojej viere v Boha dosť horliví, ale keď príde na zdieľanie skúsenostných svedectiev, stíchnu a nedokážu povedať ani slovo. Keď je čas hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde na zhromaždeniach, sú ospalí a nedokážu to prijať. Ak sa ich opýtaš: „Ako každý deň zažívaš Božie slová vo svojej povinnosti?“, povedia: „Robím všetko, čo mi cirkev určí. A to sa má nejak o zažívať?“ Zdá sa, že nerozumejú. Ak sa ich potom opýtaš: „Máš nejaké odhalenie skazenosti? Ako rozumieš samému sebe?“, povedia: „Len sa podriaďujem Bohu a milujem Boha; aké by tam mohli byť problémy?“ Rozmýšľajú takto jednoducho. Toto je ich názor: „Viera v Boha by mala byť takáto. Prečo sa zaoberať toľkými drobnými problémami? Príliš to komplikujete!“ Preto pri konaní svojej povinnosti a vykonávaní úloh nikdy nehľadajú pravdy-princípy, ale konajú skôr na základe dobrých úmyslov a nadšenia. Presnejšie povedané, konajú pod nadvládou svedomia a rozumu a myslia si: „Už som do veľkej miery trpel a zaplatil cenu; už som do veľkej miery praktizoval pravdu a uspokojil Boha; nežiadať odo mňa viac. Som v poriadku tak, ako som, som dobrý človek a skutočne verím v Boha.“ Samozrejme, sú chvíle, keď si títo ľudia nemôžu pomôcť a ventilujú sa, a vtedy sa odhalí ich pravá tvár. Dokážu chrliť veľa slov a učení, ale chýba im akýkoľvek skutočný duchovný vzrast; inými slovami, nemajú život. Na čo konkrétne sa vzťahuje to, že nemajú život? (Nemajú pravdu.) Ako vzniká to, že nemajú pravdu? (Nemilujú pravdu, ani sa o ňu neusilujú.) Nejde ani tak o to, či pravdu milujú alebo nie; presnejšie povedané, neprijímajú pravdu. Niektorí by mohli povedať: „Ako môžeš povedať, že neprijímajú pravdu? Znášajú toľko ťažkostí a platia takú veľkú cenu, aby konali svoju povinnosť, každý deň tvrdo pracujú od úsvitu do súmraku; ako môžeš povedať, že nemajú pravdu?“ Je toto tvrdenie voči nim nespravodlivé? Ale ak sa pozrieš na týchto ľudí, je za ich utrpením a platením ceny všetko, čo robia, v rámci pravdy-princípov? Hľadajú princípy vo všetkom, čo robia? Predstupujú pred

Boha s bohobojným srdcom a robia veci podľa Božích slov a princípov, ktoré vyžaduje Boží dom? Nie; všetko sú to ľudské činy, ľudská zdržanlivosť. Aký je hlavný prejav toho, že neprijímajú pravdu? Je to to, že predtým, ako niečo urobia, nikdy aktívne nehľadajú pravdu, ani nikdy vážne neuvažujú o tom, aké sú princípy pravdy, aby potom mohli prísne praktizovať podľa Božích slov. Majú takéto myšlienky a postoje? Aký je ich postoj k rôznym prejavom skazenej povahy ľudstva, ktoré odhalil Boh? Prijímajú tieto slová? Pripúšťajú, že tieto slová sú faktické? Uznávajú, že tieto konkrétne prejavy sú odhalením skazenosti? Možno navonok prikývnu alebo to pripustia, ale vo svojich srdciach to neprijímajú; ignorujú to. Čo znamená ignorovať to? Konkrétne to znamená neprijímanie, žiadny jasný postoj a žiadne zjavné odolávanie ani odpor, ale k týmto slovám, ktoré Boh povedal, zaujmú chladný postoj. Povedať „chladný postoj“ je trochu abstraktné; konkrétne si myslia: „Ty hovoríš, že ľudia sú arogantní a ľstiví, ale kto nie je ľstivý? Kto nemá trochu prefikanosti? Kto neprejavuje trochu arogancie alebo povýšenosti? Načo ten rozruch? Pokiaľ človek dokáže znášať ťažkosti a platiť cenu, to stačí.“ Nie je to postoj a konkrétny prejav neprijatia? (Áno.) Toto je neprijímanie pravdy. Ich postoj k slovám Božieho súdu a odhalenia je ignorovanie a neprijatie. Takže, pokiaľ ide o hodnotenia a pripomienky, ktoré im dávajú bratia a sestry, a dokonca aj o rady a pomoc, ktoré im bratia a sestry poskytujú v súvislosti s ich skazenými povahami, dokážu tieto veci prijať? (Nie.) Povedzte Mi teda, aké sú ich konkrétne prejavy? Prečo tieto veci nedokážu prijať? Kde máš dôkaz pre toto tvrdenie? Napríklad, keď im povieš: „Nemôžeš konať svoju povinnosť takým nedbalým spôsobom; toto je povrchné,“ aké ich prejavy dokazujú, že neprijímajú pravdu? (Povedali by: „Už som do toho dal celé srdce. Už som trpel a zaplatil cenu. Ako môžeš povedať, že som povrchný?“) Týmto sa ospravedlňujú. Hľadali by si niekedy výhovorky? Aj keď si to v srdci pripustia, stále si myslia: „Bol som povrchný, a čo má byť? Kto nemá občas zlý deň? Kto neprežíva normálne emócie? Ale nemôžem priznať, že som povrchný; musím si nájsť výhovorku, aby som to zakryl. Nemôžem si urobiť hanbu.“ A tak si nájdú mnoho dôvodov a výhovoriek, aby sa zavádzajúco obhajovali, nepriznávajú si fakt, že boli povrchní, neuznávajú svoje vlastné problémy v tejto oblasti, ani neprijímajú rady od iných ľudí. Toto je konkrétny prejav neprijímania pravdy. Keď nečelia skutočným situáciám, považujú sa za

„dobrého človeka, ktorý skutočne verí v Boha“. Keď čelia situáciám, hoci to už nemôžu použiť ako štít, stále si nájdu dostatočné dôvody na ospravedlnenie a obranu, problém zahladia, ukončia ho a potom sa naďalej považujú za „dobrého človeka s dobrou ľudskou prirodzenosťou, ktorý skutočne verí v Boha, a má schopnosť zanechať veci a schopnosť znášať ťažkosti a platiť cenu, aby konal svoju povinnosť“. Presne povedané, prejavy a podstata takýchto ľudí sú prejavmi a podstatou robotníkov. Táto skupina tvorí v cirkvi významný podiel. Bez ohľadu na podiel, nakoniec, ak títo jednotlivci dokážu skutočne znášať ťažkosti a platiť cenu a vydržia a vytrvajú až do konca bez toho, aby sa dopustili nejakých väčších priestupkov, bez toho, aby porušili Božie správne ustanovenia alebo urazili Jeho povahu, potom sú to verní robotníci, robotníci, ktorí smú zostať. To je značné požehnanie! Neusilujú sa o pravdu, ani nedokážu nasledovať Božiu vôľu, svedčiť o Bohu alebo konať ako svedkovia Božích slov a diela – dostať toto požehnanie je už celkom dobré. Čo by mohol človek očakávať, že získa, ak sa neusiluje o pravdu? Už byť verným robotníkom nie je zlé. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Je možné, aby sa títo jednotlivci stali Božím ľudom?“ Je. Jediná možnosť je, ak títo jednotlivci na základe toho, že sú schopní zanechať veci a znášať ťažkosti, dokážu prijať pravdu, uznať svoju vlastnú skazenosť a správne jej čeliť a potom hľadať pravdu na jej vyriešenie, nekonať na základe ľudskej dobroty alebo ľudskej zdržanlivosti, vytrvalosti a húževnatosti, ale praktizovať podľa pravdy-princípov, takže nakoniec ich povaha môže prejsť nejakými zmenami, potom majú určitú šancu stať sa Božím ľudom. Ak však ich činy a správanie nesúvisia so zmenou povahy, nesúvisia s prijímaním pravdy a so spásou, potom je ich šanca stať sa Božím ľudom nulová; to je fakt. Aký je princíp zaobchádzania s vernými robotníkmi? Je to vynaložiť najväčšie úsilie, aby sa týmto ľudom pomohlo vytriezvieť. Aký je účel toho, aby vytriezveli? Aby nestavali vzdušné zámky. Nieкто sa môže opýtať: „Na čo sa vzťahuje ‚stavanie vzdušných zámok‘?“ Dochádza k tomu vtedy, keď sa ľudia považujú za takých, ktorí „majú dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne veria v Boha a majú schopnosť zanechať veci a ochotu platiť cenu“, a potom očakávajú, že ich Boh spasí, čo je nemožné. Musí im byť jasné, že zastávať názor, že „mať dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne veriť v Boha a mať schopnosť zanechať veci a ochotu platiť cenu môže viesť k prijatiu Božej spásy“, je nesprávne a

hlúpe. Musí sa im objasniť, že mať tieto vlastnosti neznamená, že človek odvrhol svoju skazenú povahu, ani trocha dobrého správania neznamená, že človek môže byť spasený, nieto ešte, že získal pravdu, a že jeho názory sú absurdné, smiešne a v rozpore a úplne nezlučiteľné s pravdou, ktorú vyjadril Boh. Týmto ľuďom, ktorí sa tvrdohlavo držia náboženských predstáv, by sa malo pomôcť; čítať im Božie slová a hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve o pravde. Ak stále nedokážu prijať pravdu a bez ohľadu na to, ako s nimi hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, zostávajú neosvietení a neprejavujú žiadny úmysel hľadať, potom nie je potrebné ich nútiť. Môžu až do konca slúžiť len ako robotníci.

II. Boží ľud

Po duchovnom spoločenstve o prejavoch verných robotníkov si pohovorme o prejavoch iného typu ľudí. Títo jedinci po vypočutí rôznych Božích odhalení a súdov o skazených povahách všetkých druhov ľudí pri porovnaní viac premýšľajú o svojich vlastných rôznych minulých odhaleniach skazenej povahy a o rôznych postojoch k Bohu a pravde, ktoré vznikajú pod nadvládou ich skazenej povahy – začínajú uvažovať o svojich rôznych prejavoch a spoznávať ich, porovnávať sa s Božími slovami, skúmať svoj postoj k povinnosti a skúmať rôzne skazenosti, ktoré odhaľujú pri konaní svojej povinnosti a uprostred rôznych osôb, udalostí a vecí, ktoré Boh pripraviť. Skúmajú a spoznávajú sa v každom jednom detaile, pričom sa snažia prijať Boží súd, odhalenie a disciplinovanie. V čom sú títo jedinci lepší ako robotníci? Dokážu iniciatívne a pozitívne prijímať pravdu, Božie slová a každú skazenú povahu, ktorú Boh odhalil. Hoci niekedy môžu byť negatívni, vyhýbaví alebo dokonca uvažujú o tom, že sa vzdajú, bez ohľadu na všetko majú v sebe stále hnaciu silu, ktorá ich núti prijať pravdu. Aká je to hnacia sila? Je to toto: „Božie slová môžu zmeniť ľudí. Pokiaľ človek prijme pravdu, všetky tieto problémy a skazené povahy sa dajú vyriešiť a človek potom môže byť spasený. Ak chcem byť spasený, musím spolupracovať s Božím dielom a prijať pravdu.“ Napríklad keď niektorí počujú pravdu o tom, ako byť čestným človekom, začnú o sebe uvažovať a jasnejšie vidia ľstivosť a podvody, ktorých sa dopúšťajú, ako aj svoje zákerné a podlé stránky. Spomínajú si na svoje minulé lži a podvodné spôsoby, ktoré im zostávajú v srdci alebo v dojmach a

ktoré sa im v mysli prehrávajú znova a znova ako scény z filmu, takže sa cítia čoraz viac zahanbení, ubolení a zarmútení. Po neustálom sebaskúmaní a sebareflexii sa cítia ako zločinci, okamžite úplne ochabnú a nedokážu sa postaviť. Cítia, že nie sú dobrí ľudia, ale zlí, a myslia si, že majú šťastie, že priamo neodporovali Bohu, čo je naozaj únik len o chl! Potom sa začnú prebúdzat', nechcú takto ako ľudia zlyhať, a dajú si predsavzatie: „Musím začať odznova a byť čestným človekom, inak nemôžem byť Bohom spasený. Aby som bol spasený, musím byť čestným človekom. Rozhodne sa teraz nemôžem vzdať!“ Bez ohľadu na to, či títo ľudia prijímajú pravdu skôr alebo neskôr, a bez ohľadu na to, či je ich chápanie Božích slov hlboké alebo plytké, ich postoj k Božím slovám nie je pohrdavý, a už vôbec to nie je odpor ani odolávanie. Namiesto toho aktívne uznávajú a prijímajú Božie slová a potom sú vždy pripravení uviesť ich do praxe. Keď konajú alebo si konajú povinnosti, robia všetko pre to, aby hľadali princípy v Božích slovách a potom vedome konali podľa týchto princíпов. Aj keď niekedy nedokážu nájsť konkrétne princípy alebo pochopiť smer, ich úmyslom je dobre konať svoju povinnosť, konať ju v súlade s Božími úmyslami a v zhode s pravdami-princípami. Ľudská prirodzenosť týchto ľudí a robotníkov je zväčša rovnaká, bez rozdielu medzi vysokou a nízkou alebo medzi vznešenou a prízemnou. Samozrejme, mnohí ľudia tohto typu sa považujú za takých, ktorí „majú dobrú ľudskú prirodzenosť“, skutočne veria v Boha a ako veriaci v Boha dokážu zanechať veci, a sú ochotní zaplatiť cenu a znášať ťažkosti, aby konali svoju povinnosť“. V čom je však rozdiel medzi týmito ľuďmi a robotníkmi? Po vypočutí Božích slov súdu a odhalenia ľudí nie je ich postojom ignorovanie, nie je to únik, ale aktívne a úprimné prijatie. Aj keď sa po vypočutí týchto slov cítia smutne a skormútené, dokonca vyjadrujú hnev voči svojej vlastnej odhalenej skazenosti, nakoniec sú stále schopní správne im čeliť, aktívne ich prijať a proaktívne ich praktizovať a vstupovať do nich. Nie je to tiež jeden typ človeka? (Áno.) Nie sú títo ľudia do istej miery reprezentatívni? (Áno.) Je takýchto ľudí veľa? (Nie je ich veľa.) Hoci ich teraz nie je veľa, je nádej, že ich počet porastie. Do akej kategórie by sa teda mali títo ľudia zaradiť? Môžu tieto konkrétne prejavy naznačovať, že títo ľudia milujú pravdu a sú schopní ju prijať? (Áno.) Môžu. Hoci niektorí ľudia so slabšími schopnosťami chápania prijímajú pravdu pomalšie, hlboko v srdci ju prijímajú a majú postoj

aktívneho vstupu do nej. Kedykoľvek niekto v duchovnom spoločenstve hovorí o novom svetle alebo o cestách praktizovania, ktoré sú v súlade s pravdou-princípami, rozžiaria sa im oči, ich srdce je osvietené, cítia radosť a myslia si: „Konečne niekto hovoril v duchovnom spoločenstve o tomto svetle. To je to, čo mi chýba.“ Vždy dokážu pochopiť, čo im chýba, získať svetlo a osvietenie, ktoré naliehavo potrebujú a ktoré im chýba, a nájsť pravdu-princípy, ktoré potrebujú, z pravého skúsenostného porozumenia, o ktorom ich bratia a sestry hovoria v duchovnom spoločenstve. Netúži ich srdce na základe týchto konkrétnych prejavov po pravde? (Áno.) Ak povieme, že títo ľudia milujú pravdu, nejde o veľmi objektívne ani presné tvrdenie. Na základe svojich konkrétnych prejavov však títo ľudia skutočne túžia po pravde. Odkiaľ pochádza táto túžba? Pochádza z ich nádeje, že vyriešia svoje skazené povahy, z ich nádeje, že vyriešia rôzne problémy a ťažkosti, s ktorými sa stretávajú pri živote-vstupe, a z ich nádeje, že dosiahnu pokrok v pravde a ponoria sa hlbšie, ako aj z ich nádeje, že budú schopní skutočne konať podľa princípov, mať cestu pre praktizovanie, že z odhalení svojich skazených pováh presnejšie spoznajú, aká je podstata ich skazených pováh a ako ich vyriešiť a odvrhnúť. Aj keď títo ľudia často žijú v skazených povahách, ako sú súperenie o postavenie, tvrdohlavé trvanie na svojom a samospravodlivosť, arogantnosť, ľstivosť či dokonca neoblomnosť, prostredníctvom neustáleho jedenia a pitia Božích slov a zažívania Božieho diela budú tieto zjavné problémy postupne preskúmané a identifikované. Potom ich dokážu rozpoznať ako problémy, odhalenia skazených pováh, ktoré nie sú v súlade s pravdou a ktoré Boh nenávidí. Keď si uvedomia svoje skazené povahy, ešte viac ich túžia vyriešiť a odvrhnúť. To je jeden zo zdrojov ich túžby po pravde. Inými slovami, majú potrebu vyriešiť svoje skazené povahy, naliehavé zmýšľanie odvrhnúť svoje skazené povahy. Zároveň, bez ohľadu na to, akú skazenú povahu podľa svojho zistenia odhalili, alebo na aké problémy či ťažkosti narazia, ešte viac túžia nájsť presné odpovede v Božích slovách a porozumieť, čo Boh od človeka vyžaduje a aké pravdy a Božie slová by mali použiť na ich vyriešenie. Toto sú ich konkrétne prejavy a zdroje túžby po pravde. Je toto tvrdenie objektívne? (Áno.) O týchto ľuďoch sa nedá povedať, že milujú pravdu. Ak by milovali pravdu, boli by veľmi iniciatívni a ich rôzne prejavy by boli pozitívnejšie. No na základe rôznych prejavov

týchto ľudí a ich skutočného duchovného vzrastu nedosiahli bod, v ktorom by milovali pravdu, ale iba po nej túžia. Toto tvrdenie je už dosť objektívne. Takže keď sa pozrieme na rôzne prejavy týchto ľudí, do ktorej kategórie by sa mali zaradiť? Presne povedané, títo ľudia patria do kategórie Božieho ľudu. Toto tvrdenie má svoj základ. Aký základ? Skazené povahy týchto ľudí sú rovnaké ako u ostatných. Pokiaľ ide o ľudskú prirodzenosť, nedá sa povedať, že ich ľudská prirodzenosť je dobrá, ani sa nedá povedať, že sú v Božích očiach dokonalí; väčšina z nich má priemernú ľudskú prirodzenosť. Čo tu znamená „priemernú“? Znamená to, že majú určitú úroveň svedomia a rozumu. To však nie je najdôležitejší aspekt. Čo je najdôležitejšie? Je to to, že keď počujú Božie slová a Božie požiadavky, keď počujú o skazených povahách rôznych ľudí odhalených Božími slovami, nie sú ľahostajní, ale sú pohnutí a budú konať. Čo znamená konať? Znamená to, že po vypočutí týchto Božích slov a týchto právd už nechcú žiť v skazených povahách a pokračovať vo svojom predchádzajúcom spôsobe života. Namiesto toho sa snažia zmeniť rôzne myšlienky, názory a spôsoby existencie a životného štýlu, na ktoré sa predtým spoliehali. Zároveň aktívne hľadajú pravdu pri konaní svojej povinnosti a v rôznych okolnostiach, ktoré Boh pripravil, pričom používajú Božie slová ako základ a princípy praktizovania, namiesto toho, aby boli bezohľadní a svojvoľní. Z hľadiska ich ľudskej prirodzenosti, kvality, ich postojov a názorov na Božie slová, Božie dielo, Božie požiadavky a tak ďalej, sú títo ľudia presne tí, ktorých Boh zamýšľal spasť. Majú väčšiu nádej na odvrhnutie svojich skazených pováh a na spásu ako robotníci. Iba tí, ktorí prijímajú pravdu a dokážu odvrhnúť svoje skazené povahy, aby boli spasení, sa považujú za Boží ľud. Nie je táto definícia celkom priliehavá? (Áno.) Je najpriliehavejšia. Byť spasený neznamena len vynaložiť trochu úsilia a zaplatiť malú cenu, aby bol človek schopný zostať, a potom je všetko vyriešené. Aký je stav tých, ktorí môžu byť spasení? Je to stav, v ktorom sa prostredníctvom prijímania a zažívania Božích slov a diela vyriešia ich skazené povahy. V tomto procese spoznávajú Boha, rozumejú svojim vlastným skazeným povahám a majú skutočné a konkrétne skúsenosti s Božími slovami, a tak sú schopní svedčiť o Bohu – sú schopní podať svedectvo o Bohu. O akých aspektoch Boha podávajú svedectvo? Podávajú svedectvo o Božích úmysloch, Božej povahe, o tom, čo Boh má a čím je, o Božej identite a o tom, že Boh je

Stvoriteľ. Toto sa môže prejaviť v človeku po dosiahnutí spásy. Prečo môžu ľudia dosiahnuť tieto výsledky po tom, čo sú spasení? Nie je to preto, lebo sa považujú za takých, ktorí „majú dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne veria v Boha a ako veriaci v Boha dokážu zanechať veci a sú ochotní zaplatiť cenu, aby konali svoju povinnosť“. Jediným dôvodom – a najdôležitejším bodom – je, že dokážu prijať Božie slová ako svoj život, sú schopní praktizovať pravdu, aby odvrhli svoje skazené povahy, odložili svoje pôvodné, staré spôsoby života a názory na život a prijímajú Božie slová ako svoj nový život. Používajú Božie slová ako základ svojho počínania, konania vecí, nasledovania Boha, podriaďovania sa Bohu a uspokojovania Boha. To je výsledok, ktorý sa dá u takýchto ľudí dosiahnuť. Čo je najdôležitejším aspektom pre dosiahnutie spásy? (Schopnosť prijať pravdu.) Správne. Schopnosť prijať pravdu je kľúčová.

Niektorí ľudia hovoria: „Ak sa vydám Bohu až do konca, požehná ma Boh hojne?“ Ak neprijímaš pravdu, ale stále dokážeš vytrvať v nasledovaní Boha až do konca, pracovať až do poslednej chvíle, pričom sa nedopustiš žiadnych veľkých priestupkov a neuraziš Božiu povahu, potom ťa za takýchto okolností bude Boh považovať za verného robotníka, ktorý smie zostať. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Aké je to požehnanie, smieť zostať?“ Nie je to žiadne malé požehnanie! Ak bude príležitosť a možnosť, možno uvidíš Božiu pravú podobu, a to závisí od toho, čo Boh urobí v nasledujúcom veku. Ak bude príležitosť zostať a žiť o niekoľko desaťročí dlhšie, toto požehnanie je dosť významné. Ako sa toto požehnanie dosiahne? Dosahuje sa vernou prácou, pričom sa človek drží názoru: „Mám dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne verím v Boha, dokážem zanechať veci a som ochotný zaplatiť cenu a znášať ťažkosti, aby som konal svoju povinnosť.“ Nemali by robotníci dokázať byť spokojní? (Áno.) Mali by byť spokojní, že dosiahli toto požehnanie. Ty ani neprijímaš Božie slová, no pretože Boh vidí tvoju vernosť a schopnosť pracovať až do konca, bez toho, aby si počas tohto obdobia dezertoval, bez toho, aby si urazil Božiu povahu alebo porušil Jeho správne ustanovenia, bez toho, aby si sa dopustil veľkých priestupkov, udeľuje ti toto požehnanie a milosť – od stvorenia ľudstva je to najväčší dar, aký Boh dáva skazeným ľuďom, ktorí len verne pracovali, ale nedosiahli spásu. Vynaložil si len trochu úsilia a ani neprijímaš Božie slová – môcť prijať také veľké požehnanie je už dosť dobré; je to nesmierna Božia milosť. Ďalšou kategóriou je Boží ľud, o ktorom sme práve hovorili.

Požehnania, ktoré prijíma Boží ľud, sú určite väčšie ako tie, ktoré prijímajú robotníci. Aké je teda požehnanie Božieho ľudu? Samozrejme, nie je to také jednoduché, ako len môcť zostať alebo mať príležitosť vidieť Božiu pravú podobu. Je oveľa viac požehnaní, ale nebudeme tu o nich diskutovať. Hovoriť o tom nie je realistické, a okrem toho, aj keby som vám to povedal, teraz by ste tomu neporozumeli ani to nedosiahli. Boží ľud sú tí, ktorých Boh zamýšľal spasit', a spomedzi celého ľudstva prijímajú najväčšie požehnania; to v žiadnom prípade nie je prehnané. Prečo je to tak? Pretože v Božom diele, v diele Božieho šesťtisícročného plánu riadenia na spásu ľudstva, Boží ľud tým, že dokáže prijať Božie slová, tým, že dokáže zaobchádzať s Božími slovami ako s pravdou a ako s princípmi pre svoju existenciu, a tým, že si z Božích slov urobí svoj život, odvrhol satanskú skazenú povahu a žil Božie slová, čím podal silné a zvučné svedectvo o Bohu. Sú schopní použiť to, čo žijú, svoj život, na to, aby satanovi zasadili úder a zahanbili ho, schopní svedčiť o Bohu medzi ľudstvom, a tak priniesť Bohu slávu. Preto je Boží ľud tým, koho Boh zamýšľal spasit', a tým, kto prijíma spásu. Niektorí ľudia hovoria: „Keďže títo jedinci si dokážu urobiť z Božích slov svoj život, žiť Božie slová a svedčiť o Bohu, robí to z nich Božích milovaných synov, tých, v ktorých má Boh záľubenie?“ Príliš veľa premýšľaš; je dosť dobré byť jedným z Božieho ľudu. Ak ťa Boh nazve Svojím synom, Svojím dieťaťom alebo Svojím milovaným synom, je to Božia vec, ale bez ohľadu na to, kedy, nikdy sa nesmieš sám vyhlasovať za Božieho milovaného syna, Božieho syna alebo Božieho miláčika. Nerob o sebe takéto vyhlásenia a nepovažuj sa za takého; si stvorená bytosť – to je správne. Aj keby si bol jedného dňa povolaný medzi Boží ľud, alebo si sa už vydal na cestu spásy, stále si len stvorená bytosť. Ak takto premýšľaš, dokazuje to, že cesta, po ktorej kráčaš, je správna. Ak sa vždy snažíš, aby si bol Božím milovaným synom, bol milovaný Bohom, bol Bohom obľúbený, potom je cesta, po ktorej kráčaš, nesprávna; táto cesta nikam nevedie a nemal by si sa oddávať takýmto zbožným prianiam. Bez ohľadu na to, či Boh niekedy povedal také slová, alebo dal ľuďom taký sľub, nemal by si sa takto považovať; nie je to to, čo by si sa mal snažiť dosiahnuť. Byť jedným z Božieho ľudu je už dosť dobré; Boží ľud už je na požadovanej úrovni stvorených bytostí – je len škoda, že ty ešte nie si. Takže sa neusiluj o tie hmlisté, iluzórne, prázdne veci. Byť schopný usilovať sa o spásu je už

do istej miery vykročením na cestu spásy. Hlavné charakteristiky Božieho ľudu sú tie, že sú schopní prijať pravdu a prejavujú lásku k pravde. V procese zažívania Božieho diela a usilovania sa o spásu môžu byť ich skazené povahy, staré myšlienky a rôzne negatívne stavy a prejavy súvisiace s ich skazenými povahami v rôznej miere vyriešené, odvrhnuté a zmenené. Potom môžu žiť podľa Božích požiadaviek, aby boli čestnými ľuďmi, ľuďmi, ktorí rozumejú pravdám-princípom, ľuďmi, ktorí majú vernosť a podriadenosť, a ľuďmi, ktorí sa dokážu báť Boha a vyhýbať sa zlu. Pokiaľ ide o to, ako byť jedným z Božieho ľudu, ktorý je na požadovanej úrovni a spĺňa kritériá, o tom sa tu nebudeme podrobne rozpisovať; to nie je témou nášho dnešného duchovného spoločenstva.

III. Najatí pracovníci

Okrem robotníkov a Božieho ľudu je tu ešte jedna kategória jednotlivcov, ktorí sú najúbohejší spomedzi tých, ktorých si Boh vyvolil. Po vypočítaní rôznych práv vyjadrených Bohom a rôznych slov Jeho odhalenia ľudstvu ich správanie, to, čo žijú, a ich snahy nevykazujú vôbec žiadnu zmenu. Bez ohľadu na to, ako s nimi hovoríš v duchovnom spoločenstve o pravde, zostávajú ľahostajní: „Nechcem sa zmeniť. Budem si žiť, ako chcem, a nikto ma nemôže ovládať. Robte si, čo chcete, je mi to jedno! Teraz nemám dobrú náladu, takže by ma nikto z vás nemal provokovať. Ak to urobíte, nebudem k vám slušný!“ Nepovažujú sa za takých s jednoznačným postojom alebo názorom: „Mám dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne verím v Boha, dokážem zanechať veci a som ochotný znášať ťažkosti a zaplatiť cenu“ – no medzi bratmi a sestrami prejavujú ešte jednoznačnejší postoj. Aký je to postoj? Je to postoj: „Budem konať, ako chcem, robiť, čo si želim. Nikto by na mňa nemal naliehať, aby som prijal pravdu, nikto by sa ma nemal snažiť zmeniť. Každý, kto sa na mňa snaží naliehať, aby som prijal pravdu, si len koleduje o problémy, a ak sa ma niekto pokúsi orezať, budem s ním bojovať na život a na smrť!“ Nemajú ani najmenší záujem o žiadnu vetu, ktorú Boh vyslovil, ani o dielo, ktoré Boh koná. Samozrejme, pokiaľ ide o skazené povahy ľudí a princípy konania, ako aj o postoj, ktorý by ľudia mali mať k Bohu, a o princípy, ktoré by sa mali dodržiavať v medziľudských vzťahoch – ktoré bratia a sestry spomínajú počas zhromaždení alebo pri konaní svojej

povinnosti – pristupujú k nim s pohrdavým postojom. Niektorí jednotlivci konajú povinnosť, ale úplne ignorujú princípy vyžadované Božím domom a robia veci tak, ako si naplánovali. Hneď ako s nimi dohovoriš v duchovnom spoločenstve o princípoch, do očí s tebou súhlasia, ale potom sa otočia a začnú konať bezohľadne a svojvoľne, pričom ukazujú svoju démonickú stránku. Sú aj jednotlivci, ktorí navonok vyzerajú ako slušní ľudia, ale keď sa s nimi rozprávaš alebo chatuješ, ich názory sú nesprávne, ich tón je nesprávny, a čo je ešte dôležitejšie, ich povaha je nesprávna, takže sa s nimi nedá viesť rozhovor. Keď sa ich opýtaš: „Existuje na svete Boh?“, povedia: „Neviem.“ Ty povieš: „Toto by sa malo robiť takto, je to Boží úmysel.“ Oni odpovedia: „Zdám sa ti nepríjemný? Chceš mi robiť problémy? Snažíš sa ma vypudiť?“ Ty povieš: „Takéto konanie je šírenie predstáv a ventilovanie negativity, čo by mohlo spôsobiť, že niektorí noví veriaci zakopnú. Musíme sa držať pravidiel Božieho domu a musíme mať jasno v princípoch, ktoré by sa mali dodržiavať vo vzájomných vzťahoch a stykoch medzi ľuďmi. Ak to, čo sa hovorí a robí, nemôže druhých budovať alebo im pomôcť, prinajmenšom by to nemalo mať na nich negatívny vplyv. To je rozum, ktorý by mal mať niekto s normálnou ľudskou prirodzenosťou.“ Oni povedia: „Hovoriť mi o normálnej ľudskej prirodzenosti, poučovať ma o pravidlách, kto si myslíš, že si? Čo je zlé na tom, že ventilujem negatívu? Ak nový veriaci zakopne, je o jedného nového veriaceho menej – ušetrí mi to mrzutosť z toho, že sa na neho musím pozerat!“ Hovoriť s nimi o pravidlách je zbytočné, a takisto je to aj s diskusiou o ľudskej prirodzenosti. A čo duchovné spoločenstvo o pravde, duchovné spoločenstvo o Božích slovách? Nepočúvajú ani duchovné spoločenstvo o Božích slovách. Nikto sa ich neodváži kritizovať, nikto sa neodváži ich obťažovať ani provokovať. Sú v cirkvi takíto ľudia? (Áno.) Medzi tými, ktorí boli vyčistení, sú skutočne takíto jednotlivci. Sú títo ľudia robotníci, Boží ľud, alebo čo? (Sú to ľudia, ktorí boli vyradení.) Prečo boli vyradení? (Pretože neprijímali pravdu; pretože mali odpor k pravde.) Toto je podstata problému. Prečo teda neprijímajú pravdu? Prečo majú odpor k pravde? Aká je hlavná príčina? (Podstata týchto ľudí je podstata pochybovačov.) Správne, ich podstata je podstata pochybovačov. V cirkvi je dosť veľa pochybovačov, ale sú všetci pochybovači takíto? (Nie.) Sú títo jednotlivci, ktorým chýbajú aj najzákladnejšie ľudské morálne zásady a výchova – vyradení len preto, že sú

pochybovači? Prečo sú vyradení? V konečnom dôsledku je to problém ľudskej prirodzenosti; títo ľudia majú zlú, zlomyseľnú ľudskú prirodzenosť. Presne povedané, chýba im ľudská prirodzenosť. Keď im chýba ľudská prirodzenosť, čím sú? Sú to ľudia s diabolskou prirodzenosťou. Akí sú ľudia s diabolskou prirodzenosťou v porovnaní so zvieratami? Myslím si, že sú ešte horší ako zvieratá; niektoré zvieratá dokážu byť poslušné a vyhýbať sa zlému konaniu. Napríklad psy môžu byť dosť dobré; niektoré psy sú skutočne skvelými domácimi miláčikmi a výnimočne dobre vychádzajú s ľuďmi! Sú obzvlášť poslušné a rozumné, rozumejú všetkému, čo ľudia hovoria, a sú vhodné na chov v interiéri. Takéto psy sú oveľa lepšie ako neposlušní ľudia. Je veľa ľudí, ktorí sú ešte horší ako dobré psy. Sú potom ešte ľuďmi? Nie, nie sú to ľudia; sú to neľudia. Mnoho ľudí nerozumie ľudskej reči; je nemožné s nimi komunikovať. Neprijímajú pravdu bez ohľadu na to, ako sa o nej hovorí v duchovnom spoločenstve, sťažujú sa, keď sú orezávaní, a keď ich vyradia, začnú vulgárne nadávať, pričom neprejavujú žiadnu zmenu bez ohľadu na to, koľko rokov veria. Môžu takíto ľudia ešte zostať v Božom dome? (Nie.) Nemôžu zostať. Do akej kategórie by sa mali takíto jednotlivci zaradiť? Po prvé, mali by byť títo jednotlivci zaradení medzi Boží vyvolený ľud? (Nie.) Ak nie sú medzi Božími vyvolenými, do akej kategórie by mali byť zaradení? Nebyť medzi Božími vyvolenými – ako by sa to malo interpretovať? Znamená to, že z pohľadu ľudskej prirodzenosti, ktorú prejavujú a žijú, to nie je jednoduchá záležitosť bytia pochybovačmi; ich podstata nie je ľudská. Je veľa takých, ktorí sú pochybovačmi – sú všetci takí zlí a zlomyseľní ako títo jednotlivci? Nie. Dokonca ani medzi nevercami nie je každý taký zlý; niektorí ľudia majú najzákladnejšie morálne štandardy. A čo títo jednotlivci? Chýbajú im aj najzákladnejšie morálne zásady a výchova, akú majú neverci; ich odhalenia a to, čo žijú, presne povedané, nespĺňajú štandardy ľudskej morálky. Podstatou týchto ľudí je diabolskosť. Z pohľadu ich podstaty, spasí ich teda Boh? (Nie.) Boh ich nespasí. A prečo je to tak? Pretože ich ľudská prirodzenosť je zlá a zlomyseľná, je to démonická prirodzenosť, a preto majú odpor k pravde a odolávajú jej. Takéto slová sú vlastne ich povyšovaním; presnejšie povedané, títo jednotlivci majú odpor k pozitívnym veciam a nenávidia ich, nedosiahnu úroveň odporu k pravde a jej neprijímania. Majú odpor k najzákladnejším pozitívnym veciam, nenávidia ich a odolávajú im;

pravidlá, ktoré by mal človek s normálnou ľudskou prirodzenosťou dodržiavať, a výchova, ktorú by mal mať, to všetko sú veci, ktoré ich odpudzujú. Dokážu prijať pravdu? (Na to nestačia.) Správne, na to nestačia; nie sú ani robotníci. Niektorí ľudia hovoria: „Keďže nie sú ani robotníci, za čo sa považujú v Božom dome? Ako sa dostali do Božieho domu?“ Ak by sme ich mali vysvetliť, zaradiť ich do kategórie, títo jednotlivci sú, presne povedané, ako najatí pracovníci alebo dočasní pracovníci privezení spomedzi nevercov. Je význam tohto jasný? Toto je ich kategória, ako aj úloha, ktorú hrajú v Božom dome. Nie sú ani robotníci; nepovažujem ich za robotníkov, nie sú toho hodní! Robotníci majú vlastnosti ako dobrá ľudská prirodzenosť, skutočná viera v Boha, ochota zaplatiť cenu a schopnosť znášať ťažkosti, a tieto veci aj žijú. Týmto jednotlivcom chýbajú aj tieto vlastnosti, takže ich zaradenie do kategórie najatých pracovníkov je už prejavom najväčšej láskavosti a je to veľmi zdvorilé. Čo znamená byť najatým pracovníkom alebo dočasným pracovníkom? Znamená to, že Boží dom z dôvodu osobitných potrieb počas určitých období najíma niektorých jednotlivcov, ktorí nesúvisia so spásou, aby dokončili určité úlohy. Po dokončení týchto úloh sa odhalí pravá tvár týchto jednotlivcov. Boží vyvolený ľud si v styku s nimi dost' vytrpel, znechutili sa mu až do neúnosnej miery a tiež ich dostatočne rozlíšil. Za takýchto okolností by mali byť títo jednotlivci vyčistení; toto je najvhodnejší čas na takéto kroky. Bolo práve teraz jasne vysvetlené, ako títo jednotlivci vznikajú? (Áno.) Sú to najatí pracovníci, ktorí nesúvisia so spásou a ktorí sú prijatí počas osobitných období práce cirkvi. Po tom, čo nejaký čas robia príležitostné práce a poskytujú služby, sa títo jednotlivci dopúšťajú v Božom dome bezohľadných neprávostí, spôsobujú početné narušenia a vyrušenia. Úloha, ktorú hrajú, je úloha negatívnych postáv. Plne odzrkadľujú pravú tvár satana a diablov, vyrušujú prácu cirkvi a ničia poriadok cirkevného života. Konkrétnejšie sa dá povedať, že títo jednotlivci výrazne poškodzujú záujmy Božieho domu, napríklad poškodzujú mnohé zariadenia, stroje, cenné predmety a tak ďalej v Božom dome. Dá sa povedať, že činy a správanie týchto jednotlivcov vyvolali všeobecný hnev. Samozrejme, viacerým ľuďom tiež umožnili poučiť sa a získať schopnosť rozlišovať, naučiť sa, čo je diabol a čo znamená chýbajúca ľudská prirodzenosť, a jasne vidieť pravú tvár pochybovačov; umožnili ľuďom jasným a konkrétnejším spôsobom vidieť, aké sú myšlienky a

názory pochybovačov, o čo sa usilujú, na čo aspirujú hlboko vo svojich srdciach, aký postoj majú k Bohu a k pravde a aký postoj majú k svojim povinnostiam a k pozitívnym veciam, a dokonca aj postoje, ktoré títo jednotlivci majú k určitým nariadeniam vydaným Božím domom, a tak ďalej. Keď sa to stane takto konkrétnym, spôsob, akým títo jednotlivci žijú svoju ľudskú prirodzenosť, ich ľudská prirodzenosť-podstata a to, o čo sa usilujú, sú úplne odhalené. Ponechať týchto jednotlivcov v cirkvi sa potom zdá byť zbytočné; spôsobí to veľkú škodu Božiemu vyvolenému ľudu a vôbec mu to neprospeje. Toto je čas, aby odišli. Ak teda povieme, že Boží dom im dal dosť času a príležitostí na prijatie pravdy a uctievanie Boha, je toto tvrdenie správne? (Nie.) Ako by sa to teda malo povedať? Boží dom im dal dostatok príležitostí a dosť času na to, aby sa obrátili, ale konečný výsledok odhaľuje skutočnosť: Diabol je vždy diabol v každom čase a nikdy sa nemôže zmeniť. Toto je skutočnosť. Je možné prinútiť veľkého červeného draka, aby uznal Božie postavenie a identitu? Prinútiť týchto ľudí s démonickou prirodzenosťou, aby sa zmenili a dodržiavali nejaké pravidlá – dá sa to dosiahnuť? (Nie.) Nemôžu to dosiahnuť. Príležitosti sa im nedávajú na to, aby prijali pravdu, uznali dielo vykonané Bohom alebo konali podľa právd-princípov, ale aby dostali možnosť sa obrátiť. Ak by bol čo i len najmenší náznak, že sa obrátili, ich prípadný výsledok by sa mohol zmeniť. Títo ľudia však nevedia, čo je pre nich dobré; ich démonická prirodzenosť bude vždy len taká. Bez ohľadu na to, koľko času alebo koľko príležitostí dostanú, to, čo žijú, a ich podstata sa nezmenia; to je skutočnosť. Preto konečným spôsobom, ako s týmito ľuďmi naložiť, je zbaviť ich povinností, nechať ich opustiť cirkev a zabezpečiť, aby už nemali žiadne väzby ani vzťah s Božím domom. Sú jednotlivci, ktorým bude ľúto, že odchádzajú, a budú ich ľutovať so slovami: „Títo ľudia sú ešte dosť mladí; časom by z nich boli vynikajúci ľudia. Majú veľmi dobrú kvalitu, sú takí nadaní a talentovaní – aké skvelé by bolo, keby mohli prijať pravdu! Ak Boží dom dokáže byť láskavejší a tolerantnejší a dať im viac možností na pokánie, možno sa veci skončia inak, keď budú starší“? Akí ľudia takto premýšľajú? (Popletení ľudia, zmätení ľudia.) Správne. Všetko sú to popletení, zmätení ľudia – jednoducho darebáci! Boh takýchto ľudí nespasí a Boží dom im nedovolí zostať – čo je na nich hodné ľútosti? Boh hovorí, že takýchto ľudí nespasí, no ty navrhuješ dať im možnosť pokánia. Dokážeš spasiť ľudí?

Nejdeš tým proti Bohu? Snažíš sa, aby si ostatní mysleli, že si láskavejší ako Boh? Máš pravdu-reality? Dokážeš prezrieť podstatu človeka? Kto dokáže spasiť ľudí, Boh alebo ty? Odvážať sa ísť proti Bohu – to je príliš arogantné, samospravodlivé a bez rozumu, nie? Nie je to veľká vzburá? Nie je to tak, že satan a zlí duchovia sa reinkarnovali a vždy sa tešia z toho, že idú proti Bohu? Pochybovači, o ktorých sa práve hovorilo, sú menej ako zvieratá. Akokoľvek sa im v duchovnom spoločenstve hovorí o pravde, je to zbytočné; dokonca aj ich orezávanie je márne. Dá sa povedať, že majú satanskú prirodzenosť a nikdy sa nezmenia. Ak chce niekto dať tým, ktorí sú satanovho druhu, možnosť pokánia, nech sa o takých ľudí postará; uvidíme, či naozaj majú tú lásku. Tí pochybovači, ktorí vôbec neprijímajú pravdu, sú v cirkvi najhorší; všetci sú ako zvieratá, nerozumní a neschopní spásy. Či už v minulosti alebo v súčasnosti, cirkev s nimi zaobchádzala najvhodnejšie; cirkev im preukázala nesmiernu trpezlivosť a toleranciu a dala im dostatok príležitostí. Dodnes sa však vôbec nezmenili, dokonca sa vo svojich spôsoboch ešte zhoršili. Na začiatku, keď títo ľudia prichádzajú veriť v Boha so svojimi predstavami, domnienkami a túžbou po požehnaníach, dokážu byť trochu zdržanliví a konajú svoje povinnosti s určitým nadšením a zápalom. Keď však nakoniec vidia, že „veriť v Boha znamená usilovať sa o pravdu, poznať Božie dielo a podriaďovať sa Bohu, a to je všetko“, ich postoj k Bohu a k pravde, ako aj ich pravá tvár, sú dôkladne odhalené. Čo sa odhalí? Nielenže im chýba ľudská prirodzenosť, svedomie a rozum, ale sú aj mimoriadne suroví, podlí a hrubí. Pohrďajú Bohom a pravdou a dokonca sa k požiadavkám a pravidlám Božieho domu – a k Božím správnym ustanoveniam – správajú s nepriateľstvom a vzdorom. Tieto ich prejavy zintenzívnili nechut' a odpor, ktoré k nim cíti Boží vyvolený ľud, a tiež urýchlili tempo, akým ich Boží dom odstraňuje, a nakoniec rýchlo rozhodli o tom, či zostanú alebo odídu, rozhodli o ich výsledkoch a osudoch. Svoje výsledky a osudy si zaslúžili sami, neboli spôsobené podnecovaním ani navádzaním zo strany niekoho, ani tým, že by ich niekto nútil alebo pokúšal, a určite neboli spôsobené objektívnymi okolnosťami; svoje výsledky a osudy si spôsobili sami, boli spôsobené ich vlastnými voľbami a určené ich prirodzenosťou-podstatou a cestami, ktorými sa vydali. Výsledky a osudy týchto ľudí sú stanovené; len čo sú vyčistení z radov tých, ktorí konajú svoje povinnosti, potom už nie sú

ani robotníci. Dobre si viete predstaviť, aký osud budú mať – nestojí to tu za zmienku, lebo si to nezaslúžia.

Pokiaľ ide o typ ľudí, ktorí sú zjavení a vyradení, prejavy ich rôznych zlých skutkov, ako aj zlomyseľné slová a výroky, ktoré zjavujú vo svojom každodennom živote, sú jasne viditeľné. A predsa, niektorí vodcovia a pracovníci nedokážu rozlíšiť týchto zlých ľudí takých, akí v skutočnosti sú, ani preniknúť do ich prirodzenosti-podstaty. Títo vodcovia a pracovníci si zrejme neuvedomujú, že sú to zlí ľudia a pochybovači, a tak ich neplánujú odstrániť z cirkvi ani sa nimi primerane zaoberať. Z ich strany ako vodcov a pracovníkov ide o vážne zanedbanie zodpovednosti. S otvorenými očami sa prizerajú, ako títo ľudia s démonickou prirodzenosťou nedodržiavajú žiadne pravidlá Božieho domu, ako besnia a svojvoľne vyrušujú a sabotujú prácu cirkvi a poriadok cirkevného života; dokonca týmto ľudom tolerujú, keď konajú drzo a bezohľadne, správajú sa v rozpore so zákonom a poškodzujú záujmy Božieho domu pod zámienkou konania svojej povinnosti. Poškodzovanie záujmov Božieho domu zahŕňa mnoho vecí: poškodzovanie strojov a rôzneho vybavenia Božieho domu, poškodzovanie jeho rôznych kancelárskych zariadení a potrieb, dokonca aj svojvoľné mrhanie Božími obetami a podobne. Závažnejšie je, že svojhlavo šíria rôzne bludy a omyly, čím spôsobujú také vyrušenie, že Boží vyvolený ľud nemôže v pokoji konať svoje povinnosti, také vyrušenie, že ľudia, ktorí sú slabí a negatívni, zanechávajú svoje povinnosti a strácajú vieru v nasledovanie Boha. Títo zlí ľudia robia všetky tieto zlé veci, páchajú všetky tieto zlé skutky, ktoré vyrušujú a narúšajú prácu cirkvi a škodia bratom a sestrám, no vodcovia a pracovníci zatvárajú oči a tvária sa, že nepočujú; niektorí z nich dokonca hovoria: „Nevedel som o tom, nikto mi to nepovedal!“ Tá banda zverov a diablov napáchala spúšť, rozpútala v cirkvi chaos, a vodcovia a pracovníci napriek tomu nie sú vôbec informovaní a nevedia o tom! Nie je to spodina? Kde majú srdce? Čo robia? Nevedú len plané reči? Nezanedbávajú svoje riadne úlohy? Každý deň, keď sú takíto falošní vodcovia v úrade, je ďalším dňom, keď rôzni zlí ľudia bezohľadne vyrušujú cirkev a škodia Božiemu vyvolenému ľudu. Keďže falošní vodcovia si neplnia svoje povinnosti, tá banda zverov sa celý deň povaluje, nekoná žiadne povinnosti, nedodržiava žiadne pravidlá, priživuje sa na Božom dome, bezplatne si užíva rôzne materiálne výhody a

hmotné zabezpečenie Božieho domu – dokonca úmyselne vyrušujú prácu cirkvi, poškodzujú stroje a vybavenie Božieho domu. Takto sa správajú, a predsa stále očakávajú, že budú v Božom dome žiť pohodlným životom a robiť si, čo sa im zachce, pričom ich nesmie nikto obťažovať ani provokovať. Je to taký vážny problém, no vodcovia a pracovníci ho prehliadajú a neriešia, ani keď im ho iní nahlásia – nie sú odpadom, ktorý nekoná žiadnu skutočnú prácu? Nie je to vážne zanedbanie zodpovednosti? (Áno, je.) Niektorí hovoria: „Problém som nevyriešil, pretože som bol zaneprázdnený inou prácou. Jednoducho som sa k tomu nedostal!“ Sú tieto slová opodstatnené? Čím si tak zaneprázdnený, ak neriešiš taký vážny problém? Majú veci, ktorými si zaneprázdnený, nejakú hodnotu? Dokážeš si vo svojej práci stanoviť priority? Nemalo by mať riešenie problémov prednosť, nech si akokoľvek zaneprázdnený prácou? Zodpovednosťou vodcov a pracovníkov je pohotovo porozumieť rôznym druhom ľudí, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi, a zaoberať sa nimi. Ak odkladáš skutočné problémy a zaoberáš sa inými záležitosťami, konáš skutočnú prácu? Ak objavíš problém alebo ti ho niekto nahlási, mal by si odložiť prácu, ktorú máš práve v rukách, a okamžite ísť na miesto a zistiť, kde je zdroj problému. Ak nejaký zlý človek narúša a vyrušuje prácu cirkvi, mal by si najprv tohto zlého človeka odstrániť. Potom bude riešenie ostatných problémov jednoduché. Ak objavíš problém a neriešiš ho s tvrdením, že si príliš zaneprázdnený, vari sa v skutočnosti len nenaháňaš ako veverička v kolese? Čím si vlastne taký zaneprázdnený? Je to skutočná práca? Dokážeš to jasne vysvetliť? Sú tvoje dôvody a výhovorky opodstatnené? Prečo nepovažuješ riešenie problémov za dôležité? Prečo neriešiš problémy včas? Prečo si hľadáš výhovorky a vyhýbaš sa tomu s tvrdením, že si príliš zaneprázdnený, aby si sa o to postaral? Nie je to nezodpovednosť? Ako vodca v cirkvi nedávaš riešeniu problémov prioritu, zaoberáš sa rôznymi triviálnymi záležitosťami, nevidíš existenciu kritických problémov, nedokážeš v práci rozlíšiť dôležitosť a naliehavosť a uchopiť kľúčové body – to sú prejavy mimoriadne slabej kvality a taký človek je popletený. Je jedno, koľko rokov si vodcom, nedokážeš dobre vykonávať prácu cirkvi. Mal by si priznať zodpovednosť a odstúpiť. Ak má vodca príliš slabú kvalitu, akýkoľvek výcvik je zbytočný; určite nebude schopný vykonať žiadnu prácu – je to falošný vodca, ktorého treba prepustiť a upraviť mu pridelenie povinností.

Aké má dôsledky to, keď pracujú falošní vodcovia? Objektívne povedané, všetko, čo falošní vodcovia robia, prináša cirkvi straty po mnohých stránkach. Na jednej strane sa nevykonáva dobre podstatná práca cirkvi, čo priamo bráni efektívnosti rôznych pracovných úloh cirkvi. Zároveň to škodí životu-vstupu Božieho vyvoleného ľudu a ovplyvňuje ho to. Najdôležitejšie je, že to ovplyvňuje šírenie evanjelia o kráľovstve. Všetky tieto dôsledky priamo súvisia s tým, že falošní vodcovia nekonajú skutočnú prácu. Jasnejšie povedané, všetko toto je spôsobené tým, že falošní vodcovia sa nevenujú skutočnej práci. Ak by sa iní vodcovia a pracovníci mohli aktívne zapojiť do nejakej skutočnej práce, zrýchliť tempo a skrátiť čas potrebný na riešenie problémov, neboli by rôzne straty, ktoré falošní vodcovia spôsobujú Božiemu domu, o niečo miernejšie? Mohli by sa aspoň znížiť. Aj keď od teba Boží dom nevyžaduje, aby si problémy riešil okamžite, keď vzniknú, prinajmenšom po ich nahlásení by si ich mal začať okamžite riešiť: pýtať sa bratov a sestier na situáciu a diskutovať a hovoriť v duchovnom spoločenstve s ostatnými vodcami a pracovníkmi o tom, ako problémy vyriešiť. Ak je problém vážny a nevieš, ako ho vyriešiť, mal by si ho pohotovo nahlásiť vyššie a hľadať riešenia. Toto by mali dosiahnuť všetci vodcovia a pracovníci. Súčasným problémom však je, že títo vodcovia a pracovníci, aj keď nedokážu problémy vyriešiť, nehlásia ich vyššie. Veľmi sa boja hlásiť ich vyššie zo strachu, že by odhalili svoju vlastnú neschopnosť, príliš slabú kvalitu a neschopnosť vykonávať skutočnú prácu; obávajú sa, že budú prepustení. Napriek tomu nepreberajú iniciatívu a nepracujú; sú tupí a otupení a pomalí v konaní. Bez cesty k riešeniu problémov sa len pretĺkajú, čo vedie k nahromadeniu príliš mnohých nevyriešených problémov, čím poskytujú príležitosti zlým ľuďom. Teraz, keď títo zlí ľudia a ľudia s ambíciami vidia, že falošní vodcovia sú naničhodníci, chopia sa príležitosti a bezuzdne páchajú zlé skutky, čím uvrhnú cirkev do chaosu a neporiadku a paralyzujú všetky aspekty práce. Hoci by falošní vodcovia mali niesť hlavnú zodpovednosť, ani ostatní vodcovia a pracovníci si nesplnili svoje povinnosti. Nie je to vážne zanedbanie zodpovednosti zo strany vodcov a pracovníkov? Väčšina problémov, ktoré v cirkvi vznikajú, v skutočnosti priamo súvisí s vyrušeniami spôsobenými zlými ľuďmi a pochybovačmi. Ak vodcovia a pracovníci nedokážu pohotovo identifikovať koreň problémov, nedokážu nájsť hlavných vinníkov, ktorí

problémy spôsobujú, a vždy hľadajú dôvody inde, potom nebudú schopní problémy zásadne vyriešiť a problémy sa budú v budúcnosti naďalej objavovať. Ak sú rozvracači alebo tí, ktorí v zákulisí vytvárajú problémy, dolapení a priamo vzatí na zodpovednosť, tento spôsob riešenia problémov je najúčinnnejší. Prinajmenšom zaručuje, že títo pochybovači a zlí ľudia sa neodvážia naďalej besniť a spôsobovať narušenia a vyrušenia. Nemali by toto vodcovia a pracovníci dosiahnuť? (Áno.) Dá sa s istotou povedať, že hlavným dôvodom, prečo sa problémy v cirkvi množia a neriešia sa včas, je nezodpovednosť vodcov a pracovníkov, alebo to, že falošní vodcovia nemajú pravdu-realitu a nedokážu vykonávať skutočnú prácu. Ak vodcovia a pracovníci nedokážu riešiť rôzne problémy, ktoré v cirkvi vznikajú, určite nedokážu vykonávať prácu, ktorá prináleží ich pozícii. Existuje niekoľko situácií a dôvodov, ktorým tu treba jasne porozumieť: ak sú vodcovia a pracovníci nováčikovia bez skúseností, malo by sa im trpezlivo pomáhať, viesť ich k riešeniu problémov a v procese riešenia problémov sa majú naučiť niektoré veci a pochopiť pravdy-princípy. Takto sa postupne naučia riešiť problémy. Ak vodcovia a pracovníci nie sú tí správni ľudia, úplne odmietajú prijať pravdu a namiesto toho používajú na riešenie problémov názory a metódy nevercov, nie je to v súlade s pravdami-princípami. Takíto ľudia nie sú vhodní na to, aby boli vodcami a pracovníkmi, a mali by byť včas prepustení a vyradení; potom by sa mali konať nové voľby, aby sa vybrali vhodní vodcovia a pracovníci. Iba tento prístup môže problém dôkladne vyriešiť. Byť cirkevným vodcom nie je ľahká úloha a je nevyhnutné, že niektoré problémy sa nedajú zvládnuť. Ak má však človek rozum, keď čelí problémom, ktoré nedokáže vyriešiť, nemal by ich skrývať, potláčať a ignorovať. Namiesto toho by sa mal poradiť s niekoľkými ľuďmi, ktorí rozumejú pravde, aby spoločne našli riešenie, čo by mohlo vyriešiť sedemdesiat až osemdesiat percent problémov, prinajmenšom by to mohlo dočasne zabrániť vzniku vážnych problémov. Toto je schodná cesta. Ak sa problémy skutočne nedajú vyriešiť, potom by mal človek hľadať riešenia Zhora, čo je múdra voľba. Ak sa bojíš straty tváre alebo sa bojíš, že ťa Zhora oreže za tvoju neschopnosť, a preto problémy zatajuješ a nehlásiš, si úplne pasívny. Ak sa správaš ako otupený, nechápavý blázon a nevieš si rady, zdržiavaš tým veci. Takéto situácie ľahko poskytujú príležitosti zlým ľuďom a antikristom a umožňujú im využiť chaos, aby konali. Prečo sa hovorí, že

využívajú chaos, aby konali? Pretože čakajú presne na túto príležitosť. Keď vodcovia a pracovníci nedokážu zvládnuť žiadne problémy a Boží vyvolený ľud pociťuje úzkosť a nepokoj a už v nich stratil dôveru, zlí ľudia a antikristi sa snažia túto medzeru využiť. Myslia si, že cirkev je v stave bez vedenia a riadenia. Chcú využiť túto príležitosť, aby predviedli svoje schopnosti, aby si ich Boží vyvolený ľud vážil, podporoval ich a veril, že v porovnaní s vodcami a pracovníkmi majú lepšiu kvalitu, sú viac schopní riešiť problémy, ukázať cestu von a dokážu lepšie zvrátiť situáciu uprostred chaosu. Nechcú zlí ľudia a antikristi urobiť toto najviac zo všetkého? Keď sú v takej chvíli vodcovia a pracovníci bezmocní a zlí ľudia a antikristi sa postavia a vyriešia problémy, dokonca ukážu cestu von, komu bude Boží vyvolený ľud veriť? Prirodzene, bude veriť zlým ľuďom a silám antikristov. Čo to ukazuje? Ukazuje to, že vodcovia a pracovníci sú naničhodníci, nič nedokážu a zlyhávajú v kľúčových chvíľach. Sú takíto ľudia ešte hodní byť vodcami a pracovníkmi? Hoci antikristi nemajú pravdu-reality a nedokážu vykonávať skutočnú prácu, všetci v rôznej miere majú nejaké dary a sú relatívne bystrejší vo vonkajších záležitostiach, čo je presne ich výhoda a je to spôsob, akým dokážu zavádzať ľudí. Ale ak by sa stali vodcami a pracovníkmi, mohli by skutočne použiť pravdu na riešenie problémov Božieho vyvoleného ľudu? Mohli by skutočne viesť Boží vyvolený ľud, aby jedol a pil Božie slová, rozumel pravde a vstupoval do pravdy-reality? Absolútne nie. Hoci majú nejaké dary a sú výreční, nemajú vôbec žiadnu pravdu-reality. Hodia sa za vodcov a pracovníkov cirkvi? Vôbec nie! Toto je niečo, čo by mal Boží vyvolený ľud prezrieť; nikdy sa nesmie nechať zaviesť alebo oklamať zlými ľuďmi a antikristami. Pochybovači, zlí ľudia a antikristi sa vôbec neusilujú o pravdu a nemajú ani kúsok pravdy-reality. Tak Mi povedzte, môžu povedať niečo so svedomím a rozumom, ako napríklad: „Aj keď je cirkev teraz bez vedenia, musíme konať z vlastnej iniciatívy. Predpisy Božieho domu sa nemôžu porušovať, princípy vyžadované Božím domom sa nemôžu meniť. Mali by sme robiť to, čo máme; každý by sa mal držať svojich povinností, ktoré má konať, plniť si svoje zodpovednosti a nenarúšať poriadok“? Mohli by povedať niečo také? (Nie.) Absolútne nie! Aké kroky podniknú títo pochybovači a zlí ľudia? Bez dohľadu a dozoru ani nekonajú svoje povinnosti, oddávajú sa jedlu, pitiu, hram a zábave, vedú plané reči, vtipkujú a dokonca flirtujú. Niektorí

strávia celú noc pozeraním videí neveriaceho sveta, potom sa vyhovávajú, že ponocovali pri konaní svojich povinností, aby sa ulievali a priveľa spali. Toto sú skutky zlých ľudí, tých, ktorí sú z diablov. Cítia pri páchaní týchto zlých skutkov nejakú vinu? Prebudí sa v nich zrazu svedomie a prevezmú iniciatívu, aby si splnili nejaké ľudské zodpovednosti a urobili niečo prospešné pre Boží dom, cirkev a bratov a sestry? Absolútne nie. Keď sa niekto pozerá, neochotne urobia nejakú prácu naoko, len aby sa uživil. To je jediná vec, ktorú dokážu; okrem toho títo ľudia nemajú ani jedinú svetlú stránku. Má teda zmysel, aby títo ľudia zostávali v Božom dome? Nemá to vôbec žiadny zmysel. Takíto ľudia sú zbytoční a musia byť odstránení.

Ako zistíte, či niekto miluje pravdu? Dám vám príklad, aby ste tomu porozumeli. Niektorí ľudia sa venujú nejakému povolaniu a čím viac sa učia, čím viac sa vzdelávajú, čím viac rozumejú, tým ochotnejšie sa mu venujú a tým menej sú ochotní ho opustiť. Aký je to prejav? Znamená to, že sa im toto povolanie naozaj páči? (Áno.) Bez ohľadu na to, koľko útrap znášajú, akú cenu platia alebo koľko úsilia vynakladajú, neochvejne a bez ľútosti v tomto povolaní pokračujú. To je skutočná náklonnosť, hlboká, úprimná láska. Povedzme, že je tu niekto, kto tvrdí, že má rád určitú prácu, ale v procese osvojovania si odborných zručností nie je ochotný znášať útrapy ani platiť cenu a keď sa v práci objaví mnoho problémov, nehľadá riešenia, pretože sa bojí problémov a to, že sa venuje tomuto povolaniu dokonca často vníma ako mrzutosť alebo bremeno. Zmena povolania však nie je jednoduchá, a vzhľadom na materiálne výhody, ktoré mu toto povolanie môže priniesť, sa mu tento človek neochotne venuje, ale nikdy v ňom nevynikne. Naozaj sa mu teda toto povolanie páči? (Nie.) Zjavne nie. Existuje aj iný typ človeka, ktorý slovami vyjadruje náklonnosť k určitému povolaniu a venuje sa mu, ale nikdy neznáša útrapy ani neplatí cenu za to, aby si dobre osvojil odborné zručnosti. Počas procesu učenia si dokonca môže k povolaniu vytvoriť odpor alebo znechutenie a má čoraz menšiu ochotu sa učiť. Keď jeho odpor dosiahne určitú úroveň, zmení povolanie a potom nechce spomínať žiadne procesy, príbehy ani nič iné z doby, keď sa tomuto povolaniu venoval. Naozaj sa takýmto ľudom toto povolanie páči? (Nie.) Nepáči sa im. Dokážu sa povolania ľahko vzdať, sú schopní ho nenávidieť a dokonca zmeniť, čo dokazuje, že sa im toto povolanie naozaj nepáči. Dôvod, prečo dokážu povolanie zanechať,

je ten, že po tom, ako investovali veľké množstvo času, energie a úsilia im neumožnilo žiť bohatý život, po akom túžili, ani si užívať dobré materiálne podmienky. V srdci si k povolaniu vytvárajú odpor a preklínajú ho, dokonca zakazujú ostatným, aby ho spomínali, sami ho už nespomínajú a dokonca sa hanbia za to, že sa mu predtým venovali a považovali ho za svoju aspiráciu a najvyšší cieľ, o ktorý sa v živote usilovali. Vzhľadom na to, do akej miery si dokážu k povolaniu vytvoriť odpor, bol ich počiatkový prejav náklonnosti k povolaniu úprimný? (Nie.) Existuje len jeden typ človeka, ktorému sa povolanie naozaj páči – bez ohľadu na to, či mu poskytuje dobrý materiálny život alebo značné výhody, a bez ohľadu na to, s koľkými ťažkosťami sa stretne alebo koľko utrpenia v tomto povolaní znesie, dokáže v ňom neochvejne vytrvať až do samého konca. To je skutočná náklonnosť. To isté platí aj pre to, či človek miluje pravdu. Ak naozaj miluješ pozitívne veci a postupuješ od lásky k pozitívnym veciam k láske k pravde, potom bez ohľadu na to, s akými situáciami sa stretneš, budeš vytrvalo hľadať pravdu a usilovať sa o ňu bez toho, aby si zmenil svoj životný cieľ. Ak sa dokážeš len tak vzdať viery v Boha a zanechať cestu spásy, nie je to skutočná láska k pravde. Pokiaľ ide o tých, ktorí sa neusilujú o pravdu, ale ani sa nevzdávajú, existuje len jeden dôvod ich vytrvalosti: myslia si, že pokiaľ existuje iskierka nádeje na dobrý výsledok a konečný osud, na dobrú budúcnosť, stojí za to risknúť to a mali by vytrvať až do konca. Veria, že táto vytrvalosť je nevyhnutná; pohromy práve narastajú a niet kam inam ísť, tak by tu mohli vydržať a skúsiť šťastie. Majú takíto ľudia v srdci čo i len kúsok lásky k pravde? (Nie.) Nemajú. Keď títo ľudia začnú prvýkrát veriť v Boha, tiež hovoria o nenávisti k svetu, nenávisti k satanovi, nenávisti k negatívnym veciam, láske k pozitívnym veciam a túžbe po svetle. Aké je však ich správanie, keď vstúpia do Božieho domu, do cirkvi? Aký je ich postoj, keď zistia, že sú robotníci, keď si uvedomia, že ich činy, správanie a prirodzenosť sa Bohu nepáčia? Aké druhy správania prejavujú? Dá sa povedať, že keď vnímajú, pociatia alebo si myslia, že už v Božom dome nie sú v priazni, že majú byť vyradení, niektorí sa rozhodnú odísť. Iní, hoci v cirkvi neochotne zostávajú, prepadnú beznadeji a nakoniec sú nútení odísť. Takíto ľudia vôbec nemilujú pravdu; keď je ich túžba po požehnaniach zničená, dokážu zradiť Boha a odvrátiť sa od Neho. Tieto rôzne prejavy ukazujú postoje rôznych ľudí k pravde.

IV. Odlišné výsledky týchto troch druhov ľudí

Práve sme mali duchovné spoločenstvo o charakteristikách troch typov ľudí: robotníkov, najatých pracovníkov a Božieho ľudu. Z ich charakteristík je zrejmé, že ich konečné výsledky nie sú určené objektívnym prostredím alebo podmienkami, ale ich vlastným usilovaním sa a ich prirodzenosťou-podstatou. Samozrejme, objektívne povedané, je to Boh, kto určuje osudy ľudí, ale Boh tieto rozhodnutia robí na základe toho, či ľudia milujú pravdu a či sú schopní ju prijať. Robotníci sa tiež vyznávajú, že milujú pravdu a pozitívne veci, ale na konci, keď sa Božie dielo skončí, zostávajú ich predstavy a domnienky o Bohu, ich prehnané požiadavky na Boha a ich zrada Boha nezmenené. Je to preto, lebo počas obdobia Božieho diela, v procese nasledovania Boha a konania svojich povinností, nikdy nevyriešili svoje skazené povahy. Hlavnou príčinou toho, že neriešia svoje skazené povahy, je to, že v zásade neprijímajú pravdu. Hoci majú túžbu podriaďiť sa Bohu, to, čo skutočne prejavujú, je len schopnosť zanechať a ochota platiť cenu, bez toho, aby niekedy hľadali pravdu-princípy alebo cestu podriadenia sa Bohu. Konečným výsledkom je, že hoci vynaložili veľa úsilia, nemajú o Bohu ani najmenšie poznanie. Stále sú schopní Ho pred inými ľuďmi a pred satanom zradiť a vyjadrovať o Ňom svoje predstavy a domnienky a svoje nerozumné požiadavky na Neho. Keď sa Božie dielo skončí, stále sa považujú za ľudí, ktorí „majú dobrú ľudskú prirodzenosť, skutočne veria v Boha, sú schopní zanechať veci a znášať ťažkosti a určite budú môcť byť spasení“, a preto sú pokojní. V skutočnosti vždy kráčali cestou robotníka, vôbec sa neusilovali o pravdu; preto si vždy zachovávajú identitu robotníka. Pokiaľ ide o ďalšiu kategóriu ľudí, najatých pracovníkov, o tých nebudeme diskutovať. Ďalšou kategóriou je Boží ľud, ktorý sme práve spomínali. V priebehu nasledovania Boha sa Mu podobne ako robotníci vydávajú, venujú svoj čas a energiu, a dokonca aj svoju mladosť, prechádzajú veľkým utrpením a platia vysokú cenu. V tomto sú rovnakí ako robotníci. V čom sa teda líšia? V tom, že keď sa Božie dielo skončí, ich početné predstavy, domnienky a prehnané požiadavky na Boha budú vyriešené. Prejavy, stavy a odhalenia skazenosti, ktoré v ich skazených povahách zjavne odporujú Bohu, budú odvrhnuté. Tie, ktoré ešte nebudú vyriešené, sa rozplynú, keď postupne prostredníctvom

skúseností porozumejú pravde. Hoci ich skazené povahy nebudú úplne odvrhnuté, ich život-povahy prejdú niektorými zmenami. Väčšinu času budú schopní praktizovať podľa právd-princípov, ktorým rozumejú, a odhalenia ich skazených pováh sa výrazne obmedzia. Hoci to neznamená, že ich neodhalia v žiadnom prostredí, títo ľudia splnia jednu základnú požiadavku: splnia Božiu požiadavku, aby boli čestní; v podstate budú čestnými ľuďmi. Okrem toho, keď odhaľujú skazené povahy alebo páchajú priestupky či prechovávajú predstavy a vzdorovitosť voči Bohu, budú mať bez ohľadu na prostredie, v ktorom to urobia, kajúcný postoj. A je tu ešte jeden bod, ktorý je najdôležitejší: akékoľvek konkrétne kroky Boh podnikne a akokoľvek bude konať v diele súdu posledných dní, čokoľvek zamýšľa urobiť v budúcnosti, akokoľvek usporiada osud ľudstva a akokoľvek oni sami budú žiť v prostredí, ktoré On usporiada, všetci budú mať podriadené srdce a postoj podriadenosti, bez osobných volieb a bez osobných plánov a zámerov. Vďaka týmto rôznym pozitívnym prejavom sa už stanú takými ľuďmi, akých Boh vyžaduje, ľuďmi, ktorí nasledujú Božiu cestu: báť sa Ho a vyhýbať sa zlu. Hoci budú stále ďaleko od skutočného štandardu – „báť sa Boha a vyhýbať sa zlu a byť dokonalým človekom“ – ako uviedol Boh, keď na nich prídu Božie skúšky, budú schopní hľadať a podriaďovať sa, čo je postačujúce. Nebudú sa sťažovať; budú len čakať a podriaďovať sa. Hoci vaše aktuálne situácie môžu byť od takého výsledku ešte ďaleko a pre niektorých sa to môže zdať veľmi vzdialené a nedosiahnuteľné, ak dokážeš prijať pravdu a považovať Božie slová za svoj princíp a základ existencie, potom ver, že jedného dňa ty, alebo vy všetci, už nebudete ďaleko od toho, aby ste sa stali skutočným Božím ľudom, ktorý On miluje – ver, že ten deň je na dohľad. Či už je to v súčasnosti predpovedané alebo je to na dohľad, konečný výsledok ani v jednom prípade nie je fantázia, ale skutočnosť, ktorá sa má čoskoro uskutočniť a naplniť. V kom presne sa táto skutočnosť naplní, v ktorých ľuďoch sa naplní, závisí od toho, ako sa v skutočnosti usilujete o pravdu. Inými slovami, či naozaj miluješ pravdu do tej miery, že sa o ňu dokážeš usilovať a praktizovať ju, alebo k nej máš len trochu lásky, ale nedokážeš ju úplne prijať a praktizovať, konečný výsledok ti poskytne odpoveď. Dobré, tu ukončíme naše duchovné spoločenstvo na túto tému.

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí

II. Na základe ľudskej prirodzenosti

Ďalej pokračujeme v duchovnom spoločenstve o štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ Štandardy na rozlišovanie všetkých druhov zlých ľudí sú rozdelené do troch hlavných kategórií. Predtým sme hovorili v duchovnom spoločenstve o účele viery človeka v Boha a potom sme prešli k jeho ľudskej prirodzenosti. Pokiaľ ide o ľudskú prirodzenosť, do kategórií sme rozdelili aj mnoho rôznych prejavov. Aké sú tie prejavy, o ktorých sme už hovorili v duchovnom spoločenstve? Prečítajte ich. (Druhý bod na rozlišovanie všetkých druhov zlých ľudí sa týka ľudskej prirodzenosti. Po prvé, záľuba v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev; po druhé, záľuba vo využívaní druhých; po tretie, byť zhýralý a nespútaný; po štvrté, mať sklon k pomste; po piate, byť neschopný udržať jazyk za zubami.) V duchovnom spoločenstve sme hovorili až po piaty bod o neschopnosti udržať jazyk za zubami. Bez ohľadu na to, či hovoríme v duchovnom spoločenstve o konkrétnych prejavoch ľudskej prirodzenosti alebo o iných veciach, ako som už povedal, na rôzne typy ľudí to bude mať rôzny účinok. Tí, ktorí sa usilujú o pravdu, sa po vypočutí zamerajú na skúmanie samých seba; budú sa porovnávať s tým, čo som hovoril v duchovnom spoločenstve, a budú mať aktívny a pozitívny vstup. Avšak tí, ktorí sa neusilujú o pravdu, ako napríklad robotníci, si to len vypočujú a to je všetko. Neberú si to k srdcu ani nevkladajú do počúvania svoje srdce. Niekedy môžu pri počúvaní kázní dokonca zaspať. Nedokážu to vstrebať a dokonca si myslia: „Načo je dobré počúvať tieto malicherné záležitosti? Je to strata času – ešte som nedokončil prácu, ktorú mám rozrobenú!“ Vždy sa starajú len o prácu, ktorá si vyžaduje drinu. Sú obzvlášť nadšení a oddaní drine, prejavujú vernosť, ale jednoducho nedokážu nazbierať energiu na záležitosti týkajúce sa pravdy. To jasne odhaľuje, že takíto ľudia sa o pravdu nezaujímajú; stačí im, že len drú. Je tu ešte jedna skupina ľudí, ktorá si zachováva rovnaký postoj bez ohľadu na to, ako Boží dom hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde: „Len odolávam a som nepriateľský. Aj keď poukážeš na moje problémy a odhalíš moje prejavy, odhalenia a povahy, stále tomu nebudem venovať pozornosť ani to

nebudem brať vážne. Čo na tom, že ostatní vedia, že som odhalený?“ Len nehanebne pokračujú vo vzdore a odpore, čo je nenapraviteľné. Bez ohľadu na to sú prejavy rôznych typov ľudí rozlíšiteľné. Pravda – či už pre tých, ktorí sa o ňu usilujú, pre tých, ktorí sú ochotní drieť, ale nemilujú ju, alebo pre tých, ktorým sa pravda protiví a majú k nej odpor – pôsobí ako dvojsečný meč, ako skúšobný kameň. Dokáže zmerať postoje ľudí k pravde a tiež cestu, po ktorej kráčajú.

F. Byť nerozumný a úmyselne problémový, pričom sa nikto neodváža takéhoto človeka provokovať

Predtým sme hovorili v duchovnom spoločenstve o rozlišovaní piatich prejavov rôznych zlých ľudí. Dnes pokračujeme v duchovnom spoločenstve o šiestom. Šiesty je tiež prejavom typu zlého človeka, alebo skôr, aj keď ľudia nepovažujú tento typ za zlý, nikto ho aj tak nemá rád. Prečo je to tak? Je to preto, lebo týmto ľudom chýba svedomie a rozum, chýba im normálna ľudská prirodzenosť a vychádzať s nimi je obzvlášť problematické a ťažké, čo vyvoláva odpor. Aké sú konkrétne prejavy týchto ľudí? Sú nerozumní a úmyselne problémoví a nikto sa ich neodváža provokovať. Sú takíto ľudia v cirkvi? Hoci ich nie je veľa, určite sú. A aké sú ich konkrétne prejavy? Za bežných okolností dokážu títo ľudia normálne konať svoje povinnosti a celkom normálne vychádzať s ostatnými; neuvidíš u nich surovú povahu. Keď však ide ich konanie proti pravdám-princípom a sú orezávaní, vybuchnú hnevom, úplne odmietnu pravdu a rafinovane sa vyhovávajú. Zrazu si uvedomíš, že sú ako ježko pokrytý pichliačmi, ako tiger, ktorého sa nemožno dotknúť. Pomyslíš si: „S týmto človekom som bol v kontakte tak dlho, myslel som si, že má dobrú ľudskú prirodzenosť, je chápatý a dá sa s ním ľahko rozprávať, veril som, že dokáže prijať pravdu. Nečakal som, že je to niekto, kto je nerozumný a úmyselne problémový. V budúcnosti si pri kontakte s ním musím dávať väčší pozor, obmedziť kontakt, pokiaľ to nie je nevyhnutné, a držať si odstup, aby som ho neprovokoval.“ Videli ste takýchto ľudí, ktorí sú nerozumní a úmyselne problémoví? Vo všeobecnosti tí, ktorí ich poznajú, vedia, aký vyvolávajú strach, a rozprávajú sa s nimi s mimoriadnou zdvorilosťou a opatrnosťou. Keď sa s nimi rozprávate, hlavne im vôbec nesmiete ublížiť, inak to povedie k tomu, že s nimi budete mať nekonečné problémy. Niektorí ľudia hovoria:

„Kto presne sú títo hulvátski ľudia? Ešte sme sa s nimi nestretli.“ V takom prípade o tom naozaj musíme hovoriť. Keď napríklad bratia a sestry hovoria v duchovnom spoločenstve o svojich skúsenostiach a niektorí spomenú svoje skazené stavy alebo osobné ťažkosti, ostatní sa s nimi nevyhnutne stotožnia, pretože mali podobné skúsenosti alebo pocity. To je celkom normálne. Človek si po vypočutí môže pomyslieť: „Aj ja mám také skúsenosti, tak o tejto téme spoločne hovoríme v duchovnom spoločenstve. Chcem počuť, ako si tým prešiel. Ak má tvoje duchovné spoločenstvo svetlo a týka sa to problému, ktorý mám, potom to prijmem a budem praktizovať podľa tvojich skúseností a cesty, aby som videl, aké budú výsledky.“ Existuje len jeden typ človeka, ktorý keď počuje ostatných hovoriť v duchovnom spoločenstve o poznaní seba samých a odhaľovať vlastnú skazenosť a ohavnosť, myslí si, že ho to nepriamo odhaľuje a súdi, a nemôže si pomôcť, buchne do stola a vybuchne hnevom: „Kto nemá skazenosť? Kto žije vo vákuu? Vidím to tak, že vaša skazenosť je ešte horšia ako moja! Aké máte vy všetci spôsobilosti na to, aby ste sa na mňa zamerali a odhalili ma? Vidím to tak, že mi len chcete robiť problémy, vylúčiť ma! Nie je to len preto, že pochádzam z vidieka a neviem pekne rozprávať, aby som vám lichotil? Nie je to preto, že nemám také vzdelanie ako vy? Ani boh mnou neopovrhne, tak čo vám dáva právo opovrhovať mnou!“ Ostatní hovoria: „Toto je normálne duchovné spoločenstvo, nie je to zamerané na teba. Nie sú skazené povahy všetkých rovnaké? Keď niekto hovorí v duchovnom spoločenstve o nejakej téme a spomenie svoj vlastný skazený stav, ostatní sa nevyhnutne ocitnú v podobných stavoch. Ak máš pocit, že tiež máš rovnaký stav, môžeš aj ty hovoriť v duchovnom spoločenstve o svojich skúsenostiach.“ Na čo on odpovie: „Je to tak? Od jedného človeka by som také duchovné spoločenstvo zniesol, ale prečo sa spolčujete dvaja alebo traja, aby ste ma šikanovali? Myslíte si, že je ľahké ma sekírovať?“ Nie sú jeho slová čím ďalej, tým poburujúcejšie? (Áno.) Majú takíto ľudia pri týchto slovách rozum? (Nie.) Ak si naozaj myslíš, že téma duchovného spoločenstva ostatných je zameraná na teba, môžeš o tejto téme diskutovať alebo hovoriť v duchovnom spoločenstve; priamo sa opýtaj, či je to zamerané na teba, namiesto toho, aby si do toho zaťahoval svoj pôvod roľníka, nižšie vzdelanie alebo to, že sa na teba ľudia pozerajú zhora. Načo je dobré hovoriť tieto veci? Nie je to len nezmyselné táranie o tom, čo je

správne a čo nie? Nie je to byť nerozumný a úmyselne problémový? (Áno.) Nemyslíte si, že takíto ľudia sú hrozni? (Áno.) Keď urobí takúto scénu, každý vie, aký je to človek, a keď budú na budúcich zhromaždeniach hovoriť v duchovnom spoločenstve, vždy musia hovoriť opatrne a sledovať jeho výrazy. Ak sa zamračí, ostatní začnú váhať, či majú rozprávať, a všetci sa budú počas duchovného spoločenstva na zhromaždeniach cítiť stiesnene. Nie je to obmedzenie a vyrušenie spôsobené tým, že je nerozumný a úmyselne problémový? (Áno.) Všetci tí, ktorí sú nerozumní a úmyselne problémoví, sú neprístupní rozumu; takíto jedinci neprijmú pravdu a nemôžu byť spasení.

Tento typ človeka, ktorý je nerozumný a úmyselne problémový, má aj ďalší prejav. Niektorí ľudia na zhromaždeniach vždy hovoria: „Už nemôžem konať povrchne. Musím sa zamerať na praktizovanie pravdy; musím sa usilovať o dokonalosť. Od prírody sa snažím vyniknúť. Čokoľvek robím, musí to byť urobené dobre.“ Reči majú pekné, ale v skutočnosti pri konaní svojej povinnosti stále konajú povrchne a povinnosť, ktorú konajú, má mnoho problémov a ani zďaleka nedosahuje účinok svedectva o Bohu. Keď vodcovia poukážu na problémy v ich vykonávaní povinnosti a orezávajú ich, okamžite sa nahnevajú a hovoria: „Vedel som to. Vy všetci ma za chrptom súdite a hovoríte, že moje odborné zručnosti sú slabé. Nie je to len preto, že sa na mňa všetci pozeráte zhora? Bola to len malá chyba. Je nutné ma takto orezávať? Okrem toho, kto nerobí chyby? Hovoríte, že konám povrchne – nebol si aj ty predtým vo svojej práci povrchný? Si oprávnený ma kritizovať? Kto z vás by si bez mojej spolupráce mohol vziať na plecia túto prácu?“ Čo si myslíte o takýchto ľuďoch? V ničom, čo robia, nedovolia ostatným, aby poukázali na ich nedostatky alebo ponúkli návrhy; neprijímajú ani oprávnené orezávanie. Ktokoľvek prehovorí, postavia sa proti nemu a odporujú mu, hovoria nerozumne, dokonca tvrdia, že sa na nich pozerá zhora alebo že ich šikanuje, lebo sú sami a bezmocní, a podobné veci. Nie je to spurné, nerozumné a úmyselne problémové správanie? Sú dokonca aj takí ľudia, ktorí po orezávaní zanechajú svoju povinnosť: „Túto prácu už robiť nebudem. Ak to dokážete, nech sa páči. Potom uvidím, či dokážete pokračovať v práci aj bezo mňa!“ Bratia a sestry sa ich snažia presvedčiť, ale oni nepočúvajú. Dokonca aj keď s nimi vodcovia a pracovníci hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, odmietajú to prijať; začnú sa robiť dôležitými a zanechajú svoju povinnosť.

Počas zhromaždení sa urazene mračia, nečítajú Božie slová ani nehovoria v duchovnom spoločenstve, vždy prichádzajú poslední a odchádzajú prví. Keď odchádzajú, dupú nohami a buchnú dverami a väčšina ľudí si s nimi nevie rady. Keď sa takýmto ľudom niečo stane, majú absurdné argumenty a rozprávajú nezmysly; správajú sa spurne a dokonca hádžu veci, sú úplne neprístupní rozumu. Niektorí majú ešte závažnejšie prejavy – ak ich bratia a sestry nepozdravia, sú nespokojní a počas zhromaždení využijú príležitosť, aby nariekali: „Viem, že sa na mňa všetci pozeráte zhora. Počas zhromaždení sa všetci sústredíte len na duchovné spoločenstvo o božích slovách a diskutujete o svojich vlastných skúsenostných poznaniach. Nikto sa o mňa nestará, nikto sa na mňa neusmeje a nikto ma neodprevaďí, keď odchádzam. Akí ste to veriaci? Vám naozaj chýba ľudská prirodzenosť!“ Takto robia v cirkvi scény. Rozzúria sa aj pre malichernosti a vylejú si všetky svoje nahromadené krivdy. Je zrejmé, že odhaľujú svoju vlastnú skazenú povahu, ale neuvažujú o sebe ani sa nepoznajú a nemajú túžbu usilovať sa o zmenu ani o pravdu. Namiesto toho hľadajú problémy v druhých, nachádzajú rôzne výhovorky, aby sa im uľavilo na duši – a pritom hľadajú príležitosti, ako si vyliť svoju zlosť. Ešte dôležitejšie je, že sa snažia, aby si ich všimlo viac ľudí a bálo sa ich, aby medzi ľuďmi získali určitú prestíž a pozornosť. Takíto ľudia sú takí problematickí! Čokoľvek povedia, nikto sa neodváži povedať „nie“; nikto sa neodváži ich ľahkovážne hodnotiť; a nikto sa im neodváži otvoriť a hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve. Aj keď si na nich niekto všimne nejaké chyby a skazené povahy, nikto sa neodváži na ne poukázať. Počas zhromaždení, keď všetci hovoria v duchovnom spoločenstve o svojich osobných skúsenostiach a svojom porozumení Božím slovám, opatrne sa vyhýbajú tomuto „sršniemu hniezdu“, boja sa ho vyprovokovať a spôsobiť si problémy. Niektorí ľudia si na zhromaždeniach vylievajú zlosť po tom, čo sa cítili ukrivdení alebo čelili neprijemnostiam doma či v práci. Je zrejmé, že si z bratov a sestier robia svoj ventil a boxovacie vrece. Keď sú nahnevaní, majú absurdné argumenty, plačú a robia scény. Kto by sa potom odvážil hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve o pravde? Ak sa s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve a nejaké slovo sa ich náhodou dotkne, budú sa vyhrážať samovraždou. To bude ešte problematickejšie. S takými ľuďmi nefunguje normálne duchovné spoločenstvo; nefunguje normálny rozhovor; byť príliš

srdečný alebo príliš chladný, oboje je zlé; vyhýbať sa im nefunguje; byť príliš blízko nefunguje; a ak bratia a sestry nevyjadria radosť, ktorá by zodpovedala ich radosti, to tiež nefunguje; a keď títo ľudia narazia na nejakú ťažkosť a bratia a sestry nedokážu prejavíť smútok zodpovedajúci ich smútku, ani to nefunguje. Nič u nich nefunguje. Čokoľvek sa urobí, môže ich to nahnevať a rozzúriť. Nech sa k nim správate akokoľvek, nikdy nie sú spokojní. Dokonca aj Moje kázne a duchovné spoločenstvo o stavoch niektorých ľudí ich dokážu vyprovokovať. Ako ich to provokuje? Myslia si: „Neodhaľuje ma to? Ani si so mnou nebol v kontakte a ja som ti nepovedal nič o tom, čo som robil v súkromí. Ako by si to mohol vedieť? Určite niekto donáša. Musím zistiť, kto je s tebou v kontakte, kto donášal, kto ma nahlásil; nenechám to tak!“ Tento typ človeka, ktorý je nerozumný a úmyselne problémový, si dokáže o všetkom myslieť prekrútené veci a s ničím nedokáže správne zaobchádzať. Je neprístupný rozumu! Racionalita mu je úplne cudzia a ešte menej dokáže prijať pravdu. Jeho zotrvanie v cirkvi neprináša žiadny úžitok, len škodu. Je len príťažou, záťažou, ktorej sa treba rýchlo striasť; mal by byť okamžite odstránený!

V Číne vedie viera v Boha k útlaku a prenasledovaniu veľkým červeným drakom a je tak veľa tých, ktorí sú štvaní a nemôžu sa vrátiť domov. Avšak niektorí ľudia, keď sú prenasledovaní a nemôžu sa vrátiť domov, veria, že si tým zaslúžili nejaké výsady alebo spôsobilosť. Žijú v hostiteľských rodinách a nielenže si nechajú posluhovať – ak sa niečo len trochu prieči ich želaniam alebo sa im začne cnieť za domovom, začnú robiť scény a ostatní ich musia chlácholiť a tolerovať ich. Nie sú takíto ľudia nerozumní a úmyselne problémoví? Tak veľa ľudí je prenasledovaných a hostiteľských rodín nie je veľa. Bratia a sestry z lásky hostia tých, ktorí sa nemôžu vrátiť domov. Chránia ich pred životom na ulici a umožňujú im bývať vo svojich domovoch. Nie je to Božia milosť? No niektorí nielenže si nevážia Božiu milosť, ale ani nevidia lásku bratov a sestier. Namiesto toho sa cítia ukrivdení a dokonca sa sťažujú a správajú sa spurne. Životné podmienky v domovoch bratov a sestier sú v skutočnosti o niečo lepšie ako v ich vlastnom domove. Najmä pokiaľ ide o vieru v Boha a konanie svojej povinnosti, pobyt v domovoch bratov a sestier je ešte lepší ako pobyt vo vlastnom domove a mať bratov a sestry, s ktorými sa dá harmonicky spolupracovať, je vždy oveľa

lepšie ako byť úplne sám. Aj keď sú životné podmienky v niektorých regiónoch trochu horšie, stále dosahujú priemernú životnú úroveň. Najdôležitejšie je, že môžu žiť s bratmi a sestrami, často sa zhromažďovať a jesť a piť Božie slová, porozumieť viacerým pravdám a vedieť, aké sú ciele ich úsilia. Takže tí, ktorí sa usilujú o pravdu, sú schopní zaplatiť túto cenu a podstúpiť toto utrpenie. Väčšina ľudí má k tomu správny postoj; dokážu to prijať od Boha s vedomím, že to utrpenie stojí za to a že ním majú prejsť. Dokážu k tomu pristupovať správne. Ale niektorí nerozumní, úmyselne problémoví ľudia, ktorí sú spurní, jednoducho nedokážu veci takto chápať. Možno sotva znesú, že sa týždeň nemôžu vrátiť domov, ale po dvoch týždňoch začnú byť náladoví a po jednom alebo dvoch mesiacoch sa začnú správať spurne a hovoria: „Prečo môže byť vaša rodina šťastne spolu a ja sa nemôžem vrátiť k svojej? Prečo ja nemám slobodu, zatiaľ čo vy všetci môžete prichádzať a odchádzať, ako sa vám páči?“ Ostatní odpovedajú: „Nie je to spôsobené prenasledovaním veľkým červeným drakom? Nie je správne, aby sme ako nasledovníci Boha znášali takéto utrpenie? Čo je na troche tohto utrpenia také hrozné? Vzhľadom na okolnosti, na čo sa sťažovať? Ak ostatní dokážu zniesť toto utrpenie, prečo ty nie?“ Tí, ktorí sú nerozumní a úmyselne problémoví, nechcú vôbec trpieť. Keby ich chytili a zavreli do väzenia, určite by sa z nich stali judaši. Koľko utrpenia je v živote s hostiteľskou rodinou? Po prvé, jedlo je stále ľudská strava; po druhé, nikto ti nerobí problémy a po tretie, nikto ťa nešikanuje. Ide len o to, že sa nemôžeš vrátiť domov a stretnúť sa so svojou rodinou – a tú trochu utrpenia jednoducho nerozumní, úmyselne problémoví ľudia nedokážu prijať. Keď s nimi ostatní hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, odmietajú to prijať, ale hovoria veci ako: „Nepoučuj ma o tých veľkých učeniach. Nerozumiem tomu o nič menej ako ty; toto všetko viem! Len mi povedz, kedy sa môžem vrátiť domov? Kedy prestane veľký červený drak sledovať môj dom? Kedy sa budem môcť vrátiť domov bez toho, aby ma veľký červený drak zatkol? Ak neviem, kedy sa môžem vrátiť domov, tak radšej ani nebudem žiť!“ Znovu urobia scénu a potom si sadnú na zem a kopú nohami – a čím viac kopú, tým sú nahnevanejší a dostanú aj záchvat spurnosti, s plačom a nárekom. Ostatní hovoria: „Utiš sa. Ak v tom budeš pokračovať a susedia to budú počuť a zistia, že tu bývajú cudzí ľudia, odhalí nás to, nie?“ Odpovedajú: „Je mi to jedno, proste chcem

robiť scény! Vy všetci môžete ísť domov, ale ja nemôžem. To nie je fér! Urobím takú scénu, že ani vy nebudete môcť ísť domov, rovnako ako ja!“ Ich záchvat spurnosti nepoľavuje a na povrch vypláva ich zlomyseľnosť; nikto im nedokáže dohovoriť, nikto ich nedokáže presvedčiť. Keď sa im nálada trochu zlepši, upokoja sa a prestanú robiť scény. Ale ktovie – v hociktorý deň sa môžu opäť správať spurne a robiť scény: budú sa musieť ísť prejsť a byť slobodní a vnútri budú hovoriť nahlas; neustále budú plánovať návrat domov. Bratia a sestry ich varujú: „Ísť domov je príliš riskantné; sú tam policajti, ktorí to miesto sledujú a monitorujú.“ Odpovedajú: „Je mi to jedno, chcem sa vrátiť! Ak ma chytia, tak ma chytia! Čo je na tom? V najhoršom prípade proste budem judášom!“ Nie je to šialenstvo? (Áno.) Otvorene hovoria, že sú ochotní byť judášom. Kto by sa odvážil ich hostiť? Chce niekto hostiť judáša? (Nie.) Je takýto človek veriaci v Boha? Bratia a sestry ich hostia ako veriacich v Boha. Ak je ich ľudská prirodzenosť trochu nedostatočná, to by sa dalo tolerovať; neusilovať sa o pravdu by sa tiež dalo tolerovať. Ale oni sú schopní ublížiť bratom a sestrám tým, že zapredajú cirkev a stanú sa judášom, a tým spôsobia, že mnoho ľudí sa nebude môcť vrátiť do svojich domovov alebo normálne konať svoje povinnosti – kto by na seba vzal vinu za tieto následky? Odvážil by si sa hostiť takého nepriateľa? Neprivoláva si človek ich hostením len problémy?

Ľudia, ktorí sú nerozumní a úmyselne problémoví, myslia pri svojom konaní len na svoje vlastné záujmy a robia, čo sa im zapáči. Ich slová nie sú ničím iným ako absurdnými argumentmi a kacírstvami a sú neprístupní rozumu. Ich surová povaha len tak prekypuje. Nikto sa s nimi neodváža stykať a nikto nie je ochotný hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve o pravde zo strachu, že na seba privolá pohromu. Ostatní ľudia sú v napätí, kedykoľvek im hovoria svoju mienku, a boja sa, že ak povedia čo len jedno slovo, ktoré sa im nepáči alebo nie je v zhode s ich želaniami, chytia sa toho a vynesú nehorázne obvinenia. Nie sú takíto ľudia zlí? Nie sú to živí démoni? Všetci ľudia so surovou povahou a nezdravým rozumom sú živí démoni. A keď sa niekto dostane do kontaktu so živým démonom, môže na seba privolať pohromu už chvíľkovou neopatrnosťou. Neznamenaloby to veľké problémy, keby boli takíto živí démoni v cirkvi? (Znamenalo.) Po tom, čo títo živí démoni dostanú záchvat hnevu a vylejú si zlosť, môžu chvíľu hovoriť ako ľudia a ospravedlniť

sa, ale potom sa nezmenia. Ktovie, kedy sa ich nálada pokazí a znova dostanú záchvat hnevu a budú chrliť svoje absurdné argumenty. Cieľ ich záchvatu hnevu a výlevov je zakaždým iný, rovnako ako zdroj a pozadie ich výlevov. To znamená, že ich môže vytočiť čokoľvek, čokoľvek v nich môže vyvolať pocit nespokojnosti a čokoľvek môže spôsobiť, že reagujú scénami a spurným správaním. Aké strašné! Aké nepríjemné! Títo vyšinutí zlí ľudia sa môžu kedykoľvek pomiasť a nik nevie, čo sú schopní urobiť. K takýmto ľuďom pociťujem najväčšiu nenávisť. Každý jeden z nich by mal byť odstránený – všetci musia byť vyčistení. Nechcem sa s nimi stýkať. Majú zmätočné myslenie a brutálnu povahu, sú plní absurdných argumentov a diabolských slov, a keď sa im niečo stane, horkokrvne si to ventilujú. Niektorí z nich pri tomto ventilovaní plačú, iní kričia, ďalší dupú nohami a sú dokonca aj takí, ktorí krúčia hlavou a rozhadzujú údmi. Sú to jednoducho zvery, nie ľudia. Niektorí kuchári hádžu v hneve hrnce a riad; iní, ktorí chovajú ošípané alebo psy, v hneve tieto zvieratá kopú a bijú a vylievajú si na nich všetok svoj hnev. Nech sa stane čokoľvek, títo jedinci vždy reagujú hnevom; ani sa neupokoja, aby uvažovali, ani to od Boha neprijmú. Nemodlia sa ani nehľadajú pravdu, ani nevyhľadávajú duchovné spoločenstvo s ostatnými. Keď nemajú na výber, znesú to; keď to nechcú znášať, rozzúria sa, predkladajú nerozumné argumenty, obviňujú a odsudzujú ostatných. Často hovoria veci ako: „Viem, že vy všetci ste vzdelaní a pozeráte sa na mňa zhora“; „Viem, že vaše rodiny sú bohaté a pohrdáte mnou, lebo som chudobný“; alebo „Viem, že mnou pohrdáte, lebo mi chýba základ vo viere, a pohrdáte mnou, lebo sa neusilujem o pravdu.“ Napriek tomu, že si zjavne uvedomujú svoje početné problémy, nikdy nehľadajú pravdu, aby ich vyriešili, ani nediskutujú o poznaní samých seba v duchovnom spoločenstve s ostatnými. Keď sa spomenú ich vlastné problémy, uhýbajú a vyslovujú falošné protiobvinenia, všetky problémy a zodpovednosť presúvajú na iných, a dokonca sa sťažujú, že sa takto správajú preto, lebo iní s nimi zle zaobchádzajú. Akoby ich záchvaty hnevu a nezmyselné vyvolávanie problémov spôsobovali iní, akoby to boli všetci ostatní, ktorí sú na vine, oni len nemajú inú možnosť, než sa správať týmto spôsobom a bráňa sa oprávnene. Vždy, keď sú nespokojní, začnú si ventilovať svoju nevôľu a chrliť nezmysly, trvajú na svojich absurdných argumentoch, akoby sa všetci ostatní mýlili, akoby oni boli jedinými dobrými

Ľuďmi a všetci ostatní boli zloduchovia. Bez ohľadu na to, koľko záchvatov hnevu majú alebo koľko absurdných argumentov vypustia z úst, vyžadujú, aby sa o nich hovorilo dobre. Dokonca aj keď urobia niečo nesprávne, zakazujú ostatným, aby ich odhalili alebo kritizovali. Ak poukážeš čo i len na ich drobný problém, zapletú ťa do nekonečných sporov a na pokojný život potom môžeš zabudnúť. Čo je to za človeka? Je to niekto, kto je nerozumný a úmyselne problémový, a tí, ktorí to robia, sú zlí ľudia.

Ľudia, ktorí sú nerozumní a úmyselne problémoví, sa spravidla nemusia dopustiť žiadnych veľkých zradných alebo zlých skutkov, ale v okamihu, keď sa do toho zapletú ich záujmy, povest' alebo dôstojnosť, okamžite vybuchnú od zlosti, dostanú záchvat hnevu, konajú spure a dokonca hrozia samovraždou. Povedzte Mi, ak sa v rodine objaví takýto absurdný a nerozumne hrubý človek, nebude tým trpieť celá rodina? Domácnosť by potom pohltil chaos plný náreku a kvílenia, takže by sa v nej nedalo vydržať. V niektorých cirkvách sú takíto ľudia; hoci to nemusí byť zjavné, keď je všetko normálne, nikdy neviete, kedy to u nich prepukne a ukážu pravú tvár. Medzi primárne prejavy takýchto ľudí patria okrem iného záchvaty hnevu, chrlenie absurdných argumentov a nadávanie na verejnosti. Aj keď sa tieto prejavy správania vyskytnú len raz za mesiac alebo raz za pol roka, spôsobujú veľké trápenie a ťažkosti a v rôznej miere vyrušujú cirkevný život väčšiny ľudí. Ak sa skutočne potvrdí, že niekto patrí do tejto kategórie, mali by sa s ním okamžite zaoberať a vyčistiť ho z cirkvi. Niekto by mohol povedať: „Títo ľudia nepáchajú žiadne zlo. Nemožno ich považovať za zlých ľudí, mali by sme voči nim byť tolerantní a trpezliví.“ Povedzte Mi, bolo by v poriadku nezaoberať sa takýmto ľuďmi? (Nie, nebolo by to v poriadku.) Prečo nie? (Pretože ich konanie spôsobuje väčšine ľudí značné problémy a trápenie a tiež vyrušuje cirkevný život.) Na základe tohto výsledku je jasné, že tí, ktorí vyrušujú cirkevný život, aj keď to nie sú zlí ľudia alebo antikristi, by nemali zostať v cirkvi. Je to preto, lebo takíto ľudia nemilujú pravdu, ale majú k nej odpor a bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha alebo koľko kázni si vypočujú, pravdu neprijmú. Keď urobia niečo zlé a niekto ich začne orezávať, pochytiť ich záchvaty hnevu a chrlia nezmysly. Dokonca aj keď im niekto hovorí pravdu v duchovnom spoločenstve, neprijmú ju. Nikto ich nedokáže presvedčiť argumentmi. Dokonca aj keď im hovorím o

pravde v duchovnom spoločenstve, navonok možno mlčia, ale vnútorne ju neprijímajú. Keď sa ocitnú zoči-voči skutočným situáciám, stále sa správajú tak ako vždy. Nepočúvajú Moje slová, takže vaše rady by prijali ešte menej. Hoci sa títo ľudia nedopúšťajú veľmi zlých činov, pravdu neprijímajú ani trochu. Keď sa pozrieme na ich prirodzenosť-podstatu, nielenže im chýba svedomie a rozum, ale sú aj nerozumní, úmyselne problémoví a neprístupní rozumu. Môžu takíto ľudia dosiahnuť Božiu spásu? V žiadnom prípade! Tí, ktorí vôbec neprijímajú pravdu, sú pochybovači, sú to služobníci satana. Keď veci nejdú podľa ich predstáv, pochytiť ich záchvaty hnevu, vytrvalo chrlia absurdné argumenty a nepočúvajú pravdu bez ohľadu na to, ako sa im hovorí v duchovnom spoločenstve. Takíto ľudia sú nerozumní a úmyselne problémoví, čistí diabli a zlí duchovia; sú horší ako zvery! Sú duševne chorí s nezdravým rozumom a nikdy nedokážu činiť skutočné pokánie. Čím dlhšie zostávajú v cirkvi, tým viac predstáv majú o Bohu, tým viac nerozumných požiadaviek kladú na Boží dom a tým väčšie vyrušenie a škodu spôsobujú v cirkevnom živote. To ovplyvňuje život-vstup Božieho vyvoleného ľudu a normálne napredovanie cirkevnej práce. Ich poškodzovanie práce cirkvi nie je o nič menšie ako škoda, ktorú spôsobujú zlí ľudia; mali by byť z cirkvi včas vyčistení. Niektorí ľudia hovoria: „Nie sú len trochu spurní? Nedosahujú úroveň zlých ľudí, nebolo by teda lepšie správať sa k nim s láskou? Ak si ich necháme, možno sa zmenia a budú spasení.“ Hovorím ti, je to nemožné! Nie je v tom žiadne „možno“ – títo ľudia nemôžu byť spasení v žiadnom prípade. Je to preto, lebo nedokážu pochopiť pravdu, a už vôbec ju nedokážu prijať; chýba im svedomie a rozum, ich myšlienkové pochody nie sú normálne, a dokonca im chýba aj ten najzákladnejší zdravý rozum, ktorý je potrebný pre počínanie si. Sú to ľudia s nezdravým rozumom. Boh takýchto ľudí v žiadnom prípade nespasí. Dokonca ani tí s trochu normálnejším myslením a lepšou kvalitou nemôžu byť spasení, ak vôbec neprijímajú pravdu, nehovoriac o tých s nezdravým rozumom. Stále zaobchádzať s takými ľuďmi s láskou a mať pre nich nádej, nie je to príliš hlúpe a neznalé? Teraz vám hovorím: Odstránenie tých, ktorí sú nerozumní, úmyselne problémoví a neprístupní rozumu, je absolútne správne. Zásadne to zastavuje ich obťažovanie cirkvi a Božieho vyvoleného ľudu. Je to zodpovednosť vodcov a pracovníkov. Ak sú v ktorejkoľvek cirkvi takíto nerozumní ľudia, Boží vyvolený ľud by ich mal

nahlásiť, a keď vodcovia a pracovníci dostanú takéto hlásenia, mali by ich pohotovo riešiť. Toto je princíp pre zaobchádzanie so šiestym typom ľudí – tými, ktorí sú nerozumní a úmyselne problémoví.

G. Neustále sa zapájať do nemravných aktivít

Siedmym typom sú tí, ktorí sa zapájajú do nemravných aktivít, čo je často spomínaná skupina. Hoci prejavy ich ľudskej prirodzenosti nie sú až také zlé – nezasievajú nezhody, nepáchajú zlé skutky a nespôsobujú vyrušenia – majú však spoločnú črtu: v ich vzťahoch s opačným pohlavím sa vždy objavujú problémy a incidenty. Bez ohľadu na to, či majú príležitosti, takéto problémy sa u nich vždy objavujú, a ak žiadne príležitosti nie sú, vytvoria si ich, takže takéto „príbehy“ sa aj tak vyskytnú. Nezáleží na okolnostiach, na tom, kto je tá druhá osoba, alebo ako ďaleko od nich môže byť, takéto incidenty sa im z času na čas stávajú. Aké incidenty? Chodia s niekým alebo sa vždy chcú k niekomu priblížiť, začnú k niekomu niečo cítiť alebo si niekoho vyhliadnu a podobne. Nikdy nedokážu žiť normálne a normálne konať svoje povinnosti a zároveň sú neustále ovplyvňovaní žiadostivými túžbami. To znamená, že v bežných situáciách, v ktorých by sa normálni ľudia do takýchto problémov nezaplietli, oni to často urobia. Nepotrebnú žiadne zvláštne okolnosti ani nikoho, kto by im vytváral príležitosti; tieto incidenty sa jednoducho dejú prirodzene. Po tom, čo sa takéto incidenty stanú, bez ohľadu na následky, vždy na to doplatí nejaká skupina ľudí alebo konkrétna osoba. Akú cenu platia? Je ovplyvnené vykonávanie ich povinností; práca cirkvi sa zdržiava a bráni sa jej; niektorí mladí ľudia sú rozrušení a upadajú do pokušenia a strácajú záujem o vieru v Boha a konanie svojich povinností; a niektorí ľudia dokonca prídu o svoje povinnosti alebo sa ich vzdajú. Ľudia, ktorí sa zapájajú do nemravných aktivít, sú príliš problematickí. Na každom kroku sa okolo nich zhľukujú príslušníci opačného pohlavia, približujú sa k nim, flirtujú s nimi a dokonca sa zapájajú do laškových rečí. Hoci nemusia vzniknúť žiadne vážne problémy podstatného charakteru, vážne vyrušujú normálne stavy Božieho vyvoleného ľudu pri konaní povinností. Kamkoľvek idú, prinášajú problémy a vyrušovanie ostatným, práci a cirkvi, dokonca pri každej príležitosti zvädzajú osoby opačného pohlavia, ktoré sa im páčia, a nadväzujú s nimi vzťahy. Je to príliš veľká nepríjemnosť. Keď sa do niekoho zamilujú, tá osoba je odsúdená

na nešťastie, neschopná normálne veriť v Boha alebo ďalej konať svoje povinnosti. Následky sú nepredstaviteľné. Tá osoba nemôže byť bez kontaktu alebo stretávania sa so zvodcom, a zatiaľ čo je zaneprázdnená konaním svojich povinností, nemôže uzavrieť manželstvo ani sa usadiť a vzťah zostáva nezlomný. Čo sa nakoniec stane? Začne sa hrozne trápiť, s takou bolesťou! Ak to vydrží až do chvíle, kým nebude potrestaná pri pohromách, je s ňou úplne koniec, jej nádej na spásu je zmarená. Niektorí sa previnia raz a nečinia pokánie, keď sú orezávaní, ale previnia sa druhýkrát alebo dokonca tretíkrát, zapletú sa do troch alebo štyroch vzťahov počas dvoch alebo troch rokov, čo predstavuje vyrušenie pre Boží vyvolený ľud a pre cirkevný život, a Boží vyvolený ľud k nim preto začne cítiť odpor. Zostáva na nich škvrna, ktorú ľutujú po zvyšok svojho života.

Niektorí ľudia, keďže sú pomerne atraktívni, majú určitú eleganciu a nejaké dary a talenty alebo začali vykonávať nejakú dôležitú prácu, sú vždy obklopení príslušníkmi opačného pohlavia, ktorí sa na nich lepia ako muchy. Niektorí im podávajú jedlo, niektorí im ustielajú posteľ, niektorí im perú bielizeň, niektorí im kupujú výživové doplnky a kozmetiku, dávajú im malé darčeky a podobne. Oni všetkých prijímajú, pričom v srdci vedia, že takéto správanie ostatných je nevhodné, ale nikdy to neodmietnu a zvädzajú niekoľko príslušníkov opačného pohlavia naraz. Tí ľudia medzi sebou súperia o možnosť slúžiť im, predbiehajú sa a žiarlia na seba, zatiaľ čo tá nemravná osoba si ten pocit užíva a verí, že je veľmi šarmantná. Dospelí v skutočnosti veľmi dobre rozumejú vzťahom medzi mužmi a ženami, a dokonca aj niektorí neplnoletí im rozumejú; nerozumejú im len blázni, ľudia s mentálnym postihnutím alebo duševne chorí. Prečo títo ľudia tak zúrivo súperia o to, aby slúžili príslušníkovi opačného pohlavia a zapáchali sa mu? Celé je to o chcení zvädzať, nie? Netreba to rozvádzať; každý vie, o čo ide. Je to vec, ktorú si ľudia dobre uvedomujú, vec, ktorá je zjavne nevhodná, a napriek tomu ju tá osoba neodmieta, ale mlčky súhlasí – ako sa to volá? Volá sa to flirtovanie. Vedia, že ide o zvädzanie medzi mužmi a ženami, ale nechcú to odmietnuť pre vzrušenie z uspokojenia žiadostivých túžob tela. Cítia, že tento vnem je druh pôžitku, ktorý je ešte lepší než akékoľvek lahodné jedlo na svete, a tak neodmietnu. Keď dotyčná osoba neodmieta, tí, ktorí ju zvädzajú, sú ešte šťastnejší, myslia si, že sú to oni, koho má tá osoba rada, a vnútorne si situáciu užívajú. A tá osoba

si myslí, že pokiaľ nedošlo k žiadnemu podstatnému vzťahu, nepovažuje sa to za nič vážne, že nemravnosť medzi nevercami je oveľa horšia a že toto je nanajvýš považované za zvädzanie, podobné normálnemu randeniu. Ale má byť randenie takéto? Dnes s jednou osobou, zajtra s druhou, bezhlavo sa s kýmkoľvek opakovane púšťať do randenia a zvädzania. Kamkoľvek takíto nemravní ľudia idú, dávajú prednosť uvoľneniu svojich žiadostivých túžob, predvádzaniu sa a zapájaniu sa do zvädzania. Čím viac ľudí zvedú, tým šťastnejší sa cítia. Čo sa nakoniec stane? Po opakovanom predvádzaní sa niektorí bratia a sestry rozpoznávajú ich správanie a spoločne napíšu list vodcom vyššej úrovne. Vyšetrowanie potvrdí ich tvrdenia a nemravná osoba je z cirkvi odstránená. Vidíte, čo sa stane? Nekončí sa tam ich cesta viery v Boha? Ich výsledok je zjavený. Ich činy a správanie, ktoré ľudia považujú za neznesiteľné, sú Bohu ešte odpornejšie. Správanie, ktoré títo ľudia prejavujú, nepredstavuje riadne vzťahy medzi ľuďmi, ani neodráža potreby normálnych ľudí. Ich činy možno opísať jedným slovom: „nemravnosť“. Na čo sa vzťahuje nemravnosť? Znamená to bezhlavo nadväzovať vzťahy s opačným pohlavím, nezodpovedne svojvoľne zvädzať ostatných a lákať a obťažovať príslušníkov opačného pohlavia. Je to zahrávanie sa so žiadostivosťou, a to bez ohľadu na cenu alebo následky. Ak sa nakoniec niekto chytí na návnadu a romanticky s nimi flirtuje, potom to odmietnu uznať a povedia: „Len som žartoval. Vzala si to vážne? V skutočnosti som to tak nemyslel; pripisuješ tomu väčší význam, než to má.“ Nie je to diabol, ktorý pokúša ľudí? Po pokúšaní jednej osoby hľadajú svoj ďalší cieľ a zvädzajú iných. Akí sú hrozni a podlí! Po tom, čo niekoho zvedú, odmietnu to uznať. Ak je niekto takouto osobou zavedený a zapletie sa, nie je to nechutné? (Áno.) Sú ľudia, ktorí bezhlavo zvädzajú ostatných, nenávideniahodní? (Áno.) Boží dom od samého začiatku uvádza, že ak osoba dosiahne vek na sobáš a je dospelá, Boží dom nenamieta proti jej normálnemu randeniu alebo tomu, aby sa zosobášila a žila normálnym spôsobom, a že jej to povoľuje a dáva jej v tomto smere slobodu. Existuje však niekoľko podmienok: Zapájanie sa do nemravných aktivít nie je dovolené; bezhlavé zvädzanie a flirtovanie a svojvoľné obťažovanie opačného pohlavia nie sú povolené. Boží dom neobmedzuje randenie, ale nepovoľuje bezhlavé zvädzanie. Čo znamená bezhlavé zvädzanie? Znamená to obťažovať ktoréhokoľvek príslušníka opačného pohlavia a potom sa k tomu nepriznať.

Ľudia, ktorých obťažujú, nie sú ich skutočnou láskou; nemajú v úmysle nadväzovať dlhodobé vzťahy alebo sa zosobášiť, ale chcú len zvädzať, zahrávať sa s druhou osobou, využívať ju, hľadať vzrušenie, mať viacero partnerov, správať sa ako smilník – to sa nazýva nemravnosť. V cirkvi nie je nemravnosť povolená, a ak sa vyskytne, malo by sa s dotýčnými zaobchádzať podľa princípov vyčisťovania ľudí. Samozrejme, v tímoch pre evanjelium nie je dovolené, aby sa takéto okolnosti vyskytli u ľudí, ktorí kážu evanjelium, či už sú z cirkvi s povinnosťami na plný úväzok alebo z bežných cirkví. Ak niekto využíva kázanie evanjelia ako zámienku na bezhlavé zvädzanie iných, vyberá si na spoluprácu len príslušníkov opačného pohlavia alebo káže evanjelium len opačnému pohlaviu, a tak využíva príležitosť na nadviazanie nevhodných vzťahov, narúša a vyrušuje to prácu na Božom evanjeliu. Vodcovia a pracovníci musia takýchto ľudí pohotovo odstrániť.

Niektorí ľudia, aby si našli príslušníkov opačného pohlavia a zapájali sa do nemravných aktivít, nehľadia na vek a nemajú žiadne vekové obmedzenie. Len sa snažia zvieť čo najviac ľudí, bez štipky hanby. Niektorí pri zvädzaní príslušníkov opačného pohlavia nielenže uspokojujú žiadostivé túžby svojho tela, ale dokonca požadujú, aby im druhá strana platila životné náklady, kupovala veci a podobne. Ak objavíte takýchto ľudí alebo niekto nahlási takéto udalosti, malo by sa s nimi pohotovo naložiť. Jediným riešením je týchto ľudí vyčistiť, vyčistiť ich natrvalo. Je to preto, lebo u ľudí, ktorí majú takéto ťažkosti, to rozhodne nie je dočasný problém. Platí to najmä pre tých, ktorí sú zosobášení – hoci majú doma manžela alebo manželku, stále sa pod zámienkou kázania evanjelia zameriavajú na opačné pohlavie. Hľadajú kohokoľvek, bohatého alebo chudobného, a ak nájdu niekoho, kto sa im páči, môžu s ním dokonca ujsť a dokonca viac nekážu evanjelium – jednoducho prestanú veriť v Boha. Ak je možné takýchto ľudí odhaliť včas, mali by byť rýchlo a natrvalo vyčistení z radov tých, ktorí kážu evanjelium, bez toho, aby im boli dávane ďalšie šance, a bez potreby ďalšieho pozorovania. Rozumiete? Niektorí hovoria: „Pre niektorých je život ťažký. Ak zvedú niekoho opačného pohlavia, aby si založili rodinu, a tá druhá osoba dokáže veriť v Boha a podporovať ich, nebola by to výhodná situácia pre obe strany?“ Hovorím ti, takýchto ľudí treba čo najskôr vyčistiť; vôbec im nejde o rodinný život, ale o zapájanie sa do nemravných aktivít. Prečo som si taký istý? Ak

by neboli typom, ktorý sa zapája do nemravných aktivít, tak potom, čo uveria v Boha, by v takomto správaní vôbec nepokračovali a hnusilo by sa im, najmä ak sú zosobášení. Celosvetové trendy sú teraz nemravné a podlé; ľudia sa oddávajú svojej žiadostivosti a súperia o to, kto dokáže zviest' viac príslušníkov opačného pohlavia bez akejkoľvek potreby zdržanlivosti, pretože táto spoločnosť a toto ľudstvo tieto činy neodsudzuje ani sa im nevysmieva. Ľudia si teda myslia, že ak môžu zarobiť peniaze zapájaním sa do nemravných aktivít a predávaním svojho tela, je to znak šikovnosti alebo schopnosti. Považujú to za niečo, na čo majú byť hrdí. Avšak po tom, čo uveria v Boha, sa názory ľudí na tieto záležitosti úplne zmenia. Nájdú správny spôsob, ako pristupovať k žiadostivým túžbam tela, čo si v prvom rade vyžaduje zdržanlivosť. Ako môže človek uplatňovať zdržanlivosť? Ľudia musia poznať, čo je hanba, a musia mať zmysel pre hanbu. To sa nazýva normálna ľudská prirodzenosť. Každý má žiadostivé túžby, ale ľudia musia vedieť, že sa majú obmedzovať, mať zmysel pre hanbu. Aj keď majú nejaké myšlienky tohto druhu, mali by sa obmedzovať, pretože veria v Boha a majú svedomie a rozum. V žiadnom prípade nesmú nasledovať nevhodné myšlienky vo svojej mysli, nieto sa im ešte oddávať. Mali by hľadať pravdu, aby tieto problémy vyriešili. Aj keď sú noví veriaci, ktorí nerozumejú pravde, mali by sa stále posudzovať podľa najzákladnejších štandardov ľudskej morálky. Ak ti chýba čo i len táto úroveň zdržanlivosti, potom ti chýba normálna ľudská prirodzenosť a svedomie a rozum normálnej ľudskej prirodzenosti. Všetky druhy zvierat v tomto ohľade dodržiavajú určitý poriadok a pravidlá, nekonajú bezhlavo; u ľudí by mala byť pravdepodobnosť bezhlavého konania ešte menšia a mali by mať ešte väčšiu zdržanlivosť. Ak ti chýba čo i len táto úroveň zdržanlivosti a sebakontroly, ako môžeš dúfať, že budeš hľadať a praktizovať pravdu? Ak nedokážeš vyriešiť ani svoju vlastnú podlú žiadostivosť, ako dokážeš vyriešiť svoje skazené povahy? Bolo by ešte viac nemožné vyriešiť tvoju prirodzenosť odporovať Bohu a zrádzať Ho, nie? (Áno.) Ak nedokážeš zvládnuť ani žiadostivé túžby tela, ako môžeš dúfať, že vyriešiš svoje skazené povahy? Ani na to nepomysli. Nebudeš schopný to dosiahnuť.

Niektorí ľudia pri kázaní evanjelia vždy hľadajú príležitosti na randenie a takéto incidenty sa stávajú často. Tí, ktorí zo zvyku nadväzujú romantické vzťahy a zanedbávajú svoje riadne povinnosti, boli vyčistení a vyriešení,

zatiaľ čo tí, ktorí sa občas dopustia priestupku, sú varovaní. Keď títo jedinci s podlými povahami nájdú správne okolnosti a stretnú niekoho, koho považujú za milenca, upadajú do pokušenia. Ich úmysel získať požehnanie vierou v Boha sa tak stratí uprostred ich podľa žiadostivosti. Len čo vstúpia do romantického vzťahu, zanedbávajú všetko ostatné, dokonca zanechávajú svoj úmysel byť požehnaní a usilujú sa len o telesné šťastie. Po jednom alebo dvoch previneniach môžu pociťovať trochu výčitiek svedomia a trápenia, ale po troch alebo štyroch razoch sa to stáva nemravnosťou. Len čo sa nemravnosť stane zvykom, už necítia výčitky svedomia ani trápenie, pretože hranica hanby, ktorá je úplným základom ľudskej prirodzenosti človeka, už bola prekročená. Už nepovažujú nemravnosť za hanebnú, a tak v nej pokračujú. Tí, ktorí v nej dokážu pokračovať, sa obzvlášť oddávajú svojim žiadostivým túžbam a neprejavujú žiadnu zdržanlivosť. Takíto jedinci nie sú v cirkvi povolení a musia byť odstránení; nebud'te k nim zhovievaví ani si nevymýšľajte žiadne výhovorky, aby ste si ich ponechali. Boží dom nemá nedostatok ľudí na kázanie evanjelia; nepotrebuje takýchto smilníkov, aby zaplňali miesta, pretože to vážne hanobí Božie meno. Preto ak niekto nahlási alebo ak osobne objavíš takýchto jedincov v tíme pre kázanie evanjelia, mal by si vedieť, čo robiť. Ak majú tento problém niektorí noví veriaci, potom by ste mali najprv hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde týkajúcej sa tohto problému, aby každý vedel, aké princípy a postoje má cirkev voči tým, ktorí páchajú nemravné skutky. Prinajmenšom by mali dostať prvé varovanie, aby do toho nespadli a aby nevyužívali kázanie evanjelia ako príležitosť na takéto správanie a nakoniec neobviňovali nadriadených alebo vodcov a pracovníkov za to, že s nimi vopred nehovorili v duchovnom spoločenstve o príslušných pravdách-princípoch. Preto skôr, ako sa takéto incidenty stanú, skôr ako si niektorí ľudia uvedomia postoj Božieho domu k takýmto jedincom a záležitostiam, keď sú si ľudia v týchto otázkach neistí, vodcovia a pracovníci s nimi musia explicitne a jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve o týchto princípoch, aby vedeli, pod aký druh správania a charakteru tieto záležitosti spadajú a aký je postoj Božieho domu k takýmto záležitostiam a jedincom. Ak sa po dôkladnej diskusii o týchto princípoch v duchovnom spoločenstve stále držia svojho vlastného kurzu a zotrvávajú vo svojich spôsoboch napriek tomu, že tieto princípy poznajú, potom sa nimi treba zaoberať a musia byť

odstránení, musia byť vyčistení. Ak sa takíto jedinci objavia v cirkvi, často spôsobujú incidenty zvädzaním ostatných alebo často spôsobujú obťažovanie príslušníkov opačného pohlavia, určite majú problémy. Aj keď sa nevyskytli žiadne podstatné problémy, vodcovia a pracovníci by mali týchto jedincov varovať a zaoberať sa nimi alebo ich stiahnuť z miest, kde ľudia konajú svoje povinnosti; v závažných prípadoch by mali byť priamo vyčistení. Týmto uzatvárame naše duchovné spoločenstvo o siedmom aspekte prejavov ľudskej prirodzenosti.

18. decembra 2021

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (27)

Dnes budeme pokračovať v duchovnom spoločenstve na tému zodpovedností vodcov a pracovníkov. Predtým sme sa v duchovnom spoločenstve dostali po štrnástu zodpovednosť a v rámci tejto zodpovednosti je ešte niekoľko podtém, o ktorých sme nehovorili v duchovnom spoločenstve. Skôr ako začneme s duchovným spoločenstvom, si najprv zopakujte, koľko je zodpovedností vodcov a pracovníkov. (Je ich pätnásť.) Tak ich prečítajte.

(Zodpovednosti vodcov a pracovníkov:

1. Viest' ľudí, aby jedli a pili Božie slová, rozumeli im a vstupovali do reality Božích slov.
2. Poznať stavy rôznych typov ľudí a riešiť rôzne ťažkosti týkajúce sa života-vstupu, s ktorými sa stretávajú vo svojom skutočnom živote.
3. Hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch, ktoré treba pochopiť, aby sa každá povinnosť vykonávala náležite.
4. Mať neustály prehľad o situácii nadriadených jednotlivých prác a personálu zodpovedného za rôzne dôležité úlohy a v prípade potreby im včas upraviť pridelenia povinnosti alebo ich prepustiť, aby sa predišlo stratám spôsobeným výberom nevhodných ľudí alebo aby sa tieto straty zmiernili a aby sa zabezpečil efektívny a plynulý priebeh práce.
5. Udržiavať si aktuálny prehľad a porozumenie, pokiaľ ide o stav a pokrok každej pracovnej úlohy, a vedieť pohotovo riešiť problémy, naprávať odchýlky a odstraňovať nedostatky v práci, aby práca hladko napredovala.
6. Povyšovať a rozvíjať všetky druhy spôsobilých talentov, aby všetci, ktorí sa usilujú o pravdu, mohli mať príležitosť na výcvik a čo najskôr vstúpiť do pravdy-reality.
7. Rozumne prideľovať a využívať rôzne typy ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti a silných stránok, aby bol každý čo najlepšie využitý.
8. Pohotovo hlásiť nejasnosti a ťažkosti, ktoré sa vyskytli pri práci, a hľadať ich riešenie.

9. Presne oznamovať, vydávať a vykonávať rôzne pracovné opatrenia Božieho domu v súlade s jeho požiadavkami, poskytovať vedenie, dohľad a naliehanie a kontrolovať a sledovať stav ich vykonávania.
10. Správne opatrovať a rozumne pridelovať rôzne hmotné veci Božieho domu (knihy, rôzne vybavenie, obilie atď.), vykonávať pravidelné kontroly, údržbu a opravy, aby sa minimalizovalo poškodenie a plytvanie, a zároveň zabrániť, aby sa ich zmocnili zlí ľudia.
11. Vyberať spoľahlivých ľudí, ktorých ľudská prirodzenosť je na požadovanej úrovni, najmä na úlohu systematického registrovania, sčítavania a opatrovania obiet; pravidelne preskúmať a kontrolovať príjmy a výdavky, aby sa mohli pohotovo identifikovať prípady mrhania alebo plytvania, ako aj neprimerané výdavky, zastaviť takéto veci a požadovať primeranú náhradu; okrem toho za každú cenu zabrániť, aby sa obety dostali do rúk zlých ľudí a aby sa ich zmocnili.
12. Pohotovo a presne identifikovať rôzne osoby, udalosti a veci, ktoré narúšajú a vyrušujú Božie dielo a normálny poriadok cirkvi; zastaviť ich, obmedziť a zvrátiť situáciu; okrem toho hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby si Boží vyvolený ľud prostredníctvom takýchto vecí rozvinul schopnosť rozlišovať a poučil sa z nich.
13. Chrániť Boží vyvolený ľud pred tým, aby bol vyrušovaný, zavádzaný, ovládaný a vážne poškodzovaný antikristami, a umožniť mu rozlíšiť antikristov a zo srdca ich zanechať.
14. Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypuďiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.
15. Chrániť všetky druhy dôležitého personálu, ochraňovať ich pred zásahmi vonkajšieho sveta a udržiavať ich v bezpečí, aby sa zaistilo, že rôzne dôležité pracovné činnosti môžu prebiehať usporiadane.)

Počuli všetci jasne všetkých týchto pätnásť zodpovedností? (Áno.) Štrnásť zodpovednosť vodcov a pracovníkov je: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypuďiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ Ako teda môžete rozlíšiť rôzne druhy zlých ľudí? Prvé kritérium je založené na ich účele viery v Boha. Na koľko bodov sme rozdelili účely viery ľudí v Boha? Rozdelili sme ich na deväť bodov: prvým bodom je uspokojiť túžbu byť funkcionárom; druhým je vyhľadávať opačné pohlavie; tretím je vyhnúť sa pohromám; štvrtým je

zapájať sa do oportunizmu; piatym je žiť z cirkvi; šiestym je hľadať útočisko; siedmym je nájsť si podporovateľa; ôsmym je usilovať sa o politické ciele; a deviatym je monitorovať cirkev. Toto je rozlišovanie podstaty rôznych druhov ľudí na základe ich úmyslov a účelov viery v Boha. Druhé kritérium na rozlíšenie rôznych druhov ľudí, ktorých treba vyčistiť alebo vypudiť, je založené na prejavoch ich ľudskej prirodzenosti-podstaty v rôznych aspektoch. Koľko prejavov zahŕňa toto kritérium? Po prvé, mať záľubu v prekrúcaní faktov a šírení klamstiev; po druhé, mať záľubu vo využívaní druhých; po tretie, byť zhýralý a nespútaný; po štvrté, mať sklon k pomste; po piate, byť neschopný udržať jazyk za zubami; po šieste, byť nerozumný a úmyselne problémový, pričom sa nikto neodváža takéhoto človeka provokovať; po siedme, neustále sa zapájať do nemravných aktivít; po ôsme, byť schopný kedykoľvek zraďiť; po deviate, byť schopný kedykoľvek odísť; po desiate, kolísanie; po jedenáste, byť zbabelý a podozrievavý; po dvanáste, mať sklon ku koledovaniu si o problémy; po trináste, mať komplikované pozadie. Celkovo je to trinásť prejavov. Štrnásť zodpovednosť vodcov a pracovníkov je: „Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov.“ O záležitostiach súvisiacich s prvým kritériom – účelom viery v Boha – sa už hovorilo v duchovnom spoločenstve. Hovorili sme už aj o prvých siedmich záležitostiach ich ľudskej prirodzenosti, čo je druhé kritérium. Dnes začneme duchovné spoločenstvo od ôsmeho prejavu ich ľudskej prirodzenosti: „Byť schopný kedykoľvek zraďiť.“

Štrnásť bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (šiesta časť)

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí

II. Na základe ľudskej prirodzenosti

H. Byť schopný kedykoľvek zraďiť

Tí, ktorí očividne prejavujú schopnosť kedykoľvek zapredať cirkev – takýchto ľudí dokážete rozpoznať, však? Je problém s týmito ľuďmi veľmi vážny? (Áno.) Niektorí ľudia zapredajú cirkev, pretože sú zbabelí, zatiaľ čo iní to robia pre svoju zlú ľudskú prirodzenosť alebo pre iné problémy. Bez ohľadu na dôvod, skutočnosť, že ľudia tohto druhu sú schopní kedykoľvek

zapredať bratov a sestry a zradiť Boha, ukazuje, že sú nespoľahliví. Ak získajú nejaké dôležité informácie o cirkvi alebo osobné informácie o bratoch a sestrách, ako napríklad kde bratia a sestry bývajú, kto sú cirkevní vodcovia, akej práci sa cirkev venuje alebo kto vykonáva aké dôležité úlohy a povinnosti, mohli by tieto informácie vyzradiť, keď nastane nebezpečenstvo alebo za určitých zvláštnych okolností, a tak zapredať cirkev a bratov a sestry. Jedným z dôvodov, prečo to môžu urobiť, je ochrana seba samých a zaistenie vlastnej bezpečnosti. Na druhej strane môžu takto konať úmyselne, pričom neberú tieto informácie vážne a sú schopní ich kedykoľvek zverejniť a dopustiť sa zrady výmenou za osobný prospech. Niektorých ľudí, napríklad, zatkne veľký červený drak a počas výsluchu sa im vyhráza, láka ich alebo dokonca používa mučenie na vynútenie priznania, pričom im hovorí, že ak prehovoria, budú prepustení, a tak zradia všetky informácie, ktoré vedia o bratoch a sestrách a cirkvi, výmenou za vlastnú slobodu. Ľudia tohto druhu sú učebnicoví judáši. Povedzte Mi, ako by sa malo zaobchádzať a poradiť si s typom ľudí, ktorí sú učebnicoví judáši? (Ľudia tohto typu by sa mali okamžite vypuďiť a tiež prekliať.) Zvyčajne sa títo učebnicoví judáši – či už úmyselne alebo neúmyselne – vypytujú na určité situácie v cirkvi alebo o nich získavajú poznatky a pamätajú si ich. Neskôr, keď ich postihne nejaká okolnosť a sú zatknutí, tieto informácie priznajú. Navonok sa ich zisťovanie a dozvedanie sa o týchto podrobnostiach nemusí javiť ako účelové priznanie informácií veľkému červenému drakovi, ale keď ich zatknú, nedokážu si pomôcť. V dôsledku toho ich priznanie prináša cirkvi nepriaznivé následky. Preto ich nezáväzná zisťovanie a dozvedanie sa o týchto podrobnostiach nemá povahu bežného rozhovoru alebo nezáväznej konverzácie; skôr to robia úmyselne a účelovo. Tým si pripravujú podmienky na to, aby sa neskôr stali judášmi. Dá sa problém ľudí, ktorí ľahkovážne zrádzajú informácie o druhých, vyriešiť metódami ako je duchovné spoločenstvo o pravde alebo varovaniami? (Nie.) Prečo nie? (Pretože ľudia tohto typu nemajú svedomie a rozum a neprijmú pravdu, a hovoriť s nimi v duchovnom spoločenstve o pravde je zbytočné.) Ako by sa malo zaobchádzať s týmto druhom zlého človeka, ktorý dokáže ľahkovážne škodiť druhým? Existuje len jedno riešenie, a to vyčistiť ho, pretože to, čo urobil, nielenže škodí bratom a sestrám, ale tiež vyrušuje prácu cirkvi. Tento druh správania možno charakterizovať ako zapredávanie bratov

a sestier a zapredávanie cirkvi, takže ľudia tohto typu musia byť vyčistení alebo vypudení. Hoci ľudia tohto typu nemôžu byť charakterizovaní ako antikristi, existujú dostatočné dôvody na to, aby boli charakterizovaní ako zlí ľudia, ktorí narúšajú a vyrušujú prácu cirkvi. Preto je vyčistenie ľudí tohto typu úplne v súlade s princípmi. Títo ľudia sa nezaujímajú o pravdu; radi sa všade vypytujú na podrobnosti o vodcoch a pracovníkoch, ako aj na podrobnosti o určitých bratoch a sestrách. Veria v Boha už niekoľko rokov a neporozumeli mnohým pravdám – no nazbierali pomerne veľa informácií o rodinách vodcov a pracovníkov a bratov a sestier. Bez ohľadu na to, ktorý brat alebo sestra sa spomenie, dokážu o nich zdieľať niektoré podrobnosti, čo ostatní považujú za dosť šokujúce. Hoci nie sú vodcami ani pracovníkmi, vždy sa dychtivo vypytujú na určité vnútorné záležitosti cirkvi, ako sú administratívna práca, vedúci rôznych štruktúr a niektoré úlohy súvisiace s vonkajšími záležitosťami. Často sa pýtajú, kto kam išiel konať svoje povinnosti a kedy odišiel, kto bol povýšený, kto bol prepustený a ako sa darí určitým aspektom cirkevnej práce. Po zistení týchto vecí šíria informácie všade. Ešte ohavnejšie je, že niektorí ľudia si dokonca informácie, ktoré zozbierali po svojom neustálom dopytovaní, zapisujú. Neukazuje to, že majú postranné úmysly? (Áno.) Pri zaznamenávaní vlastných záležitostí v krajine veľkého červeného draka vedia používať kód alebo tajný jazyk, ale pri zaznamenávaní informácií o druhých nepoužívajú metódu, ktorá by preukazovala čo i len trochu múdrosti, namiesto toho si len zapisujú skutočné mená, vzhľad, vek, telefónne čísla a ďalšie podrobnosti o bratoch a sestrách. Neznamená to, že majú v úmysle dopustiť sa zrady? Majú zlé úmysly a skutočne hodlajú dopustiť sa zrady. Keď sa stane niečo nebezpečné a polícia zhabie informácie, ktoré si zaznamenali, stačí, aby im polícia hrozila a zastrašovala ich bez toho, aby sa uchýlila k mučeniu, a oni okamžite všetko podrobne priznajú bez toho, aby niečo zatajili. Dokonca si lámu hlavu nad vecami, ktoré zabudli, aby si spomenuli, a akonáhle si na niečo spomenú, okamžite to povedia polícii. Dokonca vedú políciu do domovov bratov a sestier, do domovov vodcov a pracovníkov a do ubytovní tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, aby ich zatkli. Nemyslíte si, že ľudia tohto typu sú extrémne odporní? (Áno.) Predtým, ako zapredajú ostatných, sa ich správanie nezdá ako správanie zlého človeka, a už vôbec nie ako správanie antikrista – môžu to byť len prejavy obyčajného

skazeného človeka – ale akonáhle sú zatknutí, sú schopní pohotovo zapredať kohokoľvek z bratov a sestier. Už len tento jeden prejav ich robí ešte odpornejšími ako sú zlí ľudia a antikristi. Nie je to tak, že by pod silným nátlakom, mučením a prenasledovaním nemohli inak, než vyzradiť trochu bezvýznamných informácií, pretože ich telo je prislabé a už to nedokážu vydržať. Skôr proaktívne a bezohľadne zverejňujú všetky informácie, ktoré poznajú, bez akéhokoľvek ohľadu na bezpečnosť bratov a sestier, a už vôbec nie s ohľadom na prácu cirkvi. To je extrémne odporné! Toto je jeden z prejavov typu ľudí, ktorí sú judaši.

Existuje aj iný typ ľudí, ktorí sa pri najmenšej provokácii snažia nahlásiť cirkev a bratov a sestry. Napríklad, keď sa stretnú s prírodnými pohromami, chorobou alebo krádežou, sťažujú sa na Boha a tiež sa sťažujú, že bratia a sestry nemajú lásku a nepomáhajú im riešiť ich problémy. To ich vedie k tomu, že chcú zapredať cirkev a bratov a sestry. Niektorí ľudia sa dopúšťajú nerozvážnych prečinov a sú orezávaní a bratia a sestry sa od nich tiež dištancujú; to v nich vyvoláva pocit, že Božiemu domu chýba láska, a tak vyhrknu: „Všetci ste ma znenávideli, však? Všetci sa na mňa pozeráte zvrchu, všakže? Môžem vôbec ešte získať požehnania z viery v boha? Ak nezískam požehnania, všetkých vás nahlásim!“ Táto veta je u takýchto ľudí najviac „klasická“. Prečo hovorím, že výrok „Ak nezískam požehnania, všetkých vás nahlásim“ je pre nich „klasický“? Pretože tento výrok predstavuje ich ľudskú prirodzenosť. Táto veta nie je nič, čo povedia len preto, aby si vyliali zlosť po mnohých neuspokojivých situáciách alebo pre hlboko zakorenenú zášť, ani to nie je chvíľkový výbuch hnevu. Skôr je to nič, čo naplňa ich srdcia a môže sa kedykoľvek zjaviť. Je to nič, čo v ich srdciach už dlho existuje a môže kedykoľvek vybuchnúť. Toto predstavuje ich ľudskú prirodzenosť. Ich ľudská prirodzenosť je taká zdegradovaná – ak ich niekto vyprovokuje alebo zraní, sú schopní túto osobu kedykoľvek zapredať. Ak pri konaní svojej povinnosti porušia pracovné opatrenia alebo princípy a vodcovia a pracovníci alebo bratia a sestry ich trochu orežú, začnú byť zatrpknutí, nahnevaní a nespokojní a potom povedia veci ako: „Nahlásim vás! Viem, kde bývaš, viem tvoje meno a priezvisko!“ Ak ľudí tohto typu neupokojíte, naozaj vás môžu zapredať. Nesnažia sa nikoho vystrašiť, ani to nehovoria v zápale hnevu; ak ich niekto naozaj urazí alebo nahnevá, sú plne schopní túto osobu zapredať.

Niektorí ľudia hovoria: „Prečo sa ich báť?“ Nie je to tak, že by sme sa ich báli. Nebáli by sme sa ich zrady, keby sa to stalo v demokratickej a slobodnej krajine. Ale v krajine veľkého červeného draka, ak sa naozaj dopustia zrady, mohlo by to spôsobiť problémy bratom a sestrám a ovplyvniť prácu cirkvi. Ak bratov a sestry naozaj zatknú, veľký červený drak z toho urobí veľkú vec. Akonáhle nájdú medzeru, budú ľudí neustále zatýkať. V takom prípade by bol ovplyvnený cirkevný život mnohých ľudí a normálne konanie povinnosti mnohých ľudí by bolo narušené. Nie sú to dosť vážne následky? Musíte tieto veci zvážiť! Ľudia tohto typu majú pri interakcii s ostatnými vždy záchvaty hnevu. Ak niekto povie niečo, čo sa ich dotkne, alebo odhalí ich problémy a nahnevá ich, nahnevajú sa na túto osobu a môžu s ňou dokonca odmietnuť hovoriť niekoľko dní, a keď ich idete hľadať a požiadate ich, aby konali svoju povinnosť, ignorujú túto požiadavku. S ľuďmi tohto typu sa nedá vychádzať. Nie sú to zlí ľudia? V skupine ľudí často počujete zlých ľudí hovoriť veci ako: „Ak mi niekto skríži cestu, nenechám to tak! Viem presne, kde bývate, dokonca viem, akej farby máte záclony. Som si plne vedomý toho, kde sa zhromažďujete a kde bývajú vodcovia a pracovníci!“ Povedali by ste, že ľudia tohto typu sú nebezpeční jedinci? (Áno.) Sú to učebnicoví judáši. Aj keď je všetko normálne, stále sa môžu cielene dopustiť zrady. A ak dôjde k nejakému nešťastiu, budú prví, ktorí vyskočia a stanú sa judášmi. Preto, ak sú ľudia tohto typu objavení v cirkvi, mali by byť čo najskôr vyčistení alebo vypudení. Aké ďalšie prejavy majú ľudia tohto typu? Napríklad počas zhromaždení, keďže sa bratia a sestry pravidelne stretávajú, nie je potrebné vymieňať si zdvorilosti. Keď je čas, začnú zhromaždenie, čítajú Božie slová a hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde. Ale tí, ktorí majú záchvaty hnevu, sa nahnevajú, keďvidia, že si ich nikto nevšíma alebo ich nepozdraví. Vyhŕknu: „Všetci sa na mňa pozeráte zvrchu? Tss! Nikto z vás ma nevíta – no, to je v poriadku; mám spôsob, ako sa s vami vysporiadať. Viem, kde bývajú cirkevní vodcovia, viem, ktorí z vás kde konajú svoje povinnosti a akú prácu robíte, viem, kto hostí vodcov a pracovníkov, kto opatruje obety, kto sa stará o tlač kníh a kto je zodpovedný za ich prepravu. Všetkých vás nahlásim! Všetko o cirkvi nahlásim polícii!“ Ak sa k nim ľudia správajú s najväčšou úctou, všetko je v poriadku. Ale akonáhle ich niekto podráždi alebo vyprovokuje, stáva sa to problémom – budú sa chcieť pomstiť a zradiť.

Kedykoľvek sa stretnú s niečím, čo sa ich dotkne alebo čo ich neuspokojí, ostro sa vyhrážajú bratom a sestrám a cirkevným vodcom. Povedali by ste, že ľudia tohto typu sú desiví a nebezpeční? (Sú nebezpeční.) Ľudia tohto typu sú judáši, ktorí sú schopní kedykoľvek zraďiť; sú to nebezpeční jedinci.

Existuje aj ďalší prejav ľudí, ktorí sú schopní kedykoľvek zraďiť. Napríklad v krajine veľkého červeného draka musia byť veci, ako počet cirkví založených v rôznych provinciách a mestách, počet ľudí v každej cirkvi, kto sú vodcovia a akej práci sa cirkev venuje, prísne tajné. Dokonca aj pred neveriacimi rodinnými príslušníkmi a príbuznými sa treba mať na pozore a tieto informácie sa nikdy nesmú prezradiť, aby sa predišlo budúcim problémom pre cirkev. Avšak títo nebezpeční jedinci, ktorí majú postranné úmysly, sa vždy snažia na takéto veci vypytovať. Ak im bratia a sestry odmietnu odpovedať, majú takéto pocity: „Prečo vy všetci viete tieto veci, zatiaľ čo ja som jediný, kto je v nevedomosti? Prečo mi to nepoviete? Správate sa ku mne ako k cudzincovi, nie ako k jednému z bratov a sestier? Dobré teda, nahlásim vás!“ Vidiš, v akejkoľvek situácii sú schopní nahlásiť cirkev a bratov a sestry. Nikto ich neurazil, ale aj najmenšia nespokojnosť v nich vyvoláva nutkanie nahlásiť cirkev. Napríklad, keď sú knihy Božích slov rozdane bratom a sestrám, všetci sa dychtivo začnú pozeráť, koľko kapitol Božieho slova je v knihe, koľko má strán a aká je kvalita tlače. Všetci sú šťastní a nadšení, že držia knihu v rukách. Typ ľudí, ktorí sú judáši, však na druhej strane premýšľa: „Kde bola táto kniha vytlačená? Koľko stojí vytlačenie jedného exemplára? Kto je zodpovedný za tlač? Kto sa po vytlačení stará o prepravu? Ako sa tieto knihy dostali do našej cirkvi? Kde sú knihy uskladnené? Kto je zodpovedný za ich opatrovanie?“ Tieto témy sú samy o sebe citlivé. Vo všeobecnosti sa tí, ktorí sú rozumní, a tí, ktorí majú ľudskú prirodzenosť, na takéto veci nepýtajú, ale títo nebezpeční jedinci, ktorí sú schopní zrady, sa na ne dychtivo pýtajú. Takže, čo si myslíš – mal by si im to povedať, keď sa na tieto veci stále vypyujú, alebo nie? (Nemali by sme im to povedať.) Ak im to povieš, budú schopní tieto informácie zverejniť a dopustiť sa zrady. A ak im to nepovieš, budú mať čo povedať: „Ako to, že o tomto nemôžem vedieť? Boží dom nie je spravodlivý! Som súčasťou božieho domu, mám právo byť informovaný o všetkých záležitostiach! Správate sa ku mne ako k cudzincovi. Dobré teda, nahlásim

vás!“ Znovu chcú nahlásiť cirkev. Nie sú to zlí ľudia? Ak by naozaj nahlásili cirkev polícii, aké následky by to prinieslo? Nečelili by bratia a sestry život ohrozujúcemu nebezpečenstvu, keby boli zatknutí? Okrem toho, po tom, čo by polícia vykonala zatknutia, by to spôsobilo toľko ťažkostí bratom a sestrám a práci cirkvi. Ovplyvnilo by to aj život-vstup Božieho vyvoleného ľudu v rôznej miere – tí, ktorí nevedia, ako hľadať pravdu, by sa mohli stať negatívnymi a mohli by dokonca prestať chodiť na zhromaždenia. Vôbec na nič z toho neberú ohľad. Majú teda svedomie a rozum? Nech sa v cirkvi vykonáva akákoľvek práca, vždy o nej chcú vedieť ako prví. Sú šťastní len vtedy, keď vedia o všetkom, čo sa v cirkvi deje. Ak existuje čo i len jedna vec, o ktorej im nepovedia, nedokážu to nechať tak a chcú ísť nahlásiť cirkev, čo môže spôsobiť obrovské problémy. Čo je to za darebáka? Je to diabol! Ak sa diabol v cirkvi o niečo neustále zaujíma, určite to spôsobí problémy. Napríklad, ak sú niektorí bratia a sestry majetní a dávajú veľké obety, nikdy na to neprestane myslieť a pýta sa ich: „Koľko si obetoval?“ Druhá strana odpovie: „Ako by som ti to mohol povedať? O tom, čo robí ľavá ruka, by pravá nemala vedieť. Nemôžem ti to povedať – je to dôverné!“ On odpovie: „Ešte aj to je dôverné? Ty mi neveríš. Nesprávaš sa ku mne ako k jednému z bratov a sestier!“ V srdci prechováva voči druhej strane zášť a myslí si: „Tss, myslíš si, že si taký skvelý so svojimi veľkými obetami! Nepovieš mi, koľko si obetoval. Viem, že tvoja rodina podniká. Ak ma vyprovokuješ, nahlásim ťa za vieru v boha a tvoj podnik skrachuje! Potom už nebudeš môcť obetovať ani cent!“ Vidíš, znovu chce ľudí nahlásiť. Vždy, keď sa nájde nejaká maličkosť, o ktorej mu nepovedia, chce nahlásiť cirkev a bratov a sestry. O bydliskách určitých jedincov, ktorí konajú dôležité povinnosti, vie len niekoľko ľudí. Nejde o úmyselné skrývanie niečoho pred niekým alebo o robenie niečoho pochybného za chrbtom ostatných; je to preto, že prostredie je príliš nebezpečné a z bezpečnostných dôvodov sú takéto opatrenia nevyhnutné. Keď tento zradca, tento judáš, počuje, že určitá rodina hostí niekoľko cestujúcich bratov a sestier, myslí si, že je to niečo, čo stojí za nahlásenie – možno ho polícia dokonca odmení! Číha za dverami a načúva, a keď niečo počuje, nahnevá sa: „Diskutujete o cirkevných záležitostiach za mojím chrbtom bez toho, aby ste mi to povedali. Bojíte sa, že vás zapredám, tak sa máte predo mnou na pozore a tajíte mi veci, nesprávate sa ku mne ako

k súčasťi božieho domu. Dobré teda, nahlásim vás!“ No vidíš, znova chce nahlásiť ostatných. Povedal by si, že táto osoba predstavuje veľký problém? (Áno.) Verí, že všetky situácie týkajúce sa bratov a sestier alebo cirkvi by mali byť známe všetkým a že každý má právo byť informovaný – najmä on sám. Ak existuje čo i len jedna vec, o ktorej mu nepovedia, vyhráža sa, že ľudí nahlási. Neustále používa nahlasovanie na vyhrážanie sa bratom a sestrám a cirkevným vodcom, vždy ho používa na dosiahnutie vlastných cieľov. Ľudia ako títo sú veľkým skrytým nebezpečenstvom v cirkvi, tikajúcou časovanou bombou. Kedykoľvek môžu priniesť škodu a pohromu bratom a sestrám a práci cirkvi. Keď sú takíto jedinci odhalení, mali by byť vyčistení – nesmú byť tolerovaní.

V cirkvi sú aj niektorí ľudia, ktorí sú judášmi a vždy sa snažia zistiť, koľko peňazí má Boží dom a kto v cirkvi dáva najväčšie obety. Iní im hovoria: „Túto vec ti nemožno povedať. Ak to budeš vedieť, neprinesie ti to žiadny úžitok, a okrem toho, na túto vec by si sa nemal vypytovať.“ Keď to počujú, začnú byť nepriateľskí a povedia: „Všetci si na mňa dávate pozor, pozeráte sa na mňa zhora, nesprávate sa ku mne ako k jednému z bratov a sestier; správate sa ku mne ako k cudzincovi. Viem, v koho dome sa peniaze cirkvi opatrujú. Nahlásim vás a nechám políciu, aby to všetko zhabala – potom zistím, koľko je tam peňazí!“ Vždy, keď sa niečo stane, chcú zapredávať alebo nahlasovať iných; len keď ide o vyrušenia spôsobené falošnými vodcami, antikristmi a zlými ľuďmi v cirkvi, nikdy nič neohlasujú. Alebo aj keď vidia falošných vodcov a antikristov kradnúť obety alebo sa ich zmocňovať, nikdy tieto činy neodhaľujú ani neohlasujú, ani o nich neinformujú Boží dom. O takéto záležitosti sa nezaujímajú. Ale ak ich nejaký brat alebo sestra vyprovokuje, urazí alebo zneváži, pôjdu ich nahlásiť. Alebo ak nejaké pracovné opatrenie Božieho domu nie je v súlade s ich predstavami, čo ich zahanbuje alebo dostáva do ťažkej situácie, začnú premýšľať: „Nahlásim ťa! Postarám sa, aby si prišiel o pozíciu cirkevného vodcu, postarám sa, aby práca cirkvi zlyhala, postarám sa, aby sa cirkev rozpadla!“ Vidíte? Chcú udať cirkevného vodcu aj pre toto. V niektorých cirkvách sa vyberie niekoľko ľudí, ktorí sú vhodní na konanie povinnosti v zahraničí – ich rodinné a osobné okolnosti to dovoľujú, spĺňajú požiadavky Božieho domu a všetci bratia a sestry súhlasia. Keď to ľudia, ktorí sú judášmi, vidia,

myslia si: „Také dobré veci sa mne nikdy nestanú. Mal by som vás udať! Povieť polícii, že určití ľudia v našej cirkvi sa chystajú odísť do zahraničia konať svoju povinnosť. Postarám sa, aby ste nemohli opustiť krajinu. Nechám vás zatknúť veľkým červeným drakom alebo vás nechám sledovať vládou, aby ste sa nemohli ani vrátiť domov!“ Pokiaľ bratia a sestry nemôžu odísť do zahraničia, sú spokojní. Čo si myslíte – nie je povaha činov takýchto ľudí závažnejšia ako tých, ktorí občas narúšajú a vyrušujú? (Áno.) Tento druh človeka predstavuje veľký problém. Nemajú bohabojné srdce a vôbec sa neobávajú Boha. Bez ohľadu na situáciu alebo dôvod, pokiaľ veci nejdú podľa ich predstáv, chcú udať cirkev a zapredať bratov a sestry – sú to diabli! Keď cirkev objaví takýchto ľudí, mali by byť čo najskôr vyčistení alebo vypudení, aby sa predišlo problémom v budúcnosti. Ak to súčasné prostredie nedovoľuje alebo podmienky ešte nie sú vhodné, musia byť prísne monitorovaní, treba na nich dohliadať a mať sa pred nimi na pozore. Keď to podmienky dovoľujú, takíto nebezpeční jedinci sa absolútne nesmú tolerovať – vyčistite ich alebo vypuďte čo najskôr a čo najrýchlejšie. Nečakajte, kým zapredajú cirkev a nekonajte až potom, čo spôsobia následky. Keď sa tak stane a povedie to k reálnym následkom, straty budú značné. Kto vie, koľko bratov a sestier zostane bez domova, kam by sa mohli vrátiť, alebo koľkí z nich budú dokonca zatknutí a uväznení. Mnohí bratia a sestry už možno nebudú môcť konať svoju povinnosť alebo žiť cirkevný život. Následky budú nepredstaviteľné. Preto ak ako vodcovia a pracovníci objavíte v cirkvi ľudí, ktorí sú judášmi, musíte ich včas vyčistiť alebo vypuďiť. Ak ako jeden z bratov a sestier objavíš takýchto ľudí, musíš ich čo najskôr nahlásiť cirkevným vodcom a pracovníkom. Táto záležitosť sa týka bezpečnosti bratov a sestier v cirkvi, ako aj tvojej vlastnej. Nepomysli si: „V skutočnosti sa ešte nedopustili žiadnej zrady, takže nejde o nič veľké; hovoria len v návale hnevu.“ Každý sa nahnevá – niektorí ľudia, keď sú nahnevaní, povedia nanajvýš pár drsných slov, urobia malú scénu alebo sú pár dní negatívni, ale pokiaľ majú bohabojné srdce, cítia vo svojich srdciach bázeň pred Bohom a majú nejaké svedomie a rozum, ako aj základné hranice pre vlastné počínanie, za žiadnych okolností by nikdy neurobili veci, ktoré škodia iným. Avšak u tých, ktorí sú od prírody judášmi, je to iné. Bez váhania dokážu udať cirkev a bratov a sestry, vždy túžiac použiť sily satana na vyhrážanie sa bratom a sestrám a cirkvi, aby dosiahli svoje

ciele. Títo ľudia sa spolčujú so zlými démonmi – pokiaľ ide o ich vlastné počínanie, nemajú žiadne základné hranice. Preto musia byť cirkevní vodcovia aj bratia a sestry obzvlášť ostrážití voči tým, ktorí dokážu bez váhania cirkev udať. Ak niekto objaví takýchto ľudí, ktorí sú nerozumní, úmyselne problémoví a neprístupní rozumu, mal by ich okamžite nahlásiť vodcom a pracovníkom, a potom ich pozorovať a dohliadať na nich. Ak cirkevní vodcovia objavia takýchto ľudí, mali by čo najskôr vypracovať plán na zvládnutie a vyriešenie situácie. Musia chrániť bratov a sestry a chrániť cirkevný život a prácu cirkvi pred poškodením a vyrušovaním takýmito jednotlivcami. Nepredpokladajte, že keď takíto ľudia povedia, že udajú cirkev alebo bratov a sestry, je to len akési tvrdenie v návale hnevu, a preto nepoľavte v ostrážitosti. V skutočnosti to, že často hovoria takéto veci, dokazuje, že táto myšlienka už je v ich mysli. Ak takto zmýšľajú, sú schopní podľa toho aj konať. Niekedy, keď povedia „Nahlásim ťa“, možno to neurobia, ale ktovie, kedy sa rozhodnú tak konať a naozaj to urobia. Keď sa tak stane, následky budú nepredstaviteľné. Takže ak vždy berieš ich slová „Nahlásim ťa“ len ako niečo vyslovené v hneve, potom si pochabý a hlúpy. Nepodarilo sa ti cez tieto slová preniknúť k substancii ich ľudskej prirodzenosti, a to je chyba. Môžu povedať „Nahlásim ťa“, aby sa bez váhania vyhrážali ostatným – to rozhodne nie je len taká jednoduchá nahnevaná poznámka; ukazuje to, že majú prirodzenosť judáša a chýbajú im základné hranice v tom, ako si počínajú. Čo je to len za darebáka, ktorý nemá žiadne základné hranice vo svojom počínaní? Je to typ bez svedomia a bez rozumnosti. Bez svedomia sú schopní spáchať akýkoľvek zlý skutok a bez rozumnosti dokážu konať za hranicami rozumnosti, robiť všelijaké hlúposti. Je možné, že po udaní cirkvi a po tom, čo uvidia zatknutých bratov a sestry a poškodenú prácu cirkvi, by mohli vyroniť slzy a prejavit' ľútosť. Ale títo nerozumní a úmyselne problémoví ľudia konajú bez rozumnosti; keď sa v budúcnosti stretnú s podobnou situáciou, zase nahlásia cirkev. Nepoukazuje to na problém s ich prirodzenosťou? Toto je presne ich prirodzenosť-podstata. Niektorí cirkevní vodcovia stále veria, že to, čo hovoria, sú len slová vyslovené v návale hnevu a že ich prirodzenosť nie je zlá. Myslia si, že to nie je prirodzené odhalenie ich ľudskej prirodzenosti a nereprezentuje to ich ľudskú prirodzenosť. Je tento názor nesprávny? (Áno.) Aj keď zvyčajne neprejavujú správanie, ktoré by ukazovalo odporný charakter, skutočnosť, že

často hovoria, že udajú bratov a sestry, a že najmenšia vec, ktorá sa im nepáči, ich môže viesť k myšlienke nahlásiť ich, dostatočne dokazuje, že ich charakter je nízky a odporný a že nie sú dôveryhodní. Takíto ľudia nemajú svedomie ani rozum. Počínajú si, ako sa im zachce, robia, čo chcú, na základe vlastných záujmov a preferencií, bez akýchkoľvek hraníc svedomia. S takýmito ľuďmi by sa malo zaobchádzať tak, že budú vyčistení, a netreba im prejavovať zhovievavosť, pretože nie sú deti; sú dospelí a mali by poznať následky udania bratov a sestier a cirkvi. Sú si plne vedomí toho, že je to najkrutejší ťah, najúčinnejší. Vnímajú to ako svoj tromf, najlepší spôsob, ako sa pomstiť bratom a sestrám a cirkvi. Povedzte Mi, nie sú takíto ľudia zlí diabli? (Áno.) Prečo teda prejavovať zhovievavosť zlým diablom? Musíš čakať, kým ich uvidíš, ako otvorene ukazujú na bratov a sestry a hostiteľské rodiny veľkému červenému drakovi, kým uznáš, že sú judášmi? Kým uvidíš tieto fakty a charakterizuješ ich, bude už príliš neskoro. V skutočnosti je ich prirodzenosť-podstata odhalená už v momente, keď začnú kričať o udaní cirkvi, keď narazia na nejaký problém. Nečakaj, kým začnú konať, aby si ich rozlíšil a vyčistil – to by bolo príliš neskoro. Ak ich nikto – či už cirkevný vodca alebo brat či sestra – nepočul hovoriť o udaní bratov a sestier a nikto ich dobre nepozná, a keď ich niekto vyprovokuje alebo urazí, oni ho nahlásia, takže bratia a sestry nemajú inú možnosť, ako sa skryť a vyhnúť sa nebezpečenstvu, a niektorí, ktorí konajú svoju povinnosť, sa musia rýchlo premiestniť, potom v takomto scenári nemožno viniť bratov a sestry za to, že sú hlúpi a nedokážu ich prezrieť. Ale ak často hovoria, že udajú bratov a sestry, a ľudia to stále neberú vážne, to by bolo naozaj hlúpe. Po vypočutí toľkej pravdy stále nedokážu rozlišovať ľudí – nie sú popletení? (Áno.) Pokiaľ ide o tých, ktorí by sa mohli kedykoľvek stať judášom, nemyslite si, že ich zrada je spôsobená tým, že rozumejú len troche pravdy, alebo preto, že veria v Boha krátky čas, alebo z nejakého iného dôvodu. Nič z toho nie je príčinou. V konečnom dôsledku je to preto, že ich charakter je odporný; v ich jadre je ich podstatou podstata zlých ľudí. Rozlišovať a charakterizovať ich týmto spôsobom, a potom ich vyčistiť alebo vypuďiť ako zlých ľudí je úplne správne. Takýto postup chráni bratov a sestry a zároveň chráni aj prácu cirkvi pred poškodením. Toto je zodpovednosť cirkevných vodcov a pracovníkov. Preto sa vodcovia a pracovníci musia pred takýmito ľuďmi včas chrániť a

dohliadať na nich, a potom by mali hovoriť v duchovnom spoločenstve s bratmi a sestrami, aby ich všetci dokázali rozlíšiť. Musia sa usilovať takýchto ľudí odstrániť skôr ako uspejú ich ľstivé plány, aby sa predišlo akýmkoľvek problémom pre bratov a sestry alebo pre cirkev. Toto je schopnosť rozlišovať a princípy riešenia záležitostí, ktoré by mali mať vodcovia a pracovníci, keď čelia takýmto ľuďom, a takto by mali v takýchto situáciách praktizovať. Je to jasné? (Áno.) Samozrejme, najlepšie je zaobchádzať s takýmito ľuďmi múdro a zabezpečiť, aby ich vyčistenie neprinieslo cirkvi problémy v budúcnosti. Ak riešenie jednej skrytej hrozby vedie k ešte väčšiemu počtu hrozieb neskôr, potom je cirkevný vodca, ktorý to robí, hrubo neschopný a ani zďaleka nespĺňa požadovanú úroveň; nevie, ako robiť danú prácu, a chýba mu múdrosť. Na druhej strane, ak cirkevný vodca dokáže zvládnuť skrytú hrozbu tak, že sa vyhne nepriaznivým následkom, prinesie úžitok práci cirkvi a tiež pomôže bratom a sestrám rásť v schopnosti rozlišovať, potom to skutočne znamená, že vie, ako si robiť svoju prácu. Len takýto vodca alebo pracovník je na požadovanej úrovni.

Ak sa vodca alebo pracovník stretne s ľuďmi, ktorí sú schopní zapredať cirkev, ale nedokáže ich rozlíšiť alebo vycítiť, aký druh ľudskej prirodzenosti majú alebo aké ťažkosti by mohli priniesť cirkvi a bratom a sestrám, nemá v týchto veciach v srdci jasno a nevie, ako by sa mal k takýmto ľuďom správať alebo ako s nimi zaobchádzať, ako vykonávať túto prácu, alebo dokonca, že toto je práca, ktorú vodcovia a pracovníci musia robiť – alebo, aj keď to vie, ale nechce uraziť takýchto ľudí a jednoducho nad vecou priviera oči bez toho, aby ich vyčistil alebo vypudil – aký druh vodcu alebo pracovníka to je? (Falošný.) Nie je na požadovanej úrovni ako vodca alebo pracovník. Na jednej strane sa hlúpo snaží pomôcť každému, prejavuje lásku a trpezlivosť každému a ku všetkým sa správa ako k bratom a sestrám. Je to popletený človek, falošný vodca alebo falošný pracovník. Okrem toho, keď v cirkvi objaví ľudí, ktorí sú judášmi, neurobí nič, aby problém pohotovo riešil alebo vyriešil. Namiesto toho priviera oči a tvári sa, že si nič nevšimol. V srdci si myslí: „Pokiaľ nie je ohrozené moje vlastné postavenie, je to v poriadku. Nezaujíma ma práca cirkvi, bezpečnosť bratov a sestier ani záujmy božieho domu. Pokiaľ zastávam túto pozíciu a každý deň si môžem užívať, to je všetko, čo potrebujem.“ Nevýkonáva žiadnu skutočnú prácu, a keď vidí

problémy, nevyrieši ich; len si užíva výhody svojho postavenia. Je to falošný vodca? (Áno.) Napríklad, povedzme, že človek typu, ktorý je schopný kedykoľvek zradiť, sa v cirkvi dlho správa tyransky a neustále sa vyhráza, že nahlási cirkev a bratov a sestry. Niektorí falošní vodcovia to vidia, ale nič nerobia. Dokonca aj keď niekto tohto jednotlivca nahlási a nadriadení vodcovia sa s ním vysporiadajú tak, že ho vyčistia, falošní vodcovia to stále neberú vážne ani si z toho nič nerobia. Myslia si: „Nech si nahlasuje, koho chce. Pokiaľ nenahlási mňa a neovplyvní to moju úlohu cirkevného vodcu, je to v poriadku.“ Je takýto vodca alebo pracovník falošným vodcom alebo pracovníkom? (Áno.) Zastáva svoje postavenie len preto, aby si užíval jeho výhody bez toho, aby vykonával akúkoľvek skutočnú prácu, všimne si niekoho, kto je schopný kedykoľvek zapredať bratov a sestry, ale nevyčistí ho ani nevypudí – je to falošný vodca a mal by byť okamžite prepustený zo svojej roly. Niektorí falošní vodcovia po prepustení zostávajú vzdorovití. Hovoria: „Aké máte právo ma prepustiť? Bolo to len preto, že som nevyčistil toho človeka? Nebol by problém vyriešený, keby ste ho vyčistili sami? Okrem toho, on len povedal, že nahlási bratov a sestry, v skutočnosti to neurobil. A nespôsobil cirkvi žiadne problémy. Prečo sa ním zaoberať?“ Dokonca sa cítia dosť ukrivdení. Nevykonávajú žiadnu skutočnú prácu; len si užívajú výhody svojho postavenia, a keď sa v cirkvi objaví takýto zjavný judáš, ani ho neriešia, ani nevyčistia. Niektorí bratia a sestry sú v neustálom strachu a hovoria: „Je medzi nami judáš, ktorý sa stále vyhráza, že nahlási bratov a sestry – to je také nebezpečné! Kedy bude tento človek vyčistený?“ Niekoľkokrát o tomto probléme povedia cirkevnému vodcovi, ale vodca to nerieši a namiesto toho hovorí: „To nič nie je. Je to len osobný spor, netýka sa to práce cirkvi ani bezpečnosti bratov a sestier.“ Záležitosť nerieši. Akú jediná prácu robí? Jedným typom je práca, ktorú mu pridelia nadriadení vodcovia a pri ktorej nemá na výber, len ju urobiť. Druhým je typ, kde by nevykonanie práce ovplyvnilo alebo ohrozilo jeho postavenie – v takom prípade neochotne urobí nejaké úlohy, vďaka ktorým vyzerá dobre. Ale ak jeho postavenie nie je ovplyvnené, vyhýba sa práci, vždy keď môže. Je to falošný vodca? (Áno.) Keď je skutočne konfrontovaný s určitým prostredím alebo so zatknutím, je prvý, kto uteká do úkrytu, stará sa len o vlastnú bezpečnosť, bez akéhokoľvek záujmu o to, či sú bratia a sestry v bezpečí,

a nechráni prácu cirkvi ani záujmy Božieho domu. Bez ohľadu na to, čo robí, všetko je to na zachovanie jeho vlastného postavenia. Pokiaľ ho Zhora neprepustia a pokiaľ ho v ďalších voľbách bratia a sestry budú stále voliť a on môže zostať vodcom, neochotne urobí nejakú prácu. Ak by niečo, čo urobí, mohlo ovplyvniť, ako sa na neho pozerajú Zhora, čo by mohlo spôsobiť, že ho Zhora prepustia, alebo ak by jeho činy a prejavy mohli spôsobiť, že si o ňom bratia a sestry urobia zlý dojem a znova ho nezvolia, pokúsi sa zachrániť svoj obraz tým, že urobí aspoň nejakú prácu, ktorú má rovno pred očami. Týmto spôsobom sa môže zodpovedať tým nad ním aj pod ním – len Bohu sa nemôže zodpovedať. Všetko, čo robí, je len naoko. Pokiaľ ho nadriadení vodcovia neprepustia a bratia a sestry ho naďalej podporujú, cíti sa spokojný. Počas svojho pôsobenia ako cirkevný vodca nepácha veľké zlo a navonok sa vždy zdá byť zaneprázdnený prácou, ale nevykonáva žiadnu skutočnú prácu. Najmä keď vidí zlých ľudí vyrušovať cirkev, nič nerobí. Bojí sa uraziť týchto zlých ľudí, takže sa ich snaží upokojiť a vyjednávať s nimi, kedykoľvek je to možné, a snaží sa len udržiavať harmóniu. Nechce nikoho uraziť; aj keď títo ľudia vyrušujú prácu cirkvi alebo ohrozujú bezpečnosť bratov a sestier, nič nerobí. To je falošný vodca v pravom zmysle slova.

V prípade falošných vodcov, ktorí nevykonávajú skutočnú prácu, ak im bratia a sestry opakovane pripomínajú a žiadajú ich, aby riešili problémy, a oni stále nevykonávajú skutočnú prácu, neriešia reálne problémy a nenapravujú chyby, potom by ste to mali nahlásiť vyššie. Ak nadriadení vodcovia a pracovníci tento problém neriešia, potom by ste mali nájsť akýkoľvek možný spôsob, ako týchto falošných vodcov odvolať. Tieto slová v skutočnosti hovorím už mnoho rokov, ale väčšina ľudí dole sú otroci, ktorí radšej utrpia nejakú osobnú stratu a znesú nejakú ujmu, než by urazili iných. Bez ohľadu na okolnosti vždy idú strednou cestou a správajú sa ako pritakávači, nikdy nikoho neurazia. Aká je cena za to, že nikoho neurazia? Je to obetovanie práce a záujmov Božieho domu, čo spôsobuje, že záujmy Božieho domu sú poškodené a bratia a sestry sú vyrušovaní. Ak sa so zlými ľuďmi nezaobera, bude to mať vplyv na mnohých, ktorí konajú svoju povinnosť. Neznamená to, že je ovplyvnená práca Božieho domu? (Áno.) Keď je ovplyvnená práca Božieho domu, nikto sa necíti úzkostlivý ani znepokojený, preto hovorím, že väčšina ľudí obetuje prácu a záujmy Božieho domu, aby udržali harmóniu a

priateľstvo s ostatnými. Vyhýbajú sa tomu, aby si rozhnevali vodcov a bratov a sestry; nikoho neurazia. Každý sa správa ako pritakávač. Ich mentalita je: „Ty si dobrý, ja som dobrý, všetci sú dobrí – veď napokon, vidíme sa stále.“ A aký je výsledok? To umožňuje zlým ľuďom využiť situáciu; opakovane sa správajú tyransky a robia si, čo sa im zachce. Takže ak sú cirkevní vodcovia nespoľahliví a neodstránia zlých ľudí, potom bratia a sestry musia nájsť akýkoľvek možný spôsob, ako sa chrániť; musia sa vyhýbať zlým ľuďom, držať sa od nich ďalej a izolovať ich, keď ich uvidia. Niektorí ľudia hovoria: „Ak ich izolujeme a oni sa nahnevajú, nenahlásia nás znova?“ Ak by ťa naozaj nahlásili, bál by si sa? (Nie. To by ich odhalilo ako zlých ľudí.) Ak ťa znova nahlásia, len to ďalej dokazuje, že sú od prírody judášmi, zlými diablami. Nesmieš sa ich báť. Ak sú vodcovia a pracovníci slepí a nedokážu veci prezrieť, sú zmätení a naničhodní, alebo ak sú nerozhodní, nikdy nikoho neurazia, len sa oddávajú výhodám svojho postavenia bez toho, aby vykonávali skutočnú prácu, potom by bratia a sestry už do nich nemali vkladať žiadnu nádej. Musia sa zjednotiť, aby sa vysporiadali so zlými ľuďmi a zbavili sa judášov podľa princípov. Možno budú musieť zmeniť miesto zhromaždenia alebo použiť múdru metódu na ich odstránenie, aby ich títo ľudia nerušili. Zabezpečenie normálneho fungovania cirkevného života a normálneho pokroku všetkej cirkevnej práce je najdôležitejšia vec. Ak cirkevný vodca vykonáva skutočnú prácu, má dostatočnú kvalitu a jeho ľudská prirodzenosť je tiež celkom dobrá, potom pokiaľ vykonáva svoju prácu podľa pracovných opatrení, všetci by ho mali poslúchať. Ak nevykonáva skutočnú prácu, potom by sa ním ostatní nemali zaoberať ani sa na neho spoliehať. Vtedy by sa problémy mali riešiť podľa Božích slov a právd-princípov. Ak je potrebné vodcu prepustiť, mal by byť prepustený; ak je potrebná nová voľba, treba ju uskutočniť. Ak tento falošný vodca nechráni záujmy Božieho domu, nezabezpečuje prostredie, v ktorom bratia a sestry konajú svoju povinnosť, a nestará sa o bezpečnosť bratov a sestier, potom nie je na požadovanej úrovni; je neschopný, len obrovský kus odpadu, ktorý neslúži žiadnemu skutočnému účelu – bratia a sestry by ho nemali počúvať ani sa ním nechať obmedzovať. Všetci vodcovia a pracovníci, ktorí nedokážu kedykoľvek odstrániť judášov, sú falošní vodcovia a falošní pracovníci; s takýmito falošnými vodcami a falošnými pracovníkmi by

sa malo zaobchádzať vyššie opísaným spôsobom. Ak sa nimi nezaobera pohotovo, všetci bratia a sestry budú zapredaní judášmi a cirkev prestane existovať. Týmto sa končí naše duchovné spoločenstvo o ôsmom prejave: „Byť schopný kedykoľvek zradiť.“

I. Byť schopný kedykoľvek odísť

Deviaty prejav je: „Byť schopný kedykoľvek odísť.“ Tento typ človeka, ktorý je schopný kedykoľvek opustiť Boží dom, neodchádza iba vtedy, keď sa stretne s mimoriadnou situáciou alebo s veľkou pohromou, ktorá presahuje to, čo dokáže zniesť priemerný človek, a prekračuje jeho limity. Naopak, je schopný odísť kedykoľvek – aj kvôli drobnej záležitosti. Aj drobná záležitosť môže spôsobiť, že už nechce konať svoju povinnosť, nechce už veriť v Boha a chce opustiť Boží dom. Tento typ človeka je tiež obrovským problémom. Navonok sa môže zdať o niečo lepší ako ľudia, ktorí sú judášmi, ale je schopný opustiť Boží dom kedykoľvek a kdekoľvek. To, či dokáže zapredať bratov a sestry, je neisté. Myslíte si, že takýto človek je spoľahlivý? (Nie.) Počína si teda podľa nejakých princípov? Má nejaký základ vo viere v Boha? (Nie.) Prejavuje nejaké známky skutočnej viery? (Nie.) Aký je to teda človek? (Pochybovač.) Verí v Boha a koná svoju povinnosť, akoby to bol všetko vtip. Je ako niekto, kto sa nevenuje riadnej práci a ide von kúpiť mlieko, ale keď na ulici zbadá živú scénu s akrobatmi alebo umelcami, nechá sa strhnúť vzrušením, zabudne na mlieko a nakoniec zdrží niečo dôležité. Ľudia tohto druhu pri ničom dlho nevydržia; sú polovičatí a vrtkaví. Ich viera v Boha je tiež založená na ich záujme – majú pocit, že veriť v Boha je celkom zábavné, ale v určitom bode, keď stratia záujem, okamžite odídu bez akéhokoľvek zdráhania. Niektorí sa po odchode hneď pustia do podnikania, iní sa usilujú o úradnícku kariéru, ďalší sa zapletú do romantických vzťahov a pripravujú sa na manželstvo a tí, ktorí chcú rýchlo zbohatnúť, zamieria priamo do kasína. Ľudia hovoria, že keď niekoho nevidíte tri dni, mali by ste sa na neho pozeráť novými očami. Pokiaľ ide o človeka, ktorý je schopný kedykoľvek opustiť Boží dom, ak ho nevidíte len jeden deň, keď ho znova stretnete, bude z neho úplne iný človek. Včera bol ešte slušne a riadne oblečený, vyzeral byť dobre vychovaný a reprezentatívny. Dokonca sa so slzami stekajúcimi po tvári modlil k Bohu a hovoril, že chce Bohu zasvätiť

svoju mladosť a preliať svoju krv, zomrieť za Boha, byť verný až do smrti a vstúpiť do kráľovstva. Vykrikoval také vznešené heslá, ale krátko nato išiel do kasína. Včera s radosťou konal svoju povinnosť a počas zhromaždenia čítal Božie slová, pričom mu celá tvár žiarila a prekypoval nadšením, bol dojatý až k slzám. Ako to, že dnes utiekol do kasína? Neskoro do noci hral hazardné hry a ani mu nenapadlo ísť domov, dobre sa bavil a prekypoval nadšením. Včera sa ešte zúčastňoval na zhromaždeniach, ale dnes utiekol do kasína – ktorý prejav je teda jeho skutočným ja? (Jeho skutočným ja je ten druhý.) Ak človek nerozumie pravde, naozaj nedokáže prezrieť, čo je tento človek zač. Oba prejavy, pred aj po, v skutočnosti patria tej istej osobe – ako je teda možné, že sa zdá, akoby patrili dvom rôznym osobám? Takéhoto človeka väčšina ľudí neprezrie. Vidíš, že ako veriaci v Boha často navštevuje zhromaždenia, nepácha zlo a je celkom schopný znášať ťažkosti a platiť cenu pri konaní svojej povinnosti. Keď sedí pred počítačom, je sústredený a usilovný, tvrdo pracuje a vkladá do toho srdce. Pomyslel by si si, že ako človek veriaci v Boha by nemal hrať madžong, však? Ale už po jednom dni, čo ho nevidíš, utiekol do herne madžongu alebo do kasína hrať hazardné hry. A je to veru prvotriedny hráč madžongu – vôbec nevyzerá ako človek, ktorý verí v Boha! Úplne ťa zmiatol – je to človek, ktorý verí v Boha, alebo neverec, ktorý hrá madžong? Ako môže tak rýchlo meniť roly? Keď teda verí v Boha, má Boha v srdci? (Nie.) Verí v Boha len pre zábavu a na skrátenie času, aby videl, o čom je viera v Boha a či mu môže priniesť do života šťastie. Ak nie je šťastný, je schopný kedykoľvek odísť. Nikdy neplánoval veriť celý život a už vôbec neplánuje konať svoju povinnosť a po celý život nasledovať Boha. Čo teda plánoval? Berie to tak, že ak má skutočne veriť v Boha, prinajmenšom mu to nesmie brániť v zábave, nesmie to zahŕňať žiadnu prácu a zároveň mu to musí zaručiť šťastný život. Ak musí každý deň čítať Božie slová a hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, potom ho to nebude zaujímať ani tešiť. Keď ho to omrzí, opustí cirkev a utečie späť do sveta. Myslí si: „Život nie je ľahký, takže ľudia by sa nemali k sebe správať zle. Musíme byť pánmi svojho osudu a nesprávať sa zle k svojmu telu. Musíme si zabezpečiť, aby sme boli každý deň šťastní – to je jediný spôsob, ako žiť bezstarostný život. Viera v boha by sa nemala praktizovať zanovito. Pozrite sa, aký som bezstarostný – idem tam, kde je šťastie. Ak nie som

šťastný, odídem. Prečo by som si mal komplikovať život? Byť schopný kedykoľvek odísť je moje najvyššie krédo, podľa ktorého si počínam. Byť naďalej „slobodomyselným veriacim“ – takýto život je pohodlný a bezstarostný!“ Aké piesne si často spievajú ľudia tohto druhu? „Nepýtaj sa ma, odkiaľ prichádzam, moje rodisko je ďaleko.“ Ak nie túto, čo iné spievajú? „Prečo aspoň raz nežiť slobodne?“ Keď majú pocit, že je to už nudné alebo že to už nie je zábava, rýchlo odídu s myšlienkou: „Prečo sa držať jedného miesta, keď je na svete toho toľko, čo možno vidieť?“ Aké ďalšie slávne príslovie používajú? „Prečo sa vzdať celého lesa pre jeden strom?“ Čo myslíte – majú ľudia tohto druhu skutočnú vieru? (Nie, sú to pochybovači.) Pokiaľ ide o pochybovačov, keďže hovoríme o tom, že všetky ich problémy sú problémami ľudskej prirodzenosti, čo presne je zlé na ľudskej prirodzenosti takýchto ľudí? Myslíte si, že ľudia tohto druhu niekedy uvažovali o otázkach, ako by si ľudia mali počínať, akou cestou by mali kráčať alebo aký pohľad na život a hodnoty by mali počas života mať? (Nie.) Aký je teda problém s ľudskou prirodzenosťou tohto druhu človeka? (Tomuto druhu človeka chýba svedomie a rozum normálnej ľudskej prirodzenosti; neuvažuje o takýchto otázkach.) To je isté. Okrem toho, presne povedané, tento druh človeka nemá dušu; je to len chodiaca mŕtvola. Nemá žiadne vlastné požiadavky na to, ako si počínať alebo akou cestou by mal človek kráčať, ani o týchto veciach neuvažuje. Neuvažuje o týchto veciach preto, lebo hoci má navonok ľudský vzhľad, jeho podstata je v skutočnosti chodiacou mŕtvolou, dutou schránkou. Postoj tohto druhu človeka k záležitostiam ľudského života a prežitia je len tak sa pretĺkať životom. Konkrétne povedané, „pretĺkať sa životom“ znamená len sa tak motať a čakať na smrť, neučiť sa, zostávať v nevedomosti, tráviť dni jedlom, pitím a zábavou. Ide tam, kde je šťastie, a čokoľvek ho robí šťastným a radostným a prináša mu pohodlie pre telo, to aj robí. Ale vyhýba sa a drží sa ďaleko od všetkého, čo spôsobuje utrpenie jeho telu alebo mu prináša vnútornú bolesť. Jednoducho nechce, aby jeho telo znášalo ťažkosti. Sú však aj ľudia, ktorí zažívajú život znášaním ťažkostí. Alebo tým, že podstupujú a zažívajú rôzne veci, spôsobujú, že ich život nie je prázdny a môžu z neho niečo získať. Nakoniec dospejú k záveru, akou cestou by mal človek kráčať a akým druhom človeka by mal byť. Prostredníctvom životných skúseností získavajú veľa. Na jednej strane sú schopní prezrieť určitých ľudí;

zároveň dokážu dospieť k záveru, aké princípy a metódy by mal človek používať pri zaobchádzaní s rôznymi osobami, udalosťami a vecami a ako by mal žiť celý svoj život. Bez ohľadu na to, či je ich konečný záver zosúladený s pravdou alebo či ide proti nej, prinajmenšom o tom uvažovali. Na druhej strane, ľudia, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť Boží dom, nemajú záujem usilovať sa o pravdu alebo konať svoju povinnosť vo viere v Boha. Vždy hľadajú príležitosti na uspokojenie svojich vlastných žiadostivých túžob a preferencií a nikdy sa nechcú usilovne naučiť určitú odbornú zručnosť pri konaní povinnosti, nechcú konať svoju povinnosť dobre ani žiť zmysluplný život. Chcú byť len ako neverci, každý deň šťastní a radostní. Preto, kamkoľvek idú, hľadajú zábavu a potešenie, len aby uspokojili svoje vlastné záujmy a zvedavosť. Ak musia neustále konať jednu povinnosť, stratia záujem a nemajú viac motiváciu v nej pokračovať. Postoj ľudí tohto druhu k životu je len tak sa ním pretĺkať. Na pohľad sa zdá, akoby žili veľmi slobodne a bezstarostne, bez toho, aby sa s druhými zbytočne naťahovali o drobnosti. Každý deň sa javia veselí a bezstarostní, schopní prispôbiť sa okolnostiam kamkoľvek idú. Niektorých dokonca zdanlivo neovplyvňujú a neobmedzujú svetské zvyky alebo konvencie ľudských vzťahov. Navonok to vytvára dojem, že sú mimoriadni a vynikajú nad bežným davom. V skutočnosti je však ich podstatou chodiaca mŕtvola, vec bez duše. Ľudia, ktorí veria v Boha, ale sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev, sa nikdy dlho nedržia ničoho, čo robia – dokážu si udržať len dočasné nadšenie. Ľudia so svedomím a rozumom sú však iní. Bez ohľadu na to, akú povinnosť konajú, učia sa ju s vážnosťou a snažia sa ju robiť dobre. Sú schopní niečo dosiahnuť a vytvoriť nejakú hodnotu. Na jednej strane sú schopní získať uznanie od ľudí okolo seba a zároveň sa môžu cítiť vnútorne sebavedomí, pretože vidia, že niečo dokážu a sú užitoční, nie zbytoční. To je minimum, čo je schopný dosiahnuť človek so svedomím a rozumom normálnej ľudskej prirodzenosti. Ale pokiaľ ide o tých, ktorí sa pretĺkajú životom, títo ľudia nikdy o týchto veciach neuvažujú. Kamkoľvek idú, je to len o jedle, pití a zábave. Navonok sa môže zdať, že žijú veľmi slobodne a uvoľnene, ale v skutočnosti nemajú v hlave žiadne myšlienky. Nikdy nič nerobia s vážnosťou. Sú vždy povrchní a motivovaní krátkodobým nadšením, nikdy nič nedosiahnu. Chcú sa celý život pretĺkať a kamkoľvek idú, nesú si tento istý postoj – ani ich viera v

Boha nie je výnimkou. Môžeš vidieť, že počas určitého obdobia sa zdá, že svoju povinnosť konajú celkom vážne, dokážu znášať ťažkosti a platiť cenu, ale bez ohľadu na to, kto poukáže na ich problémy alebo im povie, ako majú veci robiť, nikdy to neberú vážne a vôbec neprijímajú pravdu. Robia si veci, ako sa im zachce – pokiaľ sú šťastní, je to pre nich v poriadku. A ak nie sú šťastní, idú sa zabávať a nepočúvajú nikoho rady. V srdci si myslia: „Aj tak som nikdy neplánoval veriť v boha dlhodobo.“ Ak ich niekto oreže, sú schopní okamžite odísť. Toto je jeden z prejavov ľudí, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev.

Tí, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev, majú aj iný typ prejavu. Niektorí ľudia sa môžu jednoducho zdvihnúť a zmiznúť, len čo sa stretnú s mimoriadnou okolnosťou, ktorá sa týka ich osobných záujmov – a to bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, bez ohľadu na to, či sa zdá, že majú základ alebo nie, a bez ohľadu na to, akú povinnosť predtým vykonávali. Kedykoľvek je možné, že s nimi ostatní stratia kontakt a už ich v cirkvi nevidia, pričom nemajú ani tušenia, čo sa s nimi deje. Keď sa niektorí ľudia stretnú s niekým opačného pohlavia, kto sa ich snaží zviest', prestanú konať svoju povinnosť a idú randiť a začnú byť úplne nedostupní. Sú aj takí, ktorých deti dosiahli vek na sobáš, a oni sa začnú zaoberať vybavovaním svadiieb svojich detí, prestanú konať svoju povinnosť a prestanú sa zúčastňovať na zhromaždeniach. Bez ohľadu na to, kto ich hľadá, vo dverách ho odmietnu. Niektorí ľudia, keď ochorejú ich rodičia alebo manželský partner a sú hospitalizovaní, alebo keď sa doma stane niečo vážne alebo dôjde k nečakanej pohrome, dajú – ak sú skutočnými veriacimi v Boha – vysvetlenie a povedia: „V poslednom čase mám doma nejaké záležitosti, o ktoré sa musím postarať, takže nemôžem chodiť na zhromaždenia. Musím požiadať o voľno a ak nájdete niekoho vhodného, prosím, nech ma bezodkladne dočasne zastúpi v mojej povinnosti.“ Prinajmenšom dajú nejaké oznámenie a vysvetlenie. Ale tí, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev, prerušia kontakt s cirkvou bez jediného slova a bez ohľadu na to, ako sa bratia a sestry snažia, nevidia sa s nimi spojiť. Nie je to tak, že by nemali prostriedky, akými by ich bolo možné kontaktovať – akýmkoľvek spôsobom by sa dali zastihnúť – ale jednoducho nechcú kontaktovať bratov a sestry ani im odpovedať. Hovoria: „Prečo by som sa mal s tebou spojiť? Svoju povinnosť konám dobrovoľne; nedostávam za ňu

plat. Ak chcem odísť, odídem! Ak sa niečo deje doma, je to moja osobná vec. Nie som povinný ťa informovať a ty nemáš žiadne právo to vedieť!“ Niektorí ľudia odídu na mesiac alebo dva a potom sa vrátia, aby sa prihlásili, bez toho, aby sa vôbec hanbili, a správajú sa, akoby sa nič nestalo. Iní odídu na dva či tri roky a sú úplne nedostupní. Ľudia v cirkvi, ktorí nepoznajú situáciu, si myslia, že keďže tento človek veril v Boha mnoho rokov, je nemožné, aby opustil cirkev. Predpokladajú, že sa muselo stať niečo nečakané a obávajú sa, či ich nezatkla ČKS. V skutočnosti je to len tak, že ten človek už nechce veriť v Boha a odišiel bez toho, aby to oznámil bratom a sestrám. Niektorí ľudia odídu asi na desať dní a potom sa vrátia; to neznamená, že prestali veriť. Niektorí ľudia odídu a potom sú preč dva alebo tri roky – povedali by ste, že prestali veriť? (Áno.) Naozaj prestali veriť a mali by byť vyškrtnutí. Toto nie je obyčajný odchod; prestali veriť. Z ľudského hľadiska sa to nazýva už neveriť. Ako to vníma Boh? V Božích očiach sa to nazýva zapieranie Boha, nenasledovanie Boha a je to odmietnutie Boha. Ale z ich pohľadu si myslia: „Neodmietol som boha; v srdci stále verím v boha!“ Vidíte? Len to tak ľahkovážne odbijú. Sú aj takí, ktorí prestanú chodiť na zhromaždenia a prestanú konať svoju povinnosť len preto, že majú zlú náladu alebo sa cítia vnútorne rozrušení, pretože si myslia, že konať svoju povinnosť je príliš ťažké a únavné, alebo pretože boli trochu orezaní. Odchádzajú bez toho, aby vôbec niečo vysvetlili o práci, ktorú mali na starosti, a povedia: „Nech ma nikto nekontaktuje. Nie som šťastný a už nechcem veriť!“ Keď sa rozčúlia, môže to trvať rok alebo tak nejako. To je ale povaha! – nevedia sa z toho spamätať rok alebo tak nejako! Niektorí ľudia preberajú prácu vodcov a pracovníkov v cirkvi, ale nielenže prácu nerobia dobre, ale aj bezohľadne páchajú zlé skutky, čím prinášajú narušenia a vyrušenia do práce cirkvi. Neskôr ich bratia a sestry nezvolia a tiež ich v duchovnom spoločenstve rozlíšia a odhalia. Tak začnú premýšľať: „Toto je akože nejaké pranierovanie namierené proti mne? Veď som tu prácu len nerobil dobre, je to naozaj taká veľká vec? Prečo o mne takto hovoria v duchovnom spoločenstve a odhaľujú ma? Za celý svoj život som nikdy neutrpel takú krivdu! Predtým, ako som veril v boha, vždy som to bol ja, kto karhal ostatných; nikto nikdy nekarhal mňa. Kedy som predtým znášal také ťažkosti? Všetci si tu na mňa zasadáte a ponižujete ma. Už nebudem veriť!“ A len tak prestanú veriť. Tí, ktorí to

hovoria, nie sú len mladí ľudia – niektorí veria v Boha aj osem či desať rokov a majú štyridsať alebo päťdesiat rokov, no aj oni dokážu povedať takéto veci, keď sú nešťastní. Majú takíto ľudia v srdci miesto pre Boha? Berú vieru v Boha ako najdôležitejšiu vec v živote? Je normálne cítiť sa trochu negatívne a slabo, keď je človek orezaný alebo keď sa stretne s pohromami alebo neúspechmi, ale tieto veci by nemali viesť k tomu, že človek prestane veriť v Boha. Takíto ľudia nie sú úprimní veriaci v Boha. Úprimní veriaci v Boha dokážu vytrvať vo svojej viere, aj keď sú zatknutí a prenasledovaní – len to sú ľudia, ktorí majú svedectvo. Keď sa niektorí ľudia stretnú s malou prírodnou pohromou a ak o tom bratia a sestry budú nevedia, alebo sa to dozvedia trochu neskoro a včas im nepomôžu, začnú premýšľať: „Čelím ťažkostiam a nikto si ma nevšíma. Takže mnou pohŕdajú! Viera v boha je zbytočná. Už nebudem veriť!“ Len pre takú malú záležitosť môžu prestať veriť v Boha. Toto je jeden z prejavov ľudí, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev.

Existuje aj iná situácia pre tých, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev. S cieľom získať ich na svoju stranu im ČKS ponúkne dobrú prácu a hovorí im: „Vierou v boha nič nezarábaš. Aké vyhliadky by si vôbec mohol mať? Našli sme ti miesto v zahraničnej spoločnosti s vysokým mesačným platom, dobrými benefitmi a sociálnym poistením. Vo viere v boha nemáš žiadnu budúcnosť; lepšie je pracovať, zarábať peniaze a žiť dobrý život.“ Nakoniec opustia cirkev a idú do práce. Niektorí povie: „Včera tento človek ešte konal svoju povinnosť v cirkvi. Prečo si dnes zbalil veci a odišiel?“ Idú pracovať a zarábať peniaze; už neveria v Boha. Odiđu bez slova a odvtedy kráčajú inou cestou než bratia a sestry a stávajú sa ľuďmi na inej ceste. Chcú sa usilovať o slávu a zisk, dostať sa vysoko a vyniknúť, a už neveria v Boha. Sú aj ľudia, ktorí pri kázaní evanjelia stretnú niekoho, kto sa im páči, dajú sa s ním dokopy a odiđu si spolu žiť svoj život. Nielenže prestanú konať svoju povinnosť, ale dokonca prestanú veriť v Boha. Ich rodičia doma o tom stále nevedia a myslia si, že konajú svoju povinnosť v Božom dome. V skutočnosti už dávno zmizli – ktovie, možno už majú aj deti. Konať svoju povinnosť je tak dôležité, a predsa dokážu opustiť aj takú kľúčovú prácu, akou je kázanie evanjelia. Keď stretnú niekoho, kto sa im páči, alebo niekoho, komu sa páčia oni, stačí pár jednoduchých zvodných a lákavých slov od toho človeka, aby ich zvedol preč. Sú takí ľahkomyselní a nedbalí, schopní kedykoľvek

a kdekoľvek opustiť a zraďiť Boha. Nezáleží na tom, koľko rokov takíto ľudia veria v Boha alebo koľko kázní si už vypočuli, stále nerozumejú ani kúsku pravdy. Pre nich viera v Boha jednoducho nie je dôležitá a ani konanie povinnosti nemá význam – kvôli získaniu požehnaní majú pocit, že nemajú na výber a musia tieto veci robiť. Len čo sa vyskytne osobná záležitosť alebo rodinný problém, sú schopní len tak odísť. Keď sa stretnú s malou prírodnou pohromou, môžu len tak prestať veriť. Čokoľvek môže narušiť ich vieru v Boha; akákoľvek záležitosť ich môže uvrhnúť do negativity a prinútiť ich vzdať sa svojej povinnosti. Akí sú to ľudia? Táto otázka si naozaj zaslúži hlbokú úvahu.

Akí sú to ľudia, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev? Jeden typ sú bezduchí, bezmyšlienkovití, zmätení ľudia, ktorí bez ohľadu na to, koľko rokov veria, nemajú ani potuchy, prečo veria v Boha. Nemajú ani potuchy, o čom vlastne viera v Boha je. Iný typ sú pochybovači, ktorí vôbec neveria v existenciu Boha a nerozumejú významu ani hodnote viery v Boha. Počúvanie kázní a čítanie Božích slov je pre nich ako štúdium teológie alebo učenie sa nejakých odborných znalostí – len čo tomu porozumejú a dokážu o tom hovoriť, považujú to za vybavené. Nikdy to neuvádzajú do praxe. Pre nich sú Božie slová len akousi teóriou, heslom a nikdy sa nemôžu stať ich životom. Preto týchto ľudí nezaujímá nič, čo súvisí s vierou v Boha. Veci ako konanie povinnosti, usilovanie sa o pravdu, praktizovanie Božích slov, zhromažďovanie sa s bratmi a sestrami a spoločný život v cirkvi atď. nie sú pre nich vôbec prítlačlivé a nič z toho im neprináša také šťastie a vzrušenie, aké im prináša jedenie, pitie a zábava. Na druhej strane, úprimní veriaci v Boha cítia, že byť spolu s bratmi a sestrami, hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde alebo žiť cirkevný život im vždy môže priniesť úžitok a zisk. Hoci niekedy čelia nebezpečenstvu a prenasledovaniu alebo riskujú pri kázaní evanjelia a znášajú nejaké ťažkosti pri konaní svojej povinnosti, bez ohľadu na všetko, získavajú porozumenie pravde a dosahujú výsledok poznania Boha prostredníctvom znášania útrap a platenia ceny, a práve tieto ťažkosti a táto cena prinášajú premenu v ich živote-povahe. Po zvážení a zhodnotení všetkého tohto cítia, že viera v Boha je dobrá a že schopnosť porozumieť pravde je neuveriteľne cenná. Ich srdcia sa obzvlášť primknú k cirkvi a nikdy nepomyslia na opustenie cirkevného života. Ak vidia, že cirkev niekoľkých jednotlivcov

posiela do skupín B alebo ich izoluje či vyčistí za vyrušovanie práce cirkvi, tí, ktorí úprimne veria v Boha, cítia v srdci trochu trýzne. Myslia si: „Musím usilovne konať svoju povinnosť. Rozhodne nemôžem byť vyčistený. Byť vyčistený je to isté ako byť potrestaný, čo znamená, že výsledkom je odchod do pekla! Aký by potom malo zmysel žiť?“ Väčšina ľudí sa bojí opustiť cirkev; cítia, že len čo opustia cirkev a opustia Boha, nebudú môcť ďalej žiť a všetko sa skončí. Ale tí, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev, vnímajú opustenie cirkvi ako celkom normálnu vec, rovnako ako dať výpoveď v práci a nájsť si inú. Nikdy necítia úzkosť ani netrpia žiadnou vnútornou bolesťou. Čo si myslíte – majú ľudia, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev, nejaké svedomie alebo rozum? Takíto ľudia sú naozaj neveriteľní! Niektorí ľudia nekonajú svoju povinnosť na požadovanej úrovni a vždy bezohľadne páchajú zlé skutky, čím prinášajú narušenia a vyrušenia do práce cirkvi. Cirkev im potom zabráni konať svoju povinnosť a pošle ich do bežnej cirkvi. A aký je výsledok? Hneď na druhý deň sa správajú ako úplne iný človek a začínajú úplne nový život. Niektorí začnú chodiť na rande a vezmú sa, niektorí si začnú hľadať prácu, iní idú na vysokú školu a ďalší sa znovu spoja so starými priateľmi, budujú si kontakty a hľadajú príležitosti, ako zbohatnúť. Títo ľudia sa rýchlo vmiestňujú do obrovského sveta a zmiznú v mori ľudstva – stane sa to tak rýchlo. Niektorí bratia a sestry, po tom, čo boli poslaní do bežnej cirkvi pre slabé výsledky pri konaní svojej povinnosti, prechádzajú obdobím trýzne, ale sú schopní uvažovať o sebe a rozpoznať svoje vlastné problémy, čím prejavujú určitý postoj k náprave. Avšak tí, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev, už hneď po stretnutí s nejakými ťažkosťami nechcú konať svoju povinnosť a na druhý deň opúšťajú cirkev a vracajú sa k životu neverca. Vôbec sa necítia utrápene a dokonca si myslia: „Čo je také dobré na viere v boha? Ostatní sa ti neustále vysmieľajú a ohovárajú ťa a dokonca je pravdepodobné, že ťa zatknú a uväznia. Ak ma veľký červený drak ubije na smrť, nebol by môj život márnym? Za všetky tie roky, čo verím v boha, som zniesol toľko ťažkostí, ale čo som získal? Keby som neveril v boha, už by som bol úradníkom, zarobil by som peniaze a žil by som život v prestíži! Keďže som veril v boha až doteraz, dokonca to ľutujem – keby som vedel, že to takto bude, odišiel by som už dávno! Načo je dobré porozumieť pravde? Dá sa z toho porozumenia najesť alebo zaplatiť účty?“ Vidíte?

Nielenže to vôbec neľutujú, ale dokonca sa cítia šťastní, že môžu cirkev opustiť. Nie je to odhalenie ich pravej tváre ako pochybovačov? (Áno.)

Niektorí ľudia zvyknú byť pri vykonávaní svojej povinnosti povrchní a páchajú bezohľadné prečiny. Keď ich cirkev vyčistí a oni narazia na bratov a sestry, pozerajú sa na nich, akoby to boli ich nepriatelia. Dokonca aj keď sa s nimi bratia a sestry láskavo snažia rozprávať, ignorujú ich, nenávisťne na nich pozerajú a hovoria: „To vy ste ma vyčistili z cirkvi. Pozrite sa na mňa teraz! Mám sa lepšie ako vy! Teraz som ovešaný zlatom a striebrom, som veľké zviera! Plávam sa týmto svetom s úplnou ľahkosťou, a pozrite sa, akí ste vy biedni a vyčerpaní z tej vašej viery v boha! Všetci sa neustále usilujete o získanie pravdy, ale nemyslím si, že ste o niečo bystrejší než ja! Čo je také dobré na získavaní pravdy? Dá sa byť ako jedlo alebo mŕtva ako peniaze? Ja si žijem celkom dobre aj bez toho, aby som sa usiloval o pravdu, no nie? Bolo mojím šťastím, že ste ma vyčistili – mal by som sa vám za to poďakovať!“ Z ich slov je zrejmé, že sú to pochybovači, a konanie ich povinnosti ich zjavilo. Môže neverec, ktorý verí v Boha len slovne, konať svoju povinnosť ochotne? Konanie povinnosti znamená plniť si zodpovednosti a záväzky bez toho, aby za to človek dostával mzdu alebo zarábala peniaze. Považujú to za stratu, preto nie sú ochotní konať svoju povinnosť. Ich pravá tvár pochybovačov je tak odhalená; takto Božie dielo zjavuje a vyraduje pochybovačov. Niektorí ľudia majú pri konaní svojej povinnosti stále povrchný postoj a len tak sa nechávajú unášať deň za dňom. V okamihu, keď dostanú príležitosť zarobiť peniaze alebo získať povýšenie vo svete, kedykoľvek opustia cirkev – vždy mali tento úmysel. Ak sú preradení do bežnej cirkvi, pretože zvyknú byť pri konaní svojej povinnosti povrchní a páchajú bezohľadné prečiny, nielenže nad sebou nebudú uvažovať, ale ešte si aj pomyslia: „To, že si ma odstránil z cirkvi s povinnosťami na plný úväzok, je tvoja strata – ja som tým len získal.“ Dokonca sa cítia sami so sebou celkom spokojní. Nie sú takíto ľudia pochybovači? Povedzte Mi, je v súlade s princípmi, aby pochybovačov, ktorí sú odstránení pre svoje bezohľadné prečiny, ktorými vážne narušili a vyrušili prácu cirkvi, Boží dom takto odstránil? (Áno.) Je to úplne v súlade s princípmi; ani v najmenšom sa im tým nekrivdí. Ich postoj k Bohu a ku konaniu povinnosti je taký, že sú schopní ich kedykoľvek zanechať a zradiť. To dostatočne dokazuje, že vo svojich srdciach nemajú absolútne žiadny záujem

o pozitívne veci. Veria v Boha už toľko rokov a počuli toľko kázni, no žiadna z právd viery v Boha ani skúsenostné svedectvá Božieho vyvoleného ľudu nedokážu udržať ich srdcia. Ani jedna z týchto vecí ich nezaujíma, nedojíma ich ani nespôsobuje, že by k nej pociťovali nejakú náklonnosť. To je podstata ich ľudskej prirodzenosti, ktorá spočíva v tom, že nemajú absolútne žiadny záujem o pozitívne veci. O čo sa potom zaujímajú? Zaujímajú sa o jedenie, pitie a zábavu, o telesné pôžitky, o zlé trendy a satanove filozofie. Zvlášť sa zaujímajú o všetky negatívne veci v spoločnosti; len o pravdu a Božie slová sa nezaujímajú. Preto sú schopní kedykoľvek opustiť Boží dom. Nemajú vôbec žiadny záujem o časté čítanie Božích slov ani o časté duchovné spoločenstvo o pravde počas zhromaždení Božieho domu. Obzvlášť sa im protiví konanie povinnosti a dokonca si myslia, že tí, ktorí konajú svoju povinnosť, sú všetci hlupáci. Aká je to mentalita a aká ľudská prirodzenosť? Nemajú záujem o pravdu ani o Božiu spásu ľudí a necítia vôbec žiadne puto k cirkevnému životu. Hoci otvorene nesúdili ani neodsúdili Božie slová, už niekoľko rokov počúvajú kázne bez toho, aby porozumeli čo i len trochu pravde – to jasne poukazuje na problém. Nikoho neodpudzujú pozitívne aj negatívne veci. Pokiaľ nemáš rád pozitívne veci, budeš sa zvlášť zaujímať o negatívne veci. Ak sa zvlášť zaujímaš o negatívne veci, potom sa určite nebudeš zaujímať o pozitívne veci. Tento typ človeka nemá absolútne žiadny záujem o pozitívne veci, takže v Božom dome nie je nič, k čomu by cítil puto, nič, čo by sa mu páčilo ani po čom by túžil. Zlé trendy vo svete, peniaze, sláva a zisk, túžba po moci a postavení, bohatnutie a rôzne populárne kacírstva a bludy sú to, o čo sa najviac zaujíma. Jeho srdce je upriamené na svet, nie na Boží dom, a preto je schopný kedykoľvek odísť. Odchod z Božieho domu a z cirkevného života mu neprináša žiadnu ľútosť, žiadne muky ani bolesť, ale skôr úplnú úľavu. Myslí si: „Konečne už nemusím každý deň počúvať kázne alebo duchovné spoločenstvá o pravde, už sa nemusím nechať obmedzovať týmito vecami. Teraz sa môžem smelo usilovať o slávu a zisk, o peniaze, o krásne ženy a o svoje osobné vyhliadky. Konečne môžem bez obáv smelo klamať a podvádzať ostatných, splietať intrigy a úskoky a praktizovať všelijaké podlé taktiky. Pri interakcii s ľuďmi môžem používať akékoľvek prostriedky!“ Počúvanie kázni a hovorenie v duchovnom spoločenstve o pravde v Božom dome je pre neho bolestivé a odchod z Božieho domu vníma ako úľavu. To

znamená, že tieto pozitívne veci nie sú to, čo jeho srdce potrebuje. Všetko, čo potrebuje, sú veci zo sveta a spoločnosti. Z toho je zrejmé, že dôvod, prečo opustil cirkev, priamo súvisí s jeho úsilím a preferenciami.

Aká je prirodzenosť-podstata týchto ľudí, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť Boží dom? Teraz vidíte, čo ňou je? (Áno. Sú to ľudia typu pochybovačov. Väčšina z nich sú prevtelené zvery, sú to všetko popletení jedinci bez mozgu a myšlienok.) Správne. Nerozumejú záležitostiam viery. Nerozumejú, o čom je v skutočnosti ľudský život, akou cestou by sa ľudia mali uberať, aké najzmysluplnejšie veci by mali konať, akých princípov praktizovania by sa mali držať, pokiaľ ide o ich vlastné počínanie a tak ďalej, a ani nechcú hľadať pravdu, aby na to prišli. O čo sa radi usilujú? Od rána do večera myslia len na to, čo môžu urobiť, aby získali výhody a užívali si lepší život než ostatní. Niektorí ľudia začnú veriť v Boha, kým sú zamestnaní vo svete. Akonáhle ich však povýšia na vedúceho alebo manažéra, alebo sa stanú šéfom, prestanú veriť. Keď sa s nimi bratia a sestry skontaktujú, povedia: „Teraz som človek so statusom a povestou, s určitým spoločenským postavením. Veriť v boha spolu s vami je príliš ponížujúce. Držte sa odo mňa všetci ďaleko a už ma nikdy nehľadajte! Ak chcete, môžete ma vyškrtnúť alebo vypuť. V každom prípade, moja kapitola viery v boha sa skončila a už s vami nemám nič spoločné!“ Vidíte, čo hovoria? Aký druh ľudí to je? Kontaktovali by ste ich ešte? (Nie.) Povedali to takto na rovinu, no niektorí cirkevní vodcovia stále cítia ľútosť, keď ich vidia odchádzať, a viackrát sa s nimi skontaktujú, aby ich presvedčili: „Máš takú dobrú kvalitu a dokonca si bol kedysi vodcom a pracovníkom. Bol si prepustený len preto, že si sa neusiloval o pravdu. Ak sa budeš usilovne usilovať o pravdu, určite budeš spasený a v budúcnosti budeš určite pilierom, hlavnou oporou v Božom dome!“ Čím viac vodcovia hovoria tieto veci, tým viac to druhú stranu odpudzuje. Niektorí cirkevní vodcovia sú popletení a chýba im schopnosť rozlišovať; táto osoba bola povýšená vo svete, no títo vodcovia jej stále závidia a chcú s ňou nadviazať kontakty – neukazuje to nedostatok sebaúcty? Ľudia, ktorí rozumejú pravde, vidia túto záležitosť jasne: byť povýšený v spoločnosti nie je dobré znamenie; nie je to správna cesta, ktorou by mal človek kráčať! Niektorí ľudia prestanú veriť v Boha len čo získajú trochu postavenia v spoločnosti – to ich len zjavuje a dokazuje, že to nie sú ľudia, ktorí úprimne veria v Boha alebo milujú

pravdu. Ak by boli úprimnými veriacimi, aj keby boli povýšení a mali sľubnú budúcnosť v spoločnosti, stále by Boha neopustili. Teraz, keď zradili Boha, je potrebné, aby sa cirkev s nimi skontaktovala a pracovala na nich? Nie je to potrebné, pretože už boli zjavení ako pochybovači. Tým, že neveria v Boha, sú to oni, ktorí strácajú – jednoducho nemajú to požehnanie. Sú to len úbohé bytosti; nie je to hlúpe, ak stále trváš na tom, aby si ich vtiahol do viery v Boha? Čím viac sa ich takto snažíš vtiahnuť, tým viac sa na teba pozerajú zvrchu. Myslia si, že všetci ľudia, ktorí veria v Boha, majú nízke spoločenské postavenie a nedostatočnú kvalitu. Preto sú obzvlášť arogantní a samospravodliví a na všetkých sa pozerajú s opovrhnutím. Ak sa o nich niekto zaujíma alebo sa o nich stará, považujú to za snahu si ich nakloniť. Aká je to mentalita? Je to neschopnosť správne vnímať bratov a sestry. Sú to ľudia, ktorí úprimne veria v Boha? Keď stretnete tento typ človeka, mali by ste ho odmietnuť. Akonáhle povie: „Teraz som vyšší vedúci. Už ma nehl'adajte. Ak ma budete naďalej kontaktovať, obrátim sa proti vám! Najmä nechodte do mojej firmy a nerobte mi hanbu – nemám nič spoločné s ľuďmi, ktorí veria v boha!“ – akonáhle vysloví tieto slová, mali by ste okamžite odísť, vyškrtnúť ho a už sa s takým človekom nikdy nestýkať. Bojí sa, že využijeme jeho úspech; preto musíme mať trochu sebauvedomenia. Darí sa mu a stúpa na vyššie priečky; je mimo našej ligy. My sme len obyčajní ľudia, ľudia na spodku spoločnosti. Nemali by sme sa snažiť nadväzovať s ním kontakt – neznižujte sa k tomu! Sú aj starší ľudia, ktorých deti si kúpia luxusný dom v meste. Po nast'ahovaní sa bratom a sestrám vyparia a povedia: „Už ma viac nehl'adajte. Všetci ste z vidieka. Ak ma budete hl'adať, ľudia si budú myslieť, že som tiež z vidieka, že mám vidieckych príbuzných. Aké by to bolo trápne! Viete, čo za človeka je môj syn? Je to boháč, bohatý muž, verejne známa osobnosť! Ak so mnou budete v kontakte, vari to neponíži môjho syna? Takže ma v budúcnosti už nehl'adajte!“ Akonáhle vyslovia tieto slová, len odpovedzte: „Keďže je tvoj postoj takýto, rozumieme. Potom ti prajeme šťastie a radosť!“ Ak v tej chvíli povieť čo i len jedno slovo navyše, budete pôsobiť hlúpo a úboho. Správna vec je len okamžite odísť. Nikdy sa nesnažte nasilu presviedčať pochybovačov – to je proste hlúpe správanie. Rozumiete? (Áno.) Akí hlúpi môžu byť niektorí ľudia? Povedia: „Syn tej osoby je bohatý muž, boháč so spoločenským postavením. Dokonca má kontakty s vládnymi

úradníkmi. Ak ho budeme presviedčať, aby naďalej veril v Boha, jeho rodina by dokonca mohla hostiť bratov a sestry!“ Ako znie táto myšlienka? Ak sa na to pozriete z hľadiska ohľaduplnosti voči práci cirkvi, ohľaduplnosti voči bratom a sestrám a z hľadiska bezpečnosti, je to úplne vhodné. Ale musíš vidieť, či úprimne verí v Boha. Ak nie je ochotný veriť v Boha a nerád je v kontakte s bratmi a sestrami, a ty ho stále chceš presviedčať, aby veril v Boha, nie je to hlúpe? Nerobte veci, ktoré ukazujú nedostatok sebaúcty. Vo viere v Boha máme Božiu ochranu a Božie vedenie. Bez ohľadu na to, v akom prostredí žijeme, všetko sa odohráva pod Božou zvrchovanosťou a Jeho usporiadaniami. Bez ohľadu na to, aké utrpenie znášame, mali by sme žiť svoj život s dôstojnosťou. Niektorí ľudia dokonca závidia tejto osobe, ktorá opustila Boží dom, a hovoria, že je schopná – je tento názor správny? Ako by sme mali nazerať na túto záležitosť? Keď sa tento človek nastahoval do veľkého domu, prestal veriť v Boha. V spoločnosti má status a spoločenské postavenie a vo svojom srdci sa pozerá na bratov a sestry zvrchu a považuje ich za ľudí na spodku spoločnosti, ktorí nie sú hodní interakcie s ním. Preto by sme mali mať sebauvedomenie a nesnažiť sa nadväzovať kontakt s takými ľuďmi alebo sa im podlizovať, všakže? (Áno.)

Pokiaľ ide o tých, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť Boží dom, či už sú to pochybovači alebo len povalači, či veria v Boha, aby získali požehnania alebo aby sa vyhli pohromám – bez ohľadu na situáciu – pokiaľ sú schopní kedykoľvek opustiť Boží dom a po odchode sa im protiví, keď sa s nimi bratia a sestry skontaktujú, a ešte viac sa im protiví pomoc a podpora bratov a sestier, a prejavujú nepriateľstvo voči každému, kto s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve o pravde, takýmto ľuďom netreba venovať žiadnu pozornosť. Ak sa objavia pochybovači tohto typu, mali by byť včas odhalení a vyčistení. Niektorí ľudia možno nemilujú pravdu, ale radi sú dobrými ľuďmi a radi žijú spolu s bratmi a sestrami; cítia sa vďaka tomu dobre a navyše sa vyhnú zlému zaobchádzaniu. V srdci vedia, že veria v pravého Boha a sú ochotní usilovne pracovať. Ak majú naozaj takýto postoj, myslíte si, že by sa im malo dovoliť pokračovať v konaní ich povinnosti? (Áno.) Ak sú ochotní pracovať a nevyrušujú ani nenarúšajú, potom môžu v práci pokračovať. Ale ak jedného dňa už nebudú ochotní pracovať a budú chcieť opustiť Boží dom so slovami: „Idem sa pokúsiť presadiť vo svete. Už s vami nebudem veriť

v boha. Tu to nie je žiadna zábava a niekedy, keď som pri konaní svojej povinnosti povrchný, som orezaný. Je to tu naozaj ťažké; chcem odísť“ – malo by sa takého človeka presviedčať, aby zostal? (Nie.) Môžeme sa ho spýtať len jedno: „Poriadne si si to premyslel?“ Ak odpovie: „Dlho som o tom premýšľal,“ môžeš povedať: „Potom ti prajeme všetko najlepšie. Dávaj na seba pozor a zbohom!“ Je tento prístup v poriadku? (Áno.) Aký druh ľudí to podľa vás je? Sú to ľudia, ktorí si myslia, že sú niečo viac ako ostatní, a ktorí pohŕdajú svetom a jeho spôsobmi, často recitujú verše od slávnych ľudí, ako napríklad: „Mávam rukávom, nič si so sebou neberúc, ani chumáč oblaku.“ Myslia si, že sa udržiavajú v čistote a nezapadajú do tohto sveta, a prostredníctvom viery v Boha chcú nájsť nejakú útechu. Vždy sa považujú za niekoho výnimočného, ale v skutočnosti sú to tí najobyčajnejší ľudia, ktorí žijú len pre jedenie, pitie a zábavu. Nemajú žiadne skutočné myšlienky ani reálne úsilie. Považujú sa za niekoho vznešeného, akoby nikto nedokázal pochopiť ich myšlienky alebo sa vyrovnáť ich spôsobu myslenia. Považujú svoj rozhlád za širší ako rozhlád bežného človeka a hovoria veci ako: „Vý všetci ste obyčajní ľudia, ale pozrite sa na mňa – ja som iný. Ak sa ma spýtaš, odkiaľ som, poviem ti, že moja domovina je ďaleko.“ Povedali ti, odkiaľ sú? Vieš, kde je to takzvané „ďaleké“ miesto? Ľudia, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev, sú presne tento typ. Cítia, že žiadne miesto ich nemôže uspokojiť a stále premýšľajú o nejakých nerealistických, hmľistých, iluzórnych veciach. Nezameriavajú sa na realitu a nerozumejú, o čom je ľudský život alebo akú cestu by si ľudia mali zvoliť. Nerozumejú týmto veciam – sú to len čudáci. Ak sa človek tohto typu rozhodne opustiť cirkev a povie, že o tom dlho premýšľal, potom ho netreba presviedčať, aby zostal. Nepovedzte už ani slovo navyše – len ho vyškrtnite a to je všetko. To je spôsob, ako by sa s takými ľuďmi malo zaobchádzať; je to v súlade s princípmi zaobchádzania s ľuďmi. Týmto sa končí duchovné spoločenstvo o tých, ktorí sú schopní kedykoľvek opustiť cirkev.

J. Kolísanie

Desiaty prejav je: „Kolísanie.“ Aké konkrétne prejavy vykazujú ľudia, ktorí kolíšu? Po prvé, najväčšie pochybnosti, ktoré títo ľudia majú o viere v Boha, sú: „Naozaj existuje boh? Existuje duchovná sféra? Existuje peklo? Sú tieto slová, ktoré boh vyslovil, pravdou? Ľudia hovoria, že táto osoba je

vtelený boh, ale ja som nevidel nič, čo by naznačovalo, že je vtelený boh! Tak kde presne je duch boží? Existuje boh naozaj alebo nie?“ Nikdy si v týchto otázkach nedokážu urobiť jasno. Vidia, že v Boha verí veľa ľudí, a myslia si: „Boh musí existovať. Pravdepodobne existuje. Dúfam, že existuje. Viera v boha mi aj tak nespôsobila žiadnu ujmu; nikto so mnou nezaobchádzal zle. Počul som, že konanie povinnosti môže priniesť požehnania a dobrý konečný osud, a tak potom v budúcnosti nezomriem. Asi teda pôjdem s prúdom a budem veriť.“ Po určitom čase viery vidia, že niektorí ľudia sa stretávajú so skúškami a útrapami, a začínajú uvažovať: „Nemá viera v boha prinášať požehnania? Niektorí ľudia vážne ochoreli a zomreli, niektorí boli zatknutí a prenasledovaní na smrť veľkým červeným drakom a iní zas ochoreli alebo ich rodiny postihli pohromy, keď konali svoju povinnosť. Prečo ich boh neochránil? Takže existuje boh naozaj alebo nie? Ak existuje, tieto veci sa nemali stať!“ Niektorí ľudia s dobrými úmyslami s nimi hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde a vravia: „Boh je zvrchovaný nad všetkým a osudy ľudí ovláda Božia ruka. Ľudia by mali tieto záležitosti od Boha prijať a oddať sa Božiemu ovládaniu. Všetko, čo Boh robí, je dobré.“ Na to títo kolísaví jedinci odpovedajú: „Nevidím, čo je na tom dobré! Byť postihnutý pohromami – to je dobré? Vážne ochoreť alebo mať nevyliciteľnú chorobu – to je dobré? Byť mŕtvy je ešte horšie. Existuje boh alebo nie? Neviem.“ Neustále sú plní pochybností o Bohu. Keď vidia, že mnohí ľudia konajú svoju povinnosť, že sa dielo Božieho domu čoraz viac rozširuje a cirkev zo dňa na deň prekvitá, cítia, že Boh musí existovať. Najmä keď počujú bratov a sestry svedčiť o znameniach a zázrakoch, ktoré Boh ukázal, a o milosti, ktorú od Boha dostali, títo kolísaví jedinci cítia ešte silnejšie, že „Boh určite existuje! Hoci ľudia nemôžu vidieť ducha božieho, slová, ktoré vyslovil vtelený boh, ľudia počuli a ja som tiež počul toľko ľudí hovoriť v duchovnom spoločenstve o božích slovách a zažívať božie slová. Takže boh musí určite existovať!“ Keď cirkev prekvitá, všetko jej ide hladko, darí sa jej a práca cirkvi sa čoraz viac rozširuje, a najmä keď bratia a sestry zažívajú nejaké zvláštne okolnosti a zvláštne záležitosti a vidia v nich Božiu ochranu, zvrchovanosť a vodcovstvo, cítia, že Boh existuje a že je naozaj dobrý. Po určitom čase však môžu zažiť frustrácie a ťažké obdobia, niektorí môžu zažiť zlyhania a neúspechy alebo Boží dom môže vyradiť časť ľudí; tieto veci,

najmä tá posledná, sú v silnom rozpore s ich predstavami a sú nad ich očakávania. Cítia: „Ak boh existuje, ako sa potom mohli tieto veci stať? Nemali by sa stávať! Je normálne, že sa tieto veci dejú medzi nevercami, ale ako to, že sa dejú aj v božom dome? Ak boh existuje, mal by tieto záležitosti vyriešiť a zabrániť, aby sa tieto veci diali, pretože je všemohúci, má autoritu a moc! Existuje boh naozaj alebo nie? Ľudia nemôžu vidieť ducha božieho. Pokiaľ ide o slová, ktoré vyslovil vtelený boh, všetci ľudia hovoria, že sú pravdou, cestou a že môžu byť životom ľudí. Ale prečo ja necítim, že sú pravdou? Tak dlho som počúval kázne, ale v mojom živote nenastala vôbec žiadna premena! Toľko som trpel – čo som získal?“ Začnú mať pochybnosti o Bohu a ich nadšenie pre konanie povinnosti klesá a chladne. Potom pomýšľajú na odchod z Božieho domu, aby išli pracovať a zarábať peniaze na slušný život – tieto aktívne myšlienky sa začínajú objavovať. Myslia si: „Ak boh, v ktorého verím, nie je pravým bohom, potom to, že som všetky tie roky, čo verím v boha, nepracoval a nezarábal peniaze, bude jedna veľká strata! Nie, takéto zmýšľanie je nesprávne. Stále musím poriadne veriť. Počul som ľudí hovoriť, že viac čítania božích slov umožní človeku porozumieť pravde, vyriešiť všetky problémy a už nebude slabý. Ja som však božie slová čítal a stále som neporozumel pravde. Prečo sa stále cítim negatívne? Prečo mám stále pocit, že nemám energiu konať svoju povinnosť? Boh vo mne nekoná svoje dielo! Mám toľko ťažkostí, ale boh mi neotvoril cestu von. Takže existuje boh naozaj alebo nie? Ak je toto pravá cesta, boh by mal žehnať ľuďom, ktorí konajú svoju povinnosť, pokojom, hladkým priebehom a normálnosťou. Prečo sú teda stále také veľké ťažkosti pri kázaní evanjelia a konaní povinnosti? Hoci viem, že náboženský svet zaostal a viera vo všemohúceho boha je vstupom do Veku kráľovstva, prečo som nevidel, ako duch svätý koná dielo?“ Aký druh ľudí to je? Sú to ľudia bez duchovného porozumenia. Čítajú Božie slová, ale nerozumejú pravde. Bez ohľadu na to, o koľkej pravde sa hovorí v duchovnom spoločenstve, nedokážu pochopiť jej význam. Vždy sa na veci pozerajú na základe svojich predstáv a domnienok a sú neustále plní pochybností o Bohu. Ako by takýto človek mohol porozumieť pravde? Niektorí ľudia vidia, že kázanie evanjelia je dosť ťažké, a tak si myslia: „Ak by to bola pravá cesta, duch svätý by vo veľkej miere konal svoje dielo. Kamkoľvek by bratia a sestry išli kázať evanjelium, išlo by

to hladko a bez prekážok. Ba čo viac, aj vládni úradníci by začali veriť a dali by všetkému zelenú. Toto by naozaj bolo dielo pravého boha. Ale keď sa teraz pozrieme na fakty, vôbec to tak nie je. Nielenže prezidenti a úradníci v rôznych krajinách po celom svete neveria v boha, ale vieru v boha ani len nepodporujú. V niektorých krajinách vlády dokonca prenasledujú veriacich a bránia ľuďom veriť v boha. Je teda boh, v ktorého veríme, naozaj pravým bohom? Neviem, ťažko povedať.“ V srdci majú vždy obrovský otáznik. Zakaždým, keď počujú nejakú správu, je to pre nich ako „zemetrasenie“, ktorého dosah nie je ani veľký, ani zanedbateľný, čo spôsobuje, že kolíšu. Niektorí ľudia hovoria: „Kolíšu azda stále preto, lebo veria v Boha len krátko?“ Nie je to tak – niektorí ľudia veria tri, päť alebo dokonca viac ako desať rokov. Považuje sa to za krátky čas? Ak by niekto veril tri alebo päť rokov počas diela Veku milosti, nepovažovalo by sa to za dlhý čas, pretože nepočul Božie výroky a slová v posledných dňoch; rozumel len trochu biblického poznania a duchovným teóriám z Biblie a ľudských kázni. Taký zisk je naozaj primálny. Iný prípad je, keď niekto prijme dielo tejto súčasnej etapy – pokiaľ koná svoju povinnosť a nasleduje Boha tri roky, to, čo zažíva, čomu rozumie a čo získava, prevyšuje to, čo mohol niekto získať z viery v Pána vo Veku milosti za dvadsať alebo tridsať rokov, či dokonca za celý život. Títo ľudia, ktorí kolíšu, však ani po troch, piatich alebo dokonca viac ako desiatich rokoch viery stále nedokážu určiť, či túto etapu diela koná Boh alebo nie, a dokonca majú pochybnosti o Božej existencii. Povedal by si, že takíto ľudia sú veľmi problematickí? Majú schopnosť chápať pravdu? (Nie.) Majú spôsob myslenia, aký patrí k normálnej ľudskej prirodzenosti? (Nie.) Nedokážu pochopiť pravdu. Bez ohľadu na to, aká situácia v cirkvi nastane, vždy ich to môže priviesť ku kolísaniu – otáznik v ich srdci u nich neustále spúšťa „zemetrasenia“. Ak antikristi spôsobia v cirkvi vyrušenia a niektorí ľudia sú zavádzaní, alebo ak niekto, koho zbožňujú, urobí niečo, čo nečakali – napríklad ukradne obety alebo sa zapletie do nemravných aktivít – a je nakoniec vyčistený, ich srdcia začnú v dôsledku toho kolísať a oni začnú pochybovať o Bohu: „Nie je toto prúd božieho diela? Ako sa potom mohli v cirkvi stať také nezákonné veci? Ako by boh mohol dopustiť, aby sa objavili antikristi a zlí ľudia? Je toto naozaj pravá cesta?“ Všetko, čo sa v cirkvi stane a je v rozpore s ich predstavami, v nich vyvoláva pochybnosti a začnú sa

pýtať, či je to pravá cesta, či je to Božie dielo a či Boh skutočne existuje. Jednoducho nehládajú pravdu, aby sa na vec pozreli správne. Už len toto stačí na dôkaz, že od začiatku do konca v podstate nikdy neverili, že túto etapu diela koná Boh. Od začiatku do konca nikdy nevedeli, čo je pravda, ani prečo Boh vyjadruje pravdu. Boh vyriekol toľko slov a vykonal toľko práce – to všetko je konanie Boha. Toľko ľudí to overilo a uistilo sa o tom, ale oni odmietajú pozerat' sa na veci na základe týchto skutočností. Na posudzovanie vždy používajú ľudský pohľad na vec a ľudské myslenie – príliš si dôverujú. Keď sa v práci cirkvi alebo v cirkevnom živote objavia nejaké medzery alebo odchýlky, alebo keď je cirkev utláčaná a prenasledovaná vládou, začnú znova pochybovať: „Je toto naozaj pravá cesta?“ Keď sa v cirkvi objavia antikristi a falošní vodcovia, tiež začnú pochybovať. Hovoria: „Pozrite sa na tých pastorov a starších v náboženských cirkvách – tí naozaj milujú pána a v ich cirkvách nedochádza k žiadnym príhodám s antikristami. To je tá pravá cesta. Ak je to, čo tu máte vy, pravá cesta, prečo sa tieto veci stále dejú?“ Takto porovnávajú. A ako porovnávajú niektorí ďalší hlupáci? Hovoria: „Pozrite sa na tých ľudí, ktorí veria v boha v Cirkvi troch samostatností – majú štátne schválenie a štát im dokonca vydáva certifikáty a prideliť im pozemky na stavbu kostolov. Všetko je to legitímne a legálne. Máte vy verejnú cirkev? Sú vaše cirkvi registrované? Štát do Cirkvi troch samostatností dokonca prideliť pastora a tí pastori majú licencie. Majú vaši vodcovia a pracovníci licencie? Štát vám nedovoľuje veriť v boha; zatýka vás a prenasleduje. Nemáte ani trvalé miesto na zhromaždenia; vždy sa zhromažďujete tajne. Je toto naozaj pravá cesta? Ak by to bola pravá cesta, prečo by ste sa vždy zhromažďovali a konali svoju povinnosť takým tajnostkárskym spôsobom?“ Nedokážu preniknúť ani do podstaty tejto záležitosti. Akákoľvek situácia môže u nich zapríčiniť, že začnú kolísať a vyvolať v nich pochybnosti o Bohu. Povedzte Mi, môže takýto človek pevne stáť? (Nie.) Hoci navonok neopustil cirkev, v srdci je na hrane nebezpečenstva. Nikdy si nemôže byť istý Božím dielom a pravdami, ktoré Boh vyjadril, a vždy napoly verí, napoly pochybuje; to mu znemožňuje mať pravú vieru. Nevidí, že všetky tie prenasledovania, útlaky a zatýkania, ktoré sa udiali počas týchto rokov Božieho diela, sa diali pod Božou zvrchovanosťou a všetky spadajú pod Božie ovládania a usporiadania. Preto má predstavy a dokáže pochybovať, či Boh môže byť

zvrchovaný nad všetkým. Vždy verí, že všetku prácu Božieho domu konajú ľudia, a nedokáže vidieť ani najmenší náznak Božích skutkov. Nie je to pochybovač? Ak takýto človek verí len pol roka alebo rok a ešte jasne nepochopil rôzne pravdy, je pochopiteľné, že má pochybnosti a kolíše, keď vidí veci, ktoré sú v rozpore s jeho predstavami. Niektorí ľudia však veria v Boha niekoľko rokov, vypočuli si množstvo kázni a keď sa stretli s ťažkosťami, bola im sprostredkovaná pravda v duchovnom spoločenstve. V tom čase rozumeli tomu, čo počuli, z hľadiska učenia. Neskôr však, keď sa znova stretnú s nejakými záležitosťami, stále pochybujú o Bohu a Božom diele. To ukazuje, že takíto ľudia nemajú schopnosť chápať pravdu, chýba im myslenie, aké patrí k normálnej ľudskej prirodzenosti, a nespĺňajú štandard toho, čo to znamená byť človekom.

Ako by sa malo zaobchádzať s ľuďmi, ktorí kolíšu? Z hľadiska ľudskej prirodzenosti sa títo ľudia nedajú považovať za zlých ľudí, ale sú skutočne problematickým typom ľudí, pretože im chýba schopnosť pochopiť pravdu a nemajú myslenie, aké patrí k normálnej ľudskej prirodzenosti. A čo je najdôležitejšie, nedokážu si ani potvrdiť mnohé pravdy, ktoré Boh vyjadril, ani nevedia, či sú tieto slová pravdou, alebo či sú Božím prejavom a Božím dielom. Súdiac podľa ich schopnosti chápania, aký druh ľudí to je? Je správne povedať, že sú to pochybovači, a je tiež správne tvrdiť, že sú to popletení ľudia. Hoci ľudia tohto druhu nespáchali žiadne zjavné zlo a nekvalifikujú sa ako zlí ľudia, nie sú to naničhodníci, keďže sú do takejto miery popletení a dokážu robiť veľa vecí, ktoré narúšajú a vyrušujú? (Áno.) Bez ohľadu na to, ako dlho veria v Boha alebo koľko kázni si vypočuli, nikdy nedokážu porozumieť pravde. Nedokážu si ani potvrdiť existenciu Boha alebo Božiu zvrchovanosť. Aká je to kvalita? Títo ľudia nemajú absolútne žiadnu schopnosť chápania pravdy. Sú to ľudia s veľmi chabou kvalitou; alebo by sa dalo povedať, že nemajú vôbec žiadnu kvalitu – sú to naničhodníci bez mozgu. Povedzte Mi, akú povinnosť môžu naničhodníci konať? (Nemôžu konať žiadnu povinnosť.) Nemôžu konať žiadnu povinnosť a sú vždy plní pochybností a kolíšu. Ako by sa teda malo s takýmito ľuďmi zaobchádzať a ako ich riešiť? Najvhodnejší spôsob, ako zaobchádzať s takýmito ľuďmi, je nenechať ich konať žiadnu povinnosť. Aj keby požiadali o konanie povinnosti, nemalo by sa im to dovoliť. Prečo nie? Pretože len čo takíto ľudia začnú konať povinnosť,

najmä keď si vytrpeli ťažkosti a zaplatili nejakú cenu, skôr či neskôr si budú chcieť vyrovnať účty s Božím domom. Ak ich zatknú alebo budú čeliť prírodným pohromám či nešťastiam spôsobeným človekom, budú ľutovať, že sa vydávali Bohu; budú sa trpko sťažovať a na každom kroku budú šíriť reči ako: „Toľko som trpel pre prácu cirkvi a pre konanie svojej povinnosti. O toľko menej som jedol, o toľko menej som spal a o toľko menej peňazí som zarobil. Ak by som nekonal povinnosť, peniaze, ktoré som zarobil, som si mohol uložiť do banky a vynášali by mi úroky! Podstúpil som toľko rizík – akú hodnotu má každá hodina rizika? Aká je mzda za prácu?“ Budú sa snažiť vyrovnať si finančné účty s Božím domom a dokonca sa budú vyhrážať, že ak ich Boží dom neodškodní, nahlásia ho. Neprinieslo by to vari nekonečné problémy, keby sa takýmto ľudom dovolilo konať povinnosť? Zaoberanie sa takýmto nízkymi jedincami povedie k zamotaniu, ktoré sa nedá vyriešiť. Bez ohľadu na to, koľko vecí pre cirkev vybavujú, v srdci si vedú malú účtovnú knihu a každý jeden účet si jasne zaznamenávajú. Nič z toho, čo robia pre cirkev, nerobia nikdy ochotne. Nie sú totiž ochotní, chcú si vyrovnať účty. Prečo je to tak? Je to preto, lebo v srdci neuznávajú existenciu Boha ani neveria v existenciu Boha. Neuznávajú, že Božie slová sú pravdou alebo že Božie dielo môže spasť ľudí. Akú odmenu by teda potrebovali, aby sa cítili spokojní s tým, že zaplatili malú cenu, trochu trpeli, konali nejakú povinnosť a vynaložili nejaké ľudské a materiálne zdroje pre takzvaného boha, ktorého si predstavujú vo svojej mysli? Ak by za to nič nedostali, boli by spokojní? Ak jedného dňa zistia, že boli vyradení, pretože sa neusilovali o pravdu, aké to bude mať následky? Budú si myslieť, že ich Boží dom oklamal, že ich vodcovia a pracovníci oklamali a že boli držaní v nevedomosti a stali sa obeťou podvodu. Potom budú mať s Božím domom nevybavené účty a budú požadovať odškodnenie a naťahovať to donekonečna. Myslíš si, že by sa Boží dom chcel zaplietť s takýmto človekom? Boží dom rozhodne neurobí niečo také hlúpe! Boží vyvolený ľud koná svoju povinnosť, aby si splnil zodpovednosť stvorených bytostí – je to úplne ich vlastná voľba, niečo, čo sú ochotní robiť. Boží dom nikdy nikoho nenúti ani neprinucuje. Ale je len otázkou času, kedy vzniknú problémy po tom, čo pochybovači začnú konať povinnosť. Keď majú mrzutú náladu, určite začnú reptáť a takto sa sťažovať ostatným: „Vy všetci ste hovorili tak pekne a oklamali ste ma; vraveli ste, že

viera v boha mi umožní získať pravdu a večný život. Nikto z vás však nespomenul, že v cirkvi budú antikristi, ktorí budú zavádzať ľudí, zlí ľudia, ktorí budú narúšať a vyrušovať prácu cirkvi, alebo že cirkev bude ľudí vyčisťovať alebo vypudzovať. Nikdy ste mi nepovedali, že sa v cirkvi bude diať niečo z tohto!“ Môžu sa dokonca obrátiť a obviňovať ťa, hovoriac: „Ty si mi tieto veci nikdy jasne nevysvetlil. Len som vás nasledoval vo viere v boha a v konaní mojej povinnosti. Výsledkom je, že teraz nemám vo svete žiadne vyhliadky; vy ste ma zdržali od zarábania veľkých peňazí. Musíte mi nahradiť moje straty!“ Nezdá sa ti nechutné, keď si s tebou začnú vyrovnávať účty? Chcel by si sa s nimi zaplietať? (Nie.) Kto by mohol takýmto ľudom veci objasniť? Neprijímajú pravdu, nedokážu vidieť existenciu Boha a nedokážu cítiť existenciu Boha prostredníctvom svojich skúseností. Povedzte Mi, kto by im mohol tento fakt natlačiť do hlavy? Nikto. Nemajú schopnosti na prijatie pravdy, takže žiadať od nich, aby sa usilovali o pravdu, by im spôsobilo veľké ťažkosti, dostalo by ich to do zložitej situácie – robiť to je jednoducho nerealistické. Veria v Boha len preto, aby dostali požehnania. Len čo vykonajú malú povinnosť, už aj požadujú odmenu. Ak nedostanú, čo chcú, začnú chrliť urážky: „Bol som oklamáný a podvedený! Vy všetci ste podvodníci!“ Povedzte Mi, chceli by ste znášať toto osočovanie? (Nie.) Kto ich oklamal? Nie je to tak, že oni sami majú ambície a túžby a chcú dostať požehnania? Neverili v Boha práve preto, aby dostali požehnania? Teraz nedostali požehnania, ale nie je to preto, lebo sa neusilujú o pravdu? Nie je to ich vlastný problém? Ani neveria v Boha, a predsa chcú od Boha dostať požehnania – ako by mohlo byť také ľahké dostať požehnania? Neboli im tieto záležitosti jasne vysvetlené už dávno predtým, ako začali konať povinnosť? (Áno.) Ale dá sa im dohovoriť? Nedá sa – povedia len, že si ich oklamal. Povedzte Mi, v Božom dome, bez ohľadu na to, ako dlho bratia a sestry veria v Boha, kto z nich nekoná povinnosť dobrovoľne? Aj keď existujú zriedkavé prípady, keď deti neveria v Boha a sú do viery a konania povinnosti zatiahnuté svojimi rodičmi alebo príbuznými, stále je ich veľmi málo. Aj keď ťa tvoji rodičia do toho ťahajú, je to pre tvoje dobro – to by ti malo byť jasné. Ale to je tvoja rodina, čo ťa ťahá – bratia a sestry Božieho domu ťa neťahajú ani nenúti. Viera v Boha a konanie povinnosti sú úplne dobrovoľné. Práve teraz môže odísť každý, kto chce; dvere Božieho domu sú vždy otvorené.

Avšak keď raz odídeš, vrátiť sa nebude také ľahké. Tí, ktorí konajú v Božom dome povinnosť na plný úväzok, sú starostlivo vyberaní – neprijíma sa hocikto. Existujú požadované štandardy a princípy a len tí, ktorí spĺňajú predpoklady, môžu zostať v cirkvi s povinnosťami na plný úväzok. Ľudia, ktorí kolíšu, si myslia: „Vy ste mi takú dôležitú záležitosť jasne nevysvetlili. Vtedy som konal povinnosť len preto, lebo som bol zmätený.“ Čo nebolo jasne vysvetlené? Bratia a sestry každý deň spoločne hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde pri konaní povinnosti – ak títo ľudia nerozumeli, je to preto, lebo sú popletení a slepí. Nemôžu za to viniť nikoho iného. Oni sa však o tom s tebou nebudú rozumne dohadovať – oni len cítia, že utrpeli obrovskú stratu a chcú si s Božím domom vyrovnať účty a hádať sa. Nie sú takéto ľudia nerozumní a nesmierne nechutní? Takže keď spoznáte pravú tvár takýchto ľudí a jasne uvidíte, že sú popletení, úplne zbytoční, že nemôžu konať žiadnu povinnosť a sú neustále zameraní na prijímanie požehnaní, že majú srdcia pohltené myšlienkami na získanie požehnaní a vedia len to, že konanie povinnosti môže priniesť požehnanie, spásu, vstup do kráľovstva a nesmrteľnosť, a poznajú len týchto pár fráz bez toho, aby rozumeli čomukoľvek inému; nevedia, čo je pravda, ako praktizovať pravdu alebo ako sa podriaďovať Bohu – potom, aj keď chcú konať povinnosť alebo o to žiadajú, možno im ju prideliť? (Nie.)

Ľudia, ktorí kolíšu, v skutočnosti aj vtedy, keď sú v úplnom poriadku, majú pochybnosti a stále pozorujú. Len čo sa stretnú s prenasledovaním a zatýkaním, začnú kolísať. To ukazuje, že ich bežnej viere v Boha chýba skutočná viera. Keď nastanú určité okolnosti, sú zjavení. To ukazuje, že si nikdy neboli istí Božím dielom a vždy pochybovali a pozorovali. Prečo neopustili cirkev? Myslia si: „Verím v boha už toľko rokov a pretrpel som toľko ťažkostí. Keby som teraz odišiel bez toho, aby som získal akékoľvek výhody, nebola by to vari strata? Nebolo by všetko to utrpenie zbytočné?“ Takto uvažujú. Môžeš si myslieť, že sú si istí, že majú vieru, že rozumejú pravde, ale v skutočnosti to tak nie je. Stále pochybujú, stále pozorujú. V srdci chcú len vidieť, či dielo Božieho domu skutočne prekvitá, či každý bod práce prináša ovocie a či má veľký vplyv na svet. Obzvlášť chcú vedieť nasledujúce veci: Ako napreduje šírenie evanjelia cirkvami v rôznych krajinách? Má to rozsah a vplyv? Je tento prúd medzinárodne uznávaný? Prijali túto etapu diela

nejakí slávni ľudia alebo vplyvné osobnosti? Bola Cirkev Všemohúceho Boha uznaná alebo schválená Organizáciou Spojených národov? Má podporu vlád rôznych krajín? Boli bratom a sestrám v rôznych krajinách schválené žiadosti o politický azyl? O takéto veci sa títo ľudia stále zaujímajú a je to jasný prejav ich kolísania. Len čo vidia, že Boží dom získal moc a práca na evanjeliu sa rozšírila, cítia sa šťastní, že neopustili Boží dom, a už o Bohu nepochybujú. No len čo vidia, že dielo Božieho domu je vyrušované, hatené alebo poškodzované, že je ovplyvnené aj vykonávanie povinnosti bratov a sestier a že cirkev je svetom vylučovaná a zavrhovaná, začnú premýšľať o odchode z Božieho domu. Stále majú pochyby: „Je boh naozaj zvrchovaný nad týmto všetkým? Prečo nevidím božiu všemohúcnosť? Sú božie slová naozaj pravdou? Môžu skutočne očistiť a spasiť ľudí?“ Nikdy nedokážu preniknúť do podstaty týchto vecí a stále o nich pochybujú, pretože nemajú duchovné porozumenie a nedokážu pochopiť Božie slová. Bez ohľadu na to, koľko kázni počujú, nedokážu si o ničom z toho urobiť záver. V dôsledku toho sa stále vypytujú a prajú si, aby mali uši, ktoré počujú veci na veľkú vzdialenosť, a oči, ktoré vidia na tisíc míľ ďaleko, aby mohli vedieť a dostávať správy o tom, čo sa deje v diaľke. Potom by sa mohli včas rozhodnúť, či majú zostať alebo odísť. Nie sú takéto ľudia hlúpi? (Áno.) Nežijú ľudia tohto druhu vyčerpávajúce životy? (Áno.) Nemajú myslenie, aké prináleží normálnej ľudskej prirodzenosti, ani nerozumejú pravde. Čím viac sa toho deje, tým sú nervóznejší a zmätenejší. Nevedia, ako tieto záležitosti rozlíšiť ani ako ich charakterizovať; a už vôbec nevedia, ako v týchto záležitostiach rozlíšiť správne od nesprávneho alebo sa z nich poučiť a potom nájsť v Božom slove princípy praktizovania. Nevedia, ako tieto veci robiť. Čo teda robia? Keď sa napríklad v cirkvi objavia antikristi a zlí ľudia a zavádzajú ľudí, začnú sa zamýšľať: „Kto má vlastne pravdu a kto sa mýli? Je táto cesta naozaj pravá? Budem požehnaný, ak budem veriť až do konca? Konám svoju povinnosť už niekoľko rokov – stálo to utrpenie za to? Mám pokračovať v konaní svojej povinnosti?“ Všetko zvažujú z hľadiska vlastných záujmov a nedokážu porozumieť žiadnej z osôb, udalostí a vecí pred sebou, pričom sa zdajú byť veľmi nemotorní. Chýbajú im správne myšlienky a názory a chcú stáť bokom a pozorovať, ako sa veci vyvinú. Pri pohľade na nich cítiš, že sú poľutovaniahodní aj smiešni. Keď sa nič nedeje, správajú sa

celkom normálne, no len čo sa stane niečo vážne, nevedia, z akého postoja by sa mali na túto záležitosť pozerat', a veci, ktoré hovoria, odrážajú myšlienky a názory nevercov. Keď sa všetko skončí, nevidno, čo z toho získali. Nie sú takíto ľudia veľmi hlúpi? (Áno.) Presne takto sa správajú hlúpi ľudia. Aké sú teda princípy zaobchádzania s ľuďmi tohto druhu? Na základe ich prejavov ich nemožno považovať za mimoriadne zradných a podlých ľudí. Majú však jednu osudovú slabinu, a to, že títo ľudia nemajú vlastné myslenie, žiadnu dušu a nič nedokážu prezrieť. Čokoľvek sa okolo nich deje, zanecháva ich to bezradných, nevedia, komu veriť, na koho sa spoľahnúť, ako sa na problém pozerat' alebo kde začať, aby ho vyriešili – sú jednoducho v stave paniky. Po panike môžu nadobudnúť pochybnosti alebo sa môžu dočasne upokojiť, ale ich zvyčajné kolísanie zostáva nezmenené. Pokiaľ ide o ich prejavy, keďže ich nemožno zaradiť medzi zlých ľudí, ak sú v súčasnosti schopní konať nejakú povinnosť a ochotne pracovať, môže im byť dovolené pokračovať v konaní ich povinnosti. Zakladá sa to však na predpoklade, že ich povinnosť prináša aspoň nejaké výsledky. Ak konajú svoju povinnosť bez toho, aby vôbec prijímali pravdu, a sú stále len povrchní, treba ich poslať domov. Ak sú však ochotní napraviť svoje chyby, malo by sa im dovoliť zostať v Božom dome a pokračovať v konaní povinnosti. Mali by byť poverení akoukoľvek povinnosťou, na ktorú sa hodia. Ak nie sú schopní konať žiadnu povinnosť a sú jednoducho neužitoční, mali by sa poslať na nejaké miesto, ktoré im vyhovuje. V tomto prípade to už nemôže závisieť od toho, či sú pripravení a ochotní pracovať. Nie je vari tento spôsob riešenia jednoduchý? (Áno.)

Dokážete rozlíšiť ľudí, ktorí kolíšu? Máte takých ľudí vo svojom okolí? Niektorí ľudia boli v minulosti z cirkvi odstránení. Predpokladajme, že jeden z nich povie toto: „Zmenil som sa k lepšiemu. Už nekolíšem. V minulosti som vždy kolísal, pokiaľ šlo o pravú cestu, pretože keď boží dom ešte len začínal konať svoje dielo v zahraničí, bolo to naozaj ťažké. V tom čase bolo pre bratov a sestry v cirkvi veľmi ťažké kázať evanjelium a v zahraničí bolo málo ľudí, ktorí prijali pravú cestu. Navyše sa nezdalo, že by šírenie práce na evanjeliu malo nejaké vyhliadky. Preto som v minulosti stále pochyboval o božom diele. Teraz, keď vidím, že práca na evanjeliu božieho domu sa šíri, rôzne body práce sa zlepšujú a prinášajú výsledky a cirkvi v rôznych krajinách čoraz viac prekvitajú, už nemám pochybnosti ani nekolíšem.

Prosím, nechajte ma konať moju povinnosť. Nezaradujte ma medzi tých, ktorí boli vyčistení alebo vypudení!“ Bolo by v poriadku dať takému človeku šancu? (Nie.) Prečo nie? (Jeho slová sú falošné. Chce sa len znova pripojiť k cirkvi, pretože vidí, že dielo Božieho domu má sklon šíriť sa ďalej a že získalo moc. No vždy keď sa stane niečo, čo je v rozpore s jeho predstavami, znova zakolíše.) Prezreli ste túto záležitosť? (Áno.) Niektorí ľudia sú od narodenia kolísaví. Dnes vietor fúka jedným smerom a oni ten smer nasledujú; keď zajtra bude fúkať iným smerom, tiež ho budú nasledovať – dokonca aj v bezvetrí, sami od seba kolíšu. Takíto ľudia nemajú schopnosť myslieť, akú má normálny človek, takže nespĺňajú štandard toho, ako byť človekom. Je to správne? (Áno.) Ak má niekto schopnosť myslenia ako u normálneho človeka a schopnosť chápania, akú by ľudia mali mať, videl by, že Boh vyjadril mnoho právd, a dokázal by si potvrdiť, že je to Božie dielo. Navyše, v Boha verí toľko ľudí – každý deň vidia Božie dielo a dielo Ducha Svätého, ako aj Božie úžasné skutky; ich viera silnie a ich energia pri konaní povinností rastie. Sú to veci, ktoré sa dajú dosiahnuť prácou človeka? Tí, ktorí nemajú schopnosť myslenia človeka, si nedokážu potvrdiť, že ide o Božie dielo, bez ohľadu na to, ako jasne im tieto veci vysvetlíš. Chýba im schopnosť urobiť si takýto úsudok. Bez ohľadu na to, aké veľké dielo Boh teraz koná, koľko hovorí, koľko ľudí Ho nasleduje, koľko ľudí si je istých, že je to Božie dielo, alebo koľko ľudí si je istých, že osud ľudstva spadá pod Božiu zvrchovanosť a usporiadanie a že Boh je Stvoriteľ, nič z toho pre nich nie je dôležité. Čo je teda pre nich najdôležitejšie? Potrebujú osobne vidieť, ako sa im zjavuje Boh z neba, a tiež potrebujú vidieť, ako Boh otvára ústa a hovorí, vidieť, ako osobne tvorí nebo, zem a všetko, a osobne koná znamenia a zázraky, a keď hovorí, Jeho slová by museli znieť ako hrom. Až potom by uverili v Boha. Sú presne ako Tomáš – bez ohľadu na to, koľko slov Pán Ježiš vyriekol, koľko pravdy vyjadril alebo koľko znamení a zázrakov vykonal počas Svojho pôsobenia na zemi, nič z toho nebolo pre Tomáša dôležité. Dôležité bolo, či vzkriesenie Pána Ježiša po smrti bolo skutočné alebo nie. Ako si to potvrdil? Požadoval od Pána Ježiša nasledovné: „Vystri svoje ruky, nech vidím stopy po klincoch. Ak si naozaj vzkriesený pán Ježiš, na твоjich rukách budú stopy po klincoch a potom ťa uznám za pána Ježiša. Ak nebudem môcť nahmatať stopy po klincoch v твоjich rukách, potom ťa neuznám

za pána Ježiša, ani ťa neuznám za boha.“ Nebol to hlupák? (Áno.) Takíto ľudia veria len faktom, ktoré vidia na vlastné oči, a vlastným domnienkam a úvahám. Aj keď počujú Božie slová, zažívajú Božie dielo a vidia vzostup, rast a rozkvet Božieho diela, stále neveria, že je to Božie dielo. Nevidia Božiu veľkú moc, nevidia Božiu autoritu a nedokážu rozlíšiť moc Božích slov ani výsledky, ktoré môžu v ľudoch dosiahnuť. Nič z toho nevidia ani nedokážu rozlíšiť. Dúfajú len v jednu vec: „Musíš hovoriť z nebies hromovým hlasom a vyhlásiť, že si stvoriteľ. Musíš tiež konať znamenia a zázraky a osobne stvoriť nebo, zem a všetko, aby si ukázal svoju veľkú moc. Potom uverím, že si boh, uznám ťa za boha.“ Cení si Boh takéto uznanie? Cení si takúto vieru? (Nie.) Potrebuje Boh tvoje uznanie, aby bol Bohom? Potrebuje tvoje schválenie? Boh vyjadril toľko právd, toľko ľudí prijalo Božie dielo a existuje toľko skúsenostných svedectiev – svedectiev, ktoré prekonávajú svedectvá všetkých predchádzajúcich generácií – a ty si stále nedokážeš potvrdiť, či je to Božie zjavenie a dielo. Neveríš skutočnostiam, ktoré už Boh uskutočnil, ani naplneniu Božích sľubov, ani ich neuznávaš. Takže čo si zač? Nie si ani človek – si hlupák! A ty ešte chceš od Boha prijímať požehnania – ani náhodou! Len snívaš! Na každom kroku pochybuješ o Bohu a popieraš Ho, vždy sa chceš smiať na nešťastí Božieho domu. Nikdy si neuznal existenciu Boha ani si v ňu neveril, ani si nikdy neuznal Božie slová a dielo, neveril si v ne a neprijal si ich. Preto sa ťa Božie prísľuby vôbec netýkajú a nič nezískaš. Niektorí ľudia hovoria: „Ale veď stále konajú svoju povinnosť. Ako by mohli nič nezískať?“ Potom si musíme ujasniť, aký je ich účel pri konaní povinnosti, pre koho ju konajú a akými princípmi sa pri jej konaní riadia. Ak neprijímaš Božie slová, potom aj keď konáš svoju povinnosť, len pracuješ – nie je to skutočná podriadenosť. Boh neuznáva to, čo robíš, za konanie povinnosti. V Božích očiach nie si nič viac ako mŕtvy človek bez ducha. Mŕtvy človek ešte dúfa v požehnania – nie je to len zbožné želanie? To, že sa ti vôbec podarí konať nejakú povinnosť, je spôsobené len tým, že ťa poháňa tvoj úmysel získať požehnania. A ty neustále pochybuješ, vnútorne vždy súdiš, odsudzuješ a zapieraš Boha a tiež súdiš a popieraš Božie slová a dielo. To z teba robí niekoho, kto je nepriateľom Boha. Môže byť človek, ktorý je nepriateľom Boha, na požadovanej úrovni ako stvorená bytosť? (Nie.) Na každom kroku sa staviaš do pozície nepriateľa Boha, tajne Ho a Jeho dielo

pozoruješ z tieňa, v srdci sa tajne búriš proti Bohu, súdiš Ho a odsudzuješ, a súdiš a odsudzuješ Jeho slová a dielo. Ak toto nie je nepriateľstvo voči Bohu, čo to potom je? Toto je otvorené nepriateľstvo voči Bohu. A ty nie si nepriateľom Boha v neveriacom svete – si ním v Božom dome. To je ešte neodpustiteľnejšie!

Títo ľudia, ktorí kolíšu, či už pozeráme na substanciu ich ľudskej prirodzenosti alebo na ich prejavy, neprijímajú pravdu a neprijímajú Božie slová a dielo. Zaujímajú sa len o to, či môžu dostať požehnanie. Nikdy si nie sú istí Bohom ani Jeho dielom, stále pozorujú zo zákulisia, neustále kolíšu a pochybujú. Nasledujú Boha, zatiaľ čo pozorujú; kráčajú a zastavujú sa, zastavujú sa a kráčajú. Títo ľudia sú dosť problematickí! Najmä teraz, keď cirkev často odstraňuje ľudí, sú stále ako na ihlách a myslia si: „Stále kolíšem. Možno si to jedného dňa niekto všimne a budem z cirkvi vyčistený. Nemôžem nechať svoje vnútorné pochybnosti o bohu vyklízuť na povrch. Nikomu to nemôžem spomenúť.“ Takže tajne pozorujú zo zákulisia a boja sa, že ich Boh zjaví, pretože neveria v Božiu existenciu, nieto ešte v Božie podrobné skúmanie. Títo ľudia často počúvajú, ako bratia a sestry hovoria v duchovnom spoločenstve o tom, ako ich Boh viedol, ako ich disciplinoval, ako zjavoval ľudí, ako ich spasil, ako im Boh udelil milosť a požehnanie a ako v procese nasledovania Boha zažili Jeho dielo a čo cítili, videli alebo si uvedomili a tak ďalej. Keď počujú, ako bratia a sestry hovoria v duchovnom spoločenstve o týchto skúsenostných porozumeniach, v duchu si myslia: „Sú tie skúsenosti, o ktorých hovoríte, len vaša predstavivosť? Sú to len ľudské pocity? Prečo som ja tie veci necítil? Najmä tí, ktorí píšu články so skúsenostným svedectvom – nepoznám ich a nevidel som, ako tieto veci dosiahli prostredníctvom týchto skúseností. To, či skutočne vlastní pravdu-reality, je stále neisté!“ Niektorí hlupáci stále pozorujú a spochybňujú dielo Božieho domu, nedokážu vidieť, aké pravda-reality sú obsiahnuté v článkoch so skúsenostným svedectvom, ktoré napísal Boží vyvolený ľud, a snažia sa nájsť výhovorky a dôvody pre svoje vlastné kolísanie a nedostatok viery. Myslia si, že keďže kolíšu oni sami, musia kolísať aj ostatní. Ak niekto nikdy nekolíše, nemá žiadne pochybnosti a jeho bežné duchovné spoločenstvo o pravde je vždy celkom praktické a bez ohľadu na to, s akými problémami sa stretne, dokáže hľadať pravdu, aby ich vyriešil, potom títo hlupáci cítia vo

svojich srdciach akúsi vnútornú nerovnováhu a nepríjemné pocity. Keď sa cítia nepríjemne, ako nájdú úľavu? Hľadajú niekoho, kto je presne ako oni, snažia sa nájsť si spriaznenú dušu. Keď vidia niekoho, kto sa cíti negatívne a slabo, naznačia svoje vlastné myšlienky, aby zistili, ako zareaguje, a povedia: „Niekedy sa tiež cítim negatívne. Keď sa cítim negatívne, viem, že by som taký nemal byť, ale niekedy pochybujem, či boh naozaj existuje.“ Ak im druhá osoba neodpovie a oni vidia, že je len negatívna a slabá, ale nemá žiadne pochybnosti o Bohu, povedia čosi iné, čo je neúprimné, aby túto osobu skúšali: „Čo je so mnou, čo si myslíš? Verím v boha úplne normálne, ale prečo o ňom stále pochybujem? Nie je to vzdorovitosť? Takto by to nemalo byť!“ Hovoria to výlučne preto, aby sa zaliečali druhej osobe a aby ju skúšali. Dychtivo dúfajú, že aj ostatní ľudia spochybňujú Boha rovnako ako oni – to by ich urobilo šťastnými! Ak objavia niekoho ďalšieho, kto stále pochybuje o Bohu a neustále má o ňom predstavy, cítia sa šťastní, že našli spriaznenú dušu. Títo dvaja, ktorí majú rovnaké skazené zmýšľanie, sa často navzájom zdôverujú. Čím viac sa rozprávajú, tým viac sa vzdávajú od Boha. Čím viac sa rozprávajú, tým menej chcú konať svoju povinnosť a tým menej chcú čítať Božie slová, a dokonca sa chcú prestať zúčastňovať na cirkevnom živote. Postupne tí dvaja skončia tak, že odídu do sveta pracovať, vychádzajú spolu zavesení jeden do druhého ako nerozluční partneri. Pri odchode si so sebou nevezmú ani jedinú knihu Božích slov. Niektorí sa ich spýta: „Prestal si veriť v Boha?“ a oni mu odpovedia: „Nie, verím.“ Stále to tvrdohlavo zapierajú. Druhá osoba sa opýta: „Tak prečo si si so sebou nevezal žiadne knihy Božích slov?“ a oni odpovedia: „Sú príliš ťažké a nemám ich kam dať.“ Všetko, čo hovoria, je len na to, aby tú druhú osobu odbili. V skutočnosti sa len pripravujú na návrat do sveta, nájdenie si práce a žitie svojich životov. Hovorím vám pravdu: ľudia tohto druhu sú pochybovači a toto bude ich konečný výsledok – takí sú v skutočnosti. Ich viera v Boha dlho nevydrží. Len čo nájdú niekoho, kto sa im zapáči, niekoho, s kým sa môžu podeliť o svoje najvnútornejšie myšlienky, myslia si: „Konečne som našiel niekoho, kto mi kryje chrbát, niekoho, na koho sa môžem spoľahnúť. Poďme! Veriť v boha je taká nuda. V tomto svete aj tak niet boha. Je príliš ťažké znášať, keď má človek za skutočné pokladať niečo, čo v skutočnosti neexistuje. Tieto posledné roky boli také ťažké!“ Odídu a prestanú veriť sami od seba a dokonca oznámia bratom a

sestrám, aby ich nehľadali, a povedia: „Odišli sme pracovať. Už nám nevolajte, lebo upovedomíme políciu!“ Títo dvaja hlupáci, pár hlúpych somárov, odídu presne takto. Hovorím: dobre, že sú preč – ušetrí to Božiemu domu námahu s ich vypudením alebo vyčistením. Povedzte Mi, je potrebné hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde s ľuďmi tohto druhu, aby ste ich podporili a pomohli im? Je potrebné snažiť sa s nimi rozumne dohovoriť a presvedčiť ich? (Nie.) Ak sa ich pokúsite presvedčiť, ste mimoriadne hlúpi. Ľudia tohto druhu sú vo svojej podstate pochybovači – sú to chodiace mŕtvolky a hlupáci bez mozgu. Ak sa ich pokúsiš presvedčiť, potom si hlúpy aj ty. Mal by si sa s ľuďmi tohto druhu rýchlo a s radosťou rozlúčiť – a potom ich už netreba hľadať. Dali jasne najavo, že už nebudú veriť v Boha a že ak im znova zavoláš, nahlásia ťa na políciu. Ak sa ich stále pokúšaš kontaktovať, nerobíš si tým len problémy? Ak naozaj zavolajú políciu a obvinia ťa z obťažovania, prospelo by to dobrej povesti, keby sa to roznieslo? (Nie.) Niečo také hlúpe rozhodne nemôžeš urobiť! Nechaj ich, nech sa o seba starajú a odídu v tichosti – to je oveľa lepší prístup! Každý ide svojou vlastnou cestou; cesta každého človeka je určená tým, kým je. Nie sú požehnania, ich životy sú len prehnité, bezcenné. Také veľké požehnanie nedokážu zdediť ani si ho užiť – jednoducho nemajú to požehnanie, aby ho prijali. Prijat' zaopatrenie z Božích slov a prijat' pravdu ako život je to najväčšie požehnanie v celom vesmíre a medzi celým ľudstvom. Každý človek, ktorý dokáže prijat' pravdu, je požehnaný, a ten, kto pravdu prijat' nedokáže, jednoducho toto požehnanie nemá. Jedného dňa tí, ktorí prijali pravdu, prežijú veľké kataklizmy a budú veľmi požehnaní, zatiaľ čo tí, ktorí pravdu neprijali, zahynú v kataklizmách a utrpia pohromu, a vtedy už bude na ľútosť neskoro. Aj keď teraz uznávaš, že Božie slová sú pravdou a že Božie dielo koná sám Boh, ak sa neusiluješ o pravdu, neprijímaš pravdu a nevstupuješ do pravdy, stále takéto požehnanie nezískaš! Myslíš si, že toto požehnanie sa dá získať tak ľahko? Toto je požehnanie, aké nikdy neexistovalo od počiatku vekov a nikdy viac existovať nebude – ako by ti mohlo byť dovolené získať ho tak ľahko? Boh prisľúbil ľudstvu takéto požehnanie, ale nie je to niečo, čo môžu získať obyčajní ľudia. Toto požehnanie je pre tých, ktorých si Boh vyvolil, a je nemožné, aby bol vyvolený nejaký hlúpy somár, chodiaca mŕtvola, spodina alebo darebák. Boh vykonáva tri etapy diela, aby spasil ľudstvo, a nakoniec vytvorí skupinu

vítazov, čím umožní týmto ľuďom stať sa pánmi všetkého a stať sa novým ľudstvom. Aké veľké je to požehnanie pre ľudstvo! Koľko rokov trvá táto etapa diela súdu v posledných dňoch? (Viac ako tridsať rokov.) Len pri pohľade na týchto viac ako tridsať rokov je vidieť, akú veľkú cenu Boh zaplatil a koľko diela vykonal, takže je jasné, aké neuveriteľne cenné a aké neuveriteľne vznešené bude ľudstvo, ktoré Boh nakoniec získa, a že je v Božích očiach vzácne a tak mimoriadne dôležité! Aké šťastie teda máte – je to pre vás také veľké požehnanie! Preto pre niektorých ľudí, ktorí v tomto bode stále kolíšu, platí, že skutočne nie sú požehnaní! Aj keby nekolísali a boli plne odhodlaní nasledovať, aj tak by toto požehnanie nezískali, ak by sa neusilovali o pravdu. Takže tí, ktorí nakoniec získajú toto požehnanie, nie sú obyčajní ľudia – sú to tí, ktorých Boh prisne a opakovane preveroval a starostlivo vyberal; sú to tí, ktorých môže Boh nakoniec získať.

Hlavnými prejavmi ľudí, ktorí kolíšu, sú presne tieto problémy. Bez ohľadu na to, aký môže byť ich konečný výsledok, v každom prípade, len čo sú takíto ľudia v cirkvi identifikovaní, malo by sa s nimi zaobchádzať podľa princípov. Nemalo by sa s nimi zaobchádzať ako s bratmi alebo sestrami. Ak majú pozitívne pocity k viere v Boha alebo dokážu vynaložiť nejaké úsilie a sú ochotní vykonať nejakú prácu, nanajvýš sú priateľmi cirkvi a nemožno ich považovať za brata alebo sestru. Takže aj keď si dajú nové meno, ako napríklad „Podriadenosť“ alebo „Úprimnosť“, aj tak by si ich nemal volať brat alebo sestra – stačí ich volať ich novým menom. Prečo je to tak? Pretože takíto ľudia nie sú na úrovni bratov a sestier. Už rozumiete? (Áno.) Takže teraz máte princípy na zaobchádzanie s ľuďmi tohto druhu, je to tak? (Áno.) To je pre dnešné duchovné spoločenstvo všetko. Dovidenia!

29. júna 2024

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (28)

Štrnásty bod: Pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov (siedma časť)

Štrnástá zodpovednosť vodcov a pracovníkov je „pohotovo rozlíšiť a potom vyčistiť alebo vypudiť všetky druhy zlých ľudí a antikristov“. Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili o druhom kritériu na rozlíšenie rôznych druhov zlých ľudí, ktoré je založené na ich ľudskej prirodzenosti, a prebrali sme tri prejavy. Prečítajte tieto tri prejavy. (Po ôsme, byť schopný kedykoľvek zraďiť; po deviate, byť schopný kedykoľvek odísť; po desiate, kolísanie.) O týchto troch prejavoch sme hovorili v duchovnom spoločenstve, rozumiete im teda? (Áno.) Väčšina ľudí, ktorí majú tieto problémy, vo všeobecnosti nemá schopnosť chápať pravdu; nerozumejú, čo je pravda, ani čo znamená veriť v Boha. Okrem toho niektorí z nich nedokážu pochopiť, o čo pri viere v Boha v skutočnosti ide. Myslia si, že viera v Boha je len náboženská viera a že stačí iba dodržiavať náboženské rituály. Nerozumejú významu viery v Boha ani významu konania povinnosti; dokonca ani vo svojich srdciach nemajú jasno v tom, či Boh existuje, a nie sú si istí, či je cesta nasledovania Boha správna. Bez ohľadu na to, koľko rokov veria alebo koľko kázni počuli, nikdy nie sú schopní vybudovať si základ na pravej ceste. V dôsledku toho kolíšu a ak sa stane niečo, čo sa im nepáči, sú schopní dokonca kedykoľvek opustiť cirkev alebo ju zraďiť. Boží dom má špecifické princípy pre zaobchádzanie s týmito niekoľkými druhmi ľudí. V závislosti od ich rôznych situácií existujú konkrétne plány na ich zvládnutie a vyriešenie; koho treba vyčistiť, toho vyčistia, a koho treba vypudiť, toho vypudia. Aj keď niektorí z týchto ľudí nie sú zlí ľudia, a už vôbec nie antikristi, na základe povahy týchto ich prejavov a postojov k viere v Boha nepatria k ľuďom Božieho domu ani nie sú skutočnými bratmi a sestrami. Aj keď zostanú v cirkvi, bude pre nich veľmi ťažké pochopiť pravdu. Aké sú dôsledky toho, že je pre nich ťažké pochopiť pravdu? Znamená to, že keďže nikdy nedokážu pochopiť Božie slová a nikdy nedokážu porozumieť pravde, nakoniec nedosiahnu spásu a nebudú získaní Bohom. To znamená, že

nakoniec sa nemôžu stať ľuďmi Božieho domu, nemôžu sa stať skutočnými stvorenými bytosťami a nemôžu si plniť povinnosť stvorených bytostí a vrátiť sa pred Boha. Okrem toho často zohrávajú v cirkvi negatívnu úlohu. Nielenže nemajú pozitívny vplyv, ale z času na čas spôsobujú aj vyrušovanie a rozvrat, čím ovplyvňujú stavy niektorých ľudí a vyrušujú niektorých, ktorí konajú svoju povinnosť. Preto by cirkev mala prijať zodpovedajúce opatrenia na zaobchádzanie s nimi, či už ich prehovorí k odchodu, alebo ich vyčistí či vypudí. V každom prípade sa im nesmie dovoliť, aby v cirkvi spôsobovali narušenia a vyrušenia.

Štandardy a základy na rozlišovanie rôznych druhov zlých ľudí

II. Na základe ľudskej prirodzenosti

J. Kolísanie

Ľudia, ktorí kolíšu, si nikdy nedokážu potvrdiť, či Boh skutočne existuje, a už vôbec si nedokážu potvrdiť, či je Boh, v ktorého veria, pravým Bohom. Dnes chcú hľadať tu a zajtra sa chcú ísť poobzerať inam, nevedia, ktorá cesta je tá pravá a vždy zaujímajú vyčkávací postoj. Takýchto ľudí rýchlo presvedčte, aby odišli, a povedzte im: „Nikdy si nedokážeš potvrdiť, že Božie dielo je pravá cesta, a nehľadáš pravdu, aby si vyriešil svoje ťažkosti. Aký výsledok môže mať to, že budeš takto veriť aj naďalej? Keďže nemiluješ pravdu a nepáči sa ti život v cirkvi, mal by si ísť na miesto, ktoré ťa zaujíma, na základe svojich vlastných rozhodnutí. Nechceš sa vari usilovať o to, aby si vynikol nad ostatnými a dosiahol veľký úspech? Potom by si mal vykročiť do sveta a usilovať sa o to. Možno zbohatneš alebo sa staneš funkcionárom a vo svete si splníš svoje sny. Už by si sa nemal zdržiavať v Božom dome.“ Takýchto ľudí by si nemal v žiadnom prípade nútiť ani na nich naliehať, aby zostali. Ak chcú opustiť cirkev, nechaj ich ísť. Neustále nabádanie týchto pochybovačov a naliehanie, aby zostali, nie je v súlade s Božími úmyslami. Božie dielo nikdy ľudí nenúti, a keď stále ťaháš a tlačíš tých, ktorí sú nerozhodní, je v tom prvok nátlaku. Títo ľudia chcú ísť pracovať, zarábať peniaze a žiť dobrý život alebo sa usilovať o veci, ktoré sa im osobne páčia. Vždy mali tieto úmysly a vždy mali svoje vlastné aspirácie a plány. Hoci to nik nevie, ich správanie to už odhalilo. Napríklad pri konaní svojej povinnosti sú často polovičití alebo často zabúdajú, sú povrchní a konajú len mechanicky. Často prejavujú mimoriadnu neochotu pri

konaní svojej povinnosti, stále majú pocit, že o niečo prichádzajú, a myslia si, že konanie povinnosti im bráni v zarábaní peňazí. Takýchto ľudí treba presvedčiť, aby odišli, a povedať im: „Pri konaní svojej povinnosti si vždy polovičatý a povrchný a nakoniec nezískaš pravdu a Boh ťa neschváli – to bude veľká strata! Keďže ťa nezaujímá pravda, nedokážeš si potvrdiť existenciu Boha ani Jeho zvrchovanosť a myslíš si, že svet je fantastický, a veríš, že ak sa budeš oň usilovať, môžeš dosiahnuť veľký úspech a vyniknúť nad ostatnými, potom by bolo pre teba lepšie vrátiť sa do sveta a usilovať sa tam. Aký zmysel má znášať tu toto utrpenie?“ Obzvlášť títo ľudia majú často pocit, že sú v určitej oblasti zdatní, že majú nejaké zručnosti a schopnosti, a veria, že ak by sa vydali do spoločnosti alebo do sveta, mohli by získať slávu aj bohatstvo a tešiť sa z vysokého postavenia a odmeny. Avšak po tom, čo uverili v Boha a niekoľko rokov sa len tak poflakovali, nedostali žiadne povýšenie ani neboli vybraní na žiadnu dôležitú pozíciu. Neschopní vyniknúť nad ostatnými, cítia vo svojom srdci veľkú krivdu a veľkú neochotu. Nechcú kráčať cestou viery v Boha a niečo ešte konať svoju povinnosť. Neustále majú nepokojné srdce a blúdiacu myseľ a sú nestáli a neistí. Z času na čas premýšľajú o tom, ako ich spolužiaci a priatelia získali také dobré zamestnanie, dosiahli také vysoké pozície a žijú život, ktorý je lepší ako život ostatných, čo v nich obzvlášť vyvoláva pocit, že si vierou v Boha veľmi škodia, a myslia si, že sú naničhodní, neschopní a že zlyhali, pretože veria v Boha, a priveľmi sa hanbia pozrieť do očí svojim rodičom a predkom. To spôsobuje, že sú ešte viac rozrušení a neochotní a trpkó ľutujú, že sa na začiatku vôbec rozhodli veriť v Boha! Ich myseľ potom ešte viac kolíše. Za celé tie roky viery v Boha a konania svojej povinnosti sa ich viera nielenže neposilnila, ale stratili aj počiatočné nadšenie, ktoré kedysi mali. Ako by sa podľa vás malo s takýmito ľuďmi zaobchádzať? (Treba ich presvedčiť, aby odišli.) Ak ich presvedčíš, aby odišli, môžu povedať: „Verím v boha už toľko rokov, vzdal som sa vzdelania, manželstva aj vyhliadok. Teraz mi hovoríš, aby som odišiel z cirkvi – neznamená to, že všetko utrpenie, ktoré som za tie roky znášal, bolo zbytočné? Nebudem mať azda žiaden konečný osud? To by znamenalo stratu na oboch stranách. To je akoby si mi vzal život, nie?“ Je príliš bezcitné presviedčať ich, aby odišli? Je vhodné to urobiť? (Takíto ľudia v prvom rade nikdy nechceli veriť v Boha. Do cirkvi sa dostali len

podvodom, aby získali požehnania. Keď vidia, že cirkev sa stále zameriava na jedenie a pitie Božích slov a duchovné spoločenstvo o pravde, cítia k týmto veciam odpor a chcú odísť. Takýchto ľudí je potrebné presvedčiť, aby odišli. Hoci ich môžete udržať, nemôžete udržať ich srdcia.) Ak konajú svoju povinnosť s určitou úprimnosťou, ale jednoducho im chýba jasnosť v pravde, alebo sa dočasne stanú trochu negatívnymi a slabými, pretože čelia neúspechom a zlyháním alebo zažili orezávanie, v týchto prípadoch môžete hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby ste im pomohli a podporili ich. Ak však uvážime, že ich slabosť nie je dočasná, ale skôr sú pri konaní svojej povinnosti jednoducho povrchní a robia ju len mechanicky a polovičato a sú spokojní len s tým, že ich nepošlú preč; a za predpokladu, že konajú svoju povinnosť bez úprimnosti alebo snahy, alebo presnejšie povedané, nemajú žiadne ciele, o ktoré by sa usilovali, a len sa bezcieľne nechávajú unášať dňami – ak sa ukáže, že sú takýmto typom človeka, potom ich možno presvedčiť, aby odišli.

Niektorí ľudia sú pochybovači. Ak jasne vidíš, že sú to v podstate ľudia, ktorí nemilujú pravdu a nie sú ochotní ani len pracovať, potom ich treba presvedčiť, aby odišli. Ich hlavné prejavy sú, že nikdy nečítajú Božie slová, nikdy sa neučia chválospevy, nikdy nepočúvajú kázne a nikdy nehovoria v duchovnom spoločenstve o pravde ani nehovoria o poznaní samých seba. Tiež neradi počúvajú skúsenostné svedectvá bratov a sestier. Nikdy nepozerajú filmy, videá s chválospevmi ani videá so skúsenostnými svedectvami, ktoré vytvoril Boží dom, a aj keď ich pozerajú, je to len pre zábavu alebo zo zvedavosti, v takom prípade si len neochotne pozrú kúsok; a vôbec to nie je z pocitu bremena za svoj vlastný život-vstup, ale len pre zábavu a vzrušenie. Čo robia väčšinu času? Rozprávajú sa, klebetia alebo si na internete pozerajú veci, ktoré sa im páčia. Niektorí z nich majú napríklad radi trh s akciami a neustále na internete sledujú trendy na burze; niektorí majú radi autá alebo elektroniku a neustále na internete sledujú, ktoré značky vydali nové modely alebo vyvinuli nejakú novú technológiu; iní radi sledujú online spravodajstvo produkované nezávislými médiami; a niektorí sa zaujímajú o krásu, líčenie alebo starostlivosť o zdravie a často chodia na internet čítať si o týchto veciach alebo o spôsoboch, ako si udržať dobré zdravie a dosiahnuť dlhovekosť. Títo ľudia nemajú absolútne žiadny záujem o rôzne pravdy, do ktorých musia

veriaci vstúpiť, aby boli spasení, ani o skúsenostné svedectvá bratov a sestier. Okrem toho, že nechotne konajú trochu povinnosti, sú inak vždy zameraní na meniacu sa situáciu v neveriacom svete a na to, aké nové trendy a dôležité správy sú vo svete, a na vývoj vo svojej vlastnej krajine a podobne. Pozerajú len na tento druh informácií. Vzhľadom na to, že sa na tieto veci neustále pozerajú, ich srdcia sú naplnené len takýmito záležitosťami a úplne ignorujú pravdy, ktoré by mali ako veriaci v Boha chápať. Bez ohľadu na to, kto s nimi hovorí v duchovnom spoločenstve, neprijímajú to. Nezaujímajú sa ani sa nestarajú o záležitosti súvisiace so životom-vstupom, ako napríklad o to, aké princípy by mali dodržiavať pri konaní svojej povinnosti, aké skazené povahy odhaľujú a aké problémy existujú pri konaní ich povinnosti a ktoré z rôznych Božích požiadaviek na ľudí splnili a ktoré nie. Hoci konajú svoju povinnosť, len ju mechanicky odbavia a ani v najmenšom nehľadajú pravdy-princípy. Hoci takíto ľudia tvrdia, že veria v Boha, to, čo sa im v duchu páči a na čo sa zameriavajú, sú peniaze, postavenie a trendy neveriaceho sveta, a radi sa stýkajú s tými, ktorí trendy neveriaceho sveta nasledujú. Keď hovoria o záležitostiach neveriaceho sveta, robia to s veľkým nadšením a neúnavným entuziazmom, hovoria výrečne a bez konca, ale keď sa stretnú s tými, ktorí radi hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde, nemajú čo povedať. Keď brat alebo sestra povie: „Je tu jeden chválospev, ktorý je taký krásny, že som sa naučil celý text naspamäť,“ povrchne odvetia: „Naučil si sa ho naspamäť. To je pekné.“ Keď brat alebo sestra povie: „Skúsenostné svedectvo sestry tej a tej je naozaj dobré!“ povedia: „Teraz je toľko videí so skúsenostnými svedectvami, ktoré nie je dobré? Všetky sú celkom dobré.“ Odpovedajú len takto povrchne; v skutočnosti nemajú záujem o pravdu a nemajú spoločnú reč s bratmi a sestrami. Keď sa ich niekto opýta: „Modlíš sa, keď čelíš situáciám?“ odpovedia: „Ako sa modliť? Za čo sa modliť?“ Nemodlia sa ani nemajú Bohu čo povedať. Títo ľudia nemajú záujem o nič, čo súvisí s vierou v Boha, a ich srdcia sú naplnené všelijakými vecami z neveriaceho sveta. Čo si myslíte – majú takíto ľudia problém? (Áno.) Ak vidíš, že pri konaní svojej povinnosti sú vždy polovičatí, a keď im je pridelená akákoľvek úloha, stávajú sa veľmi netrpezlivými, sťažujú sa, len čo trochu trpia, a po niekoľkých rokoch viery v Boha často vyjadrujú myšlienky ako: „Vierou v boha som prišiel o výhody. Keby som neveril v boha, môj plat by sa už zvýšil

na takú a takú sumu a mohol by som si užívať také a také postavenie a taký a taký luxusný životný štýl,“ ako by sa s takýmito ľuďmi malo zaobchádzať? (Treba ich presvedčiť, aby odišli.) Takýchto ľudí len presvedčte, aby odišli, a už im nedávajte žiadnu povinnosť, pretože nie sú ochotní ani len pracovať. Za únosné považujú len zúčastňovanie sa na zhromaždeniach ako veriaci, ale konanie povinnosti a nasledovanie Boha im prekáža v ich veľkých počinoch. Cítia, že konanie povinnosti a nasledovanie Boha je hlavnou prekážkou v ich úsilí o šťastie. Veria, že keby nekonali svoju povinnosť, už by dávno vynikli nad ostatnými, stali by sa vysokopostavenými úradníkmi a zarobili by vo svete veľa peňazí. Prečo by sme ich teda mali brzdiť? Takže presvedčiť ich, aby odišli, je dobré pre všetkých. Nútiť ich alebo naliehať na nich, aby zostali, by bola obrovská chyba. Takýchto ľudí by ste mali presvedčiť takto: „Prečo si sa rozhodol veriť v Boha? Môžeš niekedy získať pravdu, ak ťa pravda nezaujíma a vždy si plný pochybností o Bohu? Si človek s nápadmi, diplomami a talentom – keby si sa usilovne snažil vo svete, mohol by si sa stať prezidentom alebo generálnym riaditeľom nejakej spoločnosti, alebo miliónárom či miliardárom. Tým, že sa len takto poflakuješ v Božom dome, po prvé, nemôžeš vyniknúť nad ostatnými; po druhé, nemôžeš dosiahnuť veľký úspech; a nakoniec, nemôžeš priniesť slávu svojim predkom. Navyše si pri konaní svojej povinnosti stále povrchný, čo vedie k tomu, že si orezávaný a neustále sa cítiš skleslý. Prečo znášať toto utrpenie? Mal by si vykročiť do sveta, buď do politiky, alebo do podnikania, a iste dosiahneš určitú úroveň úspechu. Si iný ako my: máš diplomy aj talent a si vznešený jednotlivец – nie je vari pod tvoju úroveň veriť v Boha spolu s nami, obyčajnými ľuďmi? Ako zvyknú hovorievať neverci: „Svet ti leží pri nohách“ – mal by si využiť skutočnosť, že vo svete je ešte čas, aby si sa usiloval o nejakú slávu, zisk a postavenie, kým máš ešte príležitosť. Nekrivdi si tým, že tu zostaneš.“ Je to vhodný spôsob, ako ich presvedčiť? Tie slová sú dosť taktné, však? (Áno.) Neublížia im a zároveň hovoria to, čo chcú počuť. Myslím si, že tento prístup je vhodný, uľahčuje im prijatie tejto rady a oni tak môžu odvážne odísť bez akýchkoľvek starostí. Ak máš pri zaobchádzaní s ľuďmi tohto druhu istotu, že sú to pochybovači, a vidíš, že nemajú absolútne žiadne nadšenie pre vieru v Boha, že pri konaní svojej povinnosti nie sú nikdy úprimní a že nikdy nezískali žiaden život-vstup – a z dlhodobého hľadiska sa to pravdepodobne ani

nezmení, potom je potrebné ich presvedčiť, aby odišli. Ak ich nepresvedčíš k odchodu, pri konaní svojej povinnosti budú mať vždy povrchný a vlažný postoj a môže nastať čas, keď spôsobia veľkú pohromu.

K. Byť zbabelý a podozrievavý

Práve sme dohovorili v duchovnom spoločenstve o desiatom prejave – kolísaní. Teraz sa ďalej pozrime na jedenásty prejav – byť zbabelý a podozrievavý. Aké sú prejavy zbabelých ľudí? (Zbabelí ľudia sa boja, keď čelia zatknutiu a prenasledovaniu. Chcú konať svoju povinnosť, ale neodvážia sa.) To je len jeden malý aspekt. Hlavným problémom je, že majú na vieru v Boha určitý názor: vždy majú pocit, že veriaci v Boha do tohto sveta akoby nepatrili; cítia, že ich viera v Boha je zahanbujúca. Najmä v niektorých autoritárskych krajinách alebo krajinách bez náboženskej slobody, kde veriaci v Boha nielenže nie sú chránení zákonom, ale sú aj prenasledovaní, sa niektorí ľudia neodvážia priznať, že veria v Boha, a boja sa, že sa to ostatní dozvedia. Cítia, že viera v Boha nie je niečo čestné a úctyhodné. Hoci vedia, že veria v pravého Boha, necítia v tom žiadnu česť ani nemajú sebavedomie. Keď sa objaví akýkoľvek náznak problémov alebo keď vidia, že vláda zatýka, prenasleduje, utláča a vylučuje veriacich, začnú sa obzvlášť obávať, že by sa to mohlo týkať aj ich. V takýchto situáciách sa niektorí ľudia rýchlo dištancujú od cirkvi, dokonca sa ponáhľajú vrátiť knihy do Božieho domu. Iní sa zo strachu pred zatknutím už neodvážia zúčastňovať na zhromaždeniach a neodvážia sa pozdraviť bratov a sestry, keď ich stretnú. Najmä s tými, ktorí sú relatívne známi svojou vierou alebo boli predtým zatknutí, sa títo ľudia ešte viac boja stýkať – sú až takí zbabelí. Ešte horšie je, že keď počujú, že vláda začala veľkú vlnu zatýkania, ponáhľajú sa na úrady, aby proaktívne priznali, že predtým verili v Boha a ktorých veriacich poznajú, iniciatívne týchto ľudí zapredajú a odovzdajú knihy Božích slov a ďalšie materiály súvisiace s vierou v Boha výmenou za zhovievavosť, s jediným cieľom zachrániť samých seba. Povedzte Mi, nie sú to vari prejavy zbabelosti? (Áno.) Najmä niektorí ľudia sa po tom, čo uverili v Boha, stále boja, že sa ostatní dozvedia o ich viere, a ešte väčšmi sa boja, že ak niekoho zatknú, tak ich zapredá. Len čo sa niekto dozvie, že veria v Boha, ponáhľajú sa mu vysvetliť, že už neveria, dokonca sa náhlia robiť veci, aby ich neverci prestali upodozrievať, že sú veriaci. Napríklad si

budujú vzťahy s nevercami, jedia s nimi, zabávajú sa, hrajú hazardné hry, pijú alkohol a podobne. Pri najmenšom náznaku problémov sa neodvážia zúčastňovať na zhromaždeniach a už nekonajú svoju povinnosť, pričom ignorujú každého, kto sa ich snaží kontaktovať. Keď je všetko pokojné, myslia na to, ako viera v Boha prináša požehnania, umožňuje človeku vyhnúť sa smrti a dostať sa do neba a mať dobrý konečný osud – vtedy sú plní energie pre vieru v Boha. Ale len čo čelia trochu nebezpečnému prostrediu, zmiznú bez stopy. Potom, keď situácia pominie a veci sa opäť upokojia, vrátia sa. Tento druh človeka často zmizne bez stopy. Bez ohľadu na to, akú dôležitú povinnosť má pridelenú, len čo sa objaví trochu nebezpečenstva, dokáže okamžite zanechať svoju prácu bez toho, aby zabezpečil jej pokračovanie, a nikto sa s ním potom nedokáže spojiť. Keď iní ľudia podobne čelia nebezpečnému prostrediu, dokážu vymyslieť všelijaké spôsoby, ako správne zvládnuť následky. Ak je prostredie v danom čase príliš nepriateľské a riziko zatknutia je vysoké, počkajú, kým nebezpečenstvo pominie, a až potom pokračujú v práci. Alebo, ak sú príliš známi ako veriaci a mohli by ich ľahko zatknúť, keby sa ukázali pri práci, zariadia, aby ju urobil niekto iný. Keď však títo zbabelí ľudia zacítia čo i len najmenší problém, ponáhľajú sa skryť a v panike si skrývajú hlavu a zachraňujú si vlastnú kožu, úplne ignorujúc a zanedbávajúc prácu a majetok cirkvi, a nevynakladajú žiadne úsilie na ochranu práce cirkvi ani na ochranu bratov a sestier. Čoho sa pri svojej viere v Boha najviac boja? Po prvé, boja sa, že sa vláda dozvie o ich viere. Po druhé, boja sa, že sa to dozvedia ich susedia. Po tretie, najviac sa boja toho, že budú zatknutí a uväznení alebo ubití na smrť. Takže vždy, keď sa niečo stane, prvé, čo im zide na um, je, či by ich mohli zatknúť alebo zabiť. Ak existuje čo i len 1-percentná šanca, že sa niečo z toho stane, vymyslia spôsob, ako uniknúť. Počas zhromaždenia môže napríklad nejaký brat alebo sestra povedať: „Cestou sem som v blízkosti zazrel niekoho, kto mi pripadal neznámy. Mohol by to byť neverec, ktorý nás špehuje?“ Len po vypočutí tejto jednej poznámky sa zbabelí ľudia na ďalšie zhromaždenie nedostavia a prerušia kontakt so všetkými. Nazval by si to opatnosťou? (To nie je normálna opatnosť, je to zbabelosť – v ich srdciach niet miesta pre Boha.) Je to opatnosť dovedená do extrému. V krajinách alebo regiónoch, kde je prostredie obzvlášť nepriateľské, je pravdou, že veriaci by mali byť opatní,

ale to neznamená, že by mali prestať konať svoju povinnosť alebo sa zúčastňovať na zhromaždeniach zo strachu pred zatknutím, a byť takí opatrní, že v ich srdciach nebude miesta pre Boha. Aký je princíp opatrnosti zbabelých ľudí? Bez ohľadu na to, čo sa stane – veľká či malá vec – vôbec neveria, že všetko je v Božích rukách. Myslia si, že nikto nie je spoľahlivý, a pri svojej ochrane sa spoliehajú sami na seba. To je ich princíp. Neveria, že všetko je v Božích rukách, že všetko ovláda a usporiadava Boh, že ak sa niečo skutočne stane, potom to Boh dovolil, a že ak to Boh nedovolí, nikto nebude zatknutý. V tomto ohľade nemajú absolútne žiadnu vieru. Namiesto toho sú ich srdcia naplnené len zbabelosťou. Okrem toho je v ich zbabelosti jedna fatálna slabina, a zároveň je to vec, ktorá si zaslúži najväčšiu nenávisť: aby sa ochránili a zvládli akékoľvek prostredie, ktoré v nich vyvoláva strach, riadia sa tým, čo považujú za svoju „najvyššiu múdrosť“, a to, že bez ohľadu na to, čo sa stane – či už sú sledovaní alebo zatknutí a uväznení – len čo sa niečo pokazí a ich bezpečnosť je ohrozená, po prvé, poprú, že veria v Boha, a po druhé, zradia všetko, čo vedia, bez toho, aby čokoľvek zatajili. Prečo to robia? Jednoducho preto, aby sa ochránili pred fyzickým utrpením; preto prezradia všetko, čo vedia. Najprv zapredajú cirkevných vodcov a tiež vyzradia, kto sú okresní a regionálni vodcovia a kde bývajú, prezradia všetko, čo vedia. Všetko zradia, ešte predtým, ako ich začnú mučiť. Okrem toho, ak ich požiadajú, aby podpísali „Tri vyhlásenia“, okamžite ich podpíšu bez toho, aby o tom museli premýšľať – na to boli pripravení už dávno. Robia to preto, aby sa vyhli uväzneniu, mučeniu a akémukoľvek nebezpečenstvu smrti. Sú takí zbabelí. Neveria v Božiu zvrchovanosť ani nedokážu riskovať svoje životy. Namiesto toho vymýšľajú všetky možné spôsoby, ako sa ochrániť. Pre nich je najlepšou metódou zapredať ostatných a cirkev – to je najúčinnější spôsob. Zradu ostatných používajú ako cenu za zabezpečenie vlastnej bezpečnosti a vyhnutie sa akémukoľvek utrpeniu. To je niečo, čo plánovali už dávno dopredu – je to ich „najvyššia múdrosť“. Povedzte Mi, je zbabelosť tohto druhu človeka normálnou zbabelosťou? (Nie.) Tak v čom je tu problém? (Sú takí zbabelí, že sa stávajú judášmi, pripravení kedykoľvek a kdekoľvek zapredať bratov a sestry a cirkev. Takíto ľudia nie sú skutoční veriaci.) Nechajme teraz bokom, či sú to skutoční alebo falošní veriaci. Len sa pozrite na ich ľudskú prirodzenosť – myslia si, že viera v Boha je niečo, čo sa robí

potajomky a za čo sa treba hanbiť, a nie niečo čestné a úctyhodné, a záležitosť viery v Boha – niečo tak čestné, úctyhodné a pozitívne – považujú za niečo negatívne – aký druh ľudí to podľa teba je? (Zmätení ľudia, ktorí sú pomerne podlí.) Ich pohľad na veci a spôsob, akým ich chápu, sa líšia od normálnych ľudí. Niekedy dokážu dokonca nazývať biele čiernym, neschopní rozlíšiť správne od nesprávneho. Ako je možné, že by veriaci v Boha zámerne konali v tajnosti? Je to preto, že tento svet je príliš zlý – zákon nechráni náboženskú slobodu a satanský režim ešte viac nenávidí Boha a nepriateľsky sa stavia k Božiemu dielu. Nedovoľuje existenciu pozitívnych vecí a vynakladá veľké úsilie na prenasledovanie tých, ktorí veria v Boha. Takže za takýchto spoločenských okolností nemajú veriaci inú možnosť, ako konať opatrne pri zhromažďovaní a konaní svojej povinnosti; neodvážia sa to robiť otvorene. Navonok to môže vyzeráť, akoby konali potmehúdsky ako zlodeji, ale v skutočnosti je to úplne spôsobené kontextom prenasledovania, však? (Áno.) Ako teda veľký červený drak opisuje skutky viery v Boha a konania povinnosti? Ako „podozrivé správanie“. Je to podozrivé správanie? (Nie.) Nie je to podozrivé správanie – je to niečo, čo ľudia robia, pretože nemajú inú možnosť. Urobili títo ľudia niečo nezákonné? (Nie.) Neurobili nič nezákonné ani nič proti vláde, a už vôbec neporušili zákon ani nenarušili verejný poriadok. Čo títo ľudia robili? Jednoducho konali povinnosť stvorených bytostí. Toto dielo je najcennejšie, najzmysluplnejšie a najspravodlivejšie dielo na svete. Ale pretože tento svet je zlý a temný a vyhlasuje biele za čierne, nazýva najspravodlivejšie, najcennejšie a najzmysluplnejšie dielo „podozrivým“. To je satanov výklad. Je satanov výklad pravdou? Je pozitívny? (Nie.) Určite nie je. Keď však zbabelí ľudia počujú tento výklad, nielenže s ním vo svojich srdciach plne súhlasia, ale aj prijímajú tento výklad od satana. V dôsledku toho si aj oni myslia, že tajná viera v Boha a tajné konanie povinnosti sú nesprávne a musia byť zlé. Vždy sa boja, že jedného dňa budú aj oni trýznení spoločnosťou a vládou, bez možnosti obhajoby a bez toho, aby im niekto pomohol alebo ich zachránil. Preto sa obzvlášť boja, že sa ľudia dozvedia o ich viere v Boha. Vo svojich srdciach neuznávajú, že slová, ktoré Boh vyjadril, sú pravdou, ani že cesta, ktorou Boh vedie ľudí, je správna, no napriek tomu chcú od Boha prijímať požehnania. Nie je to rozporuplné? Nakoniec sa cítia neuveriteľne ukrivdení za to, že veria v Boha a trpia tieto útrapy v takomto prostredí. Prečo

sa cítiť ukrivdení? Pretože sa veľmi boja zlého režimu v tomto svete a zlých síl diablov a satanov a stále sa obávajú, že ich diabli a satani budú trýzniť a vezmú im život. Keďže nemajú žiadnu skutočnú vieru v Boha, správajú sa obzvlášť zbabelo, až do tej miery, že vôbec nekonajú svoju povinnosť. Ak nehrozí absolútne žiadne nebezpečenstvo, zúčastnia sa na zhromaždeniach alebo sa stýkajú s bratmi a sestrami, alebo urobia niečo pre cirkev, ale jednoducho sa neodvážia priznať, že veria v Boha, že sú súčasťou cirkvi, alebo sa postaviť a svedčiť o Bohu či konať svoju povinnosť – cítiť hlboký strach. Nemajú skutočnú vieru v Boha, no napriek tomu chcú od Boha prijímať požehnania a dobrý konečný osud. Povedali by ste, že je to rozporuplné? (Áno.) Nezaslepila im ich zameranosť na osobné záujmy myseľ? (Áno.) Títo ľudia sú pohltení chamtivosťou po osobnom zisku. Neveria, že Boh je zvrchovaný nad všetkým, no napriek tomu chcú od Neho prijímať požehnania. Neveria, že práca cirkvi a povinnosť, ktorú konajú bratia a sestry, sú spravodlivé, cenné a zmysluplné. Obzvlášť sa boja konať dôležité povinnosti alebo toho, že ich vodcovia a pracovníci budú často žiadať, aby chodili von a vybavovali záležitosti, zo strachu, že ak sa niečo pokazí, budú do toho zapletení. Keď sa títo zbabelí ľudia ocitnú tvárou v tvár nebezpečenstvu, môžu sa stať judášmi a zapredať cirkev – aj toto je typ nebezpečného jednotlivca.

Aké ďalšie prejavy majú zbabelí ľudia? Títo ľudia sa môžu kedykoľvek zriecť Božieho mena a zaprieť ho, kedykoľvek zradiť Boha a kedykoľvek sa stať judášmi. Zbabelí ľudia nie sú hodní vstúpiť do nebeského kráľovstva – nie je to tak? (Áno.) Aká je osudová slabina zbabelých ľudí? (Boja sa smrti a dokážu zradiť.) Títo ľudia vedú potupný život, túžia po živote a boja sa smrti. Strach zo smrti je ich osudovou slabinou. Pokiaľ ich nenechajú zomrieť, sú ochotní urobiť čokoľvek – či už sa stať judášmi, synmi záhuby, alebo byť prekliati – sú ochotní urobiť čokoľvek, len aby mohli žiť. Žitie je ich najvyšší cieľ. Nezáleží na tom, ako hovoríte v duchovnom spoločenstve o tom, že život a smrť ľudí sú v Božích rukách, že Boh má zvrchovanosť nad osudom ľudí, riadi ho a ovláda, a že ľudia by sa mali podriaďovať Božiemu ovládaniu a usporiadaniam – týmto slovám neveria ani ich neprijímajú. Myslia si len, že je vzácna príležitosť znova sa narodiť ako človek, takže rozhodne nemôžu zomrieť; myslia si tiež, že keď raz zomrú a ich telo zanikne, ich duša sa buď znovu narodí ako zviera, alebo sa stane blúdiacim duchom a už nikdy nebude

mať príležitosť narodiť sa znovu ako človek. Preto sa obzvlášť boja smrti. Pre nich je smrť katastrofickou pohromou, nie dobrou príležitosťou na ďalšiu reinkarnáciu ani novým začiatkom pre ďalšie znovuzrodenie. Preto sa za každú cenu snažia zachovať si život. Aj keby to znamenalo zapredať ostatných alebo spôsobiť akúkoľvek škodu práci cirkvi, nebudú váhať; a aj keby to znamenalo zanechať Božie meno, nezáleží im na následkoch – záleží im len na tom, aby žili v bezpečí. Čo sú to za ľudia? (Ľudia, ktorí vedú potupný život.) Sú to naničhodníci, ktorí vedú potupný život! Žijú bez dôstojnosti či integrity, ochotní urobiť čokoľvek, len aby zostali nažive, a znížia sa k akejkolvek podlosti. Niektorí ľudia si už v srdci spočítali, čo urobia, skôr než sa ocitnú v nebezpečnom prostredí: „Ak ma zatknú, jednoducho prehovorím. Keď vás veľký červený drak mučí, vyhráža sa vám a zastrašuje vás a núti vás zapredať cirkev, vy všetci odmietate povedať jediné slovo. Nuž, ja nie som taký hlúpy ako vy, ktorí radšej znesiete fyzickú bolesť, než by ste prehovorili. Ja by som prehovoril ešte predtým, ako by ma zbili alebo zastrašovali – pozrite, aký som múdry! Ako sa hovorí: ‚Múdry človek sa podriadi okolnostiam.‘ Čo je také zlé na tom, že zapredám bratov a sestry z cirkvi? Každý musí byť sebecký, no nie? Nie je vari hlúpe nemyslieť na seba?“ Ešte predtým, ako sa niečo stane, si už premysleli spôsob, ako sa ochránia. Už dávno to majú všetko premyslené. Aké je ich krédo, podľa ktorého si počínajú? „Prečo by si mal človek sťažovať život? Prečo byť taký tvrdohlavý? Tento život nebude prežitý nadarmo len vtedy, ak budeš k sebe dobrý!“ To je ich krédo, podľa ktorého si počínajú. Nemajú žiadne morálne hranice. Čo si myslíte, že by sa malo robiť s takýmito ľuďmi? (Ak sa takíto ľudia objavia, treba ich s múdrosťou vyčistiť – sú to časované bomby.) Presne tak, sú to časované bomby. Sú skrz-naskrz zbabelí, a keď sa objaví nebezpečenstvo, zapredajú cirkev. Ak má niekto normálnu ľudskú prirodzenosť, v reakcii na nebezpečné prostredie použije múdre metódy a bude mať skutočnú vieru v Boha. Nedopustí, aby mu bolo bránené v účasti na zhromaždeniach alebo v konaní jeho povinnosti, a vynasnaží sa vydať sa Bohu podľa svojho duchovného vzrastu a okolností. Toto je zjavenie normálnej ľudskej prirodzenosti. Zbabelí ľudia si však obzvlášť cenia svoj život – túžia po živote a boja sa smrti, pričom si svoj život cenia nadovšetko. Nemajú skutočnú vieru v Boha a nevidia, že Boh má zvrchovanosť nad všetkým. Takže keď čelia prenasledovaniu, prirodzene sú zjavení ako zbabelí

ľudia. Zbabelí ľudia sa v záujme vlastnej ochrany môžu stať judášmi. Takíto ľudia sú nebezpečné živly, sú to desiví jedinci. Cirkev im absolútne nemôže prideliť žiadnu prácu ani im dovoliť konať akúkoľvek povinnosť. V opačnom prípade, ak by sa dopustili zrady, škoda na práci cirkvi by bola príliš veľká; narobilo by to viac škody ako úžitku.

Ako sa prejavuje podozrievavosť ľudí, ktorí sú zbabelí a podozrievaví? Niektorí ľudia nikdy nedokážu jasne vidieť rôzne aspekty diela Božieho domu. Nevedia, aké dielo Boh presne koná, ani či sú slová, ktoré hovorí, pravdou. Nemajú správne pochopenie týchto záležitostí ani pohľad na tieto záležitosti, takže nedokážu potvrdiť, čo presne sa v diele Božieho domu vykonáva, aké výsledky chce toto dielo dosiahnuť, ani či sa koná za účelom spásy ľudí. Nič z toho nedokážu jasne vidieť. Nie je im jasné ani to, čo je cirkev. Bez ohľadu na to, koľko kázní si vypočujú, nerozumejú ani troške pravdy. Vždy majú pochybnosti o bratoch a sestrách, ktorí konajú svoje povinnosti, a v duchu si myslia: „Títo ľudia sú neustále zaneprázdnení, každý deň prichádzajú a odchádzajú – čo presne robia?“ Najmä v kontexte viery v Boha a konania povinností v krajine veľkého červeného draka majú vodcovia a pracovníci duchovné spoločenstvo a diskutujú o určitých bodoch cirkevnej práce – ako je administratívna práca, personálna práca, práca na všeobecných záležitostiach a najmä niektoré práce, ktoré zahŕňajú riziko – bez toho, aby o tom dali vedieť bežným bratom a sestrám. To ich chráni, neubližuje im to. Niektorí ľudia to však nechápu a stále sa chcú na tieto veci pýtať. Napríklad sa pýtajú, kde sa tlačia knihy alebo kde sú ubytovaní určití vodcovia a pracovníci. Prospelo by ti vedieť tieto veci? (Nie.) Stratíš niečo tým, že tieto veci nevieš? (Nie.) To, že tieto veci nevieš, nemá vplyv na tvoje jedenie a pitie Božích slov, neovplyvňuje to tvoje dosiahnutie pravdy a určite to nebráni tvojmu životu- vstupu ani premene tvojej povahy. Nie je teda zbytočné, aby si sa na tieto záležitosti pýtal a zisťoval ich? Niektorí ľudia, ktorí vykonávajú hosťiteľskú povinnosť, sú vždy podozrievaví. Keď ich vodcovia a pracovníci neoboznámia so svojím duchovným spoločenstvom a diskusiami o cirkevnej práci, myslia si: „Prečo sa vodcovia a pracovníci stále stretávajú a majú duchovné spoločenstvo za mojím chrbtom? Aké aktivity chystajú?“ Nie sú oboznámení s osobnými informáciami niektorých vodcov a pracovníkov a začínajú uvažovať: „Prečo ma s tým neoboznámia? Nepoznám ich mená, miesto, kde

bývajú, ani aká je ich skutočná situácia. Mohli by ma títo ľudia oklamať alebo mi ublížiť, kým ma vedú vo viere v boha?“ Existuje aj niekoľko citlivých druhov práce, ako je práca týkajúca sa obiet alebo nejaká nebezpečná práca – to sú veci, na ktoré by sa v prvom rade nemalo pýtať, no títo ľudia sa na ne chcú pýtať vždy. Keď im ostatní nedajú odpovede, stávajú sa ešte podozrievavejšími. Obzvlášť existujú ľudia, ktorí od začiatku nemali veľkú vieru v Boha – po tom, ako v Boha uveria, vidia, že ich rodinnému podniku sa darí lepšie a ich rodinní príslušníci sú zdraví, a myslia si, že je to Božia milosť a požehnanie. Z tejto chvíľkovej radosti obetujú trochu peňazí, ale potom začnú premýšľať: „Kde sa minuli peniaze, ktoré som obetoval? Použili sa na prácu cirkvi? Investovali sa do podnikania alebo sa použili na nelegálne aktivity?“ Vždy sa chcú na tieto veci pýtať a zisťovať ich a zakaždým sa chcú dostať veci na koreň. Pochybnosti niektorých ľudí sú ešte silnejšie. Napríklad, keď cirkev pre potreby práce kúpi nejaké vybavenie alebo prístroje, alebo keď poskytne určitú starostlivosť a pomoc pre každodenný život tých, ktorí konajú svoju povinnosť, tento typ podozrievavého človeka vždy podozrieva: „Peniaze sa mínajú v toľkých rôznych oblastiach – odkiaľ pochádzajú? Robí cirkev tiež nejaký druh podnikania? Má v zákulisí nejakého bohatého sponzora alebo mocného podporovateľa? Podporuje cirkev nejaká skupina?“ Najmä keď sa dostanú k nejakým nepodloženým fámam a diabolským slovám od úradov, ktoré očierňujú cirkev – tvrdenia ako ten a ten z cirkvi spáchal vraždu a porušil zákon, ten a ten je celoštátne hľadaný zločinec, ten a ten utiekol do zahraničia s obrovskou sumou peňazí a tak ďalej – ich pochybnosti o cirkvi a o Božom diele sa ešte zosilňujú. Majú takíto ľudia normálne myslenie? Dokážu jasne vidieť princípy, ktoré by veriaci mali nasledovať? Väčšina ľudí, keď si je istá, že je to Božie dielo, už nemá pochybnosti o Bohu. Bez ohľadu na to, aké problémy alebo aké druhy ľudí sa v cirkvi objavujú, dokážu k nim pristupovať podľa Božích slov. Aj keď zlí ľudia alebo antikristi spôsobujú vyrušenia, dokážu to správne pochopiť. Nikdy nemajú podozrenia voči Bohu alebo Božiemu dielu, ani voči cirkvi či Božiemu domu. Nanajvýš môžu mať názory na určitých jednotlivcov alebo nejaké predstavy o Božom diele, ale tie môžu postupne vyriešiť životom v cirkvi. Podozrievaví ľudia sú však iní. Od samého začiatku svojej viery v Boha majú podozrenia a všelijaké predstavy. Nie sú si istí, či sú Božie slová pravdou, nie sú si istí, či vyjadrovanie týchto slov

Bohom je Božie dielo, a ešte menej sú si istí, či je zhromažďovanie bratov a sestier Božou cirkvou. Neustále prechovávajú podozrenia a vždy hľadajú vecné dôkazy, aby dokázali, že sú ich podozrenia správne. Aký je to postoj? Myslíš si, že ľudia s takýmto postojom dokážu vo svojej viere v Boha pochopiť pravdu? (Nie.) Nikdy nebudú schopní pochopiť pravdu. Na čo sa vo svojich srdciach najviac zameriavajú? Stále uvažujú: „Kto sú títo ľudia? Je to nejaká spoločenská organizácia? Hoci boží dom zabezpečuje životné náklady týchto ľudí, kým ich hostím, stále tým riskujem. Bude si teda boh pamätať moje dobré skutky? Ak si ich boh nebude pamätať, nebolo moje hostenie zbytočné?“ V srdci majú neustále takéto pochybnosti. Myslíš si, že hostia bratov a sestry ochotne? (Nie.) Robia to výhradne z túžby získať požehnanie, pričom sú plní pochybností. Najmä keď počujú nejaké veci, ktoré nedokážu jasne pochopiť a podľa svojich predstáv ich považujú za negatívne, pochybnosti v ich srdciach sa zväčšujú. Počas zhromaždení môže napríklad niekto spomenúť témy, ktoré sa týkajú činov režimu veľkého červeného draka a škaredých tvárí kráľov diablov, alebo sa niekedy duchovné spoločenstvo o pravde dotkne útľaku a zatýkania zo strany veľkého červeného draka a prirodzenosti-podstaty veľkého červeného draka a tak ďalej. Tieto témy sa v skutočnosti netýkajú politiky – len pomáhajú ľuďom naučiť sa rozlišovať veľkého červeného draka a jasne vidieť jeho tvár, aby ho mohli začať nenávidieť a zavrhnúť a už nebyť obmedzovaní a zväzovaní vplyvom satana. Keď však podozrievaví ľudia počujú takéto témy, sú zbabelí a vystrašení: „Títo ľudia dokonca diskutujú o politike! Nie sú to politickí zločinci? Nie sú to kontrarevolucionári? Tieto témy sú príliš citlivé! Rýchlo, zatvorte okná, zamknite bránu, odpojte internet a telefónne linky! Ak to vláda odpočúva, môžeme mať veľké problémy! Určite by sme dostali doživotie!“ Nechcú počúvať takéto témy a budú sa snažiť všetkými prostriedkami prerušiť duchovné spoločenstvo, aby sa o nich nediskutovalo. V duchu si myslia: „Akú prácu títo ľudia vlastne robia? Hovorí sa, že boh sa nezapája do ľudskej politiky, tak prečo títo ľudia hovoria o politike? Nemali by veriaci hovoriť len o záležitostiach viery v boha? Prečo diskutujú o týchto veciach? Neprivolávajú si tým len problémy? Ak chcú o týchto veciach hovoriť, môžu to robiť kdekoľvek chcú, ale nesmú to robiť v mojom dome. Ja sa v tom nechcem zviezť!“ Nič nedokážu jasne vidieť. Keď počujú nejaké fámy vymyslené

vládou, nielenže ich nedokážu rozlíšiť, ale ich pochybnosti sa ešte zosilnia. Ak by boli často podozrievaví a skeptickí voči skupine zlých démonov pri moci alebo voči silám antikrista a sektám zlých duchov v náboženstve, v skutočnosti by im to pomohlo ochrániť sa. Boh však v cirkvi, kde koná dielo, vyjadril už toľko pravdy a oni ju stále nevedia pochopiť a nedokážu určiť, že je to pravá cesta. Po takom dlhom počúvaní kázni a po tom, čo videli Boha toľko hovoriť, zostáva ich podozrievavosť nevyriešená a ich predstavy a domnienky stále nie sú vykorenené. Je jasné, že ich kvalita je príliš slabá, že nemajú vôbec žiadnu schopnosť chápania a že nie sú ľuďmi, ktorí sa usilujú o pravdu. Od začiatku svojej viery v Boha nikdy neverili, že Boh má zvrchovanosť nad všetkým ani že všetky Božie slová sú pravdou; ešte menej verili, že prácu Božieho domu plne vedie Duch Svätý. V dôsledku toho o všetkom pochybujú. Keď napríklad počas zhromaždení v duchovnom spoločenstve hovoríme o rozlišovaní rôznych druhov ľudí, môžeme hovoriť o tom, ako antikristi ľudí zavádzajú alebo ako niektorí ľudia nekonajú žiadnu skutočnú prácu, hoci všetko, čo spotrebúvajú a užívajú, pochádza z Božích obiet, a tým vlastne žijú z cirkvi; alebo ako niektorí ľudia kradnú obety či nimi mrhajú, alebo ako sa určití jednotlivci v cirkvi zapájajú do nemravných aktivít, alebo ako niektorí ľudia robia pri kázaní evanjelia veci, ktoré hanobia Boha. Diskutujeme o týchto záležitostiach, aby sa ľudia naučili, ako rozlišovať ostatných a aby sa na ľudí a záležitosti pozerali podľa Božích slov a právd-princípov, aby si z týchto vecí vzali ponaučenie a poučili sa z nich a aby sa vyhli tomu, že ich budú ostatní zavádzať alebo obmedzovať. Keď však podozrievaví ľudia počujú tieto veci, hovoria: „Ach nie! Toto je boží dom, miesto, kde sa koná božie dielo – ako sa tu mohli stať takéto veci? Zdá sa, že som mal predtým pravdu, keď som bol podozrievavý. Odteraz musím byť ešte opatrnejší. Ľudia sú príliš nespoľahliví a ani boží dom nie je spoľahlivý. Je teda boh spoľahlivý? Kto vie – možno ani boh nie je spoľahlivý.“ Vidíte, nerozumejú pravde ani ju nedokážu pochopiť. Bez ohľadu na to, o akom aspekte pravdy sa v Božom dome hovorí v duchovnom spoločenstve, k akému záveru nakoniec vždy dospejú? Že mali pravdu, keď boli celé tie roky podozrievaví, a že to nebolo zbytočné. Ak tí, ktorí sa usilujú o pravdu a majú myslenie normálnej ľudskej prirodzenosti, počujú tieto veci, dokážu k nim správne pristupovať. Na jednej strane sa im rozširia obzory a získajú z týchto vecí schopnosť rozlišovať. Na druhej strane si

z týchto vecí môžu vziať ponaučenie a poučiť sa z nich a pochopiť, že ľudia nemôžu nasledovať iných ľudí, že potrebujú rozlišovať ostatných a viac rozumieť pravde a že človek môže byť kedykoľvek a kdekoľvek zavádzaný, ak nerozumie pravde, a že len čo pravdu pochopí a bude mať duchovný vzrast, už nebude obmedzovaný, zavádzaný ani ovládaný inými. Podozrievaví ľudia však nikdy nebudú takto premýšľať. Čím viac sa v Božom dome hovorí v duchovnom spoločenstve o rozlišovaní rôznych druhov ľudí a záležitostí, tým majú silnejší pocit, že ich podozrenia sú správne a potvrdené: „Vidíte, ja som ten múdry! Dobré, že som zostal ostražitý. Ľudia často hovoria, že som podozrievavý a nedôverčivý, ale fakty dokazujú, že som mal pravdu, keď som bol podozrievavý. Pozrite sa, akí ste všetci hlúpi – vo svojej viere v boha viete len konať svoje povinnosti a hovoriť o svojom skúsenostnom poznaní. Na čo je to dobré? Môže ťa to ochrániť? Nie! Bez ohľadu na to, s akými situáciami sa stretnáš, môžeš sa ochrániť len vtedy, ak budeš ostražitejší a budeš veci viac spochybňovať. Musíš sa mať pred každým na pozore. Nemôžeš sa na nikoho spoľahnúť tak ako na seba, ani na vlastných rodičov!“ Povedz Mi, čo sú to za ľudia? Sú to veriaci v Boha? (Nie.) Bez ohľadu na to, o akej práci sa v Božom dome hovorí v duchovnom spoločenstve alebo aké typy ľudí rozlišuje, a bez ohľadu na to, aké prostredia Boh ľudom pripravuje, účelom je, aby sa Boží vyvolený ľud z týchto vecí poučil, aby získal praktickejší výcvik v kráľovstve a aby – prostredníctvom týchto praktických lekcií – pochopil pravdu a získal schopnosť rozlišovať ľudí, jasne videl ľudí a rôzne záležitosti, a tak lepšie pochopil, na ktoré skutočné osoby, udalosti a veci sa vzťahujú slová a pravdy, ktoré Boh vyjadruje. Podozrievaví ľudia sa však nielenže nedokážu z týchto vecí poučiť, ale namiesto toho sa stávajú ešte podozrievavejšími a prefikanejšími.

Niektorí podozrievaví ľudia sú vždy, keď niečo v Božom dome povedia alebo urobia, mimoriadne opatrní a neustále sa obávajú, že ich bratia a sestry alebo vodcovia a pracovníci budú orezávať alebo dokonca trýzniť. Hovoria: „Ak prestanem veriť v boha a opustím cirkev, bude sa mi cirkev mstiť?“ V tomto smere môžu byť pokojní. Ak pochybovač opustí cirkev, je to radostná udalosť pre všetky strany – je to prospešné pre všetkých. Ak chceš teda opustiť cirkev alebo sa vzdať svojej povinnosti a vrátiť sa domov žiť svoj život, mal by si to smelo a bez obáv povedať. Mohol by si tiež napísať vyhlásenie: „Od toho

a toho dátumu oficiálne opúšťam Cirkev Všemohúceho Boha a vystupujem z radov tých, ktorí konajú svoju povinnosť.“ Je to úplne povolené. Dvere Božieho domu sú otvorené a ty môžeš smelo odísť bez obáv, že sa ti niekto bude mstiť. Netreba sa báť ani byť podozrievavý. Vidíš medzi týmito ľuďmi v cirkvi nejakých zlých ľudí? Rozhodne nie. Aj keby tam boli zlí ľudia, musia byť odstránení. Väčšina ľudí je celkom slušná a rada kráča správnou cestou života. Pomsta alebo ubližovanie iným je porušením právd-princípov a oni by nikdy niečo také neurobili. Aký je podľa vás problém v tom, ako si počínajú podozrievaví ľudia? Majú len nedôverčivú myseľ, ale chýba im inteligencia. Pokiaľ ide o to, ako si počínajú, veria, že ich prefikaná, ľstivá a nedôverčivá myseľ je najvyššou formou múdrosti. Nezaujímajú sa o pravdu-princípy ani o Božie dielo a slová – nerozumejú im ani ich nehládajú. Namiesto toho žijú len podľa satanových filozofií a myslia si: „Bez ohľadu na to, čo sa mi stane, mal by som veci viac spochybňovať. Okrem toho si myslím, že bez ohľadu na to, voči komu prechovávam podozrenie, je to z mojej strany rozumné, a bez ohľadu na to, či sa moje podozrenia zhodujú s faktami, je to oprávnené. Keď skrátka čelím situáciám, je pre mňa prospešné viac podozrievať.“ V dôsledku toho, bez ohľadu na to, koľko rokov veria v Boha, nikdy nehládajú pravdu v Božích slovách ani v nich nehládajú odpovede na vyriešenie rôznych problémov a pochybností, ktoré majú. Namiesto toho sa pri analyzovaní a riešení týchto záležitostí spoliehajú na vlastnú myseľ, nedôverčivú mentalitu, filozofie pre svetské záležitosti alebo na vlastné životné skúsenosti. Nakoniec, čím viac sa stretávajú s rôznymi situáciami a čím viac informácií rôzneho druhu počujú, nielenže ich podozrievavá prirodzenosť zostáva nezmenená, ale ich pochybnosti čoraz viac rastú. Keď napríklad tento druh podozrievavého človeka verí v Boha jeden alebo dva roky a začuje o incidente v Čao-jüane, ktorý si vymyslela ČKS, aby pošpinila Boží dom, myslí si: „Možno to urobil boží dom. Aj keby to boží dom nenariadil, museli to urobiť niektorí nižšie postavení bratia a sestry a vy to len odmietate priznať.“ Po troch až piatich rokoch viery v Boha stále veria verzii udalostí veľkého červeného draka. Ani po ôsmich až desiatich rokoch sa ich pochybnosti o Božom dome nevyriešili. Neveria, že to bol veľký červený drak, ktorý cirkev falošne obvinil a pošpinil; jednoducho predpokladajú, že to urobili ľudia z Božieho domu. Vidíš, keď sa pozerajú na nejakú záležitosť, nikdy to nerobia na základe Božích slov alebo

pravdy-princípov – veria verzii veľkého červeného draka a pozerajú sa na záležitosť z pohľadu diablov a satana. Bez ohľadu na to, ako satan utláča a brutálne zaobchádza s Božím vyvoleným ľudom, majú pocit, že je to pochopiteľné, ale nikdy neveria, že Boží dom je nevinný alebo že bratia a sestry, ktorí trpia prenasledovaním za vieru v Boha, sú bez viny. Aj keď na vlastné oči vidia, že bratia a sestry v Božom dome sú všetci ľudia, ktorí sú slušní a držia sa svojho miesta, v srdci vždy bez akýchkoľvek pochybností veria veciam, ktoré veľký červený drak urobil, aby pošpinil cirkev. Hoci takíto ľudia pri viere v Boha dokážu znášať ťažkosti, zaplatiť cenu a dokonca prinášať obety, nakoniec sú stále pochybovačmi. V skutočnosti sú podozrievaví ľudia problematickejší ako tí, ktorí nemilujú alebo neprijímajú pravdu. V čom sú problematickejší? Tí, ktorí nemajú záujem o pravdu, sú úplne ľahostajní k práci cirkvi a vykonávaniu povinností a nezaujímajú sa o ne; nezáleží na tom, ako veriaci nasledujú Boha alebo konajú svoje povinnosti, pre nich je to nepodstatné. V dôsledku toho nemajú pochybnosti o záležitostiach viery v Boha alebo konania povinnosti a v podstate sa nikdy nepýtajú na záležitosti cirkvi. Podozrievaví ľudia sú však presným opakom – radi sa pýtajú na klebety. Prečo sa chcú na tieto veci pýtať? Jedným z ich cieľov je určite tento: „Ak sa budem viac pýtať a viac vedieť, pomôže mi to vopred si pripraviť záložný plán a kedykoľvek sa rozhodnúť, či zostať alebo odísť.“ Zameriavajú sa aj na zisťovanie určitých záležitostí, ako napríklad aké je skutočné meno konkrétneho vodcu alebo pracovníka, kde bývajú, aké povolanie majú vo svetskom prostredí alebo prečo opustili svoj domov, aby konali svoju povinnosť. Môžu sa tiež pýtať na ľudí, ktorí kážu evanjelium, napríklad komu kázali, ktorí z ich rodinných príslušníkov veria v Boha, koľko rokov kážu evanjelium, koľko ľudí získali a tak ďalej. Na všetky tieto veci sa pýtajú veľmi podrobne. Podozrievaví ľudia radi zbierajú tento druh informácií, a keď ich zozbierajú, cítia sa pokojne a myslia si, že je veľmi potrebné vedieť tieto veci a že tieto informácie môžu použiť v rozhodujúcich chvíľach. Podozrievaví ľudia vedia príliš veľa. Sú to „informačné databázy“ a vedia dokonca aj niektoré veci, ktoré nevedia ani vodcovia a pracovníci, ako napríklad kto odišiel do zahraničia konať svoju povinnosť a do ktorej krajiny šiel – vedia dokonca aj tieto veci o ľuďoch, ktorí idú do iných krajín. Ak sa ich však spýtaš, ktorá epizóda kázní bola vydaná naposledy, nebudú ti vedieť odpovedať. Nikdy nevenujú pozornosť záležitostiam

života-vstupu, ale pokiaľ ide o osobné informácie bratov a sestier a niektoré okolnosti cirkvi, v tých majú veľmi jasno. Jedným z ich zámerov, prečo sa často pýtajú na veci, je vedieť viac o všetkých druhoch okolností, po čom si môžu kedykoľvek pripraviť únikovú cestu. Veria, že by bolo mimoriadne hlúpe nepremýšľať o svojej únikovej ceste – slovami neveriacich, „pomáhali by niekomu počítať peniaze potom, čo ich ten niekto zapredal“. V skutočnosti sú ako zhnité staré jedlo, nestoja ani za deravý groš, a predsa sa považujú za veľmi cenných. Čo si myslíte, sú títo ľudia podozrievaví? (Áno.) Toto sú skutočne podozrievaví ľudia. Podozrievaví ľudia majú obzvlášť prefíkanú a ľstivú ľudskú prirodzenosť. Niektorí ľudia považujú prefíkanosť a ľstivosť za znaky vysokej inteligencie, ale to je nesprávne. V skutočnosti sú títo prefíkaní a ľstiví ľudia mimoriadne hlúpi a nemajú žiadnu kvalitu. Ich kvalita je veľmi slabá a to je už ťažké zmeniť; to, že sú aj prefíkaní, znamená, že je ešte ťažšie ich vyliečiť. Ak má niekto len slabú kvalitu, ale je pomerne čestný a nie prefíkaný a dokáže úprimne konať svoju povinnosť, možno má ešte záblesk nádeje na spasu. Ak má slabú kvalitu a je trochu ľstivý, ale dokáže prijať pravdu a poznať sám seba, možno má záblesk nádeje, že odvrhne svoju ľstivú povahu. Ak dokáže chápať pravdu a postupne ju spoznávať a vstupovať do nej, jeho podozrievavosť by sa mohla kúsok po kúsok odstrániť. Títo ľudia však nanešťastie majú nielen slabú kvalitu, ale sú aj ľstiví a prefíkaní a tiež do veľkej miery hlúpi. Takýto človek je ako slepec trpiaci očným problémom – lieku na to niet, všakže? (Áno.) Takíto ľudia sú nenapraviteľní. Keďže sú až nenapraviteľne podozrievaví, ako si myslíte, že by sa s nimi malo zaobchádzať? (Ak sa nájdú takíto ľudia, treba sa pred nimi mať na pozore. Sú schopní zapredať cirkev, aby sa ochránili; sú to nebezpeční jedinci. Môžeme hľadať príležitosti, ako ich odhaliť a vyčistiť, alebo ak takú príležitosť nenájdeme, môžeme ich múdro presvedčiť, aby odišli.) Keď ste si istí, že je niekto podozrievavý, neudržiavajte s ním žiadny kontakt. V opačnom prípade to prinesie len problémy. Ak sa s ním zapletieš, vždy sa bude snažiť prísť ti na koreň. Ak sa chystáš von, bude ťa pozorne sledovať a neustále sa pýtať: „Kam ideš? Na koľko dní odchádzaš? Čo ideš robiť?“ Keď sa vrátiš, bude sa pýtať: „S kým si sa stretol? Splnil si svoju úlohu? O čom ste sa všetci rozprávali?“ Ak mu neodpovieš, bude sa sťažovať: „Nič mi nedovolí vedieť. Neverí mi, však? Nezaobchádza so mnou ako s členom božieho domu! Povedal, že ide robiť cirkevnú prácu, ale prečo to predo

mnou tajil? Určite išiel von robiť niečo nelegálne.“ Vždy ťa bude za chrbtom špehovať. Takíto ľudia sú naozaj problematickí. Pýtajú sa na veľa vecí, chcú vedieť všetko. Ale keď tie veci vedia, nedokážu ich čisto pochopiť ani k nim správne pristupovať a tiež sa v nich snažia hľadať podozrivé časti, čo spôsobuje, že ich pochybnosti sú čoraz väčšie. Predpokladajme, že im poradiš a povieš: „Keďže máš také veľké pochybnosti o Bohu a neveríš, že Božie slová sú pravdy a dokážu očistiť a spasit' človeka, mal by si jednoducho prestať veriť v Boha!“ Nebudú ochotní to urobiť – stále budú chcieť veriť a stále budú chcieť získať požehnania. Nie sú títo ľudia problematickí? (Áno.) S týmito ľuďmi sa dá ľahko zaobchádzať. Ak môžu cirkvi priniesť veľké problémy, rýchlo ich presvedčte, aby odišli. Títo ľudia nie sú dôveryhodní, nemajú schopnosť pochopiť pravdu, a aj keď dokážu konať trochu povinnosti, prinesú Božiemu domu veľké problémy – narobia viac škody ako úžitku. Preto je nevyhnutné ich presvedčiť, aby odišli.

Zbabelí ľudia sú problematickí a podozrievaví ľudia sú tiež problematickí. Ale ľudia, ktorí sú zároveň zbabelí aj podozrievaví, sú ešte problematickejší. Títo ľudia sú extrémne bojazliví a boja sa smrti a sú voči všetkému podozrievaví, neustále majú podozrenie, či by ich viera v Boha mohla viesť k tomu, že budú oklamaní. Boja sa, že by to mohlo prekaziť ich vyhliadky, a myslia si, že byť zatknutí a prenasledovaní, čo by viedlo k ich smrti, by sa sotva oplátilo. Ak sú podozrievaví do takejto miery, aký zmysel má pre nich viera v Boha? Vari si tým všetko len nestážujú? Majú sa na pozore pred bratmi a sestrami a každým pracovným opatrením Božieho domu, akoby sa mali na pozore pred podvodníkmi, rovnako ako sa majú na pozore pred veľkým červeným drakom alebo diablami a satanmi. Niektorí ľudia sa im stále snažia radiť a hovoria: „Len sa uisti, že tvoja viera v Boha je svedomitá, že sa usiluješ o pravdu a konáš svoju povinnosť dobre, a Boh ťa schváli.“ Ale čo si myslia vnútri? „Chceš, aby som konal svoju povinnosť poriadne, ale keď sa stanem známym a veľký červený drak ma zatkne, nebude to vari môj koniec?“ Ak je toto naozaj ich zmýšľanie, potom nemá zmysel snažiť sa im radiť. Sú nesmierne bojazliví a stále sa desia smrti. Keď počujú, že nejakých veriacich v Boha zatkli, sú takí vystrašení, že sa od strachu pomačú. Ale pokiaľ ide o podvádzanie a klamanie ľudí v podnikaní, bez ohľadu na to, do akých problémov sa dostanú, vôbec sa neboja – v tomto ohľade sú dosť odvážni. Keď

sa to však týka záležitostí viery v Boha, sú úplne bojazliví. Sú plní všelijakých pochybností o bratoch a sestrách, o Božom dome a najmä o Bohu, Božích slovách a diele a žiadne duchovné spoločenstvo tieto pochybnosti nedokáže vyriešiť. Bez ohľadu na to, koľko rokov veria, stále nevedia, čo znamená veriť v Boha alebo prečo sa potrebujú zhromažďovať a konať svoju povinnosť. Je zrejmé, že inteligencia týchto ľudí je znížená a že sú dosť prefikani a ľstiví. Takýchto ľudí treba rýchlo presvedčiť, aby odišli. Ak prestanú chodiť na zhromaždenia a už nechcú konať svoju povinnosť, pretože sú zbabelí alebo z akéhokoľvek iného dôvodu, potom je to perfektné – ušetrí to problémy s ich vyčistením a predíde sa tak nepríjemnostiam. Ak sa jedného dňa opäť začnú zaujímať o vieru v Boha a budú sa k nej chcieť vrátiť, môžeš im povedať: „Ako veriaceho v Boha ťa môžu kedykoľvek zatknúť a uväzniť a dokonca ti hrozí riziko, že prídeš o život. Ale ak nebudeš veriť v Boha a namiesto toho budeš podnikat' vo svete a zarábať veľa peňazí, možno si budeš môcť užiť niekoľko dní pohodlia.“ Po tomto sa ich srdcia celkom upokoja a už nebudú premýšľať o viere v Boha. Budú si myslieť: „Konečne sa skončili moje roky plné obáv a obrovského strachu. Už nemusím podozrievať cirkev, bratov a sestry ani boží dom. Konečne som sa oslobodil.“ A práve takto sa týchto zbabelých a podozrievavých ľudí podarí presvedčiť, aby odišli. Tým sa vyrieši veľký problém, však? (Áno.) Toto je skvelý spôsob, ako vyriešiť túto záležitosť.

L. Mat' sklon ku koledovaniu si o problémy

Pozrime sa na ďalší prejav: mat' sklon ku koledovaniu si o problémy. Viete, aký typ ľudí má sklon koledovať si o problémy? Stretli ste sa v cirkvi s takýmto typom človeka, ktorý má sklon koledovať si o problémy? Bez ohľadu na vek takýchto ľudí, pohlavie alebo profesiu, ktorú vo svete zastávajú, ak si neustále koledujú o problémy a robia veci, ktoré porušujú zákony a predpisy, pričom na cirkev negatívne vplyvajú a vytvárajú obrovské prekážky pre prácu na evanjeliu, potom by sa nimi mala cirkev pohotovo zaoberať. Najprv ich upozorníte, a ak je situácia príliš vážna, vypuďte ich alebo vyčistite. Nemôžete im preukazovať žiadnu zdvorilosť. Aký druh ľudí má sklon koledovať si o problémy? Niektorí ľudia sa napríklad pri podnikaní alebo vedení tovární vo svete stýkajú s pochybnými jedincami a často robia veci, ktoré porušujú zákony a predpisy. Dnes sa vyhýbajú plateniu daní alebo odvádzajú menej, než by mali;

zajtra sa už dopúšťajú podvodov a klamstiev alebo dokonca čelia trestným konaniam za usmrtenie. Pre tieto veci často dostávajú súdne predvolania, trávajú dni na súdnych konaniach a neustále sú zapletení do sporov. Môžu takíto ľudia úprimne veriť v Boha? To je nemožné. Sú aj takí ľudia, ktorí tvrdia, že veria v Boha, ale správajú sa veľmi zvláštne a nenormálne. Dnes obťažujú opačné pohlavie, zajtra môžu niekoho sexuálne napadnúť a byť nahlásení. Povedal by si, že títo ľudia majú sklon koledovať si o problémy? (Áno.) Môžu teda takíto ľudia úprimne veriť v Boha? (Nie.) Títo ľudia, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, sa aj po tom, čo uverili v Boha, stále stýkajú s pochybnými jedincami v spoločnosti a neustále vyvolávajú spory, napríklad spory týkajúce sa citových záležitostí, financií, majetku alebo osobných záujmov. Prípadne sa vždy nájdu ľudia, ktorí im pre nejaký incident, ktorý spôsobí napätie v jednom z ich vzťahov, či pre nerovnomerné rozdelenie nečestne nadobudnutého zisku, chcú robiť problémy. Keď bratia a sestry občas navštívia ich domov, môžu sa s týmito pochybnými ľuďmi stretnúť. Dokonca aj keď sú na zhromaždeniach alebo konajú svoju povinnosť, títo pochybní ľudia sa niekedy objavia pri dverách alebo posielajú obťažujúce správy, takže každý, kto je v spoločnosti týchto ľudí, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, bude pravdepodobne do ich problémov zatiahnutý; títo ľudia môžu s ešte väčšou pravdepodobnosťou zatiahnuť do týchto záležitostí najmä prácu a povesť cirkvi a poškodiť ich. Povedzte Mi, je dobré, aby takíto ľudia zotrvali v cirkvi? (Nie.) Aj tento druh človeka treba vyčistiť a je potrebné sa ním zaoberať.

Sú aj takí ľudia, ktorí bez ohľadu na svoju profesiu v spoločnosti chcú vždy ísť proti vláde, proti vládnym úradníkom alebo proti určitým spoločenským skupinám a verejne známym osobnostiam. Dnes odhaľujú nespravodlivé konanie vlády, zajtra žalujú nejakú skupinu alebo organizáciu a žiadajú náhradu škody a pozajtra odhaľujú súkromný život verejne známej osobnosti, čím si zapríčinia, že ich ľudia začnú hľadať. Je to koledovanie si o problémy? (Áno.) Aj po tom, čo uverili v Boha, sa chcú stále zapájať do spoločenských záležitostí. Keď vidia niečo, čo v nich vyvoláva nespokojnosť a rozhorčenie, vždy sa chcú postaviť za spravodlivosť, aby sa predvádzali, alebo napísať komentár či článok, aby vyniesli súd nad tým, čo je správne a čo nie. Ako to nakoniec dopadne? Nič nedosiahnu, len si spôsobia kopu problémov, zapletú sa do súdnych sporov a zničia si povesť. A vždy sa nájdu nejakí pochybní

Ľudia zo spoločnosti, ktorí ich hľadajú, lebo sa im chcú pomstiť alebo si to s nimi vybaviť, takže žijú vo veľkom strachu. Aby unikli takémuto životu a vyhli sa problémom, kúpia si niekoľko domov a vysvetľujú: „Ako sa hovorí: ‚Prešibaný zajac má tri nory.‘ Verejnosť vie len o jednom z mojich troch domov; o ostatných dvoch nevie nik. Nechávam ich pre cirkev, aby ich mohla využívať a aby v nich mohli bývať bratia a sestry.“ Myslíš si, že by tam bratia a sestry boli v bezpečí? (Nie, neboli.) Slová takýchto ľudí znejú veľmi pekne a ich úmysly sú pri tom dobré, no s ich charakterom a chybou, že majú sklon koledovať si o problémy, kto by sa už odvážil bývať v ich dome? Ak by si tam býval, ľudia by si mohli myslieť, že si súčasťou ich rodiny. Ak ich niekto bude hľadať, aby ich zbil, a nenájde ich, nezbil by namiesto toho teba? Niektorí ľudia majú sklon koledovať si o problémy. Keď bežne šoférujú a prechádzajú odľahlou oblasťou, môže sa stať, že ich niekto zastaví, vytiahne von z auta, surovo ich zbije a dá im varovanie. Vedia, že je to preto, lebo niekoho predtým urazili a privodili si problémy, a že ten, koho urazili, ich chcel trýzniť. Nezaslúžili si presne to? Tento typ človeka je taký, že má sklon koledovať si o problémy. Keď začnú veriť v Boha, bez ohľadu na to, o akej záležitosti cirkev diskutuje, vždy sa do toho chcú miešať; chcú sa k veci vyjadriť a pripomienkovať ju a tiež sa snažia, aby ich ľudia počúvali. Ak cirkev neprijme ich návrhy, cítia sa úplne nespokojní a roztrpčení a neuvedomujú si vlastné schopnosti. Bez ohľadu na to, koľko strát utrpia, nikdy si ich nepamätajú ani sa zo svojich zlyhaní nepoučia. Takíto ľudia sú predzvesťou problémov, aj keď veria v Boha. Na jednej strane nerozumejú pravde, ale stále sa chcú zapájať do práce cirkvi a do všetkého sa miešať, výsledkom čoho je, že narušajú a vyrušujú prácu cirkvi. Na druhej strane, kedykoľvek strávia veľa času s ktorýmkoľvek bratom alebo sestrou, spôsobia problémy aj im. Ľudia tohto typu, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, sú obrovskou nepríjemnosťou. Myslíš si, že ľudia, ktorí si koledujú o problémy, sú ľudia držíaci sa v úzadí? Sú to ľudia, ktorí vedia, kde je ich miesto? (Nie.) Určite to nie sú ľudia, ktorí vedia, kde je ich miesto. Vo všeobecnosti ľudia, ktorí žijú slušným životom, majú tendenciu vedieť, kde je ich miesto. Pokiaľ spoločenské záležitosti nemajú nič spoločné s ich vierou v Boha, absolútne sa do nich nezapájajú ani sa na ne nepýtajú. Tomu sa hovorí byť rozumný, rozumieť dobe a chápať zmysel vecí. Táto spoločnosť a ľudstvo sú také podlé a zložité. Ako hovoria neverci: „V tejto chaotickej dobe

a chaotickom svete sa ľudia musia naučiť chrániť.“ Navyše, ty neustále komentuješ spoločenské záležitosti a chceš sa do nich zapájať, ale to nie je cesta, ktorou by si mal v živote kráčať. Robiť tieto veci nemá žiadnu hodnotu a nie je to správna cesta v živote. Ak aj dokážeš hovoriť spravodlivo, stále sa to nepočíta za spravodlivú vec. Prečo nie? Pretože na tomto svete neexistuje spravodlivosť; zlé trendy to nedovoľujú. Ak dokážeš skutočne hovoriť spravodlivé a čestné slová v Božom dome, to má hodnotu a význam. Ale ak hovoríš spravodlivé a čestné slová v tomto zlom, skazenom a chaotickom svete ľudí, takéto slová ľahko privolávajú problémy a prinášajú nebezpečenstvo. Nebolo by teda veľmi hlúpe hovoriť takéto slová? Nielenže by ti to neumožnilo žiť hodnotným spôsobom, ale prinieslo by ti to aj nekonečné problémy. Múdri ľudia teda vidia, že tieto spoločenské záležitosti sú pohromou, a tak sa od nich distancujú a vyhýbajú sa im, zatiaľ čo hlúpi ľudia idú priamo k nim a spôsobujú si tak množstvo problémov. Najmä niektorí ľudia, ktorí pár dní trénujú bojové umenia, sa naučia pár efektných techník a získajú trochu slávy, a potom chcú bojovať za spravodlivosť a okrádať bohatých, aby pomohli chudobným. Chcú sa zhostiť úlohy potulného rytiera alebo šermiara, chodiť a naprávať krivdy, a dokonca zakročia a pomôžu vždy, keď vidia nespravodlivosť. Výsledkom je, že to vedie k problémom – nevedomujú si, aká zložitá je spoločnosť. Povedz Mi, keď zasiahneš a niekomu pomôžeš, neurazíš tým nakoniec nejakých ľudí? Neprekazíš starostlivé plány, ktoré si niektorí ľudia urobili? (Áno.) Keď prekazíš starostlivé plány týchto ľudí, nechajú to len tak? (Nie.) Možno povieš: „To, čo robím, je spravodlivá vec,“ ale ani keď je to spravodlivá vec, nepomôže to – tento svet ti nedovolí konať spravodlivé veci. Ak to urobíš, koleduješ si o problémy. Hlupáci to nechápu, nevedia preniknúť do podstaty sveta. Vždy si myslia, že keďže sú potulní rytieri, mali by zasiahnuť a pomôcť ostatným. Ale nakoniec niekomu prekazia jeho starostlivé plány a ten človek sa im bude chcieť pomstiť a nenechá to len tak. Takto si koledujú o pohrome. Ten druhý človek začne tajne zisťovať ich meno, bydlisko, rodinnú situáciu, kto sú členovia ich rodiny, či majú v tej oblasti nejaký vplyv a ako najlepšie proti nim zakročiť. Keď si o tom všetkom urobí jasný obraz, začne proti „potulnému rytierovi“ konať a jeho život bude od tej chvíle ťažký. Takýto typ ľudí si často koleduje o problémy a bez ohľadu na to, aké veľké straty utrpia, nikdy sa nepoučia. Keď narazia na niečo, čo považujú za nespravodlivé, stále chcú

bojovať za spravodlivosť, zakročiť a pomôcť. Nielenže si tým spôsobia problémy, ale ohrozia aj svoju rodinu a niekedy do toho zatiahnu aj priateľov či kolegov vo svojom okolí. Ak veria v Boha a vstúpia do cirkvi, mohli by vystaviť ohrozeniu aj bratov a sestry. Ak sa napríklad dostanú do problémov v spoločnosti a niekto sa im chce pomstiť, a ten človek vie, že s nimi chodíš na zhromaždenia, môže prísť za tebou a pýtať sa na informácie o ich osobnej a rodinnej situácii. Takže, povieš to tomu človeku alebo nie? Ak áno, je to to isté ako ich zradiť a prinesie im to problémy. Ak nie, ten človek môže trýzniť teba. Na tomto svete je priveľa zlých ľudí a zlí ľudia sú všetci do jedného nerozumní. Ak ich niekto urazí, uchýlia sa k akýmkoľvek prostriedkom, aby sa pomstili. Nie je to tak? (Áno.) Bez ohľadu na to, do akých problémov sa dostanú ľudia, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, vždy to spôsobí problémy a vyrušenie pri vykonávaní ich povinnosti a môže to tiež v rôznej miere ovplyvniť prácu cirkvi. Ak si niekto neustále koleduje o problémy, myslíte si, že duchovné spoločenstvo o pravde s ním môže tento problém vyriešiť? (Nie.) Ľudia tohto typu často nemajú zdravý rozum. Aj keď sa dostanú do problémov, nepovažujú to za problém; môžu si dokonca myslieť, že majú zmysel pre spravodlivosť. V takýchto prípadoch je duchovné spoločenstvo o pravde s nimi zbytočné, pretože sú to ľudia so skresleným chápaním, sú to absurdní jedinci. Absurdní jedinci neprijímajú pravdu ľahko. Niektorí ľudia by mohli povedať: „Čelia ťažkostiam – ako by sme ich mohli ignorovať? Ako by sme im nemohli prejavovať trochu súcitu? Mali by sme k nim pristupovať s láskou.“ Pristupovať k nim s láskou je v poriadku, ale dokážu ju prijať? Ak vôbec neprijímajú pravdu a naďalej sa držia svojich vlastných názorov, je vhodné, aby si s nimi donekonečna hovoril v duchovnom spoločenstve o pravde? (Nie.) Prečo to nie je vhodné? (Ľudia tohto typu neveria v Boha úprimne. Majú podstatu pochybovačov. Aj keď s nimi budeme hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, problém to nevyrieši a stále môžu cirkvi priniesť veľa problémov.) Mali by sa teda ľudia tohto typu vyčistiť? (Áno, mali.)

Existuje ešte ďalší typ ľudí, ktorí majú sklon koledovať si o problémy. V cirkvi vždy podnecujú bratov a sestry k tomu, aby robili určité veci. Napríklad hovoria: „To opatrenie, ktoré vláda prijala, a nariadenie, ktoré sformulovala, sú nerozumné. Ako kresťania musíme praktizovať spravodlivosť, musíme sa ozvať a nemôžeme stiahnuť chvost ako zbabelci. Musíme pochodovať v

uliciach s transparentmi a protestovať, bojovať za blaho bratov a sestier, našej cirkvi a celého ľudstva!“ A aký je výsledok? Ešte skôr, ako môžu pochodovať, sa to vláda dozvie a zo súdu im pošlú predvolanie. Povedzte Mi, je pre cirkev šťastím alebo nešťastím mať takýchto ľudí? (Nešťastím.) Niektorí ľudia hovoria: „Ukázalo sa, že naša cirkev má takého talentovaného človeka – táto osoba je vodcovský typ! Pozrite sa na ľudí v našej cirkvi – sú to všetko mierni a poslušní ľudia, bez vplyvu v spoločnosti. Sú bojazliví a neodvážia sa púšťať do žiadnych väčších vecí a veľmi sa boja koledovať si o problémy. Táto osoba je iná – je odvážna, bystrá a rozhodná, má tiež vplyv v spoločnosti, je schopná, a keď vidí nespravodlivosť, odváži sa vystúpiť a zasiahnuť. Aj keď čelí súdnemu prípadu, nie je nervózna ani úzkostlivá. Svojím zmýšľaním je prirodzene predurčená byť úradníkom. Ak by sa táto osoba angažovala v politike, bola by buď poslancom, alebo prinajmenšom guvernérom provincie. My na to nemáme. Preto by si cirkev mala zvoliť za vodcu práve ju. Ak nás povedie, určite dosiahneme spásu!“ Niektorí hlúpi ľudia si tých, ktorí majú sklon koledovať si o problémy v spoločnosti, obzvlášť vážia a robia z nich modlu, dokonca ich chcú zvoliť za cirkevných vodcov. Myslíte si, že je to vhodné? (Nie.) Prečo to nie je vhodné? Azda cirkev nepotrebuje takýchto „schopných ľudí“? (Cirkev takýchto ľudí nepotrebuje. Cirkevní vodcovia musia viesť Boží vyvolený ľud, aby na zhromaždeniach spoločne jedli a pili Božie slová, usilovali sa o pravdu a konali svoju povinnosť šíriť evanjelium. Aj keď sa takíto ľudia navonok môžu javiť ako takpovediac odvážni, bystrí a rozhodní, nie sú schopní vykonávať tento druh práce a cirkvi prinesú nekonečné problémy. Preto sa nehodia za cirkevných vodcov.) Poviem ti, je chybou, aby takýto človek zostával v cirkvi, a ešte horšou pohromou by bolo zvoliť takýchto ľudí za vodcov. Kam by viedli cirkev? Zmenili by cirkev na náboženskú skupinu! Je to preto, lebo keď vidia nespravodlivosť v spoločnosti, podávajú žaloby; keď vidia zlých ľudí šikanovať chudobných, bojujú za nich; keď vidia skorumpovaných úradníkov kruto ubližovať ľuďom, chcú v mene nebies presadzovať spravodlivosť. V dôsledku toho by ste sa aj vy všetci postupne stali potulnými rytiermi bojujúcimi za spravodlivosť. Mohli by ste takto ešte dosiahnuť spásu? Navonok sa ľudia, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, môžu zdať celkom schopní, ale čo sa nakoniec stane? Všetci sú vyradení za narušanie a vyrušovanie práce cirkvi, pretože cesta,

ktorú nasledujú, nie je správnou cestou. Bez ohľadu na to, o aké problémy si koledujú, nekráčajú po správnej ceste ani nenasledujú Božiu vôľu. Nič z toho, čo robia, nemá nijaký súvis s cirkvou, s Božím dielom ani s Božími úmyslami – všetko, čo robia, je vzdialené od Božích úmyslov a odchyľuje sa od správnej cesty. Podstata ich koledovania si o problémy je v tom, že majú dočinenia s diablami a sú s nimi zapletení – sú sužovaní diablami. Boží dom musí preto stanoviť jasnú hranicu medzi sebou a takýmito ľuďmi. Ak si opakovane koledujú o problémy, odmietajú počúvať bez ohľadu na to, kto sa im snaží poradiť, a koledujú si o problémy bez toho, aby sa poučili zo svojich chýb, dokonca páchajú nerozvážne, zlé skutky, potom ich treba presvedčiť, aby odišli. Môžete povedať: „Pozri sa na všetky tie problémy, o ktoré si si koledoval, akou veľkou prekážkou len boli pre prácu cirkvi a koľkým ľuďom ovplyvnili vykonávanie ich povinnosti. Ako to, že si to neuvedomuješ? Tvoja myseľ je nesmierne široká – je dosť široká na to, aby obsiahla celý svet. Človek ako ty by sa mal vydať do sveta, mal by si sa cibriť a vládnuť národu, priniesť svetu mier. Si ako stvorený na styk s vysokopostavenými úradníkmi; len tak sa môžeš povzniesť nad všednosť, rozprestrieť svoje krídla a vyletieť. Zostávať celý deň s ľuďmi, ktorí veria v Boha – no nebrzdilo by to len tvoje veľké ambície a neobmedzovalo tvoju schopnosť rozprestrieť krídla a letieť? Pozri sa na nás – nikto z nás nemá veľkolepé aspirácie. Sústreďme sa výlučne na vieru v Boha, na častejšie čítanie Božích slov, aby sme pochopili nejaké pravdy a páchali menej zla, a potom možno získame Božie schválenie – to je všetko. My všetci sme ľudia, ktorých svetskí ľudia ohovárajú a urážajú, svet nás odmieta, takže ty nie si stvorený na to, aby si sa stýkal s ľuďmi, ako sme my. Bolo by pre teba lepšie, keby si sa vrátil do sveta a usiloval sa tam. Možno dosiahneš veľký úspech a naplníš svoje ambície.“ Je vhodné takto ich presvedčať, aby odišli? Je to dobrý spôsob, ako vyriešiť tento problém? (Áno.) Tak by mala cirkev zaobchádzať s takýmito pochybovačmi; vyriešenie záležitosti týmto spôsobom je celkom v zhode s pravdami-princípami.

Aké ďalšie typy ľudí majú sklon koledovať si o problémy? Je tu jeden typ človeka, ktorý je obzvlášť obľúbený u opačného pohlavia a vždy flirtuje s pochybnými jedincami. Neusiluje sa o riadny romantický vzťah, ale namiesto toho udržiava veľmi blízke a nevhodné vzťahy s viacerými osobami opačného pohlavia. Keďže nedokáže tieto vzťahy správne zvládať, je možné, že ľudia,

s ktorými flirtuje, začnú žiarliť alebo sa dokonca budú snažiť navzájom jeden druhému pomstiť. Predstavuje to pre neho problém? (Áno.) Aj toto je veľký problém. Niektorí ľudia sa o tieto záležitosti možno nestarajú, ale takéto veci často vnášajú problémy do ich osobného života a viery a môžu dokonca ovplyvniť ich osobnú bezpečnosť. Tieto problémy ich neustále prenasledujú a tí, ktorí s nimi často prichádzajú do styku, sa im tiež nedokážu vyhnúť a zapletú sa do nich. Nezaujíma nás, či už sú s týmito osobami opačného pohlavia v skutočnom romantickom vzťahu, alebo spolu len flirtujú a navzájom sa využívajú. Čo nás zaujíma? Zaujíma nás, či problémy, ktoré zapríčiňujú, budú mať nejaký škodlivý vplyv na bratov a sestry alebo na cirkev. Ak taký vplyv existuje, cirkev by mala zasiahnuť, aby sa o túto záležitosť postarala a vyriešila ju, a tiež by im mala poradiť, aby si tieto problémy dali do poriadku. Do toho, ako danú vec vyriešia, nebudeme zasahovať. Ak napriek všetkým radám stále odmietajú počúvať a o tieto problémy sa nepostarajú a nevyriešia ich, mali by byť izolovaní a dostať varovanie: „Najprv si musíš vyriešiť svoje osobné problémy. Keď budú vyriešené, môžeš si opäť konať svoju povinnosť. Ak si ich nevyriešiš poriadne, zostaneš v izolácii.“ Hoci sú to veriaci a možno si aj konajú svoju povinnosť – možno aj dôležitú povinnosť –, pre vážne problémy v ich osobnom živote a preto, že problémy, o ktoré si koledujú, by mohli ovplyvniť prácu cirkvi, to cirkevní vodcovia nemôžu ignorovať, keďže tieto problémy predstavujú potenciálne riziká. Ľudia, s ktorými nadväzujú vzťahy, by sa napríklad od nich mohli dozvedieť o niektorých okolnostiach v cirkvi alebo získať osobné informácie o bratoch a sestrách. Ak by tieto informácie prezradili ľuďom so zlými úmyslami alebo veľkému červenému drakovi, uškodilo by to cirkvi aj bratom a sestrám. Preto z pohľadu cirkvi všetky tieto problémy alebo potenciálne riziká prinášajú oni, a tak by mala od nich cirkev požadovať, aby si ich najprv vyriešili. Ak tieto problémy úplne vyriešia, Boží dom môže podľa ich okolností rozhodnúť o ich opätovnom prijatí. Čo však treba urobiť, ak svoje problémy naďalej neriešia a stále chcú konať svoju povinnosť? (Nemalo by sa im dovoliť konať svoju povinnosť.) V takom prípade ich treba presvedčiť, aby odišli, alebo ich treba vyčistiť. Či už skrátka ide o cirkevných vodcov alebo bratov a sestry, len čo v cirkvi objavia ľudí, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, mali by sa danou záležitosťou zaoberať v súlade s princípmi a neodkladne ju riešiť. Nemali by čakať, kým

títo jedinci prinesú nebezpečenstvo bratom a sestrám alebo spôsobia problémy práci cirkvi – musia sa tým zaoberať a vyriešiť to skôr než k tomu dôjde.

Niektorí ľudia majú sklon rýchlo vyvolávať problémy a púšťať sa do bitiek a potýčok. Stále si myslia, že majú tvrdú päšť, vždy chcú všetkých vo svete poraziť, alebo ak poznajú pár efektných bojových techník, zakaždým chcú proti ostatným použiť násilie a silu. Nemá aj tento typ človeka sklon koledovať si o problémy? (Áno.) Sú aj takí, ktorí nikdy nevedia, kde je ich miesto. Nedodržiavajú pravidlá ani verejný poriadok a vždy chcú byť nekonvenční. Pri šoférovaní trvajú na prejazde na červenú alebo na odbočení vľavo tam, kde je to zakázané, a keď ich polícia zastaví a udelí im pokutu, odmietajú ju prijať a chcú sa na daného príslušníka sťažovať. Vidiš, odvážia sa sťažovať na kohokoľvek. Aj keď polícia koná podľa zákona, stále sa chcú na ňu sťažovať – pohrdajú zákonom. Nemajú aj títo hlupáci sklon koledovať si o problémy? (Áno.) Tento druh človeka, ktorý má sklon koledovať si o problémy, si myslí, že keďže verí v Boha, môže sa na Neho spoľahnúť, a že cirkev má veľa ľudí a veľký vplyv, a tak sa ničoho nebojí. Všade pácha bezohľadné činy, aby sa predviedol, aký je schopný a mocný. Nedokáže zmeniť svoj smer ani vtedy, keď sa dostane do problémov so zákonom. A čo nakoniec povie? „Tento svet je naozaj zlý. Zatkli ma len preto, že som sa postavil za to, čo je spravodlivé. Tento svet je naozaj nespravodlivý!“ Stále si odmieta priznať svoje chyby. Vyvoláva a priťahuje problémy a pritom sa sťažuje, že je to voči nemu nespravodlivé. Nie je to úplne absurdné? (Áno.) Bez ohľadu na to, aký zlý a temný je svet, je od nich nerozumné vyvolávať problémy. Boh nikdy nikoho nežiadal, aby vyvolával problémy, ani nikoho nežiadal, aby pod zástavou viery v Boha bojoval za spravodlivosť a vynucoval si ju v mene nebies. Niektorí ľudia hovoria: „Zákony tohto sveta nie sú pravda, takže ich netreba dodržiavať.“ Aj keď zákon nie je pravda, Boh ti nikdy nepovedal, že môžeš svojvoľne porušovať zákon, ani ti nepovedal, že môžeš zabíjať alebo páchať podpaľačstvo. Boh od teba žiada, aby si poslúchal zákon a dodržiaval verejný poriadok v spoločnosti, aby si vedel dodržiavať morálne normy a pravidlá, kamkoľvek ideš, aby si nebol provokatívny a nekoledoval si o problémy. Ak porušíš zákon, následky ponesieš sám – nečakaj, že za teba prevezme zodpovednosť Boží dom, pretože tu ide o osobné správanie a to reprezentuje len teba ako jednotlivca. Boží dom ti nikdy nenariadil robiť niečo nezákonné.

Bez ohľadu na to, v ktorej krajine riešiš záležitosti, Boží dom od teba žiada, aby si si overil zákony a poradil sa s právnikom. Mal by si konať tak, ako právnik považuje za vhodné. Ak ti neodporučil konať určitým spôsobom a ty konáš naslepo, určité veci zbabreš a porušíš zákon, potom následky ponesieš ty sám – nespôsobuj problémy Božiemu domu. Aj keď prístup, ktorý právnik navrhuje, nie je najlepšou možnosťou, aj tak musíš postupovať podľa jeho rady. Pokiaľ je to legálne a nespôsobí to Božiemu domu veľkú škodu, môže sa to urobiť. Boží dom vždy hovoril ľuďom, aby sa radili s právnikmi a riešili záležitosti v súlade so zákonom. Niektorí ľudia si však myslia: „Boží dom nepatrí do sveta, takže by sme nemali nasledovať trendy vo svete! Zákon nepredstavuje pravdu – len Boh je pravda a Boh je najvyšší. My sa podriadujeme len pravde a Bohu!“ Hoci je toto tvrdenie správne, stále žiješ v tomto svete a musíš sa zaoberať mnohými reálnymi problémami. Preto nemôžeš porušovať zákon a nemôžeš porušovať ani pravdy-princípy. To, že Boh je najvyšší, sa vzťahuje na Božiu identitu a postavenie; nie je to dôvod na to, aby si sa zapájal do nezákonných aktivít alebo sa v spoločnosti správal despoticky, robil si, čo chceš, a všade si koledoval o problémy. Boh nikdy nikoho nenabádal ani nežiadal, aby pri konaní čohokoľvek porušoval zákon, ale skôr ti hovorí, aby si zákon a spoločenské pravidlá dodržiaval, že ak porušíš zákon a dostaneš trest, musíš ho prijať, a že by si nemal spôsobovať problémy ani by si si o ne nemal koledovať. Ak si neustále koleduješ o problémy a myslíš si, že keďže veríš v Boha, Boh stojí za tebou, a tak sa ničoho nebojíš, hovorím ti, že sa mylíš! Boh nestojí za tvojou nebojácnosťou vo vzťahu ku všetkému a Boží dom nebude platiť za tvoju darebácku logiku. Nikdy si nemysli, že len preto, lebo v Božom dome je veľa ľudí a má veľký vplyv, môžeš si robiť, čo chceš. Ak si to myslíš, mylíš sa. To je satanova logika. Boží dom nikdy nič také nepovedal a ani Boh. Boží dom nikoho nenabáda, aby takto konal. Je pravda, že Boží dom má veľa ľudí, ale počet ľudí – či už je ich veľa alebo zopár – nie je na to, aby za niekým stál, dodával mu odvalu alebo ho chránil pred problémami a urovnával ich. Boh si vyberá ľudí, aby Ho mohli nasledovať a aby nasledovali Jeho vôľu, aby boli ako stvorené bytosti na požadovanej úrovni a plnili si povinnosť stvorených bytostí. Nie je to preto, aby si sa postavil proti svetu, ani preto, aby si vo svete hlásal grandiózne, no prázdne myšlienky, a už vôbec nie preto, aby si dal svetu príučku. Viera v Boha neznamená ísť proti prúdu; nemá to nič spoločné s

plávaním proti prúdu ani s pohrdaním svetom. Takže Božím úmyslom s ľuďmi nerozumej nesprávne a nevykladaj si nesprávne význam viery v Boha ani ho mylne necháp. Na aký účel si Boh vyberá ľudí? (Je to preto, aby ľudia Boha nasledovali, nasledovali Jeho vôľu a konali povinnosť stvorených bytostí.) Boh si vyberá ľudí, aby ich získal, aby získal pravé stvorené bytosti, aby získal ľudí, ktorí skutočne uctievať Boha – je to preto, aby vzniklo nové ľudstvo, také, ktoré bude schopné uctievať Boha. Boh si nevyberá ľudí preto, aby išli proti tomuto svetu alebo ľudstvu. Preto treba držať tých, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, čo najďalej od cirkvi a od miest, kde ľudia konajú svoju povinnosť, aby sa predišlo vplyvu na vykonávanie povinností ostatnými ľuďmi.

Pokiaľ ide o tých, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, bez ohľadu na to, o aké problémy si koledujú, pokiaľ to prináša cirkvi problémy a ovplyvňuje vykonávanie povinnosti zo strany bratov a sestier, vodcovia a pracovníci by mali zasiahnuť a záležitosť vyriešiť. V žiadnom prípade to nemožno nechať bez kontroly. Mali by situácii pohotovo porozumieť a pochopiť ju, objasniť koreň problému a potom prísť s rozumným riešením a o danú záležitosť sa postarať. Prečo by sa o to mali postarať? Na jednej strane môžu tieto problémy ovplyvniť prácu cirkvi, život v cirkvi alebo konanie povinnosti bratov a sestier. Na druhej strane, či už sú títo jedinci, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, v očiach ostatných vnímaní ako talentovaní, alebo ako poval'áci a darebáci, pokiaľ spôsobujú problémy, treba sa nimi bezodkladne zaoberať. Ako sa nimi teda treba zaoberať? Nejde o riešenie problému, ale ľudí, ktorí ho spôsobujú. Tým, že ich odstránime z cirkvi, sa vyrieši koreň problému a s ním aj táto záležitosť. Nikdy nesmieš byť zhovievavý len preto, že niektorí ľudia, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, sa v твоjich očiach javia ako schopní alebo nadaní. Ak k nim dokážeš byť zhovievavý, potom si naozaj veľmi popletený človek, nehodiš sa za cirkevného vodcu a bratia a sestry by ťa mali z tvojej pozície odvolať. Ak nechrániš záujmy Božieho domu a neochraňuješ bratov a sestry, ale namiesto toho chrániš zlých ľudí a pôvodcov problémov, dokonca si z nich až nadmieru robíš modly, zaobchádzaš s nimi ako s ctenými hosťami a nadanými jedincami, myslíš si, že sú to talentovaní ľudia, akých je v cirkvi ťažké nájsť, poveruješ ich dôležitými úlohami a dokonca za nich urovnávaš ich problémy – potom sa na úlohu cirkevného vodcu vôbec nehodiš.

Si popletený človek a falošný vodca a mal by si byť prepustený a vyradený. Ak cirkevný vodca odmieta počúvať rady a trvá na ochrane nejakého zlého človeka, ktorý má sklon koledovať si o problémy, alebo ho poveruje dôležitými úlohami, bratia a sestry by mali takéhoto vodcu nielenže odvolať, ale hodiť ho tiež do jedného vreca s touto osobou, ktorá si koleduje o problémy, a oboch ich vyčistiť. Nerobíš si modlu z osoby, ktorá si koleduje o problémy? Ona tiež cíti, že ju chrániš a že spolu veľmi dobre vychádzate – nuž potom mi je to ľúto, ale musíte ísť obaja. Boží dom nepotrebuje ani jedného z vás! Ak sú v cirkvi ľudia, ktorí majú sklon koledovať si o problémy, a vyšší vodcovia o tom nevedia, zatiaľ čo cirkevný vodca je popletený a chýba mu schopnosť rozlišovať, potom musia zakročiť bratia a sestry, ktorí rozumejú pravde, a tento problém vyriešiť. Na jednej strane by mali záležitosť pohotovo nahlásiť vyšším vodcom. Okrem toho sa musia spojiť s ostatnými bratmi a sestrami, aby spolu hovorili v duchovnom spoločenstve a falošného vodcu rozlíšili. Len čo sa potvrdí, že je to falošný vodca, musí byť prepustený alebo odvolaný a mal by sa zvoliť nový vodca – niekto, kto dokáže chrániť záujmy Božieho domu, prácu cirkvi a život cirkvi. Je takéto praktizovanie vhodné? (Áno.) Odstráňte tohto cirkevného vodcu a osobu, ktorá má sklon koledovať si o problémy, naraz. Nie sú to vari dvaja ľudia, ktorí si vďaka svojim spoločným odporným vlastnostiam dobre rozumejú, pričom si navzájom závidia a obdivujú sa? Potom splňte ich želanie a nechajte ich spoločne sa vrátiť do sveta – Boží dom takýchto ľudí, ako sú oni, nechce. Ak zostanú v cirkvi, budú si len koledovať o problémy a vytvárať ich, čím spôsobia veľkú škodu na práci cirkvi. Mali by byť odstránení. To, kam chcú ísť a o aké veľké problémy si chcú koledovať, je len ich vec. V každom prípade to nemá nič spoločné s cirkvou a cirkev do toho nebude nijako zapletená. Nevyrieši sa tým vari tento problém? (Vyrieši.) Toto riešenie je celkom dobré. Tým sa končí naše duchovné spoločenstvo o dvanástom prejave týkajúcom sa ľudí, ktorí majú sklon koledovať si o problémy.

M. Mat' komplikované pozadie

Pozrime sa na ďalší prejav: mat' komplikované pozadie. Aké typy ľudí majú podľa vás komplikované pozadie? (Niektorí ľudia sú zapojení do kriminálneho podsvetia aj do legítimných kruhov a ich sociálne pozadie je pomerne komplikované – patria do tejto kategórie?) Keď hovoríme o

komplikovanom pozadí, určite máme na mysli svetaznalých ľudí. Aké je typické správanie svetaznalých ľudí? Vyzerá tak, že si sadnú, prekrížia si nohy a začnú nepretržite rozprávať, tárajú o všetkom možnom a dokážu chvíľu rapotať o domácich aj medzinárodných záležitostiach, ale ani jedno slovo, ktoré povedia, nie je pravdivé – všetko sú to len veľké reči, ktoré sú buď vymyslené, alebo len výplodom ich fantázie. Chvastúni nie sú nevyhnutne tí, ktorí majú komplikované sociálne pozadie. Chvastúni môžu byť jednoducho povalači a len obyčajní ľudia – kamkoľvek idú, majú veľké reči, hovoria o vznešených, nerealistických veciach, aby zavádzali ľudí a aby o nich ostatní mali vysokú mienku, a netrvá dlho, kým si zničia povest'. Aké druhy ľudí majú komplikované pozadie? Niektorí ľudia napríklad v spoločnosti vstúpia do politickej strany, ale ani po niekoľkých rokoch snahy nezískajú žiadne postavenie. Potom vstúpia do inej strany a nakoniec sa im podarí získať pozíciu nižšie postaveného vodcu alebo úradníka nižšej úrovne. Majú obzvlášť komplikované sociálne väzby. Nikto nedokáže s istotou povedať, či ľudia, s ktorými sa stýkajú, sú ich priatelia alebo nepriatelia – nevie to ani ich vlastná rodina, vedia to len oni sami. Nemajú takíto ľudia komplikované pozadie? (Áno.) Títo ľudia majú politicky komplikované pozadie. Dnes podporujú túto stranu, zajtra tamtú; dnes podporujú vo voľbách jedného človeka a zajtra zas niekoho iného. Skrátka, nikto nevie, čo si skutočne myslia. Obyčajným ľudom nepovedia, koho presne podporujú alebo aký je presne ich politický postoj či aké majú politické ciele; v týchto veciach sú obzvlášť tajnostkárski a obyčajní ľudia – dokonca ani ich vlastné rodiny – o nich tieto veci nevedia. Sú však obzvlášť zapálení pre politiku a na politickej scéne majú niekoľko známych a poznajú nejakých ľudí; zatiaľ však nedosiahli svoje ambície. Keď takýto človek vstúpi do cirkvi, vidí, že bratia a sestry sú len obyčajní ľudia, ktorí nerozumejú politike ani sa do nej nezapájajú, a vo svojom srdci pohŕda tými, ktorí skutočne veria v Boha. Napriek tomu chce stále využívať povest' cirkvi v náboženskom svete a v spoločnosti alebo využiť jej vplyv na to, aby robil, čo sa mu zachce, aby uspokojil svoje prehnané túžby alebo naplno rozvinul svoje politické ambície – to znamená, že sa chce skryť v cirkvi a čakať na správnu príležitosť, aby mohol využiť cirkevné spoločenstvo alebo určité osoby, udalosti a veci v cirkvi na splnenie svojich politických cieľov. Dá sa takáto osoba považovať za človeka s komplikovaným pozadím? (Áno.) Myšlienky, princípy riešenia

záležitostí, rôzne taktiky a stratégie a metódy rozprávania, ktoré používajú tí, ktorí sa zaoberajú politikou, sú veci, ktoré obyčajní ľudia nedokážu prezrieť. Najmä mladí ľudia alebo tí, ktorí nemajú spoločenské skúsenosti, ich vôbec nedokážu prezrieť. Pre týchto ľudí s politicky komplikovaným pozadím sú ľudia bez politického dôvtipu hračkami v ich rukách a takými ľuďmi úplne pohrdajú. Uvediem nepresný príklad: V ríši zvierat sú najprefikanejšie tvory hady, lišky a tigre. Z ich pohľadu sú zvieratá ako ovce, zajace, jelene a psy hlúpe. Ľudia s politickým pozadím vnímajú väčšinu bratov a sestier rovnako, ako tieto prefikane zvieratá, napríklad lišky a hady, vnímajú nevinné zvieratá, ako sú ovce, jelene a psy. Dokážu vidieť bratov a sestry jasne, ale bratia a sestry ich nedokážu prezrieť. Ako teda môžeme rozlíšiť ľudí s politicky komplikovaným pozadím? Tí, ktorí sa angažujú v politike, majú srdce upriamené na politiku a moc. Pokiaľ majú radi moc a angažovanie sa v politike, skôr či neskôr sa do politiky zapoja; nemôžu zostať navždy skrytí v cirkvi. Keď sa predsa len odhalia, pochopíš: „Aha, takže oni veria v Boha z politických dôvodov! Majú politické pozadie a neveria v Boha úprimne. Majú iný zámer, prečo veria v Boha!“ Keď títo ľudia prvýkrát vstúpia do cirkvi, obzvlášť dobre sa skrývajú, normálne sa zúčastňujú na zhromaždeniach a konajú svoju povinnosť. No keď nastane vhodná chvíľa, pokúsia sa využiť cirkev na to, aby si robili, čo chcú, a ich prehnané túžby a pravá tvár sa prirodzene odhalia. Až vtedy budú bratia a sestry schopní vidieť, že sú to pochybovači. Keď sú odhalení, je veľmi ľahké ich rozlíšiť. Keď sa napríklad vlk prelečie za ovcu a zamieša sa do stáda, možno nedokážeš rozlíšiť, či je to vlk alebo ovca, ale keď začne žrať ovce, rozlíšiš ho ako vlka. Všetci ľudia angažujúci sa v politike sú pochybovači, ktorí sa infiltrovali do cirkvi. Keď sa títo ľudia pokúsia zavádzať bratov a sestry a vtiahnuť ich do nejakej politickej strany a do účasti v politike spolu s nimi, uvidíš, že ich viera v Boha je falošná a že ich skutočným cieľom je angažovať sa v politike – bez ohľadu na to, aké komplikované je ich pozadie, vypláva na povrch a bude odhalené. V tomto bode ich ľudia budú schopní rozlíšiť. Toto je jeden typ človeka, ktorý má komplikované pozadie – ľudia s politicky komplikovaným pozadím.

Existuje aj ďalší typ človeka, ktorý patrí do kategórie tých, ktorí majú komplikované pozadie. Niektorí ľudia v spoločnosti sa nedržia tam, kde je ich miesto, a nežijú slušným životom, ale namiesto toho sa radi stýkajú s

pochybnými jedincami. Medzi takýchto jedincov patria napríklad tí, ktorí sa dopúšťajú falšovania a podvodov, alebo členovia kriminálneho podsvetia; tí, ktorí majú v spoločnosti postavenie, slávu a prestíž, ktorí sú navonok vládnymi úradníkmi alebo podnikateľmi, ale v zákulisí sa vždy zapájajú do nezákonných, kriminálnych aktivít, tajne sa spájajú s určitými úradníkmi alebo členmi kriminálneho podsvetia, aby obchodovali so strelnými zbraňami, s drogami alebo iným kontrabandom zakázaným štátom; ako aj tí, ktorí boli viackrát odsúdení a uväznení a ktorí spáchali nejaké zlé skutky, ako je vykrádanie hrobov, znásilnenie, sexuálne napadnutie, alebo sú dokonca obchodníkmi s ľuďmi či pašerákmi ľudí. Ľudia tohto druhu, ktorí majú komplikované pozadie, sa s takýmito jedincami stýkajú a navyše s nimi majú obzvlášť blízke vzťahy – navzájom sa bratříckujú a využívajú sa navzájom a robia si služby. Navonok títo ľudia nerobia žiadne zjavné zlé skutky a nedopúšťajú sa krádeží, lúpeží, vražd ani podpaľačstva, ale všetky skupiny, s ktorými sa stýkajú, a kruhy, v ktorých sa pohybujú, sú tvorené týmito neslušnými jedincami. Nie sú takíto ľudia tiež dosť desiví? (Áno.) S týmito jedincami sa spájajú, aby investovali do podnikania, a keď ich partner urobí niečo nezákonné a potrebuje ich pomoc, ponúknú mu ju. Hoci možno nie sú hlavnými páchatelmi, sú spolupáchateľmi. Dalo by sa povedať, že tento typ človeka sa často pohybuje na hrane zákona. Čo znamená „pohybovať sa na hrane zákona“? (Znamená to, že sa často zapája do aktivít, ktoré by mohli potenciálne porušovať zákon.) To je jeden aspekt. Okrem toho často využíva medzery v zákone a veci, do ktorých je zapojený, sú všetko závažné záležitosti. Ak ho niekedy chytia, aj ako spolupáchateľa, mohli by ho odsúdiť na 10 či 20 rokov alebo by mohol čeliť obrovským pokutám. Nepovedal by si, že tento typ človeka je problémový? (Áno.) Nikdy si ho nevidel spáchať zjavný zlý skutok a nevidel si ho zabíjať ľudí, podpaľovať, podvádzať alebo niekoho falošne obviňovať, ale keď tí, ktorí si nezákonne plnia vrecká a porušujú zákon v kriminálnom podsvetí aj v legitímnych kruhoch, páchajú nezákonné činnosti, aby z nich vyťažili obrovské zisky, tento druh človeka si tiež berie podiel z koristi a dostáva svoj kus koláča. Povedali by ste, že takýto človek má komplikované pozadie? (Áno.) Bolo by dobré, aby takíto ľudia zostali v Božom dome? (Nie.) Stýkajú sa s kriminálnym podsvetím aj s legitímnymi kruhmi, a nielen to, zapájajú sa aj do nezákonných aktivít – to je komplikované

pozadie. Ak sa stýkajú s niektorými vládnyimi úradníkmi a stýkajú sa a komunikujú s nimi normálnym spôsobom, je to prijateľné. No ak sú ľudia, s ktorými sa stýkajú, záporné postavy zapojené do rôznych nezákonných a kriminálnych aktivít, potom je to veľmi problematické a skôr či neskôr sa niečo pokazí. Tento druh človeka sa rád stýka s takými ľuďmi; tiež sa na nich priživuje a spolieha sa na ich vplyv, aby zarobil peniaze, zbohatol a žil dobrý život. Dá sa potom považovať za dobrého človeka? (Nie.) Ľudia často hovoria: „Vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá“ – dokáže sa stýkať s členmi kriminálneho podsvetia aj legitímnych kruhov, myslíš si, že je to slušný človek, ktorý vie, kde je jeho miesto? (Nie.) Určite nie. S týmito jedincami sa stýka na jednej strane preto, lebo je pre nich možno užitočný – dokáže pre tých, s ktorými sa stýka, vybaviť určité úlohy. Na druhej strane je to preto, lebo má rád ľudí, s ktorými sa stýka, z kriminálneho podsvetia aj z legitímnych kruhov – ich zručnosti, schopnosti a vplyv a výhody, ktoré mu prinášajú, sú všetko veci, ktoré potrebuje a ktoré sa mu páčia. Takže aký je to vlastne druh človeka? (Nie je to slušný človek.) Môžeme to povedať len takto: Je z rovnakého cesta ako tí, s ktorými sa stýka – všetci sa navzájom využívajú. Na tomto svete nie je veľa ľudí, ktorí by pre teba niečo urobili alebo sa ti úplne zdôverili a boli tvojimi priateľmi, ale existujú – nie je potrebné sa stýkať s takýmito ľuďmi. Tento druh človeka sa s nimi stýka na jednej strane preto, lebo spolu dobre vychádzajú vďaka spoločným odporným vlastnostiam a tomu, že sú z jedného cesta. Na druhej strane je to preto, lebo tento človek urobí čokoľvek pre svoje vlastné záujmy a prežitie vo svetskom svete a nemá vôbec žiadne princípy, pokiaľ ide o stýkanie sa s ľuďmi, ani nemá žiadne princípy v ničom, čo robí. Neverci dokonca hovoria: „Šľachetný človek má síce rád bohatstvo, ale nadobúda ho čestným spôsobom,“ a dodržiavajú to ako akýsi minimálny štandard. Bez ohľadu na to, či dokážu tento minimálny štandard splniť alebo nie, v každom prípade sa to medzi ľudstvom počíta za relatívne vznešenú filozofiu prežitia. No pokiaľ ide o stýkanie sa s ľuďmi, ľudia tohto druhu, ktorí majú komplikované pozadia, sú kvôli vlastným záujmom a získavaniu zisku bezohľadní a nevyberaví – budú sa stýkať s kýmkoľvek, pokiaľ z toho môžu získať výhody. A čo viac, sú veľmi hrdí na to, že sa s takými ľuďmi môžu stýkať, a myslia si, že metódy, ktoré sami používajú pri styku s ľuďmi, sú skvelé. Ako by sme sa teda mali na takého

človeka pozerat'? Je zapletený do kriminálneho podsvetia aj do legitímnych kruhov – to je komplikované pozadie. Takýto človek je veľmi desivý! Je tvár, ktorú ukazuje, skutočná? Nie, vždy nosí masku. Nikdy ho nedokážeš prezrieť ani nemôžeš vedieť, čo si vo vnútri myslí. Nosí masku, keď sa s tebou stýka, a dokonca sa skrýva medzi veriacimi v Boha. Je ako diabol, ktorý sa mieša do davu ľudí, alebo líška či vlk vkrádajúci sa do stáda oviec. Cítiš sa pri tom bezpečne? (Nie.) Prečo to hovoríš? Je to na základe jeho prefikanej, surovej a podľa prirodzenosti; neustále proti tebe spriada úklady – je to, akoby si vždy za sebou mal pár úskočných, podlých očí, ktoré sledujú každý tvoj pohyb – a len vyčkávajú na príležitosť, aby ťa zničili a pohltili. Nie je to desivé? (Áno.) Pri takomto človeku sa nikdy necítiš bezpečne, pretože jeho prirodzenosť a pozadie ti vždy dávajú pocit, že je pre teba hrozbou. Akou hrozbou? Je to tak, že keď je nablízku, neustále cítiš, že by proti tebe mohol kedykoľvek a kdekoľvek stojiť úklady, zahrávať sa s tebou a klásť ti pasce a že nikdy nevieš, kedy ťa môže využiť alebo ti ublížiť a ty nakoniec skončíš mŕtvu jeho rukou alebo ťa privedie do záhuby. Preto by sa takíto ľudia rozhodne nemali držať nablízku. Povedzte Mi, nie je to tak? (Je.) Ak napríklad pustíme vlka medzi stádo oviec, ochráni to ovce alebo ich to privedie do záhuby? (Privedie ich to do záhuby.) Vlk na základe svojej prirodzenosti nikdy nebude stáť po boku oviec a chrániť ich bezpečnosť, pretože v jeho mysli sú ovce jeho potravou a zožerie ich vždy, keď pocíti hlad, nech už je kdekoľvek; nemá s ovcami zľutovanie a neušetrí ich. Vlk nemá schopnosť psa. Ak pes vyrastá s ovcami, považuje ich za niečo, čo treba chrániť, a keď vlk príde na ovce zaútočiť alebo ich zožrať, pes sa postaví do boja a prevezme zodpovednosť za ochranu oviec ako svoju záväznú povinnosť – psy jednoducho majú túto vrozenú vlastnosť. Vlci sú však iní: chcieť žrať ovce je ich vrozená vlastnosť. Keď sa takýto človek s komplikovaným pozadím infiltruje do cirkvi, je to to isté, ako keď sa vlk infiltruje do stáda oviec – keď vlk nie je hladný, nemusí pre ovce predstavovať nebezpečenstvo, ale keď vyhladne, ovce sa nevyhnutne stanú jeho potravou a nikto tento fakt nemôže zmeniť. Určuje to jeho prirodzenosť. Ak chcete vyriešiť problém s vlkom, ktorý žerie ovce, musíte ho rýchlo identifikovať. Keď identifikujete, kto je vlk v ovčom rúchu, musíte sa ho okamžite zbaviť – neváhajte a neprejavujte mu žiadnu milosť. S ľuďmi tohto druhu, ktorí majú komplikované pozadie, sa musí zaobchádzať opatrne.

Ak zistíte, že páchajú zlo a vyrušujú cirkev, určite s nimi nesmiete zaobchádzať v rukavičkách. Musíte im povedať: „Si svetaznalý človek a na vieru v Boha sa nehodíš. Vybral si si zlé miesto, keď si prišiel do Božieho domu; toto miesto nie je pre teba vhodné. Mal by si sa usilovať o svoje vlastné vyhliadky v spoločnosti. Veriaci v Boha len čítajú Božie slová, hovoria v duchovnom spoločenstve o pravde a konajú svoju povinnosť, aby uspokojili Boha; nezapájajú sa do intríg a machinácií ani sa neangažujú v politike. Tu nemôžeš urobiť kariéru ani zbohatnúť, ani žiť život, ktorý je nadradený ostatným. Bez ohľadu na to, ako dlho sa tu budeš zdržiavať, bude to len stratený čas.“ Takto ich presvedčíte, aby odišli, však? (Áno.) Niektorí ľudia s komplikovanými sociálnymi väzbami nie sú nevyhnutne zlí ľudia ani nespáchali veľké zlo, ale vôbec neprijímajú pravdu a skutočne patria do kategórie pochybovačov. Snažiť sa dosiahnuť, aby takíto ľudia úprimne verili v Boha a usilovali sa o pravdu, je ako snažiť sa premeniť vlka na ovcu – je to nemožné. Bez ohľadu na to, ako dlho vlk nosí ovčie rúcho, stále zostáva vlkom; nikdy sa nestane ovcou. Tak to jednoducho je. Takže to, že takíto ľudia veria v Boha, je jednoducho vtip; pokiaľ ide o ich vieru v Boha, sú na zlej adrese!

Existuje aj ďalší typ človeka, ktorý má komplikované pozadie. Hoci verí v Boha, má blízke vzťahy s niektorými náboženskými vodcami, úradníkmi alebo ľuďmi s postavením z rôznych denominácií. Rád sa s týmito ľuďmi stýka a často sa zúčastňuje na náboženských aktivitách rôznych denominácií; buduje si s týmito ľuďmi vzťahy a priateľstvá a navzájom sa využívajú a robia si služby. Z času na čas, či už úmyselne alebo neúmyselne, dokonca týmto jednotlivcom prezradí určité interné informácie cirkvi o práci na všeobecných záležitostiach alebo o personálnej práci. Je to veľmi problematická záležitosť. Ak sa len stýkaš s ľuďmi v náboženstve alebo sa nedokážeš odpútať od týchto náboženských miest a tiež sa rád zúčastňuješ na rôznych náboženských sviatočných aktivitách a rôznych náboženských obradoch, je to prijateľné. Nemal by si však v týchto prostrediach prezrádzať informácie o práci cirkvi ani o bratoch a sestrách. Napríklad by si nemal prezrádzať záležitosti, ako je to, že určitá osoba prijala „Východný blesk“, akú povinnosť koná v Cirkvi Všemohúceho Boha, kde býva a s kým sa zvyčajne stýka – ak tieto veci prezradíš, ukazuje to, že si veľmi nemorálny. Ak niekto tieto informácie nahlási vláde, následky budú nepredstaviteľné. Ak si si s ľuďmi v

náboženstve veľmi blízky alebo s nimi máš nejaké prepletené záujmy alebo ste si vzájomne vymenili nejakú službu, potom sa dá prinajlepšom povedať, že máš komplikované pozadie. Ak však tajne robíš nejaké iné veci, ako je prezrádzanie pracovných opatrení Božieho domu alebo prezrádzanie vnútorných záležitostí Božieho domu alebo osobných informácií bratov a sestier, potom sa podstata tohto konania stáva zradou a je odsúdená. Najmä niektorí bratia a sestry nechcú, aby ostatní poznali ich situáciu alebo aby bola prezradená, pretože už v minulosti boli zatknutí alebo sú v súčasnosti na zozname hľadaných osôb. Tento druh človeka s komplikovaným pozadím však považuje tieto informácie za niečo, čo sa dá vymeniť za určité výhody, alebo ich jednoducho pokladá za nedôležité a prezradí ich, čím spôsobí problémy týmto bratom a sestrám. Ak Boží dom takéto záležitosti odhalí, určite to tejto osobe neprejde bez následkov; takíto ľudia by mali byť okamžite odstránení. V spoločenskom kontexte, na miestach, kde sú ľudia prenasledovaní za vieru v Boha, je pre veriacich ťažké čo i len získať príležitosť konať nejakú povinnosť a každý človek si ju skutočne cení. Nikto nechce, aby jeho konanie povinnosti bolo ohrozené potenciálnymi rizikami spôsobenými inými ľuďmi alebo vlastnou hlúposťou. Preto, ak niekto predstavuje potenciálne riziká pre konanie povinností bratov a sestier alebo ich osobnú bezpečnosť, alebo ak niekto kladie prekážky na cestu viery v Boha iným, Boží dom nedovolí, aby mu to len tak prešlo. Keď ich Boží dom odhalí, okamžite ich vyčistí alebo vypudí – absolútne sa nebude zdráhať! Ak sa bude tento človek brániť, ospravedlňovať svoje konanie a vyhovárať sa slovami: „Bolo to len chvíľkové prerieknutie, pretože som si nedával pozor,“ rozhodne tomu nesmieš uveriť – takéto výhovorky neobstoja. Prečo ľuďom nepovedal o záležitostiach svojej vlastnej rodiny? Prečo namiesto toho hovoril o záležitostiach bratov a sestier? Očividne má zlé úmysly. Prezradil prácu cirkvi a informácie o bratoch a sestrách; ak to spôsobí problémy bratom a sestrám, potom by mal byť prekliaty! Nemali by byť takíto ľudia prekliati? (Áno.) V priebehu šírenia práce na evanjeliu cirkvou je nevyhnutné, že sa k cirkvi pripoja aj takíto ľudia. Nemajú žiadne zábrany zapredať cirkev, zapredať bratov a sestry a dokonca ani zradiť záujmy Božieho domu. Súkromne sa stýkajú so všetkými druhmi ľudí a účel ich stýkania sa s nimi nie je čistý. Pri interakcii s týmito ľuďmi dokonca tárajú bez rozmyslu, hovoria im všetky interné cirkevné informácie,

ktoré poznajú, nič nenechajú nevypovedané, a to nakoniec prináša problémy bratom a sestrám a cirkvi. Vina za to by mala padnúť na týchto ľudí, ktorí tárajú bez rozmyslu. Niektorí z nich by mohli povedať, že to neurobili úmyselne, ale aj keď to nebolo úmyselné, nie je to prijateľné. Ak to nebolo úmyselné, prečo si potom neuškodil sebe? Prečo si uškodil výlučne iným? Spôsobil si problémy cirkvi a bratom a sestrám, to je holý fakt. Preto by vina mala padnúť na teba. Keby si niekoho zabil a potom povedal: „Neurobil som to úmyselne; nikdy som ho nechcel zabiť – takú myšlienku som v mysli nemal,“ uznal by ťa zákon za nevinného na základe tohto vyhlásenia? (Nie.) Aj keby si hovoril pravdu, bolo by to zbytočné. Faktom je, že si niekoho zabil a právne na to existuje presvedčivý dôkaz, takže na základe faktov musíš byť vyhlásený za vinného. Spáchal si trestný čin vraždy, takže si vrah a žiadne sebaospravedľovanie ti nepomôže. Niektorí ľudia svojimi činmi často prinášajú cirkvi problémy a niekedy sú tieto problémy zásadné, nielenže vedú k zatknutiu a uväzneniu bratov a sestier, ale majú tiež vážny vplyv na prácu cirkvi. Boží dom takýchto ľudí určite nenechá bez postihu; vypudí každého, koho chyťí, a prekláje ho – Boží dom sa vôbec nebude zdráhať! Ak by sa tieto veci stali vo Veku zákona, zlosynovia by boli vyvlečení von a na smrť ubití palicami alebo ukameňovaní; takto sa museli takéto prípady vtedy riešiť. Teraz, keďže to nie je súčasťou správnych ustanovení Božieho domu, budú vypudení a bratia a sestry ich spoločne preklávajú. Nemajú žiadnu šancu získať požehnania alebo spásu – musia byť poslaní do pekla a potrestaní!

Existuje aj ďalší typ človeka s komplikovaným pozadím; prichádza do cirkvi, aby splnil špeciálne misie. Niektorých jednotlivcov tohto druhu posielajú vlády, zatiaľ čo iným pridelujú misie určité náboženské alebo spoločenské skupiny. Tieto misie môžu zahŕňať napríklad monitorovanie bratov a sestier, monitorovanie cirkvi alebo vyzvedanie informácií o rozličnej práci cirkvi a jej pracovných opatreniach z rôznych období. Bez ohľadu na to, aká je ich misia, z nášho pohľadu má tento druh človeka v každom prípade komplikované pozadie. Väčšina týchto ľudí s komplikovanými pozadiami sú pochybovači; sú to tí, ktorí vôbec neprijímajú pravdu. Líšia sa od tých, ktorí majú malú vieru, slabú kvalitu alebo veľa predstáv – títo ľudia úprimne veria, zatiaľ čo s ľuďmi, ktorí majú komplikované pozadia, je vážny problém. Najprv sa zamyslime: Aký druh ľudskej prirodzenosti majú takíto ľudia?

(Majú zlú ľudskú prirodzenosť, sú podlí a sú členmi satanovej bandy.) Takže, akí sú to ľudia? (Sú to diabli.) Správne, trafili ste do čierneho – sú to diabli, ktorí sa infiltrujú do cirkvi. Sú to ľudia, ktorí sa infiltrujú do cirkvi a žijú v tieni, pričom majú rôzne ľstivé plány a ciele. Takíto ľudia sú diabli. Od začiatku, keď títo ľudia vstúpia do cirkvi, nemajú dobré úmysly. Bez ohľadu na to, kto ich poveril – niektorí môžu byť poverení vládami alebo určitými skupinami, zatiaľ čo iní nemusia byť poverení vôbec nikým a jednoducho sa chcú do cirkvi infiltrovať sami – takíto ľudia sú čisto svetaznalí jednotlivci. Stýkajú sa so širokým okruhom ľudí a majú zložité medziľudské vzťahy a sociálne väzby – majú komplikované pozadia. „Komplikované pozadia“ znamená, že ich sociálne väzby, medziľudské vzťahy a životné prostredie sú obzvlášť nečisté a majú ďaleko od jednoduchosti; nie sú ako obyčajní ľudia, ktorí sa len snažia zarobiť peniaze a žiť dobrý život. Roly, ktoré títo ľudia zohrávajú v spoločnosti, sú roly ľudí, ktorí vynikajú, vodcov alebo pomerne výnimočných postáv v rôznych kruhoch a skupinách – sú to ľudia, ktorých neverci označujú za „schopných jednotlivcov“ alebo „guruov“. Kdekoľvek sú, nie sú to ľudia, ktorí vedia, kde je ich miesto, a nie sú to slušní ľudia. Či už hľadajú príležitosti na zaistenie osobného zisku, moci alebo kontroly nad ostatnými v rôznych skupinách a kruhoch, je to ich účel a cieľ ich existencie. Bez ohľadu na to, v akej cirkvi sú, ich zmýšľanie je rovnaké ako u diabla – nevedia sa dočkať, kedy budú môcť niečo podniknúť, chcú ovládať situácie, ovládať ľudí, ovládať peniaze, mať vplyv a moc. To sú prejavy tohto druhu človeka. Preto bez ohľadu na to, či takíto ľudia majú misiu, alebo či sú poverení vládou alebo akoukoľvek spoločenskou skupinou, po príchode do cirkvi sa absolútne nedokážu držať svojho náležitého miesta. Aj keď nemajú žiadnu misiu a cirkev alebo bratia a sestry nie sú cieľom ich vykorisťovania, nie sú to ľudia, ktorí by úprimne chceli veriť v Boha, a určite to nie sú ľudia, ktorí veria v existenciu Boha. Ich zámer, prečo sa pripájajú k cirkvi, nie je vôbec čistý – prinajmenšom jedna vec je pre nich veľmi realistická, a to priživovať sa na cirkvi a čakať na príležitosť uskutočniť svoje vlastné plány. Ak sa im nepodari dosiahnuť svoje ciele a ich túžby sú zmarené, je pravdepodobné, že cirkev kedykoľvek opustia. Hľadajú príležitosti tak, že čakajú na vhodný okamih na úder – ak sa nájde niekto, koho môžu využiť, alebo sa im naskytne vhodný okamih, a to im umožní uskutočniť ich ciele,

ambície alebo ašpirácie, rozhodne nedovolia, aby im táto osoba alebo okamih unikli. Ak sa im neustále nedarí nájsť príležitosť, začínajú byť znechutení a sklamaní a chcú opustiť cirkev. Preto je tento druh človeka tiež typom nebezpečného jednotlivca v cirkvi, a preto ho treba rozlíšiť a držať si od neho odstup. Ďalším dôležitejším princípom je, že ak si nie si istý, aké je pozadie nejakého človeka, alebo máš hmlistý pocit, že jeho pozadie je veľmi komplikované, potom by si ako vodca alebo pracovník mal aspoň vedieť, že tohto človeka nemožno poveriť dôležitou pozíciou, ani mu nemožno dovoliť mať postavenie alebo moc, ani vykonávať akúkoľvek dôležitú prácu v cirkvi. Ak nedokážeš preniknúť do podstaty tohto človeka, potom ho môžeš pozorovať, ale určite nesmieš konať unáhlene ani predčasne. Ak mu dáš postavenie alebo ho dokonca poveríš dôležitou prácou skôr, ako ho prezrieš, potom si nesmierne hlúpy! Čím menej ho dokážeš prezrieť, tým menej by si mu mal zveriť dôležitú prácu, tým opatrnejší by si mal byť a tým viac by si ho mal pozorne sledovať a starostlivo na neho dohliadať. V skutočnosti, bez ohľadu na to, či má alebo nemá nejakú misiu, ľudia tohto druhu, ktorí majú komplikované pozadia, nakoniec v cirkvi dlho nezostanú. Je to preto, lebo týchto pochybovačov v hĺbke srdca odpudzujú záležitosti viery. Ateisti neveria, že Boh existuje, a nezaujímajú ich nič, čo súvisí s Bohom, Božím dielom alebo Božím vyjadrením pravdy. Neustále skúmajú: „Dá sa z viery v boha niečo získať? Môžem na tom zarobiť veľké peniaze a zbohatnúť? Môžem tu používať svoje intrigy a triky ako vo svete?“ Keď vidia, že Boží dom tieto veci nepodporuje, ale namiesto toho vždy hovorí o tom, ako byť čestným človekom, a že každý, kto je pri konaní svojej povinnosti povrchný alebo polovičitý, je často orezávaný, pocitujú odpor a v Božom dome sa cítia nešťastní a neslobodní a vždy chcú nájsť príležitosť na odchod. Ak je niekto skutočne jednou z Božích ovečiek, jedným z tých, ktorých si Boh vyvolil, potom sa neunaví počúvaním právd, o ktorých sa v priebehu viery v Boha často hovorí, aj keby sa o nich hovorilo 20 či 30 rokov; mohol by ich počúvať celý život a stále by ich považoval za svieže. Čím viac počúva, tým jasnejšie sa pre neho tieto pravdy stávajú; čím viac počúva, tým viac to vyživuje jeho srdce; čím viac počúva, tým viac túži po pravde. Aj keby mal tieto slová počúvať každý deň, bol by ochotný to robiť. Najmä keď počuje skúsenostné svedectvá, ktoré sú pre neho užitočné, cíti sa tak blažene a naplnene, akoby si

doprial skvelú hostinu – šťastnejší, ako keby našiel kúsok zlata. Pokiaľ ide o týchto pochybovačov, týchto diablov – najmä týchto ľudí s komplikovanými pozadiami – čím viac počujú duchovné spoločenstvo o pravde, tým viac sa cítia podráždení; čím viac počúvajú, tým väčšie znepokojenie a odpor vo vnútri pociťujú. Keď počujú tieto slová, považujú ich za nudné, fádne a únavné. Ak ich posadíš, aby počúvali kázne, cítia sa, akoby ich mučili. Hovorí: „Ako to, že vy všetci si tak užívate počúvanie týchto slov, akoby ste jedli skvelú hostinu? Prečo ja cítim taký odpor, keď ich počujem?“ Po dlhšom počúvaní nedokážu obsedieť. Ak nemôžu byť vodcami, nie sú ochotní konať svoju povinnosť ani znášať útrapy a časom to všetko považujú za zbytočné; začnú sa u nich objavovať myšlienky na zanechanie viery. Takto sa zjavujú pochybovači. Ak pri pozorovaní týchto ľudí s komplikovanými pozadiami zistíš, že majú pochybný pôvod a komplikované pozadia, potom sa pokús všetkými možnými prostriedkami nájsť príležitosť presvedčiť ich, aby odišli. Pre takýchto ľudí, ktorí vôbec neprijímajú pravdu, je potrebné použiť trochu múdrosti. Môžeš im povedať: „Chceš zbohatnúť a snívaš o tom, že sa staneš úradníkom – naozaj by si o veľa prišiel, keby si sa ním za celý život nestal! Mal by si sa ním stať, zbohatnúť a usilovať sa o svet – tam sú hmatateľné výhody. Máš obchodného ducha a si ako stvorený na to, aby si bol úradníkom – ak sa budeš usilovať o svet, určite zbohatneš a staneš sa ním.“ Keď to začujú, budú si myslieť, že našli spriaznenú dušu a povedia: „Máš úplnú pravdu! Práve som mal pocít, že viera v boha nemá zmysel – to, čo si povedal, mi naozaj hovorí z duše. Viera má v skutočnosti len psychologický účinok; v skutočnosti nezáleží na tom, či ju máš alebo nie. Život je krátky – len pár desaťročí, ktoré ubehnú mihnutím oka. Neustále strácanie času na tomto mieste s ľuďmi, ktorí veria v boha, mi nič neprinieslo a vždy sa cítim nespokojný. Vari týmto neškodím len sám sebe? Ísť von a zarobiť veľké peniaze je to, na čom naozaj záleží!“ Budú súhlasiť s tým, čo si povedal. Keď raz budú súhlasiť, možno jedného dňa jednoducho odídu sami, pretože budú mať pocit, že zostať v cirkvi je zbytočné, a navyše sa im niektoré veci nepodaria alebo zažijú nejaké zlyhania a neúspechy a nejaké orezávanie. Nie je to skvelé? (Áno. Toto je múdry prístup.) Je ľahké presvedčiť diablov, aby opustili cirkev: keď prídeš na to, aký je spôsob ich zmýšľania, potom ak existuje niečo, čo chceš, povzbudíš ich, aby sa o to usilovali. Takto ich môžeš

presvedčiť, aby odišli. Chod' s prúdom, aby si ich naviedol k odchodu. To je spôsob, akým sa zaobchádza s týmto druhom pochybovača.

Ak sa v cirkvi nájdú takíto ľudia s komplikovanými pozadiami, treba ich presvedčiť, aby odišli, alebo ich pohotovo vyčistiť; nepokúšajte sa ich presviedčať, aby zostali. Prečo nie? Po prvé preto, že v cirkvi nezohrávajú žiadnu dobrú úlohu; po druhé, rozhodne nepatria medzi tých, ktorých si Boh vyvolil. Okrem toho, aj keby zostali v cirkvi, nakoniec by pre nich aj tak nebolo možné prijať Božie slová, Božie dielo alebo Božie napomínanie a súd, aby dosiahli spásu. Ak zostanú v cirkvi, bude to na škodu práci cirkvi a môžu zavádzať a ovplyvňovať niektorých bratov a sestry, ktorí majú malý duchovný vzrast. Ľudia v Božom dome ich považujú za nepríjemných a oni zasa s rovnakou nechuťou hľadajú na bratov a sestry v Božom dome. V srdci vždy prechovávali nepriateľstvo voči Božiemu domu, cirkvi a bratom a sestrám. Tak Mi povedzte, keby bol v cirkvi takýto nepriateľ, takýto protivník, cítili by ste sa vyrušení? (Áno.) Preto je najlepšie takýchto ľudí nepresviedčať, aby zostali. Keď sú odhalení, okamžite ich presvedčte, aby odišli, vyčistite ich alebo ich vypuďte. Ako treba zaobchádzať s takýmito ľuďmi, ak sa s nimi stretnete počas kázania evanjelia? (Jednoducho sa im treba vyhýbať a ignorovať ich.) Keď stretnete tento typ človeka, nemali by ste mu kázať evanjelium. Hovorí tak okázalo, nepodložene a je dosť zhovorčivý, ale v skutočnosti nemá vôbec žiadny talent. Boží dom nepotrebuje ľudí tohto druhu, ktorí majú komplikované pozadia; nepatria medzi tých, ktorých si Boh vyvolil. Aj keby boli teraz obrátení, skôr či neskôr budú musieť byť odstránení. Tí, ktorí kážu evanjelium, by sa ich preto mali jednoducho vzdať, keď sa s nimi stretnú. Boží dom takýchto ľudí nechce ani nevíta. Toto je spôsob, ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorí majú komplikované pozadia, a toto je ten princíp. Samozrejme, pri riešení tohto problému netreba veci zveličovať; musíte jasne pochopiť, či daná osoba patrí do kategórie ľudí s komplikovanými pozadiami. Ak sa jej prejavy zhodujú s prejavmi tohto typu človeka, potom by ste ju mali zaradiť do tejto skupiny. Ak sa však niekto len občas chváli alebo hovorí nezmysly a pre svoje prehnané chvastanie je mylne považovaný za človeka s komplikovaným pozadím, ale v skutočnosti je jeho viera v Boha úprimná a nepatrí do tejto kategórie, potom si táto situácia vyžaduje odlišné zaobchádzanie, aby sa predišlo nesprávnemu obvineniu dobrého človeka.

III. Na základe postoja, ktorý má človek pri vykonávaní svojej povinnosti

Viac-menej sme skončili duchovné spoločenstvo o kritériu rozlišovania ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti. Existuje ďalšie kritérium – rozlišovanie ľudí na základe postoja, ktorý majú pri vykonávaní svojich povinností. O tomto kritériu sme dosť veľa hovorili v predchádzajúcich kázňach, takže nie je potrebné o ňom hovoriť viac.

Dobre. Týmto zakončíme naše dnešné duchovné spoločenstvo. Dovidenia!

6. júla 2024

ZODPOVEDNOSTI VODCOV A PRACOVNÍKOV (29)

Pätnásty bod: Chrániť všetky druhy dôležitého personálu, ochraňovať ich pred zásahmi vonkajšieho sveta a udržiavať ich v bezpečí, aby sa zaistilo, že rôzne dôležité pracovné činnosti môžu prebiehať usporiadane

Kde sme minule skončili pri duchovnom spoločenstve na tému zodpovedností vodcov a pracovníkov? (Minule sme v duchovnom spoločenstve hovorili hlavne o posledných troch prejavoch v štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, týkajúcich sa rozlišovania rôznych typov ľudí na základe ich ľudskej prirodzenosti. Tieto tri prejavy sú: byť zbabelý a podozrievavý, mať sklon ku koledovaniu si o problémy a mať komplikované pozadie.) Minule sme dokončili duchovné spoločenstvo o posledných troch témach v štrnástej zodpovednosti vodcov a pracovníkov, takže dnes budeme v duchovnom spoločenstve hovoriť o pätnástej zodpovednosti. Čo je pätnásta zodpovednosť? („Pätnásty bod: Chrániť všetky druhy dôležitého personálu, ochraňovať ich pred zásahmi vonkajšieho sveta a udržiavať ich v bezpečí, aby sa zaistilo, že rôzne dôležité pracovné činnosti môžu prebiehať usporiadane.“) „Chrániť všetky druhy dôležitého personálu, ochraňovať ich pred zásahmi vonkajšieho sveta a udržiavať ich v bezpečí.“ Táto zodpovednosť zahŕňa ďalší aspekt zodpovedností vodcov a pracovníkov; je to tiež konkrétna pracovná činnosť, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať dobre. Čoho sa táto pracovná činnosť týka? (Týka sa udržiavania Božieho vyvoleného ľudu v bezpečí.) Zahŕňa otázky osobnej bezpečnosti. Nevyskytuje sa táto téma v cirkevnej práci často? Nie ste s touto témou oboznámení? (Sme.) Táto téma nie je pre čínskych bratov a sestry neznáma, pretože v spoločenskom prostredí Číny sú veriaci prenasledovaní a zatýkaní a pri konaní svojej povinnosti a vo všetkých aspektoch života potrebujú záruky bezpečnosti. Preto táto práca spadá do rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov; nie je to niečo voliteľné. Bez ohľadu na to, či má krajina náboženskú slobodu, riadne zariadenie umiestnenia pre personál, ktorý vykonáva rôzne dôležité povinnosti, je konkrétna pracovná činnosť, ktorú musia vodcovia a pracovníci

vykonávať. Zameranie alebo špecifické požiadavky tejto práce sa môžu líšiť, ale v podstate sa všetky týkajú toho, či bratia a sestry môžu konať svoje povinnosti bezpečne a isto a či sa dajú zaručiť výsledky ich povinností. Takže túto prácu nezanedbávajú ani si nemysli, že sa ťa netýka len preto, že žiješ v demokratickej krajine. Bez ohľadu na vládny systém v krajine, v ktorej žiješ, alebo či sú tam veriaci prenasledovaní, táto práca spadá do rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov; je to práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať – nikto nie je výnimkou a nemala by sa považovať za „prácu navyše“. Dnes teda hovorme v duchovnom spoločenstve o všetkých rôznych otázkach, ktoré s touto témou súvisia.

Rozsah dôležitého personálu

Najprv sa pozrime, čo sa myslí pod „všetkými druhmi dôležitého personálu“ spomenutými v pätnástej zodpovednosti. Nie je to téma, o ktorej by sme mali hovoriť v duchovnom spoločenstve? (Áno.) Čo teda znamená „všetky druhy dôležitého personálu“? Najprv si stanovme rozsah cieľových skupín tejto práce. Kto o tom môže hovoriť? (Medzi všetky druhy dôležitého personálu patria bratia a sestry z tímov pre videá, tímov pre filmovú produkciu, korektorských tímov, tímov pre chválospevy a tí, ktorí vykonávajú iné dôležité povinnosti. Okrem toho sem patria aj bratia a sestry, ktorí zohrávajú kľúčové úlohy v rôznych dôležitých pracovných činnostiach, ako aj nadriadení jednotlivých tímov.) Chce to ešte niekto doplniť? (Patria sem aj vodcovia a pracovníci.) Vodcovia a pracovníci musia byť skutočne dobre chránení. Ešte niekto? (Sú tu aj dôležití pracovníci, ktorí sa zaoberajú všeobecnými záležitosťami, ako napríklad finanční pracovníci.) (Aj bratia a sestry, ktorí sú hľadani alebo majú policajný záznam pre vieru v Boha a konanie svojich povinností, potrebujú ochranu.) To je ďalšia kategória a je to osobitná skupina. Zhrňme si, koľko kategórií existuje. Prvá kategória zahŕňa vodcov a pracovníkov. Druhú kategóriu tvoria pracovníci nevyhnutní pre rôzne pracovné činnosti v Božom dome, najmä vedúci tímov, nadriadení, ako aj tí, ktorí majú dobrú kvalitu, duchovné porozumenie a vedia chápať princípy a samostatne sa ujať dôležitej práce. Existuje mnoho typov pracovníkov, ktorí sa zaoberajú rôznymi pracovnými činnosťami, ako napríklad tí, ktorí pracujú s textom, na chválospevoch, na filmovej produkcii a podobne, ako aj tí, ktorí

kážu evanjelium, svedčia alebo slúžia ako režiséri evanjelia, a ďalší. Okrem toho sem patria pracovníci zodpovední za financie, úschovu a vonkajšie záležitosti. Títo jednotlivci zohrávajú podpornú úlohu v práci cirkvi a sú nevyhnutní; všetci patria medzi personál, ktorý vykonáva rôzne pracovné činnosti. To je druhá hlavná kategória. Tretiu hlavnú kategóriu tvoria tí, ktorí sa v cirkvi venujú nebezpečnej práci. Najmä v krajinách s autoritárskymi režimami, kde neexistuje náboženská sloboda, ide o mimoriadne rizikové činnosti, ako je tlač kníh, ich preprava, úschova cirkevného majetku, ako aj hostenie a zariadenie umiestnenia pre personál, ktorý vykonáva dôležité povinnosti. Kto ďalší sem patrí? (Patria sem aj niektorí pracovníci pre všeobecné záležitosti, ktorí sprostredkujú informácie navonok; aj ich povinnosti sú pomerne nebezpečné.) Aj títo jednotlivci sa považujú za osoby vykonávajúce nebezpečnú prácu. Nerobia ju príležitostne, ale špecializujú sa na tieto dôležité a rizikové úlohy, ako sú prenos informácií, rozdeľovanie pracovných opatrení, distribúcia všetkých videí, filmov alebo nahrávok kázni Božieho domu. V autoritárskych krajinách bez náboženskej slobody musia mať vodcovia a pracovníci jasno v tom, ktorí príslušníci Božieho vyvoleného ľudu konajú dôležité povinnosti a vykonávajú nebezpečnú prácu. Stručne povedané, aj títo jednotlivci tvoria jednu kategóriu dôležitého personálu a vodcovia a pracovníci musia venovať osobitnú pozornosť ich bezpečnosti; nemožno to prehliadať. To je tretia kategória. Štvrtú kategóriu tvorí ďalšia nevyhnutná skupina v cirkevnej práci. Títo jednotlivci majú osobitné schopnosti a dary – sú zdatní v kázaní evanjelia, v prednášaní kázni, v polievaní cirkvi alebo v preberaní zodpovednosti za organizovanie konkrétnych pracovných činností. Môžu to byť vodcovia a pracovníci, nadriadení rôznych pracovných činností alebo osoby vykonávajúce nebezpečnú prácu. Bez takýchto ľudí by v dôležitej práci, ktorú vykonávajú, vznikla medzera a nikto iný by nemohol ich úlohu prevziať. Preto treba týchto jednotlivcov chrániť a zaistiť ich bezpečnosť. To je jedna kategória ľudí. Ďalšou kategóriou sú tí, ktorí sú v krajinách prenasledujúcich náboženstvá hľadani alebo majú policajný záznam v dôsledku svojej viery v Boha. Bez ohľadu na rozsah zatykača alebo konkrétnu prácu, ktorú v cirkvi vykonávajú, ak sú hľadani pre svoju vieru v Boha a za konanie svojej povinnosti, vodcovia a pracovníci by mali nájsť spôsoby, ako ich chrániť, a zariadiť, aby boli umiestnení na bezpečnejších

miestach, kde môžu konať svoju povinnosť. Spomedzi všetkých krajín, ktoré prenasledujú náboženskú vieru, je prenasledovanie v Číne najzávažnejšie. V rôznych provinciách a regiónoch po celej Číne bolo mnoho ľudí zatknutých alebo sú hľadaní a nemôžu sa vrátiť domov. Na celom svete a na každom kontinente sú podobné krajiny, ktoré prenasledujú náboženskú vieru ako Čína, a aj tam sú ľudia, ktorí pre prijatie Všemohúceho Boha čelia prenasledovaniu a nemôžu sa vrátiť domov. Pre tých, ktorí sú prenasledovaní a nemôžu sa vrátiť domov, by mali vodcovia a pracovníci čo najrýchlejšie zariadiť umiestnenie v cirkvi s povinnosťami na plný úväzok. Vodcovia a pracovníci by ich mali usadiť v relatívne bezpečnom prostredí podľa miestnych podmienok, aby mohli konať svoje povinnosti. Je to prioritná pracovná činnosť, ktorú treba vykonať dobre. Tí, ktorí boli zatknutí alebo sú hľadaní, tvoria piatu kategóriu personálu, ktorý potrebuje ochranu. Medzi personálom, ktorý sa zaoberá rôznymi dôležitými pracovnými činnosťami, existuje ešte jedna osobitná kategória. Ide o ľudí, ktorí v súčasnosti možno nie sú vodcami ani pracovníkmi a nevenujú sa nebezpečnej práci, ale v minulosti konali mnoho povinností a ich práca pokrývala širokú oblasť. Poznajú mnoho hostiteľských rodín a majú prehľad o niektorých pracovníkoch, ktorí konajú dôležité povinnosti. Preto, ak by takíto ľudia boli zatknutí, znamenalo by to katastrofu pre cirkevnú prácu. Títo jednotlivci by sa mali označovať ako „informovaní ľudia“ a mali by byť takisto zahrnutí medzi všetky druhy dôležitého personálu. Vodcovia a pracovníci by mali zaistiť ich ochranu, aby bola zaručená bezpečnosť celého Božieho vyvoleného ľudu a aby práca cirkvi mohla prebiehať normálne. Niektorí ľudia z tejto kategórie sú však dosť nedbanliví – nevedia, že by mali byť opatrní, a chýba im múdrosť. Často konajú z unáhleného nadšenia a vonku robia veci bezhlavo. Keďže nikdy neboli zatknutí ani mučení, neuvedomujú si nebezpečenstvo a možné následky, ak by sa niečo pokazilo, a už vôbec nerozumejú, aká by bola závažnosť tých následkov. Keďže sa domnievajú, že iba veria v Boha a nerobia nič zlé, ničoho sa neboja. V dôsledku toho sa po určitom čase práce na danom mieste môžu stať dosť známymi a dostať sa pod vládny dohľad. Nepredstavuje to nebezpečenstvo? Keď ich raz zatknú a oni nedokážu vydržať vypočúvanie mučením, môžu sa stať judášmi a zapredať bratov a sestry. To by prinieslo cirkvi obrovské straty a zatiahlo by do toho ďalších bratov a sestry,

čím by ich vystavilo riziku zatknutia a uväznenia, čo by vážne ovplyvnilo rôzne pracovné činnosti cirkvi. Preto by cirkev mala tiež uprednostniť ochranu takýchto jednotlivcov. Ak sa na mieste nedá nájsť bezpečné miesto na ich ukrytie, mali by byť presťahovaní na relatívne bezpečné miesto inde, aby mohli konať svoju povinnosť. To je ďalšia kategória ľudí. Vzhľadom na osobitnú povahu ich situácie musia vodcovia a pracovníci zariadiť, aby boli umiestnení, takže sú tiež zahrnutí medzi všetky druhy dôležitého personálu. Koľko kategórií ľudí je to celkovo? (Šesť kategórií. Prvou kategóriou sú vodcovia a pracovníci. Druhú tvoria nevyhnutní pracovníci, ktorí vykonávajú rôzne pracovné činnosti v Božom dome – nadriadení, vedúci tímov a režiséri evanjelia a tí, ktorí sa dokážu ujať práce. Treťou kategóriou sú pracovníci, ktorí sa venujú nebezpečnej cirkevnej práci. Štvrtú kategóriu tvoria ľudia s osobitnými schopnosťami a darmi. Piatu kategóriu predstavujú tí, ktorí majú policajný záznam, sú prenasledovaní alebo po ktorých sa pátra. A šiestou kategóriou sú informovaní ľudia.) V podstate sme prebrali všetkých dôležitých pracovníkov zapojených do rôznych pracovných činností, ale je tu ešte jedna kategória na doplnenie: Ak sa niektorí bratia alebo sestry v cirkvi pre odchod za konaním povinnosti, zatknutie alebo inú neočakávanú situáciu nemôžu starať o svoje maloleté deti, potom by mali vodcovia a pracovníci zariadiť, aby boli tieto deti umiestnené vo vhodnej domácnosti, aby mali prostriedky na život. Je to tiež špeciálna pracovná činnosť. Hoci sa táto pracovná činnosť netýka práce cirkvi a vzniká len za osobitných okolností, vodcovia a pracovníci musia prevziať zodpovednosť za zabezpečenie vhodného umiestnenia pre tieto maloleté deti. Ak nemajú vhodných príbuzných, alebo ak sú ich príbuzní neverci a nechcú ich prijať, potom by ich mala prijať cirkev. Cirkev by im mala nielen zariadiť vhodný hostiteľský dom, ale aj poveriť bratov a sestry, aby sa o nich starali. Ak sa pre nich zariadi vhodné umiestnenie, a veria v Boha, je to určite ideálne – po dosiahnutí dospelosti môžu konať svoju povinnosť v cirkvi. Ak v Boha neveria, potom keď dosiahnu dospelosť a vstúpia do spoločnosti, už nebudú spojení s cirkvou a naša zodpovednosť bude splnená. O ich ďalšie záležitosti sa už starať nemusíme. Je to vhodné? (Áno.) Hoci táto práca nezahŕňa rôzne pracovné činnosti cirkvi, mala by patriť do rozsahu zodpovedností vodcov a pracovníkov. Ak sú v cirkvi deti tých, ktorí konajú svoju povinnosť, a potrebujú umiestnenie, vodcovia a pracovníci to nesmú ignorovať, pokiaľ o

situácii vedia. Ak o nej majú vedomosť, mali by sa pýtať, riešiť to a prevziať túto zodpovednosť, aby pre nich zariadili správne umiestnenie. Vodcovia a pracovníci by mali zabezpečiť, aby bratia a sestry, ktorí konajú svoju povinnosť – najmä tí, ktorí vykonávajú dôležitú prácu – boli v tejto veci bez obáv. Dobré vykonať túto pracovnú činnosť nie je ťažké, však? (Nie, nie je.) Existuje najmenej šesť kategórií dôležitého personálu. Siedma kategória je navyše, predstavuje veľmi špecifické okolnosti. Rôzni pracovníci uvedení v prvých šiestich kategóriách nemusia byť prítomní v každej pastoračnej oblasti alebo krajine. Avšak bez ohľadu na krajinu je ochrana vodcov a pracovníkov a tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, kľúčovou pracovnou činnosťou. Je to pracovná činnosť, ktorej musia všetci cirkevní vodcovia a pracovníci venovať pozornosť, a je to zodpovednosť, ktorú musia riadne plniť.

Ochrana dôležitého personálu pred zásahmi vonkajšieho sveta

I. Bezpečnostné požiadavky pre hostiteľské rodiny

Teraz, keď sme si objasnili, kto tvorí dôležitý personál, pozrime sa na konkrétnu prácu, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať – a to chrániť všetky druhy dôležitého personálu, ochraňovať ich pred zásahmi vonkajšieho sveta a udržiavať ich v bezpečí. Aká konkrétna práca sa teda musí vykonať, aby bol účinne chránený pred zasahovaním vonkajšieho sveta a aby sa dalo povedať, že si vodcovia a pracovníci splnili svoje zodpovednosti? Keď príde na vykonávanie konkrétnej práce, niektorí vodcovia a pracovníci sa cítia v úzkych, škriabu sa na hlave, sú celí rozrušení a nevedia, ako konať. Pri zariaďovaní umiestnenia pre tento dôležitý personál existuje dôležitý princíp: musí byť chránený pred zasahovaním vonkajšieho sveta, aby sa zaistila jeho bezpečnosť. Či už je dôležitý personál umiestnený v domovoch bratov a sestier alebo v prenajatých domoch, podstatné je, že musí byť zaistená jeho bezpečnosť. Zaistenie ich bezpečnosti znamená chrániť ich pred zasahovaním vonkajšieho sveta. Čo teda musia vodcovia a pracovníci urobiť, aby ich ochránili pred zasahovaním vonkajšieho sveta? Vyžaduje si to zariadiť umiestnenie pre tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, na vhodných miestach. Pozrime sa na to z dvoch hľadísk: jedným je vnútorné prostredie hostiteľskej rodiny a druhým je vonkajšie prostredie. Pokiaľ ide o vnútorné prostredie, po prvé, hostiteľ musí byť skutočný veriaci, ochotný hostiť, schopný zachovať

mlčanlivosť, konať obozretne a múdro zaobchádzať s vonkajším svetom. Ak nastane nejaká mimoriadna situácia, mal by vedieť, ako na ňu reagovať; mal by byť schopný ju riešiť a zvládať aktívne, nie pasívne. Okrem toho by mal mať v mieste bydliska slušnú povesť alebo možno určitú prestíž a kontakty. Aj keď nemá vplyv, mal by to byť prinajmenšom človek, ktorý pozná svoje miesto a žije slušným životom, nikdy nevyhľadáva problémy a nepríťahuje do svojho domu pochybných jedincov. Nemal by mať priateľov, ktorí sa schádzajú, aby hrali madžong alebo pili. Okrem toho by jeho vzťahy s vonkajším svetom a so susedmi mali byť relatívne normálne. Nemal by byť zapletený do žiadnych sporov o dlhy a nemal by byť v konflikte so susedmi. Inými slovami, jeho domáce prostredie by malo byť relatívne tiché, hostiteľ by mal mať nekomplikované vzťahy, do jeho domu by malo chodiť veľmi málo cudzích ľudí, ktorí by spôsobovali vyrušenia, a tak ďalej – všetky aspekty by mali byť vhodné. Okrem toho by deti alebo príbuzní hostiteľa mali podporovať jeho vieru v Boha alebo prinajmenšom nenamietat proti tomu, aby hostil bratov a sestry, a určite by o týchto veciach nemali nerozvážne hovoriť. Niekoľko môže povedať: „Nie je ľahké nájsť hostiteľskú rodinu, ktorá spĺňa všetky tieto kritériá!“ Myslí sa tým nájdenie relatívne vhodného miesta; absolútna dokonalosť sa nevyžaduje. Prinajmenšom by malo byť životné prostredie vhodné – tiché a bez vonkajšieho zasahovania –, čo spĺňa požiadavku na ochranu dôležitého personálu pred zasahovaním vonkajšieho sveta. V niektorých hostiteľských rodinách, hoci nie každý člen rodiny je veriaci, má hostiteľ v domácnosti prestíž a rozhoduje. Jeho neveriace deti alebo príbuzní sa neodvážia zasahovať do jeho viery v Boha alebo do jeho hostenia bratov a sestier; aj keď s tým vnútorne nesúhlasia, neodvážili by sa túto informáciu šíriť mimo rodiny. Ak by sa naozaj niečo stalo, môžu dokonca pomôcť s poskytnutím ochrany. Týmto spôsobom môžu bratia a sestry, ktorí bývajú v tomto hostiteľskom dome, tiež zostať neovplyvnení zasahovaním vonkajšieho sveta. V niektorých prípadoch je hostiteľ bojazlivý, bojí sa, že by jeho deti mohli odhaliť jeho vieru v Boha, že by sa o jeho viere mohli dozvedieť susedia a nahlásiť ho, a najmä, že by sa veci mohli zvrtnúť a že by ho zatkli. Len čo začne hostiť bratov a sestry, je každý deň ako na ihlách, cez deň nemôže jesť a v noci spať a celý deň trávi v úzkosti a strachu ako zlodej. Kedykoľvek sa dopytuje, že sa niečo deje, napríklad že vláda plánuje

kontrolovať evidenciu obyvateľstva alebo že vládni úradníci prídu do jeho domu, aby niečo urobili pod rôznymi zámienkami, nesmierne sa bojí a neustále chce, aby bratia a sestry okamžite odišli, aby do toho nebol zatiahnutý aj on. Keď to bratia a sestry vidia, mali by sa okamžite presunúť, pretože takéto miesto nie je vhodné na hostenie; môže slúžiť len ako dočasná zastávka na niekoľko dní. Ak sú deti, príbuzní alebo priatelia hostiteľskej rodiny zlí ľudia, ktorí by po zistení, že hostiteľ prijíma veriacich, mohli prísť vyrušovať alebo dokonca vydať bratov a sestry polícii, potom je to príliš nebezpečné. V takejto hostiteľskej rodine nie je vhodné bývať. Niektorí rodičia sa pred svojimi deťmi správajú ako otroci; môžu povedať: „To je v poriadku, moje deti ma počúvajú,“ ale v skutočnosti poslušnosť ich detí závisí od situácie. Keď ide o ich vlastné záujmy, deti ich nebudú počúvať. Takýto človek by sa neodvážil povedať svojim deťom, že hostí bratov a sestry. Ak by sa to jeho deti alebo príbuzní dozvedeli, určite by bratov a sestry vyhnali a hostiteľ by im v tom nedokázal zabrániť – vo vlastnej domácnosti nemá posledné slovo. Takýto človek nie je vhodný na hostenie; môže mať túžbu, ale chýba mu odvaha hostiť. Mohol by sa bojazlivý človek naozaj odvážiť hostiť? Ak nedokážeš zaistiť bezpečnosť bratov a sestier, potom sa na túto povinnosť nehodíš – nemal by si sa na ňu hlásiť dobrovoľne a nemal by si dávať vodcom a pracovníkom prázdne sľuby ani by si túto povinnosť nemal prijať. Ak vodcovia a pracovníci zariadia umiestnenie bratov a sestier v takejto domácnosti na hostenie, myslíte si, že je to vhodné? (Nie.) Je to mimoriadne nevhodné. Nehádzte bratov a sestry do jamy levovej. Môže sa stať, že bratia a sestry boli inde celkom v bezpečí; ak ich však umiestniš do domu tohto človeka, kde sú deti alebo príbuzní neverci a mohli by ich nahlásiť a odovzdať polícii, hneď ako zistia, že tam bývajú veriaci, a tak ohroziť ich životy, nepostihne potom toho hostiteľa skaza? Ak je hostiteľ v takýchto situáciách ochotný riskovať svoj život, aby ochránil bratov a sestry, a dokáže účinne zaistiť ich bezpečnosť, a ak zvyčajne prejavuje značnú múdrosť, potom táto hostiteľská rodina môže byť stále vhodnou voľbou. Ak však nedokáže riskovať svoj život, aby ochránil bratov a sestry, a keď sa neverci v jeho rodine vyhrážajú, že bratov a sestry nahlásia a vydajú polícii, nemá žiadne riešenie a dokáže len stiahnuť hlavu ako korytnačka, nechráni bratov a sestry a len dovoľí nevercom, aby ich vydali, potom táto domácnosť nie je vhodná na

hostenie. Ak tam bratia a sestry zostanú dočasne na niekoľko dní a potom sa okamžite presunú na vhodné miesto, hneď ako sa nejaké nájde, to je ešte akotak prijateľné. Nebolo by vhodné zostať v takomto dome dlhodobo, aby konali svoju povinnosť. Hostiteľ musí byť prinajmenšom schopný ochrániť bezpečnosť bratov a sestier – to je jedna požiadavka na hostiteľa. Aby sa tí, čo konajú svoju povinnosť, vyhli zasahovaniu vonkajšieho sveta, musí byť jednak vhodné ich životné prostredie a jednak musia byť vo všetkých ohľadoch vhodné aj vlastnosti samotného hostiteľa – to znamená, že musí byť schopný ochrániť dôležitý personál pred zasahovaním vonkajšieho sveta. Len ak to dokáže dosiahnuť, môžu vodcovia a pracovníci zariadiť, aby bol dôležitý personál umiestnený v jeho dome. Ak má hostiteľ slabú vieru a je neschopný a zbabelý, nedokáže mať vo vlastnej domácnosti posledné slovo a akékoľvek jeho neveriace dieťa alebo príbuzný môže prísť a prevziať nad ním velenie, potom je to dosť problematické. Takéto miesto je vonkoncom nevhodné na hostenie. Aj keď je dom veľký, s mnohými izbami, pohodlným prostredím a inak dobrými podmienkami, stále nie je vhodný na hostenie. Vhodné životné prostredie samo osebe nestačí; vhodný musí byť aj hostiteľ. Podstatné je, že hostiteľ musí v prvom rade dokázať zaistiť, aby pracovníci konajúci svoje povinnosti, ktorých hostí, boli chránení pred zasahovaním vonkajšieho sveta. Až potom by sa malo zvažovať životné prostredie. O niečo menej ideálne prostredie je stále prijateľné – či už ide o menší priestor, obmedzený internet, jednoduchšie jedlo alebo menej pohodlný prístup k vode. Pokiaľ je hostiteľ vhodný, schopný reagovať na nebezpečenstvo, keď nastane, zvládať rôzne zložité situácie a najmä správne riešiť akékoľvek mimoriadne okolnosti, ktoré môžu nastať, aby ochránil bezpečnosť bratov a sestier, potom je ako hostiteľ na požadovanej úrovni. Naše požiadavky na životné prostredie hostiteľskej rodiny nie sú vysoké; najdôležitejšie je, aby dokázalo zaistiť bezpečnosť. K tomuto bodu nie je potrebné zachádzať do podrobností.

II. Požiadavky na prostredie v mieste bydliska

Čo sa týka vonkajšieho prostredia v okolí bydliska hostiteľskej rodiny, prvá vec, ktorú musia vodcovia a pracovníci zvážiť, je, či je bezpečné. Bez ohľadu na podmienky hostiteľskej rodiny alebo na to, či ide o dom brata alebo

sestry, alebo o prenajatý dom, je potrebné zvážiť, či je vonkajšie prostredie bydliska bezpečné; to je najdôležitejšie. V prvom rade je to vhodné len vtedy, ak viera tejto hostiteľskej rodiny v Boha nie je všeobecne známa a na Úrade verejnej bezpečnosti o jej viere neexistujú žiadne záznamy. Ak v minulosti susedia nahlásili vláde, že sa tam schádzajú bratia a sestry, a vláda už vie, že táto rodina má často stretnutia s cudzími ľuďmi, potom toto miesto nie je vhodné na host'ovanie. V prípade prenajímania tiež nie je vhodné prenajať si dom takejto rodiny. To je jeden aspekt. Okrem toho, na niektorých miestach je verejná bezpečnosť zlá, s častými prípadmi lúpeží, vražd a iných rôznych trestných činov. Obyvatelia sú tiež dosť komplikovaní jedinci a polícia tam často chodí kontrolovať evidenciu domácností a občianske preukazy a vyšetrovať podozrivých z trestnej činnosti a podobne. Povedzte Mi, keby ste bývali na takom mieste, neboli by ste neustále vyrušovaní? (Áno.) Takéto miesta tiež nie sú vhodné na bývanie. Polícia klope každých pár dní na dvere s tým, že v okolí došlo ku krádeži alebo vražde, a žiada ľudí, aby spolupracovali pri vyšetrovaní a aby okamžite nahlásili, ak uvidia páchatel'a. Polícia vždy prichádza kopať na dvere pod zámienkou najrôznejších výhovoriek, tvrdí, že vyšetruje prípady, ale v skutočnosti kontroluje cudzincov a neznámych ľudí – presnejšie povedané, hľadá ľudí, ktorí veria v Boha. Cítil by si sa v takejto hostiteľskej domácnosti bezpečne? (Nie.) Nepochybne by si bol celý deň ako na ihlách. Aj keď tieto trestné činy vonku nemajú nič spoločné s hostiteľskou rodinou, aj tak by si cítil nepokoj. Život v takomto prostredí v človeku často vyvoláva pocit, že jeho osobná bezpečnosť je ohrozená. Kto vie, či jedného dňa polícia, keď uvidí bratov a sestry, nezačne týchto cudzincov vypočúvať a nakoniec ich nezatkne. Nepovedal by si, že je to desivá situácia? (Áno.) Okrem toho, väčšina Číňanov nemá povedomie o bezpečnosti; len čo počujú niekoho kopať, otvoria dvere a zvyčajne ich ani nezamykajú, čo ľahko vedie k incidentom. V západných krajinách so slobodou a demokraciou sa súkromné obydlia považujú za súkromné územie. Ak cudzí človek vstúpi na súkromné územie bez povolenia, považuje sa to za nezákonné a ľudia, ktorí tam žijú, zavolajú políciu. Narušiteľ je potom braný na právnu zodpovednosť. Preto ak zaklope cudzí človek, nemusíš otvoriť dvere – môžeš odmietnuť. Aj keď si s tebou niekto dohodol návštevu, ak nie si pripravený alebo si si to rozmyslel, stále nemusíš otvoriť dvere; môžeš si s ním dohodnúť iný termín.

Ľudia v západných krajinách majú toto právo, majú toto právne povedomie. Číňanom však chýba toto právne povedomie. Vždy keď počujú klopanie na dvere, ponáhľajú sa otvoriť. To poukazuje na nedostatok ostražitosti, nedostatok povedomia o vlastnej ochrane a neznalosť súvisiacich zákonov. Je to preto, lebo Čína je diktatúra s vládou jednej strany, ktorá je postavená nad zákon, a preto je jej právny systém len fasádou. Veľký červený drak v Číne koná úplne bez ohľadu na zákon a poriadok, bezohľadne pácha zlé skutky a ľudia nemajú vôbec žiadne ľudské práva. Číňania nedbajú na ľudské práva ani si nevytvorili zmysel pre dodržiavanie disciplinárnych predpisov a zákona; najmä im chýba povedomie o vlastnej ochrane a väčšina ľudí nevie, ako použiť zákon na svoju ochranu. V dôsledku toho neexistuje žiadna záruka bezpečnosti. Stručne povedané, na každom mieste so slabou verejnou bezpečnosťou, s obyvateľmi so zložitým pôvodom a identitou, s častými kontrolami alebo s častým výskytom rôznych trestných činov ľudia ľahko podliehajú zasahovaniu vonkajšieho sveta. Takéto miesto nie je vhodné na pobyt. Toto je faktor verejnej bezpečnosti, ktorý treba zvážiť pri zariaďovaní ubytovania pre dôležitý personál.

Životné prostredie pre tých, ktorí konajú svoju povinnosť, sa musí starostlivo vyberať; najlepšie je vyhnúť sa rušným mestským oblastiam a nebezpečným miestam. Aké miesta označujeme za rušné mestské oblasti? Patria sem miesta ako tie v blízkosti železníc, diaľnic, križovatiek a trhovísk. Najmä pozdĺž hlavných železničných tratí, kde každý deň prejde nespočetné množstvo vlakov a podlahy v blízkych domoch sa pri každom prejazde vlaku otriasajú. V takomto prostredí je pri konaní povinnosti úplne nemožné nájsť pokoj. Okrem toho, niektorí ľudia, ktorí si roky konali povinnosť mimo domova, žijú v neustálej úzkosti a ich srdce nie je v najlepšej kondícii, takže je pre nich ešte menej vhodné bývať na takýchto miestach. Ak si určitá práca vyžaduje tiché prostredie, ako napríklad nahrávanie alebo práca s textom, nesmie tam byť prinajmenšom žiadny rušivý hluk a musí byť zaistená aj bezpečnosť – to by bolo ideálne. Ak neexistuje úplne bezpečné miesto, musí sa nájsť relatívne bezpečné miesto. V takom prípade je prijateľný aj malý hluk a nemali by sme klásť príliš vysoké požiadavky; pokiaľ je životné prostredie bezpečné, postačí to. Okrem toho, ak sa dom nachádza v oblasti s hustou premávkou, napríklad v blízkosti semaforov alebo križovatky,

každý deň prejde okolo nespočetné množstvo chodcov a vozidiel. Takýto dom je vystavený pohľadom mnohých okoloidúcich a ľudia prechádzajúci okolo môžu letným pohľadom ľahko vidieť tých, čo sú vnútri. Najmä keď sú v noci rozsvietené svetlá, je situácia v dome jasne viditeľná. Povedal by si, že takýto dom je ešte stále prijateľný na bývanie? Je toto prostredie vhodné? (Nie, nie je.) Skutočne nie je vhodné. Ľudia bývajúci na takom mieste sú často vyrušovaní, často vidia cudzích ľudí, ako ich pozorujú. Keď sa ich pohľad stretne s pohľadom cudzinca, zľaknú sa, každý deň sa cítia nepokojne, neustále majú pocit, že ich niekto sleduje – ktovie, či za tým nie je niekto, kto to riadi a ovláda. Myslíš si, že by sa človek mohol cítiť pokojne, keby žil v takomto prostredí? Niektoré domy sú tiež nekvalitné so zlou zvukovou izoláciou, takže keď sa vnútri hovorí nahlas alebo sa púšťajú chválospevy, ľudia vonku všetko počujú. Okrem toho sa niektoré domy nachádzajú na najvyššom bode v danej lokalite a v takom prípade sú nielen náchylné na údery blesku, ale aj okolití susedia môžu vidieť bratov a sestry, kedykoľvek vyjdú von. Je pre nich ťažké čo i len občas otvoriť okno na vyvetranie alebo ochladenie; okná musia zostať pevne zatvorené so zatiahnutými závesmi, takže dnu nikdy neprenikne svetlo a ísť von sa trochu rozhybať je ešte ťažšie. Neustále sa obávajú, že ich ľudia vonku pozorujú a všimajú si ich. Hoci bratia a sestry nevychádzajú a neprichádzajú všetci naraz, zakaždým, keď niekto vojde alebo vyjde, ľudia vonku to jasne vidia. Nakoniec budú mať všeobecnú predstavu o tom, koľko cudzincov v tomto dome žije. Povedali by ste, že bezpečnosť ľudí sa tu dá aj tak zaistiť? (Nie, nedá.) Niektorí ľudia si myslia: „Väčšinu času konáme svoju povinnosť vnútri, a aj keď ideme von, striedame sa a nejedeme von všetci naraz. Ak budeme praktizovať takto, okolití susedia si nič nevšimnú.“ Ale aj keď sa budeš stridať, stále to spôsobí problémy, ak si niekto všimne, že si cudzinec. Mnohí neveriaci sami nevedú veľmi pekný život, ale majú zvláštne potešenie z pozorovania a sledovania v záležitostiach iných ľudí. Niektorí môžu dokonca použiť d'alekohľad, aby ťa špehovali a sledovali, čo robíš vnútri. Ak zistia, že sa zhromažďujú veriaci, ponáhľajú sa to nahlásiť vláde za odmenu. Keď si ťa takýto človek vezme na mušku, nie je to nebezpečná situácia? (Áno.) Keď si ťa už vezmú na mušku, môže z toho vzísť niečo dobré? Určite ťa nakoniec zatknú! Bez ohľadu na krajinu alebo región, nikdy nie je núdza

o všetečníkov. Aj keď za tvoje sledovanie nezarobia ani cent, sú viac než ochotní to robiť – dokonca by zaplatili z vlastného vrecka a zdržali by vlastnú prácu, aby mohli tráviť čas sledovaním. A ak je za nahlásenie odmena, budú to robiť ešte horlivejšie. Najmä v diktatúre, akou je Čína, je príliš veľa ľudí, ktorí sledujú tých, čo veria v Boha. Pretože majú odpor k pravde a cítia odpor aj voči tým, ktorí veria v Boha, tak len čo zistia, že veriaci sa spolu stretávajú alebo zhromažďujú, nahlásia to. Ak je za nahlásenie odmena, nachádzajú v tom neúnavné uspokojenie. Neprináša to cirkvi ľahko problémy? (Áno.) Ak si takýmto spôsobom vyrušovaný, nie je to preto, lebo vodcovia a pracovníci nezabezpečili umiestnenie dobre? Ak sú lokalita a prostredie na umiestnenie pre dôležitý personál nevhodné, pretože vodcovia a pracovníci veci dôkladne nezvážili, z toho potom vyplývajú tieto následky. Ak miesto, kde človek býva, priťahuje príliš veľa pozornosti, môže to ľahko viesť k problémom. Keď sa niečo pokazí a až vtedy si uvedomíš, že toto miesto nie je vhodné na bývanie, je už príliš neskoro. Preto je výber vhodného miesta na bývanie pre tých, ktorí konajú svoju povinnosť, tiež kľúčovou úlohou a zlý výber môže ľahko viesť k nebezpečenstvu.

III. Ako by mali vodcovia a pracovníci vykonávať prácu zabezpečovania umiestnenia pre personál

Čo sa týka životného prostredia dôležitého personálu, či už ide o vnútorné alebo vonkajšie prostredie, vodcovia a pracovníci by mali dôkladne zvážiť všetky aspekty. Nemali by myslieť zjednodušene a vždy predpokladať, že ak sa nebudeme stykať s vonkajším svetom, nič sa nestane. Dnešná spoločnosť je neuveriteľne zložitá, plná všelijakých démonov, a bez ohľadu na miesto sa vždy nájdu všetečníci, ktorí ťa sledujú, a je nemožné vyhnúť sa ich podrobnému skúmaniu. Možno si myslíš: „Tým, že verím v Boha, som neporušil žiadne zákony ani som neurobil nič zlé. Jednoducho konám svoju povinnosť; nič by sa mi nemalo stať, však?“ Ale skutočnosť nie je taká jednoduchá, ako si predstavuješ. Prečo ČKS vynakladá toľko ľudských síl a prostriedkov na odporovanie Bohu a potláčanie Božej cirkvi? Dokážeš to pochopiť? Nikdy to nepochopíš. Nakoľko dokážeš prehliadnuť prirodzenosť diablov a satanov? Príliš málo rozumieš diablom a satanom. Táto spoločnosť je neuveriteľne zložitá a diabli a satani sú zloduchovia, ktorí páchajú zlé

skutky. Najviac si želajú zatýkať Boží vyvolený ľud a vyrušovať prácu cirkvi. Ak sa na satanov vždy pozeráš len ako na obyčajných ľudí, potom si naozaj neznalý; ukazuje to, že si neprehliadol zlo tejto spoločnosti a už vôbec si neprehliadol ohavnosť diablov a satanov. Preto, aby vodcovia a pracovníci dobre konali prácu cirkvi, musia zaistiť bezpečnosť tých, ktorí konajú svoju povinnosť – to je nanajvýš dôležité. V krajine pod diktátorskou vládou, kde niet slobody viery, je zaistenie bezpečnosti tých, ktorí konajú svoju povinnosť, dosť ťažké. Avšak bez ohľadu na to, aké je to ťažké, musia sa starostlivo vyberať vhodné miesta na bývanie; v tomto ohľade nesmie dôjsť k žiadnemu prehliadnutiu. Pracovné opatrenia v Božom dome zahŕňali duchovné spoločenstvo o týchto záležitostiach. Vodcovia a pracovníci musia zabezpečiť, aby bratia a sestry mohli konať svoju povinnosť bez vyrušovania a bez zasahovania z vonkajšieho sveta – pokiaľ do toho vložia svoje srdce, dokážu to dosiahnuť. Jediným problémom je, keď konajú povrchno a nezodpovedne a starajú sa len o vlastnú bezpečnosť, zatiaľ čo na bezpečnosť bratov a sestier nedbajú. Tým sa znemožňuje dobré konanie práce cirkvi. Ak v dôsledku tvojej nedbanlivosti, nedostatku serióznosti, nezodpovednosti alebo strachu z prostredia a problémov tieto veci neurobiš, čoho výsledkom je zatknutie pracovníkov konajúcich dôležité povinnosti a ohrozenie životov bratov a sestier – čo zdrží prácu cirkvi a ublíži bratom a sestrám – potom by si ako vodca alebo pracovník mal niesť zodpovednosť. Táto zodpovednosť sa nedá jednoducho vyriešiť zaplatením nejakej peňažnej náhrady alebo vyznaním sa v modlitbe; nie je to také jednoduché. Aká je teda povaha tejto záležitosti? Je to nezmazateľná škvrna, večný priestupok – teraz máš zápis o previnení. Tento „zápis o previnení“ neznamená obyčajnú chybu; v Božích očiach je to priestupok. Ak je tvojich priestupkov príliš veľa – páchal si priestupky v minulosti, stále ich páchaš dnes a potom spáchaš ďalšie v budúcnosti – a niekoľko veľkých priestupkov sa spojí, dostaneš sa do záhuby a budeš zničený. Boh ťa už nespasí a tvoja viera v Boha bude márna. Nielenže nebudeš mať nádej na spásu, ale budeš čeliť aj trestu. Preto je kľúčové, aby vodcovia a pracovníci konali svoju prácu podľa princípov! Zapamätali ste si to? (Áno.) Vodcovia a pracovníci by si mali plniť svoje zodpovednosti, a bez ohľadu na to, aké nepriaznivé alebo nebezpečné môže byť prostredie, musia urobiť všetko, čo je v ich silách podľa miestnych podmienok, aby ochránili

bezpečnosť dôležitého personálu a riadne mu zabezpečili umiestnenie. Cieľom je, aby práca cirkvi mohla prebiehať normálne.

Aby vodcovia a pracovníci zabezpečili, že miesta určené pre dôležitý personál sú bez zasahovania z vonkajšieho sveta, okrem požiadaviek a princípov pre bydlisko a jeho prostredie existujú aj požiadavky a princípy pre rôzne aspekty situácie hostiteľskej rodiny. Keď vodcovia a pracovníci nájdu potenciálnu hostiteľskú rodinu, mali by sa najprv informovať o tom, aké je prostredie a podmienky rodiny, aká je situácia jej členov, či majú nejaké spory s inými, nejakých nepriateľov, nejaké zápletky s vládou, či sú často zapojení do súdnych sporov, či majú zložité spoločenské vzťahy a podobne. Všetky tieto základné situácie by sa mali dôkladne preskúmať a zistiť. Ak má hostiteľ alebo jeho deti a ďalší rodinní príslušníci zložité spoločenské vzťahy a v rodine vládne neustály nepokoj – často ju navštevujú pochybní jedinci, ktorí prichádzajú hľadať problémy alebo vymáhať dlhy, alebo dostáva výhrážne listy od banditov či lupičov, ako aj predvolania od vlády alebo súdu – to všetko sú veľmi nepríjemné záležitosti. Ak by si sa v tejto domácnosti zúčastňoval zhromaždení alebo konal svoju povinnosť, nepredstavovalo by to vyrušenia? Preto keď nájdete túto hostiteľskú rodinu, mali by ste najprv klásť otázky a zistiť jej základnú situáciu. Najlepšie je, ak tieto problémy neexistujú, ale ak existujú a momentálne nemôžete nájsť vhodnejšie miesto, potom zvážte, či hostiteľ dokáže tieto problémy účinne riešiť. Ak ich hostiteľ nedokáže účinne riešiť a nedokáže sa zbaviť týchto chaotických pomerov, potom táto domácnosť nie je vhodná na hostovanie bratov a sestier, pretože by tu boli kedykoľvek vystavení zasahovaniu vonkajšieho sveta, osôb, udalostí a vecí. Tieto prostredia nie sú priamo zamerané na ľudí, ktorí veria v Boha. Veriaci sú však obzvlášť citlivou skupinou v krajine, kde je náboženstvo prenasledované, a navyše, po vyčerpaní úsilií vlády šíriť propagandu, vymývať mozgy, vymýšľať fámy a očierňovať, neverci nielenže nechápu ľudí, ktorí veria v Boha, ale dokonca uveria rétorike ČKS a vypestujú si zvláštnu nenávisť a nepriateľstvo voči veriacim. Preto ak zistia, že určitá domácnosť hostí veriacich, je to veľmi nebezpečné tak pre hostiteľskú rodinu, ako aj pre bratov a sestry. Keď bratia a sestry žijú v takomto prostredí, nielenže sú často vystavení zasahovaniu, ale nedá sa zaistiť ani ich bezpečnosť. Prečo by tam teda mali naďalej bývať? Je to zjavne nebezpečné miesto, nevhodné

na bývanie – mali by byť rýchlo presunutí. Vodcovia a pracovníci by nemali jednoducho zabezpečiť umiestnenie pre bratov a sestry a potom od toho dať ruky preč s myšlienkou: „Pokiaľ majú kde byť a spať a majú strechu nad hlavou, je to v poriadku. Pokiaľ môžu konať svoju povinnosť, nie je problém. Kde by sme aj tak našli toľko vhodných miest?“ To je vrcholne nezodpovedné! Ak v danom čase nie je k dispozícii žiadne vhodné miesto, môžu tam zostať dočasne, ale mali by ste okamžite hľadať vhodné miesto, kam ich čo najskôr presunúť; nepovažujte to za dlhodobé bydlisko.

Niektorí vodcovia a pracovníci nevykonávajú skutočnú prácu. Zabezpečia umiestnenie pre dôležitých členov personálu na určitom mieste, opýtajú sa na podmienky týkajúce sa jedla a odpočinku a na to, či ich nesledujú nejakí neverci. Keď počujú, že pár dní si nič nezvyčajné nevšimli, nechajú túto záležitosť tak a pol roka alebo viac ju nekontrolujú. Veria, že dobre zabezpečili umiestnenie a splnili si svoju zodpovednosť, a považujú vec za vybavenú. Či bude prostredie neskôr vystavené zasahovaniu alebo či existujú nejaké potenciálne bezpečnostné riziká, tomu už nevenujú ďalšiu pozornosť. Je to vhodné? (Nie.) Prečo to nie je vhodné? (Po zabezpečení umiestnenia musia vodcovia a pracovníci situáciu kontrolovať. Ak to neurobia a bratia a sestry sa ocitnú v nebezpečnej situácii a nemôžu sa presunúť, mohli by byť zatknutí.) No niektorí vodcovia a pracovníci si myslia: „Vy všetci ste dospelí – naozaj to musím kontrolovať? Nevidíte, či hrozí nebezpečenstvo? Ak nie, tak vám to nemyslí! Ak zbadáte nebezpečenstvo, jednoducho sa presuňte – naozaj vám to musím hovoriť?“ Takto argumentujú. Myslíte si, že táto argumentácia dáva zmysel? (Nedáva.) Prečo nie? (Pretože zaistenie bezpečnosti tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, je neoddeliteľnou súčasťou zodpovednosti vodcov a pracovníkov; je to práca zahrnutá v ich úlohe, ktorú by mali vykonávať.) Oni to však nevidia ako súčasť práce, ktorú by mali vodcovia a pracovníci robiť; myslia si, že je to len pomoc bratom a sestrám, niečo ako nasledovanie príkladu Lei Fenga v robení dobrých vecí. Taktiež to nevnímajú ako niečo, čo sa robí na udržanie práce cirkvi, ale vidia to len ako zabezpečenie umiestnenia pre personál, ktoré nesúvisí s prácou cirkvi. Nepovedal by si, že je to hlúpe? Aký človek by takto rozmýšľal? (Človek bez zmyslu pre zodpovednosť.) Tí leniví, neverní a nezodpovední falošní vodcovia takto rozmýšľajú. Neudržiavajú prácu Božieho domu; keď zabezpečia miesto

pre bratov a sestry, myslia si: „Zabezpečil som vám umiestnenie na takom dobrom mieste – akú obrovskú láskavosť som vám preukázal!“ Nevidia to ako udržiavanie práce cirkvi. Ak ako vodca a pracovník riadne nezabezpečíš umiestnenie pre dôležitý personál a účinne nezaistíš jeho bezpečnosť, nebude potom práca cirkvi zdržaná, ak sa stretne s nebezpečenstvom a nemôže normálne konať svoju povinnosť? Najprv im musíš riadne zabezpečiť umiestnenie, aby bola zaistená ich bezpečnosť, a až potom môžu normálne pracovať. No tí falošní vodcovia takto nerozmýšľajú; odložia týchto ľudí na nejaké miesto a potom si ich nevšímajú a dlho ich nekontrolujú. Keď nastane nebezpečná situácia a nemôžu sa spojiť so svojím vodcom, nemajú inú možnosť a musia sa sami presunúť. Kým na to ich vodca príde a konečne ich ide skontrolovať, ľudia sú už dávno preč a vodca nemá ani tušenie, kam odišli. Čo je to za človeka? Čo je to za vodcu alebo pracovníka? Je to falošný vodca. Najmä bratov a sestry, ktorí prišli z iných oblastí a nepoznajú miestne prostredie, musia vodcovia a pracovníci ešte častejšie navštevovať a kontrolovať ich situáciu. Vodcovia a pracovníci by nemali predpokladať, že stačí, ak im raz zabezpečia umiestnenie, a všetko je natrvalo vyriešené; v skutočnosti táto práca zďaleka nie je dokončená. Musia ich často navštevovať a kontrolovať. Ak je pre vodcov a pracovníkov nevhodné, aby sa tam osobne ukázali, mali by poveriť iných, aby tam zašli. Prinajmenšom musia túto prácu kontrolovať – posudzovať životné prostredie tohto dôležitého personálu, kontrolovať, či hrozí nejaké nebezpečenstvo alebo niečo nezvyčajné, alebo či nastali nejaké zvláštne okolnosti a či je potrebný presun. O tomto všetkom sa musia dozvedieť a kontrolovať to. Ak sa v krátkodobom horizonte toto miesto javí ako najvhodnejšie, je to v poriadku, ale po nejakom čase by sa mali vrátiť a skontrolovať ich prostredie a bezpečnosť a či majú dostatok jedla a zásob – na všetky tieto podrobnosti by sa mali pýtať. Je možné, že vodcovia a pracovníci nerozumejú práci dôležitého personálu. V takom prípade by do tejto oblasti nemali zasahovať, ale správne im zabezpečiť umiestnenie je zodpovednosťou vodcov a pracovníkov – ak to neurobia, je to zanedbanie ich zodpovednosti a ukazuje to, že sú falošní vodcovia, ktorí nevykonávajú skutočnú prácu. Najmä bratia a sestry prichádzajúci z iných oblastí si vyžadujú ešte väčšiu a dôkladnejšiu pozornosť a nemalo by sa s nimi zaobchádzať nedbanlivo. Vodcovia a pracovníci by ich mali z času na čas skontrolovať, či

majú nejaké ťažkosti, ktoré treba vyriešiť, a či sa v prostredí, kde v tomto čase konajú svoju povinnosť, nevyskytnú nejaké problémy alebo zvláštne okolnosti, napríklad či nedošlo k nejakej nezvyčajnej aktivite zo strany miestnej samosprávy, susedského výboru alebo policajnej stanice. Vodcovia a pracovníci by sa na tieto veci mali pýtať a zisťovať ich, aby boli dobre informovaní. Potom by mali vodcovia a pracovníci hovoriť v duchovnom spoločenstve s hostiteľom o princípoch a cestách praktizovania, aby správne hostili a chránili tých, ktorí konajú svoju povinnosť, aby hostiteľ plne porozumel týmto princípom a cestám praktizovania. Tým sa to ešte nekončí. Vodcovia a pracovníci musia tiež z času na čas navštevovať hostiteľskú rodinu a informovať sa o jej situácii. Akékoľvek problémy, ktoré zistia, by sa mali okamžite vyriešiť, aby sa zabezpečilo, že nevzniknú žiadne komplikácie. Až potom je práca skutočne dobre vykonaná. Ak má hostiteľ ťažkosti s hosťovaním, ako napríklad finančné obmedzenia alebo nedostatok múdrosti, ktoré mu znemožňujú reagovať na vzniknuté situácie alebo ich riešiť, potom mu musia vodcovia a pracovníci pomôcť tieto problémy vyriešiť. Finančné obmedzenia sa dajú ľahko vyriešiť – Boží dom môže poskytnúť finančné prostriedky na hosťovanie, zatiaľ čo hostiteľská rodina musí prispieť len svojou prácou. Ak hostiteľovi chýba múdrosť, je to závažný problém. Vodcovia a pracovníci musia jasne vysvetliť potrebnú múdrosť a niekoľko princípov praktizovania v tejto oblasti. Ak hostiteľ v niečom stále zaostáva, potom by mali vodcovia a pracovníci nájsť v blízkosti múdreho brata alebo sestru, ktorí by s hostiteľom spolupracovali na dobrom vykonaní tejto práce. Ak je problém v samotnom hostiteľovi – napríklad je bojazlivý alebo sa obáva zatknutia – potom by mali vodcovia a pracovníci hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravde, aby mu poskytli podporu a pomoc, a hovoriť v duchovnom spoločenstve o Božích úmysloch, ako aj o hodnote a význame konania tejto povinnosti. Ak ide o problém s objektívnym prostredím, nesmie sa to odkladať ani len tak pasívne tolerovať a rozhodne sa to nesmie brať na ľahkú váhu; malo by sa to okamžite vyriešiť. Napríklad ak si ľudia už všimli toto miesto, v oblasti sa často pohybujú podozriví cudzinci a je možné, že niekto miesto sleduje, potom to predstavuje skryté nebezpečenstvo. Takže okamžite presuňte bratov a sestry – ak budete čakať, kým sa niečo stane, bude už príliš neskoro. Ak je situácia dočasná a ide len o bežný, rutinný postup,

potom sa to dá ešte ako-tak zvládnuť: nech bratia a sestry dočasne odídu, aby sa tomu na deň alebo dva vyhli, a neskôr sa môžu vrátiť. Ak si to už ľudia všimli, potom tam už nie je možné zostať a je potrebné trvalé presunutie. To sú niektoré z podrobných záležitostí, ktoré musia vodcovia a pracovníci v tejto práci riešiť a vyriešiť. Táto práca v žiadnom prípade neznamená len umiestniť niekoľko ľudí na miesto s jedlom a prístreším a považovať to za vybavené; zahŕňa mnoho detailov. Najmä v krajine ako Čína, kde je prostredie obzvlášť nepriateľské a náboženské prenasledovanie je vážne, musia vodcovia a pracovníci venovať mimoriadnu pozornosť životnému prostrediu a bezpečnosti dôležitého personálu a pozorne ich sledovať. Nemôžu byť nedbanliví. Všetky aspekty konkrétnej práce sa musia robiť dobre, aby sa zaistilo, že bezpečnosť tohto dôležitého personálu je zaručená a že môže konať svoju povinnosť s pokojnou myslou. Takto je práca dobre vykonaná. To je práca, ktorú musia vodcovia a pracovníci robiť v súvislosti s hosťiteľskými rodinami, a zahŕňa to pomerne veľa detailov.

Keď niektorí vodcovia a pracovníci zabezpečia umiestnenie pre určitých dôležitých členov personálu vo vhodných hosťiteľských domácnostiach, úplne si ich prestanú všímať a dôsledne nekontrolujú situáciu hosťiteľských rodín. Hovoria: „Každý deň som zaneprázdnený cirkevnou prácou – kde by som vzal čas na navštevovanie týchto ľudí? Okrem toho je tu veľa inej práce a je to aj dosť nebezpečné. Naša práca nie je ľahká!“ Neustále zdôrazňujú objektívne dôvody, ale nechcú si plniť svoje vlastné zodpovednosti. Čo si myslíte – obstojí toto ich tvrdenie? (Nie.) Prečo nie? (V skutočnosti si táto práca nevyžaduje od vodcov a pracovníkov príliš veľa času a energie. Mohli by ich navštíviť cestou, keď sú vonku. A ak nemajú čas, mohli by tiež zariadiť, aby ich išli navštíviť bratia a sestry z okolia.) Ak chcú vodcovia a pracovníci túto prácu robiť dobre, aj keď sú trochu zaneprázdnení svojou hlavnou prácou, stále si nájdu čas venovať sa tejto práci. Ak nemajú čas ísť sami, môžu zariadiť, aby išli iní. Či už zariadia, aby išli iní, alebo pôjdu sami, v konečnom dôsledku táto práca spadá do rozsahu zodpovednosti vodcov a pracovníkov. Dobré vykonávanie tejto práce je dôležitou zodpovednosťou vodcov a pracovníkov a nesmie sa zanedbávať. Ak sú vodcovia a pracovníci príliš zaneprázdnení a nemajú čas sami, a tiež nezariadia, aby išli iní, potom sa tejto záležitosti nikto nevenuje. Ak sa niečo pokazí, je to zanedbanie zodpovednosti zo strany

vodcov a pracovníkov. Aby sa predišlo tomu, že tí, ktorí konajú dôležité povinnosti, budú trpieť zasahovaním vonkajšieho sveta, musia vodcovia a pracovníci zohľadniť všetky aspekty problémov a v najväčšej možnej miere zaručiť, že môžu konať svoje povinnosti v pokoji a vykonávať aktuálnu prácu usporiadaným spôsobom. Ak je dôležitý personál dobre chránený, je to to isté, ako chrániť samotnú dôležitú prácu. Keď môže dôležitý personál normálne pracovať, môže aj dôležitá práca prebiehať usporiadaným spôsobom. Preto účelom ochrany dôležitého personálu zo strany vodcov a pracovníkov je v skutočnosti ochrana každej dôležitej pracovnej úlohy. Ak niektorí vodcovia a pracovníci povedia: „Ty konáš dôležitú povinnosť a odo mňa sa žiada, aby som ťa chránil, ale ja som vo vedúcej pozícii a tiež nie som v bezpečí. Nedokážem zaručiť ani vlastnú bezpečnosť, tak ako môžem chrániť vás?“ – je toto tvrdenie správne? (Nie je správne.) Aké chápanie majú takíto vodcovia a pracovníci? (Ich chápanie je slabé; takíto ľudia sú sebeckí a náchylní na skreslenia.) Sú to jedinci, ktorí sú náchylní na skreslenia. Chýba jedincom, ktorí sú náchylní na skreslenia, rozumnosť? (Áno.) Ak by títo bratia a sestry nekonali svoje povinnosti v Božom dome, ale namiesto toho by pracovali a žili svoje životy vo svete, potrebovali by ešte ochranu? Práve preto, že konajú prácu cirkvi a dôležité povinnosti v Božom dome, a že ak ich zatknú, môžu byť odsúdení a poslaní do väzenia alebo zbití, pričom môžu byť zranení alebo zmrazení, čo vážne ovplyvní prácu cirkvi, musí byť dôležitý personál dobre chránený. Len tak môže práca cirkvi prebiehať usporiadaným spôsobom. Ak sú v niektorých demokratických krajinách, kde je sloboda náboženského vyznania a veriaci v Boha nie sú prenasledovaní, potom sa táto práca pre vodcov a pracovníkov stáva jednoduchou. V podstate stačí nájsť vhodný dom a v súlade s miestnymi zákonmi a predpismi riadne zabezpečiť umiestnenie pre tých, ktorí konajú svoju povinnosť. Nanajvýš sa stačí opýtať, ako sa im v poslednom čase darí v každodennom živote a či životné prostredie neporušuje nejaké vládne predpisy. Ak dôjde k porušeniu, je potrebné objasniť, o aký problém ide a ako by sa mal napraviť a vyriešiť. Ak nedochádza k žiadnym porušeniam, ale vláda robí problémy alebo zlí ľudia či neznámi jedinci spôsobujú obťažovanie, potom je potrebné poradiť sa s právnikom, aby sa tieto záležitosti riadne vyriešili. V niektorých slobodných, demokratických krajinách je nanajvýš potrebná len takáto práca. Avšak v diktatúrach, kde

niet slobody náboženského vyznania, musia byť požiadavky na prostredie a podmienky hostiteľských rodín prísnejšie a je potrebné urobiť viac práce – ako aj podrobnejšej práce – v oblasti bezpečnosti. Samozrejme, aj náročnosť takejto práce je väčšia. Čo sa týka práce na ochrane dôležitého personálu pred zasahovaním vonkajšieho sveta, ak sa dôkladne zväží každý aspekt prostredia, zásahy z prostredia sa relatívne znížia. Ak sa plne zohľadní tak vonkajšie, ako aj vnútorné prostredie, potom sa dá nájsť realistická a uskutočniteľná cesta. Týmto spôsobom sa dá prostredie do určitej miery zlepšiť a zasahovanie znížiť. Tento prístup je relatívne vhodný.

Udržiavanie dôležitého personálu v bezpečí

I. Ako zaistiť bezpečnosť Božieho vyvoleného ľudu v krajinách, kde je viera prenasledovaná

Pätnásty bod zodpovednosti vodcov a pracovníkov je v prvom rade chrániť dôležitý personál pred zásahmi vonkajšieho sveta; okrem toho musia vodcovia a pracovníci zaistiť aj jeho bezpečnosť. Požiadavky na zaistenie jeho bezpečnosti sú ešte prísnejšie. Pozrime sa najprv na to, ktoré aspekty sa týkajú bezpečnosti – aké problémy súvisiace s bezpečnosťou vám napadajú? Aby sa zaistila bezpečnosť tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, je nevyhnutné najprv zaručiť, že nebudú ovplyvňovaní zásahmi vonkajšieho sveta – to je minimum, ktoré sa musí dosiahnuť, a len na tomto základe možno nakoniec zaistiť ich bezpečnosť. Bezpečnosť, o ktorej tu hovoríme, jednoducho znamená schopnosť zaručiť, že tí, ktorí konajú svoje povinnosti, nebudú vyrušovaní ani zatýkaní a budú môcť normálne konať svoje povinnosti. Je to také jednoduché. Ak vodcovia a pracovníci nedokážu zaručiť, že tí, ktorí konajú svoje povinnosti, budú chránení pred zasahovaním a zatýkaním, potom nie je možné zaistiť ich bezpečnosť. Zamyslite sa nad tým – na čo by mali vodcovia a pracovníci dbať, aby zaistili bezpečnosť dôležitého personálu? Po prvé, musia zariadiť, aby bol dôležitý personál umiestnený na vhodnom mieste. Čo znamená vhodné miesto? Musí spĺňať aspoň dve podmienky. Po prvé, toto miesto musí byť bez akýchkoľvek zásahov z okolia. Po druhé, nesmie pútať pozornosť; len niekoľko miestnych bratov a sestier vie, že táto rodina verí v Boha a hostí iných, zatiaľ čo nikto iný o tom nevie. Len takéto miesto je vhodné na hostenie tých, ktorí konajú dôležité povinnosti. Keď sa

títo dôležití členovia personálu nast'ahujú, osobné informácie, ako sú meno a miesto pôvodu každej osoby, ako aj konkrétne situácie, napríklad typ cirkevnej práce, ktorej sa venujú, a či už boli predtým zatknutí alebo sú hľadaní vládou, by sa nemali len tak prezrádzať ostatným. Čím menej ľudí o tom vie, tým lepšie. Keďže duchovný vzrast ľudí je príliš malý a je neisté, či by dokázali pevne stáť, ak by ich zatkli a uväznili, mali by mať sebauvedomenie a zdržať sa neuváženeho zisťovania osobných informácií o bratoch a sestrách, aby si v budúcnosti nespôsobili problémy. O princípoch a múdrosti v tomto ohľade by sa malo často hovoriť v duchovnom spoločenstve, aby im všetci porozumeli. Je to prospešné nielen pre prácu Božieho domu, ale aj pre každého jednotlivca. Preto by mali vodcovia a pracovníci poučiť bratov a sestry z hostiteľských rodín, aby si dávali pozor na jazyk a neprezrádzali osobné informácie o tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, iným bratom a sestrám ani svojim neveriacim rodinným príslušníkom. Je potrebné túto prácu vykonať? (Je.) Niektorí bratia a sestry z hostiteľských rodín nedokážu držať jazyk za zubami. Nieкто napríklad hostil niekoľko vodcov a pracovníkov a oboznámil sa s ich osobnou situáciou, rodinným zázemím a povinnosťami, ktoré konali. Potom povedal svojim deťom: „Pozri, je rovnako starý ako ty. Verí v Boha už desať rokov a dokonca opustil prácu, aby konal svoju povinnosť. Predtým pracoval na vládnom úrade v tom a tom meste s ročným príjmom desiatok tisíc jüanov!“ Vidiš, ten dotýčny v nezáväznom rozhovore prezradil situáciu týchto ľudí konajúcich dôležité povinnosti svojim neveriacim rodinným príslušníkom. Nájdú sa dokonca aj takí, ktorí pri hostení bratov a sestier, ktorí boli predtým zatknutí a uväznení, povedia svojim rodinným príslušníkom: „Pozrite, boli roky vo väzení a nikdy sa z nich nestali judáši. Po prepustení naďalej konajú svoju povinnosť. Teraz ich chce vláda opäť zatknúť, takže sa nemôžu vrátiť domov, aby sa stretli so svojimi rodinami, a predsa nie sú negatívni. Vidiš, akú veľkú vieru majú? Prečo ty nedokážeš poriadne veriť?“ Týmto spôsobom, cez poučovanie svojich detí, neuvážene prezradia dôležité informácie o bratoch a sestrách. Mohlo by to viesť k budúcim problémom? (Áno.) Je to problém? (Je.) Ak sa v dôsledku toho nič nestane, dobre; no len čo veľký červený drak vykoná zatýkanie, ich neveriaci rodinní príslušníci sú prví, ktorí vystúpia a nahlásia bratov a sestry: „Pán strážnik! Ten a ten je vodca – to je ten, koho chcete.“ Zradenú osobu potom zatkne veľký červený drak a zbijú ju do

polomíftva, pričom zostáva otázne, či bude naďalej schopná konať svoju povinnosť alebo žiť normálny život. To je dôsledok zrady. Nespôsobili to neuvážené reči hostiteľa? (Áno.) Ak sú dôležití pracovníci vystavení takýmto bezpečnostným rizikám, neznamená to, že vodcovia a pracovníci si neurobili svoju prácu dôkladne? (Áno.) Hostiteľ si myslí: „Naši rodinní príslušníci sú všetci dobrí ľudia; nezapredajú vás. Podporujú vieru v Boha – dokonca nakúpia zeleninu a mäso, keď prídete!“ Zaobchádza so svojimi neveriacimi rodinnými príslušníkmi, akoby boli bratia a sestry, a nedokáže jasne vidieť, čoho je jeho rodina schopná alebo aké vážne by mohli byť následky, keby bratov a sestry zapredala. Tiež je veľmi zvedavý na situáciu bratov a sestier a pýta sa: „Koľko rokov konáš túto povinnosť? Konal si niekedy nejaké nebezpečné povinnosti? Si v miestnej komunite známy ako veriaci v Boha? Bol si niekedy zatknutý?“ Najmä pokiaľ ide o tých, ktorí sú hľadaní alebo majú policajný záznam pre svoju vieru v Boha a kážu evanjelium v inom regióne alebo krajine, hostiteľ sa vždy vypytuje na ich informácie: „Si hľadaný? Je to miestny, provinčný alebo celoštátny zatykač?“ „Máš záznam – koľkokrát si bol zatknutý? Na koľko rokov ťa odsúdili do väzenia?“ Na tieto záležitosti sa pýta mimoriadne podrobne. Bratia a sestry, ktorí bývajú v jeho dome, vidia, že hostí s veľkým nadšením a že nie je zlý človek. Ak mu tieto informácie neposkytnú, majú pocit, že by to mohlo pôsobiť nezdvorilo, čo ich stavia do zložitej situácie. Niektorí ľudia sa cítia nútení povedať zopár vecí, a keď prehovoria, niekedy to nevyhnutne vedie k vážnym následkom. Preto by mali vodcovia a pracovníci priamo poučiť hostiteľa: „Je tu niekoľko pravidiel, ktoré musíš dodržiavať, keď hostíš bratov a sestry. Nevypytuj sa bezmyšlienkovite ani neklad' otázky – vedieť o nich príliš veľa ti neprospeje. Ak sa niečo stane a ty nedokážeš odolať mukám mučenia, môžeš sa stať judášom. V takom prípade ti informácie, ktoré si sa dozvedel a pochopil, v podstate dláždia cestu k tomu, aby si sa stal judášom. Ak sa to stane, zanechá to v tebe celoživotnú útosť a nakoniec budeš čeliť trestu. Ak tieto podrobnosti nepoznáš, nestaneš sa judášom. Takže sa na tieto veci v žiadnom prípade nesmieš pýtať ani sa o nich snažiť dozvedieť. Nevedomosť ťa chráni a neovplyvňuje tvoje hostenie ani tvoje dosiahnutie pravdy vo viere v Boha. Najlepšie je, ak nevieš. Je ti jasné, že títo bratia a sestry sú tu, aby konali svoju povinnosť, a že nie sú zlí ľudia, takže nie je potrebné sa ďalej vypytovať.

Najdôležitejšie je plniť si svoju povinnosť hostiť ich a stačí, ak zaručíš ich bezpečnosť.“ To je jedna z pracovných úloh, ktoré musia vodcovia a pracovníci vykonávať. Okrem toho, tí miestni veriaci, ktorým chýba základ vo viere a sú veriaci iba naoko, tí, ktorí nedokážu udržať jazyk za zubami a radi sa vypytujú, tí, ktorí udržiavajú blízky kontakt s vládnymi úradníkmi, a tí, ktorí sa okamžite schovávajú ako korytnačky, ktoré zatiahnu hlavu do panciera, keď nastanú problémy – a ktorí by dokonca mohli zapredať cirkev a stať sa judášmi –, v žiadnom prípade nesmú vedieť, že hostiteľské rodiny hostia bratov a sestry. Ak sú na pomoc pri práci s hostením dôležitých pracovníkov potrební niektorí bratia a sestry, potom by sa na spoluprácu mali vybrať len tí, ktorí majú základ vo viere v Boha a ktorí majú múdrosť. Tí bez základu alebo múdrosti sú absolútne nevhodní. Ako by teda mala tá pomoc vyzeráť? Bratia a sestry z hostiteľských rodín sa sústreďia na hostenie vo svojich domovoch, zatiaľ čo miestni bratia a sestry s múdrosťou a vierou pomáhajú zvonku tým, že poskytujú krytie a zaisťujú bezpečnosť prostredia. Mali by sa sýkať s vplyvnými ľuďmi, informovať sa o vládných politikách, trendoch a potenciálnych operáciách a pohotovo informovať bratov a sestry z hostiteľských rodín. Týmto spôsobom, ak vláda začne akékoľvek zatýkacie operácie, možno pohotovo prijať preventívne opatrenia a stále bude čas na evakuáciu a presun alebo na ukrytie, čím sa predíde akémukoľvek nebezpečenstvu. Len takto možno v zásade zaistiť bezpečnosť tých, ktorí konajú dôležité povinnosti. Stručne povedané, nie je v poriadku, aby vodcovia a pracovníci pristupovali k tejto práci zjednodušene; vždy je lepšie premýšľať o veciach komplexnejšie než jednoducho, pretože bezpečnostné otázky nemožno ignorovať – ak sa niečo pokazí, nebude to malý problém!

Pri práci na zaistení bezpečnosti dôležitého personálu je potrebné venovať pozornosť aj špecifickým situáciám. Niektorí ľudia preberajú riskantné povinnosti, ako je preprava kníh Božích slov alebo doručovanie pracovných pokynov či riešenie následkov v ohrozených oblastiach. Tí, ktorí vykonávajú takúto nebezpečnú prácu, nesmú nikdy bývať s tými, ktorí konajú dôležité povinnosti, ani by nemali vedieť, kde títo jednotlivci bývajú alebo ktorá rodina ich hostí. Je to preto, lebo tí, ktorí vykonávajú nebezpečnú prácu, sú vystavení riziku, že ich môžu sledovať a kedykoľvek zatknúť. Ak ich chytia a podrobia mučeniu, môžu zradiť cirkev, čo by do toho následne namočilo

aj tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, a hostiteľské rodiny. Netýka sa to aj otázky bezpečnosti? Ak niektorí členovia personálu, ktorí konajú dôležité povinnosti, odídu vybavovať záležitosti a dohodnú sa, že sa vrátia o tri dni, ale po troch dňoch sa nevrátia, povedali by ste, že táto situácia je nebezpečná? Mal by sa zvyšok personálu, ktorý si koná povinnosti, evakuovať? (Áno.) V takýchto prípadoch je nutná okamžitá evakuácia; nesmie dôjsť k žiadnemu zdržaniu a nesmie sa podstúpiť žiadne riziko – nemôžu sa spoliehať na šťastie. Niektorí ľudia sú leniví, považujú to za obťažujúce a zdráhajú sa evakuovať, hovoriac: „Čo sa stane, ak počkáme ešte jeden deň? Možno ich len zdržala nejaká mimoriadna situácia.“ Ďalší deň čakania len zvyšuje nebezpečenstvo. Ak sa evakuuješ a nič sa nestane, vždy sa môžeš vrátiť a nebude to chyba. Ale ak sa neevakuuješ a počkáš ešte jeden deň, mohlo by sa niečo stať, a keď sa to stane, bude už príliš neskoro na ľútosť. Preto ak sa bratia a sestry, ktorí odišli vybavovať záležitosti, nevrátia v dohodnutom čase, je možné, že sa niečo pokazilo. Aby sa predišlo akýmkoľvek neočakávaným situáciám, príslušní bratia a sestry by sa mali okamžite evakuovať a presunúť na relatívne bezpečné miesto. Keď sa nájde vhodné miesto, môžu pokračovať v normálnom konaní svojich povinností a nebude to príliš neskoro. Ďalšou situáciou je, keď osobu v miestnej cirkvi, ktorá je zodpovedná za prácu na zariadení umiestnenia pre bratov a sestry konajúcich si povinnosť zatkne veľký červený drak. Čo by sa malo v takýchto prípadoch urobiť? (Okamžite presunúť dôležitý personál.) Prvou prioritou pre vodcov a pracovníkov je okamžite presunúť tento dôležitý personál na relatívne bezpečné miesto. Predovšetkým musí byť zaručená ich bezpečnosť. Nemali by byť vystavení žiadnemu riziku. Po ich presune sa môže vykonať následná práca. Niektorí popletení ľudia sa vždy spoliehajú na šťastie: „Ten a ten bol zatknutý, ale to je v poriadku; jeho viera je dosť silná a v nepriaznivých okolnostiach bol vždy mimoriadne silný. Určite by nikdy nezradil. Takže môžem zaručiť, že nehrozí vôbec žiadne nebezpečenstvo – nikto sa nemusí presúvať.“ Sú tieto slová správne? (Nie.) Sú aj ľudia, ktorí hovoria: „Aj keby zradil, bude si vyberať – prezradí len informácie o nedôležitých záležitostiach, čo sa určite nedotkne našej bezpečnosti.“ Sú tieto slová správne? (Nie.) Tieto slová neobstoja! Dokážu ľudia jasne vidieť iných ľudí? Aj keby dotyčná osoba mala duchovný vzrast, nemali by sme hovoriť príliš sebaisto, pretože nikto nedokáže znášať

následky, ak sa niečo pokazí. Aká ďalšia práca je potrebná na ochranu bezpečnosti členov personálu, ktorí konajú dôležité povinnosti? Keď začnú konať svoje povinnosti, vodcovia a pracovníci by mali jasne hovoriť v duchovnom spoločenstve o pravdách-princípoch súvisiacich s konaním ich povinnosti, ako aj o tom, ktoré princípy a múdrosť treba uplatniť, keď nastanú rôzne situácie. Okrem toho, keď idú von konať svoje povinnosti, vodcovia a pracovníci by im mali prideliť jedného alebo dvoch ľudí so spoločenskými skúsenosťami a múdrosťou, aby s nimi spolupracovali. Len tento prístup je bezpečný a spoľahlivý. Takéto praktizovanie môže jednak ochrániť ich osobnú bezpečnosť a jednak im pomôcť vyriešiť niektoré problémy, ktoré nedokážu vyriešiť sami. Tým sa predíde určitým problémom a zaručí sa, že tí, ktorí idú von konať povinnosti, môžu svoju prácu vykonávať normálne. Pre vodcov a pracovníkov je zaručenie bezpečnosti tých, ktorí konajú svoje povinnosti, veľmi dôležitou pracovnou úlohou, najmä v krajinách bez slobody viery. Aby sa práca cirkvi konala dobre, prvou prioritou je zaručiť bezpečnosť členov personálu, ktorí konajú svoje povinnosti, bez ohľadu na to, či ich konajú na mieste, alebo idú von. Len vodcovia a pracovníci, ktorí dokážu dobre zvládnuť bezpečnostnú prácu, sú vhodní, aby ich Boh použil. Tí, ktorí túto prácu nedokážu robiť, sú ľudia, ktorých ľudská prirodzenosť je nezrelá a ktorým chýba rozhľad a múdrosť. Pre nich bude ťažké stať sa vhodnými, aby ich Boh použil.

II. Ako zaistiť bezpečnosť Božieho vyvoleného ľudu v rôznych zahraničných krajinách

A. Vybavovanie právneho postavenia Božieho vyvoleného ľudu

Pri vykonávaní cirkevnej práce v rôznych krajinách v zahraničí by prvou prioritou malo byť správne zariadenie umiestnenia pre členov personálu, ktorí konajú svoje povinnosti, a zaručenie ich bezpečnosti, aby mohli normálne konať svoje povinnosti. Ďalšou dôležitou záležitosťou je riešenie otázky právneho postavenia, ktorej sa treba venovať hneď, ako Boží vyvolený ľud príde do novej krajiny. Bez právneho postavenia alebo ak ich postavenie nie je legitímne, vždy existuje riziko deportácie, bez ohľadu na to, aké dobré majú životné podmienky. Jednotlivci, ktorých postavenie nie je legitímne, sú považovaní za nelegálnych obyvateľov a bezpečnosť týchto ľudí je ohrozená;

bez zaistenia ich bezpečnosti nemôžu dlhodobo konať svoje povinnosti. Preto je v zahraničných krajinách prvou úlohou vodcov a pracovníkov zabezpečiť správne umiestnenie pre personál, ktorý si koná povinnosti. Keď je ich umiestnenie správne zabezpečené, ďalším krokom je zariadiť, aby začali vybavovať svoje právne postavenie. V ktorejkoľvek krajine by malo byť cieľom pri vybavovaní právneho postavenia prinajmenšom umožniť bratom a sestrám legálny pobyt. Je to tiež dôležitá pracovná úloha pri zaisťovaní bezpečnosti členov dôležitého pracovného personálu. Na dosiahnutie legálneho pobytu je prvou požiadavkou, aby bolo postavenie danej osoby legálne; nemôže sa nikde zdržiavať nelegálne. Vodcovia a pracovníci by mali urobiť všetko pre to, aby zabezpečili umiestnenie pre bratov a sestry v súlade s vládnyimi predpismi pre legálny pobyt. Vodcovia a pracovníci sa môžu buď priamo podieľať na tejto práci na umiestňovaní, alebo ju sledovať. Ak sú záležitosti, ktoré nedokážu prezrieť, mali by pohotovo vyhľadať pomoc u vodcov a pracovníkov na vyššej úrovni. Ak neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti, mali by praktizovať podľa predchádzajúcich cirkevných pravidiel. Vodcovia a pracovníci sa musia z času na čas informovať, a ak zistia, že niekto má problémy s právnym postavením alebo akékoľvek mimoriadne okolnosti, mali by zariadiť, aby členovia personálu zodpovední za vonkajšie záležitosti vyriešili problémy s vybavovaním právneho postavenia pre Boží vyvolený ľud. Samozrejme, prvým krokom je nájsť niekoľko špecializovaných právnikov, ktorí sa zaoberajú vybavovaním postavenia. Pri najímaní právnikov treba prijať opatrenia, aby sa predišlo podvodu – nemali by sa najímať falošní právnici ani tí, ktorí sa nešpecializujú na vybavovanie právneho postavenia. Vodcovia a pracovníci by mali v prvom rade zvážiť tieto aspekty súvisiace s vybavovaním právneho postavenia a o tieto záležitosti musí byť dobre postarané. Táto práca je tiež súčasťou ochrany dôležitých členov personálu a zaisťovania ich bezpečnosti, takže pokiaľ ide o vykonávanie tejto práce, vodcovia a pracovníci nesmú nečinne stáť bokom. Niektorí ľudia hovoria: „Zabezpečovanie umiestnenia pre členov personálu, ktorí si konajú povinnosti, je práca Božieho domu; musíme ju robiť len po prijatí priamych opatrení Zhora. Ak to Zhora nezariadia, nemusíme sa tým zaoberať, a aj keby sa niečo pokazilo, s nami to nemá nič spoločné. Okrem toho, každá krajina má iné predpisy o prisťahovalectve a právnom postavení; takúto závažnú záležitosť

nedokážeme zvládnuť! Každý sa musí spoliehať sám na seba a dúfať v to najlepšie – ak môže v krajine zostať, zostane; ak nie, vráti sa.“ Sú tieto slová správne? (Nie.) Čo si myslíte o tomto postoji? (Je nezodpovedný.) V istom zmysle je to nezodpovedné; v inom je to prejav falošných vodcov, ktorí nerobia skutočnú prácu a zbavujú sa zodpovednosti. Pre vodcov a pracovníkov je zabezpečenie umiestnenia pre dôležitý pracovný personál v zahraničí tiež dôležitou pracovnou úlohou. Keď je pre nich umiestnenie správne zabezpečené a môžu normálne konať svoje povinnosti, okamžitým ďalším krokom je zariadiť, aby ich personál pre vonkajšie záležitosti viedol pri vybavovaní ich právneho postavenia. Najmä keď sa počas vybavovania vyskytnú mimoriadne situácie, ktoré bratia a sestry nedokážu zvládnuť, vodcovia a pracovníci by mali premýšľať o spôsoboch, ako nájsť riešenia, a nemali by problém ignorovať. Ak sa vyskytne akýkoľvek problém s vybavovaním právneho postavenia, nie je to maličkosť a mal by sa riešiť a vyriešiť čo najskôr a najrýchlejšie. Neodkladajte to – čo sa dá urobiť dnes, by sa nemalo odkladať na zajtra; odloženie na zajtra by mohlo mať nepredstaviteľne hrozné následky. Ak sú vodcovia a pracovníci nedbanliví a zanedbávajú svoju zodpovednosť, nepristupujú k veci s potrebnou naliehavosťou a premeškajú najlepší čas na vybavenie právneho postavenia, čím spôsobia, že členovia personálu, ktorí si konajú povinnosti, ich nemôžu normálne konať, kto nesie zodpovednosť? Títo jednotlivci podali svoje žiadosti cirkevným vodcom a pracovníkom zodpovedným za vybavovanie a vodcovia a pracovníci o tom vedeli, ale pretože buď nebrali vec vážne, alebo si našli výhovorky, aby ju neriešili, vybavovanie právneho postavenia niektorých členov dôležitého pracovného personálu sa oneskorilo, čo do istej miery ovplyvnilo niektoré dôležité položky cirkevnej práce. Takže kto by tu mal podľa vás nie byť zodpovedný? (Vodcovia a pracovníci.) Boží dom túto záležitosť opakovane zdôrazňoval. Nie je to tak, že by si to vodcovia a pracovníci neuvedomovali, ani nie sú neinformovaní či nechápaví; skôr o tom vedia, ale neberú to vážne. Pokiaľ sa to netýka ich vlastných záležitostí, pokiaľ ide o problémy niekoho iného, zdržiavajú to, kedykoľvek je to možné, a nakoniec odložia takú dôležitú záležitosť, ako je vybavovanie právneho postavenia Božieho vyvoleného ľudu. Keď nastanú následky, vodcovia a pracovníci musia byť zodpovední. Táto zodpovednosť nie sú len reči – ak

to ovplyvní prácu cirkvi, najmä dôležitú prácu Božieho domu, potom sa zodpovednosť, ktorú nesú vodcovia a pracovníci, stáva významnou. Prinajmenšom im Boh udelí záznam o prehrešku a bude to priestupok – taký je dôsledok. Ak je to niečo, čo máš urobiť ty, niečo v rozsahu tvojich zodpovedností, a ty to neurobiš alebo to ignoruješ, alebo to zdržiavaš z určitých osobných dôvodov, potom musíš niesť zodpovednosť. Niektorí ľudia hovoria: „Nevedel som, ako to vyriešiť; nevedel som, ako ďalej.“ No bral si to vážne a hľadal si pri prvej príležitosti u vodcov a pracovníkov na vyššej úrovni? Iní hovoria, že na to zabudli, pretože boli zaneprázdnení inou prácou. Aj keby na to skutočne zabudli pre zaneprázdnenosť, ako môžu naďalej zabúdať, keď im niekto opakovane prednesie problém a pripomenie im ho? Aký problém to naznačuje? (Vybavovanie právneho postavenia bratov a sestier im neležalo na srdci; nemajú vôbec žiadny zmysel pre nosenie bremena.) Skutočnosť, že dokážu zabudnúť na takú dôležitú záležitosť, ukazuje, že im chýba zmysel pre zodpovednosť a nie sú dôveryhodní. Dokážeš zabudnúť na niečo také dôležité, ako je vybavenie právneho postavenia Božieho vyvoleného ľudu – zabudol by si na vybavenie svojho vlastného právneho postavenia? Ak by si nezabudol na svoje vlastné záležitosti, ale dokážeš zabudnúť na záležitosti iných, dokazuje to, že máš chabý charakter, chýba ti láska a si sebecký a prízemný. Vybavenie svojho vlastného právneho postavenia si dokončil, no k vybavovaniu právneho postavenia bratov a sestier pristupuješ ako k bežnej, triviálnej záležitosti – alebo ju dokonca úplne ignoruješ – a nakoniec zdržiš vybavovanie ich právneho postavenia, túto významnú záležitosť. Dokážeš niesť túto zodpovednosť? Nie sú takíto vodcovia a pracovníci úplne bez svedomia a rozumu? Sú takí sebeckí a prízemní! Starajú sa len o seba a neberú ohľad na ostatných – aký problém to naznačuje? Nie sú to falošní vodcovia? (Áno.) Tým sa teda plne odhalí podstata ich problému. Jednoducho sa nechcú zaoberať vybavovaním právneho postavenia bratov a sestier; považujú to za obťažujúce. V srdci si myslia: „Čo má vybavovanie právneho postavenia bratov a sestier spoločné so mnou?“ S takýmto postojom pristupujú k záležitosti vybavovania právneho postavenia bratov a sestier a nakoniec túto významnú záležitosť zdržia, čo ovplyvní vykonávanie povinností bratov a sestier a ovplyvní prácu cirkvi. Povedal by si, že takíto falošní vodcovia si zaslúžia trest? (Áno.) Mali by byť

braní na zodpovednosť, pretože to bolo úmyselné; určite to nebolo náhodné oneskorenie spôsobené objektívnymi faktormi. Ak by došlo k prírodnej pohrome, napríklad k zemetraseniu, povodni alebo k nejakej významnej politickej udalosti, ktorá by prerušila dopravu a komunikáciu a znemožnila riešenie týchto záležitostí, bolo by to pochopiteľné. Ale ak sa žiadna z týchto udalostí nestala a oni aj tak zabudli alebo zanedbali vybavovanie právneho postavenia bratov a sestier a zdržali takú dôležitú záležitosť – právne postavenie týchto jednotlivcov –, potom takýto vodca alebo pracovník zanedbáva svoju zodpovednosť. Bude mu udelený záznam o prehrešku a bude braný na zodpovednosť. Rozumieš? (Áno.) Keďže si vodca alebo pracovník, máš zodpovednosť robiť prácu, ktorú by si mal robiť. Všetko v rozsahu tvojej zodpovednosti musíš riadne zvládnuť a dokončiť podľa požiadaviek Božieho domu. No ak sa tomu úmyselne vyhýbaš alebo to odkladáš, je to zanedbanie tvojej zodpovednosti a toto zanedbanie je priestupok. Ak úmyselne odkladáš záležitosť a neriešiš ju, tvoje zlyhanie sa nakoniec stane priestupkom a Boh ti to pripíše za vinu. Za túto záležitosť budeš braný na zodpovednosť.

V zahraničí, ak sa vyskytnú nejaké problémy s právnym postavením Božieho vyvoleného ľudu alebo ak na nich susedia či cudzí ľudia podajú sťažnosť alebo ich nahlásia, môžu čeliť nebezpečenstvu deportácie. Môže sa tiež stať, že niektorí z Božieho vyvoleného ľudu sú v zahraničí zadržaní a potrestaní alebo zatknutí a uväznení vládami niektorých krajín na základe vykonštruovaných obvinení. Bez ohľadu na situáciu, keď sa o tom dozvedia vodcovia a pracovníci, nemali by sa správať ako korytnačky, ktoré sa schovávajú do svojich pancierov; mali by túto záležitosť riešiť okamžite, s konečným cieľom zaistiť bezpečnosť bratov a sestier a nedovoliť, aby padli do rúk zlých ľudí. Ak sa vodcovia a pracovníci starajú len o usporiadanie práce cirkvi, ale nevenujú pozornosť záležitosti vybavovania právneho postavenia bratov a sestier, čoho výsledkom je, že bratia a sestry sú zatknutí alebo deportovaní pre chýbajúce právne postavenie, aké sú to dôsledky? Nezničili takíto vodcovia a pracovníci príležitosť bratov a sestier konať svoju povinnosť? Neovplyvňuje to priamo prácu cirkvi? Povaha tohto problému je potom dosť vážna. Ak vodcovia a pracovníci túto záležitosť predtým neriešili, môžu medzi bratmi a sestrami nájsť niekoho, kto je zručný v riešení vonkajších záležitostí, aby sa poradil s právnikom a túto záležitosť vyriešil, a usilovať sa

o dosiahnutie cieľa ochrany bratov a sestier a ochrany bezpečnosti dôležitého personálu. Toto je tiež dôležitá pracovná úloha, ktorú musia vodcovia a pracovníci vykonávať v zahraničí; miestni vodcovia a pracovníci sa musia tejto záležitosti chopiť z vlastnej iniciatívy. Okrem ochrany bezpečnosti miestnych bratov a sestier musia ešte viac chrániť bezpečnosť zahraničných bratov a sestier; len tak je zaistená práca cirkvi. To je zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci v každej krajine plniť voči miestnym bratom a sestrám a zahraničnému dôležitému personálu; nemali by sa nečinne prizerať. Niektorí vodcovia a pracovníci hovoria: „Sú to zahraniční bratia a sestry a my ich nepoznáme; medzi nami nie je žiadny osobný vzťah. Poslal ich sem Boží dom, aby kázali evanjelium – čo to má s nami spoločné? Túto nepríjemnosť si spôsobili sami; pred príchodom si poriadne nezistili situáciu a tieto záležitosti si dobre nevybavili. Do tejto nepríjemnosti nemáme ako zasiahnuť; ktovie, čo s nimi vláda urobí.“ Používajú len rôzne výhovorky, aby sa týmto záležitostiam vyhli a obišli ich, a nesnažia sa nájsť spôsoby, ako osobne zasiahnuť a vyriešiť ich. Je takéto konanie správne? (Nie.) Prečo nie? (Ak vodcovia a pracovníci nezasiahnu osobne, aby tieto problémy vyriešili, a bratia a sestry medzitým nemajú žiadnu cestu na vyriešenie problémov, potom určite vzniknú problémy. Vodcovia a pracovníci si nesplnili svoju zodpovednosť chrániť bratov a sestry – to je zanedbanie ich zodpovednosti.) Povinnosťou vodcov a pracovníkov je plniť každú zodpovednosť, ktorú by mali vodcovia a pracovníci v Božom dome plniť. Rozsah Božieho domu sa neobmedzuje na miestnu oblasť, miestny región alebo určitú krajinu; Boží dom nemá štátne hranice, žiadne regionálne obmedzenia. Existujú rasové obmedzenia v tom, ako si Boh vyberá ľudí a koho spasí? (Neexistujú.) Existujú obmedzenia národnosti alebo regiónu? (Ani tie neexistujú.) Neexistujú žiadne. To je princíp, podľa ktorého Boh koná Svoje dielo; tento princíp je teda pravda! Bez ohľadu na to, z ktorej krajiny bratia a sestry pochádzajú, všetci veria v jedného Boha, nasledujú jedného Boha a tiežedia a pijú pravdu, ktorú jeden Boh poskytuje a zdieľa v duchovnom spoločenstve. Zažívajú dielo, ktoré koná jeden Boh, a uctievať jedného Boha. Bez ohľadu na farbu pleti alebo rasu, v Božom dome a pred Bohom sú jedno – sú jedna rodina. Keďže sú jedna rodina, nemali by medzi nimi existovať rozdiely; nemali by existovať rasové ani regionálne obmedzenia; nemali by existovať rozdelenia na „ty si

Ázijec, ja som Európan“ alebo „ty si biely, ja som farebný“ – tieto rozdiely by nemali existovať. Ak v Božom dome stále robíš tieto rozdiely, potom je jasné, že nepovažuješ Boží dom za Boží dom a nepovažuješ sa za člena Božieho domu. Preto keď sa zahraniční bratia a sestry stretnú s problémami, ako je deportácia alebo nezákonné zatknutie, bez ohľadu na to, odkiaľ pochádzajú, akú majú národnosť alebo farbu pleti, sú to bratia a sestry – a keďže sú to bratia a sestry, keď čelia problémom, miestni vodcovia a pracovníci by mali osobne zasiahnuť a riešiť túto záležitosť aktívne ako svoju povinnosť a nemali by medzi ľuďmi robiť rozdiely. To je v súlade s princípmi, plne v súlade s Božími úmyslami a je to pravda, ktorú by ľudia mali praktizovať.

V súčasnosti mnohí z Božieho vyvoleného ľudu z Číny odchádzajú do rôznych krajín v zahraničí, aby kázali evanjelium a svedčili o Bohu. Po príchode do týchto krajín si musia najprv vybaviť právne postavenie, aby mohli pokojne pracovať. Vybavovanie právneho postavenia nie je jednoduchá záležitosť; vyžaduje si spoluprácu ľudí z miestnej cirkvi. Zodpovední za cirkvi v rôznych krajinách by mali vyhľadať bratov a sestry, ktorí rozumejú politikám svojej krajiny a poznajú jej zákony, aby pomohli Božiemu vyvolenému ľudu z Číny vyriešiť problém s vybavovaním právneho postavenia. Vyriešenie tohto problému je mimoriadne dôležité. Vodcovia a pracovníci cirkví v rôznych krajinách by sa mali všemožne snažiť na tom pracovať, pretože až po úplnom vyriešení problému právneho postavenia ľudí môže práca cirkvi normálne napredovať; inak bude práca cirkvi ovplyvnená. Zodpovední za cirkvi v rôznych krajinách by mali mať pripravených ľudí schopných vybaviť takéto záležitosti. Takéto konanie je prospešné pre prácu cirkvi a je tiež prejavom ohľaduplnosti voči Božím úmyslom. Niektorí vodcovia a pracovníci by mohli povedať: „Nikdy sme takúto záležitosť neriešili a ani my nevieme, čo robiť.“ V takejto situácii by mali vyhľadať ľudí, ktorí sa v týchto veciach vyznajú. Medzi Božím vyvoleným ľudom v každej krajine sú ľudia so vzdelaním a vedomosťami a sú aj takí, ktorí rozumejú vnútroštátnym zákonom a politikám. Pre nich si vybavovanie týchto záležitostí vyžaduje len trochu poradenstva, aby našli cestu – nie je to tak? Pri riešení tohto typu záležitostí by ste nemali byť pasívni a nečinní; ak niečomu nerozumiete, mali by ste si nájsť právnik, aby ste sa s ním poradili. Pokiaľ sa nájde príslušný typ právnik, prirodzene sa nájde aj cesta. My tomu možno nerozumieme, ale právnik áno. Mat'

hľadajúce srdce je správny postoj; mať hľadajúce srdce je prejavom zmyslu pre zodpovednosť. Ak sa vyskytnú nejaké ťažkosti, mali by ste sa modliť, hľadať a byť spolu v duchovnom spoločenstve s jedným srdcom a jednou myslou, a po nájdení princípov a cesty na vyriešenie problému by ste ho mali úplne vyriešiť. Len tak môže práca cirkvi hladko napredovať. Ak vodcovia a pracovníci dokážu pri objavení problému pohotovo zistiť informácie, sledovať ho a vyriešiť ho, nie sú to zodpovední vodcovia a pracovníci? (Sú.) Takíto vodcovia a pracovníci majú nielen zmysel pre zodpovednosť, ale dokážu aj pohotovo riešiť problémy, čo znamená, že majú nádej stať sa vodcami a pracovníkmi, ktorí sú na požadovanej úrovni. Bez ohľadu na hĺbku ich chápania pravdy, ak sa zameriavajú na riešenie problémov, potom sú schopní konať skutočnú prácu. Prinajmenšom môžu dosiahnuť to, že urobia menej chýb alebo žiadne chyby; a aj keď nejaké chyby urobia, dokážu ich pohotovo napraviť, aby zmiernili niektoré škody, a nakoniec dosiahnuť cieľ, ktorým je zabezpečenie práce Božieho domu. Myslíte si, že plnenie tejto zodpovednosti je ťažké? (Nie.) V skutočnosti to nie je ťažké; záleží na tom, či sú ľudia verní pri konaní svojej povinnosti a či dokážu plniť svoju zodpovednosť vo svojej práci. Stačí sa len trochu zamyslieť, venovať tomu trochu času a investovať nejakú energiu; nevyžaduje si to, aby si míňal peniaze alebo podstupoval nejaké riziko. Stačí, ak osobne zasiahneš, aby si pomohol vyriešiť problémy a dobre vybaviť záležitosti, a tak môžeš dosiahnuť požadovanú úroveň. Takže to nie je ťažká záležitosť a pre vodcov a pracovníkov by to malo byť ľahko dosiahnuteľné. Sú však ľudia, ktorí nedokážu splniť ani niečo také jednoduché, a je úplne jasné, že to nie je z dôvodu nedostatočnej kvality alebo schopností, ani preto, že by to podmienky alebo prostredie nedovoľovali, ale skôr preto, lebo to nie sú ochotní urobiť. Keď nastanú mimoriadne situácie, ktoré sa týkajú právneho postavenia alebo pobytu dôležitého pracovného personálu, alebo záležitosti týkajúce sa ich umiestnenia, vodcovia a pracovníci majú zodpovednosť ujať sa tejto práce. Nezáleží na tom, komu zabezpečuješ umiestnenie, ani na jeho národnosti či rase; všetko, čo musíš urobiť, je prijať to od Boha. Túto prácu ti zveruje Boh; je to tvoja zodpovednosť a povinnosť, ako aj tvoje poslanie. Táto práca, ktorú prijímaš, pochádza od Boha, nie od žiadneho človeka, takže by si sa nemal zaoberať tým, kto sú títo ľudia, ktorým zabezpečuješ umiestnenie. Niektorí ľudia by mohli

povedať: „Ochrana miestnych bratov a sestier je prijateľná, ale ak sem prídu zahraniční bratia a sestry, to sa nás netýka.“ Majú ľudia, ktorí toto hovoria, zmysel pre zodpovednosť alebo ľudskosť? (Nemajú.) Považujú miestnych bratov a sestry za bratov a sestry, ale zahraničných bratov a sestry za bratov a sestry nepovažujú – obstojať to? (Neobstojať.) Je to v súlade s pravdou? (Nie je to v súlade s pravdou.) Prečo to nie je v súlade s pravdou? (Falošní vodcovia neberú ohľad na Božie úmysly; ignorujú zahraničných bratov a sestry a nezasiahnu osobne, aby riešili problémy, keď nastanú – nechránia prácu Božieho domu.) Falošní vodcovia sa vyhýbajú zodpovednosti s rôznymi výhovorkami a nevykonávajú skutočnú prácu. Tvrdia, že sú ochotní vydať sa Bohu a praktizovať pravdu, ale keď naozaj dôjde na kľúčové záležitosti práce cirkvi, skryjú sa. To je nezodpovednosť. Všetky záležitosti týkajúce sa ochrany bezpečnosti bratov a sestier v zahraničí musia vodcovia a pracovníci riešiť pohotovo a považovať to za zodpovednosť a úlohu, ktorú treba splniť. Nemali by sa vyhovárať, aby sa tomu vyhli, ani by nemali dovoliť, aby ich zanedbanie tejto práce ovplyvnilo pokrok rôznych pracovných úloh Božieho domu.

B. Poskytovanie základných právnych vedomostí všetkým bratom a sestrám

Aké ďalšie aspekty práce súvisiace s bezpečnosťou bratov a sestier v zahraničí vám napadajú? (V zahraničí musia vodcovia a pracovníci tiež poskytnúť všetkým bratom a sestrám nejaké základné právne vedomosti, aby si vyvinuli právne povedomie a vyhýbali sa činnostiam, ktoré porušujú zákon.) Vodcovia a pracovníci by mali všetkým bratom a sestrám poskytnúť základné právne vedomosti a oboznámiť ich s rôznymi vládnymi nariadeniami. Mali by sa o týchto oblastiach dozvedieť viac od miestnych bratov a sestier v krajine, v ktorej sa nachádzajú, napríklad o imigračných politikách a politikách týkajúcich sa každodenného života, a potom zariadiť, aby si ich bratia a sestry naštudovali a mohli tak prísne dodržiavať nariadenia vnútroštátnej vlády a zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré porušuje zákon. Najmä Boží vyvolený ľud z Číny, ktorý bol toľko rokov pod diktátorskou vládou, nemá právne vedomosti a nechápe dôležitosť zákona. V dôsledku toho konajú ľahkovážne a neopatrne, ako necivilizovaní ľudia. Keď prídu žiť do zahraničia, pôsobia veľmi

nevedomo a často robia veci, ktoré svedčia o neznalosti pravidiel. Napríklad v niektorých západných demokratických krajinách je verejný poriadok veľmi dobre manažovaný, s predpismi zakazujúcimi hluk od 22.00 do 8.00 hod. – nie sú povolené žiadne zvuky, ako je štekание psov alebo dunenie stavebných strojov. Ak niekto tieto predpisy poruší a je nahlásený, polícia to rieši. V pevninskej Číne sa o tieto záležitosti nikto nestará; všade, kde bývajú ľudia, je bezohľadne hlučno, ozývajú sa tam zvuky hlasnej hudby, tanca, pitia a zábavy, a nikto nezasahuje. Ak sa niekto pokúsi niečo urobiť, môže čeliť odvete, takže Číňania nemajú inú možnosť, ako to znášať. Západné krajiny sú iné; každý je chránený zákonom. Ak tvoj pes často šteká uprostred noci a ruší odpočinok tvojich susedov, podajú na teba sťažnosť. To, čo robíš, ovplyvňuje normálny život ostatných, porušil si právne predpisy – je legitímne, aby použili zákon ako zbraň a podali na teba sťažnosť. Nájdú sa aj ľudia, ktorí pokračujú v stavebných prácach do jedenástej alebo dvanástej v noci, čím rušia odpočinok svojich susedov, čo vedie k sťažnostiam. Polícia potom príde udeliť pokutu a varuje ich, aby v určených hodinách nerobili hluk. Niektorí ľudia dokonca nemajú ani povedomie o čistote životného prostredia, odhadzujú odpadky a nechávajú ich rozhádzané po uliciach. Západné demokratické krajiny sú mimoriadne usporiadané. Obyvatelia majú stanovené časy na vyhadzovanie odpadkov a smetiarske autá prichádzajú v určené dni, aby ich pozbierali. Po zbere zostávajú ulice čisté. Tí, ktorí tomu nerozumejú, môžu odhadzovať odpadky kdekkoľvek, čo sa tiež považuje za porušenie predpisov. Ovplyvňuje to verejnú hygienu a vzhľad mesta, takže na nich môžu byť podané sťažnosti. Číňania, ktorí nedodržiavajú pravidlá, často dostávajú sťažnosti, keď žijú v zahraničí. Po tom, čo sú mnohokrát nahlásení, si vytvoria názor na ľudí zo Západu a hovoria: „Ľudia zo Západu sa len radi sťažujú; sťažujú sa na každú maličkosť,“ na čo Ja hovorím: „Podali na teba sťažnosti v toľkých veciach a ty si nad sebou neuvažoval, ale namiesto toho ich viniš za podávanie sťažností. Bolo teda správne, že podali sťažnosť? Boli veci, ktoré si robil, správne alebo nie?“ Bolo úplne správne, že podali tieto sťažnosti; poškodil si ich záujmy a ovplyvnil si ich životy, tak prečo by na teba nemali podať sťažnosť? Robí sa to na ochranu verejného poriadku a dokazuje to, že táto krajina je právnym štátom; každý je chránený zákonom a zákon v tejto krajine nie je len naoko – každý môže použiť zákon ako zbraň na ochranu

svojich vlastných práv a záujmov. Podávajú na teba sťažnosti, pretože nerozumieš zákonu a porušil si miestne predpisy. Mal by si sa najprv oboznámiť s miestnymi predpismi a konať podľa zákonov a nariadení – myslíš si, že by potom na teba ešte podávali sťažnosti? (Už by nepodávali sťažnosti.) Prečo teda Číňania nikdy nepodávajú sťažnosti, bez ohľadu na to, o akú vážnu záležitosť ide? (Boli príliš dlho utláčaní vládou. Neodvážia sa podať sťažnosť. Číňania tiež nemajú žiadne povedomie o obrane svojich práv.) Čína nie je právny štát. Nie je spravovaná podľa zákona. Čínske zákony sú len naoko a podanie sťažnosti je tam zbytočné. Ak predsa len podáš sťažnosť a druhá strana má moc a vplyv, môže sa ti pomstiť. Ak nemáš žiadny vplyv, ani by si sa neodvážil podať sťažnosť; podanie sťažnosti by ti ľahko mohlo priniesť problémy. Takže keď Číňania narazia na prenasledovanie – najmä v prípadoch, keď je niekto zabitý –, bez ohľadu na to, aká nespravodlivá je daná smrť, záležitosť sa jednoducho vyrieši súkromne, ak páchatel zaplatí nejaké peniaze. Prečo rodinní príslušníci obete nepodajú žalobu? Vedia, že by nikdy nevyhrali; stálo by to veľa peňazí, no aj tak by nedosiahli spravodlivosť a ani páchatel by nebol postavený pred súd, takže sa rozhodnú to neriešiť právne a namiesto toho sa dohodnú súkromne. Čínske zákony sú len naoko; Čína nie je právny štát a neposkytuje priestor na hľadanie spravodlivosti. Podanie žaloby je zbytočné. Takže bez ohľadu na to, s akými nezákonnými situáciami sa Číňania stretnú, neodvážia sa podať sťažnosť. Je to preto, lebo Komunistická strana nerobí nič iné, len pácha zlé skutky, koná úplne nerozumne a nevládne podľa zákona. Pokiaľ je v Číne niekto obyčajný človek, bez ohľadu na to, akému vážnemu problému čelí, v očiach Komunistickej strany sa to nepovažuje za dôležitú záležitosť – nikto sa tým nebude zaoberať. Veci ako rušenie odpočinku iných, alebo dokonca prípady krádeže, lúpeže a vlámania, Komunistická strana jednoducho nepovažuje za problémy. V západných krajinách je to však iné. Západ má demokratický systém a je spoločnosťou, kde vládne zákon; pokiaľ je niečí odpočinok narušený, bude podaná sťažnosť a polícia príde, aby to prešetrila a záležitosť vyriešila. Ľudia zo Západu majú toto právne povedomie a nerobia také hlúpe veci; len tí, ktorí prichádzajú zo zahraničia a nerozumejú pravidlám, robia tieto hlúpe veci. Keď Číňania prvýkrát začnú žiť v zahraničí, často dostávajú sťažnosti. Časom sa dozvedia o miestnych zákonoch a predpisoch a

už sa neodvážia robiť veci, ktoré porušujú zákon alebo vyrušujú ostatných. Preto by vodcovia a pracovníci mali zorganizovať bratov a sestry, aby sa oboznámili s rôznymi zákonmi a predpismi krajiny, v ktorej sa nachádzajú. Bez ohľadu na to, čo zamýšľajú robiť, musia si najprv overiť právne predpisy – aj keď chovajú sliepky alebo ošípané na vlastnom dvore, mali by si najprv overiť vládne nariadenia. Môžu si vyhľadať informácie online alebo sa poradiť s miestnymi bratmi a sestrami a tak nájsť presné odpovede. Vo všetkých záležitostiach v rôznych západných krajinách má vláda špecifické predpisy. Napríklad v stavebníctve existujú predpisy o tom, ako vysoko musia byť elektrické zásuvky od podlahy a ako ďaleko od seba musí byť každá zásuvka. Existujú aj špecifické normy pre hrúbku zábradlia na schodoch a šírku stĺpikov v zábradlí. Každý krok výstavby kontrolujú vládni pracovníci, takže prípady budov, ktoré porušujú stavebné predpisy, alebo nelegálnej výstavby sú zriedkavé. Ak si obyvatelia chcú na svojom dvore postaviť dom, kôľnu na náradie alebo malý sklad, musia získať súhlas vlády. Ak chcú chovať sliepky alebo kačice, existujú predpisy o tom, ako ďaleko musí byť ohrada od pozemku ich susedov. Aj keď vodcovia a pracovníci týmto zákonom a predpisom nerozumejú, ak sa práca cirkvi týka týchto záležitostí, potom im vodcovia a pracovníci musia venovať pozornosť. Mali by sa najprv oboznámiť s miestnymi zákonmi a vládnymi nariadeniami; objasnenie týchto záležitostí je prospešné pre naše vykonávanie povinnosti. Hoci právne záležitosti priamo nesúvisia s vnútornou prácou cirkvi, poskytnutie základných právnych vedomostí každému je stále prospešné. Prinajmenšom môžu získať nejaké vedomosti, pochopiť nejaké pravidlá, naučiť sa, ako správne žiť, a dosiahnuť aspoň zdanie ľudskosti. Okrem toho by vodcovia a pracovníci mali byť v duchovnom spoločenstve s tými, ktorí sú zodpovední za vonkajšie záležitosti, a pomáhať im rozvíjať právne povedomie. V prípade menej závažných záležitostí nie je potrebné radiť sa s právnikom – stačí, ak chápú miestne predpisy a prísne ich dodržiavajú. V prípade závažných záležitostí by sa však mali poradiť s právnikom, aby porozumeli miestnym zákonom. Stručne povedané, bez ohľadu na to, čo sa robí, všetky kroky musia byť v súlade so zákonmi a predpismi. Ak budú ľudia takto praktizovať po určitý čas, umožní im to zažiť dôležitosť dodržiavania zákonov a predpisov a začnú sa nimi riadiť pri robení vecí. To je tiež prospešné pre prácu cirkvi.

C. Princípy, ktoré treba dodržiavať pri vysielaní ľudí kázať evanjelium

Pokiaľ ide o ochranu bezpečnosti tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, existuje ďalšia oblasť práce, ktorej sa musia vodcovia a pracovníci venovať, a to je ochrana bezpečnosti tých, ktorí odchádzajú konať svoju povinnosť. Aké princípy by sa mali dodržiavať pri vysielaní ľudí, aby išli konať svoju povinnosť? Po prvé, treba brať do úvahy vek a pohlavie ľudí, ako aj ich rozhľad a životné skúsenosti – vodcovia a pracovníci v tomto ohľade nemôžu byť popletení ani nedbanliví. Napríklad ak vysieláš evanjelizačných pracovníkov, aby kázali evanjelium na neznáme miesto, aký typ ľudí by bol vhodný na vyslanie? (Ľudia s určitým rozhľadom a múdrosťou.) Ak určitá cirkev nemá veľa vhodných ľudí a väčšinu tvoria mladí ľudia, ktorým chýbajú životné skúsenosti a rozhľad, ktorí nevedia, ako riešiť situácie – najmä náročné problémy –, keď sa s nimi stretnú, ktorí hovoria bez princípov a ktorým tiež chýba múdrosť, potom by neboli schopní vykonávať prácu. Ak sú takíto ľudia vyslaní, nielenže nebudú schopní riešiť problémy, ale je tiež pravdepodobné, že ovplyvnia a zdržia prácu. Preto je pri vysielaní ľudí, aby išli konať svoju povinnosť, potrebné vybrať tých, ktorí majú zrelú ľudskú prirodzenosť a múdrosť – len takíto ľudia sú vhodní. Ak nie je dostatok vhodných ľudí, potom nech mladí ľudia pri konaní povinnosti spolupracujú so staršími. Napríklad predpokladajme, že mladá sestra vo veku okolo 25 alebo 26 rokov by napriek tomu, že verí v Boha už dosť dlho, má vieru a duchovný vzrast a dlho koná svoju povinnosť, nevedela, ako sa udržať v bezpečí, ak by bola poslaná konať svoju povinnosť na neznáme miesto – v takom prípade by bolo potrebné nájsť miestneho brata alebo sestru so spoločenskými skúsenosťami, aby s ňou spolupracovali pri konaní povinnosti. Samozrejme, ak je miestom výkonu povinnosti známa oblasť alebo miesto, kde už existuje cirkev, potom môžu ísť mladí bratia a sestry. Ak však ľudia idú na neznáme miesto, najmä so slabou verejnou bezpečnosťou, aby kázali evanjelium alebo vykonávali inú prácu, potom sa musí brať do úvahy ich osobná bezpečnosť. Pre vodcov a pracovníkov, bez ohľadu na to, koho vysielajú, aby odišiel a vykonával prácu, je bezpečnosť na prvom mieste. Ak nie je jasné, aký typ ľudí sú potenciálni prijímatelia evanjelia alebo či by títo ľudia mohli urobiť nevhodné veci, potom by sa pri vysielaní ľudí kázať evanjelium

malo postupovať opatrne. V minulosti som počul, že niektorí vodcovia a pracovníci často vysielali mladé sestry – vo veku okolo 18 alebo 19 rokov, alebo na začiatku dvadsiatky – na neznáme miesta kázať evanjelium a údajne sa stali nejaké nešťastné udalosti. Bez ohľadu na to, čo sa skutočne stalo, nakoniec to súviselo s tým, že vodcovia a pracovníci neboli pri vykonávaní práce dôkladní vo svojich úvahách. Vodcovia a pracovníci by mali tieto faktory brať do úvahy vo svojej práci a nemali by nedbanlivo prideľovať veľmi mladé sestry alebo bratov na konanie povinnosti na neznámych a nebezpečných miestach. Bol jeden vodca, ktorý raz zariadil, aby dve sestry vo veku 18 alebo 19 rokov išli kázať evanjelium. Keď niekto povedal, že sú na to príliš mladé a nevhodné, vodca potom našiel 21-ročnú sestru, aby išla namiesto nich, mysliac si: „Povedal si, že 19 je príliš málo, tak som našiel niekoho, kto má 21. To je starší vek, nie?“ Aká bola kvalita tohto vodcu? Bol náchylný na skreslenia, však? (Áno.) Mohla mať životné skúsenosti, keď bola len o dva roky staršia ako 19-ročná? Mohla mať spoločenské skúsenosti? Keď čelila ťažkostiam alebo nebezpečným situáciám, mohla sa rozplakať? Hoci bola o dva roky staršia, z hľadiska veku bola stále príliš mladá a neschopná zvládnuť túto prácu. Prínajmenšom je potrebné nájsť brata alebo sestru, ktorí sú tridsiatnici alebo štyridsiatnici, prípadne päťdesiatnici či šesťdesiatnici – sú starší a majú spoločenské skúsenosti; keď sa stretnú so situáciami, majú múdrosť na ich zvládnutie, čím zabránia vzniku akýchkoľvek nebezpečných situácií. Mladí ľudia nevideli ani nezažili veľa vecí a nevedia, ako ich riešiť; keď sa stretnú s nebezpečenstvom, možno si ho ani neuvedomia, čo uľahčuje vznik incidentov. Starší ľudia, ktorí videli viac podlosti v tejto spoločnosti a v tomto ľudstve, bývajú ostražitejší voči ľuďom. Na základe svojich spoločenských skúseností a poznatkov z reálneho života dokážu urobiť nejaké rozumné úsudky o tom, aké nebezpečenstvo by mohlo v určitých situáciách vzniknúť, aká vysoká je úroveň nebezpečenstva, ktorí jednotlivci sú zlí ľudia a aké veci by určití ľudia mohli urobiť. Keď sa stretnú s nebezpečnými situáciami, majú tiež múdrosť uniknúť nebezpečenstvu. Mladí ľudia, naopak, nemajú skúsenosti. Keď sa stretnú so situáciami, nedokážu vnímať potenciálne nebezpečné následky. Preto pokiaľ ide o otázky bezpečnosti, starší ľudia sú vo svojich úvahách dôkladnejší ako mladí ľudia. Keď vodcovia a pracovníci zariaďujú, aby ľudia odišli a konali

svoju povinnosť, mali by zvážiť miestne podmienky a zariadiť, aby relatívne starší ľudia s určitou múdrosťou a skúsenosťami spolupracovali s mladými ľuďmi pri konaní povinnosti. Vodcovia a pracovníci musia byť vo svojich úvahách o týchto záležitostiach dôkladní.

Bez ohľadu na to, v ktorej krajine sa vykonáva cirkevná práca, zaistenie bezpečnosti tých, ktorí si konajú povinnosti, je pracovnou úlohou, ktorej musia vodcovia a pracovníci venovať veľkú pozornosť. Bez ohľadu na to, kto je vyslaný na tú či onú prácu, musí mať určitú kvalitu a isté schopnosti, aby bol na danú prácu spôsobilý a aby mohla byť zaistená jeho bezpečnosť; to platí najmä v oblastiach alebo krajinách so slabou verejnou bezpečnosťou. Vodcovia a pracovníci by mali považovať bezpečnosť tých, ktorí si konajú povinnosť, za prvoradú a nemali by ju ľahostajne zanedbávať. Niektorí ľudia hovoria: „To je v poriadku. To, čo robíme, je vykonávanie povinností v Božom dome – máme Božiu ochranu, takže nikto nezomrie. Čo by sa mohlo pokaziť?“ Je správne, aby takto hovorili? (Nie.) Prečo nie? (Hovoriť takýmto spôsobom je nezodpovedné a tento názor je tiež veľmi odtrhnutý od reality.) Ľudia by mali urobiť všetko pre to, aby si splnili zodpovednosti, ktoré si splniť dokážu, a venovať sa tomu, čo dokážu zvážiť; nemali by skúšať Boha ani hazardovať s bezpečnosťou bratov a sestier. Boh môže ľudí ochrániť, ale ak ty neberieš do úvahy problémy, ktoré dokážeš vziať do úvahy, a bezpečnosť bratov a sestier používaš ako stávkku na skúšanie Boha, Boh ťa zjaví – kto spôsobil, že si taký mimoriadne hlúpy a robíš také stupídne veci! Preto by vodcovia a pracovníci nemali používať takéto reči ako výhovorku na robenie nezodpovedných vecí; zaistenie bezpečnosti tých, ktorí si konajú povinnosti, je tvoja zodpovednosť a ty by si si mal plniť svoju vlastnú zodpovednosť. Keď si sa postaral o všetko, čo si schopný zvážiť a urobiť, tak pokiaľ ide o to, čo si nezvážil a ako v tom bude konať Boh, je to Jeho vlastná záležitosť a nemá s tebou nič spoločné. Niektorí ľudia bez rozmyslu zvaľujú všetku zodpovednosť na Boha a hovoria: „Boh je zodpovedný za bezpečnosť ľudí, nemusíme sa báť; môžeme kázať, ako sa nám zachce. S Bohom je všetko slobodné a oslobodené; nemusíme sa o tieto veci starať!“ Je takéto tvrdenie správne? (Nie.) Podľa takéhoto tvrdenia ľudia nemusia hľadať princípy, keď sa niečo stane; ak by to tak bolo, na čo by bola pravda, ktorú Boh vyjadril? Bola by zbytočná. Boh počas týchto rokov trpezlivo a s námahou povedal toľko slov,

aby učil ľudí, s cieľom umožniť Svojmu vyvolenému ľudu vedieť, ako prežiť, ako sa usilovať o pravdu a ako si počiť v tomto zlom svete a medzi týmto zlým ľudstvom, aby to bolo v súlade s Božími úmyslami. Neprináleží ti skúšať Boha ani konať, ako sa ti zachce, podľa slov a učení a bez princípov. Aby vodcovia a pracovníci odviekli dobrú prácu pri kázaní evanjelia, musia v prvom rade zaručiť bezpečnosť ľudí. Aby to dosiahli, musia najprv zistiť a pochopiť konkrétne okolnosti tých, ktorí si konajú povinnosť, vyslať vhodných ľudí a tiež pochopiť, čo robiť v rôznych situáciách, aby zaručili bezpečnosť ľudí. Ak je nejaké miesto obzvlášť chaotické, nikto tam nemá známych a bezpečnosť kohokoľvek, kto tam ide kázať evanjelium, nemožno zaručiť, potom tam zatiaľ neposielať ľudí; nepodstupuj toto riziko, neprinášaj zbytočné obete. Bez ohľadu na to, aká povinnosť sa koná alebo aká práca sa vykonáva, nevyžaduje si to, aby si sa vydal do sveta alebo riskoval svoj život, ani si to nevyžaduje, aby si hazardoval so svojou bezpečnosťou alebo životom. Samozrejme, v prostredí Číny je riskovanie pri konaní svojej povinnosti nevyhnutné. Vláda prenasleduje tých, ktorí veria v Boha, a aj keď si plne uvedomuješ, že existuje nebezpečenstvo, aj tak musíš veriť v Boha, nasledovať Boha a konať svoju povinnosť; nemôžeš opustiť svoju povinnosť a žiadna práca sa nemôže zastaviť. Situácie v zámorských krajinách sú všetky odlišné – niektoré sú autoritárske krajiny podobné Číne, zatiaľ čo iné majú demokratické systémy. V krajinách s demokratickými systémami môže práca kázania evanjelia prebiehať hladko a rôzne pracovné úlohy sa tiež môžu vykonávať hladšie. No v niektorých krajinách s autoritárskymi črtami sú ľudia barbarští a zaostalí a nie je pre nich ľahké prijať pravú cestu. Keď sa im káže evanjelium, nielenže ho neskúmajú, ale môžu ho slepo odsudzovať a dokonca môžu situáciu nahlásiť polícii. V takýchto prípadoch tam neposielať ľudí kázať evanjelium; namiesto toho vyber na vykonávanie práce miesta, kde možno zaistiť bezpečnosť. To všetko sú veci, ktoré by mali vodcovia a pracovníci starostlivo zvážiť. Napríklad v krajinách ako Malajzia, Indonézia alebo India, ktoré majú veľmi zložitý náboženský pozadie, majú niektoré náboženské denominácie veľký vplyv a ovládajú celú spoločnosť do tej miery, že aj vlády sa podriaďujú vplyvu týchto náboženstiev. V takýchto krajinách teda neposielať ďalších ľudí, aby tam kázali evanjelium; stačí, ak evanjelium kážu len miestne cirkvi. V niektorých krajinách sa situácia v jednotlivých

štátoch alebo provinciách líši a miestne zákony a predpisy sa líšia od celoštátnych zákonov a predpisov. Napríklad niektoré regióny majú osobitné náboženské pozadie a v týchto regiónoch sú cirkev a štát zjednotené. V niektorých prípadoch majú náboženský vodcovia dokonca väčšiu autoritu ako miestni vládni úradníci a môžu otvorene porušovať niektoré celoštátne politiky. Ak budeš kázať evanjelium v takýchto regiónoch, vzniknú potenciálne bezpečnostné riziká. Tieto potenciálne riziká sa neobmedzujú len na vymýšľanie fám o tebe alebo na tvoje vyhnanie – mohli by ťa aj zatknúť, uväzniť bez obvinenia a dokonca ťa mučiť, zmrzačiť alebo zabiť a vláda by nezasiahla. V skutočnosti vodcovia väčšiny náboženských denominácií nenávidia cudzie náboženstvá. Pretože ich vplyv je príliš veľký a vôbec ich neobmedzuje zákon, nikto sa neodváža brať ich na zodpovednosť bez ohľadu na to, ako surovo prenasledujú evanjelizačných pracovníkov, a dokonca ani miestni vládni úradníci si ich nechcú pohnevať. Keď začneš kázať evanjelium na ich území, môžu ťa trýzniť, ako sa im zachce. Preto musia byť vodcovia a pracovníci obzvlášť opatrní, keď niekam posielajú ľudí kázať evanjelium. Najprv musia preskúmať a zistiť, aká je situácia na danom mieste – či tam je sloboda viery, aké silné sú náboženské sily a aké následky môžu nastať, ak tam niekoho nahlásia za kázanie evanjelia. Tieto záležitosti treba jasne pochopiť predtým, ako sa rozhodne, či tam ľudí poslať alebo nie. Ak sa po preskúmaní zistí, že nejaké miesto nie je vhodné na kázanie evanjelia, potom nikto nesmie posilať ľudí, aby tam kázali. Aj toto je súčasť práce, ktorú treba urobiť, aby sa zaistila bezpečnosť evanjelizačných pracovníkov. Niektorí vodcovia a pracovníci majú skreslené chápanie a hovoria: „To je v poriadku, Boh nás ochráni. Čím tvrďší oriešok, tým viac by sme sa doň mali pustiť. Na tom mieste je toľko ľudí, ktorí veria v Pána, tak prečo by sme tam nemali ísť kázať evanjelium?“ Nieкто im povie: „Sú tam súkromné väznice. Ak tam pôjdeme kázať evanjelium, nielenže nás zadržia, ale môžeme tam aj zomrieť. Nemôžeme tam ísť!“ Tí hlúpi falošní vodcovia si to premyslia: „Veľký červený drak má toľko väznic, ale my sa ho nebojíme – tak prečo by sme sa mali báť nejakých súkromných väznic? Väznice môžu zadržať naše telá, ale nemôžu zadržať naše srdcia! Nebojte sa – len choďte!“ Potom posielajú vlnu za vlnou ľudí a nakoniec sa nikto z nich nevráti; všetci sú zadržaní. Falošní vodcovia sú ako obarení. V čom je tu problém? (Takíto falošní vodcovia sú

hlupáci.) Takíto falošní vodcovia sú darebáci; sú nezodpovední, posielajú ľudí do jamy levovej. Prečo nejdú sami? Keďže sa neboja nebezpečenstva, mali by ísť prví. Ak pôjdu, bezpečne sa vrátia a získajú ľudí, potom môžu ísť ostatní za nimi. Nech sa deje čokoľvek, pri kázaní evanjelia musí byť zaručená bezpečnosť ľudí. V žiadnom prípade neriskujte v oblastiach, kde je to nebezpečné a nevhodné na kázanie evanjelia. Nepredpokladajte, že akékoľvek miesto mimo pevninskej Číny je bezpečné; je to ilúzia, skreslené chápanie. Takto zmýšľajú len nevedomí ľudia – takí ľudia príliš málo rozumejú tomuto svetu! Nepredpokladaj, že preto, lebo väčšina západných krajín má slobodu viery a je tam pomerne veľa ľudí, ktorí veria v Pána, môžeš otvorene kázať evanjelium a otvorene vyjadrovať rôzne vyhlásenia odhaľujúce, aký temný a zlý je náboženský svet; ak to urobíš, následky budú nepredstaviteľné. Musíš pochopiť, že pri kázaní evanjelia, či už nábožensky založeným ľuďom alebo nevercom, čelíš skazenému ľudstvu, ľudstvu, ktoré odporuje Bohu. Nepremýšľaj o tejto záležitosti príliš zjednodušene.

Ak chcú vodcovia a pracovníci zaručiť bezpečnosť evanjelizačných pracovníkov, musia dôkladne zvážiť všetky aspekty tejto záležitosti a v prípade, že nastane akýkoľvek problém, mal by sa pohotovo riešiť. Následne by vodcovia a pracovníci mali odvodiť skúsenosti a ponaučenia, aby našli princípy a cestu praktizovania a určilo sa, ako praktizovať v budúcnosti – aj toto je dôležitá pracovná úloha, ktorú treba vykonať. Sú niektoré záležitosti, ktoré vodcovia a pracovníci predtým nezávažili alebo sa s nimi nestretli; po tom, čo nastanú problémy, by mali to uzavrieť: „Mali by sme ešte chodiť na také miesta? Je tento spôsob vysielania ľudí správny? Mali by sme upraviť plány, stratégiu alebo smer pre ďalšie kroky pri kázaní evanjelia alebo pri vykonávaní akejkoľvek inej dôležitej práce?“ V priebežnom procese vyvodzovania záverov by mali vodcovia a pracovníci postupne určiť metódy a princípy práce, aby práca, čím viac ju budú robiť, bola tým konkrétnejšia a tým viac dosahovala požadovaný štandard, s menším počtom nepredvídaných udalostí alebo bez nich, alebo dokonca bez toho, aby dôležitý pracovný personál podstupoval akékoľvek riziká. Aby sa dosiahol tento výsledok, mali by vodcovia a pracovníci často vyvodzovať skúsenosti a získať prehľad o rôznych prostrediach a situáciách, ktorým čelia v rôznych regiónoch pri kázaní evanjelia. Čím viac informácií získajú a čím sú presnejšie, tým

presnejšie budú princípy a plány na riešenie záležitostí a nakoniec sa dosiahne výsledok zaistenia bezpečnosti ľudí. Týmto spôsobom sa dá zaistiť, že práca na kázaní evanjelia bude prebiehať usporiadaným spôsobom.

III. Ako zaobchádzať s vodcami a pracovníkmi, ktorí nevenujú pozornosť bezpečnostnej práci

Niektorí vodcovia a pracovníci majú slabú kvalitu a chýba im zmysel pre zodpovednosť; nedokážu konať skutočnú prácu a sú aj príliš leniví ju konať. V oblastiach, za ktoré sú zodpovední, čelia tí, ktorí konajú dôležité povinnosti, často bezpečnostným rizikám, čo si vyžaduje, aby sa sťahovali alebo presúvali, a tak nemôžu konať svoju povinnosť s pokojom v duši. Dokonca aj záležitosti, ktoré by sa nemali stávať, sa stávajú často. Napríklad nejaký vodca alebo pracovník nájde hostiteľský dom, ktorý sa nachádza v nízko položenej oblasti. Keď sa očakáva silný dážď a povodne, z obavy, že dom bude zatopený, sa bratia a sestry, ktorí tam bývajú, musia vopred presťahovať – berú si pracovné vybavenie, hrnce, panvice a všetko ostatné a sťahujú sa dva dni v kuse. Všetci sú preto hrozne vyčerpaní a s hlavami sklonenými v zúfalstve hovoria: „Sťahujeme sa každých pár dní, stále sme na úteku. Kedy sa to skončí? Nedá sa nájsť bezpečný a spoľahlivý dom, kde by sme si mohli normálne konať povinnosť?“ Takíto vodcovia a pracovníci nedokážu zvládnuť ani túto trošku práce; bratia a sestry pod nimi sa nemôžu dobre najesť ani vyspať, ani nemajú primerané ubytovanie. Ich životné podmienky sú vždy dočasné a všetci sú pripravení kedykoľvek utiecť pred pohromou. Len čo použijú svoje veci dennej potreby, rýchlo si ich zbalia, pretože kedykoľvek môže nastať situácia, že bude ohlásená kontrola evidencie obyvateľstva. V skutočnosti každý vie, že to znamená kontrolu tých, ktorí veria v Boha, takže musia byť pripravení kedykoľvek sa presťahovať. V dôsledku toho sú tí, ktorí si konajú povinnosť, neustále v strachu a nemajú žiadny pocit bezpečia. Neovplyvňuje to výsledky ich povinnosti? Nesúvisí to s prácou, ktorú konajú vodcovia a pracovníci? (Áno.) Ako si počínajú v tejto práci? (Robia ju zle, neplnia si svoju zodpovednosť.) Niektorí vodcovia a pracovníci sú nezodpovední a chýba im oddanosť. Sami nemajú vysoké nároky na životné podmienky; stačí im miesto, ktoré ich ochráni pred vetrom a dažďom. Preto sa ani nesnažia zo všetkých síl nájsť bezpečné a stabilné

miesto na bývanie pre bratov a sestry. Niektorí vodcovia a pracovníci majú slabú kvalitu; nevedia, aké prostredie je tiché a vhodné na bývanie alebo vhodné na to, aby si bratia a sestry konali svoju povinnosť. Prenajmú si nízko položený dom, ktorý nikto iný nechce, a keď sa tam bratia a sestry nastahujú, do niekoľkých dní sa im objaví ekzém a svrbí ich celé telo. Čo sa to deje? Dom je príliš vlhký a zo zeme presakuje voda. Dá sa na takom mieste bývať? Takíto vodcovia a pracovníci nedokážu vyriešiť ani tento problém, nedokážu nájsť dom vhodný na konanie povinnosti – čo to je za kvalitu? Iní vodcovia a pracovníci si prenájímajú domy, do ktorých neustále zateká, prefukuje, nemajú zvukovú izoláciu alebo im chýba internet, voda či elektrina – ako tam môže niekto bývať? Ignorujú dobré domy a trvajú na prenájme týchto nevyhovujúcich – nespôsobuje to prekážky? Hoci bratia a sestry nežijú pod holým nebom, v dome chýba mnoho základných zariadení; lepšie by im bolo aj v stane. Aj keď je väčšina bratov a sestier zvyknutá na ťažkosti, majú pocit, že znášať takúto úroveň ťažkostí nie je nič extrémne, a dokážu to tolerovať, neovplyvňuje takéto neustále trápenie každých pár dní vykonávanie ich povinnosti? Preto ak majú vodcovia a pracovníci slabú kvalitu a chýba im zmysel pre zodpovednosť, nemôžu túto prácu zvládnuť; mali by okamžite odstúpiť a odporučiť niekoho, kto túto prácu dokáže robiť dobre, aby ju prevzal, aby neovplyvňovali životy a vykonávanie povinnosti väčšiny dôležitého pracovného personálu. Zabezpečenie umiestnenia pre tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, si nevyžaduje zváženie každého jedného aspektu, ale prinajmenšom musí byť zaistené základné životné prostredie. Iba ak je v tomto smere istota, nebude ovplyvnená práca cirkvi. Je ľahké robiť túto prácu? (Áno.) Je jednoduché len povedať, že je ľahké ju robiť, ale ak sú vodcovia a pracovníci popletení ľuďia so slabou kvalitou a bez akéhokoľvek zmyslu pre zodpovednosť, jednoducho ju robiť nedokážu. Keď vodcovia a pracovníci nedokážu robiť túto prácu alebo ju nedokážu robiť dobre, toľko ľudí nakoniec trpí následkami a žije každý deň, akoby utekali pred hladomorom – ako si takto môžu konať svoju povinnosť? Niektorí falošní vodcovia nerozumejú pravdám-princípom, a napriek tomu sa radi predvádzajú. Nedokážu dobre robiť prácu, ale odmietajú odstúpiť, držia sa svojej pozície a neodchádzajú. Ako by sa malo s takýmito vodcami zaobchádzať? (Mali by byť prepustení.) Prepustiť ich je ľahké; problém je, či existuje niekto lepší, kto by prevzal ich

prácu. Ak nie, dokážete vy zvládnuť túto prácu? Dokážete zaručiť, že dôležitý pracovný personál bude mať stabilné životné prostredie? Ak to nedokáže jedna osoba, dokážete vy traja alebo piati spolupracovať, aby ste túto prácu zvládli? Ak ani vy nedokážete zvládnuť túto prácu – ak nedokážete urobiť ani takú jednoduchú úlohu a zaistiť základné životné prostredie – potom musíte dočasne zniesť trochu viac ťažkostí a utrpenia. Ak dokážete stále vytrvať v konaní svojej povinnosti a Boh, vidiac, že vaše odhodlanie znášať ťažkosti je dostatočne pevné, pošle niekoho, kto rieši veci spoľahlivo a dokáže vyriešiť problémy, aby tú prácu vykonal, potom sa vaše dni utrpenia skončia a nahradia ich dobré časy. Ak nikto taký nepríde, aby tieto problémy vyriešil, potom musíte prijať svoj osud – je vám súdené znášať ťažkosti, máte ich znášať; musíte upokojiť svoje srdce a znášať ich. V skutočnosti sa oplatí znášať túto trošku ťažkostí; je to oveľa lepšie, ako byť vo väzení a trpieť mučením. Aspoň nie ste vystavení mučeniu ani vypočúvaniu; stále môžete čítať Božie slová, konať si povinnosť a žiť cirkevný život spolu s bratmi a sestrami. Hoci sú tu nejaké strachy, neúspechy a prekážky na ceste a často sa musíte sťahovať, je to stále mimoriadna skúsenosť vo vašom živote, z ktorej sa môžete poučiť a niečo získať. Nie je to celkom dobré? (Áno.) Ľudia by mali mať odhodlanie znášať ťažkosti a nechať sa ovládať Bohom, ako si želá. Ak naozaj nedokážete zniesť tieto ťažkosti, môžete sa v srdci horlivo modliť k Bohu: „Bože, prosíme Ťa, pozri na nás, ktorí trpíme – akí sme úbohí! Nasledujeme Ťa bez sťažností a ľútosti! Prosíme Ťa, vzhľadom na našu neochvejnú vernosť voči Tebe, ukonči tento život plný ťažkostí! Prosíme Ťa, pošli nám vhodného vodcu alebo pracovníka, aby nám našiel vhodné miesto! Neustále žijeme pod holým nebom, každý deň sa presúvame z miesta na miesto a nevieme, ako dlho to bude pokračovať. Nechceme byť viac bez domova – prosím, nájdi nám stabilné obydlie!“ Je vhodné modliť sa takýmto spôsobom? Môžeš sa tak modliť; na základe potrieb prostredia by si sa tak mal modliť.

Utrpenie, ak sa naň pozrieme z iného uhla, nie je až taká zlá vec; znášanie určitého utrpenia môže posilniť tvoju vôľu. Čo znamená posilniť tvoju vôľu? Znamená to, že neustálym znášaním tohto utrpenia sa voči nemu staneš otupeným a už ho nebudeš vnímať ako utrpenie; bez ohľadu na to, koľko utrpenia znesieš, už nebudeš cítiť bolesť. Keď sa však stretneš so situáciami, musíš sa naučiť nejaké lekcie, získať nejaké pochopenie a naučiť

sa rozlišovať ľudí. Ak má vodca alebo pracovník extrémne slabú kvalitu a nedokáže ani poriadne zabezpečiť umiestnenie, ako by mohol zaopatrovať a viesť Boží vyvolený ľud? Takí ľudia nie sú vhodní na to, aby boli vodcami alebo pracovníkmi. Boží dom nie je bez peňazí na prenájom domov a nie je ochotný vidieť bratov a sestry neustále bez pevného miesta na bývanie. Boží dom neobhaja, aby ľudia vždy znášali ťažkosti alebo žili každý deň ťažký život, hoci sa, samozrejme, ani nevyhýba tomu, aby ľudia znášali akékoľvek ťažkosti. No ak vodcovia a pracovníci nedokážu zvládnuť ani prácu zabezpečenia umiestnenia a robenie čohokoľvek poriadneho je pre nich skutočný boj, čím sa potom ešte môžu chváliť? Každý jeden z nich vyzerá reprezentatívne, má diplomy a je osobou s postavením, a predsa je pre nich zvládnutie tejto malej záležitosti taký boj. V takom prípade sa nedá nič robiť – môžeš to len prijať od Boha. Toto je utrpenie, ktoré by ľudia mali znášať; mal by si sa nechať ovládať Bohom, ako si želá. To je správne. Možno jedného dňa po tomto utrpení prídu lepšie dni a takýto život už nebude pokračovať. Bez ohľadu na to, v akom prostredí sa nachádzaš, mal by si si zachovať postoj podriadenosti a vyhýbať sa sťažovaniu. Ak je nejaký vodca alebo pracovník nespoľahlivý a nerobí prácu dobre, nedovoľ, aby to ovplyvnilo tvoju úprimnosť a vernosť voči Bohu, a nedovoľ, aby to ovplyvnilo tvoju podriadenosť Bohu a postoj podriadenosti voči Bohu. Týmto spôsobom budeš v tejto záležitosti stáť pevne. Vodcovia a pracovníci sú len obyčajní ľudia. Ak majú slabú kvalitu a nedokážu robiť prácu, alebo ak sú falošnými vodcami, ktorí si neplnia svoju zodpovednosť, je to ich osobný problém a nemá to nič spoločné s Božím domom. Nie je to Boží dom, ktorý im nariadil, aby takto konali; ide len o to, že boli zjavení pre svoju nezodpovednosť. Nedokážu dokončiť prácu, ktorú im zveril Boží dom, a preto môžu byť len prepustení a vyradení. Za takýchto okolností, keď Boží vyvolený ľud znáša toto utrpenie, musí ho prijať od Boha a nechať sa ovládať Bohom, ako si želá. Aj keď vodcovia a pracovníci neurobili prácu dobre alebo majú akékoľvek problémy, skutočnosť, že Boh je pravda, cesta a život, je naveky nemenná. Tvoje nasledovanie Boha, podriaďovanie sa Bohu a prijímanie Božích slov by sa nikdy nemalo zmeniť. Sú to večné pravdy. Pri konaní svojej povinnosti, bez ohľadu na to, aké nepríjemné záležitosti nastanú, mal by si ich prijať od Boha a vziať si z nich poučenie. Mal by si sa stíšiť pred Bohom a modliť

sa k Nemu a nenechať sa ovplyvniť vonkajším svetom. Musíš sa naučiť prispôbiť rôznym prostrediam a naučiť sa zažívať Božie dielo vo všetkých druhoch prostredí. Iba tak môžeš dosiahnuť život-vstup. Niektorí ľudia majú malý duchovný vzrast; keď nastane utrpenie, sťažujú sa a znepokojujú, cítia sa utrápene a strácajú vieru v Boha – to je extrémne hlúpe a nevedomé! Vodcovia a pracovníci, ktorí nerobia skutočnú prácu, boli zjavení a vyradení, ale čo to má spoločné s tebou? Prečo by si sa mal stať negatívnym a vzdialiť sa od Boha len preto, lebo oni zariadili veci nevhodne? Nie je to úplne vzdorovité? (Je.) Keď ľudia urobia niečo zlé, môžeš ich rozlíšiť a zavrhnúť, ale nezavrhuješ Boha ani pravdu. Pravda nie je nesprávna, Boh nie je nesprávny. Pôvodný Boží úmysel nie je, aby ľudia znášali takéto utrpenie; ale pre skazené ľudstvo je znášanie nejakého utrpenia skutočne nevyhnutné. Znášanie trošky utrpenia je pre teba prospešné; prínosom je, že si berieš ponaučenia a učíš sa hľadať pravdu na riešenie problémov. Ak dokážeš znášať rôzne ťažkosti, získaš určitú vytrvalosť a staneš sa schopným pevne vytrvať vo svojom svedectve vo všetkých druhoch prostredí. Schopnosť znášať utrpenie posilňuje tvoje odhodlanie podriať sa Bohu. To je pôvodný Boží úmysel a výsledok, ktorý chce Boh v tebe vidieť. Ak dokážeš pochopiť Božie úmysly a konať a praktizovať podľa Božích úmyslov; ak sa dokážeš zdržať opustenia Boha bez ohľadu na to, s akými ľuďmi alebo prostrediami sa stretnieš; a ak sa dokážeš naučiť praktizovať pravdu, mať podriadenosť voči Bohu, mať správne chápanie a postoj, zachovať si nemennú vieru v Boha a zdržať sa sťažovania sa na Boha alebo od toho, aby si sa od Neho v srdci vzdáľoval, bez ohľadu na to, koľko utrpenia tvoje telo znesie; potom máš duchovný vzrast.

Vodcovia a pracovníci musia chrániť bezpečnosť tých, ktorí konajú dôležité povinnosti, a ochraňovať ich pred zasahovaním vonkajšieho sveta. Táto práca zahŕňa mnoho detailov. Na jednej strane by vodcovia a pracovníci mali rozumieť, ako konkrétne uskutočniť tieto podrobné úlohy. Okrem toho, keď sa stretnú s určitými špeciálnymi situáciami, musia si urobiť presné úsudky, potom nájsť vhodné princípy a vypracovať konkrétne plány na riešenie situácií. Konečným cieľom je zaistiť bezpečnosť všetkých druhov dôležitého personálu. Iba tak sa dá zaručiť, že práca kázania evanjelia bude prebiehať usporiadaným spôsobom. Dodržiavanie tohto princípu je správne; to je cieľ a princíp vodcov a pracovníkov pri konaní tejto práce. Ak vodcovia a pracovníci dodržiavajú

tento cieľ a princíp presne, potom sú v podstate na požadovanej úrovni pri konaní tejto práce. Aké ďalšie problémy sú spojené s touto prácou? Niektorí ľudia hovoria: „Nikdy predtým som nebol vodcom ani pracovníkom, ani som sa nestretol s takýmito záležitosťami. Neviem, čo by som mal v tejto práci robiť, a neviem, ako to robiť. Takže to nemusím robiť – koho zaujíma, či ste v bezpečí alebo nie? Vyriešte si to sami.“ Je prijateľné, aby si jednoducho umyli ruky od tejto záležitosti? (Nie, nie je.) Takíto vodcovia a pracovníci by mali byť odstránení. Ak nerobíš skutočnú prácu, na čo si? Držíme ťa tu ako dekoráciu, pretože dobre vyzeráš? Takíto vodcovia a pracovníci musia byť prepustení a vyradení; nemalo by sa im dovoliť, aby zastávali pozíciu bez toho, aby konali akúkoľvek prácu. Falošní vodcovia nerobia skutočnú prácu – nemajú svedomie ani rozum, však? Ak by skutočne mali svedomie a rozum, prečo by nehládali pravdu na riešenie problémov, keď nastanú? Nikto sa nenarodí s tým, že vie všetko; každý sa učí za pochodu. Ak dokážeš hľadať pravdu, nájdeš spôsob, ako robiť prácu dobre. Ak máš zmysel pre zodpovednosť, vymyslíš spôsob, ako robiť prácu dobre. Robiť vodcovskú prácu v skutočnosti nie je ťažké; pokiaľ človek dokáže hľadať pravdu, je ľahké robiť túto prácu dobre. Okrem toho, vodcovia a pracovníci majú partnerov; pokiaľ sú dvaja alebo traja ľudia jedného srdca a jednej mysle, akákoľvek práca sa dá vykonať ľahko. V súčasnosti sa mnohí vodcovia a pracovníci cvičia; cvičia sa v hľadaní pravdy vo všetkých veciach na riešenie problémov. Momentálne sú aspoň niektorí vodcovia a pracovníci spôsobilí na vodcovskú prácu a sú plne schopní dobre konať prácu šírenia evanjelia, však? (Áno.) Takže, na dnes s naším duchovným spoločenstvom končíme. Dovidenia!

20. júla 2024

Oficiálna webová stránka
QR kód

Aplikácia Cirkev
Všemohúceho Boha

Oficiálna webová stránka
<https://sk.godfootsteps.org>

YouTube: <https://l.kingdomsalvation.org/sk/video>

Facebook: <https://l.kingdomsalvation.org/sk/facebook>

E-mail: contact.sk@godfootsteps.org
